INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL"

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA

VOLUMUL XXVIII

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

Vol. XXVIII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE:

† Acad. ȘTEFAN PASCU, acad. ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU,
† acad. ALEXANDRU ELIAN, † dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. dr. IOAN CAPROȘU, † prof. univ. dr. CONSTANTIN
CHIHODARU, AUREL RĂDUȚIU, † LEON ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE „A. D. XENOPOL" – IAŞI

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXVIII

(1645–1646)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE

PETRONEL ZAHARIUC, MARIUS CHELCU,
SILVIU VĂCARU, CĂTĂLINA CHELCU

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Bucureşti, 2006

www.dacoromanica.ro

Copyright © Editura Academiei Române, 2006.
Toate drepturile asupra acestei ediţii sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Calea 13 Septembrie nr. 13, sector 5
050711, Bucureşti, România
Tel.: 4021-3188106; 4021-3188146;
Fax: 4021-3182444
E-mail: edacad@ear.ro
Adresa web: www.ear.ro

Redactor: Magdalena BEDROSIAN
Tehnoredactor: Daniela FLORESCU
Coperta: Mariana ŞERBĂNESCU

Bun de tipar: 15.12.2006 Format: 16/70×100
Coli de tipar: 49,75
C.Z. pentru biblioteci mari: 9 (498) (001–12)
C.Z. pentru biblioteci mici: 9 (498) (001–12)
973 – 27 – 1485 – 9
ISBN 978 – 973 – 27 – 1485 – 0
973 – 27 – 0436 – 5

www.dacoromanica.ro

PREFAŢĂ

Volumul al XXVIII-lea al colecţiei Documenta Romaniae Historica, *seria A. Moldova, cuprinde 570 de acte interne din anii 1645 şi 1646; dintre acestea 564 sunt autentice şi şase false.*

În funcţie de forma de păstrare, majoritatea actelor din volum sunt editate după originale: 342, dintre care o treime în limba slavonă, 96 de copii (majoritatea în limba română), 12 după traduceri vechi, 90 după rezumate vechi, 30 după menţiuni şi 46 după ediţii anterioare. La acestea se adaugă un act original în limba greacă şi două traduceri în limba germană. Din totalul actelor pe care le publicăm în acest volum, 325 sunt pentru prima dată editate, în vreme ce, dintre celelalte, doar puţine au fost, până acum, tipărite în întregime.

Piesele arhivistice editate în acest volum se păstrează la Arhivele Naţionale Bucureşti (dintre care o bună parte provin din fondul de Documente istorice preluat de la Biblioteca Academiei Române), Direcţia Judeţeană a Arhivelor Naţionale – Iaşi, Biblioteca Naţională – Bucureşti, Biblioteca Academiei Române, Direcţia Judeţeană a Arhivelor Naţionale – Suceava, Direcţia Judeţeană a Arhivele Naţionale – Mehedinţi, Muzeul Literaturii Române – Iaşi, Biblioteca Centrală Universitară – Cluj-Napoca, Muzeul Judeţean – Suceava, Arhivele Naţionale – Chişinău, Arhiva Istorică Centrală a Actelor Vechi din Moscova (Federaţia Rusă), Biblioteca Publică „Saltâcov-Scedrin" din Sankt-Petersburg (Federaţia Rusă).

Suntem convinşi că din diferite fonduri arhivistice păstrate în ţară şi în străinătate vor mai ieşi la lumină şi alte documente, care vor întregi informaţia istorică pentru aceşti doi ani, 1645–1646, din domnia lui Vasile Lupu. Din păcate, în cele cinci volume de documente româneşti apărute până acum, păstrate în mănăstirile de la Muntele Athos: Protaton, Xiropotam, Sfântul Pavel, Kutlumuş şi Simonopetra, întocmite de cercetătorul Florin Marinescu (catalogul sumar al documentelor din Arhiva Mănăstirii Simonopetra a fost lucrat şi publicat împreună cu Dumitru Nastase, iar catalogul dezvoltat va apărea în curând sub îngrijirea celor doi cercetători şi a lui Petronel Zahariuc), sunt cuprinse doar două acte din aceşti doi ani ai domniei lui Vasile Lupu, păstrate în Arhiva Mănăstirii Protaton, pe care le publicăm în acest volum prin amabilitatea domnului Florin Marinescu.

www.dacoromanica.ro

Pentru întocmirea acestui volum am folosit, în primul rând, bogata arhivă de fotocopii şi microfilme a Institutului „A. D. Xenopol" – Iaşi[1]*, la care s-au adăugat câteva rodnice stagii de cercetare la Arhivele Naţionale din Iaşi şi Bucureşti. Datorită faptului că multe dintre fotocopiile păstrate în Arhiva Institutului de Istorie „A. D. Xenopol" nu cuprind şi însemnările de pe verso, nu am reuşit, din motive mai cu seamă financiare, să acoperim această lipsă. Din aceleaşi motive, unele dintre actele din acest volum nu au fost măsurate, nefiind precizată culoarea cernelii. În schimb, au fost descrise toate sigiliile păstrate, fie ele domneşti, mănăstireşti, boiereşti sau orăşeneşti. Totodată, cu regret trebuie să spunem, o parte dintre fotocopiile documentelor din acest volum au fost furate din Arhiva Institutului de persoane care, după ce au fost plătite vreme îndelungă doar pentru că se prefăceau că muncesc la colecţia naţională de izvoare istorice interne, încă mai speră, măcar în acest fel, că prefăcătoria şi impostura ştiinţifică le vor mai putea aduce oarecare beneficii. De aceea, în cazul câtorva documente (astăzi pierdute sau iremediabil deteriorate) a trebuit să renunţăm la publicarea după original şi să le publicăm după alte forme documentare păstrate (traduceri, copii sau după ediţii mai vechi). Tot după alte ediţii am fost nevoiţi să publicăm şi cea mai mare parte dintre documentele păstrate la Moscova şi Sankt Petersburg, în special după volumul IV, din colecţia* Moldova în epoca feudalismului[2]*, din cauză că fotocopiile aduse cândva în ţară, prin efortul financiar al Academiei Române, astăzi nu se mai află în Arhiva Institutului.*

Cu acest volum, domnia lui Vasile Lupu şi întreaga istorie a Moldovei vor putea fi scrise mai bine şi din perspective până astăzi ascunse. Totodată, sperăm ca unghiurile din care va fi scrisă istoria Moldovei în veacul al XVII-lea să se diversifice şi prin publicarea următoarelor volume de documente din domnia lui Vasile Lupu, iar nefireasca întârziere a istoriografiei româneşti, în alcătuirea unui corpus de izvoare medievale interne, să fie astfel corectată. La corectarea acestei întârzieri, de mulţi deplânsă doar la nivel declarativ, ar putea contribui o mai flexibilă aplicare a legilor şi regulamentelor arhivistice privitoare la cercetarea documentelor vechi, precum şi reluarea publicării unor inventare şi cataloage ale unor bogate fonduri arhivistice păstrate la diferite Direcţii Judeţene ale Arhivelor Naţionale sau la Arhivele Naţionale Istorice Centrale[3] *(în acest caz, mai ales Fondul Documente istorice, luat de la Biblioteca Academiei Române).*

---

[1] Pentru câteva dintre avatarurile acestei colecţii, vezi *Prefaţa* la vol. XXVII, din *D.R.H.*, seria A. Moldova, întocmit de Petronel Zahariuc, Cătălina Chelcu, Marius Chelcu, Silviu Văcaru, Nistor Ciocan şi Dimitrie Ciurea, Editura Academiei Române, Bucureşti, 2005, p. VII-VIII.

[2] Acelea dintre documente care au fotocopii la sfârşitul volumului au fost publicate după fotocopii. Acest lucru a fost cu atât mai necesar cu cât cenzura din vremea regimului sovietic, atunci când a fost publicat volumul IV, a intervenit chiar şi atunci când se publicau documente medievale; vezi, spre exemplu, omiterea etnonimului „român", din textul documentului din 1 august 1646 (doc. nr. 455 din acest volum).

[3] În ultimii ani a fost publicat, şi merită evidenţiat acest lucru, doar inventarul Colecţiei Achiziţii Noi, pe care l-am folosit şi noi la întocmirea acestui volum şi a volumului XXVII (1643-1644); *Arhivele Naţionale ale României. Colecţia Achiziţii Noi. Indice cronologic Nr. 25*, vol. I (Sf. sec. XIII – 1685), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă şi Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 2002.

www.dacoromanica.ro

La transcrierea actelor am folosit regulile stabilite pentru editarea colecției Documenta Romaniae Historica[4], *reguli care au fost completate atât de colectivul de la Iași, mai ales prin strădania domnului profesor univ. dr. Ioan Caproșu*[5] *și a regretatului cercetător Leon Șimanschi*[6], *cât și de colectivul de la București, în urma rezultatelor științifice la care a ajuns doamna profesor univ. dr. Violeta Barbu*[7]. *De asemenea, am folosit, pentru a putea depăși obstacolelor ridicate de transcrierea slovelor chirilice, o serie de importante contribuții în domeniul editării textelor chirilice românești*[8]. Indicele de nume *și* Indicele de materii *au fost elaborate după normele impuse în volumele precedente ale colecției D.R.H., seria A. Moldova; astfel, am încercat să identificăm persoanele și localitățile cât mai exact, dar am întâmpinat dificultăți deosebite mai ales la localizarea satelor și râurilor din Moldova, care sunt astăzi în Ucraina, ale căror nume au fost schimbate sau ucrainizate.*

La redactarea acestui volum, în care se regăsesc documente din doi ani de domnie ai lui Vasile Lupu (1645-1646), ne-am bucurat de sprijinul constant al domnului director al Institutului „A. D. Xenopol" – Iași, acad. Alexandru Zub, căruia îi mulțumim și pe această cale. De asemenea, întreaga noastră gratitudine se îndreaptă și către Editura Academiei Române, care a acceptat, ca de fiecare dată, să ducă la bun sfârșit și acest volum.

Editorii

---

[4] Vezi *Introducere la Colecție*, în *D.R.H.*, B, Țara Românească, vol. întocmit de P. P. Panaitescu și Damaschin Mioc, Editura Academiei Române, București, 1966, p. V-XVII.

[5] *Notă asupra ediției*, la *Monumenta Linguae Dacoromanorum. Biblia 1688*, Pars I: *Genesis*, Iași, 1988, p. 129-130, și Pars V: *Deuteronomium*, Iași, 1997, p. 98-99. Vezi și *Introducere*, la *Documente privitoare la istoria orașului Iași*, vol. I, Acte interne (1408-1660), Editura „Dosoftei", Iași, 1999, p. V-VII (vol. întocmit împreună cu Petronel Zahariuc).

[6] *Prefață*, la *D.R.H.*, A. Moldova, vol. XXIII (1635-1636), vol. întocmit de Leon Șimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache, Editura Academiei Române, București, 1996, p. VII-XIV.

[7] *Studiu introductiv* și *Notă asupra ediției*, în *D.R.H.*, B. Țara Românească, vol. XXX (1645), vol. întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, Editura Academiei Române, București, 1998, p. V-XXV.

[8] Andrei Avram, *Contribuții la interpretarea grafiei chirilice a primelor texte românești*, extras din „Studii și cercetări lingvistice", an. XV (1964), fasc. 1-5, 137 p.; G. Mihăilă, *Dicționar al limbii române vechi (sfârșitul sec. X – începutul sec. XVI)*, București, Editura Enciclopedică Română, 1974, p. 179-195; N. A. Ursu, *Problema interpretării grafiei chirilice românești din jurul anului 1800*, în „Limba română", an. IX, nr. 3, 1960, p. 33-46; idem, *Din nou despre interpretarea grafiei chirilice românești*, în „Limba română", an XXV (1976), nr. 5, p. 475-489; *Crestomația limbii române vechi*, volumul I (1521-1639), alcătuit de Emanuela Buză, Magdalena Georgescu, Alexandru Mareș și Florentina Zgraon, coordonator Alexandru Mareș, Editura Academiei Române, București, 1994, p. 44-50; *Documente și însemnări românești din secolul al XVI-lea*. Text stabilit și indice de Gheorghe Chivu, Magdalena Georgescu, Magdalena Ioniță, Alexandru Mareș și Alexandra Roman-Moraru. Introducere de Alexandru Mareș, Editura Academiei Române, București, 1979, p. 13-89.

www.dacoromanica.ro

SIGLE – PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE – ABREVIERI SPECIFICE – SIMBOLURI*

A.A.R.M.S.I.	=	„Analele Academiei Române. Memoriile secţiunii istorice".
A.I.I.A.I.	=	„Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A.D. Xenopol» – Iaşi".
A.I.I.X.	=	„Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A. D. Xenopol»" – Iaşi Institutului de Istorie «A.D. Xenopol» – Iaşi".
ArhGen	=	„Arhiva Genealogică" – Iaşi.
Arhiva	=	„Arhiva. Organul Societăţii ştiinţifice şi literare din Iaşi".
A.Ş.U.I.	=	„Analele Ştiinţifice ale Universităţii «Al. I. Cuza» – Iaşi".
B.C.I.R.	=	„Buletinul Comisiunii istorice a României".
B.C.M.I.	=	„Buletinul Comisiunii monumentelor istorice".
C.I.	=	„Cercetări istorice".
C.L.	=	„Convorbiri literare".
D.I.R., A	=	*Documente privind istoria României,* seria A. Moldova.
D.R.H., A	=	*Documenta Romaniae Historica*, seria A. Moldova.
R.A.	=	„Revista Arhivelor".
RdI	=	„Revista de istorie".
R.I.	=	„Revista istorică".
S.M.I.M.	=	„Studii şi materiale de istorie medie".

***

Antonovici, *Doc. bârlădene*	=	Antonovici, preotul Ioan (episcopul Huşilor Iacov), *Documente bârlădene*, vol. III, IV, Bârlad, 1915, 1924.
Aricescu, *Indice*, II	=	Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Statului şi nepublicate încă,* în „Revista Istorică a Arhivelor României", II Bucureşti, 1876.
Balan, *Doc. bucovinene*	=	Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I–VI, Cernăuţi, 1933–1940; vol. VII, Iaşi, 2005.
Balan, *Fam. Onciul*	=	Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studiu şi documente*, Cernăuţi, 1927.

* V. şi indice de nume proprii, alte abrevieri, simboluri, lămuriri.

www.dacoromanica.ro

Bezviconi, *Boierimea Moldovei*	=	Bezviconi, *Boierimea Moldovei dintre Prut şi Nistru*, vol. I, Bucureşti, 1940.
Bianu şi Nicolăiasa, *Catalog*, III	=	*Catalogul manuscriptelor româneşti*, tomul III, întocmit de Ioan Bianu şi G. Nicolaiasa, Craiova, 1931.
Bianu, *Catalog*, I	=	*Catalogul manuscriptelor româneşti*, tomul I, întocmit de Ioan Bianu, Bucureşti, 1907.
Boga, *Doc. basarabene*	=	Boga, L. T., *Documente basarabene*, vol. I–XV, Chişinău, 1929–1932.
Boga, *Doc. din sec. XVIII*	=	Boga, L. T., *Documente din secolul al XVIII-lea*, în „Arhivele Basarabiei", II, 1930, p. 477–492.
Boga, *Doc. din sec. XVI–XVIII*	=	Boga, L. T., *Documente din secolele XVI–XVII*, în „Arhivele Basarabiei", IV, 1932.
Bulat, *Din doc. mănăstiri Văratec*	=	Bulat, T. G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 4, p. 89–98; VII (1935), nr. 3–4, p. 257–340.
Bulat, *Diviziunea proprietăţii*	=	Bulat, T. G., *Diviziunea proprietăţii rurale în ţinutul Hotinului, după desfiinţarea raialei*, în „Arhivele Basarabiei", II (1930), p. 381–412, III (1931), p. 118–124.
Caproşu, *Câteva documente*	=	Caproşu, I., *Câteva documente de la Vasile Lupu*, în *A.Ş.U.I.* (serie nouă), a. Istorie, tom. XXX (1984), p. 51–58.
Caproşu, *Documente româneşti din sec. al XVII-lea*	=	Caproşu, I., *Documente româneşti din sec. al XVII-lea*, în *A.Ş.U.I.* (serie nouă), a. Istorie, tom. XXXIV (1988), p. 79–90.
Caproşu, *Noi doc. mold. din arhivele vieneze*	=	Caproşu, I., *Noi documente moldoveneşti din arhivele vieneze*, în *A.I.I.A.I.*, XI, 1974, p. 187–197.
Caproşu-Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I	=	Caproşu, Ioan şi Zahariuc, Petronel, *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. I, *Acte interne (1408–1660)*, Iaşi, 1999.
Catalog, II	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. II, 1621–1652, Bucureşti, 1959.
Catalog, III	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. III, (1653–1775), Bucureşti, 1968.
Catalog, Supliment I	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Direcţia Arhivelor Centrale*, Supliment I, *(1403–1700)*, Bucureşti, 1975.
Ceredarec, *Soveja sau Dobromira*	=	N. Ceredarec, *Soveja sau Dobromira*, în *R.A.*, VI/2, 1944–1945, p. 327–328.
Codrescu, *Uricariul*	=	Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. I, VI, X, XI, XVI–XVII, XX, XXII–XXV, Iaşi, 1875–1895.
Col. „Dr. C.I. Istrati"	=	*Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati" (1429–1945)*. Inventar arhivistic, întocmit de Nicolae Chipurici şi Tudor Răţoi, Bucureşti, 1988.
Costăchescu, *Doc. <comunicate>*	=	Costăchescu, M., *Documente <comunicate de ...>*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iaşi", II (1922), p. 353–354; III (1923), p. 108–116.

www.dacoromanica.ro

Costăchescu, *Donaţiunea A. Săulescu* = Costăchescu, M., *Donaţiunea Alex. Săulescu, c. Cozia, j. Fălciu, prin d-l Mişu Săulescu*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului Municipal Iaşi", III (1923), p. 201–204.

Creşterea colecţiunilor = Academia Română, *Creşterea colecţiunilor*, Bucureşti, (1908–1942).

D.I.R., A, XVII, II, IV = *Documente privind istoria României*, A, Moldova, veacul XVII, vol. II *(1606–1610)*; vol. IV *(1616–1620)*, Bucureşti, Editura Academiei, 1953–1954.

D.R.H., B, XXX = *Documenta Romaniae Historica*, B, Ţara Românească, vol. XXX (1945), vol. întocmit de Violeta Barbu, Marieta Chiper, Gheorghe Lazăr, Bucureşti, Editura Academiei Roimâne, 1998.

Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei şi Sucevei* = Erbiceanu, Constantin, *Istoria Mitropoliei Moldovei şi Sucevei şi a catedralei mitropolitane din Iaşi*, Bucureşti, 1888.

Ghibănescu, *Arhiva* = Ghibănescu, *Arhiva Muzeului municipal Iaşi*, fasc. I, *Documente slavo-române (1400–1653)*, Iaşi, 1928.

Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în *Arhiva* = Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Arhiva", Iaşi, XV (1904), p. 10–11.

Ghibănescu, *Ispisoace* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace şi zapise*, vol. II/2, Iaşi, 1910; III/1, Iaşi, 1910; III/2, Iaşi, 1912.

Ghibănescu, *Ms. Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade. Manuscrise*, vol. I, II, IV–VIII, XIII, XVI, XXXI.

Ghibănescu, *Surete* = Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade*, III, Iaşi, 1907; IV, Iaşi, 1908; V, Iaşi, 1908; X, Iaşi, 1914; XVI, Iaşi, 1925; XXI, Iaşi, 1929.

Glicherie, *Mănăstirea Bogdana* = Glicherie, Lovin, *Mănăstirea Bogdana din jud. Bacău*, Chişinău, 1926.

Gonţa, *Indicele numelor de locuri* = Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de locuri*, Institutul de Istorie „Nicolae Iorga", ediţie îngrijită şi *Prefaţă* de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1990.

Gonţa, *Indicele numelor de persoane* = Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de persoane*, ediţie şi *Cuvânt înainte* de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1995.

Gorovei, *Înrudirile cronicarului Grigore Ureche* = Gorovei, Ştefan S., *Înrudirile cronicarului Grigore Ureche*, în „Anuar de Lingvistică şi Teorie Literară", XXIV, 1973.

Grigoraş, *Instituţii* = Grigoraş, N., *Instituţii feudale din Moldova*, I, *Organizarea de stat până la mijlocul sec. al XVIII-lea*, Bucureşti, 1971.

Hasdeu, *Archiva istorică* = Hasdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, tom. I (parte 1–2), Bucureşti, 1865; tom. III, Bucureşti, 1867.

www.dacoromanica.ro

Hurmuzachi-Iorga, *Documente*	=	Iorga, N., *Documente privitoare la istoria românilor* (colecţia Hurmuzachi), vol. XIV/1, Bucureşti, 1915.
Iordache, *Documente româneşti din sec. XVII*	=	Iordache, S. Gh., *Documente româneşti din secolul al XVII-lea*, în *A.I.I.A.I.*, XXVI, 1989, p. 415–419.
Iorga, *Anciens documents*	=	Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, Paris–Bucarest, vol. I, 1930.
Iorga, *Lucruri nouă*	=	Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în *RI*, VI (1920), nr. 3–6, p. 69–95.
Iorga, *St. şi doc.*	=	Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. IV–VII, Bucureşti, 1902–1904; vol. XI, Bucureşti 1905; XVI, Bucureşti, 1909.
Iorga, *Doc. Bistriţei*	=	Iorga, N., *Documente româneşti din archivele Bistriţei*, vol. I, Bucureşti, 1899.
Karadja, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*	=	Karadja, Constantin şi Marcela, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*, în *B.C.I.R.*, X (1931), p. 5–77 (extras).
Marinescu, *Moruzi*	=	Marinescu, Florin, ş.a., *Documents gréco-roumains. Le fond Mourouzi d'Athènes*, Athènes-Bucarest, 1991.
Marinescu, *Protatu*	=	Marinescu, Florin, *Ρουμανικα εγγραφα τουειο Ιεραζ μονιζ Πρωτατου*, Αλινα, 2001. (Marinescu, Florin, *Documente româneşti de la Sfântul Munte.* Arhiva Sfintei Mănăstiri Protatu, Atena, 2001.
Marinescu, *Xeropotamu*	=	Marinescu, Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου ορυζ. Αρτειο Ιεραζ μονιζ Ειροποταμου*, Τομοζ πρωτοζ, Αινα, 1997. (Marinescu, Florin, *Documente româneşti de la Sfântul Munte.* Arhiva Sfintei Mănăstiri Xeropotamu, Tom. I, Atena, 1997, 748 p.).
Mazerean, *Solca*	=	Mazerean, Vartolomei, *Condica mănăstirii Solca*, ed. de Simion Florea Marian, Suceava, 1902.
Mihail, *Alte acte româneşti*, II	=	Mihail, Paul, *Alte acte româneşti de la Constantinopol (1578-1820). II*, în *A.I.I.A.I.*, IX, 1972, p. 455–467.
Mihail, *Contribuţii documentare*	=	Mihail, Paul, *Contribuţii documentare la istoria oraşului Iaşi*, (I) în *A.I.I.A.I.*, XXIV/1, 1987, p. 415–478.
Moldova	=	*Moldova în epoca feudalismului*, vol. IV, *Cărţi domneşti şi zapise slavo-moldoveneşti şi moldoveneşti*, 1641–1660. Alcătuitori D. M. Dragnev, A. N. Nichitici, L.I. Svetlicinaia <şi> P.V. Sovetov, sub redacţia lui V. P. Sovetov, Chişinău, 1986.
Murzakevici, *Documentî*	=	Мурзакэвичи, Н., *Документы и акты Молдо-влахiйскiя граматы, хранящiяся въ Бессарабiи*, în „Записки Одесскаго общества исторiи и древностеи", томъ III, Odesa, 1853, p. 248–268.
Pârvan, *Un vechi monument*	=	Pârvan, Vasile, *Un vechi monument de limbă literară românească (1639–1668)*, în *C.L*, an XXXVIII, nr. 10, 1904.

www.dacoromanica.ro

Popovici, *Index Zolkiewiensis*	=	Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III (1884) şi IV (1885).
Potra, *Contribuţiuni la istoricul ţiganilor*	=	Potra, George, *Contribuţiuni la istoricul ţiganilor din România*, Bucureşti, 1939.
Repertoriul Vasile Lupu	=	*Repertoriul documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu*, întocmit de Nistor Ciocan, Leon Şimanschi, Ioan Caproşu, Dumitru Agache şi Georgeta Ignat (în ms. la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi).
Rosetti, *Cronica Bohotinului*	=	Rosetti, Radu, *Cronica Bohotinului*, în *A.A.R.M.S.I*, s. II, XXVIII, 1905 (extras).
Sava, *Doc. Lăpuşnei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei*, Bucureşti, <1937>.
Sava, *Doc. Orhei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Orheiului*, Bucureşti, 1944.
Sava, *Doc. putnene*, I	=	Sava, Aurel V., *Documente putnene*. I, *Vrancea Odobeşti-Câmpuri*, Focşani, 1929.
Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*	=	Solomon Constantin şi Stoide C. A., *Documente tecucene*, vol. I–II, Bârlad, 1938–1939.
Stoicescu, *Dicţionar*	=	Stoicescu, N., *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV–XVII*, Bucureşti, 1971.
Stoicescu, *Lista marilor dregători*	=	Stoicescu, Nicolae, *Lista marilor dregători ai Moldovei (sec. XIV–XVII)*, în *A.I.I.A.I.*, VIII, 1971, 401–423.
Stoide, *Căpitanul Ştefan*	=	Stoide, C.A., *Căpitanul Ştefan, neamul său şi M-rea Dumbrăviţa*, în „Arhiva", XLIII (1936), p. 200–216.
Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*	=	Stoide, C. A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului (secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieţi din Piatra-Neamţ", 1934–1935.
Tanoviceanu, *Articolul antepus*	=	Tanoviceanu, Ioan, *Articolul antepus ei, ai, îi, i la numele proprii feminine*, „Arhiva", VIII, 1897, nr. 5–6, p. 329–344.
Teodorescu, *Obiecte referitoare la trecutul României*	=	Teodorescu, Emil M., *Obiectele muzeului din Odesa referitoare la trecutul României*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", VII, 1894, p. 236–240.
Tezaur sucevean	=	*Din tezaurul documentar sucevean. Catalog de documente, 1393–1849*, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai Ştefan Ceauşu, Gavril Irimescu, <şi> Sevastiţa Irimescu, Bucureşti, 1983.
Tiktin, *Doc. române*	=	Tiktin, H., *Documente române*, în „Arhiva", Iaşi, an. I, 1889, p. 103–124.
Urechia, *Miron Costin. Opere complete*, I	=	Urechia, V. A., *Miron Costin. Opere complete*, I, Bucureşti, 1886.
Vasilescu-Boiangiu, *Scrierea chirilică*	=	Vasilescu, Veronica, Boiangiu, Aneta, *Scrierea chirilică românească*, Bucureşti, 1982.

www.dacoromanica.ro

Velichi, *Doc. Constantinopol*	=	Velichi, Constantin N., *Documente moldoveneşti (1607–1673) din arhiva metohului Sf. Mormânt din Constantinopol, culese şi publicate de ...*, în „Buletinul Institutului Român din Sofia", Bucureşti, anul I, (1941), nr. 1, p. 211–258, şi nr. 2 (1942), p. 493–556 (şi extras).
Visarion, Episcopul, *Documente basarabene*	=	Visarion, Episcopul Hotinului, *Documente basarabene. Adunate şi transcrise de ~*, în *B.C.M.I.*, VII, Bucureşti, 1928, 75–119.
Vârtosu, *Din sigilografia Moldovei*	=	Vârtosu, Emil, *Din sigilografia Moldovei şi a Ţării Româneşti*, în *Documente privind istoria României. Introducere*, vol. II, Bucureşti, 1956, p. 333–558.
Wickenhauser, *Humor*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Kloster Humor, Sct. Onufri, Horodnik und Petrouz*, Czernowitz, 1881.
Wickenhauser, *Moldowiza*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.
Wickenhauser, *Solka*	=	Wickenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.
Wickenhauser, *Bochotin*	=	Wickenhauser, F. A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernauz und ihrer Umgegend*, I, Wien, 1874.
Zahariuc, *Note de sigilografie eclesiastică*	=	Zahariuc, Petronel, *Note de sigilografie eclesiastică moldovenească*, în „Herb". Revista Română de Heraldică, I (VI), 1999, 1–2, p. 171–182.
Zahariuc, *Observaţii asupra unor sigilii*	=	Zahariuc, Petronel, *Observaţii asupra unor sigilii medievale moldoveneşti* (I), în „Arhiva genealogică", IV (IX), 1997, 1–2, p. 255–266.
Zahariuc, *Ţara Moldovei în vremea lui Gheorghe Ştefan*	=	Zahariuc, Petronel, *Ţara Moldovei în vremea lui Gheorghe Ştefan voievod (1653–1658)*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2003.

***

Arhivele Naţionale ale României. Colecţia Achiziţii Noi. Indice cronologic Nr. 25, vol. I (Sf. sec. XIII – 1685), întocmit de Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, Bucureşti, 2002.

„Buletinul oficial al Republicii Socialiste România", Partea I, anul IV, Nr. 163–165, Vineri, 20 decembrie 1968, p. 1485–1743.

Bogdan, Damian P., *Paleografia româno-slavă. Tratat şi album*, Bucureşti, 1978.

Caproşu, Ioan, şi Mioc, Damaschin, *Documente slavo-române în arhivele din URSS*, în *S.M.I.M.*, X, (1983), p. 115–134.

Cernovodeanu, Dan, *Ştiinţa şi arta heraldică în România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi enciclopedică, 1977.

Codurile poştale ale Republicii Moldova în noua organizare administrativ-teritorială, Chişinău, 1999.

Dicţionarul geografic al Basarabiei, de Zamfir Arbore, Bucureşti, 1904.

Dicţionarul geografic al Bucovinei, de Em. Grigorovitza, Bucureşti, 1908.

Documente privind istoria României (D.I.R.). Introducere, vol. I–II, <Bucureşti>, Editura Academiei, 1956.

www.dacoromanica.ro

Ghidul drumurilor din România, lucrat sub direcţiunea lui Ion Cămărăşescu, Cultura Naţională, Bucureşti, 1928.
Instituţii feudale din Ţările Române. Dicţionar. Coordonatori Ovid Sachelarie şi Nicolae Stoicescu, Bucureşti, Editura Academiei, 1988.
Iordan, Ion, Gâştescu, Petre <şi> Oancea, D. I., *Indicatorul localităţilor din România*, Bucureşti, Editura Academiei, 1974.
Istoriia mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cernoveţka oblasti, Kiiv, 1969.
Marele Dicţionar Geografic al României, alcătuit şi prelucrat după dicţionarele parţiale pe judeţe, de Giorge Ioan Lahovari, general C. I. Brătianu şi Grigore G. Tocilescu, vol. I–V, Bucureşti, 1898–1902.
Micul dicţionar academic, cuvânt înainte de Eugen Simion, prefaţă de Marius Sala, vol. I–IV, Bucureşti, Editura Univers enciclopedic, 2001–2004.
Moldova în epoca feudalismului, volumul VII, partea I–II, *Recensămintele populaţiei Moldovei din anii 1772-1773 şi 1774*. Alcătuirea, cuvântul introductiv şi comentariile de P.G. Dimitriev. Sub redacţia lui P. V. Sovetov, Chişinău, Editura „Ştiinţa", 1975.
Nicu, Vladimir, *Localităţile Moldovei în documente vechi*, vol. I (A–L) şi II (M–Z), Chişinău, Editura „Universitas", 1991.
Republica Moldova. Harta teritorial-administrativă, scara 1:400.000, Institutul „Ingeocad" şi Editura „Iulian"–Chişinău.
Republica Moldova. Hartă fizico-geografică, scara 1:400.000, Bucureşti, 1994.
România. Atlas rutier, de General maior ing. Dragomir Vasile, Col. ing. Balea Victor, Col. ing. Mureşanu Gheorghe <şi> Epuran Gheorghe, <Bucureşti>, Editura Sport-Turism, <1981>.
Slava veche şi slavona românească. Coordonator Pandele Olteanu, Bucureşti, Editura didactică şi pedagogică, 1975.
Stoicescu, Nicolae, *Repertoriul bibliografic al localităţilor şi monumentelor medievale din Moldova*, Bucureşti, 1974.
Székely, Maria Magdalena, *Sfetnicii lui Petru Rareş. Studiu prosopografic*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2002.
Tezaurul Toponimic al României. Moldova, Volumul I. *Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772-1988*. Coordonatorul seriei Dragoş Moldovanu, Partea I, A. *Unităţi simple (Localităţi şi moşii)*; B. *Unităţi complexe*, Bucureşti, Editura Academiei, 1992.
Vîrtosu, Emil, *Paleografia româno-chirilică*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1968.

***

Arh. Centr.	= Arhiva Centrală	nr.	= numărul
Arh., arh.	= Arhiva, -ele, arhivistic	ns.	= noastră, -e
Bibl. Acad.	= Biblioteca Academiei	orig.	= original, -ul
cf.	= conform	p.	= pagina, paginile
cm	= centimetru	r.	= recto
Col., col.	= Colecţia, colecţia	rez.	= rezumat
compl.	= completarea	s.	= sat, -e
descr.	= descriere	s.v.	= sub voce
descr. arheogr.	= descriere arheografică	sec.	= secolul
dezv.	= dezvoltat	sf.	= sfârşit, -ul
diam.	= diametru	Sf.	= Sfânta, -ul
doc.	= documentul	sig.	= sigiliu
dos.	= dosar	sing.	= singular
f.	= fila	sl.	= slav, slavon
fasc.	= fascicola	subl. ns.	= sublinierea noastră

www.dacoromanica.ro

fond	= fondul	supl.	= supliment
foto	= fotocopie	text	= textul
germ.	= german/ă	Tr., tr.	= Transport, transport
Inst. de Ist.	= Institutul de Istorie	trad.	= traducător, traducere
inv.	= inventar	ţ.	= ţinut
j.	= judeţul	Univ.	= v. Bibl. Centr. Univ.
m.p.	= manu propria	urm.	= următor, următoare
menţ.	= menţiune/menţiunea	v.	= vezi
mold.	= moldovenesc	v.	= verso (după numere)
Ms. , ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -e (piesă arh.)	vol.	= volumul
		xero.	= xerocopie
n.	= nota		

***

() = marchează în text întregirea prescurtărilor.

< > = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ştersăturilor sau omisiunilor, precum şi echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.

... = corespund locurilor rupte sau şterse, care nu au putut fi întregite.

[ ] = indică repetiţiile şi ceea ce este de prisos în text, sau introducerile şi copiile târzii, precizările diecilor.

/ = notează alternanţa terminologică.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. 1645 <7153> ianuarie 5. Vasile <Lupu> voievod pentru moşia Lucoviţă, ţ. Cernăuţi.

2. 1645 (7153) ianuarie 13. Copiii Antimiei Cristieneasa îşi împart moşiile rămase de la mama lor.

3. 1645 (7153) ianuarie 14, Iaşi. Ionaşco postelnic, Ionaşco Cărstian şi Dumitraşco Cărstian îşi împart moşiile rămase de la părinţii lor.

4. 1645 (7153) ianuarie 15. Zamfira, fiica lui Vartic vornic, vinde partea ei din satul Vărzăreşti, pe Bâc, lui Mihăilă Săpoteanul.

5. 1645 (7153) ianuarie 17, Şerbeşti. Toma <Cantacuzino>, mare vornic de Ţara de Sus, şi Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, dau mărturie pentru învoiala dintre Andronic şi nepotul său pentru un cal.

6. <După 1645 (7153) ianuarie 17>. Listă de cheltuieli făcute de preotul Vasilie la moartea unchiului său.

7. 1645 (7153) februarie 4. Vasile <Lupu> voievod întăreşte urmaşilor Măricuţei Grămoae părţi din satele Stăneşti şi Călineşti.

8. <1645 - 1647> (7153 – 7155) februarie 4. Grozav din Vârlezei vinde partea lui dintr-un sat de pe Sohului, ţinutul Covurlui.

9. 1645 (7153) februarie 5, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasile Corlat cămăraş şi rudelor sale stăpânirea asupra unor părţi din satul Turbăteşti, ţinutul Cârligătura.

10. 1645 (7153) februarie 6. O mărturie a lui Petru Movilă, arhiepiscop şi mitropolit al Kievului, prin care adevereşte că Pătraşco Ciogolea logofăt are drept de stăpânire asupra satului Oşehlibul.

11. 1645 (7153) februarie 8. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare spătar, stăpânirea asupra unor părţi din satul Băloşeşti, ţinutul Vaslui, cumpărat de la fiii Varvarei Băisăneasa.

12. 1645 (7153) februarie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Mihăilaş Beldiman stăpânirea asupra averii surorii lui, Maria, soţia lui Savin Prăjescu vornic.

13. 1645 (7153) februarie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Ilea din Spanciocani să cerceteze pricina dintre Ionaşco Cujbă vornic şi Costin pentru o parte din satul Păniceşti.

14. 1645 (7153) februarie 10, Iaşi. Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, dă mărturie pentru împărţirea unor case rămase de la Simion Purece între fetele acestuia, Anghelina şi Solonca.

15. 1645 (7153) februarie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Lupul Stroescul stăpânirea asupra unor ţigani cumpăraţi de la Mihăilaş Beldiman.

16. 1645 (7153) februarie 23. Zamfir din Brusa vinde lui Hristodor stolnic o casă.

17. 1645 (7153) februarie 25. Busca şi fiii ei vând lui Radul vătav o parte din satul Tăiseni.

18. 1645 (7153) februarie 28. Un act al lui Mihalachi, fiul lui Ionaşcu vornic.

19. 1645 (7153) martie, Iaşi. Larion Pleşcar şi Gavril vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, părţile lor din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

20. 1645 (7153) martie 4. Vasile <Lupu> voievod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să judece pricina dintre Boldescul, fost armaş, şi răzeşii din satul Popeşti pentru vânzarea de către aceştia a unor părţi din acel sat.

www.dacoromanica.ro

21. 1645 (7153) martie 5. Dumitru Ţintă şi soţia lui, Vărvara, vând lui Solomon Bârlădeanul vistiernic partea lor din satul Pilipce, ţinutul Cernăuţi.

22. 1645 (7153) martie 6. Petre, fiul lui Gligorie, vinde lui Pană, staroste de negustori o parte din satul Cândeşti.

23. 1645 (7153) martie 7. Hotarnicele satelor Corneşti, Bumboteşti şi Herceşti din ţinutul Iaşi pentru care dă mărturie Iordachi Canta, mare logofăt.

24. 1645 (7153) martie 8. Nepoţii lui Huhulea vând lui Gligorie, fost postelnic o parte din satul Nistoreni.

25. 1645 (7153) martie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neanea Brahnă stăpânirea asupra unui sălaş de ţigani.

26. 1645 (7153) martie 12, Iaşi. Dumitru diacon şi soţia sa vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, două jirebii din satul Verşeni, pe Moldova, ţ. Suceava.

27. 1645 (7153) martie 14. Cârste Drace şi rudele sale vând lui Solomon <Bârlădeanul> vistiernic părţi din satul Pilipce, pe Nistru, ţinutul Cernăuţi.

28. 1645 (7153) martie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unor părţi din satul Cotujeni, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărate de la Căldăruşoaie şi de la fiii ei.

29. 1645 (7153) martie 16, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ghiorghie Roşca, fost vistiernic, stăpânirea asupra unor vii la Cotnari, cumpărate de la Dumitraşco Vârnav.

30. 1645 (7153) martie 16, Popeşti. Crâstiian dăruieşte Mariei din Bancovici o parte din satul Fauri.

31. 1645 (7153) martie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pintilie Barbovschi şi soţiei lui stăpânirea asupra ocinilor lor de la Ostrov şi Cotiuşca.

32. 1645 (7153) martie 21, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toader, fiul lui Isac din Dumeni, stăpânirea asupra unor părţi din satul Plopeni, după judecata cu rudele lui Balica.

33. 1645 (7153) martie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ionaşco Rusul, pârcălab de Orhei, stăpânirea asupra unor dughene şi case în Iaşi, cumpărate de la Pavăl, vornic de gloată, şi de la alţii.

34. 1645 (7153) martie 24, Iaşi. Costea Barbovschi şi soţia sa vând lui Alecsii Cracalie partea lor din satul Lenţăşti, pe Prut, ţinutul Cernăuţi.

35. 1645 (7153) martie 25, <Iaşi>. Crâstina şi fiul ei vând lui Mihăilă croitor o bucată de pământ din jurul casei lor.

36. 1645 (7153) martie 27. Ştefan, Luca şi Dobratie vând lui Statie vameş partea lor din satul Glăvăneşti, cu loc de prisacă şi vad de moară.

37. 1645 (7153) martie 28, Iaşi. Lupu Tăutul şi soţia sa vând lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, o parte din satul Medvica.

38. 1645 (7153) martie 28, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Lupu Tăutul şi soţia sa au vândut lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, o parte din satul Medveja, pe Prut.

39. 1645 (7153) martie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, stăpânirea asupra unei părţi din satul Medvica.

40. 1645 martie 29. Zapis de răscumpărare a unor părţi din satul Stolniceni, ţinutul Lăpuşna.

41. 1645 (7153) martie 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ghiorghie Roşca, fost vistiernic, stăpânirea asupra unor ţigani cumpăraţi de la Nicoară Moţoc.

42. 1645 (7153) martie 31, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Neaniul, vomic de gloată, să aleagă lui Buhuş spătar părţile lui din satele Gherghiceni şi Tâlhăreşti.

43. <1645 martie 31 – 1645 septembrie 10>. Pavăl Băzarca şi fratele său, Cozma, dăruiesc lui Buhuş spătar partea lor din satul Iurghiceni, pentru că le-a plătit capetele pentru furtul a doi cai.

44. <1645 martie 31 – 1645 septembrie 10>. Vasilie din Totoeşti scrie lui Vasile <Lupu> voievod despre înţelegerea care s-a făcut între Pavăl şi fratele său, Cozma, pe de o parte, şi Buhuş spătar, pe de alta, în urma furtului a doi cai, comis de cei doi fraţi.

45. 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe, mare paharnic, stăpânirea asupra satului Ciurcani, ţinutul Bacău.

www.dacoromanica.ro

46. 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş, fost mare logofăt, stăpânirea asupra satului Denisăuca, pe Prut, ţinutul Cernăuţi, în urma judecăţii cu târgoveţii din Cernăuţi.

47. 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi. Salomiia şi fiica ei, Ileana, vând lui Iordachi <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Verşeni, pe Moldova, ţinutul Sucevei.

48. 1645 (7153) aprilie 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte slujitorilor domneşti să nu ia dări de la nişte ţigani care sunt ai Tofănesei Sachelue.

49. 1645 (7153) aprilie 3. Pricopie, fiul lui Vasilie Bantăş, vinde un loc de prisacă în satul Grozeşti, ţinutul Bacău, fratelui său, Costantin Bantăş.

50. 1645 (7153) aprilie 4, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod dăruieşte lui Iorga, mare vistiernic, satul Bozieştii de Sus, ţinutul Tecuci, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

51. 1645 (7153) aprilie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă scutiri mănăstirii Bistriţa pentru ţiganii săi.

52. 1645 (7153) aprilie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Putna stăpânirea asupra hotarului.

53. 1645 (7153) aprilie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte şoltuzului şi pârgarilor din târgul Huşi să înapoieze vecinii şi poslușnicii care aparţin Episcopiei de Huşi.

54. 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, stăpânirea asupra unei părţi din satul Vlăşineşti, pe Prut, ţinutul Iaşi.

55. 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte pârcălabilor de ţinutul Covurlui şi pârcălabilor din târgul Galaţi să nu impună la dări pe sătenii din satul Branişte, care aparţine Episcopiei de Roman.

56. 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi. Judecată pentru seliştea Bărboşi.

57. 1645 (7153) aprilie 12. Vasile <Lupu> voievod pentru satul Brăeşti.

58. 1645 (7153) aprilie 15, Iaşi. Poruncă a lui Vasile <Lupu> voievod pentru alegerea hotarelor satului Mireşti.

59. 1645 (7153) aprilie 18. Act de la Vasile <Lupu> voievod pentru un vad de moară.

60. 1645 (7153) aprilie 19, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie şi Rusul stăpânirea asupra unei părţi din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava, după judecata cu socrul lor, Larion.

61. 1645 (7153) aprilie 20. Toader, fiul lui Vasâlie, şi soţia sa vând lui Ursul din Pârtănoşi o parte din satul Pârtănoşi.

62. 1645 (7153) aprilie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Neniul, vornic de gloată, să facă o cercetare în legătură cu pricina dintre Miron din Iurghiceni şi Dumitru Buhuş, mare spătar.

63. 1645 (7153) aprilie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Vasilie Capşea din Săcuiani să cerceteze pricina dintre Roşca, fost vistiernic, şi Cărăiman fost pitar.

64. 1645 (7153) aprilie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş, mare spătar, stăpânirea asupra unei părţi din satul Movileni, ţinutul Roman, cumpărată de la Ilinca.

65. 1645 (7153) aprilie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Profir, mare vameş, stăpânirea asupra satului Bârlădeni, pe Prut, ţinutul Lăpuşna.

66. 1645 (7153) aprilie 27. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Costanda să stăpânească o parte din satul Balosineşti.

67. <1645> aprilie 27, Stavciani. Popa Griga şi soţia sa vând lui Bălan comis o parte din satul Săgireni.

68. <Aprox. 1645 (7154)> mai. Andreica, fiul lui Sima, vinde lui Gavrilaş Căpotici o parte din satul Vascăuţi.

69. 1645 mai. Gheorghe Ştefan sulger şi Apostol pârcălab de Orhei mărturisesc că au ales hotarul satului Isacova dinspre târgul Orhei.

70. <Aprox. 1645> mai 2, Vapreuca. Scrisoarea lui Toader, fost vornic, adresată lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, prin care îl înştiinţează că a ales, la porunca domnului, hotarele părţilor cumpărate de Iorga, mare vistiernic, în satul Cerepcău de la Voico logofăt.

71. 1645 (7153) mai 4. Mai mulţi boieri dau mărturie în legătură cu alegerea hotarelor satelor Blăgeşti şi Petreşti.

www.dacoromanica.ro

72. 1645 (7153) mai 4. Act privitor la împărţirea satului Zahareşti.

73. 1645 (7153) mai 12. Strănepoţii lui Toader vând lui Pavel, fiul preotului Ionaşco, partea lor din satul Căuteşeni.

74. 1645 (7153) mai 12. Un act de la Vasile <Lupu> voievod.

75. 1645 (7153) mai 14, Soroca. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe Catargiul, fost paharnic, stăpânirea asupra satului Piatra, în urma judecăţii avute cu şoltuzul şi orăşenii din târgul Orhei.

76. 1645 (7153) mai 16, Forosna. Necoară Focenco vinde lui Bălan, fost comis, partea lui din satul Forosna, ţinutul Hotin.

77. 1645 (7153) mai 16, Stăuceşti. Vasilie Cornescul mărturiseşte pentru schimbul făcut cu Vorlinschi a părţilor lor din satele Forosna şi Băşcani, ţinutul Hotin.

78. 1645 (7153) mai 19, Hotin. Vasile <Lupu> voievod porunceşte mai multor boieri să aleagă hotarele părţilor cumpărate de Balica hatman în satul Săpoteni.

79. 1645 (7153) mai 20. Mai mulţi răzeşi din satul Băşcani schimbă cu Vasilie Cornescul o parte din satul lor pentru alta din Forosna.

80. 1645 (7153) mai 22. Larion diacon schimbă cu Agafia, soţia lui Boul, fost vistiernic, o parte din satul Ungheni pentru o parte din Răteşti.

81. <1645-1652> mai 28, Iaşi. Toma Cantacuzino, mare vornic al Ţării de Sus, scrie lui Hoşmânda să-l dea pe Maftei ţiganul bistriţenilor, în urma unui schimb făcut cu aceştia.

82. 1645 (7153) mai 28, Şendreşti. Sălişte, fiul lui Crucean, şi soţia sa vând lui Erimia, fiul lui Crăstian, un ţigan cu copiii acestuia.

83. 1645 (7153) mai 29, Dumbrăviţa. Hărăbor vinde o parte din satul Dumbrăviţa.

84. 1645 (7153) mai 31. Vasile <Lupu> voievod pentru satul Văsăieşti.

85. 1645 (7153) iunie 2. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nacul pârcălab şi lui Savin două jirebii din satul Nemerniceni.

86. 1645 (7153) iunie 5. Frangule stolnic şi Nacul îl înştiinţează pe domn despre pâra dintre Ghiorghiţă, fiul lui Lupul din satul Tudora, şi Calcaş pentru nişte vecini din satul Petia.

87. 1645 (7153) iunie 7, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco Buhuş, mare spătar, vornicelului şi vătămanului din satul Cupcici, stăpânirea asupra unor părţi din satul Brătăşeni.

88. 1645 (7153) iunie 7, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Enaca, vameş de Focşani, stăpânirea asupra unui vad de moară din Gârla Putnei.

89. 1645 (7153) iunie 7. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nicolaiu stăpânirea asupra unei părţi din satul Piciorogani.

90. 1645 (7153) iunie 8, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Tazlău stăpânirea asupra satului Floceşti, numit Bâlcani, pe Tazlău, ţinutul Bacău, în urma judecăţii cu Nicoară din Edomireşti şi rudele acestuia.

91. 1645 (7153) iunie 8. Grecul de Băşeni alege, la porunca domnului, hotarele satului Cândeşti.

92. <1645-1646> iunie 8, Criveşti. O jalbă a lui Ursul de Bohotin şi a lui Pătraşco din acelaşi sat.

93. 1654 (7153) iunie 9, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Duşeşti, ţinutul Neamţ, cumpărată de la Măriica şi de la fiii ei.

94. 1645 (7153) iunie 10. Un act pentru moşia Giuneşti.

95. 1645 (7153) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Humor stăpânirea asupra Muntelui Măgura, cu izvoarele şi poienile din jurul lui.

96. 1645 (7153) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ionaşco Cristian să-şi stăpânească vecinii din satul Ionăşeni.

97. 1645 (7153) iunie 13, Suceava. Bejan Balşe scrie domnului despre pricina avută cu Gligoraşco Jora pentru satul Măşcăteni, pe Jijia.

98. 1645 (7153) iunie 15. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, stăpânirea asupra unei părţi din satul Medvica.

99. 1645 (7153) iunie 15, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gligoraşco Jora stăpânirea asupra seliştii Măşcăteni, pe Jijia, ţinutul Hârlău, după judecata cu Bejan Balşe.

www.dacoromanica.ro

100. 1645 (7153) iunie 16, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Palade sulger stăpânirea asupra moşiilor sale din satul Bărăşti.

101. 1645 (7153) iunie 17. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Irimie Vânculeţ şetrar stăpânirea asupra satului Păruceni.

102. 1645 (7153) iunie 19. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Tăbuci stăpânirea asupra satului Boian.

103. 1645 (7153) iunie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iftimie vătav stăpânirea asupra unei părţi din satul Dragsini, ţinutul Tutova, după judecata cu Dumitraşco Gheuca.

104. 1645 (7153) iunie 20, Suceava. Pavăl, Luca şi Istratie vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, părţile lor din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

105. 1645 (7153) iunie 22, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Costin, fiul lui Sava, să ia zeciuiala de pe partea sa din satul Cuciur.

106. 1645 (7153) iunie 22. Act de judecată de la Costandin Udrea, nepotul lui Gânscă.

107. 1645 (7153) iunie 25. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Irimie Vânculeţ şetrar stăpânirea asupra satelor Brănişteri şi Boldureşti.

108. 1645 (1753) mai 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa stăpânirea asupra moşiei Ilişeşti.

109. 1645 (7153) iunie 27, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Costin Liciul şi lui Toader Liciul din Sencăuţi să aleagă părţile lui Ursul, fost pârcălab, din satele Ţăcoteni, Cotela, Şerbenţi, Forosna, Cicicani şi Bădroşeni, ţinutul Hotin.

110. 1645 (7153) iunie 27, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Enachie din Şufrăceşti să aleagă partea lui Năduşală din acelaşi sat.

111. 1645 (7153) iunie 28, Suceava. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Gligorie Mierălă şi nepotul lui, Lupul, şi Coste, fiul lui Ivaşco Dărman din Ungureni, pentru o parte din satul Lipăeşti.

112. <1645 (7153)> iunie 28. Vidraşco şi Coste vând lui Gligorie Robceanul două părţi din satul Storojineţ, ţinutul Suceava.

113. 1645 (7153) iunie 28, Suceava. Gligorie din Verijeni şi soţia sa, Irina, vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, părţi din satul Verşeni.

114. 1645 (7153) iulie 1. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Lupu din Tudora stăpânirea asupra moşiei Roşcani şi a unei bălţi numită Balta Porcului.

115. 1645 (7153) iulie 1, Suceava. Vasile <Lupu> voievod acordă scutire de dări unor oameni veniţi din Ţara Leşească şi aşezaţi în seliştea Călineşti.

116. 1645 (7153) iulie 1, Iaşi. Preotul Grigorie din Tămăduiani, împreună cu soţia şi copiii lor, vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, o jirebie în satul Verşeni, pe Moldova, ţinutul Sucevei.

117. 1645 (7153) iulie 2, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Antemiei Turietcoaie stăpânirea asupra ocinelor sale.

118. 1645 (7153) iulie 2, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ştefan Şoldan să ia zeciuiala din seliştea Ungurași.

119. 1645 (7153) iulie 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei stăpânirea asupra satului Durneşti.

120. 1645 (7153) iulie 5. Mitodie şi sora lui, Nazarie, dau lui Lazor partea lor din satul Oprişeşti, pentru un cal furat de fratele lor, Dumitru.

121. 1645 (7153) iulie 5. Nazaria şi fratele ei, <Mi>todie, dau lui Lazor părţile lor din satele Mihoreni şi Oprişeşti, pentru un cal furat de fratele lor, Dumitru.

122. 1645 (7153) iulie 5. Irimie şi alţii vând lui Dabija pârcălab mai multe răzoare în satul Olăşeşti.

123. 1645 (7153) iulie 6. Antimia şi sora ei, Aniţa, fiicele lui Vasile Albotă, vând lui Solomon Bârlădeanul vornic o parte din satul Sălişcani.

124. 1645 (7153) iulie 7. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pătraşco Mieşcul aprod stăpânirea asupra unui loc de prisacă şi a unei poieni de fân în satul Popeşti.

www.dacoromanica.ro

125. <1645 (7153)> iulie 8, Căbiceşti. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Chirilă din Răspopi, lui Stratul din Brădiceşti şi altora să aleagă partea cumpărată de Strătulat agă în satul Brădiceşti.

126. 1645 (7153) iulie 9, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte pârcălabului de Neamţ să cerceteze pricina dintre Luchiian diac şi sătenii din Munteni pentru partea lui Rodna cel bătrân din acelaşi sat.

127. 1645 (7153) iulie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Boul clucer stăpânirea asupra unor părţi din satul Stejăreni, dăruite de Gheorghe Ştefan, mare clucer, şi de soţia sa, Safta, precum şi de Neculai Sechil şi de soţia sa, Paraschiţa.

128. 1645 (7153) iulie 11. Gafa, fiica lui Pilipovschie, vinde lui Gavrilaş logofăt o jirebie în satul Sânăuţi.

129. 1645 (7153) iulie 11, Popeni. Pavăl Albotă, vornic de gloată, scrie domnului că au judecat pricina dintre soţia lui Ionaşco Roşca din Săpoteni şi Isac Stârcea pentru nişte heleşteie din hotarele satelor Săpoteni, Popeni şi Dumeni.

130. 1645 (7153) iulie 13, Iaşi. Mărturie pentru stăpânirea unei părţi din satul Bereşti de Tofana, soţia lui Simion.

131. 1645 (7153) iulie 13, Pomârla. Pavăl Albotă, vornic de gloată, dă mărturie că despre alegerea hotarelor ocinelor lui Pătraşco Ciogolea logofăt în satul Pomârla, după pricina avută cu răzeşii din acel sat.

132. 1645 (7153) iulie 15, Săpoteni. Pavăl Albotă, vornic de gloată, dă mărturie despre alegerea hotarelor ocinelor lui <Pătraşco> Ciogolea logofăt.

133. 1645 (7153) iulie 15, Iaşi. Parasca vinde lui Tudor şi soţiei sale o casă cu loc în Iaşi.

134. 1645 (7153) iulie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Vasilie diacon să stăpânească ocinele sale din Liveni şi Hruşovăţ.

135. 1645 (7153) iulie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Dorofteii Andoniasa şi fiului ei, Eftimie vătav, cumpărăturile lor în satele Băceşti şi Mărmureni, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui.

136. 1645 (7153) iulie 18, Iaşi. Oprea călugărul dăruieşte lui Simion Băisanul şi lui Toderaşco ocinele lui din satele Buhăieşti şi Dracsini, ţinutul Vaslui, precum şi nişte ţigani.

137. <Înainte de 1645 (7153) iulie 20>. Mai mulţi slujitori domneşti mărturisesc în legătură cu pricina dintre Iftimie vătav şi Dumitraşco Gheuca pentru o parte din satul Dragsini.

138. 1645 (7153) iulie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iftimie vătav stăpânirea asupra unor părţi din satul Dragsini, pe Studeniţa, ţinutul Tutova, în urma înţelegerii dintre el şi Dumitraşco Gheuca.

139. 1645 (7153) iulie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Nastasiei Robciniţa stăpânirea asupra unor părţi din satul Petriceni, ţinutul Suceava.

140. 1645 (7153) iulie 21, Iaşi. Gligorcea şi Moiseiu se tocmesc cu Ursul Ciocârlan pentru un ţigan.

141. 1645 (7153) iulie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe egumenul de la mănăstirea Nicoriţă să stăpânească o casă şi o vie în târgul Tecuci.

142. 1645 (7153) iulie 23. Vasile Lupu voievod pentru Lupaşcu Bucium stolnic.

143. 1645 (7153) iulie 24. Nacul pârcălab scrie domnului despre pricina dintre Botezoaie din Giurgeşti, Candachia din Pleşeşti şi Mihai pentru încălcarea hotarelor satelor Giurgeşti şi Pleşeşti.

144. 1645 (7153) iulie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Oniţă, ginerele lui Ştefan din Drăguşeni, şi Gavril din Voinova pentru un loc din satul Drăguşeni.

145. 1645 (7153) iulie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Aramă din Hreasca să aleagă părţile lui Zadul din satul Antăleşti de pe care să ia zeciuiala.

146. 1645 (7153) iulie 29, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Vasilie din Zlătăreşti să cerceteze plângerea lui Gorie pentru partea lui de zeciuială de pe ocina sa din Todireşti.

147. 1645 (7153) iulie 30, Suceava. Gheorghe Ştefan, mare sulger, şi soţia sa, Safta, împreună cu Neculai Sechil şi soţia sa, Paraschiva, dăruiesc parte din satul Stăjăreni lui Ştefan Boul clucer.

148. 1645 (7153) august 3, Iaşi. Vasile <Lupu> judecă pricina dintre Filip şi rudele sale cu Bârsan, vornic de poartă, pentru o jumătate din satul Mihăileşti.

149. 1645 (7153) august 4, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Dumitraşco Cocris să cerceteze jalba lui Vasilie din Broşteni în legătură cu hotarele ocinii sale din satul Căbuji.

www.dacoromanica.ro

150. 1645 (7153) august 4. Isac, fiul lui Gavril, vinde, împreună cu alţii, lui Gavrilaş vornic o parte din satul Valeva, ţinutul Cernăuţi.

151. 1645 (7153) august 5, Iaşi. Pătraşco Boldescul, fost armaş, vinde lui Dumitraşco uricar o parte din satul Popeşti, ţinutul Neamţ.

152. <Aprox. 1645 (7153) - 1646 (7154)> august 6. Judecată pentru o parte din satul Brădiceşti.

153. 1645 (7153) august 7. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Bolea aprod, ginerele lui Ciomârtan, să-şi caute vecinii fugiţi.

154. 1645 (7153) august 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco uricar stăpânirea asupra unei părţi din satul Popeşti, în urma judecăţii cu Pătraşco Boldescul armaş.

155. 1645 (7153) august 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Pătraşco Boldescul să meargă să aleagă ocinile lui Macsin din Şchei.

156. 1645 (7153) august 8, Suceava. Lazor cizmar şi fiii săi vând lui Stavăr şi soţiei acestuia un loc de grădină.

157. 1645 (7153) august 8. Ionaşco Deuga şi soţia sa, Anesia, dau mănăstirii Pângăraţi o poiană mai sus de Straja, pe Bistriţa.

158. 1645 (7153) august 8. Crăciun din Ghicani şi fratele său, Dumitraşco Cherjilă, dau lui Chicoş comis două părţi din satul Ghicani.

159. 1645 (7153) august 9, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ghidion, episcop de Huşi, să-l ia pe Ion Hârca pentru că este vecin al Episcopiei.

160. 1645 (7153) august 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dabija căpitan stăpânirea asupra unor vecini ai săi din satul Todereşti.

161. <Înainte de 1645 (7153) august 12>. Judecată pentru satul Holohoreni.

162. 1645 (7153) august 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scrie lui Pătraşco Vorbinescul să cerceteze pricina dintre Grigore Ureche şi nişte oameni din satul Holohoreni.

163. 1645 (7153) august 12. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neculai Ureche spătar stăpânirea asupra satului Holohoreni.

164. 1645 (7153) august 13, Iaşi. Carte de la Vasilie voievod <pentru Avereşti, ţinutul Roman>.

165. 1645 (7153) august 14. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Efrem Hăjdeu stăpânirea asupra moşiei Citnicăuţi.

166. 1645 (7153) august 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ieremie Nădăbaico şi fiul său, Lupaşco medelnicer, cu Lupaşco stolnic, nepotul lui <Condrea> Bucium, fost <mare> vornic <al Ţării de Jos>, pentru un ţigan.

167. 1645 (7153) august 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costin Jac şi fratelui său stăpânirea asupra unei părţi din satul Solonceni, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Căinar.

168. 1645 (7153) august 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Secu stăpânirea asupra unui vad de moară pe Siret şi a unui loc din hotarul târgului Şcheia.

169. 1645 (7153) august 19, Iaşi. Judecată pentru un iaz al lui Nacu, vornic de gloată.

170. 1645 (7153) august 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Popăscoaie şi fiii ei cu Mihalcea diac pentru stăpânirea unei părţi din satul Uricheşti.

171. <1645 (7153)> august 20. Tudora, fiica lui Toader din Portari, vinde lui Racoviţă Cehan, al doilea logofăt, partea ei din satul Ţigăneşti, ţinutul Vaslui.

172. 1645 (7153) august 21, Iaşi. Stratona, fiica Anei din Iurghiceni, vinde Todosiei, soţia lui Bandur, o parte din satul Iurghiceni.

173. 1645 (7153) august 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Apostol Cehan să stăpânească o parte din satul Prigorceni.

174. <Înainte 1645 (7153) august 24>. Strătulat, fost agă, lasă fiicei sale, Măricuţa, o parte din averea sa.

175. 1645 (7153) august 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Gongoaie şi soţia lui Strătulat, fost agă, pentru o parte din satul Brădiceşti.

176. 1645 (7153) august 24, Iaşi. Dumitru Roşca, vornic de Botoşani, mărturiseşte că s-a înţeles cu Roman, egumenul de la mănăstirea Golia, pentru alegerea hotarelor satelor Pipereşti şi Tomeşti.

www.dacoromanica.ro

177. 1645 (7153) august 26, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş, fost logofăt, stăpânirea asupra unei jirebii din satul Sinăuţi, ţinutul Suceava, cumpărată de la Gafa.

178. 1645 (7153) august 30. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Eremie Dabija stăpânirea asupra unor ţigani, pentru care a avut pâră cu Gheorghe Ştefan, mare sulger.

179. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154), Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Cârligi, ţinutul Neamţ.

180. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154). Mărturie a unor slujitori domneşti în legătură cu pricina dintre Tomiţa căpitan şi nişte răzeşi pentru seliştea Dănceni.

181. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154), Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Tomiţa căpitan stăpânirea asupra unei părţi din satul Dănceni, pentru care a avut pâră cu mai mulţi răzeşi din acel sat.

182. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154), Botoşani. Vasile <Lupu> voievod porunceşte starostelui de Putna să judece pricina dintre Bârlădeanul şi Ştefan Brate din satul Cruce de Jos pentru un loc de casă.

183. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Toader de Soleşti şi fratele său, Dumitraşco, vând 19 pământuri, cu loc de prisacă şi cu fânaţ.

184. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). O carte de la Vasile <Lupu> voievod pentru un laz al lui Drăgan din satul Rusciori.

185. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigorie, fiul Candachiei, stăpânirea asupra unei părţi din satul Durneşti.

186. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Un act de la Vasile <Lupu> voievod pentru satele Mereşti şi Stăneşti.

187. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154). Carte de la Vasile <Lupu> voievod.

188. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Un act de la Vasile <Lupu> voievod pentru moşia schitului Hangu.

189. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Sileştean vinde lui Toader, fiul lui Istratie, o parte din satul Şoldeşti.

190. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154). Cioban şi Precop au vândut preotului Murgu şi preotului Duma partea mătuşii lor dintr-un sat, cumpărată de la <Pătraşco> Ciogolea.

191. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154). Măriia, fiica Ilenei, vinde lui Lungul armaş două părţi din satul Alecseşti.

192. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Savin Urmezău şi soţia sa, Nastasâia, vând lui Dumitraşcu din Călineşti o parte din satul Crasnaleuca, pe Prut, ţinutul Dorohoi.

193. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> (7154). Mârza şi soţia sa, Irina, vând lui Eremia mai mulţi ţigani.

194. <1645 septembrie 1 - 1646 august 31> 7154. Costantin, fiul Măricăi, şi Costantin vând lui Apostol sulger un loc al lor.

195. <1645 septembrie 30 - 1646 august 31> (7154). Act de vânzare a unei părţi din satul Stăneşti.

196. 1645 (7154) septembrie. Dumitru şi Vasile vând lui Matei Basarab voievod două pământuri în satul Soveja.

197. <Aprox. 1645 septembrie>. Dumitraşcu vinde lui Matei Basarab voievod o vie de lângă pârâul Putna.

198. 1645 (7154) septembrie 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să cerceteze pricina dintre Eremia Vârnav şi Tănasie pentru o casă.

199. 1645 (7154) septembrie 4, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neniul vornic stăpânirea asupra unei părţi din satul Petreşti, ţinutul Roman, cu poienile din Babicea, cu vad de moară, grădini şi loc de prisacă.

200. 1645 (7154) septembrie 7. Vasile Lupu voievod pentru satul Vereşeni.

201. 1645 (7154) septembrie 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Costandin Cehan să aleagă părţile lui Grigorie din satul Todireşti, pentru care a avut pâră cu Vasilie.

202. 1645 (7154) septembrie 9. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Nastasâei Robciniţa stăpânirea asupra unor vecini de la Storojineţ.

www.dacoromanica.ro

203. 1645 (7154) septembrie 10. Dumitraşco din Zăstavna cumpără de la Stroescu părţi din satele Stăneşti şi Nihoreni.

204. 1645 (7154) septembrie 11. Act de la Vasile <Lupu> voievod.

205. 1645 (7154) septembrie 13. Drăguica, soţia lui Teodor Burduja, dă lui Ionaşco Hociug trei pământuri în satul Rădeni, pentru a-i face pomenire după moarte.

206. 1645 (7154) septembrie 15. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghie Dimuţă, staroste de negustori, stăpânirea asupra unor părţi din satul Şendreni, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărate de la Maria.

207. <1645 (7154)> septembrie 15. Larion şi rudele lui vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, partea lor din satul Vereşeni.

208. 1645 (7154) septembrie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iaţco, ginerele lui Sârghie Mânjea, stăpânirea asupra satelor Voineşti, ţinutul Cârligătura, şi Grieşti, ţinutul Vaslui, în urma judecăţii cu Ionaşco Mânjea, fiul lui Drăgan Mânjea.

209. 1645 (7154) septembrie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Agapia stăpânirea asupra unei părţi din satul Verişeni, ţinutul Suceava, dăruită de popa Agathon.

210. 1645 (7154) septembrie 20, Iaşi. Nastasiia Ştefăneasa vinde, împreună cu fiii ei, un loc de casă în Iaşi lui Neculai zugrav.

211. 1645 (7154) septembrie 20, Iaşi. Judecată pentru hotarele satelor Buhuceşti şi Şofrăceşti între Dumitru Buhuş spătar şi fiii lui Ştefui Şoldan din Şofrăceşti.

212. 1645 (7154) septembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Udre şi lui Isac să cerceteze pricina dintre Vasile Buznă şi sătenii din Călmăţuieşti pentru satul Nuoreşti.

213. 1645 (7154) septembrie 28. Giurgiu cumpără părţi din satul Folteşti.

214. 1645 (7154) septembrie 28. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic stăpânirea asupra unei părţi din satul Voroveşti, cumpărată de la Moisi, fiul lui Ion Albici.

215. 1645 (7154) octombrie. Ursu înştiinţează logofeţia de cercetarea făcută asupra unei curături, din poruncă domnească.

216. 1645 (7154) octombrie 7, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Dumitraşco să stăpânească un heleşteu în satul Vlădcşti.

217. 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi. Nistor Batişte şi soţia sa, Ileana, vând partea lor din satul Oglinzi, ţinutul Neamţ, lui Gheorghe Roşca, fost vistiernic.

218. 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca, fost vistiernic, stăpânirea asupra unei jumătăţi din satul Oglinzi, ţinutul Neamţ.

219. 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi. Gheorghie Păturnichi şi rudele sale vând lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, o parte din satul Dăncești, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

220. 1645 (7154) octombrie 9, Botoşani. Costin, fiul lui Buţurco, şi surorile sale vând lui Mihalcea Meica o parte din satul Jorcăşeni.

221. 1645 (7154) octombrie 12. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ionaşcu Bălhăceanu să meargă să aleagă partea lui Ştefan Vasluian din satul Bucești.

222. 1645 (7154) octombrie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Tăutul, fost logofăt, stăpânirea asupra unor părţi din satele Bălileşti şi Băloşeni.

223. 1645 (7154) octombrie 15. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Grigore Galbăn din Cosmeşti să cerceteze pricina dintre Porce din Osăşti, pe de o parte, şi Dumitru Ciudin şi popa Alexa, pe de alta, pentru o parte de sat îngrădită de Porce.

224. 1645 (7154) octombrie 16, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Ionaşco şi lui Dumitru uricar să meargă să aleagă hotarul satului Bujoreni, dinspre Zorileni.

225. 1645 (7154) octombrie 18, Iaşi. Vasilie Banul, mare medelnicer, şi rudele sale îşi împart ocinele din Sloboziani, Plotuneşti, Hotceşti şi Răvăcani.

226. 1645 (7154) octombrie 20, Iaşi. Varlaam mitropolitul, Anastasie episcop de Roman, Theofan, episcop de Rădăuţi, Ghedeon, episcop de Huşi, împreună cu marii boieri dau mărturie că egumenul mănăstirii Pandocrator a vândut lui Toderaşco, mare logofăt, seliştea Crăiniceni, pe Prut, ţinutul Dorohoi.

www.dacoromanica.ro

227. 1645 (7154) octombrie 20. Act de judecată de la Vasile <Lupu> voievod pentru un loc de pe valea Zăbrăuțului și o delniță din satul Șoldești.

228. 1645 (7154) octombrie 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gligoraşco Bejan și soției sale stăpânirea asupra unei părți din satul Vercești, ținutul Neamț, cu iaz, case și grădini.

229. 1645 (7154) octombrie 22, Iași. Marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea de către Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Țării de Sus, asupra unor părți de ocină din satele Bodești și Dănceşti, ținutul Neamț, cumpărate de la Gheorghie Păturniche și de la frații acestuia.

230. 1645 (7154) octombrie 22, Iași. Vasile Lupu voievod scutește de camănă o cârciumă mare, un cojocar și un meserciu al Episcopiei de Huși.

231. 1645 (7154) octombrie 24, Iași. Vasile <Lupu> voievod întărește lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic de Țara de Sus, stăpânirea asupra unor părți din satele Bodești și Dănceşti, pe Cracău, ținutul Neamț, cumpărate de la nepoții Voicăi.

232. 1645 (7154) octombrie 25, Iași. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Toader, Vasilie Negrul și Danul de Tâlhărești pentru stăpânirea unei părți din satul Plopeni.

233. 1645 (7154) octombrie 26, Iași. Theofan, egumenul mănăstirii Pandocrator, și călugării de acolo vând lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, seliștea Crăiniceni, ținutul Dorohoi.

234. <Înainte de 1645 (7154) octombrie 27>. Udrea, fiul lui Stan de Câni din Țara Muntenească, vinde lui Gheorghe <Ștefan>, mare sulger, un țigan.

235. 1645 (7154) octombrie 27, Iași. Vasilie Banul, mare medelnicer, Eremia Vânculeț, mare șetrar, și alți boieri dau mărturie pentru stăpânirea de către Gheorghe Ștefan, mare sulger, a unui țigan.

236. 1645 (7154) octombrie 28, Iași. Vasile <Lupu> voievod întărește lui Gheorghe Ștefan, mare sulger, stăpânirea asupra unui țigan cumpărat de la Udrea aprod.

237. 1645 (7154) octombrie 29. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ioan Buftei și pe Rusu din Prohozăști să stăpânească ocina lor din Prohozăști, Măzăești și Cernu.

238. 1645 (7154) noiembrie 1. Vasile <Lupu> voievod întărește lui Ionaşco și Lupul, fiii lui Dumitru Solomon, stăpânirea asupra unor părți din Năsoești, ținutul Bacău, pentru care au avut pără cu Vasâli Ferindei și cu frații acestuia.

239. 1645 (7154) noiembrie 3, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Pătraşco aprod să cheme la judecată pe Grigore Hermeziu, pe Petrișor, pe popa Matei și pe Isac din Pribești, pentru stăpânirea seliștii Popești.

240. 1645 (7154) <înainte de noiembrie 6>. Vasile din Huși, ginerele lui Deli Iani, și soția sa, Aniţa, când lui Vasilie niște țigani.

241. 1645 (7154) noiembrie 6, Iași. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie, ginerele lui Deli Iani, stăpânirea asupra unor țigani, după judecata cu Buciumoaie.

242. 1645 (7154) noiembrie 6, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Dumitru, vornic de Botoșani, și lui Dumitraşco Șaidir din Șendrișeni să cerceteze pricina dintre Năstăsie din Vicoleni, pe de o parte, și Pătraşco Ciogolea și sătenii din Căzăcești, pe de alta, pentru stăpânirea unor părți din satul Pomârla.

243. <Înainte de 1645 (7154) noiembrie 7>. Măricuța și copiii ei dau lui Gligorie, fost postelnic, toate părțile lor din satul Băiceni, ținutul Hârlău.

244. 1645 (7154) noiembrie 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Gligori, fost postelnic, și soției lui stăpânirea asupra unei părți din satul Băiceni, ținutul Hârlău, dăruită de Măricuța și de fiii ei.

245. 1645 (7154) noiembrie 10. Un act pentru o parte din satul Volocănțăști, pe Prut.

246. 1645 (7154) noiembrie 14. Dumitru, fiul lui Ursul, vinde lui Șaidir logofăt partea sa din Cherchijeni, ținutul Hârlău.

247. 1645 (7154) noiembrie 15, Iași. Judecată pentru 12 fălci de vie la Cotnari între Gavrilaș Mateiaș logofăt și egumenul și călugării de la biserica Sf. Ioan cel Nou din Tătărași.

248. 1645 (7154) noiembrie 17, Iași. Vasile <Lupu> voievod întărește lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, stăpânirea asupra satului Crăiniceni, ținutul Dorohoi, cumpărat de la călugării mănăstirii Pandocrator.

249. 1645 (7154) noiembrie 17. Nastasiia Ștefăneasa vinde egumenului de la mănăstirea Hlincea un loc de casă de pe ulița „unde se vinde făina", din Iași.

www.dacoromanica.ro

250. 1645 (7154) noiembrie 18. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Mărişeşti, cumpărată de la Ileana şi de la fratele ei, Toader.

251. 1645 (7154) noiembrie 19, Iaşi. Gavrilaş Căpotici vinde lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, partea sa din satul Văscăuţi, ţinutul Soroca.

252. 1645 (7154) <noiembrie> 21, Malinţi. Costanda, soţia lui Ion Terţei din Vincicăuţi, pune zălog la Sârbul comis partea sa din moşia Giurgeşti, ţinutul Dorohoi.

253. 1645 (7154) noiembrie 27. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ghica stolnic stăpânirea asupra unor părţi din satul Buhăceni, cu locuri de iazuri şi de mori în Jijia, ţinutul Hârlău.

254. 1645 (7154) noiembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Crăstea vătav stăpânirea asupra unei părţi din satul Stogoreani, ţinutul Cârligătura, după judecata cu Gavril, fiul lui Crăstea Băţul.

255. 1645 (7154) noiembrie 26, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş stăpânirea asupra unei părţi din satul Onut, ţinutul Cernăuţi, pentru care s-a judecat cu Lupul Stroescul, fost ureadnic de Câmpulung.

256. <1645 (7154)> noiembrie 30. Un act de judecată.

257. 1645 (7154) decembrie 1, Târgovişte. Negre diac vinde lui Matei Basarab voievod partea lui din Poiana Sovejii, pe Dobromir.

258. <1645 – 1646> decembrie 1, Iaşi. Gavril şi fraţii săi vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, trei pământuri în satul Verşeni, ţinutul Suceava.

259. <1645 – 1646> decembrie 7. Nepoţii şi strănepoţii lui popa Blendea vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Verşeni.

260. 1645 (7154) decembrie 9. Ion Mojilă, Ionaşco Movilean şi Ionaşco Târşăşea vând lui Furtună comis partea lor din seliştea Dâmbeşti, ţinutul Roman.

261. <Înainte de 1645 (7154) decembrie 15>. Safta, fiica lui Albotin, şi soţul ei, Istratie, vând lui Mihai Arbănaşul partea lor din satul Forăşti, pe Miletin, ţinutul Iaşi.

262. 1645 (7154) decembrie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Mihai Arbănaş stăpânirea asupra unei părţi din satul Forăşti, pe Miletin, ţinutul Iaşi.

263. 1645 (7154) decembrie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întărcşte lui Pavel, fiul preotului Ionaşco, stăpânirea asupra unor părţi din satul Căuteşeni, ţinutul Roman, cumpărate de la nepoţii lui Vasilie bătrânul.

264. 1645 (7154) decembrie 23, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru vânzarea unei părţi din satul Medvica, ţinutul Hotin, lui <Grigore> Ureche, mare vornic al Ţării de Jos de Vasilie, împreună cu alţii.

265. 1645 (7154) decembrie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe David din Zăluceni să stăpânească o parte din satul Cuzlău.

266. 1645 (7154) decembrie 26, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, stăpânirea asupra unei părţi din satul Medvica.

267. 1645 (7154) decembrie 26. Zanfira, fiica lui Vartec vornic, vinde lui Dediul postelnic un sălaş de ţigani.

268. <Aprox. 1646 (7154)>, Orhei>. Donosie, nepotul lui Ghiarasim de Bogzeşti, vinde lui Apostol vornic partea sa din satul Braviceni, pe Răut, ţinutul Orhei.

269. <Aprox. 1646 (7154)>, Tecuci. Corcodel şi soţia sa, Măria, vând lui Gavril o parte din satul Pogăneşti.

270. 1646 (7154) ianuarie 11, Târgovişte. Matei Basarab voievod primeşte danie şi cumpără mai multe părţi din satul Soveja.

271. 1646 (7154) ianuarie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scuteşte de dări pe un om de la metohul mănăstirii Pângăraţi, din târgul Piatra.

272. 1646 (7154) ianuarie 12, Iaşi. Dondea din Giuleşti, Petrea Chiceră şi Costantin Macri se judecă pentru un cal.

273. 1646 (7154) ianuarie 13. Matei Basarab voievod scrie lui Dabija Erimie postelnic, lui Pătrăşcan şi altora să aleagă nişte moşii ale sale din ţinutul Putna.

www.dacoromanica.ro

274. 1646 (7154) ianuarie 14. Odochie, fiica Tetii, vinde lui Iorga, mare postelnic, partea sa din satul Drăguşeni, pe Podraga, ţinutul Dorohoi.

275. 1646 (7154) ianuarie 15, Domneşti. Ionaşcu, fiul Mariei, vinde lui Dabija pârcălab o parte din satul Şchiupeni.

276. 1646 (7154) ianuarie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte hotarul târgului Huşi.

277. <Înainte de 1646 (7154) ianuarie 20>. Păcurar vinde lui Iane schimbătorul şi soţiei sale, Lupa, o vie pe locul Fântânei.

278. 1646 (7154) ianuarie 20 <Galaţi>. Iane zaraf, soţia sa, Lupa, şi alţii dau mănăstirii Sfântul Dimitrie o vie de la Fântână.

279. 1646 (7154) ianuarie 20, Iaşi. Irimiia dărăbanul vinde egumenului de la mănăstirea Hlincea o casă în Iaşi, de pe Uliţa Nouă.

280. <1646 (7154)> ianuarie 23. Pavel căpitan şi alţii mărturisesc că Isac din Pribeşti s-a judecat cu Pătraşco aprod din Iaşi pentru un loc de prisacă.

281. <1646 (7154)> ianuarie 26. Todosca, fiica Măricăi, vinde lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, o parte din satul Bodeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

282. 1646 (7154) ianuarie 30. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Ştefan Tăbanu să stăpânească o parte din satul Mihălcăuţi.

283. 1646 (7154) ianuarie 30. Vasile <Lupu> voievod pentru satele Tătărauca şi Hriţăuţi, ţinutul Soroca.

284. 1646 (7154) februarie 2, Iaşi. Urmaşii lui Miera pârcălab îşi împart moşiile rămase de la acesta.

285. 1646 (7154) februarie 5, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Macri căpitan stăpânirca asupra unei părţi din satul Zubriceni, ţinutul Hotin.

286. <1646 (7154)> februarie 7, Iaşi. Mai mulţi slujitori domneşti mărturisesc că Simion Stecle a vândut lui Iorga mare postelnic o parte din satul Drăguşeni.

287. 1646 (7154) februarie 9, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru dania lui Vasilie Macrii căpitan a unor părţi din satele Holovcinţi, ţinutul Soroca, şi Zubriceni, ţinutul Neamţ, a unor vii şi sălaşe de ţigani vărului său, Pătraşco Ciogolea, fost logofăt.

288. <1646 (7154)> februarie 10. Mai mulţi boieri mărturisesc că Dumitraşcu, fiul lui Neculai din Ghereni, a vândut ocina sa din satul Drăguşeni, ţinutul Dorohoi, lui Iorga, mare postelnic.

289. 1646 (7154) februarie 15, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru cumpărăturile lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic de Ţara de Sus, în satele Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ.

290. 1646 (7154) februarie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, stăpânirea asupra unor părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Tudosca şi fiica ei, Mărica.

291. 1646 (7154) februarie 15. Hilip vinde lui Ionaşco Talpă o parte din satul Belceşti.

292. <Înainte de 1646 (7154) februarie 19>. Preotul Grivca şi preoteasa lui, Anghelina, vând lui Bălan comis o parte din satul Sângereni.

293. 1646 (7154) februarie 19. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Bălan, fost comis, să stăpânească părţi din satul Sângereni cumpărată de la popa Griga.

294. 1646 (7154) februarie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Gogoaie şi soţia lui Strătulat, fost agă, pentru un loc din satul Brădiceşti.

295. 1646 (7154) februarie 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Evstratie, fost logofăt, stăpânirea asupra satului Feteşti, cu două heleşteie.

296. 1646 (7154) februarie 20, Iaşi. Iuraşco, fiul lui Dumitru Ciolpan, vinde lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, o ţigancă.

297. 1646 (7154) februarie 22. Mai multe slugi domneşti mărturisesc că Dumitraşco Gheoca a cumpărat părţi din satul Greci.

298. 1646 (7154) februarie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Pârciul din Iadinţi şi Aniţa, fiica lui Dumitraşco Solomonescul, pentru jumătate din satul Verteporoh.

299. 1646 (7154) februarie 24. Ioniţă, vornic de Bârlad, şi Ionaşco şoltuz mărturisesc pentru dania unei părţi din satul Fârţeneşti, ţinutul Covurlui, de Căzacul lui Gligoraşco.

www.dacoromanica.ro

300. 1646 (7154) februarie 27, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Mitropoliei de Suceava stăpânirea asupra unor vii şi prisăci dăruite de Dumitraşcu, vornic de Botoşani.

301. 1646 (7154) februarie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Neculai Ureche spătar stăpânirea asupra satului Holohoreni, ţinutul Hotin, după o judecată.

302. 1646 (7154) martie. Un act de la Vasile <Lupu> voievod.

303. 1646 (7154) martie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unor părţi din satele Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, ţinutul Iaşi.

304. <1646 (7154)> martie 3. Mârza vinde lui Ieremia Cârstian un ţigan.

305. <Înainte de 1646 (7154)> martie 6. Ileana vinde lui Hristodor stolnic o casă în Iaşi.

306. 1646 (7154) martie 6. Erimie Cârstiian din Păuneşti, ţinutul Putna, vinde lui Matei Basarab voievod o parte din satul Soveja.

307. 1646 (7154) martie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Tofanei stăpânirea asupra unei vii din Nicoreştii de Sus, cumpărată de la Vasilie.

308. 1646 (7154) martie 8. Dumitraşcu, fiul lui Onica, cumpără fânaţ.

309. 1646 (7154) martie 8. Dumitraşco, şoltuz de Hotin, vinde lui Efrim Hâjdău părţi din satele Şăndreni şi Negreşti.

310. 16<4>6 (71<5>4) martie 10. Vasile <Lupu> porunceşte vornicilor de Huşi să trimită la Divan pe Irimia din Popeşti şi pe Vasilie, ginerele lui Deli Iani, care i-a vândut celui dintâi o moşie şi nu i-a făcut zapis.

311. <Aprox. 1646 - 1648>. Sândzana, fiica Ilenei, soţul ei, Moldovan seimen, şi fiica lor, Angheluşa, vând lui Hristodor jitnicer un loc de casă.

312. 1646 (7154) martie 14, Iaşi. Ghiorghie Năvrăpăscul, fost vornic, dă lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Colonbaţi, pe Miletin, ţinutul Hârlău.

313. 1646 (7154) martie 15, Iaşi. Dumitraşco uricar şi nepoţii săi vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiemic, părţi din satul Borăşti, ţinutul Vaslui.

314. 1646 (7154) martie 15, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Alexandru, paharnic al doilea, a cumpărat de la Mirăuţi şi de la fraţii săi părţi din satul Perăşeni, ţinutul Vaslui.

315. 1646 (7154) martie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasile Banul, mare medelniccr, şi rudelor sale stăpânirea asupra mai multor părţi din satele Sloboziani, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, Plotuneşti, Hotceşti, Criveşti şi Răvăcani.

316. 1646 (7154) martie 18, Iaşi. Ghiorghie Năvrăpăscul, fost vornic, vinde lui Iordachi <Cantacuzino>, mare vistiernic, o jumătate de casă din satul Verşeni, cu vad de moară şi cu livezi.

317. 1646 (7154) martie 18, Iaşi. Tudora, soţia lui Ion Vătăguţul, vinde lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte dintr-o casă din satul Verşeni.

318. 1646 (7154) martie 18, Iaşi. Nechita şi Ionaşco vând lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic jumătate de casă din Vereşeni.

319. 1646 (7154) martie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, stăpânirea asupra unei părţi din satul Mărişeşti.

320. <Înainte de 1646 (7154) martie 24>. Gligorcea Gherghiţă, cu fraţii şi surorile sale vând lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ.

321. 1646 martie 24, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru vânzarea unor părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, de către Gligorcea Gherghiţă şi fraţii lui.

322. 1646 (7154) martie 24. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea, fost logofăt, stăpânirea asupra moşiilor sale.

323. 1646 (7154) martie 25. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Lungul, fost armaş, stăpânirea asupra moşiilor sale.

324. 16<4>6 (71<5>4) martie 26, Iaşi. Miera şi fiii săi vând lui Dima, negustor din Iaşi, partea lor din satul Lăzorcni.

325. 1646 (7154) martie 26. Miiara şi rudele lui vând lui Dima negustor un loc de prisacă în satul Lăzoreni.

www.dacoromanica.ro

326. 1646 <7154> aprilie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Putna un loc de mănăstire dăruit de preotul Mihul din târgul Siret.

327. 1646 (7154) aprilie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Pângăraţi stăpânirea asupra braniştii din munte.

328. 1646 (7154) aprilie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Pângăraţi stăpânirea asupra braniştii din Munte.

329. 1646 (7154) aprilie 3, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dima, negustor din Iaşi, stăpânirea asupra unui loc de prisacă în satul Lăzoreni, cumpărat de la Miera şi de la rudele acestuia.

330. 1646 (7154) aprilie 4, Iaşi. Călugării de la mănăstirea Bistriţa vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, seliştea Mânjeşti, ţinutul Neamţ.

331. 1646 (7154) aprilie 6, Iaşi. Andrei, fost armaş, împarte cu vărul său, Gligorie Dămiian, stăpânirea asupra Poienii celei Mari, pe Stavnic.

332. 1646 (7154) aprilie 7, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte slugilor domneşti să interzică călugărilor de la mănăstirea Bistriţa şi Tofănesei Secheloae să ia păcură de la fântânile de pe Tazlăul Sărat.

333. 1646 (7154) aprilie 7, Iaşi. Frangule pitar se învoieşte cu călugării de la mănăstirea Pângăraţi să stăpânească o vie din Horodişte, cât va trăi, iar după moartea lui să revină mănăstirii.

334. <1646> aprilie 7. Toader Căniţă şi rudele lui vând părţile lor din satul Vereşăni.

335. 1646 <7154> aprilie 8, Orhei. Andreiu, fiul lui Vicol, vinde lui Apostol vornic o parte din satul Braviceni.

336. 1646 (7154) aprilie 10, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gavrilaş <Mateiaş>, fost mare logofăt, stăpânirea asupra unei părţi din satul Drăguşeni, cumpărată de la Mihăilaş.

337. <Înainte de 1646 (7154) aprilie 12>. Todora Ghirvăroaie vinde lui Răcoviţă <Cehan>, logofăt <al doilea>, o parte din satul Ţigăneşti.

338. <Înainte de 1646 (7154) aprilie 12>. Simion şi surorile lui, Rochiţa şi Mariia, vând lui Răcoviţă <Cehan al doilea>, logofăt, o parte din ocina lor din satul Seleşteni.

339. 1646 (7154) aprilie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Răcoviţă Cehan, logofăt al doilea, cumpărăturile sale în satele Prigorceni, Ţigăneşti, pe Sărata, ţinutul Vaslui, Pârţeşti, ţinutul Fălciu.

340. 1646 (7154) aprilie 15, Iaşi. Toader Hirescul, împreună cu soţia sa şi alte rude ale lor vând o parte din satul Verşeni, ţinutul Suceava, lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic.

341. 1646 (7154) aprilie 16, Iaşi. Tănasie Covrig vinde lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, 12 pământuri în satul Verşeni, ţinutul Suceava, în schimbul unei părţi din satul Bădeşti şi al unei sume de bani.

342. 1646 (7154) aprilie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod scuteşte de dări mai multe slugi domneşti din Popeni.

343. 1646 (7154) aprilie 20. Iuraşcu, împreună cu sora şi cumnatul său vând lui Dumitraşcu Gheuca vornic o ţigancă.

344. 1646 (7154) aprilie 21. Act de la Vasile <Lupu> voievod.

345. 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, stăpânirea asupra unor părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Gligorcea Gherghiţă şi de la fraţii şi surorile acestuia.

346. 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, stăpânirea asupra unei părţi din satul Cogeşti, pe Bahlui, ţinutul Cârligătura, cumpărată de la Erimiia şi de la fraţii acestuia.

347. 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, stăpânirea asupra unei părţi din satul Cogeşti, pe Bahlui, ţinutul Cârligătura, cumpărată de la Crăciun şi de la Dămian.

348. 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic <al Ţării de Sus>, stăpânirea asupra unei părţi din satul Cogeşti, pe Bahlui, ţinutul Cârligătura, cumpărată de la nepoţii lui Ciucul.

349. 1646 (7154) aprilie 23, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dima, negustor din Iaşi, stăpânirea asupra unei părţi din satul Lăzoreni, cumpărată de la Miera şi de la fiii şi fiicele lui.

www.dacoromanica.ro

350. 1646 (7154) aprilie 23. Gheorghie şoltuz şi pârgarii din târgul Şcheia, împreună cu târgoveţi de acolo mărturisesc că mănăstirea Secu stăpâneşte un vad de moară mai jos de târg, dăruit de Simion <Movilă>.

351. 1646 (7154) aprilie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Borăşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, cumpărat de la Focşea şi de la rudele sale.

352. 1646 (7154) aprilie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, stăpânirea asupra unei părţi din satul Bumboteşti, ţinutul Iaşi, cumpărat de la Antimiia şi de la fiii ei.

353. 1646 (7154) aprilie 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe egumenul şi călugării de la mănăstirea Bisericani să-i interzică lui Dumitraşco, fost stolnic, să facă mori pe Putna, până nu se înfăţişează la judecată.

354. <După 1646 (7154) aprilie 25>. Anastasie, egumenul de la mănăstirea Bisericani, împreună cu călugării de acolo se judecă cu Dumitraşco fost stolnic pentru nişte mori din hotarul mănăstirii.

355. < După 1646 <7154> aprilie 25>. Dumitraşco, fost stolnic, se tocmeşte cu călugării de la mănăstirea Bisericani ca aceştia să nu-i strice morile făcute pe hotarul mănăstirii până la Sfântul Gheorghe.

356. 1646 (7154) aprilie 26, Iaşi. Mărica şi fraţii ei vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Ţigăneşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui.

357. 1646 (7154) aprilie 26, Iaşi. Ion, fiul lui Gligori Mustei din Verşeni, vinde lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Verşeni, pe Moldova, ţinutul Sucevei.

358. 1646 (7154) aprilie 26, Iaşi. Iosip şi vara lui, Ileana, vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Ţigăneşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui.

359. 1646 (7146) aprilie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Sfântu Dimitrie din Galaţi stăpânirea asupra unei vii în satul Fântâna, dăruită de Iane zaraf şi de soţia sa, Lupa.

360. 1646 (7154) aprilie 28, Iaşi. Ionaşco Bandur din Nesporeşti vinde lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, patru pământuri în satul Verşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

361. 1646 (7154) mai 4, Iaşi. Ivaşco Cârjeu şi rudele sale dau lui Petre o parte din satul Boleşti, ţinutul Iaşi numită Iapureni, de sufletul unchiului lor, Oräş hatman.

362. <1646> mai 5. Ilie şi rudele lui vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, partea lor din satul Verşeni.

363. 1646 (7154) mai 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Gligorie şi pe sora lui, Salomiia, să stăpânească părţile lor din satele Lăzăşti, Hermeşti, Iatrineşti, Băloşeşti şi Bilăeşti.

364. 1646 (7154) mai 7. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Nanea Brahnea stăpânirea asupra unor părţi din satele Filipeni, Oţăleni, Broşteni şi Dobreana.

365. 1646 (7154) mai 8. Călugării mănăstirii Bistriţa vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, 70 de pământuri în satul Bungeşti.

366. 1646 (7154) mai 9, Iaşi. Pătraşco şi soţia sa, Grozava, vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Verşeni, ţinutul Sucevei.

367. 1646 (7154) mai 9, Iaşi. Ştefan şi Costantin, fiii lui Vasilie din Mihăeşti, vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte din satul Verşeni, ţinutul Suceava.

368. 1646 (7154) mai 9. Grigorie din Cruhlic vinde lui Ifrim Hăjdău o parte din acest sat.

369. <Aprox. 1646 mai 9>. Grigorce Mihăilaş şi Grigorcea, fiul lui Ionaşco Bilava, vând lui Ifrim Hăjdău părţile lor din satul Cruhlic.

370. <Aprox. 1646 mai 9>. Solomona, fiica lui Ioan vătav, vinde lui Ifrim Hăjdău o parte <din satul Cruhlic>.

371. <Aprox. 1646 mai 9>. Safta, fiica lui Theodor Leşei, vinde lui Ifrim Hăjdău o parte <din satul Cruhlic>.

372. 1646 (7154) mai 13, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasilie din Popşeşti stăpânirea asupra unei părţi din satul Popşeşti, cumpărată de la Nastasia, fiica Varvarei.

373. 1646 (7154) mai 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşre lui Miron şi fratelui său, Costin, stăpânirea asupra părţilor lor din satul Cuciur.

www.dacoromanica.ro

374. 1646 (7154) mai 16, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigorie Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, şi soţiei lui, Lupa, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, şi soţiei lui, Aniţa, şi lui Savin şi soţie sale, Nastasia, stăpânirea asupra satelor ce le-au revenit după împărţirea moşiilor lui Voruntar comis şi ale soţici acestuia, Solomia.

375. 1646 <7154> mai 17. Dumitraşco Iaralis clucer îşi face diata.

376. <Înainte de 1646 (7154) mai 18>. Mardarii, croitor din târgul Iaşi, vinde lui Tănasie din Cursăci partea lui din satul Borăşti, ţinutul Vaslui.

377. 7154 (1646) mai 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Borăşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Tănasie din Cursăci.

378. 1646 (7154) mai 20, Iaşi. Ilinca vinde lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, o parte din satul Bumboteşti, ţinutul Iaşi.

379. 1646 (7154) mai 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Miron şi pe Costin să stăpânească părţile lor din satele Cuciuri şi Prilipcea, ţinutul Cernăuţi.

380. 1646 (7154) mai 25, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Romaşco din Piciorogani să aleagă partea lui Gligorcea din satul Pleşeşti, după judecata cu Floarea, soţia lui Gavril Zupco.

381. <1646> mai 25, Ştefăneşti. Gaftona, fiica lui Andronic Harlo, vinde Şoldănesei vorniceasa o parte din satul Dolniceni.

382. <1646 (7154)> mai 25, Ştefăneşti. Tofan, fiul Stancăi, şi nepotul său, Hilcea, vând Şoldănesei vorniceasa o parte din satul Dolniceni.

383. 1646 (7154) mai 26. Isari jitnicer cumpără părţi din satul Bălteni, pe Prut.

384. 1646 (7154) mai 29. Vasilie, fiul lui Ion Nenciu, vinde lui Matei Basarab voievod trei pogoane de vie în satul Străoani, ţinutul Putna.

385. 1646 (7154) mai 29. Gavril şi fraţii săi vând lui Matei Basarab voievod cinci pământuri în Dealul Verzei.

386. 1646 (7154) iunie 1. Gligorie Cornea, fiul lui Cornea pivnicer, schimbă cu Dumitraşco Buhuş, <mare> spătar, un loc de prisacă între Prut şi Jijia, şi o parte din satul Frăsineni, peste Prut, pentru o parte din satul Prisăcani, pe Miletin şi o sumă de bani.

387. <1646 (7154)> iunie 3, Fârloeşti. Judecată pentru nişte fântâni de păcură într-o poiană pe Tazlăul Sărat între Tufăneasă Săcheloai şi călugării de la mănăstirea Bistriţa.

388. 1646 (7154) iunie 7, Păşcani. Pânteleiu şi fratele său, Gavril, vând lui popa Gligorie partea lor din satul Hăsnăşeni.

389. 1646 (7154) iunie 8, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe egumenul şi călugării de la mănăstirea Putna să stăpânească satul Greci, lângă târgul Siret.

390. 1646 (7154) iunie 10, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Isac, ginerele lui Vartiv vătav, stăpânirea asupra unor ţigani.

391. 1646 (7154) iunie 10. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe călugării mănăstirii Hangu să stăpânească un heleşteu care se numeşte Strâmbul, din hotarul târgului Hârlău.

392. 1646 (7154) iunie 11, Suceava. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre nepoţii lui Dumitraşco Tureadcă şi Antemiia, soţia acestuia, pentru stăpânirea moşiilor rămase după moartea soţului.

393. 1646 (7154) iunie 11, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Antemiei, soţia lui Dumitraşco Turiatcă, stăpânirea asupra moşiilor sale.

394. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe preotul Ioan din cetatea Hotinului să ia zeciuala din satele Sinecău, Cruhlic şi Şărbinţi.

395. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare postelnic, stăpânirea asupra unor părţi din satele Vepreuca şi Silişteni, pe Răut, ţinutul Soroca.

396. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Marii boieri dau mărturie că Theodosie egumenul şi călugării de la mănăstirea Bistriţa au vândut lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, seliştea Mânjcşti şi un loc din hotarul satului Bungeşti.

397. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, stăpânirea asupra seliştii Mânjeşti şi a unui loc din hotarul satului Bungeşti, cumpărate de la călugării mănăstirii Bistriţa.

www.dacoromanica.ro

398. 1646 (7154) iunie 12, Iaşi. Mai mulţi boieri mărturisesc că Ursul, fiul lui Platon Grohoticul, a vândut lui Ionaşco Cujbă, fost vornic, partea lui şi a fraţilor lui din satul Păniceşti.

399. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Toderaşco Vartic, vornic de poartă, alege hotarele satelor Voroncăuţi şi Cerlena.

400. 1646 (7154) iunie 12. Vasile <Lupu> voievod pentru satul Paustova.

401. 1646 (7154) iunie 14, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Larion diac să stăpânească o parte din satul Răteşti.

402. 1646 (7154) iunie 14. Act de vânzare a unei părţi din satul Dumbravă, pe Şuşiţa.

403. 1646 (7154) iunie 15, Suceava. Lupul de Cuzlău se tocmeşte cu Nastasie de Vicoleni pentru stăpânirea unei părţi din satul Dumeni.

404. 1646 (7154) iunie 15, Cudreşti. Ţigănaş, fiul lui Băgău de Cioltani, vinde lui Pătraşco şi fratelui său, Tofan, părţi din satele Cudreşti, Gioseni şi Suseni, pe Bahluieţ, ţinutul Cârligătura.

405. 1646 (7154) iunie 17, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împutemiceşte pe Iordachie Goia să-şi caute vecinii fugiţi de pe moşiile lui.

406. 1646 (7154) iunie 17, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte pârcălabilor de Hotin să cerceteze pricina dintre Ilea din Voicouţi şi trei răzeşi din satul Şendreni pentru stăpânirea unei părţi din Şendreni.

407. 1646 (7154) iunie 17. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Dumitraşco Badiul şi lui Andronic Badiul să meargă să aleagă hotarul satului Zaluceni dinspre Derecăuţi.

408. 1646 (7154) iunie 18, Suceava. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Costantin Stârcea şi fratele lui, Darie Stârcea, cu Ionaşco Mălai pentru stăpânirea seliştii Hrimancăuţi.

409. 1646 (7154) iunie 18, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Costea Lucavăţ să meargă să aleagă părţile de moşie ale lui Gligorcea, ale preotului Văsiian şi ale lui Ionaşco Pănuleţ din satul Ciudii.

410. <Aprox. 1646(7154) iunie 19>. Istratie, fiul lui Irimia, vinde Şoldănesei vomiceasa o parte din satul Dolniceni.

411. <Aprox. 1646 (7154) iunie 19>. Fiii lui Boben vând Şoldănesei vomiceasa o parte din satul Dolniceni, ţinutul Dorohoi.

412. <Înainte de 1646 iunie 19>. Chilsie, fiica lui Gorce, şi fiii ei vând Şoldănesei vomiceasa o parte din satul Dolniceni.

413. 1646 (7154) iunie 19, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Saftei Şoldăneasa stăpânirea asupra unor părţi din satele Dolniceni şi Brăteni, ţinutul Dorohoi.

414. 1646 (7154) iunie 20, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, stăpânirea asupra unei părţi din satul Unguraşi, ţinutul Neamţ, cumpărată de la diaconul Larion din Răteşti şi de la copiii acestuia.

415. 1646 (7154) iunie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Vasâli şi fratelui său, Pătraşcu, stăpânirea asupra unei părţi din satul Cruhlic.

416. 1646 (7154) iunie 20. Nepoţii lui <Gavrilaş> Mătieaş, <fost mare> logofăt, şi Gavrilaş Sculeş îşi împart satul Buscăteni.

417. 1646 (7154) iunie 20, Focşani. Pinteleiu, vornic de Bârlad, vinde un ţigan lui Pană paharnic.

418. <Înainte de 1646 (7154) iunie 22>. Judecată pentru hotarul satelor Dăvideni, Strâmbi şi Negoeşti între Ştefan Boul clucer şi sătenii din Negoeşti.

419. 1646 (7154) iunie 22, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ştefan Boul clucer stăpânirea asupra satelor Dăvideni şi Strâmbi, după judecata cu sătenii din Negoeşti pentru încălcarea hotarelor.

420. 1646 (7154) iunie 22, Suceava. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Simion Broştoc, chihaie de dărăbani, şi călugării de la mănăstirea Pângăraţi pentru stăpânirea asupra mănăstirii Vizantea, ţinutul Putna.

421. 1646 (7154) iunie 22. Gaoa din Şendreni, nepotul ei, Mire, şi mătuşa sa, Sorca, vând lui Bălan comis o parte din satul Şendreni.

422. 1646 (7154) iunie 26, Petrileşti. Bejan, fiul lui Iosip, vinde lui Gligorcea partea sa de ocină din satul Comani.

www.dacoromanica.ro

423. 1646 <7154> iunii 26. Căzacul din Şendreni vinde lui Bălan comis o parte din acest sat.

424. 1646 (7154) iunie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costandin Stârce, fost pârcălab de Hotin, stăpânirea asupra unei părţi din satul Briciani, cu loc de heleşteu şi de moară pe Vilia, ţinutul Hotin, cumpărată de la Dumitru Barbovschi şi de la soţia sa, Alexandra.

425. 1646 (7154) iunie 28, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costandin Stârce, fost pârcălab de Hotin, stăpânirea asupra unei părţi din satul Sălişte, ţinutul Hotin, cumpărat de la fiii lui Gheorghiţă Jora, fost sulger.

426. 1646 (7154) iunie 28. Mălanca şi Măriia bărbieriţa vând o casă cu loc călugărilor de la mănăstirea Hlincea.

427. 1646 (7154) iulie 1. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe, căpitan de curte, şi lui Udrea Gânscă stăpânirea asupra unei părţi din satul Paustova, răscumpărată de la Iorga vornic.

428. 1646 (7154) iulie 4. Pătraşcu Ciogolea, fost logofăt, şi alţi boieri dau mărturie pentru vânzarea unei părţi din satul Costiceni lui Gava şi soţiei sale, Odochie, de către Grigorie Rujan din acelaşi sat.

429. 1646 (7154) iulie 5. Nepoţii lui Crăciun schimbă cu Enache Şoldan o parte din satul Şofrăceşti, ţinutul Neamţ, pentru alta din Brăneşti, acelaşi ţinut.

430. 1646 (7154) iulie 6, Suceava. Judecată pentru stăpânirea satelor Turiiatca, Năhoreni şi Stăneşti.

431. 1646 (7154) iulie 6. Judecată pentru stăpânirea unei părţi din satul Dumeni.

432. 1646 (7154) iulie 7, Suceava. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare postelnic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Plopeni, pe pârâul Suceava, cumpărată de la Marica, soţia lui Toader Bosnici, fost stolnic, şi de la fiul ei, Alexa diac.

433. 1646 (7154) iulie 8, Suceava. Macri căpitan şi soţia sa, Grăpina, dau nepoţilor lor, Costandin, fiul lui Necoară fost logofăt, şi Todosca, fiica lui Ionaşco Jora, toate moşiile şi ţiganii lor.

434. <Înainte de 1646 (7154) mai 1>. Act de danie a unor case cu loc de către Solomiia pentru plata unei datorii.

435. <1>646 (<7>154) <iulie 8>. Alecsandra, fiica Fotesei, vinde lui Statie vameş nişte case pe Uliţa Strâmbă, în Iaşi, şi o altă casă lui Grama jitnicer.

436. 1646 iulie 9. Tăutul, fost logofăt, întoarce lui Zaharia, fiul Ilenei, o parte din satul Comăreşti, pe Siret, ţinutul Suceava.

437. 1646 (7154) iulie 10, Mitropolia Sucevei. Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, scrie domnului despre pâra dintre Safta, soţia lui Dumitraşco Şeptelici, şi Ştefan Murguleţ pentru stăpânirea unei părţi din satul Zahareşti.

438. 1646 (7154) iulie 10. Zaharia vinde lui Radu vătav o parte din satul Tăiseni.

439. 1646 (7154) iulie 12, Suceava. Vasile <Lupu> voievod porunceşte slujitorilor domneşti să meargă să aleagă hotarele şi vecinii din satul Rădăuţi, pentru care au avut pâră sătenii din Bădiuleşti cu Gligoraş din Rădăuţi.

440. 1646 <7154> iulie 12. Mărica şi rudele ei vând lui Varlaam, fiul Axiniei din Drăgeşti, o parte din satul Bodeşti, ţinutul Neamţ.

441. 1646 (7154) iulie 12. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Murguleţ căpitan şi lui Costea de Lucavăţ să meargă să aleagă părţile călugărilor de la mănăstirea Dragomirna din satul Storojineţ.

442. 1646 (7154) iulie 15. Petre ceasornicarul cumpără un loc în Iaşi de la Nastasâe.

443. <1646 (7154)> iulie 15. O mărturie de la vornicii de poartă în legătură cu pâra dintre Costantin Stârce cu Isac Mustiaţă şi Gheorghie Corotuşco pentru stăpânirea unei părţi din satul Briceni.

444. 1646 (7154) iulie 17. Acsiniia, fiica Ilei, vinde lui Gligori Gancei o parte din satul Cerghişeni.

445. 1646 (7154) iulie 23, Suceava. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe egumenul de la mănăstirea Pângăraţi să stăpânească hotarele mănăstirii Vizantea.

446. 1646 (7154) iulie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Chicoş, fost şetrar, să meargă să aleagă hotarul satului Braniştea, ţinutul Covurlui, pentru care au avut pâră Anastasie, episcop de Roman, cu Iacomi, fost pârcălab.

www.dacoromanica.ro

447. 1646 (7154) iulie 27. Urmaşii lui Borşiciu vând lui Isari jitnicer o parte din satul Bălteni, pe Prut, ţinutul Iaşi.

448. 1646 (7154) iulie 29, Soveja. Matei Basarab voievod cumpără o parte din satul Soveja.

449. 1646 (7154) iulie 29, Soveja. Nepoţii şi strănepoţii lui Itul vând lui Matei Basarab voievod o parte din satul Soveja.

450. 1646 (7154) iulie 29, Soveja. Strănepoţii lui Pătru Rugină vând lui Matei Basarab voievod o parte din satul Soveja.

451. 1646 (7154) iulie 29, Soveja. Matei Basarab voievod cumpără de la strănepoţii lui Pătru Rugină o parte din satul Soveja.

452. 1646 (7154) iulie 30, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Meica de Vicoleni să meargă să aleagă hotarele satului Vlăşineşti pentru care au avut pâră Grigorie, fiul lui Nicoară Roschipu, cu Toader.

453. 1646 (7154) iulie 30, Soveja. Toader, fiul Sanfirei, vinde lui Matei Basarab voievod nişte ţigani.

454. 1646 (7154) iulie 30, Soveja. Strănepoţii lui Nicoară Laţco vând lui Radul, mare comis din Ţara Românească, partea lor din satul Lăceşti, dăruit apoi mănăstirii Dobromira.

455. 1646 (7154) august 1. Cujbă, fost vornic, scrie domnului despre jalba lui Cehan vornic pentru încălcarea hotarelor satului Novaci de către târgoveţii din Huşi.

456. 1646 (7154) august 1. Preoţii Necula, Simion şi Vasilie, împreună cu Lupul din Petreşti, mărturisesc că Flore, fiul lui Capotă, s-a tocmit cu Andoca pentru stăpânirea unei părţi din satul Petreşti, ţinutul Vaslui.

457. 1646 (7154) august 2. Cârstâna şi fiul ei, Costantin, vând lui Gheorghie, soţiei lui şi copiilor lor un loc de casă în Târgul Vechi, din Iaşi.

458. 1646 (7154) august 2, Olişeşti. Matei Basarab voievod cumpără vii pe Dealul Străoanilor de la Danie şi de la Mârza, fiul lui Ion Nenciul.

459. 1646 (7154) august 3. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Irimie Vânculeţ stăpânirea asupra satelor Brănişteri şi Buldureşti.

460. 1646 (7154) august 4. Gheorghe căpitan şi Horbinescul mărturisesc că au împărţit satul Rădăuţi între Gligoraş, Costachie şi verii lor, fiii lui Badiul.

461. 1646 (7154) august 5. Cârstina, fiica Ştefăniei din Târgul Vechi din Iaşi, şi fiul ei, Costantin, vând lui Ghiorghi bacal o casă.

462. 1646 (7154) august 5. Andrii, căpitan de curteni, cumpără părţi din satele Biliceni, Horodişte, Dereneu, Prihodişte, ţinutul Orhei.

463. 1646 (7154) august 6. Judecată pentru părţi din satul Troeneşti.

464. 1646 (7154) august 8. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe sătenii din Comăneşti şi din Văsâeşti să stăpâncască o poiană numită Buruianul.

465. <Înainte de 1646 (7154) august 11>. Pătraşco Stejăreanul, mare vătav, scrie domnului despre alegerea unui loc cu fânaţ al Antemiiei, soţia lui Dumitraşco, în hotarul satului Tureatca, pentru care a avut pâră cu Pătraşco Danovici.

466. 1646 (7154) august 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte Antemiei Tureatcă stăpânirea asupra unui loc cu fânaţ în hotarul satului Tureatca, după judecata cu Pătraşco Danovici.

467. 1646 (7154) august 12. Iftimiia şi Tecla vând călugărilor de la mănăstirea Secu un vad de moară la Târgoveţi.

468. 1646 (7154) august 13, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre popa Dumitraşco şi Răcoviţă <Cehan>, logofăt al doilea, pentru o parte din satul Berbinţeni.

469. 1646 (7154) august 15. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Grigorii Galbăn din Cozmeşti să facă o cercetare în legătură cu jalba lui Porce de Oşeşti împotriva lui Dumitru Ciudin şi popa Alexa.

470. 1646 (7154) august 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre şoltuzul şi târgoveţii din Huşi şi Ghidion, episcop de Huşi, pentru o bucată de hotar ce este între hotarul târgului şi acela al satelor Episcopiei.

471. 1646 (7154) august 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Costantin Liciul din Sincăuţi şi lui Droţea din Cotela să meargă să aleagă părţile din satul Rădăuţi ale fiilor lui Badiul.

www.dacoromanica.ro

472. 1646 (7154) august 21. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Tudora şi copiii ei cu Costandin, ginerele lui Ionaşcu armaş, pentru o parte din satul Frunteşeni, pe Horieta, ţinutul Tutova.

473. 1646 (7154) august 23, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Larion din Vereşeni şi Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, pentru o parte din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

474. 1646 (7154) august 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ion Bochia şi ruda sa, Hilohie, jupâneasa Costăchioaie şi fiii ei pentru o parte din satul Coteşti.

475. 1646 (7154) august 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă scutiri pentru poslușnicii Schitului Peon.

476. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Erimie şi soţia lui, Măricuţa, dau mănăstirii Dobromirna un vad de moară pe Gârla de Jos, în satul Văcăreşti.

477. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155), Iaşi. Dumitraşco, fiul lui Bantăş vornicul, şi Nastasie, fiica Palaghiei, vând lui Dumitraşco Fulger partea lor din satul Grozăşti.

478. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Gligorie şi Căzacul, fiii Măricăi, vând lui Manea, fiul lui Toader, o parte din satul Cuzâlău.

479. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Paul şi rudelor sale stăpânirea asupra unei părţi din satul Căcărăzeni.

480. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Act de împărţire a ocinilor între Andronic Bogdan, Dimitrie Bogdan şi Bejan.

481. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Ştefan, mare armaş, cumpără ocina lui Maftei, fiul lui Zbiera.

482. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155), Galaţi. Iachim şi soţia lui, Anghelina, vând lui Iacomi, pârcălab de Galaţi, o parte din satul Sohului.

483. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Vasile <Lupu> voievod întăreşte Nastei stăpânirea asupra unei părţi din satul Brătuleni.

484. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Obreja stăpânirea asupra unei părţi din satul Brătuleni.

485. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Act pentru satul Pustiana <judeţul Bacău>.

486. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Dumitraşcu Scântei cumpără de la Chirica, fiul Saftei Ursoai, nepotul lui Toader Marmure, trei pământuri.

487. <1646 septembrie 1 - 1647 august 31> (7155). Act de la Vasile <Lupu> voievod.

488. 1646 septembrie 1, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Dumitru Buhuş, fost spătar, să stăpânească satul Spinoasa.

489. 1646 (7155) septembrie 8. Ilie Şeptelici şi Toader, staroşti de Cernăuţi, judecă pricina dintre Gligoraşco Stârcea şi Ştefan Murguleţ pentru un vecin.

490. 1646 (7155) septembrie 8. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Costandin Cehan să meargă să aleagă hotarele satului Todireşti, pentru care s-au pârât Vasilie din Todireşti cu Grigorie Lea.

491. 1646 (7155) septembrie 11. Mai mulţi boieri mărturisesc că Gligorie, fiul lui Ilie, împreună cu soţia şi fiii lor, au vândut o vie lui Cârstea, fratele Izmărandei din târgul Bârlad.

492. 1646 (7155) septembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Gheorghie Roşca, fost vistiernic, să meargă să aleagă hotarele satelor Căcărădzeni şi Cetereni.

493. 1646 (7155) septembrie 12. Iurescul, împreună cu nepoţii săi, vând lui Costantin o parte din satul Iureşti, ţinutul Hârlău.

494. 1646 (7155) septembrie 14, Malinţi. Neculai Barbovschi răscumpără o parte dintr-o ocină de la Sârbul comis.

495. 1646 (7155) septembrie 15. Mai mulţi răzeşi scriu marelui logofăt că au mers, la porunca domnului, în satul Dragomireşti, pe Valea Albă, ţinutul Neamţ, şi au ales părţile lui Vasâle Vădiian şi Pavăl din acel sat.

496. 1646 (7155) septembrie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Vatoped de la Muntele Athos stăpânirea asupra satului Voşca, pe Nistru, ţinutul Soroca.

www.dacoromanica.ro

497. 1646 (7155) septembrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre călugărul Visarion Bogza şi sora sa, Loghina, pe de o parte, şi Andrei, fiul lui Ilea şetrar, Dumitru, fiul lui Bantăş, şi sora sa, Palaghia, pe de alta, pentru stăpânirea unei părţi din satul Drăguşeni, pe Stavnic, ţinutul Vaslui.

498. 1646 (7155) septembrie 25, Giurgeşti. Nastasiia Bergoe dă fiului ei, Miron, partea ei de ocină din satul Comi, cu tot venitul.

499. 1646 (7155) septembrie 25, Iaşi. Tecla, soţia lui Vasilie Tăbacul, şi fiii lor vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiemic, o parte din satul Verşeni, pe Moldova, ţinutul Sucevei.

500. 1646 (7155) septembrie 26, Halliţi. Neculai, fiul lui Pânteleiu Barboschii din Beceşti, se tocmeşte cu Gavrilaş logofăt în legătură cu stăpânirea asupra satului Giurgeşti, ţinutul Dorohoi.

501. 1646 (7155) septembrie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Evloghie, episcop de Roman, stăpânirea asupra unei părţi din satul Faraoani, dinspre Cleja, între ţinutul Bacăului şi ţinutul Trotuş, cumpărată de la Toader Moţoc şi de la fiul său, Ştefan.

502. 1646 (7155) septembrie 28, Iaşi. Simion, Varvara şi Ilinca, copiii Solomiei, vând lui Grigorie comis o parte din satul Băiceni.

503. 1646 (7155) septembrie 28. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Ursu preot stăpânirea asupra unor părţi din satele Ciocârlieşti şi Popeşti, ţinutul Vaslui.

504. <1646 (7155)> septembrie 29, Tecuci. Mărica, soţia lui Gligori, vornic de gloată, vinde lui Dumitraşco stolnic o parte din satul Cozmeşti.

505. <Aprox. 1646 (7155) septembrie 30>. Act de împărţire a ocinilor între Costandin şi Axana, copiii lui Neculai Sâlistrar şi ai Măricăi.

506. 1646 (7155) septembrie 30. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Costandin şi Axanei, copiii lui Neculai Sâlistrar şi ai Măricăi, stăpânirea asupra unui sfert din satul Mândăcăuţi.

507. 1646 (7155) octombrie 2, Iaşi. Marii boieri dau mărturie pentru răscumpărarea unor odoare, ce au aparţinut soţiei lui Ion Vodă, de la Iane negustor.

508. 1646 (7155) octombrie 2. Titiţa, Gligore şi alţi fraţi ai lor vând lui Radul vătav o parte din satul Tăiseni.

509. 1646 (7155) octombrie 8, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Înterţiul să cerceteze pricina dintre Gavrilaş Jurea, Dumitraşco şi răzeşii din Iugani pentru nişte fâneţe.

510. 1646 (7155) octombrie 8. Gavril şi rudele sale vând lui Iordachi <Cantacuzino>, mare vistiemic, partea lor din satul <Vereşăni>.

511. 1646 (7155) octombrie 11, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte preotului Anbrusie din Hociungi, stăpânirea asupra unei părţi din satul Ţuţcani, cumpărată de la Pavăl şi de la Vasilie.

512. 1646 (7155) octombrie 11. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Solomon Bârlădeanul vistiemic stăpânirea asupra unor părţi dintr-un sat, cumpărate de la strănepoţii lui Neagul.

513. 1646 (7155) octombrie 12, Iaşi. Marii boieri dau mărturie despre cumpărarea de către Costandin, fiul lui Necoară uricar, a unei părţi din satul Iurişti, ţinutul Hârlău, de la Iurescul şi de la nepoţii acestuia.

514. 1646 (7155) octombrie 13. Strănepoţii Maricăi şi ai lui Andreica Balş vând lui Iorga, mare postelnic, o parte din satul Drăguşeni, pe Podraga, ţinutul Dorohoi, cu loc de heleşteu şi cu mori în Podraga.

515. 1646 (7155) octombrie 15. Simion Steclie, fiul lui Mihăilă Steclie, şi nepotul său, Dumitraşcu, fiul Anghelinei, vând lui Iorga, mare postelnic, o parte din satul Drăguşeni, pe Podraga, ţinutul Dorohoi.

516. 1646 (7155) octombrie 15, Iaşi. Marii boieri dau mărturie despre cumpărarea de către Iorga, mare postelnic, a mai multor părţi din satul Drăguşeni, pe Podraga, ţinutul Dorohoi.

517. 1646 (7155) octombrie 16, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Deleu din Spătăreşti să stăpânească o parte din satul Spătăreşti.

518. 1646 (7155) octombrie 16, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare postelnic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Drăguşeni, ţinutul Hotin, cumpărată de la Sanhira, fiica Măricăi, nepoata lui Arbure, şi de la fiul ei, Lupul Păulel.

519. 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Cozma Majă şi soţiei sale, Drăgălina, stăpânirea asupra unei părţi din satul Juleşti, ţinutul Bacău.

www.dacoromanica.ro

520. 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Savin chihaie stăpânirea asupra părţilor lui din satele Crăeşti şi Cruciul, pe Sohului, ţinutul Covurlui.

521. 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi. Gavril din Creţeşti şi soţia lui, Nastasie, vând lui Iordachie <Cantacuzino>, mare vistiernic, ocina lui din satul Ţâgăneşti, pe Bârlad, ţinutul Vaslui.

522. 1646 (7155) octombrie 21, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare postelnic, stăpânirea asupra unei părţi din satul Găureni, pe Prut, ţinutul Iaşi, cumpărat de la strănepoţii lui Stoian bătrânul.

523. 1646 (7155) octombrie 22, Iaşi. Judecată pentru stăpânirea unor părţi din satele Grozeşti, ţinutul Lăpuşna, şi Cerepcău, ţinutul Soroca.

524. 1646 (7155) octombrie 24, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa hotarele mănăstirii.

525. 1646 octombrie 26, Iaşi. Nechita Bucium şi soţia sa, Chira, vând lui Gheorghie, mare sulger, o parte din satul Vlamnic, ţinutul Adjud.

526. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Andrei, fiul lui Andreica, vinde lui Irimia o parte din satul Şindreşti.

527. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Antochia şi Miera, copiii lui Giurgea din Gligoreşti, vând lui Eremie o parte din satul Gligoreşti.

528. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Irina, fiica Bălușcăi, şi Docolena vând lui Erimia o parte din satul Gligoreşti, pe Putna.

529. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Zlata şi Măriia, fiicele Mariei, vând lui Erimia, fiul lui Cârstiian, o parte din satul Gligoreşti.

530. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Onea, fiul lui Dabija, şi Mârze, ginerele lui Dabija, au vândut lui Erimia, fratele lui Dabija, o ţigancă.

531. 1646 (7155) octombrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Erimiia Cârstiian, fratele lui Dabija, părţi din satele Stoeşti, Şendreşti, Văcăreşti, Grigoreşti, cumpărate de la mai mulţi răzeşi.

532. Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Isaiia, fost pitar, şi Pătraşco diac au aleg părţile lui Irimiia Crăstiian din satele Şendreşti şi Gligoreşti.

533. 1646 (7155) noiembrie. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Iorga, mare postelnic, stăpânirea asupra mai multor părţi din satul Drăguşani, pe Podraga, ţinutul Dorohoi, cumpărate de la strănepoţii Măricăi şi ai lui Andreica Balş.

534. 1646 (7153) noiembrie 6, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Grigorie comis stăpânirea asupra unor ţigani cumpăraţi de la Vasile şi de la soţia lui, Anniţa.

535. 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Matei Basarab voievod stăpânirea asupra unor părţi din satul Soveja, ţinutul Putna, mori pe Putna, vii pe Dealul Străoanilor şi nişte ţigani, cumpărate de la mai mulţi răzeşi.

536. 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod, împreună cu ierarhii Ţării Moldovei, dăruiesc lui Mateiu Basarab voievod un loc numit Dobromira, în ţinutul Putna, şi nişte munţi numiţi Răchitaş.

537. 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Radul, mare comis, stăpânirea asupra unei părţi din satul Lăceşti, cumpărată de la nepoţii şi strănepoţii lui Nicoară Laţco.

538. 1646 (7155) noiembrie 20, Iaşi. Ivaşco Cârjeu şi soţia sa, Nastasiia, vând lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, satul Mărgila, pe Siret, ţinutul Adjud.

539. 1646 (7155) noiembrie 20. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, stăpânirea asupra satului Mărvila, pe Siret, ţinutul Adjud, cumpărat de la Ivaşco Cârjă şi de la soţia sa, Nastasiia.

540. 1646 (7155) noiembrie 22, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod acordă scutiri satului Fântâna, ţinutul Tecuci.

541. 1646 (7155) noiembrie 24. Act pentru satul Drojdieşti.

542. 1646 (7155) noiembrie 24. Palaghiia, fiica Părascăi, vinde lui Costantin Ţopa jumătate din satul Batineşti, pe Cneajna, ţinutul Covurlui.

543. 1646 (7155) noiembrie 25. Judecată pentru părţi din satele Şăndreşti şi Căpoteşti, pe Stavnic, ţinutul Vaslui.

www.dacoromanica.ro

544. 1646 (7155) noiembrie 25, Iaşi. Nepoţii lui Condrea Rugină vând lui Grigorie comis o parte din satul Băiceni, ţinutul Hârlău.

545. 1646 (7155) noiembrie 28, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Matei Basarab voievod stăpânirea asupra unui loc pentru mănăstire la Dobromira, ţinutul Putnei, şi asupra munţilor dăruiţi de domn, precum şi asupra satelor, morilor, viilor şi ţiganilor cumpăraţi în Moldova.

546. 1646 (7155) noiembrie 28. Gligorie şi fratele său, Ştefan de Umbrăreşti, vând lui Sălăvăstru, hotnog din Piscani, o casă şi şaşe stânjeni de pământ.

547. 1646 (7155) noiembrie 28. Miron din Iurghiceni dă lui Crâstea, vătav din Iaşi, un loc de casă, un loc de heleşteu pe Valca lui Ion şi 10 pământuri în ţarină.

548. 1646 (7155) decembrie 2, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod porunceşte lui Pănteleiu din Hârliceşti să meargă să aleagă Arăpoaiei părţile ei din satul Zbierăşti.

549. 1646 (7155) decembrie 6, Cerghişeni. Grigore Şaidir, logofăt al treilea, se tocmeşte cu Mărica Groşcioriţa şi cu rudele ei pentru împărţirea satului Cerghişeni.

550. 1646 (7155) decembrie 7, Plotuneşti. Fiii Catrinei din Oideşti vând lui Ion, fiul lui Simion Capşea din Căbuji, un loc de casă şi jumătate în satul Bârgăiani, ţinutul Suceava, lângă Broşteni.

551. <Aprox. 1646 (7155) decembrie 12>. Mai mulţi răzeşi scriu marelui logofăt despre alegerea hotarelor satului Vasâliuţi al lui Vârlan pârcălab.

552. 1646 (7155) decembrie 12, Iaşi. Marii boieri dau mărturie că Erimia, nepotul lui Comişescul, a dăruit mănăstirii Trei Ierarhi o parte din satul Vasileuţi.

553. 1646 (7155) decembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte mănăstirii Trei Ierarhi stăpânirea asupra unei părţi din satul Vasileuţi, dăruită de Erimia, nepotul lui Comişescul.

554. 1646 (7155) decembrie 12, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă o pricină pentru stăpânirea unei părţi din satul Cirepcău, pe Nistru, ţinutul Soroca.

555. 1646 (7155) decembrie 14, Iaşi. Vărvara, soţia lui Istratie, vinde lui Solomon Farcaş medelnicer o parte din satul Glodeni, pe Cuţitna, ţinutul Vaslui.

556. 1646 (7155) decembrie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod împuterniceşte pe Dumitraşco Vârnav să-şi caute un vecin din satul Pod.

557. 1646 (7155) decembrie 15. Matei Basarab voievod cumpără nişte ţigani.

558. 1646 (7155) decembrie 18, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod întăreşte lui Dumitraşco sulger stăpânirea asupra unor părţi cumpărate în satele Cozmeşti, pe Siret, Vedzureşti, pe Tecucel, Brăişeşti şi Buciumi, pe Siret, ţinutul Tecuci.

559. 1646 (7155) decembrie 18. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Ursul Vartic, fost vornic, şi Iane, fost sulger, pentru stăpânirea şesului din satul Ruptura, pe Bârlad, ţinutul Bârlad, şi a unui vad de moară în Bârlad.

560. 1646 (7155) decembrie 18. Petrea, fiul lui Avram, vinde lui Isar jitnicer o parte din satul Năneşti.

561. 1646 (7155) decembrie 19. Bălan, fiul Catrinei, vinde lui Isar jitnicer o parte din satul Năneşti.

562. 1646 (7155) decembrie 20. Mărturia lu Gaoa în legătură cu învoiala dintre el şi Matei pentru stăpânirea unor moşii.

563. 1646 (7155) decembrie 21. Carte de judecată de la Vasile <Lupu> voievod.

564. 1646 (7155) decembrie 25. O judecată cu satul Negoeşti.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

I. <1645 (7153) iulie 10 – 1646 (7155) noiembrie 20>. Gheorghe Ştefan, mare sulger, hotărniceşte satul Fauri al mănăstirii Tazlău.

II. 1645 (7153) iulie 15, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Simeon Jomir şetrar şi Manoil Haladic, pârcălab de Soroca, cu călugării de la mănăstirea Probota pentru hotarele satului Cotiujenii Mari.

III. 1646 (7153) august 18. Judecată pentru hotarele moşiei Jiuneşti.

IV. 1645 (7154) octombrie 8. Gârbe cămăraş vinde lui Ştefan, pârcălab de Roman, două locuri de prisacă în ţinutul Roman.

V. 1646 (7154) ianuarie 27, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Neculai Giuncă, fost mare clucer, şi Teodosie Dubău, fost mare pitar, pentru stăpânirea asupra satului Călimăneşti, ţinutul Putna.

VI. 1646 (7154) august 20, Iaşi. Vasile <Lupu> voievod judecă pricina dintre Gligorie Popoţea şi fraţii lui, Ştefan şi Măriian Popoţea, cu Damaschin comisul pentru stăpânirea asupra unei părţi din satul Bodeşti, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire:

agă = dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.
aprod = fils de boyard remplissant des services usuels à la Cour princière, parmi lesquels la fonction de page.
armaş = boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.
ban = grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Olténie (en Valachie).
bătrân = subdivision du patrimoine villageois.
braniştе = terrain réservé à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.
casă = subdivision du patrimoine villageois.
Cămară = trésorerie privée du prince.
cămănar = agent qui levait l'impôt payable en cire.
cămăraş = chef de la Cămară.
ceaşnic = voir paharnic.
clucer = sommelier à la Cour princière.
comis = dignitaire chargé de la surveillance des écuries de la princière.
cupar = voir paharnic.
curătură = coteau planté de vigne.
curteni = nobles ayant une charge à la cour d'un souverain.
dărăban = fantassin, gendarme
desetină =dîme.
Divan = Conseil princier.
dregător = représentant du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.
falce = unité de surface (environ 14.322 m2).
hatman = comandant général d'une armeé.
haraci = tribut anuel payé à la Porte par les pays vassaux.
hotnog = grade militaire en Moldavie (centenier).
ieromonah = moine ordonné prêtre.
ispisoc = acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.
izvod = document.
jirebie = v. răzor.
jitnicer = administrateur des greniers princiers.
jupâneasă = l'épouse d'un boyard.
medelnicer = boyard qui remplissait la fonction d'écuyer tranchant.
ogor = terrain de culture d'une étendue déterminée.
paharnic = échanson du prince.
pământ = v. răzor.
pârgar = membre du Conseil administratif d'une ville (formé de 12 personnes).
pitar = boyard chargé de pourvoir de pain la Cour princière.
pârcălab = commandant d'une forteresse et chef du district environnant.
portar = commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la Cour princière) de Suceava.
posluşnic = serviteur.
postelnic = chambellan de la Cour princière.
răzeşi = copropriétaires.
răzor = terrain de culture d'une étendue déterminée.
seimen = mercenaire étranger servant dans le corps d'infanterie affecté à la garde du Prince.
seliştе = emplacement d'un village abandonné.
spătar = porte-épée du prince.
staroste = chef administratif d'un district.
stolnic = dignitaire chargé du service de la table princière.
sulger = intendant des viandes pour la Cour princière.
şetrar (şătrar) = dignitaire qui veillait sur les tentes princières.
şoltuz = bourgmestre.
Ţara de Jos = la partie sud-est de la Moldavie.
Ţara de Sus = la partie nord-ouest de la Moldavie.
ureadnic = mandataire princier dans l'administration locale; voir aussi ispravnic.
uric = document certifiant le titre de propriété.
uricar = écrivain de chartes.
vătav = intendant.

www.dacoromanica.ro

vătaf de aprozi = intendant d'aprozi.
vătăman = dirigeant du village.
vistier = trésorier général de l'Etat.
vornic = chef administratif ou district.
vornic de gloată / poartă = dignitaire subordonné au vornic.
chihaie de dărăbani = chef des dărăbani.
bărbieriţa = l'épouse du coiffeur.

*
* *

1. 5 janvier 1645 <7153>. L'acte du voïvode Vasile Lupu pour le village de Lucoviţă, district de Cernăuţi.

2. 13 janvier 1645 (7153). Les arrière-petits-fils d'Antimia Cristieneasa ont partagé les hoiries restées de leur mère.

3. 14 janvier 1645 (7153), Iaşi. Le *postelnic* Ionaşco, Ionaşco Cărstian et Dumitraşco Cărstian ont partagé les hoiries héritées de leurs parents.

4. 15 janvier 1645 (7153). Zamfira, fille du *vornic* Vartic, vend sa partie du village de Vărzăreşti, sur Bâc, à Mihăilă Săpoteanul.

5. 17 janvier, 1645 (7153), Şerbeşti. Le grand *vornic* Toma <Cantacuzino> et le grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> témoignent l'accord entre Andronic et son neveu pour un cheval.

6. <Après le 17 janvier 1645 (7153) 17>. La liste des frais faits par le prêtre Vasilie à la mort du son oncle.

7. 4 février 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme le partage des hoiries entre les enfants de Măricuţa Grămoae.

8. 4 février <1645 - 1647> (7153 - 7155). Grozav de Vârlezei vend sa part d'un village sur Sohului, district de Covurlui.

9. 5 février 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Vasile Corlat et à ses parents le droit de propriété sur certaines parts du village de Turbăteşti, district de Cârligătura.

10. 6 février 1645 (7153). Un témoignage de Petru Movilă, archevêque et métropolite de Kiev, pour le droit de propriété sur le village d'Oşehlibul du logothète Pătraşco Ciogolea.

11. 8 février 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Iorga le droit de propriété sur certaines parts du village de Băloşeşti, district de Vaslui, achetées aux fils de Varvara Băisăneasa.

12. 10 février 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Mihăilaş Beldiman le droit de propriété sur l'héritage de sa soeur, Maria, l'épouse du *vornic* Savin Prăjescu.

13. 10 février 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Ilea de Spanciocani d'enquêter la plainte du *vornic* Cujbă contre le *vornic* Ionaşco Cujbă en ce qui concerne la possession d'une partie du village de Păniceşti.

14. 10 février 1645 (7153), Iaşi. Le grand *vornic* de *Ţara de Sus* Toma <Cantacuzino> témoigne sur le partage de quelques maisons restées de Simion Purece entre ses filles, Anghelina et Solonca.

15. 18 février 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Lupul Stroescul le droit de propriété sur quelques tziganes achetés à Mihăilaş Beldiman.

16. 23 février 1645 (7153). Zamfir de Brusa vend au *stolnic* Hristodor une maison.

17. 25 février 1645 (7153). Busca et ses fils vendent au *vătav* Radul une partie du village de Tăiseni.

18. 28 février 1645 (7153). L'acte de Mihalachi, fils du *vornic* Ionaşcu.

19. 1645 (7153) mars, Iaşi. Larion Pleşcar et Gavril vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> des parties du village de Vereşeni, sur Moldova, district de Suceava.

20. 4 mars 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu ordonne aux *pârcălabi* de Neamţ de juger le litige entre l'ancien *armaş* Boldescul et des *răzeşi* du village de Popeşti parce qu'ils ont vendu quelques parts de ce village.

21. 5 mars 1645 (7153). Dumitru Ţintă et son épouse, Vărvara, vendent au *vistiernic* Bârlădeanul une partie du village de Pilipce, district de Cernăuţi.

www.dacoromanica.ro

22. 6 mars 1645 (7153). Petre, fils de Gligorie, vend au *staroste* Pană une partie du village de Cândeşti.

23. 7 mars 1645 (7153). Le témoignage du grand logothète Iordachi Canta en ce qui concerne les confins des villages de Corneşti, de Bumboteşti et de Herceşti, district de Iaşi.

24. 8 mars 1645 (7153). Les neveux de Huhulea vendent à l'ancien *postelnic* Gligorie une partie du village de Nistoreni.

25. 9 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Neanea Brahnă le droit de propriété sur certains tziganes.

26. 12 mars 1645 (7153), Iaşi. Le diacre Dumitru et son épouse vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

27. 14 mars 1645 (7153). Cârste Drace et ses parents vendent au *vistiernic* Solomon Bârlădeanul certaines parties du village de Pilipce, sur Nistru, district de Cernăuţi.

28. 15 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur certaines parties du village de Cotujeni, sur Prut, district de Iaşi, achetées à Căldăruşoaie et à ses fils.

29. 16 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Ghiorghie Roşca le droit de propriété sur certaines vignes de Cotnari, achetées à Dumitraşco Vârnav.

30. 16 mars 1645 (7153), Popeşti. Crâstiian fait don à Maria de Bancovici d'une partie du village de Fauri.

31. 18 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Pintilie Barbovschi et à son épouse le droit de propriété sur ses héritages de Ostrov et de Cotiuşca.

32. 21 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Toader, fils d'Isac de Dumeni, le droit de propriété sur certaines parties du village de Plopeni, à la suite du jugement avec les parents de Balica.

33. 22 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *pârcălab* d'Orhei Ionaşco Rusul le droit de propriété sur des échoppes et maisons de Iaşi, achetées au *vornic de gloată* Pavăl et des autres.

34. 24 mars 1645 (7153), Iaşi. Costea Barbovschi et son épouse vendent à Alecsa Cracalie leur part du village de Lenţăşti, sur Prut, district de Cernăuţi.

35. 25 mars 1645 (7153), <Iaşi>. Crâstina et son fils vendent au tailleur Mihăilă un emplacement aux environs de leur maison.

36. 27 mars 1645 (7153). Ştefan, Luca et Dobratie vendent au douanier Statie leurs parts du village de Glăvăneşti, avec emplacement de rucher et de moulin.

37. 28 mars 1645 (7153), Iaşi. Lupu Tăutul et son épouse vendent au grand *vornic* de *Ţara de Jos* Grigore Ureche une partie du village de Medvica.

38. 28 mars 1645 (7153), Iaşi. Les grands boyards témoignent le fait que Lupul Tăutul et son épouse ont vendu une partie du village de Medvica.

39. 28 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Jos* le droit de propriété sur une partie du village de Medvica.

40. 29 mars 1645. L'acte de rachète de quelques parts du village de Stolniceni, district de Lăpuşna.

41. 31 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Ghiorghie Roşca le droit de propriété sur certains tziganes achetés à Nicoară Moţoc.

42. 31 mars 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *vornic de gloată* Neaniul de délimiter les parties de *spătar* Buhuş des villages de Gherghiceni et de Tâlhăreşti.

43. <31 mars 1645 – 10 septembre 1645>. Pavăl Băzarca et son frère, Cozma, font don au *spătar* Buhuş leur partie du village d'Iurghiceni.

44. <31 mars 1645 – 10 septembre 1645>. Pavăl de Totoeşti écrit au voïvode Vasile Lupu sur l'accord entre Pavăl et son frère, Cozma, d'une part, et le *spătar* Buhuş, de l'autre part, comme conséquence du fait que les deux frères avaient volé deux chevaux.

45. 1er avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *paharnic* Gheroghe le droit de propriété sur le village de Ciurcani, district de Bacău.

www.dacoromanica.ro

46. 1er avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Gavrilaş Măteiaş le droit de propriété sur le village de Denisăuca, sur Prut, district de Cernăuţi, à la suite du jugement contre quelques citadins de Cernăuţi.

47. 1er avril 1645 (7153), Iaşi. Salomiia et sa fille, Ileana, vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> une partie du village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

48. 3 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à quelques boyards d'exempter des dîmes certains tziganes qui appartiennent à Tofăneasa Sachelue.

49. 3 avril 1645 (7153). Pricopie, fils de Vasilie Bantăş, vend à son frère, Costandin Bantăş, un emplacement de rucher dans le village de Grozeşti, district de Bacău.

50. 4 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu fait don au grand *vistiernic* Iorga du village de Bozieştii de Sus, district de Tecuci, pour son service.

51. 8 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile <Lupu> accorde exemption au monastère de Bistriţa pour ses tziganes.

52. 10 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Putna le droit de propriété sur ses confins.

53. 11 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *şoltuz* et aux *pârgari* du bourg de Huşi de rendre les serfs et les *poslușnici* qui appartiennent à l'Évêché de Huşi.

54. 12 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Jos* Grigore Ureche le droit de propriété sur une partie du village de Vlăşineşti, sur Prut, district de Iaşi.

55. 12 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne aux *pârcălabi* de Covurlui et aux *pârcălabi* du bourg de Galaţi d'exempter des dîmes les villageois du village de Braniște qui appartient à l'Évêché de Roman.

56. 12 avril 1645 (7153), Iaşi. Le jugement pour la *selişte*a Bărboşi.

57. 12 avril 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu pour le village de Brăeşti.

58. 15 avril 1645 (7153), Iaşi. La disposition du voïvode Vasile Lupu de délimiter les confins du village de Mireşti.

59. 18 avril 1645 (7153). L'acte du voïvode Vasile Lupu pour un emplacement de moulin.

60. 19 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Vasilie et à Rusul le droit de propriété sur une partie du village de Vereşeni, sur Moldova, district de Suceava, à la suite du jugement avec leur beau-père, Larion.

61. 20 avril 1645 (7153). Toader, fils de Vasâlie, et son èpouse vendent à Ursul Părtănoşi une partie du village de Părtănoşi.

62. 22 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *vornic de gloată* Neniul de faire une enquête sur le litige entre Miron d'Iurghiceni et le grand *spătar* Dumutri Buhuş.

63. 24 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Vasilie Capşea de Săcuiani d'enquêter le litige entre l'ancien *vistiernic* Roşca et l'ancien *pitar* Cărăiman.

64. 25 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Dumitru Buhuş le droit de propriété sur une partie du village de Movileni, district de Roman, achetée à Ilinca.

65. 25 avril 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vameş* le droit de propriété sur un village de Bârlădeni, sur Prut, district de Lăpuşna.

66. 27 avril 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu autorise à Costanda de posséder une partie du village de Balosineşti.

67. 27 avril <1645>, Stavciani. Le prêtre Griga et son épouse vendent au *comis* Bălan une partie du village de Săgireni.

68. <Aprox. 1645 (7154)> mai. Andreica, fils de Sima, vend à Gavrilaş Căpotici une partie du village de Vascăuţi.

69. mai 1645. Le *sulger* Gheorghe Ştefan et le *pârcălab* d'Orhei Apostol témoignent qu'ils ont délimité les confins du village de Isacova, du côté de la ville d'Orhei.

70. 2 mai <environ 1645>, Vapreuca. La lettre du *vornic* Toader pour le grand logothète Toderaşco <Ianovici> où il l'annonce d'avoir établi les confins des parties du village de Cerepcău, achetées par le logothète Voico.

www.dacoromanica.ro

71. 4 mai 1645 (7153). Plusieurs boyards témoignent en ce qui concerne le choix des confins des villages de Blăgeşti et de Petreşti.

72. 4 mai 1645 (7153). Un acte concernant le partage du village de Zahareşti.

73. 12 mai 1645 (7153). Les arrière-petits-fils de Toader vendent à Pavel, fils du prêtre Ionaşco, leur part du village de Căuteşeni.

74. 1645 (7153) mai 12. Une acte du voïévode Vasile Lupu.

75. 14 mai 1645 (7153), Soroca. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *paharnic* Gheorghe Catargiul le droit de propriété sur le village de Piatra, à la suite du jugement contre le *şoltuz* et les villageois du bourg d'Orhei.

76. 16 mai 1645 (7153), Forosna. Necoară Focenco vend au *comis* Bălan sa partie du village de Forosna, district de Hotin.

77. 16 mai 1645 (7153), Stăuceşti. Vasilie Cornescul et Vorlinschi témoignent qu'ils ont fait un échange entre leurs parts des villages de Forosna et de Băşcani, district de Hotin.

78. 19 mai 1645 (7153), Hotin. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à plusieurs boyards de choisir les confins des parties du village de Săpoteni achetées au *hatman* Balica.

79. 20 mai 1645 (7153). Echange entre plusieurs *răzeşi* du village de Başcani et Vasilie Cornescul d'une partie du village de Başcani avec une autre partie du village de Forosna.

80. 22 mai 1645 (7153). Le diacre Larion échange avec Agafia, épouse de l'ancien *vistiernic* Boul, une partie du village d'Ungheni pour une autre partie du village de Răteşti.

81. 28 mai <1645-1652>, Iaşi. Le grand *vornic* de *Ţara de Sus*, Toma Cantacuzino, écrit à Hoşmânda en ce qui concerne la possession d'un tzigane Maftei.

82. 28 mai 1645 (7153), Şendreşti. Sălişte, fils de Crucean, et son épouse vendent à Erimia, fils de Crăstian, un tzigane et ses enfants.

83. 29 mai 1645 (7153), Dumbrăviţa. Un acte où Hărăbor vende une partie du village de Dumbrăviţa.

84. 31 mai 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu pour le village de Văsăieşti.

85. 2 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *pârcălab* Nacul et à Savin le droit de propriété sur deux *jirebii* du village de Nemerniceni.

86. 5 juin 1645 (7153). Le *stolnic* Frangule et Nacul écrivent au voïvode en ce qui concerne le litige entre Ghiorghiţă, fils de Lupul, du village de Tudora, et Calcaş pour la possession de quelques *vecini* du village de Petia.

87. 7 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Dumitraşco Buhuş, au *vornicel* et au *vătăman* du village de Cupcici le droit de propriété sur quelques parts du village de Brătăşeni.

88. 7 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vameş* de Focşani Enaca le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gârla Putnei.

89. 7 juin 1645 (7153). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nicolaiu le droit de propriété sur une partie du village de Piciorogani.

90. 8 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Tazlău le droit de propriété sur le village de Floceşti, nommé Bâlcani, sur Tazlău, district de Bacău, à la suite du jugement porté contre Nicoară de Edomireşti et ses parents.

91. 8 juin 1645 (7153). Grecul de Băşeni choisit les confins du village de Cândeşti, à la suite d'ordre princière.

92. 8 juin <1645-1646>, Criveşti. Une plainte d'Ursul de Bohotin et de Pătraşco du même village.

93. 9 juin 1654 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Duşeşti, district de Neamţ, achetée à Măriica et à ses fils.

94. 1645 (7153) iunie 10. Une acte pour l'hoirie de Giuneşti.

95. 12 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Umor le droit de propriété sur le mont de Măgura, avec les sources et les clairières de son entourage.

96. 12 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise Ionaşco Cristian à posséder ses *vecini* du village d'Iurghiceni.

www.dacoromanica.ro

97. 13 juin 1645 (7153), Suceava. Bejan Balşe écrit au voïvode en ce qui concerne le litige avec Gligoraşco Jora pour le droit de propriété sur le village de Măşcăteni, sur Jijia.

98. 15 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Jos* le droit de propriété sur une partie du village de Medvica.

99. 15 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Gligoraşco Jora le droit de propriété sur la *seliştea* Măşcăteni, sur Jijia, district de Hârlău, à la suite du jugement avec Bejan Balşe.

100. 16 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *sulger* Palade le droit de propriété sur le village de Bărăşti.

101. 17 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *şetrar* Irimie Vânculeţ le droit de propriété sur le village de Păruceni.

102. 19 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Tăbuci le droit de propriété sur le village de Boian.

103. 20 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vătav* Iftimie le droit de propriété sur une partie du village de Dragsini, district de Tutova, à la suite du jugement contre Dumitraşco Gheuca.

104. 20 juin 1645 (7153), Suceava. Pavăl, Luca et Istratie vendent au grand *vistiernic* leurs parts du village de Vereşeni, sur Moldova, district de Suceava.

105. 22 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise Costin, fils de Sava, de prendre la dîme de sa partie du village de Cuciur.

106. 22 juin 1645 (7153). L'acte de jugement de Costandin Udrea, le neveu de Gânscă.

107. 25 juin 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *şetrar* Irimie Vânculeţ le droit de propriété sur les villages de Brănişteri et de Boldureşti.

108. 28 mai 1645 (1753). Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur le village d'Ilişeşti.

109. 27 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Costin Liciul et à Toader Liciul de Sencăuţi d'établir les parties de l'ancien *pârcălab* Ursul des villages de Ţăcoteni, de Cotela, de Şerbenţi, de Forosna, de Cicicani et de Bădroşeni, district de Hotin.

110. 27 juin 1645 (7153), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Enachie de Şufrăccşti de délimiter la partie de Năduşală du même village.

111. 1645 (7153) iunie 28, Suceava. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Gligorie Mierălă et son neveu, Lupul, et Coste, fils d'Ivaşco Dărman d'Ungureni, pour une partie du village de Lipăeşti.

112. 28 juin <1645 (7153)>. Vodraşco et Coste vendent à Gligorie Robceanul deux parties du village de Storojineţ, district de Suceava.

113. 1645 (7153) juin 28, Suceava. Gligorie de Verijeni et son épouse, Irina, vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> des parts du village de Verşeni.

114. 1645 (7153) juillet 1. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Lupu de Tudora le droit de propriété sur l'héritage de Roşcani et sur un étang nommé Balta Porcului.

115. 1645 (7153) iulie 1, Suceava. Le voïvode Vasile Lupu accorde l'exemption des dîmes à quelques gens de la *seliştea* de Călineşti.

116. 1645 (7153) juillet 1, Iaşi. Le prêtre Grigorie de Tămăduiani, son épouse et leurs enfants vendent au grand *vistiernic* Iordachi <Cantacuzino> une *jirebie* du village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

117. 1645 (7153) juillet 2, Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Antemia Turietcoaie le droit de propriété sur ses héritages.

118. 1645 (7153) juillet 2, Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise Ştefan Şoldan de prendre la dîme de la *seliştea* Ungurași.

119. 1645 (7153) juillet 3, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Dumeşti.

120. 1645 (7153) juillet 5. Mitodie et sa sœur, Nazarie, font don à Lazor de leur part du village d'Oprişeşti parce que leur frère, Dumitru, a volé un cheval de Lazor.

www.dacoromanica.ro

121. 1645 (7153) juillet 5. Nazarie et son frère, <Mi>todie, donnent à Lazor leurs parts des villages de Mihoreni et d'Oprişeşti, pour un cheval volé par leur frère, Dumitru.

122. 1645 (7153) juillet 5. Irimie et les autres vendent au *pârcălab* Dabija plusieurs *răzoare* dans le village d'Olăşeşti.

123. 1645 (7153) juillet 6. Antimia et sa sœur, Aniţa, filles de Vasilie Albotă, vendent au *vornic* Solomon Bârlădeanul une partie du village de Sălişcani.

124. 1645 (7153) juillet 7. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'*aprod* Pătraşco Mieşcul le droit de propriété sur un emplacement de rucher et d'une clairière de foin situés dans le village de Popeşti.

125. <1645 (7153)> juillet 8, Căbiceşti. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Chirilă de Răspopi, à Stratul de Brădiceşti et aux autres de délimiter la partie que l'*aga* Strătulat a achetée dans le village de Brădiceşti.

126. 1645 (7153) juillet 9, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *pârcălab* de Neamţ d'enquêter le litige entre le copiste Luchiian et les villageois de Munteni en ce qui concerne la partie de Rodna le vieux du même village.

127. 1645 (7153) juillet 10, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu conforme au *clucer* Ştefan Boul le droit de propriété sur certaines parts du village de Stejărel, données par le grand *clucer* Gheorghe Ştefan et par son épouse, Safta, ainsi que par Neculai Sechil et son épouse, Paraschiţa.

128. 1645 (7153) juillet 11. Gafa, fille de Pilipovschie, vend au logothète Gavrilaş une *jirebie* dans le village de Sânăuţi.

129. 1645 (7153) juillet 11, Popeni. Le *vornic de gloată* Pavăl Albotă et les autres écrivent au voïvode qu'ils ont jugé le litige de l'épouse d'Ionaşco Roşca de Săpoteni contre Isac Stârcea pour le droit de propriété sur quelques étangs des villages de Săpoteni, de Popeni et de Dumeni.

130. 1645 (7153) juillet 13, Iaşi. Un témoignage concernant le droit de propriété de Tofana, épouse de Simion, sur une partie du village de Bereşti.

131. 1645 (7153) juillet 13, Pomârla. Le *vornic de gloată* Pavăl Albotă témoigne en ce qui concerne la délimitation des confins des héritages du logothète Pătraşco Ciogolea du village de Pomârla, à la suite du procès contre les *răzeşi* du même village.

132. 1645 (7153) juillet 15, Săpoteni. Le *vornic de gloată* Pavăl Albotă témoigne en ce qui concerne la délimitation des hoiries du logothète <Pătraşco> Ciogolea.

133. 1645 (7153) juillet 15, Iaşi. Parasca vend à Toader et à son épouse une maison avec emplacement à Iaşi.

134. 1645 (7153) juillet 17, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise au diacre Vasilie le droit sur ses héritages des villages de Liveni et de Hruşovăţ.

135. 1645 (7153) juillet 18, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Doroftea Andoniasa et à son fils, le *vătav* Eftimie, le droit de propriété sur les acquisitions qu'ils ont faits dans les villages de Băceşti et de Mărmureni, sur Bârlăzel, district de Vaslui.

136. 1645 (7153) juillet 18, Iaşi. Le moins Oprea fait don à Simion Băisanul et à Toderaşco de ses heritages des villages de Buhăieşti et de Dracsini, district de Vaslui, ainsi que de certains tziganes.

137. <Avant le 20 juillet 1645 (7153)>. Plusiers boyards témoignent en ce qui concerne le litige entre le *vătav* Iftimie et Dumitraşco Gheuca pour une partie du village de Dragsini.

138. 1645 (7153) juillet 20, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vătav* Iftimie le droit de propriété sur certaines parts du village de Dragsini, sur Studeniţa, district de Tutova, après l'accord entre lui et Dumitraşco Gheuca.

139. 1645 (7153) juillet 20. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Nastasia Robciniţa le droit de propriété sur quelques parts du village de Petriceni, district de Suceava.

140. 1645 (7153) juillet 21, Iaşi. Gligorcea et Moiseiu marchandent avec Ursul Ciocârlan pour un tzigane.

141. 1645 (7153) juillet 22, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise le prieur du monastère de Nicoriţă de posséder une maison et une vigne dans la ville de Tecuci.

142. 1645 (7153) juillet 23. Le voïvode Vasile Lupu pour le *stolnic* Lupaşco Bucium.

www.dacoromanica.ro

143. 1645 (7153) juillet 24. Le *pârcălab* Nacul écrit au voïvode sur le litige entr Botezoaie de Giurgeşti, Candachie de Pleşeşti et Mihai en ce qui concerne l'envahissement des confins des villages de Giurgeşti et de Pleşeşti.

144. 1645 (7153) juillet 24, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Oniţă, gendre de Ştefan de Drăguşeni, et Gavril de Voinova pour un emplacement dans le village de Drăguşeni.

145. 1645 (7153) juillet 28, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Aramă de Hreasca de délimiter les parts de Zadul du village d'Antăleşti pour recevoir les impôts.

146. 1645 (7153) juillet 29, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Vaslie de Zlătăreşti d'enquêter la plainte de Gorie en ce qui concerne sa partie de dîme pour son héritage de Todireşti.

147. 1645 (7153) juillet 30, Suceava. Le grand *sulger* Gheorghe Ştefan et son épouse, Safta, Neculai Sechil et son épouse, Paraschiva, font don au *clucer* Ştefan Boul d'une partie du village de Stăjăreni.

148. 1645 (7153) août 3, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige de Filip et ses parents contre le *vornic de poartă* Bârsan pour une moitié du village de Mihăileşti.

149. 1645 (7153) août 4, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Dumitraşco Cocris d'enquêter la plainte de Vasilie de Broşteni en ce qui concerne la délimitation des confins de son hoirie dans le village de Căbuji.

150. 1645 (7153) août 4. Isac, fils de Gavril, et les autres vendent au *vornic* Gavrilaş une partie du village de Valeva, district de Cernăuţi.

151. 1645 (7153) août 5, Iaşi. L'ancien *armaş* Pătraşco Boldescul vend au *uricar* Dumitraşco une partie du village de Popeşti, district de Neamţ.

152. <Environ 1645 (7153) - 6 août 1646 (7154)>. Le témoignage pour une partie du village de Brădiceşti.

153. 1645 (7153) août 7. Le voïvode Vasile Lupu autorise à l'*aprod* Bolea, gendre de Ciomârtan, de chercher les *vecini* qui se sont enfuis de son domaine.

154. 8 août 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* Dumitraşco le droit de propriété sur une partie du village de Popeşti, à la suite du procès contre l'*armaş* Pătraşco Boldescul.

155. 1645 (7153) 8 août 8, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Pătraşco Boldescul d'aller pour délimiter les hoiries de Macsin de Şchei.

156. 1645 (7153) août 8, Suceava. Le bottier Lazor et son fils vendent à Stavăr et à son épouse un emplacement de jardin.

157. 1645 (7153) août 8. Ionaşco Deuga et son épouse, Anesia, font don au monastère de Pângăraţi d'une clarière au nord de Straja, sur Bistriţa.

158. 1645 (7153) août 8. Crăciun de Ghicani et son frère, Dumitraşco Cerjilă, font don au *comis* Chicoş de deux parts du village de Ghicani.

159. 1645 (7153) août 9, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise l'évêque de Huşi, Ghidion, à arrêter Ion Hârca parce qu'il est *vecin* de l'Évêché.

160. 10 août 1645 (7153), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *căpitan* Dabija le droit de propriété sur certains *vecini* du village de Todireşti.

161. <Avant le 12 août 1645 (7153)>. Le jugement pour le village de Holohoreni.

162. 1645 (7153) août 12, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Pătraşco Vorbinescul d'enquêter le litige entre Grigore Ureche et quelques gens du village de Holohoreni.

163. 12 août 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Neculai Ureche le droit de propriété sur le village de Holohoreni.

164. 1645 (7153) août 13, Iaşi. L'acte du voïvode Vasile Lupu <pour le village d'Avrămeşti, district de Roman>.

165. 14 août 1645 (7153). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Efrem Hăjdău le droit de propriété sur le village de Citnicăuţi.

166. 1645 (7153) août 15, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Ieremia Năbăbaico, son fils et le *medelnicer* Lupaşco avec le *stolnic* Lupaşco, neveu de l'ancien <grand> *vornic* de *Ţara de Jos* en ce qui concerne le droit de propriété sur un tzigane.

www.dacoromanica.ro

167. 1645 (7153) août 17, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Costin Jac et à son frère le droit de propriété sur une partie du village de Solonceni, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau de Căinar.

168. 1645 (7153) août 18. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Secu le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Siret et sur un terrain situé aux confins de la ville de Şcheia.

169. 1645 (7153) août 19, Iaşi. Le jugement pour un étang qui appartient au *vornic de gloată* Nacu.

170. 1645 (7153) août 20, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige de Popăscoaie et son fils avec le copiste Mihalcea pour le droit de propriété sur une partie du village d'Urichești.

171. 20 août <1645 (7153)>. Tudora, fille de Toader de Portari, vend au second logothète Racoviță Cehan sa partie du village de Ţigăneşti, district de Vaslui.

172. 1645 (7153) août 21, Iaşi. Stratona, fille d'Ana d'Iurghiceni, vend à Todosia, l'épouse de Bandur, une partie du village d'Iurghiceni.

173. 1645 (7153) août 22, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise Apostol Cehan de posséder une partie du village de Prigorceni.

174. <Avant le 24 août 1645 (7153)>. L'ancien *agă* Strătulat fait don à sa fille, Măricuţa, d'une partie de sa fortune.

175. 1645 (7153) août 24, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Gongoaie et l'épouse de l'ancien *agă* Strătulat pour le droit de propriété sur une partie du village de Brădiceşti.

176. 1645 (7153) août 24, Iaşi. Le *vornic* de Botoşani, Dumitru Roşca, témoigne qu'il a tombé d'accord avec Roman pour la délimitation des confins des villages de Pipereşti et de Tomeşti.

177. 1645 (7153) août 26, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Gavrilaş Mateiaş le droit de propriété sur une *jirebie* du village de Sinăuţi, district de Suceava, achetée à Gafa.

178. 1645 (7153) août 30. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Eremie Dabija le droit de propriété sur quelques tziganes, pour lesquels il s'est disputé avec Gheorghe Ştefan.

179. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Cârligi, district dc Neamţ.

180. <30 septembre 1645 – 31 août 1646 (7154)>. Le témoignage de quelques boyards en ce qui concerne le litige du *căpitan* Tomiţa contre quelques *răzeşi* pour le droit de propriété sur la *selişte*a Dănceni.

181. <30 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *căpitan* Tomiţa le droit de propriété sur une partie du village de Dănceni.

182. <30 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154), Botoşani. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *staroste* de Putna de juger le litige entre Bârlădeanul et Ştefan Brate de village de Cruce de Jos pour un terrain pour bâtir une maison.

183. <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154). Toader de Soleşti et son frère, Dumitraşco, ont vendu 19 *pământuri*.

184. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Un acte du voïvode Vasile Lupu pour un terrain défriché (du village de Rusciori) qui appartient à Drăgan.

185. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Grigorie, fils de Candachie, le droit de propriété sur une partie du village de Durneşti.

186. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Un acte du voïvode Vasile Lupu pour les villages de Mereşti et de Stăneşti.

187. <31 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). L'acte du voïvode Vasile Lupu.

188. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Un acte du voïvode Vasile Lupu pour le domaine de l'ermitage de Hangu.

189. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Sileştean vend à Toader, fils d'Istratie, une partie du village de Şoldeşti.

190. <30 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Cioban et Precop témoignent en ce qui concerne une vente du prêtre Murgu et du prêtre Duma.

www.dacoromanica.ro

191. <30 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Măriia, fille d'Ileana, vend à l'*armaş* Lungul deux parts du village d'Alecseşti.

192. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Savin Urmezău et son épouse, Nastasâia, vendent à Dumitraşcu de Călineşti une partie du village de Crasnaleuca, sur Prut, district de Dorohoi.

193. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Mârza et son épouse, Irina, vendent à Eremia quelques tziganes.

194. <1 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). Costantin, fils de Mărica, et Costantin vendent au *sulger* Apostol un terrain.

195. <30 septembre 1645 – 31 août 1646> (7154). L'acte de vente d'une partie du village de Stăneşti.

196. septembre 1645 (7154). Dumitru et Vasile vendent au voïvode Matei Basarab deux *pământuri* dans le village de Soveja.

197. <Environ septembre 1645>. Dumitraşcu vend au voïvode Matei Basarab une vigne à côté de la rivière de Putna.

198. 1 septembie 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne aux *pârcălabi* de Neamţ d'enquêter le litige d'Eremia Vârnav contre Tănasie pour une maison.

199. 4 septembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur une partie du village de Petreşti, district de Roman, avec les clarières de Babicea, avec emplacement de moulin, jardins et emplacement de rucher.

200. 7 septembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu pour le village de Vereşeni.

201. 8 septembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Costandin Cehan de délimiter les parts de Grigorie du village de Todireşti, pour lesquelles il a été en procès avec Vasilie.

202. 9 septembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Nastasia Robciţa le droit de propriété sur certains *vecini* du village de Storojineţ.

203. 10 septembre 1645 (7154). Dumitraşco de Zastavna achète à Stroescu des parts des villages de Stăneşti et de Nihoreni.

204. 11 septembre 1645 (7154). L'acte du voïvode Vasile Lupu.

205. 13 septembre 1645 (7154). Drăguica, l'épouse de Teodor Burduja, fait don à Ionaşco Hociug de trois *pământuri* dans le village de Rădeni en commémoration.

206. 15 septembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *staroste de negustori* le droit de propriété sur quelques parts du village de Şendreni, sur Prut, district de Iaşi, achetées à Maria.

207. 15 septembre <1645 (7154)>. Larion et ses parents vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> leur part du village de Vereşeni.

208. 15 septembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Iaţco, gendre de Sârghie Mânjea, le droit de propriété sur les villages de Voineşti, district de Cârligătura, et de Grieşti, district de Vaslui, à la suite du procès contre Ionaşco Mânjea, fils de Drăgan Mânjea.

209. 17 septembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère d'Agapia, le droit de propriété sur une partie du village de Verişeni, district de Suceava, offerte par le prêtre Agathon.

210. 20 septembre 1645 (7154), Iaşi. Nastasie Ştefăneasa et ses fils vendent au peintre Neculai un terrain à Iaşi pour bâtir une maison.

211. 1645 (7154) septembrie 20, Iaşi. Le jugement pour les confins des villages de Buhuceşti et de Şofrăceşti entre le *spătar* Dumitru Buhuş et son fils contre Ştefuł Şoldan de Şofrăceşti.

212. 28 septembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Udre et à Isac d'enquêter le litige entre Vasile Buznă et les villageois de Călmăţuieşti en ce qui concerne le village de Noureşti.

213. 1645 (7154) septembrie 28. Giurgiu achète des parts du village de Folteşti.

214. 28 septembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur une partie du village de Voroveşti, achetée à Moisi, fils de Ion Albici.

215. octobre 1645 (7154). Ursu informe au grand logothète sur l'enquête sur une *curătura*, à la suite de l'ordre du voïévode.

216. 7 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise Dumitraşco de posséder un étang dans le village de Vlădeşti.

www.dacoromanica.ro

217. 8 octobre 1645 (7154), Iaşi. Nistor Batişte et son épouse, Ileana, vendent à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca leur part du village d'Oglinzi, district de Neamţ.

218. 8 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* le droit de propriété sur une moitié du village d'Oglinzi, district de Neamţ.

219. 8 octobre 1645 (7154), Iaşi. Gheorghe Păturnichi et ses parents vendent au grand *vornic* al *Ţării de Sus* une partie du village de Dănceşti, sur Cracău, district de Neamţ.

220. 9 octobre 1645 (7154), Botoşani. Costin, fils de Buţurco, et ses sœurs vendent à Mihalcea Meica une partie du village de Jorcăşeni.

221. 12 octobre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Ionaşco Bălhăceanu d'aller et de délimiter la partie de Ştefan Vasluian du village de Buceşti.

222. 15 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Tăutul le droit de propriété sur quelques parties des villages de Bălileşti et de Băloşeni.

223. 15 octobre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Grigore Galbăn de Cosmeşti d'enquêter le litige de Porce d'Oşăşti contre Dumitru Ciudi et le prêtre Alexa pour une partie clôturée d'un village par Porce.

224. 16 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Ionaşco et à l'*uricar* Dumitru d'aller et de choisir les confins du village de Bujoreni, du côté de Zorileni.

225. 18 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le grand *medelnicer* Vasile Banul partage avec ses parents les héritages des villages de Sloboziani, de Plotuneşti, de Hotceşti et de Răvăcani.

226. 20 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le métropolite Valaam, l'évêque de Roman Anastasie, l'évêque de Rădăuţi Theofan, l'évêque de Huşi Ghedeon et les grands boyards témoignent que le prieur de la monastère de Pandocrator a vendu au grand logothète Toderaşco la *seliştea* Crăiniceni, sur Prut, district de Dorohoi.

227. 20 octobre 1645 (7154). L'acte de jugement du voïvode Vasile Lupu pour un terrain dans la vallée de Zăbrăuţi et pour la *delniţă* du village de Şoldeşti.

228. 20 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Gligoraşco Bejan et à son épouse le droit de propriété sur une partie du village de Vercesti, district de Neamţ, avec étang, maisons et jardins.

229. 22 octobre 1645 (7154), Iaşi. Les grands boyards témoignent pour le droit de propriété du grand *vornic* de *Ţara de Sus* sur quelques parts des villages de Bodeşti et de Dănceşti, district de Neamţ, achetées à Gheorghe Păturniche et à ses frères.

230. 22 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu exempte de *cămănă* une grande taverne qui appartient à l'Évêché de Huşi.

231. 24 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Sus* le droit de propriété sur quelques parts des villages de Bodeşti et de Dănceşti, sur Crăciuna, district de Neamţ, achetées aux neveux de Voica.

232. 25 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige de Toader contre Vasilie Negrul et Danul de Tălhăreşti pour une partie du village de Plopeni.

233. 26 octobre 1645 (7154), Iaşi. Theofan, l'évêque du monastère de Pandocrator, et les moins de ce monastère vendent au grand logothète Toderaşco <Ianovici> la *seliştea* Crăiniceni, du district de Dorohoi.

234. <Avant le 27 octobre 1645 (7154)>. Udrea, fils de Stan de Câni de Valachie, vend au grand *sulger* Gheorghe <Ştefan> un tzigane.

235. 27 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le grand *medelnicer* Vasilie Banul, le grand *şetrar* Eremia Vânculeţ et autres boyards témoignent pour la possession d'un tzigane par grand *sulger* Gheorghe Ştefan.

236. 28 octobre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* le droit de propriété sur un tzigane acheté au *aprod* Udrea.

237. 29 octobre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu autorise Ioan Buftei et Rusu de Prohozăşti de posséder leur héritage des villages de Prohozăşti, de Măzăeşti et de Cernu.

238. 1er novembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Ionaşco et à Lupul, fils de Dumitru Solomon, le droit de propriété sur quelques parts de Năsoeşti, district de Bacău.

www.dacoromanica.ro

239. 3 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise l'*aprod* Pătraşco de citer en justice Grigore Hermeziu, Petrişor, le prêtre Matei et Isac de Pribeşti pour la possession de la *seliştea* Popeşti.

240. <Avant le 6 novembre> 1645 (7154). Vasile de Huşi, gendre de Deli Iani, et son épouse, Aniţa, vendent à Vasilie quelques tziganes.

241. 6 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Vasilie, gendre de Deli Iani, le droit de propriété sur quelques tziganes, à la suite du procès contre Buciumoaie.

242. 6 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *vornic* de Botoşani Dumitru et à Dumitraşco Şaidir de Şendriceni d'enquêter le litige entre Năstăsie de Vicoleni, d'une part, et Pătraşco Ciogolea et les villageois de Căzăneşti, d'autre part, pour une partie du village de Pomârla.

243. <Avant le 7 novembre 1645 (7154)>. Măricuţa et ses fils font don à l'ancien *postelnic* de toutes leurs parts du village de Băiceni, district de Hârlău.

244. 7 novembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *postelnic* Grigorie et à son épouse le droit de propriété sur une partie du village de Băiceni, district de Hârlău, donnée par Măricuţa et par ses fils.

245. 10 novembre 1645 (7154). Un acte pour une partie du village de Volocăneşti, sur Prut.

246. 14 novembre 1645 (7154). Dumitru, fils d'Ursul, vend au logothète Şaidir sa partie du village de Cherchijeni, district de Hârlău.

247. 15 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le jugement pour 12 *fălci* de vigne à Cotnari entre Gavrilaş Matciaş et le prieur et les moins de l'église de Sf. Ioan cel Nou de Tătăraşi.

248. 17 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur le village de Crăiniceni, district de Dorohoi, acheté aux moines du monastère de Pandocrator.

249. 17 novembre 1645 (7154). Nastasie Ştefăneasa vend au prieur du monastère de Hlincea un emplacement de maison sur Uliţa Făinii de Iaşi.

250. 18 novembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Toma <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Mărişeşti, achetée à Ileana et à son frère, Toader.

251. 19 novembre 1645 (7154), Iaşi. Gavrilaş Căpotici vend au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> sa partie du village de Văscăuţi, district de Soroca.

252. 21 <novembre> 1645 (7154), Malinţi. Costanda, l'épouse de Ion Terţei de Vincicăuţi, met en gage chez le *comis* Sârbul sa partie du village de Giurgeşti, district de Dorohoi.

253. 27 novembre 1645 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *stolnic* Ghica le droit de propriété sur quelques parts du village de Buhăceni, avec emplacements d'étangs et de moulins sur Jijia, district de Hârlău.

254. 28 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vătav* Crâstea le droit de propriété sur une partie du village de Stogoreani, district de Cârligătura, à la suite du jugement avec Gavril, fils de Crâstea Bătul.

255. 26 novembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Gavrilaş Mateiaş le droit de propriété sur une partie du village de Onut, district de Cernăuţi.

256. 30 novembre <1645 (7154)>. Un acte de jugement.

257. 1 décembre 1645 (7154), Târgovişte. Le copiste Negre vend au voïvode Matei Basarab sa partie de Poiana Soveja, sur Dobromir.

258. 1 décembre <1645 – 1646>, Iaşi. Gavril et ses frères vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> trois *pământuri* dans le village de Verşeni, district de Suceava.

259. 7 décembre <1645 – 1646>. Neveux et arrière-petits-fils du prêtre Blendea vendent au grand *vistiernic* Iordache <Canatacuzino> une partie du village de Verşeni.

260. 9 décembre 1645 (7154). Ion Mojilă, Ionaşco Movilea et Ionaşco Târşăşea vendent au *comis* Furtună leur part de la *seliştea* de Dâmbeşti, district de Roman.

261. <Avant le 15 décembre 1645 (7154)>. Safta, fille d'Albotin, et son époux, Istratie, vendent à Mihai Arbănaşul leur part du village de Forăşti, sur Miletin, district de Iaşi.

www.dacoromanica.ro

262. 15 décembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Mihai Arbănaşul le droit de propriété sur une partie du village de Forăşti, sur Miletin, district de Iaşi.

263. 20 décembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Pavel, fils du prêtre Ionaşco, le droit de propriété sur quelques parts du village de Căuteşeni, district de Roman, achetées aux neveux de Vasilie le vieux.

264. 23 décembre 1645 (7154), Iaşi. Les grands boyards témoignent pour la vente au grand *vornic* de *Ţara de Jos* d'une partie du village de Medvica, district de Hotin, par Vasilie et d'autres personnes.

265. 24 décembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise David de Zăluceni de posséder une partie du village de Cuzlău.

266. 26 décembre 1645 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Jos* le droit de propriété sur une partie du village de Medvica.

267. 26 décembre 1645 (7154). Zanfira, fille du *vornic* Vartic, vend au *postelnic* Dediul quelques tziganes.

268. <Environ 1646 (7154)>, Orhei. Donosie, neveu de Gherasim de Bogzeşti, vend au *vornic* Apostol sa partie du village de Braviceni, district d'Orhei.

269. <Environ 1646 (7154)>, Tecuci. Corcodel et son épouse, Măria, vendent à Gavril une partie du village de Pogăneşti.

270. 11 janvier 1646 (7154), Târgovişte. Le voïvode Matei Basarab achète et reçoit des donations des quelques parts du village de Soveja.

271. 12 janvier 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *şoltuz* et aux *pârgari* du bourg de Piatra d'exempter des dîmes un homme du *metoh* du monastère de Pângăraţi.

272. 12 janvier 1646 (7154), Iaşi. Dondea de Giuleşti, Petrea Chiceră et Costantin Macri sont en procès pour un cheval.

273. 13 janvier 1646 (7154). Le voïvode Matei Basarab écrit au *postelnic* Dabija Erimie, à Pătrăşcan et aux autres de choisir ses hoiries du district de Putna.

274. 14 janvier 1646 (7154). Odochia, fille de Tetea, vend au grand *postelnic* Iorga sa partie du village de Drăguşeni, sur Podraga, district de Dorohoi.

275. 15 janvier 1646 (7154), Domneşti. Ionaşcu, fils de Maria, vend au *pârcălab* Dabija une partie du village de Şchiupeni.

276. 18 janvier 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme les confins du bourg de Huşi.

277. <Avant le 20 janvier 1646 (7154)>. Păcurar vend à l'usurier Iane et à son épouse, Lupa, une vigne dans le territoire de Fântâna.

278. 20 janvier 1646 (7154) <Galaţi>. Le changeur Iane et son épouse, Lupa, font don au monastère de Saint Dimitrie d'une vigne à Fântână.

279. 20 janvier 1646 (7154), Iaşi. Le *dărăban* Irimia vend au prieur du monastère de Hlincea une maison à Iaşi, sur Uliţa Nouă.

280. 23 janvier <1646 (7154)>. Le *căpitan* Pavel et les autres attestent qu'Isac de Pribeşti a été en procès contre l'*aprod* Pătraşco de Iaşi pour un emplacement de rucher.

281. 26 janvier <1646 (7154)>. Todosca, fille de Mărica, vend au grand *vornic* Toma <Cantacuzino> de *Ţara de Sus* une partie du village de Bodeşti, sur Cracău, district de Neamţ.

282. 30 janvier 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu autorise Ştefan Tăbanu à posséder une partie du village de Mihălcăuţi.

283. 30 janvier 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu pour les villages de Tătărauca et de Hriţăuţi, district de Soroca.

284. 2 février 1646 (7154), Iaşi. Les descendants du *pârcălab* Miera ont partagé les hoiries restées à cel-ci.

285. 5 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *căpitan* Macri le droit de propriété sur une partie du village de Zubriceni, district de Hotin.

286. 7 février 1646 (7154), Iaşi. Plusieurs boyards attestent que Simion Stecle a vendu au grand *postelnic* Iorga une partie du village de Drăguşeni.

www.dacoromanica.ro

287. 9 février 1646 (7154), Iaşi. Les grands boyards témoignent que le *căpitan* Vasilie Macri a donné à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea quelques parties des villages de Holovcinţi, district de Soroca, et de Zubriceni, district de Neamţ, quelques vignes et des tziganes.

288. 10 février <1646 (7154)>. Plusieurs boyards témoignent que Dumitraşcu, fils de Neculai de Ghereni, a vendu son héritage du village de Drăguşeni, district de Dorohoi, au grand *postelnic* Iorga.

289. 15 février 1646 (7154), Iaşi. Les grands boyards témoignent pour les achats du grand *vornic* de *Ţara de Sus* Toma <Cantacuzino> dans les villages de Bodeşti et de Dănceşti, district de Neamţ.

290. 15 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Sus* le droit de propriété sur quelques parts des villages de Bodeşti et de Dănceşti, district de Neamţ, achetées à Tudosca et à sa fille, Mărica.

291. 15 février 1646 (7154). Hilip vend à Ionaşco Talpă une partie du village de Belceşti.

292. <Avant le 19 février 1646 (7154)>. Le prêtre Grivca et son épouse, Anghelina, vendent au *comis* Bălan une partie du village de Sângereni.

293. 1646 (7154) février 19. Le voïvode Vasile Lupu autorise l'ancien *comis* Bălan à posséder quelques parts du village de Sângereni achetées au prêtre Griga.

294. 20 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Gogoaie et l'épouse de l'ancien *agă* Strătulat pour un terrain du village de Brădiceşti.

295. 20 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Evstratie le droit de propriété sur le village de Feteşti, avec deux étangs.

296. 20 février 1646 (7154), Iaşi. Iuraşco, fils de Dumitru Ciolpan, vend au grand *sulger* Gheorghe Ştefan une tzigane.

297. 22 février 1646 (7154). Plusieurs boyards attestent que Dumitraşco Gheoca a acheté quelques parts du village de Greci.

298. 24 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Pârciul de Iadinţi et Aniţa, fille de Dumitraşco Solomonescul, pour une moitié du village de Verteporoh.

299. 24 février 1646 (7154). Le *vornic* de Bârlad Ioniţă et le *şoltuz* Ionaşco témoignent que Căzacul a donné à Gligoraşco une partie du village de Fârţeneşti, district de Covurlui.

300. 27 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Métropolie de Suceava le droit de propriété sur quelques vignes et ruchers offerts par le *vornic* de Botoşani Dumitraşcu.

301. 28 février 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *spătar* Neculai Ureche le droit de propriété sur le village de Holohoreni, district de Hotin, à la suite d'un procès.

302. 1646 (7154) martie. Une acte du voïévode Vasile Lupu.

303. 1646 (7154) martie 2, Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> le droit de propriété sur quelques parties des villages de Puriceni et de Bereşti, sur Jijia, district de Iaşi.

304. 3 mars <1646 (7154)>. Mârza vend à Ieremia Cârstian un tzigane.

305. <Avant le 6 mars 1646 (7154)>. Ileana vend au *stolnic* Hristodor une maison de Iaşi.

306. 6 mars 1646 (7154). Erimie Cârstian de Păuneşti, district de Putna, vend au voïvode Matei Basarab une partie du village de Soveja.

307. 7 mars 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Tofana le droit de propriété sur une vigne à Nicoreştii de Sus, achetée à Vasilie.

308. 8 mars 1646 (7154). Dumitraşcu, fils d'Onica, achète du pâturage.

309. 8 mars 1646 (7154). Dumitraşco, şoltuz de Hotin, vend à Efrim Hâjdău des parties des villages Şăndreni et Negreşti.

310. 10 mars 16<4>6 (71<5>4). Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *vornici* de Huşi d'envoyer Irimia de Popeşti et Vasilie, gendre de Deli Iani, à Divan, pour une vente.

311. <Aprox. 1646 - 1648>. Sândzana, fille d'Ileana, son époux, le *seimen* Moldovan, et leur fille, Angheluşa, vendent au *jitnicer* Hristodor un terrain pour bâtir une maison.

312. 1646 (7154) martie 14, Iaşi. L'ancien *vornic* Ghiorghie Năvrăpăscul fait don au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> d'une partie du village de Colonbanţi, sur Miletin, district de Hârlău.

www.dacoromanica.ro

313. 1646 (7154) martie 15, Iaşi. L'*uricar* Dumitraşco et son neveux vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> quelques parts du village de Borăşti, district de Vaslui.

314. 1646 (7154) martie 15, Iaşi. Les grands boyards témoignent que le deuxième *paharnic* Alexandru a acheté à Mirăuţi et à ses frères quelques parts du village de Perăşeni, district de Vaslui.

315. 18 mars 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Vasile Banul et à ses parents le droit de propriété sur quelques parts des villages de Sloboziani, sur Bârlăzel, district de Vaslui, de Plotuneşti, de Hotceşti, de Criveşti et de Răvăcani.

316. 18 mars 1646 (7154), Iaşi. L'ancien *vornic* Ghiorghie Năvrăpăscul vend au grand *vistiernic* Iordachi <Cantacuzino> une moitié de *casă* dans le village de Verşeni, avec emplacement de moulin et avec des vergers.

317. 18 mars 1646 (7154), Iaşi. Tudora, l'épouse d'Ion Vătăguţul, vend au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> une partie d'une *casă* du village de Verşeni.

318. 18 mars 1646 (7154), Iaşi. Nechita et Ionaşco vendent au grand *vistiernic* une moitié de *casă* du village de Vereşeni.

319. 20 mars 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic al Ţării de Sus* le droit de propriété sur une partie du village de Mărişeşti.

320. <Avant le 24 mars 1646 (7154)>. Gligorcea Gherghiţă, ses frères et ses sœurs vendent au grand *vornic* de *Ţara de Sus*, Toma <Cantacuzino>, quelques parts des villages de Bodeşti et de Dănceşti, district de Neamţ.

321. 24 mars 1646 (7154), Iaşi. Les grands boyards témoignent que Gligorcea Gherghiţă et ses frères ont vendu quelques parts des villages de Bodeşti et de Dănceşti, district de Neamţ, au grand *vornic* de *Ţara de Sus*, Toma <Canacuzino>.

322. 24 mars 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur ses héritages.

323. 25 mars 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *armaş* Lungul le droit de propriété sur ses domaines.

324. 26 mars 16<4>6 (71<5>4), Iaşi. Miera et ses fils vendent au commerçant Dima leur part du village de Lăzoreni.

325. 26 mars 1646 (7154). Miiara et ses parents vendent au commerçant Dima un emplacement de rucher dans le village de Lăzoreni.

326. 1er avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Putna un emplacement de monastère, offert par le prêtre Mihul de la ville de Siret.

327. 2 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Pângăraţi le droit de propriété sur la *braniştе* de la montagne.

328. 2 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Pângăraţi le droit de propriété sur la *braniştе* de la montagne.

329. 3 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au commerçant de Iaşi Dima le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Lăzoreni, acheté à Miera et à ses parents.

330. 4 avril 1646 (7154), Iaşi. Les moins du monastère de Bistriţa vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> la *seliştea* Mânjeşti, district de Neamţ.

331. 6 avril 1646 (7154), Iaşi. L'ancien *armaş* Andrei partage avec son cousin, Gligorie Dămiian, la possession de Poiana cea Mare, sur Stavnic.

332. 7 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à quelques boyards d'interdire aux moines du monastère de Bistriţa et à Tofăneasa Secheloae d'extraire du mazout du Tazlăul Sărat.

333. 7 avril 1646 (7154), Iaşi. Le *pitar* Frangule se met d'accord avec les moines du monastère de Pângăraţi pour posséder une vigne à Horodişte, pendant toute sa vie, et après sa morte cette vigne reviendra au monastère.

334. 7 avril <1646>. Toader Căniţă et ses parents vendent leurs parts du village de Vereşăni.

335. 8 avril 1646 <7154>, Orhei. Andrei, fils de Vicol, vend au *vornic* Apostol une partie du village de Braviceni.

336. 10 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand logothète Gavrilaş <Mateiaş> le droit de propriété sur une partie du village de Drăguşeni, achetée à Mihăilaş.

www.dacoromanica.ro

337. <Avant le 12 avril 1646 (7154)>. Todora Ghirvăroaie vend au second logothète Răcoviţă <Cehan> une partie du village de Ţăgăneşti.

338. <Avant le 12 avril 1646 (7154)>. Simon et ses sœurs, Rochiţa et Mariia, vendent au <second> logothète Răcoviţă <Cehan> une partie du village de Seleşteni.

339. 12 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au deuxième logothète Răcoviţă Cehan le droit de propriété sur les achats des villages de Prigorceni, de Ţigăneşti, sur Sărata, district de Vaslui, et du village de Pârţeşti, district de Fălciu.

340. 15 avril 1646 (7154), Iaşi. Toader Hirescul, son épouse et ses parents vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> une partie du village de Verşeni, district de Suceava, .

341. 16 avril 1646 (7154), Iaşi. Tănasie Covrig vend au grand *vornic* de *Ţara de Sus*, Toma <Cantacuzino>, 12 *pământuri* dans le village de Verşeni, district de Suceava, pour une partie du village de Bădeşti et une somme d'argent.

342. 18 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu excepte des dîmes plusieurs boyards du village de Popeni.

343. 20 avril 1646 (7154). Iuraşcu, sa sœur et son beau-frère vendent au *vornic* Dumitraşcu Gheuca une tzigane.

344. 21 avril 1646 (7154). Un acte du voïvode Vasile Lupu.

345. 22 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Sus* le droit de propriété sur quelques parts des villages de Bodeşti et de Dăncești, district de Neamţ, achetées à Gligorcea Gherghiţă, à ses frères et à ses soeurs.

346. 22 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Sus* le droit de propriété sur une partie du village de Cogeşti, sur Bahlui, district de Cârligătura, achetée à Erimiia et à ses frères.

347. 22 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de <*Ţara de Sus*>, Toma <Cantacuzino>, le droit de propriété sur une partie du village de Cogeşti, sur Bahlui, district de Cârligătura, achetée à Crăciun et à Dămian.

348. 22 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de <*Ţara de Sus*>, Toma <Cantacuzino>, le droit de propriété sur une partie du village de Cogeşti, sur Bahlui, district de Cârligătura, achetée aux neveux de Ciucul.

349. 23 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au commerçant Dima de Iaşi le droit de propriété sur une partie du village de Lăzoreni, achetée à Miera et à ses fils et filles.

350. 23 avril 1646 (7154). Le *şoltuz* Gheorghie, les *pârgari* du bourg de Şcheia, et les citadins de là, témoignent que le monastère de Secu possède un emplacement de moulin en bas de bourg, offert par Simion <Movilă>.

351. 24 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Borăşti, sur Bârlăzel, district de Vaslui, achetée à Focşa et à ses parents.

352. 25 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur une partie du village de Bumboteşti, district de Iaşi, achetée à Antimiia et à ses fils.

353. 25 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise le prieur et les moines du monastère de Bisericani à interdire à l'ancien *stolnic* Dumitraşco de construire des moulins sur Putna, jusqu'au moment où il se présentera au procès.

354. <Apres le 25 avril 1646 (7154)>. Le prieur du monastère de Bisericani Anastasie et les moines d'ici sont en procès contre l'ancien *stolnic* Dumitraşco pour la possession de quelques moulins situés sur le territoire du monastère.

355. <Après le 25 avril 1646 (7154)>. L'ancien *stolnic* Dumitraşco tombe d'accord avec les moines du monastère de Bisericani pour qu'ils ne détruisent pas les moulins construits aux confins de ce monastère.

356. 26 avril 1646 (7154), Iaşi. Mărica et ses frères vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> une partie du village de Ţigăneşti, sur Bârlăzel, district de Vaslui.

www.dacoromanica.ro

357. 26 avril 1646 (7154), Iaşi. Ion, fils de Gligori Mustei de Verşeni vend au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> une partie du village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

358. 26 avril 1646 (7154), Iaşi. Iosip et sa cousine Ileana vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> une partie du village de Ţigăneşti, district de Vaslui.

359. 28 avril 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Saint-Dimitrie de Galaţi le droit de propriété sur une vigne dans le village de Fântâna, offerte par le *zaraf* Iane et par son épouse, Lupa.

360. 28 avril 1646 (7154), Iaşi. Ionaşco Bandur de Nisporeşti vend au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> quatre *pământuri* dans le village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

361. 4 mai 1646 (7154), Iaşi. Ivaşco Cârjeu et ses parents font don à Petre d'une partie du village de Boleşti, district de Iaşi, nommée Iapureni, en commémoration de son oncle, le *hatman* Orăş.

362. 5 mai <1646>. Ilie et ses parents vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> leur part du village de Verşeni.

363. 6 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise Gligorie et sa sœur, Salomiia, de posséder leurs parts des villages de Lăzăşti, de Hermenşti, de Iatrineşti, de Băloşeşti et de Bilăeşti.

364. 7 mai 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Nanea Brahnea le droit de propriété sur quelques parts des villages de Filipeni, de Oţăleni, de Broşteni et de Dobreana.

365. 8 mai 1646 (7154). Les moines du monastère de Bistriţa vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> 70 *pământuri* dans le village de Bungeşti.

366. 1646 (7154) mai 9, Iaşi. Pătraşco et son épouse, Grozava, vendent au grand *vistiernic* Iordache <Cantacuzino> une partie du village de Verşeni, district de Suceava.

367. 1646 (7154) mai 9, Iaşi. Ştefan et Costantin, fils de Vasilie de Mihăeşti, vendent au grand *vistiernic* une partie du village de Verşeni, district de Suceava.

368. 9 mai 1646 (7154). Grigorie Cruhlic vend à Ifrim Hăjdău une partie de ce village.

369. <Environ le 9 mai 1646>. Grigorce Mihăilaş et Grigorcea, fils d'Ionaşco Bilava, vendent à Ifrim Hăjdău leurs parts du village de Cruhlic.

370. <Environ le 9 mai 1646>. Solomona, fille du *vătav* Ioan, vend à Ifrim Hăjdău une partie <du village de Cruhlic>.

371. <Environ le 9 mai 1646>. Safta, fille de Theodor Leşei, vend à Ifrim Hăjdău une partie <du village de Cruhlic>.

372. 13 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Vasilie de Popşeşti le droit de propriété sur une partie du village de Popşeşti, achetée à Nastasia, fille de Varvara.

373. 15 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Miron et à son frère, Costin, le droit de propriété sur leurs parts du village de Cuciur.

374. 16 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* de *Ţara de Jos* Grigorie Urechc et à son épouse, Lupa, au grand *vornic* de *Ţara de Sus* Toma <Cantacuzino> et à son épouse, Aniţa, à Svain et à Nastasia le droit de propriété sur les villages qu'ils ont obtenus à la suite du partage des héritages du *comis* Voruntar et de son épouse, Solomia.

375. 17 mai 1646 (7154). Le *clucer* Dumitraşco Iaralis fait son tèstament.

376. <Avant le 18 mai 1646 (7154)>. Mardarii, tailleur du bourg de Iaşi, vend à Tănasie de Cursăci sa partie du village de Borăşti, district de Vaslui.

377. 18 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> le droit de propriété sur une partie du village de Borăşti, sur Bârlăzel, district de Iaşi, achetée à Tănasie de Cursăci.

378. 20 mai 1646 (7154), Iaşi. Ilinca, fille d'Irina, vend au grand logothète Toderaşco une partie du village de Bumboteşti, district de Iaşi.

379. 24 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise à Miron et à Costin de posséder leurs parts des villages de Cuciuri et de Prilipcea, district de Cernăuţi.

380. 25 mai 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Romaşco de Piciorogani de choisir la partie de Gligorcea du village de Pleşeşti, après le jugement avec Floarea, épouse de Gavril Zupco.

www.dacoromanica.ro

381. 25 mai <1646>, Ştefăneşti. Gaftona, fille d'Andronic Harlo, vend à la *vorniceasa* Şoldăneasa une partie du village de Dolniceni.

382. 25 mai <1646 (7154)>, Ştefăneşti. Tofan, fils de Stanca, et son neveu, Hilcea, vendent à la *vorniceasa* Şoldăneasa une partie du village de Dolniceni.

383. 26 mai 1646 (7154). Le *jitnicer* Isari achète des parts du village de Bălteni, sur Prut.

384. 29 mai 1646 (7154). Vasilie, fils d'Ion Nenciu, vend au voïvode Vasile Lupu trois *pogoane* de vigne dans le village de Străoani, district de Putna.

385. 29 mai 1646 (7154). Gavril et ses frères vendent au voïvode Matei Basarab cinq *pământuri* situés sur Dealul Verzei.

386. 1er juin 1646 (7154). Gligorie Cornea, fils du *pivnicer* Cornea, donne en échange au <grand> *spătar* Dumitraşco Buhuş un emplacement de rucher entre Prut et Jijia et une partie du village de Frăsineni, pour une partie du village de Prisăcani, sur Miletin, et pour une somme d'argent.

387. 3 juin <1646 (7154)>, Fârloeşti. Un procès entre Tufăneasă Săcheloai et les moines du monastère de Bistriţa concernant le droit de propriété sur quelques puits de mazout situées dans une clairière sur Tazlăul Sărat.

388. 7 juin 1646 (7154), Păşcani. Pânteleiu et son frère, Gavril, vendent au prêtre Gligorie leur part du village de Hăsnăşeni.

389. 8 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise le prieur et les moines du monastère de Putna de posséder le village de Greci, à côté du bourg de Siret.

390. 10 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Isac, gendre du *vătav* Vartic, le droit de propriété sur certains tziganes.

391. 10 juin 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Hangu de posséder un étang nommé Strâmbul, situé sur le territoire du bourg de Hârlău.

392. 11 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre les neveux de Dumitraşco Tureatcă et Antemiia, son épouse, pour la possession des héritages restées après la mort de son èpoux.

393. 11 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Antemia, l'épouse de Dumitraşco Turiatcă, le droit de propriété sur ses villages.

394. 12 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise au prêtre Ioan de la citadelle de Hotin de prendre la dîme des villages de Sinecău, de Cruhlic et de Şărbinţi.

395. 12 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *postelnic* Iorga le droit de propriété sur quelques parts des villages de Vepreuca et de Silişteni, sur Răut, district de Soroca.

396. 12 juin 1646 (7154), Suceava. Les grands boyards témoignent que le prieur et les moines du monastère de Bistriţa ont vendu au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> la *seliştea* Mânjeşti et un terrain situé sur le territoire du village de Bungeşti.

397. 12 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> le droit de propriété sur la *seliştea* de Mânjeşti et sur un terrain situé sur le territoire du village de Bungeşti, achetés aux moines du monastère de Bistriţa.

398. 12 juin 1646 (7154), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent qu'Ursul, fils de Platon Grohoticul, a vendu à l'ancien *vornic* Ionaşco Cujbă une partie du village de Păniceşti.

399. 1646 (7154) iunie 12, Suceava. Le *vornic de poartă* Toderaşco Vartica a choisi les confins des villages de Voroncăuţi et de Cerlena.

400. 1646 (7154) iunie 12. Le voïévode Vasile Lupu pour le village de Paustova.

401. 14 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise au copiste Larion de posséder une partie du village de Răteşti.

402. 14 juin 1646 (7154). L'acte de la vente d'une partie du village de Dumbrăviţa, sur Şuşiţa.

403. 15 juin 1646 (7154), Suceava. Lupul de Cuzlău marchande avec Nastasie de Vicoleni en ce qui concerne la possession d'une partie du village de Dumeni.

404. 15 juin 1646 (7154), Cudreşti. Ţigănaş, fils de Băgău de Cioltani, vend à Pătraşco et à son frère, Tofan, des parties des villages de Cudreşti, de Gioseni et de Suseni, sur Bahluieţ, district de Cârligătura.

www.dacoromanica.ro

405. 17 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise Iordachie Goia de chercher ses *vecini*, qui se sont enfuits de son domaine.

406. 17 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu ordonne aux *pârcălabi* de Hotin d'enquêter le litige entre Ilea de Voicouți et trois *răzeși* du village de Șendreni, pour la possession d'une partie du village de Șendreni.

407. 17 juin 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Dumitraşco Badiul et à Andronic Badiul d'aller pour délimiter les confins du village de Zaluceni, du côté de Derecăuți.

408. 18 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Costantin Stârcea et son frère, Darie Stârcea, contre Ionaşco Mălai pour la possession de la *selișteа* de Hrimancăuți.

409. 18 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Costea Lucavăț d'aller pour délimiter à Gligorcea, au prêtre Văsiian et à Ionaşco Pănuleț leurs parts du village de Ciudii.

410. <Environ le 19 juin 1646 (7154)>. Istratie, fils d'Irimia, vend à la *vorniceasa* Şoldăneasa une partie du village de Dolniceni.

411. <Environ le 19 juin 1646 (7154)>. Les fils de Boben vendent à la *vorniceasa* Şoldăneasa une partie du village de Dolniceni, district de Dorohoi.

412. <Avant le 19 juin 1646>. Chilsie, fille de Gorce, et ses fils vendent à la *vorniceasa* Şoldăneasa une partie du village de Dolniceni.

413. 19 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Safta Şoldăneasa le droit de propriété sur quelques parts des villages de Dolniceni et de Brăteni, district de Dorohoi.

414. 20 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand logothète Toderaşco <Ianovici> le droit de propriété sur une partie du village d'Unguraşi, district de Neamț, achetée au diacre Larion de Răteşti et à ses fils.

415. 20 juin 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Vasilie et à son frère, Pătraşcu, le droit de propriété sur une partie du village de Cruhlic.

416. 20 juin 1646 (7154). Les neveux de <l'ancien grand> logothète Gavrilaş Mateiaş et Gavrilaş Sculeş partagent entre eux le village de Buscăteni.

417. 20 juin 1646 (7154), Focşani. Le *vornic* Pinteleiu vend au *paharnic* Pană un tzigane.

418. <Avant le 22 juin 1646 (7154)>. Le jugement entre le *clucer* Ştefan Boul et les villageois de Negoeşti en ce qui concerne les confins des villages de Dăvideni, de Strâmbi et de Negoeşti.

419. 22 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *clucer* Ştefan Boul le droit de propriété sur les villages de Dăvideni et de Strâmbi, à la suite du procès avec les villageois de Negreşti.

420. 1646 (7154) iunie 22, Suceava. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre le *chihaie de dărăbani* Simion Broştoc et le monastère de Pângărați pour la posséssion du monastère de Vizantea, district de Putna.

421. 22 juin 1646 (7154). Gaoa de Şendreni, son neveu, Mire, et sa tante, Sorca, vendent au *comis* Bălan une partie du village de Şendreni.

422. 26 juin 1646 (7154), Petrileşti. Bejan, fils d'Iosip, vend à Gligorcea sa partie d'hoirie du village de Comani.

423. 26 juin 1646 (7154). Căzacul de Şendreni vend au *comis* Bălan une partie de ce village.

424. 28 juin 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* de Hotin Costandin Stârcea le droit de propriété sur une partie du village de Briciani, avec emplacement d'étang et de moulin sur Vilia, district de Hotin, achetée à Dumitru Barbovschi et à l'épouse de celui-ci, Alexandra.

425. 28 juin 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* de Hotin Costandin Stârcea le droit de propriété sur une partie du village de Sălişte, district de Hotin, achetée aux fils de l'ancien *sulger* Gheorghiță Jora.

426. 28 juin 1646 (7154). Mălanca et la *bărbieriţa* Măriia vendent aux moines du monastère de Hlincea une maison avec terrain.

427. 1er juillet 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *căpitan de curte* Gheorghe et à Udrea Gânscă le droit de propriété sur une partie du village de Paustova, rachetée au *vornic* Iorga.

www.dacoromanica.ro

428. 4 juillet 1646 (7154). L'ancien logothète Pătraşco Ciogolea et les autres boyards témoignent que Grigorie Rujan a vendu une partie du village de Costiceni à Gava et à son épouse, Odochie.

429. 1646 (7154) iulie 5. Les neveux de Crăciun échangent une partie du village de Şofrăceşti, district de Neamţ, pour une autre partie du village de Brăneşti, du même district, avec Enache Şoldan.

430. 6 juillet 1646 (7154), Suceava. Le jugement concernant la possession des villages de Turiiatca, de Nihoreni et de Stăneşti.

431. 6 juillet 1646 (7154). Le jugement concernant la possession d'une partie du village de Dumeni.

432. 7 juillet 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *postelnic* Iorga le droit de propriété sur une partie du village de Plopeni, sur Suceava, achetée à Marica, épouse de l'ancien *stolnic* Toader Bosnici, et à son fils, le diacre Alexa.

433. 8 juillet 1646 (7154), Suceava. Le *căpitan* Macri et son épouse, Grăpina, font don de leurs heritages et de leurs tziganes à leurs neveux, Costandin, fils de l'ancien logothète Necoară, et Todosca, fille d'Ionaşco Jora.

434. <Avant le 1er mai 1646 (7154)>. Un acte de donation des quelques maisons faite par Solomiia pour payer une dette.

435. <8 juillet> <1>646 (<7>154). Alecsandra, fille de Foteasa, vend au *vameş* Statie quelques maisons sur Uliţa Strâmbă de Iaşi et au *jitnicer* Grama une autre maison.

436. 19 juillet 1646. L'ancien logothète rend à Zaharia, fils d'Ileana, une partie du village de Comăreşti, sur Siret, district de Suceava.

437. 10 juillet 1646 (7154), Métropole de Suceava. L'archevêque et métropolite de Suceava Varlaam écrit au voïvode sur le jugement entre Safta, épouse de Dumitraşco Şeptelici, et Ştefan Murguleţ en ce qui concerne la possession d'une partie du village de Zahareşti.

438. 10 juillet 1646 (7154). Zaharia vend au *vătav* Radu une partie du village de Tăiseni.

439. 12 juillet 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à quelques boyards d'aller pour établir les confins et les *vecini* du village de Rădăuţi, pour lesquels les villageois de Bădiuleşti et Gligoraş de Rădăuţi ont été en procès.

440. 12 juillet 1646 (7154). Mărica et ses parents vendent à Varlaam, fils d'Axinia de Drăgcşti, une partie du village de Bodeşti, district de Neamţ.

441. 12 juillet 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu ordonne au *căpitan* Murguleţ et à Costea de Lucavăţ d'aller et de délimiter les parties du village de Storojineţ, qui appartiennent aux moines du monastère de Dragomirna.

442. 15 juillet 1646 (7154). L'horloger Petre achète à Nastasâe un terrain à Iaşi.

443. 15 juillet 1646 (7154). Un témoignage des *vornicii de poartă* en ce qui concerne le procès entre Costantin Stârcea, Isac Mustiaţă et Gheorghie Corotuşco pour la possession d'une partie du village de Briceni.

444. 17 juillet 1646 (7154). Acsiniia, fille d'Ileana, vend à Gligori Gancei une partie du village de Cerghişeni.

445. 23 juillet 1646 (7154), Suceava. Le voïvode Vasile Lupu autorise au prieur du monastère de Pângăraţi de posséder le domaine du monastère de Vizantea.

446. 24 juillet 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *şetrar* Chicoş d'aller et de choisir les confins du village de Braniştea, district de Covurlui, pour lesquels Anastasie, l'évêque de Roman, a été en procès avec le *pârcălab* Iacomi.

447. 27 juillet 1646 (7154). Les arrière-petits-fils de Borşiciu vendent au *jitnicer* Isari une partie du village de Bălteni, sur Prut, district de Iaşi.

448. 29 juillet 1646 (7154), Soveja. Le voïvode Matei Basarab achète une partie du village de Soveja.

449. 29 juillet 1646 (7154), Soveja. Les neveux et les arrière-petits-fils d'Itul vendent au voïvode Matei Basarab une partie du village de Soveja.

450. 29 juillet 1646 (7154), Soveja. Les arrièrs-petits-fils de Petru Rugină vendent au voïvode Matei Basarab une partie du village de Soveja.

www.dacoromanica.ro

451. 29 juillet 1646 (7154), Soveja. Le voïvode Matei Basarab achète aux arrière-petits-fils de Pătru Rugină une partie du village de Soveja.

452. 30 juillet 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Meica de Vicoleni d'aller et de délimiter les confins du village de Vlăşineşti, pour lesquels Grigorie, fils de Nicoară Roschiupu, a été en procès contre Toader.

453. 30 juillet 1646 (7154), Soveja. Toader, fils de Sanfira, vend quelques tziganes au voïvode Matei Basarab.

454. 30 juillet 1646 (7154), Soveja. Les arrière-petits-fils de Nicoară Laţco vendent à Radul, grand *comis* de Valachie, leur part du village de Lăceşti, donnée, après cela, au monastère de Dragomirna.

455. 1er août 1646 (7154). L'ancien *vornic* Cujbă écrit au voïvode sur la pétition du *vornic* Cehan en ce qui concerne l'envahissement des confins du village de Novaci par les citadins du bourg de Huşi.

456. 1er août 1646 (7154). Le prêtre Necula, Simion et Vasilie, et Lupul de Petreşti témoignent que Flore, fils de Capotă, est tombé d'accord avec Andoca en ce qui concerne la possession d'une partie du village de Petreşti, district de Vaslui.

457. 2 août 1646 (7154). Cârstâna et son fils, Costantin, vendent à Gligorie, à son épouse et à leurs enfants un emplacement de maison à Târgul Vechi, de Iaşi.

458. 2 août 1646 (7154), Olişeşti. Le voïvode Vasile Lupu a acheté des vignes sur Dealul Străoanilor à Danie et à Mârza, fils de Ion Nenciul.

459. 3 août 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Irimie Vânculeţ le droit de propriété sur les villages de Brănişteri et de Buldureşti.

460. 4 août 1646 (7154). Le *căpitan* Gheorghe et Horbinescul témoignent qu'ils ont partagé le village de Rădăuţi entre Gligoraş Costachie et ses cousins, les fils de Badiul.

461. 5 août 1646 (7154). Cârstina, fille de Ştefănia de Târgul Vechi de Iaşi, et son fils, Costantin, vendent au *bacal* Ghiorghi une maison.

462. 5 août 1646 (7154). Le *căpitan de curteni* Andrii a acheté quelques parties des villages de Biliceni, de Horodişte, de Dereneu, de Prihodişte, district d'Orhei.

463. 6 août 1646 (7154). Le jugement pour quelques parts du village de Troeneşti.

464. 8 août 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu autorise les villageois de Comăneşti et de Văsâeşti de posséder une clairière nommée Buruianul.

465. <Avant le 11 août 1646 (7154)>. Le grand *vătav* Pătraşco Stejăreanul écrit au voïvode sur la délimitation d'un emplacement de pâturage (situé aux confins du village de Tureatca) qui appartient à Antemiia, l'épouse de Dumitraşco, qui a été en procès avec Pătraşco Danovici.

466. 11 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Antemii Tureatcă le droit de propriété sur un emplacement de pâturage situé aux confins du village de Tureatca, à la suite du procès avec Pătraşco Danovici.

467. 12 août 1646 (7154). Iftimiiaa et Tecla vendent aux moines du monastère de Secu un emplacement de moulin à Târgoveţi.

468. 13 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre le prêtre Dumitraşco et le deuxième logothète Răcoviţă <Cehan> pour la possession d'une partie du village de Berbinţeni.

469. 15 août 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Grigorii Galbăn de Cozmeşti de faire une enquête en ce qui concerne la plainte de Porce d'Oşeşti contre Dumitru Ciudin et le prêtre Alexa.

470. 20 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre le *şoltuz* et les citadins du bourg de Huşi et Ghidion, l'évêque de Huşi, pour un terrain situé entre le bourg de Huşi et les villages de l'Évêché de Huşi.

471. 20 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Costantin Liciul de Sincăuţi et à Dronţea de Cotela d'aller pour établir les parties du village de Rădăuţi qui appartiennent aux fils de Badiul.

472. 21 août 1646 (7154). Le voïvode Vasile Lupu juge le litige de Tudora et ses enfants contre Costandin, gendre du *armaş* Ionaşcu, pour une partie du village de Frunteşeni, sur Horieta, district de Tutova.

www.dacoromanica.ro

473. 23 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre Larion de Vereşeni et le grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> pour une partie du village de Vereşeni, sur Moldova, district de Suceava.

474. 24 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige d'Ion Bochia et son parent, Hilohie, contre la *jupâneasa* Costăchioaie et ses fils pour une partie du village de Coteşti.

475. 28 août 1646 (7154), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu exempte des dîmes les *poslușnici* de l'ermitage de Peon.

476. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Erimie et son épouse, Măricuţa, font don au monastère de Dobromirna un emplacement de moulin sur Gârla de Jos, dans le village de Văcăreşti.

477. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155), Iaşi. Dumitraşco, fils du *vornic* Bantăş, et Nastasie, fille de Palaghie, vendent à Dumitraşco Fulger leur partie du village de Grozeşti.

478. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Gligorie et Căzacul, fils de Mărica, vendent à Manea, fils de Toader, une partie du village de Cuzâlău.

479. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme á Paul et á ses parents le droit de propriété sur une partie du village de Căcărăzeni.

480. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). L'acte de partage des héritages entre Andronic Bogdan, Dimitrie Bogdan et Bejan.

481. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). L'*armaş* Ştefan achète l'hoirie de Maftei, fils de Zbiera.

482. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155), Galaţi. Iachim et son épouse, Anghelina, vendent au *pârcălab* Iacomi une partie du village de Sohului.

483. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Obreja le droit de propriété sur une partie du village de Brătuleni.

484. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Nastea le droit de propriété sur une partie du village de Brătuleni.

485. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Un acte pour le village de Pustiana <district de Bacău>.

486. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Dumitraşcu Scântei a acheté à Chirica, fils de Safta Ursoai, neveu de Toader Marmure, trois *pământuri*.

487. <1er septembre 1646 – 31 août 1647> (7155). Un acte du voïvode Vasile Lupu.

488. 1er septembre 1646, Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise l'ancien *spătar* Dumitru de poséder le village de Spinoasa.

489. 8 septembre 1646 (7155). Les *staroşti* de Cernăuţi Ilie Şeptelici et Toader juge le litige entre Gligoraşco Stârcea et Ştefan Murguleţ pour un *vecin*.

490. 1646 (7155) septembrie 8. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Costandin Cehan d'aller et de choisir les confins du village de Todireşti.

491. 11 septembre 1646 (7155). Plusieurs boyards témoignent que Gligorie, fils d'Ilie, son épouse et leurs fils ont vendu une vigne à Cârstea, frère d'Izmăranda, du bourg de Bârlad.

492. 12 septembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca d'aller et de séparer les confins des villages de Căcărădzeni et de Cetereni.

493. 12 septembre 1646 (7155). Iurescul et ses neveux vendent à Costantin une partie du village de Iureşti, district de Hârlău.

494. 14 septembre 1646 (7155), Malinţi. Neculai Barbovschi rachète une partie d'hoirie au *comis* Sârbul.

495. 15 septembre 1646 (7155). Plusieurs *răzeşi* écrivent au grand logothète qu'ils sont allés dans le village de Dragomireşti, sur Valea Albă, district de Neamţ, et ils ont délimité les parties de Vasâle Vădiian et de Pavăl de ce village.

496. 17 septembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Vatoped du Mont Athos le droit de propriété sur le village de Voşca, sur Nistru, district de Soroca.

497. 18 septembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige du moine Visarion Bogza, et sa sœur, Loghina, contre Andrei, fils de *şetrar* Ilea, Dumitru, fils de Bantăş et sa soeur, Palaghia, pour la possession d'une partie du village de Drăguşeni, sur Stavnic, district de Vaslui.

www.dacoromanica.ro

498. 25 septembre 1646 (7155), Giurgeşti. Nastasiia Bergoe fait don à son fils, Miron, sa partie d'hoirie du village de Corni et tout le revenu.

499. 25 septembre 1646 (7155), Iaşi. Tecla, l'épouse de Vasilie Tăbacul, et ses fils vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> une partie du village de Verşeni, sur Moldova, district de Suceava.

500. 26 septembre 1646 (7155), Haliţi. Neculai, fils de Pănteleiu Barbovschii de Beceşti, marchandise avec le logothète Gavrilaş en ce qui concerne la possession du village de Giurgeşti, district de Dorohoi.

501. 28 septembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Evloghie, l'évêque de Roman, le droit de propriété sur une partie du village de Faraoani, du côté de Cleja, située entre le district de Bacău et le district de Trotuş, achetée à Toader Moţoc et à son fils, Ştefan.

502. 28 septembre 1646 (7155), Iaşi. Simion, Varvara et Ilinca, enfants de Solomia, vendent au *comis* Grigorie une partie du village de Băiceni.

503. 28 septembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme au prêtre Ursu le droit de propriété sur quelques parts des villages de Ciocârlieşti et de Popeşti, district de Vaslui.

504. 29 septembre 1646 (7155), Tecuci. Mărica, l'épouse du *vornic de gloată* Gligori, vend au *stolnic* Dumitraşco une partie du village de Cozmeşti.

505. <Environ le 30 septembre 1646 (7155)>. L'acte de partage des hoiries entre Costandin et Axana, enfants de Neculai Sâlistrar et de Mărica.

506. 30 septembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme à Costandin et à Axana, enfants de Neculai Sâlistrar et de Mărica, le droit de propriété sur un quart du village de Mândăcăuţi.

507. 2 octobre 1646 (7155), Iaşi. Les grands boyards témoignent pour le rachat des *odoare* qui ont appartenu à l'épouse d'Ion Vodă.

508. 2 octobre 1646 (7155). Titiţa, Gligore et les autres frères vendent au *vătav* Radul une partie du village de Tăiseni.

509. 8 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Înterţiul d'enquêter le litige entre Gavrilaş Jurea, Dumitraşco et les *răzeşi* d'Iugani pour des pâturages.

510. 8 octobre 1646 (7155). Gavril et ses parents vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> lcur part du village de <Vereşăni>.

511. 11 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au prêtre Anbrusie de Hociungi le droit de propriété sur une partie du village de Ţuţcani, achetée à Pavăl et à Vasilie.

512. 11 octobre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Solomon Bârlădeanul le droit de propriété sur quelques parts d'un village achetées aux arrière-petits-fils de Neagul.

513. 12 octobre 1646 (7155), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent que Costandin, fils de l'*uricar* Necoară, a acheté une partie du village d'Iuruşti, district de Hârlău, à Iurescul et à ses neveux.

514. 13 octobre 1646 (7155). Les arrière-petits-fils de Marica et d'Andrei Balş vendent au grand *postelnic* Iorga une partie du village de Drăguşeni, sur Podraga, district de Dorohoi, avec emplacement d'étang et des moulins sur Podraga.

515. 15 octobre 1646 (7155). Simion Steclie, fils Mihăilă Steclie, et son neveu, Dumitraşcu, fils d'Anghelina, vendent au grand *postelnic* Iorga une partie du village de Drăguşeni, sur Podraga, district de Dorohoi.

516. 15 octobre 1646 (7155), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent que le grand *postelnic* Iorga a acheté plusieurs parts du village de Drăguşeni, sur Podraga, district de Dorohoi.

517. 16 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise Deleu de Spătăreşti de posséder une partie du village de Spătăreşti.

518. 16 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *postelnic* Iorga le droit de propriété sur le village de Drăguşeni, district de Hotin, acheté à Sanhira, fille de Mărica, nièce d'Arbure, et à son fils, Lupul Păunel.

519. 18 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Cozma Majă et à son épouse, Drăgălina, le droit de propriété sur une partie du village de Juleşti, district de Bacău.

www.dacoromanica.ro

520. 18 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à *chihaie* Savin le droit de propriété sur ses parts des villages de Crăeşti et de Cruciul, sur Sohului, district de Covurlui.

521. 18 octobre 1646 (7155), Iaşi. Gavril de Creţeşti et son épouse, Nastasie, vendent au grand *vistiernic* Iordachie <Cantacuzino> son hoirie du village de Ţâgăneşti, sur Bârlad, district de Vaslui.

522. 21 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Iorga le droit de propriété sur une partie du village de Găureni, sur Prut, district de Iaşi, achetée aux arrière-petits-fils de Stoian le vieux.

523. 22 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le jugement pour la possession de quelques parts des villages de Grozeşti, district de Lăpuşna, et de Cerepcău, district de Soroca.

524. 24 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Tazlău le droit de propriété sur le domaine du monastère.

525. 26 octobre 1646 (7155), Iaşi. Nechita Bucium et son épouse, Chira, vendent au grand *sulger* Gheorghie une partie du village de Vlamnic, district d'Adjud.

526. <Avant le 28 octobre 1646 (7155)>. Andrei, fils d'Andreica, vend à Irimia une partie du village de Şindreşti.

527. <Avant le 28 octobre 1646 (7155)>. Antochia et Mierâia, les enfants de Giurgea de Gligoreşti, vendent à Eremie une partie du village de Gligoreşti.

528. <Avant le 28 octobre 1646 (7155)>. Irina, fille de Băluşca, et Docolena vendent à Erimia une partie du village de Gligoreşti, sur Putna.

529. <Avant le 28 octobre 1646 (7155)>. Zlata et Măriia, filles de Maria, vendent à Erimia, fils de Cârstiian, une partie du village de Gligoreşti.

530. <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. Onea, fils de Dabija, et Mârze, gendre de Dabija, ont vendu à Erimia, frère de Dabija, une tzigane.

531. 28 octobre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme à Erimiia Cârstiian, frère de Dabija, le droit de propriété sur des parts des villages de Stoeşti, de Şendreşti, de Văcăreşti, de Grigoreşti, achetées à plusieurs *răzeşi*.

532. Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>. L'ancien *pitar* Isaiia et le copiste Pătraşco ont délimité les parts d'Irimiia Crăstiian des villages de Şendreşti et de Gligoreşti.

533. novembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *postelnic* Iorga le droit de propriété sur certaines parts du village de Drăguşani, sur Podraga, district de Dorohoi, achetées aux arrière-petits-fils de Mărica et d'Andreica Balş.

534. 6 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *comis* Grigorie le droit de propriété sur certains tziganes achetés à Vasile et à son épouse Anniţa.

535. 17 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au voïvode Matei Basarab le droit de propriété sur quelques parts du village de Soveja, district de Putna, sur quelques moulins sur Putna, des vignes sur Dealul Stroanilor et des tziganes, achetés à plusieurs *răzeşi*.

536. 17 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu et les prélats de la Moldavie font don au voïvode Matei Basarab un terrain nommé Dobromira, au district de Putna, et les montagnes nommées Răchitaş.

537. 17 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *comis* Radul le droit de propriété sur une partie du village de Lăceşti, achetée aux neveux et aux arrière-petits-fils de Nicoară Laţco.

538. 20 novembre 1646 (7155), Iaşi. Ivaşco Cârjeu et son épouse, Nastasiia, vendent au grand *sulger* Gheorghe Ştefan le village de Mărvila, sur Siret, district d'Adjud.

539. 20 novembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Gheorghe Ştefan le droit de propriété sur le village de Mărgila, sur Siret, district d'Adjud, acheté à Ivaşco Cârjeu et à son épouse, Nastasiia.

540. 22 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu excepte des dîmes le village de Fântâna, district de Tecuci.

541. 24 novembre 1646 (7155). Un acte pour le village de Drojdieşti.

542. 24 novembre 1646 (7155). Palaghiia, fille de Părasca, vend à Costantin Ţopa une moitié du village de Batineşti, sur Cneajna, district de Covurlui.

www.dacoromanica.ro

543. 25 novembre 1646 (7155). Le jugement pour des parts des villages de Şăndreşti et de Căpoteşti, sur Stavnic, district de Vaslui.

544. 25 novembre 1646 (7155), Iaşi. Les neveux de Condrea Rugină vendent au *comis* Grigorie une partie du village de Băiceni, district de Hârlău.

545. 28 novembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au voïvode Matei Basarab le droit de propriété sur un terrain qui appartient au monastère de Dobromira, district de Putna, et sur les montagnes offertes par le voïvode, ainsi que sur les villages, les moulins, les vignes et les tziganes achetés en Moldavie.

546. 28 novembre 1646 (7155). Gligorie et son frère, Ştefan d'Umbrăreşti, vendent au *hotnog* de Piscani Sălăvăstru une maison et six *stânjeni* de terre.

547. 28 novembre 1646 (7155). Miron d'Iurghiceni fait don au *vătav* Crâstea d'un emplacement de maison, un emplacement d'étang sur Valea lui Ion et dix *pământuri* dans la *ţarină*.

548. 2 décembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu ordonne à Pânteleiu de Hârliceşti d'aller pour délimiter à Arăpoaie ses parts du village de Zbierăşti.

549. 6 décembre 1646 (7155), Cerghişeni. Le troisième logothète Grigore Şaidir marchandise avec Mărica Groşcioriţa et avec ses parents pour le partage du village de Cerghişeni.

550. 7 décembre 1646 (7155), Plotuneşti. Les fils de Catrina d'Oideşti vendent à Ion, fils de Simion Capşea de Căbuji, un emplacement de maison et une moitié du village de Bârgăiani, district de Suceava, à côté de Broşteni.

551. <Environ le 12 décembre 1646 (7155)>. Plusieurs *răzeşi* écrivent au grand logothète sur la délimitation des confins du village de Vasâlcăuţi, qui appartient au *pârcălab* Vârlan.

552. 12 décembre 1646 (7155), Iaşi. Plusieurs boyards témoignent qu'Erimia, le neveu de Comişescul, fait don au monastère de Trei Ierarhi d'une partie du village de Vasileuţi.

553. 12 décembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au monastère de Trei Ierarhi le droit de propriété sur une partie du village de Vasileuţi, donnée par Erimia, neveu de Comişescul.

554. 12 décembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu juge le litige pour la possession d'une partie du village de Cirepcău, sur Nistru, district de Soroca.

555. 14 décembre 1646 (7155), Iaşi. Vărvara, épouse d'Istratie, vend au *medelnicer* Solomon Farcaş une partie du village de Glodeni, sur Cuţitna, district de Vaslui.

556. 15 décembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu autorise Dumitraşco Vârnav de chercher un *vecin* du village de Pod.

557. 15 décembre 1646 (7155). Le voïvode Matei Basarab achète quelques tziganes.

558. 18 décembre 1646 (7155), Iaşi. Le voïvode Vasile Lupu confirme au *sulger* Dumitraşco le droit de propriété sur quelques parts des villages de Cozmeşti, sur Siret, de Vedzureşti, sur Tecucel, de Brăişeşti et de Buciumi, sur Siret, district de Tecuci.

559. 18 décembre 1646 (7155). Le voïvode Vasile Lupu juge le litige entre l'ancien *vornic* Ursu Vartic et l'ancien *sulger* Iane pour la possession de la plaine du village de Ruptura, sur Bârlad, district de Bârlad, et d'un emplacement de moulin sur Bârlad.

560. 18 décembre 1646 (7155). Petrea, fils d'Avram, vend au *jitnicer* Isar une partie du village de Năneşti.

561. 19 décembre 1646 (7155). Bălan, fils de Catrina, vend au *jitnicer* Isar une partie du village de Năneşti.

562. 20 décembre 1646 (7155). Le témoignage de Gaoa en ce qui concerne l'accord entre lui et Matei pour la possession des quelques héritages.

563. 21 décembre 1646 (7155). Un acte de jugement du voïvode Vasile Lupu.

564. 1646 (7155) decembrie 25. Un jugement avec le village de Negoeşti.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTS FAUX

I. <1645 (7153) iulie 10 – 1646 (7155) noiembrie 20>. Le grand *sulger* Gheorghe Ştefan établie les confins du village de Fauri qui appartient au monastère de Tazlău.

II. 1645 (7153) iulie 15, Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre le *şetrar* Simeon Jomir et le *pârcălab* de Soroca Manoil Haladin contre les moines du monastère de Soroca en ce qui concerne les confins du village de Cotiujenii Mari.

III. 1645 (7153) august 18. Le jugement pour les confins d'heritage de Juineşti.

IV. 1645 (7154) octombrie 8. Le *cămăraş* Gârbe vend au *pârcălab* de Roman deux emplacement de rucher dans le territoiare du district de Roman.

V. 1646 (7154) ianuarie 27, Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre l'ancien grand *clucer* Neculai Giuncă et l'ancien grand *pitar* Teodosie Dubău pour la posséssion sur le village de Călimăneşti, district de Putna.

VI. 1646 (7154) august 20, Iaşi. Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Gligorie Popoţea et ses frères, Ştefan et Măriian Popoţea, et le *comis* Damaschin pour la posséssion d'une partie du village de Bodeşti, sur Bistriţa, district de Neamţ.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1 — 1645 <7153> ianuarie 5

O carte g(os)p(o)d de la Vas(i)li v(o)d(ă). 7193 <1645>[1] ghinar(ie) 5.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Agathon, II/46, nr. 2.
Menţ. într-un izvod de acte al satului Lucoviţa, din 7276 (1768) aprilie 29.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 351, nr. 1757 (menţ.).

[1] Văleatul transcris greşit, în loc de 7153 <1645>.

2 — 1645 (7153) ianuarie 13

7153 <1645> ghenar(ie) 13.
În ce chip s-au împărţit feciorii Antimii Cristienesii.
Parte lui Ionaşc(u) Cristiian sterpu, s-au cliromisit Marie post(elniceasa).
Pol sat Ionăşănii, ţinut(ul) Sucevii.
A patra parte de Culiceni ot Hotin.
A patra parte din Dregomineşti, ţinut(ul) Doroh(oiu)lui.
Pol sat Teţcanii ot Hotin.
Parte lui Dumitraşcu Cristiian stărpu, l-au clironomit Măricuţa Brăiasca.
Pol sat Rătopăneşti ot Suceava.
Pol sat Băişeşti, Bucovina.
Pol sat Pătrăuţi ot Hotin.
Parte Marii, soţi(a) post(elnicului) Ionaşc(u).
Lămăşănii ot Suceavă.
Pol sat Pătrăuţii, ţinut(ul) Hotinului.
Parte Măricuţii, soţi(a) lui Vasâle Brăescu.
Băscăcenii ot Hotin.
A patra parte de Hreţăni ot Dorohoiu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXLVI/30. Copie.
Arh. Naţionale Bucureşti, CCXCIV/23 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/2 (xerocopie).

3 — 1645 (7153) ianuarie 14, Iaşi

† Adecă noi, Ionaşco postelnic, şi Ionaşco C(ă)rstiian şi Dumitraşco C(ă)rstiian, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia

www.dacoromanica.ro

noastră, ne-am tocmit şi ne-am înpărţit, cu ocina ce-am avut, înpreună, de la părinţii noştri.

Venitu-s-au în partea fratelui, Vasilie Brăescul, tot satul Băscăcénii, cu vecini şi cu tot venitul şi a patra parte de Hriţéni. Aşijdere, şi ţigani ce-avem de moşie, deaca-i vom scoate, să avem a-i înpărţi. Iar de se va tâmpla, cândva, să aibă vr-un frate pagubă din partea sa, ca s(ă) hie despre toţi fraţii. Aceasta scriem.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit, să să ştie.

V Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ген(арїє) дї <14>.

Иѡнашко пѡстелник <m. p.>.

Аз, Иѡнашкѡ Кърстиꙗн <m. p.>.

Аз, Дꙋмитрашкѡ Кърстиꙗн <m. p.>.

<Pe verso, însemnare din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Înpărţeala în care pomeneşti şi Hriţănii, 7183[1] ghen(a)r 14, <şi cu cerneală neagră, din aceeaşi perioadă>: 7153 <1645>. No. 4 <şi de la începutul secolului al XX-lea, cu cerneală violet>: No. 3 sinetu.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XLVII/100. Orig., hârtie difolio (27,6 × 19,8 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din fila a doua,.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/3 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 76-77, nr. 44 (orig.).

---

[1] Greşit, în loc de 7153 <1645>; v. textul.

4 1645 (7153) ianuarie 15

7153 <1645> ghenarii 15

Copii di pi zapisul ci dă Zamfira, fata lui Vartic vornicu, nepoată lui Mihăilă Corpaciu, cu alţii a éi, prin cari vându o a patra parte din moşiia Vărzăreştii, de pe Bâc, lui Mihăilă Săpoteanul, iar Iurcenilor le-au lăsat o a patra parti din Vărzăreştii de la Nârnova.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 66, nr. 46.

Rez. din dosarul nr. 62/1819, aflat în Arhiva Tribunalului Lăpuşna.

5 1645 (7153) ianuarie 17, Şerbeşti

† Се ꙋбо аз, Тома вел дворник Вишнѣи Землї <и>[1] Їѡрдакїє вел вистѣрник, scriem şi dăm ştire cu ceastă scrisoare a[l] no(a)stră cum au vinit înnaintea no(a)stră Andronic, ficiorul Magdei de Vărtop, ca să-i tocmim cu nepotu-său, popa Vasilie, pentru un cal ce i-au dat popa Vasilie, al său cal, de s-au dus călare la ţinutul Sucévei cu o treabă a lor acolo.

www.dacoromanica.ro

Deci într-acea cale, fiindu pre la Sfétii Petră, au înblat tari şi făr(ă) isprav(ă) şi i-au omorât calul, au crepat asuprit de cali. Deci acel cal, au mărturisit Andriian de Cărligi, cu sufletul lui, înaintea no(a)stră, cum i-au dat el singur preutului doisprăgéce ug(hi), bani buni, pré acel cal, şi preutul n-au vrut să i-l dea într-acei ban(i), iar noi am socotit să fie într-acel preţ şi i-am împăcat pre cumu-i légea ţărei cea bătrână, căci i l-au dat preutul de bunăvoia sa, să i s(ă) plătească calul, giumătate, preţ de şeas(ă) ug(hi).

Deci Andronic, cu altă n-au avut cu ce i-l plăti, partea lui, ce-au fost de plat(ă) dintr-acei 6 ug(hi), căci că într-ace treabă au înblat pre celu[2] cal sîntu şi alţi fraţi să agiutorească la acei 6 ug(hi).

Deci Andronic s-au voit, de bun(ă)voia sa, cu nepotu-său, cu preutul popa Vasilie şi i-au dat din partea lui de ocin(ă) trei pământuri arăto(a)re, şi anume pământurile: unul în Rugina, altul în rândul păriului, altul lângă sat, şi partea din moară câtu are el toată, şi fânaţul în Gropi şi pomii din vatra satului, din sat din Vărtop. Şi acéstea i le-au dat cu tot vinitul, ca-s(ă) fie a lui, în véci, şi să-ş(i) fac(ă) şi dirés(e) domneşti.

Şi la aciasta tocmal(ă) s-au tâmplat şi megiéşi atunci, a[l]nume: Ghiorghie Boţ, şi Ursu Nechita, şi Vasilie Bran, şi Andreiu némişul, şi Ionaşco de Bodeşt(i), şi popa Pătrăşcan de Bodeşti, şi Gligorcea Gherghiţ(ă), şi Iaţco diregătoriul de Şerbeşti, şi Larion de Vărtop şi mulţi o(a)meni buni şi megiiaşi.

Şi, pre mai mare credinţă, am pus peceţ(i) şi am iscălitu.

Şi eu, Lupul Bogza, am scris acest zapis cu mâna mea, ca să s(e) ştie.

Пис(а) ѵ Шербещи, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <71531645>, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(арїе) зі <17>.

† Аз, Ѵрсѵл, искал <m. p.>.

† Аз, Иордакие вел вист(ѧрник), искал <m. p.>.

† Andreiu némişul <m. p.>; şi Costân искал <m. p.>.

† Аз, Георгие Боц, искаχ <m. p.>.

† Бран искал <m. p.>.

† Ионашко искал <m. p.>[3].

† Gligorgea Ghérghéţă <m. p.>.

† Pop(a) Pătraşco <m. p.>.

† Ioanes Kwietniowicz[4] <m. p.>.

† Аз, Симион Алботъ, искал <m. p.>[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXVI/94 (pe fila a doua doc. următor din acest volum). Orig., hârtie difolio, filigran, trei sigilii inelare, octogonale, aplicate în cerneală neagră: al lui Ionaşco, cu o floare în câmp, al lui Ioanes Kwietniowicz, cu un scut polonez în câmp, încărcat cu mobile heraldice neclare, iar al lui Simion Albotă, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/5 (foto).

---

[1] Omis.

[2] „celu", scris deasupra rândului.

www.dacoromanica.ro

[3] Sigiliu inelar.
[4] Semnătură cu litere latine şi sigiliu inelar.

6 <După 1645 (7153) ianuarie 17>

† Izvod să s(e) ştie ce am dat la moartea lui Andronic, unchiu mieu, eu, popa Vas(i)lie:

† 4 bezmeni de cear(ă), atunci înbla bezmenul câte un leu;

† 1 sac de făin(ă), un zlot;

† 1 ort mătase şi tămăe;

† 1 drob de sare, 2 pot(ronici);

† doi orţi preuţilor;

† 1 ort pre <c>[1]amănă, la mas(ă), căci n-au agiunsu lumănări, un ortu;

† 1 pot(ronic) buni unii fămei ce i-au fost dator;

† 1 pot(ronic) bun îi Furduias(ă);

† 1 mierţă de grâu şi un ortu ce au fostu dator;

† 1 bărbănţă de bére am plătit lui Fădor, tij, 1 ort;

† 300 de leturghii să grijescu eu de dânsăle, să portu griji pentru păcatele lui. Să fac acéste trei sute, fac 6 lei bătuţi.

† Fac 12 lei, 9 pot(ronici) buni.

† Aşijderi, partea lui Andronic din moar(ă) ce s-au venit o am cumpărat eu, deusăbi, cu Dumitraşco Donici, dreptu trei lei. Eu am dat doi lei şi Dumitraşco un leu.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la Andronic **три нив(и) част wт млин и садови и сѣно wт Гропи, съ вес приχод. Да с(ѧ) знает**[2]. 7153<1645> ghen(arie) 17, <altă însemnare din sec. al XVIII-lea>: Vărtopul ot Niamţu <şi o alta de la sfârşitul sec. al XIX-lea cu litere latine>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXVI/94 (fila a doua a doc. din 1645 ianuarie 17). Orig., hârtie, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/6 (foto).

Datat după doc. din 1645 ianuarie 17.

[1] Omis.
[2] „Trei pământuri,şi o parte de moară, şi livezi şi fânaţ de la Gropi, cu tot venitul, să se ştie".

7 1645 (7153) februarie 4

Noi Vasâle voievoda, din milă lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldovii. Precum au vinit înnainte no(a)stră şi dinnainte boierilor noştri, mari şi mici, slugă no(a)stră Isar şi

www.dacoromanica.ro

cu frate-său, To(a)der, şi surorile lor, ficiorii Măricuţăi Grămoi, nepoţ(ii) Stârcii, şi ne-au arătat dinnainte no(a)stră un zapis di mărtorie di la mama lor, Măricuţ(a) Grămoe, făcut dinnainte o(a)meni bun(i) şi bătrâni, scriind într-acel zapis cum ea sângură cu limbă di mo(a)rte i-au înpărţitu toate moşăile ficiorilorŭ ei, cii mai suş(i) scrişi, ci să va alege parte ei di la Staneşti, cu vecin(i), aşăjdere şi Calineştii, iarăşi cu vecin(i), ce sînt în ţănutul Cernăuţului, ca să aibă a ţâne frăţeşte la un locŭ. Iar un vad de moară, ci este pi apă Brusniţăi, moară di gios, ca să aibă a ţâne sângur Isac şi cu frate-său, To(a)der. Iar moară ce din sus, ci să chiam(ă) Stupca, ca să aibă a ţâne fetile, anume: Ana, i Gaftona, i Sofrona i Tudora, iară Isar şi cu fratele său, To(a)derŭ, să n-aibă triiabă la vadul cel de moar(ă), din sus. Aşăjdere, şi surorile să n-aibă triabă la vadul din gios.

Şi noi, dacă am văzutu acel zapis di la muma lor, făcut cu limbă de moarte, şi di la mulţi oameni bun(i), şi noi încă am crezut şi di la noi am dat şi am întărit slugilor no(a)stre, Isar şi lui Toaderŭ, şi surorilor lor, ficiorii Măricuţăi Grămoe, pi acele di mai susŭ arătate părţi de moşie din satul Staneşti, şi din satul Călineşti şi cu locuri de vaduri de mo(a)ră, ca să aibă a ţine după cum i-am împărţătu cu acele părţi şi să le fie drepte moşâi, şi împărţal(ă), şi uric şi întăritur(ă), cu to[a]t vinitul.

Sângur domnul au poroncit.
Toder(aşco) logofăt.
Dumitru au scris.
Let 7153 <1645> februarie 4.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMDCXXI/5. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/7 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 351, nr. 1758 (rez. după copie).

8 <1645 – 1647> (7153 – 7155) februarie 4

Un zapis din 7153[1] ori 55 fevr(uarie) 4, di la un Grozav din Vârlezei cu care vindi a lui driaptă ocină şi moşii din sat [numile satul rupt din în vechime][2] arătând că-i pi Suhuluiu, în ţinut(ul) Covurluiului, încredinţat di Buta vor(nic), di Mihaiu şatr(ar), Bârsan vor(nic), şi Ţopa armaşu, şi Poni căpit(an), şi Baicul izbaşă şi fraţii lui, Gavril şi Miron [şi mai gios, supt peceţi, zâci Crăeşti şi din Creciul să s(e) ştii, cu altă slovă][2].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXLIX/7. Rez. într-un perilipsis de la începutul secolului al XIX-lea.

Datat şi după martori, care apar şi în alte documente din aceşti ani.

[1] Cifra 3, scrisă cu altă cerneală, probabil peste cifra 4.
[2] Nota scriitorului.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. <Ѡ>[1]ж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѹсими нашими болѣри, великих и малих, слѵга наш Василїє Корлат <къ>[1]м(ъ)ъраш и шѵрен єг(о), Дънъил(ъ), и Ионашко, с(ы)н(о)ве Илинеи, внѵци Иѡн Зани и поп Тоадер, и вратил своа права ѡтн(и)нѵ, ѡт пол село Тѵрбътещи, что ѵ в(о)лостѵ Крълигътѵр(а), вишна частѵ, два части, част Дѵралив и Їѡнашко. Тоа ѡни вратил ѡт Василїє и брат(и) єг(о), Сава и Костантин, и сектри их, Ѹръта, и ...[2], въси с(ы)н(о)ве Дѵралїю, внѵци И[ї]ѡнашко, ѡт исписок за викѵпленїє, что имали Дѵралїю и брат єг(о), Їѡнашко, ѡт Ирїмїѧ воєвода, и дал(и) им три десѣт талер(и) с[т]ръбръних, п(и)н(ѣ)ѕи готови, въ рѵки Вас(и)лїє и брат(и) єг(о), Костантин и Сава, и сестри им, Ѹръта, и ...[2], почтѡ тѡа части бѣше праваго ѡтн(и)нѵ и дѣди(и)нѵ слѵги наш виш(є) писани, Вас(и)лїє Корлат към(ъ)раш, ѡт ѹрика дѣди их, поп Тоадер и Ион Зани[3] что ѡни имали ѡт Алєксандръ воєвода.

Того радї, г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ѹвидѣхо<м>[4] междо ними за доброволною токмеж(є), и єщеж(є) и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми дадохом и п(о)твръдих(о)м <слѵ>ѕи[1] наш виш(є) писани, Вас<ил>їє[1] Корлат към(ъ)раш, и шѵрен <є>[1]г(о), Дан<аилъ>[1], и И<ѡ>[1]н<а>[1]шко, на тих <ч>[1]аст<и>[1] за ѡтн(и)нѵ, и дѣдн(и)нѵ <и вратенїє>[5], непоколѣбнм николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Оу Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(ѡ) ҂зрнг, фев(рѹарїє) є д(є)н(ъ).

† Саам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Тирон <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Vasilie Corlat şi cumnatul lui, Dănăilă, şi Ionaşco, fiii Ilinei, nepoţii lui Ion Zane şi ai popii Toader, şi a întors dreapta sa ocină şi dedină din jumătate din satul Turbăteşti, care este în ţinutul Cârligătura, partea de sus, două părţi, partea lui Duraleu şi a lui Ionaşco. Aceea ei au întors-o de la Vasilie şi de la fraţii lui, Sava şi Constantin, şi de la surorile lor, Urâta şi ...[2] toţi fiii lui Duraleu, nepoţii lui Ionaşco, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-au avut Duraleu şi fratele lui, Ionaşco, de la Irimia voievod şi le-au dat lor treizeci de taleri de argint, bani gata, în mâinile lui Vasilie şi ale fraţilor lui, Costantin şi Sava, şi ale surorilor lor, Urâta şi ...[2], pentru că acea parte a fost dreaptă ocină şi dedină a slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Corlat cămăraş, din uricul bunicilor lor, popa Toader şi Ion Zane, pe care ei l-au avut de la Alexandru voievod.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut între ei tocmeală de bunăvoie, şi încă de la domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre mai sus scrise, Vasilie Corlat cămăraş şi cumnatul lui, Dănăilă, şi Ionaşco, acele părţi de ocină din satul

www.dacoromanica.ro

Turbăteşti, două părţi din jumătate de sat, partea din sus, ca să le fie lor de la domnia mea, dreaptă ocină, şi dedină şi întoarcere, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645>, februarie 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Tiron <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CIII/163. Orig. slav , hârtie, pătat şi rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, cu marginile stricate, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дарн Земли Мѡлдавск(ои). ѧзрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, Ms., nr. 541, f. 11 v. – 12 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX, f. 374-375, nr. 10 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/9 (foto după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 57-59, nr. 32 (text slav după orig. şi trad. editorului); *Catalog*, II, p. 351, nr. 1759 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Rupt.

[2] Loc liber.

[3] Prima bară a slovei и, făcută peste un є.

[4] Omis.

[5] Cuvinte acoperite de sigiliu.

10 1645 (7153) februarie 6

O mărturie a lui Petrii Moghila arhiepiscop şi mitropolitu Chievschii, din anii 7153 <1645> februarie 6, cu care adeveriază pentru satul Oşehlibul, ca să-l stăpânească Pătraşco Ciogole logofătu.

După Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 211, nr. 14. Rez., din 1792.

11 1645 (7153) februarie 8

Un ispisoc din anul 7153 <1645> fevr(uarie) 8, de la domnul Vasilie voievod, cu cari întăreşte lui Iorga vel spatar pe două părţi din satul Băloşeşti, de la ţinutul Vasluiului, ce au cumpărat de la Simeon Băisan şi de la frate-său, Opre călugărul, feciorii Varvarei Băisănesei, bez trei părţi dintr-acelaşi sat, ce arată că au rămas nevândute.

www.dacoromanica.ro

După Ghibănescu, *Surete*, VII, p. 242. Rez., într-o mărturie din 1803 februarie 17, ce se afla în posesia lui Sandu Râşcanu.

12 1645 (7153) februarie 10, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit înaintea domnii méle şi înnaintea boiarilor domnii méle, a marî[1] şi a mici, sluga domnii méle Mihăilaş Beldiman cu un zapis de mărturie de la Savin Prăjescul biv vel dvornic, şi de la Dumitraşco Buhuş bâv vel vistiiarnic, şi de la Ghiorghi Ştefan tretî[1] logofet, şi de la Pătraşco postelnicul, şi de la Neculai Seachil stolnicul şi de la alţî feciorî de boiarî, scriindu într-acel zapîs cum giupăneasa Mariia, giupăneasa lui Savin Prăjescul dvornic, ce mai sus scrie, mainte de moartea ei, cum s-au sculat ia de bunăvoia ei, de nime nevoită, nici asuprită, şi s-au dat cu totul după moartea ei slugii noastre ce mai sus scrie, frăţâne-său cel mai mâc, lui Mihăilaş Beldiman, cu toate ocinele şi cu toată agonisita ei, şi cu ţigani, şi cu vâi[1], şi cu tot ce va hi partea ei.

Deci domniia mea, deaca am vădzut acel zapis de la acei boiarî ce mai sus scrie şi de la dânsa, scriindu cu blăstăm, domniia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre ce mai <sus>[2] scrie, lui Mihăilaş Beldiman, ca să hie toată agonisita ei, moşii şi ţâgani şi ţâgance, ce va hî[1] avut de la părinţii ei, şi ce va hî[1] făcut ia şi altă agonisâtă toată. Iară alţî din ruda ei, fraţî sau nepoţî, nime nice o treabă să nu aibă.

А ин никто да съ[3] не ѵмишает.

Ѹ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, ф(е)в(рѹарїє) ї <10>.

† Саам г(ос)п(о)динъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Горовеи <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXVII/13. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" - Iaşi, Fotografiii, XXVIII/12 (foto după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, X, p. 109-110 şi 154-155 (copie de N. Beldiceanu după orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Greşit, în loc de: сѧ.

13 1645 (7153) februarie 10, Iaşi

† Иѡ Василїє вѡєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Ilea de Spanciocani. Dămu-ţi ştire, că s-au pârât de faţ(ă), naintea domnii méli, boiarinul nostru Cujbă ce-au fost

www.dacoromanica.ro

vornic, cu Costin, ficiorul Măricăi din Ruginoasa, pentru o parte de ocină din sat din Păniceşti. Deci au rămas boiarinul nostru, Cujbă vornicul, pre Costin, cum n-are nici o treabă Costin acolo, într-acel sat.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea domnii méle, iar tu să socoteşti cu oameni buni, deş(i) va fi pus casa Costin pre locul boiarinului nostru, să-i puneţi dzi să-ş(i) mute casa.

Aşijderea, câtă pâine va fi sămănat pre locul dumisa[a]li, să aibă a-i lua a dzécea, iar fânul să i-l oprească tot, cât va fi cosit pre partea vornicului.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми.
Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, февруар(їѧ) і <10>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лωгωф(е)т ѵчи(л).

Facsimil după orig. (*Moldova*, IV) păstrat în Arhiva Secţiei din Sankt Petersburg a Institutului de Istorie (Federaţia Rusă), Acte moldoveneşti, hârtie (19,6 × 30 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 116-117, nr. 43 (text chirilic, cu trad. editorilor în limba rusă şi facsimil la sfârşitul volumului).

14 1645 (7153) februarie 10, Iaşi

† Єтω аз, Тома вел дворник Вишнѣи Земли, scriem şi dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit înnaintea noastră Anghelina şi cu Solonca, fétele lui Simion Purece din Şofrăceşti, de ş-au întrebat pentru neşti case ce au fostu rămas(e) de tată-său. Deci noi am socotit cu oameni buni megiiaşi pentru rândul acelor case şi le-am făcut lége, după cumu-i légea ţărăi, să facă amândoao o casă depreună, să hie casă dereptu cas(ă) sau să întoarcă banii una alţiia, cum vor socoti şi vor biciului oameni buni că vor hi acéle case a lui Pureci, să întoarcă giumătate de bani.

După acea, iale[1] s-au socotit şi s-au tocmit, de bunăvoia lor denaintea noastră, ca-s(ă) întoarcă Anghelina banii Soloncăi, 19 ug(h)i, pre giumătat(e), de cum[2] s-au socotit preţul acelor case, denaintea noastră.

Pentr-aciea, noi încă am făcut ceastă carte a noastră, ca-s(ă) hie tocmiţi şi înpăcaţi. De-aceasta scrieim ca s(ă) să ştie.

Ѵ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, фев(руарїе) і <10>.
† Аз, Тома вел дворник, искал <m. p.>[3].

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, L/8. Orig., hârtie (20 × 19 cm), sigiliu inelar aplicat în ceară, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/14 (foto).

---

[1] Iniţial a fost scris ачѣнале, după care на a fost transformat în еꙗ.
[2] „cum", scris peste „casă".
[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

15 1645 (7153) februarie 18, Iaşi

† Иѡ Василїє вѡевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méli şi înnaintea boiarilor domnii méli, a marî[1] şi a mici, Mihăilaş Beldiman, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie, şi au vândut un ţigan, anume Eftimie, feciorul Măricăi, nepotul lui Bilăe ţiganul, şi cu muiarea lui, anume Mărie[2], şi cu feciorî[1] săi, anume Gavril ...[3], cé i-au fostu lui Mihăilaş Beldiman dereptu de moşie. Acesta ţigan l-au vândut slugii noastre, Lupului Stroescul, dereptu treidzăci de taleri băt[t]uţî.

Şi s-au sculat sluga noastră ce mai sus scrie, Lupul Stroescul, şi au plătit acei bani toţî deplin, treidzăci de talerî bătuţi, în mâna lui Mihăilă Beldiman, pentru acel ţigan.

Deci domniia mea, deca am vădzut tocmală de bunăvoie şi plată deplin(ă), domniia mea încă am dat şi am întăritu slugii noastre ce mai sus scrie, Lupului Stroescului, ca să-i hie direpţi ţigani de moşie şi cumpărătură, neclătiţî nice dănăoră, în viacî.

А ни никто да съ[4] не ѹмишает прѧд сим листом нашим.
Ѹ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ф(е)в(рѵарїє) иі <18>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)ннъ велѣл.
† Тодерашко вел лѡг(ѡ)ф(е)т искал <m. p.>.
† Горовеи <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXII/145. Orig., hârtie (30,5 × 19 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat şi aplicat pe plicatura doc.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/15 (foto).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Nume scris cu altă cerneală, pe loc lăsat liber.
[3] Loc liber.
[4] Greşit, în loc de: сѧ.

16 1645 (7153) februarie 23

† Adecă eu, Zamfir de Brusa, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am vândut o casă ci am avut a mea direaptă cumpărătură, între Oprea cizmariul şi între Hareta săbiiariul, şi o am vândut dumisale stolnicului Hristodor, direptu 15 ug(hi), ca să-i fie lui ocină şi moşie.

Şi o am vândut dinnaintea a oamin(i) buni din sus şi din gios şi vecini de-aproape, anume: Oprea cizmariul, şi Hareta săbiiariul, şi Mih(a)il Floca, şi Saulea din Cârligătură şi mulţi oamin(i) buni.

După acéia, am chemat şoltuzul[1] Gligorie cu doisprădzéce pârgari de-am scris la catastivul oraşului, iar noi aceşt(i) oamin(i) buni, dac-am vădzut întru dânşi(i) de bunăvoie tocmală, pusu-ne-am şi peceţile, ca să fie de credinţă, ca s(ă) să ştie.

www.dacoromanica.ro

Eu, Mihălachi, am scris.
В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг, <7153/1645> фев(рꙋарїє) кг <23>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/2. Orig., hârtie difolio (31,5 × 20 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliul oraşului Iaşi, aplicat în fum, imprimat în fum, având în câmp un patruped, iar în exergă legenda, din care se observă o coroană cu trei fleuroni, de la care porneşte, în sens invers, textul: Печѧт Ѧас ... („Pecetea Iaşi ...").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/16 (xerocopie).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 399, nr. 321 (orig.); *Catalog*, II, p. 351, nr. 1760 (rez. după orig.).

---

[1] Litera „o", modificată dintr-un „ă".

17 1645 (7153) februarie 25

Un zapis, di(n) vele(a)t 7153 <1645> feb(ruarie), de la Busca, fata Măricăi, nepo(a)ta Herăoi, şi cu fici(o)rii ei, Nacul, i Ion <şi>[1] Mărica; au vândut Radului vătavului giumătate de bătrâ(n), din 6 bătrâni, din sat din Tăiseni, drept 25 lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Aron Vodă, II/21, nr. 27. Rez.
Ibidem, Ms., nr. 644, f. 13 v. (rez., cu data de zi: 23); ibidem, Ms., nr. 628, f. 38 v. (menţ.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 351, nr. 1761 (rez.).

---

[1] Omis.

18 1645 (7153) februarie 28

Un zapis a lui Mihalachi, ficior vornicului Ionaşcu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXV/34, f. 3 v., nr. 8. Menţ.

19 1645 (7153) martie, Iaşi

† Adec(ă) eu, Larion Pleşcar din Verşani, ginerele lui Ionaşco Pleşcău, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de nimene îndemnat, nice înbiiat, ce de bun(ă)voia mea, am vândut a mea dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie, şeasesprădzéce pământuri, şi cu vatră de sat şi cu tot venitul, din Vereşani, pre Moldua[1], ce-i în ţânutul Sucévei, ce această parte de ocin(ă) iaste moşie fămeei méle Vrărvarei, fata lui Ionaşco Pleşcău, nepoata lui Toader, iar mie-m(i) iaste şi cumpărătur(ă), căci

www.dacoromanica.ro

am plătit pre socru-mieu, Ionaşco, şi de dajde curtenească, şi l-am şi comândat şi sărăcuste i-am făcut. Şi aceast(ă) ocin(ă), eu am vândutu-o dumisale giupânului Iordachi vistérnicul cel mare, drept doadzeci şi cinci galbeni, bani buni.

Şi în[n] acea, dumialui vistérnicul Iordachi ne-au dat banii, toţi deplin, ce mai sus scrie, 25 ug(hi), bani gata.

Şi aşijdere, şi eu, Gavril, feciorul Dochiţei, nepotul lui Ion Ginerétea, am vândut a mea dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie, aşijderi din Verşéni, şeapte pământuri în ţarin(ă), din tot locul, cu vatră de sat, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceasta ocin(ă) am vândutu-o, aşijdere dumisale vistérnicului Iordachi, drept doisprădzéce galbeni, bani buni.

Şi în[n] acea, dumialui Iordachi vistérnicul cel mare ne-au dat banii, toţi deplin, ce mai sus scrie, 12 ug(hi), bani gata.

Şi în[n] aceast(ă) tocmal(ă) s-au prilejit de faţ(ă): Ursu Vartic ce-au fost vornic de poart(ă), şi Tănasie diiacul de Dânceşti, şi Vasilie Grăbea neguţătoriul de Iaşi, şi Ursu, feciorul lui Botedzu, şi Toader Perjul diiacul de Homicéni, şi Mierăuţ(ă) Păturniche de Moviléni şi alţii mulţi.

Deci noi, vădzând de bun(ă)vo(i)e tocmal(ă) şi plat(ă) deplin(ă), cu bani gata, noi încă am iscălit şi peceţile ne-am pus şi ca să aib(ă) credinţă zapisul acesta.

Şi eu, Luchiian diiacul, am scris, ca să s(e) ştie.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнг <7153/1645> мартїе.

† Larion Pleşcar[2]; Gavril, ficiorul Dochiţii, cu mâna me am scris <m. p.>[3].

Ѵрсѹл Вартик искал, ворник <m. p.>.

† Аз, Тънасїе, искалх <m. p.>[4].

Аз, Ѵрсѹл Ботеѕ, искал <m. p.>[4].

Василие Гърбѧ <m. p.>.

Аз, Тоадер, искал <m. p.>[4].

Аз, Миръѹцъ Пътѹрниче, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXIX/39. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii inelare, unul rotund şi două octogonale, aplicate în cerneală neagră, din care doar într-unul octogonal, al lui Tănasie, se observă două animale rampante, susţinând o cruce (?), şi două amprente digitale.

Idem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 28 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21, nr. 601 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/19 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 351, nr. 1767 (rez. după rez. din Ms. nr. 1535).

[1] Aşa în orig.

[2] Amprentă digitală.

[3] După acest text autograf urmează o amprentă digitală.

20 1645 (7153) martie 4

† Ии Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugile noastre, la pârcălabii de ţânutul

www.dacoromanica.ro

Neamţului. Dămu-v(ă) ştire că domnii mél(e) s-au jăluit sluga noastră Boldescul ce-au fostu armaş pre nişte răzéşi a lui din sat din Pop<eşt>[1]i, dzicându că i-au vândut n<i>[1]şte părţi de ocină din partea din sus şi n-au fostu avându treabă.

Pentr-acéia, deaca veţi vedea cartea domnii mél(e), iar voi să-i faceţi lége direaptă cu acei răzéşi, să-i întoarcă înapoi ce le-au dat pré céle moşii. Iară de nu vor vrea să întoarcă să le daţi dzi să vii să stea de faţ(ă).

Тое пишем.
Ѯ Їѵс, *зрнг̃ март(їе) а̃.
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXVIII/79. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/20 (foto).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 83, nr. 50 (orig.).

[1] Rupt.

21 1645 (7153) martie 5

† Un zapis, din velet 7153 <1645> mart(ie) 5, de la Dumitru Ţintă şi cu fimeea lui, Vărvara, fata lui Iuraşco de Budinţi, şi Coste Jadovanul, unchiul Vărvarei, şi Ionaşco Bahrin, văr primare Vărvarei, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum noi, de a noastră bună voie, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, am vândutu a noastră dreaptă ocină şi moşie, a patra parte de satu de Pilipce, la ţinutul Cernăuţilor, aceasta am vândutu noi dum(i)sale, lui Solomon Bârlădeanul vist(iernic), dreptu 40 ug(hi), bani buni.

Şi ne-au plătit dumn(ea)lui diplin aceşti bani ce scriem mai sus, 40 ug(hi), întru mâna noastră, denainte(a) dum(i)sale, lui Ghiorghie Ştefan sulgeru mari, şi dinainte(a) dum(i)sale, lui Racoviţă Cehanu vtori log(o)f(ă)t, şi dinainte lui Şaidiru 3 log(o)f(ă)t, şi denainte lui Costantin Ciogole vornicu, şi Neniul vornicu, şi Isacu de Siniheu, şi Pătraşco Ţintă, şi Căzacul Petreceico, şi Cârste Drace şi alţi mulţi boieri de curte şi vo(i)nici.

Dreptu aceea, ca să-i fie dum(i)sali moşié, cu tot vinitul, şi s(ă) aibă a-ş(i) faci şi dres(e) domneşti.

Şi eu, Vas(i)lie Corlatu, am scris, să s(e) ştie.

Şi sintu iscăliţi: Ghiorghie Ştefan vel sulger, şi Răcoviţă Cehan vtori log(o)f(ă)t, şi Şaidiru 3 log(o)f(ă)t, şi Costantin Ciogole vornicu, şi Neniul vornicu, şi Isacu de Sinihău, şi Pătraşco Ţintă, şi Căzacul Petreceico şi Cârste Drace.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCCXLII/85. Copie într-un izvod de documente „ce are dum(ea)lui, vornicul Ion, pe satul Pilipce ot Cernăuţi".
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVIII/21 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

22 1645 (7153) martie 6

Adică eu, Petre, ficiorul lui Gligorie din sat din Cândeşti, însumi pre mine mărturisescu cu acestu zapis al mieu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoia mea, am vândut o parte de ocină de sat din Cândeşti, din giumătate de sat a cince parte, ce mi-i partea mea, din câmpu, şi din vatra satului, şi dintr-apă şi din tot venitul satului, o am vândut lui Pană staroste de neguţitori, dreptu 30 de galbini, bani buni.

Şi în tocmala noastră au fost: Lupul Dârlău, şi Gheorghie Grecul din Băşeni, şi Toader, sin Hăugul, şi Vasilie de Perenii, şi Costantin o<t>[1] tamu, şi Vasilie ot Cândeşti, sin Gavril, şi popa Nistor ot târgul Iaşii, şi Toader Hagi, şi Alexa cupeţ, şi Gheorghiţă cupeţ şi mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare mărturie, ni-am pus şi peceţile, să hie de credinţă.

Şi eu, Ion Coroşca, am scris, ДА ЗНАЕТ.

V(ă)let 7153 <1645> martie 6.

Ion Coroşca; Vasilie[2].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXIII, f. 173 r. Copie din 1828 octombrie 23, încredinţată de Costandin Canta logofăt şi de Chirica ban.

Ibidem, CDLVI/3, f. 3 v., nr. 101 (rez. într-un opis din 1841).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIII/178, nr. 3 (rez. într-un izvod din 1768 octombrie 29); ibidem, XXXIII/175 (j) (rez. cu data de zi greşită: 7); ibidem, XXXIV/46 (rez. cu data de zi greşită: 4); ibidem, XXIII/ 167 şi 179 (menţiuni cu datele de zi greşite: 7).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/22 (xerocopie după copie).

---

[1] Omis.

[2] Urmează trei cercuri în care se găseşte menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

23 1645 (7153) martie 7

Izvod din 7153 <1645> mart(ie) 7, care la 7262 <1753> sept(em)vrie 12 s-au adiverit di răposatul boieriu Iordachi Cant(a) vel logof(ăt), în cari izvod să cuprindi aceste moşii cu această arătare, adică:

- Corneştii, la ţin(utul) Eşii, supt Codru, care să începi hotarul din Codru, şi treci piste Dele di agiunge în matca Vladnicului şi este vatră de sat în vârful Deli, anume Leucanii; şi umblă hotarul în trei bătrâni: unul iaste partea Petrimăneştilor, care s-au tras din Hârce vor(nic), din care esti Ghervasă Paciul, sân Mihăilă, brat Petriman, ficior lui Marcu Mera;

- i Bumboteştii, tij ot Eşi, şi iarăşi au parte lui Petriman, un bătrân, din câţi fraţi au fost, di pi strămoşul lor, Mihăilă;

- i Herceştii, tij ot Eşi, supt Codru, umblă hotarul în trii bătrâni, că au fost patru fraţi cu Măicanu şi [şi] l-au plătit cei trii fraţi de la nişte turci; şi o parte a

www.dacoromanica.ro

bălţii loveşte până în Vale(a) Murgului, pe în sus de locul Tărnuşii, dinspre apus, agiunge în hotarul Bobleticilor, şi să atinge şi Sineştii di acel hotar.

- Tărnuşa, tij ot Eşi, au tij a triia parte din tot hotarul, careli umblă în trii bătrâni.

- Dumbrăviţa, tij în capul ţinut(u)lui Eşii, din gios, iar au Cuhuceştii un bătrân, şi să începi hotarul din Ciuluc di agiunge până în hotarul Năpădenilor, şi în rădiu ţinu a triia parte dinspre răsărit.

- i Măneştii, tij ot Eşi, pe Nărnova, au giumătate de hotar deplin stâlpită, iar esti di pi moşul lor, Petriman, brat cu moşul lor, Mihăilă, ficiorii lui Marcu Mera, veri primari cu Dumitraşcu Bălăbanu, ficior di fraţi.

- Vepriva, ci să chiamă Puţuteni, pe Cula, în ţin(utul) Orheiului, cari umblă în trii bătrâni, din cari unul esti a lor ales şi stâlpit, parte din gios di pi moaşa lor Păcioaia, fata Tudurii di Vlăsăeşti, şi acel bătrân umblă în patru părţi, o parte a Tudurii, al doile al Vlăsăeştilor, al triile a Despii şi al patrule a Hânsănoai, cari Hânsănoai şi cu Despa fiind stărpe au rămas să înpartă cielalţi doi fraţi, adică Tudura şi Vlăsăeştii, iar doi bătrâni în parte de sus au di pi moaşa lor Cârstâna, fata popii lui Simion, sor(ă) cu Nistor ci-au fost vătav de ţin(ut), pe care au ţinut-o moşul lor, Măhăilă, şi acei doi bătrâni să înpart pe şapte surori şi un frate, Nistor, ficiorii popii lui Simion, din care fete, pe una au ţinut-o Miron din Negreşti, pe al doile, ce-au chemat-o Băluţa, au ţinut-o Horceag, pe al triile au ţinut-o Radulinco, pe al patrulea au ţinut-o Miloş, pe al cincile au ţinut-o Borde ot Şutuleşti, al şesăle esti muma Cirgolii, iar pentru al şaptile nu arată nimică.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, K/373, f. 311-313. Rez. dezv., într-o carte de judecată a Divanului din 1808 iulie 20, după izvodul adeverit în 1753 (7262) septembrie 12 de Iordache Canta mare logofăt.

24 1645 (7153) martie 8

† Adecă eu, Andreiu, şi sora mea, Nastasiia, şi sora mea, Ciurla, feciorii Savului, nepoţii Huhulei, din sat din Nistoréni, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră ocină şi moşie din sat din Nistoréni, din giumătate de sat, giumătate. Aceasta o am vândut dumisal(e), lui Gligorie ce-au fost postelnic, dereptu noaosprădzéce lei bătuţi, ca să-i fie dumisal(e) direaptă ocină şi moşie, dumisale, şi feciorilor dumisal(e), şi nepoţilor, şi strenepoţilor ş-a tot rodul dumisal(e), cu tot venitul, în vatra satului, şi-n ţarin(ă), şi-n fânaţ şi din tot hotariul Nistorénilor, ce iaste partea noastră ce mai sus scrie, din giumătate de sat, giumătate.

Şi aceasta tocmal(ă) s-au făcut dinaintea lui Toader de Porcişéni, şi a lui Gligorie, fratele nostru, cari i-am vândut, Andreiu, şi Nastasiia şi Ciurla, carii mai sus scrie, şi dinaintea Onacăi ce-au fost şoltuz de Vasluiu, şi Hilimon din Porcişéni,

www.dacoromanica.ro

şi Mcrăuţă de-acolea, şi Nechita de-acolea, şi popa Toader de Micleşti, şi Tiron de-acolea şi mulţi oameni buni, ca să aibă a-ş(i) face dumnealui şi dirése domneşti.

Şi, mai pre mar(e) credinţă, ne-am pus şi peceţile. De-aceasta scriem şi mărturisim cu cest zapis, ca s(ă) să ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> м(ѣ)с(ѧ)ца март(їе) и <8>.

Andriu[1]; Nastasie[1]; Ciurla[1].

Onaca[1]; Hilimon[1]; Mierăuţă[1].

† Пис(а) Симиѡн Спрънчанъ и искаах <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână>: † Adec(ă) eu, Andrei, и Настасїꙗ, сестра его, и Чѵрла, сестра его, дъща Савѵл ѡт Нисторѣни, внѵци Хѵхѵлѣ[2], înşine pre noi mărturi<si>[3]m cu cest zapis al nostru cum am vândut partea noastră de ocin(ă) ѡт село Нисторѣни[4], din gium(ă)tate de sat, gium(ă)tate, lui Gligorie biv postelnic ѡт село Миклещи[5], şi o au vândut derept 19 lei bătuţ(i), de nime înpresuraţ(i) şi nevoiţ(i), am vândut a noastră direapt(ă) ocin(ă) şi moşie ca s(ă)-i hie ocin(ă) direapt(ă) dumisale и синови его, и внѵци его[6].

<Şi o altă însemnare din a doua jumătate a sec. al XVII-lea>: Zapis ot Nistoréni de la Andrii şi soru-sa, Nastasiia, ficel(e) ...[3], nepot Huhulei, di sat Nistore<ni>[3], o vândutu. Let 7153 <1645> mart(ie) 8. Zap<is>[3] di Nistoreni, cumpărat de Gligori pah(arnic).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXLI/28, 29. Orig., hârtie, filigran, şase amprente digitale.

Ibidem, Ms., nr. 3412, f. 15 v. (copie prescurtată).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVIII/24 (foto după orig.).

---

[1] Amprentă digitală.

[2] „şi Nastasiia, sora lui, şi Ciurla, sora lui, fiica lui Sava din Nistoréni, nepoţii lui Huhulea".

[3] Omis.

[4] „din satul Nistoréni".

[5] „din satul Micleşti".

[6] „şi fiilor lui şi nepoţilor lui".

25 1645 (7153) martie 9, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѣд н(а)шеми болѣри, великих и малих, слѹга наш Нѣнѧ Брѧхнѫ ѡт Ѡцелещи съ един запис за свѣдителство ѡт люди добри и ереи, имѣ: поп Андроник ѡт Фрѹнтещи, и ѡт Вас(и)лїе Циплѣ ѡт там, и Гаврил Черчел, и тиж(е) ѡт поп Вас(и)лїе, и Григорїе, с(ы)нъ Михъил(ъ) ѡт Давидещи, и Вас(и)лїе брат ег(о), и

www.dacoromanica.ro

Бикюл ѡт Фрѹнтещи, и Некифор ѡт Ѡцелещи, и Щефан ѡт там, и Тофан ѡт там и иних многи людї добри и воини прѧднїи, сице писѹѩще въ тот запис како прїиде прѧд нами Донна[1] Пъосоае, и съ с(ы)н(о)ве еи, Глигорїе, и Михалчѧ и Ѹрсѵ, синове Паѡс, нѣким непонождени, а не присиловани, нъ за им доброю волѧ, и продали своих прав(а) холоп(и) цигани, имѣ: Вас(и)лїе циган, съ жена ег(о), Мърика, и съ дѣти ег(о), Дѵмбрав(ъ), и Толанка, и Бърлъдѣнка и К<о>[2]змица. Та ѡни продали слѵгам наш(е) виш(е) писан, Нѣнѧ Брѧхнъ, радї седимдесѣт ѹг(и), пин(ѣ)ѕи готови.

И въстал сѧ слѹга наш Нѣнѧ Брѧхнъ и платил исплъною тоти пинѣѕи, о҃ ѵг(и), въ рѵки Донна[3] Пъѡсоае, и с(ы)н(о)ве еи, Григорїе, и Михалчѣ и Ѹрсѵ, с(ы)н(о)ве Паѡс.

Тог(о) радї, и г(оспо)дс(т)в(а) ми, ꙗко ѹвидѧхом тот запис ѡт тих людї добри, вѧровахом, и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом слѵга наш виш(е) речен(а), Нѣнѧ Брѧхнъ, на тои сълаш за цигани, имѣ Вас[с]илїе циган съ жина и съ дѣти, како да ест емѵ прави холопи цигани.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Оу Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг мартѵ ѳ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил хат(ман) <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua>: Въ небистносто ег(о) м(и)л(о)ст(ю), пан Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, Раковиц(ъ) Чехан лѡг(о)ф(е)т[1] <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Neanea Breahnă din Oţeleşti cu un zapis de mărturie de la oameni buni şi preoţi, anume: popa Andronic din Frunteşti, şi de la Vasilie Ţiplea de acolo, şi Gavril Cercel, şi de asemenea de la popa Vasilie, şi Grigorie, fiul lui Mihăilă din Davideşti, şi Vasilie, fratele lui, şi Bichiul din Frunteşti, şi Nechifor din Oţeleşti, şi Ştefan de acolo, şi Tofan de acolo şi alţi mulţi oameni buni şi oşteni de frunte, astfel scriind în acel zapis cum a venit înaintea lor Donna[1] Păosoaie şi cu fiii ei, Gligorie, şi Mihalcea şi Ursu, fiii lui Paos, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut drepţii lor robi ţigani, anume: Vasilie ţigan, cu femeia lui, Mărica, şi cu copiii lui, Dumbravă, şi Tolanca, şi Bârlădeanca şi Cozmiţa. Pe aceia i-au vândut slugii noastre mai sus scrise, Neanea Breahnă, pentru şaptezeci de ughi, bani gata.

Şi s-a sculat sluga noastră Neanea Breahnă şi a plătit deplin acei bani, 70 de ughi, în mâinile Donnei[1] Păosoaie şi a fiilor ei, Grigorie şi Mihalcea şi Ursu, fiii lui Paos.

Pentru aceea, şi domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la acei oameni buni, am crezut, şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus zise, Neanea Breahnă, acel sălaş de ţigani, anume: Vasilie ţigan, cu femeia şi cu copiii, ca să-i fie drepţi robi ţigani.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
În Iaşi, anul 7153 <1645> martie 9.
† Însuşi domnul a zis.
Gavril hatman <m. p.>.
† Corlat <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua>: În lipsa milostivirii sale, pan Toderaşco mare logofăt, Răcoviţă Cehan logofăt <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/50. Orig., hârtie difolio (31 × 21,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/25 (xerocopie după orig.).

[1] Diacul a ezitat la scrierea numelui: între ѳ şi primul и, ca şi între и şi al doilea и, a lăsat spaţii, în care ar fi putut încăpea câte o literă. De asemenea, se mai poate distinge o literă suprascrisă, probabil un ц, care ulterior a fost ştearsă.
[2] Rupt.
[3] Aceeaşi ezitare a diacului la scrierea numelui (vezi nota 1); de această dată, diacul a scris deasupra rândului de două ori aceeaşi literă, ц (?), pe care apoi a şters-o.

26 1645 (7153) martie 12, Iaşi

† Adică eu, Dumitru diiaconul, feciorul preutului Andreicăi din Verşéni, şi cu diiaconiţa mea, Iftimiia, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de bun(ă)voie, am vândut a noastră dreapt(ă) moşie şi cumpărătur(ă), doao j(i)rébii din Verşéni, ce sint pre Moldua[1], în ţânutul Sucévei: o j(i)rébie ne iaste de moşie, ce-i cumpărătur(ă) tătâne-mieu, popei Andreicăi, înpreun(ă) cu înmă-mea Tudora, de la Sofroniia şi de la Todosiia, fétele lui Ion némişul, iar o j(i)rébie ne iaste cumpărătur(ă), înpreun(ă) cu diiaconiţa, de la Costantin şi de la fratele său, Istatie, feciorii Precupoaie, nepoţii némişului. Acéste 2 j(i)rébii le-am vândut noi dumisale, lui Iordachi viatérnicul cel mare, drept şeaptedzeci galbeni buni, cu pământuri în ţarin(ă), şi cu fânaţ, şi cu vatră de sat, şi cu casă gata drăniţit(ă), şi cu pivniţ(ă) de piiatră, şi cu ogradă bun(ă), şi cu alte case în ogradă şi cu grajd şi cu pohoarnă, toate gata, şi cu loc de stupin(ă), şi cu vad de moar(ă) în Moldua[1] şi cu tot venitul.

Pentru acea, şi dumialui Iordachi vel vist(iernic) ne-au dat banii deplin ce mai sus scrie, 70 ug(hi), toţi bani gata. Pentru acea, ca să-i fie dreapt(ă) ocin(ă) şi cumpărătur(ă) dumisal(e), şi cuconilor şi nepoţilor săi.

Şi în tocmal(ă) au fost de faţ(ă): Gheorghi Roşca vist(iernic), şi Roşca vornicul de poart(ă), şi Năniul vornicul, şi Necoar(ă) Dupniţă diiac, şi Tănasiie diiac ot Dânceşti, şi Vasilie Gârbea neguţătoriu ot Iaşi, şi Toader Perjul diiac şi alţi mulţi.

Deci, văzând de bun(ă)voie tocmal(ă) şi plat(ă) deplin(ă) cu bani gata, pentru credinţa noi am iscălit şi peceţile ne-am pus.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Luchian diiac, am scris, să s(e) ştie.

V Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <71531645> март(їє) вї <12>.

† Eu, Dumitru diiaconul, cu mâna mea am scris, să să ştie şi dégetul mi-am pus[2].

Аз, Никоар Дꙋпницъ <m. p.>[3].

Аз, Василиє Рошка дворник <m. p.>.

† Рошка бив вистїꙗрник <m. p.>[3].

† Василїє Гърбѣ <m. p.>[3].

Аз, Тънасїє, искаах <m. p.>[3].

Аз, Тѡадєр, искал <m. p.>[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/38. Orig., hârtie, filigran, cinci sigilii inelare aplicate în cerneala doc.: unul rotund, al lui Nicoară Dupniţă, având în câmp o pasăre, unul oval şi trei octogonale, din care doar într-unul, octogonal, al lui Toader, se disting slovele numelui în ligatură: Тоадєр, şi o amprentă digitală.

Ibidem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 29 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21, nr. 602 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/26 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 352, nr. 1763 (rez. după Ms., nr. 1535).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Amprentă digitală.

[3] Sigiliu inelar.

27 1645 (7153) martie 14

† Altu zapis, din văletu 7153 <1645> martu 14, de la Cârste Drace şi cumnatu-său, Căzacul, şi soru-sa, Aniţa, ficior lui Iuraşco Drace, şi cu sămînţie noastră, cu Ionaşco, şi cu Alecsii Cracali, ficiori ...[1], nepoţi Vărvarii, sora lui Ionaşco Drace, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru, cum noi, di bunăvoie noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce di bunăvoie noastră, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie, din diresă di moşie şi di cumpărătură ce-au avutu părintel(e) nostru, Iuraşco Drace vornicu, di la Ilieşu vodă şi di la Irimie Moghila vodă, şi din zapisă di împărţală ce-am avut noi înpreună cu alţi fraţi, giumătate de satu Pilipce, ce est(e) pe Nistru, în ţinutul Cernăuţilor, cu locu di fâneţă, şi cu pădure şi cu tot vinitul. Aceasta o am vândut dum(i)sali, lui Solomon vist(iernic), dreptu 85 ug(hi) buni.

Şi ni-au plătit dumn(ea)lui deplin aceşti bani ce mai sus scriem, 85 ug(hi) buni, dinainte dumisale Irimie Venulis[2] vel şet(rar), şi dinainte lui Racoviţ(ă) Cehan vtori log(o)f(ă)t, şi Şaidiru 3 log(o)f(ă)t, şi Ionaşco post(elnic), şi Andrieş Răcoviţ(ă) post(elnic), şi Costantin Ciogole vornic glotnii, şi Todiraşco, şi Roşca şi Ghiorghie Moţocu vornici şi alţi boieri şi ficiori di boieri di curte g(os)p(o)du.

www.dacoromanica.ro

Şi, pre mai mare credinţa şi întăritura, am iscălitu cu mânuli noastri şi ni-am pus şi peceţili, şi aceşti boieri, toţi, carii mai sus scriem, ca să-i fie dum(i)sali de credinţă şi cumpărătură şi moşie, în veci. Iar di vor scorni cineva din fraţii noştri sau din ruda noastră pârâ să aibă a-ş(i) întreba cu noi, iar cu dumn(ea)lui vist(iernicul) să n-aibă nici o treabă.

Şi eu, Dum(i)traşco, am scris.

Şi cu iscălituri şi 2 peceţi: Irimie Venuulis[2] vel şet(rar)u, şi Racoviţ(ă) Cehan vtori log(o)f(ă)t, şi Şaidiru 3 log(o)f(ă)t, şi Ionaşco post(elnic), şi Andrieş Răcoviţ(ă) post(elnic), şi Costantin Ciogole vornicu glotnii, şi Todiraşco, şi Roşca şi Ghiorghie Moţocu vornici glotnii.

Şi eu, Simion Cheşco uricar, am scris acest suretu.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCCXLII/86. Copie din 20 mai 1742 de Simion Cheşco uricar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/27 (xerocopie).

---

[1] Loc liber.

[2] Greşit, în loc de: „Vânculeţ".

28 1645 (7153) martie 15, Iaşi

† Иѡ В<асилїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ З>[1]емли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидоша прѣд г(о)сп(о)дств(а) ми и прѣд нашими молдав<скими>[1] болѣри, велики<ми>[1] и мал<ими ... Къл>[1]дърѫшоае и съ с(ы)ни еи, Тоадер, и Ангелина и Василка, нѣкиχ[2] непѫнѫжден, а ни присилован, и продали ѡни свои права ѡтнинѵ и выкѫплєнїє ѡт село Котѫжѣни, ѫ волост Иши, на Прѵт, въ ѫст Дѵбовѫц, ѡт половина село два части, ѡт част нижна, ѡт нарѣдєнїє за повръжденїє, что имали ѡт Єремїа Могила воєводї, что било еи права кѵпєжна съ мѫж еи, Ионашко Кѫлдърѫше, ѡт Некоар(ъ) Котѫжанѵл, и ѡт внѵк єго, Григорїє, и ѡт Тодоска, сестра Григорїє, и ѡт Щефан, с(ы)нъ Тодоска. Тоа ѡтнинѵ, ѡни продали нашемѵ вѣрно<мѵ>[3] болѣрин(ѵ) Иордаки вел вистѣрник, радї сто пет десат леѵков(и) битї, съ ниви ѫ царин(ѵ), и съ сѣножатї, и съ ветрѵ селомѵ, и съ мѣсто пасикамї, и съ брѵд за млин, и съ став ѫ потоцѣ Дѵбовѫц и съ вес приχод.

И заплатили им исплъно выш(є) писанномѵ болѣрин Иордаки вел вист(ѣрник) више писаниχ п(и)н(ѣ)зи готови, р҃н леѵков(и) битї.

Того радї, видевше г(о)сп(о)дств(о) ми между ними за доброволное токмал(ъ) и исплъное заплатѵ, а г(о)сп(о)дств(о) ми ещеже да<до>[3]χом и ѵкрѣпиχом виш(є) писанномѵ болѣринѫ г(о)сп(о)дств(а) ми, Иордаки великїи

www.dacoromanica.ro

вистѣрник, како да бѫдет емѹ и wт г(о)сп(о)дстве(о) ми wтниноу, и выкѹпленїе и съ вес приχод.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ,ѕ҃рнѓ, марть(їе), е҃ї д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)дїнъ рече.

Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Лѹкиан <писал>.

† Io <Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn>[1] al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, <... Căl>[1]dăruşoaie şi cu copiii ei, Toader, şi Anghelina şi Vasilca, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut ei dreapta lor ocină şi cumpărătură din satul Cotujéni, în ţinutul Iaşi, pe Prut, la gura Dubovăţului, din jumătate de sat două părţi, din partea de jos, din dresele de întărire, pe care le-au avut de la Eremiia Moghila voievod, care i-a fost ei dreaptă cumpărătură, cu bărbatul ei, Ionaşco Căldăruşe, de la Necoară Cotujanul şi de la nepotul lui, Grigorie, şi de la Tudosca, sora lui Grigorie, şi de la Ştefan, fiul Tudoscăi. Acea ocină, ei au vândut-o credinciosului nostru boier Iordachi, mare vistiernic, pentru o sută cincizeci de lei bătuţi, cu ogoare în ţarină, şi cu fâneţe, şi cu vatra satului, şi cu loc de prisăci, şi cu vad de moară, şi cu iaz în pârâul Dubovăţ şi cu tot venitul.

Şi le-a plătit mai sus scrisul boier Iordachi, mare vistiernic, mai sus scrişii bani gata, 150 de lei bătuţi.

Pentru aceea, văzând domniia mea între ei tocmeală de bunăvoie şi plata deplină, şi domnia mea încă am dat şi am întărit mai sus scrisului boier al domniei mele, Iordachi mare vistiernic, ca să-i fie şi de la domnia mea ocină, şi cumpărătură şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645>, martie, 15 zile.

† Domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Luchian <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIX/102. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, deteriorat şi imprimat pe plicatura actului.

Ibidem, CXLII/134 (trad. din 1762 mai 8 de Simion Cheşco uricar).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/28 (foto după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 180-181 (trad. din 8 mai 1762 de Simion Cheşco sulger); *ibidem*, XIX, p. 95 (menţ. într-un doc. din 1763 iunie 5); *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 113 (rez. după trad. din 1762).

[1] Rupt.

[2] În loc de: нѣким.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѣд н(а)шем(и) болѣри, великих и малих, Дꙋмитрашко Варнав, нѣким непоножден а не приселован, нѫ за ег(о) добра волѣ, и продалство ег(о) права ѡтн(и)нꙋ, една фалче и половина за виноград, ꙋ Котнар(и), въ Гор Пископ, пꙋста и без плото. Таа ѡн продал болѣрин н(а)шем(ѵ) Гиоргие Рошка бив вист(ѧрник), радї два на десѧт ꙋги, п(и)н(ѣ)ѕи готови. Тоа винограді ест междо винограді Панаиѡти и междо виногради Балаш.

И такождере, прїидѣ прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри Дꙋмитрашко и съ жена ег(о), Мърїꙗ, и тиж(е) шꙋрин ег(о), Панаиѡти, съ жина ег(о), Симина, нѣким непоножденн а не присиловани, нъ за ем добра волѣ, и продали свои права ѡтн(и)нꙋ, едина виноград, ѵ Котнар(и), ѵ Гор Пископ, пꙋста и без плоти. Таа ѡни продали болѣрин г(ос)п(о)дс(т)в(а) ми Гиѡрги Рошка бив вист(ѧрник), за два десѣт ꙋги, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

Тѧм ради, и г(ос)п(о)дс(т)в(а) ми, ꙗко ꙋвидѣхом междо ними за доброволною токмеждо и полною заплат(ѵ), и ѡт г(ос)п(о)дс(т)в(а) ми дадохом и потвръдихом болѣрин н(а)шемѵ виш(е) писан, Гиѡрги Рошка вистїꙗрник, на тое виногради, како да естꙋ и ѡт нас права ѡтн(и)нѵ и викѵплениє, съ въсѧм доходом.

И ин да сѣ не ꙋмишает.

Оу Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг мартѵ ѕі.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лог(о)ф(ет) искал <m. p.>.

† Корлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Dumitraşco Varnav, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de a lui bunăvoie, şi a vândut dreapta sa ocină, o falce şi jumătate de vie, la Cotnari, în Dealul Piscop, pustie şi fără îngrăditură. Aceasta a vândut-o el boierului nostru Ghiorghie Roşca, fost vistiernic, pentru doisprezece ughi, bani gata. Această vie este între via lui Panaioti şi între via lui Balaş.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Dumitraşco şi cu femeia lui, Măria, şi de asemenea cumnatul lui, Panaioti, cu femeia lui, Simina, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vândut dreapta lor ocină, o vie la Cotnari, în Dealul Piscop, pustie şi fără îngrăditură. Aceasta au vândut-o ei boierului nostru Ghiorghi Roşca, fost vistiernic, pentru douăzeci de ughi, bani gata.

Pentru aceasta, şi domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi plată deplină, şi de la domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus

www.dacoromanica.ro

scris, Ghiorghi Roşca vistiernic, pe acele vii, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1645> martie 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCII/4. Orig., hârtie difolio (29,5 × 20,5 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Arh. Naţionale Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 131, f. 47 (copie modernă după trad.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/29 (xerocopie după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*. Supliment, I, p. 215, nr. 649 (rez. după copie).

30 1645 (7153) martie 16, Popeşti

† Eu, Crâstiian, feciorul Măriei, nepotul lui Gavril, s<o>[1]ra lui Tiliman şi a lui Petrilă, din sat din Vornicéni, scris-am şi mărturisescu cu cest zapis al miu, cum eu, de a mea bunăvoie, de nime înbiiat, nici a<s>[1]uprit, am datu a mea direaptă ocină şi moşie, toată partea mâne-mea, Măriei, din sat din Fauri, ce iaste pre valea Bancovicilor, mai sus de Piscani, ce să înparte c<u>[1] răspopul Mihăil(ă) şi cu Dămiian Cioroiul. Aceasta parte di ocin<ă>[1] şi de moşie o am dat Mării de Bancovici, derep(t) suf<let>[1]ul mâne-mea, Mărie, şi derept sufletul miu, ca să ne fie pomană, în véci; să-i fie ocină şi moşie [i] şi feciorilor săi, în véci.

Şi nime de nepoţii miei sau de altă rudă să n-aibă a să amest<e>[1]ca la cea ocină, că i-o am dat dinaintea poporului, şi a besérecei şi a popei lui Eftimie din Popeşt(i), şi Miron Şuşman de Giurcani[2], şi Ionaşco Fâstéci[3], şi Oarţa de Păgăcéni[4], şi Nistor a Flocoasei, şi Cazanoschi şi mulţi oamen(i) buni. Şi să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşti.

Şi m-am prilejit şi eu, Focea uricar, d<e-am>[1] scris cu mâna mea, să să ştie.

Пис(а) ꙋ Попєщи, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг, <7155/1645> мар(тїє) ѕі <16>.

Аз, Ион Фоча ꙋрикар, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XLII/1. Orig., hârtie (30 × 21,5 cm), rupt la îndoituri, trei sigilii inelare octogonale, aplicate în fum, din care unul, având în câmp o cruce, aplicat de trei ori.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 77, nr. 45 (orig).

[1] Rupt.
[2] Scris deasupra rândului, peste alt cuvânt tăiat.
[3] Ultimele trei slove au fost scrise peste altele.
[4] Slova **П**, scrisă peste un **м**.

31 1645 (7153) martie 18, Iaşi

Noi Vasâli v(oie)vodă, cu dumnezeiască milă, domn păm(â)ntului Moldavei. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor a noştri moldovineşti boieri, mari şi mici, sluga noastră Pintelie Barbovschi şi cu fimeia lui, Marie, fata Lupului din Boloşăni, nepoata lui Ioan vătavul, şi au arătat înnainte noastră un zapis de mărturie de la Gheorghie ce-au fost pârcălab Hotinului şi de la alţi oameni buni, scriind întru acel zapis precum au venit înnainte lor Boldur bătrânu şi cu fratile lui, Văscan, şi surorile lor, Sorca şi Teta şi ...[1], şi ...[1], şi de la alţi fii a lor ...[1], de a lor bunăvoie, de nimine asupriţi, nici săliţi, şi au vândut a lor dre(a)ptă ocină şi baştină, dintru un ostrov între iazul cel mare, şi cu loc de iaz în satul Băloşănii, ce-i pe Volovăţu, în ţănut(ul) Dorohoiului, care acea parte o au cumpărat moşul lor, Ioan vătavul drept ...[1] sute zloţi tătărăşti. Şi iarăşi, giumătate din satul Cotiuşca [lipsă][2] ţănut, parte de sus, ce iarăş(i) au cumpărat-o moşul lor ...[1] vătah, drept patru sute zloţi tătărăşti, iarăşi cu loc de iaz ...[1] Volovăţu, ce cade în gura Volo<văţului>[1].

Şi dacă am văzut acel adivărat zapis de la Gheorghie pârcălab de Hotin, şi de la alţi oameni buni, scriind întru acest chipu, precum că dresile ce au avut Ion vătavul de cumpărătură de la alţi cu sfinţii odihniţi[3] domni, care mai înnainte de noi au fost, şi aceli drese li-au prăpădit încă în zilele lui Mihaiu v(oie)vod când au venit cu multă oaste în pământul nostru.

Drept aceia, noi am crezut şi de la noi încă i-am dat şi i-am întărit slugii noastre mai sus scris(e), Pintilie Barbovschi, şi cu fimeia lui, Marie, fiica Lupului, nepoata lui Ioan vătavul, pe aceli părţi de ocină mai sus zisă, dintru un ostrov între iazul cel mari, în hotarul satului Băloşănii, şi cu loc de iaz şi de moară pe apa Vălovăţului, şi iarăşi giumătate din satul Cotiujănii, cu loc de iaz şi de moară, ce cadi în gura Vălovăţului, şi din vetrile satelor şi din tot venitul, ca să-i fie lui şi copiilor lor driaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit nici odinioară, în veci vecinici.

Şi altul să nu să amestece înnainte aceştie adevăratii cărţii noastre.

În Eş(i), 7153 <1645> mart(ie) 18 zile.

Singur domnul au poroncit[4].

Dumitraşcu <a scris>.

La nefiinţi în locul boierilor[5], Toderaş(cu) vel logof(et), ...[6].

C(ostandin) Balş Răcoviţă vel logof(ăt).

www.dacoromanica.ro

De pe cel adivărat sârbesc ispisoc s-au tălmăcit de mine şi fiind întocmai din cuvânt în cuvânt, mărturisăsc cu a me iscălitură. 1813 noemvr(ie) 25.

Copie aceasta fiind scoasă de către mine întocmai după ce adivărată copii, se adiverează. Mih(ai) I(a)ma(n)di <m. p.>.

Copii. Copie aciasta fiind întocmai cu copie tălmăcită ce s-au scos de pe cel adevărat, care poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt, să adevereaze şi de către noi.

Veniamin Mitropolit Moldaviei <m. p.>.

1814 noemv(rie) 20[7].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXVIII/2. Copie după trad.

Ibidem, LXIV/4 (menţ.).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXXX/73 (copie după copia de mai sus).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/31 (foto după copia de la Arh. Naţionale Iaşi şi după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Loc liber.

[2] Nota copistului.

[3] Scris deasupra rândului.

[4] Urmează un cerc în interiorul căruia se află literele: L(ocul) p(eceţii) g(ospod).

[5] Greşit, în loc de: „boierului".

[6] Probabil, în original, urma semnătura logofătului al doilea Racoviţă Cehan, pe care traducătorul actului nu a putut să o descifreze.

[7] Întărirea mitropolitului se află la începutul documentului.

32 1645 (7153) martie 21, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зем(ли) Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii mél(e) slugii noastre, lui Toader, ficiorul lui Isac de Duméni, ca s(ă) hie tare şi putérnic cu cartea domnii mél(e) a opri şi a ţiné părţile altor răzéşi din sat din Plopéni, pentru căci, cându s-au pârât cu sămenţiile Balicăi, pentr-acel sat, au cheltuit multă cheltuială şi nu i-au mai întorsu alţi răzéşi.

Deci să le oprească părţile până-i vor întoarce banii. Iar cui va părea cu strâmbul să vie să stea de faţ(ă).

И нак не вѣдет.

Ѳ Ѩс, ѧ҃ѕрнг <7153/1645> март(їе) ка҃ <21>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Павъл <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLIX/13. Orig., hârtie, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/32 (foto).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд ꙋсими н(а)шеми мѡлдавскими болѣри, великими и малими, болѣренꙋл <на>[1]шемꙋ Павъл дворник глотнїн и кнѣгинѣ ег(о), Мърика, дъща ...[2], нѣким непоножденн а не приселовани, и продали част им за дꙋгѧни[3] ѡт тръг Ꙗскои, на Стъгна Рꙋском, что ѡни имали кѵпно съ братїꙗм их, Некѵлаи Могълдѣ и Вас(и)лїе Къръиман питар, которїи мѣсто бѣше за кѵпежно баба им, Кнѧжнѧ. Таа ѡни продали болѣринꙋ н(а)шемѵ Ионашко Рѵсѵл бив дворник, пъркълаб Ѡрхеюскомѵ, ради три десѧт ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

И тиж(е), прїиде прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри, Некѵлаю Могълдѧ и потокмили сѣ съ братꙋ своемѵ, Иѡнашко Рꙋсѵл пъркълаб, и продал част ег(о), что сѣ им изберет ѡт тое дꙋгѧне[3], радї пет десѧт леѵкових, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

И такождере, прїиде прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри Вас(и)лїе Къръиман пит(ар), за ег(о) доброю волѣ, нѣким непоножденн а не присилован, и тиж(е) сѣ потокмил съ братѵ своемѵ, Иѡнашко Рꙋсѵл пъркълаб, и продал въсѣ част ег(о), что ѡн имает въ тое дꙋгѧн(е)[3], радї пет десѧт и два леѵкових, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

И въстал сѣ болѣрин н(а)шемѵ Иѡнашко Рѵс(ѵ) пъркълаб и платил исплъною тоти п(и)н(ѣ)ѕи виш(е) писани, р҃нв леꙋкови, въ рѵки Павъл дворник и кнѣгинеи ег(о), Мърика, и братїꙗм ех[4], Некѵлаи Могълдѣ и Василїе Къръиман пит(ар), ѡт прѧд н(а)шеми болѣри.

И тиж(е), прїиде прѣд нами и прѧд нашим болѣри Глигорїе Соръч съпонар ѡт тръг Ꙗскомѵ и Анна Севоае, тиж(е) ѡт Ꙗс, нѣким непоножденн а не присиловани, нъ за им доброю волѣ, и продали два домови, съ вес мѣсто что имает тои домови ѡкръст им, на Стъгнах Тръбѵж(е)нѧскии. Таа ѡни продали н(а)шемѵ болѣрин(ѵ) виш(е) писан, Иѡнашко Рѵсѵл пъркълаб Ѡрхеюскомѵ, радї четири десѣт и ѡсим ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

Тог(о) ради, г(о)сп(о)дств(о) ми, ꙗко ꙋвидѣхом доброюволно им токмеждо и полнои заплат, и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом болѣрин(ѵ) г(о)сп(о)дств(а) ми, Иѡнашко Рꙋсѵл пъркълаб Ѡрхеюскомѵ, на тое дѵгѣне[3] иж(е) сѵт на Стъгна Рѵскомѵ и на тое два домови на Стъгна Тръбѵжѧнскїи и мѣсто по ѡкръст им, како да ест им и ѡт нас право ѡтн(и)нѵ, и викѵпленїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом.

И ин да сѣ не ꙋмишает.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ⁎зр҃нг мартѵ к҃в.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лѡг(ѡ)ф(е)т искал <m. p.>.

† Вас(и)лїе Кѡрлат <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru Pavăl vornic de gloată şi cneaghina lui, Măriica, fiica ...[1], nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut partea lor de dugheni din târgul Iaşi, pe Uliţa Rusească, pe care ei au avut-o împreună cu fraţii lor, Neculai Mogâldea şi Vasilie Cărăiman pitar, care loc a fost de cumpărătură bunicii lor, Cniajnia. Aceea au vândut-o boierului nostru Ionaşco Rusul, fost vornic, pârcălab de Orhei, pentru treizeci de ughi, bani gata.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Neculai Mogâldea şi s-a tocmit cu fratele său, Ionaşco Rusul pârcălab, şi a vândut partea lui, ce se va alege din acele dugheni, pentru cincizeci de lei, bani gata.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie Cărăiman pitar, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi de asemenea s-a tocmit cu fratele său, Ionaşco Rusul pârcălab, şi a vândut toată partea lui, pe care el o are în acele dugheni, pentru cincizeci şi doi de lei, bani gata.

Şi s-a sculat boierul nostru Ionaşco Rusul pârcălab şi a plătit deplin acei bani mai sus scrişi, 152 de lei, în mâinile lui Pavăl vornic şi cneaghinei lui, Mărica, şi fraţilor ei, Neculai Mogâlde şi Vasilie Cărăiman pitar, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gligorie Soräci, săponar din târgul Iaşi, şi Ana Sevoaie, de asemenea din Iaşi, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut două case, cu tot locul pe care îl au acele case împrejurul lor, pe Uliţa Trăbujenească. Aceea ei au vândut-o boierului nostru mai sus scris, Ionaşco Rusul pârcălab de Orhei, pentru patruzeci şi opt de ughi, bani gata.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, Ionaşco Rusul pârcălab de Orhei, acele dughene care sunt pe Uliţa Rusească şi acele două case pe Uliţa Trăbujenească şi locul pe dimprejurul lor, ca să fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645> martie 22.

† Însuşi domnul a spus.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Vasilie Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXVIII/2. Orig., hârtie (42 × 29 cm), sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). „ѕрмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad. din 1762 iunie 29 de Evloghie dascăl.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/33 (foto după orig.).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 399 + 401, nr. 322 (orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Loc liber.
[3] Aşa în orig.
[4] Greşit, în loc de: их.

34 1645 (7153) martie 24, Iaşi

† Adec(ă), eu, Costea Barbovschii, şi cu giupâineasa me, Anghelina, fata lui Paţuc Cracalie, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Lénţăşti, cé iaste pre Prut, în ţinutul Cernăuţilor, din tot satul toată partea ce să va alege partea lui Paţuc Cracalie, cu tot venitul. Acéea am vândut văru-mieu, lui Alecsii, feciorul Măricuţii Crăcăliiasă, diréptu [diréptu] optuspredzece lei bătuţi, bani gata.

Şi s-au sculat Alecsii Cracalie şi ne-au făcut plată deplin întru mâna no(a)stră, aceea ce mai sus scrii, 18 lei bătuţi, toţ(i) deplin.

Şi în tocmala no(a)stră s-au tâmplat: dumnealui Costantin Drăguşescul, şi Pătraşco Ţ<ân>[1]tă, şi Isac Cucoranul, şi Isar Grama, şi Brândzanul şi Prodan Drăguşescul.

Şi eu, Ionaşco diiacul, am scris.

Deci noi, deacă am vădzut de bunăvoie tocmală şi plat(ă) deplin(ă), noi încă am întărit şi de la noi lui Alecsii Cracalie, ca să ş(i) fac(ă) şi dirése domneşti, ca să hie direaptă ocină şi moşie.

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit, ca s(ă) creadză.

При д(ь)ны Василїе воевода.
V Іис, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца м(а)рту кд.
Аз, Косте Барбовски, искаx <m. p.>.
Isac Cucoranul <m. p.>.
Аз, Исар искал <m. p.>.
Аз, Продан Дръгушескул <m. p.>.

Muzeul Judeţean Suceava, Documente, nr. 4139. Orig., hârtie, rupt puţin la îndoituri.

Arh. Naţionale Bucureşti, Colecţia microfilme, Austria, rola 202, cadrul 407 (microfilm după orig.) şi cadrul 406 (trad. germ. autentificată în 1783 iunie 20, la Cernăuţi, de I. Predeticz); idem, Fond Sever Zotta, dosar nr. 61, f. 79 v, nr. 2 (rez. germ., fără an).

Arh. Naţionale Suceava, Colecţia documente, I/55 (foto după trad. germ.);

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/34 (xerocopie după orig. şi foto după trad. germ.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Caproşu, *Noi doc. mold. din arhivele vieneze*, p. 192-193, nr. 4 (orig. după foto); Wickenhauser, *Bochotin*, p. 81-82, nr. XIX (trad. germ.); Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 244-245, nr. 140 (trad. după o trad. germ.); *Catalog*. Supliment, I, p. 215, nr. 650 (rez. după microfilm orig.); *Tezaur Suceava*, p. 154, nr. 412 (rez. după foto trad. germ.).

[1] Şters.

35 1645 (7153) martie 25, <Iaşi>

† Adecă eu, Crâstina, şi cu fiiu <mieu, Costan>tin[1], nepotul ii Mărgeriţei, scriem şi mărturisim cu cest <zapis al nostru>[1] cum noi, de bunăvoia no(a)stră, de nimé siliţi, nici <asupri>[1]ţi, amu vândut lui Mihăilă croitorului şi femei(i) sa<le, ...>[1]rei, din talpa casăi lui Mihăilă un pas bun din locul <...>[1], şi pe lungu din cheoto(a)re(a) casăi până în uliţă de<spre Mă>[1]năstire lui vodă, ia[a]mu vândutu, direptu dzeci lei băt<uţi>[1], ca să-i fie lui Mihăilă şi femei(i) sale şi feciorilor săi dire(a)ptă ocină şi moşie. Şi să nu să mai înto(a)rcă aceasta cumpărătură niciodată.

Şi în tocmala no(a)stră au fostu: Oprea cizmarul, şi Harita săbiiarul, ş<i G>[1]hiorghie uşerul, şi Ghiorghie băcalul, şi Tămaş vătămanul din Răchiteni, şi Nechita vătămanul din Iuganii, şi Ştefan ot tam, şi Iacob feciorul Oprei şi molţi oameni buni, tinere şi bătră<ni>[2], au fostu într-aceas<tă>[1] tocmală, să-i fie lui moşie în veci, să s(e) ştie.

Şi, mai pre mai mare credinţă, ne<-am>[2] pus şi peceţi<le>[1].

<Ѵ ѩѱс>[3], в(ъ) л(ѣ)т(о) ,зрнг, март(їе) кѣ.

† Simion diiac <am>[2] scris <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/3. Orig., hârtie difolio (30,5 × 21 cm), filigran, rupt la îndoitură, un sigiliu inelar, aplicat în fum, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/35 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 352, nr. 1765 (rez. dup orig.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Rupt; actul a fost scris în Iaşi, având în vedere martorii.

36 1645 (7153) martie 27

Altu zapis a lui Ştefanu, şi Luca şi Dobratie, ficiorii Muşei a lui Penteliiu, scriu şi mărturisescu cum de a lor voie bună au vândut a lor moşie din satu din Glăvăneşti, a patra parte din satu, din câmpu, din pădure şi cu loc de prisacă şi cu vad de moară, au vândut-o lui Statie vameşul celui mare, drept 7 galbeni, să-i fie moşie, în veci, şi să-ş(i) facă şi dres domnescu pe această moşie.

www.dacoromanica.ro

Şi, pentru credinţa, au pus şi peceţăle.
Le(a)t 7153 <1645> mart(ie) 27.
Simion diiacul <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 123. Copie prescurtată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/36 (xerocopie după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 352, nr. 1766 (rez. după copie).

37 1645 (7153) martie 28, Iaşi

Adică eu, Lupu Tăutul, şi fimeia me, Iliana, fata Udochii Anghiloaie, nepoata Mariicăi, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum noi înşini, di a noastră bunăvoie, de nimine sâliţ(i), nici nevoiţ(i), am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşii, ci mi să cuvini din giumătati di sat din Medvica, pi apa Prutului, din a triia parte din giumătate di sat, giumătate. Aceasta o am vândut dum(i)s(ale) lui Ureche vornicul cel mare di Ţara di Gios, drept şaptesprezece lei bătuţ(i), cu tot venitul, ci va fi pi direaptă partea noastră, ca să-i fie dum(i)s(ale) direaptă ocină şi moşii, în veci de veci.

Şi, mai spre mare credinţă, am iscălit şi am scris cu mâna me şi mi-am pus pecetie me, că noi am vândut den Divanul mării sale, lui vodă, dinaintia a toţ(i) boierii, şi mari şi mici, să să ştii.

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг, март(іє) ки.
<Iscălit>: Eu, Lupul Tăutul, самъ писалъ, съ рꙋкꙋ моєю[1].

Cantora hotărâturilor Oblastiei Basarabiei.

Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai după tălmăcirea celui adivărat ispisoc, di aceia, pe temeiul jurnalului încheiat la 19 zile a ceştii luni iuni(e), s-au încredinţat cu iscăliturile cuviincioasă şi puniria peceţii împărăteşti, în Chişinău, anul 1830, luna iunii, 24 zile.

<Iscăliţ(i)>: predsidatil, Rusul; l(ocul) p(eceţii).
Secretar, Gabură.
Stolonacealnic, Vasâliu.

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă, Fond 1299, opis 1, dosar 521, f. 179 v., nr. 7. Copie. Actul a fost transcris la Moscova de dl. profesor dr. Ioan Caproşu.
Ibidem, f. 126 – 127, nr. 7 (trad. rusă modernă).

EDIŢII: Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, II, p. 397-398 (rez. într-o adresă către Divanul Cnejiei Moldovei, din 1809 octombrie); Caproşu, *Câteva documente*, p. 52-53, nr. 3 (copia de la Moscova).

---

[1] „singur am scris, cu mâna mea".

www.dacoromanica.ro

Сѣ ѹбо ми, Тодерашко великии логофѣт, и Тома великии дворник Горнеи Земли, и Гаврил хатман и пыркалавѹ Сѹчавскои, и Ишрдаки великии вистерник, и Гиоргии великии чашник, и Дѹмитрѹ Бѹхѹш великии спътар, и Ирали великии житничери, Раковицъ Чехан втории логофът, и Ненюл и Чшголе дворничи глотнии и многи болѧри шт двор господ(инъ) нашеи милости. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum au vinit înainte noastră Lupu Tăutul cu fimeia sa, Ileana, fata Odochii Angheloaiei, nepoată Maricăi, de a lor bunăvoie, di nime înbiiaţi, nici sâliţi, şi ş-au vândut a lor driaptă ocină şi moşii, ce au avut în sat în Medveja, pe apa Prutului, din giumătati di sat, partia de sus, din a triia parte, giumătate. Aceasta o au vândut dimisale, lui Ureche mare dvornic de Ţara de Gios, drept doâzăci şi cinci de taleri bătuţi, cu tot venitul, ce va fi pre acea parte.

Deci noi, vădzând de a lui bunăvoi tocmala şi plată deplin dinainte noastră, douâzeci şi cinci de taleri bătuţi, noi încă am făcut di la noi acest zapis dumisale, dvornicului Ureche, ca să-i hie dumisale şi de la noi credinţă şi mărturie.

Şi, mai mari credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit, să să ştie.

În Iaş(i), 7153 <1645> mart(ie) 28.

<Iscăliţ(i)>: Тодерашко вел логофът.

Тома великїи дворник Горнеи Земли.

Гаврил хатман.

Ишрдаки великии вист(ѧ)р(ни)к.

Георгии вел чашник.

Дѹмитрѹ Бѹхѹш вел спат(ѧ)р.

Ненюл.

Чшголѣ вел[1] ворник.

Раковицъ втории логофет.

Дѹмитрашкѹ клѹчер.

Cantora hotărâturilor Oblastii Basarabiei. Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai după tălmăcirea celui adivărat ispisoc, di aceia, pe temeiul jurnalului încheiat la 19 zile a ceştii luni iuni(e), s-au încredinţat cu iscăliturile cuviincioasă şi puniria peceţii împărăteşti, în Chişinău, anul 1830, luna iunii, 24 zile.

<Iscăliţ(i)>: predsidatil, Rusul; l(ocul) p(eceţii).

Secretar, Gabură.

Stolonacealnic, Vasâliu.

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă, Fond 1299, opis 1, dosar 521, f. 180, nr. 8. Copie. Transcrierea a fost făcută la Moscova de dl. prof. dr. Ioan Caproşu.

Ibidem, f. 127-128, nr. 8 (trad. rusă modernă).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Caproşu, *Câteva documente*, p. 53-54, nr. 4 (copia de la Moscova); *Moldova*, IV, p. 117-119, nr. 44 (aceeaşi copie cu trad. în limba rusă a editorilor).

[1] Greşit.

39 1645 (7153) martie 28, Iaşi

Suret de pre un ispisoc di la Vasile vodă, din anul 7153 <1645> martie 28, pi giumătate din a treia parte di sat din Medveja de Sus.

Adică au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveneşti, mari şi mici, sluga noastră Lupu Tăutul, dinpreună cu soţiia sa, Ileana, fata Odochii Anghiloaiei, nepoata Maricăi, de a lor bunăvoie, di nimene siliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie din sus, din giumătate de sat Medvejaa, ce esti pe Prut, din a triia parte, giumătate. Aceasta au vândut cinstitului şi credinciosului nostru boier, Grigorie Urechi marelui vornic de Pământul de Jos, drept doâzăci şi cinci de taleri bătuţi.

Şi, sculându-să al nostru boier mai sus scris, Grigorie Urechi marele vornic, şi au plătit deplin aceşti mai sus scriş(i) bani, doâzăci şi cinci taleri bătuţi, în mânule slugii noastre Lupu Tăutul şi a soţii lui, Ilenii, fata Odochii, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi noi, văzând a lor de bunăvoie tocmală şi deplină plată, şi noi, aşijderia, şi di la noi, am dat şi am întărit <la>[1] al nostru credinciosului şi cinstit boier, Grigorie Urechi marele vornic, această mai înainte zisă, din giumătate de sat de Medveja, din a triia parte, giumătate, cum ca să fie lui de la domnia mea driaptă ocină şi cumpărătură, cu tot vinitul, neclintit nici odinioară, în vecii vecilor.

Scris în Iaşi.

Singur domnul a poroncit.

Toderaşco fiind vel logofăt.

Focea <a scris>[2].

Tâlcuit di Iosaf Luca ieromonah.

Cantora hotărâturilor Oblastiei Basarabiei. Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai după tălmăcirea celui adivărat ispisoc, di aceia, pe temeiul jurnalului încheiat la 19 zile a ceştii luni iuni(e), s-au încredinţat cu iscăliturile cuviincioasă şi puniria peceţii împărăteşti, în Chişinău, anul 1830, luna iunii, 24 zile.

<Iscăliţ(i)>: predsidatil, Rusul; l(ocul) p(eceţii).

Secretar, Gabură.

Stolonacealnic, Vasâliu.

www.dacoromanica.ro

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă, Fond 1299, opis 1, dosar 521, f. 180 v., nr. 9. Copie. Transcrierea a fost făcută la Moscova de dl. prof. dr. Ioan Caproşu.

Ibidem, f. 128 – 129, nr. 9 (trad. rusă modernă).

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 37, opis 3, dosar 886, f. 149 (rez. în limba rusă, cu data de zi greşită: 29).

EDIŢII: Bulat, *Diviziunea propietăţii*, II, p. 398 (menţ. într-o adresă către Divanul Cnejiei Moldovei, din 1809 octombrie); *Moldova*, IV, p. 119-121, nr. 45 (copia de la Moscova cu trad. în limba rusă a editorilor); Caproşu, *Câteva documente*, p. 54-55, nr. 5 (copia de la Moscova).

---

[1] Omis.

[2] Urmează menţiunea: „L(ocul) p(eceţii)".

40 1645 martie 29

Сѣ оубѡ мы, Тодирашко вел лог(о)ф(ет), Глигори Ѹреки вел вир(ни)к Дѡлнѣи Земли, и Ѳѡма вел вир(ни)к Вишнѣи Земли, Їѡрдаки вел вист(ѧрник), и Васъли Банѹ вел мед(є)л(ничар), и Гевргии Шефан вел сѹлиєр, и Їримие Вынкѹлец вел шътрар, и Ракшвици Чехан ѿ лшг(о)ф(є)т, и Шандир трєтии лшг(о)ф(є)т, и Васїлии Рошка, и Костандин Чшголе и Нѣнѹл дворници глотнии. Scriem şi mărturisim cu acestă scrisoare a noastră că au venit înnainte noastră Dumitru Cărăbăţu şi cu ficiorul lui, Darii, şi Ionaşco şi frati-său, Petre, ficior(u)l Milchi(i), şi Bejan şi nepotul său, Ştefan, şi cumnatul lor, Haritonu, nepoţii lui Marcul, şi Pavăl şi Andrii, ficiorii lui Ghervasăi, şi alt Andrii, ficiorul Lupului, nepoţii Horopcenului, şi s-au tocmit dinnainte noastră cu Mihalce Tăban şătrariul şi cu giupânesa lui, Marie, fata lui Ionaşco Stroiş[1], nepoata lui Stroici log(o)f(ă)t, şi ş-au răscumpărat trei părţi di sat di Stolniceni, ce sînt pe Tărnuşa, în ţinut(ul) Lăpuşnii, ci aceli trei părţi de sat di Stolniceni au fost a lor di moşie şi au fost vânduti de nişti săminţănii a lor lui Stroici log(o)f(ă)t.

Acmu, ei s-au tocmit, şi au dat Dumitru Cărăbăţu, cu ficiorul lui, Darie, douzăci şi patru di boi di negoţ, boul drept zăci lei, şi au luat el cu ficiorul lui doao părţi, iar ficiorii Milchi(i), şi cu nepoţii lui Marcu şi cu nepoţii Horopcenului, carii mai sus scriu, aceştie au dat unsprizăci boi, iar di negoţu, câti zăci lei boul, şi au luat o parti dintr-aceli părţi. Şi vecini, ce vor fi pe aceli trei părţi di sat, iarăşi(i) să fii cine şi cum îi să va veni pi parte lui şi cu oamenii săi. Aceştii au dat tot la mâna Mihalcii Tăban şătrar şi giupânesă lui, Marie, fata lui Ionaşco Stroici, nepoata lui Stroici log(o)f(ă)t, dinaintea noastră.

Deci, văzându a lor bună tocmală şi diplinu plată, făcutu-le-am şi de la noi acestă scrisoare, ca să le fii de cridinţi până-ş(i) vor faci şi alti dresă domneşti.

Şi, mai spre mari credinţă, am iscălit noi, după cum mai sus scrie, cu mânule noastri.

Şi eu, Dumitraşcu, am scris, să să ştii.

Din let 7153 <1645> mart(ie) 29.

www.dacoromanica.ro

Todiraşcu vel log(o)f(ă)t.
Urechi vel vor(ni)c.
Toma vel vor(ni)c.
Iordache vel vist(iernic).
Vasăli Banu vel med(elni)c(er).
Gheorghii Ştefan vel sulger.
Irimia Vâncul(eţ) vel şătr(ar).
Racoviţi Ceh(a)n 2 log(o)f(ă)t.
Dumitraşcu Buhuş vel spat(ar).
Şaidir treti log(o)f(ă)t.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, nr. 1, dosarul 230. Copie.
Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCCXXXV/74 (copie prescurtată).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/40 (xerocopie după copie).

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 121-123, nr. 46 (aceeaşi copie, cu slove chirilice şi trad. în limba rusă a editorilor).

[1] Aşa în copie.

41 1645 (7153) martie 31, Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жию м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(є) г(о)сп(о)дств(о) ми дали и потвръдил(и) н(а)шемѹ волѣрин(ѹ) Гиѡргїе Рошка вист҃рник на свои прави ҳолопи цигани, имѣ: Стан, съ жина єг(о), Мърика, и съ с(ы)н(о)ве иҳ, Їндонїе и Гриѹл, и Мърїа, съ с(ы)н(о)ве еи, и Ѻдокїа, съ с(ы)н(о)ве, еи Фѹрника, съ с(ы)н(о)ве еи, Стан и Мърика, ѡт исписок за викѹпленїе, что ѹказовал прад нами ѡт покоинаго Радѹл воєвода, что ѡн себе кѹпил тоти цигани ѡт Некоар(ъ) Моцок дворник, р<адї>[1] три десѣт ѹги жолти, ка<ко>[1] да єст и ѡт нас прави ҳолопи цигани, волѣрѹнѹ н(а)шемѹ виш(є) писан, Гиѡрги Рошка вистр(ник).
И ин да сѣ [да] не ѹмишаєт.
Ѵ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнг̃ марть҃ л҃а.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лѡг(ѡ)ф(є)т искал <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru Ghiorghie Roşca, fost vistiernic, drepţii săi robi ţigani, anume: Stan, cu femeia lui, Mărica, şi cu fiii lor, Andonie, şi Griul şi Măria, cu fiii ei, şi Odochia, cu fiii ei, şi Furnica cu fiii ei, toţi fiii lui Stan şi ai Măricăi, din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a arătat înaintea noastră de la răposatul Radu voievod, că el şi-a cumpărat acei ţigani de la Nicoară Moţoc, pentru treizeci de ughi galbeni, ca să-i fie, şi de la noi, drepţi robi ţigani, boierului nostru, mai sus scris, Ghiorghi Roşca vistiernic.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, anul 7153 <1645> martie 31.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXIX/12. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliul domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/41 (foto după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 298, nr. 10 (rez. cu extrase, după orig.); *Creşterea colecţiunilor*, 1916, p. 89 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

42 1645 (7153) martie 31, Iaşi

† Їѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Пишем г(ос)п(о)дс(т)в(о) ми болѣринѵ г(ос)п(о)дс(т)в(о) ми[1] Neaniul vornecul de gloată. Dămu-ţi ştire, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să mergi la sat la Gherghicéni şi la sat la Tâlhăreşti şi să strângi oameni buni, megiiaşi de pren pregiurul acelui loc, şi să socoteşti să alegi părţile de ocină dintr-acéle sate a boiarenului nostru, a lui Buhuş spătariului, care părţi are dumnealui de cumpărătură. Şi să alegeţi pe drése, cum vor spune, foarte să socoteşti pe direptul.
Тоє пишем г(ос)п(о)д(ст)в(о) ми.
Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> март(їє) ла <31>.
† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/94. Orig., hârtie difolio (29 × 20 cm), filigran, sigiliul domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/42 (foto după orig.).

---

[1] „Scriem domnia mea boierului domniei mele".

43 <1645 martie 31 – 1645 septembrie 10>

† Adecă eu, Pavăl Băzarca, şi cu frate-meu, Cozma Duma, mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia no(a)stră, ne-am dat[1] partea de ocină den

www.dacoromanica.ro

sat den Iurghicéni, ce ni să va alége, şi den ţarină, şi den fânaţu, şi den vad de mo[o]ară şi cu tot venitul ei. Şi o am dat dumisale, spătariului Buhuş, pentru căci am căzdut întru-o greşală de am furat 2 cai a vornicului Iachim Bandur den Iurghicéni şi ne-au prinsu de faţă şi au vrut să ne spândzure. Deci am căzdut la dumnealui, spătariul Buhuş, de ne-au plătit capetele de la Iachim Bandur, şi au dat dumnealui doi cai.

Deci noi am dat a noastră direaptă ocină ca-s(ă) hie dumisale ocină şi moşie, în véci, şi cuconilor dumisale. Şi aşijdere, ne-au mai dat dumnealui, spătariul Buhuş, o vacă tânără, de ne-am plătit de-ntr-altă nevoie ce căzdusăm.

Şi ne-am dat noi moşiia, cum mai sus scrie, denaintea a mulţi oameni buni, anume: Paţea den Gârţeşti, şi Vasilie Pribagul ot Totoeşti, şi Iusip o(t) tam, şi Romaşco den Tâlhăreşti, şi Balica o(t) tam, şi Ştefan ot tam, şi Obréjie ot Iurghicéni, şi Miron ot tam, şi Gligorie ot Bârleşti, şi Dragosin ot tam şi mulţi oameni buni.

Deci noi, vădzându plată deplin(ă), ne-am pus credi(n)ţă, toţi peceţile, ca să-i hie dumisale moşie direaptă şi ocină în véci.

За тои пишем.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Partea Băzarcăi şi a Cozmei, feciorii Dumei, ce să va alége în Iurghicéni, despre Doroşca(ni), <şi două însemnări de la sfârşitul sec. al XVIII-lea – începutul sec. al XIX-lea>: Con(stan)d(in) Paladi hat(man). N. 613. Fără let.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/205. Orig., hârtie difolio (31 × 19 cm), filigran, un sigiliu inelar imprimat de şase ori în cerneala doc., având în câmp silueta unui om.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/43 (foto după orig.).

Datat în funcţie de doc. din 1645 (7153) martie 31, unde nu se menţionează decât părţile cumpărate de Dumitru Buhuş, mare spătar, din satul Iurghiceni (Gherghiceni), şi de faptul că în acelaşi document Dumitru Buhuş este menţionat, pentru prima dată, în dregătoria de mare spătar (vezi şi Nicolae Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 355).

[1] „ne-am dat", scris deasupra rândului.

44 <1645 martie 31 – 1645 septembrie 10>

† Adecă eu, Vasilie ot Totoeşti, scriem şi mărturisim, cum scrie în cartea [în cartea] mării sale, lui vodă, să facem lége lui Pavăl cu Cozma, frate-său, pentru o parte de ocină ce-au avut ei la Iurghicénii, ce iaste dată dumisale, spătariului, lui Buhuş, pentru căce au fost ei căzduţi la o greşală ce-au furat 2 cai a lui Bandur şi i-au prinsu de faţă şi i-au plătit dumnealui Buhuş, de-am strânsu megiiaş(i) şi den sus şi den gios. Deci au mărturisit toţi megiiaşii că au fost vinovat şi Pavăl, ca şi Cozma, lui Bandur, şi au dat dumnealui, Buhuş, 2 cai lui Bandur.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, megiiaşii, aşea mărturisim şi ştim cu sufletele noastre, anume: Dumitru Romaşco den Tâlhăreşti, şi Paţea ot Gârţece[1], şi Balica, şi Ştefan ot Tâlhăreşti, şi unchiu-său, Dragosin ot Bârleşti, şi Gligorie ot tam şi mulţi oameni buni, şi toţi au ştiut cum ş-au dat ei partea lor de ocină den Iurghicéni dumisale, lui Buhuş, de le-au plătit capetele Cozmei şi lui Pavăl.

Aşea scriem şi mărturisim noi, megiiaşii, şi să hiţi dumneavoastră sănătoşi, wт Г(оспод)и, амин[2].

Vas(i)lii[3].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare de la începutul sec. Al XIX-lea>: Con(stan)d(in) Paladi hat(man). N. 124. Fără let.

Bibl. Naţională Bucureşti, Doc. istorice, I/280. Orig., hârtie difolio, o amprentă digitală, aplicată în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/44 (foto după orig.).

Datat în funcţie de doc. anterior, unde se menţionează cumpărătura lui Dumitru Buhuş, mare spătar, în satul Iurghiceni.

---

[1] Greşit, în loc de: Gârţeşti.

[2] „de la Domnul, amin".

[3] Amprentă digitală.

45 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои[1]. Знаменито чиним съ сим листом нашим въсѣм кто на н(ь) възрит или чтѹчи его ѹслишит, wж(є) тот истиным и вѣрныи болѣрин наш, пан Гewргїе великїи чашник, слѹжил нам правою и вѣрною слѹжвою. Тѣм ради, мы, видѣвше его правою и вѣрнѹю слѹжбѹ до нас, жаловали есми его wт нас wсобною нашею м(и)л(о)стїю и дали и потв<ρ>[1]ъдили есми емѹ, ѵ нашеи земли, Молдавскои, его правыи wтн(и)нъı и кѹпежна, wт его правыχ и питомыχ нарѣденїи и записы, что имал wн закѹпежно wт самаго г(ос)п(о)дствб(а) ми, въси части за wтн(и)нѹ wт село Чюркани, ѹ волости Бакъѵскои, что wн себѣ кѹпил wт Тодосїа, кнѣгинѣ Йким Бандѹр дворник, и wт внѹк его, Гewргица, радї н̂ златиχ, wт половина село, wт нижнѣа част шестаа чаНаţионале й Йкимови Бандѹр дворник было выкѹпление wт Василїе, с(ы)нь Соχїика, внѹк Костѣ, прѣвнѹк Петри. И тиж(є), и дрѹгаа част wт тогож(є) село, половина за село Чюркани, вышнѣѧ част, и wт тоа дрѹгаа, вышнѣа, половина за село, половина, съ дворове, и съ полѣни за сѣножати и съ вес приχод, что тыи части wн себѣ кѹпил, пакиж(є) wт кнѣгинѣ Йким Бандѹр и wт Гиwргицъ, ради сто ѹгарскыχ добрыχ. й Бандѹрови было кѹпежно wт Иwнашко Бѹчилескѹл и wт кнѣгинѣ его,

www.dacoromanica.ro

Тофана, дъща Василїе спътар, и дрꙋгаа част, что ѡи себѣ кꙋпил ѡт нихже, радї <...>[3], а им било кꙋпежно ѡт Ꙋрсꙋ, с(ы)нь Геѡргїе ѡт Мърцинѣи(и).

И ꙋ том, тиж(е) даем и потвръждаем виш(е) писанномꙋ болѣринꙋ нашемꙋ его правꙋю ѡти(и)нꙋ, и дѣди(и)нꙋ и выкꙋпленїе, една бꙋката за хотар ѡт планинꙋ, съ полѣны[4], ѡт нарѣденїе за тѣжꙋ и за фїеръю, что имал ѡт самаго г(ос)п(о)дс(т)ва ми, когда тѣгал сѧ съ болѣрии наш вѣрныи, паи Юргаки вел вистѣрник, радї тоа бꙋката за хотар, съ полѣны. И ꙋправил[5] сѧ паи Гиѡргїе чашник, а пакь Юргаки вистѣрник зостал ѡт въсего закона земскаго, понеж(е) было емꙋ кꙋпежно ѡт м(о)л(е)бници наши, кълꙋгъри[6] ѡт с(вѧ)тоа монастыр Побрата, радї два сто ꙋгы[7], а им было праваа даанїе и м(и)лованїе ѡт Петра воевода.

И ꙋ том, тиж(е) даем и пот<в>[2]ръждаем болѣринꙋ нашемꙋ панꙋ Георгїе вел чашник его правꙋю ѡти(и)нꙋ и викꙋпленїе ѡт едни запис за кꙋпежно, что имал ѡи ѡт Ифрим калꙋгър[6], с(ы)нь Иѡнашко, виꙋк Гацюл, два десѣт и два нивы и седем ѡчищенїе ѡт село Цюркани, что тоты нивы ѡи соби кꙋ<пи>[2]л ѡт выш(е) реченнаго Ифрим кълꙋгър[6], радї два десѣт леꙋковых битых.

И ꙋ томь, тиж(е) даем и потвръждаем виш(е) писанномꙋ болѣринꙋ нашемꙋ его правꙋю ѡти(и)нꙋ и викꙋпленїе, пакиж(е) ѡт едни запис за выкꙋпленїе, что имал ѡи ѡт Аврамь, с(ы)нь Башꙋл ѡт Грозъщи, и ѡт брат его, Василїе, и сестра их, Тꙋдора, и виꙋк их, Тоадер[8], и Глигорчѣ, и Василїе и Ион, с(ы)нове Симиѡи, въси виꙋци Аврамови, прѣвиꙋци Башꙋл, и ѡт Ионашко и поп Василїе, с(ы)нове Соломоновы, и виꙋци их, Симиѡи и Ꙋръта, дѣти Грозавы; ѡт сих въсих виш(е) писанных ч(и)л(овѣ)ци кꙋпил соби паи Геѡргїе великии чашник въси части их за ѡти(и)нꙋ, что имали ѡи(и) ѡт село Цюркани.

Тѣм ради, тоты выш(е) писанныи части за ѡти(и)нꙋ, ѡт нижнѣа половина село Чюркани, шестаа част, на Поли Драгꙋшеви, ꙋ волости Бакъꙋскои, и половина ѡт тогож(е) село Чюркан(и), вишнѣа част, и ѡт тоа нижнѣа[9] половина половина часть, съ дворове, и съ полѣны за синожати и съ вес приход, и тоа бꙋката за планинꙋ, съ хотар въ знаменїе: почеиши ѡт Лостꙋне, через Върстатꙋл даж(е) до Полѣны Ꙗкче<ви>[10], а ѡт толѣ ꙋ виш(е) Бистричоара, до Полѣны Брановы, а ѡт толѣ ꙋ Долинꙋ Сꙋхꙋ, и ѡт там въ дрꙋга полина, ꙋ виш(е), до Великои Ѡпчины, а ѡт там ꙋ Гор Щефꙋловꙋ, а ѡт там до Бꙋшмею и до брꙋд Бистрици, что сѣ зовет Краснов, и Бистрица ꙋ ниж(е), съ Полѣна Фацилови[6], и съ Коливица и съ Молидвелꙋл, даж(е) съ въкꙋплѣет сѧ паки съ Лостꙋне, и съ половина ѡт воды Бистрици, что с(ѧ) раздѣлѣют съ мънъстирѣ[6] Ръчка, и тых кв҃ нивы и седем ѡчищенїе ѡт Цюркани и тых ꙋсих выш(е) писанных части за ѡти(и)нꙋ, тиж(е)[11] ѡт село Цюркани како да ест ѵ болѣринѵ нашемꙋ, панѵ Геѡргїе великомѵ чашникꙋ, правыи ѡти(и)ны, и дѣди(и)ны, и

www.dacoromanica.ro

выкꙋпленїе, и ꙋрик и пот<в>[2]ръжденїе, съ въсѣмь додохомь, непорꙋшенно на вѣки, емꙋ и дѣтем его, и ѡнꙋчатом, и прѣѡнꙋчатом, и пращꙋратом его и въсемꙋ родꙋ емꙋ, кто сѣ емꙋ изберет наиближныи.

А на то ест вѣра г(о)сп(о)дств(о) ми, выш(е) писанна<го>[12], мы, Иѡ Василїе воев<о>[12]да, и[13] вѣра прѣвъзлюбленных с(ы)новы г(о)сп(о)дств(а) ми, Иѡ Стефан воевода и Иѡан воевода, и[14] вѣра болѣр наших: вѣра пана Глигорие Ꙋрѣке великаго дворника Долнеи Земли, вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сꙋчавски, бѣра пана Тома великаго дворника Вышнѣи Земли, вѣра пана Тоадер Петричаико и Трандафир пъркълабове Хотинскии, вѣра пана ...[3] и пана ...[3] пъркълабове Романскїи, вѣра пана ...[3] и пана ...[3] пъркълабове Немецскїи, вѣра пана Кантакозино[15] постелника, вѣра пана Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш спътарѣ, вѣра пана Юргаки вистѣрника, вѣра пана ...[3] столника, вѣра пана Костѣ комиса и вѣра въсих болѣр наших, ве<ли>[2]кых и малих.

А на болшꙋю крѣпостꙋ и потвръжденїе томꙋ въсемꙋ <выше>[2] писанномꙋ, велѣли есми нашемꙋ вѣрномꙋ и почьтенномꙋ болѣринꙋ, панꙋ Тодерашко великомꙋ логофѣтꙋ, писати и нашꙋ печат привѣзати къ семꙋ истинномꙋ листꙋ нашемꙋ.

Писал Пътрашко, оу Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг априлие(їе) а҃.

Иѡ Василие вѡевѡда <m. p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat şi credincios boier al nostru, pan Gheorghie mare ceaşnic, ne-a slujit cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Pentru aceea, noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit de la noi cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit în ţara noastră, Moldova, dreptele lui ocini şi cumpărături, din dreptele şi propriile lui drese şi zapise de cumpărătură, pe care le-a avut el de la însumi domnia mea, toate părţile de ocină din satul Ciurcani, de la ţinutul Bacău, pe care el şi le-a cumpărat de la Todosiia, cneaghina lui Iachim Bandur vornic, şi de la nepotul lui, Gheorghiţă, pentru 50 de zloţi, a şasea parte din jumătate de sat, din partea de jos. Iar lui Iachim Bandur vornic i-a fost cumpărătură de la Vasilie, fiul Sohicăi, nepotul lui Costea, strănepotul lui Petre. Şi de asemenea, şi altă parte din acelaşi sat, jumătate din satul Ciurcani, parte de sus, şi din această altă jumătate din sat, cea de sus, jumătate, cu curţi, şi cu poieni de fânaţ şi cu tot venitul, care, acele părţi, el şi le-a cumpărat tot de la cneaghina lui Iachim Bandur şi de la Gheorghiţă, pentru o sută <de galbeni> ungureşti buni. Iar lui Bandur i-a fost cumpărătură de la Ionaşco Bucilescu şi de la cneaghina lui, Tofana, fiica lui Vasilie spătar, şi altă parte, pe care el şi-a cumpărat-o tot de la ei, pentru ...[3], iar lor le-a fost cumpărătură de la Ursu, fiul lui Gheorghie din Mărginéni.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim mai sus scrisului boier al nostru dreapta lui ocină, şi dedină şi cumpărătură, o bucată de hotar de la munte, cu poieni, din dresele de pâră şi de fierâie, pe care le-a avut de la însumi domnia mea,

www.dacoromanica.ro

când s-a pârât cu boierul nostru credincios, pan Iurgachi mare vistiernic, pentru acea bucată de hotar, cu poieni. Şi s-a îndreptat pan Gheorghie ceaşnic, iar pan Iurgachi vistiernic a rămas de toată legea ţării, pentru că i-a fost cumpărătură de la rugătorii noştri, călugării[6] de la sfânta mănăstire Pobrata, pentru două sute ughi, iar lor le-a fost dreaptă danie şi miluire de la Petru voievod.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru pan Gheorghie mare ceaşnic dreapta lui ocină şi cumpărătură dintr-un zapis de cumpărătură, pe care l-a avut el de la Ifrim călugăr[6], fiul lui Ionaşco, nepotul lui Gagiul, douăzeci şi două de ogoare şi şapte curături de la satul Giurcani, care, acele ogoare, el şi le-a cumpărat de la mai sus zisul Ifrim călugăr[6], pentru douăzeci de lei bătuţi.

Si întru aceea, de asemenea dăm şi întărim mai sus scrisului boier al nostru dreapta lui ocină şi cumpărătură, iarăşi dintr-un zapis de cumpărătură, pe care l-a avut el de la Avram, fiul lui Başul din Grozeşti, şi de la fratele lui, Vasilie, şi sora lor, Tudora, şi nepotul lor, Toader, şi Gligorcea, şi Vasile şi Ion, fiii lui Simion, toţi nepoţii lui Avram, strănepoţii lui Başul, şi de la Ionaşco şi popa Vasilie, fiii lui Solomon, şi nepoţii lor, Simion şi Urâta, copiii Grozavei; de la toţi aceşti mai sus scrişi oameni şi-a cumpărat pan Gheorghie mare ceaşnic toate părţile lor de ocină, pe care le-au avut ei din satul Giurcani.

Pentru acea, acele mai sus scrise părţi de ocină, a şasea parte din jumătatea de jos a satului Ciurcani, pe Câmpul lui Dragoş, în ţinutul Bacău, şi jumătate din acelaşi sat Ciurcani, partea de sus, şi din acea jumătate de jos jumătate de parte, cu curţi, şi cu poieni de fânaţ şi cu tot venitul, şi acea bucată de munte, cu hotar în semne: începând de la Lostuni, peste Vârstatul până la Poienile lui Iacşa, iar de acolo, în sus pe Bistricioara, până la Poienile Vranei, iar de acolo la Valea Seacă, şi de acolo în altă vale, în sus, până la Opcina Mare, iar de acolo la Muntele Ştefului, iar de acolo la Buşmeiu şi la vadul Bistriţei, care se numeşte al Frumoasei, şi Bistriţa în jos, cu Poiana Fagilor[6], şi cu Colibiţa şi cu Molidvelul, până unde se uneşte iarăşi cu Lostuni, şi cu jumătate din apa Bistriţei, ce se împarte cu mănăstirea Râcica, şi acele 22 ogoare şi şapte curături de la Giurcani şi toate acele mai sus scrise părţi de ocină, tot din satul Giurcani, să fie boierului nostru, pan Gheorghie mare ceaşnic, drepte ocini, şi moşii, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit, în veci, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor lui şi a tot neamul lui, cine i se va alege mai apropiat.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gligorie Ureche, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Gavril, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Toma, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Toader Petriceico şi Trandafir, pârcălabi de Hotin, credinţa panului ...[3] şi a panului ...[3] pârcălabi de Roman, credinţa panului ...>[3] şi a panului ...[3] pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Catacozino postelnic, credinţa panului Dumitru Buhuş spătar, credinţa panului Iurgachi vistier, credinţa panului ...[3] stolnic, credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toderaşco, mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătraşco, la Iaşi, în anul 7153 <1645> aprilie 1.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<În colţul din dreapta jos al pergamentului, o însemnare din secolul al XVIII-lea>: † Noi, pobrăténii, am întorsu banii pentru munţi în mâna schiténilor, denaintea Divanului şi a tuturor boiarilor şi a ctitorilor. Şi ne-am luat dirésele munţâlor ce spune în acest uricu şi să nu mai aibă cu noi nice o triabă schiténii pentru munte, că le-am întorsu tot ce-am luat de la păharnicul Gheorghie. Să să ştie. Însă unel<e>[2] dirése ce-au fost mai bune le-au pierdut ei când cu ungurii[16].

Şi ne-au făcut schiténii şi zapis precum le-am întorsu banii, zapis pecetluit şi iscălit de dânşii şi de cinstiţii vlădici. Si măria sa vodă şi d(u)mnealor boiarii cei mari ne-au făcut derése, cum le-am dat banii schiténilor pentru munte.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXX/84. Orig., pergament, sigiliu domnesc atârnat, pierdut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/45 (foto).

---

[1] Până aici, inclusiv prima literă a cuvântului următor, scrise cu cerneală roşie.
[2] Omis.
[3] Loc liber.
[4] De la ѥдна, până aici, tăiat ulterior cu o linie continuă.
[5] ѵ, adăugat de diac între и şi п.
[6] Aşa în orig.
[7] De la помеⷯ(є), până aici, tăiat ulterior cu o linie continuă.
[8] Slova а a fost adăugată deasupra rândului, iar є modificată dintr-un о.
[9] Greşit, în loc de вишнѣа.
[10] Pătat şi rupt.
[11] Cuvânt adăugat de diac deasupra rândului.
[12] Pătat.
[13] De la Иw până aici, scris cu cerneală roşie.
[14] Numele, titlul şi şi cel de-al doilea и, scrise cu cerneală roşie.
[15] Ultimele trei slove: ино, adăugate deasupra rândului.
[16] Epuizându-se spaţiul disponibil până aici, însemnarea continuă în faţa textului deja scris.

46 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїею, мы, Иw Василїе воєвода, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или читочїи его ѵслишит, wж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашеми мwлдавскими волѣри, великими и малими, въси мешчане wт тръг Чернъѵцскомѵ и тѣгали сѧ лицwм прѣд нами съ нашего вѣрнаго

www.dacoromanica.ro

и поч(и)тенаго болѣрина, Гаврилаш Мътеꙗш быв вел лѡгофет, ради едно село, Динесъꙋка, что на рѣцѧ Прꙋтѣ, ꙋ в(о)лѡст Чернъꙋцскомꙋ, меж(е) Жꙋшка и меж(е) Линцещи, съ сѣножатими и съ болотами рибними, рѣкъши мешчане Чарнъꙋцски како ест тое село ѡт хотар тръг Чернъꙋцскомꙋ и ꙋчинил им великѡ приселованїе Гаврилаш лѡгѡфет, съ своею силою. А н(а)ше вѣрнїи выш(е) писан, Гаврилаш лѡгофет, тако ѡтвѣщал прѣд нами како ест емꙋ права дааніе и м(и)ловаанїе ѡт <поко>[1]инаго Мирон Барнѡвски воевода и ꙋказовал прѣд нами и прѣденїе за дааніе и м(и)ловаанїе на тое село выш(е) писан, Динесъꙋка, съ мѣсть сѣнножати, и съ болотами рыбними и съ вес хотар емꙋ.

<Тѣм>[1] радї, мы, ꙋсмотрихом съ н(а)шего Съвѣта како не подобает нам разориты и сказиты дааніе на иших г(о)сп(о)д(а)рым прѣжде нас бывших, нъ за зново дадохом и пом(и)ловахѡм съ тое село Динесъꙋка, съ въсего хотар, по <кꙋда ...>[1] из давно, и съ болѡтами рыбними, да ест выш(е) писанномꙋ болѣринꙋ г(ос)п(о)дств(а) ми, Гаврилаш Мътеаш быв лѡгофет, права дааніе, и ꙋрик и потвръжденїе, а мешчани чернъꙋоани, ѡни зѡстали ѡт прѣд нами и ѡт вес законно земкаго, како, ѡт силѣ на прѣд, да не имают ѡни тѣгати радї сїѧ тѧж, николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ѡт том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри слꙋга наше Михъилаш, и[2] Їѡнашко ворник быв и Марикы, внꙋк Барновски стараго, по его доброю волю, неким непонꙋждени а ни приселован, и продали своа права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на ...[1], ꙋ в(о)лост Дорѡхоискомꙋ, съ мѣсто за став и за млин на тоа потоцѧ и съ вес приход, что тоа силище приходило сѣ въ част емꙋ, кѡгда сѣ разделили съ иних братїах емꙋ, Лꙋпашко Бꙋчꙋм и съ Аѯана, почто ѡн(и) продали част(ь) Михъилаш ѡт село Клокꙋч(и)на, половина село, и ѡт Васкъꙋци, тиж(е) половина, котори ѡтн(и)ни было маи[3] добры, та силищѣ, имѣ Илишѣни, ѡн продали нашемꙋ вѣринномꙋ и поч(и)тенным болѣринꙋ, Гаврилашꙋ Мътїꙗшꙋ лѡгофетꙋ, радї два сто талери сребръных.

И платил емꙋ ꙋсе исплънно, тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(е) писан, с҃ тал(ри) сребних, въ рꙋки слꙋѕѣ наше Михъилашко, с(ы)нъ[4] Иѡнашко дворник, и Маринкы, внꙋч стараг(о) Бърновскїе, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Того радї, тѣх двѣ села выш(е) писанним, Динесъꙋка, съ мѣстове за сѣнножати и съ болотами рибными, и тоа силищте, Илишѣнїи, съ мѣсто за став и за млин, да ест и ѡт г(ос)п(о)дств(а) ми выш(е) реченномꙋ болѣрин г(ос)п(о)дств(а) ми вѣрнїи и почитенїи, Гаврилаш Мътеаш лѡгофетꙋ, прави ѡтн(и)ни, и кꙋпежнни, и дааніе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, его и дѣтим его, и ѡнꙋчатѡм, и прѣѡнꙋчатом, и пращꙋратом и въсемꙋ родꙋ емꙋ, что с(ѧ) емꙋ изберет наиближнїи, непоколѣбими николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

А хотар тим прѣд реченим селах да ест емꙋ ѡт въси сторони по своими хотари старїи по кꙋда из вѣка ѡживали.

www.dacoromanica.ro

Ꙗ на тое ест вѣра нашего г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) писаннаго, мы, Ив Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленим с(ы)нѡм г(о)сп(о)дств(а) ми, Ив Стефан воевода <и>[5] Ивана воевода, и вѣра болѣри наших: вѣра пана Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и вѣра пана Гаврила гетмана, и вѣра пана Ѳ҃ома великаго дворника Вышнѣи Земли, и вѣра пана Тоадер Петричѣико и Бълан пръкълабове Хотинскаго, и вѣра пана Илїе Шептелич портара Сѹчавстѣи, и вѣра пана Михаила Фѹртѹна и Дамаскина пръкълабове Немецскаго, и вѣра пана Гевргїе Влъкѡ и Кѡстантин пръкълабове Романскаго, и вѣра пана Дѹмитрѹ Бѹхѹш спътара, и вѣра пана Гевргїе чашника, и вѣра пана Юргакїе вистѣрника, и вѣра пана Гика стѡлника, и вѣра пана <Ко>[1]с<те комис>[1]а и вѣра въси болѣри наших мѡлдавских, великими и малими.

Ꙗ по нашим животѣ и г(о)сп(о)дств(о)ванїе, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣти наших или ѡт нашего родѹ или пак бѹд кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ быти н(а)шеи земли, Мѡлдавстѣи, то бы емѹ непорѹшил <нашего даанїе>[1] и потвръжденїе, нъ але бы дали и ѹкрѣпили, занеж(е) сѹт емѹ правїи ѡтн(и)ни, и кѹпежни и даанїе.

Ꙗ на вѹлше крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ выш(є) писанномѹ, велѣли есмы нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ п(а)нѹ, Тѡдерашко Ѩнович великомѹ лѡгофетѹ, писати и съ наш печат(ь) привѣсити къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Дѹмитрашко ѡт Васлѹю, ѹ Ѩсоⷯ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ⁎҂ѕрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца април(їе), ҃а д(ы)н(ъ).

Ив Василие вшевѡда <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această cartea a noastră tuturor celor care o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, toţi târgoveţii din Cernăuţi şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu credinciosul şi cinstitul nostru boier, Gavrilaş Măteiaş fost mare logofăt, pentru un sat, Denisăuca, care este pe râul Prut, în ţinutul Cernăuţi, între Juşca şi Linţeşti, cu fânaţuri şi cu bălţi de peşte, spunând târgoveţii din Cernăuţi cum este acel sat din hotarul târgului Cernăuţi şi le-a făcut lor mare asuprire Gavrilaş logofăt cu puterea lui. Iar credinciosul nostru mai sus scris, Gavrilaş logofăt, aşa a răspuns înaintea noastră că îi este dreaptă danie şi miluire de la răposatul Miron Barnovschi voievod şi a arătat înaintea noastră şi drese de danie şi miluire pe acel sat mai sus scris, Dinesăuca, cu loc de fânaţ, şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul său.

Drept <aceea>[1], noi am socotit cu Sfatul nostru că nu se cuvine să stricăm dania altor domni foşti mai înainte de noi, ci din nou dăm şi miluim cu acel sat Dinesăuca, cu tot hotarul, pe unde ...[1] de demult, şi cu bălţi de peşte, ca să fie mai sus scrisului boier al domniei mele Gavrilaş Măteiaş, fost logofăt, dreaptă danie, şi uric şi întărire, iar târgoveţii cernăuţeni, ei au rămas înaintea noastră şi din toată

www.dacoromanica.ro

legea ţării ca de acum înainte să nu aibă ei a se plânge pentru această pricină niciodată, în vecii vecilor.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea boierilor noştri sluga noastră Mihăilaş, şi[2] Ionaşco fost vornic şi Mărica, nepotul lui Barnovschi cel bătrân, de bunăvoia lui, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi moşie, o selişte, anume ...[1], în ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz şi de moară în acel pârâu şi cu tot venitul, care acea selişte i-a venit în partea lui, când s-a împărţit cu fraţii săi, Lupaşco Bucium şi cu Axana, pentru că ei au vândut partea lui Mihăilaş din satul Clocucina, jumătate de sat, şi din Văscăuţi, de asemenea jumătate, care ocină a fost mai bună, acea selişte, anume Ilişeni, el a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Gavrilaş Măteiaş logofăt, pentru două sute de taleri de argint.

Şi a plătit el totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 200 taleri de argint, în mâinile slugii noastre Măhăilaşco, fiul lui Ionaşco vornic şi al Măricăi, nepotul bătrânului Bărnovschie, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Drept aceea, acele două sate mai sus scrise, Dinesăuca, cu locuri de fânaţ şi cu bălţi de peşte, şi acea selişte, cu loc de iaz şi de moară, să-i fie şi de la domnia mea mai sus zisului boier al domniei mele credincios şi cinstit, Gavrilaş Măteiaş logofăt, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi danie, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul celor înainte spuse sate să-i fie dinspre toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Ştefan voievod <şi>[5] Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Ureche, mare vornic de Ţara de Jos, şi credinţa panului Gavril hatman, şi credinţa panului Toma, mare vornic de Ţara de Sus, şi credinţa panului Toader Petricéico şi Bălan pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Ilie Şeptilici, portar de Suceava, şi credinţa panului Mihail Furtună şi Damaschin, pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Gheorghie Vâlcu şi Costantin, pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Dumitru Buhuş spătar, şi credinţa panului Gheorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iurgachie vistier, şi credinţa panului Ghica stolnic, şi credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i strice dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi sunt lui dreaptă ocină, şi cumpărătură şi danie.

Iar spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru pan, Toderaşco mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Dumitraşco din Vaslui, la Iaşi, în anul 7153 <1645>, luna aprilie, 1 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Muzeul Judeţean Suceava, Documente, nr. 4135. Fotografie după orig., aflat la Kriegsarchiv din Viena, în fondul Kanzleiarchiv, XIII/165, nr. 13; ibidem, inv. nr. 4136 (foto după trad. germ.).

Arh. Naţionale Bucureşti, Colecţia Microfilme, Austria, rola nr. 202, c. 408-411 (microfilm după trad. germ., autentificată în <1>783 iunie 20, la Cernăuţi, de I. Predeticz).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/46 (xerocopie după foto aflată la Muzeul Judeţean Suceava).

EDIŢII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 77-79, nr. XV (trad. germ. cu văleatul greşit: 7143 <1635>); Bălan, *Doc. bucovinene*, IV, p. 186, nr. 6 (rez., după un rez. dezv. din arhiva lui D. Onciul, după orig.) şi VII, p. 175-177, nr. 112 (trad. rom. după trad. germ. din Wickenhauser); *Catalog*, Supliment I, p. 216, nr. 651 (rez. după trad germ.); Caproşu, *Noi doc. mold. din arhivele vieneze*, p. 190-192, nr. 3 (text slavon, după xerocopie, şi trad. edit.).

---

[1] Şters.
[2] Aşa în orig; mai jos, se spune că Mihăilaş ar fi fiul lui Ionaşco.
[3] Aşa în orig.
[4] Vezi nota 2.
[5] Omis.

47 1645 (7153) aprilie 1, Iaşi

† Adecă eu, Salomiia, fata lui Filip Bléndea, nepoata popei Bléndei, şi cu fata mea, Ileana, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de nime asupriţi, nici înbiiaţi, ce de bunăvoie, am vândut a noastră dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie, giumătate de j(i)rébie din tot locul de la sat de la Verşéni, pre Moldua[1], ce-i în ţânutul Sucevei, cu pământuri în ţarin(ă), şi cu fânaţ, şi cu vatră de sat, şi cu loc de stupină, şi cu pomăt, şi cu vad de moar(ă) şi cu tot venitul, ce iaste cumpărătur(ă) moşului, popei Bléndei, de la ...[2]. Aceast-am vândutu-o dumisale, giupânului Iordachi vel vist(iernic), drept doaodzeci de galbeni, bani buni.

Şi dumialui, Iordachi vistérnicul, ne-au dat deplin banii ce mai sus scrie, 20 ug(hi), toţi bani gata.

Pentru acea, ca să-i fie dumisale ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul.

Şi în[n] aceast(ă) tocmal(ă) au fost de faţ(ă): Ionaşco, ficiorul cupariului de Suceav(a), şi Necoar(ă) Ducniţ(ă), şi Toader Perjul de Homicéni, şi Lupul diiacul de Iaşi, şi Ursu, ficiorul lui Botedz de Suceav(a) şi alţi mulţi.

Deci, vădzându de bunăvoie tocmală şi plat(ă) deplin(ă), cu bani gata, noi încă, pentru credinţa, am iscălit şi peceţil(e) ne-am pus.

Şi eu, Luchian diiac, am scris, ca să s(e) ştie.

V Їйс, л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнг <7153/1645>, ап(рилїе) а <1> д(ъ)н(ь).

† Eu, Salomiia[3]; † Eu, Ileana[3].

† Їз, Їѡнашко, с(ъı)нъ кѹпар, искал <m.p.>.

Їз, Ѹрсѹл Ботеѕ, искал <m.p.>[3].

Їз, Тоадер, искал <m.p.>[3].

www.dacoromanica.ro

Аз, Дѹпниц(ъ) <m. p.>.
Аз, Лѹпѹл, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pre o parté de Verşéni, de la Solomie, <iar mai jos>: а҃ї <11>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/40. Orig., hârtie difolio (30,5 × 21 cm), filigran, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală, trei ovale neclare şi unul octogonal, al lui Toader, în care se observă slovele numelui în ligatură.
Idem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 30 (rez).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21, nr. 603 (rez. într-un opis din 1841).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/47 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 352, nr. 1769 (rez. după Ms., nr. 1535)

---

[1] Aşa în orig.
[2] Loc liber.
[3] Sigliu inelar.

48 1645 (7153) aprilie 3, Iaşi

† Иѡ Василїє[1] воєвода, Б(о)жїю м(ило)стїю, г(о)сп(о)дарь Земле Мѡ<лдавскои. Scriem>[2] domniia mea la slugile dumisale hatmanului şi la giodzi şi <zlot>[1]aşi, cari înblaţi pentru ţâgani, la ţânutul ...[3]. Dămu-v(ă) ştire, daca veţi vedea cartea domniei mél(e), iar voi ca să aveţi a lăsa foarte în paci pre Drăghici ţâganul, şi pre Ursul, şi pre Ştefan, şi pre Dămiian, şi pre Radul, şi pre Vas(i)lie şi pre Precop, cari ţâgani sîntu de moşie a giupânései Tofănései Sachelue, întru nemic să nu-i învăloiţi, nici ciubote să nu le loaţi.
Iar cine-i va învăloi, bine să ştie, că de mare certare va hi de la domniia mea.
Тои пишем.
Iar de le veţi hi loatu ciubote, încă să le întoarceţ(i) înnapoi.
Оу Ис, в(ъ) л(ѣ)тѵ ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїє) г҃ <3>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XI/22. Orig., hârtie (13 × 20 cm), rupt şi pătat, sigiliul domnesc mare, aplicat în cerneală roşie, neclar. Cu două copii moderne.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/48 (foto după orig. şi după una dintre copii).

EDIŢII : Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 291, nr. 24 (rez. cu extrase, după orig.).

---

[1] „є" scris peste un „л".
[2] Rupt.
[3] Loc liber.

www.dacoromanica.ro

49 1645 (7153) aprilie 3

† Adică eu, Pricopie, ficiorul lui Vasilie Bantăş, nepotul Vărvarii, scriu şe mărturisăscu cu cestu zapis al meu, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene sălit, am vândut a mea dereptă ocenă şe muşeia, un loc de prisacă, ce iaste la Grozeşti, între văduréle, cu pomăt şi cu curătură, ce iaste în ţinutul Bacăului, în Câ<m>[1]pul lui Dragoş. Aceea om vândut frăţine-meu, lui Costantin Băntăş, dereptu 40 de lei bătuţi.

Şi dumnealui, fratele, me-u plătit banii deplen, ce mai sus scrie. Dece eu încă i-am văcut[2] dumisale zapis, ca să-i fii ocenă şi moşii, şi ficiorelor dumisale, în veci, neclătită.

Şe aiastă tucmală s-au văcut[2] denaintea: popei, lui Ştefan ot Motocani, şe a socru-său, lui Ignat, şi a diaconului Tofan ot Rédi, şi a lui Gligorie brăhariul ot Bociuleşte, şi ...[3] Bertea, şi Costantin Bétea, şi Ştefan Cămârzan şi denaintea a mulţi oameni buni.

Şi, mai mare cred<in>[1]ţă, ne-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

Л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнг <7153/1645> ап(рилїе) г҃ <3>.

† Pricopie.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea >: Zapis de la Pricopii pre prisaca de la Groze<şti>[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCXXXV/94. Orig., hârtie difolio (30,7 × 19,4 cm), filigran, sigiliu inelar aplicat în cerneală şi o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" - Iaşi, Fotografii, XXVIII/49 (xerocopie după orig.).

[1] Omis.

[2] În loc de „făcut".

[3] Loc liber.

50 1645 (7153) aprilie 4, Iaşi

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїею, мы, Иѡ Василїе воєвода, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или читочїи его ѹслишит, wж(є) тот истинїи наше вѣрнїи болѣрин, Юрга выстїіарник капекиханъ, слѹжил г(о)сп(о)дстве(ѹ) ми wт младенства его, въ прдѣнжа врѣмѣ, съ правою и вѣрною слѹжвѹ. Потомже пакиже, егда Г(о)сп(о)дъ Б(ог)ъ ѹм(и)л(о)сърди сѧ на нас и даровал нам скиптро и г(о)сп(о)дство, съ дръжител и wбладател быти въ нашеи земли, Мѡлдавскои, такождє слѹжил нам и земли нашеи, съ въсеѧ сръдьцѧ и помисленїе своє и нынѧ пакиже, въ Цариградѣ, нам и земли нашеи слѹжѣщіє[1].

www.dacoromanica.ro

Того радї, и мы, видѣвще его правою и вѣрною слꙋжбꙋ до нас, жаловали есми емꙋ ѡсобною нашею милостїю и дали и помиловали есмы емꙋ ѡт нас ꙋ нашею земли, Мѡлдавскои, едно село, на имѣ Вишнїи Бозиещи, что ꙋ в(о)лост Текꙋчцскомꙋ, съ стави и съ млини готовы на рѣцѧ Бръладѣ, и съ винноградї и съ вес приход, что тое село было правое ѡтн(и)на и дѣднина покоиннѣи г(о)сп(о)жди г(о)сп(о)дст(а) ми, Ѳеѡдосиы, понеже, когда раздѣлили сѧ междо, себѣ достало сѧ въ част еѧ тое село, Бозїещы Вышних, ѡткъ инших племеници еи.

Того ради, тое прѣд реченное село Бозїещїи, вшнїи кꙋт, съ млины готови на рѣцѧ Бръладѣ, и съ винноградї и съ садове, како да ест выш(е) писанномꙋ нашемꙋ вѣрнномꙋ болѣринꙋ, Юргы вистѣрниковы, капекихаеви, права ѡтнина, и даанїе и миловаанїе ѡт г(о)сп(о)дств(а) мы, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходѡм, емꙋ и дѣтим его, и ѡначатом, и прѣѡначатом, и прѣщоратом и въсемꙋ родꙋ их, кто сѧ им изберет ближнѣишїи, непорꙋшенно николиже, на вѣки вѣчнїи.

А хотар томи прѧр реченномꙋ село Бозїещїи, вышнїи кꙋт, съ млини и съ винноградї, ѡт в(о)лост Текꙋчскомꙋ, да ест ѡт въсих сторони, по своими старами хотари, по кꙋда из вѣка ѡживали.

А на тое ест вѣра нашего г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писаннаго, мы, Иѡ Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлюбленим и сѫрдичних с(ы)нѡв г(о)сп(о)дств(а) ми, Стефан воевода и Иѡан воевода, и вѣра болѣр(и) наших: вѣра пана Григорїе Ꙋрѣке великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Ѳома великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил хетман и пръкълаб Сꙋчавски, и вѣра пана Тоадер Петрычѣикѡ и Трандафир пръкълабове Хотински, и вѣра пана Дамаскина и ...[2] пръкълабове Немецски, и вѣра пана Геѡргїе и ...[2] пръкълабове Романскио, и вѣра пана Юргакїе Катакозонно постелника, и вѣра пана Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш спътарѣ, и вѣра пана Геѡргїе чашника, и вѣра пана Юргакы вистїїарника, и вѣра пана ...[2] стѡлника, и вѣра пана Косте комиса и вѣра въсих болѣр(и) наших, великих и малих.

А по нашим животѣ и г(о)сп(о)дств(о)ванїе, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣти наших или ѡт нашего рода или пак кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ быти н(а)шеи земли, Мѡлдавстѣи, да не порꙋшит наше даанїе и милованїе, нъ але бы емꙋ дали и ꙋкрѣпили, почто ест емꙋ права даанїе и милованїе ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми, радї его праваа и вѣрнаа слꙋжба что нам слꙋжил и земли нашеи.

А на болше крѣпост и потвръжденїе томꙋ въсемꙋ выш(е) писанномꙋ, велѣли есмы нашемꙋ вѣрнномꙋ и почтенномꙋ п(а)нꙋ, Тѡдерашко Ꙗновичю великомꙋ лѡгофетꙋ, писати и наше печат привѣсити къ семꙋ истинномꙋ листꙋ нашемꙋ.

Ꙋ Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг҃, м(ѣ)с(ѧ)ца април(їе), а҃ д(ы)н(ъ).

Писал Дꙋмитрашко.

Иѡ Василие вѡевѡда <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios, Iorga vistiernic, capuchehaia, a slujit domniei mele din tinereţea lui, în vremea dinainte, cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Apoi iarăşi, când Domnul Dumnezeu s-a milostivit faţă de noi şi ne-a dăruit sceptrul şi domnia, ca să fim stăpânitor şi oblăduitor în ţara noastră, Moldova, de asemenea a slujit nouă şi ţării noastre cu toată inima şi cu tot cugetul său şi acum iarăşi, în Ţarigrad, nouă şi ţării noastre slujeşte[1].

De aceea şi noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă, noi l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit de la noi în ţara noastră, Moldova, cu un sat, anume Bozieştii de Sus, care este în ţinutul Tecuci, cu iazuri şi cu mori gata în râul Bârlad, şi cu vii şi cu tot venitul, care sat a fost dreaptă ocină şi dedină răposatei doamne a domniei mele, Theodosia, deoarece, când s-au împărţit între ei, s-a cuvenit în partea ei acel sat, Bozieştii de Sus, dinspre alte neamuri ale ei.

De aceea, acel înainte spus sat, Bozieştii, cutul de sus, cu mori gata pe pârâul Bârlad, şi cu vii şi cu grădini, să-i fie mai sus scrisului nostru boier credincios, Iorga vistiernic, capuchehaia, dreaptă ocină, şi danie şi miluire de la domnia mea, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, lui şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Ştefan voievod şi Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Grigorie Ureche, mare vornic de Ţara de Jos, şi credinţa panului Thoma, mare vornic de Ţara de Sus, şi credinţa panului Gavril, hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Toader Petricéico şi Trandafir, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Damaschin şi ...[2] pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Gheorghie şi ...[2] pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Iurgachie Catacozono postelnic, şi credinţa panului Dumitru Buhuş spătar, şi credinţa panului Gheorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iurgachie vistiernic, şi credinţa panului ....[2] stolnic, şi credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, fiindcă îi este dreaptă danie şi miluire de la domnia mea, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă ce ne-a slujit nouă şi ţării noastre.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toderaşco, mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

La Iaşi, în anul 7153 <1645>, luna aprilie, 4 zile.

A scris Dumitraşco.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXL/88. Orig., pergament (56 × 44 cm), sigiliu domnesc (9,5 cm în diam.) atârnat cu şnur de mătase roşie, având în câmp stema Moldovei şi legenda: † Печат Їѡ Василиє <воєвода, Божїю, мило>[3]стїю, господаръ земли Молдавскои; въ л(ѣ)то „зрмѳ („† Pecetea lui Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei; în anul 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, Divanul Domnesc, tr. 806, opis 916, dosar 18, f. 52 v. (rez.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 188-195 (text slavon după orig. şi trad. editorului).

[1] Aşa în orig.
[2] Loc liber.
[3] Rupt.

51 1645 (7153) aprilie 8, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стю, г(ос)п(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Scriem domniia mea la toate slugili noastre, câţi veţi înbla pen ţiganii, şi la slugi hătmăneşti, şi la giudzi şi la vătaji de ţigani, daca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi dé-acumu înnainte să veţi a lăsa în pace toţi ţiganii sv(i)ntei mănăstiri a Bistriţei, întru nemic să nu-i învăluiţi, nici la Iaşi să nu-i mai aduceţi, nici la alte lucruri a domnii méle să nu-i mai manaţi, nici ciubote să nu le luoaţi, pentru căci domniia mea m-am milostivitu şi am lăsatu p<e to>[1]ţi <ţ>[1]iganii boiereşti şi călugăreşti ca să fie în pace de toate lucrurile domnii méli şi de toate adétorili, după obicériul cel bătrân ce au fost mai denainte.

Şi nime să nu cutédze a-i învălui, nici dănăoar(ă), în veci, preste cartea domnii méle.

V Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) зрнг <7153/1645> ап(рилїє) и <8>.
† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ вел(ѣ)л.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXVIII/7. Orig., hârtie (30 × 18,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/51 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 325-353, nr. 1770 (rez. după orig.).

[1] doc rupt în orig.

52 1645 (7153) aprilie 10, Iaşi

<† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю>[1], г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Сѫж(є) г(ос)п(о)дств(о) ми дали и поновили <є>[1]сми м(о)левником нашем, єгѹмену и ѹсим калѹ<гером шт монастирь

www.dacoromanica.ro

Пѵтнен>[2]скои, и паки ѹсим послѹшникѡм их которїи бѫдѹт брѫнищереи которїи бъдѹт пазити и со< ... брани>[1]ща монастирска и вес хотар монастирски[3]. Şi să încépe hotarul din Văliva, opcina ...[1] Pojorâşte, pre opcina, pre la Paltin, pre obârşiile Falcăului, pre mijlocul Ciumârnii, în mă...[1] oa Poienii Ploşcei, pre la Minte şi pre la Ştehioara, la Hrebenişte cea Mare, pre Iaro...[1]ui, până în Chiciora Hostovului, şi până în Pârcălăbei, pre Jupaniia din obrăşiile ...[1], Poiana Dzăbroslavii[4], mijlocu Dzibroslavului în Muntele Havrilei, în Brătila, pre Bistricioarî în gios ...[1] pre Diiaca în gios, până în gu<ra>[5] Diecii, pre Bistriţă în sus, în gura Cârlibahului pre Cârlib<ah ...>[1] Găinei, în Moldoa , la Gre...[1]n...[1]dul Găinei, în Véje, la Făgeţel, ...[1] Arsură l<a>[1] Oglin<dă>[1], în Pănăghie, în dealul Cruci<i>[1], la Mése, în Prislop(ul) Véţiuleulu<i>[1] pre ...[1] pre-aicea iaste hotarul sv(i)ntei mănăstiri a Putnei, din dirése ce are sv(â)ntaa mănăsti<re de la al>[1]ţi domni ce au fostu mai den(a)inte de noi.

Dirept acéea, ca să le fie şi de la domniia mea direapt<ă ...ş>[1]i uric, cu tot vinitul.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает.
Ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрнг <7153/1645>, април(їе) ї <10> д(ь)нъ
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Suceava, Documente, I/56. Orig., hârtie (33,5 × 24), rupt la îndoituri şi lipsă treimea din stânga, restaurat, sigiliul domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, căzut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/52 (foto după orig.).

EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 154-155, nr. 412 (rez. după orig., completat după doc. din 1647 august 15 publicat de Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 126-127, nr. 60).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt şi completat după ediţie.
[3] „Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit acestor rugători ai noştri, egumenului şi tuturor călugărilor din mănăstirea Putna, şi iarăşi tuturor slujitorilor lor care sunt brănişteri care au păzit ... braniştea mănăstirii şi tot hotarul mănăstirii."
[4] „Poiana Dzăbroslavii", adăugat deasupra rândului, de altă mână, în aceeaşi vreme.
[5] Omis.

53 1645 (7153) aprilie 11, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la şoltuzul şi la pârgarii de târg de Huşi. Dămuvă ştire pentru rândul Episcopii dé acolea că m-am milostivit domniia mea şi am miluit cu acel scaun dé acolea pre rugătoriul nostru Ghidion episcopul.

Pentr-acéea, deacă veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să căutaţi câţi vecini şi posluşnici să vor fi luat la târg dé Episcopii[1], toţi să aveţi a-i da înapoi pe

www.dacoromanica.ro

mâna părintelui să-i ducă la Episcopie şi dé-amu înainte să nu mai priimiţi posluşnicii sau vecinii Episcopii la târg.

Aşijderé, să nu-i mai învăluiţi la podvoade sau la teslării[2], la olăcării, sau la alte mâncături a târgului, că, bine să ştiţi, că, de va mai vini la jalobă la domnia mea că-i învăluiţi, cu tine şoltuze îi voi întreba.

Тоє пишем г(о)сп(о)дств(а) ми.
Ꙋ Ꙗс, въ л(ѣ)тѵ ҂зрнг, април(їє) аі.
† Саам г(ос)подинъ велѣл.
Иѡ Василиє вѡєвода <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. 543, f. 46. Orig., hârtie difolio (31 × 19,5 cm), cerneală cafenie, sigiliu domnesc inelar, octogonal, aplicat în ceară roşie, având în câmp capul de bour, cu semiluna la senestra şi roza la dextra, iar peste coarne o coroană deschisă, şi legenda: † Їѡ Василїє воєвода Б<ожїєю милостїєю, господаръ Земли Мѡлдавскои>[3] († Io Vasilie voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei>[3]").

EDIŢII: Melchisedek, *Cronica Huşilor*, p. 35 (menţ. numai cu data de an), 69 şi 116 (rez. numai cu data de an); Vasilescu-Boiangiu, *Scrierea chirilică*, p. 48, pl. 23 (fasc.); *Catalog*, II, p. 353, nr. 1771 (rez.).

---

[1] Literele: „Episco", scrise peste alt cuvânt.
[2] „la teslării", adăugat deasupra rândului.
[3] Rupt.

54 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, слꙋгы н(а)ши Дꙋмитрашко шоимар, с(ы)нъ Тоадер шетрар, и съ Маѯимїꙗн Банѵл, съ жена єг(о) Додолина, и тиж(є) Чорчѣ и съ дъщї єѧ, Настасїѧ и Ирина, внꙋкове Тоадер шетрар, по их доброи боли, неким непонꙋждени а не приселовани, и продали своа праваа ѡтн(и)наа и кꙋпежна, половина село Влъшинещыи, что на Прꙋт, ꙋ в(о)лост Ꙗцскои, ѡт ватро село, и ѡт полѣ, и съ болотами рибними и съ вес приход, что таа половина село било праваа кѵпежна ѡт(ь)циве им ѡт на калѵгери светомѵ монастир Свети Сава, ꙋ тръг ѵ Ꙗцкомѵ. Та ѡни продали нашем вѣрним и почитеним болѣри, Глигорїє Ꙋрѣке великомѵ дворникꙋ Долнѣи Земли и Ѳ[т]оми вел дворник Вишнѣи Земли, ради една сто и петдесѣт леѵкови битих.

И платил им ꙋсе исплъно, тих п(и)н(ѣ)ѕи више писани, рн леѵкови битих, въ рꙋки тим више прѣд реченым Дꙋмитрашко шоимар, с(ы)нъ Тоадер шетрар, и Маѯимїꙗн Банѵл и жена єго, Додолина, и Чорчи и дъщи єѧ, Настасїѧ и Ирина, внѵци Тоадер шетрар, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, како да бъдет им и от г(ос)п(о)дс(т)в(о) ми правaa ѡтн(и)наа, и викѵпленїꙗ, и ѹрик и потвръжденїꙗ, съ въсѣм доходом, непорѹ<шено>[1] николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Ꙗс, въ л(ѣ)т(о) ҂зрнг, април(їе) ві д(ь)ни.

† Саам г(ос)подинъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Чохоранѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre Dumitraşco şoimar, fiul lui Toader şetrar, şi cu Maximiian Banul, cu soţia sa, Dodolina, şi, de asemenea, Ciorcea şi cu fiicele ei, Nastasiia şi Irina, nepoţii lui Toader şetrar, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, jumătate de sat Vlăşineştii, care este pe Prut, în ţinutul Iaşi, din vatra satului, şi din câmp, şi cu bălţi de peşte şi cu tot venitul, care această jumătate de sat a fost dreaptă cumpărătură părinţilor lor de la călugării sfintei mănăstriri Sfântul Sava, din târg din Iaşi. Aceasta ei au vândut-o credincioşilor şi cinstiţilor noştri boieri, Gligorie Ureche, mare vornic de Ţara de Jos şi Th[t]oma, mare vornic de Ţara de Sus, pentru o sută şi cincizeci de lei bătuţi.

Şi le-au plătit lor totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 150 de lei bătuţi, în mâinile mai sus [înainte] zişilor Dumitraşco şoimar, fiul lui Toader şetrar, şi Maximiian Banul şi soţia sa, Dodolina, şi Ciorcea şi fiicele ei, Nastasiia şi Irina, nepoţii lui Toader şetrar, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Drept aceea, să le fie lor şi de la domniia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întăritură cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645>, aprilie 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit. <m. p.>.

† Ciohoranul <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Запис за кѹпежна на половина сел(о) Влъшинещи, ѹ в(о)лост Ꙗши („Zapis de cumpărătură pe jumătatea satului Vlăşineşti, în ţinutul Iaşi"; <şi două din sec. al XVIII-lea>: 7153 <1645> apr(ilie) 12. Vlăşineşti; 7153 <1645> apr(ilie) 12. No. 7.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/54 (foto după orig. ce se păstrează în Arhiva Secţiei din Sankt – Petersburg a Institutului de Istorie, Fond Acte moldoveneşti, dosar 72, hârtie (20 × 29,2 cm), sigiliu timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю

www.dacoromanica.ro

м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). „ѕрмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 scptembrie 1 – 1634 august 31>").

EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 123-125, nr. 47 (text slav după orig., trad. editorilor şi facsimil la sfârşitul volumului).

[1] Slove acoperite de sigiliu.

55 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Пишем г(ос)п(о)дс(т)в(о) ми слѹги г(ос)п(о)дс(т)в(а) ми, пъркълабом ѡт в(о)лост Ковѹрлуискомѹ, и пъркълабом от търгѹ Гълацскои, и глобником и дешгѹбинарим[1]. Deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi să aveţi a lăsa în paci satul Branişti, ce-i într-acel ţănutu, a Covurluiului, ce-i a Ep(i)sc(o)piei de la Roman, întru nemic să nu-i învăluiţi, nici să-i globiţi, nici deşugubin(i) să nu le luaţi, nici alte gloabe, nici giud<...>[1] nu-i giudecaţi, nici să-i globiţi, ce să aibă a-i giudeca şi a-i globi părint<ele ... n>[1]ostru ales, Anastasie ep(i)sc(o)pul de Roman, cum au fost obicéa<iul ... .

Aşij>[1]dere, şi tu şoltuze d<e ... Gă>[1]laţi întru nemic să nu-i învălue<şti nici>[1] la podvoade, nici cai de olac să nu le iai, ce de toate să fie în pace.

Тое пишем. Инак не ѹчените.

<ѹ>[3] Iйс, „ѕрнг <7153/1645> ап<рилїе> вї <12>.

† Сдам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Roman, I/1. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/55 (xerocopie).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 48, nr. 1777 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 535, nr. 1772 (rez. după orig).

[1] „Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor domnii mele, pârcălabilor de ţinutul Covurlui, şi pârcălabilor de târgul Tecuci, şi globnicilor şi deşugubinarilor."

[2] Rupt în orig.

[3] Acoperit de sigiliu.

56 1645 (7153) aprilie 12, Iaşi

† Иѡ Василїе вшевѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскѡи. Adec-au venit înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri boiari, mari şi mici, Cârstea, şi frate-său, Arsănie, şi Onciul şi veri(i) primari a lor,

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Blehan şi Calistru, şi Ion, nepotul îi Bădiuaie[1], şi cumnată-său, Miron, toţi nepoţii lui Gură de în Coposéni, şi semenţiia lor, Leontie şi Vasilie Cociorvă, şi toţi nepoţii Simei, şi s-au pârât înnaintea domnii méle pentru o sălişt(e) de sat, anume Bărboşii, cu boiarinul domnii mél(e) Ştefan Moimăscul ce-au fostu armaş mari.

Deci domniia mea le-am dat hotarnic pre boiarinul domnii mél(e), pre Néniul vornicul, de le-au hotărât pre uricele lor. Dec(i) giumătate de sat s-au venit dumisali, armaşului, partea cea den gios, iar partea cea de în sus s-au venit răzéşilor, cari mai sus scris[1]; iar de în vatra satului s-au venit armaşului, vatră de sat de în Izvorul Fântânei spre pădure către apus, şi cu livadă cu pomăt pre vatra satului.

Aşijdere, o prisacă ce o au fostu descălecată de părinţii armaşului şi a giupânésăi lui, Irina, de în dzilel(e) Erimiei vod(ă). Mai apoi, şi armaşul cu giupâneasa lui au pus pométe ş-au făcut cas(ă) şi zemnici, cu multă cheltuial(ă) a lor; iar acmu, deac-au hotărât, acea pri<sacă>[2] s-au venit pre partea răzéşilor, cari mai sus scriu. Dec(i) acei răzéşi au poftit bani, preţul prisăcii.

Dec(i) dumnealui armaşul, împreună cu giupâneasa lui, Irina, s-au tocmit cu răzéşii săi şi le-au dat pre acea prisacă doispréce galbeni de aur, ca să l(e) hie moşie neclătit(ă), în véci.

Aşijdere, şi pentru vatra satului şi cu livada au rămas răzéşii să n-aibă treabă cu acea vatră de de sat şi cu livada. Şi prisaca li-i plătită cum mai sus scrie, ca să hie acéstea, vatra satului, şi livada şi prisaca, moşie neclătită, în véci, armaşului şi giupânései lui şi ficiorilor săi.

Ş-aceasta pâră să nu s(ă) mai pârască nici odănăoară, în véci.

Оу Іѧс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрнг ап(рилїе) вї.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: **† Запис ѡт сило Бърбоши ѡт в(о)лѡс(т) Кърлег(ъ)тѹр(а)** („† Zapis din satul Bărboşi, din ţinutul Cârligătura"), <şi una din sec. al XVIII-lea>: Vasăli voievoda. Bărboşii. 7153 <1645> ap(rilie) 12.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/148. Orig., hârtie difolio (35 × 24,8 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: **† Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв** („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/56 (xerocopie după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

57 1645 (7153) aprilie 12

Un ispisoc de la domnul Vasâlii v(oie)v(o)d, din 7153 <1645> aprilie 12, cuprinzător de împărţire satului Brăeşti, zicând cu iazul, şi vecinii, şi cu pomăt, şi cu livezi, şi cu fânaţi şi cu toate veniturile. Şi au rămas în pace Agafii: giumătate de sat din Brăeşti(i) din Gios, şi cu un râmnic ce esti în pomăt, şi alt râmnic ce l-au făcut singur şi cu fânaţ.

Aşijdere, şi un iaz ce este pi vali Văculeştilor, pi din sus de pod, şi alte iazuri mari ce sînt pe Brăiasa, să fie amânduror fraţilor dimpreună, lui Vasâlii şi Agafii, şi fânaţ pe vale, ce să numeşte Lozăe, pe vale tocmai până în iazul ce scrii mai sus, iazul Brăiasa, şi alte locuri de iazuri câte vor fi pe neîmpărţite, ca să le fii lor dimpreună, amânduror fraţilor, şi cu toate veniturile.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDL/108, f. 190. Rez. într-o copie a unei mărturii hotarnice din 1823 noiembrie 28.

58 1645 (7153) aprilie 15, Iaşi

<† Иѡ Василїє вѡєвѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскѡи. ...>[1] să mergeţi la sat la Mireşti şi să strângeţi oameni, megiiaşi di pri pregiur, din sus şi din gios, şi să alegiţi parte fetelor Ilenii, năpo(a)tele Stanii, din sat din Mireşti, din vatra satului, şi din câmp, şi din fânaţ, şi din pădure şi din tot vinitu, ce va hi parte Stani şi a nepoate[le]lor ei, f<et>[2]ele Ilenii, precum le vor spune drésele. Şi să socotiţi foar<te>[2] pe dréptate, cum veţi afla cu oameni <bu>[2]ni; să faceţi o scrisoare d<e>[2] acolo şi să ne daţi ştire.

Тоє пишем г(ос)п(о)дс(тво) ми. Инак не бъдет.

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг[3] <7153/1645> ап(рилїє) єі <15>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XL/72 b. Orig., hârtie (25 × 20 cm), filigran, rupt în partea de sus şi în partea de jos.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/58 (foto).

---

[1] Tăiat şi pierdut.

[2] Rupt.

[3] Cifra unităţilor este puţin ştearsă.

59 1645 (7153) aprilie 18

7153 <1645> ap(rilie) 18. Întăritur(ă) de la Vas(i)lie vod(ă) pe un vad de mo<a>[1]r(ă) numai[2].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti, V/3, nr. 3. Menţ. într-un izvod de documente.
Inst. de Istorie „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/59 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 353, nr. 1773 (menţ.).

---

[1] Omis.

[2] „numai", deoarece doc. anterior din perilipsis, din 1608 (7116) martie 10, cuprinde întăritura acordată de Constantin Movilă voievod mănăstirii Secul, pentru „un vad de moară în Siret, în hotarul târgului Şchei, din jos de târg, şi cu o bucată de loc din acelaşi hotar ... să-şi aşeze sat" (*D.I.R.*, A, XVII, II, p. 147, nr. 187; vezi şi *Catalog*, I, p. 313, nr. 1352).

60 1645 (7153) aprilie 19, Iaşi

† Иѡ Василїе вѡевѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мѡлдавскѡи. Adecă s-au pârât de faţ(ă), înnaintea domnii méli, Vasilie şi Rusul, ginerii Vărvarii, cu socrul lor, cu Larion, pentru o parte de ocină din sat din Vereşéni, se sîmtu pre Moldova, în ţinutul Sucévii, dzicându Vasilie şi Rusul cum acea parte de ocină iaste direaptă moşie a so(a)cră-sa, a Vărvarii; iară după moartea ei s-au sculatu Larion, socrul lor, şi au luatu altă femée, şi acmu va să fac(ă) parte dintr-acea oc(i)nă şi feciorilor săi, cari-i are cu acéia femée, şi au arătatu şi nişte hârtii mencinoasă.

Deci domniia mea am socotit cum nu să cade să aibă treabă feciorii lui Larion, cari-i are cu aceé femée, într-acé parte de oc(i)nă, ce să ţie numai feciorii Vărvarii, pentru căci iaste direaptă oc(i)nă şi moşie a ei. Deci Larion şi cu feciorii lui au rămas din légi de-naintea domnii méli, iar Vasilie şi Rusul şi alţi fraţi a lor, feciorii Vărvarii, ei s-au îndireptat, cum de-acmu înnainte, ca să aibă a-şi ţiné ei oc(i)na şi moşiia, toată partea Vărvarii, cât să va alége partea ei, cu tot vinitul. Şi să nu să mai pârască de aceasta pâră nici odănăoară, în véci, preste cartea domnii méli.

Инак не ѵчините.

Оу Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїе) ѳї <19>.

† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велѧл.

Дръгѹш <писал>.

Arhivele Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/41. Orig., hârtie (30,5 × 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/60 (xerocopie după orig.).

61 1645 (7153) aprilie 20

Zapis din v(e)let 7154 <1645> ap(rilie) 20, întru care scrie:

Adică eu, Toader, ficiorul lui Vasâlie, nepotul Marcii, şi cu fămăia mea, Onopiiam[1], scriem şi mărturisim, cu acest zapis al nostru, cum noi, di nimi nevoiţi,

www.dacoromanica.ro

nic(i) asupriţi, ce de a noastră bunăvoia, ni-am tocmit cu Ursul de Părtănoş(i) şi i-am vândutŭ partea noastră di ocină, ce să va alegi dintr-un bătrân, giumă(ta)te de bătrân. Şi s-au vândutŭ drept un bou, şi boul s-au socotit, drept 3 ug(hi), şi pâni di alţi 3 ug(hi).

Şi di aici înnainté să-i fie Ursului driapt(ă) ocină şi moşiie şi ficiorilor săi, în vec(i), i proci.

Bibl. Acad. Rom., Bucureşti, Ms., nr. 5181, f. 137 v. Copie.

---

[1] Greşit în copie.

62 1645 (7153) aprilie 22, Iaşi

† Иѡ Василїе боевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)дарь Земли Молдавскои. Пишем г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми болѣрино нашеми Neanul vornicul de glo(a)tă. Dăm ştire cum au pârât Miron de Iurghicéni pre boiarenul nostru credincios, Dumitru Buhuş vel spătariu, pentru neşte fân[1] ce-au mâncat iapele lui Miron şi s-au tâmplat unul dintr-acei cai de s-au omorât, sărindu preste un gardu.

Drept acéia, deaca vei vedea cartea domnii mél(i), iar tu să mergi acolo şi s(ă) strângi o(a)meni buni de pren înpregiur, să-i întrebi de vor fi înblând vitele lui Miron făr(ă) de păstoriu, cum au dat sam(a) dumnealui, Buhuş spătariul, înnaintea no(a)stră, şi să va afla că i-au făcut pagubă şi într-alţi ai, mai de demultu, dumisale şi o(a)minilor săi, iar tu să-i înpli[2] de pre Miron to(a)te pagubele, cât să vor afla că a făcut dobito(a)cele lui; şi acel cal, încă să fiie mortu; şi să-i iai şi gloabă porţii de pre dânsul. Iar de să va găsi că au avut Miron păstoriu la bucatele sale şi s-au făcut numai estimpu, pacubă[3], să aibă a plăti o(a)menii lui Buhuş spătariul, calul, iar Miron să plăteas(că) ispaşea cum vor mărturisi o(a)meni buni, carii au fost ispăşéri.

Şi de-acmu înnainte să aibă Miron a-ş(i) pune păstoriu la bucatele sale, iar de nu-şi va pune păstoriu, to(a)te acélé bucate să vor lua la domnie şi nu s(e) vor mai da nice dănăo(a)ră.

Тое пишем г(ос)п(о)д(ст)в(о) ми. Инак не ѹчинит(и).
Оу Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїе) кв <22>.
† Сам г(оспо)д(и)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/95. Orig., hârtie (30 × 20,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" - Iaşi, Fotografii, XXVIII/62 (foto după orig.).

---

[1] „fân", scris peste alt cuvânt.
[2] Slovele: „pli", scrise peste un cuvânt şters.
[3] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

63 1645 (7153) aprilie 24, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода Б(о)жию милостїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră Vasilie[1] Capşea de Săcuiani. Dămu-ţi ştire că s-au jeluit înnaintea domnii méli boiarenul domnii méli, Roşca ce au fost vistérnic, pre Cărăiman ce au fost pitari dzicându că va să ezască un iaz, ce iaste pre partea boiarinului nostru, ce scriem mai sus, la sat la Zăvoiani.

Dereptu acéia, deaca vei vedea cartea domnii mél(e), iar tu să aibi a mérge şi să opreşti pre <Că>[2]răiman să nu ezască până véi hi de faţ(ă).

Acesta-ţi scriem domniia mea şi-ntr-alt chip să nu faci.

V Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїє) кд <24>.

† Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(ет) ѹчи(л).

† Михалчѣ <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o scrisoare, din 7237 (1729) iulie 7, a Ilincăi Lupuleasa şi un fragment dintr-o altă scrisoare, din aceeaşi vreme (fără dată de an), ianuarie 29, Focşani, scrisă de un anume Luca, iar pe fila 2 recto, mai multe însemnări din sec. al XVIII-lea, aflate în legătură cu scrisorile de mai sus>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLVIII/19. Orig., hârtie difolio (29,8 × 19 cm), filigran, restaurat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Ibidem, CDXXII/199, f. 1 v., nr. 8 (rez. într-un perilipsis de la începutul secolului al XIX-lea); ibidem, CDLXII/13, nr. 3 (rez.); idem, Arh. M. Costăchescu, Caiet I, p. 57-58, nr. 37 (copie de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/63 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Arhiva*, fasc. I, Iaşi, 1928, p. 65-66, nr. 54 (orig.); idem, *Surete*, XXI, p. 65-66, nr. 54 (orig.); Costăchescu, *Opis. Drosu*, p. 354 (rez. edit., după orig.).

---

[1] Scris de altă mână cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

[2] Rupt.

64 1645 (7153) aprilie 25, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, В(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидѡше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих, кнѣгинѣ Илинка, дочка Геѡргїє Калапод, съ зѣт єи Щефан Симиничан, и съ внѵкове єи ...[1], и сестри[и] ємѵ ...[1], дѡчкъї Сафти, по их дѡбрѡи вѡли, неким непонѵждени а ни присиловани, и прѡдали свои права ѡтн(и)на и измѣнно, ѡт село Мовилѣни, ѡт четвръта село половина, что подли Кривещи, ѹ в(о)лост Рѡманскѡи, ѡт ватрѵє село, и ѡт полѣ, и ѡт сѣнножати, и съ садове и ѡт вес приход. Таа ѡни

www.dacoromanica.ro

прѡдали наш<е>[2]мѵ вѣрнномꙋ бѡлѣринѵ, Дѵмитрашко Бꙋхꙋш вел спът(ар), ради шест десѣт леѵкѡви бытих.

И платил им исплънно, ѡт прѣд нами и прѣд нашими бѡлѣри.

Тѣм радї, какѡ да бъдет его м(и)л(ос)т(и) праваа ѡтн(и)на, и викꙋпленїе и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїе) ке <25>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т <m. p.>.

† Дѵмитрѵ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, cneaghina Ilinca, fiica lui Gheorghe Calapod, cu ginerele ei, Ştefan Siminicean, şi cu nepoţii ei ...[1], şi surorile lui ...[1], fiicele Saftei, de bunăvoia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi schimbătură din satul Moviléni, din a patra parte de sat jumătate, ce este lângă Criveşti, în ţinutul Roman, din vatră de sat, şi din câmp, şi din fânaţ, şi din livezi şi din tot venitul. Aceea ei au vândut-o credinciosului nostru boier, Dumitraşco Buhuş mare spătar, pentru 60 de lei bătuţi.

Şi le-a plătit deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură şi întăritură, cu tot venitul, neclintit.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645> aprilie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Acest zapis mi l-au dat mătuş(a) me, Hăbăşasca, pe sat pe Movilen(i), care-i este şi ei danie de la spăt(arul) Dumitraşcu Buhuş, şi mi l-au dat. Leat 7236 <1728> iun(ie) 20. Costantin Abaza <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCLXXXV/47. Orig., hârtie difolio (29,5 × 20,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut şi imprimat pe plicatura documentului.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/64 (xerocopie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 102-103, nr. 64 (text slav după orig. şi trad.).

---

[1] Loc liber.

[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїе воевода, Б[о][1]жию м[и]лостїю г[о]сп[о]даръ Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великих и малих, Щефан и съ братїꙗх ему, Тънасїе, и сестра их, Марїа, и съ шурин им, Леонтїе, с[и]н[о]ви Глигорїе, и съ братаничеве их, Дръган и сестра ег(о), с(ы)н(о)ви Нѣнюл Добош, и тиж(е) Думитра и съ брат еи, Видруци, с(ы)н(о)ви Мика, и тиж(е) Мардарїе и съ братїꙗх ему, с(ы)н(о)ви Истратїе, въси внуци и прѣонуци поп Ивашко и Ион, по их доброи воли, неким непонуждени а ни приселовани, и продали своа праваа отн(и)на, от урик что имал дѣдове их, поп Ивашко и Ион, от Богдана воевода, от половина село Бръльдѣни, от шестаа част третаа част, что на Прут, у в[о]лост Лъпушною, от ватрує село, и от полѣ, и от царину и от вес приход. Та они продали слуга г(о)сп(о)дс(т)ва ми Профир митник вел, радї осим десѣт и пет леукови и четири локот за фииландръш, что он дал Щефан(о)ви Пагул юзбашѣ, за нꙗких домове что сътворил юзбаш Щефан на тоа част за отн(и)ну, почто он бил купил пръвїи от Думитра, дочка Маика, безнанїѧ инших племеници еѧ выш(е) писаним. А потом въстал сѧ тих виш(е) писаним племеници Думитра и вратил тих п(и)н(ѣ)ѕи въспѣ Щефанови юзбашѧ.

И въстал сѧ слуга г(о)сп(о)д(ст)ва ми Профир вел митник и платил исплънно тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(е) писан, <п҃е>[2] леукови битих и четири локот за фїилѣндрѫш, въ руки тим выш(е) продажинци, въси внуци и прѣонуци и поп Ивашко и Ион, от прѣд нами и прѣд нашими болѣрин.

И но ми, ꙗко увидѣхом их доброволное токмеж(е) <и>[2] исплъное заплату, а ми и от нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом слуѕѣ г(о)сп(о)д(ст)ва ми Профир митник на тоа выш(е) прѣд реченна от половина село Бръльдѣни, от шестаа част третаа част, от ватрує село, и от полѧ, и от царин(ъ), и съ сѣнножатими и съ вес приход, како да бѫ ему праваа отн(и)ну, и викупленїе, и урик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непоколѣбими николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не умишает прѣд сим истинну листу нашему.

У Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) к҃е.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл[3].

Тодерашко вел лог(о)ф(е)т.

Думитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ştefan şi cu fraţii lui, Tănasie, şi cu sora lor, Maria, şi cumnatul lor, Leontie, fiii lui Grigorie, şi cu nepoţii lor de frate, Drăgan şi cu sora lui, copiii lui

www.dacoromanica.ro

Neaniul Doboş, şi de asemenea Dumitra şi cu fratele ei, Vidruţă, fiii Maicăi, şi de asemenea Mardarie şi cu fraţii lui, fiii lui Istratie, toţi nepoţii şi strănepoţii popii Ivaşco şi ai lui Ion, de a lor bunăvoie, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, din uricul ce au avut moşii lor, popa Ivaşco şi Ion, de la Bogdan voievod, din jumătate de sat Bârlădéni, din a şasea parte a treia parte, care este pe Prut, în ţinutul Lăpuşnei, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină şi din tot venitul. Aceasta au vândut-o ei slugii domnii mele Profir, mare vameş, pentru optzeci şi cinci de lei şi patru coţi de filandrăş, pe care el le-a dat lui Ştefan Pagul iuzbaşa, pentru nişte case pe care le-a făcut iuzbaşa Ştefan pe această parte de ocină, pentru că el a cumpărat mai întâi de la Dumitra, fata Maicăi, fără ştirea celorlalţi nepoţi ai ei mai sus scrişi. Şi după aceea, s-au sculat aceşti mai sus scrişi nepoţi ai Dumitrei şi au întors îndărăt aceşti bani lui Ştefan iuzbaşa.

Şi s-a sculat sluga domnii mele Profir, mare vameş, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 85 de lei bătuţi şi patru coţi de filandrăş, în mâinile vânzătorilor de mai sus, toţi nepoţii şi strănepoţii popii Ivaşco şi ai lui Ion, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi noi, dacă am văzut de a lor de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, am dat şi de la noi şi am întărit slugii domniei mele Profir vameş această mai sus numită <ocină>, din jumătate de sat din Bârlădéni, din a şasea parte a treia parte, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din fânaţ şi din tot venitul, ca să-i fie lui dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, netulburat niciodată, în veci.

Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

În Iaşi, anul 7153 <1645>, luna aprilie 25.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt.

Dumitraşco <a scris>.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 67-69, nr. 47. Text slav şi trad. după orig. ce se păstra în Arh. Direcţiei Cadastrului din Chişinău, dosar nr. 36, f. 13, însoţit de un suret, ibidem, f. 14.

ALTE EDIŢII: Iorga, *Lucruri nouă*, p. 87 (rez. cu extrase, după orig.).

[1] Parantezele editorului.

[2] Omis în textul slavon.

[3] Urmează menţiunea: L(ocul) p(eceţii).

66 1645 (7153) aprilie 27

<† Иѡ Василїе воєвода>[1], в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мѡлдавскои. ...[1] дали єсми сєс лист <господства ми ...>[1]ei mea Costanda ot

www.dacoromanica.ro

Balosineşti ... [1] de acéia ca să <hie tare şi p>uternică cu cartea domniei méle a-ş(i) ţiné şi a-ş(i) pă<...>[1] ocină şi moşie din sat din Balosineşti şi din tăt<...>[1] din vatra satului, cu <to>[1]t venitul, câ<t>[1] va ... [1] dintr-acéia ca pe ... [1] a cosi fân ... [1] a lua a dzecea ... [1] fân, din tot vinitul, ... [1] iaste ... [1] alias(ă).

... [1] acéia nime să nu ... [1] ai ţiné sau a opri ... [1] faţ(ă) înnaintea domn<iei mele ...>. [1]

Л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ап(рилїє) кз <27>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXIV/7. Orig., hârtie (30 × 13 cm), rupt şi restaurat, lipsă o treime din document (partea stângă), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/66 (xerocopie).

---

[1] Rupt.

67 <1645> aprilie 27, Stavciani

† Adécă eu, popa Grihca[1], şi cu priute(a)sa, Irina Anghelina[2], cumu s-au sculat de bonăvoia sa, de nime nevoit, nice asuprit, de am vândut cumpărătură ce av[3] fost cumpărat tăt(â)-miu Romşa, în sat în Săgiréni, din a patra parte di sat, giumate, o am vândut dumisali, lui Bălan comisului, <drept>[4] 60 de léi.

Şi în tocmala no(a)stră au fost: Petrică ot Şerbinţi, şi Brat ot tam, şi Badul ot Cerlenî, i Tofan ot Nesvoe, şi Ştefan ot Cruhlicŭ, i Ionaşco ot Cruhlicŭ, Ionaşco s(â)nă Petricin.

Şi Vasilie Cornescul писал, să s(e) ştie.

Пис(а) оу Ставчан(и), мес(ѧ)ц(а) ап(рилїє) кз <27>.

† Popa Griga <m. p.>[5].

† Аз, Пътрашко Чоголи бив лог(о)ф(є)т, искал <m. p.>.

† Аз, Єфримъ Хъждъѵ, искал <m. p.>.

... <m. p.>[6].

† Аз, Гаврилаш Хъждъѵ, искал <m. p.>.

† Андроник Бадѹл <m. p.>.

† Петрика <m. p.>.

† Ивонашко[7], сѫн(ъ) Петричин <m. p.>.

† Приклѵчит се на тои токмеждѹ[8] ... <m. p.>[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, XCI/14. Orig., hârtie (30,5 × 20,5) filigran, sigiliu inelar oval, aplicat în fum, al popii Griga, având în câmp slovele numelui în ligatură.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/67 (xerocopie).

Datat după doc. din 1645 (7153) mai 16, unde apar câţiva dintre martorii prezenţi şi în acest document.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 353, nr. 1774 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1605 (rez. după orig.).

[1] În semnătură: Griga.
[2] „Anghelina", scris deasupra cuvântului precedent, care nu a fost anulat.
[3] Greşit, în loc de: „au".
[4] Omis.
[4] Urmează un sigiliu.
[5] Sigiliu inelar.
[6] Semnătură neclară.
[7] În text: Ionaşco.
[8] „† S-a întâmplat la această tocmeală".

68 <Aprox. 1645 (7154)> mai

† Adecă eu, Andreica, feciorul Semei, nepotul lui Ionaşco, fratele Moschiciului, scriu eu însumi pre mine cu cest zapis al nostru cum am vândut eu o parte de ocin(ă) din sat din Vascăuţi, din partea tatălui meu, Semei, ce să va alege dinspre frăţie mei a mea parte, a şésea part(e) din parte tătâne-meu, Semei, şi o am vândut lui Gavrilaş Căpotici, şi o am vândut în preţ, dereptu cincisprăceace[1] oi, cu mei alature şi cu lân(ă), şi cinsprădzéci[2] oi stérpe şi cu lân(ă). Şi o am vândut eu, de bun(ă)voia mea, de nim(e)ne nevoit, nici asuprit, ce am vândut de a mea bun(ă)voie.

Şi în tocmala no(a)stră au fost mulţi oameni bun(i), bătrân(i) şi tiner(i) din sat şi din megiiaş(i), anume au fost: Platon ot Cohăreşt(i), şi au fost Bădaşco din Cunic(e) ce-au fost părcălab, şi Brat căpitan ot Cotujan(i), şi Toader diiacul de acol(o), şi Ştefan ot Tomilăuţi şi Răghineţŭ ot Cohăreşt(i).

Şi eu, popa Simion, am scris.

Şi Eremie Buga şi Nădăbaico.

Deci vădzându noi, a lor de bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plat(ă), noi am scris ceastă mărturie, ca s(ă) hie de gredinţă.

За сїе пишем и свѣдїтелствѹем и ликуите съ Б(о)гѹм, амин[3].

Пис(а) оу Китеци, маи ...[4] д(ь)н(и).

Їз, поп Симиwн, подписах.

Їз, Тwадер, искаХ

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXIX/18. Orig., hârtie difolio (31,5 × 19,8 cm), rupt şi restaurat, opt sigilii inelare, aplicate în cemeală, cu animale, păsări şi decoruri geometrice în câmpuri.

Datat în funcţie de doc., din 1645 (7154) noiembrie 19, prin care Gavrilaş Căpotici vinde această parte din Văscăuţi.

[1] Aşa în orig.
[2] Literea „dz", modificată din altă literă.
[3] „Pentru aceasta scriem şi mărturisim şi ne înfăţişăm cu Dumnezeu, amin."
[4] Data de zi, acoperită de cemeala unui sigiliu.

www.dacoromanica.ro

O scrisoare, din velet 7153 <1645> maiu, scriind aşe, Gheorghii Ştefan sulger i Apostol pârcălabul de Orheiu: adică mi-au triimes măriia sa, vodă, să socotim şi să alegim locul satului, a Isacovii, dispre hotarul târgului.

Deci am socotit cu oamini buni din târg, anumi: Gligori ci-au fost şoltuz, şi Sămion Mihuleţi, şi Vasâli Drăghinici, şi Tănasă Drăghinici şi Enachi Ştefulenca şi mulţi oamini buni, de prin pregiur megieşi, ca să vini hotarul satului Isacovii din drumul târgului la dial, pre Rublinca, până la muchiia dialului, în Hârtop; şi aşa merge tot înnainte pâră întră drumul în pădure şi zâci că au şi stâlpit.

Şi, pentru credinţa, am iscălit.

După Sava, *Doc. Orhei*, p. 84, nr. 79. Copie prescurtată într-o hotarnică din 1805 august 20 a spătarului Lupu Donici, ce se păstra la Direcţia Cadastrului din Chişinău, dosar 16, f. 197 v. Editorul menţionează că „la acea dată documentul se afla în posesia răzeşilor din Isacova".

70 <Aprox. 1645> mai 2, Vapreuca

† Cinstite al nostru părinte, d(u)mn(ea)ta giupâne Toderaşco logofăt mare, să fii d(u)mn(ea)ta sănătos. Dau ştire dumital(e) că mi-au venit cinstită carte măriei sal(e), lui vodă, să strângu oameni buni, să alegu parte dumisal(e), pan Iorga postelnicului celui mare, despre alţi răzeşi den Cerepcău, caré doo părţi au cumpărat d(u)mnealui, postelnicul, de la Voico logofătul, iară răzeşilor săi au rămas trei părţi nevândute. Tot satul Cerepcăul s-au aflat cinci moşi.

Deci am strânsu oameni buni, megiiaşi de pren pregiurul Cerepcă[u]lui, anume: Iorescul den Tomilăuţ(i), şi popa Ianaşco de Vascăuţ(i), şi Iani de-acolea, şi Grăjdan de Stoicani, şi Nechifor de Voroncăuţ(i) şi Pâhno de-acolo. Şi au fost toţi răzeşii, carii au fost de Cerepcău, anume: Burdugan cel bătrân, şi To(a)der, şi Drăgan, feciorul Mancioei, şi Văsiian, fratele Ştefcăi vătah, şi Ionaşco, şi Gavriil, feciorii Coiliţă(i), şi Gheorghie, feciorul Iaremicei, şi Vasilie Fléca şi cu Iaremiicea, feciorii Petrei, şi alţi răzeşi, toţi, şe-au arătat ei hotarăle cele bătrâne, pre unde au ţinut Voico logofătul.

Şi s-au început acest hotar, parte d(u)m(i)sal(e) postelnicului, den gios, cum den vatra satului, aşé şi den tot locul, s-au început den obârşiia Blitniţei, despre hotarul Ciornei, dentr-un stâlpu de piatră, de-acolea tot drumul pre lângă réd(i)u, până într-altă piiatră, ce-i lângă drumul Alaciovului, ce merge la Iaş(i), pre de(a)supra Cerepcăului, de ciia într-altă piiatră, ci iaste de(a)supra Cerepcăului, de-acolea într-altă piiatră, ce iaste de(a)supra casei lui Mihailo Cărzac, de ciia tot matca pârâului la altă piiatră în piscu, preste iazul Celebiei, de-acolea la altă piiatră de(a)supra văei Camencei, în piscu, şi altă piiatră în matca văei Camencăi, şi la alt

www.dacoromanica.ro

stâlpu de piiatră, până în vârvul dealului despre Ţiganeşti, lângă un drum ce merge pre deal la Văidiiani; iară rădél s-au înpărţit deusebi, însă pomii cu un drum ce mergé pren mijlocul rédiului, parte den sus de réd(iu) să hie răzéşilor, parte den gios să hie dumisal(e) postelnicului. Şi s-au pus doi stlăpi[1] la réd(iu), să n-aibă price la pome.

Aceasta dau ştire dumital(e), să hii d(u)mn(ea)ta sănătos, єж(є) ѡт Х(рист)є, амин[3]. V Вєпроѵка маи в҃ <2>.

† Аз, Тѡ(а)дєр ворник бив, scris-am cu mâna mea, искал <m. p.>.

† Mai mic fecior şi sluga dum(i)t(a)le, Тодєрашко бив дворник глотнїи.

<Pe verso-ul filei a doua, trei însemnări contemporane>: † Hotarul Corepcăului, de la Soroca, di la Iorga postelnicul; † ot Mihai <şi> Гвоздѵ Въпрєѹка.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, IV/236. Orig., hârtie difolio (30 × 19,5 cm), filigran, sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală, având în câmp un scut heraldic, cu mobile neclare, timbrat de o cască cu lambrechini şi cimier (o pasăre?).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/70 (xerocopie după orig.).

Datat după Toderaşco, fost vornic de gloată. Toderaşco a ocupat această dregătorie în anul 1644 (*Catalog*, II, p. 348, nr. 1738), după care nu mai este amintit printre vornicii de gloată (poartă). De asemenea, la datare am ţinut seama de anii între care Iorga a fost mare postelnic şi Toderaşco Ianovici mare logofăt (Nicolae Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 409-411).

---

[1] Aşa în orig., în loc de: „rediul".

[2] Aşa în orig.

[3] „care <este> de la Hristos, amin".

71 1645 (7153) mai 4

† Adică noi, Costantin Bantăş, şi Pănteleiu de Hărliceşti şi Alexa dé acolo, dăm ştire, cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit la noi cinstita cartea măriei sale domnu nostru ca să strângem oameni buni, megiiaşi, şi den sus şi den gios, să alégem hotarul Blăgeştilor despre a Petreştilor şi a Petreştilor despre a Blăgeştilor şi să punem stâ<l>[1]pi.

Deci noi am strânsu oameni buni, megiiaşi: Avram de Grozeşti, şi Patrichie de Orbic, şi Ionaşco de Cândeşti, şi Pătraşco de Zberăşti, şi Gligorie de Orbic, şi Petrea Géferi de acolo, şi Gligorie brăhariul de Bociuleşti, şi Toader de Blăgeşti, şi Gligorie Vărdzar de Durneşti şi mulţi oameni buni, şi am ales şi am stâlpit, că să s(e) ştie hotarul unuia despre alaltu.

Hotarul iaste la câmpu den sus, den Fântâna îi Parce, puţinel mai sus, am pus bolovan, şi în direptul locului la un hânsu mari de spini, şi den spini în gios până în lacul cu peperigul, den lac în gios, în direptul lacului, în Blăgeasca, unde au fost

www.dacoromanica.ro

prisaca ...[2]şcăi, iar de acolo în gios pre marginea poienei cei mari, în gios, până în Léspedzi. Aşijderi, den sus de Fântână îi Parce, în dreptul locului până în Groapa lui Ghéţe, iar den Groapa lui Ghiiaţe, în direptul locului, în codru, până în dealul Tazlăului.

Şi, pentru mari credinţe, am scris această mărturie şi ne-am pus peceţili, că să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ,ѕрнг <7153/1645> маи а <4>.

Păntelei; Avram.

Аз, Костантин Бантъш, искал <m. p.>.

Аз, Илие вив спатар, искал, încă m-am tâmplat <m. p.>.

Patrichie; Pătraşco; Brahar ...[3]; Ionaşco Salom; Toader din Blăgeşti; popa Macsim; Stoptie vornic.

<Pe verso, o însemnare ulterioară>: † De rândul unii prisăci den sus, ce iaste price, s-au găsit cu oameni buni că o au făcut un vecin den Petreşti, de l-au chemat Lupşe, însă nime nu l-au apucat să ştie ce om au fost, şi prisaca iaste pre hotarul Blăgeştilor.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, I/68 a. Orig., hârtie (30,3 × 27,7 cm), filigran, rupt în câteva locuri, zece amprente digitale. Cu o copie, după altă copie, de Vasile baş ceauş (ibidem, I/68 b).

Idem, Divanul Domnesc, tr. 1137, opis 1290, dosar 16, f. 16 v şi 68 (menţiuni).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 78, nr. 46 (orig.).

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Neclar.

72 1645 (7153) mai 4

Scrisoare, adecă înpărţala pe satul Zahareştii, cu Irimiia şi Necolai Câr<c>[1]u, cu cumnatul lor, Ţâre, din let 7153 <1645> mai 4.

Arh. Naţionale Bucureşti, A.N, MMDCXLII/24, nr. 1. Rez. într-o copie a unui izvod cu scrisorile moşiei Zahareşti, autentificată de Pârcălăbia ţinutului Hotin, la 7 octombrie 1813.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/72 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 358, nr. 1775 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1606 (rez.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Adecă noi, toţi ficiorii Mălanei, Dochiţa, şi Dafina i Andreiu, nepoţii lui Vasilie, strănepoţii lui Toader, mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie din sat din Căuteşéni, cât să va alége partea moşu nostru, lui Vasilie, un bătrân în tot locul, la câmpu, şi-n hălăştée, şi-n pomeţi, şi-n vie[1], şi în vatră de sat şi-n tot locul, cât să va alege acest bătrân. Şi l-am vândut lui Pavel, ficiorul popei lui Ionaşco ot Căuteşéni, dereptu patrudzăci de zloţi bătuţi şi dereptu doi boi buni, preţuiţi de oameni buni, câte patru ug(hi) boul, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşie, lui şi fi<ci>[2]orilor lui, şi nepoţilor lui, neclătit nici odănăoară.

Pentr-acea, nime dintru oamenii noştri, dintru nepoţi sau dintru cine va alége D(u)mn(e)dzău pre urma noastră, ca să n-aibă a mai cére plată sau a mai întoarce de pré aceasta ocin(ă), pentru că am luat plată deplin şi o am vândut de bunăvoia noastră, şi ca s(ă) aibă credinţă să-ş(i) fac(ă) şi uric domnescu.

Şi, mai spre mar(e) credinţă, ne-am pus şi peceţil(e) şi dégetele.

Şi-ntr-aceasta tocmal(ă) am fost: eu, Gavrilaş ot Căuteşéşti, i Dinga ot tam, i Dumitraşco ot tam, Grozav tij ot tam, i Neculaiu ot tam, şi Iacomiias(ă) ot Rus(i), şi Sava Călinescul din Dămineşti, şi Vasilie ot Neguşéni, и брат его[3], Costantin ot tam, i Vasilie ot Căuteşéni, i Marco ot tam, i Silion от в(о)лостꙋ Васлꙋю[4], i Costân ot Rusi, i Arcadie, с(ы)нъ Sava ot Dămineşti şi mulţi oameni buni ne-am tâmplat într-această tocmal(ă).

Şi, mai spre mar(e) credinţă, ne-am pus şi peceţile şi dégetele. Dé aceasta mărturisim cu sufletele noastre, ca să s(e) ştie, ѡт Х(ристо)с амин[5].

В(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнг <7153/1645>, маи ві <18> д(ъ)ни.

Силион искал <m. p.>.

† Gavrilaş <m. p.>.

† Аз, Василие, искал <m. p.>.

Аз, Алеѯандрꙋ, искал, с(ы)нъ Костин бив хетман <m. p.>.

Аз, Дꙋмитрꙋ, искал <m. p.>.

Аз, Драгомир, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: De la feciorii Mălinei, ...[6] ot Căuteşeni, <şi o semnătură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCCXL/34. Orig., hârtie difolio (30 × 21,5 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, nouă sigilii inelare, aplicate în cerneală: unul oval, aplicat de două ori, al lui Silion, are în câmp un scut herladic, încărcat cu litere latine în ligatură şi timbrat de literele: „E" şi „T", altul octogonal, cu un scut heraldic în câmp, încărcat cu o mobilă neclară, alte patru octogonale, din care trei au în câmp păsări, unul oval şi unul rotund cu decoruri neclare, şi şase amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CCCXL/35 (copie); ibidem, CCCXLIV/312 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/73 (foto după orig.).

---

[1] „şi-n vie", scris deasupra rândului.
[2] Rupt.
[3] „şi fratele lui".
[4] „din ţinutul Vaslui".
[5] „de la Hristos, amin".
[6] Neclar.

74 1645 (7153) mai 12

Un zapisu a nepoţilor lui Vasilie, din vele(a)t 7153 <1645> maiu 12.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCCXLIX/310. Menţ. într-un izvod de documente a satului Căutişeni.

75 1645 (7153) mai 14, Soroca

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Adecă au pârât de faţ(ă) înaintea noastră şoltuzul şi toţ(i) orăş(e)nii de Orheiu pre sluga noastră, pre Ghiorghie Catargiul ce-au fost păharnic, pentru patru oameni, ce au dzis târgoveţii că le-au luoat din târg, şi au fostu acei oameni de moşie de acolo din Orheiu şi i-au dus în satul său în Piiatră, anume: Fratea, şi Ostafie, şi Gligorie şi Ifrim; şi au dzis că le împresoară hotarul târgului cu acel sat, cu Piiatra şi au pus pietri despre hotarul târgului.

Într-acéia, domnia mea am ales pre boiarinul domnii méle credincios, pre Ghiorghie Ştefan sulgériul cel mare, şi l-am trimis acolo să socotiască cu oameni buni, ce strâmbătate au târgoveţii despre dânsul, şi de va fi şi pus nescari stâlpi Ghiorghi Catargiul, să-ş(i) fie ales loc acelui sat din hotarul târgului, să aibă a lepăda acei stâlpi.

Şi au mărsu acolo şi nice un stâlpu n-au aflat.

Ce am aflat domniia mea, că l-au pârât pre pizmă şi au grăit întru deşertu, cuvinte făr(ă) de ispravă.

Deci au rămas târgoveţii din toată légea, iar sluga noastră Ghiorghi Catargiul s-au îndreptat.

Pentr-acéia, de acmu înainte ac<e>[1]l sat, Piiatra, ca să-i fie de la domniia mea, cu tot venitul, şi să aibă a să hrăni cu târgoveţii de-a valoma[2], cum s-au hrănit de vac, să are şi să cosască în hotarul târgului.

Aşijdere, şi acei patru oameni ce scrie mai sus, carii au fost de târg de Orheiu, domniia mea m-am milostivit şi am miluit pre sluga noastră Ghiorghie Catargiul ce-au fost păharnic, ca să-i fie lui vecini, în véci.

www.dacoromanica.ro

И ин да с(ѧ) <не ꙋмиша>[3]ет.
<ꙋ С>[3]ороц(ска), ҂зрнг <7153/1645> маи ді <14>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(ет) искал <m. p.>.
† Кѡрлат <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, XCI/11. Orig., hârtie difolio (33 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").
Arh. Naţionale Chişinău, Fond 37, opis 3, f. 551 (copie în limba rusă).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 353-354, nr. 1776 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1608 (rez. după orig.); Moldova, IV, p. 125-127, nr. 48 (copia de la Arh. Naţionale Chişinău şi trad. editorilor).

---

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] Acoperit de timbrul sigiliului.

76 1645 (7153) mai 16, Forosna

† Adecă eu, Necoară Focenco din sat din Forosna, ce-i la ţânutul Hotinului, scriu însumi pre mene cu cestu zapis al miu, de nime nevoit, nici înpresurat, ce de a mea bunăvoie, am vândut dumisali lui Bălan ce-au fost comis a mea direaptă moşie şi cumpărătură din sat din Forosna, care moşie şi direaptă şi cumpărătură am avut într-un stâlpu cu satul Băşcanii. Eu dumisali, comisului, am vândut pre câtu au (a)les oameni buni, cu tot venitul, cât au ales pre moşie mea, şi pre cumpărătură, cu tot venitul, ales-au optusprădzéci stânjani, am luat de la dumnealui optudzăci de lei bătuţi, ca să-i fie dumisali direaptă moşie şi să-şi facă şi dirése pre cât am vândut dumisale.

Şi între noi fost-au: Frimi Hăjdău, şi Andronic Badiul, şi popa Anton den Băşcani, şi Ghiorghie de-acolea, şi Ion de-acolea, şi popa Dămiian de Şerbenţi, şi Gligorcea ot Cruhlic, и ини[1] Gligorcea ot tam, şi Gligorii ot tam şi mulţi oameni buni, megieş(i), cari s-au prilejit de-au fostu atunci între noi.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi mi-am pus pecétea, ca să să ştie.
ꙋ Фѡрѡсна, маи ѕі <16>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>.
Василие писал.
† Никоара Фоченко искал <m. p.>.
† Поп(а) Антон <m. p.>.
† Поп(а) Дъми(ан) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Ѧндроник Бадиѹл <m. p.>.

† Къзакѹл от Билъѵци <m. p.>.

† Ѧз, Пътрашко Чиголи бив лог(о)ф(е)т, искал и прилѹчихом сѣ въ сеи токмеж(е)[2] <m. p.>.

Ѧз, Єфримѹ Хъждъѹ, искал <m. p.>.

...[3] искаχ <m. p.>.

...[3] искаχ <m. p.>.

Ѧз, Гаврилаш Хъждъѵ <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, XCI/13. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20,5 cm), filigran, pătat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20 (rez. într-o carte a Divanului Cnejiei Moldovei, din 1809 septembrie 3).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/76 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Boga, *Doc. sec. XVI–XVIII*, p. 150-151 (orig.); Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 409 (rez. din 1809); *Catalog*, II, p. 354, nr. 1777 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1609 (rez. după orig.).

---

[1] „şi alt".

[2] „† Eu, Pătraşco Ciogolea, am iscălit şi m-am întâmplat la această tocmeală."

[3] Semnătură neclară.

77 1645 (7153) mai 16, Stăuceni

† Adec(ă) eu, Vasilie Cornescul, scriem însumi şi mărturisescu, cu cestu zapis al miu, de nimene voit, nici înpresurat, ci de a mea bunăvoe, partea mea de ocină şi direaptă moşie ce-am avut în sat Forosna, acu[1] Vorlinschii, la ţânutul Hotinului, eu am făcut schimbu cu Vorlinschii şi m-am tocmit într-acela chip: partea de ocină a mea, câtă am avut eu cu Vurlinschi în Forosna, într-un stâl(p) ce-au fostu cu Băşcanii eu am datu-o[a] lui Vurlinschi pre partea de ocină a lui Vurlinschi câtă are el în Băşcani şi câtă am avut şi eu acolea, în Băşcani.

Deci Vurlinschi şi cu fraţii săi să fie ei volnici a vinde acea moşie a loi câtă iaste în sat în Băşcani, cui vor vrea, nici să ai(bă) pârâ unul despre alţii, do[a]ară să fac cu moşie mea cum va fi voia mea şi a fraţilor mii.

Deci eu am vândut dumisali, comisului Bălan, partea mea de ocină şi moşie direaptă, ce-am avut depreună cu Vurlinschii, în sat în Forosna, dereptu optudzăci de lei bătuţi, ca să-i fie dumisali <ocină>[1] direaptă şi moşie.

Şi într-aceasta tocmală au fostu: Frim Hăjdeu, şi popa Anton de Băşcani, şi popa Dămian din Şterbenţi, şi Andronic Badiul, şi Gligorcea din Cruhlic, şi altu Gligorce de-acolea, şi Ghiorghie de Băşcani, şi ...[2]pril de-acolea, şi Necoară Focenco den Forosna, şi Căzacul dascalul den Bilăuţi şi mulţi oameni buni, megieşi, carii s-au tămplat atunci de-au fost acolea; ca să-i fie dumisali, comisului, direaptă moşie.

www.dacoromanica.ro

Şi i-am dat şi zapisul comisului, cel de schimbătură, ce-am schimbat cu Vurlinschi, şi să-şi facă dumnealui de pre acestu zapis şi dires <domnesc>[2].

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi mi-(a)m pus pecetea, ca să s(e) ştie.

Ꙋ Стъꙋчѣни, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> маи ѕі <16>.

† Аз, Васил(и)е Корнескѵл, искал <m. p.>.

Ворлински искал <m. p.>.

† Пътрашко Чоголѣ лог(о)ф(е)т прилꙋчихом сѣ и аз въ сеи токмежѣ[3] <m. p.>.

† Andronic Badiul <m. p.>.

...[4] искаах, приклꙋчихом на тои токмеж(е)[5] <m. p.>.

† Аз, Єфрим Хъждъꙋ, искал <m. p.>.

† Аз, Гаврилаш Хъждъѵ, искал <m. p.>.

† Аз, ...[4] Глигѡрчѣ, искал <m. p.>.

† Пътрашкѵ Пъѵлел исках, приклѵчит[6] <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, XCI/12. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20,5 cm), filigran.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20 (rez. într-o carte a Divanului Cnejiei Moldovei, din 1809 septembrie 3).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/77 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Boga, *Doc. din sec. XVI–XVIII*, p. 150-151 (orig.); Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 409 (rez. din 1809); *Catalog*, II, p. 354, nr. 1777 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1610 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] „† Pătraşco Ciogolea logofăt m-am prilejit şi eu la această tocmeală."

[4] Neclar.

[5] „ ... am iscălit, m-am prilejit la această tocmeală."

[6] „† Pătraşcu Păulel am iscălit, m-am prilejit."

78 1645 (7153) mai 19, Hotin

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Scriem domniia mea la slugili noastre, la Buorleanul uricariul, şi la Onciul ce-au fost pârcălab şi la Gociul. Deaca veţi vedea cartea domniei méle, iară voi să strângeţ(i) oameni buni, bătrâni, dinpregiur megiiaşi, şi să mergeţi la ...[1] la Săpoténi şi să socotiţi şi să alégeţi nişti părţi de ocină ce au fost cumpărătur(ă) Balicăi hatmanul, pre dirése ce va arăta boiarinul nostru Pătraşco Ciogolea ce-au fost log(o)f(ă)t, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure, şi dintr-apă şi din tot locul, cum veţ(i) afla mai cu direptul. Nemărui să nu făţăriţi. Şi, deacă veţi alége, să puneţi sémne şi să faceţi scrisoare, să ne daţi ştire.

Тои пишем. Инак не чинити.

Ꙋ Хотин, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> маи ѳі <19>.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лωг(о)ф(е)т ѵчи(л).
† Дѹмитрѹ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti, XXIX/52. Orig., hârtie (30,5 × 19 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иѡ Васїлие воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Idem, Ms., nr. 598, f. 6 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/78 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 354, nr. 1779 (rez. după orig.).

79 1645 (7153) mai 20

† I Căzacul de Bilăuţŭ, i Gavril Hăjdeu, i Gligorcea Mihaluşco ot Cruhlic, Dumit<r>[1]u ot tam <şi>[1] Gligorie, nepoţi lui Orlinschii, mărtocim[2] cu ceastă scrisoaré <a>[1] no(a)stră, cumu ne-am voit noi toţî, de bunăvoia no(a)stră, de am schimbat o parte de ocină în sat în Forosna, cu Vasilie Cornescul, şi cu to(a)té ruda lui, ce să va alége partea no(a)stré, câţî fraţi vor hi a lui Orlinschi, să n-aibă nici o treabă la Forosna, căci ne-am schimbat cu Vasilie Cornescul şi cu fraţi(i) lui, ca să fie lui direaptă moşie. Iar nouă ne-a dat direaptă moşie sa şi cu fraţi(i) săi în sat, în Başcan(i), ca să ne fie direaptă moşie a no(a)stră, ce să va alége, ca să să ştie.

Şi-n tocmala no(a)stră a fost: giupânul Ifrim Hăjdeu, şi Badul de Cerlena, şi Danovici den Şerbinţi, şi Nicoară de Forosna şi mulţi o(a)min(i) buni au fost în tocmala no(a)stră.

Şi, pré mai mare credinţa, ne-am pus peceţile, ca să să ştie.

Маи к҃ <20>, л(ѣ)т(о) ҂зрнг҃ <7153/1645>.

După *Moldova*, IV, p. 127-128, nr. 49. Orig., hârtie (20,5 × 16,2 cm), aflat la Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, opis 1, dosar 321.

ALTE EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, vol. XV, p. 12 (orig.).

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de: „mărturisim".

80 1645 (7153) mai 22

† Adecă eu, Larion diiaconul, ficiorul Tempei, nepot Micului, strenepotul lui Coste din satu de Răteşti, însumi pre mine mărturisăscu cu cest zapis al mieu, cum

www.dacoromanica.ro

eu, de bunăvoia mea, de nimeme silitu, nici asupritu, ş-am schimbatu a mia direaptă ocină şi moşiia din satu din Unghéni, din tot satul a treia partia, care ocină mi-au fost direaptă moşiia şi răscumpărătură de la giupăineasă Pascalina, ci-au fost giupăneas(a) răposatului Strovici log(o)f(ă)t. Acéia a treia partia de satu de Unghéni, de pre Moldova, am datu eu giupânései Agafiei, ci-au fost giupăineasă răpăosatului Boul ci-au fost vistérnic, iar dumneaei mi-au datu ocină pentru ocină, din giumătate de satu de Răteşti, din partea din gios a treia parté, care ocină au fost dumilor sale direaptă cumpărătură di la Haruţul diiacul din Răteşti.

Ş-am datu eu şi diresel(e) mial(e) ci am avut pre acéia a treia partia de satu de Unghéni, ca să fie dumisal(e) de la noi direaptă ocină şi moşiia. Iar de să va afla cineva dintru oamenii noştri să să acolesască de acéia ocin(ă), acéia oameni să aibă a-ş(i) întreba cu mine sau cu feciori(i) miei.

Ş-am şi ales acéia a treia partia de Ungheni ş-am şi stâlpitu parte din sus despre hotarul Zmeeştelor.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-mi-am pecetea mia către cest adevăratu zapis al mieu ş-am şi iscălit cu mâina mia, ca să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> маи кв <22>.

Попа Лариѡн свѣдителство <m. p.>[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCLXXVII/6. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu inelar, aplicat în cerneală.

Ibidem, XVI/19 a (copie din 1812).

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, LXX/5 şi LXXII/84 (copii).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXII/196, nr. 7 şi CDLX/91 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/80 (foto după copia de la Bibl. Naţională Bucureşti).

---

[1] Popa Larion mărturisesc <m. p.>.

81 <1645 – 1652> mai 28, Iaşi

† Тома Катакѡзоно вел дворник Вишнѣи Земли. Scriem la ficiorul nostru, la Hoşmânda. Dau-ţi ştire, deaca vei vedea cartea noastră, iar tu să dai pre Mafteiu ţiganul pre mâna bistricénilor, căci am făcut schimbătură cu dânşii, să nu-l opreşti.

De-aceasta scriem. Într-alt chip să nu faci.

V Іас, маи ки <28>.

Аз, Тома вел ворник, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXXII/90. Orig., hârtie (14,5 × 15,5 cm), filigran.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/81 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

Datat după vremea în care Toma Cantacuzino a fost mare vornic de Ţara de Sus (Nicolae Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 361).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 91, nr. 195 (rez., cu extrase, fără data de an); *Catalog*, II, p. 354, nr. 1780 (rez.).

82 1645 (7153) mai 28, Şendreşti

Un zapis al lui Sălişte, sin Crucean, cu fămeia lui, Alexandra, fata lui Paos, precum, de a[l] lor bunăvoie, au vândut un ţigan, anume Grigore Căpăţână, ficior vă<ta>fului, cu copiii lui, care vor hi în partea lui, căci ţiganca n-au fost a lor, ce-au fostu <a>[1] Arimii Crăstiian. Acestu ţigan l-au vândut Erimii lui Crăstian, drept zece galbeni, ca să-i fie, în veci, dumisale.

Şi în tocmală s-au tâmplat mulţi oameni buni.

Şi, pentru credinţă, au pus pecetele, să să ştie.

Ꙋ Шендрещи, лет ҂зрнг <7153/1645> маи 28.

Sălişte; Alexandra.

Gheorghie; Andreiu; Neagul; Pătrăşcanu; Slăvilă; Ruge; Gheorghiţe.

Щефан искал.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572, f. 154 v. Copie prescurtată.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 354, nr. 1781 (rez.).

---

[1] Omis.

83 1645 (7153) mai 29, Dumbrăviţa

† Eu, Hărăbor din Dumbrăviţi, scriu şi mărturisesc cu cest zapis la miu, cum am vândut, de bunăvoia mea, un pământŭ în frunti din Dumbrăviţi, cu toată partea acelui pământŭ, din toate poinile şi din tot locul, cu ce să va alége din partea acilui pământŭ, şi cu vad di mo(a)ră, ci-s(ă) va alége în Dimaci şi în Sereţil, diriptŭ <u>[1]n cal bun.

Şi cândŭ l-am vândut s-au tâmplat: şi Dumitru Urdzică c<hi>[1]haia tij din Dumbrăviţi, şi s-au tâmplat şi stegarul Iunasco[2], şi priotul Isaiia, şi Ionasco[2] Hrincescul, şi Obrégii B<u>[1]ric, şi Dumitru vătavul, şi Răchitan tij, şi Iunasco[2] P<o>[1]piiacul, şi Hărăburaş tij, şi Brăcăilă tij, şi Andriiu tij şi mulţi o(a)meni buni. Iar cini va vrea să-i strici aceasta tocmala <să>[1] hii triclét şi proclét di cii triisuti şi optusprădzăci Ot(e)ţ<i>[1], şi să hie cu Iuda şi ca triclétul Ariia, în véci de véci.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi piciţile, ca s(ă) ştii.

† Пис(а) ѵ Д<ꙋм>[1]бръвици, въ дѵм Щефань вел къпитан[3], в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, м(ѧ)с(е)ци маи, кѳ <29> д(ь)ни.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Mitropolia Moldovei, VIII/8. Orig., hârtie (30, 5 × 20,5 cm), rupt la îndoituri, 11 amprente digitale, aplicate în cerneală.
Ibidem, Mitropolia Moldovei, VIII/45, nr. 4 (rez.); idem, Ms., nr. 524, f. 11 (copie) şi f. 38 (rez.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX, p. 1124, nr. 7 (copie din sec. al XIX-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/83 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Stoide, *Căpitanul Ştefan*, p. 209, nr. 7 (orig.) şi p. 200-205 (comentarii); *Catalog*, II, p. 354, nr. 1782 (rez. după orig.).

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] "† Scris în Dumbrăviţa, în casa lui Ştefan mare căpitan."

84 1645 (7153) mai 31

7153 <1645> mai 31. Copiia scoasă di pi copiia moldovenească a uricului sârbesc a domnului Vasâlie voievod, tot pentru hotar(ul) Văsăieştii.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul Domnesc, tr. 806, opis 916, dosar 25, f. 31. Menţ. din 1842.

85 1645 (7153) iunie 2

Noi[1] Vasilie voievoda, cu mila lui D(u)mnezeu, domnu Ţării Moldaviei. Dat-am carte domniei mele slugilor domniei mele, Nacului pârcălabului şi lui Savin, ca să fie tare şi puternici cu carte(a) domniei mele a-ş(i) opri doao jărebii din Nemerniceni, a lor dreaptă moşie. Şi să aibă a opri un fânaţi, carile li s-au înnecat în un heleşteu pre Şomuz la ficiorii Cârstienesi. Însă să opriască loc drept loc întru fânaţ, ce să cheamă în Răt, pentru locul lor.
Nime să nu cuteze a ţine sau a opri înnaintea cărţii domniei mele.
Pentru aceia scriem. Altfeli să nu fie.
7153 <1645> iunie 2.
Singur domnul au poroncit.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX/6, f. 831, nr. 13. Copie.
Ibidem, Documente, CDLVI/6, f. 3, nr. 66 (rez. într-un opis din 1841).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/85 (xerocopie după copie).

[1] Greşit, în loc de: „Io".

86 1645 (7153) iunie 5

† Milostive şi luminate do(a)mne, să fii mărie dumitali sănătos. Facem şt(i)re mării dumitale că au vinit Ghiorghiţă, ficiorul Lupului din Tudora, cu cinstită carte

www.dacoromanica.ro

mării dumitale, la noi, pentr-o [în] pâră ce s-au pârât cu Calcăş, pentru nişte vecini din Petie.

Deci noi am adunatu o(a)meni buni, megieşi, şi din sus şi din gios, şi slugi domneşti, o<am>[1][b]eni buni şi bătrâni, la târgŭ, la Suceavă, şî i-am întrebatu pre cum ştiu ei, cu sufletele lor. Ei aşe au dat samă că, cându au ţânut vornicul Şoldan acel sat, ei tot a fostu şădzând în sat şî plătie şî ei zloţi şî dajde cu alţi vecini, căce au fostu şî ei vecini ca şî ceia, până s-au sfârşît bătrânii, acolo în sat, şî li-au rămas ficiori lor, iar acolo în sat. Când este acmu, s-au sculat Calcăş şî i-au luat din sat, din cislă de dajde şî de zloţi, şî i-au mutat într-alt sat, în Leuşăşti, şî ei neavând nici o moşâe, acolo într-acel sat, precum au mărturisât ceşti o(a)meni, anume: Nichifor din Buciumeni, şî Bucioc din Hrasca, şî altu Nechifor din Şoldăneşti, şî Iftimii din Hrasca, şî Vasâli din Vârtop, şî Sanson din Hrasca, To(a)der <din>[1] Boldeşti[2], şî Ionaşco din Pleşăşti, şî Sămion din Buciumeni şî alţi o(a)meni mulţi, înnainte no(a)stră şă înnainte curténilor, tuturora, câţi au fostu strânşî acolo la cislă.

Şi, dup(ă) cum au mărturisit ei, ş-au pus şî pece<ţi>[3]le, pentru credinţa.

Deci noi facem şt(i)re măr<iei>[3] dumitale, iar mărie dumital<e vei>[3] face ce va fi voie mării dumitale.

Să fii mărie dumital(e) sănătos de la m(i)l(o)stivul Dumnedzău, adevăratu.

Л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> м(ѧ)сѣца юн(їє) є <5>[4].

† Robii mării dumital(e), Frangule stolnicul şî Nacul levă<n>[1]ţul.

† Pitic[5]; Nechifor[5]; † ин[6] Nechifor[5]; † Bâcioc[5]; †Vasâlii[5]; † Iftimii[5]; Toderaşco[5]; † Sanson[5]; † Ionaşco Clipalo[5].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Pentru vecini ot Petie de mărturie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXVII/144. Orig., hârtie (32 × 20 cm), filigran, nouă amprente digitale, aplicate în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/86 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

[2] „Toader <din> Boldeşti", scris pe margine, de altă mână.

[3] Rupt.

[4] Data a fost scrisă în aceeaşi vreme, de altă mână.

[5] „alt".

87 1645 (7153) iunie 7, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domnii méle boiarenului domnii méle, lui Dumitraşco Buhuş spătariul, şi vornicelului şi vătămanului din sat din Cupcici, ca să fie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a opri, şi a ţiné şi a a<p>[1]ăra, doî părţi

www.dacoromanica.ro

de ocină din sat din Brătăşéni, din fânaţ, şi dintr-apă şi din vatra satului, nime să nu cutédze a cosi sau a ara preste cartea domnii mél(e). Iar cine va cosi, ca să aibă a-i lua tot fânul.

Iar cui va părea vreo strâmbătate să vie să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle.

Тоє пишєм г(оспод)ств(о) ми. И нак нє бъдєт.
Ꙋ Сꙋчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юн(їє) з <7>.
† Г(оспо)д(и)нъ рєч(є).

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Pe Brătuşeni, <şi o alta din sec. al XVIII-lea>: 7153 <1645> iulie 7, Vasili(e) v(oie)vod.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, XXXIV/11. Orig., hârtie (23 × 18 cm), sigiliu domneasc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иѡ Васїлиє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землє Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei"). Cu o trad. în limba rusă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVIII/87 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 355, nr. 1783 (rez. după orig.). Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1613 (rez. după orig.).

[1] Rupt.

88 1645 (7153) iunie 7, Suceava

† Suret de la Vas(i)le vod(ă), din văleat 7151 <1645> iun(ie) 7.

Precum au mers înnainte mării sale şi înnainte cinstiţ(i) boiarilor mării sale, mari şi mici, sluga mării sale, Petre Teliur, şi cu feméia lui, Anghilina, şi cu ficiorii lor, Baia, şi Gheorghie şi Florica de Bodeşti, de a lor bunăvoie, de nimene siliţ(i), nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, un vad de moară în Gârla Putnii din Gios, între Gheorghie Lambovici şi între Necula, brat Tudosie, ce iaste la hotarul sălişte(i) Mirceştilor, şi o vie gata peste gârlă din gios şi alt loc de vie peste aceea gârlă, ca s(ă) aibă a-ş(i) face şie vie. Acéia o au vândut slugii noastre, lui Enaca vameşul de Focşeni, drept o sută şi cinci galbini, bani gata.

Şi au plătit lor deplin, acei bani cari mai sus scriu, 105 galbeni, în mânuli acelor scriş(i) mai sus, înnainte noastră şi dinainte alor noştri boieri, cum ca-s(ă) fie lui, de la noi, driaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot vinitul, neschimbată nici odănioară, în véci.

Şi altul ca-s(ă) nu smintească.

De la Suceav(a).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCDXXV/69. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/88 (xerocopie)

89 1645 (7153) iunie 7

Cartea domnului Vasilie v(oie)vod întăritoare pentru Nicolaiu pe partea cumpărată din Piciorogani.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIV/16, f. 16 v., nr. 4. Rez. în „Gheneralnicul opis" al documentelor moşiilor lui Mihai Gr. Sturza din ţinutul Botoşani.
Ibidem, CDLVI/8, f. 5 v., nr. 101 (rez. într-un opis de documente din 1841).

90 1645 (7153) iunie 8, Suceava

† Їѡ Василїє в(оие)вод. Adecă au vinit înainte noastră Nicoar(ă) din Edomireşti şi cu toati rudile lui, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Pitru Bâlcoci, şi s-au pârât de faţ(ă) cu rugătorii noştri călugări de la sfânta măn(ă)sti(re) Tazlău pentru sat, pentru Floceşti, ce să chiamă acmu Bâlcanii, pe Tazlău, ce iaste în ţinutul Bacăului, dzicând Nicoară cu oamenii lui cum că iaste a lor acel sat, driaptă ocină [Şi-am întrebat călugării ...[1]] şi ni-au rătat un uric de la bătrânul Ştefan v(oiev)od, cum că iaste a lor driapt(ă) moşie, de la moşul Petru Bâlco. Iar rugătorii noştri călugări de la sfânta măn(ă)stire de mai sus scrişi ei,aş(a) au răspunsu, cum că le-a <fost lor>[1] danii şi miluir(e), sfintii mă(n)ăstiri, de la bătrânul Ştefan v(oiev)od, arătându-né şi dresă de la acei bătrâni domni, scriind cum au cumpărat acea sălişte Ştefan vo(ievo)d de la Petru Bâlcan şi o au dat danie sfintii măn(ă)stiri.

Deci noi cu tot Sfatul nostru am giudecat cu a noastră direaptă giudecată şi aşa am aflat adevărul, că n-are Nicoară, cu oamenii lui, nici o triabă cu acea sălişte, pentru căci mai dinainte au fost vândută <de>[1] tatăl lor, Pătru Bâlco. Şi aşa au rămas înaintea noastră, iar călugării de la sfânta mănăstir(e) Tazlău s-au îndreptat, punându-şi şi ferâia în visteria domnia[2] mea, 24 zloţi.

Şi de acmu înainte să nu aibă <a să mai pârî>[1] pentru această pâră nici o dat(ă), în veci.

Şi acel uric ce ne-au arătat Nicoară înainti noastră l-am luat de la dânsul în Divanul domnii meli şi l-am dat în mâna călugărilor de mai sus scrişi.

Şi altul să nu s(e) amestece.

În Suceav(a), l(ea)t 7153 <1645> iun(ie) 8.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 372. Copie.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 355, nr. 1784 (rez. după copie).

[1] Omis.
[2] Aşa în copie.

www.dacoromanica.ro

91 1645 (7153) iunie 8

† Scriem să s(e) ştie, cum au venit Pană neguţăturul şi cu Tuadir cu cartea mării sale, lui vodă, la Grécul de Băşeni, ca să aibă a le alege neşte părţi de ocină din sat denŭ Cândeşti.

Dece Grécul s-au sculat şi-u strânsu o(a)meni buni şi-u mărsu de le-au ales ocena, cât au cumpărat şi o au plătit dénainte a uoméni[1] buni şi bătrâni, anamea[1]: Vasi[i]lei de Péréni, şi Ionaşcu ot tam, şi Pântea o(t) tam, şi Samuilă ot Băşéni, şi popa Zaharie de Băşeni, şi Gligoraş o(t) tam şi [ş]-alţi mulţi o(a)meni buni şi bătrâni, ca să s(e) ştie.

Şi, pre mai mare mărturie, şi-u pus şi peceţile.

Ş-au fostu şi răzeşii de faţă, anume Drăgan şi Tirun, să s(e) ştie.

Въ лѣтѵл ҂зрнг <7153/1645>, мѣсица юн(їє), и <8> д(ь)ни.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIV/199. Orig., hârtie (27 × 21,5 cm), rupt la îndoituri, şapte amprente digitale, aplicate în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/91 (xerocopie).

---

[1] Aşa în orig.

92 <1645–1646> iunie 8, Criveşti

† Adec(ă) eu, Ursul de Bohotin, şi Pătraşco de acolo scriem şi mărturisim înşine pre noi cu cest zapis al nostru, cum au grăit oarecine cătră dumnealui, cătră spătariul Buhuş, că ni s-au dus ficiorii noştri să să scrie călăraş(i), iar noi ne-am prins denaintea dumisal(e), şi denaintea popei de sat, şi denaintea lui Constantin şi denaintea Crâstei croitorii de Roman, şi denaintea Coşeteanului şi denaintea Savei vornicului, de să va afla că au înblat ficiorii cu acélé înblete, să fim de mari ruşine, şi de să vor duci ficiorii noştri de la noi, să avem a da noi sam(ă) de dânşi şi de bucatele lor, şi să fie şi bucatele no(a)stre pieitore.

Şi, pre mai mare credinţe, ne-am pus şi peceţile cătră aest adevărat zapis al nostru.

Ѹ Кривещи, юн(їє) и <8>.

† Şi într-această tocmal(ă) s-au prilejit şi Vasilie Pahomie.

Ursul[1]; † Pătraşco[1]; Dumitru, сынъ Ursu[2]; Necula, сынъ Pătraşco[1]; † Costatin[1]; † Crâstea[1]; † Sava[1]; † Vasilie Pahomie[1]; † Coşeteanul[1].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapisul lui Ursu de Bohotin şi a lui Pătraşco de Bohotin de chizăşi pentru feciorii lor; <şi alta modernă>: Bohotin. 13.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXII/32. Orig., hârtie difolio, filigran, un sigiliu inelar octogonal, neclar, şi şapte amprente digitale.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A D. Xenopol" –Iaşi, Fotografii, XXVIII/92 (xerocopie după orig.)

Datat după Dumitru Buhuş spătar (Nicolae Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 355).

EDIŢII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, p. 213-214, nr. XX (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 100, nr. 4 (orig.).

---

[1] Amprentă digitală.
[2] Sigiliu inelar.

93 1654 (7153) iunie 9, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi înnaintea boiarilor domnii méle Măriica, făméia Băcei, fata lui Ion din Şerbeşti, nepoata lui Nistor, şi cu feciorii lor, Istihie, şi Cruceanul, şi Trofim, şi Lazar, şi Damaschin şi Dafina, de nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de a lor bun(ă)voie, ş-au vândut a lor dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie, cinci pământuri în ţarin(ă) la Duşeşti, în ţânutul Neamţului, cu vatră de sat, şi cu fânaţ, şi cu loc de stupin(ă), şi cu pomăt şi cu tot vinitul. Şi această ocin(ă) au fost cumpărătură moşului lor, lui Nistor, de la părinţii lui Comonici, iar ei au vândut-o boiarinului domnii méle Iordachi vel vistérnic, dreptu doisprădzéce lei bătuţi.

Şi în[n] acea <tocmală>[1] le-au dat banii ce mai sus scrie boiarinul domnii méle Iordachi vel vistérnic, 12 lei, bani gata, deplin întru mânule lor.

Întru acea, şi domniia mea încă i-am dat şi i-am întărit ca [de] să-i fie şi de la domniia mea ocină şi cumpărătur(ă), cu tot venitul. Şi alt(ul) să nu să améstece înnaintea cărţii domnii méle.

Ꙋ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юн(їе) ѳ <9>.
† Г(ос)п(о)динъ рече.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Лꙋкиан <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, însemnare contemporană>: Дꙋшещи от Бъчѣ, от волост Нѣмцꙋ („Duşeşti de la Băcea, din ţinutul Neamţ).

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XLI/1. Orig., hârtie difolio (31 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.
Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DLXIX/40 (copie modernă) ;
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/93 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

94 1645 (7153) iunie 10

A patra parte din moşie Giuneştii, pe care este sat(ul) Ghinăuţii, parte Dănciulisei, după hotarnică din 7153 <1645> iunii 10, ce este în scrisorile sulg(e)r(u)lui Ioan Bran.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DLXXXIX/152. Menţ. din 1810, într-o copie a Jurnalului Divanului Cnejiei Moldovei, prin care se întăreşte lui Tudorachi Ciurea moşiile Milincăuţi, Căpoteni, Treisteni, Şişcăuţi şi altele.

95 1645 (7153) iunie 12, Suceava

† Иѡ Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Дали и потвръдили есмы нашеи м(о)л(ь)би, с(вѧ)тѣи монастир ѡт Хомор(а), идеж(є) єст храм Ѹспенїє Б(огороди)це, єдно Планинѵ, что с(є) зовет Мъгѹра, съ въсѣми полѣнамы и источинкы, еж(є) сът ѡкп(ъ)стъ єг(о), что тоє выш(є) писанноє планинѵ, на имѣ Мъгѵра, єст даанїє с(вѧ)тѣи монастир ѡт Хомор(а) ѡт Александра воєвода покоєнаго, веч(и)наа имѵ памет.

Ино да єст и ѡт нас, съ въсем доходом, с(вѧ)тѣи монастир выш(є) писаннѣи, г(о)лимѣи Хоморѹл, єдеж(є) єст храм Ѹспѣнїє Б(огороди)це.

А хотар тоє прѣд реч(є)ноє планинѵ, что сє зовет Мъгѵра, и съ въсѣми полѣнами и источинкы, поченши ѡт Ꙗзер даж(є) до Фер(є)деѹ, а ѡт толѣ свє Дѣлѵл[1] Ѡпчина даж(є) до Прислоп Съкѵим, и ѡт толѣ свє дѣлѵл[1] даж(є) до Кръници, и ѡт тъдо свє дѣлѵл[3] даж(є) до Праг, и ѡт толѣа Дѣлѵл Чорнѵ даж(є) до Молдова, и ѡт тъдо вода Молдѹва горѣ даж(є) до Брѣзє, где ѹпадает ѹ Молдѹва и ѡт толѣ Брѣза горѣ, пак даж(є) до Ꙗзера. То єст вес хотар.

Протож(є), ин никто да не смѣет ѹмышати сѣ прѣд сим листом наш.

Ѹ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнг юнїє ві.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(ѡ)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко Кара <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri de la Homor, unde este hramul Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, un Munte ce se cheamă Măgura, cu toate poienile şi izvoarele ce sunt în jurul lui, care Munte mai sus scris, anume Măgura, este danie sfintei mănăstiri de la Homor de la răposatul Alexandru voievod, veşnica lui pomenire.

www.dacoromanica.ro

Deci să fie şi de la noi, cu tot venitul, sfintei mănăstiri mai sus scrise, numită Homorul, unde este hramul Adormirea Născătoarei de Dumnezeu.

Iar hotarul acelui munte înainte zis, ce se cheamă Măgura, şi cu toate poienile şi izvoarele începe de la Iazer până la Feredeu, iar de acolo tot la Dealul Opcina până la Prislopul Săcuilor, şi de acolo tot dealul până la Fântână, şi de aici tot dealul până la Prag, şi de acolo Dealul Negru până în Moldova, şi de aici apa Molduvei în sus până la Breaza, unde cade în Molduva şi de acolo Breaza în sus, iarăşi până la Iazer. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, nimeni altul să nu îndrăznească să se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Suceava, în anul 7153 <1645> iunie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco Cara <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXIV/9. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/95 (foto după orig.).

[1] Aşa în orig.

96 1645 (7153) iunie 12, Suceava

† Noi[1] Вас(и)лїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Dat-am carte domniei mele slugii domniei mele, lui Ionaşco Cris<t>[2]ian, spre ca să hie tare şi puternic cu carte domniei mele a ţine ai sei direpţi vecini din sat din Ionăşeni, cari i-au înpărţit cu nepoţii Ţârâi şi ari dzapis de la dânşii şi de la boierii domniei meli, pre nume: Văsian, şi frati-seu, Nicoară Miron, şi Dănil(ă) Rusul, şi Ioan Holop, şi frati-seu, Iftimi, şi Agapie, ce întru ...[3] schimbăturî din satele giupânesii lui Cristiian.

Aşijdere, şi trei ruş(i) ce au venit din Ţara Leşască, după moarete Ţârâi, şi s-au oprit pe lângă giupânesii, anume: Dănil(ă), şi Irina şi Simion.

Iar cui i-a pare cu stâmbul să vie să ste de faţi înaintea domniei mele.

Suceava, v(ă) let 7153 <1645> iuni(e) 12.

V(asilie) voievod.

După „Miron Costin", an. I, nr. 5, 1913, p. 66-67. Copie din „Condica de documenturile vechi a familiei Saint Georges. 1866", încredinţată, la 4 februarie 1867, de Tribunalul Dorohoi, fostă în Muzeul Saint-Georges din Bârlad.

[1] Greşit, în loc de: „Io".

[2] Omis.

[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

97 1645 (7153) iunie 13, Suceava

† Adecă eu, Bejan Balşe, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum ne-am pârât de faţ(ă) înnaintea măriei sale, lui vodă, cu Gligoraşco Jora, pentru un satu, anume Măşcăténi, pre Jijiia, ce i-au fostu cumpărat Jora, mainte de decât mene, de la călugării de Gălata.

Apoi, m-am sculatu şi eu de am adaos pre Jora şi am cumpărat acel satu.

Deci măriia sa, vodă, ne-au aflat lége denaintea Divanului, cum ca <să>[1]-ş(i) ţie Jora satul, pentru căci i-au fostu lui cumpărătur(ă) mai denainte vréme, iar mie să-mi întoarcă bani(i) ce am dat eu, patru sute şi doîdzăci de lei.

Deci mi-eu dat toţi bani(i) deplin Jora, patru sute şi doîdzăci de lei, în Suceav(a), în Divan, denaintea boiarilor. Şi dirés(e) ce am luat de la călugări pre-acea ocin(ă) şi câte am făcut eu, toate le-am dat în mâna Jorăi, denaintea boiarilor. Iar de să va găsi undeva cândva niscari dirése pré aceea ocin(ă), ca s(ă) nu să creadză.

Pre mai mari credinţă, am pus şi pecétea şî iscălitura.

ꙋ Сѵчав(а), ҂зрнг <7153/1645> юн(иє) гі <13>.

† Bejan Balş <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis ot Balşe pre Măcicăteni. 7153 iuni(e) 13; <şi alta din sec. al XIX-lea>: Scriso(a)re de Măcicăteni.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXXV/178. Orig., hârtie difolio (30,5 × 21 cm), filigran, cerneală neagră, rupt puţin la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/97 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 240 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

98 1645 (7153) iunie 15, Suceava

Suret di pi un ispisoc de la Vasilii vodă, din 7153 <1645> iunii 15.

Adică au vinit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ana, şi Maricuţa, şi Gafiţa, şi Grăpina, şi Ileana şi Dumitru, ficiorii lui Grigorii, nepoţ(ii) lui Grozav, di a lor bunăvoie, de nimine siliţ(i), nici asupriţ(i), ş-au vândut a sa driaptă ocină şi moşie, giumătate di sat di Medveca, a triia parte, ci ieste pi Prut, în ţin(u)t(u)l Hotinului, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă, şi din fânaţ di coasă şi din tot venitul. Aceasta iei au vândut cinstit şi credinciosului nostru boier, Grigorii Ureche marelui vornic di Pământul de Gios, drept o sută şi zăci taler(i) di argint.

www.dacoromanica.ro

Şi li-au plătit lor toţ(i) diplin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceia, cum ca să-i fii boierului domnii mele această mai sus înainte zisă parte di ocină, din giumătate di sat din Medvica, cu tot vinitul, neclătit, niciodinioară, în veci.

Şi altul ca să nu să amestece.

Scris în Suceava.

Sângur domnul au poruncit.

Todiraşco [fiind] vel logofăt.

Dumitraşcu <a scris>[1].

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă. Fond 1299, opis 1, dosar 521, f. 180-181, nr. 10. Copie de Ioasaf Luca ieromonah. Documentul a fost transcris la Moscova de dl. prof. dr. Ioan Caproşu.

Ibidem, f. 129 v. –130 v., nr. 10 (trad. în limba rusă din 1834).

EDIŢII: Caproşu, *Câteva documente*, p. 55, nr. 6 (copia de la Moscova); *Moldova*, IV, p. 128-130, nr. 50 (aceeaşi copie şi trad. în limba rusă a editorilor); Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 398 (rez. într-o adresă, din 1809 octombrie, către Divanul Cnejiei Moldovei, cu data de lună: „iulie").

[1] Urmează menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

99 1645 (7153) iunie 15, Suceava

† Иw Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїиде прѣд нами и прѣд въсими нашими мwлдавскими болѣры, великими и малими, слѹгѣ наше Григорашко Жора и тѣгали за лици прѧд нами съ слѹга наше Бежан Балше, радї єдна силиџи за село, на имѣ Мъшкътѧни, что на Жиꙁїѧ, ѹ в(о)лост Хѫрлъѵскомѹ, что тоа силиџи било калѹгерwм wт с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Галата Вышна праваа даанїє и м(и)лованїє wт Петра воєвода, и было наи прѣжде кѹпила за Григорашко Жорѣ wт калѹгери, радї нѣкиχ дѹгѣнне ѹ тръг Искwмѹ. И потом, сказили калѹгери тоа токмеж(є), почто исχодит єдна дѹгѣнъ wт ниχ. И слѹга наше Бежан Балше, wн въстал сѧ и сътворил тwкмеж(є) съ Паисїє патриѧрχѹ[1] Рѹсалимскии[1] и съ калѹгери wт Гълата Вышна и кѹпил тоа силиџе, Мъшкътѧни, безнание[2] Жора, и дал четири сто и два десѣт левкwви бытиχ, въ рѹки Паисїє патриѧрχѹ[1].

Ино г(о)сп(о)дств(о) ми и въсег(о) Съвѣта съдиχwм на ниχ и тако wбрѣтоχом им закwн прав(а), како да имает вратити тиχ п(и)н(ѣ)ѕы Бежаннови Балше въспѧт, почто wн кѹпил прѣдніи. Ино слѹга наше Григорашко Жорѣ въстал сѧ и вратил тиχ п(и)н(ѣ)ѕи выш(є) писанни, ѹѯ левкови бытиχ, въ рѹк(и) слѹгѣ н(а)шемѹ Бежан Балши, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, тоа силишти виш(є) [прѣд] реченна, Мъшкътѧни, како държати слꙋга наш(є) Григорашко Жора, съ вес приход. И нарѣденїе что имал Балше за кꙋпежнно єщеж(є) дал(и) въ рꙋк(и) Жора. И ѡт н(ы)нѣ напрѣд да не имает на<и>[2] тѣгати радї сїѧ тѧж, нъ да бъдет слꙋѕѣ нашемꙋ выш(є) писан, Жора, права ѡтн(и)на, и викꙋпленїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно никѡлиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

Пис(а) ꙋ Сꙋчавскии, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, єї д(ь)ни.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(ѡ)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Grigoraşco Jora şi s-a pârât de faţă înaintea noastră cu sluga noastră Bejan Balşe, pentru o selişte de sat, anume Măşcăténi, ce este pe Jijiia, în ţinutul Hârlău, care selişte a fost a călugărilor de la sfânta mănăstire Galata de Sus dreaptă danie şi miluire de la Petru voievod, şi a fost mai înainte cumpărată de Grigoraşco Jorea de la călugări, pentru nişte dugheni din târgul Iaşi. Iar apoi, călugării au stricat acea tocmeală, pentru că a ieşit o dugheană de la ei. Iar sluga noastră Bejan Balşe, el s-a sculat şi a făcut tocmeală cu Paisie patriarhu[1] de Rusalim[3] şi cu călugării de la Galata de Sus şi a cumpărat acea selişte, Măşcăténi, fără ştirea[2] lui Jora, şi a dat patru sute şi douăzeci de lei bătuţi în mâinile lui Paisie patriarhu[1].

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat pe ei şi aşa le-am aflat lege dreaptă, ca să întoarcă acei bani înapoi lui Bejan Balşe, pentru că el a cumpărat mai înainte. Deci sluga noastră Grigoraşco Jorea s-a sculat şi a întors acei bani mai sus scrişi, 420 de lei bătuţi, în mâinile slugii noastre Bejan Balşe, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, acea selişte mai sus [înainte] zisă, Măşcăténi, să o stăpânească sluga noastră Grigoraşco Jora, cu tot venitul. Şi dresele de cumpărătură pe care le-a avut Balşe încă le-am dat în mâinile lui Jora. Şi de acum înainte să nu mai pârască pentru această pâră, ci să fie slugii noastre mai sus scrise, Jora, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7153 <1645>, luna iunie, 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XCIV/83. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/99 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIȚII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 538 (rez. după orig).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Greşit, în loc de: без знанїе.
[3] Pentru: „Ierusalim".

100 1645 (7153) iunie 16, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ З<емле М>[1]ѡлд<авс>[1]ко<и>[1]. Dat-am cartea domnii méli slugei noastre, lui Pa<lade sulg>[2]er, spre-acéia el să hie tare şi putérnic cu cu cartea <dom>[1]nii méli a-ş(i) ţiné şi a-ş(i) apăra ale sale dirépte oci<ni>[1] şi cumpărături din Bărăşti, din gura Hurăcţei, şi din g<ura>[1] Iapii, care cumpărături au fost cumpărat Chiriiac vameşul pre unde-i spune uricul, cu tot vinitul, să aibă a ţiné, şi nime să nu-i cutédze a ţiné sau a opri înaintea cărţii domnii méli, pentru căci au arătat <u>[1]n uric di la Chiriac vaméşul[3] <în>[1]intea domnii meli.

<И>[2] нак не бꙋдет.

ꙋ Сꙋч(ава), ҂зрнг <7153/1645> юн(їе) ѕі <16>.

† Сам г(о)кп(о)д(и)нъ белѣл.

† Лариѡн <писал>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, LVII/7. Orig., hârtie (29 × 20 cm), rupt la îndoituri şi pătat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIX/10 (copie din 1854 septembrie 18); ibidem, CDXXX/82, nr. 4 (rez. în perilipsisul cu scrisorile moşiei Măstătici şi Valea Epii la ţinuturile Fălciu şi Tutova).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/100 (foto după orig. şi după copia din 1854 septembrie 18 de la Arh. Naţionale Iaşi).

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 66, nr. 55 (copia din 1854); idem, Arhiva Muzeului Municipal Iaşi, Documente slavo-române, fasc. I, p. 66, nr. 55 (aceeaşi copie); Costăchescu, *Donaţiunea A. Săulescu*, p. 202, nr. 10 (rez. după copia din 1854); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 189, nr. 29 (menţ. după orig.).

---

[1] Rupt şi pătat.
[2] Rupt; completat după copia de la Arh. Naţionale Iaşi şi după EDIȚII.
[3] De la „pentru căci" până aici, îngroşat cu altă cerneală peste textul original răzuit.

101 1645 (7153) iunie 17

7152 <1645> iun(ie) 17. O carti a domnului Vasile v(oie)vod, ce întăreşte stăpânire lui Irimie Vânculeţ şatr(ar) pe sat Părucenii, ci-au avut baştină i cumpărături.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXXVI/180. Menţiune din 1818 septembrie 29, într-un perilipsis cu „Scrisorile Părucenilor i a Boldureştilor", nr. 5.

102 1645 (7153) iunie 19

O copii de pe o carte a lui Vasâli vod(ă), pe partea lui Tăbuci din Boian. 7153 <1645> iuni(e) 19.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXI/27, nr. 85. Rez.
Ibidem, CXXI/27, nr. 23 (menţ. într-un izvod din 1795 iunie 20, cu „scrisorile moşii Boianului ot Cordun") şi nr. 59 (menţ.).

103 1645 (7153) iunie 20

Suret s-au scos din cel sârbăscu a pre înălţatului d(o)mnŭ, Иw Василе воєвод г(о)с(по)д(ар)ъ Земли Молдови, din vel(et) 7153 <1645> iun(ie) 20.

† Viindu înainte noastră şi înainte a l<or>[1] noaştri boieri, mare şi mici, slugă al noastru[2], Iftimii văta<v>[1]u, şi au arătat înainte noastră din[3] zapis şi[4] mărturie de la slugile noaştri[2]: Isac ureadnic din Bârlad, şi Racliş[că] cu<r>[1]tean, şi de la Iupul cupeţ, şi de la Ionaşco Băltag, şi de la Ursul aprod de la Zmiiani şi de la mulţi oa<mi>[5]ni bun(i), slugile domneşt(i), scrie şi mărturisie[2] î<n>[5]tru cestu zapis precum au fost cumpărat sluga noastru[2], Dumitraşco Gheuca, unile părţ(i) de ocina din satu Dragsin(i), ce este pe pârâu(l) Studeneţ, în ţinutul Tutovii. Şi el au fostu cumpărat de la Oprina, so(a)cra Stanchii, şi de la alţi fraţi ai Stanchi, de la Dochiia, şi de la Toader Bălţatul, şi de la Nicolai, ficioar[2] Ursului pitar, toate parte lor ce să alege, giumătate dintru acestu sat.

Dar slugă noastru[2] sus numit, Iftimie, au întorsu toţi ban(ii) lui Dumitraşco Gheuchi, toţi câte[6] au fostu dat el pentru ace parte, că Iftimii <a>[1] avut ceialalta giumătate de sat, dreapta cumpărătură mai nainte. Dar slugii noastru[2], lui Dumitraşco Gheuchi, nu s-au cădzut lui să cumperî dintr-[a]acestŭ sat, Dragsini, că au cumpărat sluga noastru[2], Iftimii, mai nainte ceialalta giumătate sat, din Dracsini, şi au loat Dumitraşco Gheucă <ai>[1] lui drepţi ban(i), câte[6] au fostu el dat, de la Iftimie, şeptedzec(i) şi c<inc>[5]i galbin(i) ungureşt(i), ban(i) gata.

Şi noi, dom<nia mea>[5], cu tot Sfatul noastri[2], precum am vădzut acestŭ adevărat zapis şi mărturuia[2] şi întoarcere, am crezut, şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastru[2] sus numit, lui Iftimie văta<v>[1]u, la aces[ş]ti sus numit(e) părţi de ocină, din sat Dragsini, ce s-au ales, giumătate sat, din vatra satului, şi din câmpŭ, şi din feneţ, şi cu vad de moare[2] pe perâu Studeneţ, şi cu loc de prisacă şi cu tot vinitul, ce este a lui dreapta cumpărătură şi întoarcere, precum este lui şi de la noi dreapta ocina, <ş>[5]i cumpărătură, şi întărire şi uric, cu tot venitul, necletit[7], până în véc(i).

www.dacoromanica.ro

Şi nimeni să nu să scoale înnainte cărţii noastre, că sîngur domnu au poroncit.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/149. Trad. cu slove chirilice din sec. al XIX-lea.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 74-75 (aceeaşi trad. cu greşeli, după orig. slav, aflată atunci în posesia editorului, cu data de zi: 11).

---

[1] Omis.
[2] Aşa în trad.
[3] Greşit în trad., în loc de: „un".
[4] Greşit în trad., în loc de: „de".
[5] Rupt.
[6] Greşit în trad., în loc de: „câţi".
[7] Greşit în trad., în loc de: „neclintit".

104 1645 (7153) iunie 20, Suceava

† Adecă noi, Pavăl, şi Luca şi Istratie, şi cu nepoţii noştri, feciorii Leavului, şi a lui Ionaşco, şi a Măriei şi a Oghiniei, noi toţi sintem feciorii lui Grigorie vătavul şi a fămeei sale, Dochiia. Scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bun(ă)voia noastră, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie din sat din Verşéni, pre Moldua[1], în ţânutul Suceavei, dumisal(e) lui Iordachi vistérnicul cel mare, drept o sută şi patrudzăci[2] lei bătuţi, din giumătate de sat din gios, doa case de moşie bătrâne şi giumătate dintr-alt(ă) casă, din partea lui Pleşcan, ce-i partea lui Oiţă, şi din partea călugărească a doi fraţi, ce ne iaste dreaptă cumpărătur(ă) de la feciorii Némişului, anume Ilea şi Vas(i)lie. Aşijdere, şi din céia giumătate din sus, parţile a trei fraţi, iar de la ficiorii Némişului, Ilea, şi Vasilie şi Tiron, cu vatră de sat şi cu pământuri în ţarin(ă), şi cu loc de stupin(ă), şi cu pomăt şi cu vad de moar(ă) în Moldua[1].

Şi ne-au dat vistérnicul Iordachi banii toţi ce mai sus scrie, ...[3] lei, bani gata, întru mânule noastre. Pentru aceea, ca să-i fie de la noi ocin(ă) şi cumpărătură dumisale şi cu tot venitul.

Şi în[n] această tocmal(ă) au fost: Eremiia Murguleţ, şi Ilie portariul, şi Nacul prăcălabul, şi Ionaşco cupariul, şi Ilie Boul, şi Nacul Brut, şi Dumitru diiaconul de Verşéni, şi Vasilie Câmpanul din Bârleşti, şi Hilohie de Dobruleşti, şi Andonie de Hăsnăşani, şi Suil(ă) de Miteşti şi săténii de Verşéni au fost de faţ(ă).

Şi, pentru credinţa, am iscălit şi ne-am pus peceţile.

Şi eu, Luchiian diiacul, am scris, ca să s(e) ştie.

Ѯ Сѹч(ава), л(ѣ)т(о) ѯ҃рнг <7153/1645> юн(їє) к҃ <20>.

† Eu, Pavăl[4].

† Eu, Dumitru[5] diiacol, am scris.

† Ѩз, Їлиє Шептилич(и) <m. p.>[4].

www.dacoromanica.ro

† Аз, Ионашко, с(ы)н кѹпар, искал <m. p.>[4].
† Аз, Накѹл пъркълаб, искал <m. p.>[4].
Nacul Brut <m. p.>[4].
† Аз, Илиꙗш, сън Боѹл <m. p.>[4].
† Vasilie Câmpanul <m. p.>[4].
† Eu, Nechifor Băcea, încă am fostu acolo <m. p.>.
† Eu, Andonie[4].
† Eu, Hilohie <m. p.>.
† Аз, Пътрашко Сѹилъ, искал <m. p.>[4].
† Iur(a)şco Adam, încă m-am prilejit acolea în[n] această tocmal(ă)[4].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/42. Orig., hârtie (31,5 × 19 cm) filigran, zece sigilii inelare, aplicate în cerneală, cinci octogonale şi patru rotunde, din care doar în cel octogonal, al lui Nacul pârcălab se poate observa o floare, celelalte fiind neclare.
Idem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 32 (rez. cu data de lună: „iulie").
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21, nr. 605 (rez. cu data de lună: „iulie").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/104 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1794 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, cu data de lună: „iulie");

---

[1] Aşa în orig.
[2] Preţul scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.
[3] Loc liber.
[4] Sigiliu inelar.
[5] Al doliea „u", modificat din altă slovă.

105 1645 (7153) iunie 22, Suceava

† Иѡ Василїе вое(во)д(а), Божїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle, slugii noastre, lui Costin, feciorul Savei, şi fraţilor săi, spre acéea ei să fie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a-şi lua a zécea din jumătat(e) de sat din Cuciur, din partea de gios, ce iast(e) a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, din pâine, şi din fân şi din tot venitul, cine ce va fi lucrat pe acel loc al lor. Şi nimé să nu cutéze a ţiné sau a opri preste cartea domnii méle, iar de va părea cuiva cu strâmbul să vie de faţă înaintea domnii méle şi să-ş(i) aducă şi dirésele.
Инак не бъдет.
Сѹчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юн(їе) кв <22>.
Бел лѡг(офе)т ѹчил.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 533. Copie.

EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 122, nr. 56 (trad. editorului după o trad. germ. care se afla la Arh. Statului Cernăuţi, Liber Granicialium, IV, p. 464); *Catalog*, II, p. 355, nr. 1786 (rez. după copie).

www.dacoromanica.ro

106 **1645 (7153) iunie 22**

Un zapis ce s-au luat cu pârâ de la feciorul lui Costa(n)d(in) Udrea, nepot lui Gânscă, den leat 7153 <1645> iun(i)e 22.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCIX/49, f. 1. Menţ. într-un perilipsis cu documentele moşiei Ghitcăuţi, de la ţinutul Dorohoi, din 1786 martie 22.

107 **1645 (7153) iunie 25**

Un ispisoc a domnului Vasile v(oie)vod, ci întăreşti stăpânire lui Irimie Vânculeţi şatr(ar) pe 2 sati, Brănişterii i Boldureştii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXXVI/180. Menţ. într-un perilipsis, din 1818 septembrie 29, al scrisorilor moşiei Săliştea, cu toate seliştile ei.

108 **1645 (1753) mai 28**

Un ispisoc de la Vasâle vodă, din 7153 <1645> iun(ie) 26, cu care întăreşte stăpânirea măn(ă)stirii Bistriţa, după drese ce-au arătat de la Ştefan v(oie)vod şi de la Petru v(oie)vod şi de la alţi domni, arătând în sămni toate hotarele aceştii moşii, Ilişeştii, începându-se de la Şapte Movili, şi pân(ă) în Bârleasca, şi pân(ă) în Valea lui Cârlişean şi la Fântâna de Piatră, unde cadi Cârlişeana în Siretiu.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXXXIX/10, f. 1 v. Rez. într-o mărturie hotarnică din 1805 iulie 28.

109 **1645 (7153) iunie 27, Suceava**

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la Costin Liciul şi la Toader Liciul din Sencăuţi. Dămu-vă ştire că domnii méle s-au jăluit sluga domii méle, Ursul ce-au fost pârcălab, pe nişte răzaşi ai lui, anume din Ţăcoténi, şi din Cotela, şi din Şerbenţi, şi din Forosna, şi din Cicicani şi din Bădroşeni, ce sînt în ţinutul Hotinului, zicând înaintea domnii méle că are nişte părţi de ocină la aceste sate, ce mai sus sînt scrise, care părţi îi sînt danie de la o mătuşă a lui, anume Nastea, ce au fost fată lui Ivan Vartic, şi ne-au arătat, înaintea domnii mele, şi drese de l(a) mătuşi-sa pre acele părţi de ocină şi ei le ţin fără ispravă.

Pentru aceia, dacă veţi vedea cartea domnii mele, iar voi să aveţi a merge pre la iaste locuri şi să chemaţi răzéşi şi să strângeţi oameni buni, bătrâni, megiiaşi de

www.dacoromanica.ro

prin-pregiur, din sus şi din jos, şi să alegeţi părţile precum îi vor spune în drése, despre toţi răzeşii, care parte din ce sat va spune în dres, din câmpu, şi din pădure, şi din vatra satului şi din tot hotarul, ce va fi la acele sate, ca să aveţi a-i alege, şi precum veţi alege şi-ţi afla cu oameni buni. Iar voi să faceţi şi mărturie, să aducă la domniia mea. Iar cărora le va părea cu strâmbul dintr-acei răzaşi, iar voi să le daţi zi să vie să stea de faţă înaintea domnii méle şi să-şi aducă şi drésele.

Astfel scriem domnia mea. Altfel să nu fie.

Пис(а) оу Сѹчав(ъ), *зрнг <7153/1645>, юни кз <27>.

Вел лог(о)ф(ет) ѵчи(л)[1].

Această copie s-au scos întomai după cea adevărată la Şcoala Domnească ot Sfântul Gheorghie Vechiu din Bucureşti.

Chiriţă dasc(ăl) slov(e)nesc.

1812 iuni(e) 20.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIII/91. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/109 (foto după copie).

[1] Deasupra, într-un cerc, se află menţiunea: „pecetea domnului".

110 1645 (7153) iunie 27, Suceava

† Иѡ Василїе во(евo)д(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domnie mea la sluga domnie mél(e), la Enachie din Şufrăceşti. Dămu-ţi ştire că domnie méle s-au jăluit Toma Bilţă din Prăjeşti, şi Arhip de acolea, şi Focşe nepetul[1] lui Năduşală şi [lui] Gligorie, nepo<tu>[2]l lui Năduşală, pre alţî răzeş(i) de acolea din [d] Şufrăceşti.

Pentr-aceia, da<că>[2] vei vedea cartea de acolea, iar tu să strângi oaméni buni din sus şi din gius şi să aleacă[3] partea lui Năduşală din satu din Şufrăceşti, din vatra satului, şi din pământuri, şi din fânaţi, şi din vad de moar<ă>[2], şi di<n>[2] tot venitul, ce i s-a [a] veni, cum or şti oaménii buni, şi să ne faceţi şi o mărturie şi să ne daţi ştire cu<m>2 va fi mai cu dir<eptul>[3].

Тое пишим г(ос)подс(т)ва ми. Инак не бъдѣт.

Ѹ Сѹчав(ъ), л(ѣ)т(о) *зрнг <7153/1645>, юн(и) кз <27>.

† Сдам г(ос)п(оди)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, L/9. Orig., hârtie (30 × 20,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/110 (foto după orig.).

[1] Greşit, în loc de: „nepotul".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

[3] Greşit, în loc de: „aleagă".
[4] „cu va fi mai cu dir<eptul>": scris deasupra rândului.

111 1645 (7153) iunie 28, Suceava

† Иѡ Вас(и)лїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашеми молдавскимы болѣри, великими и малими, слꙋѕи н(а)ше Глигорїе Мїерълъ и внꙋк ег(о), Лꙋпꙋл ѡт <Ли>[1]пъещи, и тегал(и) за лице на слꙋга н(а)ше Косте, с(ы)нъ Иѡнашко Дърман ѡт Ꙋнгꙋрѣни, рекъщи ѡни аж(е) поставили за<клад>[1] една жерѣбїе и половина за ѡтн(и)нъ ѡт село Липъещи, ѡт нижнаа част, ꙋ Иѡнашко Дърман, радї два на десѣт леꙋ<кови, како>[1] да дръжит ѡн таа част за ѡтн(и)нъ покꙋ заплатит емꙋ п(и)н(ѣ)ѕи и да възимает собы ѡтн(и)нꙋ. А слꙋг<а наше, Косте, с(ы)нъ>[1] Иѡнашко Дърман, ꙋказовал запис за выкꙋпланїе како кꙋпил ѡт(ь)цъ ег(о), Иѡнашко Дърман, таа ж<ерѣбїе и п>[1]оловина ѡт село Липъещи, ѡт нижнаа част, что ꙋ в(о)лост Сꙋчавскои, на Сирѣт, ѡт Ирина и ѡт брат еи, Иѡнашко, <и ...>[1]ѡнюл ѡт Хенцещи ѡт с(ы)нъ еи, Гаврил, радї тридесѣт золотники бити.

В<ъ>[2] том, г(о)сп(о)дств(о) мы и съ нашем Съвѣтом съдихом их по законо земскомꙋ и ѡбрѣтохом како да держит Косте таа ѡтн(и)нъ, а Глигорїе Мїерълъ и Лꙋпꙋл зостал ѡт прѣд намы и ѡт вес закон. А слꙋга н(а)ше Косте ꙋправил сѣ и поставил соби феръю, в҃і злат(и), ꙋ Вистѣрѧ г(о)сп(о)дств(а) ми.

Тѧм рад<і>[2], ѡт н(ы)нѣ на прѣд да не имает маи[3] тегати Глигорїе и Лꙋпꙋл а не дꙋбовати, нъ да бъдет слꙋгꙋ наше Косте правaа ѡтн(и)нъ и выкꙋпленїе, съ в(ъ)сем доходом.

А ни да сѣ не ꙋмышает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) мы.

Ꙋ Сꙋчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг҃, юн(їе) к҃и.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дꙋмитрашко Кара <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre Gligorie Mierălă şi nepotul lui, Lupul din <Li>[1]păeşti, şi au pârât de faţă pe sluga noastră Coste, fiul lui Ionaşco Dărman din Unguréni, spunând ei că au pus zălog o jirebie şi jumătate de ocină din satul Lipăeşti, din partea de jos, la Ionaşco Dărman, pentru doisprezece lei, ca să stăpânească el acea parte de ocină până când îi vor plăti banii şi să-şi ia ocina. Iar sluga <noastră Coste, fiul>[1] lui Ionaşco Dărman, a arătat un zapis de cumpărătură, că a cumpărat tatăl lui, Ionaşco Dărman, acea j<irebie şi>[1] jumătate din satul Lipăeşti, din parte de jos, care este în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Suceava, pe Sirét, de la Irina şi de la fratele ei, Ionaşco, <şi...>[1]oniul din Henţeşti şi de la fiul ei, Gavril, pentru treizeci de galbeni bătuţi.

Întru aceea, domnia mea şi cu Sfatul nostru i-am judecat după legea ţării şi am aflat ca să stăpânească Coste acea ocină, iar Gligorie Mierălă şi Lupul au rămas dinaintea noastră şi din toată legea. Iar sluga noastră Coste s-au îndreptat şi şi-a pus fierâe, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai[3] pârâ Gligorie şi Lupu şi nici să dobândească, ci să fie slugii noastre Coste dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei méle.

La Suceava, în anul 7153 <1645> iun<ie> 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt am iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco Cara <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, III/173. Orig. slav, hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/111 (foto după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Aşa în orig.

112 <1645 (7153)> iunie 28

Zapis ... de la Vidraşco şi de la Cârste, ficiorii lui Ioancăi, fata Costii din Petriceni, ce au vândut 2 părţi de ocină din giumătate de sat de Storojineţ, ot Suceav(a), lui Gligorie Robceanul ... luna iun(ie) 28.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Agathon, II/28, nr. 58. Rez., din 1745 iulie 21, într-un „Catastih de toate moşiile şi vecini şi ţigani ce a vândut pe părinţii noştri, Ştefan Volcinschii şi de pe maica no(a)stră, Marie, fata lui Ion Stroescul".

Datat după doc. din 1645 (7153) iulie 20, nr. 56 în acelaşi catastif, unde este pomenită Nastasia Robceniţa, soţia răposatului Grigorie, fost agă.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 216, nr. 652 (rez., cu aceeaşi datare).

113 1645 (7153) iunie 28, Suceava

† Adec(ă) noi, Gligorie de Verijéni, şi cu feméia mea, Irin<a>[1], nepoata Némişului de Verşéni, scriem şi mărturisim cu cestu zapis la nostru, cum noi, de nime siliţi, nici asupriţ(i), ce de bun(ă)[2] voia [a] noastră, am vândut a noastră

www.dacoromanica.ro

direaptă ocin(ă) şi moşie, optu pământuri în sat în Verşéni, partea Andreicăi, den partea cea nemişas[s]că, în vatra satului, şi den câmpu, şi den pădure, şi den ţarin(ă), şi dentr-apă şi den tot venitul. Acea parte de ocin(ă) ce-i mai sus scris(ă), optu pământuri den hotar în hotar, cu tot venitul, acéia o am vândut dumisal(e), lui Iordachie vel vistiérnic, dereptu treispredzeci de galbeni, să-i hie dumisal(e) direaptă ocin(ă) şi moşie, şi cuconilor dumisal(e), în veci.

Şi aestă tocmal(ă) s-au făcut dennaintea Nacului pârcălabul, şi a Irimii Murguleţ, şi Ilie portarul de Suciav(a), şi Necolaiu de Liténi, şi Ionaşco cupărelul tij de Liténi, şi Savin de Vorontăreşti şi a mulţi boiari de Curte. Să aibă a-ş(i) faci dumnealui şi dires domnescu.

Pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit într-acestu adevărat zapis, să s(e) ştie.

Пис(а) ꙋ Сѵчав(а), л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, юн(їє) ки <28>.
† Аз, Ирїмиꙗ Мѵргѵлец, искал <m. p.>[3].
† Аз, Їлиє Шептилич, искал <m. p.>[3].
† Аз, Николаи Дръгꙋш, искал <m. p.>[3].
† Аз, Иѡнашко сьн(ъ) кꙋпар, искал <m. p.>[3].
† Аз, Накꙋл пъркълаб, искал <m. p.>[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXIX/43. Orig. hârtie (30,5 × 21 cm), filigran, cinci sigilii inelare, două rotunde şi trei octogonale, aplicate în cerneală, din care doar în cel octogonal, al lui Nacul pârcălab, se poate observa o floare, celelalte fiind neclare.

Idem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 33 (rez. din 1843 cu data de lună: „iulie").

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 606 (rez. cu data de lună: „iulie").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/113 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 357, nr. 1797 (rez., după rez., din Ms. nr. 1535, cu data de lună: „iulie").

---

[1] Pătat.
[2] „bun", scris deasupra rândului.
[3] Sigliu inelar.

114 1645 (7153) iulie 1

Carte domnului Vasâli v(oie)v(o)d, dată Lupului de Tudora, să fie tari şi puternic a opri şi a ţine a sa driaptă ocină şi moşie, tot satul Roşcanii, pri unde au umblat Suceava mai demult, pre matca cea batrână.

Aşijdere, să aibă a ţâne şi o baltă, ci să chiamă Balta Porcului, despre pădure, căci au umblat Suceava prin-trânsa.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale nr. 24, f. 229 v. (rez.).

Idem, Arh. M. Costăchescu, caiet III, p. 2597, nr. 1337 (copie, după acelaşi rez.); idem, Documente, CLIV/52, f. 3 r. – v., nr. 1 (rez., în copia unei anaforale, din 1839 mai 25, a Divanului Domnesc).

www.dacoromanica.ro

115 1645 (7153) iulie 1, Suceava

Vasile vodă „la toţ<i>[1] slujitorii, câţi veţi îmbla cu toate slujbele domniei méle la ţinutul Sucévei, pentru rândul cestor rusi, anume Ioancea şi ficiorul lui, Larion, şi Crăciun, şi Simion, şi Andrei şi Gligorie, şi Gavrilcea, şi frate-său, Vasilie, carii au ieşit acum din Ţara Leşască şi s-au aşădzat la selişte la Călineşti, ce iaste a boiarenului nostru, a Tăutului spătariul", să-i cruţe „de dajde, şi de zloţi, şi de lei, şi de taleri, şi de orţi şi de alte dabile, de toate câte sînt pre alţi mişei în ţara domniei mél[e][2]. Tot aşa „şi alţii carii vor vini, până să vor împlea vrémea ai lor".

Să ştie, „voi pârcălabi, şi globnici, şi olăcari, şi podvodari şi deşugubinari, de acel ţinut"[3].

După Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 219–220, nr. 39. Rez. cu extrase după orig. care se afla în colecţia lui Al. Callimachi.

ALTE EDIŢII: Idem, *Anciens documents*, I, p. 234 (acelaşi text, cu trad. franceză); Balan, *Doc. bucovinene*, VII, p. 177, nr. 113 (acelaşi text, după Iorga).

[1] Întregirea noastră.
[2] Întregirea editorului.
[3] Se menţionează: Semnează domnul. Pecete mică roşie, ruptă.

116 1645 (7153) iulie 1, Iaşi

† Adecă eu, popa Grigorie din Tămăduiani, ce-am fost lăcuitoriu şi în Cozmeşti, şi cu preuteasa mea şi cu feciorii noştri, Toader, şi Ion şi Tudosca, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum noi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bun(ă) voia noastră, am vândut dumisale, vistérnicului Iordachi, a noastră dreapt(ă) ocin(ă) şi cumpărătur(ă) din Verşeni, pre Muldua[1], ce-i în ţânutul Sucévei, o jirébie, ce-i o casă bătrână, drept o sută de taleri bani buni, ce această ocin(ă) ne-au fost dreapt(ă) cumpărătur(ă) de la Vasilie şi de la soru-sa, Profira, feciorii lui Cristiian şi a fămeei sal(e), Todosiia, cu pământuri în ţarină, şi fânaţ, şi cu vatră de sat, şi cu curături în luncă, şi cu vad de moar(ă) în Moldua, şi cu livedzi, şi cu bălţi, şi din pădure, şi din câmpu şi cu tot venitul.

Şi dumialui, Iordachi vistérnicul cel mare, ne-au dat banii toţi deplin ce mai sus scrie, o sută de taleri, bani gata; şi zapis ce am avut eu de cumpărătur(ă), acela încă l-am dat eu la mâna dumisale vistérnicului.

Şi în[n] aceast(ă) tocmal(ă) au fost de faţ(ă): Eremiia Murguleţ, şi Andoca den Iaşi, şi Gheorghi Boţ diiacul, şi Ionaşco Săpotean, şi Necoar(ă) Dupniţ(ă), şi Tănasie diiacul, şi Gheorghie Meleşanul, şi alţi mulţi oameni şi Toader Perjul anume.

Deci, vădzând noi toţi de bun(ă)voie tocmală şi plată deplin(ă), cu bani gata, am iscălit în[n] acesta zapis. Şi, pentru credinţa, ne-am pus şi peceţile.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Luchian diiacul, am scris, ca să s(e) ştie.
V Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯ҃ѕрнг <7153/1645>, юл(їе) а <1>.
† Eu, pop(a) Gligorie, cu mâna mea am scrisu, ca să să ştii.
Аз, Иремиа Мѹргѹлец, сам искал <m. p.>[2].
† Ανδοκα σλα(τα)ρας, μαρτιρας[3] <m. p.>.
† Ionaşco Săpotean <m.p.>[2].
Аз, Никоар(ъ) Дѹпниц(ъ) <m.p.>[2].
Аз, Гиѡргие Мелешан, искал <m.p.>[2].
Аз, Тънасїе, искаах <m. p.>[2].
Аз, Гиоргие Боц(ѹ)л, исках <m.p.>.
Аз, Тодер, искал <m.p.>.

<Pe fila a doua, scris de aceeaşi mână, începutul aceluiaşi act>: † Adică eu, popa Grigorie de Tămăduiani, şi cu preuteasa; <iar pe verso-ul filei a doua, o însemnare>: Zapis pre o parte din Verşeni, de la popa Grigorie ot Tămăduiani; <şi mai jos>: кг <23>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/44. Orig., hârtie (30,5 × 21 cm), filigran, cinci sigilii inelare, aplicate în cerneală: două rotunde, al lui Nicoară Dupniţă şi al lui Ionaşco Săpotean, cu păsări în câmp, şi trei octogonale: al lui Irimia Murguleţ, cu două păsări afrontate în câmp, susţinând un copac, al lui Ghiorghie Meleşan şi al lui Tănasie, cu scuturi heraldice în câmp, încărcate cu mobile neclare.
Idem, Ms., nr. 1535, f. 36, nr. 34 (rez.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 607 (rez. într-un opis din 1841).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" - Iaşi, Fotografii, XXVIII/116 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 355, nr. 1787 (rez. după Ms. 1535).

[1] Aşa în orig.
[2] Sigiliu inelar.
[3] „Andoca zlătar, martor".

117 1645 (7153) iulie 2, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domnii méle Antemii Turietcoaie să hie tare şi putérnică cu carte domii méle a opri şi a ţiné a ei dirépte ocine şi moşii, anume: giumătate de sat cu moară în Năslavcea, şi a treia parte de sat de Beserecani, şi den Şeleşeu, ce i să va alége den moşie şi 8 jirébii de compărătură, şi a treia parte de sat de Turiiatca, ce are de moşie şi 15 jirébii de cumpărătură, şi a treia parte de sat de Stăneşti, şi a treia parte de sat de Năhoréni, şi a treia parte de sat de Culicéni şi a treia parte de sat de Sănăuţi, nime să n-aibă treabă <a>[1] ara sau a cosi pre locurile ei. Iar cine va ara sau va cosi, ca să aibă a lua a dzécea den pâne, şi den fân şi den tot

www.dacoromanica.ro

venitul, şi nime să nu cutedze a ţiné sau a opri pre ei, <înaintea>[1] cartea domnii méle.

Тоє пишєм. И нак нє бьдєт.

Ꙋ Сѵчав(а), л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, юл(їє) в <2>.

† Саам г(ос)п(о)д(и)нь вєлѣл.

Вєл лоѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).

† Мардариє <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, V/82. Orig., hârtie (30,5 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, puţin clar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/117 (foto).

---

[1] Omis.

118 1645 (7153) iulie 2, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domii méle slugii noastre, lui Ştefan Şoldan, spre aceia ca să fie tare şi puternic cu cartea domnii mele a lua a zécea, pre unde vor spune dirésăle, la sălişte la Unguraşi, den tot venitul să aibă a lua a zécea, precum va fi partea lui, şi nime să nu cuteze a ţiné sau a opri preste cartea domii méle. Iar cui va părea cu strâmbul, el va veni de faţă înaintea domnii méle.

Aceasta scriem domniia mea, într-alt chip să nu fie.

Ꙋ Сѵчав(ъ), л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, юл(їє) в <2>.

† Саам г(ос)п(о)д(и)нь вєлѣл.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXII/15. Orig., hârtie (26,5 × 19,6 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie.

Arh. Naţionale Suceava, Colecţia doc., I/57 (copie după orig. de Theodor Balan).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/118 (foto după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 155, nr. 413 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Suceava).

119 1645 (7153) iulie 3, Iaşi

Ioan[1] Wasily Woÿwod bestimmt die Gränzen des Metropolitan Dorfes Durnestie.

D<e>d<a>tto Iassy 1753 <1645>, den 3t July.

Ioan[1] Vasilie voievod întăreşte hotarele satului Durneşti, aflat în stăpânirea Mitropoliei.

Dat în Iaşi, 7153 <1645>, la 3 iulie.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Suceava, Colecţia doc., XIII/5, Fascicula litera A, f. 9 v., nr. 131. Rez. germ. într-o copie de la sfârşitul sec. al XVIII-lea sau începutul sec. al XIX-lea, după rez. germ. din *Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflate în Arhiva prinţului Radziwill*, întocmit la 3 ianuarie 1783, în Zólkiew, de consilierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manowarda.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MXCVII/129, f. 298 (menţ. într-un perilipsis cu doc. Mitropoliei, de la sfârşitul sec. al XVIII-lea).

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 752, nr. 131 (rez. germ. şi trad. editorului); Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei şi Sucevei*, p. 23 (menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti); *Tezaur sucevean*, p. 155, nr. 414 (rez. după rez. germ.).

[1] Greşit, în loc de: „Io".

120 1645 (7153) iulie 5

† Adecă eu, Mitodie, şi soru-me, Nazarie, ficiori Gaftonii din Oprişeşti, din ţinutul Tecuciului, scriem şi mărturisim cu cest al nostru zapis, cum am dat moşie noastră, câtă se va alege din sat din Oprişeşti, o am dat lui Lazoru, ficiorul lui Tudor, aşijdere din Oprişeşti, însă moşie mânii[1] noastre, Gaftonii, din hotar p(â)nă în hotar, şi din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure, şi din apă, şi din vad de moară, şi din săpături, şi din scauni de vie, şi din aoşu de fânu şi din tot venitul, câtu să va alege.

O am dat de bunăvoie noastră, fără nici o silă, pentru un cal ce-au fostu furat fratele nostru, Dumitru, lui Lazăr, şi l-au prins cu calul de faţă.

Deci ne-a căzutu cu oameni buni şi negustori, de ne-amu rugat de l-au iertat şi i-am dat această moşie ce iaste mai sus scris(ă), cum să-i fie dum(nea)lui moşie, în veci neclătit, să-i fie dum(nea)lui, şi feciorilor dum[m]iisale şi nepoţilor dumisale, şi nime să nu cuteze a întoarce preste cuvântul nostru, şi în veci.

Şi, pentru mai mare credinţa, am pus mai mare mărturie, pre nume: Nica negustor, şi Romanu, şi Costa(n)din ot tam, şi Ştefanu Voicul, şi Gheorghie, şi Vasilie Mălaiu, şi Melintie şi alţi oameni buni, cum i-am dat această ocenă, iar Lazor i-au iertat capul.

Aceasta scriem, să să ştie, şi, pentru credinţa, am pus peceţile şi noi şi mărturiile.

Лет(о) ⁂ ҂зрнг <7153/1645>, ıюл(їе) ҃є <5>[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 74-74 v. Copie din 1794.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/120 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 355, nr. 1788 (rez.).

[1] Aşa în copie.

[2] Urmează desenul schematic a şase sigilii: trei octogonale, două rotunde şi unul oval.

www.dacoromanica.ro

121 1645 (7153) iulie 5

† Altu zapis, a lui Lazarie[1] şi cu frate-său, Todie, precum să fie de mare credinţe la mâna lui Lazăr, sin Tudor, că i-au datu moşie lui din satu din Mohoreni, din tot venitul, şi cu vad de moară, pentru că l-au prinsu Lazăr cu-n cal de furat. Iar pentru că i-au iertat capul, i-au dat moşie din Oprişeşti, parte mâne-sa, Gaftona, câtă se va alege din piste tot hotarul.

Şi au fost mulţi oameni buni, care, pentru credinţă, ş-au pus peceţile.

Λ(ϵ)т(о) ѯ҃ѕ҃ρнг <7153/1645>, ιѡλ(їϵ) ѕ҃ <5>[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 573 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 74 v. Copie prescurtată, din 1794.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/121 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 355, nr. 1789 (rez.).

[1] Greşit, în loc de: „Nazarie" (vezi doc. anterior).

[2] Se indică locul a cinci sigilii octogonale.

122 1645 (7153) iulie 5

Zapis, din let 7153 <1645> iulie 5, di la Irimie, ficiorul lui Cârstiian ci au fostu pârcălabu, şi a mamii sale, Drăgai, ci scriu şi mărturisăsc cu zapisul lor, cum ii, di bunăvoia <lor>[1], di nim(e) sâliţi, nic(i) asupriţ(i), au vândut 2 pământuri şi un răzor în frunt(e) din sat din Olişăşti, cu parte din vadu morei, şi în sălişti satului şi la câmpu, cu tot vinitul, cât ţâni hotarul satului. Aceast(ă) moşie o au vândut fratilui său, Dabijăi pârcălabului, drept 300 vedri di vin şi 15 galbini, bani gata.

Aşijdirea, Piatra, sora Tatului, tot dintr-acist zapis, au vândut dum(nealui) pârcălabului Dabiji un răzor în frunté, cu tot vinitul, drept 3 galbin(i).

Aşijdirea, Cozma di la Bodia, tot dintr-acest zapis, au vândut dum(nealu)i pârcălabului un pământu în frunté, la Olăşeşti, cu tot vinitul, drept 3 galbini şi 15 potronic(i).

Aşijdirea, Ion Fition, tot dintr-acest zapis, au vândut dum(nealui) pârcălabului 14 paş(i) în frunte, drept 3 galbin(i), 1 leu, iarăşi cu tot vinitul.

Aşijdirea, şi One, tot într-acist zapis, au vândut dum(nealui) un răzor în frunté, la Olăşăşti, cu tot vinitul, drept 3 <i>[1] p(o)l ughi.

Aşijdirea, şi Vas(i)li Horni, fratele lui Bălan, tot într-acist zapis, au vândut dum(nealui) un răzor în frunt(e) din Olişăşti, cu tot vinitul, drept 3 <i>[1] p(o)l ughi.

Aşijdirea, Ion Filişor, tot într-acist zapis, au vândut dum(nealui) un pământu în frunté, cu tot vinitul, drept 7 ugh(i).

Aşijdirea, Ursul, sin Andruşcu din Olişăşti, tot dintr-acest zapis, au vândut dum(nealui) un pământ în frunté, cu tot vinitul, drept 7 ugh(i).

www.dacoromanica.ro

Aşijdirea, şi Măriian, tot într-acest zapis, au vândut dum(nealui) pârcălabului Dabijăi un răzor şi a trie parté dintr-un pământu, cu tot vinitul, drept 3 ug(hi) şi 15 pot(ronici).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, Ms., 5181, f. 4 v.-5 r. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/122 (xerocopie).

[1] Omis.

123 1645 (7153) iulie 6

Antimia şi sora ei, Aniţa, fiicele lui Vasile Albotă, vând lui Solomon Bârlădeanul vornic jumătate dintr-un stâlp din partea din jos a satului Sălişcani.

După Gh. Bezviconi, *Boierimea Moldovei*, I, p. 292 (rez.).

124 1645 (7153) iulie 7

Vasilie vodă lui Pătraşco M<ie>[1]şcul aprodul, pentru a ţiné un loc de prisacă şi o poian(ă) de fân, la sat Popeşti[2].

După Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 57, nr. 8. Rez. după orig. care se păstra între „Documentele moşiilor M. S. Regelui", III. Poieni.
Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 1220, f. 15 v. şi 1266, f. 5 (rez., menţionând, în plus, cumpărarea locului de prisacă şi al poienii de la Grigorie Hermeziu, în 7145 <1636 septembrie 1 – 1637 august 31>).
Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, K/384, p. 355 (rez.); K/353, f. 24 v. (menţ.); Fond Ministerul Justiţiei, tr. 1785, opis II-2036, Anaforale dosar 4, f. 16 (menţ.).

ALTE EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 258 şi 275 (rez.); *ibidem*, VI, p. 329 (menţ.); *ibidem*, XXII, p. 174 (menţ.); *Catalog*, II, p. 355-356, nr. 1790 (rez., după Ms. nr. 1266).

[1] Completarea editorului, după zapisul de vânzare din 1642 (7150) februarie 8 (*ibidem*, p. 56-57, nr. 7).
[2] Se menţionează: „pecetea <domnească> cu chinovar".

125 <1645 (7153)> iulie 8, Căbiceşti

† Milostive şi luminaté do(a)mne. Dăm ştiré mărie dumitale cum au venit giupâneasa lui Strătulat ce au fost agă cu cinstit(ă) cartea mărie talé şi cu omul dumisale, logofătului celui maré, ca să alegem neşte părţi de ocină ce-au cumpărat Strătulat aga din sat din Brădiceşti, pre drese ce-au avut Strătulătoie de

www.dacoromanica.ro

cumpărătură, pre câtu-i scrie în drese de către Mărdarie şi de cătră alţi răzeşi a lui; mărs-am acolo, la acel sat, şi înpreună cu omul dumisale, log(o)fătului celui maré.

Deci în vatra satului şi în ţarină au fost hotărât de Nen<iu>[1]l vornicul şi de logofătul Racoviţă, şi stâlpit cu pi(e)tri; dece noi n-am mai ruşiit ace hotărâtură. Iară fânaţul n-au fost hotărât, ce am mărsu şi am ales pre acelea drese ai Strătulătoie[2], precum ne scrie cartea mărie tale. Şi am dat pră[3] mâna giupânesei Strătulătoie, iară ce-au prisosit am dat pre mâna lui Mărdarie şi a răzeşilor lui. Iară neşte poiani, ce-au fost a neşte oameni curăţituri, cu săcure şi cu sapa, şi [ai] neşte[4] locuri de priseci, şi cu pomi şi cu altă hrană, ce iaste pre acele locuri. Acei oameni, cându au fost ei ţiindu acel loc, ei n-au fost înpărţindu cu alţi răzeşi a lor, ce le-u fost ţiindu ei sânguri. Şi acmu, acei oameni ş-au vândut părţilé lui Strătulat agăi. Dece noi acéle poiani şi ace hrană am dat pre mâna giupânesei Strătulătoie.

Dece noi, aceşti oameni, aşe-m ştiut cu sufletelé no(a)stre şi dăm ştiré mărie talé, anumé: Chirila de Răspopi, şi Stratul ot Brădiceşti, şi Ionaşco Aleuş ot tam, şi Trifan, s(â)n Şoropul, şi Oniţ(ă), brat Trifan, şi Gligorie Gureşan ot Teoşti, şi Flore ot Căbiceşti, şi Gligorie ot tam, şi Darie Buciumaş ot Căbiceşti şi mulţi oameni buni, ce s-au tânplat la acestă înpărţelă[3].

Printru mai maré creidinţă, noi toţi ne-m pus şi peceţile pre acest zapis, să să ştie.

ꙋ Къбичещи, юл(їе) и҃ <8> д(ь)ни.

† Аз, Василе Съпотѣнѵл, слѵг(а) вел лог(о)ф(е)т, искаχ <m.p.>.

Buciumaş[5]; Chirila[5]; Aleuş[5]; Stratul[5]; Trifan[5]; Ioniţ(ă)[5]; Gligorie[5]; Flore[5]; ин[6] Gligorie[5].

† Eu, Popa Fene, am scris acestă mărturie.

<În continuare, însemnări din sec. al XIX-lea>: Brădiceşti; <şi>: Hotarnică a Strătulătoaie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/24. Orig., hârtie (31 × 19,7 cm), rupt la îndoituri, nouă amprente digitale, aplicate în cerneală.

Idem, Ms., nr. 546, f. 129 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/125 (foto după orig.).

Datat după doc. din 1645 (7153) august 24, prin care Vasile întăreşte jupânesei lui Stratulat, fost agă, stăpânirea peste o ocină din Brădiceşti.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment, I, p. 216, nr. 653 (rez. după orig., cu aceeaşi datare).

---

[1] Rupt.
[2] Slova „l", modificată dintr-un „r".
[3] Aşa în orig.
[4] Slova „n", scrisă pe loc şters.
[5] Amprentă digitală.
6 „alt".

www.dacoromanica.ro

126 1645 (7153) iulie 9, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Scriem la sluga noastră, pârcălabul ot Neamţu[1], dămu-ţi ştire că s-au jeluit înaintea domnii mél(e) sluga noastră Luchian diiacul şi cu oamenii săi pre toţi seténii din Munténi, dzicând că are o parte de ocin(ă) în sat în Munténi, cumpărătur(ă) de mătuşe-sa Sofiica, ce-au fost dup(ă) David armaşul, de la Rodna cel bătrân; iar zapis de cumpărătură de la Rodna, ce-au avut David armaşul, acela au arsu în foc, când au ars casele lui Mătéiaş din Bătrâneşti, ce-au ţânut pre Io(a)na, sora giupânései lui Dav<id>[2] ce-au fost armaş. Deci acmu, ei tăgăduiescu acea parte şi nu vor să li-o arate.

Pentru acea, deaca vei vedea cartea domnii mél(e), iar tu să strângi oameni buni şi din sus şi din gios, dimpr<e>[2]giur megiiaşi, şi depreună cu toţi seté<nii>[2] din <M>[2]unténi şi să aveţi a alége c<u>[2] toţii partea Rodnei din ocin(ă), din Munténi, de către fraţii lui şi despre alţi r<ă>[2]zéşi.

Iar de nu vor vrea să o aleag(ă) sau de le va părea cu strâmbul, să le daţi dzi să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle. Şi să aibi a face mărturie, cum veri afla acolo, şi să o dai la Luchian.

Aceasta scriem. Într-alt chip să nu faci, înnaintea cărţei domniei méle.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, юл(їє) ѳ <2>.

† Г(ос)п(о)дїнъ рече.

† Вел лѡѡфет ꙋчил.

† Ион <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXVIII/23. Orig. hârtie (31,5 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/126 (foto).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, XI/1909, p. 96 (rez.).

---

[1] „noastră, pârcălabul ot Neamţu", scris de altă mână, cu altă cerneală, pe loc liber.

[2] Rupt.

127 1645 (7153) iulie 10, Iaşi

† Їѡ Василїє воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ꙋсими нашими мѡлдавскими болѣры, великими и малими, болѣри наши Гиѡргїє Стефан великїи сꙋлжар, съ кнѣгиниѣ си, Саѳа, и Неколаи Секил столник, съ кнѣгинѣ си, Параскица, дѣти Тоадер Боꙋл вистѣрник, по их доброи воли, никим непонꙋжденны а ни присилованны, и дали и подаровали их правaa ѡтн(и)нꙋ и дѣдн(и)нꙋ, что имали ѡни за раздѣленїє, части их ѡт село

www.dacoromanica.ro

Стежърѣни, ꙋ волости ...[1], что тоты части за дѣдн(и)нꙋ были праваа выкѵпленїе родителю их Тоадер Боꙋл вистѣрник, и дали и подаровали их братѵ своемꙋ, Стефанꙋ Боꙋл клꙋчѣр; и ꙋ записы за раздѣленїе, что имали междꙋ собою, не ꙋписали тых выш(е) писанных части за ѡт(ни)нꙋ.

Дѣм[2] ради, г(о)сп(о)дств(о) ми, ꙗко ꙋвидѣхом по их доброи воли даанїе и дарованїе, г(о)сп(о)дств(о) ми ещеж(е) дадохом и потвръдихомь болѣринѵ нашемѵ, Стефан Боꙋл клꙋчѣр, како да сꙋт тоты выше писанныи части за ѡтн(и)нꙋ ѡт село Стежерѣни, ꙋ волости ...[1], елико сѣ изберет, кѵпежно Тодирови Боꙋл вистѣрник, праваа ѡтн(и)на, и даанїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ꙋмишает.

ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг҃, юл(їе) і҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

† Пътр(а)шкѡ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierii noştri, Ghiorghie Ştefan mare sulger, cu cneaghina sa, Safta, şi Necolai Sechil stolnic, cu cneaghina sa, Paraschiţa, copiii lui Toader Boul vistiernic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au dat şi dăruit dreapta lor ocină şi dedină, ce au avut ei de împărţeală, părţile lor din satul Stejăréni, în ţinutul ...[1], care acele părţi de moşie au fost dreaptă cumpărătură părintelui lor, Toader Boul vistier, şi le-au dat şi le-au dăruit fratelui său, Ştefan Boul clucer; şi în zapisele de împărţeală, pe care le-au avut între ei, nu sunt înscrise acele mai sus scrise părţi de ocină.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut dania şi dăruirea lor de bunăvoie, domnia mea încă am dat şi am întărit boierului nostru, Ştefan Boul clucer, ca să-i fie acele mai sus scrise părţi de ocină din satul Stejeréni, în ţinutul ...[1], cât se va alege cumpărătura lui Toader Boul vistiernic, dreaptă ocină, şi danie, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7153 <1645> iulie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Pătraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DLXXXIX/28. Orig. hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/127 (foto).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Greşit, în loc de: Тѣм.

www.dacoromanica.ro

† Adecă, eu, Gafa, fata lui Pilipovschie, nepo(o)ata Ihnătoie, ѡнѹка[1] Elinii Daşcuvnei, însumi pre mene mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bonăvoia mea, de nimen(e) nevoit(ă), nici asuprit(ă), am vândut o jirébii din sat din Sânăuţi, partea mea, însă iaste partea Tudorii, din cea parte, ce ţine şi Vărvarca Ihnătoie, am vândut dumisal(e), lui Gavrilaş logofătului, până voi mai întreba, înnaintea legii, cu Vărvarca şi pentru altă jirébii.

Şi mi-au dat plata deplin ...[2].

Şi în tocmala noastră au fos(t): Ionaşco Brăndzanul, şi Toaderaşco, feciorul Jorăi, şi Prodan, feciorul Drăguşescului, şi Iachim Tăţescul şi Dumitraşco aprodul.

Şi, pre mai mare mărturii, noi ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile.

Iar eu, Costantin Drăguşe(s)cul, am scris acest zapis.

De iasta scriem şi mărturisim.

В(ъ) л(ѣ)т(о) *ѕрнг <7153/1645> юл(їе) аї <11> д(ь)нь.

Аз, Кѡстантин Дръгѹшескѹл <m.p.>.

† Ивнашко Бръндзѣнѹл <m.p.>.

Аз, Продан Дръгѹшескѹл <m.p.>.

† Iachim Tăţescul <m.p.>.

† Dumitraşco aprod.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Сънъѹци, оу волост Сѹчавскои („† Sănăuţi, în ţinutul Suceava").

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XV/8. Orig., hârtie (28,6 × 15,5 cm), filigran.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMCMV/3, nr. 4 (rez.); idem, Fond S. Zotta, dosar nr. 124, f. 286, nr. 7 (rez., cu data de zi greşită: 19).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/128 (foto după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 79, nr. 47 (orig.); Balan, *Doc. bucovinene*, III, p. 23, nr. 8 (rez.); *Catalog*, Supliment I, p. 217, nr. 654 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1615 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] „nepoata".

[2] Loc liber.

[3] Diacul a scris, pentru cifra unităţilor, mai întâi а (4), după care a tăiat-o şi a scris cifra г (3).

129 1645 (7153) iulie 11, Popeni

† M(i)l(o)stive şi luminate doamne, să fie măriia dumitale sănătos. Dăm ştire măriei dum(i)t(a)le pentru pâra ce-au pârât înaintea măriei dum(i)tale făméia lui

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Roşca şi cu ficiorii ei din sat Săpoténi, pre Isac Stârcea, pentru neşte hăleştée ce-au avut price înpreun(ă).

Deci am venit la acéle locuri, cum au fost învăţătura măriei dum(i)t(a)le, şi am chemat oameni buni cu cinstită cartea măriei dum(i)tale, din sus şi din gios, megiiaşi de prinpregiur, şi am socotit cu toţii depreun(ă). Deci am aflat trei hăleştée pre hotarul acelor doao sate, căce că vine un ţărmure a Săpoténilor şi altu ţărmure a Popénilor, cât ţine acel loc de hăleştée.

Deci am ales cu oameni buni şi ei încă s-au voit să ţie satul Săpoténii un hăleşteu mare din gios, ce-i de către Duméni, şi Popéni(i) să ţie un hăleşteu din sus, iară un hăleşteu din sus, ce-ş(i) iaste împrotiva satului Popénilor, iar un hăleşteu mai mic, ce au fost în mijloc, între acéste doao hăleştée, s-au socotit să nu fie direptu nemică, nici să-l mai ezască, nici Săpoténii, nici Popénii, nici odănăoar(ă), în véci, ce numai să ţie făméia lui Ionaşco Roşca şi cu feciori ei şi cu răzéşii săi din Săpoténi acel hăleşteu din gios de către Duméni, iar Isac Stârcea şi cu răzéşii săi ce va avea să ţie acel hăleşteu din sus împrotiva satului Popénilor. Aşea s-au ales şi s-au tocmit.

Aşijdirea, s-au socotit şi hotarul Popénilor despre Duméni pre sémnele céle bătrâne şi s-au mai pus sémne împrotiva celor sémne bătrâne despre Duméni ş-au cădzut sămnele din gios de iazul Săpotenilor[2].

De aceasta dăm ştire măriei dum(i)t(a)le, să fii măriia dum(i)t(a)le sănătos, ѡт Г(оспод)и, амин[2].

Ꙋ Попѣни, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юл(їє) аі <11>.

† Robii şi şerbii măriei tale: Pavăl Albotă vornicul, i Costantin Stârcea biv pârcălab, i Gociul, i Dumitraşco Şaidir, i Miron, i Grozav, i Ghiciul din Dor(o)hoi şi alţii mulţi robi a măriei tale.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/150. Orig., hârtie difolio (28 × 19 cm), filigran, cerneală neagră.

Idem, Mănăstirea Doljeşti, XXIX/53. Orig., hârtie (29, 5 × 20,5 cm), rupt.

Ibidem, XXIX/54 (copie, din sec. al XVIII-lea); ibidem, X/219 (copie); X/57, nr. 38-39 (rez.); idem, Ms. nr. 598, f. 6 v.-7 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/ 129 a, b, c (foto după orig., xerocopie după dublet şi după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti, XXIX/54).

Documentul din fondul Doc. istorice, CLX/150, are un dublet, scris de aceeaşi mână şi la aceeaşi dată, păstrat la idem, Mănăstirea Doljeşti, XXIX/53. Pe lângă câteva deosebiri mărunte, dubletul nu cuprinde un pasaj de la sfârşit, unde este pomenit hotarul moşiei Popeni dinspre moşia Dumeni. După părerea noastră, acesta a fost şi motivul din pricina căruia a mai fost scris o dată documentul.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 356, nr. 1791 (rez. după orig. (dublet), aflat în fondul Mănăstirea Doljeşti, XXIX/53).

---

[1] Fragmentul de la: „Aşea s-au ales" până aici lipseşte în dubletul păstrat la Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti.

[2] „de la Domnul, amin".

www.dacoromanica.ro

130 **1645 (7153) iulie 13, Iaşi**

Ionaşco Ţâra şi sora sa, Maria, împreună cu soţul acesteia, Mirăuţă, mărturisesc că Tofana, cumnata lor, văduva fratelui lor, Simion, stăpâneşte singură o parte din satul Bereşti, moştenită de la mama lor, dar care, între timp, fusese vândută de către un altul fratelui lor, Constantin, şi care a fost ulterior răscumpărată de Simion şi Tofana. A patra parte din Bereşti a rămas în stăpânirea lor şi a nepoţilor lor, fiii lui Constantin.

După Marinescu, *Moruzi*, p. 84-85, nr. 12. Rez. în limba franceză după orig. rom., hârtie (30,6 × 21,4 cm).

131 **1645 (7153) iulie 13, Pomârla**

† Аз, Павъл Алботъ дворник глотнїи[1]. Dăm ştire cu ceastă scrisoare a no(a)stră, cum ne-au trimis măriia sa, domnul nostru Vasilie voevoda, cu cinstită carte măriei sale să mérgem la <sa>[2]t la Pomărla, ce iaste în ţânutul Dorohoiului, să strângem oameni buni, megiiaşi de prinpregiur, să socotim pentru neşte părţi de ocină, ce-au pârât dumnealui Pătraşco Ciogolea logofătul că iaste cumpărătură lui Isac Balica hatmanul de la Grozav, feciorul Zahariei, şi de la Simion Polupan, nepotul lui Grozav, şi de la Dumitru, ginerele Boghiului, şi de la popa Giurgea şi frate-său, Andronic, feciori Dancii de Pomărla, ca să alégem acéle părţi de ocină pre diréséle dumisale, ce are dumnealui de la unchiul său, Balica hatmanul, despre toţi răzéş<i>[3]i din sat din Pomărla, carii s-au pârât şi de faţ(ă) în<aintea>[3] măriei sale, lui vod(ă), anume: <I>[3]onaşco, şi frate-său, Vasilie, şi Coste, şi Andrei şi Miron, şi cumnaţii lor, Griga şi Tiron, feciorii Căzacului, nepoţi Grigăi de Pomărla.

De care lucru, noi am mărsu, cum au fost învăţătura măriei sali, lui vodă, la sat la Pomârla, şi am strânsu boiari şi oameni buni, megiiaşi, slugi domneşti de prinpregiur: pre dumnealui Costantin Stârcea[4] ce-au fost pârcălab, şi Dumitraşco de Şeleşeu, şi Gociul de Dor(o)hoi, şi Oniul de Şeleşeu, şi Gligori şi Nicolai, Teutuleştii, şi Nicoriţ(ă) Brah(ă) de Rugăşeşti, şi Ghiorghiţ(ă), feciur[5] Răşcăi[6] de Săpoténi şi alţi oameni buni, ce-au fostu st<rân>[3]şi.

Deci am ales feciorilor Căzacului şi a toţi răzéşii lor, moşéni şi cumpărător(i), pre dirése ce-au arătat de moşie şi cumpărătură, şi li s-au ales din tot satul doao părţi, iar dumisale Ciogolii logofătul s-au ales, pre dirésele unchiu-său Balicăi hatmanul, a treia parte den mijlocul satului. Şi s-au stâlpit şi din sus şi din gios de cătră cealalte părţi şi încă mai prisosiia de a treia parte, treidzeci şi şeas(e) stânjeni <în>[3] vatra satului. Deci acei stânjeni i-au dat şi au dăruit pre toţi răzéşii din sat.

Şi s-au tocmit şi s-au împăcat cu toţi răzéşii satului de-naintea no(a)stră, cum să ţie dumnealui, log(o)<f>[3](ă)tul Ciogolea, a treia parte în vatra satului, şi în ţarin(ă), şi fânaţe, şi în hăleştée şi în tot locul. Pentr-aceasta, nime să nu mai aibă a scorni pâră, unii pri alţii, nici odănăoar(ă), în véci.

www.dacoromanica.ro

Şi, pentru credinţa, cari noi toţi scriem mai sus, iscălit-am şi ne-am pus peceţile la acest zapis.

Şi eu, Dumitraşco Şaidir, am scris, să s(e) ştie.

Пис(а) ѹ Помърла, л(ѣ)т(о) ѯзрнг <7153/1645>, м(ѣ)с(а)ца юл(іє), гї <13> д(ь)ни.

† Аз, Павъл Алботъ дворник <m.p.>.

† Аз, Костантин Стърча, искал <m.p.>.

† Аз, Никорицъ Брах(ъ), искал <m.p.>.

† Gociul ot Dorohoi <m.p.>.

† Аз, Глигорие Тъѹтѹл, искал <m.p.>.

† Аз, Гиѡрги Съпотен(ѹл), искал <m.p.>.

<† Du>[3]mitraşco ot Şeşeşeu[7].

† Oniul ot tam[7].

Şi altul ca acesta iaste în mâna Căzăceştilor[8].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: De hotărâtu la Pomărla şi de stâlpitu; <şi alta, ulterioară>: Ѿт Помърла („de la Pomărla").

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/151. Orig., hârtie (31,5 × 20 cm), filigran, rupt puţin la îndoituri, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală: al lui Dumitraşco din Şeleşeu cu două păsări afrontate în câmp, susţinând un copac, şi al lui Oniul, neclar.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 42 r.-v. (copie într-o condică de doc. a familiei Stârcea).

Arh. Naţionale Botoşani, Fond Liceul „Anastasie Başotă", inv. nr. 82, p. 16-18, doc. nr. 12 (copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, într-o Condică de doc. a moşiilor Pomârla şi Hilişeul de Sus); ibidem, p. 74 (rez. în copia unei anaforale, din 1796 decembrie 9, cu data greşită: 7152 <1644> august 31, împrumutată de la cartea domnească aflată în acelaşi fond cu orig. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/131 (xerocopie după orig.).

---

[1] „† Eu, Pavăl Albotă vornic de gloată".

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] „Stârcea", scris deasupra rândului.

[5] Aşa în orig.

[6] Greşit, în loc de: „Roşcăi".

[7] Sigiliu inelar.

[8] Însemnare, de aceeaşi mână, la sfârşitul actului, prin care diacul spune că un act asemănător se află în posesia familiei Cazacul.

132 1645 (7153) iulie 15, Săpoteni

† Аз, Павъл Алботъ дворник глотнїи[1]. Dăm ştire, cum ne-au fostu trimis măriia sa, domnu nostru, să socotim la neşte ocine a dumisale logofătului Ciogolii şi să luom sama şi a neşte dirése a lui Isac <S>[2]târcea de Popéni, pre nişte părţi

www.dacoromanica.ro

ce-au dzis Ciogolea logofătul că-s cumpărături unchi-său, Balicăi hatmanul, în sat în Popéni, anume partea Ruscăi, fata Tâmpei, nepoata Iurşei, şi altă parte a Todoscăi, cu toţi fraţii ei, nepoţii lui Borodaci. De care lucru, socotit-am şi am luat sama şi diréselor lui Isac Stârcea şi am aflat că au întorsu acéste cumpărături, ce scriu mai sus, so(a)cra Stârcii, Hăcimăndoie, toţi banii în mânule Balicăi hatmanul.

Deci noi şi[3] carii s-au priléjit aicea depreună la această socotinţă, anume: Gociul, şi Dumitraşco de Şeleşeu, şi Oniul, şi Gligorie şi Nicolai, Teutuleştii, şi Nicorici Brah(ă) şi mulţi oameni buni, ca să nu mai aibă treabă Ciogolea logofătul a s(e) amesteca la acéle părţi de ocină, nici odănăoară, în véci, ce să-şi ţie Isac Stârcea ocina şi nime să nu aibă a-l mai învălui din ruda Balicăi. За тоє п(и)шєм.

И аз, Дѹмитрашко Шаидир, am scris, să s(e) ştie.
Ѹ Съпотѣни, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, юл(їє) єї <15> д(ь)ни.
Аз, Павъл Алботъ дворник <m.p.>.
Аз, Пътрашко Чоголѣ бив лѡг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.
† Gociul <m. p.>
† Аз, Глигѡрїє Тъѵтѵл <m. p.>.
† Аз, Гиѡргиц(ъ) Съпѹтєн(ѹл), искал <m. p.>.
Аз, Дѵмитрашко Шаидир, искаах <m.p.>.
† Аз, Никорич Брахъ, искал <m.p.>.
Печет Дѵмитрашко[3].
Печѣт Онюлѵи[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/152. Orig., hârtie difolio (28,5 × 19 cm), lipit pe altă hârtie, două sigilii inelare aplicate în tuş negru, din care unul rotund al lui Dumitraşco Şaidir şi cealaltă, hexagonală, a lui Oniul.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLVI/7, f. 6 (rez. în lista scrisorilor moşiilor din ţinutul Hotin ale lui Iordache Ruset mare vistiernic, din 1809).

Arh. Naţionale Botoşani, Condica Pomârlei şi a Hilişeului de Sus, nr. 12, p. 16-18 (copie de C. Tomida serdar).

---

[1] „Eu, Pavăl Albotă vornic de gloată".
[2] Omis.
[3] Sigiliu.

133 1645 (7153) iulie 15, Iaşi

† Adecă eu, Parasca ce-au fost fămeie a răposatului Gligăi de târg de Iaş(i), mărturisesc sângură, pre mene, cu acest zapis al mieu, cum eu, de nimeni nesilită, nici asuprită, ce eu sângură, de bunăvoia mea, am vândut o casă a mea cu tot locul, cât va cuprinde până în gardul vornicului Pavăl şi până în gardul lui Andronic din uliţă, cum au fost de vac; şi o am vândut lui Tudor şi fămeii lui den Iaş(i) în optusprădzéce galbeni, bani gata, cum au preţuit acea casă oameni buni den târg de

www.dacoromanica.ro

Iaş(i), bătrâni şi tineri: Danciul ce-au fostu temnicériu, şi Ursu, şi Andronic dărăbanulu, şi alt Ursu, şi Ion, şi Toader, şi alt Andronic den târg de Iaşi, şi Hilip dascalul, şi Vasilie Bosie da...[1], şi Enachie de Iaş(i), ca să h<ie lui Tudor şi fămeei>[1] lui şi cuconilor lui moşie acea casă, în v<eci.

Şi cu, Gheorghiu Romăşe>[1]scul dascalul, am scris cu mâna mea.

Şi, spr<e mai mare credinţă>[1], toţi ne-am pus peceţile noastre la acest zapis a<l meu, ca să se ştie>[1].

U Ias, <văleto 7153 <1645> iulie 15>[1].

După Caproşu-Zahariuc, *Documente. Iaşi*, I, p. 401-402. Transcriere aflată la Arh. Naţionale Iaşi, Fond M. Costăchescu, nr. 1265, vol. I, p. 507-509, nr. 207 (I), după orig., hârtie, rupt în trei părţi (o parte lipsind), nouă sigilii în fum, din Arhiva bisericii Banu din Iaşi; completată după o copie de la Arh. Naţionale Bucureşti, din 1898 ianuarie 23.

ALTE EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, IV, p. 78-79, nr. LXXXV (text după orig., din *Ms. Surete*, II, f. 565, cu menţionarea celor nouă sigilii în fum – nesemnalate de M. Costăchescu); M. Costăchescu, *Doc. bisericii Banu – Iaşi*, în „Ioan Neculce", fasc. II (1922), p. 269 (text după orig.); Mihail, *Contribuţii documentare*, p. 427, nr. 1 (menţ. cu numele vânzătoarei greşit, din prima jumătate a sec. al XIX-lea).

---

[1] Parantezele aparţin editorilor: „rupt şi completat după o copie de la Arh. Naţionale Bucureşti, din 1898 ianuarie 23".

134 1645 (7153) iulie 17, Iaşi

† Иѡ василиє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дарь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle lui Vasilie diiaconului din Slobodzie ot Ştefăneşti[1] să fie tari şi putérnic cu cartea domniei méle a ţâne şi apăra a sale direpté ocine şi moşie di sat din Livéni[2], a treia parté, şi din satu din Hruşovăţu, ce i s-a alégé partea, din vatra satului, şi din fânaţe şi din totu vinitul. Nime să nu aibă a cosi sau ara fără ştirea lui. Iar cine va fi arat fără ştirea lui să aibă a lua a dzece şi ciné va cosi să aibă a-i lua coasa şi fânul[3].

Iar cui va părea cu strâmbul să vie să stea de faţă înnaintea domniei méle.

Тоє пишем г(о)сп(о)дств(а) ми.

Оу Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юл(їє) зі <17>.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѵмитрашко <писал>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Livenii. 7153 <1645> iulii 17; <alta din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Livenii. No. 2. 1755 (sic!) iulie 17; <şi două moderne>: No. 2. 7153/1645 iul(ie) 17. Cartea lui Vasilie voievodu, domnul Moldovei, prin care întărescu lui Vasilie diaconu stăpânirea peste părţile sale de moşie din satul Livenii (Liveni) <şi> Mitrop(lia) Iaşi, pach(etul) 156, f. 2.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CLVI/2.

Orig., hârtie (29 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie.

Idem, Ms., nr. 531 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 3 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX/ f. 732, nr. 2. Copie din 1818, în Condica Mitropoliei Moldovei; idem, Arhiva M. Costăchescu, Caiet II, p. 1086-1087, nr. 480 (copie de M. Costăchescu, după copia din Condica Mitropoliei Modovei, f. 732).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 356, nr. 1792 (rez. după orig.).

---

[1] Între „ot" şi „Ştefăneşti", literele „tu" şterse.

[2] Primul и (i) şi ѣ (ea), făcute peste alte litere.

[3] „şi fânul", scris deasupra rândului de aceeaşi mână.

135 1645 (7153) iulie 18, Iaşi

† Иѡ Василїє вѡєвѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡолдавскѡи. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд въсеми нашими молдавскими бѡлери, великих и малих, Дороѳтеѧ Ѧндониꙗсъ, съ с(ь)н(ъ) єи, слꙋга наш Єѳтимїє вътаг, и ꙋказѡвали прѣд нами єдин запис сведителство ѡт молебник наш поп Дꙋмитрꙋ ѡт Мърмꙋрени, и ѡт Захарїѧ ѡт там, и Б<ър>[1]кан ѡт там, и ѡт Василїє и ѡт брат єг(о), Тоадер, с(ы)н(о)ве Сас, и ѡт Костѣ, и ѡт Михъил, и Миеръє, и ѡт Хилипаш ѡт Дꙋмєщи и ѡт многи люди добри, писаꙗщє и сведителствоꙗщ(и) въ тот запис како прїидошѣ прѣд нами Мирон, с(ы)нъ Рꙋсꙋл, внꙋк Петрикъи Телии, съ жен<а єго, Г>рѡзава, неким непонꙋждени а непреселовани, и продали своа праваа ѡтн(и)нꙋ, и дѣдн(и)нꙋ и кꙋпежно, ѡт село Бъчещии, <ч>то єст на Бърлъѕєл, ꙋ волостꙋ Васлꙋискомѵ, ѡт четвръта част села, четвръта част, съ брод за млин на рѣцѧ Бърлєѕєли, и съ полени и съ вес приход, что таа част беше им праваа кꙋпежнаа ѡт тꙋтка єг(о), Ѧнка. Таа ѡн продал внꙋци ємꙋ, Дороѳтеи и с(ь)нъ єи, Иѳтимиє вътагѵ, радї двадесет и три леѵкови битьи и єдин кон добри.

И въстала се Дорофтїꙗ, съ с(ь)нъ єи, Иѳтими<є>, и платили ꙋсє испълнаа тѣх выш(є) писаних, к҃г леѵкови битьи, п(и)н(ѣ)ѕи готови, и єдин кон, въ рꙋки Мирон, сън Рꙋсꙋл, и жени єг(о), Грозави.

И такождере, соби кꙋпила Дорофтиꙗ, съ с(ь)нъ єи, Иѳтимиє вътаг, ѡт тогож(є) села Бъчещи, ѡт четвръта част, седмаа част, и ѡт седмаа част, половина. Таа ѡни кꙋпили ѡт Щефънїꙗ, дъща Иринии, внꙋка ...[2] Ифримоає, радї девет леѵкови битыи.

И платила Дорофтеѧ съ с(ь)ном єи, Иѳтимиє, ꙋсє испълннаа тѣх вьш(є) писанних, ѳ҃ леѵкови битьи, п(и)н(ѣ)ѕи готови, въ рꙋки Щефании, <дъщ>а Иринии, внꙋка Ифримоає.

www.dacoromanica.ro

И такождире, ѹказовала <п>[1]рѣд нами выш(є) писанна, Дорофтиа, съ с(ь)нъ еи, Иѳ<тим>ие вътаг, и дрѹг запис за сведителство wт Тоадер wт Гърчини, и wт Гаврил wт там, и wт Шефан wт там, и wт ...[1] wт Мърмѹрѣни, и wт Истратїе wт таам и wт многи людї доб<ри, сице пи>сащ|е въ тот запис како прїид<є ...>[1] с(ы)нъ ...[1], внѹк Петрикъи Телеи, за єг(о) доброю волє и <прод>[1]а<л>[1] своа правaа wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ ...[1] се изверет wт тогож(є) село wт Бъчещи, съ вродї за млини на р<ѣц>[1] Бърлъѕели и с(ъ) вес приход. Таа w<н продал выше пис>[1]аннаа внѹки єг(о), Дорофтеи, и с(ь)нѹ еи, Иѳтимие, радї три десет и wсим леѵкови битьи, п(и)н(ѣ)ѕь готови.

И пл<ати>[1]ла Дорофтиа, съ с(ь)ном еи, Иѳтимие, ѹсе испълна, ли̂ леѵкови битьи, въ рѹк(и) Глигор, с(ы)нъ ...[2], внѹк Петрикъи Телеи.

И такождире, ѹказовала Дорофтиа, съ с(ь)нъ еи, Иѳтимие, єдин запис за сведителство wт Стратѹл, и wт Йрсенїе wт Wничени, и wт Тоадер Бъдъръѹ wт Мърмѹрени, и wт Костантин, с(ы)н(ъ) Сас, и wт многи людї добри, писащ(и) въ тот запис како прїиде прѣд нами Диениш, с(ы)н Wнилъ, внѹк Хазѹка, по єг(о) доброи воли, и продал своа правaа wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ wт село Мърмѹрении Нижнии, что єст на Брълъѕели, ѹ тож(є) волостѹ, wт ватрѹ село, и wт wчищенїе, и съ врод за млин ѹ рѣц Брълъѕели и съ вес приход, колико с(ѧ) изв<ерет>[1] частѹ емѹ. Таа wн продал вьш(є) писаним, Дорофтеи, и с(ы)нѹ еи, Иѳтимиеви, радї wсим леѵкови битьи.

И такождире, <со>[1]би кѹпила Дорофтиа, съ с(ь)нъ еи, Иѳтимие, и дрѹга част за wтн(и)нѹ wт тог<о>[1]ж(є) село Мърмѹрени, пет нив, wт Ихнат и w<т в>[1]рат єг(о) Ѳ[т]ома колико с(ѧ) изберет част им wт част Хъзъчасскъ, съ вес приход, радї чатири на десет леѵкови битьи, п(и)н(ѣ)ѕь го<тови>[1].

И такождере, ѹказовал слѹга наш вьш(є) писанньи, Иѳтимие вътаг, єдин запис за сведителство wт Вартик б(ы)в дворник, <и wт>[1] Савин, зет Воронтар, и wт Раклиш къпитан за кѹртѣни и wт мног(и) слѹги г(о)с(по)д(ст)ва ми, писаеще въ тот запис како прїидошѣ прѣд нами Тоадер Флондор и брат емѹ, Костѣ, с(ы)н(о)ве Тирон, и Шефан и Тоадер Wатѹл, с(ы)н(о)ве Йвраам, и Лозѣ и Бълан, с(ы)н(о)ве ...[2] Черкѹл, въси внѹци и прeѹнѹци(ци) Лазор Цѹрцѣ Мърмѹреанѹл, неким непонѹждени а ни пресселовани, и продали своа правaа wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ wт тог(о)ж(є) село Мърмѹрени, wт вес село, четврътаа част, срѣдннаа част, что с(ѧ) именовала из давна част Лазор Мърмѹрѣнѹлова а ни не съ назива<ла>[1] част Попасскъ. Таа wни продали слѹѕѣ нашѣмѹ выш(е) писанномѹ, Ѳоимие вътаг, радї шест десет леѹкови битьи, съ вес приход, колико с(ѧ) изверет, на таа част и с(ъ) врод за млин на рѣц Бърлъѕели.

И такождер(є), ѹказовал слѹга наш Иѳтимие єдна писанїе wт Юрашко, и wт Глигор wт Ходорѧни и wт многи людї добри, сиц(є)

www.dacoromanica.ro

писаꙗщ(е) въ тот писанїе како ѡни по токмеж(е) за доброи воли съ своими ръзеши ѡт Мърмꙋрени, како да имает соби държати Иѳтимие въси част ...[1]ни въсе част Андонїе и братꙋ емꙋ, Миеръе, част ...[1] с(ѧ) изберет, и два нив, част Аннъи, кꙋпежно и два нив част Грꙋмаѕꙋ и д...[1]а съ копанїе и съ левеѕи и с(ъ) место за ...[1] три нив, част Кондри, и въсе част Захарии, съ вес приход ѡт част Хъзъчаскъ. И ...[1]а Дꙋмитрашко и сестри ег(о), Щефънии, с(ы)н(о)ве Илѣни, внꙋци Сасови, тиж(е) что с(ѧ) изберет част их ѡт част Хъзъчасскъ и въсе част с(ы)ном Драгсин, что с(ѧ) изберет ѡт част Цорчасскъ.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и съ въсего нашего Съвета, ꙗкож(е) ꙋвидехом доброволнꙋю токмеж(е) и испллънꙋю платꙋ веровали есми и ѡт нас ещеж(е) дали и потвръдили вьш(е) писана Дорофтиꙗ Андониꙗсъ и с(ь)нꙋ еи, слꙋѕѣ нашемꙋ вьш(е) писаномꙋ, Иѳтимие вътагꙋ, на тѣх въсех частѣх вьш(е) прѣд речених ѡт село Бъчещи на Бърлъѕели, и ѡт село Мърмꙋрени, такождере на Бърлеѕели, ѡт ватрꙋ селах, и ѡт поле, и ѡт кѡпанїе, и ѡт левадї, и съ бродї за млин на рѣцѧ Бърлъѕели, и съ мести за пасик(ꙋ), и съ садове, и съ полѣни и съ вес приход, како да ест им и ѡт нас праваа ѡтн(и)наа, и дѣдн(ин)аа, и кꙋпежно, и потвръжденїе, и ꙋрик съ въсем доходом, непоколебим николиж(е), на веки.

Оу Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(иꙗ), иї д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Иѡншко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dorofteia Andoniasa cu fiul ei, sluga noastră Eftimie vătav, şi au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la rugătorul nostru popa Dumitru din Mărmureni, şi de la Zaharia de acolo, şi B...can de acolo, şi de la Vasilie şi de la fratele lui, Toader, fiii lui Sas, şi de la Costea, şi de la Mihăilă, şi Mierăe, şi de la Hilipaş din Dumeşti şi de la mulţi oameni buni, scriind şi mărturisind, în acel zapis, cum au venit înaintea lor Miron, fiul lui Rusul, nepotul Petricăi Telii, cu femeia lui, Grozava, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină, şi dedină şi cumpărătură din satul Băceşti, ce este pe Bârlăzel, în ţinutul Vaslui, din a patra parte a satului, a patra parte, cu vad de moară pe râul Bârlăzel, şi cu poieni şi cu tot venitul, care parte le-a fost dreaptă cumpărătură de la mătuşa lui, Anca. Aceasta ei au vândut-o nepoatei lui, Dorofteia, şi fiului ei, Eftimie vătav, pentru douăzeci şi trei lei bătuţi şi un cal bun.

Şi s-au sculat Dorofteia cu fiul ei, Iftimie, şi au plătit totul deplin, aceşti mai sus scrişi 23 de lei bătuţi, bani gata, şi un cal bun, în mâinile lui Miron, fiul lui Rusul, şi femeii lui, Grozava.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat Dorofteia, cu fiul ei, Iftimie vătav, din acelaşi sat Băceşti, din a patra parte, a şaptea parte şi din a şaptea parte, jumătate. Aceasta

www.dacoromanica.ro

ei au cumpărat de la Ştefănia, fiica Irinei, nepoata ...[2] Iftimoae, pentru nouă lei bătuţi, şi a plătit Dorofteia cu fiul ei, Iftimie, totul deplin, acei mai sus scrişi 9 lei bătuţi, bani gata, în mâinile Ştefaniei, fiica Irinii, nepoata Iftimoaiei.

Şi de asemenea, a arătat înaintea noastră mai sus scrisa Dorofteia, cu fiul ei, Iftimie vătav, şi alt zapis de mărturie de la Toader din Gărcina, şi de la Gavril de acolo, şi de la Ştefan de acolo, şi de la ...[1] din Mărmureni, şi de la Istratie de acolo şi de la mulţi oameni buni, astfel scriind, în acel zapis, cum a venit fiul ...[2], nepotul Petricăi Telei, de buna lui voie şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină ...[1], ce se va alege din acel sat din Băceşti, cu vad de moară pe pârâul Bârlăzel şi cu tot venitul. Aceasta <el a vândut>[1] nepoatei lui, Dorofteia, şi fiului ei, Istratie, pentru treizeci şi opt de lei bătuţi, bani gata.

Şi a plătit Dorofteia, cu fiul ei, Iftimie, totul deplin, 38 de lei bătuţi, în mâna lui Gligor, fiul ...[2], nepotul Petricăi Telei.

Şi de asemenea, a arătat Dorofteia, cu fiul ei, Iftimie, un zapis de mărturie de la Stratul, şi de la Arsenie din Oniceni, şi de la Toader Bădărău din Mărmureni, şi de la Costandin, fiul lui Sas, şi de la mulţi oameni buni, scriind în acel zapis cum a venit înaintea lor Dieniş, fiul lui Onilă, nepotul lui Hazuca, de buna lui voie, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Mărmurenii de Jos, ce este pe Bârlăzel, în acelaşi ţinut, din vatra satului, şi din curătură, şi cu vad de moară în râul Bârlăzel şi cu tot venitul, cât se va alege partea lui. Aceasta a vândut mai sus scrişilor Dorofteia şi fiului ei, Iftimie, pentru opt lei bătuţi.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat Dorofteia cu fiul ei, Iftimie, şi parte de ocină din acelaşi sat Mărmureni, cinci ogoare, de la Ihnat şi de la fratele lui, Toma, cât se va alege partea lor din partea Hăzăciască, cu tot venitul, pentru paisprezece lei bătuţi, bani gata.

Şi de asemenea, a arătat sluga noastră mai sus scrisă, Iftimie vătav, un zapis de mărturie de la Vartic, fost vornic, şi de la Savin, ginerele lui Vorontar, şi de la Racliş, căpitan de curteni, şi de la multe slugi ale domniei mele, scriind în acel zapis că au venit înaintea lor Toader Flondor şi fratele lui, Costea, fiii lui Tiron, şi Ştefan şi Toader Oatul, fiii lui Avram, şi Lozea şi Bălan, fiii ...[2] Cercul, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Lazor Giurgea Mărmureanul, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaşi sat Mărmureni, din tot satul, a patra parte, partea din mijloc, ce s-a numit de demult partea lui Lazor Mărmureanul, dar acum s-a chemat partea Popească. Aceasta ei au vândut slugii noastre mai sus scrisă, Eftimie vătav, pentru şaizeci lei bătuţi, cu tot venitul, cât se va alege la această parte şi cu vad de moară pe râul Bârlăzel.

Şi de asemenea, a arătat sluga noastră Iftimie o scrisoare de la Iuraşco, şi de la Gligor din Hodoreni şi de la mulţi oameni buni, astfel scriind în acea scrisoare, cum ei s-au tocmit de bunăvoie cu răzeşii lor din Mărmureni, ca să aibă a-şi stăpâni Iftimie toate părţile ...[1] toată partea lui Andonie şi a fratelui lui, Mieraie, partea ...[1] se va alege şi două ogoare, partea Anei, cumpărătură şi două ogoare partea lui Grumaz şi ...[1] cu săpătură şi cu livezi şi cu loc de ...[1] trei ogoare, partea Condrii, şi

www.dacoromanica.ro

toată partea Zahariei, cu tot venitul din partea Hăzăciască. Şi Dumitraşco şi surorii lui, Ştefănia, fiii Ilenii, nepoţii lui Sas, de asemenea ce se va alege partea lor din partea Hăzăciască şi toată partea fiului lui Dragsin, ce se va alege din partea Giorcească.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru, cum am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit mai sus scrisei Dorofteia Andoniasă şi fiului ei, slugii noastre mai sus scrise, Iftimie vătav, toate aceste părţi, mai sus înainte spuse, din satul Băceştii pe Bârlăzel şi din satul Mărmureni, de asemenea pe Bârlăzel, din vatra satelor şi din câmp, şi cu locuri de prisacă, şi cu grădini, şi cu poieni şi cu tot venitul, ca să le fie lor şi de la noi ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

În Iaşi, în anul 7153 <1645>, luna iulie, 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLIV/3. Orig. slav, hârtie (42,5 × 28,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, cu părţi lipsă, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

136 1645 (7153) iulie 18, Iaşi

† Adecă eu, Oprea călugărul, feciorul Băisanu[i]lui, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoar(e) <a>[1] mea, cum m-am voit, de bunăvoia mea, de nime silit şi neîmpresurat, cu fraţii mii, anume Simion Băisanul şi cu Toderaşco, feciorul Jorăi, de l<e>[1]-am dat părţil(e) méle de ocin(ă) şi ţigani, toate părţil(e) mé<le>[1] şi ţigani, anume Buhăeştii, giumătate, şi giumătate de sat den Dracsin(i), ce sîntu la ţinutul Vasluiului, ca s(ă) [să] le hie lor moşie, cu tot venitul, despre alţi fraţi.

Pentr-acéa, iar după moartea mea, să aibă ei a mă griji şi la ţăruit şi la comândat. Dar pân(ă) voi fi viu să aibu treabă ei cu aceli ocini[ne] şi ţiganii să n-aibă treabă fraţii miei.

Şi ne-am tocmit dennaintea [fo] lui Ftimie, vătavul de la Iordachi vistérnicul, şi dinnaintea lui Dumitraşco uricarul den Iaş(i), şi dennaintea lui Pavăl potcovariul şi Ionaşco[2].

Iar de nu m-ăr comânda, să aibă ei a da samă la Dumnedzău.

Pentru credinţa, ne-am pus peceţil(e) şi am iscălit.

Şi eu, Lupul diiacul, am scris, să s(e) ştie.

V Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юли(є) иі <18>.

Iftimie vătav a visternicul[3].

Аз, Дѵмитрашко ѹрикар, искаах <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CV/79. Orig., hârtie (29,5 × 18,5 cm), lipit pe altă hârtie, două sigilii inelare hexagonale, aplicate în cerneală, neclare.

[1] Omis.
[2] „şi Ionaşco", adăugat ulterior de altă mână.
[3] Sigiliu inelar.

137 <Înainte de 1645 (7153) iulie 20>

† Eu, Isac deregătorul de Bârlad, şi Racleş căpitanul, şi Iupul neguţătorul, şi Ionaşco Băltag, şi Ursul aprodul de Zmiiani, şi Ionaşco Dinga de Bârlad, şi Ursul Vântul de acolea, şi Nacul neguţătorul de acolea şi mulţi oameni buni, ce ne-am prilejit la această tocmal(ă). Adec(ă) au venit înnaintea noastră Iftimie vătavul de au pârât pre Dumitraşco Gheuca, pentru ocin(a) de la Dragsini, ce au fost cumpărat Dumitraşco de la Oprina, fata Stancăi de Grădeşti a giupânései <C>[1]imbalei.

Deci Iftimii, <e>[2]l au avut moşie mai devréme acolea şi au fost ştiut că au cumpărat Dumitraşco. Deci am socotit ca să-i întoarcă Iftimie lui Dumitraşco. Deci Iftimie au scos banii înnaintea noastră şi a tot târgul şi i-au dat pre mâna lui Dumitraşco, 75 ug(hi)[3]. Şi aceşti bani s-au dat pentru partea mâne-sa, Stancăi, şi pre partea Odochiei[ei], şi pentru partea lui Toader Bălţatul şi pentru partea lui Neculaiu, feciorul lui Ursul pitariul; faci giumătate de sat de Dracsani[4].

Deci noi, deac-am vădzut <pe>[5] Iftimie dându banii toţi deplin pre acea giumătate de sat ce scriem mai sus, noi ne-am pus peceţile şi iscăliturile până-ş(i) va face şi derése de la măria sa, vod(ă), să s(e) ştie.

Аз, Глиѳраш, искал <m.p.>.
Аз, Ѵрсѵл, искал <m.p.>.
Eu, Ionaşco, am scris <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/126. Orig., hârtie, şapte sigilii inelare, aplicate în cerneală: trei ovale, două rotunde şi două octogonale, cu animale şi decoruri geometrice în câmp.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/137 (foto).

Datat în funcţie de doc. de întărire din 1645 (7153) iulie 20 (vezi doc. următor).

[1] Şters.
[2] Rupt.
[3] „75 ug(hi)", scris de altă mână pe loc lăsat liber.
[4] Greşit, în loc de: „Dracsini".
[5] Omis.

138 1645 (7153) iulie 20, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(ѳ)жїю м(и)л(ѳ)стїю, г(ѳ)сп(ѳ)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд вьсеми нашими болери,

www.dacoromanica.ro

великих и малих, слѵѕѣ наш Иѳтимїе вътаг и ѵказовал прѣд нами един запис за сведителство ѡт слѵѕи наших: Исак ѹрѣдник ѡт Бръладѹ, и ѡт Раклиш къпитан за кѵртѣни, и ѡт Юпѵл кѹпец, и ѡт Иѡнашко Бълтаг, и ѡт Ѹрсѹ апрод ѡт Змиꙗни и ѡт мног(и) людї добри, слѹг(и) г(о)сп(о)дств(о) ми, писаꙗщ(и) и сведителствѹꙗщ(и) въ тот запис како бил кѹпил слѹга наш Дѹмитрашко Геѵка нѣких части за ѡтн(и)нѵ ѡт село Драгсини, что ест на рецѧ Стѹденици, ѹ волостѵ Тѹтовскои. Тоа ѡн бил кѹпил ѡт Ѡприна, дъща Станки, и ѡт иних братиꙗх Станки, ѡт Ѡдокїѧ, и ѡт Тоадер Бълцатѵл и ѡт Николаю, с(ы)н(о)ве Ѹрсѹ питар, въси част им что се изберет тѣх части, половина за того село.

А с<лѹ>[1]га наш выш(е) писании Иѳтимие, ѡн вратил въси п(и)н(ѣ)ѕь Дѹ<ми>[1]трашкови Геѵки въспѣт, колико бил ѡн дал радї тѣ<х выше>[1] писаних части, понѣж(е) имал Иѳтимие тоа дѹргаа половина села праваа кѹпежно наи прѣжде, а слѹѕѣ нашемѹ Дѹмитрашкови Геѵки неподобало се емѹ кѹпити въ тот село Драгсини, како кѹпил слѹга наш Иѳтимии, на<и>[1] прежде, таа дрѹга пол село ѡт Драгсини[2]. И възел соби Дѹмитрашко Геѵка ег(о) правии п(и)н(ѣ)ѕы, кол(и)ко бил ѡн дал, ѡт Иѳтимие, седим десет и пет ѹгаарскых, п(и)н(ѣ)ѕы готовии.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми съ въсего нашего Съвета, ꙗкож(е) ѹвидехом тот истинии запис за сведителство и вратенїе вѣровали естми и ѡт нас ещеж(е) дали и потвръдили слѹѕѣ нашемѹ выш(е) писанномѹ, Иѳтимиеви вътаг, на тѣх выш(е) прѣд речених части за ѡтн(и)нѵ ѡт село Драгсини, что се избирает, половина села, ѡт ватрѹ село, и ѡт поле, и ѡт синожати и съ брод за млини на рѣцѧ Стѹдинец, и съ мести за пасик и с(ъ) вес приход, что ест емѹ праваа кѹпежно и вратенїе, како да ест емѹ и ѡт нас праваа ѡтн(и)наа, и кѹпежнаа, и вратенїе, и потвръжденїе и ѹрик, съ въсем доходом, непоколебимо николиж(е), на веки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом нашим.

Оу Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца юлїе, к҃ д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Iftimie vătag şi a arătat înaintea noastră un zapis de la slugile noastre: Isac ureadnic de Bârlad, şi de la Racliş căpitan de curteni, şi de la Iupul negustor, şi de la Ionaşco Băltag, şi de la Ursu aprod din Zmiiani şi de la mulţi oameni buni, slugi ale domniei mele, scriind şi mărturisind în acel zapis cum a cumpărat sluga noastră Dumitraşco Gheuca nişte părţi de ocină din satul Dragsini, ce este pe pârâul Studeniţa, în ţinutul Tutova. Aceea el le-a cumpărat de la Oprina, fiica Stancăi, şi de la alţi fraţi ai Stancăi, de la Odochia, şi de la Toader Bălţatul şi de

www.dacoromanica.ro

la Nicolai, fiii lui Ursu pitar, toată partera lor ce se va alege din acele părți, jumătate din tot satul.

Iar sluga noastră mai sus scrisă Iftimie, el a întors înapoi toți banii lui Dumitrașco Gheuca, cât a dat el pentru acele mai sus scrise părți, pentru că a avut Iftimie cealaltă jumătate de sat dreaptă cumpărătură mai înainte, iar slugii noastre Dumitrașco Gheuca nu i s-a cuvenit să cumpere în acel sat Dragsini, cum a cumpărat sluga noastră Iftimie, mai înainte, cealaltă jumătate de sat din Dragsini. Și și-a luat Dumitrașco Gheuca drepții lui bani, cât a dat, de la Iftimie, șaptezeci și cinci <de galbeni>[1] ungurești, bani gata.

Deci domnia mea cu tot Sfatul nostru, cum am văzut acel adevărat zapis de mărturie și de întoarcere, am crezut și de la noi încă am dat și întărit slugii noastre mai sus scrise, Iftimie vătag, acele mai sus înainte zise părți de ocină din satul Dragsini, ce se va alege jumătate de sat, din vatra satului, și din câmp, și din fânaț, și cu vad de moară pe pârâul Studenița, și cu loc de prisacă și cu tot venitul, ce îi este dreaptă cumpărătură și întoarcere, ca să-i fie de la noi dreaptă ocină, și cumpărătură, și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7153 <1645>, luna iulie, 20 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Toderașco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Ionașco <a scris>.

Arh. Naționale București, Doc. istorice, CLVI/55. Orig. slav, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut.

Ibidem, CLX/149 (trad. veche cu data de lună: „iunie").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iași, Fotografii, XXVIII/138 (foto după orig.).

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 210-214 (orig. slav și trad. editorului); Antonovici, *Doc. bârlădene*, vol. IV, p. 87-89, nr. LIII (după Codrescu).

---

[1] Rupt.

2 „Drag", scris peste alt cuvânt.

[3] Omis.

139 1645 (7153) iulie 20

Vasile Lupu voievod întărește stăpânirea Nastasiei Robcinița, a răposatului Grigore fost agă, părțile din Petriceni, ținutul Suceava.

Arh. Naționale București, Mănăstirea Agathon, II/28, nr. 56. Rez.

Ibidem, II/39, nr. 12 (rez. fără văleat).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 356, nr. 1793 (rez.).

www.dacoromanica.ro

140 1645 (7153) iulie 21, Iaşi

† Adecă eu, Gligorcea, fratele giupânesei Candachiei, şi Moiseiu, s(â)n Frăţiman, şi Ursu, ginerele mieu, scriem şi mărturisim, înşini pre noi <cu>[1] cestu zapis al nostru, cum de bunăvoia noastră ne-am tocmit cu fratele nostru, cu Ursul Ciocârlan, pentr-un ţâgan, anum(e) Dumitraşco, feciorul Pantei, care ţigan au fost dat de dumneaei, de Candachiia, giupâneasa lui Ursu pitariul, fratelui nostru, lui Ursu Ciocârlan, şi giupânései dumisal(e) şi cuconilor săi, pentru sufletul giupânu-său, lui Ursu, şi a cuconilor dumisal(e) pitariul.

Deci noi acel ţigan ce mai sus scrie l-am luat şi l-am dat la o tréabă a noastră, ce i-am dat alt ţigan pentr-acel ţigan, anume pre Fâţacul, fratele lui Dumitraşco, iar fecior Pantei, ca să-i[i] fie de-acmu dreptu ţâgan de moşie frăţâne-nostru, lui Ursu Ciocârlan, şi cuconilor dumisal(e) şi cui să va mai alége din cuconii dumisal(e), neclătitŭ, în veci.

Şi-ntr-aceasta tocmal(ă) şi schimbătură a noastră s-au făcut dinnaintea boiarilor dumisal(e), lui vodă: dumnealui Vasilie Roşca vornicul de gloat(ă), şi dumnealui Costantin vornic Ciogolea, şi dumnealui Buta vornic, şi dumnealui Néniul vornic şi dumnealui Bârsan vornic.

Pre mai mare credinţă, am iscălit şi peceţile ne-am pus să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşti, să să ştie; însă cu ţâgancă şi cu feciori cu tot.

Şi eu, Dumitraşco Cucoranul stegariul, am scris acest zapis.

† V Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юли(є) ка <21>.

Аз, Моисєю, искал <m.p.>.

Ursul[2].

Аз, Костантин Чоголѣ, искал <m.p.>.

Bârsanŭ <m.p.>[3].

Vasilie Roşca <m.p.>.

Buta vornic <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXII/173. Orig., hârtie, filigran, un sigiliu inelar oval, neclar, şi o amprentă digitală, aplicate în cerneală.

Ibidem, DCCCXLIV/86 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/140 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Amprentă digitală.

[3] Sigiliu inelar.

141 1645 (7153) iulie 22, Iaşi

† Иѡ Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Dat-am carte domniei mél(i) rugătorului no[o]stru, egumănului de la

www.dacoromanica.ro

mănăstir(ea) lui S(fe)ti Iaon[1], Nicoriţă, ca să fie tari şi putérnic cu cartea domniei mél(e) a ţine şi a opri o casă şi o vie în târvgu[2] în Tecuci, car(e) cas(ă) şi vie, care o au cumpăratu-o Nicoriţă hatmanul, de la [i] Vasilie de aco[o]lea, cum ne-au arătat şi zapisil(e).

Iar cui va păre cu strâmbul, să vie s(ă) ste de faţi înnaintea domniei mea.

Тоє п(и)шєм г(о)сп(о)дств(а) ми.

V Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юл(їє) кв <22>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Павъл <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Nicoriţă, I/3. Orig., hârtie (30,5 × 19,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/141 (xerocopie).

EDIŢII: Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 18, nr. XXXI (orig.); *Catalog*, II, p. 356, nr. 1795 (rez. după orig.).

---

[1] Greşit, în loc de: „Ioan".

[2] Greşit, în loc de: „târgu".

142 1645 (7153) iulie 23

Vasile Lupu voievod pentru Lupaşcu Bucium stolnic.

După Bezviconi, *Boierimea*, I, p. 272. Menţ.

143 1645 (7153) iulie 24

† Adec(ă) eu, Nacul pârcălab den ţunutul Suceavei, scriem ceastă scriso(a)re a noastră, cum s-au pârât de faţ(ă) înnaintea mării sal(e), lui vod(ă), giupâneasa Botedzoie den Giurgeşti, şi cu giupâneasa Candachiia den Pleşeşti şi cu Mihaiu, prentru scârbe şi strânbătăţi ce au avut unii despre alţi(i). Deci măriia sa, vod(ă), m-au învăţat <pe>[1] mene să mărgu să socotescŭ acolo, cu o(a)meni buni.

Deci am strânsu oameni, slugi domneşti, şi fecior(i) de boiari şi mulţi oameni buni, megeiaş(i), şi le-am ales: den vatra satului doo părţi s-au venit i Bootedzoie şi oaminilor săi, şi Candachii cu [lui] Mihaiu, ginere-său, i s-au venit a treia parte den vatră, şi dentr-ap(ă), şi în ţarină, tutindele al treelea pământu, şi den fânaţ, şi den levedzi, şi den pomi, făr(ă) ce vor fi pomi făcuţi d<e o>[1]ameni i Botedzoie, şi <i>[1]ar <ia>[1]zu<r>[1]i ce vor fi făcut cu sapa, şi Botedzoie, iar tuti<nde>[2]rele doo părţi. Şi le-am stâlpit în vatră.

www.dacoromanica.ro

Şi alte scârbe ce au fostŭ între dânşii şi cu vecinii lor s-au asămănat toate şi s-au înpăcat toţi. De acmu înnainte să nu se mai svădească nici să să mai protevască celora ce i-au fostŭ svă[n]dindu până acmu.

Iar carele dentru dânşii vor scorni sfadă, sau vor vrea să fac(ă) scârb(ă) sau vor vrea să înble în pizmă, ca până acmu, den răzéş(i) sau ţărani, de va mai ara pământuri unul altor(a), făr(ă) voia a cui va fi pământul sau fânaţul, sau cine nu-ş(i) va pune gard la ţarină sau va băga unul pre altu la slujitori, la zlotaş(i), sau la desétnici, sau la gorştinari sau la pârcălab(i), cu pizmă, aceia să fie dator(i) porţii mării sal(e), lui vod(ă), cu 12 boi, şi pârcălabul să aibă a-i lega şi să-i trimit(ă) la măriia <sa>[2], la vodă, să fie de mare certare şi de rea ruşine înnaintea Divanului, carele va mai seri[3], să-l bată, să i să taie mânule, <care>le va sudui făr(ă) isprav(ă) să i să taie limba.

Şi <la> această toc<meal>[1]ă au fostu: dumiialui vornicul Iuraşcu, şi Vas(i)lie, s(â)n Mălaiu, şi A<...>[1]ă den Hreasca, şi Condrea den Selişti, şi papa[4] den Hreasca, şi <Pân>[1]tea den Preuteşti, şi Misaiu de la Iaş(i) şi mulţi megiiaş(i), ţăran<i. Şi>[1] ne-am pus peceţile şi iscăliturile şi s-au făcut scriso(a)re <şi gi>[1]iupâ<ne>[1]sei Botedzoie, şi giupânései Candachii şi genere-său. D<e aceas>[1]ta scriem.

П(и)с(а) ѵ ...[1], в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, мес(ѧ)ца юл(їе) кд <24>.
Аз, На<кѹл пъркъ>лаб, искал <m.p.>[5].
<Iu>[1]aşco vornic <m.p.>[5].
Василїе, с(ы)нъ Мълаю <m.p.>[5].
† Pop(a) Gheorghie ot Hreasc<a>[1] <m.p.>.
Ar<seni>[1]e ot Hreasca <m.p.>.
† Condrea <m.p.>[6].
Misaiu <m.p.>[6].
† Pântea ot Preuteşti <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/154. Orig., hârtie difolio (30 × 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit, trei sigilii inelare, neclare, şi două amprente digitale, aplicate în cerneală.

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Pentru: „sări".
[4] Greşit, în loc de: „popa".
[5] Sigiliu inelar.
[6] Amprentă digitală.

144 1645 (7153) iulie 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Бож<їю>[1] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi înnaintea tuturor boierilor domnii méle slug<ile n>[1]oastre, Oniţă, ginerele lui Ştefan de Drăguşéni, şi Gavril

www.dacoromanica.ro

de Voinova şi alţi răzéş(i) a lor, de au pârât de faţă înnaintea domn<niei mele pe>[1] slugile noastre, pre Simion şi pre Hamarţu d<e Dră>[1]guşéni, pentru o bucată de loc ce au ei acolo în sat, în Drăguşéni, dz<icând Oni>[1]ţă şi Gavril că le presoar(ă) Simion şi Hamarţu a <lor>[1] bucată de loc.

Deci domniia mea şi cu tot Svatul domnii méle am <socotit>[1] şi am trimis pre sluga noastră, pré Drăgan Boul ...[1]preşti şi pre sluga noastră, pre Vas(i)lie Săpoteanul, să socotească r<ândul>[1] acelui loc.

Deci slugile noastre ce mai sus scriem au mărsu a<co>[1]lo şi au strânsu oameni buni şi au socotit şi le-au ales locul în vatra satu<lui>[1]: şi au aflat ca să ţie Oniţă şi Gavril şi cu alţi răzéş(i) a lor <giu>[1]mătate de sat, partea de sus, iar giumătate de sat, partea de gios, să ţie Simion şi H<amar>[1]ţu şi cu alţi răzéş(i) a lor. Aşijdirea, s-au aflat patru <iaz>[1]uri ezite: dece doî[n] iazuri, ce sîmtu den sus, să ţie Oniţă şi Gavril cu răzéşii săi, ia<ră doî>[1] iazuri, ce sîmtu den gios, să le ţie Simion şi Hamarţu cu răzéşi lor, iară un vad de iaz, ce iaste neiezit înprotiva gurii Moroşcii, să ţie toţi frăţéşte, cânpul şi ţarina. Într-altu chip nu s-au putut alége, pentru că iaste locul strâmtu, mai multu spini şi pădure, decât loc curat. Dece au a ţine cum au ţinnut de vac înpreună, frăţéşte. Aşijdirea u<n iaz>[1], ce iaste pre mijlocul satului, s-au aflat să ţie apa în giumătate <toţ>i, cine pre partea sa, să să hrănească.

Dece domniia mea, dea<că>[1] am vădzut acea înpărţală de slugile noastre şi de oameni, de la domniia m<ea am dat>[1] şi am întărit slugilor noastre, lui Simion şi lui H<a>[1]marţu, şi altor răzéş(i) a lor, pre acea giumătate de sat, partea de <gios ...>[1], ca să le hie lor direaptă ocină şi moşie, <cu t>[1]ot venitul, neclătitŭ niceodată, în véci.

Şi de aceast<a ...>[1] aibă a să mai <pârî ...>[1].

ѲѴ Іи̃с, л(ѣ)т(о) ѯ҃ѕрнг <7153/1645> юли(є) к҃д <24>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃л.

Тодерашко вел лwг(о)ф(є)т искал <m.p.>.

Мардарїе <писал>.

Arh. Naţionale Chişinpu, Fond 220, opis 1, dosar 232. Orig., hârtie (26,5 × 42 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Ibidem, dosar 233 (copie din sec. al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/144 a, b (xerocopii după orig. şi după copie).

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 29-30, nr. XXVI (orig.); *Moldova*, IV, p. 130-132, nr. 51 (orig. şi trad. în limba rusă a editorilor).

[1] Rupt.

145 1645 (7153) iulie 28, Iaşi

† Иw Вас(и)лїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землє Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Aramă den Hreasca.

www.dacoromanica.ro

Dămu-ţ(i) ştire, daca vei vedea cartea domnii méle, iar tu să mergi să alegi nişte părţi de ocin(ă) a Zadului de Antăleşti, de la sat de la Onceşti, ce i să va alége partea lui, despre alţi răzéş(i) a lui, despre Vas(i)lie, despre Hodor, să ştie unde va hi partea lui. Şi de pre partea lui să aibă a-ş(i) lua a dzécea, den pâine, şi den pométe şi den tot venitul, pentru căci ş-au fostu luat dzi cu Vas(i)lie Hodor şi la dzi n-au venit ş-au rămas de dzi.

Тоє пишем г(оспо)дств(о) мы. Инак не бъдет.
† Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> юл(їє) ки <28>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).
† Дѵмитрꙋ <писал>.

<Pe verso, o semnătură din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Vasilii Milu.

Muzeul Judeţean Suceava, Documente, nr. 4798. Orig., hârtie (31 × 20 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar. Cu o transcriere modernă, cu greşeli.

146 1645 (7153) iulie 29, Iaşi

† Нои[1] Василиє в(о)євод, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la Vasilie de Zlătăreşti. Dau-ţ(i) ştire că domiei méle s-au jeluit Gorie, ficiorul lui Dumitru ce au fost vornic, zicând că au avut ocină în sat în Todireşti de moşie şi are şi cumpărătură şi danie de la Mândrea.

Pentr-aceia, deaca vei videa cartea domniei méle, iar tu să socoteşti câtă pâne va fi de-a zecea pre locul lui, toată să o strângeţi şi de aţi[2] să va vini pre partea lui să o daţi pre mâna lui Gorie.

Тоє пишем. Инак не бꙋдет.
† Ꙋ Ꙗс, лет ҂зрнг <7153/1645> юли(є) кѳ <29>.
† Сам г(о)спод(и)нъ реч(є)[3].

Întocmai cu ur(i)ghinalu. Chirica ban <m. p.>.
Enachi ban <m .p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DIV/86.
Copie din 1835.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/146 (foto).

---

[1] Greşit, în loc de: „Иѡ".
[2] Greşit, în loc de: „alt".
[3] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „Locul peceţii g(o)spod".

www.dacoromanica.ro

147 1645 (7153) iulie 30, Suceava

† Eu, Ghiorghie Ştefan vel sulger, şi cu giup(â)nasa me, cu Safta, şi Neculai Sechil stolnicul şi cu giup(â)nasa me, cu Paraschiva, fetele lui Toader Boul visternicul, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum la înpărţare no(a)stră ni s-au venit neşte părţî de ocin(ă) din sat din Stăjăreni, care părţî au fost cumpărătur(ă) dumisalé socru nostru, lui Toader Boul visternicul. Deci noi am socotit, de bunăvoie no(a)stră, şi am dăruit toate acele părţî de ocină, câte să vor alegi din sat, din Stăjăreni, dumisale frăţine-nostru, lui Ştefan Boul clucerul, şi dac(ă) i l(e)-am dăruit dumisale, frăţine-nostru, ce mai sus scrie, nici la zapisul cel de înpărţare nu le-am scris, pântru căci să-i fie dumisale ocin(ă) şi moşie şî ficiorilor dumisalé, cu tot venitul, ce s(e) va alege.

Şi în tocmala no(a)stră, când am dăruit acelé părţî de ocin(ă) ce mai sus scrie, din sat din Stăjăreni, le-m dăruit denainte dumisale surori(i) no(a)stré, Marii stolnicesi, şi denainte ginerelui dumisale, lui Pătraşco postelnicul, şi denainte giup(â)nesăi dumisale, Anniţăi, şi denainte altor boieri şi ficiori de boieri: denainte dumisale lui Dumitru Buhuş spătarul, şi denainte dumisale lui Pătraşco Ciogole logofătul, şi denainte lui Pavăl vornicul şi denainte lui Neculai Mogâldei.

Şi deci d-acmu nime să nu mai aibă a pâr(î) sau a strâca aceast(ă) tocmal(ă), pentru căci om făcut noi, de bunăvoie no(a)stră, aesta tocmal(ă). Сьци пиш(є)м[1].

Пис(а) ꙋ Сꙋчав(а), юл(їє) л҃ <30> дьни, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>.

Аз, Гиѡрги Щєфан вел сѵл(цѧр), искал <m.p.>.

† Аз, Пътрашко Чоголѣ бив лог(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Аз, Павъл Албѡтѣ дворник <m. p.>.

Аз, Костантин Чоголѣ, искал, m-am tâmplat şi eu, ce m-au greşât la scris <m. p.>.

† Аз, Савин, искал <m.p.>.

† Аз, Лѵпѵл, искал <m.p.>.

<Pe fila a doua, începutul doc., iar pe verso-ul aceleiaşi file, o însemnare contemporană>: Тиж(є), запис[2] pre Stéjéreni, de la domnealor şi de la suroril(e) noastre, de la dumneaei Safta sulgéroae şi de la stolnicească Păraschiva.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCLXV/21. Orig., hârtie difolio (30 × 20,8 cm), filigran, două sigilii inelare, aplicate în cerneală, unul oval, neclar, şi unul octogonal, având un scut heraldic în câmp, încărcat cu o pasăre.

---

[1] „Aşa scriem".
[2] „De asemenea, zapis".

148 1645 (7153) august 3, Iaşi

Surét di pe o carte sârbască de giudecată de la Vasâlie v(oie)vod, din leat 7153 <1645> avg(u)st 3.

www.dacoromanica.ro

Précum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boierilor noştri ai Moldav[v]iei, a mari şi a mici, Filip, cu frati-său, ficiorii Magdii, şi Ioan, ficiorul Sofiicăi, şi Fătul şi Vasâlie, ginerile lui Gavril, toţ(i) nepoţ(i) lui Ifrim, şi au pârât de faţă înnaintea noastră pe boieriul nostru Bârsan vornecul de poartă, zicându acei de mai sus scriş(i) oameni, precum le înpresoară lor boieriul nostru Bârsan vornecul giumătate de sat din Mihăileşti, partea din gios. Şi au arătat precum acea giumătate de sat nu este Mihăileşti, ce Popéşti. Şi au arătat înaintea noastră şi dres de la Alecsandru v(oie)vod, pe a triia parte din satul Mihăileştii, şi iarăşi pe a noăa parte din tot satul, în partea din gios, şi dintr-alt zapis de cumpărătură, iarăşi de la Alexandru v(oie)vod, giumătate din a noăa parte din tot satul. Iar boieriul nostru de mai sus scris, Bârsan vornicul, aşa au răspuns că are dresă, pe acea bucată de sat şi să chiamă Popéştii.

Deci noi şi cu tot Sfatul nostru am socotit şi am poruncit boieriului nostru de mai sus scris ca să aducă dresâle înnaintea noastră şi nu le-au adus la zi, şi iarăşi i-am dat lui al doilea sorocu şi nici atuncea n-au adus nici un dres şi iarăşi i-am mai pus lui a triilea sorocu, ca se-ş(i) aducă dresă, şi nicidecum n-au adus, poate că nu le-au avut.

Pentru aceia, domniia mea am socotit şi i-am giudecat pre dânşii cu dreptate, ca să aibă a stăpâni acei de mai sus scriş(i) oameni, acea a triia parte din satul Mihăileştii, partea din gios, ce este moşului lor, Ganea Zaiciulu, şi a noăa parte din tot satul, din hotar până în hotar, şi giumătate din a noăa parte, iarăşi din tot satul, partea de gios, precum scriia loru drésul de la Alexandru v(oie)vod. Iar boieriul nostru Bârsan vornicul să n-aibă a se amestica în părţile lor, nici a dobândi niciodată în véci, piste aciastă carte a noastră.

Şi într-alt chip să nu fie.

S-au scris în Iaş(i).

S-au tălmăcit de Gheorghia Evloghi dascal. 1782 apr(ilie) 39.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/26. Trad. rom., din 1782 aprilie 30, de Gheoghe Evloghie dascăl.

EDIŢII: Ghibănescu, în *Arhiva*, p. 66-67, nr. 56 (aceeaşi trad.); idem, *Surete*, XXI, p. 66-67, nr. 56 (aceeaşi trad.).

149 1645 (7153) august 4, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domnie mea la sluga noastră, la Dumitraşco Cocris. Dămu-ţi ştiri că domnie méli s-au jăluit sluga noastră Vasilie de Broşténi pre nişti răzéşi ai săi, dzicându că-i fac împresurătură pre unde au ei moşâi.

Petr-aceia, deaca vei vedea cartea [cartea] domnie méle, iar tu să socoteşti cu oameni buni, megiiaş(i), din sus şi din gios, să-i alégeţi moşâia de <că>[1]tră alţi răzéşi, cumu-i vor spune şi dirésele, acolo la sat Căbuj(i); să-i alégeţi din câmpu, şi

www.dacoromanica.ro

din păduri, şi din lazuri, şi din hălăşteu şi din tot locul, ce i să va vini, pr<e>[2] dirésă ce vor avea.

Iar cui va părea cu strâmbul să le dai <zi>[1] să stea de faţ(ă) înaintea domniei méle şi să le faci o mărturie, cum vei afla cu oameni buni.

Тоє пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак не ѹчините.
ѹ Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст) д <4>.
† Саам г(о)спод(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXIX/115. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, şters.

Ibidem, MCXXIII/191, f. 206 v. – 207 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/149 (foto după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.

150 1645 (7153) august 4

† Adecă eu, Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader de Valeva, cu nepotul mieu, Roman, şi cu fiul lui, Costin, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, precum de nime siliţi, ci de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie a treia parte de sat de Valeva, parta de jos, cu heleşteul, câmpul, pomătul, pădurea şi cu toate veniturile lui Gavrilaş vornicul, în faţa du(mi)sale Dima staroste de Cernăuţi, Ciohodar namesnic, Lupul vameş, Zota de Cernăuţi, Ştefan Unguranul ot tam şi Lazar de Cernăuţi, pentru ...[1].

Şi, pentru mai mare credinţă, am iscălit şi am apăsat peceţile noastre, ca să să ştie.

7153 <1645> august 4.
Lupul Trandafir, martor.
Ştefan şi Lazar martori.
Eu, Grigori diac din Cernăuţi, am scris.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 245, nr. 141. Trad. rom., după o copie germ., care se păstra la Arh. Cernăuţi, Liber Granicialium, IX, p. 505-506.

---

[1] Nota editorului: „lipseşte".

151 1645 (7153) august 5, Iaşi

† Adecă eu, Pătraşco Boldescul ce am fostu armaş, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, cum am <a>vut pâră, în câteva rânduri, cu Dumitraşco uricariul, pentru a

www.dacoromanica.ro

patra parte de sat de Popeşti, din parte de sus, ce-i pre Sirét, în ţinutul Neamţului, ce acié a patra parte de satu au fostu cumpărătură părintelui mieu, lui Toader Boldescul ce au fost vornic, de la Ion Hérlic, şi de la Hociungu cel bătrân şi de la alţi oameni a lor.

Într-acéî, noi ne-am tocmit, de bunăvoia noastră, şi mi-au datu dumialui Dumitraşco, cinci boi, dereptu şeaptedzeci şi doi de taleri bătuţi, întru mâna mea, dinaintea dumisale giupân[n]ului Toderaşco marele logofăt şi dinaintea altor boiari, cari mai gios au iscălit.

Şi dirése ce am avut pre acea parte de ocină ce mai sus scriem, de cumpărătură de la acei vândzători şi de întăritură de la Moiseiu vodî, toate le-am dat pre mâna dumisale, ca să-i fie lui direptî ocină şi răscumpărătură, pentru căci i s-au venit lui să răscumpere, căci au fost şi dumnealui moşnean de acolea. Şi de acmu înainte ca să nu mai aibu eu treab(ă) într-acea giumătate de sat, în partea de sus, nici feciorii miei.

Şi, pre mare credinţă, am iscălit cu mâna mea şi au fost şi feciorii miei de faţ(ă), Gruiţ(ă) şi Dumitraşco, cându am făcut aciastă tocmală. Iar de să vor mai afla niscare dirése, pre niscare părţi de ocină într-acea parte de sus, ori la mene, ori la feciorii miei, să nu să creadză, ce iarăş(i) să se dea pre mâna dumisale uricariului, nici să mai pârăscu eu sau feciorii miei pre dânsul, nici dumnealui pre noi, de aciasta pâră, nici odănăoară în véci, preste acest zapis al nostru.

Şi eu, Chiril am scris, să s(e) ştie.

Пис(а) ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнг <7153/1645>, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѵста) є <5>.
Аз, Пътрашко Болдескꙋл бив армаш <m.p.>.
Аз, Тодерашко вел логоф(е)т, ислал <m.p.>.
Аз, Дꙋмитрашко Бꙋхꙋш, спътар <m.p.>.
Аз, Георги Щефан вел сꙋл(цѣр), искал <m.p.>.
Аз, Иремиа Венкꙋлец вел шетрар <m.p.>.
Аз, Пътрашко Чиоголѣ бив лог(о)ф(е)т, искал <m.p.>.
Раковиц(ъ) Чехан лог(о)ф(е)т <m.p.>.
Аз, Шаидир лог(о)ф(е)т, искал <m.p.>.
Аз, Андреи Ръковици постелник, искал <m.p.>.
Аз, Дꙋмитрашко ворник, искал <m.p.>.
Аз, Дамаскин пъркълаб ѡт Неамц, искал <m.p.>.
Аз, Василие Корлат към(ъ)раш, m-am prilejit <m.p.>.
Аз, Павъл Алботъ ворник <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Зпис за кꙋпежнно на четвръта част ѡт Попещи („† Zapis de cumpărătură pe a patra parte din Popeşti").

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/52. Orig., hârtie difolio (30 × 20,4 cm), filigran, cerneală cafenie.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 79-81, nr. 48 (orig.).

www.dacoromanica.ro

152 **<Aprox. 1645 (7153) - 1646 (7154)> august 6**

† Întru tot cinstit părinteli nostru, dumn(e)ata, log(o)f(e)t(e), să fie dumn(ea)ta sănătos. Dăm ştiri dumitali, ca părintelui nostru, pentru rândul gupânésâi îi Strătulătoia şi lui Vasilie, că au venit cu cinstită cartea mărie sali, lui vodă, la noi, la mejiiaşi, ca să socotim pentru o parte de ocină, din satul Brădiceşti, partea lui Pobihnă, car(e) parte au dzis giupâneasa lui Ghieţău că ou cumpărat giupânu-său, Ghieţeu, de la Pobihnă. Iar giupâneas(a) lui Strătulat, încă au scos dres cum au cumpărat Strătulat, el, acea parte de ocină.

Deci noi ne-am strân<s>[1] mulţi o(a)meni buni şi bătrâni, mejiiaşi di pren pregiur, şi am socotit şi ne-am întrebat unul pre altu, dorŭ să va af[f]la cineva ca să ştie el, sau să hie audzit din părinţii lor să hie ştiindu cum au cumpărat Ghieţău.

Deci noi, dumn(e)ata log(o)f(e)t(e), noi nu ştim cu sufleteli no(a)stre, nici am audzit den părinţie noş[ş]tri, să hie cumpărat Gheţău acea parte de ocinnă, nici alta. Iar de va avea dumneaei nescari derése undeva, ia le va sco(a)te, sau nescare o(a)meni, făr(ă) noi, să hie fostu într-acea tocmală, dumneaei să va înderepta, iar noi nu ştim.

De aceasta dăm ştiri dumitali, iar dum(ea)ta vei socoti cum te va năstăvi milostivul Dumnădzău.

Să fie dumnata sănătos, într-ai mulţi şi buni, ѡт Христе, амин[2].

† Noi, slugi măriei sali, lui vodă, popa Toader ot Răspopi, şi Chirila, şi Mitrul, şi Dumitraşco Burghéli, şi Ionaşco Leuş, şi Irimie, şi Iachim, şi Căzacul şi mulţi oameni buni, di pren pregiur mejiiaşi.

Şi, pre mai mari credinţă, ne-am pus şi peceţili.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/23. Orig., hârtie (31,5 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Idem, Ms., nr. 546 (Condica Episcopiei Huşi), f. 129 v.-130 r. (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/152 (xerocopie după orig.).

Datat după doc. din 1645 august 24 şi din 1646 februarie 20, când jupâneasa Strătulătoaie se judecă pentru o altă parte din satul Brădiceşti.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 374, nr. 1905 (rez., după orig., datat: <Cca. 1646 – 1650> august 6).

[1] Omis.

[2] „de la Hristos, amin".

153 **1645 (7153) august 7**

Noi[1] Vasile v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldaviei. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, lui Bolea aprod, ginere lui Ciomârtan, ca să fie tare şi puternic [cu] a căuta şi a cerca cu carte domniei mele ca oriunde va

www.dacoromanica.ro

afla în ţara domniei méle pe Ioan Buţcul, pe Vasile Buţcul, şi pe Toader şi pe Drăguşca, cu fiii ei, aceştea pentru că au fost drepţi vecini şi au fugit de vecinătate şi dajdea dén sat din ...[2], lăsindu-şi dajdea acolo în sat.

Pentru acéia, unde să vor afla în ţara domniei méle sau în sat boieresc sau călugăresc, oriunde să vor afla, să fie volnic a-i lua de grumazi, cu toate bucatele lor, să-i ducă la sat ...[2]. Şi nimene să nu cuteze a ţiné sau a opri preste cartea domniei méle.

Тое плєшит[3].

*зрнг <7153/1645> ав(густ) з <7>.

După ce vechie s-au scos de mine dascalul Vasile din Cordon.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCLXIII/4. Copie.

---

[1] Greşit, în loc de: „Io".

[2] Loc liber.

[3] Greşit, în loc de: Тое пишем.

154 1645 (7153) august 8, Iaşi

† Иw Басилїє воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прииде прѫд нами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слуга г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми Дѫмитрашко ѵрекар и тѣгали лицом много крати съ слѹга наш Пътрашко Болдескѵл бив армаш, радї половина wт село Попещи, вишна половина, что на Серѣт, ѵ в(о)лост Немецискои, рѣкъщи сѵта наши виш(є) писан, Дѵмитрашко ѵрикар, аж(є) ест им тоа половина село Попещи права wтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ и ѵпрѣселовает свє частѵ им, Пътрашко Болдескѵл, съ нѣкиx кѵпежни за wтн(и)ни, что wни имали въ тоа половинна село. Й слуга наши Пътрашко Болдескѵл, сице казал прѣд нами, како ест тѣx части за wтн(и)нѵ прави кѵпежнѵ емѵ и w(т)цѵ его wт Херник, и wт Хочѵнгѵ и wт инши ръзѣши им wт там и ѵказѵвал нам нареденїе за кѵпежни wт тиx продажници и за потвръжденїе wт Моиси Могила воєвода.

Ино ми и съ вес Съвѣт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми съматрѣxом тѣx нарѣденїе что нам ѵказовал Пътрашко Болдескѵл и wбрѣтоxом съ истинною како ест права кѵпежна Пътрашко Болдескѵл и wт(ъ)цѵ своемѵ, Тоадер Болдескѵл бив дворник, wт тоа половина вишнѧю, част половина, а болше не имает кѵпежнѵ, что wн ѵпреселовал без нѣкоѧ дѣло съ своего силою.

Въ томже, слуга нашь Пътрашко Болдескѵл бив армаш, за его доброю волю, неким непонѵжден а не приселован, помирил сѧ и сътворил токмеж(є) съ слуга г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми Дѵмитрашкови ѵрикар и дал пет воли доврих и се[1]дим десѧт и два талери битьх, въ рѵк(и) Пътрашкови

www.dacoromanica.ro

Болдесккѵл армаш, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри. И тогда били лицъ и с(ы)н(о)ве его на имѣ, Грѵици и Дѵмитрашко.

Ино ми, ꙗко ѵвидѣхом их доброволное токмеж(е) исплъное вратенїю, а ми и ѡт нас ещеж(е) дадохом потвръдихом слѵгам г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми Дѵмитрашкови ѵрекар на тоа виш(е) прѣд реченаа четвръта част вишна, ѡт село Попещи, съ мѣсто за став и за млин и съ вес приходѵ, како да бьдет емѵ права ѡтн(и)на, и вратение, и ѵрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом непоколѣбими николижи, на вѣки вѣчнии. И нареденїе что имал Болдескѵл на тѣх части за ѡтн(и)ни, ѵсы ещеж(е) дал въ рѵки емѵ. И да не имает наи тѣгати, радї сїѧ тѣж(е).

И ин да сѧ не ѵмишает.

Пис(а) оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѵста) и҃ .

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерешко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Тоадер <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga domniei mele Dumitraşco uricar şi s-a pârât de faţă de mai multe ori cu sluga noastră Pătraşco Boldescul fost armaş, pentru jumătate din satul Popeşti, jumătatea din sus, ce este pe Siret, în ţinutul Neamţ, spunând sluga noastră mai sus scrisă, Dumitraşco uricar, că îi este acea jumătate din satul Popeşti dreaptă ocină şi dedină şi îi asupreşte toată partea lui, Pătraşco Boldescul, cu nişte cumpărături de ocini, ce ei au avut în acea jumătate de sat. Iar sluga noastră Pătraşco Boldescul, astfel a zis înaintea noastră, că sunt acele părţi de ocină drepte cumpărături lui şi tatălui lui de la Hernic, şi de la Hociugu şi de la alţi răzeşi ai lor de acolo şi ne-a arătat drese de cumpărătură de la acei vânzători şi de întărire de la Moise Moghilă voievod.

Deci noi cu tot Sfatul domniei mele am cercetat acele drese ce ne-a arătat Pătraşco Boldescul şi am aflat cu adevărat că este dreaptă cumpărătură lui Pătraşco Boldescul şi tatălui său, Toader Boldescul, fost vornic, din acea jumătate de sus, jumătate de parte, iar mai mult nu are cumpărătură, ce i-a asuprit fără nicio treabă cu puterea sa.

Întru aceasta, sluga noastră Pătraşco Boldescul fost armaş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, s-a împăcat şi au făcut tocmeală cu sluga domniei mele Dumitraşco uricar şi a dat cinci boi buni[1] şi şaptezeci şi doi de taleri bătuţi, în mâinile lui Pătraşco Boldescul armaş, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri. Şi atunci au fost de faţă şi fiii lui, anume Gruiţă şi Dumitraşco.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi întoarcere deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii domniei mele Dumitraşco uricar acea mai sus înainte zisă a patra parte din sus, din satul Popeşti, cu loc de iaz şi de moară şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină, şi întoarcere, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi dresele ce a avut Boldescul

www.dacoromanica.ro

pentru acel părţi de ocini, toate încă le-am dat în mâinile lui. Şi să nu aibă a mai pârî, pentru această pâră.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7153 <1645>, luna august 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Toader <a scris>.

<Pe fila a doua v., o însemnare contemporană>: † Съи запис за тѣж(е) и за братенїе на четвръtaa част ѡт село Попещїи, на Сирѣт, ꙋ в(о)лост Немецскои, знати с(ѧ), вишнаа част („† Acest zapis de pâră şi de întoarcere pe a patra parte din satul Popeştii, pe Siret, în ţinutul Neamţ, să se ştie, partea de sus") <continuată, în aceeaşi vreme>: de la Dumitraşco uric(ar) de cumpărătură, ispisoc domnescu.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/53. Orig. slav, hârtie difolio (41,7 × 26 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, căzut. Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 81-84, nr. 49 (orig. slav şi trad. editorului).

---

[1] Pasajul: „ви ѵрикар и дал пет воли добрих и се", scris cu altă cerneală.

155 1645 (7153) august 8, Iaşi

† Иѡ Василие воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră Pătraşco Boldescul. Dămu-ţ(i) ştire că s-au jeluit înnaintea domniei méle Macsin den Şchiai, dzicându că ş-au înpărţit ocina şi délniţele cu fânul de către răzaşii săi, iar nişte răzéş(i), nepoţii Izmărandei călugăriţei, şi cu alţi oameni, ei au mersu de i-au cosit fânul cu tăriia lor.

Dereptu aceea, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să mergi să socoteşti, cu oamen(i) buni, cât fânu vor hi cosit acei oamen(i), pre p<a>[1]rtea lui Macsin, să-i faci lége dereaptă, să-i dea fânul înnapoi, <ci>[1]ne cât va hi cosit.

Iară cui va părea cu strâmbul, să stea de faţ(ă) înna<in>[1]tea domnii méle.

Инак не ѵчините.

† Ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст) и <8>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Єремиꙗ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLVII/191. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, şters.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/155 (foto).

---

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

156 1645 (7153) august 8, Suceava

† Eu, Lazor cizmar, şi cu feciorii miei, mărturisescu, cum, de bun(ă)voia mea şi cu voia feciorilor miei, de nime nevoiţi, am vândut o bucat(ă) de loc, de grădin(ă), den locul casei dennapoi, am vândut giupânului Stavăr şi giupâinései sale, dereptu şeas<ăs>[1]prădzéce lei, ca să-i hie dereaptă cumpărătur(ă) şi ocină şi lui Stavăr şi fămeii sale şi feciorilor săi. Acel loc însă n-am vândut în lungu, ce în curmedziş, pân-în cela gardu.

Şi ceastă tocmală fost-au: popa Gheorghie cel domnescu, şi Frangule stolnic, şi Solomon cizmar şi Erimiia Iulăş, ce au scris, cu dzisa lui Lazor şi a feciorilor lui Lazor.

Şi eu, Lazor, pus-am şi pécetea şi m-am rogat marturilor de ş-au pus peceţile, de credinţă, să n-aibă val, nici întorsătură, în véci.

Пис(а) оу Сѹч(ава), л(ѣ)то ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст) и҃ <8>.

Єремиꙗ Иѹлъш искал <m.p.>[2].

† Eu, popa Ghiorghii, martur[3].

† Eu, Lazor, pus-am dégetul.

Аз, Франгѹли стол(ник), искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare în limba greacă din sec. al XVIII-lea).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/27. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), filigran, un sigiliu inelar, octogonal, neclar, şi o amprentă digitală, aplicate în cerneală.

---

[1] Omis.
[2] Sigiliu inelar.
[3] Amprentă digitală.

157 1645 (7153) august 8

† Adecă eu, Ionaşco Deuga, şi cu feméia mea, Anesia[1], sponem şi mărturisim cu cestu zapis al nostro[2], cum am mărsu noi, de bunăvoia noastră, la[1] s(fân)ta mănăstiri, la Pângăraţ(i), dé am dat o poiană ce am din sus de Straji, pe apa Bistriţăe[2], dereptu gura Tarcăului, până în Stâncă[3], de iastă parte; o amă[2] dat[1] de m-am scris la poménicul cel mare şi să ne facă trei sute de leturghie.

De iasta scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru.

Şi în tocmala no(a)stră au fostu: Mitrofan de Besărecani, şi Veniiamin tij, Vasilcea din sat den Dărmăneşti.

Şi, pe mai mari credinţă, ne-am pus şi peceţili, ca să s(e) ştii.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645>, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѵста), и҃ <8> д(ь)ни.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Pângăraţi, III/72. Orig., hârtie (29 × 20 cm), două amprente digitale şi trei sigilii inelare rotunde, aplicate în fum, având în câmp: unul silueta unei femei, al doilea o legendă şi un decor neclar, iar al treilea o pasăre (?).

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/157 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 357, nr. 1798 (rez. după orig.).

---

[1] Scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[2] Aşa în orig.
[3] „până în Stâncă", adăugat ulterior deasupra rîndului, de altă mână.

158 1645 (7153) august 8

† Un zapis, din veletu 7153 <1645> avgustu 8, di la Crăciun din Ghicani şi di la frate seu, Dumitraşco Cherjilă, scrie c-au făcutu acestu zapis la mâna lui Chicoşu comisu, ca să-i fie de credinţă, precum să să ştie că, dând un armăsariu galbăn a dumisal(e) într-o groapă a noastră şi perindu calul, ni-au trasu la giudecată. Şi, dându-ne să-i plătim calul, noi ne-am aşedzatu cu dumn(e)lui şi ni-am pusu dzi, în patru luni, să-i dăm armăsariul în(a)poi, precum au fostu a dum(i)sali ori să-i dăm 50 lei. Şi i-am pusu 2 părţi de moşie din Ghicani, din Leşuca în giosu, ce s-ar alege a noastre drepte moşie, iar nefiind nici calul, nici banii la dzi, să fie moşie a dum(i)sal(e), să-i râmâe dreaptă ocină şi moşie, în veci, dum(i)sal(e), şi [şi] copiilor dum(i)sal(e) şi niamului dum(i)sali.

Şi moşie iaste hotărâtă până în hotarul Bujorănilor.

Şi la tocmală au fostu mulţi oameni din Ghicani, carii îi arată la zapisu totu anume. Şi şoltuzul Sandul din Bârladu cu 6 pârgari, carii ş-au pus peceţil(e).

Şi preutul Vas(i)lie de Ghicani au scris zapisul.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCVI/8. Copie într-un izvod, din 1761 mai 25, de Simion Cheşco uricar.

159 1645 (7153) august 9, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domniei méle părintelui şi rugătoriului nostru, lui Ghidion episcopul de Huşi, şi pre cine va trimite ca să fie tare şi puternic cu cartea domniei méle a lua pre Ion Hârca[1], ce ţine pre Tecmăneasă, cu toate bucatele ce va avea, şi să-l ducă la satele svintei Ipiscopii, unde şedu şi păr<i>[2]nţii lui, pentru căce este şi el vecin direptu de moşie svintei Ipiscopie.

Şi nime să nu cutedze a ţine sau a opri preste cartea domniei méle.

Тоє пишєм г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак нє ѹчинит(є).

Ѹ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст), ѳ <9>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Михъил(ъ) <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 543 (Condica Episcopiei Huşi), f. 50. Orig., hârtie (30 × 19 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

EDIŢII: Melchisedec, *Cronica Huşilor*, p. 117 (rez. după orig., cu data de an: „1647"); *Catalog*, II, nr. 1799, p. 357 (rez. după orig.).

---

[1] Scris peste „Gârcă".
[2] Rupt.

160 1645 (7153) august 10, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle slugei noastre Dabijei căpitanului să fie tare şi putérnic, cu cartea domniei méli a-şi ţiné a lui vecini, ce are la sat la Todereşti, anume: Arsenie, şi Ionaşco şi pre alţii, să nu-i dea nemărui.

Iară cui va părea cu strâmbul, să vie de faţă cu sluga noastră, ce mai sus scriem.

Aceasta scriem domniia mea. Инак не бъдет.

† Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гꙋст) і <10>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Михалчѣ <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Todereştii, pe vecini, car(e) scriu anume, şi dintr-aeşti este Ioniţă cislariu, cu fii-séu, Alecsandru; <şi două însemnări din sec. al XVIII-lea>: Todireşti <şi o semnătură a unui spătar, neclară, apoi>: Pe vecini, iar nu pe moşie. 7153 <1645> av(gu)st 10. Nr. 3.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXVI/11. Orig., hârtie (29,5 × 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, tăiată o porţiune din colţul din stânga sus, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar

161 <Înainte de 1645 (7153) august 12>

De la care <Vasile voievod>[1] rânduit esti şi înştiinţarea către Todiraşcu vel log(o)f(ă)t, cu curprindere că au mărsu la numita moşie, <Holohoreni>[1], cu Neculai Ureche spat(ar), şi au strânsu oameni buni, bătrâni, din sus şi din gios, şi pe răzăşii de acolo pe toţi, şi au cetit dresăli lui Ureche spat(ar), ce au cumpărat moşul său, Gavrilaş log(o)f(ă)t, în zâlilli lui Petru v(oie)vod. Şi s-au aflat stălpită şi hotărâtă acea parte. Şi atunce au umblat acel sat în opt bătrâni şi au fost stălpiţi acei opt bătrîni. Apoi, au ieşit un bătrân, că au fost sterpu, şi au umblat pe şăpte bătrâni.

Iar când au fost în zâlile lui Costandin vodă, s-au legat Chiriţa post(elnic) de au cumpărat de la unul şi de la altul, cine i-au vândut, şi au făcut tot ispisoaci

www.dacoromanica.ro

domneşti, iscălite de Costandin vodă şi de Pătraşcul log(o)f(ă)t cel mare, care dresă, ce au cumpărat Chiriţă post(elnic) şi dresă ce au cumpărat Andriiasa, moaşa lui Neculai Ureche, de la Chiriţoaia, li-au arătat Urechi. Şi întăi au socotit giumătate de sat, întreagă, şi din cealaltă giumătate, încă o parte şi o stălpisă. Mai apoi, au cercat Urechi şi au mai găsit nişte dresă de a Chiriţăi, făcute tot pe o vremi, şi au socotit şi dintr-aceli dresă şi puţânel lucru, nu vine satul tot a lui Urechi spat(ar), căci să aleg dresăli, care câtă parte scrie. Iar răzeşii zâc că le esti cu înpresurătură şi scriu căte doă dresă pe o parte vândută, dar dresăli nu scriu în doaî dresă pe o urmă. Şi ş-au luat zî de iznoavă să vie înnaintea lui vodă şi înnaintea lui marele log(o)f(ă)t, că acii răzăşi alte dresă n-au arătat, fără nişte tărfoloage.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, ms. nr. 5304, f. 17 v. – 18 r. Copie prescurtată.

Datat în funcţie de doc. din 1645 august 12, prin care i se întăreşte lui Neculai Ureche spătar stăpânirea peste satul Holohoreni.

---

[1] Vasile voievod este pomenit în rezumatul actului precedent din condică - o poruncă domnească, din 1645 august 12, adresată lui Pătraşco Vorbinescul, ca să cerceteze pricina lui Grigore Ureche, mare vornic, cu nişte oameni din Holohoreni.

162 1645 (7153) august 12, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Pătraşco Vorbinescul. Dămu-ţi ştire că s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle credinciosul şi cinstitul, boiarinul domniei méle, Uréche vornicul cel mar(e) de Ţara de Gios, cu o(a)meni den sat, den Holohoréni, pentru sat, pentru Holohoréni, dzicându că au ei moşie acolo.

Deci domniia mea am trimis boiari de la domniia mea de au cercat de da<o>[1] ori acolo şi tot s-au aflat că e<i>[2] n-au nice o trabă acolo. Şi au înblat ei făr(ă) de isprav(ă), amestecându, şi moşie n-au avut; deci i-au rămas boiarinul domniei méle, Uréche vornicul, ce mai sus scriem.

Pentr-acea, dacă vei vedea cartea domniei méle, iar tu să le pui dzi să-şi ia casăle de-acolea, iar(ă) de la vor lua până la dzi, să mergi tu sângur să le răsipeşti, toate pân-într-una.

Aiasta-ţi scriem, într-altu chip să nu faci.

† V Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѹст) ві <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Вел лѡг(о)ф(е)т ѵчи(л).

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, opis 1, dosar 234. Orig., hârtie (19,6 × 31,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar. Cu o copie din sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/162 a, b (xerocopie după orig. şi după copie).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 30-31, nr. XXVII (orig.); *Moldova*, IV, p. 133-134, nr. 52 (orig. şi trad. în limba rusă a editorilor).

[1] Omis.
[2] Rupt.

163 1645 (7153) august 12

7153 <1645> avgust 12. Ispisocul domnului Vasăle v(oie)vod, întăreşte pe satul Holohorenii lui Neculai Ureche spat(a)r, nepotul lui Gavrilaş log(o)f(ă)t.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMDCXXXVIII/161, nr. 3 (rez. într-o copie a unui perilipsis cu „dovezi a neamului Buhuşesc").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/163 (xerocopie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 357, nr. 1800 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1616 (rez.).

164 1645 (7153) august 13, Iaşi

Carte de la Vasilie voievod <pentru Avereşti, ţinutul Roman>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, LXVIII/80, nr. 14. Menţ.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 357, nr. 1801 (rez.).

165 1645 (7153) august 14

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Efrem Hăjdeu stăpânirea asupra moşiei Citnicăuţi.

După Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 120, nr. 1617, cu menţiunea: „rez. în inventarul de la pachet, doc. fiind pierdut, DCCXCI/30".

166 1645 (7153) august 15, Iaşi

Suret de pe ispisocu sârbăscu de la Vasâlie v(oie)v(o)d, din let 7153 <1645> avg(ust) 15.

Precum au pârât de faţi înainte noastră sluga noastră Irimie Nădăbaico şi ficiorul său, Lupaşco medelniceriu, pe sluga noastră Lupaşco stolnico[1], nepot lui

www.dacoromanica.ro

Bucium biv vornicu, pentru un ţigan, anumi Mihăilă, feciorul lui Cioban, nepot lui Cioban celui bătrân de la Crainici, cu feciorul lui Filip ş(i) muieri lui, Găliţa, zâcând slugile noastre[1], Nădăbaico, precum acel ţigan este drept al lor, de cumpărătură, pre carile l-au cumpărat moşul lor, Nădăbaico biv vel vornicu, de la Cozma, feciorul lui Grămăilă, nepotul lui Necoară stolnicul, iar lui Necoară stol(ni)c i-au fost de baştină. Iar sluga noastră Lupaşco stolnico[1] au arătat înainti noastră un ispisocu de la Petru v(oie)v(o)d de întăritură pe toţi ţiganii ce-au avut moşu său, Bucium biv vel vornic, şi întru acel ispisocu au fost pus mai pre urmă şi pe acel ţigan, Ciobanul cel bătrân, ş(i) nu are de dâns(ul) nici o triabă.

Deci domniia me i-am giudecat pre dânnşii, după dreptate, precum am aflat cu adivărat că acel ţigan au fost drept de cumpărătură lui Nădăbaico biv vornicu, moşu lui Irimie, feciorul lui Nădăbaico, pre ai lui drepţi şi adevăraţi bani.

Deci au rămas Lupaşco stol(ni)c, nepot lui Bucium biv vor(ni)c, din toată legea, iar sluga noastră, Irimie Nădăbaico, şi ficioriul său, Lupaşco medelniceru, s-au îndreptat ş(i) au pus ferue.

Deci de acum înainte, acel ţigan, anumi Mihăilă, ficiorul lui Cioban, cu ficiorul său, Hilip, şi muierea lui, Găliţa, să fie drepţi robi ţigani slugilor noastre de mai sus scrişi, Irimie Nădăbaico şi ficiorului său, lui Lupaşco med(el)niceriul, iar Bucium stol(ni)c să nu mai aibă a mai pârî de această pâră, nici a dobândi, niciodată, în veci.

S-au scris în Iaşi.

Însuşi(i) domnul au zis.

Toderaşcu vel log(o)f(ă)t iscal.

Gheorghii dascălu tălmăcitoiu.

De la Isprăvnicia Romanului.

Posleduindu-s(e) cu cel adevărat suret tălmăcit de dascalul Evloghii, cari suret să află la Arsănii Nădăbaico, s-au încredinţat şi de noi. 1796 iuli(e) 10.

Matei Sturza spat(ar) <m.p.>.

Iancul Miclescu pah(arnic) <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXIII/11. Copie, după trad. de Evloghie dascăl, încredinţată la 10 iulie 1796 de Isprăvnicia ţinutului Roman.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/166 (foto).

[1] Aşa în copie

167 1645 (7153) august 17, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїидоше п<рѣ>[1]д <на>[1]ми и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великими и малими, слуѕи нашемѹ, Костин Жак и съ

www.dacoromanica.ro

брат<їꙗх ємꙋ, с>[1](ы)нови Ꙋрсꙋлови, внꙋци стараго Лазар, и ꙋказовали прѣд нами съ єдин запис за сведѣтелство ѡт <многи>[1] люди добри, на имѣ: Чомъртан пъркълаб Сороци<с>[2]кыи, и Зота намѣсник, и Димиꙗн пъркълаб, и Симиѡн Хꙋрзєю <шол>[1]тꙋз и съ в҃і пъргари, и Панъ Грєкꙋл, и Мирон ѡт Бꙋлата и ѡт иних людих добрих и стари, писаєщ<и въ>[1] тои запис како искꙋпил Костин Жак и съ братиꙗх ємꙋ виш(є) писанньх своих прав(и) ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, половин<а сє>[1]ло Солончѣни, вишна по<ло>[2]вина, что на Къинар, ꙋ в(о)лост Сороцискои, съ мѣстꙋ за став и за млин ꙋ Къинар, на ѡбѣ <с>[1]торони, и съ вес приход.

И дал Кос[с]тии и съ братїꙗх ємꙋ, р҃н талери сребръних, въ рꙋк(и) Гыдїѡн, с(ы)нъ Воико, <лѡго>[1]ф(є)т, что тоа половина село било им за дѣдн(и)на ѡт на дѣд их, стараго Лазар виш(є) писанномѵ, и был прод<а>ла нѧкых племеници их покоинѡмꙋ Воико лѡг(о)ф(є)т, а потом, с(ы)нъ єго, Гїдиѡн, извадил на продажнїꙗ. Таже, ѡн<и иск>[1]ꙋпил ѡт нєг(о), по что било им за дѣдн(и)нꙋ и подобает им искꙋпитыи.

Ино ми, ꙗко ꙋвидѣхом тот истинь за<пис ѡт мно>[1]гих люди добри и стари, вѣровахом и ѡт нас єщеж(є) дадохом и потвръдихом слꙋѕи нашемѵ Костъи[3] Ж<ак>[1] и братїꙗх ємꙋ, с(ы)нови Ꙋрсꙋлови, виннꙋци стараго Лазар, на тоа вишє прѣд речена половина село Сол<ончѣ>[1]ны, вишна половина, съ мѣсто за став и за млин на рѣцѧ Къинар, по ѡбѣ сторонь, и съ вес пр<ихо>[1]д, како да бъдет им правaa ѡтн(и)нꙋ, и викꙋпленїѧ, и ꙋрик и подтвръжденїє, съ въсѣм доходом, н<єпор>[1]ꙋшеннꙋ николиже, на вѣкыи.

И да ємает ѡни дръжати соби тоа половина село виш(є) писаних <по гд>[1]є хотарил и дръжал дѧда их, стараго Лазар, ѡткъ въси сторони, по старомꙋ хотарѵ, по кꙋда <из вѣка>[1] ѡжи[ли]вал(и).

И ин да с(ѧ) нє ꙋмишает.

<† ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о)>[3] *з҃рнг, м(ѣ)с(ѧ)ца авгꙋст, з҃і д(ь)ни.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ в<єл>[2]ѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m.p.>.

Тоадер <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre Costin Jac şi cu fraţii <lui>[1], fiii lui Ursul, nepoţii lui Lazar bătrânul, şi au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la <mulţi>[1] oameni buni, anume: Ciomârtan, pârcălab de Soroca, şi Zota vornic, şi Dimiian pârcălab, şi Simion Huzeiu şoltuz şi cu 12 pârgari, şi Pană Grecul, şi Miron din Bulata şi de la alţi oameni buni şi bătrâni, scriind <în>[1] acel zapis cum au răscumpărat Costin Jac şi cu fraţii lui mai sus scrişi dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Soloncéni, jumătatea de sus, ce este pe Căinar, în ţinutul Soroca, cu loc de iaz şi de moară în Căinar, pe ambele părţi, şi cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi au dat Costin şi cu fraţii lui 150 taleri de argint, în mâinile lui Ghidion, fiul lui Voico logofăt, care acea jumătate de sat le-a fost moştenire de la bunicul lor, Lazar bătrânul mai sus scris, şi au vândut-o nişte rude ale răposatului Voico logofăt, iar apoi, fiul lui, Ghidion, a scos-o la vânzare. Astfel, ei au răscumpărat-o de la el, pentru că le-a fost de moştenire şi li s-a cuvenit s-o răscumpere.

Deci noi, dacă am văzut acel adevărat zapis <de la>[1] mulţi oameni buni şi bătrâni, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Costân Jac şi fraţilor lui, fiii lui Ursul, nepoţii lui Lazar bătrânul, pe acea mai sus zisă jumătate de sat Soloncéni, jumătatea din sus, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Căinar, pe ambele părţi, şi cu tot venitul, ca să le fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi să aibă ei a-şi stăpâni acea jumătate de sat mai sus scrisă, <pe>[1] care a hotărnicit şi a stăpânit bunicul lor, Lazar bătrânul, dinspre toate părţile, după vechiul hotar, pe unde au folosit <din veac>[1]. Şi altul să nu se amestece.

<La Iaşi, în anul>[3] 7153 <1645>, luna august, 17 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

Toader <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/77 a. Orig. slav, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевода(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). *ЗРМВ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, XLIII/77 b (trad., din 1767).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/157 (foto după orig. şi trad.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Sub timbrul sigiliului domnesc.

168 1645 (7153) august 18

Alt ispisocu, de la Vasili v(oie)vod, din velet[1] 7153 <1645> avg(us)t 18, care iarăş(i) întăréşti sfâ(n)ti(i) mă(nă)stiri Secului tot pe acel vad di moară, pi apa Siretiului[2], şi pe o bucată de locu ci iast(i) din hotar(ul) târgului Şchéia.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, CXIII/36, nr. 2. Rez. într-un perilipsis din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/168 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 357, nr. 1802 (rez.).

[1] Urmează cifra: „7193", tăiată cu o linie de aceeaşi mână.
[2] „pi apa Siretiului", scris deasupra de aceeaşi mână.

169 1645 (7153) august 19, Iaşi

Suret de pe ispisocul vechi pe sârbie de la Vasâle v(oie)vod, <scris>[1] de Păşcu, în Ieşi, la let 7153 <1645> avgust 19.

Noi[2] Vasâle v(oie)vod, domn Ţării Moldovii. Iată că viind înainte noastră şi înainte tuturor boierilor noştri, mari şi mici, boieriul nostru, Nacu vornicu de gloată şi ...[3] chieghica[4] ...[3] Vartic s-au giudecat de faţă înainte noastră, pentru un iaz ce zice Vartic că are, jumătate de acel iaz, şi cum că ajunge hotarul Crâstineştii pâră la pârâul Poletinului.

Deci domnie noastră am trimis pe sluga noastră Bolerianul[5] uricariul ca, strângând oamini buni, să socotiască pentru rândul acelui iaz. Şi aşa, socotind sluga noastră ce mai sus arătat(ă), cu oameni buni, şi au făcut numitului mai sus, boieriului nostru, mărturie în scris către domnie noastră.

După aceea, iarăş(i) al doile rând s-au giudecat de faţă înainte noastră pentru acel iaz. Am trimes domniia noastră pe Gavrilaş biv logofe(t), care cercetând şi el cu alţi oameni buni, tot asemene au aflat, precum că Vartic nu are nici o treabă la acel iaz. Şi iarăş(i) au dat mărtorie în scris şi acestui boier al nostru către domniia noastră.

După aceea, iară al triile rând s-au giudecat faţă <de>[6] înnainte noastră, tot pentru acel iaz, şi pentru hotarul satului Şirăuţii. Şi am trimes domniia noastră pe boierii noştri, Popăscul pârcălab, şi pe Balan comis şi pe Trandafir pârcălab şi pe Hâjdău. Şi aşa, strângând ei oameni buni, au cercetat uricul vechiu a satului Crăstineştii, în care scrie semnele, şi au găsit că nu ajungi hotarul Crâsteştilor în semne. Boierii noştri de mai sus arătaţi au pus semne drepte.

Aceia, de acum înnainte să aibă a ţâne Crâsteştii până unde la scrie uricul cel vechiu, în semne, iar boieriul nostru, Chiechiul[7] vornic, să aibă a ţâne pâră unde au hotărât boierii noştri de mai sus arătaţi.

Şi să nu mai aibă a mai trage această judecată niciodată, în veci, peste această carte a domniei noastre.

Însuşi(i) domnul a poruncit[8].

Toderaşcu vel logof(ă)t.

S-au posleduit şi esti întocmai cu cel adivărat; 1811 iulie 8. Ioan Cheşcu stol(nic).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, Ms. nr. 90 (Condica de acte a lui Toader Hasdeu), f. 39-41. Copie de pe trad. românească şi trad. rusă, de la începutul sec. al XIX-lea, verificată, în 1811 iulie 8, de Ioan Cheşcu stolnic.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLI/58, f. 1 v. (rez. dezv. într-o carte a Divanului, din 1811 octombrie 28).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, I, p. 165-166 (trad. rom.); Bianu, *Catalog*, I, p. 199, nr. 16 (rez. după copia de pe trad.).

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de: Io.
[3] Loc alb în copie.
[4] Greşit, probabil în loc de: „cneghina".
[5] Greşit, în loc de: „Borăleanul".
[6] Omis.
[7] Greşit; în textul paralel rusesc numele este scris corect: „Nacul".
[8] Urmează menţiunea copistului: l(ocul) p(eceţii).

170 1645 (7153) august 20, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adec(ă) au pârât de faţi înnainte domniei mél(e), fămeia Popăscului din Măţcani şi cu ficiorii ei, pre sluga noastră pre Mihalcea diiacul, pentru o moşie din sat din Uricheşti, din partea din gios, dzicându Popăscoaia şi ficiorii iai că au zălojit această moşie, dreptu doi tal(e)ri buni, la Cozma, socrul Mihalcéi din Copăcéşti, iar Mi[l]halce au dzis că au cumpărat acea moşie Cozma, socru-său, a treia parté din partea lui Vasilie Popă(s)cul, cum au arătat şi zapis de la o(a)meni buni, mărturie cum au cumpărat.

Deci au rămas Mihalcea pre Popăscoie şi pre ficiorii ei, denainte domniei mél(e), să aibă a-ş(i) ţin(e) el moşiia şi cu fraţii săi, cumu-i scrie zapisul, iar Popăscoie şi ficiorii săi să n-aibă nici o treabă cu ace moşie.

Deci de aiasta pâră să nu s(e) mai pâr(a)scă, în veci, de-acmu-nainte.

Тоє пишем г(о)сп(о)д(ст)ва ми. Инак не бъдет.

† V Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѹст) к <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Павъл <писал>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XL/8. Orig., hârtie (30 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 84, nr. 50 (orig.).

171 <1645 (7153)> august 20

† Adec(ă) eu, Tudora, fata lui Toader de Portar(i), feméia lui Ghervasie de Olăneşti, şi cu feciorii miei, ...[1], scriem şi mărturisim cu cest zapis al mieu cum, de

www.dacoromanica.ro

neme nevoită, nici asuprită, ce de bunăvoia noastră, am vândut toată partea noastră de moşie şi cumpărătur(ă), ce-am avut de la tată-nostru, Toader den Portar(i), ce lui i-au fostu cumpărătură de la Hilip, toată partea noastră din sat din Ţigăneşti, pre valea Sărăţii, în ţinutul Vasluiului, ce o am vândut dumisali, lui Răcoviţ(ă) Cihan al doile logofet, dereptu cinsprădzéci galbeni, bani buni, să-i hie dumisali dereaptă ocin(ă) şi moşie, lui şi feciorilor dumisali, în véci, denaintea a mulţi oameni buni, anum(e): Gavril Béchiia de Tătăréni, şi popa Vasilie, şi Toma Toderici, şi Ursu şi alţii de pre pregiur megeiaşi.

Iar, pentru credinţa, noi am pu<s>[2] peceţili şi dégetili în loc de peceţ(i), să aibă a-ş(i) face dumnealui şi derése domneşti. Să s(e) ştie.

† М(ѣ)с(ѧ)ца ав(гꙋст) к҃ <20>.

Pop(a) Vasilie <m. p>[2].

† Dégetul lui Toderici[3].

† Dégetul Ursului[3].

Şi eu, Moldovan diiacul, încă m-am prilejit într-această tocmal(ă) şi am scris acest zapis.

<Pe verso, o însemnare de la sfârşitul sec. al XVIII-lea>: Zapis pre Ţigăneşti de la Tudora, femeia lui Ghervasii, fata lui Toader din Portari, pe Ţigăneşti.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XII/8. Orig., hârtie (19,05 × 14,05 cm), un sigiliu inelar octogonal, neclar, şi două amprente digitale, aplicate în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/171 (foto după orig.).

Datat după doc. de întărire din 1646 (7154) aprilie 21.

---

[1] Omis.

[2] Sigiliu inelar.

[3] Amprentă digitală.

172 1645 (7153) august 21, Iaşi

† Adecă eu, Stratona, fata Anei de Iurghicéni, nepoata ...[1], scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoită, nici asuprită, am vândut partea mea de ocină, ce să va alége partea mâne-mea, Anei, din sat din Iurghicéni, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure, şi dintr-apă şi din tot venitul, cu tot locul cât să va alége. Aceasta o am vândut Todosiei, giupânésăi lui Bandur, direptu cincidzăci de taleri, însă[2] cu un cal ce au luat tată-mieu, Dănilă, dereptu treidzăci de taleri, cându au fostu vornicul Bandur viu.

Şi cât au fostu mai rămas, acmu mi-au făcut deplin plată, denaintea dumisale Néniului vornicului, şi a Roşcăi şi a Butei, vornicii de poartă, şi a lui Bârsan vornicul şi a lui Dumitraşco uricariul, ca să-i fie de acmu înnainte a ei direaptă ocină şi moşie, în véci.

www.dacoromanica.ro

Оу Іас, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст) ка <21>.

Аз, Нѣнюл дворник, искаах, dinnaintea noastră au fost această tocmală mai de apoi <m.p.>[3].

Buta vor(nic) <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: † Dat-au d(u)mnelui, spătariul Bohuş, pre ceastă parte de ocină arvon(ă). Di-i va plăcea dum(i)sale acea parte de ocină, deacă va mérge dumnelui la Iurghicéni, să-i dea şi céia bani, să-i fac(ă) plata deplin, de nu-i va plăcea să-i dea banii înnapoi, ce i-au dat dinnaintea no(a)stră.

Patru galbeni au dat d(u)mnelui; Аз, Нѣнюл дворник, искаах <m. p.>;

<şi>: † Partea Stratonii, fata Annei, de la Iurghicéni; <urmează iscălitura lui> Costandin Paladi hat(man) <m. p.>; <şi o însemnare târzie>: 7153 <1645> aug(u)st 21. No. 4.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/96. Orig., hârtie difolio (32 × 20,5 cm), filigran, un sigiliu inelar, oval, aplicat în cerneală, al lui Néniul vornic, cu un scut heraldic în câmp, încărcat cu un decor neclar hexagonal.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 40, f. 23 v. (rez., din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/172 (foto după orig.).

---

[1] Loc liber.

[2] „să", scris peste alte litere şterse.

[3] Sigiliu inelar.

173 1645 (7153) august 22, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii méli lui Apostol Cehan spre acea să hie tare şi puternic cu cartea domnii méle a ţine şi a opri o parte de ocin(ă), ce au cumpărat socru-său, Bolea, de la Boziana şi de la soru-sa, Dumitra, din sat din Prigorcéni, nimenea să nu are sau să cosască acea partea, nici să aibă o treabă.

Iar cui va părea cu strâmbul, să vie să stea de faţă înaintea domniei méle. Şi nime să nu cuteză a ţine sau a opri préste cartea domniei méle.

Оу Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> авг(ѵст) кв <22>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Молдован <писал>.

Arh. Naţionale Mehedinţi, Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati", II/18. Orig., hârtie (31,5 × 19,5 cm), degradat şi lipsă 1/3 din dreapta textului, restaurat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 75, nr. CVII (orig.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 75, nr. 136 (rez. după orig., cu data: <1645 (7153) august 22> şi menţiunea editorilor: datat după un regest mai

www.dacoromanica.ro

vechi, întocmit înainte de degradarea documentului şi anexat la document. Vezi şi Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 75, nr. CVII).

174 <Înainte 1645 (7153) august 24>

Єто аз, Стрътꙋлат бив ага, mărturisescu eu cu gura me la danie şi săvârşenie me cum am dat fetii meli, Măricuţă, zeci boi de plug şi trei tineri, şi zăci vaci cu viţăi şi trei tineri, şi şapte iape cu mânzi, şi zeci mascuri, şi 150 de matce de stupi, şi 200 de oi, şi viili în Dric, cu crami, de la Manţul, şi satul Hurdugii, cu curţi, cu iazuri, cu vecini, cu tot vinitul, şi parte de Dăneşti, din cât să va alege parte no(a)stră, şi prisaca de la Hurdugi, iar din giumătate de sat Futeleşti, în giumătate, cu tot vinitul, şî din Pojorăni, de la Prut, din cât să va alege partea no(a)stră, în giumătate, cu tot vinitul, şi din ţigani, în giumătate, şi din povijie casei, şi din argint, şi o sabie, şi o şarvana şi un ilic. Aceste le-m dat fetii meli, Măricuţii, cum scriem mai sus, denainte popii lui Tene, şi Macarie căpitanul, şi Romaşco, şi Gligorie Colăcei şi Ionaşco Godinac.

Iar carile va strica cuvântul meu să fie treclet şi proclet.

Şi eu[1], sluga agăi Beldiman, am scris.

Аз, Стрътꙋлат агъ[2].

Şi eu, popa Fenea, am fostu de faţ(ă) şi mărturisăscu, précum scrie mai sus.

După Ghibănescu, *Surete*, VII, nr. C, p. 124-125. Orig., „fără dată", cu menţiunea: „patru peceţi în fum: păsări şi iniţiale".

Datat după doc. următor, din 1645 (7153) august 24, Iaşi prin care Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre jupâneasa lui Strătulat fost agă şi jupâneasa Gongoae pentru o parte din satul Brădiceşti.

---

[1] În textul editat, greşit: „cu".

[2] Menţiunea editorului: „l(ocul) p(eceţii)."

175 1645 (7153) august 24, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă au venit de s-au pârât de faţă înaintea domniei mé<le>[1] Gongoaie, cu giupâneasa lui Strătulat ce au fost agă, pentru o ocină de la Brădiceşti, ce o au cumpărat Strătulat de la feciorii Stoicăi, iar Gongoaie au dzis[2] că partea ei nu o au vândut Stoicăi. Iar Strătulătoaie au adus şi uricul şi zapis<ul de la>[3] Stoica, cum acea ocină o au cumpărat de la Stoica şi partea Gongoaie.

Deci au rămas Strătulătoaie pre Gongoaie, denaintea domniei méle; să-ş(i) ţie Strătulătoaie moşiia, iar Gongoaie să n-aibă treabă[4].

www.dacoromanica.ro

Тои пишем. Инак не бѵдет.
Оу Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг <7153/1645> ав(гѵст) кд <24>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/8. Orig., hârtie (30,5 × 20 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иѡ Васїлие воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").
Idem, Ms., nr. 546 (Condica Episcopiei Huşi), f. 122 (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/175 (foto după orig.).

EDIŢII: C. Aricescu, *Indice*, II, p. 66, nr. 1942 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 357, nr. 1803 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Urmează un „pă" sau „că", tăiat cu două linii de aceeaşi mână.
[3] Pătat.
[4] „ă", făcut peste altă literă.

176 1645 (7153) august 24, Iaşi

† Се оубо аз, Дѹмитрѵ Рошка дворник Ботьшанскыи, свѣдителсбвѹю съ сим писанїем моим како потокмихом сѣ съ Роман егѵмън и съ вес събор ѡт с(вѧ)таа монастьр Голиеви ѡт тръг Іаскїи, гдеж(е) ест храм Възнесенїе Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са нашего Їїс(ѹса) Х(рист)а, по нашеи доброи воли, никим непонѵждены а ни присилованны, и събрали сим люди добрьи и старыи, ѡкрьсныи межиꙗшии, и избрахом хотар, въ знаменїе, селѵ Пиперещим и селѵ Томещим, ѡткъ хотарѵ селѹ нашемѹ Кръстещим, ѹ волости Іаскои. И тако по<со>котивши съ тыми людї добрыми, которьи ходили съ борознами на гравах, и поставили есми един камен ѹ Кръници Михалчеви, и ѡт там долиною ѹ дол въ ѹста вълчи, поставихом дрѹгїи камен, где именѹет Каракюзел, и ѡт там ѹ далшком ч(е)рез превалъ, и тамо поставихом камен и ѡт там ѹ дол ѹ в(е)рег Ѕижию до великаго мостѵ нижнѣго, стараго, где преходили караѵшїи[1].

Тако избрахом хотар тым выш(е) писанньм селѡм, а кто ѡт нас разорит сию токмеж(е), или аз или кълѹгъриї, да имает дати пѧт десѣть воль до Портѹ г(о)сп(о)д(а)рскѵ.

А на болшѵю вѣрѵ и потвръжденїе, подписах рѹкою моею и печат мою приложих къ семѵ истиномѵ писанїю моемѵ, да сѧ знает.
Ѹ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнг ав(гѵст) кд д(ь)нь.
† Печете вор(ник) Вишан.
Дѣдюл искал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

† Adică eu, Dumitru Roşca vornic de Botoşani, mărturisesc cu această scrisoare a mea, cum m-am tocmit cu Roman egumenul şi cu tot soborul de la sfânta mănăstire a lui Golăc, din târgul Iaşi, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi am strâns oameni buni şi bătrâni, megieşi de primprejur, şi am ales, în semne, hotarul satului Pipereştilor şi satului Tomeşti, dinspre hotarul satului nostru Cârsteşti, din ţinutul Iaşi. Şi aşa am socotit cu acei oameni buni, care au umblat cu brazda în cap, şi am pus o piatră la Fântâna lui Mihalcea, şi de acolo valea în jos în gura vâlcelii, am pus altă piatră, unde se numeşte Caraghiuzel, şi de acolo mai departe peste râpă şi acolo am pus piatra şi de acolo la vale la malul Jijiei, la podul cel mare, bătrân, din jos, pe unde au trecut cărăuşii[1].

Aşa am ales hotarul acelor mai sus scrise sate, iar cine dintre noi ar strica această tocmeală, sau eu, sau călugării, să aibă a da cincizeci de boi la poarta domnească.

Iar pentru mai mare credinţă şi întărire, am subscris cu mâna mea şi am pus pecetea mea la această adevărată scrisoare a mea, să se ştie.

La Iaşi, anul 7153 <1645> august 24 zile.

† Pecetea vornicului Vişan.

Dédiul a iscălit <m.p.>.

Biblioteca Centrală Universitară Cluj, Fond Sion, nr. 31. Orig. slav, hârtie, filigran, sigiliu aplicat.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Cetăţuia, VIII/1 (trad., din 1781 mai 30, de Gheorghie Evloghie dascăl).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, III/174 <fotocopia orig. a existat cândva în Fototeca Institutului; actul a fost transcris de Nicolae Grigoraş>; idem, XXVIII/176 (xerocopie după trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 85, nr. 51 (copie, din 1842 iulie 14, după o trad. făcută de Gheorghie Evloghie dascăl); *Catalog*, II, p. 357-358, nr. 1804 (rez. după trad.).

---

[1] Aşa în orig.

177 1645 (7153) august 26, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Гафа, дѡчка Пилиповскии, внѵка Ихнътоае, прѣѡнѵка Илини Дашвкѹна, по еи добраа волѣ, неким непонѹждена а ни приселованна, и продала своа права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, една жирѣбїе, ѡт село Синъѵци, что ѹ волост Сѵчавскии, ѡт част что дръжати Върварка Ихнътое, елико с(ѧ) изберет ѡт ватрѵе село, и ѡт полѣ и ѡт вес приход. Та ѡна продала нашемѵ вѧрнномѵ и почтенномѵ болѣринѵ, Гаврилаш Матеꙗш бив вел лѡг(о)ф(е)т, радї пет десѧт талери личних.

www.dacoromanica.ro

И въстал сѣ єг(о) м(и)л(о)ст(и) и платил ѵсє исплънно, тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(є) писанни, въ рѹк(и) Гаффы, дочкы Пилиповски, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ꙗко ѵвидѣхом их добровѡлноє токмеж(є) и исплънноє заплатѹ, а ми ѡт нас єщеж(є) дадохом и потвръдихом болѣрннѹ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, єг(о) м(и)л(о)ст(и) п(а)нѵ Гаврилаш Матеаш бив лѡг(о)ф(є)т, на тоа виш(є) прѣд речена, єдна жирѣбиє ѡт село Синъѵци, ѡт част Върварка Ихнътоає, єлико с(ѧ) изберет, съ вес приход, како да бъдет єг(о) м(и)л(о)ст(и) права ѡтн(и)на, и викѵпленїє, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѧ) неѵмишает.

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнг, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѵста), кѕ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gafa, fiica lui Pilipovschi, nepoata Ihnătoaiei, strănepoata Ilenii Daşvcuna, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o jirebie din satul Sinăuţi, ce este în ţinutul Suceava, din partea ce a stăpânit-o Varvarca Ihnătoaie, cât se va alege din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Aceea a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Gavrilaş Mateiaş, fost mare logofăt, drept cincizeci de taleri număraţi.

Şi s-a sculat milostivirea sa şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, în mâinile Gafei, fiica lui Pilipovschi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, iar noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, milostivirii sale panului Gavrilaş Mateiaş, fost logofăt, acea mai sus înainte zisă, o jirebie din satul Sinăuţi, din partea Vărvarcăi Ihnătoaie, cât se va alege, cu tot venitul, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7153 <1645>, luna august, 26 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: † Сънъѵци, в(о)лост Сѹчавскои. ҂зрнг ав(гѵст) кѕ („† Sănăuţi, ţinutul Suceava. 7153 <1645> august 26>"); <şi o scurtă însemnare din sec. al XIX-lea în limba rusă>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XV/9. Orig. slav, hârtie difolio (30,5 × 20,7 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 86-87, nr. 52 (orig. slav şi trad. editorului).

178 1645 (7153) august 30

† Нѡи[1] Василїє в(оє)вѡд(а), Бѡж(їє)ю мил(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înaintea domnii mele şi înainte alor noştri moldoveneşti boieri, mari şi mici, sluga noastră Eremie Dabija şi s-au pârât de faţă înainte noastră cu boieriul nostru credincios, Gheorghie Ştefan sulger cel mare, pentru un ţigan, anume Hilip, cu ficiorul lui, şi pentru Ion, ficiorul Hanului, ginerele lui Hilipu, şi pentru o ţigancă, iară fată lui Hilip, ce o ţine Isai Neagăş, ţiganul Buciumeştiloru, zicându Eremie Dabija, ficiorul lui Crăstiian, cum aceşti ţigani sînt lui drepţi şerbi ţigani şi cumpărătură de la Eremie Nădăbaoico şi de la fata lui, Nastasâe, drept 86 de galbeni, însă cu o ţigancă, anume Tudora, fata Irimii, i Forija ţigan. Iar boeriul nostru ce mai sus scriemu <a spus că ţiganul>[2] au fost de moşie a dumisale, a lui Gheorghie sulgeriul cel mare, iar tatăl lui, Ion, au fost domnescu.

Deci domnie mea şi cu tot Svatul nostru am socotit dresele şi uricile ce-au avut Nădăbaicu vor(nic) şi s-au aflat scriş(i) părinţii acelor ţigani, ce mai sus scriu, într-acele drese.

Deci boieriul nostru Gheorghie Ştefan mare sulger au rămas dinainte domnii mele şi dinainte lege ţărâi, iară sluga noastră Erimie, fratele Dabijii, s-au îndreptat ca să aibă a ţine toţ(i) ţigan(ii), ce mai sus scriu.

Şi, de această pâră, să nu să mai pârască, nici odinăuară, în veci.

Лет(о) ҂зрнг <7154/1645> ав(гѵста) л <30>.

Pecet(e) g(o)spod.

Vel log(o)f(ă)t.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 154 r. Copie de la sfârşitul sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 358, nr. 1805 (rez. după copie).

---

[1] Grcşit, în loc de: „Иѡ".

[2] Omis.

179 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154), Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими молдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣри, Василїе, с(ы)нь Мариц(и), внѵк Андреꙗн, кѵпно съ ѡт(ь)ць его, Ионашко, нѣким непонѵждени а ни присиловани, и продали ѡни права им ѡтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ, ѡт село Кръли҃ци, что ꙋ вол(о)ст Нѣмцꙋ, ѡсим ниви ꙋ царинѵ, и съ сѣножат(и), и съ ветрѵ селѵ, и съ част ѡт хьлещеѵ, и съ мѣст(о) пасиками и съ садове. Таа продали ѡни нашемѵ вѣрномѵ болѣрин, Иѡрдаки вел вистѣрник, радї девѧт ѵги, пин(ѣ)ѕи добри.

И заплатїли их исплъно, съ п(и)н(ѣ)ѕи готови, въ ръках их, виш(е) писани ѳ҃ ѵг(и).

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми, видѧвше их доброволное токмеж(е) и исплъное платѵ, а г(о)сп(о)дств(а) ми да<до>[1]хом и ꙋкрѣпихом на тоа част за ѡ(т)нинѵ, ѡт село Кръли҃ци, виш(е) писанномѵ болѣрин, Иордаки вел вистѣрник, како да бѫдет емѵ и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми права ѡтнинѵ, и викꙋпленїе и съ вес приход.

И ин да сѣ не ꙋмишает, николиж(е), на вѣки[2].

Ѵ [ꙋ] Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд҃.

† Г(о)сп(о)дїнь рече.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Vasilie, fiul Mariţei, nepotul lui Andreian, împreună cu tatăl lui, Ionaşco, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut ei dreapta lor ocină şi dedină, din satul Cârligi, ce cste în ţinutul Neamţ, opt pământuri în ţarină, şi cu fânaţ, şi cu vatră de sat, şi cu parte din eleşteu, şi cu loc de prisăci şi cu grădini. Aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, Iordachi mare vistiernic, drept nouă ughi, bani buni.

Şi le-a plătit deplin, cu acei bani gata, în mâinile lor, sus scrişii 9 ughi.

Deci domnia mea, văzând de bunăvoia lor tocmeală şi plată deplină, şi domnia mea am dat şi am întărit pe acea parte de ocină din satul Cârligi mai sus scrisului boier, Iordachi mare vistiernic, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi cumpărătură şi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece niciodată, în veci.

La [la] Iaşi, în anul 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

† Domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XLI/3. Orig. slav, hârtie (32 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXII/106 (trad. rom., din 1787 mai 30, de Gheorghie Evloghie dascăl); ibidem, DLXIX/41 (rez., cu extras şi descr. arheogr.); ibidem, LVII/89 (rez. într-un perilipsis, din 1800 iulie 25).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/179 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 399-400 (trad., din 1787 mai 30, de Gheorghie Evloghie dascăl); *Creşterea colecţiunilor*, nr. XIII, (1909, oct. – dec.), p. 190 (rez. după trad. din 1787).

[1] Omis.
[2] Sub sigiliul domnesc.

180 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31 (7154)>

Cinstit părintele nostru, dum(nea)ta log(o)f(e)t(e), să fii dumn(e)ata săn(ă)tos. Dăm ştire dum(i)tale, pentru rândul Tomiţii căpitanului, că au venit cu cinstită carte mării sale, Vasilie vodă, la noi, ca să socotim cu oameni buni, pentru o parte de ocină, zicându că are asupreală dinspre nişte răzeşi ai lui la o sălişte, ce s-au chemat Dănceni.

Deci noi, având carte mării sale, lui vodă, am mersu şi am socotit, şi s-au aflat doao pământuri şi giumătate a Tomiţii, arate de răzeşii lui.

Pentru aceia, noi dăm ştire dum(i)tale, să fii dumn(e)ata săn(ă)tos.

Şi s-au pus şi sămne, cum s-au măsurat hotarul[2].

Macri căp(i)t(a)n; popa de Dărmăneşti; Chicior ot tam; Natul; Pavel ot Şătrăréni.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 645 (Condica Mănăstirii Barnovschi), f. 60. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/180 (foto după copie).

Datat în funcţie de judecata domnească, vezi doc. următor.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 332, nr. 1650 (rez., datat: <1642 – 1653>).

[1] Omis.
[2] Urmează însemnarea copistului: „fără velet".

181 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154), Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскою. Adecă s-au pârât di faţ(ă) înnaintea domnii méle Tomiţa căpitanul, cu popa Ilie din Dăncén(i), şi Vas(i)lie diiaconul, şi cu Frim de-acolo şi cu Călugăriţa, mătuşea lor, pentru nişt(e) părţi di ocină, ce au avut Tomiţa în satu, în Dăncéni, moşie şi danie ce au avut di la Nicoar(ă) Prăjescul şi cumpărături ce au avut ale sale, cum au <a>[1]rătat şi dirése înnaintea domnii méli di danie şi de cumpărături. Iar popa Ilie, şi cu diiaconul, şi cu Frimu şi cu mătuşea lor, Călugăriţa, au dzis înnaintea domnii mél(e), cum au şi ei amestic într-aceli părţi di ocină, cu Tomiţa înpreun(ă).

www.dacoromanica.ro

Dici domniia mea [l] am socotit dirés(e)le Tomiţei şi am aflat domniia mea cum popa Ilie şi diiaconul, cu oamenii lor, n-au nici o treabă într-aceli părţi. Şi au rămas Tomiţa pre popa Ilie, şi pre Vas(i)lie diiaconul, şi pre Frim şi pre mătuşea lor, Călugăriţa, dinaintea domnii mél(e).

Pentr-acéia, ca s(ă) n-aibă a s(e) mai pârâ aceasta pâr(ă), nici odinioar(ă), în véci, peste cartea domnii méle.

ꙋ Ꙗш(и)[2], в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1645 septembrie 1–1646 august 31>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Кишкꙋл <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DLXXXIX/51. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Idem, Ms., nr. 545 (Condica Mănăstirii Barnovschi), f. 60 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/181 a, b (foto după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 376, nr. 1916 (rez. după copia din ms. Nr. 645).

---

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

182 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154), Botoşani

† Иѡ Вас(и)лїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земле Мѡлдавскои. Scriem domnie mea la starostiei de Putna. Dăm ştir(e) că au avut zi naintea Porţei dumniei mél(e) Bârlădeanul, cu Ştefan Brate de Cruce de Gios, ca s(ă) hie amândoi de faţă se-şi întrebe pentr-un locu, ce ş-au pus Ştefan cas(ă), şi pomi, şi grădini şi pihneţe pe moşiia Bârledeanului, şi n-ar(e) nici o tre<a>[1]bă, că i s-au venit lu<i>[1] de pre o cumpărătur(ă), cum are şi zapis de la o(a)mini buni, cu<m>[1] au ales acel loc, şi pentr-o vacă, ce zice că i-au fost luat.

Deci Ştefan n-au venit la zi, ce au rămas den to(a)t(ă) lége domniei mel(e), iar Bârle<dea>[1]nul au venit la zi ş-au aşteptat după zi pân-a patra zi şi ş-au pos herâia nainte Porţei domniei méle.

Derept ace, dec(ă) veţi vede cartea domniei mél(e), iar voi se mergeţi acos(ă)[2] se puneţi zi acilui om, ca s(ă)-şi mute cas(a) de pre <a>[1]cel[3] loc, iar de nu o va muta pân-la zi, voi se o răsepiţi.

Iar de acmu înnainte, ca s(ă) nu s(e) mai pârască, de ceastă pâr(ă), nici dăn(ă)o(a)r(ă), în veci.

И нак <не>[1] ꙋчините.

Пис ꙋ Бот(ъшѣни), ҂зрнд <7154/1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Павъл ворник ꙋч(ил).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bogdana, II/2. Orig., hârtie (31 × 19 cm), rupt pe alocuri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar, iar pe verso, un sigiliu inelar, aplicat în cerneală neagră.

Idem, Ms., nr. 591, f. 18 (rez.); idem, Mănăstirea Bogdana, II/22, nr. 2; XL/26, nr. 2 şi XLIV/5, nr. 2 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/182 (foto după orig.).

EDIŢII: Glicherie, *Mănăstirea Bogdana*, p. 77 (rez.); *Catalog*, II, nr. 1912, p. 375 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] Slova ч, scrisă peste altă slovă.

183 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

† Ispisoc ot Vas(i)lie vod(ă) şi mărturie de la boieri că au vândut 19 pământuri, dreptu 18 ug(hi), Toader de Soleşti şi ficiorul său, Dumitraşco, care sînt alés(e) osăbit hotarele de către alţi răzeş(i), cu loc de prisac(ă) şi cu fânaţ.

L(ea)to 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

Arh. Naţionale Mehedinţi, Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati", III/52. Rez. într-un perilipsis de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

184 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

O carte dată de la Vasilie voievoda, din leat 7154 <1645-1646>, de stăpânit un laz a lui Drăgan, ce este în sat în Ruşcior(i), pentru care s-au şi pârât cu călugării şi l-au rămas de Divan.

Arh. Naţionale Suceava, Documente, XIII/2, f. 1 v., nr. 5. Rez. de la mijlocul sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 156, nr. 414 (rez., datat: 1646 (7154) f. l. z.).

185 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

Ispisoc de la Vasil(ie) vod(ă), l(eat) 7154 <1645>, întăritură lui Grigorie, ficiorul Candachiei, nepotul Părascăi, pe partea lui ce i s-au ales în Durneşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXL/60, f. 18 r. Rez. în „scara" unei condici de doc. a familiei Cantacuzino.

www.dacoromanica.ro

186 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

Un ispisoc de la Vasile vodă, sârbesc, pi Mereşti i pi Stăneşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXIV/73, f. 1 v. Menţ. într-un izvod de zapise, din 1745 (7253) iulie 17.

187 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

Suret de pe o carte a lui Vasilie vodă. 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

După Bulat, *Din doc. mănăstirii Văratec*, p. 313 (menţ. într-un izvod de scrisori a schitului Hangu).

188 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

Ispisoc de la Vasile voievod, pentru moşia schitului Hangu.

Arh. Naţionale Iaşi, Divanul Domnesc, Tr. 805, opis 915, dosar 12, f. 124. Menţ.

EDIŢII: Bulat, *Din doc. mănăstirii Văratec*, p. 314 (menţ. într-un izvod de scrisori a schitului Hangu).

189 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

† Adecă eu, Sileştean, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al miu, cumu de a mea voie, de nimene silit, nice asuprit, ce de a mea voie, amu fândut[1] o săcătură la sat la Şoldeşti, lui Toader, ficior lui Istratie ot Bătineşti. Şi om fândut[1], dereptu doi lei, bani gata, şi dereptu 12 mirţe de mălaiu.

Deci eu amu întrebat şi pe frate-miu, el n-au vrut să cumpere. Deci pentr-acela lucru ca să hie lui dereaptă moşi<e>[2], în véci de véci, iară dentru oameni miei nime să n-aibă a grăi într-alte chipuri, că omu vândut denaintea lui Marcu ot Bătineşti, Ionaşco ot tam, Ştefan şi Irimiia ot Ţigăneşti, Vasilie Dolohan şi mulţi oameni buni au fostu în tocmala[3] no(a)stră, ca să să ştiie.

Ma<i>[2] pe mare credinţe, pusu-ne-am şi pe<ce>[2]ţile.

Veleat 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Brazi, XXXIV/3. Orig., hârtie (20,5 × 15 cm), cinci sigilii inelare rotunde, aplicate în cerneală, neclare.

Idem, Ms., nr. 591, f. 37 v. (copie)

www.dacoromanica.ro

EDIȚII: *Catalog*, II, nr. 1913, p. 375 (rez. după orig.).

---

[1] Așa în orig.
[2] Omis.
[3] Slova „ѧ", modificată dintr-un „є".

190 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

† Eu, Cioban, și Precop, scriu și mărturisăscu, însumi cu ces[s]tŭ zapis alŭ nostru, de nimene nevoiți, nici <în>[1]demnați, ce <de>[1] a noastră bunăvoie, am vâ<n>[1]dutŭ pop(ii) lui Murgu și pop(ii) Dumei partea mătușă-sa[2], ce au cu<m>[1]păratu de la Ciogălea, pé unde să va alége, cu venitul cu tot, direptu 10 ug(hi) și 10 lâni.

Și tocmala no(a)stră mulți oameni buni au fostŭ și boieri, anume: vornicul Ilie, și Irimiia Dabija, și Saia pitarul, și Enachi blănarul domnesco[3], și sulgérul Iani și mulți o<ame>[1]ni buni, să s(e) știe.

Și, pe mare crede<n>[1]ță, ne-am pus și pecețile.

Въ л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645 septembrie 1 – 1646 august 31>, **въ д(ь)ни Василиє водъ**[4].

Arh. Naționale București, Mănăstirea Soveja, VII/1. Orig., hârtie difolio (31,5 × 20 cm), filigran, cinci sigilii inelare, două rotunde și trei octogonale, aplicate în cerneală, neclare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iași, Fotografii, XXVIII/190 (foto după orig.).

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 376, nr. 1915 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Slova „ъ", modificată dintr-un „ѧ".
[3] Așa în orig.
[4] „în zilele lui Vasilie vodă".

191 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

† Adecă eu, Măriia, **дъща**[1] Ilénei, cu nepoții săi, cu **с(ы)нъ**[2] Savei, cu Enachi și cu Anăsiia, cum noi, de bunăvoia no(a)stră, am vândut a no(a)stră direaptă part(e) de ocină, ce să va alége din sat di Alecseşti, din pa<r>[3]tea lui Gherasim, 2 părți <vân>[3]dute, iară a triia parte iaste nevândută, partea Agafiei nevândută, cum noi ne-am tocmit, de bunăvoia no(a)stră, ne-am tocmit, de nime nevoiți, nice împresurați, ce noi de bunăvoia no(a)stră am vândut. Și am vândut Lungului armașului.

<Ș>[3]i am luat un cal[4] ...[3] ug(hi) și o vacă, diriptŭ 4 ug(hi).

Și au fost Drăgan, cu **с(ы)н(о)вє**[5], Drăgan, cu Vasâlie, și cu Ion și cu Enachi de față acolo, și Tănasie, cu Vrăbioie, și Gligorașco, nepotu Scorței, și Tofan, cu **с(ы)нъ**[2] Carpŭ.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, popa Tănasie, am scris, şi mai apoi ne-am pus şi peceţ<il>[3]e, ca să să ştie.
Велет ҂зрнд <7154/1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.
† Eu, Ileana <m.p.>.
Mărie[6]; Sava[6]; Enachi[6]; Anisăe[6]; Ile(a)na[6].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XCVI/29. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, un sigiliu inelar octogonal, neclar, şi opt amprente digitale, aplicate în cerneală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/191 (foto).

---

[1] „fiica".
[2] „fiul".
[3] Rupt.
[4] „cal", scris cu altă cerneală pe loc rupt.
[5] „fiii".
[6] Amprentă digitală.

192 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)

† Adecă eu, Savin Urmezău, şi cu fimeia me, Nastasâia, fata lui Neculai din Ghereni, sânguri pre noi mărturisâm cu această scrisoare a noastră, de nimi nevoiţi, nici asupriţ(i), ci di a noastră bunăvoia, am vândut a noastră direapt(ă) ocnă şi moşiie din sat, din Crasnileuca, de pre Prut, din ţ(i)n(u)t(ul) Dorohoiului, din tot sat(ul), din a patra parti giumătati, iari giumătati au rămas altor fraţi. Şi-(a)u[1] vândut fratilui nostru, lui Dumitraşcu din Călineşti, drept cinzăci de galbeni di aur, cari ocină au fost cumpărătură socru-meu, lui Neculaiu din Ghereni, de la Mica, fata lui Gheorghie din Cresneleuca.

Şi ni-au făcut toată plata deplin şi de pi acest zapis ca să-ş(i) facă şi dires domnesc.

Şi în tocmala noastră au fost: Ştefan Murguleţu, şi Dumitraşc(o) Badiul din Rădăuţi, şi Grigoraşc(o) Borodaci de acolo, şi Dumitraşc(o), ficiorul lui Neculai din Ghereni, şi Turcul ce-au fost pârcălab, şi Platon din Călineşti şi alţi mulţi ficiori de boieri.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi ni-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

Let 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

Cari sînt iscăliţ(i): Savin Urmezău; Ştefan Murguleţ; Dumitraşco Badiul; Gregoraşco Borodaci; Neculaiu Migule[2]; Neculaiu ot Ghereni[3].

Posleduindu-şi din cuvânt în cuvânt şi aflându-si întocmai, l-am iscălit, <1>802 marti(e) 20. Bald(ovin) ban <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCLXXIII/9. Copie verificată în 1802 mai 20.

---

[1] Aşa în copie.
[2] Greşit, probabil în loc de: „Murguleţ".
[3] Toate iscăliturile au fost imitate de copi Naţionale

www.dacoromanica.ro

193 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

Altu zapis a lui Mârzea, cu fămeia lui, Irina, fata Dabij(ei), nepoata lui Nădăbaico vornic, precum, de nimeni nevoiți, i-au vândut dumisale, Erimii lui Crăstian, un țigan, anume Toader, și cu țăganca lui, Antonie, și cu copii a lor, drept 35 de galbeni.

Așijdere, i-au mai vândut dum(i)sale o țigancă, anume Drăgaia, fata lui Cârlan, ce o ține pe ace țigancă Bunune, sin Erimii Furijii, țiganca cu doi copii, drept 18 galbeni, ca să-i hie dumisale drepți țigani.

Și s-au iscălit, câți s-au tâmplat fațe la tocmală, să s(e) știe.

Let 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

Mârzea iscal.

Tănasă biv dvornic, staroste ot Putna, s-au tâmplat.

Arh. Naționale București, Ms. nr. 572 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 154 v. Copie prescurtată.

EDIȚII: *Catalog*, II, p. 376, nr. 1920 (rez.).

194 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> 7154**

† Un zapis ot Costantin, s(â)nă Măricăi, nepot lui Mătei Cojocar, și cu Costa(ntin) și toți frații lui au vândut dintr-un bătrân giumătate, tij giumătate, lui Apostol sulger, pentru o iapă și pentru 20 oi cu miei.

L(e)t 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

Arh. Naționale Mehedinți, Colecția „Dr. Constantin Istrati", III/52. Rez. într-un perilipsis de la mijlocul sec. al XVIII - lea.

195 **<1645 septembrie 1 – 1646 august 31> (7154)**

Un zapis de cumpărătură ot Stăneşti de la Negrita, fat(a) lui Boldur.

Arh. Naționale Iași, Documente, CDXIV/73, f. 1 r. Menț. într-un izvod de zapise, din 1745 (7253) iulie 17.

196 **1645 (7154) septembrie**

Adecă eu, Dumitru, ficiorul lui Bogdan, și eu, Vasile, ficiorul lui Ion Fordan, scriem și mărturisim cu acestu zapis al nostru, ca să fie de mare credință la mâna mării sale Matei Basarabu v(oie)vod, cum să s(e) știe că i-am vândut mării sale

www.dacoromanica.ro

doao pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor, drept 8 ug(hi), ca să fie mării sale moşie stătătoare, în veci.

Şi la tocmala noastră fost-au mulţi boieri şi megiiaş(i), anume: Ioniţ(ă) Dabija, i Pătrăşcan cămăraş, i popa Murgu, i Lupşă vor(ni)c, i Ţăpe vor(ni)c din Câmpuri, Vasile, ficiorul lui Mogoşu, i Andronache i Simion, şi din Vrance, Mirăuţ(ă).

Şi am vândut de a noastră bunăvoie, făr(ă) de nici o silă, şi cu ştire fraţilor din sus şi din gios.

Şi, pentru mai adevărată credinţă, pusu-ni-am şi degetul în zapis.

Însă să să ştie: pământurile din Dealul Babii, până în apa Şuşiţăi, şi de lat pământul 4 prăjini de falcie.

Aceasta scriem şi mărturisim.

Şi au fostu şi Ion vătav la această tocmală.

*зрнд <7154/1645>, сєптємв(рїꙗ).

Dumitru Bogdan[1].

Eu, Vasile[1].

Eu, Mihul, iscal.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 r. Copie din 1796 aprilie 1 de Constantin Polimaz logofăt, în condica privitoare la moşiile Mănăstirii Soveja.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 359, nr. 1814 (rez. după copie).

---

[1] Alături de nume, copistul a însemnat că în original se afla o amprentă digitală.

197 <Aprox. 1645 septembrie>

Adecă eu, Dumitraşcu, sân Neagul, din satu din Clipiceşti, şi cu fămeia mea, Luşca, şi cu feciorii miei, Toma[1], scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoie noastră, de nime sâliţi, nici înpresuraţ(i), ce de a noastră bunăvoie, am vândut o vie ce au fostu parte mea dintr-a Baciului, în gios, cu locu cât ţine vie, pân(ă) în vârvu şi până în vie Trătăului, şi cu un pământ spre Gârla Putnii; am vândut-o mării sale Io Matei Băsărabu voi(e)vod, cu mila lui Dumnezău, ce-i domnu Ţărâi Rumâneşti, drept optuzeci de talere bătute, ca să fie driaptă moşie mării dumisale, şi feciorilor şi nepoţilor mării dum(i)sale.

Şi în tocmala noastră au fostu: Ioniţă şi Maftei de Vităneşti, şi Ion Dobândaş de Clipiceşti, şi Pavăl, şi Gherman, şi Hrana, sân Marcul ot tam, şi Simion Rusul, şi Condratu ...[2], şi Chiril, şi Dumitru, şi Onaşcu Pârciul de acolo, şi Toader a Nechitei ot tam, şi Mihăilă, şi Ştefan, sân Trif(u) ot tam, şi popa Murgu de Cucuiaţ(i) şi Murgin(ă) ot tam.

Şi tocmala cându am făcut, am făcut-o cu vornic Lupşe, şi Ţipa vornic, şi Gâde căp(i)t(a)n, şi Stanciu izbaşa de Buzău şi Lupul vătav de pietrari.

Deci şi noi, văzându plată deplină şi tocmală de bunăvoie, ni-am pus peceţi şi iscălituri şi degetele, să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Fără velet[3].
Dumitraşcu[4].
Eu, Mihai, iscal; eu am scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 32. Copie.

Datat în funcţie de doc. anterior, din 1645 septembrie, unde apar câţiva dintre martorii pomeniţi şi în acest document.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1829 (rez. după copie).

---

[1] Aşa în text.
[2] Loc liber.
[3] Însemnare de altă mână.
[4] Urmcază menţiunea: „locul peceţii".

198 1645 (7154) septembrie 1, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la pârcălabii de Neamţu. Dămu-vă ştere că s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnie méle Erimiia Vârnav de Săcoiian(i), şi cu Tufan de-aculea şi cu Tănasie de-aculea, pentru cas(a) ce au făcut Tănasie, pre un iaz de moar(ă), şi asupra a neşt(e) fântân(i) şi pre un pumăt a lor, şi aculea n-au mai fust cas(ă) de cându-i satul, făr(ă) acea casă ce-au fostu a Murei.

Derept acéia, deacă veţi videa cartea domnie méli, iar voi să strân<geţi oame>[1]n(i) buni, bătrân(i), să sucutiţ(i) cu dereptul de nu va mai hi fustu cas(ă) la cel ...[1]ţélin(ă), iar voi să-i mutaţ(i) cas(a) în vatra satului. Iar de va fi fust făcut ...[1] mo(a)ră altă cas(ă), să fie şi aceasta pre acel loc.

De aeasta scrisa domniia mea.

Инак не бѵдет.

Ѵ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> сеп(теврїıа) а <1>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXX/66. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie, puţin clară.

---

[1] Rupt.

199 1645 (7154) septembrie 4, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидошѧ прѧд нами и прѧд ѹсими н(а)шеми болѣри,

www.dacoromanica.ro

великих и малих, си ч(е)л(овѣ)циї, имѣ: Ѡанчѣ и брат ег(о), Гїѡргїе, и състра ег(о), Ирина, и поп(а) Андроник, и Иѡнашко, с(ы)н(ъ) Павъл, и Марко, с(ы)н(ъ) Павъл, и Фокшѣ, с(ы)н(ъ) Спринтеница, и Мълин Сѵрдѵл, и Козма, внѵк Павъл, и Иримїꙗ и них ръзꙗш(и) им, и тегал(и) лице прѧд нами съ болѣрин н(а)шемѵ Нѣнюл дворник глотнїи, радї четврѫтаа част село Петрещи, что ѹ в(о)лост Романскои, рекыщи ѡни аж(е) държал(и) им Нѣнюл дворник тоа част за ѡтн(и)нѵ без дѣло съ велика присилованїе. А болѣрин н(а)шемѵ виш(е) писан, Нѣнюл дворник, ѹказовал прѧд нами един исписок за викѵпленїе ѡт Мирон Барноскїе воевода, како ѡн себе кѵпил тоа част за ѡтн(и)нѵ ѡт Ѡдокїꙗ, дъща Кърстинеи, внѵка Въскан, ради шестдесѣт тал(ери) личнїи ѡт въсег(о) мѧсто, что сѣ приходит част еи, ѡт полѣ, и ѡт лѧс, и съ полѣни ѡт Бобичѣ, и ѡт въсег(о) мѣсто за сѣножити, и съ брѵд за млин и едино мѧсто за пасик съ садови.

Таж(е) г(о)сп(о)д(и) ми ѡбрѣтохом истиною како ест болѣринови нашемѵ Нѣнюл дворник права викѵпленїе на свои правих п(и)н(ѣ)ѕи. И зостали тоти ч(е)л(овѣ)циї ѡт вес закон земскои, а виш(е) писан, Нѣнюл дворник, ѵправил и поставил соби феръю, по ѡбичѣю, ѡт нынѣ на прѧд да имает държатї Нѣнюл дворник тоа част за ѡтн(и)нѵ, съ вес приход.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѵ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> сеп(теврїе) д <4>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, aceşti oameni, anume: Oancea şi fratele lui, Ghiorghie, şi sora lui, Irina, şi popa Andronic, şi Ionaşco, fiul lui Pavel, şi Marco, fiul lui Pavăl, şi Focşea, fiul Sprinteniţei, şi Mălin Surdul, şi Cozma, nepotul lui Pavăl, şi Irimiia şi alţi răzeşi ai lor, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu boierul nostru Néniul, vornic de gloată, pentru a patra parte a satului Petreşti, ce este în ţinutul Romanului, zicând ei că le stăpâneşte Néniul vornic acea parte de ocină fără nici o treabă cu mare asuprire. Iar boierul nostru mai sus scris, Néniul vornic, a arătat înaintea noastră un ispisoc de cumpărătură de la Miron Barnovschi voievod, precum el însuşi a cumpărat acea parte de ocină de la Odochiia, fiica Cârstinei, nepoata lui Văscan, pentru şaizeci de taleri bătuţi, din tot locul, ce s-a venit partea ei, din câmp, şi din pădure, şi cu poienile de la Babicea, şi din tot locul de fânaţ, şi cu vad de moară şi un loc de prisacă cu pomăt.

Deci domnia mea am aflat cu dreptate că este boierului nostru Néniul vornic dreaptă cumpărătură pe banii săi drepţi. Şi au rămas acei oameni din toată legea ţării, iar mai sus scrisul, Néniul vornic, s-a îndreptat şi a pus ferâie, după obicei; de acum înainte să aibă Néniul vornic a stăpâni acea parte de ocină, cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7154 <1645> septembrie 4.
† Însuşi domnul a spus.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Corlat a scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 601 (Condica Mănăstirii Doljeşti), f. 11-13. Orig. slav, hârtie difolio (31 × 19 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad. din 1761 (7269) iulie 2 de Gheorghe Evloghie dascăl, ibidem, f. 13.
Arh. Naţionale Bacău, Col. de documente, LIX/3 (1) (rez.)

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 358, nr. 1808 (rez. după orig.); Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 245-246 (menţ.).

200 1645 (7154) septembrie 7

7154 <1645> septem(vrie) 7. Carte sârbască de la domnul Vasâlie v(oie)v(o)d pentru Vereşéni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, 456/2, f. 21 r., nr. 619. Menţ. într-un opis din 1841.
Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, f. 36 v., nr. 46 (menţ.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 358, nr. 1809 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

201 1645 (7154) septembrie 8, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga domniei méle, la Costandin Cehan. Dămu-ţ(i) ştire că s-au pârât de faţă înaintea domniei méle Vasilie din Todereşti şi cu oaminii lui, pre sluga noastră, pre Grigorie Lea, zicând că le înpresoară moşiia acolo în Todireşti, iară sluga noastră ci mai sus scrisem au arătat dirése de cumpărătură şi de dare de la Ştefan v(oie)vod şi de la Radul v(oie)vod.

Pentr-aceia, dacă veţ(i) videa cartea domniei méle, iară tu să mergi acolo la Todereşti şi să socoteşti diresile lui Gorie, ci-i vor scrie de cumpărătură şi de dare, şi să-i alegi părţile lui, câtu-i vor scrie diresile. Şi deaca vei alege, el să-ş(i) ţie părţile, iar ce va mai prisosî să ţie Vasile cu oaminii săi.

Aşijdirea, ci să va afla pâine de an şi de estu timpu pre partea lui Gorie, să aibă a-ş(i) lua a zecea, numai să socoteşti să-i alegi pre direptate. Nimăruia să nu făţăreşti.

Aceasta-ţ(i) scriem domniia mea şi într-altu chip să nu hie.
Ѳ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѯ҃ѕрнѧ <7154/1645> септ(є)в(рїє) и҃ <8>.
Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл[1].

www.dacoromanica.ro

Pănco <a scris>.

Întocma cu ur(i)ghinalu.
Chirica ban.
...[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DIV/87. Copie de la începutul secolului al XIX-lea într-o condică de documente a moşiei Codăeşti.

[1] Urmează menţiunea: „locul peceţii g(o)spod".
[2] Iscălitură indescifrabilă.

202 1645 (7154) septembrie 9

Carte di la Vas(i)lii v(oie)vod, scriind cum c-au venit înaint(e) domnii sal(e) Nastasâe Robciniţa, cu o mărturi(e) de la Machidon, ca să e sama cu nişti vecin(i) di Storojineţ, din let 7154 <1645> săp(tembrie) 9.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Agathon, II/28, nr. 93. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 359, nr. 1810 (rez.).

203 1645 (7154) septembrie 10

Şi alt zapis de la Dumitraşco de Zăstavna, din let 7154 <1645> sept(embrie) 10, întru cari scrii cum au vândut Stroescu toată parte tă<tâ>ni-său, câtă s-ar alegi din Stăneşti şi din Nihoreni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDIV/417. Rez. în „Copia de pe hotarnica Nihorenilor, a Stăneştilor, din let 7276 <1767> dechem(vrie) 13, ce este iscălită de dumnealui răposat(ul) Vasile Razu vel logof(ăt), dumnealui răp(osatul) Dumitraşcu Sturz(a) vel vornic, i de dumnealui răp(osatul) Costantin Sturz(a) vel vornic i de dumnealui răp(osatul) Alecsandru Neculce vel vornic".

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 88, 95 (rez.).

204 1645 (7154) septembrie 11

Un ispisoc sârbesc de la Vasâli v(oie)vod, netălmăcit.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXCVII/24. Menţ. într-un izvod de scrisori ale moşiei Şaşmăneşti din 1834 martie 21.

www.dacoromanica.ro

205 1645 (7154) septembrie 13

Adecă eu, Drăguica, soţia lui Teodor Burduja, am făcut acest zapis adevărat la mâna dumisale, Ionaşcu Hociung, cum i-am dat danie la moartea mea, din satul Ledeni, partea mea care fusese aleasă din tot locul, adică din 10 pământuri 3, deoarece s-a întâmplat să mor în casa domniei sale; şi dumnealui să mă îngrijească în privinţa tuturor acelora ce sunt de trebuinţă, deoarece şi-a luat dumnealui asupra sa obligaţia, de faţă fiind mulţi oameni, că mă va îngriji, să dea pentru mine două sărindari pentru liturghii, şi o vacă, şi cinci saci cu făină, şi 30 vedre de mied, şi 4 ocale de ceară de lumânări şi să-mi citească cele 4 Evanghelii şi slujba de înmormântare.

Iar la facerea zapisului l-am chemat pe vornicul Ursul, vornic de poartă, şi pe preotul Nicolae de la Războieni, şi pe preotul Grigorie de la Redeni, şi pe Gheorghiţă Mireuţă, şi pe Strat(ul) Mireuţă şi pe alţi oameni buni, care s-au mai aflat.

Şi, pentru mai mare credinţă, mi-am pus şi degetul.

1745 <1645> septembrie 13.

Eu, Drăguica, soţia lui Burduja.

Eu, Gheorghiţă Mireuţă.

Eu, Strat(ul) Mireuţă.

Şi eu, Ursul vornic de poartă.

Preotul Nicolae de la Războieni.

Alt preot, Grigorie de la Redeni, a iscălit şi a scris zapisul.

Întocmai după cel adevărat, Constandin Leondaris sulger. 1812 mai 5.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCXXII/1. Copie în limba greacă. În Arhiva Institutului a rămas doar trad. în limba română făcută de Natalia Trandafirescu, pe care o publicăm mai sus.

Ibidem, DCCXXXV/95 (altă copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/205 (xerocopie după copie).

206 1645 (7154) septembrie 15

Velet 7154 <1645> sept(embrie) 15.

Un ispisoc de la Vasilie vodă, scriind c-au arătat înnainte domnii sale Gheorghie Dimuţă starostele de neguţitori un zapis de la Marie, muiare lui Ignat Manoleţu, precum au vândut a sa ocină şi cumpărătură, parte Maricăi, giupâneasa lui Gavril a Grebencii biv pârcălab, şi parte lui Anton stolnicel, şi parte Lolăi şi parte lui David, săminţiia Sasului, ce să va alege din satul Şendrenii, în ţinutul Eşii, pe Prut, aceste le-au vândut ea lui Gheorghie Dimuţă, drept 85 de taleri.

Şi iarăşi(i), altă parte de ocină, ce el şi ea ş-au cumpărat dintr-acelaşi(i) sat, Şendrenii, de la Vasilie, feciorul Vărvarei, nepot lui Ignat Balotă, a patra parte din

www.dacoromanica.ro

parte lui Iuraşcu Zautra[1], drept 10 lei, din drese de întăritură ce-au avut moşul lor de la Erimie Movila vod(ă), pe giumătate de sat de Şendrenii de Gios, giumătate.

Şi altă ocină au avut iarăşi cu Bălan, ce şi cu altă săminţie a lui. Şi s-au sculat pentru aceli părţi de ocină Arsenie şi cu altă săminţie a lui, cu gâlceav(ă) asupra lui Gheorghie Dimuţ(ă), pentru partea Ursoaie, din acelaşi sat, şi pentru parte lui Balotă, dzicând că sînt a lor şi le-au fi ţiind Gheorghie Dimuţă cu înpresurare.

Deci luând Vasilie vodă sama s-au aflat că pârăscu ei rău, şi aceli părţi le stăpâneşti bini Gheorghie Dimuţă, fiindu-i drepte cumpărături de la acei vânzători mai sus scrişi.

Şi i-au întărit lui Gheorghie Dimuţă, pe acea giumătati de sat de Şendrenii de Gios, giumătati, cu tot vinitul, ca să-i fie driaptă moşie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628, f. 17 v.-18. Rez.
Idem, Doc. istorice, CXXV/164 (rez. într-un perilipsis <de la sfârşitul secolului al XVIII-lea>, de pe scrisorile ce au arătat vechil(ul) egumen(ului) Cetăţuii pe moşia Şendreni, de pe Prut, ţinutul Iaşi".

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 359, nr. 1811 (rez. după rez. din ms. nr. 628).

[1] Probabil, numele „Dimineaţă" a fost tradus în doc. original, în slavoneşte.

207 <1645 (7154)> septembrie 15

Zapisul lui Larion cu ai săi prin care vând partea lor vist(iernicului) celui mare <din Vereşăni>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 620 (rez.).
Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, f. 36 v. (nr. 47) (rez.).

Datat după doc. următor, din acelaşi perilipsis, cu data 1645 (7154) septembrie 16.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 359, nr. 1812 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

208 1645 (7154) septembrie 15, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boiarilor [a lor] noştri boiarii Moldovei, celor mari şi celor mici, Ionaşco Mănjea, ficiorul lui Drăgan Mănjei, de au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle pe sluga noastră pe Iaţco, ginerile lui Sărghie, ficiorul Gligăi Mănjei, dzicându Ionaşco Mănjea şi alte săminţii a lui cum să acoliséşte Iaţco de o part(e) de ocină de la sat de la Voineşti, ce-i în ţinutul Cărligăturii, şi de o part(e) de ocină de la sat de la Grieşti,

www.dacoromanica.ro

ce-i la ţinutul Vasluiului, cum sîmtu a socru-său, a lui Sărghie, a ficiorului Gligăi Mănjei. Iar Ionaşco Mănjea şi alte săminţii a lui, ei dzic că nu ştiu cine iaste Gliga Mânjea, nici iaste de ruda lor. Iar sluga noastră Iaţco au dzis înnaintea domnii méle cum sângur Ionaşco Mănjea i-au spus cum are feméia lui ocin(ă) depreună cu dânşii într?acéle sate ce mai sus scrie şi prentr-alte locuri, partea Gligăi Mănjei, fratele lui Drăgan Mănjei, şi i-au arătat şi locul casei Gligăi Mănjei, şi i-au arătat şi loc de hă<le>[1]şteu, unde va face pre partea Gligăi, ş-au făcut Iaţco hălăşteu sângur cu multă cheltuial(ă) din pajişte, ş-au adus mulţi oameni buni, bătrâni, megiiaşi de pre înpregiur, de au mărturisit cu sufletele lor cum iaste Gliga Mănjea frate bun cu Drăgan Mănjea, ficiori lui Drăgan Mănjei celui bătrân.

După acéia, l-au pârăt Ionaşco Mănjea cum au făcut hălăşteul în bahnă, unde-i loc de fănaţu, de strică fănaţele. Iar Iaţco au adus oameni buni de au mărturisit cu sufletele lor cum nu iaste hălăşteul în fânaţu, ce-i în vatra satului, şi nu strică nemic fânaţ(u).

După acéia, au pârât Iaţco pre Ionaşco Mănjea cum au văndut el singur toate părţile de ocină a tuturor fraţilor de la sat de la Grieşti, ce-s la Vaslui, lui Enachie vistérnicul, fără ştirea altor fraţ(i).

Domnia mea am făcut lége, ca să aibă a ţiné ceia fraţ(i) partea lui Ionaşco Mănjei den Voineşti, den răscumpărătură ce au răscumpărat de la Fortuna ce-au fosu comis, cu ...[2] vândut la Gri<e>[2]şti.

Dup<ă aceia>[2], de iznoavă s-au sculat Ionaşco Mănjea şi cu toate rudele lui, de să lepăda de feméia lui Iaţco, de Anghelina, de au dzis cum nu iaste fată bună lui Sărghie, ce-i iaste hiiastră, făcută cu altu bărbat, pe urma lui Sărghie. Iar sluga noastră Iaţco au adus preuţi şi slugi domneşti, oameni buni, bătrâni, carii au ştiut cându au născut Anghelina, făméia lui Iaţco, de au mărturisit înnaintea domnii méle şi a tot Svatul domnii méle cu sufletele lor cum iaste fat(ă) bună lui Sărghie, ficiorul Gligăi Mănjei.

Într-acea, domniia mea şi cu tot Svatul domnii méle socotit-am şi i-am giudecat pre dreptate după légea ţării, dacă au mărturisit preuţi şi slugi domneşti, oameni buni, bătrâni, cu sufletele lor, cum iaste Anghelina fată bună lui Sărghie, ca să aibă a ţiné la toate moşiile tătă-ne-său pre unde va avea, în toate locurile, partea tătă-ne-său, lui Sărghie, ficiorul Gligăi Mănjei.

Deci Iaţco s-au îndereptat şi ş-au pus herăia, 12 taleri, în Vistériul domnii méle, iar Ionaşco Mănjea şi toată săminţiia lui, ei, au rămas den toat(ă) légea noastră şi a ţărăi. Deci de acmu înainte, să nu mai aibă a să mai pârî aceasta pâră, nici a dobândi, nici odănăoară, în véci.

И ин да сѣ не ѹмышают прѣд сим листом наш.
Ѹ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> септ(еврїе) еі <15>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.
† Дѵмитрашко Кара <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLIX/19. Orig., difolio (43,5 × 28,6 cm), rupt la îndoituri şi lipit, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 321-323, nr. 177 (orig. şi trad. editorului).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.

209 1645 (7154) septembrie 17, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои. Сж(є) прииде прѣд нами и прѣд н(а)шеми молдавскими болѣри, великими и малими, ермонах попа Агаѳтон wт с(вѧ)таа монастир, <н>[1]азиваемаг(о) Агапеѧ, идеже ест храм Архистратига Михаила и Гаврила, никим непонѹжденим а ни приселованны, нъ за добра волѣ ег(о), и дал своа правда wтн(и)нъ и дѣдн(и)нж wт село Веришѣни, что ѹ в(о)л(о)стv Сѹчавскїи, въсѣ част ег(о) wт част Нѣмиш, мѣсто за єдин дом, колико сѣ избѣрет wт ватро село, и wт полѣ и wт лѣсо, съ мѣсто за млин ѹ водѹ Молдова, съ пасик съ пчели, и съ ливадо и съ дом, wт вес приход, съ в(ъ)сѣм доходом. Таа дал с(вѣ)тѣи монастир Агапїе, идеже ест храм Архистратига Михаила и Гавриила, за д(ѹ)ше своег(о) и за д(ѹ)ше родителѣ своих, и сътворити им памет, wт лѣт до лѣт, јако сѣ подобает.

Таа дали съ велика прокленаніе кто би схотѣл разорити съї даніе по см(ъ)трие ег(о) wт дѣти и wт родv ег(о) или вѹдѹт кто да ест неп(о)рошен wт Г(оспод)а Б(ог)а и wт Пр(ѣ)ч(и)ста Б(о)гом(а)т(є)ръ и wт в(ъ)сѣх С(вѣ)тих, амин.

Ино г(о)с(по)д(ст)в(а) ми, видѣвше ег(о) доброволнаа даанїе и м(и)л(о)ванїе, г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ещеж(є) дадохом и поѹтвръдихом виш(є) писаннїи с(вѣ)тѣи монастир Агапїѧ съ тоа част за wтн(и)нѹ wт село Веришѣни, да бъдет с(вѣ)тѣи монастир правда wтн(и)нъ и дѣдн(и)нъ, съ в(ъ)сѣм доходом.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѧзрнд <7154/1645> септ(евріе) зї <17>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(є)т искал <m.p.>.

† Дvмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, ieromonahul popa Agathon, de la sfânta mănăstire, numită Agapia, unde este hramul Arhistrategului Mihail şi Gavril, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a dat adevărata sa ocină şi dedină din satul Verişéni, ce este în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Sucevei, toată partea lui din partea lui Némiş, locul pentru o casă, şi din câmp, şi din pădure, cu loc de moară în apa Moldovei, cu stupi cu albine, şi cu livadă şi cu casă, din tot locul, cu tot venitul. Aceea a dat-o sfintei mănăstiri Agapia, unde este hramul Arhistrategului Mihail şi Gavril, pentru sufletul său, şi pentru sufletul părinţilor săi şi să le facă pomenire, din an în an, cum se cuvine.

Aceea au dat cu mare blestem pentru cine ar vrea să strice această danie după moartea lui din copiii şi din neamul lui sau oricine să fie neiertat de Domnul Dumnezeu şi de Preacurata Maică şi de toţi Sfinţii, amin.

Deci domnia mea, văzând de bunăvoia lui danie şi miluire, domnia mea încă am dat şi am întărit mai sus scrisei mănăstiri Agapia acea parte de ocină din satul Verişéni, ca să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1645> septembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare ulterioară>: † Verişenii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/55. Orig. slav, hârtie difolio (35 × 24 cm), sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, deteriorat.

[1] Omis.

210 1645 (7154) septembrie 20, Iaşi

† Eu, Nastasiia Ştefăneas(a), şi cu feciorii miei, Nacul şi Antemiia, mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi înşine, de bun(ă)voia noastră, de nimi nevoiţ(i) şi nesiliţ(i), ce de a noastră voie, am vândut un locşor de casă, denapoi den locul casei noastre, vândut-am lui Culai zugravul şi femeii sale, Alexandrei, şi ficiorilor lor, dereptu dzéce galbeni, ca se fie ocin(ă) şi moşie.

Şi la tocma[a]lla noastră au fostu vecini, den sus şi den gios, anume: Ionaşco Picioraga, şi Lazor dăr(ă)banul, şi Agapie Zot(a) şi alţi oameni buni. Iar cându s-au scris zapisul au fostu şi egumenul de la Hlincea şi tot soborul.

Şi, pre mai mare mărturie, pusu-ne-am şi peceţile, să fie de credinţă.

Şi eu, Gavril, am scris ca să s(e) ştie.

Ѳ Ӏ҃с, ѕ҃рнд <7154/1645> сеп(тевріе) к <20>.

† Καθηγούμενυ του Αγιου Γεωργιου, Δοσύθεος ιερομοναχος, μαρτὺρω τα ανωθεν <m. p.>[1].

Ѩз, Гавриⷧ апроⷣ, искаⷧ <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, scris în sec. al XVIII-lea>: S-au scris la condică. 7154 <1645> săpt(embrie) 20. N<r.> 2.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. Istorice, LXXIX/2. Orig., hârtie difolio (31,5 × 19,5 cm), difolio, cerneală cafenie, filigran, două sigilii inelare aplicate în aceeaşi cerneală, unul octogonal şi altul rotund, neclare.

Idem, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 47 v. (rez. fără dată de zi).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 402, nr. 324 (orig.); *Catalog*, II, p. 359, nr. 1815 (rez. fără data dc zi).

[1] „Egumenul de la Sfântul Gheorghe, Dosithei ieromonahul, mărturisesc cele de mai sus <m. p.>".

211 1645 (7154) septembrie 20

7154 <1645> sept(em)v(rie) 20. Ispisoc de la Vasile v(oie)vos pe sârbie, tălmăcit de Gheorghi Evloghi dascalu, de giudecată ce-au avut Dumitru Buhuş spat(a)r, stăpânul Buhuceştilor, cu ficiorii Ştefului Şoldan din Şofrăceşti, pentru despărţire hotarelor satelor Buhuceştii şi Şofrăceştii, hotărându-se după cercetarea ce-au făcut Neniul vor(ni)cu de poartă. Şi au dovedit hotarul într-aceli doo moşii, Fântâna Rece de supt satul Buhuceştii. S-au dat rămas pe Dumitru Buhuş spat(a)r de giudecată, iar ficiorii Ştefului Şoldan să aibă a ţine hotarul satului Sofrăceştii, de către hotarul satului Buhuceştii, până la acea Fântână Rece, pe unde au aflat Neniul vor(ni)cu de poartă şi cu alţi oameni buni.

Bibl. Acad. Rom., Manuscrise, nr. 5304, f. 32 v. Rez.

212 1645 (7154) septembrie 28, Iaşi

Noi Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii. Scriem domnie mea la sluga noastră, la Udre, şi la Isacu. Dămu-vă ştire că s-au pârât de faţă înnainte domnii mele Vasile Buznă cu Călmăţueştii pentru satu Noureştii şi au arătat şi drese de înpărţală, de ocene, pre unde au avut moşii lor. Şi s-au venit lui Buznăi giumătate de sat de Nuoreşti din gios, ce să cheamă acmu Corobciana. Şi Călmăţueştilor li s-au venit, iar giumătate de satu de Nuoreşti, parte din sus. Deci Buznăi au zis că-l oprescu Călmăţueştii de la nişte poieni şi întră şi în parte ce din gios, de-i înpresoară ocena, iar Călmăţueştii au zis că le iaste satul hotărât, înpărţit în doao şi stâlpit.

Pentru aceia, deacă vei vede carte domnii mele, să mergi la Nuoreşti şi să strângi oameni buni, bătrâni, de pin pregiur megieş(i), şi să socoteşti cu acei oameni buni cum vor şti cu sufletele lor. De să va afla că le iaste satul înpărţitu în doao şi hotărât şi stâlpit, să aibă Vasile Buznăi a ţine giumătate de sat din stâlpi în

www.dacoromanica.ro

gios şi Călmăţueştii să aibă a ţine iar giumătate de satu din stâlpi în sus, cum au ţinut şi părinţii lor şi cum le scrie dresăle şi să le faceţi scrisoare de mărturie. Iar de să afla că nu li-au fost satul înpărţit, nici hotărât, nici vor fi stâlpi, nici semne, să aveţi a le înpărţi satul în doao, cum va fi mai cu dreptul, şi să puneţi semne şi să ţie Vasile Buznăi parte din gios, iar Călmăţueştii să ţie parte din sus, cum le scriu dresele, şi să le faceţi şi scrisoare, să ne daţ(i) ştire.

Aceasta scriem. Într-al<t> chip să nu fie.

ꙋ Ꙗс, в(ъ) лет(о) ҂зрнд <7154/1645>, септ(ем)в(рїе) ки <20>.

Însuşi domnul a poruncit[1].

Vel log(o)f(ă)t.

Enache <a scris>.

Bibl. Acad. Rom., Ms. rom., nr. 13, f. 54. Copie.

---

[1] Urmează un cerc în care copistul a marcat locul pentru sigiliul domnesc.

213 1645 (7154) septembrie 28

Un ispisoc de la Vas(i)lie vodă, din văletu 7154 <1645> săpt(emvrie) 28, scrie c-au vândut Ion şi frate-său, Gavril, ficiorii lui Coste, a lor dreaptă moşii, locu di un pogon di vie şi un pământu în ţarină, din satu din Folteşti, lui Giurgiu, drept 10 ughi.

Şi iarăşi, au mai vândut Merăuţă şi frate-său, Ignatu, şi sora lor, Marie, a lor dreaptă ocină, un locu di casă şi un pogon de vie şi un pământu în ţarină, într-acelaşi satu, tij(e) lui Giurgiu, drept 10 ughi.

Şi iarăşi, au mai vândut Ion şi frate-său, Ştefan, a lor dreaptă moşie, cât să va alege parte lui Toader Horiciu, dintr-acelaşi sat de mai sus scris, iarăşi lui Giurgiu, drept 10 ughi.

Şi iarăşi, au mai vândut Andrei de acolo a lui dreaptă moşie, un răzor în frunte, dintr-acelaşi sat, Folteştii, iarăşi lui Giurgiu, drept un ughi.

Şi iarăşi, au mai vândut Mihăilă şi frate-său, Ciople, şi sora lor, Marica, a lor dreaptă moşie, parte lor câtu să va alege, dintr-acelaşi satu, Folteştii, iarăşi lui Giurgiu.

Arh. Naţionale Mehedinţi, Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati", III/44. Rez. într-un perilipsis din 1754 (7262) martie 15, cu scrisorile satului Folteşti, din ţinutul Putnei.

EDIŢII: *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 102-103, nr. 264 (menţ. în rez. după perilipsis).

214 1645 (7154) septembrie 28

7154 <1645> sept(embrie) 28. Carti gospod sârbască di la Vasilie v(oie)v(o)d întărind stăpânire pentru a patra parti din giumătati di sat din ...[1] Voroveşti lui Ghiorghi Roşca vist(iernic) ci au cumpărat di la Moisi, sin a lui Ion Albici.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. moldoveneşti, XVIII/21, nr. 15. Rez. într-un opis, din 1837 noiembrie 4, pentru documentele primite de la logofeteasa Zoiţa Balş, în urma învoielii cu epitropii casei răposatului vistiernic Dimitrie Ghica.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/214 (xerocopie după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 218, nr. 657.

---

[1] Şters.

215 1645 (7154) octombrie

7154 <1645> oct(ombrie).

Înştiinţare, Ursul cătră log(o)f(ă)t de cercetare uné(i) curături di pi <loc> g(os)pod.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMV/31, nr. 281. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 360, nr. 1821; Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 121, nr. 1625 (rez.).

216 1645 (7154) octombrie 7, Iaşi

Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle slugei domniei méle, lui Dumitraşco din ...[1], să fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a apăra al său hălăşteu în sat în Vlădeşti, nime să nu vinédze péşte fără voia lui şi fără voia fraţilor lui, nici cu volocul, nici cu undiţa. Iară pre cene <v>[2]or prinde vânându péşte într-acel hălăşteu să aibă a-i lua volocul şi alte cenii cu ce vor hi prindzându péşte.

Aceasta scriem domniia mea şi nime să nu cutédze a vâna într-acel hălăşteu preste cartea domnii méle.

ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) з <7>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/97. Orig., hârtie difolio, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie.

---

[1] Loc liber în text.

[2] Rupt.

217 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi

† Се ꙋбо аз, Нистор Батище, и кнѣгинѣ моа, Илѣна, дѫща Докїеви, внꙋка Михъилескꙋл(а)[1]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a

www.dacoromanica.ro

noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Oglindzi, ce iaste în ţinutul Neamţului, din vatra satului, şi din câmpu, şi dintr-apă, şi din fânaţe şi din tot venitu, ce să va alége pre acea giumătate de sat. Acéea am vândut dumisale, lui Ghiorghie Roşca ce au fostu vistiernic, direptu o sută de stupi, preţuiţi direptu o sută de lei.

Şi ne-au făcut dumnealui plată deplin(ă) denaintea dumisale Tăutului ce au fost logofăt, şi Costantin Ciogolea vornicul de gloată, şi Buta vornic, şi Ursu vornicul, şi Gligorie Pilipo<v>[2]schie vornic, şi Toderaşco ce au fostu vornic şi mulţi vo<i>[2]nici de folos din curtea măriei sale, domnu nostru.

Şi eu, Vas(i)lie Corlătescul, am scris cătră acestu adevărat zapis şi am fostu în tocmala lor, să s(e) ştie.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) и <8>.

Аз, Тъѵтꙋл бив лѡг(о)ф(є)т <m.p>.

Costantin Ciogo<lea> vornic <m.p>.

Аз, Глигориє Пилиповски дворник <m.p>.

Ne(s)tor Baltysta[3] <m.p>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapisul lui Nistor Bateşte pe parte lui de pe Oglinzi <şi alta, târzie>: No. 4. 7154 <1645> oct(ombrie) 8.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. Istorice, LXXXVI/29. Orig., hârtie difolio (29,7 × 20,7 cm), difolio, filigran.

EDIŢII: Xenopol, *Documente*, în „Arhiva", I, p. 107-109 (orig. cu caractere chirilice şi transliteraţie, cu data de an greşită: 1646); Th. Codrescu, *Uricariul*, XI, p. 280-281 (orig.); *Marele dicţionar geografic al României*, vol. IV, Bucureşti, 1901, p. 551 (text orig. după Xenopol).

---

[1] „† Adică eu, Nistor Batişte, şi cheaghina mea, Ileana, fiica Dochiei, nepoata lui Mihăilescul".
[2] Omis.
[3] Semnătură cu caractere latine.

218 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прѣд нами и прѣд нашими болѧри, великих и малих, слꙋга наш Нистор Батище и кнѣгинѧ єго, Илѣна, дъща Докиви, внꙋка Михъилескꙋла, нѣким непонꙋждени а ни приселовани, и продал(и) их праваа ѡтн(и)нꙋ и дѣдн(и)нꙋ, половина село ѡт Ѡглинзъ, что ꙋ в(о)лост Немецскои, ѡт ватро село, и ѡт полѣ, и ѡт вода, и съ мѣсто [и] сѣножати и ѡт вес приход, что бꙋдет на тоа половина село. Таа ѡни продали нашеми болѣрина, Гиѡргїє Рошка бив вистїꙗрник, ради єдна сто пчель, цѧновали ради єдна сто леѵковиx.

www.dacoromanica.ro

Того ради, г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѣхом междо ними доброволною токмеждо и полною заплатꙋ, и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потрвръдихом болѣри нашеми виш(е) писан, Рошка вистѧеник, на тѧ половина село ѡт Ѡглинзи, како да ест и ет г(о)сп(о)дств(а) ми права ѡтнина и викꙋплениє, съ въсѧм доходом.

И ин да сѣ неѵмишает.

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) лѣт(о) ҂зрнд ѡк(товрїе) и <8> д(ь)н(и).

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

Корлат <писал>.

† Io Vasilie voivod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Nistor Batişte şi soţia lui, Ileana, fiica Dochiei, nepoata lui Mihăilescul, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat din Oglinzi, ce este în ţinutul Neamţ, din vatra satului, din câmp, din apă, cu loc de fân şi din tot venitul ce va fi pe acea jumătate de sat. Aceea ei au vândut boierului nostru, Gheorghie Roşca fost vistiernic, pentru o sută de stupi, preţuiţi drept o sută de lei.

Pentru aceasta, domnia mea, dacă am văzut de bunăvoia lor tocmeală şi deplină plată, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Roşca vistiernic, acea jumătate de sat din Oglinzi, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1645>, martie 8 zile.

Însuşi domnul a spus.

Toderaşco vel logofăt <a iscălit>.

Corlat <a scris>[1].

După Berechet, *Documente*, p. 186-187, nr. XV. Orig. slavon şi trad. edit.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 47, f. 86 r. (rez., după orig., fără data de zi).

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, LX/44, nr. 5 (rez., fără dată de lună şi zi).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, II, p. 376, nr. 1919 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, numai cu data de an).

[1] „Actul acesta este scris pe o coală de cancelarie, având pecetea aplicată pe un strat subţire de ceară roşie, din care nu a mai rămas decât o parte din margini, care pecete, la îndoirea actului, a lăsat o uşoară urmă din inscripţia ei" (nota edit.).

219 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi

† Adecă noi, Gheorghie Păturnichii, şi Mirăuţi şi sora noastră, Maricuţa, ficiori Anuşcăi, şi Damaschin pârcălabul de Neamţu, ficiorul Nastasiei, toţi nepoţi

www.dacoromanica.ro

şi strănepoţ(i) Voicăi, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocin(ă) şi moşie, a opta[a] parte din sat din Bodeşti şi a opta[a] parte de sat din Dănceşti, ce sintu pre Cracău, în ţinutul Neamţului, şi cu vad de moară în Cracău, şi cu a treia parte din giumătate de fânaţ de la Bodeşti şi cu o poiană de fânaţi de la Muncei, ce să chiamă Grigoia, din vatra satului, şi din tot vinitul, şi din ţarină, şi din pădure, şi din tot locul, din dirése ce au avut îma noastră Anuşca[1] de înpărţare de la Erimiia vod(ă). Acésté părţi noi li-am vândut dumisale, giupânului Tomei mare vornic de Ţara de Sus, dereptu o sută şi patrudzăci de galbeni, bani buni.

Şi ne-au plătit dumnealui deplin acei bani ce mai sus scriem întru mânule noastre.

Derept acéia, ca să-i fie dumisal(e) direaptă ocină şi cumpărătur(ă), în véci, şi cuconilor dumisal(e).

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit.

Şi eu, Dumitraşco, am scris să s(e) ştie.

V Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) и <8>.

Аз, Миръѹц(ъ) искал <m.p.>.

Аз, Дамасскин пъркълаб Немецкое <m.p.>.

† Cum scrie mai sus deplin am luat tot, ban(i) gata, ca s(ă) <se>[2] ştie.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la Mieréuţă Păturnichi şi de la Dămas[s]chin pré partea lor de Bodeştii, de mâna lor făcut acestu zapis, <alta de la începutul sec. al XIX -lea>: 7154 <1645> oc(tombrie) 8 <şi una modernă>: No. 47.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/47. Orig., hârtie difolio (29,9 × 19,5 cm), filigran, cerneală neagră, un sigiliu inelar rotund, aplicat în cerneală neagră, al lui Damaschin.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 88 (orig.).

---

[1] „u" îngroşat peste altă literă.

[2] Omis.

220 1645 (7154) octombrie 9, Botoşani

† Adec(ă) eu, Costin, ficiorul lui Buţurco, şi cu soru-mea, Mărica, şi soru-mea, Todosca, scriem şi mărturisim cu cest zapis cum am vândut noi o parte de ocină den Jorcăşéni, partea den gios, derept patrusprădzéce galbeni Mihalcei Meicăi, făr(ă) altă cheltuial(ă), ce-au cheltuit, căci ne-au părut că am mai avut parte; ce, dac(ă) am căutat la dirése, s-au găsit c-am avut numai atâta.

Deci ne-am înpăcat şi mi-am plătit deplin acea parte ce-i mai sus scrisă şi i-am dat toate dirésele, cum dé acmu înnainte ca să n-aibu treabă eu în Jorcăşéni, nici eu,

www.dacoromanica.ro

nici surorile méle, nici ficiorii noştri, nici nepoţii noştri, nici nime den oamenii noştri, în véci de véci, ce ca să fie ocină şi direaptă moşie Mihalcei Meicăi şi ficiorilor lui.

Şi aceasta tocmală am făcut dennaintea mitropolitului, lui Varlaam, şi dennaintea Tomei vornicul şi a lui Costantin Ciogolei vornicului de poartă.

Deci noi, vornicii de Botăşéni, anume[1] Dumitru Roşca şi Gligorie postelnicul, dac-am vădzut scrisoare de la dumnealui vornicul Toma cum s-au tocmit de bunăvoie şi am vădzut că i-au făcut Mihalcea Meica lui Costin plată deplin(ă), noi i-am făcut zapis dennaintea a mulţi oameni buni şi orăşéni, anume: Ion Corbul, şi Ţuţan, şi Andronic cel bătrân, şi Drăgan cojocariul, şi Toader Miloş şi Costin Botedzatul.

Şi au scris popa Ionaşco Mirăuţă.

Iar pre mai mare mărturie am pus pecétea oraşului şi ale noastre iscălituri şi peceţ(i).

Iar de pre scrisoarea noastră, ca să aibă a-ş(i) face ispisoc domnescu. **Тоє пишєм.**

V Бот(ъ)шѣни, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645>, **м(ѣ)с(ѧ)ца ѡк(товрїꙗ) ѳ** <9>.

† Аз, Иѡн <m.p.>.

...[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXXVII/247. Orig., hârtie difolio, filigran, pecetea oraşului Botoşani, în fum, cu legenda: **† Печатѣ тр(ъгꙋ) Ботъш(ѣни)** („† Pecetea târgului Botoşani").

---

[1] Scris peste alt cuvânt răzuit.
[2] Iscălitură indescifrabilă.

221 1645 (7154) octombrie 12

7154 <1645> octom(vrie) 12. Carte domnului Vasâli v(oe)vod către Ionaşc(u) Bălhăceanu din Buceşti ca să meargă la Buceşti şi să aleagă parte lui Ştefan Vasluian despre alţi fraţ(i) din satul Buceştii, din tot locul, cum şi Buciuna[1] să-ş(i) aleagă ...[2] spre Ştefan".

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Min. Justiţiei, Anaforale, 32, f. 291 v. Rez.

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.

222 1645 (7154) octombrie 15, Iaşi

† Иѡ Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Ѡж(є) приїде прѣд нами и прѣд н(а)шими молдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣри, великими и малимы, наш болѣрин Тъѵтꙋл бив лѡг(о)ф(е)т ѡт един запис за свѣдѧтелствꙋ ѡт Накѵл пръкълаб в(о)лост Сѵчавскои, и ѡт Щефан Мꙋргꙋлец, и ѡт Тоадер Дохатко, и Никорич Брах(ъ) и Алекса вꙋитꙋ съ в҃і пръгари и ѡт люди добри, ꙗко сѣ дал Исак, с(ы)нъ Тоадер, внꙋк Тъѵтꙋл лѡг(о)ф(е)т, пред съмр(ъ)ты ег(о), съ една частꙋ за ѡтн(и)нꙋ, еж(е) имал по ѡт(ь)цѵ своемѵ, Тоадер Тъѵтꙋл, ѡт два части ѡт пол села Бълилещи, петаа част, и една част по ...[1] м(а)т<ер>[1]и своеи Мърики, сестри Пинци, внѵци ...[2], что имал съ племеници ег(о), Истратїе, четвръта част ѡт село Бълошани, что на Бодѣса, ꙋ в(о)лост Дорогою, и еднаа част что сѣ емѵ приидет съ с(ы)н(о)ве Сави Пепели, съ племеници свои, на имѣ Ѡрѕꙋл, что ѡн сѣдал внѵкꙋ своемѵ Пътръшкан, с(ы)н(о)ви Тъѵтꙋл лѡг(о)ф(е)т, за <ч>[1]то ег(о) възѣл собы за с(ы)на и ꙋчил ег(о) грамотꙋ, за что ест ем<ѵ>[3] внꙋк ѡт първаго брата, ꙗко сведчила и мачюха ег(о), Тѵдоска, кнѣгинѣ Тоадер Тъѵтꙋл, ѡт прѣд виш(е) писаних панов(и) и люд(и) добрых. Тоже за то ꙋчинили емѵ памет погребалное и третинъ и деветинъ и к҃ д(ь)нь и м҃ д(ь)нь и пол рокѵ и на рок и имаем ег(о) поминатї и гриж<ати ѡ>[1]т селѣ ꙗкож(е) пишет ѵ запис, съ великим прокленанїем, како аби непорꙋшил никто даанїꙗ ег(о), ѡт братїꙗ ег(о) или ѡт сестри, за ниж(е) било и съ ведомостїю их, за что ѡн сѣдал по своа добраа волѣ, за что сѣ и дръжал близ Тъѵтꙋл ѡт младо своеи и чад не имал и дал Тъѵтꙋл еднаа кобила съ ж(е)ребец д(ѵ)ховникꙋ ег(о), поп(ъ) Ѡнофреи, и един кои братѵ ег(о), Лѵпꙋл, и ѡдежди за д(ѵ)ше ег(о).

Ино мы, видѣвше запис ѡт людї добрих за ег(о) доброволное даанїе тых виш(е) писанних части за ѡтн(и)ни, миж(е) есми ꙋвѣрили и такождере есмы дали и потвръдили виш(е) писанномѵ, Тъѵтꙋл лѡг(о)ф(е)т, на тѣх више писанни част како да ест ем<ꙋ>[3], съ всѣм доходом, непорѵшени николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ неѵ<мишает>[1].

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) лѣт(о) *з҃рнд <7154/1645> ѡк(товрїе) е҃і <15>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru Tăutul, fost logofăt, cu un zapis de mărturie de la Nacul, pârcălab de ţinutul Suceava, şi de la Ştefan Murguleţ, şi de la Toader Dohatco, şi Nicorici Brahă, şi Alecsa voit cu 12 pârgari din târgul Siret şi de la oameni buni, cum s-a dat Isac, fiul lui Toader, nepot lui Tăutul logofăt, înaintea morţii lui, cu o parte de ocină, pe care a avut-o după tatăl său, Toader Tăutul, a cincea parte din două părţi din jumătatea satului Bălileşti, şi o parte de pe mama sa, Mărica, sora Pinţei, nepoata ...[2], ce a avut-o cu vărul lui, Istratie, a patra parte din satul Băloşeni, ce este pe Bodeasa, în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Dorohoi, şi o parte ce i se cuvine cu fiii lui Sava Pepelea, cu verii săi, anume Ordzul şi Mândzul, ce el s-a dat nepotului său, Pătrăşcan, fiul lui Tăutul logofăt, pentru că şi l-a luat de fiu şi l-a învăţat carte, pentru că îi este nepot drept de frate, cum a mărturisit şi mama lui vitregă, Tudosca, cneaghina lui Toader Tăutul, dinaintea mai sus scrişilor pani şi oameni buni. Şi să-i facă pomenirea la înmormântare şi de trei zile şi de nouă zile şi de 20 de zile şi de 40 de zile şi jumătate de an şi pe an să-l pomenească şi să-l grijească de acum precum scrie în zapis, cu mare blestem, ca să nu clintească nimeni dania lui, dintre fraţii lui sau dintre surori, pentru că a fost şi cu ştirea lor, pentru că el s-a dat de bunăvoia sa, pentru că s-a ţinut pe lângă Tăutul din tinereţea sa şi copii n-a avut şi a dat Tăutul o iapă cu mânz duhovnicului lui, popa Onofrei, şi un cal fratelui lui, Lupul, şi haine pentru sufletul lui.

Deci noi, văzând zapis de la oameni buni de bunăvoia lui danie acele mai sus scrise părţi de ocină, noi am crezut şi de asemenea am dat şi am întărit mai sus scrisului, Tăutului logofăt, acele mai sus scrise părţi ca să-i fie, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece[1].

La Iaşi, în anul 7154 <1645> octombrie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LX/16. Orig. slav., hârtie difolio (32 × 20 cm), lipsă 2/3 din fila a doua, filigran, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, deteriorat. Cu o trad. rom. din prima jumătate a sec. al XIX - lea.

Ibidem, CCLXV/22 (copie de pe trad. din 1805 mai 3); ibidem, CCXCI/167, nr. 44 (rez.).

Idem, Mănăstirea Văratic, XIV/7, 8 (trad., din 1805 aprilie 28, de Pavel Debrici polcovnic).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 400 (rez. după idem, *Doc. Bistriţei*, I, p. 83 (cu data de an: 1646); Th. Codrescu, *Uricariul*, X, p. 97-99 (trad. după orig. slav, cu data de an: 1646); *Catalog*, II, p. 359, nr. 1816 (rez. după trad. din 1805 aprilie 28).

[1] Rupt.
[2] Loc liber.
[3] Omis.

223 1645 (7154) octombrie 15

Carte gospod de la Vasâle vodă, din let 7154 <1645> octombrie 15, către un Grigore Galbăn di Cosmeşti, dată după jaloba lui Porce de Oşăşti asupra lui Dumitru Ciudin şi popa Alexa, pentru că Porcea îşi îngrădise ţarina cu gard şi acia venisă să iai de a zăcea. Se poronceşti acelui Grigori Galbăn de Cosmeşti se margă la faţa locului se-i cerceteze şi, de va mai fi aiure alt loc de arat, se lasă pe Porce în pace[1].

www.dacoromanica.ro

Colecţia prof. C. Cihodaru, Iaşi. Copie modernă, după rez. vechi.

[1] Urmează menţiunea rezumatorului: „dar vo mărturie de la Grigore Golbăn n-au arătat".

224 1645 (7154) octombrie 16, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ З<є>[1]мли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Ionaşco, nepotul lui Necoriţ(ă) ce au fostu hătman, şi la D(u)m(i)tru uricariul. Dămu-v(ă) ştire că domniei méle s-au jăluit slugile noastre, feciorii Bujoranului de satu de Bujoreni, pre Scărletu, dzicându că le înpresoar(ă) hotariul lor cu hotarul Zorilénilor şi nu ţinu pre undé au ţinutu de vacu.

Pentr-aceia, deca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să mérgeţi acolo să strângeţi oamini buni şi bătrâni di prin pregiuru, megiiaşi, să socotiţi, să alegeţi hotarul Bujoranilor despre a Zorilénilor şi cum veţi afla mai cu direptul şi să puneţi neşte semne şi să faceţi o scrisoare să ne daţi ştire.

De aiasta vă scriem domniia mea. Întru altu chipu să nu faceţi.

Ꙋ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645>, ѡк(товрїє) ѕі <16>.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).

† Mihăil(ă) <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări de la începutul sec. al XIX - lea>: 7154 <1645> oct(om)v(rie) 16. N. 19 <şi>: Pentru împresurare Bujorenilor de către Zorilen(i), de la Vasilie v(oie)v(o)d <şi trei moderne>: Anul 7154 <1645> oct(om)vrie 16 <alta>: No 65 <şi> Bujorenii, Zorilenii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCDLVIII/63. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), rupt şi lipit pe mijloc, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie. Cu o copie veche având data de zi: 17.

Ibidem, CCXCVIII/203, nr. 65 (rez.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 21, nr. 35 (rez., cu extras).

[1] Omis.

225 1645 (7154) octombrie 18, Iaşi

† Adică eu, Vasilie Banul medelnicér cel mare, nepotul Petrii Ungurului, şi cu ruda noastră, cu Chiriiac, şi cu femeia lui, cu Aniţa, şi cu Tănasie şi cu feciorii lui, toţi nepoţii Petrii Ungurului, s[s]criem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru

www.dacoromanica.ro

cum noi ne-am strânsu şi ne-am înpărţitu ocine ce am avut di la moşu nostru, di la Petrea Ungurul.

Şi s-au vinitu Aniţii şi ficiorilor Titiani(i): giumătate de satu de Slobodziani, от волостꙋ[1] Vasluiu, şi giumătate de satu de Platoneşti, от волостꙋ[1] Cârligătura, şi a patra parte de Hotceşti, însă şi părţile lor de Criveşti şi de Răvăcani, care părţi au fostu vândute de tată-său, di Gligorie Mustea, lui Buhuş vistiérnicul; şi iarăşi(i) din Hăsnăşéni, a opta parte, ce o am plătit eu, Vasilie Banul, de le-am datu un cal.

Şi în tocmala noastră au fostu: pârcălabul Damaschin, şi Păcurar de Verşéni, şi Istratie de ţinutul Cârligătura, şi Ionaşco Mareş, şi Toader Marco şi mulţi oameni buni, ca să <se>[2] ştie.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) иі <18>.

Аз, Василїе Банꙋл вел мед(елничѣр) <m.p.>.

Аз, Дамаскин пъркълаб Немецкое, искал <m.p.>.

Eu, Trohin, am scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXV/10. Orig., hârtie difolio, filigran, şase amprente digitale aplicate în cerneală neagră.

---

[1] „de la ţinutul".
[2] Omis.

226 1645 (7154) octombrie 20, Iaşi

† Кѵр Варлаам архиепископъ и митрополит Сꙋчавскиї, и Анастасїе епископъ Романскои, и Ѳеѡфан еписк(о)пъ Радовскїи, и Гедеон еписк(о)пъ Хꙋшскїи, и Ꙋрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Ѳома вел дворник Вишнѣи Земли, и Гавеилаш быв вел лѡг(о)ф(е)т, и Кѵжбъ быв вел дворник, и Петричѣико быв вел дворник, и Юрга вел спъътар, и Геѡргїе вел чашник, и Юрдакїе вел вистѣрник, и Бꙋхꙋш быв вел спатар, и Геѡргицъ вел сѵлцѧр, и Банꙋл вел меделнчѧр, и Еремїѧ вел шетрар, и Ръковицъ вторїи лѡг(о)ф(е)т, и Пътрашко Чоголѣ быв лѡг(о)ф(е)т, и Костантин Чоголѣ дворник глотнїи, и Истратїе быв лѡг(о)ф(е)т, и Илїе Шептилич портар, и Накѵл пъркълаб, и Еремїѧ Мꙋргꙋлец, и Лꙋпꙋл Шептилич и Некꙋлаи Могѫлдѣ, dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră egumenul şi cu tot săborul de la svânta mănăstire, ce să cheamă Pandocrator, caré iaste zidită de Toader Movilă, de au mărturisit înnaintea noastră cum s-au tocmitu de bunăvoia lor cu dumnealui, cu Toderaşco logofătul cel mare, şi i-au vândut o selişte, anume Crăinicénii, ce iaste pre Prut, în ţinutul Dorohoiului, cu tot venitul, dereptu patru sute şi cincidzeci de lei bătuţi.

Şi au datu dumnealui, logofătul, aceşti bani ce scriem mai sus, 450 de lei, bani gata, în mâna călugărilor, denaintea noastră.

Deci noi, vădzându de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), noi încă am făcut această scrisoare a noastră să-i fie dumisale de mărturie.

www.dacoromanica.ro

Şi, pre mai mare întăritură şi credinţă, ne-am pus peceţile şi mânule noastre am iscălit. Тое пишем.

Ꙋ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) ⁀к <20>.
Аз, Варлаам митрополит <m.p.>.
† Аз, Анастасие епископъ Романскыи <m.p.>.
† Аз, Ѳеофан епископъ Радовски, искал <m.p.>.
Гедеѡн епископъ Хꙋшски <m.p.>.
Ꙋрѣке дворник <m.p.>.
Гаврил хатман <m.p.>.
Аз, Тома вел дворник <m.p.>.
Гаврилаш<m.p.>.
Аз, Ионашко Кꙋжбъ бив ворник <m.p.>.
Аз, Петричѣико бив дворник <m.p.>.
Гиѡргїе вел чашник <m.p.>.
Аз, Иѡрдаки вел вист(ѣрник), искал <m.p.>.
Аз, Пътрашко Чоголѣ бив лог(о)ф(е)т, искал <m.p.>.
Гика вел столник <m.p.>.
Аз, Гиѡргие Щефан вел сꙋл(цѧр), искал <m.p.>.
Аз, Иремїꙗ Венкꙋлец вел шетрар, искал <m.p.>.
Аз, Раковиц(ъ) Чехан лѡг(о)ф(е)т <m.p.>.
Аз, Костантин Чоголѣ дворник <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Ѡт Кръ<и>ничѣни, ѡт Дорохои, <una din sec. al XIX-lea>: Anul 7154 <1645> octomvrii 20 zile <şi una modernă>: No. 1.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, X/1. Orig., hârtie difolio (43 × 28,8 cm), filigran, patru sigilii ecleziastice aplicate în fum: sigiliul Mitropoliei Sucevei, cu icoana hramului în câmp (Sfântul Gheorghe) şi legenda † Печат С(вѧ)т(о)го Геѡргиꙗ Митрополїи Сꙋчавскої („† Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei"), sigiliul Episcopiei de Roman, cu icoana hramului în câmp (Sfânta Paraschiva) şi legenda: † Печат Долн(ѧ)и Єп(и)ск(о)пие Романское („† Pecetea Episcopiei de Jos a Romanului"), sigiliul Episcopiei de Rădăuţi, cu icoana hramului în câmp (Sfântul Nicolae) şi legenda: † Печат С(вѧ)т(о)го Н(и)колаю Єпископие Радовскої („ † Pecetea Sfântului Nicolae a Episcopiei Rădăuţilor") şi sigiliul Episcopiei de Huşi, cu icoana hramului în câmp (Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel) şi legenda: † Печат С(вѧ)т(о)го Петра и Павла Єпископїе Хꙋшскихъ („ † Pecetea Sfinţilor Petru şi Pavel a Episcopiei Huşilor") şi sigiliul inelar al lui Ghica mare stolnic.
Idem, Fond Divanul Domnesc, tr. 1450, opis 1651, dosar 43, f. 64 (rez.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 89-90, nr. 54 (orig.).

227 1645 (7154) octombrie 20

7154 <1645> octom(v)ri(e) 20. Suret de la Vasâli v(oie)vod cuprinzători că s-au înfăţoşat înnainte sa şi a boierilor săi Pătrăşcan ci au fost cămăraş, i Apostol şi

www.dacoromanica.ro

Acsânti cu săminţiili lor din Şoldeşti, cu Ionaşc(u), i Ioan Dălban şi săminţili lor, pentru un loc di pi valea Zăbrăuţului, cu poieni, vaduri de mori, şi pe o delniţă de la Şoldeşti, în sus, pi <valea> Zăbrăuţului, şi s-au hotărât a stăpâni Pătrăşcan cămăraş moşiia de la Şoldeşti, pi valea <Zăbrăuţului>.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 39, f. 160. Rez.

228 1645 (7154) octombrie 20, Iaşi

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Ѡж(е) прїеде[1] прѧд нами и прѣд ѵсими нашеми молдавскими болѣр(и), великих и малих, слѵга[м] наше[м] Глигорашко Бежан и книгинѣ[1] ег(о), Мърика, дъща Їѡнашко Жорѣ бив дворник, и ѵказовал прѧд нами един запис свѣдѣтелс<т>[2]во ѡт тестѵ ег(о), Їѡнашко Жорѣ бив дворник, и ѡт книгинѣ[1] ег(о), Симина, и тако писаѩщ(и) и свѣдѣтелс<т>[2]воѩщ(и) въ тот запис како сам Їѡнашко Жорѣ бив дворник и книгинѣ ег(о), Симина, дал(и) и подаровал(и) чѣдих своих, Глигорашко Бежан и книгенеи ег(о), Мърикъи, половина село Верчещ(и), что ест ѵ в(о)лост Нѣмецское, и съ половина ѡт [съ]став, и съ доме и съ садове. А иних чѣдих Їѡнашко Жорѣ бив дворник и книгинѣ[1] ег(о), Симина, да не имати ни една трѣбѹ ѡт си половина ѡт село Верчещ(и) и съ половина ѡт [съ]став, и съ доме и съ садове, да не ѵмишает, нъ да дръжит иних ѡтнини и дѣдн(и)ни, по где бъдет.

Такождир(е), г(о)сп(о)дств(о) ми и въсег(о) нашег(о) Съвѣта ещеж(е) видѣхом тот истинїи запис за свѣдѣтелс<т>[2]во тако писаѩщ(и) и свѣдѣтелствоѩщ(и) въ тот запис, г(о)сп(о)дств(о) ми вѣровахом и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом слѵгам наш Глигорашко Бежан и книгенеи[1] еи[3], Мърикъи[1], на тот половина село Верчещи и съ половина ѡт [съ]став, и съ доме и съ садове, да бъдет ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми права ѡтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ, съ въсѣм доходом, что съ изберет [половина село Верчещи и съ половина ѡт [съ]став, и съ доме и съ садове, и съ вес приход] ѡт въсѣх мѧсто половина, и ѵрик и потвршжденїе, нипорошино николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да сѣ не ѵмишает.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд ѡк(товрїѩ) ⁀к <20>.

† Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)фет искал <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gligoraşco Bejan şi cneaghina lui, Mărica, fiica lui Ionaşco Jorea, fost vornic, şi a arătat un zapis de mărturie de la socrul său, Ionaşco Jorea, fost

www.dacoromanica.ro

vornic, şi de la cneaghina lui, Simina, şi aşa scriind şi mărturisind în acel zapis cum însuşi Ionaşco Jorea, fost vornic, şi cneaghina lui, Simina, au dat şi au dăruit fiilor lor, lui Gligoraşco Bejan şi cneaghinei lui, Mărica, jumătate din satul Verceşti, ce este în ţinutul Neamţ, şi cu jumătate de iaz şi cu case şi cu grădini. Iar alţi fii ai lui Ionaşco Jorea, fost vornic, şi ai cneaghinei lui, Simina, să nu aibă nicio treabă la acea jumătate din satul Verceşti şi la jumătate din iaz, şi cu case şi cu grădini, să nu se amestece, ci să stăpânească alte ocine şi dedine, pe unde vor fi.

De asemenea, domnia mea şi tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel adevărat zapis de mărturie astfel scriind şi mărturisind în acel zapis, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Gligoraşco Bejan şi cneaghinei lui, Mărica, acea jumătate din satul Verceşti şi cu jumătate de iaz, şi cu case şi cu grădini, să fie de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul, ce se va alege [jumătate din satul Verceşti şi jumătate din iaz, şi cu case şi cu grădini, şi cu tot venitul] din tot locul jumătate, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1645> octombrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pe Verceşte de dane[e]i de la mama léle[e]i Mărecoţăei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/80. Orig. slavon, hârtie difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu timbrat. Cu o trad. din 1786 septembrie 27 de Gheorghe Evloghi dascăl.

---

[1] Aşa în orig.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de: єго.

229 1645 (7154) octombrie 22, Iaşi

† Сє оубо мы, Тодєрашко вєл лѡг(о)ф(є)т, и Гаврил гєтман, пръкълаб Сѹчавскои, и Гаврилаш бив лѡг(о)ф(є)т, и Пєтричѣико бив дворник, и Кѵжбъ дворник бив, и Юрга вєл спътар, и Гиѡргиє вєл чашник, и Юрдакиє вєл вистѣрник, и Гика вєл стѡлник, и Банѹл вєл мєд(єлничѣр), и Гиѡргиє Щєфан вєл сѵлцѧр, и Єримиѧ вєл шєтрар, и Ръковици Чєхан втѡри лѡг(о)ф(є)т, и Шаидир трєтїи лѡг(о)ф(є)т, и Андрєѩш Ръковици постєлник, и Чоголѣ двѡрник, и Рошка дворник и иних болѣри ѡт дворѵ г(о)сп(о)динъ єго м(и)л(о)ст(и), scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Gheorghie Păturnichi şi frate-său, Mirăuţi, şi sora lor, Maricuţ(a), ficiorii Anuşcăi, şi cu nepotul lor, Damaschin pârcălabul de Neamţu, ficiorul Nastasiei, toţ(i) nepoţ(i) Voicăi, de a lor bunăvoie, de nime

www.dacoromanica.ro

nevoiţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, a opta parte de satu de Bodeşti şi a opta parte de satu de Dănceşti, ce sîntu pre Cracău, în ţinutul Neamţului, şi cu vad de moară în Cracău, şi cu o poian(ă) de fânaţ de la Muncei, ce să chiamă Grigoia, şi cu a treia parte din giumătate dintr-un fânaţ de la Bodeşti, şi din vatra satelor, şi din câmpu, şi din păduri şi din tot locul, cu tot venitul, din dirése ce au avut îma lor de înpărţală de la Irimiia Moghila vodă[2]. Acéste părţi, şi cu poien(i) de fânaţ şi cu loc de moar(ă) în Cracău şi cu tot venitul le-au vândut dumisale, giupânului şi fratelui nostru, Tomei marele vornic de Ţara de Sus, dereptu o sută[2] şi patrudzăci de galbeni, bani gata.

Şi le-au plătit dumnealui tot deplin acei bani ce mai sus scriem denaintea noastră a tuturor.

Derept acéia, ca să-i fie dumisal(e) direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă), în véci.

Şi, mai pre mare credinţă, am iscălit cu mânule noastră, ca să-i fie dumisal(e) de credinţă[2].

Şi eu, Dumitraşco, am scris.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) кв <22>.
Аз, Тодерашко вел лѡг(о)фет, искал <m.p.>.
Аз, Гаврил хетман <m.p.>.
Аз, Юрга вел спътар <m.p.>.
Гиѡргие вел чашник <m.p.>.
Аз, Петричѣико бив дворник <m.p.>.
Аз, Юрдакие вел вист(ѣрник), искал <m.p.>.
Аз, Василие Банꙋл вел мед(елничѣр) <m.p.>.
Аз, Гиѡрги Щефан вел сѵл(цѧр), искал <m.p.>.
Аз, Иремиѧ Венкѵле вел шетрар, искаχ <m.p.>.
Аз, Костантин Чоголѣ ворник <m.p.>.
Аз, Раковицъ Чеχан лѡг(о)ф(е)т <m.p.>.
Аз, Шаидир лѡг(о)ф(е)т искаχ <m.p.>.
Аз, Андреи Ръковици пѡстелник искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la boiarii cei maré pré Bodeşti şi pré Dăncéşti, pré părţile Pătorniceştilor, pré di Bodeştii <şi două târzii>: 7154 <1645> octovr(ie) 22; s-au scris <şi una modernă>: No. 48.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/48. Orig., hârtie difolio (30,3 × 20,2 cm), filigran.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, nr. 55 (orig.).

230 1645 (7154) octombrie 22, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Scriem domnia mea la slugile noastre, la cămănarii, când veţi lua

www.dacoromanica.ro

camănă la târgu la Huşi. Dămu-vă ştire, dacă veţi vedea cartea domniei méle, iar voi ca să aveţi a lăsa foarte în pace o crâcimă mare şi un cojocariu şi un mesărciu ce sîntu a Sv(i)ntei Episc(o)piei de Huşi.

Deci întru nemică să nu-i învăluiţi, pentru căce nu vă sîntu voao în samă.

Тоє пишєм г(о)сп(о)дств(а) ми.

Оу Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїє) кв <22>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василиє в(оє)вода <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 543 (Condica Episcopiei de Huşi), f. 48. Orig., hârtie (29,5 × 19 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie, filigran, sigiliu domnesc inelar aplicat în ceară roşie, deteriorat.

EDIŢII: Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 117 (menţ.); *Catalog*, II, nr. 1817, p. 360 (rez. după orig.).

231 1645 (7154) octombrie 24, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) приидоше прѣд нами и прѣд въсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, слѹги наше, Геѡргїє Пътѹрнике и брат єг(о), Миръѵци, и сестра им, Марикѵца, с(ы)н(о)ви Анѵшки, и тиж(є) Дамаскин пъркалаб Немецскои, с(ы)нъ Настасиѧ, въси внѵц(и) Воикъи, по их доброи волю, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали их права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, ѡт их правїи и питомии нарѣденїє, что имал(и) мати их, Анѹшка и Настасїѧ, за раздѣленїє ѡт Єримїѧ Могила воєвода, ѡсмаа част, ѡт село Бодещиї и ѡсмаа част ѡт село Дънчещи, что на Кракъѵ, ѹ в(о)лост Немецскии, съ мѣсто за став ѹ Краковѧ, и съ єдна полѣнна за сѣнножати ѡт Мѵнчеи, на имѣ Григоѧ, и съ третаа част ѡт половина ѡт един сѣнножат(и) ѡт село Бодещи, и ѡт ватрѹє село, и ѡт полѣ, и ѡт лѣса, и ѡт царинѹ и ѡт вес приход. Тѣх ѡни продали нашемѵ вѣрнимѵ и поч(и)тенномѵ болѣринѵ, п(а)пѵ Тома великомѵ дворникѵ Вышнѣи Земли, радї єдна сто и чет(и)ри десѣт ѹгарских, п(и)нѣѕи готови.

И платил им исплъно ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино мы, ꙗко ѹвидѣхом их доброволноє токмеж(є) и исплънноє за платѵ, а ми и ѡт нас єщеж(є) дадохом и потвръдихом болѣринѵ г(о)сп(о)дств(о) ми вѣрнїи и почтенїи, Тома вел дворник, на тѣх выш(є) прѣдреченїи, ѡсмаа част ѡт село Бодещи и ѡсмаа част ѡт Дънчещи, и съ мѣст(о) за млин на рѣцѧ Краковѣ, и съ єдна полѣнѵ за сѣнно ѡт Мѵнчеи, на имѣ Григоꙗ, и съ третаа част ѡт половина и єдно сѣнножат(и) ѡт Бодещи, и ѡт ватрѵє селах, како да бъдет єг(о)

www.dacoromanica.ro

м(и)л(о)ст(и) права ѡтн(и)на, и викѵплениє, и ꙋрик и потвръждениє, съ въсѧм доходом.

ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд ѡк(товрїꙗ) кд.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre Gheorghe Păturnichie şi fratele lui, Mirăuţă, şi sora lor, Maricuţa, fiii Anuşcăi, şi de asemenea, Damaschin, pârcălab de Neamţ, fiul Nastasiei, toţi nepoţii Voicăi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din dreptele şi propriile lor drese ce au avut mamele lor, Anuşca şi Nastasiia, de împărţeală de la Ieremia Movilă voievod, a opta parte din satul Bodeşti şi a opta parte din satul Dănceşti, ce sunt pe Cracău, în ţinutul Neamţ, cu loc de iaz la Cracău şi cu o poiană de fân de la Muncei, anume Grigoia, şi cu a treia parte din jumătate dintr-un fânaţ de la satul Bodeşti şi din vatră de sat şi din câmp, şi din ţarină şi din tot venitul. Acelea ei le-au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toma, mare vornic de Ţara de Sus, pentru o sută şi patruzeci de <galbeni> ungureşti, bani gata.

Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele credincios şi cinstit, Toma, mare vornic, acele mai sus înainte zise a opta parte din satul Bodeşti, şi a opta parte din Dănceşti, şi cu loc de moară pe râul Cracău, şi cu o poiană de fân de la Muncei, anume Grigoia, şi cu a treia parte din jumătatea unui fânaţ de la Bodeşti şi din vatră de sat, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

La Iaşi, în anul 7154 <1645> octombrie 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua o însemnare contemporană>: Ispisoc domnéscu de la Pătărnicéşti şi de la Damaschin, pré părţile lor de Bodeşti şi din Dănceşti[i], <alta din sec. al XVIII-lea>: s-au scris г <3>, <una din sec. al XIX-lea>: 7154 <1645> octomv(rie) 24 <şi una modernă>: No. 49.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/49. Orig. slavon, hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu timbrat. Cu o trad., din 1827 iunie 4, de Nathanail.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 92-94, nr. 56 (orig. slavon şi trad. edit.).

www.dacoromanica.ro

232 1645 (7154) octombrie 25, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, <Б>[1](о)жию м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adecă s-au pârâtu de faţ(ă) înnaintea domniei méle To[o]ader, ficiorul lui Isac, şi cu Vas(i)lie Negrul şi[1] cu Danul de Tâlhăreşti, pentru o parte de ocin(ă) din Plop[l]éni, dzâcându To[o]ader, ficiorul lui Isac, că are cumpărătur(ă) de la Petriça, fratele lui Vas(i)lie Negrul, din[n] a treia parte de satu, din partea din sus, giumăta[a]te, care parte au dzâs că i-au fostu cumpărătur(ă) şi Petricăi de la un unchiu al său şi a lui Vasilie Negrul, ia[a]r Danul au datu samă că n-au a[u]vutu Petrica nici o cumpărătur(ă) de la nime, făr(ă) câtu au avutu ei moşie, acea a treia parte de satu. Dici pre acea parte au fostu patru fraţi a ei: doi au fostu sterpi şi doi cu ficiori. Dici să înparte acea a treia parte în doo părţi. Dici giumăta[a]te de acel stâlpu s-au aflatu vândută de Petrica.

Dici domniia mea li-am socotitu légé: de va avea Petrica vreun deres de cumpărătur(ă) de la acel unchiu al lor, el va fi vândutu a sa cumpărătur(ă), iar de nu va avea, el au vândutu şi partea fraţilor săi. Dici ca să aibă fraţii lui, Vas(i)lie şi cu alţii, ca să alegi într-alte ocine ce va fi avându Petrica, pentru căci n-au avutu zapis de cumpărătur(ă), ce au rămas Danul pre Vas(i)lie şi pre Toader, să n-aibă nime triab(ă) la acea giumăta[a]te de stâlpu ce au rămas nevândută[2], făr(ă) Danul cu oamenii săi, nici să s(e) mai pârască de aiasta pâră, în véci.

Оу Іис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) ке <25>[3].

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLIX/14. Orig., hârtie difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie.

---

[1] Şters.

[2] „ce au rămas nevândută", scris, de aceeaşi mână, deasupra rândului.

[3] Data scrisă de altă mână şi cu altă cerneală.

233 1645 (7154) octombrie 26, Iaşi

† Смѣренїи ермонах Ѳеофан егѵмен и вес събор ѡт с(вѧ)таа монастир, г(о)лемїи Пандократор, идеж(е) ест храм Възкрес(е)нїа Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)са нашего Їисѵс(а) Х(ри)ста[1]. Scriem şi dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum ne-am tocmit de bunăvoia noastră, de nimene siliţi, nici nevoiţi, vădzându sărăciia şi neştita[2] sfânteei mănăstiri, şi de o parte şi de alta, ne-am vorovit cu tot săborul sfânteei mănăstiri şi ne-am tocmit cu giupânul Toderaşco logofătul cel mare de i-am vândut o selişte în ţinutul Dorohoiului, anome Cră<i>[3]nicenii, pe apa Prutului, dereptu patru sute de lei bătuţi, şi cu acei bani să ne facem la Sârbi un heleşteu şi cramele şi viile să lucrăm la Cotnar(i), că au rămas pustie.

www.dacoromanica.ro

Deci, după noi şi după moartia noastră, ceneva den fraţi sau den călugări sau hie cene va hi, să nu să mai améstece într-aiasta tocmală sau să scornească vreo pâră pentru această selişte, că mai pentru mare nevoie şi scădéria sfântei mănăstir(i) am făcut aceasta tocmală cu acestu boiariu, căci că dintr-altă parte n-am avut cu ce ne apuca.

Ş-au fost atuncea călugări: popa Theofan egumenul, şi popa Ioan proegumenul, şi popa Theodosie proegumneul, şi popa Nicolae proegumenul, şi popa Ghelasie proegumenul, şi popa Damaschin, şi popa Gheorghie, şi Iorist, şi Rafail şi alţi toţi călugării mărturisim şi scriem şi dăm ştire cu cest zapis al nostru.

Iară cene va strica aceasta tocmală să fie proclét ѡт Г(оспод)а Б(ог)а сътвор(и)шаг(о) н(є)бо и землѧ и ѡт Пр(ѣ)ч(и)стаа єго М(а)т(є)рѣ и ѡт въсѣх С(вѧ)тых, амин[4].

Ş-au pus şi pecétea sfântei mănăstiri, să să ştie, pre mai mare credinţă.

Пис ꙋ Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1645>, ѡк(товрїꙗ) кѕ <26> д(ь)ни.

Їѡан писал.

<Pe aceeaşi filă o însemnare din prima jumătate a sec. al XVIII-lea>: † Acestu Toderaşco log(o)fătul ce au cumpărat acestu sat de la călugării de Pandocrato<r>[3] au avut Toderaşco un ficior, anume Andrieş, şi Andrieş au vândut acestu sat şi cu alte sate moşului nostru, lui Iordachii Cantacuzino celui bătrân. Şi acmu cele sate au rămas la cumnată-me, Catrina spăt(ă)roae Păşcăniţa. Deci, când ar trebui să s(e) cerci la niamul d(u)milor sal(e), cari a ţine satul Ciurbenii, ce iaste la ţinutul Dorohoiului.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapisul călugărilor de la Pandocrator pre sat, pre Crăinicéni <şi alta de la înc. sec. al XIX - lea>: Anul 7154 <1645> octomvrii 26. No. 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, X/2. Orig., hârtie, filigran, cerneală cafenie, sigiliul mănăstirii Pantocrator <Todireni> aplicat în cerneală neagră.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 94-95, nr. 57 (orig.).

---

[1] "† Smeritul ieromonah Theofan egumen şi tot soborul de la sfânta mănăstire, numită Pandocrator, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos".

[2] Probabil, cuvânt preluat din ruso-ucraineană cu sensul „nenorocire, nenoroc".

[3] Omis.

[4] „de Domnul Dumnezeu Făcătorul cerului şi pământului şi de Preacurata lui Maică şi de toţi Sfinţii, amin".

www.dacoromanica.ro

234 <Înainte de 1645 (7154) octombrie 27>

† Adecă eu, Udrea, fe<cio>[1]rul lui Stan de Câni, den Ţara Muntenească, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al meu, de nim(e) nevoitu, am vândutu dumisali, lui Ghiorghiţ(ă) mari sulgériu, un ţigan, anume Dumitru, careli l-au fostu cumpăratu părinţii mei, l-am vândutu du<mi>[1]sali, dreptu ...[2].

Ş la tocmal(ă) ni-au fostu dumnealui: Andoca şi ...[2].

Şi, pentru credinţa, mi-am pus pecétea, să s(e) ştie.

Ζοτυ Αργιρ μαρτιρο <m. p.>[3].

Аз, Їримиє искал <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Pe Dumitru ţiganul, <urmată de o însemnare în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXXV/49. Orig., hârtie (20 × 16 cm), sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală.

Datat în funcţie de doc. următor, din 1645 (7154) octombrie 27.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 360, nr. 1818 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Loc liber.
[3] Zotu Arghir martor.

235 1645 (7154) octombrie 27, Iaşi

† Adecă noi, Vasilie Banul medelnicériul cel mare, şi Erimiia Vânculeţ şetrariul cel mare, şi Răcoviţi Cehan al doile log(o)f(ă)t, şi Şaidir logofătul al treile, şi Andreiaş Răcoviţi postelnicul, şi Vas(i)lie Roşca vornicul, şi Costantin Ciogolea vornicul şi alţi boiari din curtea dumisale, lui vodă, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Udrea, ficiorul lui Stan de Câine din Ţara Muntenească, de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nici asuprit, şi au vândut a lui dereptu şerbu ţigan, anume Dumitru, care ţigan iaste dereptu cumpărătură tătâne-său, lui Stan de Câin[n]e. Acesta ţigan l-au vândut dumisale, lui Gheorghie Ştefan sulgériul, dereptu ...[1] galbeni.

Şi i-au plătit dumnealui deplin dinnaintea noastră.

Deci, vădzindu de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, făcut-am dumisal(e) şi de la noi această scrisoare, să-i fie dumisale de credinţă.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit cu mânule noastre.

Şi eu, Dumitraşco, am scris, să s(e) ştie.

V Іас, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡк(товрїꙗ) кз <27>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Василїе Банꙋл вел мед(елничѣр) <m.p.>.
Racoviţă Cehan log(o)f(ă)t <m.p.>
Аз, Андреи Раковицъ пост(е)лник, искал <m.p.>.
Аз, Шаидир лѡг(о)ф(е)т, искал <m.p.>.
Ghiorghie Catargiul aga <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXIX/4. Orig., hârtie difolio (30 × 20 cm), filigran.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 360, nr. 1819 (rez. după orig.).

---

[1] Loc liber.

236 1645 (7154) octombrie 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд н(а)шеми мѡлдавскими болѣри, великих и малих, слꙋга наш Ꙋдрѣ апрод, с(ы)нь Стан де Кънe ѡт Мѵнтѧнскои Земли, нѣким непонꙋжден(и) а не присилован(и), и продал их прав холоп циган, имѣ Дꙋмитрꙋ, которїи циган бѧше прав за викꙋпленїе ѡт(ь)цꙋ емꙋ, Стан де Кънe. Тое циган ѡн продал нашемѵ вѧрномѵ болѣрин, Гиѡргїе Стефан вел сѵлцар, радї ...[1] ꙋгарских.

Тѧм радї и г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѣхом за ег(о) доброю токмеж(е) и полною заплатѵ, и ѡт нас ещеже дадохом и потвръдихом болѣ<р>[2]ин н(а)шемѵ више писан, Гиѡргїе Стефан вел сѵл(цꙗ)р, на тот цига<н>[2], имѣ Дꙋмитрꙋ, како да ест и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми прав холоп[3] циган.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.
Ѵ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнд ѡк(товрїꙗ) ки[4].
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.
Иѡ Василие вѡевѡда <m.p.>.
† Кѡрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldoveiu. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Udrea aprod, fiul lui Stan de Câne din Ţara Românească, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreptul lor rob[1] ţigan, anume Dumitru, care ţigan a fost drept de cumpărătură a tatălui lui, Stan de Câne. Acel ţigan l-a vândut credinciosului nostru boier, Ghiorghie Ştefan, mare sulger, drept ...[2] ughi.

De aceea şi domnia mea, dacă am văzut buna lui tocmeală şi plată deplină, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Ghiorghie Ştefan, mare sulger, acest ţigan, anume Dumitru, ca să-i fie şi de la domnia mea drept rob[3] ţigan.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7154 <1645> octombrie 28.
† Însuşi domnul a spus.
Io Vasilie voievod <m.p.>.
† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXXV/6. Orig. slavon, hârtie difolio (30,5 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie.

[1] Loc alb în orig.
[2] Rupt.
[3] În orig: χонοп.

237 1645 (7154) octombrie 29

7154 <1645> oct(om)vri(e) 29. Ispisocul domnului Vasile v(oie)vod prin cari înputerniceşte pe un Ioan Buftei din Prohozăşti şi Rusu de a ţine şi a apăra o ocină şi moşie a lor ci au la satul Prohozăştii, i Măzăeştii şi Cernu.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, p. 27 v., nr. 3. Rez. într-o anafora din 1833 octombrie.

238 1645 (7154) noiembrie 1

7154 <1645> noicmv(ric) 1. Alt suret de pe ispisocul domnului Vasâli v(oe)vod prin care iarăşi(i) să întăreşti stăpânire pi părţile din Năsoeşti lui Ionaşcu Solomon şi fratelui său, Lupu, ficiori lui Dumitraşcu Solomon, după giudecata ce-au avut atunce înnaintea domnii sale şi înnainte a tot Sfatul, cu Vasâli Ferindei i Dumitraşcu cu fraţii lui şi alţii.

Arh. Naţionale Iaşi, Min. Justiţiei, Tr. 1785, opis II – 2036, Anaforale, dosar 15, f. .93. Rez.
Idem, Fond M. Costăchescu, Caiet III, p. 2641, nr. 1418 (copie de M. Costăchescu, după Anaforale 15).

239 1645 (7154) noiembrie 3, Iaşi

Vasile voievod. Dat-am cartea domnii mele slugii noastre, lui Pătraşco aprodul, ca să fie tare şi puternic cu cartea domnii mele a chema şi a soroci pe Grigore Hurmeziu, şi pe p(o)p(a) Maftei, şi pe Petrişoru şi pre Isac din Pribeşti, să vii toţi de faţă înaintea domnii mele şi să aducă Isac şi un ispisoc, ce scrie lui Isac de cumpărătură a siliştei Popeştii, ce au cumpărat de la Hurmeziul[1].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1220 (Condica Mănăstirii Râşca), f. 50 r. Copie prescurtată de la mijlocul sec. al XIX-lea.

Ibidem, f. 65 (copie) şi f. 16 v. (reg., fără dată de zi); idem, ms., nr. 1266, f. 5 v. (reg.); idem, Doc. istorice, LIV/247 (rez., fără dată de zi, cu un comentariu despre autenticitatea actelor).

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, K/384, p. 355 (rez. în anaforaua din 1825) şi K/334, p. 9 (menţ.).

EDIŢII: Th. Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 329 (menţ.); *ibidem*, XX, p. 255, 258, 276, 286-287 (menţ.); *ibidem*, XXII, p. 285 (rez.); Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 57, nr. 9 (regcst); Bianu şi Nicolăisa, *Catalog*, III, p. 306 (rez.); *Catalog*, II, p. 360, nr. 1822 (rez.).

---

[1] În continuare, urmează textul prin care se dovedeşte falsitatea unui document, din veleatul 7155, prezentat de Isac.

240 1645 (7154) <înainte de noiembrie 6>

† Eu, Vasile de Huş(i), зєат[1] Deli Iani, şi fămeia mea, Aniţa, şi coconii miei scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am vândutu, de bunăvoia noastră, pre Simion ţiganul şi cu ţ<ig>[2]anca şi cu feciorii lui, anume: Vasilie şi o fatî, anume Chireana, şi pe Sava şi o fatî a Chirane(i) şi doaî féte a lui Vasilie, dereptu cincidzăci de lei.

Şi în tocmala noastră au fostu: dumnealui comisul Andreiaş, şi popa Dumitraşco de la beséreca lui Ştefan vodă, şi Ianciu pivnicériul de Huşi, şi Clifaş şoltuzul de Huşi şi Mihălachi, feciorul Sascâ(i) ot Iaşi.

De aceasta mărturisim, ca să-i fie dumisale ţigani de moşie. Şi, de credinţă, am pus şi peceţile.

Şi eu, Mesan diiacul, am scris, ca să s(e) ştie.

L(ea)tu 7154 <1645-1646>.

Vasilie <m.p.>[3]; Aniţa <m.p.>[4]; † Ereu Dimitrie <m.p.>[3]; † Mihăilachi <m.p.>[3]; Ianciu <m.p.>[4]; Mesan <m.p.>[4].

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de ţigani de la Vasilie ot Huşi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXXV/162. Orig., hârtie difolio (30,5 × 19,5 cm), filigran, cinci sigilii inelare, patru octogonale şi unul rotund, aplicate în fum: al lui Vasilie, cu o pasăre în câmp, al preotului Dimitrie, cu icoana unui sfânt în câmp, al lui Mihăilachi, cu un scut oval în câmp, încărcat cu un animal, al lui Ianciu, cu o pasăre în câmp, şi al lui Mesan, cu două păsări afrontate în câmp, şi o amprentă digitală, aplicată în fum.

Datat în funcţie de doc. următor, din 1645 (7154) noiembrie 6.

---

[1] „ginerele".
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Amprentă digitală.

www.dacoromanica.ro

241 1645 (7154) noiembrie 6, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înaintea noastră[1] şi înaintea alor noştri moldoveneşti boieri, la cei mari şi la cei mici, giupânéasa Buciumoaie şi cu feciorii ei şi s-au pârât de faţ(ă) înaintea noastră cu Vas(i)lie, ginerele lui Deli[1] Iane, de târg de Huş(i), pentru nişte ţigani, anume Simion şi cu făméia lui şi cu ficiorii lor, anume Vasilie şi cu doao féte a lui, şi Sava şi Chireana şi cu o fată a ei, dzicându giupâneasa Buciumoaie cum aceşti ţigani i-au pus zălog la socrul lui Vasilie, la Déli Iani, dereptu cindzăci de zloţ(i), iar Vasilie aşea au dat samă cum nu sintu puş(i) zălog, ce sintu vânduţ(i), cum au arătat şi zapis de la mâna Buciumoaie(i) şi carte de rămas cum s-au mai pârât de faţ(ă) înaintea noastră.

Deci domnia mea am socotit şi am arătat cu<m>[2] sintu deripţi şerbi ţigan(i) lui Vas(i)lie şi cumpărătur(ă) socru-său, lui Deali Iani, iar Buciumoaie şi cu ficiori(i) ei pârăscu făr(ă) isprav(ă). Şi au rămas ei dinnaintea noastră şi din toată légea ţărăi.

Iar Vasilie s-au îndireptat cum de acum înainte ca să aibă el a-şi ţiné ai săi direpţi ţigani ce mai sus scrie Simion şi cu făméia lui şi cu ficiori(i) lor şi cu nepoţi(i) lor.

Şi de această pâră să nu să mai pârască niciodată, în véci, preste cartea domnii méle.

Ꙋ Ѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645>, м(ѣ)с(ѧ)ца ноєв(рїꙗ) ѕ <6>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
† Гаврил хєтман ꙋчи(л).
† Дѵмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXLI/33. Orig., hârtie, difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat.

242 1645 (7154) noiembrie 6, Iaşi

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domniia mea la slugili domnii méle, la Dumitru vornicul de Botăşiani şi la Dumitraşco Şaidir din Şendrişéni. Dămu-vă ştire că s-au pârâtu de faţă înnaintea domnii mele Năstăsie din Vicoléni şe Cazăceştii cu Pătraşco Ciogolea ce au fostu log(o)fătu, pentru o moşie din Pomârla de la ţinutul Dorohoiului, dzicându Tănasie şi cu Căzăceştii, înnaintea domnii méle că le înpresură neşte loc a lor la satu la Pomârla şi au dzis că n-ari Ciogolea nici o treabă acolo. Şi au scos de au arătatu înnaintea domnii méle nişte direase de la Irimiia vodă, făcute, cumu spunea într-acéle direase, diriaptă ocină şi m<oşi>[1]e a lor.

Iar Pătraşco Cio<golea> ...[1] naintea domnii méle un zapis de cumpărătură ce au cumpăratu ...[1] anul de la Grozav, şi de la Simion de acolo de la răziaşi(i) lor ...[1] <v>[1]eţi vedea cartea domnii méle iar voi să mergeţi acolo la acel satu ...[1] din

www.dacoromanica.ro

şias<e>[1] dzile în ...[2] săptămâni şi să strângeţi oameni buni şi ...[1] de prenpregiuru şi să socotiţi cu acei oameni buni să înpăr<ţiţi>[1] din Pomârla pre acéle dirése di la Irimiia vodă şi ...[1] acel loc totu. Iar voi să puneţi stâlpi despre toate părţili ...[1] să înblaţi pre direptate, nemăruiuli să fătăriţi şi cum veţi ...<oa>[1]meni buni să faceţi o scrisoare, să daţi ştire domnii méle.

...[1] şi altfel să nu fie.

În Iaşi, în anul 7154 <1645> noev(rie) 6.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXI/57. Copie contemporană, din care lipseşte şesimea din stânga.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 381-382 (orig.); Ghibănescu, *Doc. comunicate*, p. 499 (orig. cu data de zi: 7).

[1] Rupt.
[2] Loc liber.

243 <Înainte de 1645 (7154) noiembrie 7>

Adecă eu, Măricuţa, ce am fostu giupăniasă lui Dimitraşco şoltuzului, şi ficior(ul) lui Pavăl şi fimeia mea[1], Măricuţa, şi Ionaşco şi Chelsiia, şi ficiorii lui Filipu, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum ni s-au prilejit, după ce s-au sfârşit Dumitru şoltuzul ce mi-au fostu mie giupânu şi noî părinte. Noi, pentru bucate ce ni-au rămas, am avut câtăva gâlceavă înaintea dumisale, lui Gligore biv postelnicu, vornicul de Botoşani, şi Dumitru vornicul.

Deci dumnalor ne-au tocmit şi ne-au înpărţit toate bucatele şi bani ce-am avut şi datorii ce-am avut, încă s-au socotit cu boieri dumnalor Cetea[2] Chiosa, şi Tudosie Udre, şi Vasile căpitanul, şi Leca şi Chiriiacu, ficiorii Crâstii, şi Gligore Momiciu şoltuzul cu doisprizăci pârgari şi Ghiorghiţă de Botoşeni; după ce, cându s-au făcutu zapisul, fost-au şi preoţii ce-i domneşti: popa Pântea, şi popa Ionaşco de curte şi popa Ionaşco a Merăuţii, şi au mărturisit şi înaintea dumisale, lui Solomon visternicul, şi dumisale, lui Pavăl dvornicu de poartă. Deci după ce ne-au tocmit dumnealui şi ne-au înpărţit dumnialui, Gligore vornicul de Botoşani, au pohtit a dumnisale ce să vine din toate.

Deci noi am socotit şi i-am dat toate părţile de ocină ce am avut eu, Măricuţa, fimeia lui Dumitraşco şoltuzului, şi cu ficiorii lui ce mai sus scrie, din sat din Băiceni, din ţinutul Hârlăului, nime dintru ruda noastră să nu aibă a întoarce, pentru căci este a noastră cumpărătură. Şi direse ce-am avut li-am dat toate pre mâna dumisale, lui Grigore vornicul de Botoşani, pentru căci le-au tocmit dumnialui. Şi ce-au fostu venitul de la noi ne-au lăsat.

Şi noi încă i-am dăruit acele părţi de ocină ci ne sîntu cumpărătură noî, nime să nu să amestece dintru ruda noastră sau dintr-altă săminţie să strice a noastră danie, pentru căci să hie pomană dumisale şoltuzului.

www.dacoromanica.ro

Iar cine să va amesteca să fie trecletu şi procletu de 318 Oteţi şi de 12 Apostoli şi să aibă parte cu Ariia.

Şi eu, Grigore postelnicul, să aibu a pomeni pe Dumitru şoltuzul şi pre giupâneasa dumisale, Măricuţa, până la a mea moarte.

Pre mai mare credinţă, am pus şi peceţile şi iscăliturile, ca să să ştie.

Pavăl, Ionaşco, Măricuţa, Solomon vistiernicul, Crâstea Chiosa şi alte trii iscălituri şi patru peceţi.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXI/4. Copie, din 1814, în „Condica pentru Băiceni" a domniţei Zmaranda Calimah.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCCXXXI/19 b. (rez.).

Datat după doc. următor, din 1645 (7154) noiembrie 7.

---

[1] Greşit, în loc de: „lui".

[2] Greşit, în loc de: „Cârstea".

244 1645 (7154) noiembrie 7

Noi[1] Vasile v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldavviei. Iată au venitu înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, a mari şi mici, sluga noastră Grigorie biv postelnicu, urednicu din Botoşani, şi giupâniiasa lui cu zapis de la însuşi Măricuţa, giupâniasa lui Dumitru biv şoltuzu şi de la copiei lui, Dumitru, de <la>[2] Pavăl şi fimeia lui, Măricuţa, şi Ionaşco, şi Chelsie şi Filipu, scriind într-acel zapis cum că ei, de a lor bunăvoie, de nimine nevoiţi, nici siliţi, au datu şi au dăruitu toate părţile lor de moşie şi cu vecinii ce-au avutu ei din satul Băicenii, ţinutul Hârlăului, ce le-au fostu lor cumpărătură dinpreună cu boieriul ei, Dumitru şoltuzul, pe care parte de moşie au dăruit-o ei sămînţiilor lor, lui Grigorie biv postelnicu şi giupânesii sale, pentru sufletul ei şi pentru sufletul părinţilor lor, dinnaintea a multor boieri şi preoţi şi altor ce-au fostu faţă, anume: Solomon visternicul, şi Pavăl vornicul de poartă, şi Crâstea Chiosa, şi Teodosie Udrea, şi Grigorie Momici [şi] şoltuzul cu 12 pârgari din târgul Botoşanii, şi preoţi, anume: preotul Pântea, şi preotul Ionaşco din curtea domniei mele şi preotul Ionaşco a Mierăuţii din Botoşani.

Dreptu aceia, şi domnie mea, cum am văzut acel zapis de mărturie de la însăşi Măricuţa, giupâniasa lui Dumitru şoltuzul, şi de la copiei lui, Dumitru, şi atâţa boieri şi preoţi şi alţii ce-au fostu faţă, domniia mea am crezutu şi de la noi încă i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, lui Grigore biv postelnicu, şi giupânesăi lui, pe acele părţi de moşie din Băiceni şi cu vecini, ca să fie şi de la noi driaptă ocină, şi danie, şi uricu şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul să nu să amestece.

Scris în Iaşi, de Corlat, 7154 <1646> noemv(rie) 7.

www.dacoromanica.ro

Însăşi domnul au poruncit.
Toderaşco vel logofăt.

Este şi tălmăcirea lui de pe limba sirbească, iscălită de Ioan Stamate biv vel pitariu.
Costandin vel logofăt <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXI/5, f. 3 v. – 4 r. Copie, din 1814, în Condica documentelor moşiei Băiceni.
Bibl. Acad., Ms. rom, nr. 3412, f. 40 v. (copie).
Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCCXXXI/19 c. (rez.).

---

[1] Greşit, în loc de: „Io".
[2] Omis.

245 1645 (7154) noiembrie 10

7154 <1645> no(ie)mv(r)i(e) 10.
De la Grigori, sân Cozmii, nepotul Ilei, strănepotul Rusăi, din giumătate de sat a opta parte, din parte Rusăi, din sat Voloconţăştii, pe apa Prutului.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, LXXV/17, nr. 3. Menţ.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1824.

246 1645 (7154) noiembrie 14

† Adécă eu, anume Dumitru, feciorul lui Urs(u) dén Cherchijen(i), dén ţânutul Hârlăului, mărturisescu cum eu, dé nimene nevoit, nici silit, ce de-a me bunăv<o>[1]ie, am vândut a me dereptă ocină şi [şi] moşie[2], ce să va alege parte me, şi <c>[1]u to(a)tă voie me şi ştire tuturor fraţilor miei, şi o am vândut dumisal(e), logofătului, lui Şeidiri. Şi mi-<a>[3]u dat 2 boi, de mi-<a>[3]u ales dén şese boi.
Şi această tocmală s-au făcut déntre mulţi oamen(i) buni, anume: Ion dé-acole, şi Nuor, feciorul lu<i>[1] Păcurar dé-acole, şi Onuca de-acole, şi Ştefan Beican de-ac<o>[1]le, şi Vas(i)lie Ciopată de-acole, şi Ştefan Popel(e) dén Tâlhăreşt(i), şi I<l>[1]ie, feciorul pope<i>[3] Budéai de-acole şi mulţi oameni bun(i), tin<eri>[1] şi bătrân(i), dén sat şi megiiaş(i).
Aşişdére, noi, vădzându tocmal(a) dé a lor bunăvoie şi plată deplin(ă) şi ne-m tâ<m>[3]plat şi noi într-ace tocmale. Noi, pré mai mar(e) credénţă, ne-m pus şi peceţile, să să ştie.
Şi eu, popa Vas(i)lie, le-<a>[3]mu scris mărturie.

www.dacoromanica.ro

<În josul filei, însemnarea, de aceeaşi mână, cu aceeaşi cerneală>: Şi s-au făcut aceast(ă) tocmal(ă) în dzilel(e) lui Vas(i)lie vodă, cu mila lui Dumnădzău, dom(n) Ţărăi Moldovei.

Пис(а) въ лет(о) ҂зрнд <7154/1645>, în luna noe(m)v(rie), ді <14> д(ь)н(и).

<Pe verso, două însemnări contemporane>: † Zapis pintru Cerchejin(i) <şi> Şeidir <şi alta modernă>: 7154 <1646> (sic!) noe(m)v(rie) 14. No. 1.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCLXXVII/7. Orig, hârtie (25 × 18,5 cm), rupt la îndoituri, lipit, cinci amprente digitale aplicate în cerneală neagră.

Ibidem, MCCCXXXVI/52 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXXVI/9, 10, 22 (f. 1, nr. 2), 147 şi 417 (rez.); idem, Colecţia „Litere", Condica K/372, p. 238 (menţ.).

---

[1] Rupt.

[2] „şi moşie", scris deasupra rândului, de aceeaşi mână.

[3] Omis.

247 1645 (7154) noiembrie 15, Iaşi

Un ispisocu g(os)pod de la Vasâli v(oie)v(o)d, din 7154 <1645> noiemv(rie) 15, prin cari să cuprindi că, după giudecata ci au avut boierinul Gavrilaş Mătieş log(o)f(ă)t cu egumenul şi tot soborul de la besărica Sfânt(u)lui Ioan Novi din Tătăraşi, pentru 12 fălci de vie de la Cotnari din Dialu Piscopului, dovedindu-s(e) că nu era viile ci ceri egumenul, ci era dreptu a lui Gavrilaş boieriului, cari le ave de la giupâneasa lui Necoriţi hat(man), i se întăreşti stăpânire numitului boieri, Gavrilaş, pe aceste 12 fălci de vie.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXX/113, f. 1 r., nr. 5. Rez. dezv. într-un perilipsis din 1827 decembrie 20.

248 1645 (7154) noiembrie 17, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѹсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Ѳеѡфан егѹмен и вес събор ѡт с(вѧ)таа монастир, називаемїи Пандократѡр, идеж(е) ест храм с(вѧ)тое Възнесенїе Г(оспод)а Б(ог)а и Спаса нашего, Ї(їсѹ)с(а) Х(рист)а, никим непонѹжденни а ни присиловани, нѫ по их доброю волю, и продали их правѹю ѡтн(и)нѵ и даанїе едно селѡ, на имѣ Кръиничѣнїи, на рѣцѧ Прѹт, ѹ волѡст Дорохоискомѹ, которое селѡ ест даанїе и милованїе с(вѧ)тѣи

www.dacoromanica.ro

монастири ѡт ктитора с(вѧ)тѣи монастири, ѡт Тоадер Могила. Тое продали нашемꙋ вѣрномꙋ и почитенномꙋ болѣринꙋ, Тодерашкови великомꙋ лѡг(о)фетꙋ, ради четири ста левковиχ бытиχ.

Ино, г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѣχом междꙋ ними доброволною токмеж(е) и испълною заплатꙋ, тиχ виш(е) писанниχ п(и)н(ѣ)ѕи, ꙋ҃ левкови, п(и)н(ѣ)ѕи готови, въ рꙋки калꙋгери, и ѡт нас дадоχом и ꙋтвръдиχом нашемꙋ више писанномꙋ, вѣрномꙋ и почитенномꙋ болѣрѣнꙋ, Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, на тое виш(е) прѣд реченное селѡ, на имѣ Кръиничѣнїи, како да ест емꙋ и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и кꙋпежно, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсем доχодом, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ꙋмишает прѣд сим листѡм г(о)сп(о)дств(о) ми.

ꙋ Ѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд ноев(рїꙗ) ѕі҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ꙋрѣке вел дворник <m.p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Theofan egumen şi tot soborul de la sfânta mănăstire, numită Pandocrator, cu hramul Sfânta Înălţare a Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi danie un sat, anume Crăinicénii, pe râul Prut, în ţinutul Dorohoi, care sat este danie şi miluire sfintei mănăstiri de la ctitorul sfintei mănăstiri, de la Toader Moghilă. Aceea au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Toderaşco mare logofăt, drept patru sute lei bătuţi.

Deci domnia mea, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală şi plată deplină, acei mai sus scrişi bani, 400 lei, bani gata, în mâinile călugărilor, şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului, credinciosului şi cinstitului nostru boier, Toderaşco mare logofăt, acel mai sus înainte zis sat, anume Crăinicénii, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7154 <1645> noiembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Ureche mare vornic <m.p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: ѡт Кръиничѣни, ѡт Дорохою („de la Crănicéni, de la Dorohoi") <şi una din sec. al XIX-lea>: Anul 7154 <1645> noiemvrii 17. No. 3.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, X/3 a. Orig. slavon, hârtie difolio (43 × 28,1 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat. Cu o trad. din sec. XVIII, ibidem, X/3 b.

www.dacoromanica.ro

Idem, Fond Divanul Domnesc, tr. 1450, ap. 1651, dosar 43, p. 64 (rez.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, vol. II/2, p. 96-97, nr. 58 (text slavon după orig. şi trad. edit.).

249 1645 (7154) noiembrie 17

† Eu, Nastasiia Ştefăneas(a), singură eu, de bunăvoia mea, de nim(e) nevoită şi nesilită, nici înpresurată, ce de a mea voie, am vândut casa mea cu tot locul cât iaste lângă casa Măriei bărbieriţei, înpotriva Picioragăi, unde să încépe Uliţa unde să vende făina, vândut-am egumănului de svânta mănăstire, de la Svétei Gheorghie de la Hlincea, deréptu şeasădzeci de galbeni, ca să le fie ocin(ă) şi moşie, şi nime de feciorii miei treab(ă) să n-aib(ă), nici fată, nici fecior, nici ginere, nici nepot, nici altă rudă, cene să va alége de ruda mea mai aproape, să n-aibă treab(ă) cu aceasta casă ce-am vândut eu, să pârască sau să întoarcă, că iaste cumândul mieu.

Şi la tocmala noastră şi la datul banilor au fostu mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, şi vecini, den sus şi den gios, şi neguţători, anume: Gheorghie Dimuţ(ă) neguţătoriul, şi Radul sluga dumisale hatmanului, şi Neculai zugravul, şi Petrea călă[l]raş de Ţar(i)grad, şi Ionaşco Picioraga, şi Agafie Zot(a) şi Lazor dăr(ă)banul.

Şi, pre mai mare mărturie, pusu-ne-am şi peceţile, să fie de credinţă.

Şi eu, Gavril diiacul, am scris, ca să s(e) ştie.

Л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ноев(рїꙗ) зі҃.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXIX/3. Orig., hârtie difolio (30,3 × 19 cm), cerneală neagră, cinci sigilii inelare aplicate în fum: unul, octogonal, cu legenda în exergă, cu slove chirilice: „Nicola Gorchi", având în câmp un leu, deasupra căruia se află o coroană şi o semilună; altul, tot octogonal, cu legenda în exergă, cu slove chirilice: „† Nicolachi", avân în câmp o pasăre; două rotunde şi unul romboidal.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 644 (Condica Mănăstirii Aron Vodă), f. 6 v. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1825 (rez. după rez. din Ms. nr. 644).

250 1645 (7154) noiembrie 18

† а҃ ispisoc ot Vas(i)lie vod(ă), л(ѣ)т(о) ҂зрнд ноев(рїе) иі҃, precum, pop(a) Isac cu preoteasa lui, Ileana, şi de la frate-său, Toader, ficior Anniţii, nepoţi Arvasii ot Negoeşti, au vândut a lor ocin(ă) din sat din Mărişăşti, a patra parte, câtă să va alege din parte Haragăi, Tomei vor(nicului), drept ѕі҃ lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXV/87. Rez. dezv. într-un „izvod de zapise ce sîntu cumpărătur(i) din Mărişăşti, ce s-au aflat în zapisăli de la giupâneasa lui Iordache med(elnicer)".

www.dacoromanica.ro

251 1645 (7154) noiembrie 19, Iaşi

† Adecă eu, Gavrilaş Căpotici, scriem şi mărturisim, însumî pre mene, cu cestu zapis al mieu, cu(m) eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, am vândut a mea direaptă ocină şi cumpărătur(ă) din giumătate de sat de Văscăuţ(i), din partea de sus, din partea Simei, ce să va alége, a şias(a) parte, ce iaste la ţinutul Sorocei, cu loc de hăleşteu, şi cu fânaţ, şi cu pométe şi cu tot venitul; ce aciastă parte de ocin(ă), ce mai sus scriem, ne-au fost noao direaptă cumpărătur(ă) de la Andreica, ficiorul Simei, nepotul lui Ionaşcico. Aciasta parte de ocină o am vândut dumisale, giupânului Iordachie marele vistiiarnic, dereptu ...[1] de lei bătuţ(i).

И în tocmala noastră s-au tămplat: Gheorghie Catargiul aga, şi Andoca zlătariul, şi Dima ce au fost staroste, şi Dumitraşco Cărstiian, şi Dumitraşco Tăbârţă, şi Gligoraşco Poroh, şi Vasilie Ştiucă braşovanul şi alţi oameni buni şi ficiori de boiari.

Şi dirése ce am <a>[2]vut de cumpărătur(ă), încă le-am dat pre mâna dumisa[a]le vistérnicului, ca să-i fie dumisal(e) direaptă ocni(ă) şi cumpărătur(ă), în veci.

Şi, mai pre mare credinţă, ni-am pus pecétea şi am iscălit şi aceşti boiari şi ficiori de boiari toţ(i), să-i fie dumisal(e) de credinţă până-s(i) va faci şi dirése domneşti.

Şi eu, Dumitraşco uricar, am scris să se ştie.

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ноєв(рїꙗ) ѳї <19>.

Gavrilaş Căpotici <m.p.>[3].

† Аз, Дꙋмитрашко Кърстиꙗн, искал <m.p.>[3].

† Gligorie Poruh <m.p.>[3].

† Vasilie Gărbea mărturisescu <m.p.>.

† Eu, Dima proi(n) starostea <m.p.>[3].

Αντοκα[4] <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXIX/4. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră: al lui Gavrilaş Căpotici, rotund, cu o păsăre în câmp, al lui Dumitraşco Cârstian, octogonal, cu un decor neclar, al lui Gligorie Poruh, octogonal, cu o cruce în câmp şi legenda neclară şi al lui Dima fost staroste, oval, cu o cruce şi slove în ligatură în câmp.

---

[1] Loc liber.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Lectură nesigură.

252 1645 (7154) <noiembrie> 21, Malinţi

† Adecă eu, Costanda, giupâneasa lui Ion Terţei den Vincicăuţi, şi cu frate-mieu, cu Vasilie Ciudinschii, şi cu ficior(u)-mieu, cu Todosi, şi cu alţi ficiori ai miei scriu şi

www.dacoromanica.ro

mărturisescu cu cest zapis al nostru cum am luat de la dumnealui, de la comisul Sârbul, o sută de galbeni şi i-am pus dumisal(e) zălog satul Giurgeşti, la ţinutul Dorohoiului, cu tot venitul, ca să n-avem noi treabă la acea sălişte până nu-i vom da banii dumisal(e).

Şi bani să-i dăm dumisal(e) den dzua de Văvedenie la Sântă Măriia Mare, iar de nu-i vom da banii, o sută de galben(i), ban(i) bun(i), la Sântă Măriia Mar(e), dumnealui să socotească ce va mai face acea ocină să ne plătească şi să hie ocina a dumisale, în veci, cu tot venitul. Şi altul den ruda me sau den fraţii noştri să n-aibă treabă a întorce dumisale, căci cându-m(i) ne-au trebuit bani, nici unul n-au vrut să de bani.

Şi în tocmala noastră s-au prilejit: Nacul den Malinţi şi Irimiia Mălai.

Şi eu, Todosie Tertea, am scris şi am iscălit, că să să ştie şi să s(e) creadză.

Ꙋ Малинци, л(ѣ)т(о) *зрнд <7154/1645>, ка <22>.

Costanda <m.p.>

Аз, ...[1].

† Аз, Накꙋл, искал <m.p.>.

† Eu, Erimiia Mălaiu <m.p.>.

† Euă, popa, s-auă prelojetu-sea la cea<s>[2]to tă<c>[2]mala.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIII/9. Orig., hârtie difolio (21 × 15,5 cm), filigran, o amprentă digitală aplicată în cerneală.

Data de lună: noiembrie, am stabilit-o ţinând seama de faptul că împrumutul a fost luat la Vovidenie (21 noiembrie).

---

[1] Semnătură neclară.

[2] Omis.

253 1645 (7154) noiembrie 27

Ispisoc sârbesc de la domnul Vasâli v(oie)v(o)d, din 7154 <1645> noemv(rie) 27, întăritori stolnicului Ghica pe câteva părţ(i) din moşiia Buhăcenii, cu locuri de mori şi de iazuri în Jâjâia, şi din vatra satului, i din câmpu şi din pădure.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Min. Justiţiei, Tr. 1785, opis II – 2036, Anaforale, nr. 15, f. 367, nr. 3. Rez. după o trad. din 1797 martie 28 de Pavăl Debrici.

Idem, Fond M. Costăchescu, Caiet III, p. 2641-2642, nr. 1420 (copie de M. Costăchescu după acelaşi rez.).

254 1645 (7154) noiembrie 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înaintea noastră Gavril, ficiorul Cr(ă)stei Băţul,

www.dacoromanica.ro

fratele Măriei, fata Băţului, şi s-au pârât de faţ(ă) înaintea domniei miele cu sluga noastră, cu Cr(ă)stea vătavul, pentru o parte de ocină din sat din Stogoreni[1], ce-i în ţinutul Cârligăturei, dzicându Gavril cum acea parte a lor de moşie şi o au vândut soru-sa, Măriia, făr(ă) ştirea lui, slugei noastre Crăstei, dereptu 36 ugh(i).

Deci domnia mea am socotit şi aşea le-am aflat lor lége, deaca nu i-au dat Cr(ă)stea vătavul ştire cându au cumpărat acea parte de ocin(ă) ce să va aleage Măriei, ca să aibă Gavril a-i da bani(i) înapoi şi să-ş(i) ţie ocina. Şi s-au luat dzî, în doao săptămâni, ca să-i întoarcă bani(i). Deci, cându au fost la dzî, bani n-au avut Gavril să-i întoarcă Crăstei, ce au rămas din dzi şi din toată légea ţării.

Deci de acmu înainte ca să aibă a-şi ţinea Cr(ă)stea acea parté de ocin(ă) cum o au cumpărat, iar Gavril să nu mai aibă treab(ă) niciodată, în veci, прѧд сим листом наш.

И нак не бѵдет.

Ѹ Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд ноев(рїꙗ) ки <28>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)г(е)т искал <m. p.>.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Carte g(o)spod de giudecată pe pol sat din Stogoreni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLIV/7. Orig., hârtie difolio (30,7 × 21 cm), rupt la îndoituri şi lipsă două treimi din fila a doua, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară, direct pe hârtie, acoperind câteva cuvinte din text (aceste cuvinte se pot citi).

Ibidem, DCCL/49 (menţ.).

---

[1] Corectat ulterior din „Stoboréni".

255 1645 (7154) noiembrie 26, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, наше вѣрнїи болѧрин Гаврилаш Мътеаши бившїи великїи лѡг(о)ф(е)т и тѣгали за лице прѣд нами съ слѵгам г(о)сп(о)дств(а) ми, Лѹпѹл Строескѹл быв ѹрѣдник ѹ Длъгою Полѧ, радї една бѹкатѵ за хотар ѡт хотар село Ѡнѹт, что на Нистрѹ, ѹ в(о)лостѵ Чернъѵцскомѵ, что сѣ именѵет из давнно Парынцы, рѣкъщи болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми виш(е) писанним аж(е) възѣл и ѹпрѣселован слѵга наш(ъ), Лѹпѵл Строескѵл, тоа бѹкатѹ за хотар къ хотар еднно силищи емѵ, что ѡн собы кѹпил, на имѧ Топорѵчивкам, и ѹсѣдали собы село на тоа бѵкатѵ за хотар и поставил имѧ Шимѹшинѹ тотѵ село. А слѹга наше Строескѵл тако казали прѣд нами како ест таа бѵкатѵ за хотар ѡт хотар тое силище, что ѡн собы кѹпили, что сѣ именѵет Топорѹчивка.

www.dacoromanica.ro

Ино г(о)сп(о)дств(а) мы и съ вес Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) ми съдихом на них съ н(а)шим правїи съдом и съ сътворил им листꙋ ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми до нашем вѣрнїи болѣринꙋ, Тодер Петричѣико бывшїи великїи дворник, како ѡн да пошедꙋ там, до тѣх села выш(е) писанними, кꙋпно съ людми болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почтенїи, Тодерашко великїи лѡг(о)ф(е)т, да събирает людї добри ѡт окр(ъ)стнни межїаши и съмотритї за рѣд тим хотари, икеи въ ѡбразом ѡбрѣщают съ тих людї добры, ѡни да имают дати зданїе г(о)сп(о)дств(а) ми.

ţТаж(е), болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми Тоадер Петричѣико дворник и съ ч(е)л(о)векъ ег(о) м(и)л(о)сти, п(а)нꙋ Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, пошедꙋ там и съ многи людї добри, ѡт окръстнни межїаши, и тако ѡбрѣтохом, съ тих людї добры, како ест таа бꙋкатꙋ за хотар, котора възѣл Строескꙋл ѡт хотар село Ѡнꙋтꙋловы, а слꙋга наше Лꙋпꙋл Строескꙋл, ѡн не имают ни едно трѣбꙋ съ тоа бꙋкатꙋ за хотар, и избрали и хотаръл и стлъповал хотар село Ѡнꙋтꙋ ѡткъ въсы сторони, по старомꙋ хотар, по кꙋда из вѣка ѡживали, кто сѣ именꙋет Плиткы, и Липкы и дрꙋгих старїи хотари за камени и сказ<а>[1]ли <с>[1]ѣ тѣх домовех что поставил Строескꙋл на тоа б<ꙋ>[2]катꙋ за хотар, что ѡн рекѫт Шимꙋшинꙋ.

И зостал слꙋга наше Строескꙋл ѡт прѣд нами и ѡт вес закѡн земскои, а наше вѣрнїи болѣринꙋ, п(а)нꙋ Гаврилаш лѡг(о)ф(е)т, ѡн ꙋправил сѧ възѧхом ѡт ег(о) м(и)л(о)ст(и) и ферыю, к҃д златѫ, въ Вистїꙗр г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ино ѡт силѣ напрѣд да имает държати собы праваа ѡтн(и)на, вес хотар село, Ѡнꙋтꙋлови, по старомꙋ хотар и по где избрал и хотарѫл емꙋ хотар томꙋ село Ѡнꙋтꙋ болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми, Петричѣико дворник, и съ тих людї добри, ѡт ѡкръстны межїꙗш, кꙋпно съ че(лове)къ болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писанномꙋ на имѧ ...[3], ѡт Плиткы по окр(ъ)стны даж(е) до Липкы и на дрꙋгих ст(ъ)лопове за камении въ знаменїем, ꙗкож(е) бъдет наипрѣжде и издавнїи дрѣвнии. И да не имает наитѣгати слꙋга наш Лꙋпꙋл Строескꙋл, на болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писаним, радї сїѧ тѣж(е) а ни добивати или ꙋмишати въ тоа бꙋкатꙋ за хотар, что ѡн рече Шимꙋшинꙋл, что с(ѣ) зовет из давнїи Пърынци, ѡт хотар Ѡнꙋт, николиж(е), на вѣкы вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает прѣд сим истином листꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми.

ꙋ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрн҃д, м(ѣ)с(ѧ)ца ноев(рїꙗ), к҃ѕ д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici,

www.dacoromanica.ro

boierul nostru credincios Gavrilaş Măteiaş, mare logofăt, şi s-a pârât de faţă înaintea noastră cu sluga domniei mele, Lupul Stroescul, fost ureadnic la Câmpulung, pentru o bucată de hotar din hotarul satului Onut, ce-i pe Nistru, în ţinutul Cernăuţilor, ce se numeşte de demult Parânţi, zicând boierul domniei mele mai sus scris că sluga noastră, Lupul Stroescul, a luat şi a împresurat acea bucată de hotar cu hotarul unei selişti a lui, pe care el însuşi a cumpărat-o, anume Toporucivca, şi şi-a aşezat un sat pe acea bucată de hotar şi i-a pus numele Şimuşin acelui sat. Iar sluga noastră Stroescul aşa a arătat înaintea noastră cum acea bucată de hotar este din hotarul acelei selişti, pe care el însuşi a cumpărat-o, ce se numeşte Toporucivca.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul domniei mele i-am judecat cu dreapta noastră judecată şi am făcut scrisoare de la domnia mea către boierul nostru credincios, Toader Petriceico, fost mare vornic, ca să meargă el acolo, la acele sate mai sus scrise, împreună cu omul boierului domniei mele credincios şi cinstit, Toderaşco, mare logofăt, să adune oameni buni dintre megiaşi dimprejur şi să socotească de rândul acelui hotar, în ce chip vor afla cu acei oameni buni, ei să aibă a da ştire domniei mele.

Deci boierul domniei mele, Toader Petriceico vornic, şi cu omul milostivirii sale, panul Toderaşco mare logofăt, s-au dus acolo şi cu mulţi oameni buni, dintre megiaşi dimprejur, şi astfel au dovedit, cu acei oameni buni, că acea bucată de hotar, pe care a luat-o Stroescul este din hotarul satului Onut, iar sluga noastră, Lupul Stroescul, el n-a avut nicio treabă cu acea bucată de hotar, şi au ales şi au hotărât şi au stâlpit hotarul satului Onut din toate părţile, după vechiul hotar, pe unde a umblat din veac, care se numeşte Plitca, şi Lipca şi alte vechi hotare de piatră şi s-au dărâmat acele case pe care le-a aşezat Stroescul pe acea bucată de hotar, pe care el o numeşte Şimuşin.

Şi sluga noastră Stroescul a rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar credinciosul nostru boier, panul Gavrilaş logofăt, el s-a îndreptat şi am luat de la milostivirea sa şi ferâie, 24 de zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci din puterea dreptăţii să aibă a-şi ţine ocina sa dreaptă, tot hotarul satului Onut, pe vechiul hotar şi pe unde i-a ales şi hotărât hotarul acelui sat, Onut, boierul domniei mele, Petriceico vornic, şi cu acei oameni buni, dintre megieşi din prejur, împreună cu omul boierului domniei mele mai sus scris, anume ...[3], din Plitca prin prejur până la Lipca şi la alţi stâlpi de piatră şi în semne pe unde a fost mai nainte şi vechi de demult. Şi să nu aibă a mai pârî sluga noastră Lupul Stroescul, boierul domniei mele mai sus scris, ca să nu aibă a dobândi sau a se amesteca în acea bucată de hotar, pe care el o numeşte Şimuşinul, care se numeşte de demult Părânţi, din hotarul satului Onut, nimeni, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7154 <1645>, luna noiembrie, în 26 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco a scris.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Ѡнѹтѵл Вижнии, ѡт волостѵ Чернъѵци („† Onutul de Sus, de la ţinutul Cernăuţi") <şi una modernă>: No. 9-10.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCIII/23. Orig. slavon, hârtie difolio (47 × 37 cm), rupt la îndoituri, lipit, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad. modernă în manuscris şi dactilografiată.

Ibidem, DCCIII/90 (trad. din 1806 decembrie 31).

EDIŢII: Karadja, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*, p. 42-45 (orig. slavon şi trad. edit., cu data de zi greşită: 29).

---

[1] Şters şi rupt.
[2] Rupt.
[3] Loc liber.

256 <1645 (7154)> noiembrie 30

Un zapis s-au luat cu pâră de la ficiorul Udrii, Vasâle, nepot Gânscăi, fără vélét, noiemv(rie) 30.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCIX/49, f 1. Menţ. într-un perilipsis cu documentele moşiei Ghitcăuţi, de la ţinutul Dorohoi, din 1786 martie 22.

Data de an a fost stabilită în funcţie de doc. anterior din perilipsis, din 1645 (7153) iunie 22.

257 1645 (7154) decembrie 1, Târgovişte

Altu zapis a lui Negre diiacul, feciorul lui Gherman, nepot Stanciului Bolde din Negrileşti, ot ţinutu(ul) Putnii, ce lăcuieşte în Vrance, întru care scrie că, de bunăvoie lui, de nime nevoit, a vândut mării sale Matei Basarab v(oie)vod toată parte lui de moşie din Poiana Sovedjći, de pre apa Dobromirului, doao părţi de ocină, din tot locul, cu tot venitul, ce s-ar alege, care ocenă iaste înpregiurul mănăstir(i) mării sale, Sovejii, unde stă mănăstirea Soveja, care moşie iaste aleasă şi stâlpită de părinţii lui; doao părţi, dereptu 100 ug(hi), bani gata, cu încă mărie sa s-au milostivit şi i-au mai dat piste tocmală, 20 de galbeni, deosăbi<t>[1], ca să hie moşie sfintei mănăstiri, în veci.

Şi nime din oamenii lui să nu s(e) amestece pe<n>[1]tru că ei au luat bani deplin de la mărie sa, 120 ug(hi), dinainte a tot Divanu, care toţi s-au iscălit, să să ştie.

Ѹ Тръговеще, в(ъ)лет ҂зрнд <7154/1645>, деке(м)вр(їа), а <1>.
Eu, Negre diiac.

www.dacoromanica.ro

Eu, Grigore, nepot Negrii.

Mălaiu vist(iernic) pripagu[2].

Barbul vel ban; Dragomir vel vor(ni)c; Radul vel log(o)f(ă)t; Stroe vel vist(ier); Costandin vel post(elnic); Radul Mihalu vel comes; Diicul vel spat(ar); Preda vel clucer; Drăguşan vel pah(arnic); Marco vel armaş; Nicoară vel portar; Dumitraşcu post(elnic); Eu, Strate 2 vist(ier); Jipa vor(nic); Lupşe vor(nic); Andrei şatrar; Costandin Gheorma sluger.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 4 r. Copie prescurtată.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1826 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] În loc de: „pribagu".

258 <1645 – 1646 (7154–7155)> decembrie 1, Iaşi

† Adecă eu, Gavril, şi Toader şi soru-noastră, Todosiia, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a no(a)stră bunăvoie, am mai vândut trei pământuri în ţarină, la satu la Verşéni, ce-au fostu noo de cumpărătură, şi o am vândutu, iar(ă)şi dumisale vistéenicului Iurdachie, dreptu cinci galbeni, ca să hie dumisali şi cuconilor dumisali dreaptă ocină şi cumpărătură, în véci.

Şi tocma<la>[1] noastră au fostu denainte a mulţi ficiori de boiari: Ionaşco, с(ы)нѵ cuper, şi Ghiorghiţi Şeptilici şi Vas(i)lie Mălaiu.

Şi eu, Tănasie, am scris acestu zapis, ca să să ştie.

Ѵ Іѧс, дек(еврїе) а҃.

Gavril[2].

† Аз, Їѡнашко, с(ы)н(ъ) кѵпар, искал <m. p.>.

Гиѡргици Шептилич <m. p.>[3].

† Аз, Василїе, искал <m. p.>.

<Pe fila a doua recto, o însemnare contemporană>: † Adecă eu, Danciul <şi pe verso>: zapis pre trei pământuri ot Verşeni de la Danciul.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/35. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20,6 cm), filigran, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală neagră, al lui Ghiorghiţă Şeptilici, având în câmp slovele numelui în ligatură: **Гиорги** („Ghiorghi").

Idem, Ms., nr. 1535, f. 36 v., nr. 37, (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 610 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1827 (rez. după ms. nr. 1535).

www.dacoromanica.ro

Data de an a fost stabilită după celelalte cumpărături pe care le face, în anii 1645–1646, Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic în satul Verşeni.

[1] Omis.
[2] Amprentă digitală.
[3] Sigiliu inelar.

259 <1645 – 1646 (7154–7155)> decembrie 7

† Adecă eu, Ştefan, şi Costantin, ficiorii lui Vas(i)lie Nechitoae, nepoţi şi strenepoţi popei Blandei, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândutu a noastră dreaptă ocină şi moşie, ce am avutu în satu în Verşéni, o ciumătate[1] de pământu şi dintr-alt(ă) giumătate de pământu, giumătate, din partea lui Burlan, din partea de gios, şi dintr-altă ce va alége partea mea, şi o am vândutu dumisale, vistéenicului Iurdachie, dreptu treidzăci de pot(ronici) buni, ca să hie dumisale şi cuconilor dumisale treaptă[2] ocină şi moşie.

Şi într-această tocmală s-au prilejitu Ghiorghie Năvrăpăscul biv dvornic, şi Hilip, cumnatul lui Cujbă, şi Antiohie, с(ы)нѵ Costachie slugér şi mulţi ficiori de boiari.

Prentr-acéia, şi noi, deaca am vădzutu de bunăvoie tocmală[3] şi deplin(ă) plată, noi încă am făcutu acestu adevăratu zapis, ca să hie dumisali, vistérnicului, de mărturie, să-ş(i) facă dumnealui şi zapis domnescu.

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile şi iscăliturile, să să ştie.

Ѵ Їѵс, дек(евріе) ѕ.

Їѧ, Гиѡргие Нъвръпъскѵл бив двѡрник, искаах <m. p.>.

Їѧ, Їнтиѡхїи, искал <m. p.>.

† Їѧ, Хилип, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de cumpărătură de la Ştefan şi de la Costantin.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/34. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), filigran, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală neagră, neclar.
Idem, Ms., nr. 1535, f. 36 v., nr. 49 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 361, nr. 1828 (rez. după ms. nr. 1535).

Data de an a fost stabilită după celelalte cumpărături pe care le face, în anii 1645 – 1646, Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic în satul Verşeni.

[1] Greşit, în loc de: „giumătate".
[2] Greşit, în loc de: „dreaptă".
[3] Literele „ma", scrise peste altele.

www.dacoromanica.ro

260 1645 (7154) decembrie 9

† Adecă noi, Ion Mojilă, şi Ionaşco Movilean şi Ionaşco Târşăşea, mărturisim noi, cu cest zapis al nostru, cum noi ne-am vândut noi părţile noastre, cât să va alége toată partea tătâne-nostru, lui Vasilie Mirţă, den seliştea Dâmbeştilor, в(о)лѡст Романскои, ѵ Кобълє[1], o am vândut dumisal(e), comisului Furtunei, drept 10 lei[2], de nimene siliţ(i) şi neasupriţi, am vândut toată partea tătâne-nostru, lui Vasilie Mirţă, den vatra satului, şi den câmpu, şi den pădure, şi den hăleşteu, şi den curături şi cu tot venitul.

Şi aşijdere şi cu Toader Ţampău, cum am vândut toată partea mâne-mea, Teclei, câtu să va alége den Ciumăleşti, partea mâne-mea şi a fraţilor miei şi a unchiu-mieu, a lui Vasilie Nătăgatul, pentru căci ne-am învoit noi cu fraţii miei ca să ţie ei pentr-alte ocine pe-aiurea.

Derept acea, ca să-i fie dumisal(e) direapt(ă) ocină şi moşie, cu tot venitul.

Şi ne-au dat dumnealui pe acea parte opt lei.

Şi într-aceasta tocmală fost-au: Béchéa ot Bogdăneşti, şi Ciomârtan ot Căţăleşti, şi Ion с(ы)нъ[3] Ciomârtan, şi Ionaşco, с(ы)нъ[3] Béchea ot Săuceşti.

В(ъ) лѣт(о) ҂зрнд <7154/1645> дек(еврїꙗ) ѳ <9>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXII/46. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii inelare şi o amprentă aplicate în cerneală.

---

[1] „ţinutul Roman, la Cobâle", scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[2] Scris deasupra rândului de aceeaşi mână.
[3] „fiul".

261 <Înainte de 1645 (7154) decembrie 15>

Adică eu, Safta, fata lui Albotin, nepoata ...[1], şi cu bărbatul mieu, Istratie, şi cu feciorii noştri scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum noi, de bun(ă)voia noastră, nice nevoiţi, nice asupriţi, şi am vândut a noastră dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie din sat din Forăşti, ce sint pre Milétin, în ţânutul Iaşilor, lui Mihaiu Arbănaşul, din a patra parte din tot satul, ce-i partea lui Albotin, giumătate, drept douăzeci şi trei bani buni, cu vatră de sat, şi cu pământuri în ţarin(ă), şi cu fânaţ, şi cu loc de stupin(ă), şi cu pomăt, şi cu loc de hăleşteu şi de moar(ă) în valea satului şi în Milétin.

Şi în<tru>[1]-[n]acea, Mihaiu Arbănaşul ne-au dat banii toţ(i) deplin ce mai sus scrie, 23 ug(hi) buni, toţ(i) bani gata, întru mânule noastre.

Şi în această tocmal(ă) au fost: Ţica ce-au fost postelnic, şi Savin зѧт[2] Voruntceas(ăi)[3], şi Ionaşco cupărel, şi Toderaşco, сын(ъ)[4] Jorea, şi Necoar(ă) Dupniţ(ă) şi alţi feciori de boiari şi oameni buni.

Pentru acea, şi noi toţi, vâzând de bun(ă)voie tocmal(ă) şi plat(ă) cu bani gata, noi încă am iscălit şi peceţile ne-am pus, pentru credinţa, ca să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Iftimi, m-am prilejit la ceastă tocmală.

După Th. Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 86-87. Orig., cu comentariu în note.

Datat în funcţie de doc. următor, din 1645 <7154> decembrie 15.

---

[1] Omis.
[2] „ginere".
[3] Greşit, în loc de: „Voruntăreas(ăi)".
[4] „fiul".

262 1645 (7154) decembrie 15, Iaşi

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд въсѣми нашими болери, великих и малих, слꙋга наш Михаю Арбънаш, и ꙋказовал прѣд нами един запис за сведителство ѡт Цика бив постелник, и ѡт Савин, зет Ворꙋнтар, и ѡт Иѡнашко сън кꙋпар, и ѡт Єѳтимие вътаг, и ѡт Тодерашко Жорѧ, и ѡт Глигорїє Порох, и ѡт Никоар(ъ) Дꙋпниц(ъ) и ѡт иних воини прѣдни ѡт двор г(о)сп(о)д(а)ръскїи єг(о) м(и)л(о)ст(ъ), сиц(ъ) писаꙗщ(и) и сведителствꙋєщ(и) въ тот запис како прїидошѣ прѣд ними Саѳа, дъща Алботин, внꙋка ...[1], и съ мъж єи, Истратїє, и съ с(ы)н(о)ве им, неким непонꙋжденнии а не преселовани, и продали своа праваа ѡтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѵ въсего село Форъщи, ѡт четвръта част половина, ѡт част Алботин, что ест на Милетин, ꙋ волост Ꙗскои, съ ватрꙋ село, и съ ниви ꙋ царꙋнꙋ, и съ синожати, и съ место за пасик, и съ садове, и съ место за став и за млин на рецѣ село, и съ дрꙋг(и) место за млин на Милетин и съ вес приход. Таа ѡни продали слꙋѕе нашемѵ выш(є) писанномꙋ, Михаю Арбънаш, радї двадесет и пет ꙋги, п(и)н(ѣ)ѕы добрих.

И въстал се Михаи и платил ꙋсе исплъна тѣх выш(є) писаних, к҃е ꙋг(и), п(и)н(ѣ)ѕы готови, въ рꙋк(и) Саѳи, дъща Алботин, и мъжꙋ єи, Истратиеви, и с(ы)ном им.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми и съ въсего нашего Съвета, ꙗкож(є) ꙋвидехом тот запис за сведителство и доброволнꙋю токмеж(ъ) и исплънꙋю заплатꙋ, веровали есми и ѡт нас єщеж(є) дали и потвръдили слꙋѕѣ нашемꙋ выш(є) писанномꙋ, Михаю Арбънашеви, на таа выш(є) прѣдреченнаа, ѡт четвръта част села Форъщїи, половина ѡт част Алботин, съ ватрꙋ село, и съ ниви ꙋ царинꙋ, и съ синожати, и съ место за пасикѵ, и съ садове, и съ место за став и за млин на рецѣ село, и съ дрꙋг(и) место за млин на Милетин и съ въсем доходом, како да ест слꙋѕѣ нашемꙋ Михаеви Арбънаш и ѡт нас праваа ѡтн(и)наа, и кꙋпежннаа,

www.dacoromanica.ro

и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсем доходом, непоколебимо николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрн҃д, м(ѣ)с(ѧ)ца дек(еврїꙗ), еі҃ д(ь)ни.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Mihaiu Arbănaş şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Ţica fost postelnic, şi de la Savin, ginerele lui Voruntar, şi de la Ionaşco, fiul cuparului, şi de la Eftimie vătag, şi de la Toderaşco Jora, şi de la Gligorie Poroh, şi de la Nicoară Dupniţă şi de la alţi oşteni de frunte de la curtea domnească a milostivirii sale, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Safta, fiica lui Albotin, nepoata ...[1], şi cu bărbatul ei, Istratie, şi cu fiii lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din tot satul Forăşti, ce este pe Miletin, în ţinutul Iaşi, jumătate din a patra parte, din partea lui Albotin, cu vatră de sat, şi cu ogoare în ţarină, şi cu fâneţe, şi cu loc de prisacă, şi cu grădini, şi cu loc de iaz şi de moară pe pârâul satului, şi cu alt loc de moară pe Miletin şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o ei slugii noastre mai sus scrise, Mihai Arbănaş, pentru douăzeci şi cinci ughi, bani buni.

Şi s-a sculat Mihai şi a plătit totul deplin acei mai sus scrişi 25 ughi, bani gata, în mâinile Saftei, fiica lui Albotin, şi ale bărbatului ei, Istratie, şi fiilor lor.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis de mărturie şi de bunăvoie tocmală şi plată deplină, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Mihai Arbănaş, acea mai sus înainte zisă, din a patra parte din satul Forăşti, jumătate din partea lui Albotin, cu vatră de sat, şi cu ogoare în ţarină, şi cu fâneţe, şi cu loc de prisacă, şi cu grădini, şi cu loc de iaz şi de moară pe pârâul satului, şi cu loc de moară pe Miletin şi cu tot venitul, ca să-i fie slugii noastre Mihai Arbănaş şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1645>, luna decembrie, în 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis de la Mihaiu, domnescu, pre Forăşti, <urmată de o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Întăritură de la vasili vodă pi a opta part(e) ce-au vândut Safta, fata lui Albotin <şi de o însemnare în limba greacă>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXVI/30. Orig. slavon, hârtie difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad. din 1810 iulie 25 (ibidem, CCLXXIV/9).

Ibidem, CCXCV/235, nr. 7 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Col. Litere, K/390, p. 275, nr. 7 (cz. în copia unei anaforale din 1826 august 30).

EDIŢII: Th. Codrescu, *Uricariul*, XXIV, p. 198-202 (orig. slavon şi trad. edit.); N. Iorga, *St. şi doc.*, XI, p. 51, nr. 19 (rez. după trad. din 1810).

---

[1] Loc liber

263 1645 (7154) decembrie 20, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(є) прїидѡша прѣд нами и прѣд ѵсими нашими мѡлдавскими болѣри Дѡкица, и Дафина и Ѝндреи, внѵци Василїа стараго, ѡт село Къѵтешѣни, правнѵци Тоадеровы, никым непонѵжден а ни присиловани, нѫ по иχ добри вѡли, принес(и)ли єдин запис свѣдателствѵющїи въ нем, како ѡни продали правѵю свою ѡтнинѵ и дѣднинѵ ѡт село Къѵтешени, что єст ѵ в(о)лѡст Романскои, Павлѡвы, с(ы)нѵ попа Їѡнашко ѡт там, за пят десят ѵгѡрскыχ златыχ, что са изберет част иχ, ѡт полѡв<ина>[1] села четрътаа част, ѡт ватра селѵ, и ѡт поля, и ѡт лѣса и ѡт винограда, и <съ с>[1]адѡв(и), съ ставы и съ млинами, съ въса<м>[1] χотарѡм, ѡт въсаχ стран, ѡт прѣд люды дѡбрыχ, єже прилежиχом въ токмалъ въ тои врѣме: Гаврилаш, и Динга, и Дѵмитрашко, и Грозав, и Никѵла, и Василїе, и Маркѡ ѡт Къѵтешани, и кнѣгина Ѝкомїаса, и Костин ѡт Рѵси, и Сава Кълинескѵл, и Иѡрдакїе, с(ы)нъ єгѡ[в] ѡт Дъминецїи, и Василїе и брат єго, Костантин ѡт Негѵшани и Силїѡн ѡт Васлѵи, пишѫще съ великым проклѣтїем как(о) бы не имал никтѡ ѡт племене иχ разорити иχ ѵстановленїе, на вѣкы.

Тѡго ради, ѩко видаχом г(о)спо(о)дств(а) ми съ въсам Съвѣтом нашим иχ добровѡлнѵю тѡкмеж(є) и исплъна заплатѵ, тыχ пят десѣт ѵг(и) златыχ, за тѵю выше начръτанню ѡтнинѵ ѡт село Къѵтешѣни, ѡт в(о)лост Романскои, что са изберет част иχ внѵкѡв Василїа стараго, Дѡкици, и Дафини и Ѝндреева, ѡт половина села четвръτаа част ѡт Къѵтешани, ѡт ватры села, ѡт поля, ѡт лѣса, ѡт винограда, ѡт садѡв, съ ставы, съ млиновы и съ въсем χот<ар>[1]ѡм, по кѵда ѡни из вѣка ѡживали, тако<ж>[1]де и ѡт нас дадоχом и потвръдиχо<м>[1] прѣд реченомѵ, Павловы, с(ы)нѵ попа Їѡнашко ѡт Къѵтешани, да въдет емѵ ѡтнина и дѣднина и с(ы)ном єго, и внѵчатом и пращѵратѡм єго, кто са изберет єгѡ[в] наближнїи непоколѣбымо им, на вѣкы вѣчнїи; и ѵрик да ѵчинит себѣ.

www.dacoromanica.ro

И ин <да сѣ не ꙋ>мишает.
Ꙋ Ꙗс, *зрнд дек(еврїе) к҃.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.
Иѡ Василие вѡеведа <m.p.>.
† Рѡмшъскѵл мних <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dochiţa, şi Dafina şi Andrei, nepoţii lui Vasilie bătrânul, din satul Căuteşéni, strănepoţii lui Toader, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au adus un zapis mărturisind în el cum ei au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Căuteşeni, ce este în ţinutul Roman, lui Pavel, fiul popei Ionaşco de acolo, pentru cincizeci de galbeni ungureşti, ce se va alege partea lor, a patra parte din jumătate de sat, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi din vie, şi <cu>[1] grădini, cu iazuri şi cu mori, cu tot hotarul, din toate părţile, dinaintea a oameni buni, care s-au prilejit la tocmala lor în acea vreme: Gavrilaş, şi Dinga, şi Dumitraşco, şi Grozav, şi Nicula, şi Vasilie, şi Marco din Căuteşéni, şi cneaghina Iacomiasa, şi Costin din Rusi, şi Sava Călinescul, şi Iordache, fiul lui din Dămineşti, şi Vasilie şi fratele lui Costantin din Neguşéni şi Silion din Vaslui, scriind cu mare blestem ca nimeni dintre rudele lor să nu strice tocmeala lor, în veci.

Pentru aceea, dacă am văzut domnia mea cu tot Sfatul nostru de bunăvoia lor tocmeală şi plată deplină, acei cincizeci de ughi de aur, pentru acea mai sus însemnată ocină din satul Căutcşéni, din ţinutul Roman, ce se va alcge partea nepoţilor lui Vasilie bătrânul, a Dochiţei, şi a Dafinei şi a lui Andrei, a patra parte din jumătatea satului Căuteşéni, din vatra satului, din câmp, din pădure, din vie, din grădină, cu iazuri, cu mori şi cu tot hotarul, pe unde ei din veac au folosit, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit înainte zisului, Pavel, fiul popei Ionaşco din Căuteşéni, să-i fie ocină şi dedină şi fiilor lui, şi nepoţilor şi răstrănepoţilor lui, cine se va alege mai aproapiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor; şi uric să-şi facă.

Şi altul să nu se amestece.
La Iaşi, 7154 <1645> decembrie 20.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Vasilie voievod <m.p.>.
† Romşăscul monah <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCCXLI/36. Orig. slavon, hârtie difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, deteriorat.

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

264 1645 (7154) decembrie 23, Iaşi

Се ꙋбо ми, Гаврил хат(ман) и пъркълаб Сꙋчавскои, и Тома вел дворник Вишнѣи Земли, и Гиоргии вел пахарник, Їѡрдаке вел вист(ѣрник) и Пътрашко Чоголѧ вел логофет. Scriem şi mărturisim cu scrisoarea noastră cum au vinit înaintea noastră Vasilie, ficiorul Turcului, şi cu Simion, frate-său, şi Cristea Dracea şi cu fimeia sa, Marica, de-au mărturisât di a lor bunăvoi, de nimene siliţ(i), nici asupriţi, cum de bunăvoia lor au vândut a triia parti din giumătate di sat di Medvica, din dresă ce au avut di cumpărătură tatăl lor de la Gerca[1] turcul şi di întăritura ce au avut di la Radul vodă, ce iaste la ţin(u)t(ul) Hotinului. Aceea au vândut dum(i)s(ale), fratelui nostru, lui Ureche vor(ni)cului celui mare din Ţara de Gios, drept 68 de taleri bătuţ(i).

Deci noi, văzând a lui de bunăvoi tocmală şi plată diplină, am făcut dum(i)s(ale) di la noi această mărturii, ca să fie dum(i)s(ale) moşii neclintită.

Şi, pentru credinţă, am iscălit, să să ştie.

Ꙋ Іс, велет ҂зрнд <7154/1645> dich(em)vr(ie) 23.

Iscăliţ(i): Гаврилъ вел хат(ман); Тома вел ворник искал; Гїѡргїи вел пах(а)р(ник); Їѡрдаке вел вист(ѣ)р(ник); Пътрашкꙋ Чоголѧ бив логофет искал.

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă, Fond 1299, opis 1, f. 181, nr. 11 (copie); actul a fost transcris la Moscova de domnul prof. I. Caproşu.

Ibidem, f. 130 v. – 131 v., nr. 11 (trad. rusă din 1834).

EDIŢII: I. Caproşu, *Câteva documente*, p. 55-56, nr. 7 (aceeaşi copie); *Moldova*, IV, p. 138-139, nr. 54 (aceeaşi copie, cu caractere ruseşti şi trad. rusă edit.).

---

[1] Prima şi a treia literă nesigure; în *Moldova*, IV, p. 138: „Trepca".

265 1645 (7154) decembrie 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle slu<g>[1]ei nostre, lui David de Zălucéni, pentr-acéia ca s(ă) fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a opri şi a ţiné a sa driapt(ă) ocină şi moşii din sat din Cuzlău, ce-i face par[ă]tea lui <...>[2]; pentr-acéia ca s(ă) fie tare şi putérnic a lua a dzécea de pre partea sa şi din pâne şi din fân şi din tot venitul ce va hi pre partea lui.

Cui va părea cu strânbul, să vie să ste de faţă cu toate drésel(e) sal(e).

Тои пишим. Инак не бꙋдет.

V Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> дек(еврїꙗ) кд <24>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe aceeşi filă, o însemnare de la începutul sec. al XIX-lea>: 7174 <1665> dichemvr(ie) 22.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCCXXXV/5. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie, neclar.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 537, nr. 3 (rez. după orig., cu extras).

266 1645 (7154) decembrie 26, Iaşi

Suret di pi un ispisoc di la Vasâlii vodă, din anul 7154 <1645>, luna dec(he)mv(rie) 26, pi a triia parte din giumătate di sat Medvica.

Adică au vinit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Vasili şi frate-său, Simion, ficiorii Turcului stolnicului, şi Crâstia Dracea cu fimeia lui, Mariica, fata aceluiaş(i) Turcu stol<ni>c, de a lor bunăvoi, di nimini siliţ(i), nici asupriţ(i), şi au vândut a triia parte din giumăate di sat din Medvica, ce iaste pi Prut, în ţân(u)t(ul) Hotinului, dintr-un dres ci au avut tatăl lor, Turcul stol(ni)c, de la rudeniia sa, Stef(a)na[1] Turculeţoai, di cumpărătură, şi dintr-un ispisoc di la Radul vodă di întăritură. Aceasta au vândut cinstitului şi credincios(u)lui nostru boieri, Grigorii Ureche marilui vor(ni)c di Pământul di Gios, drept şasăzeci di taleri bătuţi.

Şi sculându-să a nostru mai sus zis boieri, Grigorii Urechi marile vor(ni)c, şi au plătit tot deplin, şasăzeci taleri bătuţi, în mânile slugilor noastre ce sunt mai sus scris(e), Vasilii şi frate-său, Simion, şi Cârstia Dracea şi fimeii lui, Măricăi, înnaintia noastră şi înnaintea Sfatului nostru.

Pentru aceia, ca să fii şi de la noi întărire celui mai sus scris, boieriului domnii mele, Grigorii Ureche marilui vor(ni)c, cu tot vinitul.

Şi altul să nu să amestice înnaintea aceştii cărţi a domnii mele.

Scris în Iaş(i).

Sângur domnul au poruncit.

Iscăliţ(i): Todiraşcu, fiind vel logofăt; Ionaşcu.

Tâlcuit di Iosaf Luca ieromonahul[2].

Cantora hotărârilor Oblastii Basarabii. Copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind scoasă întocmai di pe tălmăcirea celui adivărat ispisoc, de aceea pe temeiul jurnalului închis la 19 zile a aceştii luni, iuni(e), s-au încredinţat cu iscăliturile cuviinceoasă şi punerea peceţii împărăteşti.

Anul 1830, iunie 20 zile.

Pressedatel Rusul; secretar Gabur(ă); stolonacealnic Vasiliu.

Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, opis 1, d. 521, f. 181, nr. 12 (copie); actul a fost transcris la Moscova de domnul profesor dr. I. Caproşu.

Ibidem, f. 131 v. – 133, nr. 12 (trad. rusă din 1834).

Idem, Fond 37, opis 3, d. 886, f. 151-152 (rez. dezv. în limba rusă, cu data de an 1648 <7157>).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 398 (rez.); I. Caproşu, *Câteva documente*, p. 56-57 (aceeaşi copie); *Moldova*, IV, p. 140-141, nr. 55 (aceeaşi copie, cu caractere ruseşti şi trad. rusă a edit.) şi p. 195-196 (rez. dezv. în limba rusă, din Fondul 37, cu data de an greşită: 1648 <7157>, cu trad. edit. în limba română cu caractere chirilice).

[1] În *Moldova*, IV, p. 140, numele apare în forma: „Ştefca".
[2] Urmează menţiunea copistului: „l(ocul) p(eceţii)".

267 1645 (7154) decembrie 26

† Adică eu, Zanf<ira>[1], fata lui Vartec vornicul ot Moldua de la Iugani, soru lu(i) Ursu Varteci <v>[1]ornecul, scriu şi mărturisescu cu acesta al mieu zapis, ca să fie d<e>[1] mare credinţă la mâna dumnelui, Dédiului post(elnic), cum să să ştie că i-am vândut dumnealui un sălaş de ţigani, anume Simion Ciogolea, <cu>[2] ţiganca lui şi cu 5 feciori ...[3], derept ughi 33, ca să fie dumnealui de moşie, şi coconilor dumnealui, şi nipoţilor şi strenepoţilor. Şi i-am vândut cu de a me bunăvoi, fără de nici o silă, şi cu ştirea oamenilor noştri.

Iar cine se va scula să facă într-alt chip peste acesta al mieu zapis, să fie triclit de 318[4] <Sfinţi>[2] şi să lăcuiască cu Iuda şi cu Ariia.

Şi la tocmala nostră fost-a oameni buni, anume: den Domireşti, popa Dragul, şi jupânul G<avr>[1]il ot Bârlad, din Focşani I<o>[1]aşco, iar din Domireşti Muşat Ochen(ă), de Topliceni, Iane, i Neagoi capit(an), şi Ionaşco ş-alţi mulţi, car(e) pre nume nu s-au scris.

Şi, păntru credinţa, pus-am şi peceţăle.

Пис(а), м(ѣ)с(ѧ)ца деκ(евр҃їе), ѯ҃ѕ д(ь)н(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѧ҃зрнд <7154/1645>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCXXXI/233. Orig., hârtie (30 × 22,5 cm), un sigiliu inelar oval, aplicat în cerneală neagră, neclar.

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Loc liber.
[4] „de 318", scris deasupra rândului.

268 <Aprox. 1646 (7154)>, Orhei>

† Adică eu, Donosie, nepotul lui Ghiarasim de Bogzeşti, scriu şi mărturisăscu cu cest zapis al meu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, am vândut a mea direaptă ocină şi moşie, ce să va alegé partea mea din sat din Bravicéni, ce este pre Răut, în ţinutul Orheiului. Aceasta am vândut eu dumisal(e), lui Apostol dvornicul, dreptu doodzăci de lei, bani gata, dinaintea

www.dacoromanica.ro

dumisal(e) vornicului Ionaşco, şi Sturdzii de Piscan(i), şi dinaintea Mihalcii de Bravicéni, şi dinaintea popei lui Istratie cel domnescu de târg de Orheiu, şi dinaintea lui Moisăi Frăţiman din Văsiiani, şi dinaintea lui Mafteiu Săpoteanul dé acolo, şi dinaintea lui Ştefan Popăscul de Ghermăneşti şi dinaintea a mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare credinţă, mi-am pus şi pecetea.

Deci şi noi, încă deacă am vădzut de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi încă ne-am pus peceţile şi am iscălit, să s(e) ştie.

Şi eu, Bosii diiacul, ficiorul popei celui domnesc din târg de Orheiu, am scris.

Durac[1].

Їз, ...[2] пъркълаб <m. p.>.

† Ştefan, biv turcu, ce l-au chemat Răgeap[1].

† Їз, Моисею Фръциман, искал <m. p.>[1].

Mafteiu Săpoteanul <m. p.>[1].

...[2] <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapisul wт Їндонїе, что продал wт Бравичѣни („de la Andonie, ce a vândut din Bravicéni").

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice XXIII/251. Orig., hârtie difolio, patru sigilii inleare, două octogonale şi două ovale, aplicate în cerneală: al lui Durac, cu slove în ligatură în câmp, iar celelalte cu aştri şi cruci.

Datat în funcţie de doc. din 1646 <7154> aprilie 8, prin care Apostol vornic cumpără o altă parte din Braviceni.

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 85-86, nr. 81 (orig).

[1] Sigiliu inelar.
[2] Neclar.

269 <Aprox. 1646 (7154)>, Tecuci

† Eu, Corcodel, şi feméia mea, Măriia, fata lui Gligorie, scriu şi mă<r>[1]torisim în cestu zapis cum am vândut o ocină[2] din Potna, la sat la Pogăneşti[3], un bătrân din Vadurili Morilor[4], partea lui Gligorie, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nece asupriţi, ce de bonăvoia noastră om vândot, derept 50 pot(ronici), lui Gavril[5], denaintea Andreicăi şoltuzului cu 12 pârgari, şi denaintea lui Ionaşco Ciolan, şi a lui Costantin, sin Creciului pârcălabului, şi denaintea lui Anton diiac ot Tecuci.

Mai pre mare credenţă, am pus[6] pecétea târgului Tecucil<u>[7]i.

www.dacoromanica.ro

† Eu, Anton, am scris.
† Eu, Dumitraşco stolnicul, încă m-am prilejit într-acea tocmală <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc, istorice, CXLIII122. Orig., hârtie (19 × 15,5 cm), patru sigilii aplicate în cerneală, din care una rotundă, mijlocie, a târgului Tecuci, cu legenda în exergă: † Печать тръг Текучи („† Pecetea târgului Tecuci"), şi trei inelare, rotunde, din care una cu legenda: Costantin, şi alta, cu aceeaşi legendă: C(o)stant(i)n, scrisă însă în ligaturi.

Datat după Dumitraşco stolnic, menţionat în doc. din 1646 <7154> aprilie 25.

---

[1] Omis.
[2] „nă", tăiat de aceeaşi mână şi scris din nou la începutul rândului următr.
[3] „la sat, la logăneşti", scris, de aceeaşi mână sub rând.
[4] Iniţial, a fost scris: Vadu Morei.
[5] „lui Gavril", scris de aceeaşi mână deasupra rândului.
[6] „u", făcut ca „o".
[7] Sub sigiliu.

270 1646 (7154) ianuarie 11, Târgovişte

Adică eu, popa Murgul, şi cu popa Duma, ficiorii popii Petri din Vrance, din Ţara Moldovii, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru să fie de mare credinţă la cinst(ită) mâna mării sale Matei Basarabu v(oie)vod, domnu Ţărâi Rumâneşti, ca să s(e) ştie că am dăruit sfintei măn(ă)stiri Dobromirii, de la Soveja, care iaste a mării sale, unde iaste hram Naştere lui Hr(isto)s, pe locul Ţărâi Moldovii, dăruit-am măn(ă)stiri locu de 4 fălci de fânu pentru pomană, ca să fie sfintei mănăstiri moşie în veci şi noao şi părinţilor noştri pomană.

Şi iar să să ştie cum am vândut noi, eu, popa Murgu, cu fratele mieu, popa Duma, ocenă în Soveja, dintr-un bătrân a 9 parte, din câmpu, din pădure, din apă, şi cu tot venit(ul) ce s-ar alege, tot a 9 parte dintr-un bătrân, mării sale Matei Basarabu v(oie)vod, drept 60 ug(hi), bani gata, ca să fie mării sale moşie, în veci. Şi am vândut eu, popa Murgu, şi popa Duma, de bunăvoie, nesiliţi de nimene.

Şi iar să s(e) ştie <cum>[1] eu, Bârlădianu, ficiorul Drăguţului vor(ni)c, din satu din Cruce, dinpreună cu nepotul mieu, Erimie, ficioru Stancăi, şi cu fraţii lui, dinpreună cu nepotul mieu, Alexandru, ficiorul lui Costin post(elnic), vândut-am toţi dinpreună mării sale, Matei Basarabu v(oie)vod, ocenă dintr-un bătrânu, din a cince parte, a trie parte, de la Soveja, unde iaste mănăstire, şi doao poeni de fân, ce ni-au fostu noao de cumpărătoare de parinţi noştri şi cu tot venit(ul) ce să va alege, dreptu 80 ug(hi), bani gata, ca să fie mări sale moşie, în veci.

Ş iarăş(i) eu, Dabija, sângur deosăbi, vândut-am mării sale doao roate de moară gata în apa Putnii, în satu la Vităneşti, cu vad cu tot, dreptu 80 ug(hi), bani gata, şi am vândut de a me bunăvoie.

Şi iarăşi(i) să să ştie cum eu, Pătraşcu căm(ă)raş, sân popii lui Toader, de sat de Bătineşti, dăruit-am sfintei mănăstiri a mării sale Matei Basarabu v(oie)vod, de

www.dacoromanica.ro

la Soveja, o parte de ocenă din Soveja, care parte de ocenă mi[i]-au fostu şi mie de cumpărătură de la Istratie i de la fămeia lui, Armeanca, din sat din Bătineşti, iar lui Istratie încă i-au fostu cumpărătură de la ...[2].

Aşijdere şi eu, Evstrate, fratele lui Pătraşcu cămăraş, dinpreună cu fămeia mea, Armanca, încă am vândut mării sale toată parte noastră de moşie de la Soveja, şi din câmpu, şi din pădure, şi din apă şi cu tot venit(ul), drept 25 ug(hi), bani gata, însă bătrân(ul) Străuleştilor, cât să va alege dintr-aceste 2 părţi, şi de dăruială şi de cumpărătură, cum scrii mai sus, ca să fie de moşie, în veci.

Şi am dăruit noi, eu, popa Murgu, şi eu, popa Duma, şi eu, Pătraşcu cămăraş, sfintei măn(ă)stiri pentru pomană, de bunăvoie noastră, nesiliţi de nimene, şi am luat toţi banii de la mărie sa, Matei Basarabu v(oie)vod, în mâna noastră pre moşie, cum scrie mai sus.

Şi la tocmala noastră şi la dare şi la vânzare tâmplatu-s-au de au fostu mărturie şi la număratul banilor boieriul mării sale, giupânu Sâmion Mălaiu вив вел вист(ѣрник) wт Молдова[3], şi toţi boierii Divanului, anume: giupânu Gheorma vel ban, i giupânul Drag(o)mir vel vor(nic), i giupânul Radul vel log(o)f(ă)t, i giupânu Stroe vel vist(ier), i giupânu Dicul vel spăt(ar), i Preda vel cluc(er), i Costandin vel cluc(er), i Radul vel comis, i Barbul vel stol(nic), i Drăguşan vel păh(arnic), i Marco vel armaş i Evstrate.

Aceasta mărturisim, ca să s(e) ştie şi să s(e) criază.

Şi, pentru mai adevărată credinţă, pusu-ni-am peceţile şi iscăliturile.

S-au scris la Târgovişte, la anii 7154 <1646> ghen(arie) 11.

Toţi vânzătorii şi toţi boierii câţi sînt numiţi într-acest zapis ş-au pus peceţile şi iscăliturile într-acest zapis.

Arh. S. Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 4r. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

EDIŢII : *Catalog*, II, p. 363, nr. 1842 (rez. după copie).

---

[1] Omis.

[2] Loc liber.

[3] „fost mare vist(iernic), din Moldova".

271 1646 (7154) ianuarie 12, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мwлдавскои. Scriem domnia mea la şoltuz şi la pârgari de târg de Piatră. Dămu-vă ştire că domnii méle s-au jeluit rugătorii noştri, egumenul şi călugării de la s(fân)ta monastire de la Pângăraţ(i), că au acolo în târg un metoh, şi la metoc au un om, iar de la mănăstire, de socotéşte acel metoh, iar voi-l învăluiţi şi-l trageţ(i) să dea cu târgul la bogate nevoi.

www.dacoromanica.ro

Derept acea, de vréme ce veţ(i) vedea cartea dumi méle, iară voi să lăsaţi acel om în pace, de la acel metoh, mai multu val de voi să n-aibă, nici de una.

Aceasta scriem domnea mea. Într-alt chip să nu faceţi.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ген(арїе) вї <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Иѡ Василие вѡевѡда <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Pângăraţi, III/73. Orig., hârtie difolio (31,5 × 19,5 cm), sigiliu domnesc inelar aplicat în cerneală roşie.

Idem, Achiziţii Noi, MMCCCXCVI/7, nr. 127 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 364, nr. 1843 (rez. edit. după orig.); Urechia, *Miron Costin. Opere complete*, I, p. 82-83 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 121, nr. 1629 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi).

272 1646 (7154) ianuarie 12, Iaşi

† Adecă eu, Dondea de Giuleşti, mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am avut gâlceav(ă) cu Petrea Chicer(ă) şi cu Costantin Macri şi cu alţi oameni ai lor, carii au moşie la siliştea Olobotcei, ce-i lângă Giuleşti, pentru un cal ce mi-au luat de acolo den fânéţ(e) şi mi-au stricat calul. Deci ei mi l-au lepădat; eu n-am vrut să-l iau, şi au perit calul, lăsat în lume. Deci ne-am pârât la vodă şi ne-au mânat la oameni buni, la Giuleşti, şi ne-am luat dzi în doaî rânduri şi ei tot n-au vinit la dzi nici o dată, ce apoi am găsit pre Costantin Macri şi le-am rămas denaintea legei.

După acea, m-am tocmit cu Costantin şi mi-au plătit calul şi mi-au dat un bou şi trei lei bani gata, denaintea a mulţi slujitori, anume: Gligoraşco Jora, şi Maftei Săpotean(u), şi Arsenie Dobrenchi, şi Costantin Mirăuţ(ă), şi Flaşco Durac şi alţi mulţi voinici de curte.

De acmu înnainte să nu mai aibă pâr(ă) de mene pentru acel cal nime de oa<m>[1]enii lui Costantin, căci mi s-au plătit calul. Şi cărţi şi hârtii ce am av<ut>[1]u pre dânşi de rămas încă i le-am dat toate la Costantin, ca să să ştie.

Şi eu ...[1] am scris.

<V>[1] Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ген(арїе) вї <12>.

† Dondea.

Maftei <m.p.>.

Арсение Добренки искал <m.p.>.

Аз, Кѡстантин, искал <m.p.>.

Аз, Глигорашко Жора, искал <m.p.>.

Гиѡргие искал, m-am prilejit <m.p.>.

Аз, Дѵрак, искаах <m.p.>.

Аз, Мелеѱан, искал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Вас(и)лие, искал, прилеж(ил) <m.p.>.
Eu, Gligoraşco <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CIX/156. Orig., hârtie (29,5 × 20,5 cm), filigran, o amprentă digitală aplicată în cerneală.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, V, p. 307-308, nr. CCXIV (orig.).

---

[1] Rupt.

273 1646 (7154) ianuarie 13

O carte de la domnul Ţării Rumâneşti Matei Basarabu v(oie)vod, întru care scrie la Dabij(a) Erimie post(elnic), i la Pătrăşcan şi la alţi înpregiuraş(i), care sîntu lăcuitori lângă mănăstire mării sale, la Putna, ca să margă toţi înpreună, ca să aleagă şi să hotărască nişte părţi de moşie ce-au cumpărat mărie sa.

Şi, de vor fi niscai moşii de vândut, să margă să le vadă câţi stânj(e)ni vor fi şi acei vânzători să margă la mărie sa, să le plătească.

† 7154 <1646> ghen(arie) 13.

Иѡ Матеи в(ое)вод(а).

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 r. Copie prescurtată de la începutul sec. al XIX - lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 364, nr. 1844 (rez. edit.).

274 1646 (7154) ianuarie 14

Suret de pe un zapis din let 7154 <1646> ghenar(i).

Eu, Odochie, fata Tetii, nepoata lui Comanu Berchez, strănepoata lui Vasco, p<r>[1]estră<nepoata>[1] lui <B>[1]alş cel bătrânu, mărturisăscu cu cestu zapis al mieu cum de nime nevoită, nici asuprită, ce de a mea bunăvoie, vândut-am a mea driaptă ocină şi moşie, din uricul ce au avut strămoşul mieu, Balş, de la Ştefan vodă cel Bătrânu, şi din ispisocu de înpărţală ce au avut moşul mieu, Vasco, cu fraţii săi, cu Oanci, şi Stana şi Fădora, de la Irimiia vodă, din a trie parte din sat din Drăguşeni, ce-i de ţin(u)tu Dorohoiului, pe Podraga, parte din sus, a patra parte, vândut-am dum(nealui) Iorgăi post(elnicul) cel mare, dreptu 50 lei bătuţ(i).

Şi mi-au dat banii deplinu.

Şi această vânzare şi tocmală am făcut dinainte a tuturor răzăşilor miei, car(e) au moşiie în sat în Drăguşeni: Simion Stecli de Comăneşti, şi Drăganu de Ionăşeni, şi Ştefanu Berciul din Milianca şi Dumitraşcu, feciorul lui Neculaie di Ghereni.

www.dacoromanica.ro

Şi am mers eu de am mărturisit şi boierilor, vornicilor de poartă, Pavel vor(nic), şi Costantin Ciogole vor(nic) şi Pilipovschi vor(nic).

Printr-aceia, ca să-i fiie ace ocină ce i-am vândut eu dumisale post(elnicului), din a trie parte, din parte de sus, a patra parte şi să-i fie moşiie, în veci, şi să-ş(i) facă dum(nea)lui dres(e) domneşti, să să ştiie.

Şi în zapis sînt iscăliţi: Drăganu, Berciul, Simion Stecli, Dumitraşcu, Pavăl vornicu, Costantin Ciogol(e) vor(nic).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXVI/27. Copie din 1767 iulie.

---

[1] Omis.

275 1646 (7154) ianuarie 15, Domneşti

† Adec(ă) eu, Ionaşcu, ficiorul Măriei den Şchiupéni, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici sâlit, am vândut o parte de ocină den Şchiupéni, den a treia parte dentr-un bătrân, doî părţi, dumisale, giupânului Dabijei pârcălabul, dereptu şésă galbeni, bani buni. Deci ca să-i fie dumisali direaptă ocină şi moşie, cu tot venitul, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădur(e) şi den tot locul.

Şi la tocmala noastră fost-au: Dumitraşcu, feciuorul Cozmei den Şchiupéni, şi Sămion a lui Mihăil(ă) de-acolo, şi Vas(i)lie Păpucea de-acolo, şi Gligorie a Nedelei de-acolea, şi Drăgan de Rugineşti şi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Aceasta scriu şi mărturisescu. Pentru mai mar(e) credinţă, ne-am pus toţi peceţile, ca să aibă a-şi faci şi drése domneşti, ca să să ştie.

† V Домнещти, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ген(арїє) єі <15>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CX/168. Orig., hârtie, filigran, două amprente digitale aplicate în cerneală.

276 1646 (7154) ianuarie 18, Iaşi

† Иѡ Василїє вѡєвѡда, Б(о)жїєю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Землє Мѡлдавскои. Adecă au venit înaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri, la cei mari şi la cei mici, şoltuzul şi cu toţi orăşénii de târg de Huş(i), tineri şi bătrâni, şi s-au jăluit cu mare jalobă şi cu multă mărturie preuţi şi slugi domneşti, dinpregiur mejiiaş(i), zicându cum dirése şi urice ce au avut pre hotarul târgului, acéia dirése le-au perit în zilele ...[1] şi au rămas târgul fără dirése. Şi acum le înpresoară hotarul târgului alte sate di prinpregiur.

Într-acéia, domnia mea şi cu tot Svatul nostru, văzindu jalobă şi cu mare mărturie, mărturisindu într-acesta chip, cum le-au perit uriceli şi alte dirése, ce au

www.dacoromanica.ro

avut ei de la alâți domni ce au fostu mai înainte de noi, socotit-am domniia mea şi am ales pre al nostru credincios şi cinstit boiarin, dumnealui Toma marele vornic de Ţara de Sus, şi l-am trimis acolo, la târg la Huş(i), ca să socotească cu oameni buni, dinpregiur megiiaşi, şi cu târgoveţi bătrân(i), carii vor şti hotarul cel bătrân, pre unde au fostu de vac pre acolo să aleagă şi să hotărască şi acum, şi să puie stâlpi.

Deci al nostru credincios şi cinstit boiarin ce mai sus scriemm, Toma vornicul, au mărsu acolo, la târg la Huş(i) şi au st<r>[2]însu mulţi oameni buni, dinpregiur megiiaşi, preuţi, şi slugi domneşti şi târgoveţi bătrâni, după învăţătura domniei miale, şi au socotit şi au ales hotarul târgului prinpregiur despre alte hotară, pre hotarul cel bătrân pre unde au fostu de vac, şi au rădicat şi stâlpi de piatră şi alte sémne pre unde au fost străcate.

Şi să începe hotarul târgului din Valea Popilor pre la han în sus, până la Fântâna Novacilor la un stâlp de piiatră ce s-au pus din gios de fântână, şi de acolo, de la Fântâna Novacilor direptu preste pădure până la obârşiia Bălţaţilor în muchea dealului ce povârneşte apa spre apus, unde au pus altu stâlp de piiatră, unde au fostu şi mainte stâlp bătrân, iar de acolo direptu pre muchea dealului până la o moviliţă şi s-au pus şi stâlp de piiatră, şi de la acea moviliţă direptu la altu stâlp de piiatră la capul gardului, unde au fostu Vratniţa Popilor de târg de Huş(i), lângă drumul Novacilor, şi de acolo, de la Vratniţa Popilor la Coimândea, pe din sus de fântâna unde s-au pus altu stâlpu de piiatră, şi de acolo până la dealul de mijloc, la Moviliţa lui Crasnăş, Drumul cel Mare a Iaşilor s-au pus altă piiatră, şi de acolo la vale până la Fântâna lui Suilă, şi de acolo pre din gios de Fântână până în ţărmurile Prutului, la Podul lui Topor, s-au pus altu stâlp de piiatră, atâta iaste hotarul târgului pri din sus. Iară pre din gios să începe de lângă Prisaca lui Vrabie şi din gios de prisacă într-o moviliţă s-au pus un stâlp de piiatră lângă un stejar, şi de la acel stejar la un plop, şi pre din sus de plop, lângă drum, s-au pus altu stâlp de piiatră, şi de acolo la deal, direptu la o moviliţă, unde au fost hotar bătrân, şi de acolo de la moviliţă direptu la vale, pân(ă) la o fântână, ce să chiiamă Ciucéghia, din gios de fântână lângă drum s-au pus altă piiatră, şi de acolo direptu preste Drisloviţă la o moviliţă, ce-i mai sus de Drisloviţ(ă), şi până în matca Drislovăţului despre Voloséni, ce pre acea bucată de loc despre Voloséni s-au fost făcut mainte o moarte de om, şi au plătit târgoveţii în zilele ...[1] vodă. Deci să nu aibă Volosénii nici o treabă cu acea bucată de loc, căci şi mainte au fost tot din hotarul târgului; şi de acolo pre Drislovăţi până în unghiul stejarului în ţărmurile Prutului. Atâta iaste hotarul târgului pre din gios.

Pentru acéia, de acmu înainte ca să aibă ei a-ş(i) ţinea tot hotarul târgului pre hotarul cel bătrân pre unde au fost de vac şi pre unde le-am ales şi le-am hotărât al nostru credincios şi cinstit boiarin ce mai sus scriem, Toma vornicul cel mare de Ţara de Sus, şi cu acei oameni buni şi să le fie lor şi de la noi direaptă dare, şi miluire, şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altu nime să nu s(e) amestece.

www.dacoromanica.ro

Оу Іѧс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца ген(арїꙗ), иі <18> д(ь)ни.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Їѡ Василїе вѡевѡда.

† Дѵмитрашко <писал>.

După *Moldova*, IV, p. 142-143, nr. 56. Orig şi trad. editorilor în limba rusă.

---

[1] Loc liber.

[2] Parantezele editorilor; litera este scrisă probabil în ligatură.

277 <Înainte de 1646 (7154) ianuarie 20>

† Eu, Păcurar, scriu şi mărturis<es>[1]cu cu acestu zapis al nostru, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nesilit, nici nevoit, ce de bunăvoia mea, m-am sculat de-am vândut o vie lui Iane schimbătoriul şi femeii sale, Lupei. Şi acea vie i-o am făcut eu, Păcurar, din pajâşte, cu munca şi cu[2] sărăciia mea. Ce iaste acea vie pre locul Fântânei, în hotarul călugărilor, şi o am vândut, dereptu 40 de galbenî, bani gata, ca să-i hie lui Iane şi Lupei dereaptă cumpărătură şi moşie lor şi feciorilor săi, nischimbat nici odănăoară, în véci.

Şi cându am vândut acea vie lui Iane şi Lupei, au fost mulţi oameni în tocma<la>[1] nostră, anume: Petrea, fratele Ganei, şi Sintion, şi Dumitru Leuştan, şi Ghiorghi neguţătoriul, şi Lazor şi din Tuluceşti au fost din séténâi mie<i>[1]: Fetion, şi Pavăl şi alţi oameni buni.

Nime să n-aibă treabă cu această vie, numai să aibă a da călugărilor a dzécea, ce li să va venî, al<tă>[1] treabă să n-aibă nime cu această vie ce-i mai sus scris(ă). Iar cine să va ispiti să întoarcă acea vie, să hie treclét, şi proclét, şi maranafta, şi lepădat de trei sute şi 18 Ot(e)ţi, ce simtu în [въ] Nechei, şi să hie burduh dracului şi să-i hie munca <i>[1]adul de gios, unpe[3] să voru munci jidovi şi alte limbi necredincioasă. Aceasta scriem şi mărturisim.

Şi, mai pre mare credinţă, né-am pus peceţile să s(e) ştii.

† Eu, diiaconul domnescu, am scris <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: † Nistor <şi>: Şoltuzul au plătit i Mihăileasă cu ce-au fost tat(o)riu[4], să s(e) ştie <şi o scurtă însemnare grecească>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, VII/10. Orig., hârtie difolio (30 × 21 cm), filigran, lipsă jumătate din fila a doua.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 218, nr. 660 (rez. după orig.).

www.dacoromanica.ro

Datat după doc. din 1646 (7154) ianuarie 20, prin care cumpărătorii închină Mănăstirii Sf. Dimitrie <din Galaţi> această vie.

---

[1] Omis.
[2] „cu", adăugat deasupra rândului.
[3] Greşit, pentru „unde".
[4] Greşit, pentru „dator(i)".

278 1646 (7154) ianuarie 20 <Galaţi>

† Adecă eu, Iane saraf, şi cu fămeia me, cu Lupa, şi cu socră me[1], cu Iona, şi cu hie me, Ilinca, înşine, de bunăvoia nostră, de nimene nevoiţ(i), nice asupriţ(i), ce de bunăvoia no(a)stră, am închinat o vie ce am avut La Fântână, cumpărătură a no(a)stră, şi om închinat la sfânta mănăstire la Sféti Dimitrie, la mănăstire lui Vasilie voevod, şi cu zapis cel de cumpărătoare şi cu zapis den mâna no(a)stră, ca să fie deanie pentru sufletele no(a)st<r>[2]e şi să aibă a ne scrie la po<mea>[2]nec, să ne pomenească.

Iar cine să va ispiti a întra peste zapisul nostru <şi a se>[2] amesteca fără lucru, să fie treclét şi proclét de 318 Oteţ(i), ce-s în <въ> Nichei, şi Maica Précistă să-i fie pârâş înainte giudeţului.

Şi, pentru mai mare credinţă, me-m pus pecete, ca să <se>[2] ştie.

Şi iau[3], Costandin cupeţ ot Gălaţ(i), am scris.

† Въ лѣт(о) ҂зрнд <7154/1646>, ген(арїе) к <20>.

† Εγο, Μανολι Καλι, μαρτιρας τα ανοτεν θε γεγραμενας[4] <m. p.>.

† Ilie martor.

† Vasilie Beribăz.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII – lea>: Vie la Fântână, dată la Sf(e)ti Dimitrie ot Galaţi. 7184 <1676> ghenar(ie) 20, <alta din sec. al XIX – lea>: 7154 <1646> ian(uarie) 20. M(ănăsti)rea Galata; pach(et) 7 <şi un rez. în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, VII-5. Orig., hârtie (30 × 21 cm), filigran, patru sigilii inelare octogonale, aplicate în fum, din care una (a lui Ilie), are în câmp doi lei rampanţi, afrontaţi, susţinând o cruce cu postament, iar alta (17 × 14 mm), are gravată pe patru registre orizontale inscripţia: † Васїлї ...[5].

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 364, nr. 1845 (rez. după orig.).

---

[1] „me", adăugat deasupra rândului.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] „† Eu, Manoli Kali, mărturisesc cele de mai sus şi iscălesc <m. p.>".
[5] Neclar.

www.dacoromanica.ro

279 1646 (7154) ianuarie 20, Iaşi

† Eu, Irimiia dăr(ă)banul, ce-am fostu bărbat Negruşei, mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu însumi, de bun(ă)voia mea, am vândut casa mea cu tot locul câtu-i îngrădit, însă den părétele casei Mălancăi ş-a Măriei bărbieriţei, ce le-am vândut iarăş(i) eu den părétele casei, den cheotoar(e) dereptu pân(ă) în gardu, iar casa, cu cesta loc den sus, am vândut pân(ă) în pod, egumănului de la Hlincea, unde iaste hramul lui Svétii Gheorghie, care loc iaste în Uliţ(a) Noă, între locul lui Agapie, pi lângă a Mălancăi şi a Măriei; vândut-am dereptu patrudzeci de galbeni, ca să le fie moşie.

Şi la tocmala noastră şi la datul banilor au fost vecini, den sus şi den gios, bătrrâni şi tineri, anum(e): Ionaşco Picioraga, şi Agapie Zot(a), şi Lazor dăr(ă)banul, şi Neculai zugravul şi Mihnea; şi au fostu şi dumnealui păharnicul Iane la datul banilor.

Şi, pre mai mare mărturie, noi, toţ(i) câţ(i) mai sus sîntem scrişi, pusu-ne-am şi peceţile, să fie de credinţă; cine n-au avut pecéte, pus-au dégetul cu cerneal(ă).

Şi eu, Gavril, am scris, ca să s(e) ştie.

Ѵ Ѩс, лѣт(о) ѯ҃ѕрнѧ <7154/1646> ген(аріѥ) к҃ <20>.

Аз, Гаврил апрѳд, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, rez. grecesc al actului, din sec. al XVIII-lea şi însemnarea>: S-au scris la condică. N<r.> 4.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXIX/4. Orig., hârtie difolio (30,4 × 20,1 cm), cerneală cafenie, filigran, patru sigilii inelare aplicate în cerneală: două rotunde (au în câmp două animale fantastice şi un decor vegetal), unul octogonal (cu un decor geometric) şi altul oval (cu o cruce în câmp).

Idem, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 47 v., (rez. din prima jumătate a sec. al XVIII-lea); idem, Ms., nr. 644, f. 12 r. (rez. în Condica Mănăstirii Aron Vodă, cu văleatul greşit: 7124).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 403, nr. 326 (orig.); *D.I.R.*, A, XVII, vol. IV, p. 3, nr. 4 (rez. după Ms., nr. 644); *Catalog*, II, p. 364, nr. 1846 (rez. după Ms. nr. 628); *ibidem*, I, p. 378, nr. 1670 (rez. după Ms. nr. 644).

280 <1646 (7154)> ianuarie 23

Adecă eu, Pavel căp(i)tan, şi Vasile Buzne, şi Toader, şi Vasile din Zlătăreşti, şi Todica şi p(o)p(a) Mafteiu, mărturisesc cu această scrisoare a noastră cum să sfădea Isac de Pribeşti cu Pătraşc(o) aprodul din Eşi, pentru un loc de prisacă ce au fost cumpărat Pătraşc(o) aprodul de la Grigore Hurmeziu din Popeşti, de la Trestiiana. Mai înainte au fost cumpărat Pătraşc(o) cum am mărturisit şi Grigorie Hurmeziul.

Deci ei s-au tocmit şi s-au lăsat Isac ca să ţie Pătraşc(o) aprodu locul cel de prisacă cu livadă de fân pe unde sunt semnele acei poeni şi prisăci. Să nu mai aibă a să amesteca Isac într-acel loc ...[1].

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1220 (Condica Mănăstirii Râşca), f. 50 r. Copie de la mijlocul sec. al XIX-lea.

Ibidem, f. 65 v. (copie); ibidem, nr. 1266, f. 5 v. (rez. dezv., cu câteva deosebiri)

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, K/384, p. 355-356 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 360, nr. 1823 (rez. după copie); ibidem, p. 364, nr. 1847 (rez. după Ms. nr. 1847, cu data: <1646 (7154)> ianuarie 23); Th. Codrescu, *Uricariul*, p. 276, 287 (rez. fără dată de an).

Datat după menţiunea marginală, în care se spune că actul a fost făcut la două luni după cel din 1645 noiembrie 3.

---

[1] În continuare urmează textul referitor la judecata pricinii sus-menţionate între urmaşii lui Isac şi mănăstirea Râşca.

281 <1646 (7154)> ianuarie 26

† Eu, Todosca, fata Măricăi, nepoata lui Anton Başotă, mărturisescu cu cest zapis cum am vândut toată partea de ocină a moşu-meu, a lui Anton Başot(ă), din sat din Bodeşti, din ţinutul Neamţului, pe apa Cracăului, şi cu tot venitul, dereptu o sută de taler(i) bătuţ(i), dumisale, Tomei vor<ni>[1]cului celui mare de Ţara de Sus, dinaintea a fraţilor săi, a lui Gligoraşco, şi a Nastasiei Durăcoaie, şi a lui Ţigan de Ţibăneşti, şi Focşei de Glodéni, şi a lui Scântée de Mărmuréni şi a lui Ionaşco deguţătorul[2] de târg de Iaşi.

Şi mi-am dat toţi bani(i) câţi scrie mai sus.

Dereptu acea, ca să-i fie dumisal(e) direaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă) şi să-şi fac(ă) şi zapise domneşti, ca s(ă) să ştie.

V ĩñc, гєн(аріє) к҃ѕ <26>.

Eu, Scântée, am scris[3] <m.p.>.

Gligoraşco Merea[3] <m.p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Zapis de la Todosca, fata lui Marmur(e), au vândut Tomei vornicului ot Bodeşti, в(о)лост Neamţului, pré apa Cracăului, <alta din sec. al XVIII-lea>: Fără an, iar luna ghen(arie) 25 <şi una din sec. al XIX-lea>: N° 4.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/4. Orig., hârtie (29,8 × 21), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, două sigilii inelare aplicate în cerneală.

Datat după doc. din 15 februarie 1646 <7154>.

---

[1] Omis.

[2] Greşit pentru: neguţătorul.

[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

282 1646 (7154) ianuarie 30

O carte din ani(i) 7154 <1646> ghen(a)r(ie) 30, de la domnul Vasilii v(oie)vod, dată lui Ştefan Tăbanu, ca să-ş(i) ţie şi apere un rădiu la câmpu, la moşiia lui, la sat la Mihălcăuţi, ci este cu loc de prisacă şi nimini să n-aibă triabă a-l strâca sau să-l taie, căci este apărat de Ştefanu Tăbanu de demult.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia „Litere", K, nr. 374, f. 71 v. (rez. rom. din 1807).

283 1646 (7154) ianuarie 30

Carte de la Vasile vodă, din 7154 <1646> ian(uarie) 30, <pentru moşia Tătărauca şi Hriţăuţi, din ţinutul Soroca>.

După Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 277, nr. 11 (menţ. într-o anafora din 1806 august 14).

284 1646 (7154) februarie 2, Iaşi

Глигориє Ѹреки вел дворник Долнѣи Земли, и Геѡргицъ Щефан вел сѹлцер, и Рошка бив вистерник, Кърънимам бив питар, Павъл дворник глотныи, и Иѡнашко Рѹсѹл пъркълаб бив, и Стѹрза, и Иѡнашко Жорѣ двор(ник), и Глигорашко Жорѣ и Исак Месихънескѹл, toţi nepoţii Mierăi pârcălabu, dăm ştire cu această scrisoari a noastră cum noi, de bunăvoia noastră, ne-am tocmit şi ne-am înpărţit cu ocinile unchiu-nostru, Mierăi pârcălabul, şi alti moşii carile au fost neînpărţite de la moşăi noştri.

Şi s-au venit în partea vornicului Urechi satul Mănceştii, ci sînt pre Bâcu, la ţinutul Lăpuşnii, şi giumătate de sat de Criceşti, ci iste la ţinutul Vasluiului, şi partea din Pădureni, ci să va alege, ci esti la ţinutul Iaşilor, de moşii şi de cumpărătură a mătuşii noastre, a Berhecioai.

Şi lui Isac Mesihănescul, nepotul lui Toader Jorea, s-au venit giumătati ...[1], şi giumătate de Piscani, ci sînt la ţinutul ...[2], şi giumătati de Măciucaşii de Gios şi parti ce să va alege din Leurdeşti.

Aşijdirea, s-au venit în partea lui Ionaşco Jorii biv dvornic, ficiorul lui Simion Jorii, şi lui Gligoraşco, nepotu său, giumătati de Măciucaşii de Gios, şi giumătati de Rupturi, şi giumătati de Bârzăeşti şi giumătati de Sauleşti.

Şi lui Gheorghii Ştefan vel sulger, şi Roşcăi biv visternic, şi lui Cărăiman biv pitar, şi lui Pavăl дворник глотнии, şi lui Ionaşco Rusul pârcălabul şi Sturzăi, nepoţii Solomiei Mogâldoaie, li s-au venit, în partea lor, giumătati de Piscani, şi giumătati de Măciucaşii de Gios, giumătati de Măciucaşii de Sus şi parte ce să va alegi din Româneşti.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, de acmu înainti nime dintre noi să nu mai amestici pâră de înpărţală, pentru căci noi, de bunăvoia noastră, ne-am tocmit şi ne-am înpărţit.

Şi, spre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi am şi iscălit. Şi căruia va trebui şi dires domnescu să aibă a-şi face di pi acesta. De aceasta scriem.

Şi alt nime să să amesteci. Într-alt chip să nu fie.

Ꙋ Ꙗс, лѣт(о) ҂зрнд <7154/1646>, ф(є)в(рѵарїє) в <2>.

Urechi dvornic.

Gheorghii Ştefan vel sulger.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1364, f. 74. Copie încredinţată, la 1840 septembrie 11, de Divanul Apelativ al Ţării de Sus.

Ibidem, f. 37 v. (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Ms., nr. 65, f. 65-66 (copie modernă).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 364, nr. 1848 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti); Ştefan S. Gorovei, *Înrudirile cronicarului Grigore Ureche*, p. 112-114 (rez. după aceeaşi copie şi comentariu privitor la înrudirile boierilor pomeniţi în document).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] „vornic de gloată".

285 1646 (7154) februarie 5, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стыю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Ѡж(є) приидошѧ прѧд намы и прѧд нашємы молдавскых болѣры, велицъ и малых, Иѡнашко и сестра єг(о), Флоарѣ, и Тодѡсиꙗ, с(ы)н(о)ве Їрини[1], дъщы Сѡлонка, сестраве Симиѡн Пилиповскых, неким непѡнѵждѧны а ны приселованы, нѫ за добрѧ им волѣ, и продал своа права <ѡт>[2]н(и)нѵ и дѣдн(и)нꙋ четврътаа част ѡт селѡ Зꙋбричѧни, что єст ѵ в(о)лѡст Хотинскои, съ мѣстох за став и за млин. Таа продал слѵѕѧ нашємꙋ, Макри къпꙋтан, и кнѣгинѣ єго, Грипина, ради єдин сто и ѡсимдесѧт талери битых, понѣже бывшеи им за дѣдн(и)нѵ.

И въстал сѧ слѵѕѧ нашємѵ Макры къпитан и кнѣгинѣ єг(о), Грипина, и платыл тых п(и)н(ѣ)ѕи, єж(є) виш(є) писании, єдин сто и ѡсимдесєт талери бытих, въ рѵки Иѡнашкѡ и сестра єг(о), Флоарѣ, и Тѡдосиꙗ, с(ы)н(о)ве Ирынои, дъщи Солонка, сестра Симиѡн Пилиповски.

И мы такождѣ, ꙗко ѵвидѧхом токмалъ за доброю волѣ <и>[2] исплъною плати, и мы дадохом и потвръдихом слѵѕѣ нашємѵ Макры капитан и кнѣгинѣ єгѡ, Грипина, на тои четврътаа част ѡт село Зѵбричани, съ мѣсто за став и за млин, да бъдет им праваа <ѡт>[2]н(и)нѵ, и дѣдн(и)нѵ и викѵпленїѧ, съ въсѧм доходом, непѵрѵшѫнна неколиже, на вѣки.

А ин никто да сѧ не ѵмишает.

www.dacoromanica.ro

† Іѡс, лѣт(о) ѕ҃рнд ф(є)в(рваріе) є.
† Саам г(ос)п(о)динъ вел҃л.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m.p.>.
† Горовеи <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco şi sora lui, Floarea, şi Todosiia, fiii Irinei, fiica Soloncăi, sora lui Simion Pilipovschi, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină a patra parte din satul Zubricéni, ce este în ţinutul Hotin, cu loc de iaz şi de moară. Acestea le-a vândut slugii noastre Macri căpitan şi cneaghinei lui, Gripina, pentru o sută optzeci de taleri bătuţi, pentru că le-a fost moştenire.

Şi s-a sculat sluga noastră Macri căpitan şi cneaghina lui, Gripina, şi au plătit aceşti bani, ce sunt mai sus scrişi, o sută şi optzeci de taleri bătuţi, în mâinile lui Ionaşco şi ale surorii lui, Floarea, şi Todosiia, fiii Irinei, fiica Soloncăi, sora lui Simion Pilipovschi.

Şi noi de asemenea, cum am văzut tocmala de bunăvoie <şi>[2] plata deplină, şi noi am dat şi am întărit slugii noastre Macri căpitan şi cneaghinei lui, Gripina, pe această a patra parte din satul Zubricéni, cu loc de iaz şi de moară, să le fie dreaptă ocină, şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi nimeni altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> februarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Gorovei <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Ispisoc pre Zubricéni ce au cumpărat ot feciorii lui Bejan Uréche, <şi alta>: 7154 <1646> fev(ruarie) 5.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLXXIV/28. Orig. slav, hârtie difolio (30,5 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad., din 1817 august 24, de Ioniţă Stamate fost mare pitar.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 67-69, nr. 57 (orig. şi trad. editorului).

[1] Cuvintele с(ы)н(о)ве Їрини, scrise deasupra rândului.
[2] Omis.

286 <1646 (7154)> februarie 7, Iaşi

Adică eu, Ghica vel stolnic, şi Pătraşcu Ciogole ce-au fost logofăt, şi Costandin Ciogolia vornicul di poartă, şi Roşca vornic, şi Bârsan vornic, şi Buta şi

www.dacoromanica.ro

Ursul vornicul, şi Pilipovschi vornicul scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Simion Stecle, de a lui bunăvoie, de nimé nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie, ş-au vândut a lui dreaptă moşie şi ocină din sat din Drăguşeni, dintr-a patra parte de sat a treia parte. Aceia au vândut dumisale, Iorgăi vel postelnic, drept doi sute lei bătuţi.

Deci noi, văzând de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, i-am făcut această carte a noastră ca să fie dumisale de credinţă până îş(i) va face şi dresi domneşti.

Şi, pentru credinţă, am iscălit noi toţi, carii mai sus scriem, ca să se ştie.

Ꙋ Ѩс ...[1] februar(ie) 7.

Ghica vel stolnic[2]; Bârsan vornic[2]; Pătraşco Ciogole biv log(o)f(ă)t; Buta vornic; Pilipovschi vornic şi alte iscălituri, care nu s-au putut dizlega.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MDCCCXXXV/1. Copie adeverită de Divanul de Apel al Ţării de Sus, într-o condică de documente a moşiei Drăguşeni, de pe Podraga, ţinutul Dorohoi, din 1843 februarie 12.

Datat după Ghica mare stolnic (N. Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 403) şi după doc. din 1646 (7154) ianuarie 14, prin care Iorga, mare postelnic, cumpără o altă parte din satul Drăguşeni, ţinutul Dorohoi.

---

[1] Omis.

[2] Urmează menţiunea copistului: „l(ocul) p(eceţii)".

287 1646 (7154) februarie 9, Iaşi

† Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, и Глигорїе Ꙋрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Петричѣико вел спътар, и Гика вел столник, и Василїе Банꙋл вел мед(елни)чѣр, и Геѡргїе Щефан вел сѵлцѧр, и Шаидир трет(и) лѡг(о)ф(е)т, и Бежан Балшꙋ, и Накꙋл Збꙗрѣ, и Глигорашко Жора, и Томица, и Тодерашко Жора и иних боилѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), dăm ştire cu ciast(ă) scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Vasilie Macrii căpitan ş-au dăruit de a lui bunăvoie dennaintea noastră, vărului său, dumisale lui Pătraşco Ciogolei ci-au fost log(o)f(ă)t, şi giupânései dumisali[1] giumăta[a]te de sat de Holovcinţi[2] cu vecini, ce sîntu în ţânutul Sorocei, pre Nistru, carele acel sat i-au fost lui de moşie, deusebi de alţi fra[a]ţi a lui.

Aşijderea, şi un sălaş de ţigani, anume Patrichie, feciorul lui Mătar, ce i-au fost iar de moşie, şi o falce de vie în Dealul ce se chiamă Ciocârlie, care i-au fost cumpărătur(ă) de la Bogdan[3].

Aşijderea, au venit înaintea noastră, careli mai sus scriem, Macrii căpitanul şi cu giupâneasa dmisali, Grăpina, ş-au dăruit de a lor bunăvoie, iar dumisale, lui Pătraşco Ciogolei ci-au fostu log(o)f(ă)t, şi giupânései dumisali, Todosiei, a patra parte den tot satul Zubriceni, ce iaste în ţânutul Hotinului, caré lor le-au fostu

www.dacoromanica.ro

cumpărătur(ă) de la ficiorii lui Bejan Uréche, ce lor le-au fost moşie despre maica lor, Irina, fata Solonchei, nepoata lui Simion Pilipovschi.

Aceste ocini, şi vii şi ţâgani, ca să le fie dumilor sale direpte dări şi moşii, în véci.

Pentru credinţa, ne-am iscălit şi ne-am pus peceţile, ca să-şi facă şi dirése domneşti, că să ştie.

І Їс, в(ъ) л(ѣ)то ⁂ <7154/1646> фев(рꙋаріе) ⁜ <9>.

Їз, Тодерашко вел лwг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Їз, Гиорги Цѣфан вел столник, искал <m.p.>.

Їз, Шандир лwг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Їз, Петричѣико вел спътар <m.p.>.

Їз, Василїе Банꙋл вел мед(елничар) <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCLXXVII/8. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră.

---

[1] „şi ... dumisali", scris de altă mână, deasupra rândului.

[2] „giumăta[a]te ... Holovcinţi", tăiat cu cerneală.

[3] Pasajul „şi o falce ... Bogdan", tăiat cu cerneală.

288 <1646 (7154)> februarie 10

Suret de pe o scrisoare de mărturiie, făr(ă) di v(e)let, numai luna fiv(ruarie) 10.

Eu, Ghica vel stol(nic), şi Pătraşcu Ciogole ce au fost log(o)f(ă)t, şi Costantin Ciogole vor(nic) di poartă, şi Roşca vornicul, şi Ursul, şi Buta, şi Pilipovschii şi Bârsan vornicii de poartă, scriem şi mărturisim cu aceasta scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră Dum(i)traşcu, sin Neculai din Ghereni, de a lui bunăvoie, de nimi nevoit, nici silit, ce de a lui bunăvoie, ş-au vândut a lui driaptă moşie şi ocină din sat din Drăguşeni, ce sint la ţin(u)t(ul) Dorohoiului, dintr-a patra părte de sat, doî părţi. Aceia au vândut dum(isale), Iorgăi vel post(elnic), drept 200 lei bătuţi.

Deci noi, dacă am văzut de a lor bunăvoie tocmală şi depline plată, am făcut această carte a[l] noastră, ca să-i fiie dum(isale) de credinţă, pârâ îş(i) va face şi dres(e) domneşti.

Şi, pentru credinţa, am iscălit noi toţi car(e) mai sus scriem, ca să s(e) ştiie.

Într-această scrisoar(e), toţ(i) ce sintu mai sus arătaţ(i) sint iscăliţi. 1766 iul(ie). ...[1] vel log(o)f(ă)t <m.p.>; Ion Paladi vel vor(nic) <m.p.>; ... [1].

Şi eu, Lupul Pravilă, asămene, am scris de pe zapis acestu suret.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXVI/31. Trad. din 1766 iulie.

www.dacoromanica.ro

Datat după Ghica mare stolnic (N. Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători*, p. 403) și după doc. din 1646 (7154) ianuarie 14, prin care Iorga, mare postelnic, cumpără o altă parte din satul Drăguşeni, ținutul Dorohoi.

---

[1] Iscălitură indescifrabilă.

289 1646 (7154) februarie 15, Iaşi

† Се оубо мы, Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т, и Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѹчавскои, и Юрга вел постелник, и Тоадер Петричѣико вел спътар, и Геωргїе вел чашник, и Юрдакїе вел вистїꙗрник, и Гика вел столник, и Василїе Банѹл вел мед(елничѧр), и Геωргїе Щефан вел сѵлцѧр, и Єримїꙗ Вънкѹлеци вел шет(рар), и Ръковиш(ъ) Чехан втори лωг(о)ф(е)т, и Шаидир трет(и) лωг(о)ф(е)т, и Андреꙗш Ръковици постелник, и Василїе Рошка и Костантин Чоголѣ двωрнич глотнїи и иних болѣри ωт двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră Tudosca, fata Măricăi Mărmuroaie, nepoata lui Anton Başot(ă), strenepoata lui Başot(ă) cel bătrân, de a ei bunovoie, de nime nevoită, nici asuprită, şi au vândut a ei dreaptă ocin(ă) şi moşie, din[n] a patra parte de sat de Bodeşti, a treia parte, şi din [na] a patra parte din sat de Dănceşti, iar a treia parte, ce sintu pre Cracău, în ținutul Neamțului, din vatra satelor, şi din câmpu, şi din pădure, şi din vad de <m>oar[r]ă, şi din hăleştee, şi cu fânaț şi cu tot vinitul, ce aceste părți de ocin(i) ce mai sus scriu, din Bodeşti şi din Dănceşti, i s-au venit în partea ei, din partea moşu-său, lui Anton Başot(ă), i cându s-au înpărțit cu alți frați, şi dintr-alte rămăşiți ce le-au rămas lor d<e la m>[1]ătuşea ei, Mărica cluceroaie. Acéstea le-au vândut dumisale, giupânului şi fratelui nostru Tomei marel(e) vornic de Țara de Sus, dereptu o sută de taleri de argintu, ban(i) gata.

Şi au plătit dumnealui tot deplin, acei bani ce mai sus scriu, întru mânule Tudoscăi, fata Măricăi Mărmuroae, nepoata lui Anton Başot(ă), strenepoata lui Başot(ă) cel bătrân, dinnaintea noastrî.

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), făcutu-i-am şi de la noi această scrisoare, ca să-i fie dumisale de credință.

Şi, mai pre mare credințî şi întăritur(ă), ne-am pus şi pecețile şi am iscălit.

Şi eu, Dumitraşco, am scris.

Ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> фев(рѹарїе) еі <15>.

Аз, Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т, искал <m.p.>.

Ѹрѣке двор(ник) искал <m.p.>.

Аз, Гаврил хатман <m.p.>.

Аз, Юрга вел постелник <m.p.>.

Аз, Петричѣико вел спътар <m.p.>.

Геωргїе вел чашник <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Иордакиє вел викт(ирник), искал <m.p.>.
Аз, Иримиа Венкулец вел шетрар, искал <m.p.>.
Аз, Василїє Банул вел мед(елничар) <m.p.>.
Аз, Чехан Ръковици лwг(о)ф(є)т <m.p.>.
Аз, Шаидир лwг(о)ф(є)т <m.p.>.
Аз, Єнакє Пъладє постелник <m.p.>.
Аз, Андреи Ръковици постелник, искал <m.p.>.
Аз, Костантин Чоголѣ <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la boiaru pré parte fete(i) lui Marmur(e) de Bodeşti au vândut vornicului, din ţinutul Neamţului, pré apa Crăcăului. 7154 <1646> fevruarie 15; <şi alta>: S-au scris G(hedeon).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXXA/43. Orig., hârtie difolio (31 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXV/87 (rez. dezv., într-un „izvod de zapise ce sîntu cumpărătur(i) din Mărişăşti, ce s-au aflat în zapisăli de la giupâneasa lui Iordache med(elnicer)").

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 98-99, nr. 59 (orig.).

290 1646 (7154) februarie 15, Iaşi

† Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Сѫж(є) прїйдє прѣд нами и прѣд въсили нашими мwлдавскими волѣри, великиχ и малиχ, Тудоска, дочка Марики, внука Антон Башотж, прѣwнѫка страг(о) Башотж, по єи доброє волню, неким непонѫждена а ни приселованна, и продала своа права wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, wт четврътаа част wт село Бодещи трета част, и тиж(є) четврътаа част, такождє третаа част wт Дънч[ч]ещи[1], что на Краковиа, ѫ в(о)лост Немецкои, wт ватрѵє село, и wт поля, и wт царинѵ, и wт брѵд за млин, и wт став, и wт лѣсѵ, и съ сѣнножат(и) и wт вес приχод, что тѣχ части за wтн(и)нѵ выш(є) писанни, wт Бодещи и wт Дънчещи, приходило с(а) въ части єи, wт част дѣд єи, Антон Башотж, кwгда раъдѣлили съ иншїи братїаχ єа, и wт wстанкы что осташа им wт тютка иχ, Марика клѫчериа. Тѣχ wна продали болѣринѵ г(ос)п(о)д(ст)в(о) ми вѣрномѵ и почтеномѵ, ѳwмы великомѵ воникѵ Вышнѣи Земли, ради єдно сто талери вит(и)[2] [талери] сребрѣыниχ.

И платил єг(о) м(и)л(о)стѫ исплъно, тиχ п(и)н(ѣ)зи выш(є) писани ...[3] талери сребрънихχ, въ рѵк(и) Тудоски, дочка Марики Мармѵроае, внука Антон Башотж[1], прѣwнѫка страг(о) Башотж, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради, тѣх части за ѡтн(и)нѵ ѡт Бодещи и ѡт Дънчещи, ѡт четвръtѡи части, въ ѡбах селаа, третои части, съ мѣст(о) ѡт став, и ѡт млин и ѡт вес приход, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) и ѡт г(ос)п(о)дств(о) ми праваа ѡтн(и)наа, и викѵпленїе, и ѹрик и потвръждение, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѵ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рѹарїе), еі д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Todosca, fiica Maricăi, nepoata lui Anton Başotă, strănepoata bătrânului Başotă, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din a patra parte din satul Bodeşti a treia parte, şi de asemenea, din a patra parte, iarăşi a treia parte din satul Dănceşti[1], ce este pe Cracău, în ţinutul Neamţ, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din vad de moară, şi din iaz, şi din pădure, şi cu fânaţ şi cu tot venitul, care părţi de ocină mai sus scrise, din Bodeşti şi din Dănceşti, s-au cuvenit în partea ei, din partea bunicului ei, Anton Başotă, când s-au împărţit cu alţi fraţi ai ei, şi din rămăşiţe ce le-au rămas de la mătuşa lor, Marica clucereasa. Acelea le-a vândut ea credinciosului şi cinstitului boier al domniei mele, Toma mare vornic al Ţării de Sus, pentru o sută taleri bătuţi[2] [taleri] de argint.

Şi a plătit milostivirea sa totul deplin, acei bani mai sus scrişi ...[3] taleri de argint, în mâinile Todoscăi, fiica Maricăi Mărmuroaie, nepoata lui Anton Başotă, strănepoata lui Başotă bătrânul, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, acele părţi de ocină din Bodeşti şi din Dănceşti, din a patra parte, în ambele sate, a treia parte, cu loc din iaz, şi din moară şi din tot venitul ca să fie milostivirii sale şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna februarie, 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare de la începutul sec. al XVIII - lea>: Ispisoc domnescu de la Todoscă, fata a lui Marmur(e), pre partea ei de Bodeşti, la ţinutul Neamţului, pre apa Cracăului, <şi alta>: Ş-au scris Ghedeon.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/44 a, b. Orig. slavon, hârtie difolio (31,3 × 20,2 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour,

www.dacoromanica.ro

care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad. din 1827 iunie 4 de Nathanail.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXV/87 (rez. într-un izvod de la sfârşitul sec. al XVIII-lea).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 99-101, nr. 60 (orig. şi trad. editorului).

---

[1] ѡт Дъич[ч]ещи („din Dănceşti), scris deasupra rândului cu altă cerneală.
[2] едно сто талери бит(и) („o sută de taleri bătuţi"), adăugat cu altă cerneală.
[3] Omis.

291 1646 (7154) februarie 15

Copie nouă chirilică, <din> 1849, întărită de Divanul Apelativ.

Adecă eu, Hilip, feciorul popei Niagului din Sărbeşti, mărturisescu cu cest zapis al meu, eu, de bunăvoea me, de nime nevoitu, nici asupritu, ce de a mia bunăvoi am vândut a mia driaptă ocină şi moşii, partia mâni-mia, Ioane, din sat din Belceşti, din giumatate de sat, din partia de gios, ce să va alégi partia mâni-mea, din vatra satului, şi din pomăt, şi din câmp, şi din fânaţ, şi dintr-apă (dintru apă)[1] şi din tot locul ce să va alégi, toată o am vândut d(umnea)lui Ionaşco Talpă de Şerbeşti, derept douăzeci de lei bătuţi, dinaintia părcălabului Damaschin, i căpitanului Bantăşi, şi Ilie Arapul, şi Gligoraşco Bejan, şi Mirăuţă Potârniche, şi Costantin Buhuşi, şi Gligoraşi Arapul, şi Loghin de Bârgăoani, şi Ilie[2] Gorovei, şi Ifrim din Iaşi şi mulţi oameni buni.

Şi, pentru credinţa, am iscălit şi ni-am pus peceţile, ca să să ştie.

V Бакъꙋ, л(ѣ)т(о)[3] ҂зрнд[4] <7154/1646> фев(рꙋарїє) єї[4] <15>.

Iscăliţi: Epifani Banaşul văzut-am plata deplin.

Дамаскин пъркълаб Немецскои искал[3], am văzut plata.

Илїє бив ... искал[3].

Глигораш Арапꙋл искал[3].

Costantin Bantăş căpitan, am văzut plata.

Vasil(e) (cred Ilie v.s.)[5] Gorovei m-am prilejit la tocmală.

Hilip vănzăturu.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Sever Zotta, doc. nr. 144, f. 94. Copie modernă de Sever Zotta, după altă copie.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 218, nr. 661 (rez. după copie).

---

[1] Parantezele copistului.
[2] Probabil în doc. original a fost „Vasilie", avându-se în vedere iscălitura de la sfârşit.

www.dacoromanica.ro

[3] În copie, cu litere latine.
[4] În copie, cu cifre arabe.
[5] Paranteza copistului. Probabil în textul documentului fusese ştearsă prima parte a numelui „Vasilie" (v. nota 2).

292 <Înainte de 1646 (7154) februarie 19>

Părţi de Sângereni cu două zapise, unul de la popa Grivca şi preuteasa sa, Anghelina, cu care au vândut comisului Bălan giumătate din a patra parte a acestui sat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act emis de Divanul Cnejiei Moldovei, privind moşii întregi şi părţi de moşii din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş.

EDIŢII: Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 408, nr. 4 (acelaşi rez.).

293 1646 (7154) februarie 19

† Иѡ Василїє вѡєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ З<є>[1]мли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domniei méle boiarinului nostru, lui Bălan ce-au fost comis, să fie tare şi putérnic cu cartea domniee méle a ţine o parte de ocină din sat din Sângeréni, care parte o au cumpărat de la popa Griga şi de la preuteasa lui, din târgu din Hotin. Iar lui Buzanouschi[2] de-i va părea cu strâmbul, să-şi întrébe cu popa, iar cu boiarinul nostru ce mai sus scriem, cu Bălan, să n-aibă nice o treabă.

И никто да не смеют дръжати или ѹпирати прѣд сим листом г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми. И нак не бъдет[3].

Оу Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> фев(рѹарїє) ѳі <19>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

† Михъил(ъ) <писал>.

După *Moldova*, IV, nr. 57, p. 145-146 (xerocopie după orig.).
Arh. Naţionale Chişinău, F. 220, opis 1, dosar 214 (rez. rom.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20 (menţ. din 1809 sept. 3, într-o copie a unei cărţi a Divanului Cnejiei Moldovei privitoare la moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş).

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 31, nr. XXVIII (orig.); Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 408 (menţ. într-o adresă către Divanul Moldovei din 1809).

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig., pentru „Buzanovschi".
[3] „Şi nimeni să nu aibă a ţine sau a se împotrivi înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie."

www.dacoromanica.ro

294 1646 (7154) februarie 20, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскѡи. Adecă au venit de s-au jeluit înaintea domniei méle Gogoaie cu feciorii săi, D...[1], pre giupâneasa lui Strătulat ce au fostu agă, dzicându că-i ţine o parte de loc de la Brădiceşti, iar giupâneasa lui Strătulatu au avut şi zapis cum au cumpărat Strătulat acea parte de loc de la Gogoaie.

Deci au rămas giupâneasa lui Strătulat pre Gogoaie şi pre feciorii ei.

Deci de acmu înainte să aibă a-ş(i) ţiné Strătulătoaie moşiia, pre unde-i spune zapisul, şi să nu mai pârască Gogoaie pre giupâneasa lui Strătulat de aiasta pâră peste cartea domniei méle.

Тои пишем. Инак не ѵчините.

Оу Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> фев(рꙋарїє)͡к <20>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/9. Orig., hârtie (30 × 20,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Idem, Ms., nr. 546 (Condica Episcopiei Huşi), f. 122 v. (copie).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 66, nr. 1943 (rez.); *Catalog*, II, p. 365, nr. 1849 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

295 1646 (7154) februarie 20, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоша прѣд нами и прѣд ꙋсими нашими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, слꙋга и болѣрин наш Євстратїє бывшїи лѡгофет съ єдным записѡм ѡт препочьтеннаго и вѣрнаго болѣрина нашего, пана Глигорїє Оурѣке вел двѡрник Дѡлнѣи Земли, и ѡт инных великых болѧри, свѣдѧтелствꙋꙗш въ том записѣ како прїидѡшѧ прѣд ними слꙋга наш Лꙋпꙋл ѡт тръг Хрълѡвскїи кꙋпно съ сестроѧ своєѫ, Сѡлтаноꙗ, кнѣгинѧ Сергїєва бывшїи къмъраш, и съ въсѧми своими чѧди, по их доброи вѡли, никим непонꙋждены а ни присилѡвани, и продали свою правꙋю ѡтнинꙋ и дѣднинꙋ єдин став, что єст ꙋ хотарꙋ ниже села Фетеш(и), на Кривѡм потѡцѣ, и съ мѣстѡ на ѡдаю, ꙋ в(о)лѡст Хрълѡвѣ, за єдно стѡ и два десѣт талери бытих, ѡт прѣд сих выше писаных болѧри дал им плънꙋю плътꙋ, пинѧѕи готови, сребръны, котораꙗ ѡтнына и дѣднина, тѡт став и съ мѣстом на ѡдаю, было правоє даанїє и милованїє ѡт с(вѣ)топочившаго Єремїꙗ Могилы воєводи, ѡ(т)цꙋ их, Параскевы бывшїи вел ꙋшѧрю, за єго правоє выслꙋженїє что ємꙋ слꙋжил.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), сѣ въстал тѡт выше рекомїи, Лѹпѹл ѡт Хрълѡва, и продал дрѹгїи став, тѡмѹж(е) прѣди реченномѹ Євстратїєвы бывшїи лѡгоф(е)т, ниже тѡго на томже Кривѡм потоцѣ, ѡсобно ѡт своих братїи, даннїи быст емѹ ѡт своего ѡт(ь)ца, тогож(е) Параскѣвы прѣдписаннаго, которїи став възѧл ѡн Параскева за еднѹ глобѹ за крадежство ѡт едного ч(е)л(ове)ка, на имѧ Грига ѡт Фетещ(и), и был и спѹс тошен и келтовал за и Лѹпѹл четири десѧт талери быти. А тѡт Євстратїє бывшїи логоф(е)т, ꙗко видѣ что ест на единѡм хѡтарѹ, потокмили сѧ ѡба ѡт прѧд мнѡгых болѣри и вратыл емѹ въсе келтованїє и дал емѹ пѧт кобыл добрых тѹркых, кѹпно съ жрѣбцы.

Того ради, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми и съ въсѧм нашим Съвѣтом, ꙗко выдѧхѡм их добровѡлнѹю токмеж(е) и пѡлнѹю платѹ, едно стѡ и два десѧт талери сребръных, что дал Євстратїє бывшїи лег(о)ф(е)т томѹ Лѹпѹловы и сестрѣ его, Сѡлтанѣ, прѧд на чрътанным чѧдом Параскевым бывшїи вел ѹшѧрю, за тѡт став, что ниже села Фетещ(и), ѹ в(о)лѡст Хрълѡвѣ, на Кривѡм потѡцѣ, и съ мѣстѡ на ѡдаю. И тиж(е), что дал тѡт же Євстратїє томѹж(е) Лѹпоулѡвы, за дрѹгїи став, что ест на тѡмже Кривѡм потѡцѧ, ниже тѡго, како ест вратил емѹ келтованїє въсе и пѧт тоуркых, кѹпно съ жрѣбѧты, что тѡт став било емѹ Лѹпѹловы ѡсобное данїє ѡт своего ѡ(ть)ца, ѡт иных еговых сестр(а) и братїи.

Протѡж(е), и г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми и ѡт нас дадохом и потвръдихѡм прѣд именованномѹ слѹѕѣ и болѣринѹ, Євстратїєви бывшомѹ логоф(е)т, на еговы выше знаменѹ емы тїи ставы и съ мѣстѡ на ѡдаю, еже сѹт на Кривѡм потѡцѣ, ѹ хотарѹ ниже села Фетещ(и), ѹ в(о)лѡст Хрълѡвскои, какѡ да бъдет емѹ и ѡт нас правїи ѡтнины и дѣдныни и дѣтем его, и внѹчѧтѡм и пращѹрѧтѡм его, непоколѣбымо николиже, на вѣкы вѣчныи.

Пис(а) ѹ Ꙗсѡх, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рѹарїє), к҃ д(ь)н(и).

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Гергинтїє Рѡмшевич <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga şi boierul nostru Evstratie, fost logofăt, cu un zapis de la boierul nostru preacinstit şi credincios, pan Gligorie Uréche, mare vornic al Ţării de Jos, şi de la alţi mari boieri, mărturisind în acel zapis cum au venit înaintea lor sluga noastră Lupul din târgul Hârlău, împreună cu sora lui, Soltana, soţia lui Serghie, fost cămăraş, şi cu toţi copiii săi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au dat dreapta lor ocină şi dedină un iaz, care este în hotarul de jos al satului Feteşti, pe pârâul Criva, şi cu loc de odaie, în ţinutul Hârlău, pentru o sută şi douăzeci de taleri bătuţi, dinaintea acelor boieri mai sus scrişi, le-a dat plata deplin, bani gata, de argint, care

www.dacoromanica.ro

ocină şi dedină, acel iaz şi cu loc de odaie, a fost danie dreaptă şi miluire de la sfânt răposatul Eremia Moghilă voievod, tatălui său, Parascheva, fost mare uşer, pentru slujba lui dreaptă ce i-a slujit.

Şi iarăşi, s-a sculat acel de mai sus spus, Lupul din Hârlău, şi a vândut alt iaz, aceluiaşi de mai sus spus Evstratie fost logofăt, mai jos de celălalt, pe acelaşi pârâu Criva, deosebit de fraţii lui, pe care i-l dăruise tatăl său, acelaşi Parascheva mai sus scris, care iaz l-a luat Parascheva pentru o gloabă de tâlhărie de la un om, anume Griga din Feteşti, şi a fost şi închis şi a cheltuit pentru el patruzeci de taleri bătuţi. Iar acel Evstratie fost logofăt, dacă a văzut că este pe un hotar, s-au tocmit amândoi dinaintea a mulţi boieri şi i-a întors lui toate cheltuielile şi i-a dat cinci iepe bune turceşti, împreună cu mânjii lor.

Pentru aceea, domnia mea şi cu tot Sfatul noastru, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, o sută şi douăzeci taleri de argint, ce i-a dat Evstratie fost logofăt acelui Lupul şi surorii lui, Soltana, dinaintea sus însemnaţilor copii ai lui Parascheva, fost mare uşer, pentru acel iaz, ce este mai jos de satul Feteşti, pe pârâul Crivei, şi cu loc la odaie. Şi iarăşi, ce a dat acelaşi Evstratie aceluiaşi Lupul, pentru alt iaz, ce este pe acelaşi pârâu al Crivei, mai jos de celălalt, cum i-a întors toată cheltuiala şi cinci iepe turceşti, împreună cu mânjii lor, iar acel iaz i-a fost dat danie lui Lupul de tatăl său, deosebit de alte surori şi fraţi ai săi.

Drept aceea, şi domnia mea am dat şi am întărit şi de la noi mai sus numitei slugi şi boier, Evstratie fost logofăt, pe ale lui mai sus însemnate acele două iazuri şi cu loc la odaie, care sunt pe râul Criva, în hotarul din jos al satului Feteşti, în ţinutul Hârlău, ca să-i fie lui şi de la noi drepte ocini şi dedine şi copiilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor lui, nestrămutat nici odinioară, în vecii vecilor.

Scris în Iaşi, în anul 7154 (1646), luna februarie 20 zile.

† Însuşi domnula poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Gherghentie Romşevici <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 311/314, nr. 174 (orig. slavon, cu trad. editorului).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCCXCVIII/159, nr. 114 (menţ. după orig.); nr. 115 (menţ., după trad., în opisul de doc. al casei lui Mihalache Cantacuzino, întocmit de Rucsanda Balş).

296 1646 (7154) februarie 20, Iaşi

† Adec(ă) eu, Iuraşco, ficiorul lui Dumitru Ciolpan, scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al mieu cum eu, de nime silit, nici înpresurat, ce de a mea bunăvoie, am vândut dumisal(e), giupânului Ghiorghie Ştefan marile sulgér, o ţigancă, anume Varvara, fata Savei, nepoata Uşerului, cu toţi ficiorii săi, însă aceasta ţigancă ce mai sus iaste scris(ă), Varvara, iaste dreaptă ţigancă a noastră de moşie, de ţiganii strămoşu-nostru, lui Lupe Huru.

www.dacoromanica.ro

Ş-au fostu aceasta ţigancă măritată după un ţigan a dumisal(e), a sulgériului Ghiorghiţă, anume Ursu. Deci ficiorii ce au făcut Varvara ţiganca şi cu Ursu, ţiganul dumisal(e) sulgériului, fostu-ne-au înpărţitori cu dumnealui, cu sulgériul.

Ş-am vrut eu ca să vândzu pre Varvara ţiganca altor boiari, iar apoi n-au încăput aceia boiari să cumpere aceasta ţigancă ce mai sus iaste scrisă, Varvara, înnaintea dumisal(e) sulgériului, ce au fost volnic dumnealui a o cumpăra, pentru căci au fostu şi ţiganul al dumisal(e) şi ficiorii înpărţitori. Deci m-am tocmit cu dumnealui şi o am vândut dumisal(e), dreptu ...[1] galbeni, bani buni.

Şi-n tocmala noastră fost-au: dumnealui Andreiaş postélnicul, şi Neculai Séchil[2] stolnicul, şi Ciogolea logofătul, şi Gligoraşco vătavul de aprodzi, şi Andreiaş spătariul al doile şi Ghiorghiţ(ă) Vâlcul armaşul al doile şi alţii mulţi feciori de boiari.

De aceasta mărturisescu. Şi noi toţi, câţi mai sus sîntem scrişi, pusu-ne-am peceţile şi iscăliturile cătr(e) acesta zapis, ca să fie de credinţă. De aceasta mărturisim, ca să să ştie.

Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ф(є)в(рꙋарїє)͡к <20>.
Iuraşco <m.p.>.
Аз, Андрє(и) Ръковиц(ъ) по<ст>[3]єлник, искал <m.p.>.
Аз, Глигѡрашко въ т(аг), искал <m.p.>.
Аз, Пътрашко Чоголи лог(о)ф(є)т, искал <m.p.>.
† Аз писал съ моа рꙋкꙋ[5], Иѡнашко Солѡмон, искаχ <m.p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: De la Iuraşco, pe Vărvara ţiganca, <şi o însemnare în limba greacă din sec. al XVIII - lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava-Iaşi, XXXV/7. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20 cm), filigran.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1850 (rez. după orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] Literele „S" şi „c", scrise peste alte litere.
[3] Omis.
[4] „† Eu am scris cu mâna mea".

297 1646 (7154) februarie 22

† Adec(ă) Ioniţ(ă) namésnicu Бырладꙋскои, i Chicoş ce-au fost şetrar, i Raclăşu căpitanul, i Gheorghie pârcălabul de Zoriléni, şi Crăciun cupeţ ot Bârladu, şi multe slugi domneşti, ce s-au prilejit la dzi de târg la Bârlad, şi mulţi orăşéni buni şi bătrâni, scriem şi mărturisim cu ceastă mărturie de la noi cum au venit înaintea noastră Bălan Hulpe şi cu nepotu său, Arimiica din Greci, de bunăvoia lor,

www.dacoromanica.ro

de nimene siliţi, nice nevoiţi, ş-au vândut ei toată partea lor din sat din Greci, câtă să vca alége, şi din câmpu, şi de în pădure şi cu patru săpături în pădure.

Aşijdere, iar au vândut ин[1] Bălan, feciorul Catrinei de acolo, partea sa câtă să va alége, tij din Greci, din câmpu, şi din pădure şi cu săpături.

Tij, iar au vândut Istratie, feciorul Agahie, din sat din Greci, partea sa, toată câtă se va alége, din câmpu, şi din pădure, şi cu săpături şi cu tot venitul ce va hi.

Şi acésté parţi de ocine ce mai sus să scriu, ei le-au vândut dumisale, lui Dumitraşco Gheoca, pentru 24 de ughi, ca s(ă) hie dumisali dirépte ocine şi moşii, neclătit, въ вѣки[2], şi lui şi feciori(lor) dumisale.

Deci noi, vădzându de bunăvoia lor tocmindu-să ei şi plată deplin(ă) întru mânule lor, noi încă le-am făcut lor aciastă mărturie de la noi, ca să le hie lor de credenţă, până ce-ş(i) vor face ei alte dirés(e) domneşti.

Şi, pentru credinţa, noi ne-am pus toţi peceţili şi iscăliturile noastre într-aceasta mărturie, să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ф(е)в(рꙋарїе) кв <22>.

Аз, Ионицъ, искал <m. p.>.

Chicoş vel şet(rar) <m. p.>.

Аз, Георгие, искал <m. p.>.

<Pe verso, două însemnări contemporane>: Zapis de Greci <şi> † Zapisul de la Bălan Hulpe şi de la nepotul său, Arimica, şi de la altu Bălan, ficiorul Catrin(ei), şi de la Istratie, ficiorul Gafii, de pe părţâle lor de moşie din Greci, ce l-au vândutu lui Dumitraşco Gheucăi stolnicului <şi alte două însemnări din sec. al XVIII - lea>: 7154 fev(ruarie) 22 <şi>: Amu însămnatu. No. 7.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXII/36. Orig., hârtie difolio (29 × 19 cm), filigran, cerneală cafenie, trei sigilii inelare şi o amprentă aplicate în cerneală neagră.

Ibidem, MLXII/154 (rez. într-un perilipsis, din 1805 iulie 17).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, IX/79 (rez. într-un izvod, din 1755 martie 20).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p. 89-90, nr. LIV (orig.).

---

[1] „alt.

[2] „în veci".

298 1646 (7154) februarie 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, Пѫрчюл ѡт Ѧдинци и съ иних племеници емꙋ и тѣгали за лици прѣд нами съ Анница, дочка Дꙋмитрашко Соломонескꙋл,

www.dacoromanica.ro

внѵка стараго Тоадер дїак, ради половина за село, на имѣ Вертепорох, что сѣ зовет из давно Кѵчаров, рѣкъщи Пърчюл и съ родици емѵ како ест им тоа половина село праваа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, и ѵказовал прѣд нами исписѡк ѡт ...[1] воевода и дрѹгих нарѣденїе и държал Анница без нѣкое дѣло, а ѡна тако ѡтвѣщал прѣд нами како ест праваа ѡтн(и)на и даанїе ѡт дѣд еи, стараго Тоадер дїак ѡт Чепелеѹци, и ѹказовал и запис прѣд нами писаꙗщи въ нем како дал и даровал дѣд еи, Тоадер дїак, съ тоа ѡтн(и)нѵ ѡт Вертепорѡх и ѡт Чепелеѵци ѡтнина на ѡт(ь)цъ еи виш(е) писан, Дѵмитрашко Соломонескѵл.

Ино г(о)сп(о)дктв(а) ми и съ вес Съвѣт г(ос)п(о)дства ми не вѣровали на них нъ сътворили им лист ѡт г(ос)п(о)дство ми до болѣринѹ госп(о)дство ми, Трандафиер пъркълаб Хотински, како да имает спрѣтати людї добри ѡт ѡкр(ъ)сти, межїаши, и да имает смотрити за рѣдѵ тои половина за село и че(ловѣ)ци вѣше из давно.

Таж(е), болѣрин наш Трамдафиер пъркълаб пошеди тами съ многи людї добри ѡкр(ъ)снїи, межїаш(и), на имѣ: Маѯин Сичка ѡт Чепелеѵци, и Прокоп Лоско ѡт там, и Грига Сичка ѡт село Кѵлна, и Чипор ѡт Чепелеѵци и инниии многи люди стари и млади, и въспитати на них како ѡни знали съ своими и д(ѹ)шами. Ино ѡни тако свѣд(и)телствовали съ своини д(ѹ)шами, аж(е) ест тоа половина за село праваа ѡтн(и)на и дѣдн(и)на Анниципи, дочка Дѵмитрашкови Соломонескѵл, внѹка Тоадер дїак, и дръжал све ѡт(ь)цѵ еи и дѣд еи ѡт тогда до н(ы)нѣ, а Пърчюл и съ иних племеници емѵ, ѡни не имали не едно трѣбѵ нъ възѣли без нѣкое дѣло их. Тѣ запис, что ѹказовал Пърчюл прѣд нами, ѡбрѣтохом съ истиннаю како сѵт лъживи и неправеднни. Таж(е), Пърчюл и съ иних племеници емѹ, ѡни зостали ѡт прѣд нами и ѡт прѣд вес закѡн земскои, а Анница, дочка Дѵмитрашко Соломонескѵл, внѵка статаг(о) Тоадер дїак, ѡна ѵправил сѣ и поставила себѣ феръею, в҃і злати, ѹ Бистѣр господство ми.

Ино ѡт сил(ѣ) напрѣд, како да имает ѡна държати своиѧ праваа ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, тоа половина село Вертепорох, что сѣ именѹет Кѵчаров, съ вес доход, непорѵшенно николиж(е), на вѣки. Ино аще проꙗвлꙗет сѧ нѣкаа врѣме нѣких нарѣденїе до Пърчюл или до инше их племеници емѵ, да с(ѧ) не вѣрѵет нъ да ѡрвает.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим истинно лист наш.

Оу Ѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд҃, м(е)с(ѣ)ца ф(е)в(рѹарїе), кд҃ д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Pârciul din Iadinţi şi cu rudele lui şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu Anniţa, fiica lui

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Solomonescu, nepoata bătrânului Toader diac, pentru jumătate de sat, anume Verteporoh, ce s-a chemat de demult Cucearov, spunând Pârciul şi cu rudele lui cum le este acea jumătate de sat, dreaptă ocină şi dedină, şi au arătat înaintea noastră ispisoc de la ...[1] voievod şi alte drese şi a ţinut Anniţa fără niciun drept, iar ea a răspuns înaintea noastră cum îi este dreaptă ocină şi dedină de la bunicul ei, bătrânul Toader diac din Cepeleuţi, şi a arătat înaintea noastră şi un zapis în care s-a scris cum i-a dat şi i-a dăruit bunicul ei, Toader diac, acea ocină din Verteroporoh şi ocina din Cepeleuţi tatălui ei mai sus scris, Dumitraşco Solomonescul.

Deci domnia mea cu tot Sfatul domniei mele nu i-am crezut şi le-am făcut carte de la domnia mea la boierul domniei mele, Trandafir pârcălab de Hotin, ca să strângă oameni buni de prin pregiur, megiaşi, şi să cerceteze de rândul acelei giumătăţi de sat şi a cui a fost de demult.

Astfel, boierul nostru Trandafir pârcălab s-a dus acolo cu mulţi oameni buni de prin pregiur, megiaşi, anume: Maxim Sicica din Cepeleuţi, şi Procop Losco de acolo, şi Griga Sicica din satul Cucina, şi Cipor din Cepeleuţi şi alţi mulţi oameni bătrâni şi tineri şi i-a întrebat cum ştiu ei cu sufletele lor. Deci ei aşa au mărturisit cu sufletele lor, că acea jumătate de sat este dreaptă ocină şi dedină Anniţei, fiica lui Dumitraşco Solomonescu, nepoata lui Toader diac, şi a ţinut-o tatăl ei şi bunicul ei de atunci şi până acum, iar Pârciul şi cu rudele lui, ei nu au nici o treabă şi le-a luat-o fără niciun drept. Acel zapis, pe care l-a arătat Pârciul înaintea noastră, s-a dovedit cu adevărat că a fost mincinos şi neadevărat. Astfel, Pârciul şi cu alte rude ale lui, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar Anniţa, fiica lui Dumitraşco Solomonescu, nepoata bătrânului Toader diac, s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci de acum înainte, ca să aibă ea a ţine dreapta sa ocină şi dedină, jumătate de sat Verteroporoh, care se cheamă Cucearov, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Deci, dacă se vor ivi în vreo vreme unele drese la Pârciul sau la alte rude ale lui, să nu se creadă şi să se rupă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> luna februarie, 24 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXIX/74. Orig. slavon, hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat.

[1] Loc liber.

299 **1646 (7154) februarie 24**

† Adec(ă) Ioniţ(ă) vornicul de Bârladu, şi Ionaşco şoltuzul cu 12 pârgari şi mulţi orăşéni, buni şi bătrâni, de târgu de Bârlad scriem şi mărturisim cu ceastă

www.dacoromanica.ro

mărturie şi zapis de la noi cum au venit înnaintea noastră Gligoraşco, feciorul lui Dumitraşco Gheoca, şi cu un zapis de la câţiva oameni buni, făcut, şi mărturisindu înntr-acela zapis cum au plătit Gligoraşco capul cumnatu-său, Căzacului, de la perdzare, ş-au datu un cal bun, dereptu 12 ughi şi şése galbeni, bani gata. Şi Căzacul, cumnatu-său, el n-au avut cu altă cu ce să-i plătească, ce i-au dat lui Gligoraşco toată partea sa de ocină, câtă să va alége din satu din Fârţeneşti, cu tot venitul, din ţinutul Covurluiului, şi altă parte de ocină aşijdere i-au dat, partea din Strâmba, din ţinutul Tutovei, cu tot venitul, şi din câmpu şi din pădure.

Deci noi, vădzându acela zapis scriindu într-acela chip, şi cu multe marturie[1] de pe valea Tutovei, anume: Toma din Cociuba, şi Necula ot tam, şi Lazar de Oneşti, şi Ursul de Gâlţeşti şi popa Tiron de ac<olo>[2], noi încă le-am făcut această m<ă>[2]r<t>[2]urie şi zapis de la noi, ca să le hie lor de credenţă bună, până ce-ş(i) vor face ei şi alte dirése domneşti pre acéste ocine şi moşii cade[3] să-i hie lui moşii dirépte, neclătite, în véci.

Şi, pentru credenţa, s-au pus şi pecétea oraşului într-aceasta mărturie, ca s(ă) hie de credenţă mare.

В(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ф(є)в(рꙋарїє) кд <24>.

Ioniţă; Ionaşcu.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Marturie lui Ioniţ(ă) vor(nic)ul de Bârlad şi a lui Ionaşco şoltuzul cu 12 pârgari, zapis de Strâmba[4] la Căzacul, cumnatu-său[5], pentru parte lui, cât să va alege din Strâmba, au vândut-o lui Gligoraş, tatăl lui Gavril de Ruş(i), în 18 galbeni <şi o altă însemnare>: 7154 <1646>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVIII/46. Orig., hârtie difolio (28,8 × 21,2 cm), rupt la îndoituri, lipsă o treime din fila a doua, lipit, trei sigilii inelare aplicate în fum: a târgului Bârlad, a vornicului şi a şoltuzului.

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p. 90-91, nr. LV (orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Greşit, în loc de: „care".
[4] „zapis de Strâmba", scris deasupra rândului.
[5] „cumnatu său", scris deasupra rândului.

300 1646 (7154) februarie 27, Iaşi

Ioan[1] Wasily Wojwod bestättiget die durch den Bottuschaner Wornik, Dumitraschko, an die Suczawer Mitropolie gemachte Donation eines Wein und Bienen garten, nebst dem Fischbehältniss.

www.dacoromanica.ro

D<e>d<a>tto Iassy, 7254 <1646> den 27$^{t(en)}$ Februar.

Ioan[1] Vasilie voievod întăreşte dania făcută de vornicul de Botoşani, Dumitraşcu, către Mitropolia Sucevei a unei vii şi prisăci, împreună cu iazul.

Dat în Iaşi, 7154 <1646> la 27 februarie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Consiliul Aulic de Război al Bucovinei, XVII/23 s., nr. 3. Trad. germ. de Aaron, legalizată de Orlandini, în Cernăuţi, la 26 iulie 1784, cu anul: 1645 <7146> februarie).

Ibidem, XV/54, nr. 2 (menţ.).

Idem, Doc. istorice, MXCVII/129 (rez. cu data de zi: 24[2], într-un perilipsis de la sfârşitul sec. al XVIII-lea).

Arh. Naţionale Suceava, Colecţia documente, XIII/5, Fascicula A, f. 10, nr. 26 (copie germ. de la sfârşitul sec. al XVIII-lea sau începutul sec. al XIX-lea, după rez. germ. din „Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflată în arhiva prinţului Radziwill", întocmit la 3 ianuarie 1783, în Zólkiew, de casierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Monovarda).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 219, nr. 662 (rez. rom. după trad. germ., cu data de zi: „20"); *Tezaur sucevean*, p. 155, nr. 415 (rez. după rez. germ.); Erbiceanu, *Istoria Mitropoliei Moldovei şi Sucevei*, p. 21 (rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti); Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 753, nr. 26 (rez. germ. şi trad.); *Tezaur sucevean*, p. 155, nr. 415 (rez.).

---

[1] Greşit, în loc de: Иw.

[2] Este posibil ca în orig., după data de zi, „20", să fi urmat cuvântul А(ь)н(и) („zile"), iar rezumatorul să fi considerat prima literă, drept cifra „4".

301 1646 (7154) februarie 28, Iaşi

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie de la Vasilie v(oie)vod, domn Ţării Mold(o)v(ei), scrisu de Dumitraşcu, în Iaş(i), din leat 7154 <1646> fevr(uarie) 28.

Iată că veni<n>[1]d înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, a mari şi a mici, Pârciul, şi Dorosan, şi Costin, şi Nistor, şi Dumitru, şi Pereleta, şi Gheorghie dărăban, şi Gora şi cu alté neamuri a lor şi de faţ(ă) înnaintea noastră au trasu la giudecată pe sluga noastră, pe Neculaiu Ureche biv spăt(a)r, pentru satul Holohoreni, ce-i în ţin(u)t(ul) Hotinului, zicând aceşti de mai sus arătaţi oameni că acest sat, Holohorenii, este dreaptă a lor ocină şi moşie şi o au luat în tăriia sa Vasilie Urechia, tatăl a slugii noastre, a lui Neculaiu spăt(a)r. Iar sluga noastră, Neculaiu Urechia spăt(a)r, aşe au răspuns înaintea noastră că acel sat, Holohoreni, este dreaptă cumpărătură a mătuşii sale, a Tudosii Andriiasei hătmănesii, de la Mărica Chiriţoae, dup(ă) cum au arătat înnaintea noastră şi ispisoc de cumpărătură, ce-l are de la mătuşe-sa, Tudosie, giupâneasa lui Andrii hatman, de la Gaşpar v(oie)vod, iar Chiriţoae au fost dreaptă cumpărătură boieriului ei, lui Chiriţă Dimitrache postelnic, de la moşii acestor de mai sus numiţi oameni, precum au arătat înnaintea noastră şi dires de cumpărătură de la Costandin Movila v(oie)vod.

www.dacoromanica.ro

Deci domniia mea şi cu tot Sfatul nostru, giudecându-i pe dânşii cu dreaptă giudecată a noastră, aşe le-am aflat lege şi dreptatea, precum că toţ(i) aceşti de mai sus arătaţi oameni: Pârciul, Dorosan, Costin, Nistor, Dumitru, Pereleta, Gheorghie dărăban şi Gora şi cu alté neamuri a lor să nu aibă nici o treabă cu acest de mai sus arătat sat, pentru că moşii lor demult l-au fost vândut lui Chiriţă Dimitrachi postelnic. Şi aşe, oamenii aceia au rămas dovediţ(i) înnaintea noastră şi a toată legea ţării, iar sluga domniei méle, Neculaiu Urechia spătar, s-au îndreptat şi ş-au pus şi fierâia, 24 zloţi, în Visteriia domniei méle.

Drept aceia, de aicea înnainte să aibă el a-ş(i) stăpâni dreaptă ocina sa şi cumpărătura, acel de mai sus arătat sat, Holohoreni, cu tot venitul, şi să nu aibă a să mai trage la giudecată pentru această pricină, nici odinioară, în véci.

Şi altul să nu să amestece.

Însuş(i) domnul au poruncit[2].

Toderaşcu vel logof(ă)t au iscălit.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit, la anul 1808 dechemv(rie) 10.

Cliuc(e)r P(a)v(ă)l Debrici <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCXCIV/33. Trad. din 1808 decembrie 10.

---

[1] Omis.

[2] Urmează un cerc cu menţiunea: „locul peceţii g(o)spod".

302 1646 (7154) martie

Un dres, tij, de la Vasâli vodă, sârbesc, let 7154 <1646> martie ...[1] дъни[2].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, LXIV/4. Rez. într-un izvod de doc. al moşiei Băloşeni, pe Volovăţ, ţinutul Dorohoi.

---

[1] Omis.

[2] „zile".

303 1646 (7154) martie 2, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскыми болѣри, великими и малими, Ирина, дочка Илие Пѹрече миедар[1], и тиж Възакѵл, с(ы)нъ Сїѧ, внѵк Илы Пѹрече, и съ въси племеници их, прѣѡнѵци стараго Пѹрече, и тиж, Павел, с(ы)нъ Герасим, и

www.dacoromanica.ro

съ внѵк емѵ, Симиѡн, и съ иних племеници их, въси внѵци Щефѹл и прѣѡнѵци Ѹръти, и такождере Сансон, с(ы)нъ Глига, и съ иних племеници емѵ, въси внѵци Билаш и прѣѡнѵци Калин, и тиж Иѡнашко, и съ братїꙗх емѵ, Глорѣ, и Симиѡн, с(ы)н(о)вы Нѣгое, и съ иних съродници им, въси внѵции и прѣѡнѵци Нѣгѫ, по их доброи волы, неким непонѵждени а ни преисиловани, и продали их правaa ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, вес село Пѵричѣни съ Берещи, что на Жижиѧ, под Стънкъ, ѹ в(о)лост Ꙗцскои, меж(е) Попринкани и меж(е) Иѡнъшѣни, съ брѹд за млин, и съ мѣст(о) за став, ѵ Жиѕїю, и съ болотами рибними, и съ сѣнножати и съ вес приход; али съ една част что имал за кѵпежно Възакѵл, с(ы)нъ Сїѧ, внѵк Или Пѹрече, ѡт Иѡнашко и ѡт брат его, Дѹмитрашко, с(ы)н(о)ви ...[2], внѵци Микѵлѡви, прѣѡнѵци Драгошѫ, половина ѡт пета част ѡт част Микѵл. А ѡни продали нашемѵ вѣрнномѵ болѣринѹ, Юргакїе великомѵ вистїꙗрник, ради три ста и петдесѣт талери сребръних.

И въстал сѣ его м(и)л(о)ст(и) и платил им ѹсе исплъ<нно>[3], тих п(и)н(ѣ)ѕы выш(е) писанним, ти талери сребръних, въ рѹки тим выш(е) писанним продажници ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѧри.

Ино мы, ꙗко ѹвидѣхом их доброволно<ю т>[4]окмеж(е) и исплънно заплатѵ, а мы и ѡ<т н>[4]ас ещеж(е) дадохом и потвръдихом болѣринѵ г(ос)п(о)дств(о) ми виш(е) писанномѵ, Юргакїе вистиꙗрникѵ, на тот села выш(е) прѣдречени Пѵричѣни и съ Берещи, что под Стынкъ, съ мѣст(о) за став и за млин, на рѣцѧ Ѕижїю, и съ вес приход, како да бъдет его м(и)л(о)ст(и) правaa ѡтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки. А нарѣдение и привилїе, что ѡни имали за дѣдн(и)нѵ на тот села Пѵричѣни и Берещи ѡт стараг(о) Стефана воевода и за потвръжденїе ѡт Радѹл воевода Михнович, а тих привилїе изгибоше когда приходил Абаза паше съ воиско въ н(а)шею земли и приминѹше ѹ Лѣцискои Земли, въ д(ь)ны Моѵси Могила воевода, въ пръвое г(о)сп(о)дство, нъ тъкмо ѡни имали един исписѡк ѡт Богданна воевода на четвръта част ѡт тот виш(е) писанним и дал ег(о) рѹк(и) ег(о) м(и)л(о)ст(и). Ино, аще проꙗвлѣет сѧ тѣх привилїꙗх въ нѣкаа врѣме до нѣких люди, да имает възѣти ѡт них и дали въ рѹк(и) болѣринѹ г(о)сп(о)дств(о) ми выш(е) писанним.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд, м(ѣ)с(е)ца м(а)рт(їе), в д(ь)нъ.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Irina, fiica lui Ilie Purece miedar[1], şi de asemenea Căzacul, fiul Siei, nepotul lui Ilie

www.dacoromanica.ro

Purece, şi cu toate rudele lor, strănepoţii bătrânului Purece, şi de asemenea Pavel, fiul lui Gherasim, şi cu nepotul lui, Simion, şi cu alte rude ale lor, toţi nepoţii lui Ştefuł şi strănepoţi Urâtei, şi de asemenea Sanson, fiul lui Gliga, şi cu alte rude ale lui, toţi nepoţii lui Bilaş şi strănepoţii lui Calin, şi, de asemenea, Ionaşco şi cu fraţii lui, Florea şi Simion, fiii lui Neagoe, şi cu alte neamuri ale lor, toţi nepoţii şi strănepoţii Neagăi, de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, tot satul Puriceni cu Bereşti, ce sunt pe Jijia, sub Stâncă, în ţinutul Iaşilor, între Popricani şi între Ionăşeni, cu vad de moară, şi cu loc de iaz în Jijia, şi cu bălţi cu peşte, şi cu fâneţe şi cu tot venitul; însă cu o parte ce a avut-o de cumpărătură Căzacul, fiul Siei, nepotul lui Ilie Purece, de la Ionaşco şi de la fratele lui, Dumitraşco, fiii ...[2], nepoţii Micului, strănepoţii lui Dragotă, jumătate din a cincea parte din partea lui Micul. Aceea au vândut-o ei credinciosului nostru boier, Iurgachie mare vistiernic, pentru trei sute şi cincizeci taleri de argint.

Şi s-a sculat milostivirea sa şi le-a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 350 taleri de argint, în mâinile acelor văzători mai sus scrişi dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele mai sus scris, Iurgachie vistiernic, acele sate mai sus zise, Puriceni şi cu Bereşti, ce sunt sub Stâncă, cu loc de heleşteu şi de moară, pe râul Jijia, şi cu tot venitul, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Iar dresele şi privilegiile, ce au avut ei moştenire pe acele sate, Puriceni şi Bereşti, de la bătrânul Ştefan voievod şi de întărire de la Radul Mihnea voievod, iar acele privilegii le-au pierdut când a venit Abaza paşa cu oaste în ţara noastră şi a trecut în Ţara Leşească, în zilele lui Moise Moghilă voievod, în prima domnie, ci ei au avut numai un ispisoc de la Bogdan voievod pe a patra parte din acel sat mai sus scris şi l-a dat în mâinile milostivirii sale. Deci, dacă cumva se vor ivi vreodată acele privilegii la vreunii oameni, să se ia de la ei şi să se dea în mâna boierului domniei mele mai sus scris.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna martie, 2 zile.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe fila a doua recto, începutul actului, iar pe verso-ul filei a doua, o însemnare>: Puricenii <şi alta>: Ispisoc de la Vasilii vodă pe tot satul Bereştii, la Stencă, între Ionăşéni şi între Popricani.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XLV/61. Orig. slavon, hârtie difolio (42,5 × 29 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad. de Ioasaf Luca ieromonah (ibidem, XLV/62).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 102-105, nr. 62 (text slavon cu omisiuni şi trad. editorului).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Loc liber.
[3] Omis.
[4] Rupt.

304 **<1646 (7154)> martie 3**

Un zapis a Mârzăi, zet Dabija biv pah(arnic), precum, de a sa bunăvoie, au vândutu un ţigan, anume Urse, feciorul lui Cârlanu, şi cu toţi feciorii săi. Acesta ţăganu l-au vândut giupânului Erimii lui Cârstiian, drept 30 de galbeni, bani gata, ca să-i fie şirbu în veci.

Şi la tocmală s-au întâmplat mulţi feciori de boieri şi oameni buni, care, pentru credinţă, s-au iscălit.

Mart(ie) 3.

Дабижа искал.
Ѓрион, сън Баде.
Пътрашко искал.
Бырлъдеан искал.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572, f. 153. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1851 (rez.).

Datat după o altă vânzare din 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

304 **<1646 (7154)> martie 3**

Un zapis a Mârzăi, zet Dabija biv pah(arnic), precum, de a sa bunăvoie, au vândutu un ţigan, anume Urse, feciorul lui Cârlanu, şi cu toţi feciorii săi. Acesta ţăganu l-au vândut giupânului Erimii lui Cârstiian, drept 30 de galbeni, bani gata, ca să-i fie şirbu în veci.

Şi la tocmală s-au întâmplat mulţi feciori de boieri şi oameni buni, care, pentru credinţă, s-au iscălit.

Mart(ie) 3.

Дабижа искал.
Ѓрион, сън Баде.
Пътрашко искал.
Бырлъдеан искал.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572, f. 153. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1851 (rez.).

Datat după o altă vânzare din 7154 <1645 septembrie 1 – 1646 august 31>.

305 <Înainte de 1646 (7154)> martie 6

† Adecă eu, Ileana, fata ii Bejeneas(ă)[1], însămi pre mine mărturisescu cu cest zapis al mieu cum eu de bunăvoie mea, de nimene nevoită, nici înpresurată, am vândut o casă ce-am avut direaptă moşie în Târgul Vechiu, între Mih(ă)il(ă) Floca şi între Gheorghi, măj[2] Grozava, şi i-am vândut stolnicului Hristodor, direptu treidzăci de galbini, bani buni, ca să-i fie dumisali otcină şi moşie, şi giupânései dumisal(e) şi cuconilor dumisal(e), iar altu cineva să n-aibă nici o treabă din oaminii miei, nici din nepoţii miei, căci iaste a mea moşie.

Şi în tocmala noastră au fost oamin(i) bun(i) şi vecini de înpregiur, anum(e): Vasilie Gânscă şoltuzul cu doisprădzéce pârgari, şi vecini de aproape: Mihăil(ă) Floca croitor domnescu, şi Ghiorghi tij, şi Hareta săbiiar, şi Vasilie, ginere ai Drumoaie[1], şi Cârstea blănariul, şi Ursul croitor, ficior popei lui Ştefan, nepotul Ilénei, şi Iane aprodul, şi Necula căl(ă)raş de Ţarigrad şi mulţi oamin(i) buni şi bătrâni.

Iar noi toţ(i) aceşt(i) oamen(i) buni ce simtem scriş(i), dac-am vădzut între dânşii tocmală bună, pre după pecétea oraşului, pintru credinţa, noi ne-am pus şi peceţil(e) să fie de mărtur(ie), ca să s(e) ştie.

Şi Căzacul bacal, martur; şi Iane, brat Bacăi.

М(ѣ)с(ѧ)ца мар(тїє), в҃ д(ь)ни.

<Pe verso-ul filei a doua, scris de aceeaşi mână, în aceeaşi vreme>: Zapisul Ilénei, fata i Bejénéasă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/19. Orig., hârtie difolio (31 × 20,5 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, sigiliul oraşului Iaşi, rotund, aplicat în fum, cu un patruped în câmp, având în exergă legenda neclară, imprimată invers, din care se observă, pornind de la o coroană cu trei fleuroni: Печѧт ... („Pecetea ...").

Datat după Hristodor, care a fost stolnic până în 1646, când începe a fi menţionat ca jitnicer.

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 403-404, nr. 327 (orig. cu aceeaşi datare); *Catalog*, II, p. 351-352, nr. 1762 (rez. după orig., cu data de an <1645-1650> şi data de zi greşită: 2).

---

[1] Formă veche de genitiv-dativ.

[2] „Ginere".

www.dacoromanica.ro

306 1646 (7154) martie 6

Adecă eu, Erimie Cârstiian ot Păuneşti, din ţinut(ul) Putnii, scriu şi mărturisescu cu al mieu acest zapis, ca să fie de mare credinţă întru cinst(ită) mâna mării sale, Иѡ Матеи Басараб в(ое)вод(а) Влашскоꙋ Земли[1], cum să s(e) ştie cându au fostu acumu, în zilile mării sale, domnului nostru creştin Io Vasile v(oie)vod, iar eu, Erimie Cârstiian, am vândut mării sale parte de ocenă câtă am avut dinprcună cu fraţii miei în satu în Soveja, a patra parte toată câtă să va alege în lungu şi în latu, care moşie ne iaste încă de la moşul nostru, Bogdan, drept ug(hi) 170, bani gata.

Şi i-am vândut mării sale şi un sălaş de ţâgani, по имѣ[2]: Mănea cu ţâganca lui, Cătina, şi cu ficiorii lui, по имѣ[2]: Leuşteanu, i Ştefan, i Ion, i Mărica, i Ştefana drept ug(hi) 90, bani gata.

Şi am vândut mării sale de bunăvoie, fără nici o silă, cu ştire a toată rudenia noastră, şi a megiaşilor din sus şi din gios, ca să fie mării sale de moşie în veacu, să o ţie, să o vânză, să o dea milă, să facă ce va vrea cu moşie şi cu aceşti ţigani.

Şi am luat toţi banii câţi scrii mai sus, în mâna mea, dinainte mării sale, din Divan, şi mărturie toţi boierii Divanului, care-ş(i) vor pune mai gios iscăliturile.

Şi, pentru mai adevărată credinţă, am pus şi pecete, ca să s(e) crează.

7154 <1646> mart(ie) 6.

Єримиє Кръстиıан.
Драгомир вел вор(ни)к.
Диикꙋл вел спат(ар).
Преда вел клꙋч(ѧр).
Брънкованꙋ Дръгошел вел пит(ар).
Дꙋмитрашкꙋ вел сꙋлцер.
Сокѡл клꙋч(ѧр).
Радꙋл вел агъ.

Şi aceşti boieri ş-au pus şi peceţile.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja). Copie.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1852 (rez. după copie).

---

[1] „Io Matei Basarab voievod al Ţării Româneşti".
[2] „pe nume".

307 1646 (7154) martie 7, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидє прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскыми болѧри, великими и малими, кнѣгинѣ Тофана съ дѣти

www.dacoromanica.ro

своими съ един запис за сведѣтелство ѡт многи люди добри и ѡкръстнїи меѯїꙗши на имѣ: Глигориїе Маркꙋл, и Тодосїе, и Лꙋпꙋл, с(ы)нъ Ꙋрсѵл, и Василїе, с(ы)нъ Гꙋзꙋн ѡт Никорещїи Виш(е), и Тоадер Кор<б>[1]ан, и поп(а) Павел ѡт Никорещїи Ниж(е), и Иѡнашко Бълтаг ...[1], Глигорї(е) ...[1], писаꙗщи и сведетелствꙋ въ тот запис како <Вас>илїе ...[1] ѡт Никорещїи, неким непонꙋжден а ни присилован, нъ по его доброю волю, и продал свою ѡтн(и)нꙋ и дѣднинꙋ, един виноград ѡт Никорещїи Виш(е), съ вес приход что ест въ тот виноград, ѡт плотѵ до плотꙋ. Тое продал виш(е) писаннои кнѣгини, Тофана, и дѣтем еи, ради сто ꙋгарскїи червени.

Тѧм ради, г(ос)о(о)дств(о) ми, ꙗко ꙋвидѣхом тои запис, вѣровахом и ѡт нас и дадохом и потвръдихом кнѣгини Тофани и дѣтем еи на тот виш(е) писаннїи виноград, како да ест им и ѡт нас праваа ѡтн(и)на и кꙋпежно, съ въсем доходом, непоколѣбимо николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ꙋмишает прѣд сим листѡм г(о)сп(о)дств(о) ми.

Ꙋ Іи҃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд м(а)рт(їе) з҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina Tofana cu copiii săi cu un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi megieşi dimprejur, anume: Gligorie Marcul, şi Todosie, şi Lupul, fiul lui Ursul, şi Vasilie, fiul lui Guzun din Nicoreştii de Sus, şi Toader Cor<b>[1]an, şi popa Pavel din Nicoreştii de Jos ...[1], Ionaşco Băltag ...[1], Gligorie ...[1], scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit înaintea lor <Vas>[1]ilie, fiul ...[1] din Nicoreştii de Sus, nesilit de nimeni şi nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o vie din Nicoreştii de Sus, cu tot venitul care este în acea vie, din gard în gard. Aceea a vândut-o mai sus scrise cneaghine, Tofana, şi copiilor ei, pentru o sută de roşii ungureşti.

Pentru aceea, domniia mea, dacă am văzut acel zapis, am crezut şi de la noi am dat şi am întărit cneaghinei Tofana şi copiilor ei acea mai sus scrisă vie, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> martie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LIV/8. Orig., hârtie, rupt, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat.

---

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

308 **1646 (7154) martie 8**

7154 <1646> martie 8.

Zapis prin care un Ţogoae cu femeia sa au vândut un fânaţ piste Luţca, alăturea cu fânaţul lui Dajbot(ă) şi a lui Mihăilă Burghele.

Aşâjderea, şi Ioana cu fiiul ei, Ionaşcu, încă au vândut giumătate din acel fânaţ unui Dumitraşcu, sân Onicăi, drept 15 zloţi.

Arh. Naţionale Iaşi, Ms., nr. 109 (Condica Episcopiei de Roman), f. 100 v., nr. 1. Rez. în copia unui hrisov din 1835 aprilie 19.

Idem, Anaforale, nr. 2, f. 104 v., nr. 1 (rez. într-o anafora din 1835 aprilie 19).

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCCLXXXIII, f. 183 (rez.); ibidem, DCCCLVII, f. 201 (rez.).

309 **1646 (7154) martie 8**

Un zapis a lui Dumitraşco şoltuzul de Hotin, din leat 7154 <1646> mart(ie) 8, întru care arată că au vândut lui Efrim Hâjdău parte sa din satul Şăndreni i Negreşti, din stâlpul din gios a treia parte, partea din mijloc.

Arh. Naţionale Iaşi, Manuscrise, Ms., nr. 65 (Condică de documente a familie Sturdza), f. 232 r., nr. 14. Rez.

310 **16<4>6 (71<5>4) martie 10**

71<5>4 mart(ie) 10.

O carte g(os)p(o)d de la măriia sa, Vasâle vod(ă), ce scrii la vornicii de Huş(i) c-au jeluit Erimiia din Popeşte pe Vasâle, zătu Dele Iani, că i-au vândut o moşâi şi zapis nu i-au făcut; poronceşte să-i trimată aice.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, LXX/40, nr. 2. Rez. cu data transcrisă greşit: 7184, în „perilipsis de scrisorile Agariceştilor".

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1853 (rez., cu data restabilită).

311 **<Aprox. 1646 – 1648 (7154-7156>**

† Adică eu, Sândzana, fata Ilénei, de ţânutul Vasluiului, din sat din Childeşt(i), şi cu bărbatul mieu, Moldovanul săimanul, şi cu cucoana mea, Angheluşa, fina Grozavei Ghiorghiias(a), scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a

www.dacoromanica.ro

mea cum am avut un locuşoru de cas(ă) dat fiicăi méle, Angheluşei, de nănaşea cucoanei, anume de Grozava Ghiorghiias(a), pomană.

Deci dacă au agiunsu vrémea de destule trebe noi ne-am sculat cu toţii, câţ(i) sîntem mai sus scriş(i), ş-am vândut acea bucăţea de loc dumisal(e), lui Hristodor jitnicériu, <drept>[1] cindz<ă>[1]ci <de>[1] lei bătuţ(i), ban(i) gata.

Şi s-au vândut acel loc din părétele casei Grozavei ...[1] <piv>[1]niţă.

Şi la tocmala noastră au fost oamin(i) buni, vecin(i) de prinprej<ur>[1]: ...[1] <cârciu>mariul, şi Hareta săbiiariul, şi Vas(i)le strelariul, şi Ghiorghi Tăv...[1] şi mulţi oamin(i) bun(i) şi bătrâni.

Deci noi toţ(i), aceşti oamin(i) bun(i) ce-s mai sus scriş(i) în<tru ace>[4]stu zapis, dac-am vădzut întru dânşi(i) tocmală <bună>[1] şi <plată deplină, am crezut, şi, pentru cre>[1]dinţă, pusu-ne-am şi peceţile, să s(e) ştie.

...[1] cârciumar[4]; Hareta; ...[1]; Vas(i)lie strelar.

Eu, Mihăilean, am scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/5. Orig., difolio (32 × 20 cm), filigran, rupt şi pătat, lipsă o parte din doc., trei sigilii inelare, aplicate în fum.

Datat după Hristodor jitnicer (vezi şi doc. nr. 305 şi nr. 435).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, p. 218, nr. 659 (rez. după orig., cu data <cca. 1645-1648>).

---

[1] Rupt.

312 1646 (7154) martie 14, Iaşi

† Eu, Ghiorghie Năvrăpăscul ce am fostu vornic, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asupritu, am dat dumisali, lui Iordachie vistiiarnicul cel mare, a patra parte de satu de Colobanţi, ce să va alége partea mea, dintr-a acea a patra parte de sat de Co<lo>[1]banţi, ce iaste în ţinutul Hârlăului, pre Milétin, cu vad de moară în Milétin şi cu tot venitul, ca să-i hie dumisale diriaptă ocină şi moşie, iară nime din ruda mea, nici din feciorii mii, să nu aibă nice o triabă acolo.

Pre mai mare credinţă, am iscălit şi ni-am pus şi pecétea, ca să aibă dumnealui a-ş(i) face şi dirésă domneşti, să să ştie.

Ѯ Їѡс, л(ѣ)то ⁎ѕрнѧ <7154/1646> м(а)рт(їе) ѧї <14>.

Їѕ, Гиѡргиє бив дворник, искаах <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII - lea>: Coloban[n]ţi. 7154 <1646> martie 14, <şi alta>: Colobanţi.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/53. Orig., hârtie difolio (31,7 × 29 cm), filigran, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală, al lui Ghiorghie Năvărăpăscul, având în câmp un copac (?).

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CCCXXXIX, f. 623, nr. 6 (copie); ibidem, CCCXIX/63, f. 2 v. (rez.); ibidem, CCCXXIV/16, f. 18 v., nr. 4 (rez.).

---

[1] Omis.

313 1646 (7154) martie 15

† Dumitraşco uricar, ficiorul lui Andronic şi a Catrinei, nepotul Tâmpei, şi cu nepoţii lui, cu Gligorie, şi cu Solonca, şi Mărica şi Todosca, ficiorii lui Toader Diţul şi a Candachiei, nepoţii şi strănepoţii Pântei călugărului, scr[r]iem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocin(ă), şi moşie şi cumpărătur(ă), din[n] a cincea parte de sat de Borăşti, ce să înparte în trei părţi, din[n] a treia parte, trei părţi, din partea Muşei, ce iaste direaptă cumpărătură, părintelui nostru, celuia ce mai sus scriem, Andronic şi Catrinei, de la Muşia, partea a trei fraţi a Muşei, a lui Costin, şi a lui Ion şi a Vasilcăi, ficiorii Onesiei, nepoţii lui Nicoară Liciul, strănepoţii lui Mihăilă şi Dumitru Căprioară, din uric ce au avut ei de la Pătru vod(ă). Aşijdere, iarăşi(i), din[n] a cincea parte, dintr-acela sat din Borăşti, ce să înparte în trei părţi, din[n] a treia parte, giumătate, din bătrânul Pânteiu călugărul, iarăşi(i), dintr-acela uric ce mai sus scriem, ce această parte ne iaste noao direaptă moşie, de pre Pântea călugărul, cu parte din vatra satului şi din vad de moară, ce-i într-apa Bârlădzelului, în ţinutul Vaslui<u>[1]lui, şi din fânaţu, şi din pădure, şi cu loc de prisac(ă), şi din pomăt, ce au fost a Pântei, şi din ţarină şi din tot locul, cu tot venitul. Acéste părţi ce mai sus scriem le-am vândut dumisale, giupânului Iurdachie marele vistérnic, dereptu ...[2] taleri de argintu, ca să-i fie dumisa[a]l(e) ocin(ă) şi cumpărătură, în véci.

Şi mai pre mare credinţe, ne-am pus peceţile.

Şi eu, Dumitraşco uricariul, am scris cu mâna mea, ca să să ştie.

Л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> м(ѣ)с(е)ца март(їе) еі <15>.

Аз, Дѵмитрашко ѹрикар, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapi<s>[1] de la Dumitraşco uricar <p>[1]i parte de Boreşti <şi alta>: 7154 <1646> martie 15. No. 5.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/198. Orig., hârtie difolio (36,5 × 19,5 cm), filigran, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 105-106, nr. 63 (orig.).

---

[1] Omis.

[2] Loc liber.

www.dacoromanica.ro

† Сѣ ѹбо ми, Тодерашко вел логоф(є)т, и Глигорїѣ Ѹрѣкѣ вел дворник Долнеи Земли, и Гаврил хетман и пъркълав Сѹчѣвскїи, и Тома вел дворник Вишнеи Земли, и Гаврилаш бив вел логоф(є)т, и Петричѣико вел сїтътар, и Гиѡргїѣ вел чашник, и Їѡрга вел постелник, и Їѡрдакїѣ вел вистѣр(ник), и Гика вел столник, и Гиѡргїѣ Щефан вел сѹлцѣрю, и Раковиц(ъ) Чеҳан фторїи логоф(є)т, и Винколец вел шетрар, и Ѧндреѧш Раковиц(ъ) постелник, и Шаидир третїи логоф(є)т, и Пълаґїѣ постелник, и Глигорашко Пръжескѹл вистѣрник, и Їѡнашко постелник, и Василїѣ Рошка, и Костантин Чоголѣ, и Бърсан и Павъл дворници глотнїи и їннїих волѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ єг(о) м(и)л(о)ст(ю). Adecă au venit înaintea nostră Mirăuţi, feciorul Pântii postelnicul, nepotul Lupului postelnicul, şi cu toţi fraţii lui, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Perăşéni, partea din gios, ce iaste la ţinutul Vasluiului, toată partea părintelui lor, Pântei postelnicul, din vatra satului, şi din ţarini, şi din fânaţe şi cu loc de prisac(ă), şi cu tot venitul. Acea giumătate de sat au vândut dumisale, lui Alexandru păh<arnic>[1]ul al doile, direpţ patrudzeci de galbeni, bani buni.

Şi i-au făcut dumnealui plată deplin, denaintea noas<str>[1]ă a toţi, de acei bani ce scriu mai sus, 40 de galbeni.

Şi aşijdirea, au venit înnaintea nostră Loghina, fata Bogzei logofătul şi a Neacşii, giupânesii Bogzii, nepota lui Purcel postelnicul, de nimene nevoită, nici asuprită, şi au vândut a ei direaptă ocină şi moşie din giumătate de sat de Părăşéni, din partea din sus, a patra parte, partea mâne-sa, a Neacşii, dumisa[a]le, lui Alexandru păharnicul, direptu dzéce galbeni, bani buni, în vatra satului, şi în ţarin(ă), şi în fânaţe, şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul ce să va alége.

Şi i-au făcut dumnealui plată deplin, de acei bani ce scriu mai sus, 10 galbeni, denaintea no(a)stră.

Şi aşijdirea, au venit înnaintea nostră Ileana şi cu surorile sale, fétele Tudorii, nepotele lui Purcel postelnicul, de nimene nevoite, nici asuprite, şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, iarăşi din cea giumătate de sat de Părăşéni, din partea din sus, a patra parte, toată partea mâne-sa, Tudorii, din vatra satului, şi din ţarin(ă), şi în fânaţe şi din tot venitul. Şi iarăşi au vândut dumisa[a]le, lui Alexandru păharnicul, direptu dzéce galbeni buni.

Şi i-au făcut dumnealui plată de acei dzé<c>[2]i galbeni, denaintea nostră.

Şi aşijderea, au venit înnaiintea nostră Băşca, nora lui Gavril Purcel, şi cu feciorii ei, cu toţi, de nimene nevoită, nici asuprită, şi au vândut a ei direaptă ocină şi moşie, iarăşi din cea giumătate de sat, de Părăşéni, din partea den sus, a patra parte, partea lui Gavril Purcel, din vatra satului şi din câmpu, cu tot venitul, ce să va alége; iarăşi au vândut dumisale, lui Alexandru păharnicul, denaintea no(a)stră, direptu şése galbeni, bani buni.

Şi i-au făcut dumnealui plata deplin de acei galbeni, întru mânule Başcăi.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, încă vădzându de bunăvoie tocmeală şi plată deplin(ă) ce au făcut dumnealui Alexandru păharnicul acelor vândzători ce scriu mai sus, pre acéle părţi de ocin(ă) din Părăşeni, şi noi cu toţii i-am făcut acest adevărat zapis al nostru, ca să-şi fa<că>[1] dumnealui şi dirése domneşti.

Şi noi, pentru credinţa, iscălit-am cu mânule no(a)stre şi ne-am pus peceţile.

Şi eu, Dumitraşco Şaidir, am scris, да сѣ знаєт.

Пис(а) ѵ Λс, в(ъ) л(ѣ)то ⁎зрнд <7154/1646> март(їє) ѣї <15>.

Йз, Тодерашко вел лωг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Ѵрѣке двор(ник) <m.p.>.

Гаврил хєтман <m.p.>.

Йз, Тома вел ворник, искал <m.p.>.

Гаврилаш <m.p.>.

Иωрга вел постелник <m.p.>[3].

Йз, Петричеико вел спът(ар) <m.p.>.

Георге вел чашник <m.p.>[3].

Ръковицъ Чеχан лωг(о)ф(є)т <m.p.>.

Йз, Иремиа Венкѵлец вел шетрар, искал <m.p.>.

Йз, Шаидир лωг(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Йз, Йндреи Ръковицъ постелник, искал <m.p.>.

Йз, Василе Рошка дворник, искал <m.p.>.

Йз, Костантин Чоголѣ дворник, искал <m.p.>.

Бѵта двор(ник) <m.p.>.

Йз, Ѵрсѵл дворник, искал <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XCIV/78. Orig., hârtie, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală, neclare.

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.

315 1646 (7154) martie 18, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великиχ и малиχ, наше вѣрнїи болѣрин Валилїе Банѵл вел меделничѣр и съ племеници емѵ, Йнница, и съ с(ы)н(о)ви Титїяни, ѣъси внѵци Петри Ѵнгѵр, по иχ доброи воли, неким непонѵжден а ни приселован, и раздѣлили междо[1] собою съ иχ правеи wтн(и)ни и дѣдн(и)ны, что wни имали wт на дѣди иχ, Петри нгѵр. И достало сѣ въ част Йнници и с(ы)н(о)ви Татїяни половина село Словозїни, на Брълъзел, ѵ в(о)лост Васлѵюскомѵ, съ врѵд за млин на рѣцѧ Брълади, и съ полѣнѵ за сѣнно и съ вес приχод, и половина село

www.dacoromanica.ro

Плотѵнещи, ꙋ в(о)л(о)ст Крълигътѵри, и четврътаа част ѡт Хочещи, ѡт тогож(е) в(о)лост, и съ части ѡт Кривещи и ѡт Ръвъкани, съ вес приходи.

Ино ми, ꙗко ꙋвидѣхом их доброволное лагоди и раздѣленїе междо ними съ их правеи ѡтн(и)ни и дѣдн(и)ни, и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом тим виш(е) писанним, Анници и с(ы)н(о)ви Титїани, на тѣх виш(е) прѣд реченим части за ѡтн(и)ни <и>[2] половина за селах, како да бъдет им правии ѡтн(и)ни, и ꙋрик и потвръ<ж>[2]жденїе, съ в<ес при>[4]ход, непорꙋшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ꙋмишает прѣд сим истинном листꙋ нашемѵ.

Ѵ Іас, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд м(а)рт(їе) иі.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru credincios Vasilie Banul mare medelnicer şi cu rudele lui, Anniţa, şi cu fiii Titianei, toţi nepoţii lui Petrea Ungurul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au împărţit între ei ocinile lor drepte şi dedinile, ce au avut ei de la bunicul lor, Petrea Ungurul. Şi s-a cuvenit în partea Anniţei şi a fiilor Titianei jumătate din satul Slobodziani, pe Bârlădzel, în ţinutul Vaslui, cu vad de moară pe râul Bârlad, şi cu poiană de fân şi cu tot venitul, şi jumătate din satul Plotuneşti, în ţinutul Cârligătura, şi a patra parte din Hoceşti, din acelaşi ţinut, şi cu părţi din Criveşti şi din Răvăcani, cu tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut buna lor înţelegere şi împărţeala dintre ei a dreptelor lor ocine şi dedine, şi de la noi încă am dat şi am întărit celor mai sus scrişi, Anniţei şi fiilor Titianei, acele mai sus înainte zise părţi de ocini şi jumătate de sate, ca să le fie drepte ocini, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> martie 18.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXV/11. Orig. slavon, hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

---

[1] Litera о, scrisă peste altă literă.

[2] Rupt şi şters.

316 1646 (7154) martie 18, Iaşi

† Се оубо [ми] аз, Гїѡргїе Нъвръпъскѵл бив дворник, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am vândutu dumisal(e), giupânului

www.dacoromanica.ro

Iordachie vistérnicul cel mar(e), giumătate de cas(ă) din sat din Verşeni, din partea Blendeştilor, ce-m(i) iaste dereaptă moşie, cu vad de moară în Muldova, şi cu livezi şi din tot locul ce să va alege, dereptu patrusprădzeci galbeni.

Şi în tocmala nostră au fostu: Pătraşco Ciogole ce-au fost logofăt, şi Miron Ciogole, şi Vas(i)lie, feciorul lui Mălaiu, şi Bogdan păhărnicelul, şi Ionăşcoţi cupăreriul, şi Vas(i)lie braşovanul şi alţi feciori de boiari au fost într-această tocmal(ă).

Pentru mai mari crédinţă, ne-am pus peceţil(e) către acestu adevărat zapis al mieu, ca să să ştie.

Ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> март(їє) иі <18>.

Аз, Гиѡргиє бив дворноик, искал <m.p.>.

Аз, Пътрашко Чоголи бив лог(о)ф(є)т, искал <m.p.>.

Dima.

Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m.p.>.

Аз, Їѡнашко, с(ы)нъ Лѵпѵл кѵпар, искал <m.p.>.

Аз, Мирон Чоголѣ, искал <m.p.>.

Аз, Василїє, искал <m.p.>.

Гаврилаш Талпъ искал <m.p.>.

† Гиѡргицъ Арсенїє писал и искал <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/49. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare aplicate în cerneală.

Idem, Ms., nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 44 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 617 (rez. într-un opis din 1841).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1855 (menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

317 1646 (7154) martie 18, Iaşi

† Сє оубо [мї], аз, Тѵдора, femeia lui Ion Vătăguţul din Muncel, fata lui Roman, nepoata lui Toader Popăscul din Verşeni, şi cu feciorii mei, şi Simon şi Candachie, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am vândutu de bun(ă)voia mea, de nim(e) siliţi, nici înpresuraţi, ce de a me bun(ă)voie dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), a treia parte de cas(ă) din satu din Verşeni, cu tot venitul ce se va alege, dereptu dzăce galbeni buni[1].

Şi în tocmala nostră au fostu feciori de boiari: Vas(i)lie, feciorul lui Mălaiu, şi Miron Ciogole, şi Ionăşcuţă cupăreriul, şi Gavril Bogdan, şi Dima mardagiul, şi Vas(i)lie braşuvanul şi alţi mulţi feciori de boiari au fostu la această[1] tocmal(ă).

Pentru mai mare credinţă, ne-am pus peceţil(e) către acestu adevărat zapis al nostru, să să ştie.

Ѹ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> март(їє) иі <18>.

Tudora; Dima.

www.dacoromanica.ro

Аз, Їѡнъшкѵцъ кѵпар, искал <m.p.>.
Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m.p.>.
Аз, Василїе, искал <m.p.>.
Аз, Ѹрсѹл Ботеѕ, искал <m.p.>.
Аз, Мирѡн Чѡголѣ, искал <m.p.>.
† Гиѡргиц(ъ) Арсенїе писал, искал <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/47. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare ovale, aplicate în fum.
Idem, Ms., nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 36 (menţ.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 211, nr. 609 (rez. într-un opis din 1841).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1856 (menţ.).

---

[1] „dzece galbeni buni", scris cu altă mână.

318 1646 (7154) martie 18, Iaşi

† Се оубо [ми], аз, Некита, şi cu feciorul mieu, Ionaşco, feciorul lui Precop din Verşeni, nepotul lui Ion nemişul de acole, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am vândutu de a me bunovoie, de nim(e) [de nim(e)] siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoie mea, dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), giumătate de cas(ă) din sat din Verşeni, din partea din gios, din partea călugărească, cu tot venitul, din vad de moar(ă), din ţarin(ă), din livadă şi din tot locul, ce să va alege pre ace parte, dereptu patrusprădzéce galbeni[1].

Şi în tocmala noastră au fostu feciori de boieri: Pătraşco Ciogăle ce-au fostu logof(ă)t, şi Miron Ciogole, şi Ionăşcuţă cupăreriul, şi Bogdan Gavrilaş, şi Vas(i)lie braşovanul şi Dima mardagiul şi alţi feciori mulţi de boiari au fostu într-această tocmal(ă).

Pentru mai mare credinţă, ne-am pus peceţil(e) cătră acestu adevăratu zapis al nostru, ca să să ştie.

Ѹ Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> март(їе) иі <18>.
Nechita; Dima.
Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m.p.>.
Аз, Пътрашко Чоголи бив лог(о)ф(е)т, искал <m.p.>.
Аз, Їѡнъшкѵцъ кѵпар, искал <m.p.>.
Аз, Г...[2] <m. p.>.
Аз, Василїе, искал <m.p.>.
Гаврилаш Талпъ искал <m.p.>.
Аз, Ѹрсѹл Ботеѕ, искал <m.p.>.
Аз, Мирон Чѡголѣ, искал <m.p.>.
Аз, Гиѡргицъ Арсенїе, искал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/48. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii inelare, aplicate în fum, din care două ovale şi unul octogonal.

Idem, Ms., nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 43 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2 r., mr. 616 (rez. într-un opis din 1841).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 365, nr. 1854 (menţ.).

---

[1] „patrusprădzéce galbeni", scris de altă mână.

[2] Neclar.

319 1646 (7154) martie 20

† а҃ ispisoc ot Vas(i)lie vod(ă), л(ѣ)т(о) ҂зрнд март(їє) к҃, precum Gligor(ie) cu fraţi(i) săi, Obrejie, Costin şi Ionaşco, ficiori Măricăi, nepoţi lui Nechifor, strănepoţi Taşului, au vândut a lor ocină, cât să va alege, a maicii lor Măricăi, din Mărişeşti, din parte Fedeleşanului, Tomei vor(nicul), drept в҃і lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXV/87. Rez. dezv., într-un „izvod de zapise ce sîntu cumpărătur(i) din Mărişăşti, ce s-au aflat în zapisăli de la giupâneasa lui Iordache med(elnicer)".

320 <Înainte de 1646 (7154) martie 24>

† Eu, Gligorcea Ghérghiţ(ă), feciorul lui Ghérghiţă de Bodeşti, cu fraţie mei: Ionaşco, şi Vasilie, şi Gavril şi Savin, şi sororile nostre, Mărica şi Anisiia, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru com de nime siliţi, nice nevoiţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, câtă am avut la sat la Bodeşti, în ţinutul Neamţuloi, dintr-a opta parte a patra parte, şi din Dănceşti, aşijderele, din a opta parte, iarăşi a patra parte, cu tot venitul, din vatra satului, şi din câmpu, şi din fânaţi, şi cu vad de moar(ă) în Cracău, şi cu pădure, şi cu Groapa Corbuloi şi cu tot [tot] venitul ce va hi. Aceasta a v<ân>[1]dut dumisale, Tomei vorniculoi celoi mare, direptu patrudzăci de galben(i).

Şi dumnealoi ne-au dat bani gata întru mânule noastre.

Dece ca să fie dumisale direaptă ocină şi moşie, dumisale, şi cuconilor dumisale şi nepoţilor dumisale, şi să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşt(i).

Şi s-au tâmplat în tocmala noastră: popa Vasilie din Şerbeşt(i), şi Andreiu Gribencea de Orheiu, şi Cârstiian Romăşcel şi mulţi omeni buni şi bătrâni.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-amu pus şi peceţile şi iscăliturile.

Şi eu, Gligorcea, amu scris, ca să să ştie

† Eu, Gligorcea Ghérghiţ(ă) <m.p.>.

† Savin, тиж(є).

† Ionaşco.

www.dacoromanica.ro

† Gavril.
† Vas(i)lie.
† Аз, поп(а) Вас(и)лїе, искал <m.p.>.
† Аз, Кръстиан, искал.
† Аз, Кръстиан Ромъшчел, искал.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare contemporană>: Pre mâna lor deplin, pătrudzăci de galbini i-am datu, ferea ce i-am erdat[2] neaşte[2] rămăşiţ<i> den dejdi[2] şi din zloţ(i), nu i-am socotit, nici i-am pus la zapis, numai ce i-am dat ban(i) gata, 40 ug(hi). De va venii la giurământu, cându va să giure, hie unde vor vre să silias[s]că să giure, că nici un pacat nu va hi pre direptu de va giura; <iar pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis de mâna Gligorcei, scris pe partea lui ş-a fraţilor săi den Bodeşti; cu slova lui scris zapisul, a Gligorcéi, <două însemnări din sec. al XVIII-lea>: S-au scris: g <3> <şi>: Făr(ă) an şi făr(ă) lună, <şi o însemnare din sec. al XIX-lea>: N° 5.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/5. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20,8 cm), filigran, două sigilii inelare, aplicate în cerneală. .

Datat după doc. următor, din 1646 <7154> martie 24.

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.

321 1646 (7154) martie 24, Iaşi

† Се оубо ми, Тодерашко вел лwг(о)ф(є)т, и Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Гаврил хетман, и Юрга вел постелник, и Тодер Петричѣико вел спът(ар), и Геwргие вел чашник, и Юрдакие вел вист(ѧрник), и Гика вел стwлник, и Банѹл вел медєлничѣр, и Єремиа Вънкѵлеци вел шетрар, и Ръковици Чехан втwри лwг(о)ф(є)т, и Шаидир трет(и) лwг(о)ф(є)т, и Рошка, и Чоголѣ и Нѣнюл дворници глотнии и иниχ болѣри wт двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), scriem şi mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră, Gligorcea Gherghiţi şi cu fraţii lui: Ionaşco, şi Vasile, şi Gavril şi Savin, şi cu surorile lor, cu Mărica şi Onnesiia, ficiorii lui Gherghiţi cel bătrân, de a lor bunăvoie, de nime nevoiţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie toată partea lor, câtă se va alege, din[n] a opta parte de sat, de Bodeşti, a patra parte, ce sîntu pe Cracău, în ţinutul Neamţului.

Şi aşijdere, din[n] a opta parte de sat, de Dănceşti, iară a patra parte, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţu, şi din pădure, şi din vad de moar(ă), şi din hăleşteu, şi din poieni, şi cu Groapa Corbului, şi cu curăţituri şi cu tot venitul din tot locul.

www.dacoromanica.ro

Aceste părţi le-au vândut dumisale, fratelui nostru, giupânul Toma vornicul cel mare de Ţara de Sus, dereptu patrudzăci şi cinci de galbeni buni.

Şi le-au plătit dumnealui tot deplin, dinnaintea noastră.

Pentru aceia, ca să-i fie dumisa[a]l(e) direaptă ocin(ă) şi cumpărătură, în veci.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus toţi peceţile şi am iscălit.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд м(ѣ)с(ѧ)ца март(їе) кд.

Аз, Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Аз, Ꙋрѣке двор(ник), искал <m. p.>.

Аз, Гаврил хетман <m. p.>.

Аз, Юрга вел п(о)ст(е)л(ник), искал <m. p.>.

Аз, Петричѣико вел спът(ар) <m. p.>.

Аз, Юрдакие вел вист(ѧрник), искал <m. p.>.

Аз, Геѡргие вел пъхарник <m. p.>.

Аз, Иримича Вънкѵл(ец) вел шетрар, искаx <m. p.>.

Аз, Ръковици Чехан втѡри лѡг(о)ф(е)т, искаx <m. p.>.

Аз, Шаидир лѡг(о)ф(е)т, искаах <m. p.>.

Аз, Нѣнюл дворник, искаах <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de la boiari pe partea Gligorcii ş-a [a] fraţilor săi de la Bodeşti, 7154 <1646> mart(ie) 24.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/45. Orig., hârtie difolio (30,8 × 24,5 cm), filigran.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 106-107, nr. 64 (orig.).

322 1646 (7154) martie 24

М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Иѡ Василие воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом н(а)шим въсѣм кто на нем възрит или чточї его ꙋслишит. Ѡж(е) тот истинїи наше вѣрнїи болѣрин, Пътрашко Чоголѣ <б>[1]ив лѡг(о)ф(е)т, жаловали есмы ѡсобнною н(а)шею м(и)л(о)стїю и дали и протвръдили есмы емꙋ ѡт нас ꙋ н(а)шею земли, Мѡлдавскои, его правїи ѡтн(и)ны, и даанїи и выкꙋпленїе, что ѡн имал за даанїе, и миловаанїе и за викꙋпленїе, ѡт инних г(о)сп(о)д(а)реи прѣжде нас бывшїи и тиж(е) ѡт писаанїе что ѡн <и>[1]м<али за>[1] потвръжденїе ѡт иже въ православїи прѣсвѣтлосїаещоѵ и Б(о)гоизбранномꙋ, и въсѣким бл(а)гымидарми дарованномꙋ и пастир стада Х(ристо)ва, кѵр Петрь Могила архїеп(и)ск(о)па и митрополита Кїевскїи и въси Рросїѧ, село Хꙋдещи, что на Башовѣ, ꙋ в(о)лост Дорохоискомꙋ, съ дворове, и съ ста<ви и>[1] съ млини ꙋ Башовѣ, и съ полѣнна за сѣнно, что сѣ именꙋет Баранка, и съ

www.dacoromanica.ro

болотами рибним на Прѹтѣ, и съ своими прикѹтом, зовет сѧ Новосилице, на потоци Рѹди, и съ мѣст(о) за став на потоцѣ Рѹди, что тоа Новоселице на Рѹда ест издавно възѣла wт хотар село Млинъѹци, при д(ь)ны ...[1] что ѹчинила, една съмр(ъ)тѣ за ч(и)л(о)в(ѣ)кѹ на тот мѣстъ.

Й потом, Иwан Могила даст петдесѣт воли за тот прикѹт в(ы)ше писанномѹ, Новоселица, и хотаръл къ село Хѹдещи, али половина wт село Хѹдещи бѣше проданна за Дѹмитрѹ Мови<ли>[2]ца, при д(ь)ны Йнкѹла воєвода, ...[1] <Юр>[1]иескѹлови дворникѹ, ради ⁎м͡ аспри, по что бѣше должен Дѹмитрѹ Мовилица нѣкомѹ гречен кѹпец, ма имѣ Лефтер, съ тиχ п(и)н(ѣ)ѕи. Й потом, пры д(ь)ны Петра воєвода, въспал[3] сѧ Єримїїа Могѹла дворник и вратил въспѧт исплънно тиχ п(и)н(ѣ)ѕи, ⁎м͡ аспри, въ рѹки ...[3], ...[1] половина Хѹдещи, нижнаа част, wкож(є) ѹказовал и ѹрик wт Петра воєводи. Тѣм радї, како да ест емѹ съ <въ>[2]сѧм доходом.

И wт том тиж(є), даєм и потвръждаєм болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми Пътрашко Чоголи лwг(о)ф(є)т его правїи wтн(и)ни и д(ѣ)дн(и)ны двѣ селищи, на имѣ Ошихлибы, на рѣцѧ Стъѹчаним, ѹ в(о)лост Чернъѹ<цкомѹ>, ...[1] потокѹ, и Мътїїани, на Жижїѧ, ѹ в(о)лост Хрълъѹскомѹ, съ мѧсто за став и за млин <на>[1] Жижїѧ, что тѣχ двѣ селищи, Ошихлиби и Мътеѩнїи, било правы кѹпежни Исако Балика гетмана и дали емѹ wт(ь)ца Петрѹ Могила митрополита Кїевскаго, ради двѣ селове что възѣл wт него, на има ...[1], что тѣχ двѣ села было емѹ правїи дааніи и милованіїе wт Моиси Могила воєводи и било им за д<ѣди>[1]нѹ wт на Мовилещи, аще приклѹчит сѧ въ нѣкоє врѣмє и възлѣли тоти двѣ силищи, Ошихлиби и Мътеѩни, wт на ръкѹ болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми виш(є) писан, а wн да имает възѣли въ...[1] Матеѹци и Кѹсареѹл, что сѣ зовет Бърнашеѹка. Тѣм ради, како да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И тиж(є), потвръждаємѹ вес село Дѹминїи, на Юбънѣса, ѹ в(о)лост Дороχоискомѹ, съ став и съ млин на Юбънѣса, wт исписок за кѹпежно что имал плѣменикѹ своємѹ, Исак Балика гетмана, wт Костантин Моги<ла воєвода>[1]. Тѣм ради, како да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И wт том тиж(є), даєм и потвръждаєм емѹ его права wтн(и)на и дѣдн(и)нѹ wт привилїе wт тим старїи г(о)сп(о)д(а)рїи, что нам ѹказовал, село Броѹковци, ѹ в(о)лост Сороцкои, что тот село ест емѹ прави за д(ѣ)дн(и)нѹ wт на Мовилещи, како да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И тиж(є), даєм <и потвръ>[1]ждаєм емѹ его права wтн(и)на и кѹпежнна, wт исписок за кѹпежно что имал Балика гетман wт Костантина Могѹла воєвода, и за тѣж(є) и за феръею, что wн имал wт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми, вес <село>[2] Глицѣнїи, что на Камънка, ѹ в(о)лост Йц[и]скои, и съ стави и съ вес приχод, да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И wт том тиж(є), даєм и потвръж<дає>[1]м емѹ его правїи wтн(и)ны и кѹпежны, половина село Томилъѹци, ѹ в(о)лост Сороцкомѹ, что ест права кѹпежна Исакови Балика гетмана wт Йндреика, с(ы)нъ Титїи, внѹк

www.dacoromanica.ro

...[3], радї три сто талери личних, wт ѹрик что имал дѣд своемѹ wт ...[3] воеводи.

И тиж(є), потвръждаем емѹ его правою wтн(и)нѵ ...[1] вес село Пътрѹшѣни, что на Камънка, ѹ в(о)лост Йцскомѹ, съ ставкѹ поток село, и дрѹгих стави съ мѣсто за млини на рѣцѣ Камънка, и съ сѣдове, и съ сѣнножати wт исписок за кѹпежно что имал Исак Балика гетмана wт Костантин Могила воеводи, и за тѣж(є) и за феръею что имал wт сам г(о)сп(о)дств(а) ми. Тѣм ради, како да ест <емѵ>[1] съ въсѣм доходом.

И тиж(є), потврѣждаемѹ вес село Темерлѣнїи, что ѹ в(о)лост Фалчїискомѵ, ѹ конец Съръцъи, где был дом Станкѹли, wт исписок за кѹпежно, что имал племенникѹ своемѹ, Балика гетмана, wт Костантина воеводи, да ест емѹ съ въсѣм доходом.

И тиж(є), потврѣждаем емѹ его права wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, село <Бобещи>[1]и wт Долино и съ нѣких части wт Бобещи wт Дилѹ, что на Башовѣ, ѹ в(о)лост ...[3], съ мѣсто за стави и за млини на Башовѣ, wт исписок за кѹпежно, что имал Балика гетмана, тиж(є) wт Костантин Могила воеводи, и за тѣж(є) и за феръею, что имали wт сам г(о)сп(о)дств(а) ми. Тѣм ради, како да ест емѹ съ въсѣм доходом.

<И>[1] wт том тиж(є), даем и потврѣждаем емѹ его правїи wтн(и)ни и кѹпежнни, третаа част wт село Съпотѣнїи и wт wсмаа част wт вес село, половина, что на Юбънѣса, ѹ в(о)лост ...[1], съ мѣст(о) за став и за млин, wт исписок за кѹпежно wт Костантина воеводи и wт исписок за тѣж(є) и за феръю и за хотъръл, когда хотарил емѹ болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми Павъл Йлботъ дворник глотнїи. Тѣм радї, како да ест емѵ съ въсѣм доходом.

И тиж(є), даем и потвръждаем емѹ третаа част wт село Помърла, что ѹ в(о)лост ...[1], и wт дрѹгаа третаа част елико сѣ изберит, част поп Цѹрци и брат его, Йндроник, wт исписок за тѫж(є) и за феръю, что wн имал wт сам г(о)сп(о)дств(а) ми, когда сѣ тѫгал съ Нъстасїе и съ Зъчещи и съ иних племенице им и хотаръл wткъ иних ръзѣшом емѹ и бил емѹ хотар, пак болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) писан, Павъл Йлботъ дворник. И дрѹга част за wтн(и)нѹ wт Бобещи wт Дил, съ стави на Башеѹ и на Бобъѹ, что wн соби кѹпил wт Василїе Дѹрдѹк и wт Магда, дочка Дѹ<ми>[1]трѹ Чорнѣ, половина wт стълпѹ Владѵ, котора бил част Дѹмитрѹ Чорнѣ, радї петдесѣт талери сребних.

И тиж(є), една част wт два на десѣт част wт вес село wт Шендрѣни wт срѣдна част, что на Прѹт<ѣ>[1], ѹ в(о)лост Хотинскомѹ, съ wзерѹ за ребѹ, что wн собѹ кѹпил wт Магда, дочка Братїе, ради четиридесѣт ...[3], wт исписок за кѹпежнно, что wн имал wт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми.

И тиж(є), потврѣждаем емѹ его правою wтни(и)нѵ и кѹпежнно, шеста част wт вес село Чорѣнїи, на Прѹт, ѹ в(о)лост Йцскомѹ, съ

www.dacoromanica.ro

болотами рибними, что ѡн соби кꙋпил ѡт Костантин, с(ы)нъ ...[3], ради ѡсимдесѣт талер(и) бытих, ѡт нарѣденїе что имал дѣд Костантин ѡт Ꙗнкꙋла воеводи.

И тиж(е), даем и потвръждаем емꙋ его правою ѡтн(и)нꙋ и кꙋпежно, четврътаа част ѡт вес село Кълинещи, что на Прꙋт, ꙋ в(о)лост Ꙗцскои, съ болотами рибними, и съ садове и съ вес приход, что ѡн соби кꙋпил ѡт Дꙋмитрашко, с(ы)нъ Исак Съкꙋꙗнꙋл, и ѡт жена его, Аница, дочка Гаврил Бантъш, радї една сто и петдесѣт талери бытих, ѡт нарѣденїе что имал ѡт(ь)ци Анницїеви ѡт ...[3] воеводї, како да бъдет емꙋ съ въсѣм доходом.

И тиж(е), потвръждаем емꙋ его правою ѡтн(и)нꙋ и викꙋпленїе, петаа част ѡт половина село Ꙗдинци, что ꙋ в(о)лост Хотинскои, что ѡн соби кꙋпил ѡт Косте, с<ы>[1]нъ Єримїе, и ѡт сестри емꙋ, радї четиридесѣт талери бытих. И тиж(е), шестаа част ѡт половина, тогож(е) село Ꙗдинци, что ѡн соби кꙋпил ѡт Бълꙋца, дочка Тꙋдори Чопликоае, внꙋка Къпотич стараго, радї четири талери бытих. Тѧм ради, како да ест емꙋ съ въсѣм доходом.

И тиж(е), даем и потвръждаем емꙋ его правою ѡтн(и)нꙋ и кꙋпежна, една част за ѡтн(и)нꙋ ѡт село Клокꙋчна, елико сѧ изберет част Гаврил Поспалъ и съ братїꙗх емꙋ, что ꙋ в(о)лост Хотинскои, съ стави и съ вес приход, что ѡн соби кꙋпил ѡт сам Гаврил Поспалъ, радї ѡсим десѣт талери сребных, ѡт исписок за кꙋпежнно, что имал ѡт Моѵси Могила воеводи, и съ тих п(и)н(ѣ)ѕи, ѡсимдесѣт талери сребных, ѡт исписок за кꙋпежнно что имал ѡт Моѵси Могила воеводи, и сътих п(и)н(ѧ)ѕи, п҃в талер(и) битих, ѡн платил една неволѣ емꙋ, что зостал должен до вистерїе, ѡт една злотърїе ѡт в(о)лост Хотинскои, како да ест емꙋ съ въсѣм доходом.

И ѡт том тиж(е), даем и потвръждаем болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми Пътрашкови Чоголи лѡг(о)ф(е)т и кнѣгини его, Тꙋдоска, съ их правїи ѡтн(и)ни и даанїе, половина село ѡт Холовчинци, что на Нистрꙋ, ꙋ в(о)лост Сороцскомꙋ.

И тиж(е), една фалче за виноград ꙋ Гор Чокырлїеви и един сълаш за циган(и), на имѣ Патрикїе, с(ы)нъ Мъцан циган, съ дѣти емꙋ, что ест им права даанїе и дарованїе ѡт Василїе Макри капитан, радї д(ꙋ)шѫ емꙋ и родїтели его, что бил ...[1] ѡтн(и)на и кꙋпежна ѡсобно за иншїи братїꙗх емꙋ.

И тиж(е), потвръждаем емꙋ и кнѣгини его, на четврътаа част ѡт село Зꙋбричѣни, чт<о>[1] въ в(о)лост Хотинскои, что тоа четврътаа част ѡт село Зꙋбричѣни ест им права даанїе и дарованїе, тиж(е) ѡт Василїе Макри капитан и кнѣгини его, Гръпина, сим бил ... ѡт Иѡнашко <и>[1] ѡт сестри емꙋ, с(ы)нови Иринꙋ Ꙋрекюае, внꙋци Симиѡн Пилиповски, радї двѣ сто теалери битих. Тѧм ради, како да ест им съ въсѣм доходом.

www.dacoromanica.ro

И тиж(є), потвръждаєм пет фалчи за виноград ѹ царинѹ тръг Їсох, что Гор Ѹршѹли, съ краме и съ садови, что wни собѹ кѹпили wт Богдан арман и wт жен<а> ...[1], радї два ...[1] талери бытих. И тиж(є), єдна фалчє за виноград ...[3], что wни соби кѹпил <wт>[1] Єримїѧ апрод и wт жена єго, Марикѹца, рад<и>[2] четиридесѣт талери личних. И тиж(є), двѣ фалчи за виноградї wт Хрълъѵ, ѹ лице тръгѹлови, wткъ Бахлѵю, wт запис что нам ѹказовал за потвръжденїє wт сам г(о)сп(о)дст(а) ми и wт ...[1] быв дворник. И тиж(є), четири фалчи за виноградї wт Хрълъѵ, тиж(є) лицом тръгѹловы ...[1] соби кѹпил wт Тѹдоска, жителница Никоаръ ѹрикар, и wт с(ы)н(о)вє еи, радї wсим<дє>[1]сѣт талери бытих. И тиж(є), двѣ фалчи wт там, что wн соби кѹпил wт брата своемѹ wт Костантин Чоголѣ двор<ник ... ви>[1]ноградї wт Гор Г(о)сп(о)д(а)ръ, что wн соби кѹпил wт ...[3], радї єдна сто талери бытих.

И тиж(є), потвръждаєм емѹ съ єго правїи холопи цигани, на имѣ Търас съ жена єго и съ дѣти им, и Жона съ жен(а) и съ дѣтї им, и Драчѣ съ жен(а) и съ дѣтї их, и Ханчѣ и брат єго, Сава, съ жен(а) и съ дѣ<ти им> ...[1] миловаланїє wт Моѵси Могила воєвода и wт Петрѹ Могила митрополита Кіевскаго, wкож(є) нам ѹказовал нарѣденїє wт ных. И тиж(є) Тома циган и съ дѣтї им, и Иwнашко съ жен(а) и съ дѣтї им, и Василїє съ жен(а) и съ дѣти им, и Ангелина и Ирвасїѧ, въси с(ы)н(о)ви Мїєрли, что wн соби кѹпил wт Тѹ...[1], дочка Томи быв дворник Ботъшанскои, радї двѣ сто и wсимдесѣт талери бытих. И тиж(є), Бежан циган и съ жена єг(о) и съ дѣти им, что єст емѹ права даанїє и миловаланїє, тиж(є) wт Моѵси Могила воєводи, wт исписок за потвръжденїє wт сам г(о)сп(о)дст(а) ми.

Того ради, тѣх выш(є) писанних села, и половинни за села и части за <wтнины>[1], да єст wт г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) реченномѹ болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми, Пътрашкови Чоголи лwг(о)ф(є)т, права wтн(и)ны, и кѹпежни, и даанїє, и тих холопи цигани, и ѹрик и потвръжденїє, емѹ, и дѣтим емѹ, и wночатом, и прѣwночатом, и прашѹратом и въсемѹ родѹ их, кто сѣ им изберет наиближнїи, съ въсѣ<м доходом>[1], непоколѣбими николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

А хотар тим прѣд реченних селах, и половины за села и части за wтн(и)нѹ, съ мѣстове за стави и за млины, да єст емѹ wкож(є) изберет, съ правдож а wткъ инних сторони, по своими страми хотари, по кѹда из вѣка ожившали.

<И>[2] на тоє єст <вѣра гос>[1]подств(а) ми, выш(є) писаннаго, мы, Иw Василиє воєвода, и вѣра прѣвъзлюблених и сърдичних с(ы)нов(и) г(о)сп(о)дств(а) ми: Иw Щєфан воєвода, и Иwан воєвода и Алеѯандрѹ воєвода, и вѣра болѣри наших: вѣра п(а)на Ѹрѣкє вел дворник Долнѣи Земли, и вѣра п(а)на Гаврила гетмана, и вѣра п(а)на Ѳеwма вел дворник <Горнѣи>[1] Земли, и вѣра п(а)на ...[3] и Трандафир пръкалабове Хотиннски, и

www.dacoromanica.ro

вѣра п(а)на Фѹртѵна и Дамаскын пъркалабове Немецскои, и ...[3] и ...[3] пръкалабове Романнскои, и вѣра п(а)на Тоадер Петричаико великїи спътар, и вѣра п(а)на Геѡргїе чашника, и Юргакїе вистїꙗрника, и Гика стол<ни>[1]ка, и Косте комиса и вѣра въси болѣри нашиχ, великими и малими.

А по нашим животѣ и г(о)сп(о)дств(о)ванїе, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)рь ѡт дѣтиχ нашиχ или ѡт нашего родѹ или пак бѹд кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь быти нашеи земли, Молдавстѣи, тот би емѹ непорѹшил наше ѹстроенїе и потвръ<жде>[1]нїе, нъ але бы дали и ѹкрѣпили, занеже сѹт емѹ правїи ѡтн(и)ны, и даанїе и кѹпежни.

А на болше крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ выш(е) писанномѹ велѣ<ли>[2] есми нашемѹ вѣрнномѹ и почтенномѵ болѣринѹ, п(а)нѹ Тодерашко Ꙗнович великомѹ лѡг(о)ф(е)тѹ, писати и наше печат привесити къ семѹ <ис>[1]тинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Дѹмитрашко Влъцѣ, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца мартѹ кд.
Иѡ Василие воеовода <m. p.>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vasile voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat şi credincios boier al nostru, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi în ţara noastră, Moldova, dreptele lui ocini, şi danii şi cumpărături, din drese de danie, şi miluire şi cumpărătură, ce a avut el de la alţi domni foşti mai înainte de noi, şi de asemenea din scrisoare de[1] întărire ce a avut de la cel întru pravoslavie strălucit şi ales de Dumnezeu, şi celui dăruit cu toate bunele daruri şi păstor al turmei lui Hristos, chir Petru Movilă, arhiepiscop şi mitropolit de Kiev şi al întregii Rusii, satul Hudeşti, ce este pe Başeu, în ţinutul Dorohoiului, cu curţi, şi cu iazuri, şi[1] cu mori în Başeu, şi cu poiană de fânaţ, care se numeşte Baranca, şi cu bălţi de peşte pe Prut, şi cu pricuturile sale, numite Novoseliţa, pe pârâul Ruda, şi cu loc de iaz pe pârâul Ruda, care Novoseliţa pe Ruda este de demult luată din hotarul satului Mlinăuţi, în zilele ...[1] ce a învăţat, pentru că s-a făcut moarte de om pe acel loc.

După aceasta, Ioan Moghilă logofăt a dat cincizeci de boi pentru acel pricut, mai sus scris, Novoseliţa, pe Ruda, şi hotar la satul Hudeşti; însă jumătate din acel sat Hudeşti a fost vândut de Dumitru Moviliţă, în zilele lui Iancul voievod ...[1], lui Iuriescul vornic, pentru 40.000 de aspri, pentru că a fost dator Dumitru Moviliţă unui negustor grec, anume Lefter, cu acei bani. Iar apoi, în zilele lui Petru voievod, s-a sculat Erimiia Moghilă vornic şi a întors îndărăt, deplin acei bani, 40.000 de aspri, în mâinile ...[3], ...[1] pe jumătate de sat Hudeşti, partea din jos, cum am văzut şi uric de la Petru voievod. Pentru aceea, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi pentru aceasta de asemenea, dăm şi întărim boierului domniei mele Pătraşco Ciogolea logofăt dreptele lui ocini şi dedini, două selişti, anume Oşihlibi, pe râul Stăuceanilor, în ţinutul Cernăuţilor, ...[1] pârâu, şi Mătiiani, pe Jijia, în ţinutul Hârlăului, cu loc de iaz şi de moară pe[1] Jijia, care acele două selişti, Oşihlibi

www.dacoromanica.ro

şi Măteiani, au fost drepte cumpărături ale lui Isac Balica hatman şi i le-a dat părintele Petru Moghilă mitropolit de Kiev, pentru două sate pe care le-a luat de la el, anume ...[1], care acele două sate i-au fost drepte danii şi miluiri de la Moise Moghila voievod şi i-au fost de moştenire de la Movileşti, dar s-a întâmplat într-o oarecare vreme şi a luat acele două selişti, Oşihlibi şi Măteiani, de pe mâna boierului domniei mele mai sus scris, iar el să aibă a lua ...[1] satul Mateuţi şi Cusareul, ce să cheamă Bărnaşeuca. Pentru aceea, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, întărim tot satul Duminii, pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoiului, cu iaz şi cu moară pe Iubăneasa, din ispisoc de cumpărătură ce a avut ruda sa, Isac Balica hatman, de la Costantin Moghilă voievod. Pentru aceea, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi pentru aceasta de asemenea, dăm şi întărim dreapta lui ocină şi dedină, din privilegiu de la acei domni bătrâni ce ne-a arătat, satul Boroucouţi, în ţinutul Soroca, care sat îi este drept de moştenire de pe Movileşti, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc ce a avut de la Balica hatman de la Costantin Moghila voievod, şi de pără şi de ferâie, ce a avut de la însuşi domnia mea, tot <satul>[2] Gligénii, ce este pe Camănca, în ţinutul Iaşi, şi cu iaz şi cu tot venitul, să-i fie lui, cu tot venitul.

Pentru aceasta de asemenea, îi dăm şi îi întărim a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Tomilăuţi, în ţinutul Soroca, care este dreaptă cumpărătură lui Isac Balica hatman, de la Andreica, fiul ...[3], nepotul ...[3], pentru trei sute taleri număraţi, din uric ce a avut bunicul său de la ...[3] voievod.

Şi de asemenea, îi întărim a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, tot satul Pătruşeni, ce este pe Camănca, în ţinutul Iaşi, cu iazuri în pârâul satului, şi alte iazuri, şi cu loc de moară pe pârâul Camănca, şi cu grădini şi cu fânaţ, din ispisoc de cumpărătură ce a avut Isac Balica hatman de la Costantin Moghilă voievod, şi de pără şi de ferâie ce a avut de la însăşi domnia mea. Pentru aceea, ca să-i fie lui[1] cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim tot satul Temerleanii, ce este în ţinutul Fălciului, la capătul Săratei, unde a fost casa lui Stancul, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut ruda sa, Balica hatman, de la Costantin voievod, să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi întărim dreapta lui ocină şi dedină, satul Bobeştii din Vale şi cu oarecari părţi din Bobeştii din Deal, ce este pe Başeu, în ţinutul ...[3], cu loc de iaz şi de moară pe Başeu, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut Balica, de asemenea de la Costantin Moghila voievod, şi de pără şi de ferâie, ce a avut de la însăşi domnia mea. Pentru aceea, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi pentru aceasta de asemenea, îi dăm şi întărim dreptele lui ocini şi cumpărături, a treia parte din satul Săpoteni şi din a opta parte din tot satul, jumătate, ce este pe Iubăneasa, în ţinutul ...[3], cu loc de iaz şi moară, din ispisoc de cumpărătură de la Costantin voievod şi din ispisoc de pără şi de ferâie şi de

www.dacoromanica.ro

hotărnicire, când i-a hotărât boierul domniei mele Pavăl Albotă vornic de gloată. Pentru aceea, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi întărim a treia parte din satul Pomârla, ce este în ţinutul ...[3], şi din altă a treia parte, cât se va alege, partea popii Giurgi şi a fratelui lui, Andronic, din ispisoc de pârâ şi de ferâie, ce a avut de la însăşi domnia mea, când s-a pârât cu Năstasie şi cu Zăceşti(i) şi cu alte rude ale lor şi a hotărât despre alţi răzeşi ai lui, şi le-a fost hotarnic, iarăşi boierul domniei mele mai sus scris, Pavăl Albotă vornic. Şi altă parte de ocină din Bobeştii din Deal, cu iaz pe Başeu şi pe Bobău, ce el şi-a cumpărat de la Vasile Durduc şi de la Magda, fiica lui Dumitru Ciornea, jumătate de stâlpul lui Vlad, care a fost partea lui Dumitru Ciornea, pentru cincizeci taleri de argint.

Şi de asemenea, o parte din a douăsprezecea parte din tot satul Şendreni, partea din mijloc, ce este pe Prut, în ţinutul Hotinului, cu iezer de peşte, ce şi-a cumpărat el de la Magda, fiica lui Bratie, pentru patruzeci ...[3], din ispisoc de cumpărătură, ce a avut de la domnia mea.

Şi de asemenea, îi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, a şasea parte din tot satul Ciorénii, pe Prut, în ţinutul Iaşilor, cu bălţi de peşte, ce şi-a cumpărat el de la Costantin, fiul ...[3], pentru optzeci de taleri bătuţi, din dres ce a avut bunicul lui, Costantin, de la Iancul voievod.

Şi de asemenea, îi dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, a patra parte din tot satul Călineşti, ce este pe Prut, în ţinutul Iaşi, cu bălţi de peşte, şi cu grădini şi cu tot venitul, ce şi-a cumpărat de la Dumitraşco, fiul lui Isac Săcuianul, şi de la soţia lui, Aniţa, fiica lui Gavril Bantăş, pentru o sută şi cincizeci taleri bătuţi, din drese ce a avut tatăl Aniţei de la ...[3] voievod, ca să-i fie cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi îi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, a cincea parte din jumătatea satului Iadinţi, ce este în ţinutul Hotin, ce şi-a cumpărat de la Costea, fiul lui Eremia, şi de la sora lui, pentru patruzeci de taleri bătuţi. Şi de asemenea, a şasea parte din jumătate, din acelaşi sat Iadinţi ce şi-a cumpărat de la Băluţa, fiica Tudorii Cioplicoaie, nepoata lui Căpotici bătrânul, pentru patruzeci de taleri bătuţi. Pentru aceea, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură, o parte de ocină din satul Clocucina, cât se va alege partea lui Gavril Pospală şi cu fraţii lui, ce este în ţinutul Hotin, cu iaz şi cu tot venitul, ce şi-a cumpărat de la însuşi Gavril Pospală, pentru optzeci de taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură iaz şi cu tot venitul, ce şi-a cumpărat de la însuşi Gavril Pospală, pentru optzeci de taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Moise Moghilă voievod, şi cu acei bani, 82 de taleri bătuţi, el şi-a plătit o nevoie, ce a rămas dator la vistierie, dintr-o zlotărie de la ţinutul Hotin, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi întru aceasta de asemenea, dăm şi întărim boierului domniei mele Pătraşco Ciogolea logofăt, şi cneaghinei lui, Todosca, dreptele lor ocini şi danie, jumătate de sat din Holoucinţi, ce este pe Nistru, în ţinutul Soroca.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, o falce de vie în Dealul Ciocârliei şi un sălaş de ţigani, anume Patrichie, fiul lui Măţan ţigan, cu copiii lui, care-i este dreaptă danie şi dăruire de la Vasile Macri căpitan, pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, care i-a fost dreaptă ocină şi cumpărătură, deosebit de alţi fraţi ai lui.

Şi de asemenea, îi întărim lui şi cneaghinei lui, a patra parte din satul Zubricéni, ce este în ţinutul Hotin, care acea a patra parte din satul Zubricéni îi este dreaptă danie şi dăruire, de asemenea de la Vasile Macri căpitan şi cu cneaghina lui, Grăpina, iar lui i-a fost dreaptă cumpărătură de la Ionaşco şi de la surorile lui, fiii Urechioaiei, nepoţii lui Simion Pilipovschi, pentru două sute taleri bătuţi. Pentru aceea, ca să le fie lor cu tot venitul.

Şi de asemenea, îi întărim cinci fălci de vie în ţarina târgului Iaşi, ce sunt în Dealul Urşuli, cu crame şi cu grădini, ce şi-a cumpărat de la Bogdan armean şi de la soţia lui ...[1], pentru două sute de taleri bătuţi. Şi de asemenea, o falce de vie ...[3], ce el şi-a cumpărat de la Eremiia aprod şi de la soţia lui, Măricuţa, pentru patruzeci de taleri număraţi. Şi de asemenea, două fălci de vie din Hârlău, în faţa târgului, dinspre Bahlui, din zapis de întărire ce ne-a arătat de la însuşi domnia mea şi din ...[1] fost vornic. Şi de asemenea, patru fălci de vie din Hârlău, de asemenea în faţa târgului, dinspre Bahlui, ce şi-a cumpărat de la Tudosca, soţia lui Nicoară uricar, şi de la fiii ei, pentru optzeci de taleri bătuţi. Şi de asemenea, două fălci de acolo, ce şi-a cumpărat de la fratele său, Costantin Ciogolea vornic ...[1] vie din Dealul Domnesc, ce şi-a cumpărat de la ...[3], pentru o sută de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, îi întărim drepţii săi robi ţigani, anume: Tăras cu femeia lui şi cu copiii lor, şi Jona şi cu copiii lor, şi Dracea cu femeia şi cu copiii lor[1] ...[1] şi miluire de la Moise Moghilă voievod şi de la Petru Moghilă mitropolit de Kiev, cum a arătat şi drese de la ei. Şi de asemenea, Toma ţigan cu femeia şi cu copiii lui, şi Ionaşco cu femeia şi cu copiii lui, Vasilie cu femeia şi cu copiii, şi Anghelina şi Arvasia, toţi fiii Mierlei, ce el i-a cumpărat de la Tu...[1], fata lui Toma fost vornic de Botoşani, pentru o sută şi optzeci de taleri bătuţi. Şi de asemenea, Bejan ţigan şi femeia şi cu copiii lui, care îi este dreaptă danie şi miluire, de asemenea de la Moise Moghilă voievod, din ispisoc de întărire de la însăşi domnia mea.

De aceea, acele mai sus scrise sate, şi jumătăţi de sate şi părţi de ocină[1], să fie şi de la domnia mea, mai sus zisului boierului domniei mele, lui Pătraşco Ciogolea logofăt, drepte ocini, şi cumpărături, şi danie, şi acei robi ţigani, şi uric şi întărire, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se va alege mai aproape, cu tot venitul[1], neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai înainte spuse sate, şi jumătăţi de sate şi părţi de ocină, cu locuri de iazuri şi de mori, să-i fie lui cum se va alege, cu dreptul şi dinspre alte părţi, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi[2] la aceasta este credinţa[1] domniei mele a mai sus scrisului, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fiii ai domniei mele: Io Ştefan voievod, şi Ioan voievod şi Alexandru voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Gavril hatman, şi

www.dacoromanica.ro

credinţa panului Theoma mare vornic de Ţara de Sus, şi credinţa panului ...[3] şi Trandafir pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Furtună şi Damaschin pârcălabi de Neamţ, şi ...[3] şi ...[3] pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Toader Petriceico mare spătar, şi credinţa panului Gheorghie ceaşnic, şi Iurgachie vistiernic, şi Ghica stolnic, şi Coste comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i strice întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi împuternicească, pentru că îi sunt drepte ocini, şi dedini şi cumpărături.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise am poruncit credinciosului nostru boier, panului Toderaşco Ianovici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitraşco Vlăgea, în anul 7154 <1646, luna martie 24.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, Peceţi, nr. 73. Orig. slavon, pergament, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mare, atârnat cu şnur de mătase.

Ibidem, DCCLXXX/6, MXCVIII/57, 58 şi CDXXVI/32 (rez.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLVI/7, f. 7r. (rez. din 1809).

Inst de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/322 a, b (foto după orig.).

EDIŢII: Vasile Pârvan, *Un vechi monument*, p. 943 (rez. după orig., aflat atunci la BAR).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Loc liber.

323 1646 (7154) martie 25

Copie de pe un suret tălmăcit de Axânte uricariul de pe sârbie, scris la let 7227 <1719> ghen(arie) 20, ce scrie că l-au tălmăcit iel de pe un ispisocu, din let 7254 <1646> mart(ie) 25.

După întăritura ce face într-acel ispisocu mai sus Lungului biv armaş, pe a lui moşâi scrie, zicându: iaraş(i) dăm şi întărimu slugii noastre Lungului biv armaş pe a lui driapte ocini şi cumpărături, din ispisocu de pârî şi de fierâie ce au avut de la Moisăi Movila v(oie)v(o)du, giumătate de sat de Ţâbăneşti, ce-i pe Şacovăţ, la ţân(u)t(u)l Vasluiului, cu vadu de moarî pe apa Şacovăţ, şi cu poieni de fânaţ şi cu tot venitul, ce iel ş-au cumpărat de la Ienache vist(ie)r(nic), drept 100 ug(hi), iar lui Enache vist(ie)r(nic) i-au fost lui driaptî cumpărăturî de la popa Ionaşcu ot Ţâbăneşti şi de la fratele său, Grigorie, şi de la surorele lor, Dochiia, şi Anuşca, şi Nastasâia şi Antemiea, fecior(i) Moisâi, iar lor le-au fost cumpărăturî de la Huhulea vat(a)v, pentru căci au fost pusî zelog de Gavril la Huhulea.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăş(i), întărimu lui a patra parte, dintr-acelaş(i) sat din Ţâbăneşti, ce iel ş-au cumpărat de la Costandin, sân Irimiia Băesanul urecaru, derept 50 ug(hi), din ispisocu de cumpărăturî ce au avut Băesanul urecaru de la Costandin Movila v(oie)v(o)du, iar lui Irimiea Băesanul ur[r]icariu i-au fost driaptă cumpărăturî de la Ghiorghi, ficiorul lui Ionaşcu, nepot Savvii.

Şi iarăş(i), întărimu a lui driaptă ocinî şi cumpărăturî, tij a patra parte dintr-acelaş(i) sat ce scrie mai susu, Ţâbăneştii, cu locu de vadu de moarî, şi de fânaţi şi cu tot venitul, ce iel ş-au cumpărat de la Toader Télea şi de la fratele său, Néniul, şi de la sora lor, Anghelina, ficior(i) ...[1], drept 50 ug(hi), din zapes de mărturie ce ne-au arătat de la mulţi oameni buni şi bătrâni. Pentru aceea, ca să-i fie şi cu tot venitul.

Şi întru aceia, iarăş(i) dăm şi întărimu lui pre ai lui driaptă ocinî şi cumpărăturî, a triia parte de sat de Armăşeşti, de la acelaş(i) ţân(u)t Vasluiului, şi cu vadu de moarî pe apa ...[1], undi cade în Bârlăzălu, cu poiene de fînaţi şi cu tot venitul, ce iel ş-au cumpărat de la Neniul şi Marco Motre, drept 20 ug(hi).

Şi iarăş(i), dăm şi întărimu lui a[i] lui driaptî ocinî şi cumpărăturî, iarăş(i) a triea parte dintr-acelaş(i) sat, Armăşăni, cu vadu de moarî în Bârlădzăl, aice la[i] fânaţ cu prisacă, ce iel ş-au cumpărat de la Petrémanu, derept un cal, preţuit drept 80 de lei, tij din zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi bătrâni, ca să-i fie lui, cu tot venitul.

Şi iarăş(i), întărim lui a[i] lui driaptă cumpărăturî, a patra parte de vadu de moarî, ce iaste în gura Bârlăzălului, undi au fost moara lui Marco, dintr-acelaş(i) hotar ai satului Armăşăni, ce iel ş-au cumpărat de la Mironu de la Gârcini, drept zăci zloţi bătuţi, iarăş(i) din zapesu de mărturie de la oameni buni.

Şi într-aceeaş(i), iar dăm şi întărim lui pe ai lui driaptă ocinî şi cunpărăturî, nişte părţi de ocinî din sat de Găureşti, dintr-acelaş(i) ţân(u)t al Vasluiului, câte se vor alege partea Vascâi, feţii lui Marco, şi partea Dumitrii, fata Andronicesâi, nepoata Răfăesâi, ce iaru ş-au cumpărat de la ...[1], drept 30 zloţi bătuţi, iarăş(i) din zapise de mărturie ce ne-au arătat de mulţi oameni buni, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Şi iarăş(i), îi mai înntăreşti a lui drepţi ţâgani, anume Tegara şi Nedéle, fata lui Crăciun ţiganul, ce el ş-au cumpărat de la Vasilie Huhulea, drept 25 ug(hi), şi ...[1] ţiganca şi cu copiii ei, ce el ş-au cumpărat de la Busca, drept şias(e) ug(hi).

Drept aceaia, aceli sate de mai sus scrise, cu eleşteu, şi cu vad de moară, şi cu locuri de fânaţ, şi cu poiani, şi acelia părţi de ocină dintr-aceli sate şi cu vaduri de mori, ca să-i fie şi de la domniia mea slugii noastre Lungului biv armaş drepte ocinî şi cumpărătură ...[1] acei ţigani, cu tot venitul[2].

Acest suret l-am scos eu de pe suretul lui Axânte uricariul şi l-am dat la badea Neculai Gherghel med(elni)c(e)r, pentru Ţâbăneşti, ce să aflî acum cu totul la mâna dum(isa)le, iar suretul acela au rămas la mâna dumis(a)le, Iordache Hrisosculeu biv vel banu, pentru alte moşâi dintr-acel ispisocu ce are cumpărăturî părintele dumis(a)le, şi am iscălit.

www.dacoromanica.ro

L(ea)t 7274 – 1766 iuli 9.
Iscălit aşă: Iordachi Arhip.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMCLXXXIV/1. Copie după o trad., autentificată la 6 iulie 1832 de Divanul Judecătoresc al Moldovei.
Ibidem, MMDCCIX/32, nr. 1 (rez.), MMDCLXXXIV/27, nr. 1 (menţ.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXII/36 (copie deteriorată după aceeaşi trad.).
Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/323 (foto după copia şi după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 79-80, nr. 27 (copie prescurtată); *Catalog*, II, p. 366, nr. 1857 (rez.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 122, nr. 1632 (rez. după copie).

---

[1] Loc liber.
[2] Fragmentul de text, de la „anume Tegara ..." până aici, completat după copia de la Arh. Naţionale Iaşi.

324 16<4>6 (71<5>4) martie 26, Iaşi

† Adec(ă) eu, Miera, cu ficiorii miei, cu Istratie, şi Dumitraşco şi Ion, şi cu fetele mele din Lăzoréni, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al noastru cum eu, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoie, am vândut a me direaptă ocină şi cumpărătură din sat din Lăzoréni, ce am cumpărat eu de la Read, dintr-acea cumpărătură giumătate, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fânaţe, şi din pădure şi cu tot venitul. Acéia am vândut dumisale Dimii neguţătoriului de Iaşi, diréptu treidzăci şi trei[1] de lei, bani gata.

Şi ne-au plătit dumnealui, Dima, deplin acéia ce mai sus scriem, 33 de lei bătuţi, întru mâna mea.

Şi într-această tocmală s-au tâmplat: Pascal neguţătoriul, şi Dumitraşco Fulger, şi Iani, nepotul lui Liondar vameşul, şi Onciul blănariul, şi Iordache săbieriul, şi Loghin, şi Ionaşco Ş<ch>[2]iopul, şi Păntelei, şi Gligorie, sân Irimiei, şi alţi mulţi oameni buni.

Deci noi, deacă am vădzut de bunăvoie tocmală şi plată deplină, noi înc<ă>[3] am întărit acestu zapis ca să-ş(i) facă dumnealui, Dima, şi dirése domneşti.

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit să s(e) creadză.
V Ꙗc, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зр<н>[4]д <7154/1646> март(іє) кѕ <26>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXI/5. Orig., hârtie difolio (30,5 × 19 cm), filigran, rupt la îndoituri, cerneală cafenie.

Datat după doc. de întărire din 1646 (7154) aprilie 23 (ibidem, nr 4; v. şi doc. următor din acest volum).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 404-405, nr. 328 (orig.).

[1] „şi tre", scris deasupra rândului.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] În orig., cifra zecilor lipseşte.

325 1646 (7154) martie 26

† Adecă eu, Miiara, şi Loghin, feciorul Dochii, şi Pentelei, şi Ionaşco Şcheopul, cu nepoţii săi, cu Gligorie şi cu Negură din Lăzoréni, scriem şi mărturisim cu cest zapis a nostru, cum noi, de bunăvoie noastră, de nime nevoit, nici asuprit, am vândut un loc de priseacă dumisale Dimei neguţătoriul, în sat în Lăzoréni şi pregiur priseacă, cât am pus sémnele, ca să-i fie lui direaptă ocină şi moşie, şi lui, şi femei sale, şi coconilor săi şi nepoţilor săi.

Şi am luat de la mâna Dimei, pre acel loc de prisacă, doadzeci şi patru de lei, şi să aibă a-şi face şi dires domnescu.

Şi mărturie iaste: Pascal neguţătoriul, şi Iane, nepotul lui Londar vameşului, şi Onciul blănariul, şi Stroe cârcimariul, şi Dumitraşco Fulger, şi Iordachie săbiiariul cel domnescu şi Nicolai din Slobodzie.

Şi, mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţil(e) spre cest zapis să fie de credinţă, ca s(ă) să ştie.

Λ(ѣ)т(о) ѧзрнѧ <7154/1646> мартⷢ(їє) ѯ <26>.

† Şi eu, Sârbul diiacul, am scris.

Ιωανις μαρτιρας <m. p.>[1].

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII-lea în limba greacă> şi două din sec. al XIX-lea>: No. 3. Lăzoreni <şi> 7154 <1646> martie 26.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/54. Orig., hârtie difolio (31 × 21,5 cm), filigran, trei sigilii inelare şi trei amprente digitale.
Ibidem, CCCXXIV/17, f. 2 r. (rez. într-un opis de la mijlocul sec. al XIX-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/325 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p.405, nr. 329 (orig.).

[1] Ioanis martor <m. p.>.

326 1646 <7154> aprilie 1, Iaşi

† Иѡ Василиє воєвода, Б(о)жию м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѿж(є) г(ос)п(о)д(ст)в(а) ми дал(и) и потвръдил(и) и поновили

www.dacoromanica.ro

есми им м(о)лебником нашим, калѹгери ѡт с(вѣ)таа монастир, називаемаа Пѹтенскои, гдеж(е) ест храм С(вѣ)тых Ѹспенїе Вл(а)д(ь)ч(и)цѫ нашѫ и Б(огороди)цѫ, Приснод(ѧ)вѣи Марıа, съ едно мѣсто ѡт монастир, где сѣ зовет С(вѣ)тои Ѡнѹфрею, съ цр(ъ)ков, и съ сад, и съ сѣнножати и мѣсто за ѡрати, которїи мѣсто бѣшѣ им с(вѣ)тѣи монастир праваа даанїе и дарованїе ѡт поп Михѹл ѡт Сиретскїим тьргѹ, что ѡн соби сидал ѡт хотарѹ тьрговцѣм, по выш(е) пишем, ѡт исписок что имал с(вѣ)таа монастир ѡт Алеѯандрѹ воевод Лъпѹшнѣновы.

Того радї, тое с(вѣ)таа монастир, и цр(ъ)ков и съ сѣножатим, како да ест и ѡт г(ос)п(о)дств(а) ми праваа ѡтнинѹ, и даанїе, и ѹрик и потврьжденїе, сь въсѣм доходом, непорѹшено николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Іас, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе), а д(ь)ни.

Тодерашко вел лого(фет).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit şi am înnoit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfânta mănăstire, numită Putna, unde este hramul Sfânta Adormire a Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară Maria, cu un loc de mănăstire, unde se cheamă Sfântul Onufreiu, cu biserică, şi cu grădină, şi cu fâneţe şi loc de arat, care loc a fost sfintei mănăstiri dreaptă danie şi miluire de la popa Mihul din târgul Siret, pe care el l-a dat din hotarul târgului, după cum scrie mai sus, din ispisocul pe care l-a avut sfânta mănăstire de la Alexandru voievod Lăpuşneanu.

De aceea, acea sfântă mănăstire, şi biserică şi cu fâneţe, ca să fie şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi danie, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna aprilie, 1 zile.

Toderaşco mare logofăt.

După Bălan, *Documente bucovinene*, I, p. 246-247, nr. 142. Text slav după orig. şi trad. editorului, cu câteva lipsuri.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXII/121 (trad. din sec. al XVIII-lea de Athanasie, eclesiarhul mănăstirii Putna).

ALTE EDIŢII: Wickenhauser, *Homor*, p. 182-183, nr. 9 (trad. germ.).

327 1646 (7154) aprilie 2, Iaşi

† Въ имѣ Ѡт(ь)ца и С(ы)на и Св(ѧ)т(а)го Д(ѹ)ха, Троицѫ С(вѧ)таа единосъшна и нераздѣлимаа. Се аз, раб Вл(а)д(ы)кы моемѵ, Г(о)сп(о)дѹ Б(о)гѹ и Сп(а)сѹ нашемѹ И(їсѹ)с(ѹ) Х(ри)с(тѹ) и Троичецки поклоник, Иѡ

www.dacoromanica.ro

Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Сѫж(є) г(о)сп(о)дств(а) ми бл(а)гопроизволих нашим бл(а)гым произволенїем, ч(и)стим и с(вѧ)тлим ср(ъ)д(ь)цем, и въсїиа нашеѧ д(ѹ)шеѧ и wт Б(о)га помощїѧ, г(о)сп(о)дств(а) ми съмътрѣещи и ревнѹѭщы добрим дѣлом, єж(є) дѣлаше иншїи с(вѧ)топочившїи г(о)сп(о)д(а)ры, прѣжде нас бывшїи, и помиловаше и ѹкрѣпиши с(вѧ)тїѧ цр(ъ)к(о)вам и монастир.

Тѣм радї, и господства ми милостивихом сѧ и дадохом и помиловахом с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Пънгъраци, идѣж(є) єст храм С(вѧ)т(о)г(о) и Славнаг(о) Велико М(ъ)ченико Мироточиваг(о) Димитрїа, съ една бѹкатѹ за хотар wт планин(ѹ), что било права г(о)сп(о)д(а)рскых, како да бѣдет с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир за годованїє. И послахом там на болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрномѹ, Василїє Банѹл вел меделничѣр, како да имает избрали им хотар wткъ инних хотари по [с(ъ)] кр(ъ)снїи.

Таж(є), болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) писанномѹ пошед там и спрѣтати многи люди добри и стари и съмътрѧхом избрали им и хотаръли та бѹкатѹ за хотар wт планинѹ wткъ м(о)н(а)стир Бесереканим и wткъ иних сторони. И починши тот хотар wт Скъѹнѣли и wт потика Хангѹлwви, wпчина Гроxотишилѹи ѹ право мастѹ даж(є) до Велика Глимѣю, а wт толѣ долнїи на поток до един кавлѹк, а wт толѣ долнїи даж(є) до Бистрици, и на Бистрици даж(є) до Ног(о) Краснїи, и на Ног(о) ѹ дило даж(є) до Кѹрмътѹр(ъ) ѹ ребра Поточѹлwви, и wпчина Мъгѹрови даж(є) до Wбръшїє и право виш(є) до верхѹ Мъгѹрови и до глав планенѹ, а wт толѣ право долнїи даж(є) до Потика Йцеи, а wт толѣ виш(є) на потик(а) даж(є) до кѹлмє Тороглажѹлѹи, и кѹлмѣ виш(є) до Длъгою Планенѹ и wпчина планинолwви даж(є) до Болованюши, и wпчина до Тръхаwши, и съ въси wбръшїѧм Таркъwлови даж(є) до Грїю Балентѹ, а wт толѣ долнѣи до Таркжѹ и Таркъѹл долнѣи даж(є) до Бистриц(и), и долнѣи на Бистрицъ даж(є) до Стражє, а wт толѣ тиж(є) Бистрица долнѣ до Стенкъ, право мѣсто даж(є) до една кр(ъ)ныц(и) подли верча, и кѹлмѣ виш(є) Хрѹшѹлwви до Мѹнчел и даж(є) до конец Йринишѹлwви, а wт толѣ кѹлмѣ Гроxотишѹлwви даж(є) до Скъѹнѣле. Толико єст вес хотар томѹ бѹкатѹ за бранище ѹ планинѹ.

Тѣм ради, како да естѹ wт г(о)сп(о)дств(а) ми с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир виш(є) писанна, Пънгъраци, права даанїѧ и милованїи, непоколебимѹ николиж(є), на вѣки вѣчноѧ.

Й по нашим животѣ, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рь wт дѣтиx н(а)шеx или wт н(а)шег(о) рода или пак бѹдѹ кого Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бите н(а)ше земли, Мwлдавскwи, тот би непорѹшилw н(а)шег(о) даанїє и милованїє, нъ але би дали и ѹкрѣпили тоє виш(є) писанноѧ с(вѧ)теи м(о)н(а)стир, wкож(є) и ми дадохѹм и пwмилwвахwм. Й кто сѣ покѹсит разорити н(а)шег(о) даанїѧ и милwванїѧ, таковаго да єст проклѣт и тръклѣтом wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътворшаго небо и земли, и анаѳима

www.dacoromanica.ro

маранаѳа, и да имаwет част съ Иудоѳа и съ трекл҃тѡм Ирюм, въ безконичнѡм вѣки и мъки, амин. Ино аще проѳавлмецѣ въ нѣка вр҃ме нѣкиѫ нарѣденїѧ на тот планиу виш(є) писанаго, да съ не вар҃ует, нъ да с(ѧ) wрвает.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯ҃зрнд҃, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилиа) в҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

Тодерашко вел лwг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Босїе <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stăpânului meu, Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi închinător al Treimei, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoie, cu curată şi luminată inimă, şi din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea văzând şi râvnind la faptele bune, pe care le-au înfăptuit alţi sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, şi au miluit şi au întărit sfintele biserici şi mănăstiri.

Pentru aceea, şi domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am întărit sfânta mănăstire Pângăraţi, unde este hramul Sfântului şi slăvitului Mare Mucenic şi Făcător de minuni Dimitrie, cu o bucată de hotar din munte, care a fost dreaptă domnească, ca să fie sfintei mănăstiri de hrană. Şi am trimis acolo pe boierul nostru credincios, Vasilie Banul mare medelnicer, ca să le aleagă hotarul dinspre alte hotare pe semne.

Astfel, boierul domniei mele mai sus scris a mers acolo şi a strâns mulţi oameni buni şi bătrâni şi au căutat să aleagă şi să hotărnicească acea bucată de hotar de la munte dinpsre mănăstirea Bisericani şi dinspre alte părţi. Şi începe acel hotar de la Scăunéle şi de la potica Hangului, Opcina Grohotişului de la locul drept până la Glimeia Mare, iar de acolo în jos pe pârâu la un măr, iar de acolo în jos până la Bistriţa, şi pe Bistriţa până la Piciorul Crasnei, şi pe Picior la deal până la Curmătură la coasta Potociului, şi Opcina Măgurei până la Obârşie, şi drept în sus la vârful Măgurei şi la capul muntelui, iar de acolo drept la vale până la potica Aţei, iar de acolo în sus pe potică până la culmea Torogléjului, şi culmea în sus la Muntele Lung, şi opcina muntelui până la Bolovaniuş, şi opcina la Trăhaoş, şi cu toate obârşiile Tarcăului până la Gruiul lui Balint, iar de acolo în jos la Tarcău şi Tarcăul în jos până la Bistriţa, şi în jos pe Bistriţa până la Straja, iar de acolo, de asemenea, Bistriţa în jos la Stâncă, locul drept până la o fântână lângă răchită, şi culmea Părului la Muncel şi până la capătul Arinişului, iar de acolo culmea Grohotişului până la Scăunéle. Acesta este tot hotarul acelei bucăţi de branişte de la munte.

Pentru aceea, ca să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, Pângăraţi, dreaptă danie şi miluire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să dea şi să întărească acelei mai sus scrise mănăstiri, cum şi noi am dat şi am întărit. Iar cine va îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie proclet şi de trei ori blestemat de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi anatema maranata, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în nesfârşitele veacuri şi munci, amin. Deci dacă se vor ivi în vreo vreme alte drese pe acel munte mai sus scris, să nu se creadă, ci să se rupă.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna aprilie 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Bosie <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Pângăraţi, III/76. Orig., hârtie difolio (44,5 × 29,5 cm), cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat. Cu o trad. de St. Nicolaescu, din 27 iunie 1909, şi un rezumat, din octombrie 1901, de Ilie Bărbulescu.

Idem, Achiziţii Noi, MMCCCXCVI, nr. 35 (rez.).

Idem, Mănăstirea Bistriţa, IX/3 (trad. cu alte date de lună şi zi: „martie 25"); idem, Mănăstirea Pângăraţi, III/74 (trad. cu aceleaşi date de lună şi zi); idem, Ms., nr. 639, f. 329 (copie slavonă prescurtată); ibidem, Achiziţii Noi, MMCCCXCVI/7, nr. 34 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/327 (xerocopie după orig. şi după traducerile din fondurile Mănăstirea Bistriţa, IX/3, şi Mănăstirea Pângăraţi, III/74).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 366, nr. 1859 (rez. după orig.); ibidem, p. 366, nr. 1858 (rez. după trad., cu datele de lună şi zi: martie 25).

328 1646 (7154) aprilie 2, Iaşi

† Иw Василиє воєвода, Б(о)жию м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domnie méle rugători[i]lor noştri, egumănului şi a tot săborul de la sv(â)n[ă]ta mănăstire de la Pângăraţi, unde iaste hramul Marele Măcinic G(вм)ти Димитрїє[1], ca să fie ei tari şi putérnici cu cartea domnie méle a ţiné şi apăra tot locul braniştei din Munte, care loc de branişte am dat şi am miluit domnie mea sv(â)nta mănăstire ce mai sus scriem, să fie de hrană sv(i)ntei mănăstiri şi călugărilor ce petrec acolo, să aibă a ţiné şi apăra acel loc, pre unde au hotărât, şi au stâlpit şi l-au ales dintr-alte hotară, boiarinul nostru Vasilie Banul medelnicériul cel mare. Nime să n-aibă treabă a goni péşte, sau să vinédză fiiar(e) au să îmble cu vite pre acel loc, făr(ă) voia săborului.

Iar pre cine vor prinde, gonindu péşte, sau vânându fiiar(e) sau îmblându cu dobitoc, făr(ă) voia săborului, să aibă a le lua călugării [călugării] măestriile şi să aibă a-i scoate dintr-acel hotar.

www.dacoromanica.ro

Şi nime să nu cutédză a ţiné sau a opri прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак не бѵдет.

Ѵ Ꙗс, л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ап(рилїе) в <2>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Глигорїе <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: † За браниѱе[2], Vasilie voi(vo)dă, apărătură cu Dărmăneşte.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Pângăraţi, III/75. Orig., hârtie difolio (32,5 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Idem, Achiziţii Noi, MMCCCXCVI/7, nr. 36 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/328 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1860, p. 366 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 122, nr. 1635 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi).

---

[1] „Sfântul Dimitrie".

2 „† Pentru branişte".

329 1646 (7154) aprilie 3, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд въсѣми нашими болери, великих и малих, Дима кѹпец ѡт търгѹ Ꙗши и ѹказовал прѣд нами един запис за сведителство ѡт Паскал кѹпец, и ѡт Ꙗни, внѹк Лиѡндар бив митник, и ѡт Ѡнчюл блънар, и ѡт Строе, и ѡт Дѹмитрашко Фѹлцер, и ѡт Иѡрдакїе събиер, и ѡт Николаю ѡт Слобоѕїе и ѡт многи люди добри и кѹп[п]ци и воини прѣдни, писаꙗщ(и) и сведителствѹещ(и) въ тот запис, како прїидоше прѣд ними Миера и Лѡгин, с(ы)н(о)ве Ѡдокїи, и Пънтелею и Иѡнашко Хромии и съ внѹци им, Глигорїе, и Негѹръ ѡт Лъзорѣни, неким непонѹжденни а не приселовани, и продали све праваа ѡтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѹ едно место за пасикѹ, ѡт село Лъзорѣни. Таа ѡни продали выш(е) писанномѹ Дими кѹпец, радї два десет и седим леѵкови битих.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми и съ въсе нашего Съвета, ꙗкож(е) ѹвидехом тот запис за сведителство и доброволною токмеж(е) и испълнною заплатѹ, веровали и ѡт нас ещеж(е) дали и потвръдили Дими кѹпец на тот выш(е) прѣд реченно место за пасики, ѡкол того места за пасики възнаменїе по где сътворили знаменїе тѣх выш(е) писанїи продажниц(и), како да ест Дими и ѡт нас праваа ѡтн(и)на и кѹпежно тот место за пасики и потвръжденїе и ѹрик, съ въсѣм доходом, непоколебимо николиж(е), на веки.

www.dacoromanica.ro

И ин да с(ѧ) не ѹмишаает.
Оу Іи҃с, в(ъ) л(ѣ)тѡ ҂зрнд҃, м(ѣ)с(ѧ)ца април(ие) г҃.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Иѡнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Dima negustor din târgul Iaşi şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pascal negustor, şi de la Iani, nepotul lui Liondar fost vameş, şi de la Onciul blănar, şi de la Stroe, şi de la Dumitraşco Fulger, şi de la Iordachie săbier, şi de la Neculai din Slobodzie şi de la mulţi oameni buni, şi negustori şi oşteni de frunte, scriind şi mărturisind în acel zapis, cum au venit înaintea lor Miera şi Loghin, fiii Odochiei, şi Pântelei şi Ionaşco Şchiopul şi cu nepoţii lor, Gligorie şi Negură din Lăzoreni, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină un loc de prisacă din satul Lăzoreni. Aceea au vândut-o mai sus scrisului Dima negustor, pentru douăzeci şi şapte lei bătuţi.

Deci domnia mea şi tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis de mărturie şi tocmeală de bunăvoie şi plata deplină, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit lui Dima negustor acel loc de prisacă mai sus zis şi în jurul acelui loc de prisacă în semne, pe unde au făcut semne acei vânzători mai sus scrişi, ca să-i fie Dimii şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură acel loc de prisacă şi întărire şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna aprilie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/4. Orig. slavon, hârtie difolio (30,5 × 21,3 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, cu legenda deteriorată, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633.

Ibidem, CCCXXIV/17, f. 6 r., nr. 2 (menţiune într-un opis de la mijlocul sec. al XIX-lea); idem, Fotografii, II/32 (foto după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenpol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/329 (xerocopie după orig.).

330 1646 (7154) aprilie 4, Iaşi

† Се оубо мї, Ѳеѡдосїе ot mănăstir(e) ot Bistriţă şi tot soborul: Nofit, Năstasie, Ştefan, Ghelasiie, Tofil, Arseniie, Spiridon, Dosofteiu, Ioan, Ghiorghie,

www.dacoromanica.ro

Misail, Agafton, Lazar, Veniiamin, Calihit, Calistru, Pănteleiu, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de a nostră bun(ă)voie, de nim(e) siliţi, nici nevoeţi, nici asupriţi, am datu şi am vândutu dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), o sălişti, ce să cheamă Mânjeştii, ce iaste în ţânutul Neamţului, dereptu doao sute şi cindzăci de lei, care ne-au fostu noaî danie de la vlădica Ghiorghie şi den uric ce-am avut de la Pătru vod(ă) cel bătrânu, pentru multă lipsă ce-au avut svânta mănăstire şi pentru neştiuta pânei. Deci noi am socotit cu tot soborul de o am datu dumisal(e) ace sălişti, cu tot venitul, dereptu acei ban(i) gata, ce mai sus scrie.

Deci dumnealui ne-au făcut plata deplin.

Pentr-acéia, ca să hie dereptă ocin(ă) şi moşie, dumisal(e) şi cuconilor dumisal(e), şi să aibă dumnealui a-şi face şi drése domneşti pre ace sălişti, ce mai sus scrie.

Pentru mai mar(e) credinţ(ă), ne-am pus peceţil(e) şi iscălituril(e) noastre către acestu adevărat zapis al nostru, ca să să creadză zapisul nostru, să să ştie.

V Ѩс, л(ѣ)тѡ ҂зрнд <7154/1646> **април(ие) д** <4>.

Єрмѡнах Ѳеѡдосїє искал <m. p.>.

† Ermonah Ghelase; † Spiridonu; † Tofil; † Nohit; † Arseniie; † Gheorghie; † Misail; † Ioan; † Asastasie; † Durofteiu; † Agafton; † Viniiamin; † Ştefan; † Ioil; † **Рък(а)**[1] **Пе<н>**[2]**телеи; † Рък(а)**[1] **Лазар; † Рък(а)**[1] **Каливит.**

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † **Запис ѡт Мънжещи, в(о)лост Нѣмцскои**[3].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXVI/95. Orig., hârtie difolio, filigran.
Ibidem, LVII/90 (rez. într-un perilipsis din 29 iulie 1800).

---

[1] „Degetul".
[2] Omis.
[3] „† Zapis de la Mânjeşti, ţinutul Neamţ".

331 1646 (7154) aprilie 6, Iaşi

† Adecă eu, Andreiu ce-am fostu armaş, şi cu giupâineasa mea, Lucriţa, scriem şi mărturisim cu iastă scrisoare a noastră cum are moşie împreună cu mine şi cu feméia mea varu-miu, Gligorie Dămiian, în Poiana cea Mare, ce-i pre Stavnic, despre apus, şi cu loc de prisacă, ce-i în podul dealului, iar despre apus şi un vad de moară înprotiva prisăcii, în Stavnic. Acéle părţi ce mai sus scriem sîntu în partea moaşii sal(e), a Urâtii.

Deci ca s(ă) aibă a-ş(i) ţiné văru-meu, Gligorie Dămiian, acéle părţi de ocină, a treia parte de Poiană, ca să-i fie lui ocin(ă) şi feciorilor săi, neclătită nice dănăoară, în véci.

www.dacoromanica.ro

Aiasta scriem şi mărturisim, ca să s(e) ştie.
V Ѩс, л(ѣ)тѡ ѯ҃ѕрнѧ <7154/1646> ап(рилие) ѕ҃ <6>.
Andreiu <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bârnova, V/4. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20 cm), filigran.

Idem, Manuscrise, nr. 646 (Condica Mănăstirii Bârnova), f. 30 r. (copie de la începutul sec. al XIX-lea).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc, dosar 207/1845, f. 91 (rez. în jurnalul Divanului Domnesc, din 9 septembrie 1846).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/331 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1861, p. 367 (rez. după orig.).

332 1646 (7154) aprilie 7, Iaşi

† Иѡ Васнлїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскѡи.

Scriem domniia mea la slugil(e) domni mé<le>[1], la Vasilie Grozav, şi la Pătraşco Şolomon şi la Vasilie Şolomon. Dămu-v(ă) ştire, daca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să aveţi a <o>[1]pri acéle fântâni de păcură, ce sîntu pre Tazlăul Sărat, să nu aibă tréabă călogări(i) de Bistriţă a loa păcoră, nici giopânéasa Tofănéasa Secheloe, pân(ă) nu-ş(i) vor alége, pr<e>[2] a cui samă vor vini acéle fântâni şi pre a c<ui>[2] loc vor <h>i, acela le va ţine.

Iasta vă scriem domniia mea şi într-altu chip să nu faceţi.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃ѕрнѧ <7154/1646> ап(рилие) ѕ҃ <7>.

† Сѧам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Pre păcuri <şi alta din prima jumătate a sec. al XVIII-lea>: 7154 <1646> apr(ilie) 18. Carte de la Vasile vod(ă), ce scrie ca să oprească pe călugării de Bistriţa de pe păcuri cum şi pe Tofăneasa Secheloaie.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XI/23. Orig., hârtie (31 × 18,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, deteriorat. Cu o transcriere modernă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/332 (foto după orig. şi după transcrierea modernă).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 291, nr. 5 (copie prescurtată după orig.).

[1] Omis.
[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

333 1646 (7154) aprilie 7, Iaşi

† Adec(ă) <e>[1]u, Frangole pitar, scriu şi mărturisăscu cu cestu zapis al miu cum am făcut tocmală cu egumenul de la mănăstire de la Pângăraţi, anume Pangratie, şi Nil şi diiaconul Ghirvasii, şi cu tot săborul de la s(fân)ta mănăstire, şi am luat o vie de la dânşii, din Horodişt(e), dreptu doo[i]dzăci lei şi un poloboc de mi<e>[1]ri, ca să fie ace vie a noastră pâr(ă) ce vom fi noi vii, iar după săvârşitul nostru să fie iarăş(i) a mănăstirii şi să ne scrie la pomelnic.

Şi, pentru mai mare credinţă, pus-am şi pecete, să să ştie.

Şi, de vor vre părinţi să le mai dau doadzăci de lei, să hie vie toat(ă) a me, şi cându voi vre să o dau la mănăstiri, să hi<e>[1] pomana toată <a>[1] me.

Şi zapisul ce au ei de la vlădica Tofan ca să aibă a mi-l da, la Bulciu, de acele vii, ca să să ştie.

Şi eu, Costantin diiacul ot pitărăi, am scris zapisul.

V Іѧш(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>, **м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилиє) з** <7>.
Аз, Франгѵли питар <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Pângăraţi, III/77. Orig., hârtie difolio (30 × 19,5 cm), filigran.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/333 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1862, p. 367 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

334 <1646> aprilie 7

Fără velet, aprilie(ie) 7.

Zapisul lui Toader Căniţă cu ai pentru vânzarea părţilor lor din Vereşăni.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, f. 37, nr. 56 (menţ).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21v., nr. 629 (menţ).

Datat după locul ocupat în izvodul de doc.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 367, nr. 1863 (rez.).

335 1646 <7154> aprilie 8, Orhei

† Adecă eu, Andreiu, feciorul lui Vicol din Bravicéni, nepotul lui ...[1], singur pre mene mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, am vândut a mea direaptă ocină şi moşie din sat din Bravicéni,

www.dacoromanica.ro

dintr-u<n>[1] bătrân a patra parte, partea tătâne-mieu lui Vicol, toată partea câtă să va alége, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fânaţ şi din tot vinitul ce să va alége pre acea parte, ce mai sus scriem. Şi o am vândut dumisali, vornicului Apostol, derept patrudzăci de lei.

Şi am luat deplin plată den mânule dumisale toţi aceşt(i) bani ce mai sus scrie.

Şi în tocmala no(a)stră fost-au: Mihalcea Durac pârcălabul, şi Istratie popa cel domnescu de târg de Orhiiu, şi Gligorie şoltuzul de Orhei, şi Gheorghie postelnicul, pârcălabul, şi Mihuleţ de Orheiu, şi Enachie Ştefulenco, şi Vas(i)lie din ...[1], şi Ştefan, şi Vârnava şi mulţi oameni buni, cându am făcut acestu zapis.

Deci de acmu înnainte ca s(ă) hie dumisali dereaptă ocin(ă) şi moşie în véci. Pentru aceea nime de acmu înnainte, dintru sămenţiia mea, ca s(ă) nu mai aibă a mai amesteca, nici dănăo(a)r(ă), în véci.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile ca s(ă) hie de mărturie, să-ş(i) fac(ă) dumnealui şi dirése domneşt(i), să s(e) ştie.

Пис(а) ѵ Ѡрхею, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ап(рилие) и <8>.
Аз, Гиоргие Лека <m. p.>[2].
Аз, поп Ивстратїе, бив лицом <m. p.>[3].
Аз, Василїе, искал <m. p.>[2].
Аз, Щефан, искал <m. p.>[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXIII/252. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii inelare, unul oval şi două octogonale, aplicate în cerneală, din care doar în cel oval, al lui Gheorghe Leca, se observă doi lei rampanţi, sprijijind o cruce, şi câteva slove din legendă: Гио<ргие ...> („Ghiorghie ...").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/335 (foto după orig.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 84-85 (orig.).

---

[1] Omis.
[2] Sigiliu inelar.
[3] „Eu, popa Ivstratie, <am> fost faţă".

336 1646 (7154) aprilie 10, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea alor noştri moldoveneşti boiari, a mari şi a mici, Mihăilaş, ficiorul răposatu<l>[1]ui Ionaşco ce au fost vornic mare de Ţara de Gios, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bunăvoie lui, au vândut a sa direaptă ocină şi cumpărătur(ă) din sat din Drăguşéni, den a treia parté de sat a patra parté, cu tot venitul, cé iaste în ţânutul Dorohoiului, care parté o au dat lui Ionaşco vornicul, Pătraşco de Comăneşti, pentru un jac ce-au făcut Pătraşco cu alté soţii a lui, cu Huc de Hudeşti şi cu Creţul de Voicăuţi, de au ucis o

www.dacoromanica.ro

sută de stupi lui Ionaşco vornicul. Deci Pătraşco n-au avut cu ce plăti acea pagubă, ce ş-au dat toată partea lui din Drăguşeni, care mai sus scriem, lui Ionaşco vornicul. Acéia o au vândut alui nostru credincios boiarin, lui Gavrilaş ce au fostu log(o)f(ă)t mare, direptu o sută de taleri de argintu.

Şi i-au plătit deplin, o sută de taleri de argintu, bani gata, întru mânule lui Mihăilaş, dennaintea noastră, şi i-au dat Mihăilaş şi un zapis întru mânule dumisale, lui Gavrilaş logofătul, care au avut răpoosatul Ionaşco vornicul de la Pătraşco, bărbatul Solomcăi, de Comăneşti, pre acea parté.

Deci domniia mea şi cu tot Svatul noastru, deaca am vădzut de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), noi încă am dat şi am întărit dumisale, lui Gavrilaş ce-au fostu log(o)f(ă)t, pre acea parté de ocină, cé mai sus să gice, den a treia parté de sat de Drăguşeni, a patra parté, cu tot venitul, ca să-i fie şi de la noi direaptă ocină, şi cumpărătură, şi întăritură şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scriem, neclătit, în veci.

ОУ Ӏ҃с, в(ъ) л(ѣ)тѡ ⁂ ҂зрнѧ <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилиє) ҃і <10>.
† Сѧѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѧл.
Тодерашко вєл лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Запис на Дръгъшени, wт волост(и) Дорохои („† Zapis pe Drăguşeni, de la ţinutul Dorohoi"), <şi una din sec. al XVIII-lea>: Acest zapis s-au găsit în zapisele Budenilor.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXV/77. Orig., hârtie difolio (42,5 × 28 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, pierdut.

337 <Înainte de 1646 (7154) aprilie 12>

† Eu, Todora Ghirvăroaie, fata lui Todiru din Portari, mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cumu amu loatu de la logofătul Răcoviţă) 5 ughi, bani boni, pentru parte de moşie şi de cumpărătură de la Ţigăneşti, fără ban(ii) ce a mi-u dat întâi.

Şi în tocmala no(a)stră fust-au: Tuderu, şi Dănăilă, şi Ştefan Parâca, şi Sava, şi Siriian şi Neculai, с(ы)нъ Cristea. Să să ştie.

Şi eu, popa Bosie, писал.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XII/7. Orig., hârtie, patru sigilii inelare, unul rotund şi trei octogonale, având în câmp animale fantastice, păsări şi flori, şi o amprentă digitală, aplicate în cerneală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/337 (foto după orig.).

Datat după doc. de întărire din 1646 <7154> aprilie 12.

www.dacoromanica.ro

338 **<Înainte de 1646 (7154) aprilie 12>**

† Зде ест запис и[1] mărturie, eu, Simion, şi cu surorile méle, Rochiţa i Mariia, mărturisim cum am vândut o ocină de la Seleşténi, a şésea parte, logofătului Răcoviţă, dereptu 28 de lei, de nimene nevoiţi, nice înpresuraţi, dinnaintea a oamenilor buni: pop(a) Gligorie, i Lungul, i Ştucar, i Andreian, i Bosie, s(â)n Petru, i pop(a) Dănilă, i Mihăilă, i Andreian и многи лѹди добри[2].

Şi ne-am pos şi peceţile.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pentru Sălişt(e)ni <şi una din sec. al XVIII-lea>: bez v(e)let („fără an"), <cu o semnătură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXXVIII/62. Orig., hârtie difolio, cinci amprente digitale şi un sigiliu inelar oval, neclar, aplicate în cerneală.

[1] „†Aici este zapisul şi".
[2] „şi mulţi oameni buni".

339 **1646 (7154) aprilie 12, Iaşi**

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидоше прѧд нами и прѣд въсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, Дѹмитрѹ, и Паскал и Василїе, въси внѹци Гидюлѡв, по их доброи волѣ, неким непонождени а ни присиловани, и продали свои прави wтн(и)нѹ и дѧдн(и)на, шестаа част wт село Пригорчѣни, что ѹ в(о)лост Васлюскомѹ. Таа wни продали нашемѹ вѣрномѹ болѣрин, Ръковиц(ъ) Чехан втори лѡг(о)ф(е)т, радї два на десѣт ѹгарскїих, съ вес проход.

И wт том, тиж(є) прїидоше прѧд нами и прѣд н(а)шеми болѣри Игнат и братїам єг(о), Иѡнашко и Григорїе, и сестра их, Софронїа, с(ы)н(о)ви Петри Бътко, внѹц(и) Исак, по их добро волы, и продал своих права wтн(и)нѹ и дѧдн(и)нѹ, въсѧ част им елико сѣ изберет, wт село Цигънещи, что на Сърата, ѹ в(о)лост Васлѹискомѹ, съ мѧсто за став, и съ мѧсто за хородище и съ вес приход. Та wни продали, тиж(є), болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми, Ръковиц(ъ) Чехан лѡг(о)ф(є)т, за два десѧт и пет ѹги, п(и)н(ѣ)зи добри.

И такождере, прїиде прѧд нами Тѹдора, дочка Тодер wт Портари, жина Гервасїе, и съ с(ы)н(о)ве еи, по их доброю волѣ, нѣким непонождена а не присилована, и продал своѧ правда wтн(и)нѹ и дѧдн(и)нѹ, въсѧ част еи елико сѣ изберет, wт тогоже село, Цигънещи, съ мѧсто за став, и за хородищи и съ вес приход. Таа wна продала, тиж(є), н(а)шемѹ болѣрина Ръковиц(ъ) лѡг(о)ф(є)т, радї петдесѣт ѹг(и), п(и)н(ѣ)зи добри.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), прїиде прѧд нами Анесїѧ и съ дочка еи, Варвара, внꙋка Силищѧн, по еи добри волѣ, нѣким непоножденa а не присилована, и продал своѧ права ѡтн(и)на и д(ѣ)д(и)на елико сѣ изберет част еи, шестаа част ѡт село Пърцещи, что ꙋ в(о)лост Фалчїюскомꙋ, радї шест на десѧт леꙋкови бити.

И тиж(е), прииде прѧд нами Симиѡн и състра своемꙋ и, тиж(е), Андреѩн, и Босїе, и поп Михъил, и Рокица и Мърїѧ, с(ы)н(о)ви ...[1], своих добра волѣ, неким непоножденi а не присиловани, и продали свои права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на шестаа част ѡт село Силищѧни, что на ꙋст Мꙋшата, ꙋ в(о)лост Фалчїю. Таа ѡни продали, тиж(е), болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми Ръковиц(ъ) Чехан втори лѡг(о)ф(е)т, радї два десѧт и ѡсим леꙋкових бити.

И платил им ꙋси исплъна, тих п(и)н(ѣ)ѕи, въ рꙋки тим виш(е) писанним продажници, ѡт прѧд нами и ѡт прѧд н(а)шеми болѣри.

Тог(о) радї, како да ест и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми нашемꙋ болѣрин виш(е) речено, Ръковиц(ъ) Чехан вторїи лѡг(о)ф(е)т, тѧх части за ѡтн(и)нꙋ, прави ѡтн(и)ни, и викꙋпленїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом.

И ин да сѣ не ꙋмишает.

Оу Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд ап(рилїе) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Корлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dumitru şi Pascal şi Vasilie, toți nepoții lui Ghidiul, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din satul Prigorcéni, care este în ținutul Vaslui. Aceea ei au vândut boierului nostru credincios, Racoviță Cehan al doilea logofăt, pentru doisprezece <galbeni> ungureşti, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Igant şi frații lui, Ionaşco şi Gligorie, şi sora lor, Sofronia, fiii lui Petru Bâtco, nepoții lui Isac, de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor câtă se va alege, din satul Țigăneşti, care este pe Sărata, în ținutul Vaslui, cu loc de iaz, şi cu loc de grădini şi cu tot venitul. Aceea au vândut de asemenea boierului domniei mele, Racoviță Cehan logofăt, pentru douăzeci şi cinci de ughi, bani buni.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Tudora, fiica lui Toader din Portari, femeia lui Ghervasie, şi cu fiii ei, de bunăvoia lor, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vâdut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei câtă se va alege, din acelaşi sat, Țigăneşti, cu loc de iaz, şi de grădină şi cu tot venitul. Aceea ea a

www.dacoromanica.ro

vândut, de asemenea, boierului nostru Racoviţă logofăt, pentru cincizeci de ughi, bani buni.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Anesiia şi cu fiica ei, Varvara, nepoata lui Silişteanu, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină cât se va alege partea ei, a şasea parte din satul Pârţeşti, care este în ţinutul Fălciu, pentru şaisprezece lei bătuţi.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Simion şi sora sa, şi, de asemenea, Andreian, şi Bosie, şi popa Mihăil, şi Rochiţa şi Măriia, fiii ...[1], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din satul Silişténi, care este la gura Muşatei, în ţinutul Fălciu. Aceea ei au vândut, de asemenea, boierului domniei mele Racoviţă Cehan al doilea logofăt, pentru douăzeci şi opt lei bătuţi.

Şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani în mâinile acelor vânzători mai sus scrişi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să fie şi de la domnia mea boierului nostru mai sus zis, Racoviţă cehan al doilea logofăt, acele părţi de ocină, drepte ocini, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7154 (1646) aprilie 12.

† Însuşi domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXIX/75. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѯзрмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"), şi un alt sigiliu inelar timbrat, probabil al logofătului. Cu o trad. românească.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/339 (foto după orig.).

[1] Omis.

340 1646 (7154) aprilie 15, Iaşi

† Се оубо ми, аз[1], Toader Hiréscul, şi cu femeia me, Ileana, и братv своемv[2], Gligorie, i Dumitraşco şi femeia me, Goica, feciorii popei Mihului din sat din Păşcani, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoie noastră, de nim(e) nevoiţi, nici siliţi, nici înpresuraţi, am vândutu a no(a)stră dreaptă ocin(ă) şi moşie ce-am avut în sat în Verşeni, ce sintu în ţânutul Sucevei, din partea din gios, din partea Gligăi, giumătat(e) de cas(ă), ce-au fostu a părintelui

www.dacoromanica.ro

nostru, popei Mihului, dumisali, lui Iordachie vistérnicul cel mare, dereptu ...[3], din vatra satului, şi din ţarină, şi din livedzi, şi dintr-apă şi din tot locul, cu tot venitul, ce să va alége pre ace parte, ce mai sus scrie.

Pentr-ace, ca să hie dumisal(e) drepată ocin(ă) şi moşie şi cuconilor dumsal(e), şi să-ş(i) facă dumnealui şi drése domneşti.

Şi într-această tocmal(ă) au fostu feciori de boiari: Ilie Şeptelici biv portar, şi Gavrilaş Talpă biv postelnic, i Savin, i Ionaşco, с(ы)нъ[4] Lupul cupar, şi Dumitraşco C(â)rstiian, i Gavril Bogdan, i Lupul Bogza, i Vasilie Mălaiu şi Dima mardagiul.

De iasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Pentru mai mar(e) credinţă, ne-am pus peceţil(e) şi iscăliturile cătră acestu adevărat zapis, să să creadză şi să să ştie.

V Іас, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ап(рилїє) єі <15>.

† Toader Hirescul[5].

Аз, Їлиє Шептилич(и), искал <m. p.>[5].

Аз, Гаврилаш Талпъ, искал <m. p.>.

Аз, Лꙋпꙋл Богза, искал <m. p.>.

Аз, Їѡнашко, с(ы)нъ кꙋпар, искал <m. p.>[5].

Аз, Савин, искал <m. p.>.

Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

Аз, Дꙋмитрашко Кърстиıан, искал <m. p.>[5].

Аз, Василїє, искал <m. p.>.

Аз, Гиѡргици Арсенїє, искаχ и писал запис <m. p.>.

† Dima[5].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/50. Orig., hârtie, filigran, cinci sigilii inelare, aplicate în cerneală: trei octogonale, al lui Toader Hirescul cu o pasăre în câmp, al lui Ilie Şeptilici cu o inimă în câmp şi unul neclar, unul rotund, al lui Ionaşco, fiul cuparului, şi unul oval, al lui Dima, amândouă având în câmp slove în ligatură.

Ibidem, Manuscrise, nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., 38 (menţ).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 611 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/340 (foto după orig.).

---

[1] „† Adică noi, eu".
[2] „şi fratele său".
[3] Omis.
[4] „fiul".
[5] Sigiliu inelar.

341 1646 (7154) aprilie 16, Iaşi

† Се оубо [ми], аз, Тънасїє Ковриг din sat din Verşeni, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de nim(e) nevoit, nici silit, nici

www.dacoromanica.ro

înpresurat, ce de a me bun(ă)voie, am vândutu doaîsprădzeci pământuri din sat din Verşeni, ce sintu în ţânutul Sucevei, ce mi-au fostu mie dreaptî ocin(ă) şi moşie, dumisal(e), Tomei vornicul cel mar(e) de Ţara de Sus, dereptu doadzăci lei bătuţi, pentru o parté de ocină ce-au fostu vândutu mainté dumisal(e) din sat din Bădeşti şi apoi ace(a) parté o au luat de la dumnealui[1] feciorii Lelei din Mihăeşti. Pentr-acéia parté din Bădeşti am datu dumisal(e) aceste pământuri ce mai sus scrie din Verşeni şi după aceste pământuri ne-au mai datu dumnealui, bani gata, dzăce lei.

Pentr-acea, ca să hie dumisal(e) dreaptă ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul, şi să-şi fac(ă) şi drése domneşti.

Şi într-această tocmal(ă) au fostu feciori de boiari: Ilie Şeptelici biv portar, şi Gavrilaş Talpă biv postelnic, şi Pilipovschie vornic, şi Savin, şi Ionaşco, с(ы)нъ[2] Lupul cupar, şi Dumitraşco Cr<ăs>[3]tiian, şi Gavril Bogdan, şi Lupul Bogza, şi Gligorie Poroh şi Dima mardagiul.

De aiasta scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu.

Pentru mai mari credinţă, ne-am pus peceţil(e) şi am şi iscălit, ca să să creadză şi să sé ştie.

V Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд[4] <7154/1646> ап(рилїє)[5] ѕі <16>.

† Tănasie Covrig[6].

Аз, Їлиє Шептелич, искал[6] <m.p.>.

Аз, Гаврил Богдан, искал <m.p.>.

Аз, Пелиповскиє дворник <m.p.>.

Аз, Савин, искал <m. p.>.

Аз, Гаврилаш постелник <m.p.>.

† Dima[6].

Аз, Дѵмитрашко Кърстїіан, искал[6] <m.p.>.

† Gligor(ie) Poroh[6].

Аз, Гиѡргиє, искаχ и писал запис <m.p.>.

<Pe fila a doua, începutul aceluiaşi document, iar pe verso, trei însemnări contemporane>: Zapis de l(a) Tănasie Covrig ot Verşani; Zapis de la Tănasie pre parte a lui din Mihăeştii, pré Măldoa, la ţinutul Suceavéi <şi>: Acesta zapis l-am rescumpărat de la dumnealui vornicul, dăci se dă sama Tanasie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/54. Orig., hârtie difolio (31 × 19 cm), filigran, cinci sigilii inelare, trei octogonale şi două ovale (trei aplicate în cerneală neagră şi două în fum), din care doar două clare: unul octogonal, al lui Tănasie Covrig, cu două păsări afrontate în câmp, şi unul oval, al lui Gligorie Poroh, cu o pasăre în câmp.

Idem, Ms., nr. 1535, f. 36 v., nr. 48 (rez).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r.-v., nr. 621 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/341 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 359, nr. 1813 (rez. după ms. nr. 1535).

---

[1] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.
[3] „fiul".
[4] Cifra unităţilor corectată de altă mână în и (8).
[5] Luna corectată de altă mână în септ(емвріе) („septembrie").
[6] Sigiliu inelar.

342 1646 (7154) aprilie 18, Iaşi

Noi[1], Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domniei mele slugii noastre, lui Isac Stârcea, şi ginere-său, Toader Nutbaşe, şi vecinilor lor din Popeni spre ceia ca să hie tari şi puternici cu cartea domniei mele a-şi ţine şi a opri ale sale bucate ce vor ave: boi, şi vaci, şi cai şi alte a lor bucate, nimăruia nimică ca să nu dea, pentru datorie a ficiorului lui, Gligoraşco, şi pentru zlotărie, care au avut cu alte soţii, la ţinutul Sucevei, să-şi hie întrebaţi până au fost viu; măcar de-ar face cineva şi cartea domniei mele să ia, iar ii tot să nu-şi dea bucatele lor.

Atâta, cui va părea cu strâmbul, cu Stârcea bătrânul, să vie să stea de faţă înnaintea domniei mele.

Prentru aceia, nime să nu cuteze a le trage a lor bucate preste cartea domniei mele. Într-alt chip să nu fie.

Писано ѹ Iїс, лет(о) 7154 <1646>, april(ie) 18.

Сам г(о)сп(о)д(инъ) вел҃ѣл[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXLIV/23. Copie modernă, într-o condică de documente.

---

[1] Greşit în copie, în loc de: Иw.
[2] Urmeauă, într-un cerc, menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

343 1646 (7154) aprilie 20

Iuraşcu, feciorul lui Dumitraşcu Ciolpan din Pogăneşti, cu sora sa, Maruşca, şi cumnatul său, Marcul, vând vornicului Dumitraşcu Gheuca pe ţiganca Bârlădeanca, fata lui Ignat, cu feciorii ei, cu 20 ughi. Martori.

După *Catalog*, II, p. 367, nr. 1865. Rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 572, f. 160 v.

344 1646 (7154) aprilie 21

„... şi am dat şi scrisorile ce-am avut de pe moşiia aceasta în mâna dum(isa)le, întru <zilele>[1] fericitului Vasăli vod(ă), de let 7154 <1646> apr(ilie 21)".

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCLXXX/53. Menţiune într-un „suret de pe zapisul lui Vasăli Buta de Frunteşăni, prin care vinde o parte de moşie, cu iazul Budăciţei, pe Horăiata.

---

[1] Omis.

345 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, слꙋга наш Глигорчѣ Гѣргици и съ братїꙗх емꙋ, Иѡнашко, и Василїє, и Гаврил и Савин, и сестри им, Марика и Аннесїѧ, с(ы)н(о)ви стараго Гѣргици, по их доброи воли, неким непонꙋждени а ни присиловани, и продали их права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, ѡт ѡсмаа част четвръта част ѡт село Бодещи, что ꙋ в(о)лост Немецскомѵ, и тиж(є), ѡт ѡсмаа част ѡт село Дънчещи, пак четвръта част, съ брꙋд за млин на рѣцѧ Краковѣ, и ѡт ватрꙋ село, и ѡт полѣ, и ѡт царинꙋ, и ѡт лѣсѵ, и съ ѡчищенїє, и съ сѣножати и ѡт вес проход, и съ Гроапа Кѡрбѵлови. Та ѡни продали болѣринѵ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почтенїи, п(а)нꙋ Ѳеѡмы великомѵ дворникѵ Вышнѣи Землы, радї четири десѣт ꙋгарских.

И платил им ꙋсе исплъна, тих п(и)н(ѣ)ѕи, въ рꙋки тим продажници, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѣм радї, к<а>[1]ко да бъдет єг(о) м(и)л(о)ст(и) и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и викꙋпленїє, и ꙋрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает прѣд сим истиннном листом г(о)сп(о)дств(а) ми.

ꙋ Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїє) кв.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gligorcea Ghérghiţă şi cu fraţii lui, Ionaşco, şi Vasilie, şi Gavril şi Savin, şi surorile lui, Marica şi Annesiia, fiii bătrânului Ghérghiţă, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte dintr-a opta parte din satul Bodeşti, ce este în ţinutul Neamţ, şi de asemenea, a patra parte din a opta parte din satul Dănceşti, cu vad de moară pe râul Cracău, şi din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din pădure, şi cu curătură, şi cu fâneţe şi din tot venitul, şi cu Groapa Corbului. Aceea ei au vândut-o

www.dacoromanica.ro

credinciosului şi cinstitului boier al domniei mele, pan Toma mare vornic al Ţării de Sus, pentru patruzeci <galbeni> ungureşti.

Şi le-au plătit totul deplin, acei bani, în mâinile acelor vânzători, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie milostivirii sale şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

La Iaşi, anul 7154 <1646>, luna aprilie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/46 a, b. Orig. slavon, hârtie difolio (30,8 × 20,7 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad., din 1827 mai 30, de Nathanail.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 108-109, nr. 65 (orig. şi trad. editorului).

---

[1] Rupt.

346 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих, Єримїꙗ и съ братїꙗх ємꙋ, Никоаръ и Мирон, с(ы)н(о)ви ...[1], по их доброи воли, неким непонꙋждени а ни приселовани, и продал их праваа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на ѡт вес село Коцєщи, ѡт третаа част, что сѣ раздѣлѣют на двою части ѡт вышнѣю част петаа част что на Бахлꙋю, ꙋ в(о)лост Кѫрлигътѵрскомꙋ, ѡт ватрꙋ село и ѡт полѧ и ѡт царинꙋ и ѡт мѣст(о) за став и съ сѣнножати и ѡт вес приход. Та ѡни продали нашемѵ вѣрномѵ и почтеннномѵ болѣринꙋ, п(а)нꙋ Ѳєѡми великомꙋ дворникꙋ Вышнѣи Земли, радї два десѣт леѵкови бытих, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Того радї, како да бъдет єг(о) м(и)л(о)ст(и) и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и викꙋпленїє, и ꙋрик и потвръжденїє, непорꙋшенно николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает прѣд сим истиннном листꙋ нашемꙋ.

ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїє) кв.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Дѵмитрѵ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Erimiia şi cu fraţii lui, Nicoară şi Miron, fiii ...[1], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din tot satul Cogeşti, din a treia parte, care se împarte în două părţi, din partea de sus, a cincea parte, ce este pe Bahlui, în ţinutul Cârligăturii, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din loc de iaz, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceea au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toma mare vornic al Ţării de Sus, pentru douăzeci de lei bătuţi.

Şi le-a plătit totul deplin, acei 20 de lei bătuţi, mai sus scrişi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie milostivirii sale şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7154 <1646>, luna aprilie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/157. Orig. slavon, hârtie (31 × 20,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). „зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/346 (foto după orig.).

[1] Omis.

347 1646 (7154) aprilie 22, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри, великих и малих, Кръчюн, с(ы)нъ Германи и Катрини, и съ внѹк им, Дъмиꙗн, с(ы)нъ Анисїи, по их доброю волѣ, неким непонѹждени а ни приселовани, и продали своих праваа ѡтн(и)нѵ и д(ѣ)дн(и)нѵ ѡт вес село Коцещи, ѡт третаа част ѡт вышнаа част что сѣ раздѣлѣют на двою части петаа част, что на Бахлѹю, ѹ волост Крълигътѵрскомѵ, ѡт ватрѹе село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, и ѡт мѣст(о) за став, и съ сѣнножати и съ вес приход. Та

www.dacoromanica.ro

ѡни продали нашемѵ вѣрнномѵ и почтеннїи болѣринѵ, п(а)нѹ Ѻеѡми великомѵ дворникѵ Вышнѣи Земли, радї два десѣт леѵкови бытих, въ рѹки тим продажници, ѡт прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри.

Тѣм радї, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим истинном листѹ н(а)шемѵ.

Ѹ Іѧс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) кв.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Crăciun, fiul lui Gherman şi al Catrinii, şi cu nepotul lor, Dămian, fiul Anisii, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din tot satul Cogeşti, din a treia parte, care se împarte în două părţi, din partea de sus, a cincea parte, ce este pe Bahlui, în ţinutul Cârligăturii, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din loc de iaz, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceea au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toma mare vornic al Ţării de Sus, pentru douăzeci de lei bătuţi.

Şi le-a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi, 20 de lei bătuţi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie milostivirii sale şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, ncclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7154 <1646>, luna aprilie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Ispisoc domnéscu de la Crăciun şi de la fraţii lui din Cogeşti, pré partea din sus, dé la Cârligătură <şi o însemnare din sec. al XVIII-lea>: 7154 <1646> ap(rilie) 22.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/158. Orig. slavon, hârtie difolio (31 × 20,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/347 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд нашими болѣри, великих и малих, Чюкѵѵл, с(ы)нъ ...[1], и тиж(е), Истратїе и жена ег(о), Агафїѧ, и Василїе и сестра ег(о), Антемїѧ, с(ы)н(о)ви Кроичи, въси внѹци Чюкѹлѡви, по их доброи воли, неким непонѹжденни а ни присиловани, и продал их права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на ѡт вес село Коцещи, ѡт третаа част, что сѣ раздѣлѧют на двою части ѡт вышнѣю част петаа част что на Бахлѵю, ѹ в(о)лост Крълигътѹрскомѹ, ѡт ватрѹ село и ѡт полѣ и ѡт царинѹ и ѡт мѣст(о) за став и съ сѣнножати и ѡт вес приход. Та ѡни продали нашемѵ вѣрнномѹ и почтенномѵ болѣринѹ, п(а)нѹ Ѳеѡми великомѵ дворникѵ Вышнѣи Земли.

И платил им ѹсе исплънна, два десѣт леѵкови бытих, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Того радї, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и дѣдн(и)на, и викѹпленїе и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим истинном листѵ н(а)шемѹ.

Ѵ Іѧс, л(ѣ)т(о) *зрнд м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) кв.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ciucul, fiul ...[1], şi de asemenea, Istratie şi femeia lui, Agafiia, şi Vasilie şi sora lui, Antemiia, fiii lui Croici, toţi nepoţii lui Ciucul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din tot satul Cogeşti, ce este pe Bahlui, în ţinutul Cârligătura, care se împarte în două părţi, din partea de sus, a cincea parte din a treia parte, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din loc de iaz, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceea au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toma mare vornic al Ţării de Sus.

Şi le-a plătit totul deplin, douăzeci de lei bătuţi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie milostivirii sale şi de la noi dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7154 <1646> luna aprilie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/159. Orig. slavon, hârtie (31 × 20,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). *зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/348 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

349 1646 (7154) aprilie 23, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсѣми нашими болери, великих и малих, Дима кѹпец ѡт търгѹ Ꙗши и ѹказовал прѣд нами един запис за сведителство ѡт Паскал кѹпец, и ѡт Дѹмитрашко Фѵлцер, и ѡт Ꙗни, внѹк Лиѡндар бив вел митник, и ѡт Ѡнчюл блънар, и ѡт Иѡрдакїе събиер, и ѡт Логин, и ѡт Иѡнашко Хром, и ѡт Пънтелеи и ѡт инии моги людї добри и воинии прѣдни, сиц(е) писаꙗщ(и) и сведителствѹещ(и) въ тот запис, како прїидоше прѣд ними Миꙗра, съ с(ы)н(о)ве емѹ, Истратїе, и Дѹмитрашко, и с(ъ) Иѡн и съ дъщи емѵ ѡт Лъзорѣни, неким непонѹждени а не преселовани, и продали своа правaa ѡтн(и)нѵ и кѹпежнно ѡт село Лъзорени, что ест емѹ правaa кѹпежнно ѡт Рѣд, ѡт таа кѹпежнп половина ѡт батрѹ села, и ѡт царинѹ, и ѡт синожатї, и ѡт леса и ѡт вес приход. Таа ѡн продал выш(е) писанномѹ Дими кѹпец, радї тридесѣт и три[1] леѵкови битых.

И платил им Дима кѹпец ѹсе испълно, тих выш(е) писаних, лг леѵкови битых, въ рѹки Миера и с(ы)ном емѵ, ѡт прѣд нами.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми и съ въсѣго нашего Съвета, ꙗкож(е) ѹвидехом тот запис за сведителство и доброволнѹю токмеж(е) и испълною платѹ, веровали есми и ѡт нас ещеж(е) дали и потвръдили выш(е) писаномѵ, Дими кѹпец, на таа выш(е) писаннаа част ѡтн(и)нѹ ѡт село Лъзорени, ѡт таа кѹпежнаа что кѹпил Миера ѡт Рѣд, половина, съ вес приход, како да ест емѹ и ѡт нас правaa ѡтн(и)наа, и кѹпежннаа, и потвръжденїе и ѹрик, съ въсем доходом, непоколебимо николиж(е), на веки.

И ин да се не ѹмишаает.

Ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца априли кг.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Dima negustor

www.dacoromanica.ro

din târgul Iaşi şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pascal negustor, şi de la Dumitraşco Fulger, şi de la Iani, nepotul lui Liondar fost mare vameş, şi de la Onciul blănar, şi de la Iordachie săbier, şi de la Loghin, şi de la Ionaşco Hrom, şi de la Păntelei, şi de la alţi mulţi oameni buni şi oşteni de mai înainte, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis cum au venit înaintea lor Miiara cu fiii lui, Istratie, şi Dumitraşco şi cu Ion, şi cu fetele lui din Lăzoreni, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură din satul Lăzoreni, care îi este lui dreaptă cumpărătură de la Read, din acea cumpărătură jumătate, din vatra satului, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi din pădure şi din tot venitul. Aceea au vândut-o mai sus scrisului, Dima negustor, pentru treizeci şi trei[1] de lei bătuţi.

Şi le-a plătit Dima negustor totul deplin, acei mai sus scrişi 33 de lei bătuţi, în mâinile Mierei şi fiilor lui, dinaintea noastră.

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acel zapis de mărturie şi tocmeala de bunăvoie şi plata deplină, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit mai sus scrisului, Dima negustor, pe acea sus scrisă parte de ocină din satul Lăzoreni, din acea cumpărătură ce-a cumpărat Miera de la Read, jumătate, cu tot venitul, ca să-i fie lui şi de la noi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi întărire şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna aprilie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări din sec. al XIX-lea>: No. 3. Lăzoreni <şi> 7154 <1646> apr(ilie) 13.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CLX/157. Orig. slavon, hârtie difolio (30,5 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѧзрмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/349 (xerocopie după orig.).

[1] и три (şi trei), scris de aceeaşi mână deasupra rândului.

350 1646 (7154) aprilie 23

† Adecă eu, Gheorghie şoltuzul, şi doisprădzéce pârgari de târg de Şchée şi toţi preuţii, anume: Toder, şi popa Bilăi, şi popa Acsintie, şi diiaconul Bălan şi

www.dacoromanica.ro

diiaconul Pătraşco, şi târgoveţii, anume: Băgău, şi Sava, şi Ştefan, şi Pctco, Isacu, Ştefan, с(ы)н(ъ)[1] Cârstoie, Coste, Tofan, Cozma, с(ы)н(ъ)[1] Panul, şi Tecuci, Toder, с(ы)н(ъ)[1] Polediţă, Stratul, Ionaşco, с(ы)н(ъ)[1] Sp<i>[2]ridon, şi Gavril, с(ы)н(ъ)[1] Nencii, şi Toder, с(ы)н(ъ)[1] Tănasie, şi Maftei, şi Cioban, Toder Burduga и врат[3] Costin, şi Dămiian, Costantin Gruia şi alţi târgoveţi mulţi, bătrâni şi tineri, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am ştiut noi cu toţi târgoveţii că are mănăstirea Săcului danie de la Simion vod(ă) cu un vad de moară, mai gios de Şchée, şi un rându de pământuri, să fie de păscut boii, cine va veni la mori, anume rândul Curéchilor, ce lovăscu cu capetele în ţărmurile Sirétiului, în costéle morilor, şi ţărmurile despre Sirétiu în sus, până în drum(u)şor, de-acii drum(u)şorul pre la capetele pământurilor din sus până în drumul Soloneţului, de-(a)ci drumul Soloneţului în gios până în Soloneţ, din dânbul Solonéţelor la vale, până în ţărmurile Siretiului, cu o livadă ce-am cumpărat de la Dămâiian.

Pentr-acéia, ştiind noi cu toţi târgoveţii de-acel lucru, noi am mărsu, deci le-am ales acel loc, cât mai sus scrie, şi le-am dat. Deci, având şi noi nevoi, ne-am rugat călugărilor de la Săcul de ne-au dat 9 galbeni de auru pentru acel loc[4].

Spre mai mare credinţă, ne-am pus şi pecétea târgului, până îş(i) vor face şi zapis domnescu pre-acestu loc.

De-aceast(a) scriem şi mărturisim.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂ѕрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилие) кг <23>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, CXIII/11. Orig., hârtie difolio (32 × 19,5 cm), filigran, sigiliul târgului Şcheia, rotund (3 cm în diam.), având în câmp un peşte, iar în exergă legenda: † Щефан Пръжескꙋл дворн(ик) („† Ştefan Prăjescul vornic").

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/350 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 378-379, nr. 13/2 (orig. prescurtat); *Catalog*, II, nr. 1866, p. 367 (rez. după orig.).

---

[1] „fiul".
[2] Omis.
[3] „şi fratele".
[4] Ultima frază anulată cu negru; completat după EDIŢII.

351 1646 (7154) aprilie 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Сѭж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд нашими мѡлдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Фокшѣ и сестри єго, Ирина и Ангелина, с(ы)н(о)ви Симиѡн Єпꙋре, и съ тютка иχ, Агафїїа, и сестра єг(о) <Б>[1]пꙋре, и тиж(е), Никоар(ъ) и єстра єг(о), с(ы)н(о)ви Прѣбич, и съ ниχ племеници иχ, въси внꙋци и прѣѡнꙋци Дꙋмитрꙋ Къприѡаръ и брат єго, Михъил(ъ),

www.dacoromanica.ro

по их доброи воли, неким непонѹжденни а ни присиловани, и продали их права wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, wт ѹрик за раздѣленїе что имал дѣдове их, Михъилъ и брат его, Дѹмитрѹ Къприwаръ, wт Петръ воеводї, петаа част wт село Боржци, что на Брълъѕел, ѹ в(о)лост Васлѹюцскомѹ, съ част wт брѹд за млин, что на рѣцѧ Брълъѕъл, и wт ватрѹе село, и съ шестдесѣт ниви ѹ царинѹ и через Брълад, и съ мѣст(о) за сѣнно и съ вес приход, что сѣ зовет стар Єпѹре. Та wни продали нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ болѣринѹ, п(а)нѹ Юргакїе великомѹ вистїїарникѹ, радї шестдесѣт талери бытих, п(и)н(ѣ)ѕи готовы.

И wт том, тиж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Щефан кравеци и съ жена его, Марика, дочка Никоар(ъ) Личюл быв ѹрѣдник, по их доброи воли, неким непонѹжденни а ни присиловани, и продали их права wтн(и)на, и д(ѣ)дн(и)на и кѹпежна, wт петаа част wт тогож(є) село, половина, wт исписок за тѣж(є) и за феръю что wни имали wт сам г(о)сп(о)дств(а) ми, что сѣ зовет стар Човотѹшко, что бѣше кѹпил wт(ь)цъ их, Личюл ѹрѣдник, и wт Иwнашко и wт брат его, Павъл, wт част Лѹпан, wт тог(о) ѹрик выш(є) писаннаго wт Петръ воеводї, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и wт брѹд за млин, и съ тридесѣт ниви ѹ царинѹ и через Брълад, и съ сѣнножати и съ вес приход. Та wни продали, тиж(є), болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) писанномѹ, п(а)нѹ Юргакїе великомѹ вистиарник, радї тридесѣт талери сребръних.

И wт том, пак прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѹга наше Дѹмитрашко ѹрикарюл и съ внѹци своемѹ, с(ы)н(о)ви Кандакїеви, жена ...[2], и тиж(є), с(ы)н(о)ви поп Никоар(ъ), въси внѹци Пънти калѹгерю, по их доброи воли, неким непонѹжденни а ни присиловани, и продали их права wтн(и)на, и д(ѣ)дн(и)на и кѹпежна, wт петаа част wт тогож(є) село, Боръщи, что сѣ раздѣлѣют на три частї, wт третаа част три часты, wт част Мѹша, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и wт брѹд за млин, и съ два на десѣт ниви ѹ царинѹ и через Брълад, что ест кѹпежна wт част Мѹши, елико сѣ изберет, част ...[2] братїїах Мѹши. И тыж(є), wни продали wт петаа част wт тогож(є) село, что сѣ раздѣлмют на три части, wт третаа част половинна, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и wт брѹд за млин, и съ десѣт ниwы ѹ царинѹ и через Брълад, и съ мѣст(о) за сѣнном и съ вес приход, wт тогож(є) ѹрик выш(є) писанним. Та wни продали, тиж(є), болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми выш(є) писанномѹ, п(а)нѹ Юргакїе вистїїарникѹ, радї тридесѣт левковы бытих, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

И пак, прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри Марика, жена Никоар(ъ) Церѹл, и съ дъщи еи, Настасїѧ и Ѩфтенїѧ, по их доброи волѧ, неким непонѹжденне а ни присилованне, и продали своѧ право wтн(и)нѹ и д(ѣ)дн(и)нѹ, wт тогож(є) село выш(є) писанним, wт половинаа wт петаа част за село, двѣ частї wт част Церѹл, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и

www.dacoromanica.ro

ѡт брꙋд за млин, и съ двадесѣт ниви ꙋ царинꙋ и через Брълади, и съ сѣнножати и съ вес приход, ѡт тогож(е) ꙋрик ѡт Петръ воеводї. Тѣх ѡн продали, тиж(е), нашемꙋ вѣрнномꙋ и почтенномꙋ болѣрин, п(а)нꙋ Юргакїе великомꙋ вистїꙗрникꙋ, радї двадесѣт талери бытих, п(и)н(ѣ)ѕи готови.

И въстал сѣ его м(и)л(о)ст(и) и платил им ꙋсе исплънно, тих выш(е) писанни п(и)н(ѣ)ѕи готови, една сто и четири десѣт талери сребръних, въ рꙋки тим выш(е) писанни продажнници, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѧм радї, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) правaa ѡтн(и)нꙋ и викꙋпленїе, и ѡт нас ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе) кд.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Focşea şi surorile lui, Irina şi Anghelina, fiii lui Simion Epure, şi cu mătuşa lor, Agafia, şi sora lui Epure, şi de asemenea, Nicoară şi sora lui, fiii lui Prébici, şi cu alte rude ale lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Dumitru Căprioară şi ai fratelui lui, Mihăilă, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uric de împărţeală ce au avut bunicii lor, Mihăilă şi fratele lui, Dumitru Căprioară, de la Petru voievod, a cincea parte din satul Borăşti, ce este pe Bârlăzel, în ţinutul Vasluiului, cu parte din vad de moară, ce este pe râul Bârlăzel, şi din vatră de sat, şi cu şaizeci pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu loc de fân şi cu tot venitul, ce se cheamă bătrânul Epure. Aceea au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Iurgachie mare vistiernic, pentru şaizeci de taleri bătuţi, bani gata.

Şi pentru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ştefan croitor şi cu femeia lui, Marica, fiica lui Nicoară Liciul fost ureadnic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină, şi dedină şi cumpărătură, jumătate din a cincea parte din acelaşi sat, din ispisoc de pâră şi de ferâie ce ei au avut de la însăşi domnia mea, ce se cheamă bătrânul Ciobotuşco, pe care a cumpărat-o tatăl lor, Liciul ureadnic, şi de la Ionaşco şi de la fratele lui, Pavăl, din partea lui Lupan, din acel uric mai sus scris, de la Petru voievod, din vatra satului, şi din câmp, şi din vad de moară, şi cu treizeci de pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceea ei au vândut-o, de asemenea, boierului domniei mele mai sus scris, pan Iurgachie mare vistiernic, pentru treizeci taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Dumitraşco uricariul şi cu nepoţii săi, fiii Candachiei, soţia ...[2], şi, de asemenea, fiii popii Nicoară, toţi nepoţii Pântei călugărul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asuprţi, şi au vândut dreapta lor ocină, şi dedină şi cumpărătură, din a cincea parte din acelaşi sat, Borăşti, ce se împarte în trei părţi, din a treia parte trei părţi din partea Muşei, din vatra satului, şi din câmp, şi din vad de moară, şi cu douăzeci de pământuri în ţarină şi peste Bârlad, ce a cumpărat din partea Muşei, cât se va alege, partea ...[2] fraţilor Muşei. Şi de asemenea, ei au vândut din a cincea parte din acelaşi sat, ce se împarte în trei părţi, jumătate din a treia parte, din vatra satului, şi din câmp, şi din vad de moară, şi cu zece pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu loc de fân şi cu tot venitul, din acelaşi uric mai sus scris. Aceea au vândut-o ei, de asemenea, boierului domniei mele mai sus scris, pan Iurgachie vistiernic, pentru treizeci de lei bătuţi, bani gata.

Şi iarăşi, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Marica, soţia lui Nicoară Gerul, şi cu fiicele ei, Nastasia şi Aftenia, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni şi nici asuprite, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acelaşi sat mai sus scris, două părţi din jumătate, din a cincea parte de sat, din partea lui Gerul, din vatra satului, şi din câmp, şi din vad de moară, şi cu douăzeci pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu fâneţe şi cu tot venitul, din acelaşi uric de la Petru voievod. Aceea au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Iurgachie mare vistiernic, pentru douăzeci de taleri bătuţi, bani gata.

Şi s-a sculat milostivirea sa şi le-a plătit totul deplin, acei mai sus scrişi bani gata, o sută şi patruzeci taleri de argint, în mâinile acelor mai sus scrişi vânzători, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină şi cumpărătură, şi de la noi uric şi întărire, cu tot venitul, necliniti niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna aprilie 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XIX-lea>: Ispisocu sârbescu al d(omnului) Vasilie v(oie)v(o)d şi satul Boreşti, anul 7154 <1646> aprilie 24. No. 6.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/199. Orig. slavon, hârtie difolio (42,9 × 27,9 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad., din 1839 iunie 24, de Hrisanth ieromonah.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 109-113, nr. 66 (orig. şi trad. editorului).

[1] Omis.

[2] Loc liber.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд въсими нашими болѣри, велики и мали, Антимїѧ, дъщи Въскънел ѡт Съпотѣни, съ с(ы)н(о)ве єи, Горгицъ, и Мїєръѵцѫ, и Солтан и Аксана, никим непонѵждени а ни присиловани, нъ по их доброю волю, и продали их праваа ѡтн(и)на и дѣднина ѡт село Бѵмботєщи, ꙋ волѡст Ꙗскомꙋ, ѡт половина село, ѡт вишнаа част, что сѧ изберет част их. Тоа продали нашемѵ вѣномѵ и почитєнномѵ болѣринѵ, Тодерашкови великомѵ логофетѵ, радї два десѧт ꙋг(и) жолти, п(и)н(ѣ)ѕи лични.

Тѧм ради, г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѣхом междꙋ ними доброволною токмеж(є) и исплъною заплатѵ, тих виш(є) писанних п(и)н(ѣ)ѡи, к҃ ꙋгарских жолти, въ ръки Антимїѧ и с(ы)н(о)ве єи, Гогицѫ, и Мїєръꙋцѫ, и Солтана и Аѯана, а ми ѡт нас дадохом и потвръдихом виш(є) писанноми вѣрномѵ и почитєнномѵ болѣринѵ г(о)сп(о)дсвтв(а) ми, Тодерашкови великомѵ логофетѵ, на тоа виш(є) писанна част ѡт село Бꙋмботєщи, како да єст ємꙋ и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и дѣднина, и кꙋпежно, и ꙋрик и потвръжденїє, съ въсем доходом, непорꙋшенно николиж(є), на вѣки, прѣд сим листѡм г(о)сп(о)дств(а) ми.

ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд ап(рилїє) к҃є.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василиє воєвода <m. p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Antimiia, fiica lui Văscănel din Săpoteni, cu fiii ei, Gheorghiţă, şi Mierăuţă, şi Soltana şi Acsana, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină din satul Bumboteşti, în ţinutul Iaşi, din jumătate de sat, din partea de sus, cât se va alege partea lor. Aceea au vândut-o boierului nostru credincios şi cinstit, Toderaşco mare logofăt, pentru douăzeci de ughi galbeni, bani număraţi.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre dânşii şi plata deplină a celor mai sus scrişi bani, 20 de galbeni ungureşti, în mâinile Antemiei şi a copiilor ei, Gheorghiţă, şi Mierăuţă, şi Soltana şi Acsana, şi noi şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului boier al domniei mele credincios şi cinstit, Toderaşco mare logofăt, acea mai sus scrisă parte din satul Bumboteşti, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritută, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

În Iaşi, în anul 7154 <1646> aprilie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Ianachi Plop <a scris>.

După *Moldova*, IV, p. 146-148, nr. 58. Orig. şi trad. editorilor în limba rusă.
Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Precista-Răducanu, X/3, nr. 8 (copie prescurtată, cu data de lună: august).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, II, p. 375, nr. 1911 (rez., după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, cu data de lună: august).

353 1646 (7154) aprilie 25, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle rugătoriului nostru egumenului şi a tot săborul de la sv(â)nta mănăstire de la Beserecani, spre acéea ca să fie tari şi putérnică cu cartea domnii méle a opri pre Dumitraşco ce-au fost stolnic să nu facă mori în apa Putnei, unde iaste locul sventei mănăstiri, până nu vor veni să-ş(i) întrebé de faţă, înnaintea domniei méle.

Тоє пишєм. И нак нє бъдєт.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ап(рилїє) кє <25>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bisericani, XV/39. Orig., hârtie (18 × 20 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иѡ Васїлиє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").
Idem, Manuscrise, nr. 548, f. 72 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/353 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, nr. 1867, p. 367 (rez. după orig.).

354 <După 1646 (7154) aprilie 25>

† Milostive şi luminate doamne, să fii măriia dumital(e) sănătos. Dăm ştire mării tale c-au venit aicea, la noi, rugătorii mării tal(e), egumen[n]ul Anastasie şi cu tot săborul de la sf(â)nta mănăstire de la Beserecani şi au adus la noi cinstită cartea mării tal(e), scriind cum s-au jăluit înnaintea mării tal(e) pre Dumitraşco stolnicul, cum ş-au ridicat neşte mori ale sale de pre vadul său cel bătrân şi le-au mutat în giosul apei, pre hotarul mănăstirii.

Scriind măriia ta la noi să socotim, cu oamen(i) buni de pren pregiurul aceluia hotar, de să va afla că ş-au pus Dumitraşco stolnicul moril(e) pre hotarul mănăstirii, iar noi să tăiem moril(e) să şi le puie pre vadul său cel bătrân.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, pre cinstită porunca mării tal(e), am strânsu oamen(i) buni, megiiaş(i) de prin pregiur, anume: Dumitru Lungul sluga mării tal(e), şi Vasilie Scântée de Purceleşti, şi Gligorcea de acolo, şi Bejan tij, şi Maftei iuzbaşea, şi Lupul Zbârcea, şi Petrea cel bătrân din Căpoteşti, şi Ion Ciolan tij, şi Pepelea Cireş, şi Procopie Bacoş, şi Vasilie Lucoci, şi Vasilie vornicelul de Ţigăneşt(i), şi Ion vătămanul tij, şi Ang[g]hel meşterul mitropolitului şi Negre de Vrancea.

Deci dacă s-au strânsu aceşti oameni, toţ(i) am întrebat pre egumenul şi pre tot săborul, aveţi dirésă pre acestu hotaru aicea să ştim cum vom alége?

Deci au arătat la noi dires scris şi iscălit şi cu peceţi de la răpăosatul Gheanghea vel logofet, şi de la Lupul Hăbăşescu vornicul şi de la măria ta, când erai vornic mare, şi de la Savin Prăjescul hatmanul şi de la alţi boiari a ţărâi, scriindu cum dintr-acel hotar, din tot ce s-au chemat mai demult Rădzimeştii, iar acmu să cheamă Fiţingheştii, iaste a tréia parte a mănăstirii cumpărată de Istratie logofătul şi dată danie şi miluire sf(i)nte(i) mănăstiri Beserecanilor.

Deci noi, văzând acela dires de la boiarii ţării, noi am dzis acestor oamen(i) buni, carii mai sus simtu scriş(i), de-au măsurat cu funea[1] hotarul de curmedziş pre ţărmuril(e) gârlii şi au făcut trei părţi, şi s-au aflat cu adevărat cum moril(e) lui Dumitraşco stolnicul simtu puse pre hotarul mănăstirii.

Deci noi i-am pus dzi, din luna lui septemvrie 29 de dzil(e) în 2 săptămâni, să-ş(i) mute moril(e) mai sus pre locul său. Şi aceşti oamen(i) buni au pus şi sémne, b(o)lovani.

Şi, pentru credinţa, noi am iscălit, iar aceşti oamen(i) buni ş-au pus toţi dégetel(e). De-aciasta dăm ştire mării tal(e) să fie măriia dumital(e) sănătos, de la H(risto)s, amin.

† R[r]obii măriei tale, Ştefan Moimăscul biv armaş şi Nădăbaico starosté Putnei.

† Щєфан бив армаш искал <m. p.>.

Йз, Нъдъбаико <m. p.>.

† Dumitru Lungul; † Vasilie Scântée; † Gligorcea; † Bejan; † Mafteiu iuzbaşé; † Lupul Zbârcea; † Petrea; † Nechifor Negrea; † Ion; † Pepelea; † Procopie; † Vasilie; † Vasilie vornicel; † Ang[g]el meşterul; † Ion vătămanul.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bisericani, XV/37. Orig., hârtie difolio (31 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, 15 amprente digitale.

Idem, Manuscrise, nr. 548 (Condica mănăstirii Bisericani), f. 72 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/354 (xerocopie după orig.).

Datat după doc. anterior, din 1646 (7154) aprilie 25.

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1868, p. 367-368 (rez. după orig.).

[1] „cu funea", adăugat deasupra rândului.

www.dacoromanica.ro

355 **<După 1646 (7154) aprilie 25>**

† Adecă eu, Dumitraşco stolnicul di în Ţara de Gios, di în sat di în Buciumi, mărturisescu cu acestu zapis alu nostru cum m-am pârât cu egumenul de la sv(â)nta mănăstire de la Beserecani şi cu tot săborul, naintea mării sale, lui vodă, pentru un loc ce are mănăstirea acolo, cu mori şi cu vii, cumpărat şi dat mănăstirii de logofătul Istratie, mănăstirii Beserecanilor, pre lângă Dumitraşco stolnicul.

Pentru acela loc au avut călugării de la Beserecan(i) pâră cu Dumitraşco stolnicul naintea mării sale, lui vodă, pentru căci s-au pus stolnicul morile sale pre locul mănăstirii.

Pentr-acéia, au rămas stolnicul di înaintea mării sale, lui vodă, şi a tot Divanul şi di în toată légea.

Pentr-acéia, deaca au vădzut dumialui, stolnicul, că l-au rămas călu<gă>rii dinnaintea lui vodă şi di în tot Divanul şi di în toată légea, dumialui s-au rugat egumenului şi a tot săborul să-i îngăduiască să nu-i aprindză morile cum au fost învăţătura lui vodă, pân(ă) în dzioa lui C(вѧ)ти Гєѡргиє[1], iar de nu-ş(i) va muta dumi(a)lui morile pân(ă) în dzioa lui C(вѧ)ти Гєѡргиє[1] să fie de ruşine la toate legile şi de hatalmŭ.

Şi, mai pre mare credinţă, mi-am pus pecétea şi iscălitura, Dumitraşco stolnic <m. p.>[2].

<Pe fila a doua recto, o însemnare (rugăciune?) contemporană, în limba slavonă, iar pe fila a doua verso, o însemnare contemporană>: Putna ot postelnic, <două însemnări din sec. al XVIII-lea>: Fără velet. N. 19 <şi> N. 25. Fără an şi lună. Mărturia de la Dumitru starostili de Putna, fără an sau lună, <şi o însemnare de la sfârşitul sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bisericani, XV/26. Orig., hârtie (29 × 22 cm), sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală, având în câmp un vultur bicefal şi deasupra slovele: Ѧ şi Ѫ (Dumitraşco).

Idem, Manuscrise, nr. 548 (Condica mănăstirii Bisericani), f. 72 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/355 (xerocopie după orig.).

Datat după doc. din 1646 (7154) aprilie 25.

EDIŢII: Hăşdeu, *Archiva Istorică*, I, 1, p. 93-94, nr. 124 (orig. cu caractere chirilice, datat 1639); *Catalog*, II, nr. 1869, p. 368 (rez. după orig.).

[1] „Sfântul Gheorghe".
[2] Sigiliu inelar.

356 **1646 (7154) aprilie 26, Iaşi**

† Сє ѵѣѳ ми, аз, Mărica şi Tudora, şi fratele nostru, Ştefan, şi Protasie şi Anna, feciorii Copăceanului din satu din Ţâgăneşti, scriem şi mărturisim cu cestu

www.dacoromanica.ro

zapis al nostru cum noi de nim(e) nevoiţi, nici siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia no(a)stră, am vândutu a noastră dreaptă ocin(ă) şi moşiia din sat din Ţigăneşti, ce sintu în ţinutul Vasluiului, ce-s pre apa Bârlădzelului, den giumătate dintr-a treia parté doaă părţi, ce să înparte în trei părţi, dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul ce mar(e), dereptu ...[1] ug(hi), ce ace parté este din partea Serăi, precum să înparte satul în trei bătrâni, cu tot venitul, ca să hie dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mare, dreaptî moşie şi cumpărătur(ă) şi să-şi facă dumnealui şi drés(e) domnéşti.

Şi într-această tocmal(ă) au fostu feciori de boiari: Ţica postelnicul, şi Irimie Murguleţ, şi Savin, с(ы)н(ъ)[2] Costantin, şi Ionaşco, с(ы)н(ъ)[2] Lupul cupariul, şi Dumitraşco C(â)rstiian, şi Gavril Bogdan şi Toader Jora.

De iasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Şi, pentru mai mar(e) crédinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţil(e) către acestu adevărat zapis, ca să să creadză şi să să ştie.

V Іас, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ап(рилїє) кѕ <26>.

† Mărica; † Tudora; † Ştefan; † Protasie.

† Аз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) кѹпар, искал <m. p.>.

...[3] <m. p.>.

† Аз, Дѵмитрашко Кърстиıан, искал <m. p.>.

† Аз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

† Аз, Савин, искал <m. p.>.

† Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

† Аз, Гиѡргици Арсениє, искаχ, писал запис <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis de l(a) Mărica, de la Tud(o)r(a) ot Ţigăneşti, <şi alta din sec. al XVIII-lea>: 7154 <1646> aprili(e) 26.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/134. Orig., hârtie difolio (29,5 × 19,9 cm), filigran, cerneală cafenie, şase sigilii inelare, cinci ovale şi unul rotund, aplicate în cerneală (patru în cerneală neagră şi două în cerneală cafenie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 114, nr. 67 (orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] „fiul".
[3] Semnătură neclară în limba greacă.

357 1646 (7154) aprilie 26, Iaşi

† Се оубо [ми], аз, Ion, ficiorul lui Gligori Mustei din Verşeni, hiiastrul lui Ionaşco Bandur, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de nim(e) nevoit, nici silit, nici înpresurat, ce de bun(ă)voia me, am vândutu a me dreaptă

www.dacoromanica.ro

ocină şi moşiie din satu din Verşeni, ce sintu în ţânutul Sucevei, pre apa Muldovei, din partea Blendească, patru pământuri dintr-ace parte, cu tot venitul, dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mari, dreptu şepte ug(hi).

Pentr-acéea, ca să hie dumisal(e) dreaptă ocină şi moşie şi cuconilor dumisal(e), şi să-şi facă dumnealui şi drése domneşti pre ace parte, ce mai sus scrie.

Şi într-această tocmal(ă) au fostu ficiori de boiari: Gligoraşco Prăjescul vistérnic, şi Pavăl, с(ы)н(ъ)[1]ăLupul Prăjescul, şi Ţica biv postélnic, şi Ionaşco, с(ы)н(ъ)[1] Lupul cupar, şi Dumitraşco [s] Cârstiian, şi Gavril Bogdan, şi Lupul Bogza, şi Toader Jora, şi Tănasie diiacul ot Dănceşti.

De iasta scriem şi mărturise[m]scu cu cestu zapis al mieu.

Pentru mai mar(e) crédinţă, ne-am pus peceţil(e) şi iscălituril(e) către acestu adevărat zapis, ca să să creadză şi să să ştie.

Ꙋ Іѧс, л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ап(рилїе) кѕ <26>.

† Аз, Павъл, искал <m. p.>[2].

† Аз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) кꙋпар, искал <m. p.>[2].

...[3] <m. p.>[2].

† Аз, Дѵмитрашко Кърстиıан, искал <m. p.>.

† Аз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

† Аз, Лꙋпѵл Богза, искал <m. p.>[2].

† Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

† Аз, Тънасие, искаах <m. p.>[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/51. Orig., hârtie, filigran, cinci sigilii inelare, trei octogonale, unul oval şi unul rotund, având în câmpuri animale şi slove în ligatură.

Idem, Manuscrise, nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 39 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 612 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/357 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1870, p. 368 (menţ.).

---

[1] „fiul".

[2] Sigiliu inelar.

[3] Semnătură neclară în limba greacă.

358 1646 (7154) aprilie 26, Iaşi

† Се оубо ми, аз, Iosip, ficiorul lui Anton, şi cu vară-me, Ileana, fata Tomşei, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nim(e) nevoiţi, nici siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, am vândutu a noastră dreaptă ocin(ă) şi moşiia din sat din Ţigăneşti, ce sîntu în ţânutul Vasluiului, pre apa Bârlădzelului, dentr-a treia parte de sat, din giumătate, giumătate, dumisal(e), lui Iordachie vistiérnicul cel mar(e), dréptu ...[1] ug(hi), ce acéia parté iaste dintr-a a

www.dacoromanica.ro

treia parté de sat ce-i a Serei, cu tot venitul, ca să hie dumisal(e) dreapt(ă) ocin(ă) şi moşie şi cuconilor dumisal(e).

Şi într-această tocmal(ă) au fostu ficiori de boiari: Ţica postelnicul, şi Savin, şi Ionaşco, с(ы)н(ъ)[2] Lupul cupar, şi Dumitraşco C(â)rstiian, şi Gavril Bogdan, şi Lupul Bogza, şi Toader Jora, şi Ilie Boul şi Vasilie braşovanul.

De iasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Pentru mai mare crédinţă, ne-am pus peceţil(e) şi iscăliturile cătră acestu adevărat zapis, ca să să creadză şi să <se>[3] ştie.

† Їс, л(ѣ)то *зрнд <7154/1646> ап(рилїе) кѕ <26>.

† Iosip[4]; Ileana[4].

† Їз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) кѹпар, искал <m. p.>[4].

...[5] <m. p.>[2].

† Їз, Дѹмитрашко Кърстиан, искал <m. p.>.

† Їз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

† Їз, Илиаш, с(ы)н(ъ) Боѹл <m. p.>.

† Їз, Лѹпѹл Богза, искал <m. p.>[2].

† Їз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

† Їз, Савин, искал <m. p.>[2].

† Їз, Гиѡргици, с(ы)н(ъ) Їрсенїе, писал и искал <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Zapis de l(a) Anton ot Ţigăneşti, <şi alta>: anul 7154 <1646> apr(ilie) 26. No 2.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/135. Orig., hârtie difolio (29,4 × 20,3 cm), filigran, cinci sigilii inelare, aplicate în cerneală neagră, trei ovale şi două octogonale, având în câmpuri animale şi slove în ligatură.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 115, nr. 68 (orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] „fiul".
[3] Omis.
[4] Sigiliu inelar.
[5] Semnătură neclară în limba greacă.

359 1646 (7154) aprilie 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(е) прїидоше прѧд нами и прѧд ѵсими н(а)шеми мѡлдавскими болѧри, великими и малими, м(о)л(е)бникѹ н(а)шемѹ, егѹмен и вес съвор wт с(вѧ)таа монастир г(о)сп(о)дств(а) ми wт тръг Галац(и), гдеж(е) ест храм С(вѧ)т(а)го и Славнаго Велико Мъчиникѹ и Мироточиваг(о)

www.dacoromanica.ro

Димитрїє, и ѹказовал прѧд нами єдин запис ѡт самаг(о) Ꙗне съраф и ѡт жина єго, Лѹпа, и дъща им, Илинка, сиц(є) писаꙗще и свѧдѧтелствѹꙗще въ тот запис како ѡни за их добра волѣ, нѧким мепонождени а не присиловани, дали и подаровал(и) своим права ѡтн(и)нѹ и викѹпленїє, єдна виноград ѡт село Фънтъна. Тоа даровал до с(вѧ)таа монастир виш(є) писана, ѡт Галац(и), възa д(ѹ)ше єг(о) и родителем им.

Тог(о) ради, и г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ѹвидѧхом за им доброю волѣ, даанїє и дарованїє, такождер(є), и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми дали и потвръ<дили>[1] м(о)л(є)бникѹ н(а)шем, калѵгером ѡт тоа с(вѧ)таа монастир г(о)сп(о)дств(а) ми ѡт Галац(и) на тоа виноград ѡт село Фънтъна, како да єст и єт нас с(вѧ)тѧи монастир права ѡтн(и)на и даанїє, съ въсѧм доходом.

И ин да сѧ не ѹмишает.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд ап(рилїє) ки.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Корлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire a domniei mele din târgul Galaţi, unde este hramul Sfântului şi Slăvitului Izvorâtor de Mir Dimitrie, şi a arătat înaintea noastră un zapis de la Iane zaraf şi de la soţia lui, Lupa, şi fiica lor, Ilinca, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis cum ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, au dat şi au dăruit dreapta lor ocină şi cumpărătură o vie de la satul Fântâna. Aceea au dăruit-o la sfânta mănăstire mai sus scrisă, din Galaţi, pentru sufletul lui şi al părinţilor lui.

Pentru aceea, şi domnia mea, dacă am văzut dania şi dăruirea lor de bunăvoie, de asemenea şi de la domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la acea sfântă mănăstire a domniei mele din Galaţi, acea vie de la satul Fântâna, ca să fie şi de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi danie, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> aprilie 28.

† Însuşi domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit.

† Corlat <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, VII/6, 7. Orig. slavon, hârtie difolio (32,5 × 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad., din 1795 iulie 31, de Andrei Sabin fost mare căpitan.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/359 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1871, p. 368 (rez. după orig.).

[1] Omis.

360 1646 (7154) aprilie 28, Iaşi

† Сѣ ѹбо [ми], аз, Ionaşco Bandur din Nesporeşti, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de nim(e) nevoit, nici silit, ce de bun(ă)voia me, am vândutu a mea dreaptă ocin(ă) şi moşie, din sat din Verşeni, ce sintu în ţânutul Sucevei, pe apa Moldovei, din partea Blendească, patru pământuri, ce să cheamă partea lui Gligorie Mustei, cu tot venitul, dumisal(e), lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), dréptu şese ug(hi) şi giumătate.

Pentr-acéia, ca să hie dumisal(e) dreaptă ocin(ă) şi moşie şi cuconilor dumisal(e), şi să-şi facă dumnealui şi drés(e) domneşti pre ace parte, ce mai sus scrie.

Şi într-această tocmal(ă) au fost ficiori de boiari: Ţica biv postelnic, şi Ionaşco, с(ы)н(ъ)[1] Lupul cupariul, şi Savin, с(ы)н(ъ)[1] Costantin, şi Dumitraşco C(â)rstiian, şi Gavril Bogdan, şi Lupul Bogza, şi Toader Jora, şi Savin, с(ы)н(ъ)[1] Năvrăpăscul vornicul, şi Gligorie Poroh.

De iasta scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al mieu.

Pentru mai mar(e) crédinţă, ne-am pus peceţil(e) şi am şi iscălit cătră acestu adevărat zapis, ca să să creadză şi să să ştie.

V Їйс, л(ѣ)то ѧ҃ѕрнѧ <7154/1646>, м(ѣ)с(а)ца ап(рилїе) ѯи <28>.

† Аз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) кѹпар, искал <m. p.>[2].

† Аз, Дѵмитрашко Кърстиан, искал <m. p.>[2].

...[3] <m. p.>[2].

† Аз, Савин пърк(ъ)лаб, искал <m. p.>.

† Аз, Савин, искал <m. p.>[2].

† Аз, Лѹпѵл Богза, искал <m. p.>[2].

† Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

† Аз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

† Gligorie Poroh[2].

† Аз, Гиѡргицъ Арсенїе, писах, писал запис <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/52. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală, trei neclare şi unul, al lui Ionaşco, fiul cuparului, cu slove în ligatură, în câmp.

Idem, Manuscrise, nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 40 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/360 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 368 (menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] „fiul".

www.dacoromanica.ro

[2] Sigiliu inelar.
[3] Semnătură neclară în limba greacă.

361 1646 (7154) mai 4, Iaşi

† Adec(ă) eu, Ivaşco Cârjeu, şi cu fraţii mii, anume: Vas(i)lie, i Sava cămăraş i Dumitraşco Batin, aşijdere, Stamati i giupâneasa lui Stamatie, Marie, şi cu cumnatu-miu, Ghiorghie, şi cu femeia lui, Irina, scriem şi mărturisim noi cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimé siliţi, nici asupriţi, am datu de bunăvoia noastră, parte Boleştilor, ce iaste în ţinutul Iaşilor, ce să chem(ă) Iapurenii, ce să va alege, care ocin(ă) au fostu a unchiu-nostru, a lui Orăş hacmanul[1]. Noi o am datu toat(ă) parte noastră dumisali Petrei, ce-au slujitu la Grama biv stolnic, dereptu sufletul hacmanului[1] Orăş, ca să-i fie lui dre(a)ptă ocin(ă) şi moşie и съ с(ы)нъ его и съ[2] nepoţilor lui, neclătitu, în veci.

Iar pe acesta zapis ca s(ă) aibă dumelui a-şi face şi drese domneşti, ca să nu mai aibă nime din oamenii noştri nici o treb(ă) cu ace ocin(ă).

Şi într-această tocmal(ă) au fostu: втори вистерник, син[3] Prăjescul, Gligoraşco, i Ciogole dvornic de poartă, i Statie tretii visternic, i Buta vornic, i Pavăl vornic, i Bârsan vornic, i Lupaşco stolnic, i Iftimie văt(av), i Isac Avram, i Ionaşco cupar i Lupaşco Vitul; aceşt(ia) am fostu, noi, într-ace(a)stă danie şi tocmal(ă).

Pre mai mare credinţă, pusu-ne-m peceţili şi iscăliturili, să s(e) ştie.

V Ꙗс, л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646>, маи д <4>.

Аз, Василие К(ъ)ржеѹ, искал <m. p.>.

Аз, Ивашко, искал <m. p.>.

Εγο, Σταματι <m. p.>[4].

† Lupaşco <m. p.>.

† Аз, Дѵмитрашко Батин, искал <m. p.>.

† Сава дїꙗк сам писахмо <m. p.>[5].

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, XXII/10. Orig., hârtie difolio (32,5 × 20 cm), filigran, un sigiliu inelar octogonal, aplicat în cerneală, neclar.

Ibidem, XXII/64, nr. 6 şi XXXVI/14, nr. 8 (rez.); idem, Doc. istorice, DXVIII/10 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/361 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 97, nr. 62 (copia din Condica Epurenilor); *Catalog*, II, nr. 1873, p. 368 (rez. după orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] În limba slavonă, greşit: „şi cu fiul lui şi cu".
[3] „al doilea vistiernic, fiul".
[4] Eu, Stamati <m. p.>.
[5] „Sava diac însumi am scris" <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

362 **<1646 (7154)> mai 5**

Fără velet, mai 5. Zapisul lui Ilie cu ai săi prin care vând parte lor vistiernicului Iordachi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 1535, f. 37, nr. 54 (rez.).

Data de an a fost stabilită după locul ocupat în izvodul de documente.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 368, nr. 1874 (rez.).

363 **1646 (7154) mai 6, Iaşi**

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii domnii méli, lui Dumitraşco, şi frăţine-său, lui Gavril, şi lui Gligorie şi surorii lor, Salomiia, spre acéia ca s(ă) hie tar(i) şi putérnici cu cartea domnii méle a ţiné şi a opri a lor direaptă ocină şi moşie, partea lor de ocină din sat din Lăzăşti, şi din Hermeşti, şi din Itrineşti şi din Băloşeşti, cu Bilăeştii, iar surorii sale, Măricăi, dintr-a acéste parţi de ocină să nu-i dea nemică, pentru căci au vândut partea lor din sat din Porceşti, a tuturor fraţilor.

Deci să nu aibă treabă la acéle ocină, ce mai sus scrie, pentru căci s-au scos la vândzare în sat în Porceşti.

Şi nime să nu cutédză a ţiné sau a opri peste cartea domnii méle.

V Ѳїс, л(ѣ)то ⁎зрнѧ <7154/1646>, маи ѕ <6>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Вел лѡг(о)ѳє)т ѵчи(л).

<Pe verso, o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: No. 1. Pentru sileşti, bez alte părţi, ci se mai cuprind.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXVI/132. Orig., hârtie (21 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Ibidem, Achiziţii Noi, MMV/31, nr. 193 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1875, p. 369 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 122, nr. 1639 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi).

364 **1646 (7154) mai 7**

Ispisoc cu tălmăcirea lui de la domnul Vasilie v(oie)vod întăritoriu lui Nanea Brahnea, pe lângă alte cumpărături din Filipeni, i din Oţăleni i din Broşteni, şi pe o parte de moşie din sat din Dobreana.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul de Justiţie, Anaforale, nr. 25, f. 133v. – 134. Rez. în anaforaoa Divanului Domnesc, încheiată în procesul dintre răzeşii de pe moşia Oţăleşti şi Grigore Roset, proprietarul moşiei Filipeni, la 18 mai 1839.

365 1646 (7154) mai 8

† Adecă noi, călugării de la mănăstirea de Bistriţ(a), scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vândut şéptedzeci de pământuri den Bungeşti dumisale, vistérnicului Iordachi, dereptu şéptedzeci de zloţ(i), şi pentru bani am luoat pâne de la dumnealui de treaba sventei mănăstiri şi de nevoie ce-au fost şi pre ţară de rândul pânei.

Deci noi, aşéa scr(i)em şi mărturisim într-acest zapis al nostru, anume: eu, popa Theodosie egumenul, şi Nofit, şi Năstasie, şi Stefan, şi Tofil, şi Ghelasie, şi Ioan, şi Dorofteiu, şi Lazar, şi Gheorghe, şi Ioil, şi Misail, şi Veniiamin, şi Agafton, şi Spiridon, şi Ghenadie, şi altu Agafton şi Arsenie; noi, tot soborul, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru.

Şi, pre mai mare cridinţă, pus-am şi pecétea svintei mănăstiri pré cest zapis, ca să să ştie.

† В(ъ) лѣт(о) ҂зрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца маи, и҃ <8> д(ь)нъ.

† Єр(о)мѡнах Ѳеодосїє искал <m. p.>.

† Er(o)m(o)nah Ghelasie <m. p.>; † er(o)m(o)nah Stefan; † er(o)m(o)nah Arsenie; † er(o)m(o)nah Anastasie <m. p.>; † Agafton <m. p.>; † Misail <m. p.>; † Veniamin <m. p.>; † er(o)m(o)nah D(o)rofteiu <m. p.>; † er(o)m(o)nah Ioan <m. p.>; † monah Pântelei <m. p.>; † er(o)m(o)nah Spiridon <m. p.>; † er(o)m(o)nah Neofit <m. p.>; † monah Calistru <m. p.>; † monah Lazar <m. p.>; † er(o)m(o)nah Ghenadie <m. p.>; † er(o)m(o)nah Tofil <m. p.>; † Єр(о)мѡнах Геѡргїє искал <m. p.>; † Agafton <m. p.>; † Manoil <m. p.>; † monah Calivit <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Запис ѡт Бѵнєщи, седим десѣт нив(и), иже кѵпил ѡт Бистрицъ монастир („† Zapis de la Buneşti, şaptezeci de pământuri, ce le-a cumpărat de la mănăstirea Bistriţa"), <şi două din sec. al XVIII-lea>: Acestu zapis l-am găsâtu la Neculia Vicoli, furatu, să de samă cum lipsăscu şi alte scrisori, <şi> 70 pământuri din Bungeşti, drept 70 zloţi, 7154 <1646> mai 8.

Bibl. Naţională Bucureşti, Doc. istorice, XLI/2. Orig., hârtie difolio (31 × 21 cm), filigran, sigiliul mănăstirii Bistriţa, aplicat în fum, având icoana hramului în câmp, Adormirea Maicii Domnului, şi legenda neclară.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DLXIX/45 (copie modernă); ibidem, LVII/90 (rez. într-un perilipsis din 1809 iulie 29).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/365 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

† Сє оубо мы, Pătraşco, gineril(e) lui Ionaşco din Mihăeşti, cu femeia me, Grozava, nepoata Nechitei din Mihăeşti, strănepoata Blendei din Bădeşti, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nim(e) nevoiţi, nici siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, am vândutu a noastră dreaptă ocin(ă) şi moşié din satu din Verşeni, ce sintu în ţânutul Sucevei, din partea din sus, din parte Blendească, trei pământuri în ţarină şi din tot locul ce să va alege pre ace parté, dumisale, lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), deréptu cinci galbeni buni[1].

Aşijdere, iarăşi dintr-aciastă parté, ce iaste partea văru-mieu, lui Suilă, cu doaî pământuri în ţarină şi cu tot venitul ce să va veni în tot locul, iar o am vândutu dumisal(e), dereptu trei ug(hi) şi giumătate[2].

Pentr-acéia ca să hie dumisal(e) drea<p>[3]tă ocin(ă) şi moşié şi coconilor dumisal(e), şi să-şi facă dumnealui şi drés(e) domnéşti pre aceste părţi ce mai sus scrie.

Şi într-această tocmală au fostu ficiori de boiari: Ştefan, ficiorul lui Şoldan, şi [şi] Ionaşco, с(ы)нъ Lupul cupar, şi Savin, с(ы)нъ Costantin, şi Savin, с(ы)нъ Ghiorghie Năvrăpescul, şi Gavril Bogdan, şi Dumitraşco Cr(â)stiian, şi Lupul Bogza, şi Toader, с(ы)нъ Jora, şi Gligorie Poroh şi Ghiorghiţă Arsenie.

Pentru mai mar(e) credinţi, ne-am pus peceţili şi iscăliturile cătră acestu adevărat zapis. De iasta scriem şi mărturisim cu zapisul nostru, ca să să ştie.

V Їйс, л(ѣ)т(о) ,ѕрнд <7154/1646> маи ↀ <9>.

† Аз, Щефан Шолдан, искал <m. p.>.

† Аз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) кѵпар, искал <m. p.>.

† Аз, Савин п(ъ)рк(ъ)лав, искаχ <m. p.>.

† Аз, Дѵмитрашко Кърстїіан, искал <m. p.>.

† Аз, Їлїе бив спът(ар), iscal am fost şi eu la aiastă tocmală <m. p.>[4].

† Аз, Лѵпѵл Богза, искал <m. p.>.

† Gligorie Poroh[4].

† Аз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

† Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.

† Аз, ГиѡргицИ, с(ы)н(ъ) Арсенїе, искаχ, писал запис <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/46. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare, unul oval şi unul octogonal, aplicate în cerneală, neclare.

Idem, Manuscrise, nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 42 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 615 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. "A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/366 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 369, nr. 1877 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] „cinci galbeni buni", scris de altă mână pe loc liber.

[2] „trei ug(hi) şi giumătate", scris de altă mână (v. nota 1) pe loc liber.

[3] Omis.

[4] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Сє оубо мы, Ştefan şi Costantin, с(ы)н(о)ви[1] Vas(i)lie ot Mihăeşti, nepoţi Nechitei, strănepoţii popei Blendei din Bădeşti, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nim(e) nevoiţi, nici siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, am vândutu a noastră dreaptă ocin(ă) şi moşie din sat din Verşeni, ce [s] sintu în ţânutul Sucevei, pre apa Moldovei, din partea de sus, din partea Blendească, trei pământuri în ţarin(ă), şi din vatra satului şi cu tot venitul, ce să va alege pre ace parté, dumisal(e), lui Iordachie visternicul cel mare, dréptu cinci galbeni buni[2].

Pentr-acéia, ca să hie dumisal(e) dreaptă ocin(ă) şi moşie, cu tot venitul din tot locul, şi să-şi fac(ă) dumnealui şi drése domneşti pre această parte, ce mai sus scrie.

Şi într-această tocmală au fostu ficiori de boiari: Ilie, с(ы)нъ Arapul biv spătar, şi Ionaşco, с(ы)нъ Lupul cupar, şi Dumitraşco, с(ы)нъ C(â)rstiian logof(ă)tu, şi Gavril Bogdan, şi Lupul Bogza, şi Savin, с(ы)нъ Ghiorghie Năvrăpăscul, şi Toader, с(ы)нъ Jora, şi Gligorie Poroh.

De iasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Pentru mai mar(e) credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţil(e) cătră acestu adevărat zapis, ca să să ştie.

Ѯ Їйс, л(ѣ)т(о) ҂ѕрнд <7154/1646> маи ⍤ <9>.
† Аз, Їлїе бив спът(ар), искал <m. p.>[3].
† Аз, Савин п(ъ)рк(ъ)лаб, искаχ <m. p.>.
† Аз, Иѡнашко, с(ы)н(ъ) купар, искал <m. p.>.
† Аз, Дѵмитрашко Кърстїіан, искал <m. p.>.
† Аз, Гаврилаш Богдан, искал <m. p.>.
† Аз, Лѵпѵл Богза, искал <m. p.>.
† Gligorie Poroh[3].
† Аз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.
† Аз, Гиѡргие Їрсенїе, искаχ, писал запис <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/45. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneală, neclare.

Idem, Manuscrise, nr. 1535 (Condica familiei Sturdza), f. 36 v., nr. 41 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 r., nr. 614 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/367 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 369, nr. 1876 (menţ.).

[1] „fii".
[2] „cinci galbeni buni", scris de altă mână pe loc liber.
[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

368 **1646 (7154) mai 9**

Zapis, din 7154 <1646> maiu 9, de la Grigorie din Cruhlic, prin care au vândut lui Ifrim Hăjdău din a patra parte de sat a treia parte în stălpul de gios.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Cnejiei Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

369 **<Aprox. 1646 mai 9>**

Părţi din moşie Cruhlicul cu aceste scrisori: doaă zapise de la Grigorce Mihăilaş şi Grigorcea, fecior lui Ionaşco Bilava, pren care au vândut părţile lor dentr-acest sat lui Ifrim Hăjdău.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Cnejiei Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

Datat după doc. din 1646 (7154) mai 9.

370 **<Aprox. 1646 mai 9>**

Zapis de la Solomona, fata lui Ioan vatav, prin care au vândut lui Ifrim Hăjdău, din a opta parte a acestui sat, a trie parte.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Cnejiei Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

Datat după doc., din 1646 (7154) mai 9.

371 **<Aprox. 1646 mai 9>**

Zapis de la Safta, fiica lui Theodor Leşei, prin care au vândut lui Ifrim Hăjdău a opta parte din giumătate a acestui sat.

Arh. Naţionale Iaşi, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Cnejiei Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

Datat după doc., din 1646 (7154) mai 9.

372 **1646 (7154) mai 13, Iaşi**

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѧд нами и прѣд нашеми болѣри, великих и

www.dacoromanica.ro

малих, Настасїѧ, деща Варвареи ѡт Попшещи, по еи доброꙗ волѧ, нѣким непоножденa а ни присилована, и продала своѧ права ѡтн(и)на и дѧднина ѡт село Попшещи, что ꙋ в(о)лост Ѡрхею, въсѧ част м(а)ти еи, Варвар(а), ѡт ватро село, и ѡт полѣ, и ѡт вода и ѡт вес приход. Та ѡна продала нашемꙋ слꙋгам наш Вас(и)лїе ѡт Попшещи, ради четири на десѧт талер(и) личнїи.

И въстал сѧ сл(ꙋ)га наш Вас(и)лїе и платил тоти п(и)н(ѣ)ѡи, м҃ тал(ери), въ рꙋки Настасїѧ, дъща Варвареи, ѡт прѧд нами и прѧд н(а)шеми болѣри ...[1].

И г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѧхом междꙋ ними <доброволною токмеж(е) и>[1] полною заплатꙋ, и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом <слꙋга>[1] наш, Василїе, на тѧх части и ѡтн(и)нꙋ ѡт селѡ Попшещи ...[1]ат, на въсѣ трета част ѡт половина села, то да ест им и ѡт права ѡтн(и)нꙋ и викꙋпленїе, съ въсѧм доходом.

И ин да сѣ не ꙋмишает.

Ѵ Іѧс, ҂зрнд маи гі҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

† Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Nastasia, fiica Varvarei din Popşeşti, de bunăvoia ei, de nimeni silită şi nici asuprită, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi moşie din satul Popşeşti, ce este în ţinutul Orhei, toată partea mamei sale, Varvara, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă şi din tot venitul. Aceea ea a vândut-o slugii noastre, Vasilie din Popşeşti, pentru patruzeci de taleri numărați.

Şi s-a sculat sluga noastră Vasilie din Popşeşti şi a plătit toţi banii, 40 de taleri, în mâinile Nastasiei, fiica Varvarei, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri ...[1].

Şi domnia mea, dacă am văzut între dânşii <de bunăvoie tocmeală şi>[1] deplină plată, şi de la noi am dat şi am întărit slugii[1] noastre, Vasilie, pentru acele părţi de ocină din satul Popşeşti ...[1], toată partea a treia din jumătate de sat, aceea să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

În Iaşi, 7154 <1646> mai 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

Moldova, IV, nr. 59. Facsmil după original.

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 148 – 149, nr. 59 (orig. şi trad. editorilor în limba rusă).

---

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

373 1646 (7154) mai 15, Iaşi

† Noi[1] Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Facem ştire precum au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Miron şi fratele său, Costin, fiii lui Sava de Pleşeniţa, şi ne-au arătat un zapis de cumpărătură, iscălit, pentru mai mare credinţă, de sluga noastră Toader Tăutul de Vilavce, Isac Cocoran de Bănila, Pătraşco Ţintă, Pitic de Berbeşti, Tudan de Costeşti, Iuraşco Pilat de Călineşti, Vasilie postelnicel de Staneuţi, Gheorghiţă, fiul ...[2], Grama de acolo, ...[2] de acolo, Vasilie Lastiuca şi de mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, şi de megieşi de prin pregiur, zicând precum zapisul acela s-a făcut în faţa lor pentru o parte de ocină din satul Cuciur, anume jumătate din jumătate de sat, cu trei heleşteie, cu prisacă şi cu toate veniturile, de vărul lor, Jadovan Coste, pentru 80 de taleri de argint.

Şi au mai cumpărat de la acesta 4 jirebii <din satul Prilipce>[3], pentru 50 de taleri bătuţi.

Şi în faţa aceloraş(i) martori au mai cumpărat în acelaş(i) sat Cuciur, ţinutul Cernăuţi, de la Ionaşco, fiul Gaftonii, unchiul lui Jadovan, pentru 50 taleri bătuţi, toate părţile sale care se vor alege despre fratele său, cu heleşteie, mori, prisăci şi cu toate veniturile câmpului.

Văzând mărturia atâtor oameni cinstiţi, toţi voinici aleşi, am crezut domnia mea şi am dat de la noi şi am întărit slugilor noastre, anume Miron şi fratele său, Costin, părţile satului Cuciur amintite mai sus, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură şi cu toate veniturile, în veci.

Şi nime să nu se amestece, în veci şi neruşiit.

S-a scris în Iaşi, 7154 <1646> mai 15.

Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt.

Dumitru <a scris>.

După Balan, *Documente bucovinene*, I, p. 247-248, nr. 143. Trad. editorului, după o copie germ., care se afla la Arhivele Statului Cernăuţi, Liber Granicialium, IV, p. 460-462.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 628 (Condica Asachi), f. 534 r. (copie din 1742 <7250> februarie 2).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1878, p. 369 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] Greşit în copie, în loc de: Io.

[2] Loc liber în textul editat.

[3] Parantezele editorului.

374 1646 (7154) mai 16, Iaşi

† Ию Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Сѫж(є) прїидоше прѣд г(о)сп(о)дств(а) ми и прѣд вес Съвѣт

www.dacoromanica.ro

г(о)сп(о)дств(а) ми н(а)ше вѣрнїи и почтенїи болѧри, п(а)нѵ Григѡрїе Ѹрѣке вел двѡрник Дѡлнѣи Земли, и съ кнѣгинѣ его, Лѹпа, и п(а)нѵ Ѳома вел двѡрник Дѡлнѣи Земли и съ кнѣгинѣ его, Анница, и Лѵпѵл Бѵчюм стѡлник и съ жителница его, Антемїѧ, и Савин и съ жителница его, Настасїѧ, по их доброи воли, неким непонѵждени а ни приселованни, и раздѣлили сѧ меж(е) сѡбѡю съ свѡих ѡтн(и)ны и кѵпежны, что ѡны имали за дѣдн(и)нѵ и за викѵпленїе ѡт тестѡм их, Вѡрѵнтар кѡмис, и ѡт кнѣгинѣ Сѡлѡмїѧ комисоае.

И дѡсталѡ сѣ въ част вѡлѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почтенїи, панѹ Ѳоми великомѵ двѡникѹ Вышнѣи Земли, и кнѣгини ег(о) м(и)л(о)ст(и), Анници, половина за село Негритещи, что ѹ в(о)лост Немецскѡи, съ мѣсто за став и за млин на пѡток селѡ, и селѡ Сълищѣ, что на Прѹт, и ѡт таа част, ѡт Влъшинещи, тиж(е) на Прѹт, ѹ в(о)лѡст Ꙗскѡмѵ, и четвръта част ѡт селѡ Вѡлчинеци, и съ сѵсиди и съ вес прихѡд, что ѹ в(о)лост Ѡрхеюсскомѵ, и тиж(е) тры частї ѡт четири часты ѡт селѡ Ръѵсѣннии, что на Ѕижїю, ѹ в(о)лѡст Хрѫлѡвскѡмѵ, съ мѣст(о) за став и за млин на рѣцѧ Ѕижїѧ и съ вес приход.

Ино мы, ꙗко ѹвидѣхом их добрѡвѡлное раздѣленїе и лагѡдѵ меж(е) сѡбѡю, а амы и ѡт нас ещеж(е) дадѡхѡм и потвръдихѡм бѡлѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почтенїи, п(а)нѹ Ѳомы великомѵ двѡрник и кнѣгинѣ ег(о) м(и)л(о)ст(и), Анници, на тѣх селах выш(е) прѣд реченним, и половины за селѡ, и части за ѡтн(и)нѵ и съ мѣстове за стави и за млини, какѡ да бъдет им правы ѡтн(и)ны, и раздѣленїи, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм дѡхѡдѡм, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹнишает.

Оу Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд маи ѕі.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea întregului Sfat al domniei mele boierul nostru credincios şi cinstit, panul Gligorie Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, şi cu cneaghina lui, Lupa, şi panul Toma, mare vornic al Ţării de Sus, şi cu cneaghina lui, Antemiia, şi Savin şi cu soţia lui, Nastasiia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au împărţit între dânşii, din a lor ocine şi cumpărături ce-au avut ei de dedină şi de cumpărătură de la socrul lor, Voruntar comis, şi de la cneaghina lui, Solomia comisoaie.

Şi a revenit în partea boierului domniei mele credincios şi cinstit, pan Toma, mare vornic al Ţării de Sus, şi soţiei sale, Aniiţa, jumătate din satul Negriteşti, care este în ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul satului, şi satul Săliştea, care este pe Prut, şi din acea parte din Vlăsineşti, tot pe Prut, în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Iaşi, şi a patra parte din satul Volcineţ şi cu vecini şi cu tot venitul, care este în ţinutul Orhei, şi, de asemenea, trei părţi din a patra parte din satul Răuséni, care este pe Dzijia, în ţinutul Hârlău, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Dzijia şi cu tot venitul.

Deci noi, dacă am văzut împărţeala lor de bunăvoie şi înţelegerea dintre dânşii, şi noi, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele credincios şi cinstit, pan Toma mare vornic, şi cneaghinei domniei sale, Anniţa, pe acele sate mai sus zise şi jumătăţi de sat şi părţi de ocină şi cu locuri de iaz şi de mori, ca să le fie lor dreaptă ocină, şi împărţeală, şi uric şi întărie, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> mai 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

După *Moldova*, IV. Facsimil după original.

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 150-151, nr. 60 (orig. şi trad. editorilor în limba rusă).

375 1646 <7154> mai 17

Θεός.

† Εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρηστοῦ τοῦ ἐξουσιάζοντος τῆς ζωῆς καὶ τοὺ θανάτου, προτον μὲν ἐγώ, ὁ Δημητράσκος Γεραλὴς ἡ Κλοτζιάρης, ἐὰν θελήσῃ ὁ παντοκράτωρ κύριος νὰ μὲ προσκαλέσῃ εἰς τοῦ λόγου του, παρακαλλῶ νὰ προσδεχθῇ τὴν φυχήν μου εἰς ταῖς ἁγίαις του ἀγάλαις καί, μὲ τὴν συνηθησμένην τον φιλευσπλαγχνίαν, νὰ συγχωρήσῃ τὸ ἄχθος τῶν πολλῶν μου ἁμαρτημάτων.

Δεύτερον παρακκαλλῶ καὶ προσκυνῶ τὸν ἐκλαμπρώτατον ἡμῶν Αὐθέντην κύριον Ἰωάννην Βασίλειον Βοεβόνδαν πάσης Μολδοβλαχίας νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἐπίσκεφιν τῶν παιδίων μου, καθῶς νὰ εἴμουν καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, διότι, καλῶς, ὅταν ἤμον εἰς τὴν ζωήν, ὅλον μου τὸ θάῤῥος εἰς τὴν Ἐκλαμπρότητά του τὸ εἰχα, ἔτζη καὶ μετὰ θάνατον ὅλην μου τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀπαντοὴν τῶν παιδίων μου εἰς τὴν Ἐκλαμρότητά του τὴν ἀφίνω.

Δοιπὸν ὅσα ὑπάρχοντα καὶ ἄσπρα ἔχω, καὶ ἐδψ, ὅπου εὑρισκούμουν διὰ τῆς ὥρας, καὶ ἐκεῖ, εἰς τὴν Μπογδανείαν, κινητά τε καὶ ἀκίνητα, τὰ ἀφίνω, τὰ μὲν ἄσπρα καὶ κινητὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἤμισα νὰ εἶναι διὰ δώσιμον της ψυχικῆς μου σωτηρίας, καὶ νὰ λάβῃ καὶ ἡ ἀρχόντισά μου μαζῆ ἐξ αὐτὰ τὸ ἀυάλογόν της, τὰ δὲ ἕτερα ἤμισα κινητὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἄσπρα, καὶ χωρία, νὰ τὰ περιλά ουν ἐπίσης τὰ παιδία μου, νὰ τὰ ἔχουν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ τὰ χορίσῃ ὁ Θεὸς δύναμιν νὰ τὰ αὐξησουν, καὶ νὰ τὰ πληθήνουν.

www.dacoromanica.ro

Εὑρέθηκαν ἐδῶ λοιπὸν τετρακόσια ἑξῆντα ἑπτὰ φλουρία μάλαμα, χωρὶς ἕνα φλουρὶ μάλαμα ὁποῦ ἦταν ἀμανάτη, καὶ ἑκατὸν σαράντα ἑπτὰ φλουρία ποτρόνια ἀσιμένια, καὶ ἕνα κομάτη μάλαμα, τριάντα τράγια, καὶ ἕνα μαλαματένιον δακτυλίδη τῆς Ζωήνας, νὰ τὸ δώσουν, τὸ δποῖον εἶναι μὲ μπαλάσι, καὶ διακόσια ἑνενῆντα τεσσεραημίσι ἀσλάνια μαζῖ μὲ τὰ ὄρτια, καὶ δεκατιάμισι γρόσια μὲ κάτι ποτρόνια, αὐτὰ εἶναι τὰ εὑρισκόμενα ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν. Ἐξόχων ἀπ' αὐτὰ ἔδωσα τὸν Ἴσαρην τετρακόσια πενήντα γρόσιη ῥέλλια (?), νὰ τὰ πραγματευθῇ εἰς τὴν Μοσκοβίαν, εἰς τὰ σαμούρια, καὶ ἔχομεν συμφωνία ὅτι, καθῶς πουληθοῦν τὰ ἐδικά του τὰ σαμούρια, ἔτζη νὰ πληρώσῃ καὶ τοῦ λόγου μου, τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ διάφορον μαζε. Ἔχω ἀκόμη εἴκοσι ὀκτὼ πολομπόκια μέλι εἰς τὸ σπῆτι, καί, καθῶς πουληθοῦν, νὰ ἔχουν νὰ τὰ μοιράζουν ἐπ' ἴσης.

Τὰ δὲ ῥοῦχα μου εἶναι ἐκεῖ, εἰς τὰ παιδία μου, γραμμένα κατὰ ὄνομα. Τὴν δὲ ἀδελφήν μου ἀφίνω νὰ τῆς δώσουν δύο ὁδια καὶ δύο ἀγελάδια, καὶ νὰ τῆς φτάσουν καὶ μίαν φορεσίαν. Ἀκόμη εἶναι σαράντα ἀδλάνια χρέος τοῦ Ζουμετάτε τοῦ Ἰωαννάκη, καί, ἂν δὲν τὰ ἔχουν τὰ παιδία μου πληρομένα, νὰ τοῦ τὰ πλερόσουν.

Ταῦτα γράφω καὶ διατίΘημι, χάριτι Χρηστοῦ, ἔτι σωὰς τας φρένας ἔχων ἐν τῇ ἀσΘενείᾳ μου.

Ἐν ἔτει 1646, Μαΐου μηνὸς 17.

† Δημητράκης.

Γεωργώς; Γεωργώς Παντα...[1]; Διμτρακις; Ανδρεας Πο...[1]; Διαμανδὶ.

Dumnezeu.

† Întru slava Domnului nostru Iisus Hristos, cel ce stăpâneşte viaţa şi moartea, întâi eu, Dumitraşco Iaralis clucerul, când va voi Domnul Atotţiitorul să mă cheme la El, mă rog să primească sufletul meu în sfintele lui lăcaşuri şi, cu obişnuita lui milostivire, să ierte mulţimea greşelilor mele.

Al doilea, mă rog şi în genunchi de preastrălucitul nostru domn, domnul Ioan Vasilie voievod a toată Moldovlahia, să aibă grija şi privegherea copiilor mei, ca şi cum aş fi eu însumi, deoarece, cu adevărat, când eram în viaţă, toată încrederea mi-o aveam în luminăţia sa, şi după moarte las toată nădejdea şi aşteptarea copiilor mei în seama luminăţiei sale.

Apoi, câte lucruri şi bani le am şi aici, unde mă aflu în acest ceas, şi acolo, în Bogdania, mişcătoare şi nemişcătoare, le las: jumătate din bani şi din averea mişcătoare să fie danie pentru mântuirea sufletului meu şi să ia şi jupâneasa mea din ele partea dumisale, iar cealaltă jumătate, ce se va afla din cele mişcătoare, şi bani şi moşii, să le ia, deopotrivă, copiii mei, să le aibă cu binecuvântarea lui Dumnezeu şi să le dea Dumnezeu putere să le sporească şi să le înmulţească.

Deci s-au mai aflat aici patru sute şaizeci şi şapte galbeni de aur, mai puţin un galben de aur, care era amanet, şi o sută patruzeci şi şapte de galbeni, potronici de argint, şi un cumaş de aur, treizeci de coţi, şi să dea un inel de argint al Zoiei, care era cu rubin, şi două sute nouăzeci şi patru şi jumătate de aslani cu orţi şi

www.dacoromanica.ro

10 groşi şi jumătate cu ceva potronici. Acestea sunt cele care se află aici, la Constantinopol. În afară de acestea, i-am dat lui Isar patru sute cincizeci de groşi, în reali, ca să-i investească la Moscova în blănuri de samur şi ne-am înţeles ca, după cum se vor vinde blănurile lui de samur, tot aşa să-mi plătească şi capitalul meu, împreună cu dobânda; mai am încă douăzeci şi opt de poloboace cu miere în casă şi după ce le vor vinde să le împartă în mod egal.

Iar hainele mele sunt aici, la copiii mei, scrise anume. Iar surorii mele îi las ca să i se dea doi boi şi două vaci şi să i se facă şi îmbrăcăminte. Mai sunt încă 40 de aslani, datoria lui Ianachi Jumătate, dacă nu i-au plătit-o copiii mei, să i se plătească.

Acestea le scriu şi le orânduiesc, cu mila lui Dumnezeu, deşi sunt bolnav, având mintea sănătoasă.

În anul 1646, luna mai 17.

Gheorghios; Gheorghe Panta ...[1]; Dimitrachis; ...[1]; Andreas Po...[1]; Diamandi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXII/47. Orig. grec.

Arh. Naţionale Mehedinţi, Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati", II/19 (trad. veche, cu o copie din sec. al XIX-lea; *II/20, 2869*). Actul a fost transcris şi tradus de Natalia Trandafirescu. Pentru această ediţie am folosit şi transcrierile şi traducerile mai vechi (N. Iorga şi Gh. Ghibănescu).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 76, nr. CVIII (trad. după orig.); Hurmuzachi-Iorga, *Documente*, XIV/1, p. 184-185, nr. CCLXVI (orig. şi trad editorului); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 75, nr. 137 (rez. după trad.).

[1] Neclar.

376 <Înainte de 1646 (7154) mai 18>

† Adecă eu, Mardarii c[o]roitorul di târg di Iaş(i), scriu şi mărturisescu cu cest zapis al miu com am vândut partea mea de ocină din sat din Borăşti, di ţânutul Vasuiului, ci să va vini partea mea, lui Tănasie din Cursăci, direpţ optsprădzéce galbeni buni. Şi om vândut eu di a mea bonăvoie, di neme nevoit, nici înprisurat, pe acesta zapis să-ş(i) fac(ă) şi ispisoc domnescu.

Şi în tocmala noastră au fost: Focşea din Glodéni, şi Petrea di acolea, şi Strătulat, şi Neanul de Soholeţ, şi Ştefan, c(ѡ)нѵ Nestor ot Mereşti, şi Hicol ot Borăşti, şi Toader Parcău, şi Rânjea şi molţi omeni buni, den sus şi den gios, ne-am tânplat acolea.

Şi, pri mai mari cridinţă, ne-am pus şi peceţăle.

Şi eu, Carpu diiacul, a<m> scris.

Şi eu, Ionaşco Moisé căpitan, încă m-am tâmplat acolea.

Aceasta scriem şi mărtorisim cu cest zapis al nostru.

www.dacoromanica.ro

† Аз, Карп дїак, искал <m. p.>.
† Аз, Щефан, искал <m. p.>.
† Neaniul <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/200. Orig., hârtie difolio (32 × 20 cm), rupt la îndoituri, filigran, şase sigilii inelare, patru octogonale, unul oval şi unul rotund, aplicate în cerneală neagră, cu decoruri geometrice şi florale.

Datat după doc. de întărire din 1646 (7154) mai 18.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, vol. III/1, p. 231, nr. 170 (orig.).

377 1646 (7154) mai 18, Iaşi

† Ис Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсили нашими мѡлдавскими болѣри, великих и малих, слоуга наше Тънасїе wт Кърсъчи, по его доброю волю, неким непонѹжден а ни приселован, и продал своа правая wтн(и)на и кѹпежнна, половина wт пета част wт село Боръщи, что на Брълъѕъл, ѹ в(о)лост Баслѹюцкомѹ, что сѣ зовет стар Церѹлѡви, wт ватроу село, и wт полѣ, и съ тридесѣт нивы ѹ цариноу и черее Бръладѣ, и съ част wт брѹд за млин, и съ сѣнножати и wт вес приход. Та wн продал нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ панѹ Юрдакїе великомѹ вистїарник, радї тридесѣт леѹкови бытих. Я емѹ было права кѹпежнно wт Мардарїе кравеци wт тръг Искомѹ, радї wсим на десѣт ѹгарских.

И платил ег(о) м(и)л(о)ст(и) въси исплънно, тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(є) писанним, тридесѣт леѹкови бытих, въ рѹк(и) Тънасїеви wт Кърсъчи, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, wко ѹвидѣхом их добровѡлнное токмеж(є) <и>[1] исплънною заплатѹ, а мы и wт нас ещеж(є) дадохом и потврѣдохом болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми, вѣрнїи и почтеним, панѹ Юрдакїе великїи вистїарник, на тоа выш(є) прѣд реченна, половина wт петаа част ет село Боръщи, что сѣ именѹет стар Церѹлови, wт ватрѹе село, и wт полѣ, и wт брѹд за млин, и съ трыдесѣт нивы ѹ цариноу и через Бръладѣ, и съ сѣнножати, и wт лѣсѹ и wт вес приход wт вес хотар, како да бѹдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) правая правая wтн(и)наа, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца маи, її д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Tănasie din Cursăci, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, jumătate din a cincea parte din satul Borăşti, ce este pe Bârlădzel, în ţinutul Vasluiului, care se numeşte bătrânul Gerului, din vatra satului, şi din câmp, şi cu treizeci de pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu parte din vad de moară, şi cu fâneţe şi din tot venitul. Aceasta a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru pan Iurgachie mare vistiernic, pentru treizeci de lei bătuţi. Iar lui i-a fost dreaptă cumpărătură de la Mardarie croitor din târgul Iaşi, pentru optsprezece <galbeni> ungureşti.

Şi a plătit milostivirea sa deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, treizeci de lei bătuţi, în mâinile lui Tănasie din Cursăci, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi[1] plata deplină, iar noi, şi de la noi încă am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului boier al domniei mele, pan Iurgachie mare vistiernic, această mai sus înainte zisă jumătate din a cincea parte din satul Borăşti, care se numeşte bătrânul Gerului, din vatra satului, şi din câmp, şi din vad de moară, şi cu treizeci de pământuri în ţarină şi peste Bârlad, şi cu fâneţe, şi din pădure şi cu tot venitul din tot hotarul, ca să fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 (1646), luna mai, 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/201 a, b. Orig. slavon, hârtie difolio (43,5 × 28,8 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, vol. II/2, p. 116-118, nr. 69 (orig. şi trad. editorului).

[1] Omis.

378 1646 (7154) mai 20, Iaşi

Adică eu, Ilinca, ficiorul[1] Irinei, nepotul lui Dragotă, scriem şi mărturisescu cu ceast(ă) scrisoare a mea cum eu, de bunăvoia mea, de nimene silit, nici asuprit, am vândut o parte de ocină din sat din Bumboteşti, ce iaste în ţinutul Iaş(i)lor, den giumătate de sat, den partea de sus, dentr-a treia parte, giumătate. Aceia am vândutu-o dumisale, giupânului Toderaşco logofetului celui mare, derept doaozeci de galbeni, toată partea moşu-mieu, lui Dragotă.

www.dacoromanica.ro

Şi ne-au făcut dumnealui, giupânu Toderaşco logofătul, toată partea deplin, cât mai sus scrie, 20 de galbeni.

Şi această tocmală s-au făcut dennaintea a boiar(i), anume: Neaniul vornicul, şi Ciogolea vornicul, şi Bârsan vornicul, şi Vasilie Săpoteanul şi alţi oameni buni.

Pre mai mare credinţă şi mărturie, pusu-ne-am peceţile şi boiarii iscăliturile, să s(e) ştie.

ѯ Їѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѧзрнд <7154/1646> маи к <20>.

Їз, Нѣнюл двѡрник, искаах <m. p.>.

Бърсан ворник <m. p.>.

Їз, Василиїе Съпотѣнѹл, искаχ <m. p.>.

După *Moldova*, IV, p. 152-153, nr. 61. Orig. cu trad. editorilor în limba rusă.

[1] Aşa în textul editat.

379 1646 (7154) mai 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugilor domnii méle, lui Miron şi lui Costin, feciorii Savei din Pleşinţi, ca să fie tar(i) şi putérnici cu cartea domnii méle a apăra şi a ţiné a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, câtă parte vor avea de cumpărătură din sat, din Cuciur, şi din Prilipca, la ţinutul Cernăuţilor, pe direse ce au de cumpărătură, cât va spune în dirése.

Aşijderea, şi părţile de moşie, ce vor fi având, iarăşi acolo, la Cuciur şi la Prilipca, să aibă a apăra şi a ţiné, din vatra satului, din aţrină, din fânaţ, din pomăt, din hăleştée şi din tot locul, cu tot venitul, nimé să n-aibă treabă la acéle moşii a lor.

Iar cine va ara sau va cosi pre ocina lor să aibă a le lua a dzécea. Şi nime să nu cuteze a opri preste cartea domnii méle. Iar cui va părea cu strâmbul, să vie să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle.

Într-alt chip să nu fie.

ѯ Їѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѧзрнд <7154/1646> маи кд <24>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(е)т.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 628, f. 533. Copie.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 369, nr. 1880 (rez.).

380 1646 (7154) mai 25, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domiia mea la sluga domniei méle, la Romaşco din

www.dacoromanica.ro

Piciorogani. Dămu-ţi ştire pentru rândul ceştii femei, anume Floarea, ce au fost a lui Gavril Zupco, după giudeţ ce i-am făcut domniia mea cu Gligorcea din Pleşeşti, prentru o parte de ocină din Pleşeşti, să întoarcă Floarea, Gligorcei, cât au fost luat bărbatul ei, Gavril Zupco, de la Gligorcea, pre acea parte de ocină.

Prentru acéia, deacă vei vedea cartia domniei méle, să mergi la Gligorcea, înpreună cu Floarea, să aibă Gligorcea a-ş(i) lua bucatele de la Floarea, cât au fost luat bărbatul ei, Gavril Zupco, şi să opreşti acea parte de ocin(ă) ce-au fost partea lui Zupco să o ţie Floarea, cu tot venitul, iară Gligorcea să n-aibă nice o treabă; mai multă jalobă să nu mai vi<e>[1] la domniia mea, şi să-i faci şi o scrisoare de mărturie la domniia mea.

Aiasta-ţi scriem domniia mea, într-alt chip să nu fie.

ϒ Ійс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнд <7154/1646>маи кѣ <25>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Бел лωг(о)ф(е)т ѵчи(л).

† Іѵнаки Плωп <писал>.

<Pe fila a doua conceptul actului cu mici modificări, anulat, iar pe verso-ul filei a doua o scurtă însemnare în limba greacă şi o însemnare în limba română de la începutul sec. al XIX-lea>: No. 20. 7154 <1646> mai 25. Pleşăşti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDV/371. Orig., hârtie difolio (32 × 20,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иw Васїлиє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

Ibidem, CDLVI/8 f. 3 v., nr. 66.

[1] Rupt.

381 <1646 (7154)> mai 25, Ştefăneşti

† Adecă eu, Gaftona, fata lui Andronic Harlo de sat de Dolnicéni, nepoata lui Bălmojel ot tam, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, di-a mea bunăvoie, de nimene nevoită, nici înpresurată, ce de-a mea bunăvoie, am vândut a mea ocină şi moşie diriaptă, ce să va alége partea moşu-mieu, lui Bălmojel, de sat de Dolnicéni.

Deci eu, Gaftona, cându am vrut să vândzu, am întrebat pre toată semenţiia mea, deci dentru dânşii nime nu s-au aflat să o plătiască. Vădzându eu că nu mi-o plătéşte nime dentru dânşii, o am vândut dumisale, vornicései Şoldăneas(a), dereptu 15 lei bătuţi, denaintea Tomiţei căpitanului, şi lui Pătraşco de Brăténi, şi denaintea lui Dumitraşco de Bunéni, şi denaintea lui Ionaşco Liavul, şi denaintea lui Ionaşco ot Budeşti, şi denaintea Gligorcei de Plesăşti şi denaintea lui Tofan de Găleşéni.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, vădzându tocmală bună şi plată deplin(ă), ni-am pus peceţile şi iscăliturili, toţi câţ(i) mai sus ne scriem, ca s(ă) aibă a-ş(i) face dumneaei şi dires domnescu de pre acestu zapis, ca să să ştie.

V Рѣд ѡт Щефънещи, м(ѣ)с(ѧ)ца маи к҃е <25>.

† **Аз, Дѹмитрашкѡ** <m. p.>.

† **Аз, Ионашко, искал** <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXX/59. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii inelare, două rotunde, unul oval şi unul octogonal, cu animale, slove şi decoruri florale în câmpuri (sigiliul rotund pare a avea o inscripţie în limba turcă(?)).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/381 (foto după orig.).

Datat după doc. de întărire, din 1646 (7154) iunie 19.

382 <1646 (7154)> mai 25, Ştefăneşti

† Adac(ă)[1] eu, Tofan, ficiorul Stancăi, şi cu nepotu mieu, Hilcea, ficiorul lui Isac, scriem şi mărturisim, înşine pre noi, cum noi, de bunăvoia noastră, de nimeni siliţi, nici asupriţi, am vândut a noastră ocin(ă) şi moşie, ci-am avut în sat în Dolnicéni, de pre moşu nostru, Creţul vătavul. Deci această ocină o am vândut dumisal(e), vornicései Şoldănéas(a), dereptu 20 de lei bătuţi, ca să nu mai aibă nime dentru ruda noastră a întorce sau a pârî.

Şi-ntr-aiastă tocmală a no(a)stră au fostu: Tomiţa căpitanul, şi Pătraşco de Brăténi, şi Dumitraşco de Băbicéni, şi Ionaşco Liavul, şi Ionaşco ot Budeşti, şi Gligorcea de Pleşăşti, de pre Milétin, şi Toder Colivan, şi Gligorie Bidiviul de Bunéni şi alţi oameni buni, megiiaşi.

Deci noi, vădzându tocmal(ă) bun(ă) şi plată deplin(ă), de nime nevoiţi, nici siliţi, ce di-a lor bunăvoie vândzându, noi ne-am pus pecéţile şi iscăliturile, câţi mai sus ne scriem, ca s(ă) fim dumisal(e) diriaptă mărturie şi să aibă a-ş(i) face şi dires domnescu de pre acestu zapis, ca s(ă) să ştie.

Пис(а) v Щефънещи, м(ѣ)с(ѧ)ца маи к҃е <25>.

Tomiţa[2]; † Pătraşcu[2]; † Iona<ş>[3]cu[2].

† **Аз, Дѹмитрашкѡ** <m. p.>.

† **Аз, Ионашко, искал** <m. p.>.

† **Глигѡрчѣ искал** <m. p.>.

Gligorii[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXX/62. Orig., hârtie, filigran, patru sigilii inelare, doup rotunde, unul oval şi unul octogonal, cu animale, slove şi decoruri florale în câmpuri (sigiliul rotund pare a avea o inscripţie în limba turcă (?)).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/382 (foto după orig.).

Datat după doc. de întărire, din 1646 (7154) iunie 19.

www.dacoromanica.ro

EDIȚII: *Creşterea colecţiunilor*, 1916, p. 89 (rez. după orig.).

[1] Aşa în orig.
[2] Sigiliu inelar.
[3] Omis.

383 1646 (7154) mai 26

Zapisul lui Vasâli, ficior Nastii, nepot lui Ţăplic vătav cu ficiorii săi, Măriian, Toader, Gavril, Pălaghiie şi Ioana, înpreună şi cu Marie, fata lui Toader, nepoată lui Ţăplicu vătav, cu ficiorii săi, Gheorghieş, şi Palaghie, fata lui Ţăplicu, prin care vând de veci a lor driaptă ocină şi moşii din sat din Bălteni, ci iaste pi apa Prutului, toată partea lor câtă să va alegi, din sălişti, din câmpu şi din tot locul, lui Isari jăg(ni)cer cel mari, drept 50 lei şi doi boi buni.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul de Justiţie, Anaforale, nr. 26, f. 202 v. Rez. în Anaforaua Divanului Domnesc, încheiată în pricina de judecată dintre proprietarii moşiei Bălteni cu cei ai moşiei Vladomira, la 14 iulie 1839.

384 1646 (7154) mai 29

† Adecă eu, Vasilie, feciorul lui Ion Nénciu din Străoani, din ţinutul Putnei, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, ca s(ă) fie de mar(e) credinţă la mâna măriei sale, Io Matei Băs(ă)rab voievod, cum să să ştie că am vândut măriei sale, di a mea bun(ă)voie, de nime nevoit, nici asuprit, trei pogoan(e) de vie făcătoar(e), în sat în Străoani, drept treizăci di galbeni, bani gata. Şi am ma<i>[1] dăruit măriei sal(e) un pogon di ţélină, pentru sufletul mieu şi a părinţilor miei.

Pentr-acéia să fie s(fin)tei mănăstiri a măriei sale de la Dobromira, neclătită nici dănăoar(ă), în véci.

Şi mărturie sîntu mulţi boiari de ţinutul Putnei, anume: Dabij(a) pârcălabul şi frati-său, Irimiia, şi Pătrăşcan cămăraşul de Bătineşti, şi Saia pitariul di acolo şi Ioniţ(ă) di Vrancea.

Deci noi, aceşti boiari ce sîntu mai sus scrişi, văzându de bun(ă)voie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, pentru credinţa, ne-am pus toţi peceţile şi iscăliturili. Aşijdere, toţi boiarii cei mari şi cei mici din Ţara Rumânească, din Divanul măriei sal(e), Io Matei Băs(ă)rab v(oie)vod, toţi sîntu mărturii, care-i vor pune mai gios peceţil(e) şi iscăliturile.

Şi eu, Dumitraşco Dămiian, писаал, да с(ѣ) знает.

Пис(а), м(ѣ)с(ѧ)ца маи, к҃ф <29> д(ь)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѕ҃рнд <7154/1646>.

Стрwе вел вистиар <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Марко Данови(и) вел армаш <m. p.>.
Барбѹл Бръдескѹл вел столник <m. p.>.
Радѹл вел ком(и)с <m. p.>.
Дѹмитрашко бив вел столник <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Soveja, X/7. Orig., hârtie difolio (33,5 × 21,5 cm), filigran, un sigiliu inelar aplicat în cerneală, neclar.
Ibidem, Manuscrise, nr. 656 (Condica mănăstirii Soveja), f. 21 r. (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/384 (foto după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 370, nr. 1881 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

385 1646 (7154) mai 29

† Adecă eu, Gavril, şi frate mieu, Mârza, şi alt frate, Vasile, şi sora noastră, Sora, ş(i) altă soru, Stanca, ficiorii lui Ion Nénciul din sat din Străoani, din ţânut(ul) Putnii, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mâna mării sale, Io Matei Basarabu v(oie)vod, cum să să ştie că am vândutu mării sale, de a noastră bunăvoie, di nime sâliţi, nici înpresuraţi, cinci pământuri în Dealul Verzei, drept 5 galbeni, bani gata, ce ni-au fost noao de moşie.

Pentru aceia, ca să fie mării sale şi sfintei mănăstiri Dobromirii moşie, neclătită, nici odănăoară, în veci.

Şi mărturii sînt mulţi boieri din ţânut(ul) Putnii, anume: Dabij(a) pârcălabul şi frate-său, Erimie, şi Pătrăşcan c(ă)măraş din Bătineşti, i Saia pitaru de acolo şi Ioniţă din Vrance.

Deci noi, aceşti boieri, ce sîntem mai sus scriş(i), văzându de bunăvoie tocmală şi deplină plată, pentru credinţa, ni-am pus peceţile şi iscăliturile. Aşijdere, toţi boierii cei mari şi cei mici din Ţara Rumânească, din Divanul mării sale, Io Matei Basarabu v(oie)vod, toţi sîntu mărturii, care vor pune mai gios peceţăle şi iscăliturile.

Şi ieu, Dumitraşco Damiian, am scris, să să ştie.

7154 <1646> mai 29.

Gavril Mârzea; Vasile; Sora; Stanca.

Stroe vel vist(ier); Mazodinovici[1] biv vel armaş; Barbul Brădescul stol(ni)c ot Brădeşti; Radul vel căm(ă)raş; Dumitraş(co) biv vel stolnic.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 21 r. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/385 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 370, nr. 1882 (rez. după copie).

---

[1] Greşit, în loc de: „Marco Danovici".

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Gligorie Cornea, ficiorul Cornii pivnicériului, mărturisescu, însumi pre mene cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, m-am tocmit cu dumnealui, cu Dumitraşco Buhuş spătariul, de am făcut schimbătură cu neşte părţi de ocină. Datu-i-am eu dumisale un loc de prisac(ă), din dirése ce au avut tată-mieu de dare de la Erimiia vod(ă), între Prut şi între Jijiia, scriindu sémnele acelui loc de prisac(ă), începându din capul Micşinelor, din sus, pre drumul ce<l>[1] mare în gios, până unde dă vale Turburei în Prut, la Gro(a)pa Lupului, unde se cheamă Colţul Cornii.

Aşijdirea, i-am mai dat dumisale partea mea de oci<nă>[1], câtă să va alége, în sat în Frăsineni, preste Prut, cu tot venitul, înpotriva [înpotriva] aceluiaşi loc de prisac(ă), unde se cheamă Colţul Cornii. Iar dumnealui, Dumitraşco Buhuş spătariul, carele mai sus iaste scris, mi-au dat iar(ă)şi, ocin(ă) pentru ocin(ă), to(a)tă partea dumisale, câtă se va alege, din sat din Prisăcani, pre Milétin, suptu Codru, cu tot venitul. Şi încă mi-au mai dat dumnealui ...[2] galbeni.

Şi aciasta tocmală s-au făcut dinnaintea giupânului Iacob ce au fostu pârcălab de Cotnariu, şi dinn<ain>[3]tea şoltuzului cu 12 pârgari şi a toţi orăşénii de târgu de Cotnariu. Şi i-a<m>[3] făcut eu dumisale acestu z<a>[3]pis al mieu pân(ă)-şi va face şi dirése domneşti.

Şi, de mai mare credinţă, am poftit de ş-au pus şi peceţil(e), ca s(ă) să ştie.

В(ъ) л(ѣ)тѵ ҂зрнд <7154/1646> юн(їє)⁀а <1>.

† Dégetul lui Gligorie Cornei[4].

† Ereu Dionisie de Episcupie de Roman <m. p.>.

† Erodiiacon Grozea, tij <m. p.>.

Аз, Єримиꙗ Чѡкърлїє, писал <m. p.>.

<Pe fila a doua recto, o însemnare contemporană>: † Anbrohie om bătrân, dă sam(ă) cŭ Dumitraşco Butucia, au vândut lui Buhuş.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXI/1. Orig., hârtie difolio, filigran, sigiliul târgului Cotnari, rotund, aplicat în cerneală neagră, având în câmp un butuc de viţă-de-vie şi legenda în limba latină, neclară, şi o amprentă digitală. Cu o copie din sec. al XVIII-lea şi o hartă sumară a unei părţi din branişte.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/ ... (foto după orig. şi după copie).

EDIŢII: Rosetti, *Cronica Bohotinului*, p. 316, nr. III (orig.).

---

[1] Omis.
[2] Loc liber.
[3] Rupt.
[4] Amprentă digitală.

www.dacoromanica.ro

† Milostivi şi luminate dumne, să fie mărie domniei tale sănătos. Dăm ştiri măriei dumitale de cinstită cartea măriei domniei tale, ce-au vinitu la noi, pentru o pâr(ă) ce-au avutu giupânesa Tufăneasă Săcheloai cu călugării de la mănăstire de la Bistriţă, pentru n<i>[1]şti fântâni de păcuri, ce sintu întru poiană pe Tazlăul Săratu, să strângem oumene[2] bune[2] şi bătrâne[2] de pre înpregiur, carii vor şti mai de demultu, ţânut-au vru dânâo(a)ră călugării de Bistriţă acea poiană cu fântân(i) cu păcuri au n-au ţânut? Şi să le sucutim şi uricele ce vor avea.

Deci am strânsu oumene[2] bun(i), bătrâni, de pre înpregiur, anume: Isac Derman, şi Ion Dermani din Românești, şi Rusul de Pruvodzeşti, şi Strătul<a>[1]t den Măgereşti, şi Vasilii de-acolea şi alţi oumené[2] bun(i), bătrâni, şi ne-am dus la cele p<oicn>[1]i cu fântân(i) cu păcur(ă).

Aculu găsim molţi oumene[2] boni ...[1] la păcur(i) ...[1] cel bătrân den Prieneşti, şi Mihaiu cel ...[1] den Oţe<leşti>[1], şi A<n>[1]dron<ic>[1] ...[1]eneşti, şi Şirban d<e C>[1]osteşti, şi Vasilii din Prăjă<şti>[1] şi Miclăuş den Lucăceşti a mănăstirii B<i>[1]streţei. Aceştia sintu toţ(i) o<u>[1]meni bătrân(i) de s-au totu hrăneto într-acele fântân(i) de păcuri. Şi i-am întrebatu, câte unul tutu[2] pe rându, mai ţânut-au mănăstirea Bistriţa vru dânâuoră ace poiană cu păcuri au n-au ţânutu? Iar aceşti oa[u]mene bătrâni, toţ(i) au mărturisitu cu sufletele lur, cum n-au [a] pomenétu să hie ţânu<tu>[3] mănăstirea Bistriţa neci dânâoră ace poiană cu păcur(i), nece părinţii lur n-au audzitu să hii pomenitu că au ţânutu.

După aceia, nui le-am cetitu şi uricele. În uricul giupânései Tufănes<ă>[1] Săcheluie scrii ace poiană cu păcur(i), şi o(a)menii aceşte încă mărturisăscu cu sufletele lur, cum au <a>[3]pucatu den părinţii lur pomenindu <c>[1]ă ace poiană iaste a Dângeşti<l>[1]u<r>[1], şi pânî dzua de astădzî totu aşe să pomenéşti şi au ţinutu totu ei. F<o>[1]s<t>[1]u-s-au apucat şi mănăstirea Tazlăului cu pâră să le ia şi n-au put<ut. Ci>[1]tit-am şi uricele mănăstirei Bistriţii: într-un uric ce au ei mai de demultu, den dzilele lui Ilieş vod(ă) nu lé scrii în sémne, iar într-altul dencocé le scrii în sémne, în sus pre Tazlău până întru peatră, ce să chemă Sălătrucul, den Sălătruc, lasă apa Tazlăoloi şi scrii direptu în fântâna neagră cu păcuri, de <a>[3]culu în dreptul luculoi în gura Dzemeşului, şi rămâne[4] puiena cu păcur(i)le. Aflatu-s-au, milustiv<e>[1] dumne, dou fântân(i): una în marginea poienéi, suptu pădur(e), şi altă fântână neagră cu păcură s-au aflatu mai suptu costişă, în păduri.

Ce am sucutit cu oameni bun(i) că iaste acea fântână înprutiva luculoi den Sălătruc, în gura Dzémeşului, cum mérgi mai dereptu. Întrebat-am acei o(a)meni bătrân(i), ce-s mai sus scrişi, cari fântân(ă) iaste hotarul, <n>[1]ime n-au ştiutu, că n-au[5] mai ţinut călugări<i Bis>[1]triţii ace poiană cu <pă>[1]curi néceudată. Aşa-u mărturisi<t>[1] ...[1]le lur.

Şi noi dăm ştiri măriei domnii tale, ce <v>[1]a hi voie măriei domni<ei ta>[1]le. Să fii măr<ia>[3] domni<i>[1] tale sănătos, întru mulţi ai, cu paci ѡ Х(рист)є, ам<ин>[6].

www.dacoromanica.ro

Ѡ Фърлоещи, юн(ие) г҃.

† Robii şi şerbii măriei domnii tale, Vasilii Şulomol[2] şi Pătraşco Şulomul[2].

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări din sec. al XVIII-lea>: De Tazlău <şi>: Mărturie precum n-au stăpânit măn(ă)stirea Bistriţa fântînile cu păcuri.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XI/24. Orig., hârtie, rupt în patru, două sigilii inelare, aplicate în fum, unul rotund, neclar, şi celălalt octogonal, în care se observă un animal fantastic şi slovele: Д şi М. Cu o transcriere de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/387 (foto după orig.).

Datat după porunca domnească, din 1646 (7154) aprilie 17.

---

[1] Rupt.
[2] Aşa în orig.
[3] Omis.
[4] Primele două litere, scrise peste altele.
[5] „că n-au", modificat din alt cuvânt.
[6] „de la Hristos, amin".

388 1646 (7154) iunie 7, Păşcani

† Adecă eu, Pânteleiu, feciorul Irimiei din Hăsnăşéni, şi frate meu, Gavril, şi suru-mia, Drăguna, sânguri mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bun(ă)voia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut dreaptă ocin(ă), cumpărătur(ă) a părinţilor noştri, parte noastră din sat de Hăsnăşéni, ce să va alége parte noastră, din tot locul, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure şi din tot locul, cu tot venitul, popei lui Gligorie de Păşcani, dreptu treidzeci de taleri bătuţi, ca să-i fie lui dreaptă ocin(ă) şi feciorilor lui, acea parte de ocin(ă) a noastră de Hăsnăşéni. Şi i-am dat şi drése ce am avut de la părinţii noştri de cumpărătur(ă), şi drése de la Radul vod(ă) şi de Bărnoschi vod(ă), ca să-ş(i) fac(ă) şi popa Gligorie dres domnescu.

Şi-ntr-aiastă tocmal(ă) ne-am tămplat şi noi, o(a)meni buni, megiiaşi: Toader Herescul de Hăsnăşéni, şi Andonii Ioniga de acolia, <şi>[1] Costantin Grosul tij, şi Ghervasie vătămanul de Păşcani, şi Ionaşco dregăt<orul de>[1] acolea şi popa Ionaşco ot tam. Deci, văzându şi noi tocmal(a) de bun(ă)voie şi plat(a) d<eplină>[1], noi încă sîntem mărturie.

Şi, mai mari credinţă, ne-am pus peceţile, ca s(ă) să ştie.

V Пъшкани, л(ѣ)т(о) ҂зрнд҃, юн(ие) з҃ д(ы)н(и).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXVII/66. Orig., hârtie (31,5 × 19,5 cm), filigran, cerneală neagră, rupt la îndoituri şi restaurat, două sigilii inelare octogobnale, aplicate în fum, neclare.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, CCVII/17 (nr. 23) (rez.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1883, p. 370 (rez. de la Arh. Naţionale Bucureşti); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1644 (rez. după rez.).

---

[1] Rupt.

389 1646 (7154) iunie 8, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle rugătorilor noştri, lui Simion egumenul şi a tot săborul de la svânta mănăstire de la Putna, spre acéia ca să fie tari şi putérnici cu cartea domniei méle a-ş(i) ţiné a lor direaptă ocină şi miluire, a svintei mănăstiri, tot hotarul Grecilor, ce iaste lângă târgul Siretiului, pre unde le-au ales şi le-au hotărât sluga noastră Ştefan Murguleţi şi cu mulţi oameni buni, şi pre unde au giurat Dumitru Ponici de Rugăşişti şi au îmblat cu brazda în cap, de au arătat hotariul acelui loc, pre unde au fost de vac şi pre unde le spune şi uricul, pre acolea ca să aibă ei a ţiné, cum au rădicat Ponici cu sufletul său, şi s-au pus şi stâlpi.

Iară cine va ara într-acela hotar şi va cosi sau fie cu ce hrană se vor hrăni pre acela hotar, ori târgoveţi, ori fie ce oameni vor fi, ca să aibă a le lua de a dzécea din pâine, şi din fân, şi din grădini, şi din cânepi şi din tot venitul ce se va afla sămănat într-acela hotar, ce mai sus scriem.

Şi nime să nu cutédze a ţiné s-au opri, nici să să amiastice nime într-acela hotaru, preste cartea domniei mele.

И нак не бѵдет.

Ꙋ Сꙋчав(а), л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца юни и҃ <8>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).

† Дѵмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXV/27. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

390 1646 (7154) iunie 10, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle şi a tuturor boiarilor domniei méle, celor mari şi celor mici, sluga domniei méle, Isac, nepotul a lui nostru

www.dacoromanica.ro

credincios şi cinstit boiarin, Toderaşco logofătul cel mare, cu un zapis de mărturie de la Dumitraşco Ştefan ce au fost logofătu mare, şi de la Ghianghea ce au fost vornic mare de Ţara de Gios, şi de la Lupul ce au fost mare vornic de Ţara de Sus, şi de la Necoriţă ce au fost hatman şi pârcălabul de Suceavă şi de la singur domniia mea, cându am fost spătar mare, şi de la Gheorghie Başot(ă) vistérnicul, şi de la Pătraşco Başotă logofătul, şi Ionaşco Peicul jitnicériul, şi Arsenie logofătul, şi Pătraşco Ciolpan jitnicériul şi alţi boieri de Curte, şi aşea scriindu şi mărturisindu î<nt>[1]r-acel zapis, cum au venit înnaintea lor Gafta, fata lui Buciumaş vornicul, de nime ne<voi>[1]tă, nice silită, ce de <a>[1] ei bunăvoie, şi au dat şi au dăruit ai săi direpţi şerbi ţ<igani, anume>[1]: ...[1]rdea ţiganul, cu fe<meia>[1] ...[1]i Lucaş ...[1] feciorii ...[1] Ciurde, cu f<emeia şi>[1] cu feciorii lo<r>[1], şi O...[1] ...[1]ci. Aceştia au dat şi au dăruit nepotului său, lui Va<rtic vătavu>[1] de aprozi, socrul lui Isac, ce scriem mai sus. Ce acei ţigani au fost dare şi mil<uire>[1] de la Aron vodă lui Buciumaş, tatăl Gaftei.

Deci domniia mea, deacă am vădzut acest adevărat za<pis>[1] de dare şi de dăruire lui Vartic, socrul lui Isac, iară domniia mea şi de la noi am dat şi a<m>[1] întărit slugii noastre, ce scriem mai sus, lui Isac, ginerel(e) lui Vartic vătavul, pre acei ţigani, ce scriem mai sus, ca să-i fie şi de la noi direpţi şerbi ţigani, cu toţi feciorii lor.

Şi altu nime să n-aibă treabă a să amesteca preste cartea domniei me<le>[2].

Ꙋ Сꙋчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юни ї <10>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua este lipit un rez. dezv., din sec. al XVIII-lea, al unui doc. de la Vasile Lupu, privitor la o judecată pentru o parte din moşia Cuzlău, între Coste şi Borodaci>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CIV/22. Orig., hârtie difolio (30,7 × 21,5 cm), filigran, rupt şi deteriorat, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, parţial deteriorat.

---

[1] Rupt.

[2] Acoperit de sigiliu.

391 1646 (7154) iunie 10

† Иѡ Василїє в(оє)вод(а), Божїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Мѡлдавскои. Dat-am carte domnii mele rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de la sf(â)nta mănăstire de la Hangu, unde-i hramul Vovedeniia Precistii, spre aceia să fie tare şi puternici cu carte domnii mele a ţine a lor driaptă ocină, şi dare şi miluire a sf(i)ntei mănăstiri, un heleşteu ce să chiamă Strâmbul, ce iaste în

www.dacoromanica.ro

hotarul târgului Hârlăului, ce iaste dare şi miluire sf(i)ntei mănăstiri de la răposatul Radul v(oie)v(o)d şi de la Miron Barnovschii v(oie)v(o)d, cum le spun şi dresile, cu îmbe feţile până în culme dialului, şi cu tot venitul. Pentru căci au avut şi pâră înaintea domnii mele cu toţi târgoveţii de la târgul Hârlău.

Ce am socotit domniia me, căci nu ni să cade noao a strica acele diresă ce s-au dat şi au miluit acei răposaţi domni ce au fostu mai nainte de noi, ce să aibă ei a-ş(i) ţine acel heleşteu, cu tot venitul, iară târgoveţii să nu aibă nici o triabă a să mai amesteca preste carte domnii mele.

Şi într-alt feliu să nu fie.

7154 <1646> iunie 10.

Sângur domnul au poruncit[1].

Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXIII/27. Copie, autentificată cu sigiliul domnesc mijlociu, făcută de Costandin Leondari sulger, în 1817 mai 20, într-o condică de documente.

[1] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „l(ocul) p(eceţii) g(o)spod".

392 1646 (7154) iunie 11, Suceava

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri boiari, a mari şi a mici, slugile noastre Strătulat Dobrenchi, şi Dumitraşco Dobrenchi, şi Toader Dohadco şi alte semenţii a lor, toţ(i) nepoţii lui Dumitraşco Tureadcă, şi s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle, cu Antimiia, ce-au fostu giupâneasă lui Dumitraşco Tureadcă. Aşea au dzis nepoţii şi săminţiile lui Dumitraşco, cum Antemiia, giupâneasa lui Dumitraşco, feciori de trupul său n-au avut cu dânsul, să n-aibă treabă a ţiné ocinile şi moşiile lui Dumitraşco Tureadcă, ce să le ţie nepoţii şi sămenţiile lui. Iară Antemiia, giupâneasa lui Dumitraşco, arătat-au înnaintea domnii méle un zapis făcut de mâna lui Dumitraşco, din viiaţa lui, aşea scriia într-acel zapis, cum s-au tocmit cu feméia sa, în viiaţa lor, de va muri Dumitraşco înnaintea giupânései lui, a Antemie, ca să hie toate părţile de ocină şi de moşie, ce să vor alége, a giupânései sale, a Antemiei, iar nepoţii şi săminţiile lui să n-aibă nice o treabă a să amesteca la părţile lui Dumitraşco, cu mare blăstăm, dinnaintea a mulţi oameni buni. Şi Antemiia, iarăş(i) aşea scriia într-acel zapis, de va muri ia înnaintea soţului său, Dumitraşco, toate părţile ei de ocin(ă) şi de moşie, ce va avea, să hie a giupânu-său, lui Dumitraşco, iar nime den rudele ei, sau den sămenţiile ei să n-aibă nice o treabă.

Într-acéia, domniia mea şi cu tot Svatul nostru socotit-am şi i-am giudecat pre dreptate, după légea ţărâi, cum poate omul să-ş(i) dea ocina, şi moşiia, şi bucatele şi avuţie lui, cui va vrea.

www.dacoromanica.ro

Pentr-acea, au rămas Strătulat Dobrenchi, şi Dumitraşco Dobrenchi, şi Toader Dohadco şi săminţiile lui Dumitraşco Tureatcă şi nepoţii lui, dennaintea noastră şi den toată légea ţărâi, ca să n-aibă nice o treabă cu părţile de ocin(ă) şi de moşie ce-s a lui Dumitraşco, nici a să amesteca, nici a dobândi, nice dănăoar(ă), în véci. Iar giupâneasa Antemiia Turetcoaie s-au îndereptat şi au pus herâia, 24 taleri, în vistériul domnii mele.

Pentr-acea, de acmu înnainte ca să aibă a ţiné giupâneasa Antemiia toate părţile a soţului său, a lui Dumitraşco, de ocin(ă), şi de moşie, şi bucatele şi avuţiia, să aibă a se hrăni cum va şti şi cum va putea. Iar cându va vrea Antemiia să vândză nescari părţi de ocină a lui Dumitraşco să nu poată cumpăra alţi streini înnaintea semenţiei lui Dumitraşco. Iar părţile lui Dumitraşco sîmtu alés despre alţi fraţi ai săi, anume: a şésea parte den sus, den sat den Sănăuţi, ce-s în ţinutul Sucévei, şi a şésea parte den sus, den sat den Bălăcéni, într-acela ţinut, şi a treia parte den sus, den sat den Vlădéni, şi a şésea parte den sat den Culicén(i), la Suceavă, şi a şése parte den sus, den sat den Beserecani, partea den sus, ce-i în ţinutul Iaşilor, şi a treia parte den sat den Culicéni şi toţi şerbii ţigani, den ţiganii Mihului, ca să aibă Antemiia a ţiné acéstea toate parţi de ocin(ă), ce-s mai sus scrise şi ţiganii, cu tot venitul. Iar partea den Sănăuţ(i), după moartea lui Dumitraşco Tureatcă, l-au fost luat Petricéico vornicul ş-au dzis că i-au fostu datoriu Dumitraşco cu o sut(ă) de lei bătuţ(i), iar Antemiia au luat o sută de lei de la boiarinul nostru, de la Gavrilaş ce-au fostu logofăt, den banii a nişte boi de negoţ ce-au fost la dânsul, de au dat boiarinului nostru, lui Petricéico vornicul, de au scos acea parte de ocin(ă) den Sănăuţi.

Pentr-acéia, să hie Antemiei derépte ocine şi moşii, cu tot venitul, neruşite, în véci, pentru căce au avut şi cuconi cu giupânu său depreună ce nu le-au custat.

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.
ѹ Сѹчав(а), л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юн(ие) аі <11>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
† Иѡ Басилие воевода <m. p.>.
† Дѵмитрашко <писал>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Pri Sănăuţ(i), ѹ в(о)лост Сѹчави[1], pe Molniţ(a), <alta din sec. al XVIII-lea>: 7154 <1646> iunie 11 <şi una grecească>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XV/10. Orig., hârtie difolio (43,7 × 29,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMCMV/3, nr. 11 (rez.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 118-121, nr. 70 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 400 (menţ.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1645 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi).

[1] „în ţinutul Sucevei".

393 1646 (7154) iunie 11, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) г(о)сп(о)дств(а) ми дали и потвръдили єсмы Йнтемїе, кнѣгинѣ Дмитрашкови Тѵрѣткъ, дъщи Соломии, внѵка и прѣвнѵка стараго Стънилъ, и Настасии и Мъгдълини, на єи правы wтн(и)ни и дѣдн(и)ни wт єи правы и питомии наредєнїа за потвръжденїе, что имал прѣдѣд єи, Стънилъ, wт Йнкѵла воєвода, и wт Петра воєвода и wт инныχ г(о)сп(о)д(а)ръ, половина село Левкъѵц(и), что єст на Наславчѣ, ѵ в(о)лост Сороцкои, и съ млин въ Наславчѣ, и трєтаа част wт село Тѵрїѣтка, съ три стави, и съ мест(о) за млинове и с(ъ) садове, нижнаа част, что єст ѵ в(о)лост Сучавскои, и трєта част wт село Стънєщи, съ мѣсто за став и съ садове, нижнаа част, wт тогож(є) в(о)лост, и трєтаа част wт село Нъχорѣни, съ садове и с(ъ) став, нижнаа част, и трєтаа част wт село Кѵличѣни, съ садове, нижнаа част, wт тог(о) в(о)лостѵ.

И ѵ том, ѵказовала прѣд намы Йнтемїе, дъщи Соломїѧ, нѣкиχ записе за свѣделство, wт молєбники наш(и): поп Томшѣ, и wт поп Фока, и wт пwп Иwн, и wт поп Бицѵрка wт тръг Сирѣтскаго, и wт Гриц(и)ка вив вѵѵит и wт єг(о) вї̑ пъргари и wт иннии многи людї, добри и стариχ, сицє писаєщє въ тѣχ записе, како кѵпила матї єи, Саломїѧ, пет жерѣвїе wт село Тѵрнатка, wт срѣднаа част, wт Мърина и wт брат єи, Глигориє, с(ы)н(о)вє Мърикъи wт Шелєшеѵ Ниж(є), рад(и) петдесѣт ѵгарски, п(и)н(ѣ)зи готови.

И такождєрє, соби кѵпила Соломїѧ другии пет жерѣбии wт того села Тѵрѣтка, wт вишнаа част, wт Некоар(ъ), с(ы)нъ Баипан, внѵк Юрашко wт Ноχорѣни, радї петдєсєт ѵг(и) жолты, п(и)н(ѣ)зи готовы.

И такождєрє, кѵпила собы Йнтемїѧ въ кѵпѣ съ пан єи, Дмитрашко Тѵрѣткъ, съ пет жиребии въ тот село Тѵрѣтка: два жиребїи кѵпили wт Костин и wт брат єг(о), Щефан, с(ы)н(о)вє Тома wт Балова, wт срєднаа част, радї тридесѣт талери бити, и два жиребїи wни кѵпили wт Илинки, дъщи Глигорїє, внѵка Юрашко, тиж(є) wт срєдна част wт тогож(є) село Тѵрѣтка, рад(и) тридесєт талери биты, и єдна част wни кѵпили wт Чорноχѵз, wт срєднаа част wт тогож(є) село Тѵрѣтка, ради пет на десѣт талери бити.

Й χотар того село, Тѵрѣтка, да бѣдєт по кѵ<да>[1] χотарил съ Стровичи(и) логофет.

www.dacoromanica.ro

И тако́ждере, wна, сѡви кѵпила Ѧнт<ем>[1]їѧ, съ пан еи, Дѵмитрашко, wсем жиребїи wт село Шелешев Бишны, что ѵ волост Дорохоискомѵ, двaа жиребїи wт Галѣ, рад(и) тридесѣт талаери бити, и два жїребїи wт Илинки, внѵка Галеи, радї тридесѣт талери бити, и два жиреби съ став wт Митрофана, дѣца Илинки, тиж(е) <радї>[1] тридесет талери бити, и два жиреви(и) wт Кѵзакѵл, с(ы)нъ Грига, внѵк Сави, радї тридесет талери бити, и кто се изверет част Ѧнтемии за дѣд(и)нѵ wт того села Шелешев Бишна.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми съ вес наш Съвет, тако ѵвидѣхом тѣх записе за сведетелство и доброволною токмеж(е) и исполною плато, мы вѣроваχом и wт нас wщеж(е) дали и потвръдили Ѧнтемїи, дѣци Саломїи, на тѣх въсѣх выш(е) прѣд реченїи част тѣх за wтн(и)нѵ, и за дѣдн(и)нѵ и за кѵпежною, иж(е) виш(е) пиш(е).

И тако́ждере дали и потвръдили есми нас еи правы χолопи цигани, что wна имала за дѣдн(и)нѵ, на имѣ Стоика съ жен(а) и съ дѣт(и) иχ, и Шефан съ жен(а) и съ дѣтї, и Мечѣ съ жен(а) и съ дѣтї, и Вас(и)лїе съ жен(а) и съ дѣт(и), и Михъил(ъ) съ жен(а) и съ дѣтї, и Мътеи съ жен(а) и съ дѣт(и), и Грѣка съ дѣтї, и Ѧнтемїѧ, и Василка, и Баба, и Станка и Иwн, с(ы)нъ Ѧнтемїи, да въдет еи прави χолопи цигани, съ въсем доχодом, и ѵрик и потвръжденїе, непорѵшено николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѵмышает.

ѵ Сѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнд ю͠н(їе) а͠ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иw Василие воевода <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit Antemiei, cneaghina lui Dumitraşco Turiatcă, fiica Solomiei, nepoata şi strănepoata bătrânului Stănilă, şi a Nastasiei şi a Măgdălinii, dreptele ei ocine şi dedine din dreptele şi propriile ei drese de întărire ce au avut străbunicul ei, Stănilă, de la Iancul voievod, şi de la Petru voievod şi de la alţi domni, jumătate din satul Levcăuţi, care este pe Naslavcea, în ţinutul Sorocei, şi cu moară în Naslavcea, şi a treia parte din satul Turiatca, cu trei iazuri, şi cu loc de mori şi cu grădini, partea de jos, care este în ţinutul Suceava, şi a treia parte din satul Stăneşti, cu loc de iaz şi cu grădini, partea de jos, din acelaşi ţinut, şi a treia parte din satul Năhoréni, cu grădini şi cu iaz, partea de jos, şi a treia parte din satul Culicéni, cu grădini, partea de jos, din acelaşi ţinut.

Şi la aceasta a arătat înaintea noastră, Antemia, fiica Solomiei, nişte zapise de mărturie de la rugătorii noştri, popa Tomşea, şi de la popa Foca, şi de la popa Ion, şi de la popa Buţurca din târgul Siretului, şi de la Grig(i)ca fost voiut şi de la acei 12 pârgari ai lui şi de la alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, astfel scriind în acele zapise cum a cumpărat mama ei, Solomia, cinci jirebii din satul Turiiatca, din

www.dacoromanica.ro

partea de mijloc, de la Mărina şi de la fratele ei, Gligori, fiii Măricăi din Seleşeul de Jos, pentru cincizeci de ughi, bani gata.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat Solomia alte cinci jirebii din acel sat, Tureatca, din partea de sus, de la Necoară, fiul lui Vaipan, nepotul lui Iuraşco din Năhoréni, pentru cincizeci de ughi galbeni, bani gata.

Şi de asemenea, şi-a cumpărat Antemia împreună cu panul ei, Dumitraşco Tureatcă, cinci jirebii din acel sat, Tureatca: două jirebii au cumpărat de la Costin şi de la fratele lui, Ştefan, fiii lui Toma din Valova, din partea de mijloc, pentru treizeci de taleri bătuţi, şi două jirebii au cumpărat de la Ilinca, fiica lui Gligorie, nepoata lui Iuraşco, de asemenea din partea din mijloc, din acelaşi sat, Tureatca, pentru treizeci de taleri bătuţi, şi o parte ei au cumpărat de la Ciornohuz, din partea din mijloc, din acelaşi sat Tureatca, pentru cincisprezece taleri bătuţi.

Iar hotarul acelui sat, Tureatca, să fie pe unde a hotărât cu Strovici logofăt.

Şi, de asemenea, ea, Antemia, şi-a cumpărat, cu panul ei, Dumitraşco, opt jirebii din satul Şeleşeul de Sus, care este în ţinutul Dorohoi, două jirebii de la Galea, pentru treizeci de taleri bătuţi, şi două jirebii de la Ilinca, nepoata Galei, pentru trcizeci de taleri bătuţi, şi două jirebii cu iaz de la Mitrofana, fiica Ilincăi, de asemenea <pentru>[1] treizeci de taleri bătuţi, şi două jirebii de la Căzacul, fiul lui Griga, nepotul lui Sava, pentru treizeci de taleri bătuţi, şi ceea ce se va alege partea Antemiei de moştenire, din acel sat, Şeleşeul de Sus.

Deci domnia mea cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acele zapise de mărturie şi tocmeală de bunăvoie şi plată deplină, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit Antemiei, fiica Solomiei, acele toate mai sus înainte zise părţi de ocină, şi de dedină şi de cumpărătură, care mai sus scriem.

Şi de asemenea, i-am dat şi i-am întărit drepţii ei robi ţigani, pe care i-a avut de moştenire, anume: Stoica cu femeia şi cu copiii lor, şi Ştefan cu femeia şi cu copiii, şi Mecea cu femeia şi cu copiii, şi Vasilie cu femeia şi cu copiii, şi Mihăilă cu femeia şi cu copiii, şi Matei cu femeia şi cu copiii, şi Greaca cu copiii, şi Antemia, şi Vasilca, şi Baba şi Stanca, şi Ion, fiul Antemiei, ca să-i fie drepţi robi ţigani, cu tot venitul, şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7154 <1646> iunie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasile voievod <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLVI/56. Orig. slavon, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/393 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXIII, p. 220-226 (text slavon şi trad. editorului); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 41 (rez.); idem, *Familia Onciul*, p. 41-42, nr. 35 (trad. editorului).

---

[1] Omis.

394 1646 (7154) iunie 12, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnie méle rugătoriului domniei méle popei, lui Ioan, de la cetate Hotinului, spré céia, el, ca să hie tare şi putérnic a lua a dzécea din pâine, şi din fân şi din toate legumele, cine va fi arat şi va fi sămănat şi va <fi>[1] cosit pre hotarul Sinécăului, şi pre a Cruhlicului şi Şărbinţilor, ce iaste direaptă ocina şi moşiia lui.

Şi nime să nu cutéze a ţiné ş-a opri lui, dinnaintea cărţei domniei méle.

Ꙋ Сѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> ю(ни)ꙗ ві <12>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

† Дѵмитрашко <писал>.

După *Moldova*, vol. IV, p. 153-154, nr. 62. Orig. şi trad. editorilor în limba rusă.

---

[1] Omis.

395 1646 (7154) iunie 12, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Тѵдоска Гѵцоає, дочка Иѡн Клочкъ, внѵка Антимїєи, прѣѡнѵка Сави, по єѧ добра волѣ, неким непонѵжденна а ни приселованна, и продала своѧ права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на ѡт третаа част ѡт село Вепреѵка, половина, ѡт срѣдина част что на Ръѵт, Ꙋ в(о)лост Сороцскомѵ. Таа ѡна продала нашемѵ вѣрномѵ и почтенномѵ п(а)нѵ, Юрга великомѵ постелник, радї двадесѣт талери сребръних, ѡт запис за свѣд(ь)телство, что ѡна имала ѡт многих людї добры.

И ѡт том, тиж(є) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, тиж(є) Тѵдоска Гѵцоає, по єи добра волѣ, и продала своѧ права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, шестаа част ѡт село Силищѣни, тиж(є) ѡт срѣдина част, что ѡна имала ѡт на мати єи, Агафыи, пак на Ръѵт, въ тог(о) в(о)лост Сороцскомѵ, съ брѵд за млин на Ръѵт и съ вес приход. Та ѡна продала, тиж(є) болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми виш(є) писанномѵ, п(а)нѵ Юргы вел постелник, радї двадесѣт и пет талери бытих.

www.dacoromanica.ro

И ѡт том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Долка, дочка Дѵмитрѵ, внѵка Гаврилашови, и продала своѧ права ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на ѡт тог(о) село выш(е) писанним, Вепреѵка, ѡт третаа част половина, част дѣд еи, Гаврилаш, съ вес приход. Та ѡна продала, пак н(а)шемѵ вѣрнномѵ и по<ч>[1]тенномѵ п(а)нѵ Юргы великомѵ постелник, радї двадесѣт талери, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И платил его м(и)л(о)ст(и) ѹсе исплънно, тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(е) писанним, ѯ҃е талери сребних, въ рѵки тим выш(е) писанним продажниц(и), ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѧм радї, како да бъдет его м(и)л(о)ст(и) праваа ѡтн(и)на, и викѵпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѵшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает.

Ѹ Сѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд юни ві҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Tudosca Guţoaie, fiica lui Ion Clocică, nepoata Antimiei, strănepoata lui Sava, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din a treia parte de mijloc, din satul Vepreuca, ce este pe Răut, în ţinutul Soroca. Aceasta a vândut ea credinciosului şi cinstitului nostru pan, Iurga mare postelnic, pentru douăzeci de taleri de argint, din zapis de mărturie ce a avut ea de la mulţi oameni buni.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, tot Tudosca Guţoaie, de bunăvoia ei, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a şasea parte tot din partea de mijloc, din satul Silişténi, tot pe Răut, în acelaşi ţinut, Soroca, cu vad de moară la Răut şi cu tot venitul, ce a avut ea de la mama ei, Agafia. Aceea a vândut ea tot boierului domniei mele mai sus scris, pan Iurga, mare postelnic, pentru douăzeci şi cinci de taleri bătuţi.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Dolca, fiica lui Dumitru, nepoata lui Gavrilaş, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi sat mai sus scris, Vepreuca, jumătate din a treia parte, partea bunicului ei, Gavrilaş, cu tot venitul. Aceea a vândut-o ea tot credinciosului şi cinstitului nostru pan, Iurga mare postelnic, pentru douăzeci de taleri, bani gata.

Şi a plătit milostivirea sa, tot deplin, acei bani mai sus scrişi, 65 de taleri de argint, în mâinile acelor mai sus scrişi vânzători, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

La Suceava, în anul 7154 <1646> iunie 12 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Ianachi Plop <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXI/56. Orig. slavon, hârtie difolio (43 × 27,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/395 (foto după orig.).

---

[1] Rupt.

396 1646 (7154) iunie 12, Suceava

† Се оубо мы, Тодерашкко вел лѡг(о)ф(е)т, и Глигорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Гаврил хетман, и Ѳома вел дворник Вышнѣи Земли, и Юрга вел постелник, и Тоадер Петричѣико вел спътар, и Геѡргїе вел чашник, и Гика вел столник, и Геѡргици Щефан вел сѹлцѧр, и Єремиꙗ Вънкѵлеци вел шетрар, и Щефан вел армаш, и Ръковици Чехан втѡри лѡг(о)ф(е)т, и Григорашко Пръжескѵл втори вистїꙗрник, и Шаидир третїи лѡгоф(е)т, и Паладїе постелник, и Рошка, и Чоголѣ, и Нѣнюл и Пилиповски дворници глотинїи и иних болѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), scriem şi mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Theodosie egumenul şi cu toţi călugări de la svântaa mănăstire de la Bâstriţi, unde-i hramul Adormirea Preacinsti(t)ei şi a luminatei Précistei, anume călugări(i): Nofit, şi Năstasie, şi Ştefan, şi Ghelasie, şi Tofil, şi Arsănie, şi Spiridon, şi Doroftei, şi Ioan, şi Agafton, şi Lazar, şi Veniamin, şi Calivit, şi Calistru, şi Păntelei şi alţi călugăraş(i) tineri şi bătrâni, carii petrec în svântaa mănăstire, ce mai sus scriem, de a lor bunăvoie, de nime nevoiţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocină, şi dare şi miluire, ce au avut svântaa mănăstire de la răposatul părintele vlădica Gheorghie, ce au fost de postrig de la acea svântă mănăstire, din uric de cumpărătură ce au avut acel părinte de la bătrânul Pătru vodă, o silişti, anume Mânjeştii, şi cu o bucată de loc din hotarul satului Bungeştilor, până în vârful Dealului Tătăraşilor, unde se înpreună hotarăle. Această silişti, cu acea bucată de loc, ei o au vândut dumisale, fratelui nostru, giupânului Iurdachie mare vistiiarnic, dereptu doao sute şi cindzăci de lei bătuţi, pentru căci au avut şi ei multă nevoie şi lipsă mare de pâine şi de aiurea n-au avut de unde lua bani ca să-ş(i) rădice nevoia şi lipsa ce au avut ei la svânta mănăstire, ce-au socotit cu toţi de au vândut această

www.dacoromanica.ro

silişti, Mânjeşti, şi cu acea bucată de loc, din hotarul Bungeştilor până în vârvul Dealului Tătăraşilor, unde să înpreună hotar(e)le.

Şi le-au plătit dumnealui, tot deplin, acei bani ce mai sus scriu, 250 de lei bătuţ(i), în mâna egumenului şi a tot săborul de la svânta mănăstire ce mai sus scriem, dinaintea noastră a tuturor.

Derept aceia, de acmu înainte ca să-i fie dumisale, fratelui nostru, Iurdachie mare vistiiarnic şi coconilor dumisale direaptă ocină şi cumpărătur(ă), în véci.

Şi, mai pre mare credinţă, ni-am pus toţi peceţile şi iscăliturile, ca să-i fie dumisale de credinţă.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris, знати с(ѧ)[1].

Пис(а) ꙋ Сѵчавскии, въ л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, ві <12> д(ь)н(и).

Аз, Тѡдерашко вел лѡг(о)ф(е)т, искал <m. p.>.

Ꙋрѣке дворник <m. p.>.

Гаврил хет(ман) <m. p.>.

Аз, Петриччѣико вел спът(ар) <m. p.>.

Аз, Ѳома вел вор(ни)к, искал <m. p.>.

Аз, Ирїмїꙗ Венкѵл(ец) вел шетрар, искал <m. p.>.

Аз, Щефан вел армаш, искал <m. p.>.

Гика вел столник <m. p.>[2].

Аз, Глигораш Пръж(е)с(кѵл), искал <m. p.>.

Аз, Шаидир третии лѡг(о)ф(е)т, искаχ <m. p.>.

Аз, Нѣнюл дворник, искаах <m. p.>.

Аз, Кѡстантин Чоголѣ ворник <m. p.>.

Аз, Глигѡрїе Пилиповские дворник <m. p.>.

Аз, Єнаке Пъл(а)де пѡст(ѧлник) <m. p.>.

Аз, Василїе Рошка дворник <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Pre Mânjeşti şi o bucată de Bungeşti вол(ост) Нѣмцꙋ, pre Pietra Cracăului, <şi> 7154 (1646) iun(ie) 12. Mărturie veliţilor boieri pre o sălişti, Mânjeşti, cu o bucată de loc din hotarul satului Bungeştilor, ci-au vândut călugări de la mănăstire Bistriţa, drept 250 lei, răposatului Iordache marele vist(iernic) la vremea foameti.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLIX/24. Orig., hârtie difolio (44 × 29,5 cm), filigran, cerneală cafenie, un sigiliu inelar, al lui Ghica stolnic, aplicat în cerneală cafenie, având în câmp doi lei rampanţi, susţinând o cruce.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LVII/90 (rez. într-un perilipsis, din 1800 iulie 29).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 119-120, nr. 77 (orig.).

---

[1] „să se ştie".

[2] Sigliu inelar.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(е)вници г(о)сп(о)дств(а) ми Ѳеѡдосїе еґумен, и Нофит проеґумен, и Нъстасїе, и Щефан, и Геласїе, и Тофил, и Арсънїе, и Спиридон, и Дорофтею, ї Иѡан, и Геѡргїе, и Мисаил, и Агафтон, и Лазар, и Вениамин, и Каливит, и Калистрѹ, и Пънтелеи и ѡт вес съвор ѡт с(вѧ)таа м(о)н(а)стир, назибает сѧ Быстрица, гдеж(е) ест храм Ѹспенїе Вл(а)д(ичи)цѣ и Приснод(ѣ)вѣи Маріа, по ихъ доброи волы, неким непонѹждени а ни приселовани, и продала своихъ права ѡтн(и)на и даанїе и милованїе, что имал с(вѧ)таа м(о)н(а)стир выш(е) писанна ѡт ѡт(ь)цъ и м(о)л(е)вник влъдика Геѡргїе, что бѣше за постриг ѡт тое с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Быстрицѣ, ѡт ѹрик за кѹпежнно что имал влъдика Геѡргїе ѡт стараго Петръ воевода, една селиціе, на имѣ Мѣндрещи, и съ една вѹкатѹ за хотар ѡт хотар село Бѹнцещи, даж(е) до вѣрхѹ диля Татарашом, что ѹ в(о)лост Немецкомѹ, и съ вес приход. Тое ѡни продали нашемѹ вѣрнномѹ и почтенномѹ болѣрин, п(а)нѹ Юрдакїе великомѹ вистїѣрник, радї двѣ сто и петдесѣ леѹкови бытих, почто ѡни имали велика скъдно до с(вѧ)таа монастир и бѣше великаа глади и не имает ни ѡт ког(о) да възимает п(и)н(ѣ)зи, како да имает кѹпити что им трѣбѹет, како да бъдет за годованїе калѹгерѡм ѡт тоа с(вѧ)таа м(о)н(а)стир нъ тѣкмо тоа селищи, на има Мѣнжещи, и тоа вѹкатѹ за земли ѡт хотар село Бѹнцещи, даж(е) до диля Татарашим.

И въстал сѧ его м(и)л(о)сти, п(а)нѹ Юргакїе вел вистїѣрник, и платил им ѹсе исплънно, тих п(и)н(ѣ)зи выш(е) писанним, с҃н леѹкови бытих, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѣм радї, како да бъдет его м(и)л(о)ст(и) и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми правда ѡтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим истином листѹ нашемѹ.

Ѹ Сѹчавски, в(ъ) л(ѣ)то *зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, вї д(ь)н(и).

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii domniei mele: Theodosie egumen, şi Nofit proegumen, şi Năstasie, şi Ştefan, şi Ghelasie, şi Tofil, şi Arsănie, şi Spiridon, şi Doroftei, şi Ioan, şi Gheorghie, şi Misail, şi Agafton, şi Lazar, şi Veniamin, şi Calivit, şi Calistru şi Păntelei şi din tot soborul de la sfânta mănăstire, care se numeşte Bistriţa, unde este

www.dacoromanica.ro

hramul Adormirea Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină, şi danie şi miluire, ce a avut sfânta mănăstire mai sus scrisă de la părintele şi rugătorul vlădica Gheorghie, care a fost de postrig de la acea sfântă mănăstire Bistriţa, din uric de cumpărătură, pe care l-a avut vlădica Gheorghie de la Petru voievod cel bătrân, o selişte, anume Mânjeşti, şi cu o bucată de hotar, din hotarul satului Bungeşti, până la vârful Dealului Tătăraşilor, care este în ţinutul Neamţ, şi cu tot venitul. Pe acelea ei le-au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Iurdachie mare vistiernic, pentru două sute şi cincizeci de lei bătuţi, pentru că ei au avut mare lipsă la sfânta mănăstire şi a fost mare foamete şi nu aveau nici de unde să ia bani ca să cumpere ce le trebuia, ca să fie spre îndestularea călugărilor de la acea sfântă mănăstire, dar numai acea selişte, anume Mânjeşti, şi acea bucată de pământ, din hotarul satului Bungeşti, până în Dealul Tătăraşilor.

Şi s-a sculat milostivirea sa, panul Iurdachie mare vistiernic, şi le-a plătit totul deplin, aceşti bani mai sus scrişi, 250 de lei bătuţi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să fie milostivirii lui şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Suceava, în anul 7154 <1646>, luna iunie, 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco a scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXIX/138. Orig. slavon, hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѧ҃рмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, CXLII/133 (trad. rom., din 1827 iunie 7, de Ion Stamate pitar); ibidem, LVII/90 (rez. într-un perilipsis, din 1800 iulie 29).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/397 (foto după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 165-166, nr. 98 (copie după trad., din 1827 iunie 7); *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 113 (rez. după aceeaşi trad.).

398 1646 (7154) iunie 12, Iaşi

† Сѣ оубо ми, Bărsan dvornicul de gloati, şi Iane păharnicul al treile, şi Apostol sulgériul, şi Gligorie comisul şi Dumitraşco diiacul de la grajdurile măriei sale, lui vodă, <mărtusim>[1] cum avu vinit înaintea noastră Ursul, ficiorul

www.dacoromanica.ro

lui Platon Grohoticul, din sat din Păniceşti, de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nice asuprit, şi au vândut a lui direaptă ocin(ă) şi moşie, partea tătâne-său, lui Platon Grohoticul, şi a fraţilor săi, din sat din Păniceşti, din partea din gios, cu tot venitul, şi cu pomeţ(i). Acéia au vândut dumisale, lui Ionaşco Cujbă biv dvornic, direptu dzéce lei bătuţ(i).

Deci noi, deacă am vădzut de a lui bunăvoie tocmală şi plat(ă) deplin(ă), i-am făcut dumisale această mărturie de la noi, ca să-ş(i) fac(ă) dumnealui şi dirés(e) domneşti pre acea parte de ocin(ă), ce mai sus scriem.

Şi, mai pre mare credinţă, noi am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>, **м(ѣ)с(ѧ)ца юн(їе) ві** <12.
† **Аз, Глигорїе, комис** <m. p.>[2].
Дѵмитрашко вел комис[3] <m. p.>[2].
† **Аз, Апѡстѡл сѵлцер, искал** <m. p.>[2].
† Ιανις ορυνμος[4] <m. p.>[2].

După *Moldova*, vol. IV. Facsimil după orig., hârtie, trei sigilii inelare, unul oval şi două octogonale, neclare în facsimil.

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 154-155, nr. 63 (orig. şi trad. editorilor în limba rusă).

---

[1] Omis.
[2] Sigiliu inelar.
[3] Probabil lectură greşită a editorilor, în text Dumitraşco apare ca diac la grajdurile domneşti.
[4] † Ianis paharnic.

399 1646 (7154) iunie 12

Vasile vodă arată că Toderaşco Vartic vornic de poartă a măsurat la Voroncăuţi şi Cerlena. Pomenit Iorga vel post(elnic).

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 76. Rez., cu menţiunea că actul era însoţit de o trad.

400 1646 (7154) iunie 12

Pol sat Paustova s-au dovedit din carte lui Vas(i)li vodă, din 7154 iunii 12[1].

După *Documente*, în „Miron Costin", an II, nr. 8-9, p. 119. Menţ.

---

[1] Înaintea rezumatului, editorul a pus data de zi: 1.

www.dacoromanica.ro

401 1646 (7154) iunie 14, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскѡи. Dat-am cartea domnii méle lui Larion diiaconul spre-aceia ca să fie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a ţiné şi a opri o parte de ocină din sat din Răteşti, ce-au fostu vândută şi o au răscumpărat de la Boul vistérnicul, să n-aibă treabă nepoţii lui Ionaşco, şi Toader şi Ghiorghie, pentru căci s-au pârât şi de faţ(ă) şi au rămas .

Pentr-acéia, să <ai>[1]bă el a o ţiné, precumu-i spun şi în dirésă, acea parte, ce să chiemă partea Haruţului.

Într-alt chip să nu fie.

Ꙋ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юн(їє) дї <14.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Carte nepoţilor, Ioniţ(ă) cu... <şi un rez. dezv. din a doua jumătate a sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXXI/12. Orig., hârtie, rupt puţin la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, având în câmp un scut heraldic încărcat cu capul de bour, cu steaua între coarne, soarele şi spada la dextra şi semiluna şi buzduganul la senestra; capul de bour este timbrat de o coroană deschisă cu cinci fleuroni; pe margine între două cercuri perlate, legenda: † Иѡ Васїлиє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei").

---

[1] Omis.

402 1646 (7154) iunie 14

Copie adiverită de răp(osatul) aga Theodor Buhuş şi banul Costandin Leondari de pe zapisul nepoţilor unei Tadei, prin cari vând răzăşilor de Ţâfeşti o parte de loc în Dumbravă, din apa Şusăţăi până unde să loveşti cu hotarul Săreţinil(o)r, adică a moşăile ci vin de la Săretiu, care şi lor li-au fost cumpărătură din hotarul Crucei.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul de Justiţie, Anaforale, nr. 6, f. 191. Rez. în Anaforaua Divanului Domnesc, dată în pricina de hotar dintre moşia Modruzopăţăştii cu moşiile Ţâgăneşti, Bătineşti şi Iveşti, din 29 septembrie 1836.

403 1646 (7154) iunie 15, Suceava

† Adec(ă) eu, Lupul de Cuzlău, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am fostu vândut o parte de ocină ce am avut în Duméni, ş-am avut pâră pentru

www.dacoromanica.ro

dânsa şi m-au rămas, şi o au luat o fată a lui Nechifor, pentru căci s-au aflat că iaste a ii.

Deci acmu m-am tocmit cu Nastasie de Vicoléni să-i dau partea mea de Vivorăni şi moşie şi cumpărătură ce am, pentru căci am fostu vândutu lui Năstasie acea parte de Duméni ce o au luat fata lui Nechifor, şi m-au prinsu să i-o aleg, câtă parte va fi.

Şi în tocmala noastră au fostu: Andronic Saca de Hăneşti, şi Pătraşco Albotă de Corlăténi, şi Coste Săcescul de Olovăţ şi mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţil(e) şi am iscălit.

De iasta scriem [şi][1].

Şi s-au tâmplat şi Strătulat, feciorul lui Andronic Sacăi.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѧзрнд <7154/1646>, оу сѹчав(а), юн(їе) ѓ <15>.

† Из, Андроник Сака, искал <m. p.>[2].

† Из, Пътрашко Алботъ, искал <m. p.>.

† Из, Косте Исъческѹл, искал <m. p.>[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, CLXXV/3. Orig., hârtie (32 × 20,5 cm), două sigilii inelare, rotunde, aplicate în cerneală neagră, neclare.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/403 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1884, p. 370 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1646 (rez. după orig.).

[1] „şi", tăiat cu o linie.

[2] Sigiliu inelar.

404 1646 (7154) iunie 15, Cudreşti

† Adecă eu, Ţigănaş, feciorul lui Băgău de Cioltani, scriu şi mărturisăscu cu cestu zapis al miu, cum de bună voia mea, de nime nevoit, nici asuprit, ce de bună voia mea, am vândut a mea direaptă ocină şi moşie, ce să va alége partea mea, din Cudreşti, şi din gioséni şi din suséni, ce iaste pre Bahlueţi, în ţinutul Cârligăturei, aceasta o am vândut sămenţielor méle, lui Pătraşco şi frăţâne-său, lui Tofan, feciorii lui Clineşti de Cudreşti, dereptu optu lei bătuţi.

Şi în tocmala noastră au fost: Ilea de Cudreşti, şi Coste de Mădrâjéci şi Pavăl de acolea. Şi s-au băut aldămaşiul în casa lui Hilip.

Şi, mai pre mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile, că să le fie de credinţă până-şi vor face şi zapis domnescu, să s(e) ştie.

Şi Tănasie de Cudreşti, şi Costantin F<o>rojie de Ştorneşti şi Chirilă Câlcul de Bălţaţi, ca să s(e) ştie[2].

Пис(а) ѹ Кѹдрещи, въ дѳм Хилип[3], л(ѣ)т(о) ѧзрнд <7154/1646>, июн(е) ѓ <15> д(ы)н(и).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DI/74. Orig., hârtie, cerneală neagră, rupt puţin la îndoituri şi restaurat, două sigilii inelare ovale, aplicate în cerneală, având în câmp scuturi heraldice, cu mobile neclare, timbrate de căşti cu lambrechini.

---

[1] Rupt; întregire probabilă.
[2] „să se ştie", tăiat cu o linie.
[3] „Scris la Cudreşti, în casa lui Hilip".

405 1646 (7154) iunie 17, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii mel(e) slugii noastre, lui Iordachie Goia, spre acéia ca s(ă) hie tare şi putérnic cu cartea domnii mél(e) a căuta şi a cerca ai săi direpţi vecini, cari-i vor hi fugiţi de cându ne-au adus Dumnădzău la domnie, din sat din Doljeşti, anume: Gligorie Moisé, şi frate-său, Iacob, şi Hilip, feciorul Lazei, şi Ştefan, şi Gligorie, frate-său, şi Vasilie şi Căsiian, fratele lui Vasile şi Hilotie, hie unde-i va afla, ori în sat domnescu, ori în sat boierescu, ori în sat călugărescu, ori în târg, ori ventr-o slobodzie sau hie unde-i va afla în ţara domnie mél(e), ca să aibă a-i lua de grumadzi şi cu tot ce vor avea şi să-i ducă înnapoi la sat la Doljeşti.

Şi nime să nu cutedze a ţiné sau a opri înnaintea cărţii domnii mél(e).

† И нак не бъдет.

Ꙋ Сѵчави, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юни зі <17>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti, VII/26. Orig., hârtie (21,5 × 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/405 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1885, p. 370 (rez. după orig.).

406 1646 (7154) iunie 17, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Scri<em dom>[1]niia mea la credincioş(i) boiarii domnii méle, pârcălabii de Hotin. Dămu-vă ştire că au jeluit înai<nt>[1]ea domnii méle Ilea din Voicouţi, dzicând că are moşie la sat la Şendréni, dentr-a treia part<e d>[1]e sat a şésa parte, în partea de sus, în stâlpul lui Barnovschie vod(ă), partea moaşe-sa, Cârstin<ei, şi au>[2] ţinut până acmu acea a şésea parte. Iar acmu, răzéşii: Ile, Pilipăuceştii şi T<im>[2]eştii, ei nu vor să-l lase să ţie acea parte a moaşte-sa, Cârstina, şi dzic că nu sîmtu şése părţi într-acea a treia parte de sat, ce sîmtu patru părţi, iar pre moaşe-sa o leapăd(ă).

www.dacoromanica.ro

Derept a<ceea>[1], daca veţ(i) vedea cartea domnii mele, iar dumiiavoastră să strânge<ţi>[3] oameni buni <şi> bătrâni, de pre înpr<egiur>[1] oameni buni, bătrâni răzéş(i) de sat, să întrebaţ(i) foarte pre amăn(u)tul, să socotiţ(i) şi întrebaţ(i) de va hi fostu înpărţindu-să acea a treia parte de sat în şése părţi şi va hi ...[1] părinţii Ile Neagul, şi va hi ţinut Ilea acea a şésea parte, cu Barnovschi vodă depreu<nă, s>[1]ă ţie şi de acmu înainte.

Şi cum veţi socoti dumneavoast<ră>[1] ...[1] <me>[1]giaşii, dumneavoastră să faceţi scrisoare, să daţ(i) ştire domnii méle; foarte <p>[1]re dereptul să socotiţ(i).

Тоє пишєм г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак нє ѹченит(и).
Ѹ Сѵчав(а), въ л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646> юни зі <17>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
<Вє>[1]л <лѡ>[1]г(о)ф(є)т ѵчи(л).

Fotocopie după orig. din Colecţia Traian Larionescul, Bucureşti.

Arh. Naţionale Suceava, Documente, I/58 (copie de Teodor Balan, după fotocopia după original, din Colecţia Traian Larionescul).

Arh. Naţionale Bucureşti, Fond Sever Zotta, dosar nr. 137, f. 8 (copie după doc. deteriorat aflat în posesia lui I. cavaler de Tabora, Cernăuţi).

EDIŢII: *Catalog*, Supliment 1, nr. 664, p. 219 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti); *Catalog Suceava*, nr. 416, p. 155 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Suceava).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; completat după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti.
[3] Omis.

407 1646 (7154) iunie 17

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniea mea la slugile domniei meli, la Dumitraşco Badiul şi la Andronic Badiul. Dămu-vă ştire, dacă veţi vide cartea domniei meli, iar voi să mergiţ(i) să alegiţ(i) hotarul Zalucenilor dispre Derecăuţi, pre unde vor şti oameni buni şi veţi face şi o scrisoare, cum veţi găsi cu dreptul.

De aceasta vă scriem şi într-alt chip să nu faciţ(i).

Лет(о) ҂зрнд <7154/1646> июня зі <17>..
Сам господин(ъ) велел.

După *Moldova*, IV, p. 155-156, nr. 64. Copie după orig. şi trad. editorilor în limba rusă.

408 1646 (7154) iunie 18, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă s-au pârât de faţ(ă) înaintea domniei mele slugile noastre

www.dacoromanica.ro

Costantin Stârcea ce-au fost pârcălab şi frate-său, Darie Stârcea, cu Ionaşco Mălai, pentru o selişte, ce se chiamă Hrimancăuţii, ce-au fost a lui Ionaşco Mălai şi s-au făcut o moarte de om în hotarul aceii selişti, când am fost domniia mea vornic mare. Deci i-au plătit acea moarte de om Costantin Stârcea şi cu frate-său, Darie, şi satul Culicénii, şi satul Tribisăuţii şi Dimidiani[1], acele sate prempregiur, la mâna noastră, ş-au dat 21 de boi şi şésedzeci de galbeni, bani.

Pentr-aceia, domniia mea am socotit cu tot Svatul domniei méle şi le-am făcut lége, să ţie acea selişte, lui Costantin Stârcea şi cu Darie, frate-său, şi acéle sate, careli mai sus scriem domniia mea, pentru căce ei au plătit acea moarte de om, ce s-au făcut într-acel hotar aceii selişti, sau să li întoarcă Mălai ce au dat ei pentru acea deşubină[2], iar pân(ă) nu le va întoarce întru nimică să n-aibă treabă nice să aibă a să mai pârî de acum înainte, nice dănăoar(ă).

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак да не бъдет.

И Сѵчавъ, л(ѣ)т(о) ѯ҃ЗРНД <7154/1646> юни(ıа) ı҃ı҃ <18>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Вел лѡг(о)ф(є)т ѵч(ил).

După *Moldova*, IV, doc. nr. 65. Facsimil după orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXCI/54 (copie); ibidem, CXLVI/7, f. 3 r. şi DCCXCI/512, f. 433 v. (rez.).

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, nr. 65, p. 156-158 (orig. şi trad. editorilor în limba rusă).

[1] Adăugat pe margine.

[2] Aşa în orig., în loc de: „deşugubină".

409 1646 (7154) iunie 18, Suceava

† Ию Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga domnii méle, la Costea Lucavăţ. Dămu-ţ(i) ştire, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să mergi la sat la Ciudii, să strângi oamini buni din prinpregiur, megiiaşi, şi să socotiţ(i), cu oamini buni şi-npreună cu sluga a lui nostru cinstit şi credincios boierin, Toderaşco log(o)fătul cel mare, să alegeţ(i) neşte părţ(i) de ocină ce va hi diriaptă moşie Gligorcéi, şi popei lui Văsiian şi lui Ionaşco Pănuleţ, şi din cumpărături ce vor avea ei, cum veţ(i) afla cu oamini buni, mai cu direptul, din vatra satului, şi din câmpu, şi din pădure şi din tot locul, nemărui să nu făţăriţ(i).

Şi, deca veţ(i) alege, să faceţ(i) sémne şi să puneţ(i) stâlpi. Şi cum veţi afla mai cu direptul cu oameni buni, să faceţ(i) o scrisore de la voi şi de la oameni buni să daţ(i) ştire la domniia mea.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак не ѵчините.

www.dacoromanica.ro

Оу Сѵчави, ҂зрнд <7154/1646> юни(ꙗ) иі <18>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лѡг(о)ф(е)т ꙋч(ил).
† Вас(и)лїе <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXXII/106. Orig., hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, neclar.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Fotografii, XXVIII/409 (foto după orig.).

410 <Aprox. 1646 (7154) iunie 19>

† Adecă eu, Istratie, ficiorul Irimiei, scriu însumi pre mene cu cestu zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici silit, ce de bunăvoia mea, am vândut a mea direaptă ocină şi moşie dumisal(e), vornicesei Şoldăneas(a), ce iaste partea mea, den giumătate de stâlpu a patra parte, însă cu o parte ce au fost mii cumpărătură, partea Grebencei, de sat de Dolnicéni, om vândut, dereptu doisprădzéc(e) bani buni, ca s(ă) fie dumisal(e) ocină şi moşie, în véci.

Şi în tocmala noastră au fostu: Nistor ot Dolnicéni şi Mănăilă ot tam.

† Mai gios ne-am pus şi pecéţile, să s(e) ştie.

† Nistor[1]; † Mănăil(ă)[1].

<Pe verso, însemnare din secolul al XVIII-lea>: † Dolnicéni, vândzare Saftii Şoldăneş(ei); zapis, 12 lei, ce-u vândut Saftii Şoldănésăi; <adăugat de altă mână>: de la Istrati pentru ...[2]; fără velet, <cu o iscălitură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXX/61. Orig., hârtie, filigran, cerneală cafenie, rupt puţin la îndoituri.

Datat după doc. din 1646 (7154) iunie 19, atunci când Saftei Şoldăneasa i se întăreşte stăpânirea peste mai multe părţi din satul Dolniceni.

---

[1] Amprentă digitală.
[2] Neclar.

411 <Aprox. 1646 (7154) iunie 19>

† Adică eu, Medelian, şi Irina şi Toader, ficiorii lui Boben, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoi noastră, de nime siliţi, nici înpresuraţi, am vândut dumisal(e), vornicései Şoldăneas(a), den sat de Dolnicéni, ce sîntu în ţinutul Dorohoiului, den stâlpul lui Beléiu a treia parte, ce iaste cumpărătură de la Beléiu părintelui nostru, Gligorie Boben. Deci noi am vândut

www.dacoromanica.ro

dumisal(e) den vatra satului, şi den câmpu, şi den pădure, şi den hălăşteu şi den tot venitul ce va fi. Şi noi am vândut dumisal(e), dereptu treidzăc(i) şi patru de lei, ca s(ă) fie dumisal(e) direaptă ocin(ă) şi moşie, în véci.

Şi într-aiastă tocmală a noastră au fostu: popa Vas(i)lie de Albeşti, şi popa Partenie ot Mihăilăşéni, şi Vas(i)lie, с(ы)нъ pop(a) Nechifor ot Dobârceni, şi Pavăl ficiorul Vasilcei de Unguraşi.

Aiasta s<c>[1]riem şi mărturisim cu aias[s]tă scrisoare a noastră.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi iscăliturile şi peceţi, ca să s(e) ştie.

Şi eu, Neculaiu, с(ы)нъ Tofil, am scris.

† Eo, Medelenă, fecioro lui Bobenŭ <m. p.>.

† Şi Irina, fata lui Boben.

† Şi popa Va(si)lie ot A(l)beşti <m. p.>.

† Şi popa Partenie ot Mihălăşeni <m. p.>[2].

† Şi Vasilie, ficiorul popei ot Dubrăcini <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: De la ficiorii lui Boben; <de altă mână>: Zapis di 34 lei, ce-au vândut Saftii Şoldănesei; <apoi>: făr(ă) velet <şi o semnătură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXX/60. Orig., hârtie, filigran, cerneală cafenie, rupt puţin la îndoituri, un sigiliu inelar, octogonal, aplicat de cinci ori în cerneală, cu o pasăre stilizată în câmp.

Datat după doc. din 1646 (7154) iunie 19, atunci când Saftei Şoldăneasa i se întăreşte stăpânirea peste mai multe părţi din satul Dolniceni.

[1] Omis.

[2] Sigiliu inelar.

412 <Înainte de 1646 (7154) iunie 19>

† Eu, Chilsie, fata Gorcie, şe cu feciorie mie mărturisescu cu cestu zapis al miu cum amu vândutu a me deriaptă ocină şe moşie den sat den Dolniceni, den giumătate de sat parte den gios despre câmpu, den a cence parte a cince parte, şe den parte Dumşie, dentr-acel stâlpu, a dzece parte, ce-au fustu cumpărătură de la un frate al lor, şe den stâlpul lui Bélei[1], tij a şesea parte, ce au fustu cumpărătură de la un frate. Şe am vândut giupânésie Şoldănes(ei), dereptu cindzece de léi, bani de argintu.

Şe-n tocmala noastră au fostu: Pătraşcu Prătenul[2], şe Gheorghie Cucoranul, şe Chirila den Botăşeni, şe Gocul tij den Prăteni[3], şe Gârlig den Prazcani, şe Ionaşco Sasul den Buhuşeşt(i), şe Simion den Dolnicen(i), şe Gl(i)go[go]rie de acolo şe alci omeni buni den sus şe din gios.

www.dacoromanica.ro

Şe, pre mai mare credenţă, pusu-ne-am şe <pe>[4]ceţilé, ca să aibă a-şi face şe ispisoc dumnescu, ca să să ştie, de acesta mărturisim cu a nostre suflete.

† Şe aşejdere, eu, Simion, şe Gligorie, fecerii lui Nicoară, mărturisim cu zapisul nostru cum de bunăvoie nostră, de nime névoiţ(i), nici înpresuraţ(i), am vândutu a nostră dereptă ocină şe moşie den stâlpul lui Bélei, a şes(a) parte, giupânesie Şoldănése, dereptu 15 lei, şe-n tocmala nostră au fostu, era aceşte omeni buni ce-s mai sus scriş(i); şe să aibă dumiei a-şi face şe direse dumneşte, că să să ştie.

Simion[5]; Gligorie[5]; Гєѡргиє Кѹкоранѹл искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Запис на нѣкиχ части за wтн(и)нѵ wт Дwнличѣни („† Zapis pe nişte părţi de ocină din Dolnicéni") <şi două din sec. al XVIII-lea>: Cut(ul) Saftei Şoldănes(ei); 65 lei acest zapis au vândut Saftii Şoldănesăi, <în continuare de altă mână>: din Dolniceni, făr(ă) velet <şi o semnătură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXX/64. Orig., hârtie difolio, două amprente digitale şi patru sigilii inelare: trei octogonale, din care unul are în câmp un scut heraldic încărcat cu slovele numelui: „Ursu", altul un scut heraldic încărcat cu o cruce dispusă într-o semilună, iar al treilea este neclar, şi un sigiliu oval, având în câmp un scut heraldic, cu o mobilă neclară.

Datat după doc. de întărire, din 1646 (7154) iunie 19.

---

[1] Ultimele trei litere din cuvânt au fost scrise peste altele.
[2] Greşit, în loc de: „Brătenul".
[3] Greşit, în loc de: „Brăteni".
[4] Omis.
[5] Amprentă digitală.

413 1646 (7154) iunie 19, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими волѣри, великиχ и малиχ, Тофан, с(ы)нъ Станка, и съ внѵк емѵ Хилчѣ, с(ы)нъ Исак, по иχ доброи волѣ, неким непонѵжденни а ни приселовани, и продали иχ правда wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на елико с(ѧ) изберет част им wт село Долничѣни, что ѵ в(о)лост Дороχоюскомѵ, что wни имали wт на дѣд иχ Крецѵл вът(ав), wт ватрѹє село, и wт полѣ, и wт став, и wт царинѹ и wт вес приχод. Та wни продали кнѣгинны Сафти Шолдънѣси, радї двадесѣт талери сребръныχ.

И wт том, тиж(є) прїидє прѣд нами и прѣд нашими волѣри Гафтона, дочка Индроник Харло, внѵка Бълможел, по еи добра волѣ, неким непонѵжденна а ни приселованна, и продала своа правда wтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на елико изберет част дѣд еи, Бълможел, wт тогож(є) село

www.dacoromanica.ro

выш(є) писанним, ѡт ватрꙋє село, и ѡт полѣ и ѡт вес приход, елико изберет ѡт вес хотар. Та ѡна продала кнѣгини Сафти Шолдънѣси, выш(є) писанна, радї пет на десѣт талери сребръных.

И тиж(є), прїиде прѣд нами Келсїѧ, дочка Горчи, и съ с(ы)нови еи, по еи добра волѣ, неким непонѵжденна а не приселованна, и продала своѧ праваа ѡтн(и)на и кꙋпежнна ѡт половина ѡт тогож(є) село ѡт нижнаа половина ѡт петаа част петаа част, ѡткъ полѣ, что ест еи праваа за дѣдн(и)на. И тиж(є), ѡна продала десѣтаа част ѡт тогож(є) село, что било еи кѵпежнна ѡт един брат им, и тиж(є), шестаа част ѡт стлъп Белѣи, ѡт тог(о) село, что било еи кѵпежнна ѡт един брат им, ѡт ватрꙋи село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѵ, и ѡт став и ѡт вес приход. Тѣх ѡнна продала, пак кнѣгинни Сафты Шолдънѣси, радї петдесѣт талери сребних.

И ѡт том, тиж(є) прїидоше прѣд нами Симиѡн и брат єг(о), Глигорїє, с(ы)н(о)ве Никоаръ, и такождере ѡни продали свои праваа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на шестаа част ѡт стлъп Белѣю, ѡт тогож(є) село, тиж(є) кнѣгини Шолдънѣси, радї петдесѣт талери сребних.

И ѡт том, тиж(є) прїиде прѣд нами Глигорїє, с(ы)нъ Дѵмитрѵ Быдивиꙋл ѡт Хоткъѵци, по єг(о) доброю волю, и продал своа права ѡтн(и)на и кѵпежнна, елико с(ѧ) изберет, част Марики, ѡт село Врътѣнни, ѡт тогож(є) в(о)лост Дорохоинскомѵ, что было емѵ праваа кѵпежнаа ѡт Лѵка и ѡт с(ы)нъ єг(о), Меделѣн. Та ѡн продал, тиж(є), кнѣгини Сафти Шолдънѣси, радї тридесѣт талери сребних, ѡт ватрꙋє село, и ѡт полѣ и ѡт вес приход.

И платил им ꙋсе исплънна, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Тѧм радї, како да бъдет кнѣгинни Сафти Шолдънѣси и с(ы)н(о)ви еи м(и)л(о)стї и ѡт нас правы ѡтн(и)ны, и викѵпленїи, и ꙋрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

Пис(а) ꙋ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд, юни ѳї д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Tofan, fiul Stancăi, şi cu nepotul lui, Hilcea, fiul lui Isac, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea lor din satul Dolnicéni, ce este în ţinutul Dorohoiului, ce au avut ei de pe bunicul lor, Creţul vătaf, din vatra satului, şi din câmp, şi din iaz, şi din ţarină şi din tot venitul. Pe aceea au vândut-o cneaghinei Safta Şoldăneasa, pentru douăzeci de taleri de argint.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Gaftona, fiica lui Andronic Harlo, nepoata lui Bălmojel, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege din partea bunicului ei, Bălmojel, din acelaşi sat mai sus scris, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul, cât se va alege din tot hotarul. Pe aceea a vândut-o ea cneaghinei mai sus scrise, Saftei Şoldănései, pentru cincisprezece taleri de argint.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Chelsiia, fiica lui Gorcea, şi cu fiii ei, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni şi nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din jumătate din acelaşi sat, din jumătatea de jos, a cincea parte din a cincea parte, dinspre câmp, cei îi este dreaptă de dedină. Şi de asemenea, ea a vândut a zecea parte din acelaşi sat, din stâlpul lui Dumşea, ce i-a fost cumpărătură de la un frate al ei, de asemenea a şasea parte din stâlpul lui Bolea, din acelaşi sat, ce i-a fost cumpărătură de la un frate al ei, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din iaz şi din tot venitul. Acelea le-a vândut ea, iarăşi cneaghinei Saftei Şoldănései, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Simion şi fratele lui, Gligorie, fiii lui Nicoară, şi, de asemenea, au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din stâlpul lui Bolea, din acelaşi sat, de asemenea cneaghinei Şoldănesei, pentru cincisprezece taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră, Gligorie, fiul lui Dumitru Bâdiviul din Hotcăuţi, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, cât se va alege partea Maricăi din satul Brăteni, din acelaşi ţinut Dorohoi, ce i-a fost dreaptă cumpărătură de la Luca şi de la fiul lui, Medelean. Aceea a vândut-o de asemenea cneaghinei Saftei Şoldănesei, pentru treizeci de taleri de argint, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul.

Şi le-a plătit totul deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să fie cneaghinei Saftei Şoldănései şi fiilor milostivirii sale şi de la noi drepte ocini, şi cumpărături, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7154 <1646>, iunie 19 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXXI/6. Orig. slavon, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad., din 1718 martie 1, de Pavăl cămăraş.

Ibidem, LXXXVI/31 (copie după trad.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/413 (foto după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1916, p. 89 (rez. după orig.); Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 292, nr. 6 (menţ. cu data de lună: iulie).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, беликими и малими, Лариѡн дїакон ѡт Рътещи и съ с(ы)н(о)ве єго, Їѡнашко и Геѡргицѫ, и дъщери єго, Алеѯандра, и Анна и Тодоска, никим непонꙋждени а ни присиловани, нъ по их доброю волю, и продали их правaa ѡтн(и)нꙋ и дѣднинѵ, тридесѣт ниви ѡт село Ꙋнгꙋраши, ѡт волѡст Нѣмцꙋ. Тоє продали нашемꙋ вѣрномꙋ и почтеномѵ болѣринѵ, Тодерашкови великомѵ логофетѵ, радї тридесѧт ле(ѵко)ви бити.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ꙋвидѣхом междꙋ ними добро волнѵю тѡкмеж(є) и исплънѵю заплатѵ, тих виш(є) писанїи п(и)н(ѣ)ѕи, л҃ ле(ꙋко)ви бити, въ ръки Лариѡн дїꙗкон, а ми и ѡт нас дали и потвръдили єсми нашемꙋ вѣрмомꙋ и почитеномꙋ болѣринꙋ, Тодерашкови великомѵ логофетѵ, на тих тридесѧт ниви, съ въсем доходом, де єст ємѵ и ѡт нас правaa ѡтн(и)на, и дѣднина, и ꙋрик, и потвръжденїє за кꙋпежно, непоколѣбимо николиж(є), на вѣки.

И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листѡм г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ꙋ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд юни к҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Ꙋрѣке дворник <m. p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Larion diacon din Răteşti şi cu fiii lui, Ionaşco şi Gheorghiţă, şi fiicele lui, Alexandra şi Anna şi Todosca, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, treizeci de pământuri din satul Unguraşi, de la ţinutul Neamţului. Aceasta au vândut boierului nostru credincios şi cinstit, Toderaşco mare logofăt, drept treizeci de lei bătuţi.

Deci domnia mea, dacă am văzut între ei de bunăvoie tocmeală şi deplină plată, acei mai sus scrişi bani, 30 lei bătuţi, în mâinile lui Larion diacon, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit, Toderaşco mare logofăt, pe acele treizeci de pământuri, cu tot venitul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi dedină, şi uric şi întărire pentru cumpărătură, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Suceava, în anul 7154 <1646> iunie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

Uréche vornic <m. p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXXI/13. Orig. slavon, hârtie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

www.dacoromanica.ro

415 1646 (7154) iunie 20

O parte nealeasă din moşia Cruhlicu, cu carte, din 7154 <1646> iuni(e) 20, a domnului Vasili v(o)i(e)vod, dată lui Vasâli şi fratelui seu, Pătraşcu, pentru o parte din numita moşie, ce-au avutu cumpărătură de la Dudul din Cruhlic.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DLXXXIX/26. Rez. într-o copie a unui act, dat de Divanul Moldovei, pentru părţi de moşie, din ţinutul Hotin, ale lui Miron Grierosu.

416 1646 (7154) iunie 20

În orighinal, zapis de împărţala urmată între Nastasiea şi surorile ei, Chelsiea, Mărica, cu fratele lor, Onofreiu, ficiorii Tetienii, nepoţii lui Mătieaş logofătul, şi între vărul lor, Gavrilaş Sculeş, după care s-au venit Nastasii cu ai săi trei părţi, iar lui Sculeş s-au venit a patra parte din tot satul Buscăteni.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc, dosar 259/1841, f. 7. Rez. în „Actul de localnică cercetare", întocmit pentru hotarul moşiei Rădeni, din ţinutul Botoşani, la 26 noiembrie 1841.

417 1646 (7154) iunie 20, Focşani

† Adecă eu, Pinteleiu, vornicul de Ţara Mulduvei, de ţinutul Bârladului, de pre Tutova, şi frate-mieu, Gavril, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, ca s(ă) fie de mar(e) credinţă la mâna dumnealui jupânul Pan(ă) pă[r]harnicul, cum să să ştii că am vândut dumnealui, de a noastră bun(ă)voie, de nime nevoit, nici înpresurat, un ţigan, pre nume Măteiu, drept treidzăci de galbini, bani gata.

Pentr-acéia, ca să fie dunealui moşie neclătită, în véci.

Şi la ceastî tocmal(ă) a noastră s-au prilejit mulţi boiari dintr-amândoao ţărăl(e), di pri margin(i), la Focşani, anume: Manea vamăşul din Focşani dispre Mulduva, şi Dimitraşco vamăşul di acol(o), şi Machidon, с(ы)нъ Ghiorma ot Bărhiaci, şi Gligorie vătavul di Cârligi, şi Petco, брат Pârvul vătăman ot Focşani, şi Nicula Grecul ot tam, şi Andreiu vornicul di Sasul, fratili lui Iordach(i) căpitan şi Sultan vătavul. Deci noi, aceşti boiari ce mai sus sîntu scrişi, văzându di bun(ă)voie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, pusu-ne-am toţi piciţil(e) şi iscălituril(e).

Şi eu, Dumitraşco Damiian, писал да с(ѧ) знаєт.

Пис(а) ꙋ Фокшани, юн(иє) к҃ <20>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>.

† Μανος μαρτιρας[1]; † Gavril, брат Pintili dvornic; † Gligorie văt(av); † Necula Grec(ul); † Sultan văt(av); † Machidon Ghiorma <m. p.>; † Φοτις μαρτιρας[2]; † Εγο, ...[3] λετας μαρτιρας[4] <m. p.>; † Ιωανις Μιηαλις μαρτιρας[5] <m. p.>; Stro<e> post(elnic), брат Badea căpitan de Comani, mărturie; † Ursul[6]; † vătămanul Pătru; † Eu, Dumitraşco, ficiorul lui Chiril, înc(ă) m-a

www.dacoromanica.ro

prilijit într-acestă tocmală; † Vugna[7]; † Igânat; † Afâtudur; † Bundri; † Ionaşcu; † Andreica.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Brâncoveni şi Mamu – Ţara Românească, XXII/10. Orig., hârtie (30,5 × 22 cm), filigran, şase sigilii inelare aplicate în fum, două octogonale, două ovale şi două rotunde, cu animale şi păsări în câmp (două au imagini schematice ale unor oameni) şi nouă amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/417 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: „Revista Istorică Română", V-VI, 1935-1936, p. 315 (menţ.); *Catalog*, II, nr. 1886, p. 370 (rez. după orig.); Potra, *Contribuţii la istoricul ţiganilor*, p. 56, nr. 1; *DRH*, B. Ţara Românească, XXXI, p. 230-231, nr. 205 (orig.).

---

[1] Manos martor.
[2] Fotis martor.
[3] Neclar.
[4] Eu, ...letas, martor.
[5] Ioanis Mihalis martor.
[6] Urmează şi semnătura în greceşte: † Εγο, Ουρς („† Eu, Urs").
[7] Aşa în orig.

418 <Înainte de 1646 (7154) iunie 22>

† M(i)l(o)stive şi luminate doamne, să fie măria d(o)mn(ii) tal(e) sănătos. Dăm ştire măriei d(o)mn(ii) tal(e), ca domnului m(i)lostiv, fost-au cinstită învăţătură mării d(o)mn(ii) tale pre dumnealui logofătul să trimaţă un oamu al d(u)mn(i)sale cu cinstită cartea mării d(o)mn(ii) tale pentro o pâră, ce-au avut Ştefan Boul cliucériul înainte mării d(o)mn(ii) tale, cu Negoeştii pentro hotarul Dăvidénilor şi a Strâmbilor cu a Negoeştilor. Dumnealui, logofătul, socotit-au şi ne-au alcs pre noi şi ne-au mânat cu cinstită cartea mării d(o)mn(ii) tale. Noi am mărsu acolo şi am strânsu oamneni buni şi bătrâni, de în mégiiaş(i) de pren pregiur den dou ţinuturi, şi pre ceia oameni ce-au mai socotitu acel hotar cu cinstită cartea mării d(o)mn(ii) tale, m(i)l(o)stive doamne.

Déci am mărsu şi am socotitu cum au fost spunidu semnle în uricul lor şi am luatu de unde au început semnele hotariului, de la o movilă săpată în ţărmurile Văii Albe, despre Leuteşti, şi acolea au şi piiatra pusă de moşii lor. De-acolea, am scos trei oameni bătrâni, anume, pre Toader Hăţag de în Belceşti, şi Ionaşco Harguţul den Totoeşti şi Tănasie Darciul den Leuteşti să ne poarte pre unde spun semnele uricului. De-acolea, ne-au mânat uricul direptu în sus la altă movilă săpată şi acolo s-au aflatu alta piiatra pusă de moşii lor, de-acolea direptu în margine dumbrăvii şi în margine dumbrăvii, iar s-au găsitu piiatra pusă de moşii lor, den margine dumbrăvii ne-au mânatu semnele uricului direptu în sus despre Totoeşti în margine dumbrăvii, la altă movilă săpată, iar Negoeştii au dzis: blemaţi, că mai avém în alte pietri mai în lontru în pădure. Noi n-am vrut să mărgem, deacă n-au spus în uric acéle semne.

www.dacoromanica.ro

Apoi, noi am socotitu cu acei oameni cu toaţi şi am mărsu să védem acéle pietri şi am aflatu o piiatra pusă cu hicléşug de curundu, după socotinţă celor oameni ce-au socotit cu cinstită carte mării d(o)mn(ii) tale ceia de întăi, şi o am cercatu şi am tras de iarbă, iarbă s-au luat cu brazdele pro(a)spăte nevendecate, şi au fost piiatra, a patră parté de o răciniţă, pusă de dou-trei dzil(e). Şi am întrebatu pre oameni bătrâni, carii au socotit întăi, fost-au aceea piiatra au n-au fost? Iar ei au mărturisitu cu sufletel(e) sale că n-au fost, nici o au arătatu neme atunce. Aşijdere, am scos cei trei oameni bătrâni, ce ne-au purtatu pre sămnele uricului, să giure cum au fost pusă acéia piiatra deodată cu céle pietri şi n-au vrut să giure, nici ei, nici alţii. Déci noi, toaţi câţi am fost acolea, am socotit că au fost acea piiatra pusă fără de ispravă şi am purces de în margine dumbrăvii pre semnele uricului direptu în sus despre Totoeşti în margine dumbrăvii, la altă movilă săpată.

Pentr-acéia, m(i)l(o)stive doamne, am socotitu cu aceşti oameni buni şi bătrâni şi den semnel(e) uricului lor şi am pus întăritură semnelor, alte pietri, să nu să poate tăgădui: 1 piiatra am pus în margine unei desimioare, înprotivă pietrii ce iaste în margine dumbrăvii despre Leutéşti şi înprotivă movilei săpate, ce iaste în sus în margine dumbrăvii despre Totoeşti; alta piiatra am pus în margine desimii, înpotrivă ceii petri despre Leuteşti şi înprotivă movilei ceii săpate despre Totoeşti; 1 piiatra s-au pus în movilă săpată în margine dumbrăvii, iar despre Totoeşti.

Şi am pus ceasta întăritură, m(i)l(o)stive doamne, cu aceşti oameni buni, şi bătrâni, şi tineri şi mégiiaşi, de pre înpregiur cu toaţi, carii i-am strânsu cu cinstită carte mării d(o)mn(ii) tale la iasta socotinţă. Şi anume au fost, m(i)l(o)stive doamne, robii mării d(o)mn(ii) tale: Păcurar de în Veréşéni, şi Toader Harcul ot tam, şi Ursu tij, şi Pătraşcuţă den Mirăslăveşti, şi Pătraşco ot tam, Vasilie Borşea şi Ion den Dubruleşti, Vasii şi C(â)rstea den Borceşti, Gligorie şi Nacul den Uscaţi, Costantin Holbură den Ţibucani, şi Vasilie ot tam, Vasilie den Podlogéni şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni. Şi cum am aflat cu sufletéle noastre şi am socotitu, aşea dăm ştir(e) mării d(o)mn(ii) tale, m(i)l(o)stive doamne.

Măriia d(o)mn(ii) tale vei face cum va fi mila mării d(o)mn(ii) tale. Să fie măriia d(o)mn(ii) tale sănătos.

† Robul mării d(o)mn(ii) tale, Coste den Călineşti, dau ştire mării d(o)mn(ii) tale, m(i)l(o)stive do(a)mne.

† Eu, Miron den Ţibucani, încă m-am prilejit, le[1] cest hotărât.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Cărţi de mărturie cându ne-am pârât cu Negoiaşti(i) <şi una din sec. al XVIII-lea>: Mărturie pent<ru> hotar(ul) David<enilor>, de la Coste din Călineşti şi Miron din Ţibucani.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, XXXVII/16. Orig., hârtie difolio (33,5 × 21,5 cm), filigran, cinci sigilii inelare, trei octogonale şi două rotunde, aplicate în cerneală, având în câmpuri decoruri geometrice.

Idem, Doc. istorice, DXI/25 (copie).

Idem, Manuscrise, nr. 628 (Condica Asachi), f. 247 v. – 248 (rez.); idem, Mănăstirea Neamţ, XXXVI/22 (menţ.); idem, Achiziţii Noi, MMCMV/5, nr. 1 (rez.).

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/418 (foto după orig.).

Datat după doc. următor, din 1646 (7154) iunie 22.

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1887, p. 370-371 (rez. după orig.). Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1647 (rez. după rez. din Colecţia Achiziţii Noi).

---

[1] Greşit, în loc de: „la".

419 1646 (7154) iunie 22, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle boiarinul domniei méle, Ştefan Boul ce-au fost cliucér, de s-au jeluit pre sat pre Negoeşti, dzicându că au întrat Negoeştii preste uric în hotarul Dăvidénilor şi a Strâmbilor şi preste o mărturie ce-au avut de la oameni buni, cum s-au fost ei tocmit de bunăvoie, dinaintea acelor oameni buni, cum să nu mai între ei în hotarul Dăvidénilor şi a Strânbilor, ce să ţie Negoeştii până în marginea dumbrăvii, cum le spune uricul, şi din marginea dumbrăvii direptu în sus la movilă săpată, în marginea dumbrăvii, despre Totoeşti.

Deci Negoeştii, apoi, nu s-au ţinut de acea tocmală, ce s-au sculat de au luat nişte fânu, ce l-au fost cosit oamenii cliucériului Boului, pre locul Dăvidénilor şi a Strâmbilor, preste tocmală şi preste uric, ce spune în sémne de la Alexandru vodî cel Bătrân.

Deci Ştefan Boul şi cu Negoeştii, depreună au venit de s-au pârât iară de faţă înnaintea domnii méle, şi s-au lepădatu Negoeştii şi de acea mărturie, şi au dzis că acea mărturie au făcutu-o Boul cliucériul cu diiacii săi, iară megiiaşii nu ştiu nice unii de acea mărturie.

Deci domniia mea am învăţat să facă cartea domniei méle la o slug(ă) domnească, să socotească cu oameni buni cu sufletel(e) lor, ştiu ei de aceea mărturie, ce au fost făcutî întăiu, au nu ştiu? Deci au mărsu acolo şi au socotitu şi au aflat că au fostu adevărată acea mărturie şi au fost socotitu pre cum le spune uricul nostru.

Iară Negoeştii nu s-au ţinut nice de acéia. Ce, de iznoavă am datu învăţătură a lui nostru credincios şi cinstit boiarin, lui Toderaşco logofătului celui mare, şi au trimis un om a dumisale, anume, pre Coste de Călineşti, să caute cum spune acel uric a Negoeştilor, şi să caute cum au înblat şi acei socotitori, ce-au socotit întăiu, şi să întrébe şi de aceea mărturie, fostu-o-au făcut ei au fostu-o-au făcut cliucériul Boul fără ştirea lor? Deci toţi au mărturisitu înnaintea lui Coste, omul dumisale a logofătului celui mare, cum acea mărturie au fost făcută de dânşii şi cu ştirea lor, şi au fost înblat şi ei precum le-au fost spuindu uricul: direptu în marginea dumbrăvii, şi acolo au şi piiatră pusă de moşii lor, de acolo direptu în sus la o movilă săpată, în marginea dumbrăvii despre Totoeşti.

www.dacoromanica.ro

Deci, deacă au strânsu oameni buni, megiiaş(i), şi au socotitu de iznoavă cu acei oameni buni şi iară aşea au aflat cum au fost socotitu cei dintăiu şi ceia al doile rând, cum au fost aflat aceia aşea au aflat şi Coste cu acei oameni buni, precum le-au spus uricul lor. Şi au mai aflat şi o piiatră pusă de dânşii cu vicleşug, pusă de doao trei dzile, deci o au lepădat, deacă s-au aflat pusă cu vicleşug, şi au pus Coste încă trei pietri: una într-acea movilă săpată despre Totoeşti, altă piiatră au pus între movila despre Totoeşti şi între cea piiatră din marginea dumbrăvii den ...[1] <de>[1]ci una au pus în marginea desimei din <gios>[1], alta în marginea desimei din sus.

Deci Negoeştii au rămas dena<intea>[1] domniei méle şi din toată légea ţărăi, iară Ştefan Boul clucériul s-au îndreptat şi ş-au pus fierâia în vistiiariul domniei méle. Deci să n-aibă a să mai pârî de aiasta pâră, nici dănăoară, preste cartea domniei méle.

Iară cine va mai scorni pâră, să fie de gloabă cincidzeci de boi.

Тоє пишєм г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак да нє бъдєт.

Ꙋ Сѵчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юни кв <22>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, XXVII/15. Orig., hârtie difolio (45,5 × 29,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat (hârtia timbrului sigiliului a fost tăiată dintr-un alt act, deoarece pe ea se poate citi cuvântul: <p>ăharnicul), având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voicvod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, XXXVI/22, nr. 12 (rez.); idem, Manuscrise, nr. 628 (Condica Asachi), f. 248 (rez.); idem, Doc. istorice, DXI/4 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Manuscrise, nr. 1855, f. 62 r.-v. (rez. din 7254 <1745> în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistiernic); ibidem, CXLVII/1, f. 6 şi CDXVI/45 (menţiuni).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/419 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1888, p. 371 (rez. după orig.).

420 1646 (7154) iunie 22, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б<ожїю милостїю, господаръ>[1] Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих, сл<ѹга наш>[1] Симиѡн Брощок кыхаѧ за д(а)раб(ани), и съ Анд<реи и съ> жителници єг(о), Аѯинїѧ, былаа робенна за тѵрски, д<ъща>[1] стараг(о) Брощок, и съ Аврам калѹгер ѡт м(о)н<асти>[1]раг(о), что сѣ именѹет Византїѧ, что на рѣцѧ Везеѹ<ци>[1], ѹ в(о)лост Пѹтенскои, и тѣгали за лици прѣд на<м>[1]и съ м(о)л(є)бници нашим, калѹгери ѡт

www.dacoromanica.ro

с(вѧ)таа м(о)н(а)стир, <го>[1]лемїи Пѫнгъраци, гдеж(е) ест храм С(вѧ)т(а)го и Славнаг(о) Велико М(ъ)ч(и)ника Димитрїе, радї тоа монастир(с)к<а вы>[1]ш(е) писанна, Византїѧ, рѣкѫщи слꙋга наш Симиѡн Брощок кихаѧ и съ [въ] людї емꙋ выш(е) <писан>[1]им аж(е) тоа монастир(с)ка, Византїѧ, ест сътворенна за нѣких племен<ици> ...[1] подобает им дръжатї. А м(о)лебници <н>[1]аш калꙋгери ѡт с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Пангараци, ѡни тако ѡтвѣщал <прѣд>[1] нами како тое с(вѧ)тое м(о)н(а)стир(с)ка, Византїѧ, ест им даала за тог(о) ктиторы ...[1]ѡни сътворила, на имѣ Иѡан Брощок калꙋгер, како да бꙋдет ѡна метох <на>[1] тоа лавра и м(о)н(а)стира выш(е) писанним Пѫнгъраци, почто Иѡан Брощок калꙋгер <быст>[1] ѡн за пострег ѡт тое с(вѧ)том м(о)н(а)стир.

Ино г(о)сп(о)дств(а) ми и съ вес Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) ми съ<н>[1]дом на них и тако ѡбрѣтохом съ истинною како не имает Симиѡн Брощок кихаѧ, и съ Андреи, и Аѯанїѧ и Аврам калꙋгер ни едино трѣбꙋ съ тое м(о)н(а)стир(с)ка, <В>[1]езантїѧ, нъ възѣли ѡни без нѣкое дѣло. Таж(е), ѡни зостали ѡт прѣд нами <ѡт ве>[1]с закѡн земскои, а м(о)л(е)бници наш калꙋгери ѡт с(вѧ)таа м(о)н(а)стир Пангараци, ѡни ꙋправили ѡт <прѣд нами>[1] и прѣд нашими болѣри.

Тѧм радї, ѡт силѣ напрѧд да имает ѡни ...[1] <съ>[1] вес приход, и да н<е имает>[1] наи тѣгатї ради [г(о)сп(о)дств(а) ми, Къръимам быв питар][2], ради <сїѧ>[1] [тѣж(е), николиж(е), на вѣки вѣчнїи][3].

И ин да с(ѧ) не ꙋмишает.

[Пис(а)][3] ѵ С>[1]ѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) *з͡рнд, м(ѣ)с(ѧ)ца юни, к͡в д(ь)н(и).

[Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m.p.>][3].

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, sluga <noastră>[1] Simion Broştoc, chihaia de darabani, şi cu Andrei <şi cu>[1] soţia lui, Axiniia, care a fost roabă la turci, fiica bătrânului Broştoc, şi cu Avram, călugăr de la mănăstirea ce se numeşte Vizantiia, ce este pe râul Vezeuţi, în ţinutul Putna, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire, numită Pângăraţi, unde este hramul Sfântului şi Slăvitului şi Mare Mucenic Dimitrie, pentru acea mănăstire mai sus scrisă, Vizantiia, spunând sluga noastră Simion Broştoc chihaia şi cu oamenii lui mai sus scrişi că acea mănăstire, Vizantiia, este făcută de nişte rude ...[1] se cuvine lor să o stăpânească. Iar rugătorii noştri de la sfânta mănăstire Pângăraţi, ei aşa au arătat <înaintea>[1] noastră că acea sfântă mănăstire, Vizantiia, le este lor dată de acei ctitori ...[1] a făcut, anume Ioan Broştoc călugăr, ca să fie ei metoh acea lavră şi mănăstire mai sus scrisă Pângăraţi, pentru că Ioan Broştoc călugăr, el a fost de postrig din acea sfântă mănăstire.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea şi cu tot Sfatul domniei mele i-am judecat pe ei şi astfel am aflat cu adevărat că nu au Simion Broştoc chihaia, şi cu Andrei, şi cu Axiniia şi cu Avram călugăr nicio treabă cu acea sfântă mănăstire, Vezantiia, ci au luat ei fără nicio treabă. De asemenea, ei au rămas dinaintea noastră <din toată>[1] legea ţării, iar rugătorii noştri călugării de la sfânta mănăstire Pângăraţi, ei s-au îndreptat <dinaintea noastră>[1] şi înaintea boierilor noştri. Pentru aceea, de acum înainte să aibă ei ...[1] cu tot venitul şi să nu mai aibă nici un amestec pentru [domnia mea, Cărăiman fost pitar][2] <această>[1] [pârâ, niciodată, în vecii vecilor][3].

Şi altul să nu se amestece.

[Scris] la Suceava, în anul 7154 <1646>, luna iunie, 22 zile.

[Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>][3].

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCLXXVIII/144. Orig. slavon, hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

O parte (a noua) din acest interesant document, care cuprinde o mică parte de text, semnătura marelui logofăt şi sigiliul domnesc, a fost pusă, la restaurare, la un alt doc., fără dată (o judecată dintre Vasile Caraiman pitar şi mănăstirea Râşca), păstrat la ibidem, CCLXXVIII/143, iar partea corespunzătoare din acest din urmă document, care nu cuprinde decât un text scurt (fără semnătura logofătului şi fără sigiliul domnesc) a fost pusă la doc. de mai sus. Astfel, a rezultat un doc. fără nici-un semn de validare, ceea ce, dacă nu am fi observat „schimbul", ar fi dus la concluzia că doc. din 22 iunie 1646 ar fi fals.

---

[1] Rupt.

[2] Text care aparţine altui doc. (vezi comentariul).

[3] Text curpins în partea de doc., care a fost pusă la actul de judecată domnească pentru pricina dintre Vasile Caraiman şi mănăstirea Râşca.

421 — 1646 (7154) iunie 22

Alt zapis, din 7154 <1646> iunii 22, de la Gaoa den Şendreni, nepotul seu, Mire, şi mătuşă-sa, Sorca, cu care au vândut comisului Bălan a trie parte din a patra parte a acestui sat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Cnejiei Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

422 — 1646 (7154) iunie 26, Petrileşti

† Adecă eu, Bejan, feciorul lui Iosip, nepotul Cozmei, st<r>[1]enepotul lui Ţigan din Verşeşti, scriu şi mărturis<e>[1]sc, eu singur pre men(e), cu acest zapis al mieu cum <e>[1]u, de a mea bunăvoie, de nime silit, nici asupr<it>[1], de a mea

www.dacoromanica.ro

bun(ă)voie, am vândut a m<ea p>[1]arté de ocin(ă) din sat din Comani[2], care parte au fost cumpărătură strămoşu-mieu, lui Ţigan, din partea Vlădicăi. Deci eu o am vândut dumisale, Gligorcei lui Ursu din Petrileşti, dereptŭ 17 taler(i), bani buni.

Şi cându am făcut această tocmal(ă) au fost dennaintea lui Ştefan Poinici[3] din Bereşti, ş-a lui Arpentie din Petrileşti, şi a lui Todosie calugher de la mănăstirea de Tazlău, ş-a lui Simion Pepelea ot Petrileşti, ş-a lui Ionaşco Pepelea de <a>[1]colea, ş-a lui Macsin din Măgereşti, şi dennaintea lui Vasilie Nacşul din Moşeteşti ş-a lu<i>[1] Costantin de acolea. Deci noi, toţi aceşti oameni carii sintem scrişi într-acest zapis, deac-am vădzut de a lor bun(ă)voie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, noi încă de la noi, de noi, i-am făcut dumisal(e) Gligorcei această scrisoari să-i hie dumisal(e) Gligor<c>[1]ei această cumpărătur(ă) şi moşie în toate părţile, cu fânaţe, cu vad de moar(ă) şi cu t<ot>[1] venitul.

Şi, mai pre mar(e) credinţă, <ne>[1]-am pus şi peceţile noastre şi iscăliturile să-i hie de credinţe şi să-ş(i) fac(ă) şi ispisoc domnescu de pre acest zapis de la noi, да с(ѧ) знает.

Ꙋ Петрилещи, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>, юние кѕ <26> д(ь)м(и).

Аз, Василїе Накшѵл, искаχ <m. p.>.

† Theodosie <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMDCCLVIII/2. Orig., hârtie (31,6 × 19,7 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă hârtie, trei sigilii inelare, două rotunde şi unul octogonal, aplicate în cerneală, având în câmpuri animale, şi două amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/422 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1889, p. 371 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1648 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

[2] Numele satului adăugat pe margine; primele două litere au fost modificate din altele.

[3] Aşa în orig.

423 1646 (7154) iunie 26

Zapis, din 7154 <1646> iunii 26, de la Căzacul din Şăndreni, cu care au vândut comisului Bălan a şasa parte din a patra parte a acestui sat.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLVIII/20. Rez. într-o copie a unui act dat de Divanul Moldovei pentru moşiile din ţinutul Hotin ale lui Theodor Balş spătar.

424 1646 (7154) iunie 28

Noi[1] Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldav[v]ăiei. Iată au vinit înainte noastră şi înainte boierilor noştri, a mari şi mici, sluga noastră

www.dacoromanica.ro

Costandin Stârce biv pârcălab di Hotinu <şi>[2] au arătat înnainte noastră un zapis de la oamini buni şi bătrâni, megieşi di pin pregiur, anumi de la: Costandin Drăgăşăscul, şi Ştefan Taban, şi Avraam din Lucăceni, şi Gheorghiţă, sân Corotuşcă, şi Mierăuţă, sân Neculaiu Silitrariul, şi preutul Erema din Văscăuţi şi de la alţi mulţi oamini buni, scriind şi mărturisind aşa întru acel zapis, cum că au venit dennainte lor Dumitru Bărbovschi şi giupâneasa lui, Alixandra, fiica lui Grigori Cărotuşcă, nepoată de fiiu a Griacăi, şi strănepoata lui Manoil Pilipovschi, de nime nevoiţ(i), nici siliţi, ci di a loru bunăvoia, ş-au vândut a lor driaptă ocină şi moşăia, din tot satul Bricianii o al patrule parte, cu locu de heleşteu şi di moară pi pârâul Viliei. Pe aceiaşi, ei au vândut-o unchiului său, lui Costandin Stârce pârcălabul, drept 150 de taleri, bani gata, număraţi.

Drept aceia, şi domniea mea, dacă am văzut acel zapis de la acei oamini buni, şi de la noi încă i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, lui Costandin Stârce biv pârcălab de Hotin, pe acesti parti de moşăe, din tot satul Briceanii o al patrăle parti, cu loc de heleşteu şi de moară în pârâul Vâlie, în ţinut(ul) Hotinului, ca să-i fie şi de la domnâe mea driaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Let 7154 <1646> iunie 28.

Însuşi domnul a zis.

Todiraşco vel log(o)f(ă)t.

Din limba sirbască s-au tălmăcit în Iaş(i), la 1806 iulie 31.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXCI/30, f. 35 r. Trad.
Ibidem, CXLVI/7, f. 6 v. (rez.); ibidem, DCCXCI/512, f. 436 v. (rez.).

[1] Greşit, în loc de: Io.
[2] Omis.

425 1646 (7154) iunie 28, Suceava

Copie di pi suretul ispisocului vechi pi serbie de la Vasili voievod, domn Ţării Moldovei, scris de Corlat, în Suceava, din let 7154 <1646> iunie 28.

Precum au vinit înainte noastră şi înainte boierilor noştri, a Moldoviei, a mari şi mici, sluga noastră Gligoraşcu Jora, şi fratele său, Todiraşcu, şi surorile lor, fiii lui Gheorghiţ(ă) Jora biv sulgeriu, şi de nimini sâliţi, nici supriţi, ci de bunavoia lor, ş-au vândut dreapta ocină şi moşie, o a patra parte di satul Sălişte, în ţinutul Hotinului, cari aceia parti au fost cumpărătură tatălui lor, lui Ghiorghiţi Jora, de la frateli său, Ionaşcu Jora, din dires de împărţală ci l-au avut Ionaşcu Jora cu fratili său, Gheorghiţi Jora sulgeriu. Aceia i-au vândut unchiului lui, Costandin Stârci biv pârcălab de Hotin, drept optzăci lei, bani gata, şi treizăci oi.

www.dacoromanica.ro

Şi sculându-se sluga noastră, Costandin Stârci pârcălab, au plătit tot deplin, 80 lei, bani, şi 30 oi, în mânile lui Gligoraşcu Jora şi frăţâni-său, lui Todiraşcu, şi surorile lor, fiii lui Jora biv sulger, dinainte noastră şi dinainte boierilor noştri.

Deci domniia me, văzând întri dânşi această de bună voia lor tocmală şi deplină plată, drept aceia, şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Costandin Stârce pârcălab, aceia a patra parti di sat Săliştea, pentru ca să-i fii şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot vinitul.

Şi altul să nu să amestici.

Însuşi domnul a poruncit[1].

Toderaşco vel logofăt.

De pi sârbii şi limba moldovenească s-a tălmăcit, la anul 1808 iunie 13, de polcovnicul Pavăl u[2] Mitropolii. Întocmai scoasă de pi cei adîvărată.

Cilen[3] Donici; secretari Chiriiac; stolonacialnic[4] Gabur.

După *Moldova*, IV, p. 158-160, nr. 66. Copie şi trad. editorilor în limba rusă.

---

[1] Urmează menţiunea traducătorului: „l(ocul) p(eceţii)".
[2] „la".
[3] „membru".
[4] „şef de masă".

426 **1646 (7154) iunie 28**

† Adec(ă) noi, Mălanca şi Măriia bărbieriţa, mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi înşine, de bun(ă)voia noastră, am vândut casa noastră cu tot locul cât iaste, care loc am cumpărat de la Irimiia dărăbanul, lângă locul ai Ştefăneasă, vândut-am egumănului şi a tot săborul de la mănăstire, de la Hlincea, ce să chima(ă) hramul Svântului Mare Măcenec Gheorghie, vândut-am dereptu treidzăci de galbeni, ca să le fie ocen(ă) şi moşie.

Şi la negoţul nostru şi la datu banilor au fostu vecin(i) den sus şi den gios, bătrâni şi tineri, anume: Alexandre bătrânul, fratele lui Solomon ce-au fostu vornec, şi Agapie, fecior(ul) lui Zot(a) ce-au fostu ...[1], şi Baba Grecul cel bătrân, şi Ştefăneas(a) ce-au vândut locul ei cu casa, aşijder(i) călugărilor, şi Ionaşco Pecioraga, şi Dumitru Grecul bătrânul şi mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare mărturie, pusu-ne-am şi peceţile; cene n-au avut pecéte pus-au dégetele cu cerneal(ă), pentru pecéte, să fie de credinţă.

Şi eu, Gavril cé-am fostu aprod de târgu, am scris, ca să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>, юн(иє) ки <28>.

Аз, Василии бив апрод, искал <m. p.>.

† Şi eu, Gligorcea <a>[1] Axanei, ce-au fostu ...[1], şi Dima Grecul am fostu la adălmaş.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LXXIX/5. Orig., hârtie, filigran, trei sigilii inelare, două rotunde şi unul octogonal, neclare, şi două amprente digitale, aplicate în cerneală neagră.

Ibidem, Ms., nr. 628 (Condica Asachi), f. 47 v. (rez.); ibidem, nr. 644 (Condica Mănăstirii Aron Vodă), f. 15 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/426 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1890, p. 371 (rez. după rez. din ms. nr. 628); Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 405, nr. 330 (rez. după rez. din ms. nr. 628).

---

[1] Omis.

427 1646 (7154) iulie 1

„... A patra parte din Paustova, fără a şesa parte, cu carte, din 7154 <1646> iulie 1, a domnului Vasilie v(oie)vod, dată lui Gheorghe căpitan de curte şi Udrei Gânscă, pe giumătate de sat ce ş-au răscumpărat ei de la Iorga vornic, care o oprisă pentru cheltuiala lui, ce să făcusă la hotărâtura acelui sat ...".

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 119. Rez. dintr-o carte a Divanului Moldovei, din 9 iulie 1808, „privind moşii întregi şi părţi din moşii din ţinutul Hotinului, moştenire de pe neamurile lor, Petriceicu logofăt şi de pe Udre ...".

428 1646 (7154) iulie 4

Mărturia, din 7154 <1646> iulii 4, de la Pătrăşcu Ciogole biv log(o)f(ă)t şi alţii, cum că înnaintea lor un Grigorie Rujan din Costiceni au vândut lui Gava, ficior Bratei, şi fimeii lui, Odochie, nepoată lui Dragotă, o parte din Costiceni, ce-au avut-o de la fecior lui Vasco den Şăndreni, care parte o arată în partea de gios la Vertep.

Arh. Naţionale Iaşi, DLXXXIX/20, f. 1r. – v. Rez. în copia unei mărturii, din 1810 ianuarie 31, a Divanului Cnejiei Moldovei, privitoare la scrisorile unei moşii din ţinutul Hotin.

429 1646 (7154) iulie 5, Suceava

† Adică eu, To<m>[1]a Bilţu şi frate-mieu, Samoil(ă) Bilţu, şi cu toţi fraţii noştri, <feci>[1]orii Candachiei Bilţoaie, şi toţi fraţii noştri, nepoţi Savei Arh...[1], i Andreiaş şi alţi fraţi ai noştri. Aşijdere, şi eu, Dumitraşco Urdzi<că>[1] şi nepotu mieu, Focşea, şi cu toţi fraţi(i) noştri(i), nepoţii Urdzicoaie, şi cu toţi fraţi(i) noştri(i), nepoţi(i) lui Crăciun. Scriem şi <mă>[1]rturisim cu acest al nostru adevărat zapis, cum noi de nime ne<voiţi>[1] i asupr<i>[1]ţ(i), de a noastră <bu>[1]năvoie, ne-am

www.dacoromanica.ro

<în>[2]voit şi ne-am tocmit cu nişt(e) părţi de ocin(ă), de am făcut schimbătură cu Enache Şoldan şi cu femeia sa, Nazariia, fata Măriuţăi, nepoata lui Potârniche; datu-i-am noi a noastre dreaptă ocină şi moşie, ce-am avut la sat la Şofrăceşti, în ţinutul Neamţului, pe Valea Neagră, dintr-a patra parte de sat de Şofrăceşti, a triia parte, însă datu-i-am cu partea lui Toderiţ(ă) şi a frăţâne-său, a lui Ionaşco, ficiorii Îndreicuşei, pentru căci ne-au vândut ei o parte de moşie a noastră din Vârtop.

Deci ca să fie lui Enachi şi femei sale, Nazariei, dreaptă ocină şi schimbătură, din tot locul, cu tot venitul, şi dintr-apă, şi din câmpu şi din pădure, cu tot venitul ce va <fi>[1].

Aşijdere, En<a>[1]chi şi cu a sa femée, Nazariia, datu-me-au noao a lor dreaptă ocină şi moşie ce-au avut Nazariia în sat în Brăneşti, iarăşi în ţinutul Neamţului, dintr-a patra parte de sat de Brăneşti, a triia parte, din tot locul, cu tot venitul.

Şi-n tocmala noastră fost-au: Boul ce-au fostu clucér, şi Damaschin pârcălabul, şi Mirăuţă Potârnichi, şi Miron Bucioc, şi Ştefan Şoldan şi alţi mulţi ficiori de boiari şi oameni buni.

Şi eu, Ionaşco S(o)l(o)m(o)n <am scris>[2].

Ѵ Сѵчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юл(їе) є <5>.

<Дѵ>[1]митрашко Ѵрѕ(и)къ вът(ав) искал <m. p.>.

† Focşea[3].

...[4] искал <m. p.>.

<Pe verso-ul primei file o altă semnătură neclară>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCDXCVII/17. Orig., hârtie difolio, rupt la îndoituri.

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Neclar.

430 1646 (7154) iulie 6, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi a tuturor boiarilor domnii méle, a mari şi mici, Gavrilcea Polschi şi Helcea den Năhoréni, nepoţii şi strănepoţii lui Ion Nahornei, şi Păntelei Tâmpa, şi Solomon ţircovnicul den Botăşéni şi Pascal ce-au fost şoltuz în târg Suceavă, ginerii Mancei şi ai lui Hilip, şi Vasilie, ficiorul Nastasii, şi Sofroniia, şi Nastasiia, şi Vasilie, ficiorul Mancei, şi Măriuţa, şi Solomiia, şi Antemiia, şi Dumitra, şi alt[e] Vasilie, ficiorul lui Hilip, şi Ştefan, şi Simion, şi Nastasie, şi Irina, ficiorii Veselinei, şi alte rude şi săminţii a lor, nepoţii lui Costin, strănepoţii Andreicăi, ş-au pârât de faţă pre slugile noastre,

www.dacoromanica.ro

pre Onciul Iraşcovici ce-au fostu pâ<r>[1]călab, şi pre Gheorghie de Carapciu, şi pre frate-său, Vasilie şi Isac, ficiori lui Miron den Carapciu, şi pre Vlădceştii[2], pre toţi nepoţi(i) şi strănepoţ(ii) Gavrilcei den Năhoréni, şi pre Ionaşco şi Gliguţa, ficiorii Condrei, nepoţii şi strănepoţii Fădorei, şi pre Vasilie şi soru-sa, Dragna, ficiori Odochiei, aşijdere nep<p>[3]oţi şi strănepoţi Fădorei, şi pre Gociul şi pre făméia lui, Ghervasi<ia>[3], fata Odochiei, şi pre sămînţiia lor, nepoţ(i) Zoicăi, toţi strănepoţii lui Roma<ş>[4]co de Bărbeşti, şi pre Anna, fata Tudorei Mărăţinesei, şi pre feciorii ei, Ştefan şi Andreica, <toţi nepoţi>[3] şi strănepoţi Măricăi, şi pre alte sămînţii a lor, şi pre Turcul, nepoţii lui Bilic, şi pre Coman, feciorul Tomcăi, şi a lui ...[5], şi cu alţi fraţ(i) şi rude şi sămînţii a lor, toţi nepoţii lui Roman den Stăneşti, şi strănepoţii Fădorei Drăghicioaie, şi pre Antemie Turietcoaie, fat<a> Solomiei, nepoata Măgdălinei, strănepoata lui Stănil<ă>[3], şi pre toţi nepoţii şi strănepoţ(ii) lui Rugaş şi a Annei, fétei lui Rugaş, dzicându Gavrilcea Polschi şi cu toată sămînţiia lor cum a <î>[3]nblat satul Turiiatca, şi satul Năhorénii şi satul Stăneştii, în patru părţi, pre patru moş(i). Iar sluga noastră Onciul Iuraşcovici şi Antemiia Turetcoaie şi toate sămînţiile lor au dzis cum au ţinut acéle trei sate de moşi, de strămoş(i), tot în trei păr<ţ>[3]i, cum au arătat înnaintea domni(i) méle şi dirése bătrâne de la Bogdan vod(ă), şi de la Iancul vod(ă), şi de la Pătru vod(ă), şi de la Aron vod(ă), şi de la Eremie vod(ă) şi de la alţi domni, întărituri mai dencoace.

Într-acea, domnii mea şi cu tot Svatul domnii méle giudecatu-i-am pre dânşii pre dereptate şi pre derésele bătrâne, cum au ţinut moşii şi părinţii şi ei cu toţii până acmu acéle trei sate, în trei părţi: satul Turiiatca, şi satul Năhorénii şi satul Stăneşti, aşea să ţie şi de acmu înnainte Onciul, şi Antemiea, şi Gociul şi cu toate rudele lor şi sămînţiile, ce-s scriş(i) mai sus.

Şi s-au îndreptat şi ş-au pus herăe, 24 de tal<e>[3]ri în Vistearіul domnii mé<le>[1]. Iar Gavrilcea, şi Hilcea şi cu toate rudele şi sămînţiile lor, ei au rămas den toată légea noastr<ă>[3] şi a ţărăi.

Pentr-acea, de acmu înnainte să nu mai pârască Gavrilcea, nici Hilcea, nici alte rude şi sămînţii pre Onciul, şi pre Antemiia şi pre sămînţiile lor, nici dănăoară, în véci, ce-a<u>[3] dobând<it>[3].

Şi derése ce au fost la dânşii încă s-au lua<t>. Iar, da<că se vor ivi>[4] în vro vréme nescari derése, să nu s(e) creadză, ce să să rumpă, pentru căci sâmtu nederépte.

Ин ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом наш.
Ѹ Сѹчав(а), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юл(ие) ѕ <6>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Дѵмитрашко <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Ispisoc g(ospo)d di la Vasili vod(ă) pi sat(ul) Turiatca, i pe satu Nahoren(i) i Stăneşti, că înblă tot în trii părţi fieştecari sat.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLVI/57 a. Orig., hârtie (43,5 × 29 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat. Cu o copie modernă (CLVI/57 b).
Ibidem, DCCCLXXV/f. 209 v. (rez.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 70-74 (copie, din 1782 septembrie 9, de Gheorghie Evloghie, „posleduită" de Andrei Daşchevici, în Cernăuţi, în 1782 octombrie 26); *ibidem*, p. 120-121 (rez. dezv., în copia unei cărţi de judecată, din 1785 noiembrie 30); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 400 (menţ. după o trad. germ., din 1782, aflată în Arhiva Tribunalului din Cernăuţi); Balan, *Familia Onciul*, p. 42-44, nr. 36 (copia, din 1782, după Codrescu).

---

[1] Omis.
[2] Literele: „lăd", modificate din altele.
[3] Rupt.
[4] Rupt; completat după EDIŢII.
[5] Loc liber.

431 1646 (7154) iulie 6

7154 <1646> iul(ie) 6.

Cart(e) de giudecat(ă) de la Vas(i)lie vodă, ce-au pârât Gligor(i) i Nicolai, ficiorii Tăutului di Cordăren(i), pe Ciogole log(o)f(ă)t, pentru a trie parte de sat de Dumeni, pre Iubăneasa, ...[1], dzicând că li-i cumpărătură a tătâni-său, Teutului, de la Nicorici monah, de la măn(ă)stire <lui>[2] Toader, i Ciogole le-au înpresurat [Ciogoli] moşie. I Ciogole au răspunsu că-i dreapt(ă) cumpărătur(ă) a unchiului său, Balicăi hatmanu. I s-au dat remaşi Teutuleştii şi alte mai scrie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Doljeşti, XXI/10. Rez. într-un „izvodu de scrisorile Dumenilor", din 7265 <1756> octombrie 24, făcut de Toader fost protopop.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

432 1646 (7154) iulie 7, Suceava

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Марика, кнѣгинѧ Тоадер Боснич выв столник, и съ с(ы)нъ еи, Алеѯа дїѩк, по их доброи волѧ, неким непонѵждени а ни приселовани, и продали свои праваа ѡтн(и)на и даанїе, что имал ...[1] ѡт старїи г(о)сп(о)д(а)рї, их четвръта част ѡт село Плопѧни, что на рѧцѧ Сѵчавстѣи, и съ сѵсидї, на имѣ Саѵка, и Герман и съ с(ы)нъ, Микѵл, и съ вес приход. Та ѡни продали нашемѵ вѧрнномѵ и

www.dacoromanica.ro

почтенномѵ болѣринѵ, п(а)нѵ Юрга великомѵ постелник, радї една сто и тридесѣт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добри.

И въстал сѧ ег(о) м(и)л(о)ст(и) та заплатил ѹсе исплънна, тих п(и)н(ѣ)ѕи выш(е) писанним, р҃л ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добри, въ рѹки Марики, кнѣгини Боснич выв столник, и с(ы)нъ еи, Алеѯи дїѩк, ѡт пръд нами и прѣд нашими волѣри.

Ино ми, ꙗко ѹвидѣхом их доброволнное токмеж(е) и исплънное заплатѹ, а мы и ѡт нас ещеж(е) дадохом и потвръдихом нашемѵ вѣрнномѵ и почтенномѵ болѣрин, п(а)нѹ Юргы вел пост(ѧлник), на тоа выш(е) прѣд реченна, четвръта част ѡт село Плопѣнїи, съ мѣст(о) за став, и за млин на рѣцѧ Сѵчавски, и съ сѵсиди и съ вес приход, како да бъдет ег(о) м(и)л(о)ст(и) права ѡтн(и)нѵ и викѵпленїе, съ въсѣм доходом, непорѵшенно николиж(е), на вѣки. И нарѣденїе что ѡни имали на тот село Плопѣни, ещеж(е) дал(и) въ рѵки его м(и)л(о)ст(и).

И ин да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.

Пис(а) ѹ Сѵчѣвстѣи, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца юли, з҃ д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Marica, cneaghina lui Toader Bosnici, fost stolnic, şi cu fiul ei, Alexa diac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi danie, pe care a avut-o ...[1] de la domnii bătrâni, a patra parte din satul Plopéni, care este pe râul Suceava, şi cu vecini, anume: Sauca, şi Gherman şi fiul <său>[2], Micul, şi cu tot venitul. Pe aceea ei au vândut-o boierului nostru credincios şi cinstit, pan Iorga mare postelnic, pentru o sută şi treizeci de ughi, bani buni.

Şi s-a sculat milostivirea sa şi a plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi, 130 de ughi, bani buni, în mâinile Maricăi, cneaghina lui Bosnici fost stolnic, şi ale fiului ei, Alexa diac, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi de la noi încă am dat şi am întărit boierului nostru cinstit şi credincios, panului Iorga mare postelnic, acea mai sus înainte zisă a patra parte din satul Plopeni, cu loc de iaz şi de mori pe râul Suceava, şi cu vecini şi cu tot venitul, ca să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi dresele, pe care ei le-au avut pe acel sat, Plopeni, încă le-au dat în mâinile milostivirii sale.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7154 <1646>, luna iulie, 7 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Ispisoc pre Plopéni, de la Suceavă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXI/129 a. Orig., hârtie difolio (41,5 × 27,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, deteriorat. Cu o trad. făcută de episcopul Melchisedec, la 20 martie 1890.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/432 a, b (foto după orig. şi după trad. din 1890).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 132-133 (trad. editorului, cu reproducerea, în trad. a legendei sigiliului).

[1] Loc liber.
[2] Omis.

433 1646 (7154) iulie 8, Suceava

† Adecă eu, Macrii ce am fost căpitan, şi cu feméia mea, Grăpina, scriem şi mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, ne-a[a]m dat nepoţilor noştri, lui Costantin, feciorul lui Necoar(ă) ce-au fost log(o)f(ă)t, şi nepoatei noastre, Todoscăi, fétii lui Ionaşco Jorăi, cu tot ce avem noi, cu ocine, moşiile noastre şi cumpărături, ce avem împreună: satul Giumătăţénii, partea de moşie şi cumpărături ce să vor alége, şi cu curţi gata, şi cu hăleşteu în Jijiia, şi cu alt hăleşteu în ţarină şi cu toţi vecinii, şi giumătate de sat de Iurieşti, moşie şi cumpărături ce să vor alége, ce sunt în ţinutul Hârlăului, aşijdere şi giumătate de saat de Holovcinţi, cu vecini, şi cu vaad de moar(ă) în Nestru, şi cu hăleşteu în ţarin(ă), ce iaste în ţinutul Sorocei, şi giumătate de sat de Purciuliani, cu doisprădzéce vecini dăn în Zubricéni, carii au fost de loc unii vecini de moşie de Purciuléni, şi cu vad de moar(ă) în Ciuhur şi cu heleşteu în saat, ce iaste în ţinutul Hotinului, care părţi ne sânt nooă moşii şi cumpărături alése de cătră alţi fraţi, şi dooă falci de vie, ce sânt la Feteşti, în Dealul Ciocârliei.

Şi aşijdere eu, singur Macrii, iarăşi le-am dat dooă sălaşe de ţigani, anume Toader, şi cu frate-său, Faan, şi Gavril cu surorile lor, Agafiia şi Gogoia, toţi feciorii lui Măţari, nepoţii Clincei.

Acéstea toate le-am dat nepoţilor noştri, cari mai sus scriem, ca să le fie lor dirépte ocine şi moşii, neclătite în véci, pentru căce i-am luat noi, să ne fie feciori de suflet, până la moartea noastră, şi după moartea noastră să aibă a ne griji ei cum să cade, şi ce va mai rămânea pre urma noastră să fie a lor; nime dentru alţi nepoţi sau dentr-alte semenţii ale noastre întru nemic să n-aibă a să amesteca preste danii noastră. Iar cine să va amesteca să fie triclét şi proclét de 318 O(te)ţi, ce sânt în [vă] Nichei, şi de 12 Ap(o)st(o)lî şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia.

Şi aiasta danie am dat den naintea dumisale Neaniului vornic, şi Moţoc Ghiorghie ce-au fost vornic, şi Ursul vornic, şi Gligorie Pilipovschii vornic de

www.dacoromanica.ro

Poarta măriei sali, lui vod(ă), şi Bejan Balşŭ, şi Nacul Zbiiarea de Cerneşti, şi Tomiţa căpitan, şi Andronic Saca şi alţi mulţi feciori de boiari şi megiiaşi s-au prilejit.

Şi eu, Pătraşco diiacul, am scris, ca s(ă) să ştie.

Pentru credinţa, am iscălit şi ne-am pus peceţili.

V Сѹчав(а), л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юли и <8>.

† Grăpina.

Макри искал <m. p.>.

Аз, Нѣнюл дворник, искал <m. p.>.

Геѡргїе Мѡцѡк искал <m. p.>.

Аз, Vрсѵл, ворник <m. p.>.

† Tomiţa căpitan.

Аз, Бежан Балш, искал <m. p.>.

Аз, Глигорїе Пилиповскїе ворник <m. p.>.

† Аз, Андроник Сака, искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XIV/57. Orig., hârtie (30,5 × 19,5 cm), trei sigilii inelare aplicate în fum şi un sigiliu în cerneală; unul dintre sigilii (al Grăpinei) cuprinde în câmp slovele numelui în ligatură: Грапина („Grapina"), iar altul are în câmp un leu rampant.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 83 r.-v. (copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, într-o condică de documete a familiei Stârcea).

434 <Înainte de 1646 (7154) iulie 8>

...[1] şi cu Solomiéia[ia], scriem şi mărturesim cu a<ceastă>[1] ...[1] m-am datu casele cu locu cu totu ...[1]iaţi şi le-m dat[t]u-o iau de bunăvoia ...[1], însă să plăte(a)scă dator<ia>[1] ...[1] <ta>[1]tă-său. Deci ce mai sus scriem ...[1] <n>[1]o(a)stră, de nime nevoiţi, ...[1] ce-au fostu vătavu de aprodzi, şi ...[1]itorului, şi denainte Florii ...[1], lui Gâscă şoltuzului, şi de ...[1], şi denainte lui Vasiliia Drumea ...[1]aiu, ca să nu mai aibă nime tr<eabă ...>[1], câţ(i) am a<vea>[2], pentru căci au plătitu dăt<oria>[1] ... [1] mâne-sa[a].

Şi, pentru mai mare cre<dinţă, ne-am pus>[1] ...[1] peceţili.

† Flori; † Gâscă; † Ghiorghie dzălar; Vasili Drum<mea>[3].

<La subsolul paginii, scris invers>: Cas(ă) ot Eşi.

<Pe verso, însemnare de aceeaşi mână>: 10 lei cucliţi Simanului, de pre ...[1] lei, lui Ştefan datoriia ...[1] lei, lui Simion sluga[a] ...[1]. Aceşti bani au plătit ...[1], să s(e) ştie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/1. Orig., hârtie (31 × 21 cm), filigran, rupt, lipsă treimea din stânga, patru amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/434 (xerocopie).

www.dacoromanica.ro

Datat după doc. următor, din <1>646 (<7>154) <iulie 8>, când apare pentru prima dată un alt şoltuz de Iaşi, anume Fote, în locul lui Gâscă.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 362, nr. 1833 (rez. cu data: <1645-1650>).

---

[1] Rupt.
2 Omis; întregire probabilă.
3 Şters.

435 <1>646 (<7>154) <iulie 8>

† Adică eu, Alecsandra, fata ii Foteasă, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu cu am <a>vut neşte case de la părinţii miei în Uliţa Strâmbă, l<â>ngă Condrea zlătariul, şi le-am vândut dumisal(e), lui Statie vamăşul.

Deci eu, cu acei băniş<or>[1]i, ce s-au chemat pomană de la părinţii miei, am nevoit ş-am cumpărat o casă ce-au fost a Gram<e>[1]i <jitnic>[1]ériului, aproape de Mihil croitoriul şi de Draga.

Şi după acéia, iarăşi le-<au>[1] agiunsu destule nevoi, ce le-am scos vândzătoare şi le-am vândut dumisale, jitn<ice>[1]riului Hristodor, de nime nevoită, nici înpresurată, ce de bunăvo<ia mea>[1], dumisale, carele iaste mai sus scris, Hristodor jitnicériul, <drept 60>[1] <galb>[1]en<i>[1], bani gata.

Şi cîndu s-au tocmit această tocmală, făcutu-s-a d<inaintea>[1] ...[1], anume: Fote şoltuzul de târgu de Iaş(i), şi preotul, popa ...[1], Mihil crav(eţ), şi Draga, fata lui Toader şoltuzul, şi Barbul croitori<ul>[1], ...[1], şi Martin pândzariul şi Vas(i)lie dăr(ă)ban, mazil.

Deci noi, toţi aceşti oamin(i) bu<ni, văzând>[1] întru dânşi de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), pintru cre<dinţă, am pus pece>[1]ţile, ca să fie de credinţă, să s(e) ştie.

Eu, Mih<ălachi, am scris>[2].

... <7>[1]154 <1646> <iulie 8>[3].

Mih(ă)ilă; Fote şoltuz.

† Şi Ghiorghi Strapoda, martur.

† <'E>[4]γὼ Γεώργη<ς> ἀνάγκισ ἴμουν ἀν τἀγραφε τὸ ζαπίας καὶ οὗτος μαρτιρό[5].

† 'Απόστολης 'Αγώρι<ος> μ(ά)ρ(τυ)τ(ο)ς[6].

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: T<ò> 'Αλεξάνδρα σπήτη, φλουρηὰ 60[7]. Αδια εἶνας ασάρια[8], <şi> 7154 <1646> ἠουλιου 8. Νὰξεραχθή[9].

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/4. Orig., hârtie difolio (32,5 × 20 cm), filigran, cerneală cafenie, lipsă o parte de zapis din treimea din mijloc, unde se afla şi data, care a fost completată după însemnarea de pe verso; două sigilii inelare ovale, aplicate în fum, unul cu o pasăre

www.dacoromanica.ro

în câmp şi celălalt cu un decor neclar. Însemnările în limba greacă au fost transcrise şi traduse de Natalia Trandafirescu.

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1914, p. 375 (rez. după orig., datat: <l>646 fără lună); Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 406, nr. 331 (orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; întregire nesigură.
[3] Vezi mai jos.
[4] Omis.
[5] „† Eu, Gheorghe, mă oblig, dacă s-a scris zapisul, şi astfel depun mărturie".
[6] „† Apostol Agorios, martor."
[7] „Casa Alexandrei, 60 de florini."
[8] Text neclar.
[9] „7154 <1646> iulie 8. Să se cerceteze."

436 1646 (7154) iulie 9

Adică eu, Tăutul biv logofăt, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al mieu, precum am avut o cumpărătură de la Cosma şi fratele său, Ţancul, şi de la ...[1] şi de la sora lor, anume a patra parte de Comăreşti, la apa Siretului, ţinutul Sucevei, <pentru care am întărire de la>[2] Radul voievod. <Şi a venit la mine>[2] Zaharia, fiul Il<enei>[2], nepotul lui Nechita, rugându-mă cu oameni buni, ca să iau înapoi banii miei.

De aceea, din bunăvoia mea, la rugămintea oamenilor buni şi a lui, am luat banii, anume 8 galbeni, şi am făcut acest zapis în faţa lui ...[2] a lui Ionaşco, a lui Pătraşco de Storojineţ, a lui Gheorghie Carapcianul, ...[2], a lui Sava de Igeşti, şi a lui Căzacul Ponici şi în faţa altor oameni buni. Şi am vrut să-i dau şi uricul meu, dar în el scrie şi despre unele vii ce le-am cumpărat, de aceea am scris cu mâna mea, ca să i se creadă, şi să-i fie ocină şi moşie, cu toate veniturile.

Şi am iscălit <şi am pus>[2] pecetea <mea>[2], ca să se ştie.

9 iulie 7154 <1646>.

Tăutul.

Gheorghe Carapcianul; Sava; Iuon Tudan.

După Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 122-123, nr. 57. Trad. editorului după o copie germ., care se afla la Arhivele Statului Cernăuţi, Liber Granicialium, VI, p. 44-45.

---

[1] Omis, în textul editat.
[2] Completarea editorului.

437 1646 (7154) iulie 10, Mitropolia Sucevei

† Варлаам арχїеписк(о)пъ и митрополит Сучавскїи[1]. Scriem şi dăm ştire cu această scrisoare a noastră cum s-au pârât de faţă înnaintea măriei sale, lui

www.dacoromanica.ro

vod(ă), Safta, fămeia lui Dumitraşco Şeptelici, cu Ştefan Murguleţ, ginerele lui Dumitraşco Şeptelici, pentru o parte de ocină den sat den Zahareşti, care parte au dzis Safta, înaintea mării sale, că au dat-o Dumitraşco Şeptelici, la boala lui, unii cucoane mai mici, ce-au făcut mai apoi cu dânsa. Iară Zlata, fata lui, cea cu fămeia cea dentăi, caré iaste după Ştefan Murguleţ, să n-aibă treabă într-acea parte de ocină. Şi au dzis că are şi marturi pre un preut, carele au fost d(u)hovnic [lui] lui Dumitraşco, şi pre alţi săténi, carei au fost acolo, de s-au prilejit.

Măria sa, vod(ă), i-au trimis la noi, să-ş(i) aducă Safta acei martori şi d(u)hovnicul acela; cum vor mărturisi ei cu sufletele sale. Şi au adus Safta d(u)hovnicul şi acei oameni, ce s-au prilejit acolo înnaintea noastră, de-au mărturisit cum au fost dat Dumitraşco Şeptelici, la boala lui, acea parte de ocină, aceii cucoane mai mici, ce-au făcutu-o cu fămeia cestă de-apoi, cu Safta, şi au făcut şi zapis. Iară deac-au poroncit de-au venit şi Zlata, fata cea mai mare, fămeia lui Ştefan Murguleţ, iară Dumitraşco au luat zapisul acela şi l-a rupt, şi au socotit să hie acea parte din Zahareşti şi pre-aiurelé, pre unde vor mai hi ocine amândurora, să-ş(i) ţie frăţéşte. Într-acesta chipu au mărturisit marturii c-au lăsat Dumitraşco cu limbă de moarte.

Vădzindu şi Safta, mărturisindu acei martori aşea, s-au tocmit surorile ca, pre unde va hi acea parte den Zahareşti, să ţie fărţéşte Zlata şi cu soru-sa. Şi s-au făcut zapis una alţiia, ca să nu să mai pârască.

Pentr-acea, le-am făcu<t>[2] şi de la noi această scrisoare a noastră, ca să nu mai scornească pâră sau să mai pârască, ca să le hie lor această scrisoare de credinţă.

De-aceasta scriem şi dăm ştire.

Пис(а) ѵ҃ Митрополїє, мѧс(ѧ)ца юл(иє) ї҃ <10>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѧ҃зрнѧ <7154/1646>.

Варлаам митрополит <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare în limba polonă, de la începutul sec. al XIX-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/85. Orig., hârtie (31 × 21 cm), filigran, sigiliu rotund (2,7 cm în diam.), aplicat în ceară verde, deteriorat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/437 (foto după orig.).

EDIŢII: Hăşdeu, *O carte de giudecată*, p. 16 (orig. cu caractere chirilice, cu data de zi: 2); idem, „Archiva istorică", III, p. 226, nr. 24 (orig. cu caractere chirilice); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 123-124, nr. 58 (orig., după Hăşdeu, „Archiva istorică").

[1] „† Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei."

[2] Omis.

438 1646 (7154) iulie 10

Un zapis, din let 7154 <1646> iul(ie) 10, de la Zaharie din Tăiseni, precum au vândut Radului vătavul, din 6 bătrâni, giumătate de bătrân, drept 22 lei.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Aron-Vodă, II/21, nr. 34. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 371, nr. 1892 (rez.).

439 1646 (7154) iulie 12, Suceava

Noi[1] Василїе в(ое)вода, Б(о)жї(ю) м(и)л(о)стив, г(о)сподар(ъ) Зъмли Мѡлдав(с)кои. Scriem domniia me la slugile domniei mele, la Popăscu părcălabul de ţânutul Dorohoiului, şi la Patraşco de Vorbineşti şi la Gheorghii căpitanul de ţânutul Hotinului. Dămu-vă ştire că s-au pârât de faţi, înnaintea domnii meli, Bădiuleştii, cu Gligoraş de Rădăuţi, prentru sat printru Rădăuţi şi printru vecinii de acolo, zâcându Gligoraşco că nu li-au fostu satul înpărţâtu, nici de părinţii lor, nici de dânşii, nice vecinii nu li-au fostu înpărţiţi. Iar acmu, Bădiuleştii să scoală de-şi iau parte din sus şi pre Gligoraşu cu fraţii săi îi înpingu din giosu, şi iau Bădiuleştii şi vecinii toţi, şi cei de moşie şi cei de strânsură.

Prentru aceia, dacă veţi vede carte domnii mele, să mergeţi acolo înpreună cu omul a lui nostru credinciosu şi cinstit boieriu, Todiraşco logofătul cel mari, <să strângeţi oameni buni şi bătrâni, de>[2] prin pregiur megieşu, şi să socotiţi cu sufletili voastre şi cu oameni buni şi să le împărţi satul în doaî, din tot locul, şi vecinii, iar să le înpărţi în doaî, şi cei de moşie şi cei de strânsură, de cându au făcutu Radul vodă slobozâe acolo. Deci giumătate de sat şi giumătate de vecini să ţie Bădiuleştii, iar giumătate de sat şi giumătate de vecini să ţie Gligoraşco cu fraţii săi. Însă să socotiţi cum va fi mai cu dreptul; nemărui să nu făţăriţi.

Aceasta vă scriem domnie me. Într-alt chipu să nu faceţi.

Ꙋ Сꙋчав(а), велет ҂зрнд <7154/1646> юли ві <12>.

Сам г(ос)п(о)д(инъ) велꙗлꙋ.

Вел лѡг(о)ф(е)т ꙋчил.

Ꙗнаки Плѡпꙋл <писал>.

Asămini di pe ce adevărată carte domniască. 1813 oct(om)v(rie) 16. Costandin Leondari sulge(r) şi log(o)f(ă)t de taină <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXLIX/3. Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/439 (foto după copie).

---

[1] Greşit, în loc de: Io.
[2] Loc liber în copie; completat după formularul obişnuit al unor asemenea porunci domneşti.

440 1646 (7154) iulie 12

† Adecă eu, Măr<ica>[1], ...[1] <fata>[1] lui Ion din Drăgeşti, nepoata lui Gavril ot tam, şi cu cuconii m<ei>[1], Simion <şi>[2] Boţolea, scriem şi mărturisim cu ac(e)stŭ

www.dacoromanica.ro

zapis al nostru cum am vândut partea tătâne-miu, de la sat de la Bodeşti, de ţinutul Neamţu<lu>[2]i, din a opta parte a cincea parte, parte tătâne-miu, lui Ion, ce-au fost 2 pământuri, cu tot vinitul, ce a fost partea lui Ion; le-am vândut, dereptu 2 galbeni buni, lui Varlam, ficiorul Axinii de Drăgeşti.

Deci noi am vândut de bunăvoie, de nime silité, cu voia noastră, dinaintea satului Vindăo(a)nilor, anume: Ionaşco Loghin din Vindăoani, şi Vartic ot tam, şi Gheorghie ot tam, şi Vas(i)lie ot tam şi Filip ot tam. Aceştia toţi am fost în tocmeala lor şi am vădzut plata bună şi tocmala ca acéia întru dânşi.

Deci noi, mai pre ma<re>[1] credinţă, ne-am pus şi peceţile, ca să să ştii, să hii ...[1].

Пис(ал) поп Глиг<о>[1]рї<є>[1] ...[1] <ѡ>[1]т Виндоѡа<н>[1]и ...[1] при д(ь)н(и) Вас(и)лїє воєвода[3], в(ъ) лѣ<то>[1] ҂зрнд <7154/1646>, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(иє), ві <12> д(ь)н(и).

Ion<aş>[4]co; Vartic; Filip; Vas(i)lie.

<Pe verso, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: Zapis pe Bodeşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXII/57. Orig., hârtie (31,5 × 21,5 cm), filigran, rupt, cu părţi lipsă, restaurat, patru sigilii inelare, aplicate în cerneală, slab imprimate.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/440 (foto după orig.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] „A scris popa Gligorie ... de la Vindooani ... în zilele lui Vasilie voievod."
[4] Litere acoperite de sigiliu.

441 1646 (7154) iulie 12

Carte de la Vas(i)li vod(ă) ci scrii la căp(i)t(anul) Murguleţ şi la Coste di Lucavăţ ca s(ă) aliagă 2 părţî de Storojăneţ şi giumătat(e) cas(ă) a călugărilor, di(n) let 7154 <1646> iuli(e) 12.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Agathon, II/28, nr. 60. Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 372, nr. 1893 (rez.).

442 1646 (7154) iulie 15

Un zapis mai véchiu, din vălet 7154 <1646> iul(ie) 15 ..., în care zapis arată c-au cumpăratu acestu loc[1] Petre ceasornecariul de la Nastasâe, muiere Sâmii, arătând în zapis şi semnele locului, din casăle lui Ilie vornecul de Vrance până în groapă, dreptu casăle Ţanii.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCLXXXI/2. Rez. într-un hrisov din 1750 (7258) februarie 27.

[1] În Iaşi, în faţa Uliţei Ruseşti, împotriva mănăstirii Sfântul Nicolae (completat după hrisovul în care se află acest rezumat).

443 **<1646 (7154)> iulie 15**

Iuli(e) 15.

O mărturie de la vornicii de poartă, de gâlceava ce au fost între Constantin Stârce şi între Isac Mustiaţă şi Gheorghie Coroşuşco[1], pentru a patra parte din Briceni, ce au cumpărat Stârce de la Barbovschii.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLVI/7, f. 6 r.-v. Rez. într-un perilipsis, din 1809 martie 13, de „Scrisori pe moşii din ţân(u)t(ul) Hotinului", prezentate de Iordachi Roset mare vistiernic.
Ibidem, DCCXCI/512, f. 436 v. (acelaşi rez. într-o copie a aceluiaşi perilipsis).

Data de an s-a stabilit după rez. următor din acelaşi perilipsis, cu data 1646 (7154) iunie 28, prin care se întăreşte lui Constantin Stârce chiar această a patra parte din satul Briceni.

[1] Greşit, în loc de: „Corotuşco".

444 **1646 (7154) iulie 17**

† Adică eu, Acsiniia, fata Ilei, nepoata L...[1]aului şi a Leahului de Cerghişéni, şi ...[1], ficiorul meu, cu Gligorie, <sc>[1]riem şi mărturisim cu acest zapis al n<o>[1]stru cum am vândut o parte de ocin(ă) din sat din Cerghişéni, din giumătate de sat, din partea din gios, a treia parte, partea din mijloc, din vatra satului, şi din câmpu şi din tot vinitul, ce să va alége partea mea. Şi o am vândut lui Gligori Gancei, ginerele lui Ion, şi femei sali, Catrinei, dreptu noodzăci şi cinci de taleri bătuţi, de bunăvoie no(a)stră, de nime nevoiţ(i), nici asupriţi, şi cu ştirea tuturor rudélor no(a)stre, ca să le fie lor driaptă ocin(ă) şi moşie, în véci.

Şi în tocmala no(a)stră <au>[1] fostu mulţi oameni buni, tineri şi bătrâni, din sat din Tălhăreşti şi din Cerghişéni, şi megiiaşi di prin pregiur, anum(e): Focşea d<i>[1]n Tălhăreşti, şi Popelea de acolo, şi pop(a) Vas(i)lie de acolo, şi pop(a) Toader de aco<l>[1]o, şi Ionaşco, sân pop(ii) Budăi de acolo, şi Cornea de acolo, şi Dumitru Drăcşan de acolo, şi Onaca de Cerghişéni, şi Ştefan Băican de acolo ş<i>[1] Nuor, ficiorul lui Păcurar de acolo, şi Dumitru, ficiorul lui Nu(o)r de acolo, şi Pavăl din Silicicani, şi Platon de acolo şi Gligorie Pârluş de acolo.

Deci noi, văzându tocmal(ă) de bun(ă)voie şi deplin(ă) plat(ă), cum mai sus scriem, noâ<dz>[2]eci <şi>[1] ci<nci> taleri bătuţi, noi încă, pre mai mare credinţă, le-am făcut şi scrisoare, ca să s(e) ştie.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Danul, ficiorul Grosului, am scris zapisul.
Şi, pre mai mare mărturie, ne-am pus şi peceţile.
† В(ъ) л(ѣ)т(о) ,зрнд <7154/1646> юл(ие) зї <17>.
Поп Василие искаχ <m. p.>.
Focşe; Popele; pop(a) Vasilii; pop(a) Toader; Ionaşco; Corne; Dumitru; Onaca; Ştefan Băican; Nuor Păcurar.

<Pe verso-ul primei file, o însemnare contemporană>: Zapisul lui Gligorie Gancii, tatul lui Trohin, de cumpărătură a Cerchejănilor, <iar pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: zapis de cumpăr(ă)tură a lui Gligori Gancii, tat(a) moşului Trohin, di la Acsinie, fata Ilii, şi di la ficior(ul) ei, Gligori de Cerchejăni. 1 – dintâi. 7154 <1646> iuli(e) 7.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXX/35. *Orig.*, hârtie difolio (29,5 × 19,7 cm), filigran, rupt la îndoituri, restaurat, unsprezece amprente digitale.

445 1646 (7154) iulie 23, Suceava

Noi[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldavii. Dat-am carte domnii méle rugătoriului nostru, egumenului de la sfânta măn(ă)st(i)re de la Pângăraţi, şi a tot soborul şi, pe cine va trimite, să fie tare şi puternic cu cartea domnii mele a apăra tot hotarul sfintei mănăstiri a Vizantii; nime să n-aibă a umbla cu dobitoace prin fânaţu, nici să aibă a cosi pre acel hotar.

Iar pre cine vor prinde cosindu, să aibă a le lua coasele şi tot ce va avea la dânsul şi pre dânsul să-l aducă la domnie mea. Iar pre cine vor prinde cu dobitoace, umblându prin ţarină sau prin fânaţ, să calce fânaţul, prc accia să-i lege şi să le aducă dobitocul la Poarta domnii mele.

Şi nime să nu cuteze a ţine sau a opri preste carte domnii mele.
În Suceavă, v(e)let 7154 <1646> iuli(e) 23.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃л.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 580 (Condica Mănăstirii Vizantea), f. 9 v. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.
Arh. Naţionale Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 806, opis 916, dosar 31, f. 18 r. (rez. din 1842).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/445 (xerocopie după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Sava, *Doc. putnene*, I, p. 12, nr. 20, (rez. de la Arh. Naţionale Iaşi).

446 1646 (7154) iulie 24, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la boiarinul domniei mele, la Chicoş ce au fost

www.dacoromanica.ro

şetrar, pârcălabul de Tecuci. Dămu-ţi ştire că domniei méle s-au jeluit părintele şi rugătoriul nostru, Anastasie ep(i)sc(o)pul de Roman, pre Iacomi ce au fost pârcălab, dzicându că are Episcopiia un sat, anume Braniştea, la ţinutul Covurluiului, iar Iacomi au cumpărat o bucată de ocină aproape de acel sat; şi iaste şi uric acelui sat, a Braniştei, de scrie în sémne.

Deci Iacomi s-au sculat de-au luat şi o bucată de loc din hotarul satului Braniştei cătră acea bucată de loc ce au cumpăratu. Şi au fost şi nişte pământuri de pâine pre acel loc şi Iacomi au luat a dzécea de pre acéle pământuri.

Prentru acéia, deacă vei vedea cartea domnie<i mél>[1]e, să mergi acolo, înpreun(ă) cu omul părintelui episcopului, şi să socoteşti pre sémnele uricului şi, de să va afla că au întrat Iacomi preste sémnele uricului, de-au luat acea bucat(ă) de loc, să aibi a lua acea pâine de la Iacomi, cât va fi luat de pre acel loc, şi să o dai pre mâna omului părintelui episcopului şi să fie şi de gloabă Iacomi, prentru ce au trecut preste sémnele uricului.

Тоє пишем г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак не бъдет.
Ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юли кд <24>.
† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Вел лѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).
† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Roman, I/2, Orig., hârtie (30 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în chinovar, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/446 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 48, nr. 1778 (rez.); Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 19, nr. XXXIV (orig.); *Catalog*, II, nr. 1895, p. 372 (rez. după orig.).

---

[1] Rupt.

447 1646 (7154) iulie 27

7154 <1646> iuli(e) 27.

Zapisul lui Mihalce, ficior lui Prodan, nepot lui Borşiciu, şi Ghiorghiţă, ficior lui Pătraşcu, nepot lui Borşiciu, şi Grigori, ginerili Grecii, ci-au fost giniri lui Borşiciu, şi Ioana şi Anghelina, fetele Buţurcăi, şi Ileana, nepoatile lui Borşiciu, prin cari vând de veci a lor driaptă ocină şi moşii a trie parti de sat din Bălteni, ci esti pi apa Prutului, din ţinutul Eşii, din tot locul, cu tot venitul, lui Isari jăg(ni)cer cel mari, drept 100 lei bătuţ(i).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul de Justiţie, Anaforale, nr. 26, f. 202 v-203. Rez. în Anaforaua Divanului Domnesc, încheiată în pricina de judecată dintre proprietarii moşiei Bălteni şi cei ai moşiei Vladomira, la 14 iulie 1938.

www.dacoromanica.ro

Adică noi, Negri din Vrânceanu[1], i Ion, sân Ivănesăi, şi frate-său, Toader, şi Istrate, sân Magul, i Sămion, i Grigore, i Ion, i Iachim, i Misaiu, şi Ivan, ficiorii lui Leordă, şi Vasile Hoarnă, şi Mărie, sora lui Hoarnă, i Bejan, i Todosie, ficiorii Mării, şi Pricopie, cu sora lui, şi Mistodie, ficiorii Stanii, şi Mărica, sora lui Negri, i Costandin, i Tudosie, i Ion Buzcă, i Pătrăşcan, i Gavril, i Chirvase şi Pătraşcu, scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la cinstită mâna mării sale, creştin Matei Basarab v(oie)vod, domnu Ţărâi Rumâneşti, ca să s(e) ştie că am vândut mării sale, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, parte noastră de moşie din Soveja, a patra parte, bătrânul Ungurenilor, nepoţii lui Pătru Rugină celui bătrânu, din sălişte Sovejii în sus, pe apa Dobromirului, până unde să înpreună cu loc(u) domnescu, suptu Ţoha, dreptu 146 de galbeni.

Însă aceşti bani i-am luat din mâna dum(i)sale, giupânului Radul comesul cel mare a mării sale, a lui Matei vodă.

Pentru aceia, ca să fie sfintei mănăstiri a mării sale, ce se cheamă Dobromira, ce iaste hramul Naştere lui H(risto)s, moşie cu tot venitul, neclătit(ă), în veci.

Şi la această tocmală a noastră s-au prilejit boieri din Divanul mării sale, creştin Vasilie v(oie)vod, domnu Ţărâi Moldovii, şi mulţi boieri din ţânutul Putnii şi oameni buni, di prin pregiur megiiaş(i), care s-au prilejit la această tocmală.

Şi, pre mai mare credinţa, ne-amu pus şi peceţile, şi aceşti boieri au iscălit.

Şi eu, Dumitraşco Damiian, am scris, să să ştie.

S-au scris la Soveja, la anii 7154 <1646> iul(ie) 29.

Aceşti vânzători, care sînt scriş(i) mai sus, toţi ş-au pus numele şi degetele pe acestu zapis şi boierii s-au iscălit: Racoviţă vt(ori) log(o)f(ă)t, Dumitraşc(o) biv sluger, Dabija căp(i)t(a)n, Ursul Vartic biv dvor(ni)c, Isaie biv pitar, Ştefan căp(i)t(a)n, Pătraşc(o) biv căm(ă)raş, Ioniţă ot Vrance, Erimie, brat Dabij(a), Grigore Bogdan diiac, Bârlădianul, Mihoci, Tudosie diiac, Moldovan diiacu şi alţii mulţi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 r. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/448 (xerocopie după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1896, p. 372 (rez. după copie).

[1] Greşit, în loc de: „Vrancea".

449 1646 (7154) iulie 29, Soveja

Adică noi, Erimie Dabija, şi Ipatie, şi popa Dumitru, şi Grigorie Toader, şi Petriman, şi Mărie, şi Ion Podobitul, şi Dumitru şi Furdan, toţi nepoţii şi strănepoţii

www.dacoromanica.ro

Itului şi a lui Pătru Rugină, scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, că să hie de mare credinţă la cinstită mâna mării sale, creştin Matei Basarab v(oie)vod, domnu Ţărâi Rumâneşti, cum să s(e) ştie că am vândut mării sale, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, parte noastră din Soveja, a patra parte, bătrânul Iteştilor, nepoţii lui Pătru Rugină, din parte Ungurenilor în sus, pre apa Cârligatei, până în Curmătura Sovejii, unde să hotărăşte cu Vrance, drept 115 ug(hi).

Pentru aceia, ca să hie sfintei mănăstiri a mării sale, ce să cheamă Dobromira, ce iaste hramul Naştere lui H(risto)s, moşie cu tot venitul, neclătit(ă), în veci.

Şi aceşti bani i-am luat din mâna dumisale, giupânului Radul comesului cel mare, a lui Matei vodă.

Şi la aceasta tocmală s-au prilejit mulţi boieri din Divanul mării sale, creştin Vasilie v(oie)vod, domnu Ţărâi Moldovii, şi boieri din ţinutul Putnei şi alţi mulţi oameni buni, di prin pregiur megiiaş(i), câţ(i) s-au prilejit la această tocmală.

Şi, spre mai mare credinţă, pusu-ni-am peceţile şi aceşti boieri au iscălit, ca să s(e) ştie.

S-au scris la Soveja, v(e)let 7154 <1646> iul(ie) 29.

Şi vânzătorii de sus numiţi, toţi ş-au pus numele şi degetele, şi boierii au iscălit: Racoviţă Cehan vt(ori) log(o)f(ă)t, Dumitraşc(o) sulger, Isaie Batin biv pit(ar), Dabij(a) căp(i)t(a)n de curte, Ştefan căp(i)t(a)n, Pătrăşcan biv căm(ă)raş, Ioniţă din Vrance, Grigore Bogdan diiac, Bârlădeanul, Sava biv căm(ă)raş, Mihoci ot Rădueşti, Tudosie diiac, Toader Lata, Toader chihaie, Urzică chihaie, popa Murgu ot Vrance, Negre, popa Dumitru, Andronic, Tudosie diiac, Agapie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 r.-v. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/449 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1897, p. 372 (rez. după copie).

450 1646 (7154) iulie 29, Soveja

Adică noi, Grigorie, sân Ion Bogdan, şi Dănăilă, şi Pricopie, ficiori lui Vasile Rugină, şi alţi nepoţi a lui Rugină cel bătrân, şi Grigore Popăscul, şi sora lui, Mărica, şi cu ficiorii lui Botici ce-au fost vornic, i ficiorii lui Ionaşcu, nepoţii Anghelinei, şi Mihoci, ficiorul lui Grozav, nepotul lui Andrei, şi Bălan, ficiorul lui Andrei, şi Toader, ficiorul Măricăi, nepoţii iar(ă) a lui Andrei, şi Andronache, şi Vasile Pogor vătav, şi Balica, şi Avram, sân Arvat, şi toţi nepoţii Ilcăi, şi Dabija pârcălabul, şi frate-său, Erimie, şi Bârlădeanul, ficiorul Drăguţului ce-au fost vor(ni)c, şi Mărica, fata Frăţilesăi, şi Nedéle, sora Frăţilesăi, şi Vasile, ficiorul Sorudiicăi, şi Nedele, fata lui Ioniţă, şi Dumitraşcu, cu surorile lui, ficiorii Cozmii,

www.dacoromanica.ro

şi Ionaşcu, şi popa Dumitru, ficiorii lui Lupşe, şi Bogdan, şi Haret, sân Ioniţă, şi Rugină şi Buţurcan Rugină, toţi nepoţii lui Bogdan, strănepoţii lui Pătru Rugină, scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la cinstită mâna mării sale, creştin Matei Basarab v(oie)vod, domnu Ţărâi Rumâneşti, cum să să ştie că am vândut mării sale, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, parte noastră de moşie din Soveja, a patra parte, bătrânul Bogdăneştilor, din sălişte Soveja, pre apa Şuşiţăi în sus, până unde să înpreună cu locu domnescu, drept 250 galbini, bani gata.

Pentru aceia, ca să fie sfintei mănăstiri a mării sale, ce să cheamă Dobromira, ce iaste hramul Naştere lui H(risto)s, moşie, cu tot venitul, neclătit(ă), în veci.

Şi aceşti bani, ce mai sus scriem, i-am luat din mâna dum(i)sale, giupânului Radul comes cel mare, al mării sale, a lui Matei vodă.

Şi la această tocmală a noastră s-au prilejit mulţi boieri din Divanul mării sale, creştin Vasilie vodă, domnu Ţărâi Moldovii, şi boieri din ţinut(ul) Putnii şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni, di pin pregiur megiiaş(i).

Şi, spre mai mare credinţă, pusu-ni-am şi peceţile şi iscăliturile.

Şi eu, Pătrăşcan diiac, am scris acestu adevărat zapis, să s(e) ştie.

Пис(а) ꙋ Совєжъ, в(ъ) л(є)т(о) ҂зрнд <7154/1646> юл(иє) кѳ <29>.

Şi aceşti ce sînt numiţi mai sus, toţi ş-au pus numele şi degetele, iar boierii au iscălit: Racoviţă vt(ori) log(o)f(ă)t, Dumitraşc(o) biv sluger, Ursul Vartic biv dvor(ni)c, Ştefan căp(i)t(a)n, Isaie biv pit(ar), Ştefan căp(i)t(a)n, Ioniţă de Vităneşti i frate-său, izbaşa, Agapie de Moineşti, Tudosie, sân Pătrăşcan, Toader Lata, Moldovan diiac, Urzică chihaie, popa Murgul ot Vrance, Tudosiie diiac, Dumitru.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 v. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/450 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1898, p. 372-373 (rez. după copie).

451 1646 (7154) iulie 29, Soveja

Adică noi, One, şi Bogdan, i popa Murgu, i Erimie, i Elisafta, i popa Buzinchi, i Dochie, i Machidon, i Ion Gélipul, i Drenţă, i Purcar, i Cozma, i Munteanul, i Slav, i Neagoe Straoa, i Banin, i Ion Podobit, i Ion Budăescul, i Iachim, i Toma Dadurcă, i Ion Pohnă, i Tudoran, i Ion Ţepe, i Stăn(i)laş, i Toma, i Agapie Cérche, i Vasile Duncă, i Vasile al Nechitei, i Istrate, i Vasile, i Petre, i Apostol Vrabie, i Ion Rugină, i Zăbrăuţu, i Ion, i Isarie, i Cioban, i Erimie, i Toma Găvan, i Costandin, i Tudosie, i Ignat, i Grigore Leurdă, i Opre, i Tudoran, i David, i Pupurluca i Toader din Sovejea, toţi nepoţii Straoi, strănepoţii lui Pătru Rugină,

www.dacoromanica.ro

scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, ca să fie de mare credinţe la cinstită mâna mării sale, creştin Matei Basarab v(oie)vod, domnu Ţărâi Rumâneşti, cum să s(e) ştie că am vândut mării sale, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, parte noastră de moşie din Soveja, a patra parte, bătrânul Străuleştilor, nepoţii lui Pătru Rugină, din Vădurele pâră unde să rupe părăul Ghirondie, suptu Răchitaş şi pre alte ape, pe oaşi pi lungul, până suptu muntele domnescu, ce să cheamă Zboina, drept 136 pol galbeni.

Pentru aceia, ca să hie sfintei mănăstiri a mării sale, ce să cheamă Dobromira, ce iaste hram Naştere lui H(risto)s, moşie cu tot venitul, neclătit(ă), în veci.

Şi aceşti bani i-am luat din mâna dum(nea)lui, giupânului Radul comes cel mare, a lui Matei vodă.

Şi la această tocmală a noastră s-au prilejit mulţi boieri din Divanul mării sale, creştin Vasilie v(oie)vod, domnu Ţărâi Moldovii, şi boieri din ţânutul Putnii şi alţi mulţi oameni buni, di pin pregiur megiiaş(i).

Şi, pre mai mare credinţă, pusu-ni-am şi peceţile şi aceşti boieri au iscălit.

S-au scris la Soveja, în anii 7154 <1646> iul(ie) 29.

Vânzătorii de sus numiţi, toţi au iscălit, puindu-ş(i) numele şi degetele pe acestu zapis: Racoviţă vt(ori) log(o)f(ă)t, Dumitraşcu biv sluger, Dabija căp(i)t(a)n, Ursul Vartic biv dvor(ni)c, Isaie biv pit(ar), Ştefan căp(i)t(a)n, Pătraşcu biv căm(ă)raş, Ioniţă de Vrance, Erimie, brat Dabij(a), Grigore Bogdan diiac, Bârlădianul, Mihoci, Tudosie diiac, Toader Lata, Moldovan diiac, Toader chihaie.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 v. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/451 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1899, p. 373 (rez. după copie).

452 **1646 (7154) iulie 30**

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domnie me la sluga noastră, la Meica din Vicoleni. Dămu-ţ(i) ştire că s-au pârâtu de faţi înnainte noastră Grigorie, ficiorul lui Nicoară Roschipu, cu Toader de la Vlăşineşti, zicându Grigorie cum are ocină la Vlăşineşti şi iaste parte, bătrânul lui, aliasă şi stâlpită despre alţi răzăşi a lor. Iar Toader nu ş-au aratu în moşie lui, ci au aratu pământurile lui Grigorie şi ş-au pus şi odaia pe locul lui. Iar Toader au zisu cum nu le iaste locul înpărţitu.

Dreptu aceia, dacă vei vide carte domniei mele, iar tu să strângi oameni buni, bătrâni, megieşi de pre înpregiur, să mergi la Vlăşineşti, să socoteşti acele locuri. De va hi alesu locul lui Grigorie şi stâlpit, să puneţi zi lui Toader, să-ş(i) mute odaia de pe locul lui Grigorie, să şi-o puie pre locul lui. Şi, de va hi aratu Toader

www.dacoromanica.ro

niscari pământuri pre locul lui Grigorie, să faceţi scrisoare, că da<ţi>[1] ştire domniei mele; însă pre dreptul să socotiţi, nimăruia să nu făţăriţi.

Asămine di pe ce adevărată carte domniască. 1813 oct(om)v(rie) 15.
Costandin Leondari sulge(r) şi log(o)f(ă)t de taină <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, LI/137. Copie.
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLXV/28 (rez.); ibidem, DXXXVII/118 (rez.); ibidem, CDLXIV/50 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/452 (foto după copie).

---

[1] Omis.

453 1646 (7154) iulie 30, Soveja

† Adică eu, Toader, feciorul Sanfirei, nepotul lui Ursu Vartic vornicul, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, ca s(ă) fie bun(ă) credinţă la cinstită mâna măriei sale, creştin Matei Băs(ă)rab voievoda, domnul Ţărâi Rumâneşti, cum să s(e) ştie că am vândut măriei sale, de a mea bunăvoie, de nime nevoit, nici asuprit, a miei drepţi ţigani de moşie, anume: Gheorghie ţiganul şi frate-său, Ion, feciorii lui Vitan ţiganul, şi cu ţiganca lui, Mariia, şi cu copiii lui, Gaftona şi Vasilie, şi ţiganca lui Ion, Iftinca, şi copiii lui, Pascalina şi Nedialco, drept ug(hi) 100 ...[1], galbini.

Pentr-acéia, ca s(ă) fie măriei sal(e) şi svintei mănăstiri Dobromirei din Sovejiia, ce-i iaste hramul Рождиство Х(ристо)во[2], moşie neclătită, în véci.

Şi la această tocmal(ă) a noastră s-au prilejit boiari din Divanul mării sale, lui Vasilie vod(ă), şi de ţinutul Putnei, anume: Răcoviţ(ă) Cehan logofătul, şi Dumitraşco sulgériul, şi Ursu Vartic vornicul, şi Dabijea pârcălabul, şi Saia pitariul, şi Ioniţ(ă), şi Pătrăşcan cămăraşul, şi Sava cămăraşul, şi Ştefan căpitanul, şi Irimiia, şi Bârlădean şi pop(a) Murgu.

Deci noi, aceşti boiari, ce suntem mai sus scrişi, vădzându de bun(ă)voie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, pentru credinţa, pusu-ne-am peceţil(e) şi iscălituril(e).

Şi eu, Dumitraşco Damiianovici, писал да с(ѧ) знает.
Пис(а) ꙋ Совежїѧ, юл(ие) л҃ <30>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646>.
Раковици Чехан лѡг(о)ф(е)т <m. p.>[3].
Аз, Тоадер, искал <m. p.>[3].
Аз, Дѵмитрашко ...[4] сꙋлцѣр <m. p.>[3].
Ꙋрсѵ Вартик, искал, вѡрник <m. p.>.
Dabijea <m. p.>.
Аз, Сава бив към(ъ)раш ...[4] <m. p.>.
Аз, Иѡницъ, искал <m. p.>.
Аз, Бърлъдѣн, искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Ştefan căpitan[3].
† Saia pitariul[3].
Irimiia[3].
† Пътрашко искал <m. p.>.
† Искаχ поп Мѹргѹ <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: † Zapis de ţigani, ... <şi două în limba greacă>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Sf. Sava – Iaşi, XXXII/8. Orig., hârtie (31,5 × 21,5 cm), filigran, şase sigilii inelare, din care cinci octogonale şi unul rotund, aplicate în cerneala doc., neclare, în afară de una dintre cele octogonale (a lui Dumitraşco sulger), care are în câmp un scut heraldic, încărcat cu o acvilă bicefală, având deasupra slovele chirilice: D şi M.

Idem, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 73 (copie prescurtată, de la începutul sec. al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/453 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 315, nota 1 (rez. dezv., cu extrase, după orig., cu data de an 7152 <1644>); *Catalog*, II, nr. 1901, p. 373 (rez. după orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] „Naşterea lui Hristos".
[3] Sigiliu inelar.
[4] Un cuvânt neclar.

454 1646 (7154) iulie 30, Soveja

Adică noi, popa Vasile şi frate-mieu, Tudosie diiac, ficiorii Chiranei, nepoţii Brânduşii, şi Toader, ficiorul Latei, şi frate-mieu, Lupul, şi altu frate, Anton, şi Fâia şi ficiorii ei, şi Fătul, ficiorul Pietii, nepotul Dobrii, şi Nistor, cu frate-său, Blaga, ficiorii lui Purcar, nepoţi Danciului, i Andrei şi Vlaşca, nepoţii lui Paos, şi Alexa, cu soru-sa, Dumitra, şi Agahie, ficiorii lui Toader Bazga, nepoţii lui Ion Coşotă, strănepoţii lui Nicoară Lacico, aceştia sîntem toţi strănepoţi lui Lacico, ficiorul lui Pătru Rugină cel bătrân, scriem şi mărturisim cu acestu adevărat zapis al nostru, ca să fie de mare credinţă la mâna dum(nea)lui, giupânului Radul marele comes din Ţara Rumâniască, i a giupânesăi dum(nea)lui, Sofiicăi, cum să s(e) ştie că i-am vândut dum(nea)lui, de a noastră bunăvoie, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, parte noastră de moşie Lăceştilor, din Vădurele în gios, pâră în gura Văi(i) Boului şi pâră în vîrful Runcului şi pâră în dihăraia Tălmaciului, unde să înpreună cu loc(ul) domnescu, dreptu 32 de galbeni, bani gata.

Iar dum(nea)lui o au datu sfintei mănăstiri Dobromirii din Soveja, ce iaste hramul Naştere lui H(risto)s, pentru pomana dum(nea)lui şi a părinţilor dumnealor. Pentru aceia, ca să fie sfintei mănăstiri moşie neclătită, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi la această tocmală a noastră s-au prilejit boieri din Divanul mării sale, lui Vasilie v(oie)vod, şi din ţinut(ul) Putnii, anume: Răcoviţă Cehan log(o)f(ă)t, şi Dumitraşco sulgeriul, şi Ursul Vartic vor(ni)c, Dabija pârcălab, şi frate-său, Erimie, şi Ştefan căp(i)t(a)n, şi Pătrăşcan cămăraş, şi fiiul său, Tudosie, şi Sava cămăraş, şi Ioniţă din Vităneşti, şi Bârlădeanul Drăguţul, şi popa Murgul, şi Isaie pit(ar) şi mulţi oameni buni din ţânut(ul) Putnii.

Deci noi, aceşti boieri, ce mai sus scriem, văzându de bunăvoie tocmală, pentru credinţa, pusu-ni-am peceţile şi iscăliturile.

Şi eu, Dumitraşco Damiian, am scris, să să ştie.

La Soveja, la anii 7154 <1646> iul(ie) 30.

Câţi sînt numiţi într-acestu zapis, toţi s-au iscălit şi au pus peceţile.

Arh. Naţionale Bucureşti, Manuscrise, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 3 v.-4 r. Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XVIII/454 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1900, p. 373 (rez. după copie).

455 1646 (7154) august 1

† Preamilostive şi luminate doamne, să hie măriia dumitali sănătos, întru cinstit scaunul mării dumitali. Dăm ştire mării dumitali, că au venit cinstit(ă) <cu>[1] cartea măriei d(u)mitale, Cehan vornicul, de jeluiaşte pre trăg, pre Huş(i), dzicându că au strâcat şi au lepădat sémnele din hotarul Novacelor, careli le-au pus Mitrofan episcopul, şi Chicoş şătrar şi alţi oameni buni. Milostive doamne, noi am strânsu oameni buni şi bătrâni, de pre înpregiur megeiaş(i), şi au venit şi şoltuzul cu la doi-trei oameni unguri, iar rumâni[2] n-au eşit nici unul, nici preut, nici preut ungur.

Deci noi am mărsu pre unde au mărsu episcopul Mitrofan, şi cu Chicoş şetrar ...[2] tatul păharnicul şi cu oameni buni, de au hotărât şi au pus stălpi.

Deci am mărsu, doamne, din stălpu în stălpu, cum au fost învăţătura mării dumitali. Deci milostive doamne, alte pietre s-au aflat cum le-au pus acei boiari, iar, milostive doamne, o piatră, ce-au fost lângă drumul târgului, s-au aflat scoasă. Aşijderi, doamne, la fântâna Coimăndei încă nu s-au aflatu o piatră, de-acolo la moviliţi şi la ruptura cea mică, iar nu s-au aflat, de-acolo prespre Valea lui Van şi prespre Valea lui Dod, aşij<dere> în Movila lui Novac, despre Prut, s-au aflat scoasă şi lepădat(ă), iar alteli stau cum le-au pus părinteli cu acei boiari. Altă, milostive doamne, jeluit-au trăgoveţei, din Valea lui Dod până în Movila lui Novac, cum acea bucată de loc n-au fost de acel hotar. Iar noi am aflat prespre acela loc bălţi de péşte şi loc de fănaţi, cum să află sate din preînpregiur, că au hotar Novaci(i) până într-apa Prutului.

Deci noi dăm ştire mării dumitali, iar măriia dumitali vei faci cum te va milostivi milostivul Dumnăzău. Milostivul Dumăzău să cruţe pre măriia dumitali

www.dacoromanica.ro

cu paci întru mulţi ani buni de la Dumnăzău adevăr.

В(ъ) л(ѣ)то ҂зрнд <7154/1646>, ав(гѵст) а <1>.

† Robul măriei dum(i)tale, аз, Кѹжвъ, ce-au fost vornic.

Moldova, IV. Facsimil după orig., doc. nr. 67.

ALTE EDIŢII: *Moldova*, IV, p. 160-162, nr. 67 (orig. şi trad. editorilor în limba rusă).

---

[1] Omis.

[2] În *Moldova*, IV, editorii (sau cenzura) spun că în acest loc actul ar fi rupt, iar acest cuvânt nu se poate citi.

[3] Rupt.

456 1646 (7154) august 1

† Adică eu, popa Necula din Greeşti, şi popa Simion ot Mogoşăşti, şi popa Vasilie din Petreşti, şi Lupul ot tam, scriem şi mărturisim cum au venit înnainte noastră Flore, ficiorul lui Capotă, de ne-u rugat să mergem la giupânul Andoca, să-l tocmim cu o parte de ocină din sat din Petreşti, ce iaste în ţinutul Vasluiului, pe apa Hilnii, care ocină o au fost pus zălog la dumnealui. Şi am vândut, dreptu treidzăci de lei, însă parte de moşie a tătâne-său, câtă să va alege parte lui.

Deci noi, vădzându tocmala de bunăvoia lor, am făcut acest zapis, să fie de mare credinţă la mâna giupânului Andocăi, ca să-i fie lui moşie şi ficiorilor lui, şi să aibă a face şi diresă.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ав(гѹст) а <1>.

Frori[1].

Eu, popa Vasilie ot Petreşti, am scris.

† Popa Nécula, martur <m. p.>.

Popa Simion, martur <m. p.>[2].

Bibl. Naţională Bucureşti, XX/65. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), un sigiliu inelar, rotund, aplicat în cerneală, neclar, şi o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/456 (foto după orig.).

---

[1] Amprentă digitală.

[2] Sigiliu inelar.

457 1646 (7154) august 2

† Eu, Cârstâna, şi cu feciorul mieu, Costantin, mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum noi înşine, de bun(ă)voia noastră, am vândut un loc de cas(ă) în Târgul

www.dacoromanica.ro

Vechi, lângă Mihăil(ă) Floca, cu tot locul cât iaste însămnat şi pân(ă) în pod, vândut-am lui Gheorghie şi femeii sale şi cuconilor lor, dereptu o sut(ă) şi cendzeci de lei, ca să le fie ocin(ă) şi moşie.

Şi la negoţ, şi la datul banilor şi la adălmaş, au fost mulţi oameni buni şi bătrâni, vecini den sus şi den gios, anume: Cârstea cămănariul, şi Mihăil(ă) Floca, şi Mihul c[u]ruitoriul, şi Gânscă bărbiiar, şi Oprea cizmar star[1], şi Ionaşco Sucevan potcovar, şi Ion brăhar, şi Vas(i)lie strelar, zeat[2] Drămoaie şi Vas(ile) căl(ă)raş de Ţarigrad.

Şi, pre mai mar(e) mărturie, pusu-ne-am şi peceţile, ca să s(ă) ştie.

Л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ав(гѹст) в <2>.

<Pe verso-ul filei a doua, scurt rez. grecesc din sec. al XVIII-lea>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/6. Orig., hârtie difolio (33 × 20.5 cm), filigran, cerneală neagră, sigiliul târgului Iaşi, aplicat în fum, având în câmp un patruped, iar în exergă, între două cercuri concentrice, legenda (întretăiată de o coroană cu trei fleuroni), cu litere chirilice aproximate, desfăşurate de la stânga (!): „Pecetea oraşului Iaşi".

Ibidem, XIV/65, nr. 2 (rez. din sec. al XIX-lea).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 373, nr. 1902 (rez. după orig.); Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 406-407, nr. 332 (orig.).

---

[1] „cel bătrân".
[2] „ginere".

458 1646 (7154) august 2, Olişeşti

† Adică eu, Danie, feciorul Petrei Băsului din Străoani, scriu şi mărturisescu cu acesta adevărat zapis al mieu, ca-s(ă) fie de bun(ă) credinţă la cinstită mâna[1] măriei sal(e), creştin Matei Băs(ă)rab voievoda, domnul Ţărăi Rumâneşti, cum că să ştie că am vândut măriei sal(e), de a mea bun(ă)voie, de nime nevoit, nici asuprit, doao pogoane şi giumătat(e) de vie făcătoare, în Dealul Străoanilor, ce ne-au fost noao de moşie, drept patruzăci de galbini, bani gata. Şi această vie, ce mai sus scrie, o am vândot cu voia tut<ur>[2]or fraţilor.

Pentr-acéia, ca-s(ă) fie măriei sale şi svintei mănăstiri a măriei sal(e), din Sovejiia, ce să cheamă Dobromira, ce-i iaste hramul Рождиство Х(ристо)вои[3], moşie neclătită, în véci.

Aşijderea, eu, Mărzea din Străoani, feciorul lui Ion Nénciul de acol(o), mărturisescu cu cestu zapis al mieu, ca-s(ă) fie de bun(ă) credinţă, iar la mâna măriei sal(e), cum să s(e) ştie, că am vândut[1] măriei sal(e), de a mea bun(ă)voie, de nimene voit, nici înpresurat, doao pogoan(e) de vie şi un pogon de ţélin(ă), în Dealul Străoanilor, din sus de sat, despre Muncel, iar lângă ceasté vii ce mai sus scrie, drept treidzăci de galbeni, bani gata.

www.dacoromanica.ro

Pentr-acéia, ca-s(ă) fie măriei sal(e) şi svintei mănăstiri moşie neclătită, în véci.

Şi la ceastă tocmal(ă) a noastră s-au prilejit boiari din Divanul măriei sal(e), creştin Vasilie voievoda, domnul Ţărea Molduvei, şi boiari de ţinutul Putnei, anume: Răcoviţă Cehan log(o)f(e)t, şi Dabij(a) pârcălabul, şi frate-său, Irimiia, şi Ioniţ(ă), şi Pătrăşcan cămăraşul, şi Saia pitariul şi mulţi oameni di prin pregiurul locului.

Deci noi, aceşti boiari, ce mai sus sîntem scrişi, vădzându de bun(ă)voie tocmal(ă) şi deplin(ă) plată, pentru credinţa, ne-am pus toţi peceţil(e) şi iscălituril(e).

Şi eu, Dumitraşco Damiian, писал да с(ѣ) знает.

Пис(а) ꙋ Олешъши, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гꙋста), в҃ <2> д(ь)ни, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнд <7154/1646>.

Mărzea[4]; Danie[4].

Раковици Чехан лωг(о)ф(е)т <m. p.>.

Dabijea <m.p.>.

<Pe verso-ul primei file, două însemnări rez. contemporane în limba greacă, iar pe verso-ul celei de a doua, două însemnări din secolul al XVIII-lea> : † Viile ot Străoani <şi> : Zapis ot Străoani. Viil(e) de danii.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Soveja, X/8. Orig., hârtie difolio (33 × 21,5 cm), filigran, două peceţi inelare octogonale, aplicate în cerneală, neclare.

Idem, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 21 (copie de la începutul secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/458 (xerocopie după orig. şi foto după copia din ms. nr. 656).

EDIŢII: C. C. Giurescu, *Istoricul podgoriei Odobeşti*, p. 260-261, nr. 6 (copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. 656); *Catalog*, II, p. 373-374, nr. 1903 (rez. după orig.).

---

[1] Cuvânt scris deasupra rândului.

[2] Omis.

[3] „Naşterea lui Hristos".

[4] Sigiliu inelar.

459 1646 (7154) august 3

7154 <1646> av(gust) 3.

O carti a domnului Vasile v(oie)vod, ci di iznoavă întăreşti stăpânire lui Irimie Vânculeţ pe aceli 2 sate[1], di dă rămaşi pi cielalţ(i) răzeşi, ci cu pâră minciunoasă jeluie asupra lu Irimie şatr(ar).

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXXVI/180, f. 7 v., nr. 7. Rez. din 1818 într-un perilipsis cu scrisorile moşiei Săliştea.

[1] În rezumatul anterior, al doc. din 1645 (7153) iunie 25, sunt indicate aceste două sate: „Brănişteri i Buldureştii".

460 1646 (7154) august 4

Gheorghie căpitanul şi Horbinescul dămu ştire cu această scrisoare a noastră cum au venit ficiorul Nastasâi, anume Gligoraş şi Costachie, cu cinstită carte mării sale, lui vodă, să-i înpărţâmu satul Rădăuţii cu verii lor, ficiorii Badiului, cu tot venitul, din vatra satului, şi din fânaţe, şi din ţarină, şi din heleştei şi din podu.

Deci am strânsu oameni buni megieşu[1] şi ficiori de boiari, pre nume: Vasâlie Turcul, şi Cârste Avram, şi Sămion ot Hudeşti, şi Neculai ot Vişnovăţi, şi Vasâlie ot tam, şi Maluşu, nepotu lui Borodaci, şi oameni buni, megiiaşi de prin pregiur. Deci am socotit cu acei oameni buni de i-am înpărţitu vatra satului în giumătate. Deci s-au vinitu parte lui Gligoraş şi lui Costachie, ficiorii Nastasâii, ...[2] pe din giosu până în fântână ...[2], în mijlocul satului, şi am pusu şi stâlpu diasupra fântânei; aşăjdere, din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţe şi din heleşteie, iar parte din giosu, cu tot vinitul. Şi am pusu şi stâlpi preste tot locul.

Iar toloaca acestui[1] giumătate de sat să începi din pivniţa Cniazului drept la câmpu pre din giosu de râvnicul cel mare, la stâlpul ce iaste la margine ţarinei; deci ea mergi, din stâlpu în stâlpu, pre lungul hotarului. Şi de pe parte Băduleştilor, den sus, s-au venitu ficiorilor Nastasâii, s-au venitu un râvnic, ce să cheamă Vasâleuţi, şi un loc de rădiiac cu păduri şi cu pometi, ce să chiamă Rubanic. Iar podul să li fie în giumătate, fiie pre a cui parte va înbla. Iar parte din sus s-au venit Bădiuleştilor: vatra satului, şi cu câmpul, şi din ţarini cu fânaţe şi cu heleşteie, cu locuri de prisăci, cu păduri şi cu tot venitul, şi râvnicul din giosu, cel mari ...[2], iar Băduleştilor.

Deci aceasta mărturisâmu cu această scrisoare a noastră.

Şi, pentru mai mari mărturii, ni-am pusu peceţile şi iscăliturile, să să ştie.

7154 <1646> avg(ust) 4.

Гєѡргиє къпитанꙋ искал.

Хорбънескꙋл искал.

Сꙗмионꙋ искалꙋ.

Asămine di pe ce adevărată înpărţire a moşiei. 813 oct(om)v(rie) 16.

Costandin Leondari sulger şi log(o)f(ă)t de tainâ <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXLIX/4. Copie.

Ibidem, CDXXXVII/46 (trad. rusă, cu data de zi: 3)

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/460 (foto după copie).

[1] Aşa în copie.
[2] Loc liber.

461 1646 (7154) august 5

† Adică eu, Cârstina, fata Ştefăniei din Târgul Vechiu, şi cu fiiu-mieu, Costantin, înşine pre noi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am avut eu, Cârstina, casă, cumpărătură direaptă, de mama mea, Ştefănie, iar cât am putut o am ţânut, iar cându m-au agiunsu destulă nevoie şi lipsă, eu am vândut casa lui Ghiorghi bacalul şi femeei sale, Măriicuţăi, fata lui Precop de Bârlad, şi cuconilor lor, ce le va da Dumnădzău; însă cându am vândut casa o am vândut cu fiiu-mieu, Costantin, carele iaste din trupul mieu.

Şi mi-au dat bani gata, o sută şi şeasedzeci de lei, dinnaintea a mulţi oamin(i) buni buni, vecini din sus şi din gios şi de prin pregiur.

Ş-am vândut casa, cu cât loc ţine, din cheotoarea casei Flocăi până în pod, şi despre Uliţa Mare, cât au fost şi până acmu.

Şi la tocmal(a) noastră au fost vecin(i) din gios: Mihăil(ă) Floca, şi Cârstea cămănariul şi Mihul croitoriul, şi vecin(i) mai de aproape: Oprea cizmariul, şi, aşijdere, Ionaşco Sucevanul potcovariul, şi Ion Buga brăhariul, şi Vasilie strelariul, ginerel(e) Drumoaiei, şi Ivan Bănitul căl(ă)raş de Ţarigrad şi mulţi oameni buni de pren pregiuru.

Deci noi, toţ(i) aceşti oamin(i) buni, ce mai sus sântem scriş(i), dac-am vădzut întru dânşi(i) de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), pintru credinţa, noi ne-am pus şi peceţile, ca să fie de credinţă, să s(e) ştie.

Eu, Mihalachi, am scris, ⱥ(ѣ)т(о) ⁂ѕρнд <7154/1646> ав(гѵст), ϵ <5> ⱥ(ѣ)н(и).

Şi au fost şi Gânscă bărbiiariul şi Ghiorghi dzălar la acest zapis.

Inelul Cârstinei, fata Ştefăniei[1]; Costantin, ficiorul Cârstinei[1].

Ion Buga[1]; Măgdălina Măteiiasă[1]; Căzacul bacal[1].

<Pe verso-ul filei a doua, scris de mâini diferite în prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7154 <1646> avgust 5 <şi rezumatul grecesc al actului>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, XIV/7. Orig., hârtie (33 × 20 cm), filigran, cerneală cafenie, rupt la îndoituri, cinci sigilii inelare, aplicate în fum (patru neclare; sigiliul octogonal al lui Căzacul conţine o cruce şi două slove: „O" şi „P").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/461 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 374, nr. 1904 (rez. după orig.); Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 407, nr. 333 (orig.).

[1] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

Suret di pi ispisoc sârbăscu, de la Vasile vod(ă). 7154 <1646> av(gust) 5.

Precum au venit înnainte noastră şi înainte tuturor boiarilor noştri, mari şi mici, Micul şi cu fratre-său, Sacota, ficiorii lui Vasile Portărescu, şi iarăşi(i) Vremeş şi cu frate-său, Costantin, ficiorii lui Simion Portărescul, de a lor bunăvoie, de nimene sâliţ(i), nici asupriţ(i), ş-au vândut a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, toată parte(a) tatălui lor, cât să va alegi, di baştină şi de cumpărătură, di satul Bilicenii, şi din Horodişte, şi din Dereneu şi din Prihodişte, ce-i pe Ciuloc şi pe Cula, în ţinutul Orheiului, din vatra satelor, şi din câmp, şi din ţarină, şi cu fânaţ, şi cu loc de mori în Ciuloc, şi pe Cula şi pe Dereneu, şi cu vié, şi cu pomăt şi cu tot venitul. Acele le-au vândut ei slugii noastre, lui Andri(i) căp(i)t(an) de curteni, şi femei sale ...[1], drept 200 taler(i) di argint.

Şi după aceia, iar(ă)ş(i) au venit înnainte(a) noastră şi înnainte boiarilor noştri Nastasiia, fata Chirinii, nepoata Portăreştilor, de a éi bunăvoie, de nimene sâlită, nici asuprit(ă), şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşié, câtă să va alegi parte ei din parte mâni-sa, Chirinii, a patra parte, din sat din Dereneu şi din Prihodişte, dintru acelaş(i) ţinut, din vatra satelor, şi din câmpu şi din tot venitul. Aceia au vândut-o slugii noastre, lui Andrii căp(i)t(an), şi fimeii sale, drept 20 ug(hi), bani buni.

Şi s-au sculat sluga noastră de mai sus scris(ă), Andrii căp(i)t(an), şi fămeia sa şi au plătit tot deplin acei bani de mai sus scriş(i) în mânile acelor vânzători, dinnainte noastră şi dinainte boiarilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), şi <de>[2] la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre de mai sus scris(ă), Andrii căp(i)t(an), şe fămeii sale, pe aceste de mai sus scris(e) părţi di ocină din satul Bilicenii, şi din Horodişte, şi din Dereneu, şi din Prihodişti, cu locuri de mori pe apa Ciulucului[3], şi pe Cula şi pe Derineu, şi cu pomătu[4], şi cu viie şi cu totu venitul, ca să fié lui dreaptă ocină, şi cumpărătură şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul să nu să amestece.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, la let 1775 oct(omvrie) 27.

Suretul acestui ispisoc l-am scos eu di pi cel adevărat suret, ce era tălmăcit de Gheorghi Evloghi, la let 1793 iul[n]iie 4.

Ioan sulger <m.p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CCXVIII/39. Copie după trad.
Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, Condica K, nr. 373, f. 340 (menţ.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 86-87, nr. 82 (aceeaşi copie după trad.); *Creşterea colecţiunilor*, 1938-1942, p. 99 (rez. după copia de pe trad. de la Bibl. Acad.); Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 274 (menţ.).

[1] Loc liber.

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.
[3] Urmează: „cului" tăiat cu o linie.
[4] „şi pe Derincu, şi cu pomătu", adăugat pe marginea filei.

463 1646 (7154) august 6

Copii. Suret de pe un zapis, din velet 7154 <1646> avg(u)st 6.

Adică noi, Grigori din Cârlomăneşti, şi Ion de acolo, şi Verdiş, nepot lui Răfeiu, şi popa Turcul, şi Simion Tofle, şi Grozav ...[1], şi Pârvul, şi Neculai Drule şi alţi răzăş(i) ai noştri, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru, cum am avut pâră împreună înnainte mării sale, lui vodă, pentru o moşii din Troeneşti, ce-am avut împreună.

Deci ne-am tocmit de bunăvoia noastră, dinainte Porţii mării sale, lui vodă, şi ne-am înpăcat, ca să avem a ţâne înpreună într-cel sat, ce mai sus scriem, în parte de gios, giumătate să ţii Grigori din Troeneşti, nepotul Cobăleanului, şi Ion din Puţăni, şi Verdiş de acole, nepot lui Răfeiu, şi Trifan şi alţii, tot într-ace parte, ce scriem mai sus. Iar în ceia giumătate să ţii giumătate Grigori şi popa Turcul, cu sămînţiile lor, şi Simion, şi ...[1], să aibă a ţâne Pârvul şi Neculai şi Drume şi alte <se>[2]minţii a lor şi ...[1] şi Groza să aibă a ţâne într-această parte, cum scriem, şi alţii câţi vor fi să aibă a ţâne.

Şi <la>[3] această tocmală s-au tâmplat megieş(i) de Covurlui şi dintr-alte ţânuturi ...[1]căpreu[4] de curteni de la Cohurlui, şi Costandin Ciure, şi Dămiian, şi Costandin Creţul, şi Grigori căp(i)t(a)n, şi Tetiul, şi Ghenadi călugărul, şi Dumitru, şi ...[1] ot Cudalbi, şi Radul vătămanul ot Diinişeşti şi alţi mulţi din Tecuci.

Şi ş-au pus peceţâli.

Şi Antruşcu diiacunul am scris zapisul.

Acest suret di pi un zapis vechiu, pe cât s-au putut scoate, am scris eu, Simion Cheşcu uricar, la velet 7256 <1748> ghen(a)r(ie) 6.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DLIV/12. Copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea, după copia din 1748 (7256) ianuarie 6.

Ibidem, XVI/89 a. (copie după copia de mai sus, cu data de zi: 7, încredinţată la 1829 mai 22, pe aceeaşi foaie verso, cu actul din 7055 <1547> de la Ilie voievod).

Ibidem, DLIV/66 (copie modernă, după aceeaşi copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, K/331, f. 81 (rez.).

[1] Loc liber.
[2] Rupt.
[3] Omis.
[4] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

464 **1646 (7154) august 8**

O carte din 7154 <1646> av(gust), de la domnul Vasâle v(oie)vod ...[1], prin care să cuprind(e) că au dat carte ace domniască tuturor sătenilor din Comăneşti şi din Văsâeşti să fie tari şi puternici cu carte domnii sale a ţâne şi a opri o Poiană, ci să chiamă Buruianul, <pentru>[2] care poiană au dat ei patruzăci şi cinci jder(i) şi cinci boi Cârstii vornicul, pentru o moarte de om ce s-a făcut pi ace poiană, ce-au fost a lui Bejan ce-au fost pah(arnic), pârâ vor întoarce feciorii lui Bejan pah(arnic) acei 45 jderi şi 5 boi. Iar de nu vor vre să întoarcă, să aibă Comăneştii şi Văsieştii a întoarce la feciorii lui Bejan un cal ce-au dat Bejan la Radul v(oie)vod şi să ţie ei Poiana Buruianului.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia „Litere", Condici K, nr. 371, f. 220 v. Rez. dezv. în copia unei anaforale din 1804 martie 20.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, vol. VI, p. 261 (menţ.).

---

[1] Urmează: „cu 10 ani în urma cărţii ce s-au zis, trecuţ(i) fiind iarăşi(i) până acum 159 ani".
[2] Omis.

465 **<Înainte de 1646 (7154) august 11>**

† Єто аз, Пътрашко Стєжерѣнчл вел вътах волости Сучавскои[1]. Dau ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum ne-au fost învăţătura de la măriia sa, de la vodă, ca să mérgem la sat la Turiiatca, să socotim de un hotar cu fânaţe, ce-au avut pârâ giupâneasa lui Dumitraşco, Antemiia, cu Pătraşco, cu Danovici, înnaintea mării sal(e), lui vodă, dzicându Antemiia c-au cosit Danovici nişte fânaţe a ei, carele le-au fost luat Stroici logofătul, iar Danovici au dzâs c-au fost a lui.

Dece noi, am mărsu şi am strânsu oamen(i) bun(i), boiar(i) şi mulţi megiiaşi de pren pregiur, anume: Pântelei Barvovschii den Beceşti, şi Vidraşco[2] şi Stănilă de acolo, şi Grigea de acolo, şi Drăgan de acolo, şi Orheianul den Mogoşeşti, şi Silion den Mogoşeşt(i), şi Zahariia de acolo, şi Hilcea den Năhorén(i), şi Gherasim de acolo, şi Ştefca de acolo, şi Lélic den Ternauca, şi Ilea de acolo, şi Miron de acolo, şi Macsin vătămanul de Dersca, şi Gavril de acolo, şi Malic de acolo, şi Ihnat vătămanul de Lozna, şi Curilă de acolo, şi Lélea de acolo, şi Moisei de Dersca, şi Cornaci de acolo, şi Simion de acolo şi alţi oamen(i) bun(i), mulţi, de i-am întrebat cum ştiu ei cu sufletele lor. Iar ei toţ(i) aşea au luat cu sufletele lor cum au fost luate acéle fânaţe de Stroici, de logofătul, cătră Culicén(i), şi au fost de moşiia Antemiei, de hotarul Turiiatcăi, iar Danovici n-are acolo nici o treabă. Şi s-au găsit c-au cosit Danovici 55 de stogur(i) de fân, cu tăriia sa. De aceasta dăm ştire.

Aşijdere, au mărturesit aceşti oamen(i) bun(i) c-au cosit şi an Danovici la Străneşt(i) 40 de stoguri, iar pre partea giupâ<ne>[3]săi Antemie. De aceasta dăm ştire.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/112. Orig., hârtie (34,5 × 20,8 cm), filigran, cerneală neagră, cinci sigilii inelare, aplicate în fum, având în câmpuri decoruri geometrice şi florale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/465 (foto după orig.).

Datat după doc. de întărire din 1646 (7154) august 11.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 110-111 (orig. nedatat).

---

[1] „† Adică eu, Pătraşco Stejereanul, mare vătav de ţinutul Suceava".
[2] „den Beceşti, şi Vidraşco", adăugat deasupra rândului.
[3] Omis.

466 1646 (7154) august 11, Iaşi

Иw Василїе воевод(а)[1], Божїею милостїю, господар(ъ) Земли Мwлдавскои. Дали и потвръдили есми кнегине Йнтемие покоинаго Дум(и)трашко Тvрѣткж на еи правaа wтн(и)нъ и купежною, един сѣножат ѵ хотар село Тvрѣтка, что ѵ в(о)лост Сучавскои, что wна кvпил съ пан еи, Дvмитрашко Тvрѣткъ, котори сѣножат извадило сѣ тѣжбѵ и съ много келтованїе wт Строич логwфет, когда хотарили Балше. Дал емv един кон доброи дрvга келтованїе, за два десѣт талери битыχ.

И такождере, кнегинѣ Йнтемїѫ ена сама сѣтворил келтованїе десѣт талери битыχ, когда ена имала тѣжбѵ съ Дановичи), и бит им хотарник Пътрашко Стъжърѣни вел вътаχ wт волост Сучавскои.

Ино да ест еи и wт нас права wтнинъ, и викvпленїе, и ѵрик и потвръжденїе, съ въсем доχодом.

И ин да сѣ не ѵмишает.

ѵ Йс, в(ъ) лет(о) ,ѯ҃рнд̃ авгvст аї.

Сам господинъ велѣл.

Тодерашко вел лwгофът.

Io Vasile voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit cneaghinei Antemiei a răposatului Dumitraşco Tureatcă pe a ei dreaptă ocină şi cumpărătură, cu fânaţ, în hotarul satului Tureatca, ce este în ţinutul Suceava, ce l-a cumpărat dânsa cu panul ei, Dumitraşco Tureatcă, care loc de fânaţ şi l-a scos cu judecată şi cu multă cheltuială de la Stroici logofătul, când l-a hotărât Balşe. I-a dat lui un cal bun şi altă cheltuială, de douăzeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea, cneaghina Antemia singură a făcut cheltuială zece taleri bătuţi, când a avut judecată cu Danovici, şi i-a fost hotarnic Pătraşco Stejerean mare vătah de ţinutul Sucevei.

Deci să fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

În Iaşi, la anul 7154 <1646> august 11.
Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt.

După Codrescu, *Uricariul*, vol. XXIII, p. 202-204, nr. 68. Text slav după orig. şi trad. editorului.
Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCCLXV, f. 209 v. (rez.).

---

[1] Parantezele noastre.

467 1646 (7154) august 12

† Adică eu, Iftimiia, fata Râncaciului, şi Tecla, nepoata Ioanii, fata Râncaciului, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum am luat tre<i>[1] galbeni de aur, pentru un vad de mo(a)ră, ce avem a patra parte, la Tărgoveţ(i), de la Neculai călugărul, şi-l cumpără călugării de la Săcul.

Deci trei galbeni ne-au dat acmu, iar trei galbeni să ne dea de-acmu.

Şi am luat acei trei gal<beni>[1] denaintea Pepelii izbaşii de Balomireşti, şi Ion Negrul ot tam, i Gavril ot tam, şi popa Drăghici ot tam i Avram ot tam.

Aceştia bani i-am luat din casa Pepelii izbaşii. De-aiasta mărturisim.

Şi cei trei galbeni încă ne-au dat Lazar de Săcul, să să ştie[2].

В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ,м(ѣ)с(ѧ)ца авгѹст, ві <2> д(є)нъ.

<Pe verso, două însemnări contemporane>: Al treilea <şi>: † **На Пѹтна** <„Pe Putna">, pre un vad de moară, de la Iftimiia, fata Râncaciului, la Trăgoveţ(i), <una din secolul al XVIII-lea> : Pre Putna, <şi una de la începutul secolului al XIX-lea>: 7154 <1646> avg(us)t 12. Zapisul Iftimii, fata Râncaciului, pentru un vad de moară la Târgoveţi. No. 25. 2502.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Neamţ, LXIX/27. Orig., hârtie (24,5 × 19 cm), un sigiliu inelar rotund, aplicat în cerneală, neclar, şi patru amprente digitale.
Ibidem, XXXVI/62, nr. 26 (rez).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/467 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 374, nr. 1906 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] De la: „Şi cei trei", până aici, scris ulterior de altă mână.

468 1646 (7154) august 13, Iaşi

† **Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои.** Adică au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor alor noştri

www.dacoromanica.ro

boiar(i) moldoveneşti, a mari şi a mici, popa Dumitraşco, ginerele lui Vasilie stolnicelul den ...[1], de au pârât de faţ(ă) pre boiarinul domnii méle, pre Răcoviţă al doile logof(ă)t, pentru o parte de ocină den sat den Berbinţéni, den giumătate de sat, a treia parte, partea den sus, ce iaste în ţinutul ...[1], dzicându popa Dumitraşco cum iaste lui direaptă cumpăr(ă)tură, de socru-său, de Vasilie stolnicul, şi de frate-său, Toader, de la Nastea, fata lui Gligor(e) Roşcăi. Iar boiarinul domnii méle, ce scrie mai sus, Răcoviţ(ă) al doile logof(ă)t, au arătat derése domneşti de la Costantin vod(ă), cum au fostu vândutu acea Naste şi soru-sa, Părasca, fétele lui Gligor(e) Roşcăi, mainte, Chiriţei postelnicului; iar după ce au perit Chiriţa postelnicul, iale au vândut al doile rându şi lui Vasilie stolnicelu<lu>[1]i şi frăţâne-său, lui Toader.

Într-aceea, domniia mea şi cu tot Sfatul domnii méle socotit-am şi i-am giudecat pre dânşii pre dereptate, după légea ţării, şi aşea le-am aflat lor lége, ca să aibă a ţiné boiarinul nostru Răcoviţă al doile logof(ă)t acea parte de ocină, den giumătate de sat de Berbinţéni, a treia parte, partea den sus, pentru căci au cumpărat mai denainte vréme Chiriţa postelnicul. Şi s-au îndereptat şi ş-au pus herăia, 12 taleri, în Vistearíul domnii méle. Iar popa Dumitraşco au rămas de toată légea noastră şi a ţării, ca să-ş(i) ceară ei banii lor, ce-au dat socru-său, Vasilie stolnicelol[2], şi frate-său, Toader, de la Nastea şi Părasca, féte lui Gligor(e) Roşcăi.

Şi derése ce-au fostu la dânşii, încă s-au luat în Divanul domnii méle, de s-au dat pre mâna boiarinului domnii méle, lui Răcoviţ(ă) al doile logof(ă)t. Iar de să vor mai ivi în vro vréme nescari derése pre acea parte den giumătate de sat de Berbinţéni[3], a treia parte, partea den sus, să nu să creadză, ce să să rumpă, pentru căci nu vor hi drépte, nici să să mai pârască aceasta pârâ, nici dănăoar(ă), în <veci>[1], ce să hie dumisale şi de la noi dereaptă ocină, şi moşie, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşiit nici dănăoar(ă), în véci.

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) мы.
Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнд <7154/1646> ав(гѹст) її <13>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
† Дѹмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, XLIX/8. Orig., hârtie difolio (30 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat.

Idem, Ms., nr. 545 (Condica Episcopiei Huşi), f. 43 v.-44 (copie cu data de zi: 15).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/468 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 374, nr. 1907 (rez. după orig.).

[1] Omis.

[2] Prima literă „e" scrisă peste un „n".

[3] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

Carte g(os)pod de la Vasâle vod(ă), din let 7154 <1646> av(gu)st 15, către un Grigorii Galbăn din Cozmeşti, dată după jaloba lui Porce de Oşeşti asupra lui Dumitru Ciudin şi popa Alexa, pentru că Porce îş(i) îngrădisă ţarina cu gardu şi aciia venis(e) să iei de-a zăce. Se poronceşti acelui Grigorii Galbăn de Cozmeşti să margă la faţa locului, să cercetezi şi, de va mai fi aiure alt loc de arat, să lasă pe Porce în pace[1].

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia „Litere", Condici K, nr. 369, p. 166, coloana stângă, nr. 15. Rez. în copia unei anaforale, din 1801 iunie 5.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, vol. VI, p. 244, nr. 1316 (menţ. după acelaşi rezumat).

[1] Urmează menţiunea rezumatorului: „Dar vro mărturii de la Grigorii Galbăn n-au arătat".

470 1646 (7154) august 20, Iaşi

† Иѡ Василїѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими молдавскимы болѣри, велиими и малими, шолтѵз и съ въси мешчаним ѡт тръг Хѵшски и тѣгали за лици прѣд нами съ ѡ(тъ)цѵ и м(о)л(є)бникѵ, кѵр Гидиѡн єп(и)ск(о)пъ Хѵшски, радї єдна бѵкатѵ за хотар, что єст меж(є) хотар тръговски и меж(є) хотар селове Єп(и)ск(о)пїєви, и почєнши сѣ ниж(є) ѡт Долина Попови, къ хотар селах Єп(и)ск(о)пїєви, рѣ<къ>[1]ци шолтѵз и въси мешчани аж(є) єст тоа бѵкатѵ за земли ѡт хотар тръг(а) Хѵшскїи. Й ѡ(тъ)цѵ и м(о)л(є)бник наш выш(є) писанномѵ, тако ѡтвѣщали ѡт прѣд нами, како єст тоа бѵкатѵ за хотар ѡт хотар селове Єп(и)ск(о)пїєви, ѥкож(є) ѵказовал прѣд нами и привилїѣ ѡт иншїи с(вѣ)то почившиχ стари г(ос)п(о)д(а)рїи.

Ино г(о)сп(о)дств(о) ми съмотриχом и съ вес Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) ми и съвѣтоваχом и послаχом там, на болѣринѵ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнїи и почтенїи, п(а)нѵ Ѳома вел дворник Вышнѣи Земли, како да имает его м(и)л(о)стъ спрѣтати людї добри, ѡт ѡкр(ъ)сны межїаш(и), и да имает съмотрити съ тиχ людї добри и стари за рѣдѵ тое бѵкатѵ за земли, комѵ сѣ приχодїт.

Таж(є), болѣринѵ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрнї и почтенїи, выш(є) писан, пошед там съ многи людї добры и избра<ли>[1] хотар тръг(а) наше, Хѵшски, ѡт къ хотаром селове Єп(и)ск(о)пїєви. И почєнши сѣ хотар тръгѵлови Хѵшскаго ѡт Долынна Попѵлови выше, въ знаменїє, а хотар селах Єп(и)ск(о)п<їєв>[2]и почєнши сѣ ѡт Долинна Попови <ни>[2]ж(є), такождере въ знаменїє.

www.dacoromanica.ro

Таж(е), шолтѵз и съ въси мешчанни ѡт зостали ѡт прѣд нами и ѡт вес закон земскаг(о), по что ѡбрѣтал сѧ, съ истинное, како ѡни не имает ни еднно трѣбѵ за земли, ниже ѡт Долина Попови, како ест правaa ѡѡтн(и)на, и дѣдн(и)на и дааниїе ѡт с(вѣ)топочевши стари г(о)сп(о)д(а)рых прѣжде нас бывши.

Таж(е), ѡ(ть)цѵ и м(о)л(е)бник нашемѵ, кѵр Гидиѡн еп(и)ск(о)пъ Хѵшски, ѡн ѹправилсѧ и поставил собы ферыею, к҃д злата, ѹ Вистиꙗр г(о)сп(о)дств(а) ми.

Тѣм радї, ѡт силѣ на прѣд како да имает дръжати с(вѣ)т(ы)нѣ си тоа бѵкатѵ за хотар, долнїи ѡт Долинѵ Попови, съ сѣнножати и съ вес приход, и де не имает наи тѣгати радї сїѧ тѣж(а), николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѵ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнд҃, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѹста), к҃ д(ь)н(и).

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василие вѡевѡда <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.ѧ

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, şoltuzul şi cu târgoveţii din târgul Huşi şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu părintele şi rugătorul nostru, chir Ghidion, episcopul de Huşi, pentru o bucată de hotar, care este între hotarul târgului şi între hotarul satelor Episcopiei, şi se începe mai jos de Valea Popii, spre hotarul satelor Episcopiei, zicând şoltuzul şi toţi târgoveţii că acea bucată de pământ este din hotarul târgului Huşi. Iar părintele şi rugătorul nostru mai sus scris, aşa a răspuns înaintea noastră, că acea bucată de hotar este din hotarul satelor Episcopiei, după cum a arătat înaintea noastră şi drese de la alţi sfânt răposaţi domni bătrâni.

Deci domnia mea am cercetat şi cu tot Sfatul domniei mele ne-am sfătuit şi am trimis acolo pe boierul domniei mele credincios şi cinstit, pan Toma, mare vornic al Ţării de Sus, ca să aibă milostivirea sa a strânge oameni buni, megieşi de prin prejur, şi să aibă a cerceta cu aceşti oameni buni şi bătrâni de rândul acelei bucăţi de pământ, cui i se cuvine.

Astfel, boierul domniei mele credincios şi cinstit, mai sus scris, a mers acolo cu mulţi oameni buni şi a ales hotarul târgului nostru, Huşi, dinspre hotarul satelor Episcopiei. Şi începe hotarul târgului Huşi din Valea Popii în sus, în semne, iar hotarul satelor Episcopiei se începe din Valea Popii în jos, de asemenea în semne.

Astfel, şoltuzul şi cu toţi târgoveţii au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, pentru că s-a găsit, cu adevărat, că ei nu au nicio treabă cu acea bucată de pământ, mai jos de Valea Popii, care este dreaptă ocină, şi dedină şi danie de la sfânt răposaţii domni bătrâni, care au fost înainte de noi.

Astfel, părintele şi rugătorul nostru, chir Ghidion, episcopul de Huşi, s-a îndreptat şi şi-a pus fierâe, 24 de zloţi, în Vistieria domnii mele.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, de acum înainte ca să aibă a ţine sfinţia sa acea bucată de hotar, mai jos de Valea Popii, cu fânaţ şi cu tot venitul, şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7154 <1646>, luna august, 20 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Ghedeon ep(i)scop; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Vasilie v(oie)vod, din let 7154 <1646> avg(u)st 20. Hotărâtura târgului Huşii, în vreme lui Ghedeon episcop.

Arh. Naţionale Bucureşti, Episcopia Huşi, LXX/6. Orig., hârtie difolio (42,5 × 28 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воєвод(а), Б(ѳ)жїю м(и)лостїю, госп(ѳ)дари Земли Мѡлдавск(ои). ѫзрмѣ („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>").

Ibidem, LXX/7 (trad. din 1800 iunie 23, de Pavel Debrici polcovnic la Mitropolie); idem, Ms., nr. 545 (Condica Episcopiei Huşi), f. 5 v.-6 (copie şi trad., numai cu văleatul).

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 17, f. 149 (rez. din 1837).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/470 (xerocopie după orig. şi după trad. din 1800).

EDIŢII: Melchisedec, *Cronica Huşilor*, p. 116-117 (rez. numai cu data de an); *Catalog*, II, p. 374, nr. 1908 (rez. după orig).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

471 1646 (7154) august 20, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(ѳ)жїю м(и)л(ѳ)стїю г(ѳ)сп(ѳ)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domnia mea la slugili no(a)stre, la Costantin Liciul din Sincăuţi şi la Droţea din Cotela. Dămu-vă ştire, deaca veţ(i) vedea cartea domniei méle, iar voi să aveţi a mérge la sat la Rădăuţi, şi să aveţ(i) a strânge oameni buni şi megiiaş(i) dinpregiur şi să aveţ(i) a socoti şi a părţi pre ficiorii Badului cu toate moşii[i]le lor, şi cu vii, şi cu ţigani şi cu tot ce vor hi avându ei rămas de la părinţii lor, tot să aveţi a socoti şi a le înpărţi, cum veţ(i) afla mai cu dreptul, şi nemărui să nu fătăriţi.

Aşijderele, s-au jăluit Băduleştii, Andronic, şi Dumitraşco şi Sturdzea, dzicându să au avut pâr(ă) pentru nişte sate a dămişoarei, a Maricăi, câţiva ai, şi au arătat că au făcut cătăva cheltuial(ă), cum am dat învăţătură domni<ia>[1] mea, de le-au luat sama

www.dacoromanica.ro

vornicii de la Poarta domniei m<el>[1]e, de le-au făcut şi izvod pe ce au afla<t>[1] ei că au cheltuit. <Ş>[2]i s-au aflat o a patra parte de sat din Tămăşéni, dată l<ui Dum>[3]traşco Fulger pentru acea cheltuială ce au cheltuit ei, în<blân>[3]du în pâr(ă) cu fierâi şi cu alte cheltuiale, iar acmu surorile lor şi cu cumnaţii ei nu vor să ţie în samă aceea cheltuială, anume Corotuşcoe, Lupul Popăscol şi Vasilie Léginschi ş(i) Ionaşco ot Pomârla.

Deci [deci], deaca veţ(i) vedea cartea domnie(i) méle, iar voi să aveţ(i) a le socoti lor în cât vor hi vândut ei acea parte; de vor hi agiunsu ei acei bani ce au cheltuit şi nu va mai tréce, să hie în pace, iar de va mai tréce, să [i] aveţi a face parte şi surorilor, iar de nu va agiunge să le faceţ(i) lége să le întoar<că>[1] cumnaţii, că de-are hi dobândit mai multu, are hi frăţéşte.

Deci, cum veţi înpărţi, să daţ(i) pri mâna lui Andronic, şi lui Dumitraşco şi a Sturdzii toţi vecinii, pân(ă) la[4] vor înto(a)rce lor comnaţii cheltuiala ce dintâi şi acea de apoi toată. De-aceia să ţie frăţéşte to[t]ţi.

Aceasta scriem domniia mea. И нак не бѵдет.

† V Мс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1646> ав(гѹст) к <20>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DXCII/226. Orig., hârtie difolio, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Ibidem, DXCII/227 (copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/471 a şi b (foto după orig. şi după copie).

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] Completat după copie.

[4] Greşit, pentru „le".

472 1646 (7154) august 21

Suretu di pe ispisocu vechiu de la Vasilii vodă, din v(e)let ҂зрнд <7154/1646> ав(гѹст) ка <21> д(ь)н(и).

† Иѡ Василїе в(ое)вѡдъ, Бож(ї)ю мил(о)ст(ї)ю, г(ос)п(о)дарѣ Земли Мѡлдавскои. Adică au venit înnainte domnii méli şi a tuturor boierilor domnii méli, a mari şi a mici, Tudora şi ficiorii ei, Toader, şi Ştefan şi Păşcanu, şi fétile ei, ...[1], de au pârâtu de faţă înnainte domnii meli pre sluga noastră Costandinu, ginerile lui Ionaşcu armaşului, pentru o parti de ocină din satu din Frunteşeni, di pe Horieta, ci esti în ţinutul Tutovii, din giumătati de satu, giumătate, zicându că le înpresoară ace parte de locu fără de ispravă. Iar sluga noastră, Costandin, au arătatu înnainte domnii meli un zapis de mărturiie de la Dumitraşcu, fecior Sanghii, şi Chiri<ac>[2] biv deregătoriul de Bârladu, şi de la Ionaşcu Şeptiliciu de ţinutul Sucevii, şi de la Costandin Sâtariul de Veşteleşti, şi de la Nechifor de acolo, şi de la Iacobu Panco de

www.dacoromanica.ro

Costeşti, şi de la Ursul din Ruriaeşti[2], şi de la Ionaşco, frati-său, şi de la Vasili Bahluianul din Corneşti, şi de la Simion Lehan de acolo, şi de la Mierlea de acolo, şi de la Ion Bole de Hulpăchea şi de la mulţi oameni buni, scriia şi mărturisiia într-acel zapis cum au venitu înnainte lor acesti fămei, ce mai sus scrisă, Tudora, şi ficiorul ei, Toader, şi Drăguţa, şi ficiorul ei, Ionaşcu, de nimi siliţi, nici asupriţi, şi ş-au datu eli parte lor de ocină ce scriie mai sus, din giumătate de satu de Frunteşani, giumătati, lui Dănilă Zlogii de Horgeşti, pentru căce Toader şi Ionaşco, ficiorii Tudorii şi a Drăguţii, au fost tâlhăritu pre Dănilă Zlogea, de i-au luatu preţu de doo suti de zloţi; ce cu altă n-au avutu cu ce plăti acei bani, că au fost răsipitu totu ce au fost luatu de la Dănilă Zlogea, ce au datu ace ocină a loru, ce scriie mai sus, din giumătati de satu din Fruntişeni, de ş-au plătitu capitili a ficiorilor lor. Iar Dănilă Zlogea au vândutu parte de ocină lui Ionaşcu armaşului, pentru acei bani ce scriie mai sus, 200 de zloţi.

Într-ace domnie me şi cu tot Sfatul domnii meli giudecatu-i-amu pre dinşii pre dreptate, după lége ţărâi, şi aşe li-am aflatu lor lége, dacă ş-au plătitu éli capitile ficiorilor lor cu ace parti de ocină, de acmu înnainte să n-aibă nici o triabă, nici éli, nici ficiorii ei[2], nici fétile ei[2], nici nepoţii ei[2], nici nime din ruda lor, pentru că au rămas din toată giudecata noastră şi a ţărâi. Iar sluga noastră, Costandinu, s-au îndreptatu şi ş-au pus herâe, 12 taler(i) bătuţi, în Vistériul domnii méli.

Deci, de acum înnainti, ace parti de ocină din giumătate de satu Frunteşeni, giumătati, să-i hiie slugii noastre, lui Costandin, direaptă moşiie, şi cumpărăturea[3], şi uricu şi întăritură, cu totu venitul, din totu locul, nerăşuitu, în veci.

Şi di s-ar şi afla la cineva în vro vrémi niscaiva drésă, să nu să criază, ce să s(e) rumpă.

Gheorghi vel ban, mart(or) că esti surăt <m. p.>.

La vălet 7272 <1763> noev(rie) 27, l-am scris suret, asemine di pe cel vechiu, şi supt pecete mari g(os)p(o)d este Toderaşcu vel log(o)f(ă)t şi gios, Dumitraşcu.

Ion Popa diiacu za Divan <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCXLVI/31. Trad., 1763 (7272) noiembrie 27, de Ion Popa, diac dc Divan.

Ibidem, CLXI/19, f. 3 (rez.); ibidem, CCCLXXIV/117, nr. 1 (rez.); ibidem, DXCVIII/11 (menţ.).

---

[1] Loc liber.

[2] Aşa în copie.

[3] Greşit, în loc de: „cumpărătură".

473 1646 (7154) august 23, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡдавскои. Ѿж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри с(ы)н(о)ви

www.dacoromanica.ro

Лариѡн ѡт Верешѣни и тѣгали за лици прѣд нами на болѣринꙋ г(о)сп(о)дств(а) ми вѧрнїи и почтенїи, Юрдакїе вел вистїꙗрник, радї една част(ь) за ѡтн(и)нѵ ѡт село Вережѧни, что на Мѡлдꙋа, ꙋ в(о)лост Сꙋчавскои, рѣкъщи с(ы)н(о)ви Ларион, аж(е) ест им тоа част за ѡтн(и)нꙋ права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на и ꙋпрѣселовает им болѣринꙋ наш выш(е) писанномѵ, съ силою своемѵ. А наше вѣрнїи и почтенїи болѣрин, Юрдакїе вел выстиꙗрник, ѡн тако ѡтвѧщал прѧд нами, како кѵпил ег(о) м(и)л(о)ст(ь) тоа част(ь) за ѡтн(и)нѵ ѡт ѡ(ть)цъ им, Лариѡн, на свои правїи и питомїе п(и)н(ѣ)ѕы, ꙗкож(е) ѵказовал и нарѣденїе за кѵпежно.

Инно, г(о)сп(о)дств(о) ми и въсего нашег(о) Съвѣта съдихом на них съ н(а)шим правїи съдом и тако ѡбрѣтохом, како не имает с(ы)н(о)ви Лариѡн ни еднно трѣбѵ съ тоа част(ь) за ѡтн(и)нѵ ѡт сел(о) Верешѣни, бо что ѡ(ть)цъ им, Лариѡн, продал, понеж(е) в<ол>[1]ни ест ѡ(ть)цъ им на них протаты.

Таж(е), ѡни застали ѡт прѣд нами и ѡт вес закон земскїи.

Тѧм радї, ѡт силѣ на прѣд да имает наше вѣрнїи и почитенїи болѣрин, п(а)нѵ Юрдакїе вел въістїꙗрник, дѫржати собы праваа ѡтн(и)на и кѵпежнна, въсѧ част(ь) Лариѡн и с(ы)н(о)ви емѵ, илико[2] с(ѣ) изберет, ѡт село Верешѣни, съ вес приход, и да не имает наи тѣгат(ь) с(ы)н(о)ви Лариѡн, радї сїѧ тѣж(а), николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ꙋмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.

Ꙋ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гꙋста) кг.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(е)т ꙋчи(л).

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, fiii lui Larion din Vereşéni şi au pârât de faţă înaintea noastră pe boierul domniei noastre credincios şi cinstit, Iurdachie mare vistiernic, pentru o parte de ocină din satul Verejéni, ce este pe Moldova, în ţinutul Suceava, zicând fiii lui Larion că le este acea parte de ocină dreaptă ocină şi dedină şi îi asupreşte boierul nostru, mai sus scris, cu puterea sa. Iar boierul nostru credincios şi cinstit, Iurdachie mare vistiernic, el aşa a răspuns înaintea noastră, cum a cumpărat milostivirea lui acea parte de ocină de la tatăl lor, Larion, pe banii săi drepţi şi proprii, cum a arătat şi drese de cumpărătură.

Deci domnia mea şi tot Sfatul nostru i-am judecat cu judecata noastră dreaptă şi aşa am aflat, că nu au fiii lui Larion nici o treabă cu acea parte de ocină din satul Vereşéni, ci tatăl lor, Larion, a vândut, pentru că volnic este tatăl lor să vândă şi nu ei.

Astfel, ei au rămas dinaintea noastră şi de toată legea ţării.

Pentru aceea, de acum înainte să aibă boierul nostru credincios şi cinstit, pan Iurdachie mare vistiernic, a-şi ţine dreapta ocină şi cumpărătură, toată partea lui

www.dacoromanica.ro

Larion şi a fiilor lui, câtă se va alege, din satul Vereşéni, cu tot venitul, şi să nu aibă a mai pârî fiii lui Larion pentru această pârâ, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7154 <1646>, luna august 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/33. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

Idem, Ms., nr. 1535 (Condica familiei Sturza), f. 36 v., nr. 45 (menţ).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21, nr. 618 (rez. în opisul documentelor moşiilor de la Suceava ale lui Mihai Gr. Sturza, din 20 mai 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/473 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 375, nr. 1910 (menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

---

[1] Rupt.

[2] Greşit, în loc de: елико.

474 1646 (7154) august 24, Iaşi

Noi[1] Василїе воевода, Божїю милостїю, господар(ъ) Земли Мwдавскои. Adică au pârât de faţă înaintea domniei méle şi a tot Sfatul domniei méle Ion Bochia şi seminţia lui, Hilohie, pre giiupâneasa Costăchioaie şi pre feciorii ei, pentru o parte de ocină din sat din Coteşti, ci-au zis că le împresoară Costăchişce cu un derept ce-a avut de dare giupânu său, Costache, de la Bărnovschi vodă. Iar giupânea[sa][2] Costăchioaie au zis că ii tot satul dat. Iar Ion Bochia a zis că partea lui iasti deusebi[t][2] hotărât şi hlizit încă de moşii lor din zile bătrâne.

Deci noi n-am crezut nici pre unii, ce am ales pre sluga noastră Dumitru uricarul şi l-am trimis acolo de au strâns oameni buni şi bătrâni de prin megiaş(i), anume: Gheorghie de Lungéni, şi Necula Frumuşanu de acolea, şi popa Arventii de Berteşci, şi Focea de acolea, şi Gheorghii de Pisléni, şi Ionaşco ot Albi de acolea, şi Augnel cel bătrân de Rângeşci, şi Ambrosie de Giurpani, şi Ignat de Lungeni, şi Buculéiu de Sipeni, şi Gâdeiu de Beneşci, şi Onaca de acolea, şi Toader de acolea, şi Gogul de Lungeni, şi Moş de acolea, şi Gherman de acolea, şi Aloia den Demerteşci, şi Zifan de acolea, şi Necula Brăteanul de acolea, şi Vlasie de acolea, şi Constantin Talpă de Hănăseni, şi Ianul de acolea, şi Necula de acolea, şi Nenitul de Coteşti, şi Audrei, ficiorul slugăi de Coteşci, [...][3] bani [...][3] au mărturisit cu sufletul lor cum partea Bochii şi semenţiei sale, Hilohie, n-au fost închinată nici vândută nici lui Bărnovschi vodă [...][3] lui Costachi, ci au fost hlizită de moşii lor întâi [...][3] hotarul din ţărmurile Prutului despre apus direpţ spre răsărit, în malul gârlii, s-au pus piatră în direptul şanţului Gligăi, de acolea direpţ la deal pre izlaz pân(ă) unde să înpreună cu alte hotare.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea, deac-am văzut mărturie de la atâţea oameni buni, scriind cum înpresoară Costăchioaie fără dreptate, domnia mea încă am dat şi am întărit lui Ion Bochiei şi seminţiei lui, Hilohie, a[4] lui Ion Bochie, iar a treia parte să hie a lui Hilohie.

Şi s-au îndireptat şi şi-au pus ferâia, 24 de fiorinţi, în Vistăriul nostru, iar giupâneasa Costăchioaie au rămas din toată legea.

De amu înainte să n-aibă a mai pârî sau a mai dovedi, nici dănăoar(ă), înaintea cărţii dumisale.

Сам господ(инъ) велел.

S-a scris, veleatul, ѵ҃ ҃ѩс 7154 a[vgust][2] 24.

Тодерашко вел логофет искал.

După Puiu ş. a., *Doc. din Basarabia*, p. 185-186, nr. CIII (textele cu caractere slavone ne aparţin). Orig., sigiliu domnesc.

---

[1] Greşit, în loc de: „Io".

[2] Parantezele editorului.

[3] Menţiunea editorului: „Manuscriptul este rupt".

[4] În acest loc, probabil, editorul a omis să transcrie câteva cuvinte.

475 1646 (7154) august 28, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жї<ю>[1] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Adică au venit înaintea noastră şi înnaintea alor noştri moldovene<şt>[1]i boiari, la cei mari şi la cei mici, rugători(i) noştri, egumenul şi cu tot săborul de la sv(â)ntaa <m>[1](ă)n(ă)stire ce iaste la munte, pre Izvorul Măgurei Peonului, unde iaste hramul Pogorârea D(u)hului Sv(â)ntu, şi-i zidită de al nostru credincios şi cinstit boiarin, dumnealui Gheorghie marele păharnic, şi ni s-au jeluit cu mare jalob(ă) într-acesta chip: cum sintu ei petrecători la acea sv(â)ntă m(ă)n(ă)stir(e), într-acel munte, departe, şi alţi oameni sau alte sate n-au ei, să le fie de posluşanie şi de pază la sv(â)ntaa m(ă)n(ă)stire.

Într-acéia, am socotit domniia mea înpreună cu tot Svatul nostru, şi am dat şi am miluit sv(â)ntaa mănăstire ce mai sus scrie, Peonul, cu doisprădzéce posluşnici, însă s(ă) nu fie oameni învăluiţi cu vreo dabilă, ce să fie omeni fără de cislă şi fără de stăpân, ca să margă la acea sv(â)ntă m(ă)n(ă)stir(e), iar de la domnia mea vor fi[2] ertaţi de dajde, şi de zloţi, şi de lei, şi de taleri, şi de orţi, şi de sulgiu, şi de il<iş>[1] şi de alte dabile, de toat<e>[1] câte sintu pre alţi mişei în ţara domnii <mele, num>ai[3] să le fie lor grij(ă) a sluj(i) şi <a pos>[1]luşi ce vor fi trébele svintei mănăstiri, iară <altul>[3] nime, întru nemic(ă) să nu cutédze a <în>[3]vălui, ce de toate să fie în pace, de câte mai sus scrie, în<t>[1]ru dzilele domniei méle.

Aşijde<r>[1]e, şi după viiaţa domniei noastre, cine va fi d<om>[1]nu, ori din ficiori(i) noştri sau din ruda noastră, sau fie cine va alége Dumnedzău să fie domnu

www.dacoromanica.ro

ţărăi noastre, a Moldovei, acela ca să nu aibă a strâca această dare şi miluire a noastră, ce mai vârtos să aibă a da şi a întări.

Iar cine s<e>[1] va ispiti a strâca această dare şi miluire, acela ca să fie neiertat de Domnul Dum<n>[1]edzău, acela ce au făcut ceriul şi pământul, şi de Maica Sv(i)nţie Sale, Précista, şi de 318 O(te)ţi ce sintu în [въ] Nechei şi să aibă parte cu Iuda şi cu treclétul Aria, в(ъ) без коничнїа вѣки и мъки, амин[4].

ꙋ Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154>, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гꙋста) ки <28>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василие вѡевѡда <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din secolul al XVIII-lea>: Василе в(ое)вѡда. ҂зрнд ав(гꙋст), ки д(ь)н(и) („Vasile voievod. 7154 <1646> avgust, 28 zile"), <iar pe etichetă aplicată tot acolo, alta, din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 7. 7154 <1646> august 28. Cartea domnului Vasili de privileghie monastirii Pionul, zidită de Gheorghie paharnicul, spre a scuti doisprezece posluşnici în slujba monastirei.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CD/14. Orig., hârtie difolio (41 × 28 cm), cu cele două file lipite din vechime, rupt la îndoituri şi ros de cari, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o copie din secolul al XVIII-lea.

Ibidem, CD/78 (rez. într-o anafora, din 1844 iulie 11); ibidem, CD/100 (rez. într-un opis, din 1856 septembrie 29); idem, Fond Ministerul Justiţiei, Anaforale, nr. 64, f. 52 v. (rez.); idem, Fond Divanul Domnesc, tr. 880, opis 1005, dosar 59, f. 385 v. (rez. cu data de zi: 24); idem, Fond Mitropolia Moldovei, Mănăstiri şi schituri, dosar 257/1855, f. 4, nr. 7 (rez. într-un opis, din 1855 septembrie 29).

---

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

[3] Rupt, întregit după copia din secolul al XVIII-lea, care se află împreună cu originalul.

[4] „în veacurile şi muncile fără de sfârşit, amin".

476 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

Adică eu, Erimie, şi cu giupâniasa mea, Măricuţa, sânguri noi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am dat şi am dăruit un vad de moară, cu pietre cu tot, ce iaste pre Gârla din Gios, la satul Văcăreşti, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, pentru sufletele noastre, căci ni-am giuruit după sfârşitul nostru să ne astruce oasele la sfânta măn(ă)stire. Şi aceasta vad am datu şi am dăruit sfintei mănăstiri Dobromirnei.

Iar de să va mai amesteca cineva la acel vad, ce am dăruit noi sfintei mănăstiri, din feciorii noştri sau dintr-alte rude şi săminţii a noastre, să fie proclet şi treclet de 318 Oteţi.

www.dacoromanica.ro

Pentru mai mare credinţa, ni-am pus şi pecete să le fie lor de credinţă, până îş(i) vor face şi drese domneşti.

Сиц(є) пишем.

В(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнє[1] <7155/1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

Pecete Irinii.

Pecete Ursului, fiiul dum(i)sale.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 71. Copie de la începutul secolului al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/476 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 388, nr. 1986 (rez. după copie).

[1] Urmează marca unei peceţi octogonale, având inscripţia „pecete".

477 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155), Iaşi

† Eu, Dumitraşco, feciorul vornicului Bantăş, şi eu, Nastasie, fata Palaghie, nepoata lui Bantăş, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum noe, de bunăvoea noastră, de nimene nivoeţi, nice siliţi, am vândut a noastră dereptă ocină şi moşie, din[n] a patra parte din sat den Grozăşte, a treia parte, partea ce să va alége a tătâni-nostru, a lue Bantăş vornicul, ce i-au fost moşie de pri înmă-sa, Agahiia Şoinea. Această moşei vândutu-o-am dumisali, lui Dumitraşco Fulger, derept treidzăce de galbeni.

Şi ne-au dat banie deplin, dinnaintea dumilor sali, vornicilor de poartă: d(u)mnealui Neaniul vornicul de poartă, şi Pătraşco vornicul, şi Pavel vornicul, şi Gligorie Pilipovschie vornicul şi Ilie vornicul.

Pentr-aceea, ca să hie dumisale dereaptă ocin(ă) şi moşie şi să-şi facă d(u)mnealui şi dirési domneşte.

Şi, pentru credinţa, aceşti boéri ş-au pus toţi peceţili şi iscălitureli. Şi noi, încă ne-am pus peceţeli, cu dégeteli, ca să s(ă) ştie.

Ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнє <7155/1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

Їз, Нѣнюл дворник, искалх <m. p.>.

Їз, Павъл Їлботъ дворник <m. p.>.

Їз, Пътрашко ворник <m. p.>.

Їз, Глигори Пилиповскїе ворник <m. p.>.

Ilie vornic <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCXXVII/50. Orig., hârtie, filigran, trei amprente digitale. Cu o copie modernă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/477 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

478 **<1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)**

† Eu, Gligorie şi Căzacul, ficiorii Maricăi, nepoţii Tudoscăi a Isăcoei ot Cuzâlău, sângur(i) pre noi mărtorisim, cu acest zapis al nostru, cum am vândut a noastră direaptă ocină şi moşiie den sat den Cuzâlău, vărului nostru, lui Manea[i], ficiorul lui Toader, den giumătatea de sat den a treia parte, a treia. Şi ne-au fost negoţul treidzeci de taler(i), ban(i) bun(i).

Şi ne-au făcut plată deplin, tot bani uscaţi[1].

Şi-n tocmal(a) noastră şi la luatul banilor au fostu: Vasiliie Turcul, şi Dumitraşco Badul, şi Cârste, s(â)n Avram, şi Isac Musteaţă, şi Gheorghiţă Corotuşco, şi Necu<la>[2]i Bihor, şi popa Lazor şi mulţi oamen(i) bun(i) şi pren pregiur megiiaş(i).

Şi eu, Sturdze Badul, am scris.

Şi Ostahie vornicelul ot Lozen(i), şi ficioru-său, Balan ot tam, şi Ştefan vornicul ot Criva, şi Căzacul, sân Toader, şi Lupaş şi Mârze.

Şi au vâmdut cu locuri(i) de hăleşte<e>[3], şi cu loc în Prut, de mori şi de pod, şi cu pomete, şi cu pădure, şi cu fânaţi şi cu toat locul, cât au fostu partea noastră de moşie, ca s(ă) <se>[3] ştié, şi să aibă a-ş(i) face şi dires(e) domneşti.

Пис(а) в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнє <7155/1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

Аз, Исак Мѹстѣцъ, искал <m. p.>.

Аз, Стѵрза, искал <m. p.>

Аз, Василїе Тѵркѵл, искал <m. p.>.

† Popa L(a)z(ă)ru <m. p.>.

† Cazacul <m. p.>

Lupul <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCXXVIII/10. Orig., hârtie, trei sigilii inelare, aplicate în fum, neclare.

Ibidem, CV/171 (copie într-un catastih de zapise din 1752 (7160) iunie 8, arătate de Toader Râşcanu, fost mare jitnicer, la o judecată).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/478 (foto după orig.).

EDIŢII: Boga, *Doc. din sec. XVIII*, p. 490 (rez. într-un doc., din 1738 martie 27); Ghibănescu, *Surete*, X, p. 104 (rez. cu data: „7151"); Bezviconi, *Boierimea Moldovei*, I, p. 111-112 (rez. într-o trad. a unui doc., din 1738 martie 27).

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Omis.

479 **<1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)**

Vasile v(oie)v(o)d întăreşte lui Paul şi altor rude ale sale a patra parte din satul Căcărăzeni.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, Condici K, nr. 378, f. 21.

www.dacoromanica.ro

480 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

O scrisoare de înpărţală din anii 7155 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31>: s-au înpărţit în trei părţi, pe trei bătrâni, anumi: Andronic Bogdan, din carele să tragi jă(tni)cer Ioniţă Românescu şi cu alte neamuri ale sale, i Dimitrie Bogdan şi Bejan cu alţi fraţi ai săi, care acest bătrân numit Bejan cu fraţii lui după osebite scrisori este dovedit că sînt fiii unii Ştefana, ce-au fost sor(ă) numiţilor de sus Bogdăneşti, şi au avut bărbat pe Duliman, viindu în parte bătrânului Andronic Bogdan, parte de sus, şi în parte bătrânului Dimitrii Bogdan, parte de mijloc, iar în parte bătrânului Bejan cu fraţi săi s-au venit parte din gios.

Hotărându-să prin aceeaşi scrisoare de înpărţală şi aceasta, ca şi heleşteile ce sînt pe numita moşii, adică unul în Coroviia şi altul în Başău, să le stăpânească cu toţii frăţeşte, iar pentru unghiu de Prut, ce <să>[1] chiamă Basena, care este fânaţ, să hotărăşte pe giumătate: partea din sus să o ţie Bejan şi cu fraţii săi, iar pe giumătate parte de sus[2] să o ţie numiţii Bogdăneşti, cum mai pre larg arată scrisorile de înpărţală.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia Litere, Condici K, nr. 378, f. 21. Rez. dezv. în cartea de judecată a Divanului, din 1817 februarie 24.

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de: „jos".

481 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

Copii încredinţată şi întărită de mai sus pomenitili feţi di pi un zapis de vânzare dat di la Maftei, ficiorul Zbierii, nepot lui Bobici din Bobiceni, şi sora lui, Ana, şi Irina şi Nastasiica, şi Hariton, fratili lor, pentru vânzarea partea lui, lui Ştefan armaşul cel mare.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Judecătoria ţinutului Neamţ, tr. 1470, dosar 18, f. 41. Rez. din 1837.

482 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155), Galaţi

† Eu, Iachimu, şî cu fămeia me, Ana, şî cu cumnată-me, Anghelina, scriem şî mărturisim cu cestu zapis al nostru, ca să hie de mar(e) crédinţă la mâna dumisal(e), lui Iacomi pârcălabul dé Galaţ(i), cumu e-m vândut dumisal(e) moşâe dereaptă a no(a)stră, de la Soh(u)luiu, din cel(e) şasé părţi am vândut doo părţi dumisal(e), deréptu şasé galbin(i), ban(i) gata.

De nimé nevoiţ(i), nici asupriţi, ce de bunăvoie no(a)stră am vândut, ca să-i hie dumisal(e) moşâe, în veci de véci, şî lui şî coconilor. Car(e) moşâe am avut cu uncheşul Vasilie, unchiu-meu, ca să să ştie.

Pintru crédinţa, pus-am degétele.

V Гал(аци), лет(о) ѯзрнѣ <7155/1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

www.dacoromanica.ro

Iachim[1]; Ana[1]; Anghélina[1].
† Şerban <m. p.>.

<Pe verso, o însemnare contemporană>: Боцѣни, на Сохулѵи („Bogéni, pe Sohului").

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CII/40. Orig., hârtie (16,5 × 20,3 cm), filigran, trei amprente digitale, aplicate în cerneală.

[1] Amprentă digitală.

483 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

† Alt ispisoc sârbăsc de la Vas(i)lie vodă, din le(a)t 7155 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31>, de întăritură pi toată parte babii Nastei, ce-au avut din dres de înpărţală de la Bogdan vodă, din giumătate de sat, parte din sus, giumătate, adecă a patra parte din tot satul, pre care parte au arătat-o, cât au venit de gios de bis(e)rică; şi mai întăreşti şi pe parte Petrii Brătuleanul, parte cea den sus, şi să închie deplin, ace p(o)l sat den sus.

Din car(e), arată în ispisoc, că parte Nastei au fost baştină lui Vas(i)lie Roşcăi vist(iernic), şi cas(e)li Roşcăi au fost pe locul Nastei din gios de bis(e)rică, 120 stânjăni, précum au măsurat şi sînt temeliile cas(e)lor. Şi acmu, şi şi ace(a)st(ă) p(o)l sat, mai sus numit(ă), de-nceput au fost a lui Ivaşco, strămoş Nastei, şi Petrii şi lui Iacoş.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, M/170. Rez. dezv.

484 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

Alt ispisoc de întăritură, tij de la Vas(i)lie vodă, din v(e)le(a)t 7155 >1646 septembrie 1 – 1647 august 31>, pe parte lui Obrij(a), ficior Irinii, nepot lui Lazor, pré zapis ce-au vândut toată parte lui, ce-au avut moşul lui din ispisoc de la Bogdan vod(ă), cât i să va alege parte lui din p(o)l Uricheşti, drept 10 lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, M/172. Rez.

485 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)

Pustiana, din judeţul Bacău, de doamna Liliana la 7155 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

După Lahovari, *Marele dicţionar geografic*, I, p. 24. Rez.

www.dacoromanica.ro

486 **<1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)**

I cu trei pământuri a lui Dumitraşcu Scântei, ce le are cumpărătură de la Chirica, ficior Saftii Ursoai, nepot lui Toader Marmurea, cu zapis din let 7155 <1646 septembrie 1 – 1647 august 31>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXLIV/36, f. 1 şi 1 v. Menţ. în împărţeala Mărmurenilor de Jos şi a Mărmurenilor de Sus, după învoiala răzeşilor, din 1777 iulie 23.

487 **<1646 septembrie 1 – 1647 august 31> (7155)**

Hrisov de la Vasilie vodă[1].

Arh. Naţionale Iaşi, CCLIX/2, f. 1, nr. 1. Menţ. în „Condica moşiilor, viilor şi ţiganilor Ruseteşti", întocmită la 10 februarie 1807.

[1] Mai departe se face menţiunea: „un heleşteu de la Târgul Frumos cumpărătură vornic(ului) Iordache Hăbăşăscul şi frati-său, Ştefan."

488 **1646 (7155) septembrie 1, Iaşi**

Noi[1] Василє воєвод(а), Божиє милостиво, господар(ъ) Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei mele boiarinului domniei mele Dumitru Buhuş ce a fost spatar să fie tare şi puternic cu cartea domniei mele a ţine şi a apăra tot hotarul satului Spinoasa, din Movila Durnei în gios, pe unde au fost hotarul cel bătrân de veci, şi nimeni să nu cuteze a ţine sau a opri, iar cui va părea cu strâmbul să vie de faţă înaintea domniei mele.

Ꙋ Іс, л(є)т(о) ҂зрнє <7155/1646> сєп(тєврїє) а <1>.

P(entru) conf(ormitate) M. Mavrodin.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXLVIII/1. Copie dactilografiată de la începutul secolului al XX-lea (textele în limba slavonă ne aparţin).

Idem, Anaforale, nr. 40, f. 30 v. (rez., cu data de zi: 10, într-o anafora din 1841).

[1] Greşit, în loc de: „Io".

489 **1646 (7155) septembrie 8**

† Adică eu, Ilie Şaptelici i Toader starostii de Cernăuţ(i), scriem şi mărturisâm cu ceasta scrisoare a no(a)stră cum au venit Gligoraşco Stârcea cu cinstită carte mării

www.dacoromanica.ro

dumisale, lui vod(ă), la noi, pântro un vecin, anume pântru Ionaşco Behcalo den Mihalciu, cum vor ghesii[1] omin(i) bun(i), târgoveţ(i), cu sufletelé sale, a cui vecin este. Deci noi am întrebat de târgoveţ(i) a cui vecin este dî moşie. Ei au dat sama denainte no(a)stră cu sufletele sale, cum este vecin a lui Ştefan Murguleţ, den moş(i) de strămoş(i). Şi încă s-au dus Dumitru bătrânul, şi Lazor şi Isac de au giurat în besărică că esti Ionaşco Behcalo direptu vecin a lui Ştefan Murguleţ.

De acmu înnainte ca s(ă) n-aibă mai mult a pârî Glogoraşco Stârcea, nice fraţi(i) lui, nice nepoţii lui pre Ştefan Murguleţ păntru vecin, nice a trage pre Ionaşco Behcalo, nice pré ficiori(i) lui Ionaşco, în veci, dînainte cestii scriisore no(a)stră.

Şi, pre mai mare credinţă, am pus iscaliturile şi pecete târgului la ceasta scrisoare, ca s(ă) <se>[2] ştie.

Пис(а) ...[3] <се>[3]пт(еврїе) и҃ <8>, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/100. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliul târgului Cernăuţi, aplicat în cerneală, neclar.

Inst de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/489 (foto după orig.).

EDIŢII: Hăşdeu, *Archiva istorică*, III, p. 227, nr. 25 (orig., cu caractere chirilice, numai cu văleatul).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Omis.
[3] Acoperit de sigiliu.

490 1646 (7155) septembrie 8, Iaşi

Нои Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domnia mea sluga domniei méle, la Costandin Cehan. Dămuţi ştire că s-au pârât de faţă înaintea domniei méle Vasilie din Todireşti şi cu oamenii lui pre sluga noastră pre Grigorie Lea, zicând că le împresoată moşiia acolo în Todireşti, iar sluga noastră ci mai sus scriem au arătat dirése de cumpărătură şi de dare de la Stefan v(oie)vod şi de la Radul v(oie)vod.

Pentr-aceia, dacă veţi videa cartea domniei méle, iar tu să mergi acolo la Todereşti şi să socoteşti diresile lui Gorie cii vor scrie de cumpărătură şi de dare şi să-i alegi părţile lui câtu-i vor scrie diresile şi deaca vei alege, el să-ş(i) ţie părţile, iar ce va mai primi să ţie Vasile cu oamenii săi.

Aşijderea ci să va afla pâine de au şi de estimpu pre partea lui Gorie, să aibă a-ş(i) lua a zecea, numai să socoteşti, să-i alegi pre direptate, nimăruia să nu făţăreşti. Aceasta-ş(i) scriem domniia mea şi într-alt chip să nu hie.

Ꙋ Іѧс, л(ѣ(т(о) ҂зрнд <7154/1645> септ(еврїе) и҃ <13>.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Locul peceţii g(o)spod.

www.dacoromanica.ro

Întocmai cu originalul Chirica ban.
Chirica ban <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DIV/87. Copie într-o condică de documente a moşiei Codăeşti.

491 1646 (7155) septembrie 11

† Adec(ă) Andriiaş şoltu<z şi>[1] 12 pârgar(i) şi Gheorghie ...[1] de Tutuva, şi Arsenie, şi Tudosie, zeat Bâtcovici, şi Boul cupeţ, şi ...[1]e, s(â)nă Duca, şi Toma, s(â)nă Oprea de târgu de Bârladu, şi mulţi oameni bu<n>[1]i, de târgu, ce s-au prilejit, şi D<...>[1]ră de la Necoreştii de Sus, <şi>[1] Gligorie Marco, şi Hilohie tij, şi Ion <M>[1]unteanul, şi Balica ot tam, <scr>[1]iem şi mărturisim cu ceastă mărturie de <la>[1] noi, cum au venit înnaintea <...>[1]ostru Gligorie, s(â)nă Ilie, din sat din Necoreştii de Sus, şi cu fămeia lui, T<udo>[1]sca, şi cu ficiorii lor, de nimene si<li>[1]ţi, nici asupriţi, ce de bunăvo<ia l>[1]or, ş-au vândut ei o vie ce o au făcut el, Gligo<r>[1]ie, cu mâna sa, făr(ă) de fraţi ...[1]. Şi viia iaste lângă viia Balicăi. Ş<i>[1] ...[1] <v>[1]ie ei o au vândut Cân<stei, fra>[1]tele Izmărandei, de târgu de Bârlad, ...[1] ughi, bani gata, ca [s] să-i ...[1] dreaptă ocină şi mo<şie>[1] ...[1] n-aibă treabă a <să a>[1]mesteca, căci nu iast<e>[1] ...[1] moşie, făcut<ă>[1]...[1], ce o au făcut el <sâng>[1]ur şi cu fămeea lui.

Deci n<oi, văz>[1]ându pre dânşii tocmindu-s(e) de bună v<oia>[1] lor şi mărturisindu ei cum a<u d>[1]at plată deplină întru mânule lor, <n>[1]oi încă le-am făcut lor aceast(ă) mărturie de la noi, ca s(ă) [să-i] le hie lor de <cr>[1]edinţă bună pân(ă) ce-ş(i) vor face ş-alte dirése domneşti, ca s(ă) să ştie.

Şi, pen<tr>[1]u credinţa, s-au pus şi pecé<t>[1]ea oraşului într-această mărturie <ş>[1]i zapis.

Б(ъ) л(ѣ)тѵ ѯзрнє, <7155/1646> м(ѣ)с(ѧ)ца сеп(тевріе) аї <11>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Achiziţii Noi, MMDCCLXXV/3. Orig., hârtie (30,3 × 19,5 cm), rupt în şase fragmente, cu părţi lipsă, restaurat, sigiliul târgului Bârlad, aplicat în fum, slab imprimat.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/491 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 377, nr. 1921 (rez. după orig.); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1652 (rez. după orig).

[1] Rupt.

492 1646 (7155) septembrie 12, Iaşi

† Ию Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domnia mea la boiarinul domniei méle, la Gheorghie Roşca

www.dacoromanica.ro

ce-au fost vistearnic. Dămu-ţi ştire că domniei méle s-au jeluit Isac şi cu oamenii săi, cu Ileştii din Ceteréni, pre sat, pre Căcărădzéni, dzicându că au întrat Căcărădzenii în hotarul lor, la sat la Ceteréni, şi le-au stricat hotarul şi le-au luat şi o bucată de hotar.

Pentru acéia, deacă vei vedea cartea domniei méle, să mergi acolo şi să strângi oameni buni, bătrâni, de prin pregiur megiiaş(i), şi să socoteşti de vor fi întrat Căcărădzénii în hotarul Ceterénilor, de le vor fi stricat hotarul şi le vor fi luat şi o bucată de hotar, să aibi a le face o mărturie lui Isac şi oamenilor săi, cum vei afla mai cu direptul. Şi să le alegi şi hotarul Ceterénilor despre hotarul Căcărădzenilor şi să pui sémne, să să ştie pre unde le iaste hotarul.

Aiasta scriem domniia mea.

V Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрнѐ <7155/1646> септ(евріе) ві <12>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лог(о)ф(е)т ючи(л).

† Іѵанаки Плоп <писал>.

<Pe verso, o însemnare din secolul al XVIII-lea>: Carti d(o)mnească ot Vasilie voevodu pentru alegere hotarălor Citirenilor.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CXXXVIII/28. Orig., hârtie (31 × 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

493 1646 (7155) septembrie 12

† Adic(ă) eu, Iurescul şi cu nepotu-mieu, cu Vasilie, şi cu alţi nepoţi ai miei, anume cu Mierăuţă şi cu Ion, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, am vândutu noi a noastră direaptă ocină şi moşie, din satu din Iureşti, din ţănutul Hârlăului, din giumăta[a]te de satu, a treia parté, nepotu mieu, lui Costantin, direptu treidzeci de galbin(i), însă am preţuluitu cu vită, dereptu acei bani, dennaintea dumisale logofătului Ştefan, şi dennaintea a mulţi oamin(i) buni de târgu de Soroca.

Deci să aibă a-ş(i) face de pre aiasta zapis şi zapise domneşti. De aiasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru, să să ştie.

Şi eu, Vasilie diiacul, feciorul Iurescului, am scrisu.

† Л(ѣ)т(о) ѯзрнѐ <7155/1646> септ(евріе) ві <12> д(ь)н(и).

† Юрескол искал <m. p.>[1].

† Аз, Щефан вив логѡф(е)т, пъркълаб Сороцски, св(ѣ)д(и)телствуѭ виш(е) писанно[2] <m. p.>[1].

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XIV/56. Orig., hârtie, filigran, două sigilii inelare octogonale, unul aplicat în fum şi unul în cerneală, a lui Ştefan fost logofăt, care pare a avea în câmp o pasăre.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/493 (foto după orig.).

[1] Sigiliu inelar.
[2] „† Eu, Ştefan fost logofăt, pârcălab de Soroca, mărturisesc ce s-a scris mai sus."

494 1646 (7155) septembrie 14, Malinți

† Adec(ă) eu, Neculai Barbovschi, scriem şi mărturisăscu cu cest zapis al mieu cum am am luat şaptedzăci şi şas(e) de galbeni, bani buni, tot lei bătuţi, de la dumnalui, comisul Sârbul, şi am răscumpărat acea parte de ocină ce o vândus(ă) vara me, Bălănas(ă), logofătului Gavrilaş.

Deci am răscumpărat cu acei bani acea parte şi am pus şi a me parte zălog şi uricul la dumnalui, com(i)sul Sârbul, ce mai sus scrie, anume Zelenenii, parte a me, ce iaste în ţânutul Dorohoiului, den Dzua Crucei, până la anul, ca să-i dăm banii dumisale. Iar de nu-i vom însăma bani, ca să-i fie ocina dumisale. Şi aşe n(e)-am[1] tocmit să lucredzu până la dzi, să cosăscu şi să aru, să aibu a lua şi a dzece până la anul.

Şi în tocmala noastră au fost Drăgan şi alţi omeni bun(i).De aceasta mărturusăscu. Şi cu tot vinitul şi cu hăleştei şi cu fânaţ, tot vinitul, să s(e) ştie.

Пис(а) ꙋ Малинци, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646> септ(еврїе) ді[2] <14>

† Аз, Некꙋлаи Барбовскїи, искал <m. p.>.
† Аз, Дръган <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIII/14. Orig., hârtie, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/494 (foto după orig.).

[1] Aşa în orig.
[2] De la: Пис(а) până aici, scris de altă mână.

495 1646 (7155) septembrie 15

Copii de pe hotarnica cea adevărată [hotarnică] a lui Pătraşcu, din let 7155 <1646> săpt(embrie) 15.

Întru tot cinstite părinte, logofătu mare, dăm ştire dum(i)tale că au venit Vasâle Vădiian şi Pavăl cu cinstită carte mării sale, lui vodă, întru care ni să poronceşte să mergim la satul Dragomireştii, pe Valea Albă, la ţinut(ul) Neamţului, să le alegim ocina lor. Mers-am acolo, la numita moşii, şi am strânsu răzăşi şi megieşi, anume: Pătăşcan din Hlăpeşti, şi Vasâle şi Ionaşcu, feciorii lui Andriian pit(ar), şi Vasâle, ginerile lui Vipere, şi Toader Hăţag, şi Crâste Hăţag, fraţii Anicăi

www.dacoromanica.ro

Brăioai, nepoţii Malii, şi Dumitru Niţa din Soci, şi Vasâle Bran din Strâmbi, şi Nechita din Dragomireşti, şi Dumitru Uscatul ot tam, şi Vasâle Hudiciu, şi Ghervasă ot tam, şi Gherman şi Ionaşcu Trufaşul din Uscaţ(i).

Ne-au arătat Vasâle Vădian un ispisoc de la Pătru vodă, din velet 7036 <1528> mai 6, scriind într-acel ispisoc că au cumpărat Dan cu femee lui, Anuşca, de la Fetca, fata lui Toader, nepoata Malii, din a treia parte din giumătate de sat, din parte mătuşii ei, Malii, partea despre bisărică, cât au avut în Dragomireşti. Şi cu aceşti oameni de mai sus numiţ(i) am măsurat acea a treia parte a Malii, şi s-au găsit cumpărătura lui Dan cu a femei(i) lui, Anuşcăi, treizăci şi patru pământuri în ţarină, şi un loc de prisacă şi treizăci şi şasă stânjăni în sălişti, şi s-au înpărţit în doî cu Pavăl. Şi s-au făcut câte şaptesprezăci pământuri de parte, cât unuia cât altuia, în câmpu şi în sălişti.

Iar parte lui Pavăl din sălişti s-au hotărât pe din sus, pe lângă bisărică, cu piiatre, iar a lui Vasâle, pe din gios sălişte, i s-au hotărât parte lui cu piiatre, pe lângă cumpărăturile tătâni-său, lui Gheorghei pah(arnic), ce au fost cumpărat de la Vipere şi de la Cârstâna, sor(a) lui Vipere Giurgiu, ce au fost cumpărat 15 pământuri, adică cincisprăzăce, şi după hotărârea şi înpărţire lor li s-au făcut mărturii.

Let 7155 <1646> săpt(embrie) 15.
Pătrăşcan.
Eu, Pavăl.
Eu, Vasâle.
Eu, Ionaşcu.
Vlad.
Eu, Toader Hăţag.
Eu, Cârstea Hăţag.
Eu, Vasâle Bran.
Nechita Uscatul.
Ionaşcu.
Gherman.
Vasâle Hudiciu.
Ghervasă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLX/160. Copie din prima jumătate a sec. al XIX-lea.
Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 31, f. 103 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/495 (foto după copie).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 38-40 (aceeaşi copie).

496 **1646 (7155) septembrie 17, Iaşi**

† Въ има Ѻт(ь)ца и С(ы)на и С(вѧ)т(о)гѡ Д(ѹ)ха, Троицѣ С(вѧ)тое единосѫщнаа и нера(з)дѣлимѣѧ. Се а(з), рав Бл(ды)къı моемѹ, Г(оспо)дѹ

www.dacoromanica.ro

Б(ог)ꙋ и Сп(а)сꙋ нашемꙋ Ї(їсꙋ)с(ꙋ) Х(рист)ꙋ и Тр(ои)ч(и)скыи поклонник, Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дс(т)ва ми бл(а)гопроизволих нашим бл(а)гъім произволенїем, ч(и)стым и свѣтлым ср(ъ)дцемь, ѡт въсѧ нашеѧ д(ꙋ)шеѧ и ѡт Б(ог)а помощїѧ, ревнꙋѩще иншїим с(вѧ)то почившїим прѣжде нас бывшїи г(о)сп(о)д(а)рием, еже дааше и ꙋкрѣплѣаше с(вѧ)тыи мопнастири.

Тѣм ради, и г(о)сп(о)д(ст)ва ми дадохом и потвръдихом, м(о)л(е)бником нашим калꙋгѣром ѡт с(вѧ)таа монастыр, зовещ(и) Голъе, идеж(е) ест храм Възнесиїе Г(оспод)а Б(ог)а и Сп(а)сꙋ нашего Ї(їсꙋ)с(а) Х(рист)а, что ест метох до Ве<ли>[1]кои ларвы Ватопѣт, еж(е) ест въ С(вѣ)тѣи Горѣ Аѳонскои, идеж(е) ес(т) Храмъ Благовѣщенїе Пр(ѣ)с(свѧ)тыѧ Вл(а)д(ы)ч(и)ци нашеи Б(орогоди)ци и Пр(и)снод(ѣ)вы М(а)рїи, и дали и повръдили есми им един село, на имѧ Вошка, ꙋ волости Сороцскои, на Днистри, съ вес хотар, ѡт исписок за данїе и м(и)лѡвание ѡт Алеѯандрꙋ Мовила воевѡда и за потвръждение ѡт Радꙋл воевѡда, чтѡ тѡм село Вошка быо право за дѣднинꙋ Алеѯрови Могила воевѡда. Та дал и м(и)ловал его тои с(вѧ)тои выше писаннои монастыр.

Тѣм ради, како да ест им и ѡт г(од)сп(ост)ва ми, съ въсѣм доходом.

А хотар томꙋ выш(е) писанномꙋ селꙋ да ест въ знаменїе, поченши ѡт Нистрꙋ ѡткъ въстокꙋ, по хотарох что сꙋт поставленны ѡткъ Жабка, и ѡт там под роскин, и ѡт там ꙋ гор подлѣ дꙋбровы, что приходит ѡт Кꙋничѧ, до един камен, что ест на дорози что приходит ѡт Кꙋхорещ(и), и ѡт тамꙋ дол до где сѧ хотарит съ хотар Нападова, по близ Панскои Кирници, и ѡт там до Днистръ, ꙋ рꙋптꙋрꙋ, где ест могила и ꙋ пдает дороха ꙋ Днистръ. Тое ест вес хотар селꙋ Вошка.

И тиж(е), даем и потвръждаем м(о)л(е)бником нашим выше писаным село Василков, пакиж(е) и того волост, на Днистрꙋ, чтѡ тот село Василков ест им пра(в)ѣа даание и м(и)л(о)ванїе ѡт Мърика, кнѣгинѣ покоиннаго Кирица постелника. А Кирїци постелникꙋ было право за выкꙋпленїе от Костантин Мовила воевод, что тот село ест ꙋ ѡкол тръг Сороцкїи.

Тѣмъ ради, како да ест им и ѡт нас, съ въсѣм дохѡдом.

А хотар томꙋ селꙋ, Василков ѡт вышнеи сторои дѣлит сѧ съ хотаром Трифъꙋцим, а от нижнеи стороны дѣлит сѧ хотаром Раковъц, а ѡткъ инших стороны по своемꙋ старомꙋ хотар, по кꙋда из вѣка ѡживали.

И тиж(е), даем и порвръждаем им село Черешновъцꙋл, пакиж(е) ꙋ волости Сороцскои, съ мѣсто за пасики и за синожати, и съ садове и съ един рѣд, что сѧ називает Черешновъц, и съ вес приход, ѡт исписок за выкꙋпление ѡт Костантин Могила воевода, что тот село Черешновец ест им праваа даанїе и м(и)л(о)ванїе ѡт поконинаго Кирица постелник. А Кирици постелник было за выкꙋпленїе ѡт Истратїе, и ѡт Павъл, и ѡт Дꙋмитрашко, и ѡт Нистор, и ѡт Долка, и ѡт Ирина, и ѡт Вървара, и ѡт Дръгꙋца, и ѡт Аѯенїѧ и ѡт Мърика, въси дѣти Шопротъ шетрар.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради, како да ест м(о)л(е)бником нашим выш(е) писанным и ѡт г(о)сп(о)д(ст)ва ми, съ въсѣм доходом.

А хотаръ томꙋ селꙋ Черешновъц да ест знаменїе, поченши ѡт Дорохꙋ Ѡлачиꙋ ѡт выш(е) село, на олачивом ꙋ дол, даж(е) по дорохꙋ что приходит ѡт Перепечѫни и идет въ Стоикани, по где хотарил Некорица быв дворник, даж(е) до конца ставꙋ Данковꙋ, и ѡт там черезь долинꙋ по дорохою Василковою даж(е) до Троꙗна, и Троꙗном ꙋ гор, прѣмо Девѧт Кирници, и по верхꙋ дилом, по Верхꙋ Люблѣница, и паки ѡбращает сѧ на ѡлачиꙋ. То ест вес хотар село Черешновъц.

И тиж(е), даем и потвръждаем им их праваа даанїе и м(и)л(о)ванїе, ѡт исписок за потвръждение ѡт Костантин Могила воевода, въси части елико сѧ изберет Илѣни Михаилаша, дъща Стоики, ѡт село Стоикани, тиж(е) ꙋ волости Сороцскои, съ един став и съ мѣсто за милин, и ѡт исписок за потвръжденїе ѡт Стефан Томша воевода и ѡт Радꙋл воевода.

И тиж(е), даем и потвръждаем им една полѣна ꙋ хотар тръг Сороцскомꙋ, ѡт Став Попа даж(е) до дорохꙋ Стоиканим.

Тѣм ради, ка<ко>[1] да ест им, съ въсѣм доходом.

И тиж(е), даем и потвръждаем им пол село ѡт Стънгъчѣни, что сѧ тепер называет Похребѣни, тиж(е) ꙋ волости Сороцскои, на Солонец, вышнаѣа части, что ест им даанїе ѡт Кирица пос(телник). А Кирици пос(телник) было кꙋпежно ѡт Тоадер, и ѡт Ион и ѡт Параска, дѣти Насти, и ѡт въси племен(и)ци их, еж(е) ѡт писанины по имени въ нарѣденїи ѡт Костантин Могила воевода.

И тиж(е), потвръхдаем им ѡт половина за село Похребѣни, ѡт нижнеи части, четвръта част. И паки, ѡт тогож(е) половина села, ѡт четвръто части, двѣ чсти.

Тѣм ради, тоты выш(е) писанным селове и тых частꙋ за ѡтнинꙋ, како да сꙋт м(о)л(е)бником нашим выш(е) писанным правыи ѡтнинъı, и даанїе, и м(и)л(о)ванїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно, на вѣки вѣчныи.

А на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)дства выш(е) писаннаго, мы, Їѡ Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлюблиных с(ы)нов(е) г(о)сп(о)д(ст)ва ми, Стефан воеводи и Їѡан воеводи, и вѣра болѣр(и) наших: вѣра пана Глигорие Ꙋрѣке великаго дворника Долнеи Земли, вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сꙋчавскаго, вѣра пана Тома великаго дворника Вышнеи Земли, вѣра пана Балан и пана Трандафир пъркълабове Хотинскыи, вѣра пан(а) ...[2] и пан(а) ...[2] пъркълабове Нѣмецскїи, вѣра пана Їѡрга постелника, вѣра пан(а) Гиѡргїе чашника, вѣра пан(а) Тоадер Петричѣико спътар, и вѣра пан(а) Їѡрдаки вистѣрника, вѣра пан(а) Гика столника, вѣра пан(а) Исар житничар, вѣра пан(а) Дꙋмитрашко кличѧръ, вѣра пан(а) Костѣ комиса и вѣра въсих болѣр наших, великых и малых.

www.dacoromanica.ro

А на болшꙋю крѣпост и потвръждение томꙋ въсемꙋ выш(е) писанномꙋ, велѣли есми нашемꙋ вѣрномꙋ и поченномꙋ панꙋ, Тодерашко великомꙋ логофетꙋ, писати и нашꙋ печат привѣзати къ семꙋ истинномꙋ листꙋ нашемꙋ.

Писал Пътрашко, оу Іѧсох, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне, м(ѣ)с(ѧ)ца септеврїе, зі д(ь)нъ.

Иѡ Василїе воевода <m. p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi închinătorul Treimei, Io Vasile voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună învoire, cu curată şi luminată inimă din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, râvnind altor sfânt răposaţi domni ce au fost înaintea noastră, care au dat şi au întărit sfintelor mănăstiri.

Pentru aceea, şi domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugări de la sfânta mănăstire numită Golăe, unde este hramul Înălţarea Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care este metoh la Marea Lavră Vatopet, care este în Sfântul Munte Athos, unde este hramul Bunavestire a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria, şi am dat şi am întărit de la noi un sat, anume Voşca, în ţinutul Soroca, pe Nistru, cu tot hotarul, din ispisocul de danie şi miluire de la Alexandru Movila voievod şi de întăritură de la Radul voievod, care acel sat Voşca era drept de dedină lui Alexandru Movilă. Aceea a dat şi a miluit el acea mai sus scrisă sfântă mănăstire.

Pentru aceea, să fie şi de la domnia mea, cu tot venitul.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să fie în semne, începând de la Nistru despre răsărit, pe hotarele ce sunt aşezate despre Jabca, şi de acolo sub pădurice, şi de acolo la deal pe sub dumbravă, care vine de la Cunicea, până la o piatră, care este pe drumul ce vine de la Cuhoreşti, şi de acolo la vale până unde se hotărăşte cu hotarul Napadovei, pe lângă Fântâna Boierească, şi de acolo până la Nistru, la ruptură, unde este movilă şi unde cade drumul în Nistru. Acesta este tot hotarul satului Voşca.

Şi de asemenea, dăm şi întărim rugătorilor noştri mai sus scrişi satul Vasilcău, iarăşi în acel ţinut, pe Nistru, ce acel sat Vasilcău este lor dreaptă danie şi miluire de la Mărica, jupâneasa răposatului Chiriţă postelnic. Ia lui Chiriţă postelnic îi era lui drept de cumpărătură de la Costantin Movila voievod, care acel sat este în ocolul târgului Soroca.

Pentru aceea, să fie lor şi de la noi, cu tot venitul.

Iar hotarul acelui sat, Vasilcău, din partea de sus se împarte cu hotarul Trifăuţilor, iar din partea din jos se împarte cu hotarul Racovăţului, iar dinspre alte părţi, după vechiul său hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lor satul Cereşnovăţul, iarăşi la ţinutul Soroca, cu loc de prisăci şi de fânaţ, şi cu livezi şi cu un rediu, ce se numeşte

www.dacoromanica.ro

Cereşnovăţ, şi cu tot venitul, din ispisoc de cumpărătură de la Constantin Moghila voievod, care acel sat este lor dreaptă danie şi miluire de la răposatul Chiriţă postelnic. Iar lui Chiriţă postelnic îi era cumpărătură de la Istratie, şi de la Pavăl, şi de la Dumitraşco, şi de la Nistor, şi de la Dolca, şi de la Axeniia şi de la Mărica, toţi copiii lui Şoprotă şetrar.

Pentru aceea, să fie rugătorilor noştri mai sus scrişi şi de la domnia mea, cu tot venitul.

Iar hotarul acelui sat Cereşnovăţ ca să fie în semne, începând de la Drumul Olacului mai sus de sat, pe olac în jos, până pe drumul ce vine de la Perepeceni şi merge la Stoicani, pe unde a hotărât Necoriţă fost vornic, până la capătul Iazului lui Dancu, şi de acolo peste vale pe drumul Vasilcăului până la Troian, şi Troianul la deal, drept la Nouă Fântâni, şi pe vârful dealului, pe Vârful Liubleniţei, şi iarăşi se întoarce pe Olac. Acesta este tot hotarul satului Cereşnovăţul.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lor dreaptă danie şi miluire, din ispisoc de întăritură de la Constantin Moghila voievod, toate părţile ce se vor alege Ilenii Mihailaş, fiica Stoicăi, din satul Stoicani, de asemenea în ţinutul Soroca, cu iaz şi loc de moară, şi din ispisoc de întăritură de la Ştefan Tomşa voievod şi de la Radul voievod.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lor o poiană în hotarul târgului Soroca, de la Iazul Popii până la drumul Stoicanilor.

Pentru aceea, ca să fie lor, cu tot venitul.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lor jumătate de sat din Stângăceni, ce acum se numeşte Pohrebeni, de asemenea în ţinutul Soroca, pe Soloneţ, partea de sus, care le este lor danie de la Chiriţă postelnic. Iar lui Chiriţă postelnic i-a fost cumpărătură de la Toader, şi de la Ion şi de la Parasca, copiii Nastei, şi de la toate rudele lor, care sunt scrise după nume în dresele de la Constantin Moghila voievod.

Şi de asemenea, întărim lor jumătate din satul Pohrebeni, din partea de jos, a patra parte. Şi iarăşi, din acea jumătate de sat, din a patra parte, două părţi.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate şi acele părţi de ocină, să fie rugătorilor noştri mai sus scrişi drepte ocini, şi danie, şi miluire, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele mai sus scrise, noi, Io Vasile voievod, şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Ştefan şi Ioan, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gligorie Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Gavril, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Toma, mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Balan şi a panului Trandafir, pârcălabi de Hotin, credinţa panului ...[2] şi a panului ...[2] pârcălabi de Roman, credinţa panului ...[2] şi a panului ...[2] pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iorga postelnic, credinţa panului Gheorghe ceaşnic, credinţa panului Toader Petriceico spătar, credinţa panului Iordachi vistiernic, credinţa panului Ghica stolnic, credinţa panului Isar jitnicer, credinţa panului Dumitraşco clucer, credinţa panului Costea comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Toderaşco, marele logofăt, să scrie şi a noastră pecete să o atârne către această adevărată carte a noastră.

A scris Pătraşco, în Iaşi, la anul 7155 <1646>, luna septembrie, 17 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

După Mihail, *Alte acte româneşti*, II, p. 468 (facsimil după orig., puţin clar) şi p. 456-460 (text slavon după orig. şi trad.).

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Golia, II/6 (trad. rusă şi copie românească); idem, Achiziţii Noi, CCXCI/1 (copie); CCXCI/1 a (copie modernă) şi CCXCI/1 b şi c (copii dactilografiate, fără dată de lună şi zi).

ALTE EDIŢII: Murzakevici, *Documentî*, p. 265-268, nr. XV (text slavon, după orig.); Teodorescu, *Obiectele referitoare la trecutul României*, p. 238, nr. 31 (rez. cu data de an: 1647); Iorga, *St. şi doc.*, vol. VII, p. 211, nr. 15 (rez. dezv., cu extrase şi note, numai cu văleatul, după o copie după altă copie, din 1764 octombrie 28, de Ştefan egumen); Visarion, episcopul Hotinului, *Documente basarabene. Adunate şi transcrise de* ~, în „Buletinul Comisici Istorice a României", vol. VII, Bucureşti, 1928, p. 104 (rez. într-o mărturie, din 1802 septembrie 24); *Catalog*, Supliment, I, p. 220, nr. 665 (rez. după trad. rusă); Marcel-Dumitru Ciucă, Silvia Vătafu-Găitan, *Colecţia Achiziţii Noi*, p. 123, nr. 1653 (rez. după copiile din Colecţia Achiziţii Noi).

---

[1] Omis.

[2] Loc liber.

497 1646 (7155) septembrie 18, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(є) прїиде прѣд нами и прѣд н(а)ш(и)мы болѣри, великиχ и малиχ, Висарїѡн Богза калугер и сестра єг(о), Логина, и тѣгали за лици прѣд нами съ Йндреи, с(ы)нъ Илєн шетрар, и съ Дѵмитрѵ, с(ы)нъ Бантъш, и съ Палигїѧ[1], сестра Дѵмитрѵ, радї єдна частѵ за wтн(и)нѵ wт село Дръгѵшѣни, є<ли>[2]ко с(ѣ) изберет част(ь) Цюрци пъхарник, что на Ставник, ѵ в(о)лост(ѵ) Васлюскомѵ, рѣкъци Висарїѡн Богза калугер и съ сестра єг(о), Логина, аж(є) тоа част(ь) за wтн(и)нѵ и ѵпрѣселовал(и) им Бантъш двѡрник и Илѧ шетрар без нѣкоє дѣло. Й Йндреи, с(ы)нъ Или шетрар, и съ Дѵмитрѵ, с(ы)нъ Бантъш, и сестра єг(о), Палагїѧ, wни тако казали прѣд нами како єст права купежнна wт(ь)циве иχ, Или шетрар и Бантъш дворник, wт Йнница, кнѣгинѣ Боико, дочка Цюрци пъхарник, внѵка Йгафїѧ Шоина, ради три кони добриχ, како ѵказовал(и) прѣд нами и запис за купежнно, <с>[3]ътворен wт пред многи люді добриχ.

Ино, г(ос)п(о)дств(о) ми и вес Съвѣт г(ос)п(о)дств(а) ми съдиχом на ниχ и тако wбрѣтохом съ истиною како єст права купежнна Илеви шетрар и Бантъш дворник, а Висарїѡн Богза калугер и сестра емѵ, Логинна, не

www.dacoromanica.ro

имает ни єдино трѣбѵ съ тоа ѡтн(и)нѵ, нъ ходѣют съ хитростїю и съ словеси лъкави. Таж(є), ѡни застали ѡт прѣд нами и ѡт вес закѡн земскои.

А Андреи, с(ы)нъ Или, и съ Дѹмитрѵ, с(ы)нъ Бантъш, и съ Палагїѧ, ѡни ѹправили и постави<ли>[2] собы феръи, в҃і златї, ѹ Вистѣр г(ос)п(о)дств(а) ми.

Ино, ѡт силѣ на прѣд како да имает държатї собы права ѡтн(и)на выше писанна и да не имает наи тѣгатї ради сїѧ тѧж(а), николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Пис ѹ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне҃, м(ѣ)с(ѧ)ца септ(емрїє) и҃і.

† Саам г(ос)п(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Visarion Bogza călugăr şi sora sa, Loghina, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu Andrei, fiul lui Ilea şetrar, şi cu Dumitru, fiul lui Bantăş, şi cu Palighiia[1], sora lui Dumitru, pentru o parte de ocină din satul Drăguşeni, care este pe Stavnic, în ţinutul Vasluiului, cât se va alege partea lui Giurgea paharnic, zicând Visarion Bogza călugăr şi cu sora sa, Loghina, că acea parte de ocină le-a fost dreaptă ocină şi i-a împresurat Bantăş vornic şi Ilea şetrar, fără nicio ispravă. Iar Andrei, fiul lui Ilea şetrar, şi cu Dumitru, fiul lui Bantăş, şi sora sa, Palaghia, aşa au spus înaintea noastră că este dreaptă cumpărătură a taţilor lor, Ilea şetrar şi Bantăş vornic, de la Anniţa, cneaghina lui Voico, fiica lui Giurgea paharnic, nepoata Agafiei Şoina, pentru trei cai buni, după cum au arătat înaintea noastră şi zapis de cumpărătură, făcut înaintea a mulţi oameni buni.

Deci, domnia mea şi cu tot Sfatul domniei mele i-am judecat şi aşa am aflat cu adevărat că este dreaptă cumpărătură lui Ilea şetrar şi lui Bantăş vornic, iar Visarion Bogza călugăr şi sora lui, Loghina, nu au nicio treabă cu acea ocină, ci umblă cu vicleşug şi cu vorbe mincinoase. Astfel, ei au rămas dinaintea noastră şi de toată legea ţării.

Iar Andrei, fiul lui Ilea, şi cu Dumitru, fiul lui Bantăş, şi cu Palaghiia, ei s-au îndreptat şi şi-au pus fierâia, 12 zloţi, în Vistieria domniei mele.

Deci, de acum înainte să aibă a-şi ţine dreapta ocină mai sus scrisă şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna septembrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Dires a Bogzei călugărul, lui Andrei şi Bantăş ot Dreguşani, <tradusă în greceşte, şi o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7155 <1646> săpt(embrie) 18.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXIII/25. Orig., hârtie difolio (30,5 × 21 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, parţial deteriorat, cu legenda ilizibilă.
Ibidem, CMXIII/1 (trad. din secolul al XVIII-lea).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, vol. X, p. 33, nr. XXI (trad. din secolul al XVIII-lea).

---

[1] Greşit, pentru Пал(а)гїѧ.
[2] Omis.
[3] Rupt.

498 1646 (7155) septembrie 25, Giurgeşti

† Adică eu, Nastasiia Bergoe, scriu şi mărturisecu cu cest zapis al meu cum m<i>[1]-am dat partea mea de ocină din sat din Corni, cu tot venitul şi cu casele, feciorului meu, lui[2] Miron, ca să-i hie lui moşie şi[2] cuconilor lui.

Deci el ca să aibă a mă cumânda şi a mă grije la moartea mea şi după moartea mea. Iar nepoţilor mei, lui Gavrilaş şi lui Vasilie, le-am dat partea mea de ocină şi moşie din sat de Mereşti, cu to<t>[1] venitul.

Iar această tocmală am făcut dinnaintea surori-mea, Anniţei Botedzoe, şi dinnaintea lui Gheorghie din Selişte, şi Condrei de acolo, şi pope[e]i, lui Dumitru de Giurgeşti.

Deci această scrisoare a noastră ca să aibă a să créde, de va hi vro întrebare.
В(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646>, пис(а) ꙋ Цѵрцєщи, сєптєврї кє <25>.

<Pe versoul filei a doua, o însemnare mai târzie>: De Corni.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCMXLIII/4. Orig., hârtie difolio (31,5 × 19,5 cm), filigran, patru sigilii inelare, două octogonale, unul rotund şi unul oval, aplicate în cerneală, neclare.

---

[1] Omis.
[2] Urmează un „Du", tăiat cu aceeaşi cerneală.
[3] „şi", scris deasupra rândului.

499 1646 (7155) septembrie 25, Iaşi

† Сє оубо мы, аз, Tecla, femeia lui Vas(i)lie Tăbacul, şi cu ficiori(i) miei, Ursul, şi Ion şi Ştefan, nepoţii lui Pătraşco, strănepoţii lui ...[1] din Verşeni, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nim(e) siliţi, nici înpresuraţi, ce de

www.dacoromanica.ro

bun(ă)<voia>[2] no(a)stră, am vândutu a noastră dreaptă ocin(ă) şi moşie din satu din Verşeni, ce sintu în ţănutul Sucevei, pre apa Moldovei, a treia parte de cas(ă), din parte din ...[1], din partea lui ...[1], ce iaste parte no(a)stră, din vatra satului, din ţarin(ă), din fânaţ, din livedzi, di<n>[2] vad de moar(ă) şi din tot locul, cu tot venitul, dumisal(e) lui Iordachie vistérnicul cel mar(e), dereptu doisprădzéce lei.

Deci dumnealui ne-au făcutu plata deplin întru mânul(e) noastre, acei bani ce sintu scrişi, tot banii gata.

Pentr-acéia, ca [s] să dumisal(e) dreaptă ocin(ă) şi moşie, şi cuconilor dumisal(e), şi să-şi facă dumnealui şi drés(e) dumneşti.

Şi într-aceast(ă) tocmal(ă) au fostu ficiori de boiari: dumnealui Ţica postelnicul, şi Ionaşco, s(â)nă Lupul cupar, şi Toader Jora, şi Antiohie, s(â)nă Costachie, şi alţi ficiori de boiari.

De iasta scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru.

Pentru mai mar(e) credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţil(e) cătră cestu adevărat zapis al nostru, ca să să creadză şi să să ştie.

Şi eu, Gheorghiţi Arsenie, am scris acestu zapis, să să ştie.

V Ꙗ҃с, ѧ(ѣ)т(о) ,ѕ҃ѕ҃рнє <7155/1646> септ(евріе) к҃є <25>.

† Tecla[3]; † Ursul[3]; † Ion[3]; † Ştefan[3].

Ꙗз, Їѡнашко, с(ы)н(ъ) кѹпар, искал <m. p.>[3].

... <m. p.>[4].

Ꙗз, Тоадер Жора, искал <m. p.>.

Ꙗз, Ꙗнтохие Костаки, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, începutul aceluiaşi document>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDLXXIX/56. Orig., hârtie difolio, filigran, şase sigilii inelare, patru octogonale şi două rotunde, aplicate în cerneală: al Teclei cu doi lei rampanţi, susţinând o cruce, încă unul, având în câmp un scut oval tăiat, în primul cartier o inimă, iar în al doilea o pasăre, şi trei neclare.

Idem, Ms., nr. 1535 (Condica familiei Sturza), f. 37, nr. 53 (menţ.).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 21 v., nr. 626 (rez. într-un opis din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/499 (foto după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 377, nr. 1922 (menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

[1] Loc liber.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Semnătură în limba greacă.

500 1646 (7155) septembrie 26, Haliţi

† Adică eu, Neculaiu, feciorul lui Pănteleiu Barboschii din Beceşti, scriemu şi mărturisimu cu scrisoarea năstră[1] cumu o vară prémare a mea, anume Mărica,

www.dacoromanica.ro

fata Căzacului, au fostu vândutu a patra parte dé satu din Giurgeşti, ce este la ţinutulu Dorohoiului, dumisale log(o)fătului Gavrilaşu.

După ac(e), eu amu grăitu măriiai salé, lui vodă, ca să-i întorcu dumisalé câtu au datu şi să-mi ţiiu moşie.

După ace, deacă am venitu la dumnelui, eu m-amu tocmitu cu dumnelui, cu logofătul, să-i dau dumisale hotaru din giosu, despre Podraga, pré giumătate, eră eu să ţiiu giumătate din susu, despre parte Sârbului.

Şi într-acesta tocmală au fostu oameni buni: Pătraşco din Voicăuţi, şi Crăciun Răspop, şi Vasilie Cornescul şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Eu, Corcodel din Hudéşti, amu scris.

V Халиц(и), септ(еврїе) к҃ѕ <26>, ҂зр҃не[2] <7155/1646>.

† Аз, Никѵлаи Барбовскїи, искалѵ, şi să aibă a-ş(i) fac(e) şi deres(e) domneşti <m. p.>.

Cornescul <m. p.>.

Аз, Тоадер, искал <m. p.>.

Pătraşco <din>[3] Voicouţi <m. p.>.

Аз, Коркодел, искаχ <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXIII/17. Orig., hârtie, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/500 (foto după orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Scris de altă mână.
[3] Omis.

501 1646 (7155) septembrie 28

Noi[1], Vasilie voievoda, cu mila lui Dumnezâu, domn Ţârii Mold(ovei). Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor moldovineştilor boieri, mari şi mici, sluga noastră Toader Moţoc, şi cu feciorul său, Ştefan, dintr-a lor bunăvoie, de nimine nesăliţi, nici nevoiţi, şi au vândut a sa dreaptă ocină şi moşie, una bucată de pământ lângă Faraoani, de către Cleja, între ţinutul Bacăului şi între Trotuş, din uric de cumpărătură ce au avut moşul lor, Cozma biv vel camaraş. Aceea o au vândut ei părintelui şi rugătoriului nostru, chir Evloghie episcop Romanului, drept una sută de lei bătuţi şi un cal bun.

Şi începându-să hotaru acei bucăţi de pământ de la Fântâna Nucului, locul drept pân(ă) la Răcăciuni(i) cei Mari, şi acolo cu locul de sat şi cu locul de moară pe pârâul Răcăciunilor, iar de acolo pân(ă) la Cleja ce Mare, iar de acolo pân(ă) la Cleja ce Mică, iar de acolo pân(ă) la deal, în Runcul Boghiului, şi până la glodul cu sărătură, iar de la glodul cu sărătură pân(ă) la Dealul Dracei, iar de acolo, tij, la Fântâna Nucului şi până la locul cu lozâe, iar de acolo până supt Răcăciuni. Atâta este tot hotarul acei bucăţi de pământ.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au sculat părintele şi rugătoriul nostru, chir Evloghie episcopul Romanului, şi au plătit tot deplin acei mai sus scrişi bani, 100 lei, bani bătuţi, şi un cal bun, în mâinile slugii noastre, lui Toader Moţoc, şi ficiorului său, Ştefan, din[n]aintea noastră şi înainte(a) boierilor noştri.

Drept aceea, ca să fie şi di la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric de întăritură, cu tot venitul, neclintit, nici odinioară, în vecii vecilor.

Şi altul să nu să amestece înpotrivă aceştii cărţi a domnii mele.

7155 <1646> săpt(em)v(rie) 28.

Însuşi domnul au poruncit[2].

Toderaşcu vel logof(ă)t.

Dumitraşcu <a scris>.

Copie aceasta de pe uricul sârbăsc s-au scos de mine după asămănare matcăi ei, prin dreaptă tălmăcire, în Cernăuţi, l(e)t 1797 fev(ruarie) 11.

Suretul acesta, cercetându-l şi posleduindu-l cu ispisocul cel adivărat, pe sârbie, şi mai tocmindu-l noi pe la locuri pe unde au mai trebuit, am încredinţat.

1805 iuni(e) 24.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, XL/20. Copie după altă copie.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DXLVI/5 (copie din 1833).

Arh. Naţionale Succava, Mănăstirea Putna, II/19, p. 67, nr. 109 (rez. fără dată).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXVIII/501 (foto după copia de la Bibl. Naţională).

EDIŢII: Wickenhauser, *Solka*, p. 100, nr. 40 a (rez. fără dată); Mazerean, *Solca*, p. 48, nr. 9 (rez. de la Arh. Naţionale Suceava, fără dată); Dan, *Episc. Rădăuţi*, p. 81 (menţ.); *Tezaur sucevean*, nr. 381, p. 148 (rez. după rez. de la Arh. Naţionale Suceava, datat: <1638>).

[1] Greşit în copie, în loc de: Io.

[2] Urmează menţiunea copistului: „locul peceţii".

502 1646 (7155) septembrie 28, Iaşi

Adică eu, Simion, şi soru-mea, Vârvara, şi Ilinca, ficiorii Solomiei, fata Condrii lui Rugină, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum noi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie din satu din Băiceni, partea noastră, a şăsa parte de satu, cu eleşteu, şi cu locu de fânaţ şi cu tot venitul ce să va alege pe acea a şasa parte de sat, ce scrie mai sus. Şi am vândut-o dumisale, comisului Grigorie, dreptu optuzăci de lei bătuţi, şi am luat banii deplin întru mânule noastre.

Deci de acmu înnainte să hie dumisale dreaptă ocină şi moşie, în veci, şi dumisale şi cuconilor dumisale.

www.dacoromanica.ro

Şi în tocmala noastră au fostu: Solomon visternicul, şi Pavăl vornicul, şi Tăban şatrariul, şi Moţocu jicniceriul, şi Todosie Udre, şi Ghiorghiţă biv pitariu şi alţi boieri şi ficiori de boieri.

Şi ca să aibă dumnialui a-şi face şi ispisocu domnescu pre acestu zapis.

<Pentru>[1] mai mare credinţa, ne-am pus şi iscăliturile.

În Iaşi, 7155 <1646> septemvrie 28.

Solomon visternicul.

Pavăl vornicul, prilejitu-ni-am şi noi la această tocmală.

Gheorghiţă Moţocu jicniceriu[2].

Costandin vel logofăt <m. p.>; Ioan Tăutul ban <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXI/6. Copie, din 1814, autentificată cu sigiliul domnesc al lui Scarlat Callimachi voievod, din anul 1806, în „Condica pentru Băiceni", a domniţei Zmaranda Callimachi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MCCCXXXI/19 d (rez.).

---

[1] Omis.

[2] Urmează menţiunea copistului: „Şi mai sântu trii iscălituri, ce nu să pot înţălege".

503 1646 (7155) septembrie 28

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїид<є>[1] прѣд нами и прѣд н(а)шеми болѣри, великих и малих, м(о)л(є)бникꙋ нашемꙋ єреꙋ Ѵрсꙋ ѡт цр(ъ)ков г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми ѡт Скънтѧє и ꙋказовал прѣд нами един запис ѡт людї добри и єреи, имѣ: Генадиє ка<л>[1]ꙋгер, и ѡт Петреа Сꙋпцирел ѡт <Ск>[1]ынтѧє, и Тодосїє дїꙗкон от там, и Ро<дꙋлє>[2]ц(и) ѡт Кръчꙋнєщи, и ѡт Нєкоар<ъ>[1] стар ѡт Чокырлїєщи, и ѡт Иѡнашко с(ы)нъ Боз<иѧн>[2] ѡт Скынтѧє, и ин Иѡнаш<ко>[3] с(ы)н<ъ>[1] <Б>[2]ꙋрнарю ѡт Мьнжєщи и ѡт иних многи людї доб<и>[1] и стари, сицє писꙋѧщє и <св>[1]ѧдителствꙋꙗщє въ тот запис ка<ко>[1] прїидє прѧд ними Тоадер Флоричел, с(ы)нъ Илѣ, внꙋци Иѡнѧтѧ ѡт Чо<кырл>[1]їєщи, нѣким непонождєн а <ни пр>[1]исилован и продал своа праваа <отнинꙋ>[2] и дѧдн(и)нꙋ, что сѧ и<ꙋберет ч>[2]аст ємꙋ, ѡт село Чокырлїєщи, ꙋ волост Васлꙋю, ѡт полѣнѫ, и ѡт ца<ри>[1]нꙋ, и ѡт лѣсо, и съ садовє и ѡт в<єс>[1] приход. Таа он продал м(о)л(є)б<ни>[1]кꙋ наш(є) поп(а) Ꙋрсѵ, радї седим ѵги добри.

Тиж(є), ꙋказѵвал прѧд нами <един з>[1]апис ѡт поп(а) Щєфан ѡт Скынтѧє и ѡт <Г>[1]лигорїє ѡт там, и Симион ѡт <Ш>[1]ꙋринєщи и ѡт иних людї добри и ѡкр<ъснїи>[1] клєврѧти, тако пи<са>[1]ѧщє и свѣдитєствоꙗщє въ тот запис како прїидє прѣд нами Симион, с(ы)н(ъ) Анєсїєви, нѣким непонож<єни>[1] а нє присилован(и), и продал <сво>[1]а права

www.dacoromanica.ro

ѡтн(и)на и дѧдн(и)на, ѡт село <Попе>[1]щии, ꙋ тог(о) в(о)лост, ѡт половина <се>[1]ло вишна част, третаа част, ѡт част Ѧрманк<ъ>[1]и. Та ѡн продал поп(а) Ꙋрсѵ, <ра>[1]дї девѧт ꙋги, п(и)н(ѣ)ѕи добри.

Тог(о) радї, и г<оспо>[1]д<ства>[1] ми, ꙗко ꙋвидѧхом тѧх за<верѧти съ>[2] тих людї добри, вѧровахом и ѡт нас <е>[1]щеж(е) даходом и потвръдихом <моле>[1]бникꙋ наш(е) в(и)ш(е) писан, поп(а) Ꙋрсꙋ ѡт Скынт<ѧе>[1], на тих части з<а>[1] ѡтн(и)нꙋ <више писани>[1], да ест и ѡт нас права ѡтн(и)на и викѵпл<ен>[1]їе, съ въсѧм доходом.

<И ин да сѧ не>[2] ꙋмишает.

ꙋ <Ꙗс>[1], в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне сеп(тевриє) ки.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лог(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Кѡрлат Вас(и)лїе <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, rugătorul nostru, preotul Ursu de la biserica domnească din Scântiae, şi au arătat înaintea noastră un zapis de la oameni buni şi preoţi, anume: Ghenadie călugăr, şi de la Petrea Supţirel de la Scântiae, şi Todosiie diacon de acolo, şi Roduleţi de la Crăciuneşti, şi de la Necoară bătrânul de la Ciocârlieşti, şi de la Ionaşco, fiul lui Boziian de la Scântiae, şi alt Ionaşco, fiul lui Burnariu de la Mânjeşti şi de la alţi oameni buni şi bătrâni, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Toader Floricel, fiul lui Ilea, nepotul lui Ionété de la Ciocârlieşti, de nimeni silit şi nici asuprit, şi a vândut a sa dreaptă <ocină>[2] şi dedină, ce i se va alege partea lui, din satul Ciocârlieşti, în ţinutul Vaslui, din câmp, şi din ţarină, şi din pădure, şi din livezi şi din tot venitul. Aceea au vândut rugătorului nostru, popa Ursu, pentru şapte ughi buni.

De asemenea, au arătat înaintea noastră <un>[2] zapis de la popa Ştefan din Scântiae, şi de la Gligorie de acolo, şi Simion din Şurineşti şi de la alţi oameni buni şi vecini de aproape, aşa scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Simion, fiul Anesiei, de nimeni silit şi nici asuprit, şi a vândut a sa dreaptă ocină şi dedină, din satul Popeştii, în aceleaşi ţinut Vaslui, din jumătate de sat, partea de sus, a treia parte din partea Armancăi. Aceea au vândut popii Ursul, pentru nouă ughi, bani buni.

Pentru aceea, şi domnia mea, dacă am văzut acele zapise încredinţate de acei oameni buni, am încredinţat şi de la noi încă am dat şi am întărit rugătorului nostru mai sus scris, popa Ursu din Scântiae, pentru aceste părţi de ocină <mai sus scrise>[2], ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

<Şi altul nimeni să>[2] nu se amestece.

La <Iaşi>[1], în anul 7155 <1646> septembrie 28.

† Însuşi domnul a zis.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat Vasilie <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXV/20. Orig. slavon, hârtie (30,5x20 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat.

Ibidem, CDXXV/21 (trad. din secolul al XVIII-lea); ibidem, DCXXII/33, f. 1 (menţ. într-un zapis, din 1790 iunie 14, referitor la vânzarea unor părţi din moşiile Popeşti şi Tufeşti, ţinutul Vaslui).

---

[1] Rupt.
[2] Rupt; completat după trad. din secolul al XVIII-lea.
[3] Omis.

504 <1646 (7155)> septembrie 29, Tecuci

† Adec(ă) eu, giupâineasa Mărica vorniceasa răposa<tului Glig>[1]ori vornecul de gl<oa>[1]t(ă) scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu ...[1] şi de nime nev<o>[1]it(ă), nici înpresurat(ă), ce de a mea bun(ă)voie, am vâ<ndut doi b>[2]ătrâni în sat în Cozm<eşti>[1], ce iaste pre malul Sirétului, den hotar în <hotar, p>[1]re unde au fost hotar<ul>[1] cel bătrân; însă acéle părţi de ocin(ă) den sat d>en Cozmeşti, ce>[2] iaste mai sus scris, o am vândut dumisal(e), lui Dumitraşco stolne<cul>[1], derept şeptedzeci de galben(i), să-i hie dumisal(e) ocin(ă) şi moşie, dumisal(e), ş<i>[1] giupânései dumisal(e), şi cuconilor dumisal(e). Şi să aibă a-ş(i) face dumnealui şi zapis domnescu pre acesta zapis.

Şi într-această tocmal(ă) au fost: dumn<ea>[1]lui Stăjeran ce au fost vornic de gloat(ă), şi Radul zlotaşul, şi Dumitru, aşij<d>[1]ire, şi şoltuzul şi toţ(i) orăşénii de târg de Tecuci.

Şi eu, Lupul ...[1], am scris acest zapis.

Pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi <peceţile înt>[1]r-acest zapis, să s(ă) ştie.

<V T>[1]єкvч, сєпт(єврїє) к҃ѳ <29>.

Стъжерѣн дворник <m. p.>.

Eu, Cârstea de Gârleşti, martor <m. p.>.

Radul <...>[1]aşcu de Turbureşt(i), slug(a) hatman(ului) <m. p.>.

Аз, <...>[3]vл <и>[1]скаχ <m. p.>.

<Pe verso, este lipit un document din 1704 (7213) ianuarie 30>.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/105 a. Orig., hârtie (29 × 20,2 cm), rupt, trei sigilii inelare, rotunde, aplicate în cerneală.

Datat după doc. de întărire, din 1646 (7155) decembrie 18.

EDIŢII : Ghibănescu, *Ispisoace*, III/1, p. 231-232, nr. 121 (orig. cu unele greşeli de transcriere, datat: „fără veleat, sept. 29, Tecuci <către 7155>").

---

[1] Rupt.
[2] Rupt, completat după EDIŢII.
[3] Indescifrabil.

www.dacoromanica.ro

505 **<Aprox. 1646 (7155) septembrie 30>**

Scrisoare de la Neculaiu Sâlitrariul şi fămeia lui, Mărica, arătând cum ş-au înpărţit ficiorii şi fetile şi lui Costandin şi Axanei[1].

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXIV/233, f. 7, nr. 39. Rez., din 1809 august 19, într-o „Scrisoare pentru părţi de moşie din ţinutul Hotinului, ce au arătat Grigorie Tomşa, ginerele sulgerului Toader Manoli".

Datat în funcţie de doc. din 1646 (7155) septembrie 30, menţionat în acelaşi perilipsis.

[1] Urmează menţiunea altui document: „între altile, arată că li-au dat şi în Mândăcăuţi, asupra căriia esti şi ispisoc din 7155 <1646> săp(tem)v(rie) 30, de la Vasâli v(oie)vod, tălmăcit de Evloghie, arătând din giumătate de Mândăcăuţi, giumătati".

506 **1646 (7155) septembrie 30**

Ispisoc din 7155 <1646> săp(tem)v(rie) 30, de la Vasâli v(oie)vod, tălmăcit de Evloghie, <prin care întăreşte lui Costandin şi surorii sale, Axana, fii lui Neculai Sâlitrariul şi ai soţiei acesteia, Mărica>[1], din giumătate de Mândăcăuţi, giumătate.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXIV/233, f. 7, nr. 39. Rez., din 1809 august 19, într-o „Scrisoare pentru părţi de moşie din ţinutul Hotinului, ce au arătat Grigorie Tomşa, ginerele sulgerului Toader Manoli".

507 **1646 (7155) octombrie 2, Iaşi**

Сѣ оубо ми, Тѡдерашко вел лѡг(о)ф(є)т, и Григѡри Ѹреки ворникѹ Долнеи Земли, и Гаврил хат(ман)[1], pârcălabu Sucevei, şi Iurga vel post(elnic), şi Petreceicu vel spat(ar), şi Gheorghii vel pah(arnic), şi Iordachi vel vist(iernic), şi Ghica vel stolnicu, şi [şi] Vasilie Banul vel med(elnicer), şi Gheorghiţ(ă) Ştefan vel sulgér, şi Irimie Vânculeţ vel şet(rar), şi Grigori Prăjescul vtor(i) vist(iernic), şi Şaidir treti log(o)f(ă)t, şi Păladii postelnicu, şi Roşca, şi Ciogolea, şi Neaniul şi Pavăl Albotă дворници глотнии, и иниχ болѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ, єг(о) м(и)ло(о)стѹ[2], scriem şi mărturisâm cu ceastă scrisoaré a noastră cum au venitu Eni, socrul lui Ion vodă, şi au mărtuirisitu înnainte noastră pentru nişte odoară a cucoanei lui Ion vodă, un leftu de aur cu pietré scumpe şi un ibric de argintu, care odoar(e) le-au fostu pus zălog socrul lui Ion vodă, la un neguţitori, anumi Iane, dereptu o sută şi doadzeci de galbini, cu camătă.

Într-acéia, vădzându că creşte camăta şi banii n-ari de und(e) lua să le plătească şi vor peri odoarăle cucoanei, căzut-au de s-au rugatu dumisali, frat(e)lui nostru, Tomei vornicului celui mare de Ţara de Sus, ca să de dumnalui acei bani,

www.dacoromanica.ro

de care lucru fiindu dumnalui, Toma vornicul şi dumnalui Urechi vornicul, lăsaţi de părinteli Pătru Moghila mitropolitul de Chiov, ca să fie opiconi[3] pre nişte bani ce-au fostu luatu ace cucoană a lui Ion vodă de la Furtuna comisul, pentru satu, pentru Prăjeşte, ce sîntu la ţinutul Romanului. Deci, dintr-acei bani au fostu la mâna dumisali vornicului o sută şi cindzeci de galbini şi au dat dumnealui 120 galbini, de au răscumpăratu aceli odoară şi le-au datu pre mâna lui Iane, socrul lui Ion vodă. Iar cei 30 de galbini, iarăşi i-au datu dumnalui vornicul pre mâna lui Iane, socrul lui Ion vodă, de i-au cheltuitu la pamenţile doamnii lui Ion vodă, şi n-au mai rămas nice un ban pre mâna dumisali, vornicului, ce i-au datu toţ(i).

Deci şi noi, vădzându într-acesta chipu, cum ce-au fostu pre mâna dumisali au datu tot, 150 ug(hi), făcutu-i-am dumisali şi di la noi această scrisoaré, ca să-i fii dumisali de credinţi.

Şi, pre mai mare credinţa, ni-am pus şi peceţâle şi am iscălitu.

Şi eu, Dumitraşco, am scris, зна<є>[4]т.

ꙋ Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнє <7155/1646> ѡкт(оврїє) в <2>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 94. Copie din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea într-o Condică de documente a familiei Stârcea.

---

[1] „Iată dar noi, Toderaşcu mare logofăt, şi Grigori Urechi mare vornic de Ţara de Jos, şi Gavril hatman".

[2] „vornicii de gloată, şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale, domnul".

[3] Cuvânt din limba ucraineană: опикꙋн (tutore, curator, efor).

[4] Rupt.

508 1646 (7155) octombrie 2

Un zapis, di(n) velet 7155 <1646> oct(ombrie) 2, de la Titiţa cu frate-seu, Gligore, şi alţi fraţi ai loru, precum au vândut, din al 6 bătrân, giumătat(e) de bătrân, <drept>[1] 20 lei.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Aron-vodă, II/21, nr. 36. Rez.
Idem, Ms., nr. 644, f. 13 v. (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 377, nr. 1923 (rez.).

---

[1] Omis.

509 1646 (7155) octombrie 8, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(ѡ)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Пишем слѵѕѣ наш Їнтерциꙋл[1]. Dămu-ţ(i) ştire că s-au jiluit

www.dacoromanica.ro

înnainte domnie méle Gavrilaş Jurea şi Dumitraşco pre a lor răzăş(i) den Iugan(i), dzăcând înnainte domnie méle că au muşei[2] înpreună la cel sat şe le fac înpresurătoră şi le ară şe le cusescu fânaţil(e).

Derept aceea, deacă veţ(i) vedea carte domnie méle, iar tu să-i opreşt(i) de pre partea lor şe să le dai dzi, să-ş(i) aduc(ă) derési i să stea lucrul pâr(ă) şe vor <în>[3]treba, să nu le are partea lor, neci fânul să nu cosască.

Тое пишем. И нак не бѵдет.

Ѵ Їѳс, л(ѣ)т(о) ѯзрнѕ <7155/1646> wкт(овріє) и̑ <8>.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din secolul al XVIII-lea>: Pre Iugani <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7155 <1646> oct(om)v(rie) 8.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente istorice, I/99. Orig., hârtie (31 × 20 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/509 (foto după orig.).

---

[1] „Scriem slugii noastre Înterţiul"; pentru că nu avem în fontul slavon semnul corespunzător slovei „Ї", am folosit slova „Ї".

[2] Greşit, în loc de: „moşie".

[3] Omis.

510 1646 (7155) octombrie 8

7155 <1646> octomv(rie) 8. Zapisul lui Gavril cu ai săi prin care vând parte lor vistiernicului Iordachi.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 1535, f. 37, nr. 55. Menţ.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 377, nr. 1924 (rez.).

511 1646 (7155) octombrie 11, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnie méli rugăturului nustru, popei Anbrusie de Hociungi, ca să hie tar(e) şi putérnic cu cartea domnie méle a-ş(i) ţiné a lui dereaptă moşei, ce iaste lui compărătură, ce iaste partea loi[i] Bughean, la sat la Ţuţcani, car(e) parte au compărat de la Pavăl şi de la Vas(i)lie. Acea parte a lui Bughean ce o au fust vândotă de Bughean lui Pavăl şe lui Vas(i)lie, acmu o au plătit pop(a) Ambrosie şi le-u loat şe zapisel(e), cél(e) a lui Vas(i)lie, care le-au făcot Bughean, cându şe-au vândut partea.

www.dacoromanica.ro

Derept acéia, cene va hi arat pre céia parte, să ia dejmă den pâni, iar cini va hi cosit, să ia fânul sau să-l plătească, ce va hi pre partea loi.

Iar acelor oamen(i) de le va părea strum<bul>[1], ei să vie di faţ(ă) înnainte domnie mél(e).

Тоє пишем г(о)сп(о)дств(о) ми.
V Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646> ѡк(товрїє) аі <11>.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.
Тоадер <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/92. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/511 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

512 1646 (7155) octombrie 11

Ispisoc din 7155 <1646> oct(om)v(rie) 11, di la domnul Vasile v(oie)vod, întăritori lui Solomon Bârlădianul vist(iernic) pe giumătate din a patra parté din partea cea din gios, ce-au cumpărat-o de la Aniţa, i Nastasiia şi Arsănii, fii(i) Todoscăi, nepoţ(ii) Paraschivii, strănepoţ(ii) Neagului, şi a lui Ionaşcul, fii(i) Maricăi, nepoţ(ii) Paraschivi, şi Savva, fiiul Nastasii, nepoţii Ciociorlinii, şi Necoară, fiiul Lăzăenii, toţ(i) nepoţ(ii) Niagului; şi iarăşi(i) din a patra parté de sat, a patra parte ce-au cumpărat-o Grigorii Zuban, fiiul Albei, nepot Sofiicăi şi strănepot Niagului, cum pre largu arată ispisocul.

Arh. Naţionale Iaşi, Litere, Condici K, nr. 376, p. 260. Rez. în cartea de judecată a Divanului, din 1816 ianuarie 31.

EDIŢII: Th. Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 293 (menţ.).

513 1646 (7155) octombrie 12, Iaşi

† Сє оубо ми, Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т, и Глигорїє Ꙋрѣкє вел дворник Долиѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сꙋчавскїє, и Тома вел дворник Вишнѣи Земли, и Тоадер Петричѣико вел спътар, и Гиоргиц(ъ) вел сѵлцар, и Василїє Банѵл вел меделничар, и Василїє Рошка дворник глотнїи, и Костантин Чоголѣ ворник, и Нѣнюл ворник и Глигорїє Пилиповскїє ворник, dăm ştiri cu ceastă scrisoare cum au vinit înaintea noastră Costantin, feciorul lui Necoar(ă) uricar, nepot lui Macri, cu un zapis de mărturie de la Ştefan ce-au fost logof(ă)t, pârcălabul de Soroca, şi de la alţi oameni buni, scriindu într-acel zapis

www.dacoromanica.ro

cum au cumpărat Costantin, nepotul lui Macri, o parte de ocină den sat den Iurişti, de la ţinutul Hârlăului, den giumătate de sat, a treia parte den partea de gios. Acéea ocină au cumpărat Costantin de la Iurescul şi de la nepoţii lui, Vasilie, şi Mierăuţ(ă) şi Ion, dereptu treidzeci de galbeni buni.

Deci noi, deacă am vădzut acea adevărată scrisoare, am făcut şi de la noi acest zapis, ca să-i fie de credinţă şi să aibă a-ş(i) face şi drése domneşti.

<Pentru>[1] mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile, să să ştie.

Ѯ Іѭс, л(ѣ)т(о) ѯзрнѣ <7155/1646> wкт(овріе) вї <12>.

Йз, Тодерашко лwг(о)ф(є)т, искал <m. p.>.

Ѯрѣкє дворник <m. p.>.

Гаврил хєтман <m. p.>.

Йз, Тwма вел дворник, искал <m. p.>.

Йз, Гиwргu Шефан вел сѯл(жар), искал<m. p.>.

Йз, Василїє Рошка дворник<m. p.>

Йз, Василїє Банѯл вел мед(елничар) <m. p.>.

Йз, Кwстантин Чwголѣ вел клѯчер <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XIV/55. Orig., hârtie, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/513 (foto după orig.).

[1] Omis.

514 1646 (7155) octombrie 13

Suret de alt zapis, din let 7155 <1646> oc(tombrie) 13.

Eu, Drăgan, fecioriul Anuşcăi, şi cu surorile mele, cu Măricuţa, şi Naste şi Frăsina, şi eu, Gaftona, fata Măricuţii, şi cu frate-mieu, Neculai, şi eu, Ştefan, fecioru Nastii, şi cu fraţii mii, Malăi, şi cu sora noastră, Drăguţa, şi eu, Mărie, fata Frăsinii, ce sintem toţ(i) nepoţ(i) Anuşcăi, strenepoţii Maricăi şi a Andricăi lui Balş, înşine pe noi mărturisim cu cestu zapis, de nimi nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut driaptă ocină ş(i) moşie a noastră, din uricul ce au avut strămoşul nostru Balş, de la Ştefanu vodă cel Bătrânu, şi din ispisocul de înpărţală ce au avut strămoşul Andreica Balş, de la Pătru vodă, şi iar dintr-altu ispisocu de înpărţală a d<ou>[1]a oară, ce s-au înpărţitu iarăşi(i) strămoşul nostru, Andreica Balş, de la Irimie vodă, a trie parte de sat de Drăguşeni, parte din gios, ce este în ţin(u)t(ul) Dorohoiului, pe Podraga, cu locu de heleşteu şi cu loc de mori în Podraga. Aceasta a triia parte de sat de Drăguşeni, parte din gios, am vândut-o dumisale, Iorgăi marelui post(elnic), drept 200 lei bătuţi.

Dréptu aceea, ca să-i fie dumisale driaptă ocină şi moşie, şi giupânesii dumisali, şi cuconilor dum(isale), şi nepoţilor şi strănepoţilor dum(isale), în veci, neclătită, ca să-ş(i) facă dum(nealui) şi dres(e) domneşti.

www.dacoromanica.ro

Şi ne-au dat banii deplinu, denainte boierilor: Costandin Ciogole vor(nic) de poartă, şi Pavăl Albotă vor(nic) de poartă, şi Grigorie Pilipovschie vor(nic) de poartă, şi Irimie Murguleţ, şi Simion Steclie şi Dumitraşcu, feciorul lui Neculai di Ghirini.

Şi eu însumi, Drăganu, cu mâna mea am iscălit şi ne-am pus şi pecete.

Şi în zapis sint iscăliţ(i): D<r>[1]ăgan, şi au pus şi pecete, Costandin Ciogole vor(nic) di poartă, Dumitraşcu, Erimie Murguleţ, Pavăl Albotă vor(nic) di poartă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXVII/29. Copie din 1767 iulie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/514 (foto după copie).

[1] Omis.

515 1646 (7155) octombrie 15

Suret de pe un zapis, din let 7155 <1646> oc(tombrie) 15.

Adecă eu, Simion Steclie, fecioriu lui Mihăilă Steclie, cu nepotul mieu Dum(i)traşcu, fecioriul Anghelinii, nepoţii Magdii şi Anuşcăi, strănepoţii lui Văsiiu, prestrănepoţii lui Balş celui bătrânu, înşine pre noi mărturisim cu cestu zapis al nostru, de nimi nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce de bunăvoie noastră, am vândut driaptă ocină şi moşie a noastră, din uric ce au avut strămoşul nostru, Balş, de la Ştefan vodă cel Bătrânu şi din ispisoaci de înpărţală ce au avut strămoşul nostru, Văsiiu Balş, de la Pătru vodă, şi iar dintr-alt ispisocu de înpărţală ce s-au înpărţit a doî oară, iar strămoşul, Văsiiu Balş, de la Irimie vod(ă), a trie parte de sat de Drăguşeni, parte din mijlocu, ce este în ţin(u)tu(l) Dorohoiului, pe Podraga, cu locu de heleşteu şi cu mori în Podraga. Aceste a trie parte de sat de Drăguşeni, parte din mijloc, am vândut-o dum(isale), Iorgăi mareli post(elnic), drept 200 lei bătuţi.

Drept aceia, ca să-i fie dum(i)sale driaptă ocină şi moşii, şi giupânesii dum(i)sale, şi cuconilor dum(i)sale, şi nepoţilor şi strănepoţilor dum(i)sale, în veci, neclătită, ca să-ş(i) facă dum(nealui) şi dres(e) domneşti.

Şi ne-au dat dum(nea)lui banii deplin, înnaint(ea) boierilor: Costandin Ciogole vor(nic) de poartă, şi Pavăl Albotă vor(nic) de poartă, şi Grigorie Pilipovschi vor(nic) de poartă, şi Irimiia Murguleţ, şi Drăganu şi Ştefan Berciu.

Şi noi înşini am iscălit şi ni-am pus şi degetile, să să ştie.

Şi în zapis si(nt) iscăliţ(i): Simion Steclie, Dum(i)traşcu, Irimiia Murguleţ, Costandin Ciogoli vornicu de poartă, Pavăl Albotă vor(nic) de poartă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc istorice, CDXXVI/28. Copie din 1766 iulie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/515 (foto după orig.).

www.dacoromanica.ro

Eu, Болие[1] Тодерашко вел лог(о)ф(є)т, и Григорїе Ѵреки вел дворник Долнѣи Земли, и Тома дворник Вишнѣи Земли, и Гаврилъ хатман и пъркълаб Сучѣвски, и Тодер Петричѣико вел спатар, и Гевргїе вел чашник, и Ишрдаки вел вистѣрник, и Гика вел стольник, и Гевргїе Щефан вел сѫлџер, и Василие Банѫл вел мед(елничар), и Иримие вел шетрар, и Раковиц(ъ) Чехан в̂ лог(о)ф(є)т, и Глигорашко Пръжеску в̂ вист(ар), и Индриеш в̂ спар(а)р, и Индриеш Чехан в̂ комис, и Шандер г̂ лог(о)ф(є)т и ини волер(и) от двор госпо(ди)ни ег(о) м(и)лостъ, mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră Drăgan, feciorul Anuşcăi, şi surorile lui, Măricuţa, şi Nastia, şi Frăsina şi Safta, şi frati-său, Neculai, ficiori Măricuţii, şi Ştefan cu frati-său, cu Malăiu, şi cu soru-sa, Drăguţa, ficiorii Nastei, şi Măriia, fata Frăsinei, toţi nepoţi Anuşcăi, strănepoata Maricăi şi a Andreicăi a lui Balşe, de nime nevoiţi, nici siliţi, ce de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, din uricul ce-au avut strămoşul lor, Balş, de la Ştefan voievod cel bătrân şi din ispisocul de împărţală ce-au avut strămoşul lor, Andreica Balşe, de la Petru vodă, şi, iarăşi, dintr-alt ispisoc de învoială a doua oară ce s-au împărţit, iarăşi strămoşul lor, Adreica Balş, de la Irimie vodă, a tria parte de sat de Drăguşeni, pe Podraga, parte din gios, ce este la ţinutul Dorohoiului, cu loc di eleşteu, şi cu mori în Podriga. Aceia au vândut-o fratelui nostru, dumisali, Iorgăi postelnicu celui mare, drept doî sute de lei bătuţi.

Şi aşijdere, au venit înainte noastră Simion Stecle, fiul lui Mihăilă Stecle, şi nepotu-său, Dumitraşco, fecior Anghelinii, nepoţi Magdei şi a Anuşcăi, strănepoţii lui Văsăiu, prestrenepoţi lui Balşe cel bătrân, de nime nevoiţi, nici săliţi, ce de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, din uricu ce au avut străbunul lor, Balşe, de la Ştefan vodă cel bătrân, şi din ispisocu de împărţală ce au avut strămoşul lor, Văsăiu Balş, de la Petru vodă şi iar dintr-alt ispisocu de împărţală ce s-au împărţit a doua oară, iar strămoşul lor, Văsăiu Balş, de la Irimie vodă, a tria parte de sat din Drăguşeni, pre Podraga, partia din mijloc, cu loc de eleşteu şi de mori în Podriga. Aceia, iar au vândut fratelui nostru, dumisali, Iorgăi post(elnicului) celui mare, direpţ doî sute lei bătuţi.

Şi aşij(dere), au venit înaintea noastră Odochie, fata Tetii, nepoata lui Coman Berchez, strenepoata lui Vasco, prestrenepoţi lui Balşe celui bătrân, de nimeni nevoită, nici silită, ce de a ei bunăvoie, ş-au vândut a sa direaptă ocină şi moşie, din uricu ce-au avut strămoşul ei, Balşe, de la Ştefan vodă cel bătrân şi din ispisoc de împărţală ce-au avut moşul ei, Vasco, cu fraţii săi, cu Oance, şi Stana şi Fădora, de la Irimie vodă, din a treia parte de sat de Drăguşăni, pre Podriga, a patra parte, parte de sus, cu tot venitul. Aceia au vândut, iarăşi fratelui nostru, dumnealui, Iorga postelnicul celui mare, direptu cincizăci lei bătuţi.

Deci noi dacă am văzut între dânşii de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), la mâna lor, pre aceli părţi de ocini, toate câte scrie mai sus, am făcut această

www.dacoromanica.ro

scrisoare să fie de credinţă dumisale, postelnicului, să-şi facă şi diresi domneşti, să-i fie direaptă ocină şi cumpărătură dumisale, şi giupânesei dumisale şi cuconilor dumisali, cu tot venitul.

Şi, spre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit, să se ştie.

Ѵ Їѵс, лет ⁂зрнѣ <7155/1646> wкт(омвріе) ѣї <15>.

Тодерашко вел лог(о)ф(е)т.

Ѵреки дворник.

Гєѡргиє Щтефан сѵлџер.

Иримиє вел спатар.

Василє Банѵл вел мед(елн)ичер.

Раковиц(ъ) Чехан ѣ лог(о)ф(е)т.

Їндриеş ѣ спат(а)р.

Їндриеш ѣ ком(и)с.

Шандир ѣ лог(о)ф(е)т.

Пръжъскѵ ѣ вист(ѡрник) şi ale trei iscălituri, care nu s-au putut dizlega.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MDCCCXXXV/10. Copie.

[1] Copistul a transcris greşit, în loc de: се ѵво.

517 1646 (7155) octombrie 16, Iaşi

† Їѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, lui Deleu din Spătăreşti, spre acéia să fie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a opri un pomăt şi doa pământuri, partea lui Mihăilă Păpuceac din Spătăreşti, pentru doi galbeni şi un potronic, ce l-au plătit de zloţi, cum are şi hârtie de la zlotaş(i), şi nu va să-i plătească.

Iar lui, de-i va părea strâmbu, să vie să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle.

Într-al<t>[1] chip să nu fie.

Ѵ Їѵс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ⁂зрнѣ <7155/1646> wкт(омвріе) ѕї <16>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

<Pe verso, o însemnare din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea>: 1780 săpt(emvrie) 29. Cartea g(o)sp(o)d pentru doi galbeni şi un potronic şi să s(e) opriască un pământ şi doaî pometi a Păucescului, <şi o iscălitură din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Vasilii Milu.

Muzeul Naţionale de Istorie din Suceava, Documente, inv. nr. 4799. Orig., hârtie (17 × 20,5 cm), rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat. Cu o transcriere modernă, cu greşeli.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Санхира, дъщи Мърика, внѵка Арбѹре, съ с(ы)нъ єи, съ Лѹпѵл Пъѹлел, никим непонѹждени а ни присиловани, нъ по их доброю волю, и продали их праваа ѡтнина и дѣднина, єдна селище, на имѣ Дръгѹшѣнїи, что на Вилїѧ, на рѣцѧ Прѹтови, ѹ волост Хотинскомѵ, съ мѣсто за став и за млини ѹ Вилїѧ, из ѹрик єж(є) имал дѣд их, Арбѹре, ѡт Щефан воєвода. Тоє продали нашемѵ пан вѣрномѹ и почитенномѵ болѣринѵ, пан Їѡрга вел постелник, ради двѣ сот(и) леви сребръних.

И въстал сѧ виш(є) писаннїи болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми, Иѡрга великїи постелник, и заплатил въсе испълно, тих п(и)н(ѣ)ѕи с҃ лев(и) бити, въ рѹки Санхири и с(ы)нѹ єи, Лѹпѹл Пъѹлел.

Того радї, г(о)сп(о)дств(а) ми, ꙗко ѹвидѣхом междѵ ними доброволнѵю токмеж(є) и испълною заплатѵ, а ми и ѡт нас дадохом и потвръдихом нашемѹ вѣрномѵ и почитенномѵ болѣринѵ, панѵ Їѡргови великомѵ постелникѵ, на тоє више прѣд реченноє селище, на имѣ Дръгѵшѣнїи, на Вилїѧ, на рѣцѧ Прѹтѵ, ѹ волост Хотинскомѹ, да єст емѹ и ѡт нас праваа ѡтн(и)на, и дѣднина, за кѵпежно, и ѹрик и потвръ<ж>[1]денїє, съ въсем доходом, непорѹшенно николиже, на вѣки.

И ин са сѣ не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.

И нак не бъдет.

Ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне ѡк(томврїє) ѕі҃.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел лѡф(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Ꙗнаки Плѡп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Sanhira, fiica Măricăi, nepoata lui Arbure, cu fiul ei, cu Lupul Păulel, de nimeni siliţi şi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi dedină, o selişte, anume Dăguşénii, ce este pe Vilia, pe râul Prut, în ţinutul Hotin, cu loc de iaz şi de mori în Vilia, din uricul pe care l-a avut moşul lor, Arbure, de la Ştefan voievod. Aceea au vândut boierului nostru credincios şi cinstit, pan Iorga mare postelnic, pentru două sute de lei de argint.

Şi s-a sculat mai sus scrisul boier al domniei mele, Iorga mare postelnic, şi a plătit totul deplin, acei bani, 200 de lei bătuţi, în mâinile Sanhirei şi ale fiului ei, Lupul Păulel.

Drept aceea, domnia mea, dacă am văzut de bunăvoia lor tocmeală şi plată deplină, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit,

www.dacoromanica.ro

pan Iorga mare postelnic, pe acea mai sus zisă selişte, anume Drăguşénii, pe Vilia, pe râul Prut, în ţinutul Hotin, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi dedină, de cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Şi altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7154 <1646> octombrie 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

După *Moldova*, IV, p. 163-165, nr. 69. Orig. slavon şi trad. editorilor în limba rusă.

Arh. Naţionale Bucureşti, Colecţia documente moldoveneşti, XII/9 (trad. rusă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/518 (xerocopie după trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

ALTE EDIŢII: *Catalog*, Supliment, I, p. 220, nr. 666 (rez. după trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

519 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю <м(и)л>[1](о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскимї болѣри, великих и малих, Гаврилаш и брат его, Щефан, с(ы)н(о)ви Болдескѵл ѡт Цѵлещи, по их доброи волы, <неким>[2] непонѹжденни а ни приселованни, и продали своа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, ѡт исписѡк за потвръжденїе что имал дѣд их, Еримїѧ, и сестра ег(о), Сора, ѡт Петръ воевода, половинна село ѡт Жѵлещи, что ѹ в(о)лост(ѹ) Немецскомѵ. Та ѡни продали слѵѕѣ нашемѵ, ѹикѵ своим, Козмы Маж(ъ), и жителници его, Дръгълини, ради тры сто талери [сре] сребръних.

И платил им ѹсе исплъна, тих п(и)н(ѣ)ѕи, т҃ талери сребръних, въ рѵки Гаврилаш и брат <его>[2], Щефан, с(ы)н(о)ви Болдескѹл ѡт Жѵлещи, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, ꙗко ѵвидѣхом их доброволное токмеж(е) и исплънное заплатѵ, а мы и ѡт нас ещеж(е) дадохом о потвръдихом слѵѕѣ нашемѵ, Козма Мажъ, и жителници его, Дръгълинни, на тое выш(е) прѧд реченна половинна село Жѹлещи, съ мѣст(о) за став, и за млин, и за сѣножатимї и съ вес приход, како да бъдет им права ѡтн(и)на, и викѵ<п>[1]ленїе, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм дох<од>[1]ом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим истином листѹ нашемѹ.

Ѵ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне м(ѣ)с(ѧ)ца ѡк(товрїꙗ) иі҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т искал <m. p>.
† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mile lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gavrilaş şi fratele său, Ştefan, fiii lui Boldescul din Giuleşti, de bunăvoia lor, nesiliţi <de nimeni>[2], nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din ispisocul de întărire ce l-a avut bunicul lor, Eremiia, şi sora lui, Sora, de la Petru voievod, jumătate din satul Juleşti, care este în ţinutul Neamţului. Pe aceea ei au vândut-o slugii noastre, unchiului lor, Cozma Majă, şi soţiei lui, Drăgălina, pentru trei sute de taleri de argint.

Şi le-a plătit totul deplin, acei bani, 300 de taleri de argint, în mâinile lui Gavrilaş şi ale fratelui <lui>[2], Ştefan, fiii lui Boldescul din Juleşti, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Cozma Majă, şi soţiei lui, Drăgălina, acea mai sus înainte zisă jumătate din satul Juleşti, cu loc de iaz, şi de moară, şi de fâneţe şi cu tot venitul, ca să le fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna octombrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIX/101. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.

Ibidem, CXLII/129 (trad. din 1801 ianuarie 23, de Pavel Debrici, polcovnic de la Mitropolie).

Arh. Naţionale Iaşi, Ministerul de Justiţie, tr. 1369, dosar 93, f. 756 (rez. din 1849).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVII/519 (foto după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 343-344 (trad., din 1801 ianuarie 23); *Creşterea colecţiunilor*, 1912, p. 113 (rez. după aceeaşi trad.).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

520 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѹга наш(и) Савин кихае съ един запис[е] за свѣдѧтелсто ѡт болѣрин наш(и) Бѹта дворник, и ѡт Панѫ чашник, Михаю шетрар, и Бръсан дворник, и

www.dacoromanica.ro

Цопа армаш, и Полихрони питар, и Адам къпитан, и Баикѵл юзбаш, и Гаври и Мирон, с(ы)н(о)ве Грозав, и ѡт многи люди добри, писаꙗш(е) въ тот запис ꙗкож(е) ѡн себѣ кѵпил, ѡт прѣд ни<м>[1], едни части за ѡтн(и)нꙋ ѡт село Кръещи и Крꙋчѵл, что ест ꙋ волѡст(ꙋ) Ковꙋрлꙋю, на Сохѵлѵю, ѡт Мръзѧ, с(ы)нъ Грозав ѡт Врълеѕи, ради един кон(ь) добро, бичилован ради два десѣт ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих, али част(ь) емꙋ, елико сѣ изберит ѡт къ инших братїꙗм его, ѡт стар им, ѡсмаа част(ь).

И тиж(е), принес(е) дрꙋгїи запис ѡт Адам къпитан, и Дондъш хотног, и Никоар(ъ) ѡт Корни, и Бꙋта дворник, и Бърбънцъ ѡт Кръещи, и Тоадер ѡт там и Павъл хърсар[2] <ѡт>[1] там, писаꙗще ꙗкож(е) ѡт себѣ кѵпил, тиж(е) ѡт прѣд ни<м>[1], една виноград ѡт село Кръещи, ѡт <А>[3]ндрꙋшко дїꙗк, ради два десѣт ꙋги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

Ино ми, видѣвше тѣх записе за свѣдѧтелство ѡт толиких болѣри и люд(и) добрих, а ми вѣровахом и ѡт нас тиж(е) дали и потвръдили есми слѵѕи нашемѵ више писанномѵ, Савин кихае, на тѣх више писаннїи части за ѡтн(и)нѵ, и викꙋпленїе и потвръжденїе, съ въсем доходом, непорꙋшинно николиж(е), въ вѣки.

И ин да с(ѣ) не ꙋмишает.

Пис(а) ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ⁎зрне ѡк(товрїе) иї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ реч(е).

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дꙋмитрꙋ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Savin chihae, cu un zapis de mărturie de la boierii noştri, Buta vornic, şi de la Pană ceaşnic, şi Mihaiu şetrar, şi Bârsan vornic, şi Ţopa armaş, şi Polihroni pitar, şi Adam căpitan, şi Baicul iuzbaşă, şi Gavril şi Miron, fiii lui Grozav, şi de la mulţi oameni buni, scriind în acel zapis că el şi-a cumpărat, dinaintea lor, nişte părţi de ocină din satul Crăeşti şi Cruciul, care este în ţinutul Covurlui, pe Sohului, de la Mârzea, fiul lui Grozav din Vârledzi, pentru un cal bun, preţuit pentru douăzeci de ughi, bani buni, însă partea lui, cât se va alege dinspre alţi fraţi ai lui, din bătrânul lor, a opta parte.

Şi de asemenea, a adus alt zapis de la Adam căpitan, şi Dondăş hotnog, şi Nicoară din Corni, şi Buta vornic, şi Bărbânţă din Crăeşti, şi Toader de acolo şi Pavăl hânsar <de>[1] acolo, scriind că el şi-a cumpărat, de asemenea dinaintea lor, o vie, din satul Crăeşti, de la Andruşco diiac, pentru douăzeci de ughi, bani buni.

Deci noi, văzând aceste zapise de mărturie de la atâţia boieri şi oameni buni, şi noi am crezut şi de la noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Savin chihae, acele părţi de ocină mai sus scrise, din satul Crăeşti şi Cruciul, şi acea vie din Crăeşti, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

Scris la Iaşi, în anul 7155 <1646> octombrie 18.
† Domnul a zis.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Dumitru <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc istorice, CCXCI/13. Orig., hârtie, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/520 (foto după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1938-1942, p. 235 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Grcşit, pentru: хънсар.
[3] Rupt.

521 1646 (7155) octombrie 18, Iaşi

† Сѣ оубо мы, аз, Gavril din Creţeşti şi cu femeia me, cu Nastasie, şi cu feciori(i) miei, Gorie şi Mihalcea, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de nim(e) siliţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia noastră, am vândut a no(a)stră dreaptă ocin(ă) şi moşiie, ce am avut în sat în Ţâgăneşti, ce sintu în ţânutul Vasluiului, pre apa Bârladului, ce iaste [parte] partea no(a)stră dintr-acel satu, cu nooaî pământuri în ţarini, şi cu loc de cas(ă) în vatra satului, şi cu poiani în pădure, şi cu vad de moar(ă) şi din tot locul, cu tot venitul, dumisal(e), lui Iordachie visternicului cel mar(e), dréptu cinsprădzece lei, bani gata.

Pentr-aceia, ca să hie dumisal(e) dreaptă ocin(ă) şi moşiie, şi cuconilor dumisal(e), şi să facă dumnealui şi drés(c) domnéşti pre ace parté a noastră, ce să va alegé, ce mai sus scrie.

Şi într-această tocmal(ă) s-au prilejit ficiori de boiari, anum(e): Irimie Murguleţ, şi Ionaşco, s(â)nă Lupul cupariul, şi Vasilie Mălaiu, şi Toader Jora, şi Dima mardagiul din târgu din Iaşi şi alţi ficiori de boieri şi oameni buni, şi tineri şi bătrâni.

Şi, pentru mai mari crédinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţil(e) şi iscăliturile cătră acestu adevărat zapis al nostru, ca să să creadză şi să să ştie.

Şi eu, Ghiorghiţ(ă), s(â)nă Arsenie log(o)fet, am scris acestu zapis, ca să să ştie.
Ѳ Ӏ҃с, л(ѣ)т(о) ,ѕ҃рнє <7155/1646> wк(товрїе) и҃ <18>.
Аз, Їѡнашко, с(ы)нъ кѹпар, искал <m. p.>.
Аз, Иремїїа Мѵргѵлец, сам искал <m. p.>.
Аз, Василїе искал <m. p.>.
Аз, Гиѡргїе, искал <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: 9 pământuri <şi>: Zapis de la Gavril din Creţeşti pre cumpărătură din Ţigăneşti, wт волост(и)

www.dacoromanica.ro

Васлꙋю („din ţinutul Vaslui") <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7155 <1646> oc(tombrie) 18. No. 3.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, VI/136. Orig., hârtie difolio (30,5 × 20,5 cm), filigran.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 123, nr. 72 (orig.).

522 1646 (7155) octombrie 21, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(є) прїидошѣ прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими волѣри, великими и малими, Василїе, с(ы)нъ Симион, внꙋк Мътею, прѣонꙋк Сима Мънзꙋл, и племеникове им, Гаврил, с(ы)нъ Єремїꙗ, и тиж(є) Костантин, с(ы)нъ Їон Къꙋѧ, внꙋк Ѻдокїѧ, и Никоаръ, с(ы)нъ Мътею, вѣси внꙋци Сима Мънзꙋл, прѣѡнꙋци стараго Стоѥан, и продали иχ правою ѡтн(и)нꙋ и дѣднинꙋ, половина село ѡт Гъврѣни, вишнаа част, на рѣцѣ Прꙋт, что ꙋ волѡст Йшскїи, ѡт ꙋрик что имал прѣдѣд иχ, Стоѥан, ѡт ...[1] воєводꙋ, ради котораа пол села ꙋвѣзовали сѧ били Глага и съ иними племеникоє емꙋ, рекъщи Блага съ племеници своими аж(є) имают и ѡни ѡтн(и)нꙋ и дѣднинꙋ, въ тоа пол село, въкꙋпѣ съ Костантин, и съ Гаврил и съ племеници им. И тегали сѧ лицем прѣд г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, Костантин и Гаврил, с(ы)нъ Иримїѧ, и инши племеници им, съ Блага и съ иними племениковє емꙋ. И зостал Костантин, с(ы)нъ Къꙋѧ, и Гаврил, с(ы)нъ Иримїꙗ, на Блага и на иншиχ племениковє емꙋ, аж(є) нє имают Блага съ племениковє емꙋ, ин єдно дѣло въ тоє пол селѡ, и сътворил себѣ и исписок ѡт г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми за тоа тѣж(бꙋ). Тоа половина села продали нашемꙋ вѣрномꙋ и почитеномꙋ волѣринꙋ, панꙋ Їѡрга великомꙋ постелникꙋ, ради стѡ леви бити. И дали ѡни и тот исписок за тѣж(бꙋ) въ ръки више писанномꙋ волѣринꙋ г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

И въстал сѧ волѣрин г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми Їѡрга вел постеник и заплатил вѣсє исплъно, тиχ п(и)н(ѣ)зи, въ ръки виш(є) писанним Василїе, с(ы)нъ Симиѡн, внꙋк Мътею, прѣѡнꙋк Сима Мънзꙋл, и племеникꙋ емꙋ, Гаврил, с(ы)нъ Єремїꙗ, и тиж(є) Костантин, с(ы)нъ Къꙋѧ, внꙋк Ѻдокїꙗ, и Никоаръ, с(ы)нъ Мътеи.

Ино г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, ꙗко ꙋвидѣχом межꙋ ними доброволною токмеж(є) и испълною заплатꙋ, п(и)н(ѣ)зи готови, с̑ леви битиχ, а ми и ѡт нас дадоχом и потвръдиχом вѣрномꙋ и почитеномꙋ волѣрин г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми, панꙋ Иѡргови великомꙋ постелникꙋ, на тоа половина селѡ Гъврѣни, вишнаа част, на Прꙋтѣ, что ꙋ волѡст Йскои, да ест емꙋ и ѡт нас паваа ѡтнина, и дѣднина, и ꙋрик и потвръжденїе, съ вѣсем мѣстом и съ вѣсем доходѡм, непорꙋшенно и непоколѣбимо, николиж(є), на вѣки.

www.dacoromanica.ro

И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.
Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнѣ wкт(овріе) ка҃.
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.
Тодерашко вел лwг(о)ф(е)т искал <m. p.>.
Їнаки Плwп <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domnul Ţării Moldovei. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie, fiul lui Simion, nepot lui Matei, strănepot lui Sima Mândzul, şi ruda lui, Gavril, fiul Eremiei, şi iarăşi Costantin, fiul lui Ion Căuia, nepot Odochiei, şi Nicoară, fiul lui Matei, toţi nepoţii lui Sima Mândzul, strănepoţii bătrânului Stoian, şi au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie, jumătate de sat din Găureni, partea din sus, pe apa Prutului, ce-i în ţinutul Iaşilor, din uric ce l-au avut strămoşii lor de la ...[1] voievod, pentru care jumătate de sat s-au judecat cu Blaga şi cu rudele lui, zicând Blaga cu seminţia lui că au şi ei ocină şi moşie în acea jumătate de sat, împreună cu Costantin şi cu Gavril şi cu rudele lor. Şi s-au pârât de faţă înaintea domniei mele Costantin şi Gavril, fiii Irinei, şi alte seminţii ale lor, cu Blaga şi cu celelalte neamuri ale lui. Şi au rămas Costantin, fiul lui Căuia, şi Gavril, fiul Irimiei, pe Blaga şi pe alte rude ale lor, cum să nu aibă Blaga cu rudele lui nici o treabă în acea jumătate de sat, şi au făcut singur ispisoc de la domnia mea de acea pârâ. Acea jumătate de sat a vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Iorga mare postelnic, pentru două sute de lei bătuţi. Şi au dat ei şi acel ispisoc de pârâ în mâinile mai sus scrisului boier al domniei mele.

Şi s-a sculat boierul domniei mele, Iorga mare postelnic, şi a plătit deplin toţi acei bani în mâinile mai sus scrişilor lui Vasilie, fiul lui Simion, nepot lui Matei, strănepot lui Sima Mândzul, şi rudei sale, Gavril, fiul Eremiei, şi iarăşi lui Costantin, fiul lui Căuia, nepot Odochiei, şi lui Nicoară, fiul lui Matei.

Deci domnia mea, dacă am văzut între dânşii de bunăvoie tocmeală şi deplină plată, 200 de lei bătuţi, iar noi şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului boier al domniei mele, pan Iorga mare postelnic, pe acea jumătate de sat Găureni, partea din sus, pe Prut, ce-i în ţinutul Iaşilor, să-i fie lui de la noi dreaptă ocină, şi moşie, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neruşuit şi nestrămutat, nici odănăoară, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

În Iaşi, la anul 7155 <1646> octombrie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Ianachi Plop <a scris>.

Bibl. Saltâcov-Scedrin, Sankt Petersburg, Secţia Ms, Fond 107 (Mihai Constantinovici Buznea), nr. 18. Orig. slav, hârtie (27,5 × 42,5 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, căzut. Cu o trad. rom., de Hrisanth ieromonah, din 1844 februarie 15; Ibidem, nr. 17.

Transcrierea actului a fost făcută de dl. prof. dr. Ioan Caproşu.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXXI/190, nr. 11 (rez. într-un opis din 1824); ibidem, CDXXXI/191, nr. 11 (rez.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 299.303, nr. 170 (text slavon după orig. şi trad. editorului); *Moldova*, IV, p. 165-167, nr. 70 (text slavon după orig. şi trad. rom., cu caractere ruseşti); I. Caproşu, *Doc. româneşti din sec. al XVII-lea*, p. 86-87 (text slavon după orig. şi trad. editorului).

---

[1] Loc liber.

523 1646 (7155) octombrie 22, Iaşi

† Adică eu, Lupul Bogza, feciorul Alexandrei, nepotul Anei ce-au fost giupăneasa lui Voico logof(ă)t, mărturisescu cu acest zapis al mieu cum am avut pâră cu Dumitraşco Fulger, la Divan, nainte măriei sale, dom<nu>[1] nostru, Vasilie vod(ă), prentru giumătate de satu de Cerepcău, ce-i în ţinutul Sorocei, pre Nistru, ce au fost cumpărat el de la unchiu mieu, de la Ghideon, fratele maică-me Alexandrei, şi s-au fost venit la împărţală, cându s-au fost împărţitu cu ocinile maică-me.

Deci ne-au giudecat mărie sa, dom<nu>[1] nostru cu tot Sfatul ca să ţin eu acea giumătate de sat de Cerepcău, iară eu să cautu să-i dau altă moşie den ocinile strămoşu[2] nostru, a Giurgei păharnicul, sau den ocinile moşu-mieu, lui Voico logofătul.

Deci eu, Lupul Bogza, de bunăvoea me, neci de o silă, dat-am altă ocină lui Dumitraşco Fulger, den uric ce-au avut strămoşul nostru, Giurge păharnicul, de la ...[3] vodă, a patra parte de sat de Grozeşti, ce-i pre Prut, în ţinutul Lăpuşnei, pre de îmbe părţile de Prut, cu bălţi de peşte, şi cu loc de priseci şi din tot locul; dat-am prentr-acea giumătate de sat de Cerepcău, de la Soroca, ca să-i hie lui moşie, în veci, neclintit.

Şi această tocmală făcut-am denainte dumilor sale, a boiarilor celor mari: dumnelui, giupânul Toderaşco logofătul cel mare, şi dumnelui Uréche vornicul cel mare de Ţara de Gios, şi dumnelui Toma vornicul cel mare de Ţara de Sus, şi dumnelui Gavril hatmanul, şi dumnelui Iordachi visternicul cel mare şi dumealui Iorga postelnicul cel mare.

Şi derésele ce-au avut Dumitraşco Fulger de cumpărătură pre acea giumătate de sat de Cerepcău, toate le-au datu pre mâna me. Şi i-am făcut eu acest zapis, ca să-i hie lui Dumitraşco de credinţă, să-şi fac(ă) derése domneşti, să s(e) ştie.

Пис(а) ꙋ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне <7155/1646> дек(еврїе) кв <22>.

† Тодерашко вел лωг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

Ꙋрѣке дворник <m. p.>.

Гаврил хатман <m. p.>.

Аз, Тома вел дворник <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Иѡрдакие вел вист(ѧрник) <m. p.>.
Иорга вел пѡстѧлник <m. p.>.
Аз, Лѵпѵл Богза, искал <m. p.>[4].

Muzeul de Literatură al Moldovei, Iaşi, inv. 2003. Xerocopie după orig., hârtie, un sigiliu inelar, al lui Lupu Bogza, aplicat în cerneală, având în câmp un vultur bicefal şi slovele: L(u)p(u) B(og)z(a).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/523 (xerocopie după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Literele „stră", scrise peste alte litere.
[3] Loc liber.
[4] Sigiliu inelar.

524 1646 (7155) octombrie 24, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми дали и потвръдили есми м(о)л(е)бником н(а)шем, калѹгером ѡт с(вѣ)та монастир Бистриц(а), на их правaа ѡтн(и)нѹ и дѧдн(и)нѹ, на хотар с(вѣ)томѵ монастир, иж(е) въкѹплѣет съ хотар Цѹцканим, въ знаменїе, ѡт исписок что ѹкзовал(и) ѡт Петра воевода, по где хотаръл и избрал Башот(ъ) бив пивничар, съ многи людї добри и воини прѧднїи.

И почанше хотар с(вѣ)томѵ монастир ѡт къ Бодещи Чолпанови и ѡт къ Цѹцкани, начинет ѡт Бистриц(и), по бреѕѧ Бистриц(и), междо хотар Лъцканим и междѵ Бодещим, и ѡт толѣ, по старом хотар, до Сѹхою Кърниц(ѹ), и <ѡт>[1] толѣ до краи добравѣ, въ един дъб съ тѹром, и ѡт там, по дѹбровѧ, по верхѹ хлъми, наи више ѡчищенїѧ Аврамови, междо хотар Лъцканим и междо Бодещим, до ꙗдол Лъцканим, и потом више, даж(е) до млиннови, и ѡт тъдо[ви], по дорог(ѹ) млинови, на въстоцѧ, на връхѵ хлъми, на ѹстию дорогѹ, и там ест един стълпѹ, и ѡт толѣ, по добровѣ, по с[т]ръдѧ добровѣ, на краи дорог(а), до един стълпѹ, въ един дъб съ тѵром, и ѡт там, на три могили стари, и ѡт толѣ, до Кърници Дъвидоаев(и), тиж(е) тѹром сътворен въ един фаг, и ѡт там оу Потока Пїетроасъи. Тое ест вес хотар.

Тѧм ради, како да ест и ѡт нас права ѡтн(и)нѹ с(вѣ)тѧи монастир Бистриц(и), въ знаменїи, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Оу Іас, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне ѡкт(оврїе) кд.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Кѡрлат <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfânta mănăstire Bistriţa, dreapta lor ocină şi dedină, hotarul sfintei mănăstiri, unde se împreunează cu hotarul Ţuţcanilor, în semne, din ispisocul pe care l-au arătat de la Petru voievod, pe unde au hotărât şi au ales Başotă fost pivnicer, cu mulţi oameni buni şi oşteni de frunte.

Şi începe hotarul sfintei mănăstiri despre Bodeştii lui Ciolpan şi despre Ţuţcani, începe din Bistriţa, pe malurile Bistriţei, între hotarul Lăţcanilor şi al Bodeştilor, şi de acolo, pe hotarul vechi, până la Fântâna Seacă, şi <de>[1] acolo până la marginea dumbrăvii, la un stejar cu bour, şi de acolo, prin dumbravă, pe vârful holmului, mai sus de curătura lui Avram, printre hotarul Lăţcanilor şi al Bodeştilor, până în valea Lăţcanilor, şi apoi în sus, până la mori, şi de acolo, pe drumul morilor, la răsărit, la vârful holmului, la gura drumului, şi acolo este un stâlp, şi de acolo, prin dumbravă, prin mijlocul dumbrăvii, la marginea drumului, până la un stâlp, la un stejar cu bour, şi de acolo, la trei movile vechi, şi de acolo, până la Fântâna lui David, de asemenea este un bour făcut într-un fag, şi de acolo la Pârâul Pietroasei. Acesta este tot hotarul.

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină sfintei mănăstiri Bistriţa, în semne, şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7155<1646> octombrie 24.

† Însuşi domnul a spus.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Corlat <a scris>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: Zapis de hotarul Lăţcanilor, de din sus, între Bodeşti şi între Ţuţcani, <două însemnări din sec. al XVIII-lea, una în limba română>: Vasilie vod(ă), din leat 7155 <1646> oct(om)v(rie) 24, întăreşte hotarăle măn(ă)stirii Bistriţii, <şi alta în limba greacă, pe care o redăm în trad.>: „Ispisocul lui Vasile voievod pentru Leţcani. Au înnoit hotărâtura de la Leţcani, numai partea de sus. După aceea, fiind egumen Silion s-a temut de Constantin postelnic şi a cedat mult loc şi s-a întins postelnicul şi suntem nedreptăţiţi" <şi o însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: 7155 <1646> oct(om)vri 24. Ispisocul domnului Vasâle v(oie)v(od), întăritoriu proprietăţii mănăstirii Bistriţii pe moşia Leţcanii şi hotărâtură lui Başotă între ace moşii pe moşia Bodeştii".

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Bistriţa, XV/3. Orig., hârtie difolio (31 × 19,5 cm), filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă, încadrată de cifrele arabe 1633; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїє воєвод(а), Б(о)жїю м(и)лостїю, госп(о)дари Земли Мѡлдавск(ои). ҂зрмв („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.

www.dacoromanica.ro

7142 <1633 septembrie 1 – 1634 august 31>"). Cu o trad. din 1856 mai 3, adeverită de Secretariatul de Stat al Moldovei.

Idem, Mitropolia Moldovei, CXXXIX/2 (trad. din secolul al XIX-lea de Enache polcovnic); CXXXIX/76, nr. 18 (menţ.); idem, Doc. istorice, XVII/28 a (trad.); XXII/39 (copie după trad.); DCCXXXV/97 (trad. grecească); CMXXIV/16 (copie); XIX/100 a, nr. 6 şi CCCXXVIII/72 (rez. din secolul al XIX-lea).

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Mavromolu, V/10, nr. 7 (menţ. după o copie de la Mănăstirea Bistriţa, încredinţată greceşte de egumenul mănăstirii Bistriţa, arhimandrit(ul) Zaharie, pentru moşiile megieşite cu Runcul; credem că este vorba despre moşiile de mai sus).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, XXVIII/31, f. 8 v. – 9 (rez.); idem, Divanul Domnesc, tr. 1137, opis 1290, dosar 16, f. 44 (copie de pe trad.); Idem, Secretariatul de Stat, dosar 2115, f. 115 (copie de pe trad.); idem, Colecţia „Litere", Condici K/346, f. 92-92 (copie prescurtată după trad., în copia unui hrisov din 1828 martie 17); Condici K/330, f. 105 (menţ. după trad. prescurtată în copia unei anaforale din 1823 iunie 10).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 224 (menţ. cu văleatul 7125 <1616>, din Condici K/346); Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 19-20, nr. XLVI (copia prescurtată, după trad. de la Arh. Naţionale Iaşi, Condici K/346); *Catalog*, II, p. 377, nr. 1926 (rez. după orig.); *ibidem*, II, p. 377, nr. 1927 (rez. după menţ. de la Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Mavromolu).

[1] Omis.

525 1646 (7155) octombrie 26, Iaşi

† Adec(ă) eu, Nechita Bucium, şi cu fămeia mea, Chira, fata lui Gavril Fătul, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum noi, di nime nevoiţi, nice asupriţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, din sat din Vlamnic, ce iaste în ţinutul Agiudului, din patru bătrâni ce să împarte acel sat, am vândut dintr-un bătrân a şés(a) parte, din bătrânul ce să chiiamă Măcăeştii, şi cu trei curături în pădure. Acéia am vândut dumisale, giupânului Gheorghie sulgériul cel mare, direptu doisprădzéci galbeni, bani buni.

Şi ne-au plătit dumnealui aceşti bani, toţi deplin, dinaintea dumisale Banului medelnicériul cel mare, şi Răcoviţ(ă) logof(ă)tul al doile, şi Şaidir log(o)f[f]ătul al treile, şi Andreiaş comisul, şi Păladie postelnicul, şi Roşca, şi Buta, şi Ursu şi Bârsan vornicii de gloată.

Mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţil(e), ca să-i fie dumisal(e) moşie, în véci.

<И>[1] ин да сѣ не ѹмишлеѧт.

V Їйс, *зрнє <7155/1646> wк(товрїе) кѕ <26>.

Аз, Василїе Банѹл вел мед(елничѣр) <m. p.>.

Аз, Иремїїа Венкѹ(лє)ци вел шетрар, искаχ <m. p.>.

Аз, Ръковицъ Чеχан лwг(о)ф(є)т <m. p.>

Аз, Шаидир лwг(о)ф(є)т, искааχ <m. p.>.

Аз, Андреи фт(о)ри комис, искал <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare contemporană>: † Zapis pe Vlabnic, după stâlpitu <continuată în secolul al XVIII-lea>: din tot satul, din al patrul(e) bătrân, a şés(a) parte, <şi o altă însemnare din sec. al XVIII-lea>: 7155 <1646> oct(ombrie) 26. Nechita Bucium au vândut din patru bătrâni, ci să înparte tot satul Vlavnicu, dintr-un bătrân a şasa part(e), adică din bătrânu Măcăeştii, lui Gheorghi Ştefan sulger(ul) cel mare, drept 12 galbin(i), bani buni, cu trei curături în pădure.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCIII/71. Orig., hârtie difolio (30,5 × 19,5 cm), filigran.

EDIŢII: Karadja, *Dosarul unei moşii*, p. 233, nr. 6 (orig.).

[1] Omis.

526 <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>

† Adecă eu, Andreiu, ficiorul Andreicăi, însumi mărturisescu eu, cu cest zapis al mieu cum am vâ[î]ndut eu un loc de ocină giupânului Irimiei, anume Şindreştii, giumătate de loc de vad de moară, şi cu loc ce să va alége dintr-acea moşie.

Şi ne-au fost tocmala dintre mulţi oameni buni, anume: popa Sava de la Cruce, şi denaintea popei lui Mihaiu de Pâhneşti, şi dintre Ţuţuian, şi dintre David şi denaintea a mulţi oameni buni.

Aceasta scriem şi mărturisim: anume o cumpărătură, ce-au fost cumpărat Andreica, tatăl lui Andreiu, de la Crucéni, acéia parte de ocină am vândul[1] giupânului Irimii, ca să să ştie, giumătate de loc cu vad cu tot. Şi mi-[i]au dat giupânul Irimia pre-acia cumpărătură 4 boi şi 20 de oi, ca să să ştie. Un lucru tocmin[2] denaintea a oamini buni.

† Eu, popa Sava ot Cruci <m. p.>.

<Pe verso-ul filei a doua, o însemnare din sec. al XVIII-lea>: † Zapis ot Şendreşti <şi una din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: S-au mai scris un zapis tot acestui Andreiu, pe ace giumătate de vadu, care iaste scri<s> la numărul 5.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/10. Orig., hârtie difolio (30 × 20 cm), cinci sigilii inelare rotunde, aplicate în fum, în trei dintre ele se observă ca decoruri păsări şi plante.

Datat în funcţie de doc. de întărire, din 1646 (7154) octombrie 28.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 326, nr. 1615 (rez. după orig., datat: <Înainte de 1642 (7150) mai 18>.

[1] Greşit, în loc de: „vândut".
[2] Greşit, în loc de: „tocmit".

www.dacoromanica.ro

527 **<Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>**

† Adică, Antochia şi Mierâia, fétele Giurgei de Gligoreşti, scriem şi mărturisim cu cest zapis al noastru cum am vândut un pământu în frunte, în sat în Gligoreşti, în partea de sus, însă făr(ă) partea den vadul morii, iar pre aiurea, cu tot venitul, den apa Putnei, prin sileştea satului, şi la ţarin(ă) şi la dumbravă, cât ţine hotarul satului, l-am vândut dumisale Eremie[1], dereptu şése galbeni, cum să-i hie dumisale dereaptă moşie şi cuconilor săi, în véci.

Tocmala ne-au fost denaintea a oameni buni: Saia pitariul, Petrea căpitanul, ...[2], Dumitru Lungu, Pătrăşcan, Ionaşco Văscan, Rénţea de <Ţ>[2]igăneşti şi alţi mulţi oameni buni.

Şi peceţile ne-am pus, să s(e) ştie.

† Пътрашко дїак искал <m. p.>.

<Pe fila 1 r., o însemnare în limba greacă şi una contemporană>: † Ispisoc.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/34 b. Orig., hârtie (31,5 × 20, 5 cm), filigran, rupt la îndoituri, două sigilii inelare aplicate, una în fum şi alta în cerneală.

Datat în funcţie de doc. de întărire, din 1646 (7154) octombrie 28.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 382, nr. 1942 (rez. după orig., datat: <1646>).

[1] Scris deasupra rândului.
[2] Rupt.

528 **<Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>**

† Eu, Irina, fata Băluşcăi, şi Docolena[1], nepoata Măgdălinei Turiţoaie de Gligoreşti, scriem şi mărturisâm cu[2] însămi cu cest zapis al mieu cum eu, de a mea voie, de nime îndemnată, am vândut giupânului Erimiei un pământu în frunte, den apa Putnei, pre în siliştea satului, şi la ţarină şi la dumbravă, cât ţine hotarul satului, însă cu o săpătură la dumbravă; însă acest pământu l-am vândut dumisale, făr(ă) parte den vadul morei, dereptu şése galbeni.

Şi aşijdere, eu, Neagul, cu făméia mea, Drăguţa, iarăşi(i) fata Băluşcăi, şi noi am vândut g<iu>[3]pânului Erimie un pământu în frunte, în partea de <s>[3]u<s>[3], dereptu şése galbeni, la ţarină şi în tot locul, cât ţine hotarul satului, însă iar(ă) fără partea den vadul morei, iar la câmpu cu tot venitul, cum să-i hie dumisale dereaptă ocină şi moşie, şi cuconilor dumisale, în véci.

Şi la tocmala noastră au fost oameni buni: Saia pitarul, Petrea căpitanul, Pătrăşcan diiac de Bătineşti, Pătrăşcan, şi Slăvil(ă) şi Ştefan, ficiorii lui Costachi, şi alţi mulţi oameni buni, să s(e) ştie.

www.dacoromanica.ro

† Пътрашко дїнак искал <m. p.>.
† Аз, Захарїа, am scris <m. p.>.

Arh, Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/34 a. Orig., hârtie difolio (31,5 × 20,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, două sigilii inelare rotunde, aplicate, unul în fum, iar celălalt în cerneală.
Idem, Ms., nr. 572 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 101 (copie).
Inst. de Ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/528 (xerocopie de pe orig.).

Datat în funcţie de doc. de întărire, din 1646 (7154) octombrie 28.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 381, nr. 1944 (rez. după orig., datat: <1646>).

[1] „şi Docolena", scris deasupra rândului.
[2] Greşit, în loc de: „eu".
[3] Rupt.

529 <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>

† Adică eu, Zlata şi Măriia, fétele Mariei, nepoatel(e) Zahariei, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru com am vândutu on pământu[1] în frunte, în sat în Gligoreşti, com mérge din hotar în hotar, însă fără partea de vad de moară, iar pre aiurea, cu tot venitul, den apa Putnei, den seliştea satului, şi la ţarină şi la dombravă, cât ţine hotarul satului, l-am vândut Eremiei, lui Cârstiian, derept şease galbeni, cum să-i fie dumisal(e) direaptă moşie şi coconilor, în véci.

Tocmala ne-au fost denaintea a oameni buni: Saia pitarul, Petrea căpitanul, Pătrăşcan den Bătineşti, Dumitru Lungul, Ionaşco Văscan, Reénţea de Ţigăneşti şi alţi molţi oameni buni.

Şi pentru credinţi, ne-am pos şi peceţil(e), ca să s(e) ştie.
† Пътрашко дїнак искал <m. p.>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/25. Orig., hârtie difolio (31,5 × 20 cm), filigran, rupt la îndoituri şi pătat, două sigilii inelare aplicate, unul în fum, iar celălalt în cerneală.
Idem, Ms., nr. 572 (Condica Mănăstirii Răchitoasa), f. 100 v. (copie).

Datat în funcţie de doc. de întărire, din 1646 (7154) octombrie 28.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 327, nr. 1618 (rez. după orig., datat: <Înainte de 1642 (7150) mai 18>).

[1] „pământu", scris deasupra rândului.

530 <Înainte de 1646 (7155) octombrie 28>

Altu zapis a Onei, sin Dabija, şi Mârze, zet Dabija, nepoţi lui Nădăbaico vornic, precum, de a lor bunăvoie, au vândutu o ţigancă, anume Tudora, fata lui

www.dacoromanica.ro

Hilipu, muiere Gligăi ţigan, au vândut Erimii, fratele Dabijăi, drept 20 de galbeni.

Aşijdere, iarăşi(i) au mai vândut pre Toma ţiganu, zlătar, cu muiere lui, şi cu feciorii lor şi cu tot sălaşul său, drept 50 de galbeni, ca să-i hie lui moşie în veci.

Şi această tocmală s-au făcut denainte a[l] mulţi boieri care au iscălit.

Fără velet.

Лѹпашкѹ искал.

Дабиж(а) искал.

Ѭефан искал.

Заχариє искал.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 572, f. 153 r., nr. 3. Copie prescurtată.

Datat în funcţie de doc. de întărire, din 1646 (7154) octombrie 28.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 137, nr. 614 (rez., cu data: <1630 – 1640>).

531 1646 (7155) octombrie 28, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зємли Мѡлдавскои. Ѯж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Иѡн, и Ѯанна и [на] Заχариа, с(ы)н(о)вѣ ...[1], внѹци Ѯаннеи ѡт Кѣлимънещи, по иχ доброи волю, неким непонѹжденi, а ни присѣловани, и продали свои правaа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, един мѧст(о) за ѡтн(и)нѵ маи выш(є) за село Стоєщи, что сѣ зовет ѹ Кътинѹ, что сѣ раздѣлѧют та силищи на три части, таж(є) ѡни продали два частїи, съ част(ь) ѡт два брѹдове за млин и съ вес приχод, елико дръжает χотар томѵ селищи, что с(ѣ) иманѵєт <ѹ>[2] Кътинѹ. Та ѡни продали слѹгѣ нашем<ѵ>[3], Єремїє Кр(ъ)стїѧн, брат Дабиж(и), радї пет(ь) десѣт ѹг(и), п(и)н(ѣ)гы добриχ.

И ѡт <то>[2]м, тиж(є) прїиде прѣд нми Ѧндреи, с(ы)нъ Ѧндреикъи, по ег(о) доброюволю, и продал своа правaа ѡтн(и)на и д(ѣ)дн(и)на, една частѵ за ѡтн(и)нѹ ѡт село Шендрещи, елико с(ѣ) изберет част(ь) емѹ, и съ половинна ѡт брѹд за млин, <ч>[3]то ѹ Гърло Пѹтною, и съ вес приχод. Та ѡн продал тиж(є) слѹгѣ нашим, радї четири воли и двѧ десѣт ѡв(ь)ци; что тоа част(ь) за ѡтн(и)нѹ, половинна ѡт <є>[3]дна част(ь), и съ мѣст(о) за млин, било праба кѹпежна ѡ(ть)цѹ емѹ, Ѧндреюви ѡт Крѹчѧни.

И ѡт том, пак прїиде прѣд нами Петрѣ Мътко ѡт тръг Ѧцѵдскомѵ, по ег(о) доброю волю, неким непонѵжден а не присѣлован, и продал своа правaа ѡтн(и)на и кѵпежнна, елико с(ѣ) изберет ѡт село Въкърещи, ѡт ватрѵе село, и ѡт полѣ и ѡт <вс>[3]с приχод; что тоа част(ь) за ѡтн(и)нѵ было емѹ права кѵпежнна ѡт Къприѧн, с(ы)нъ Бачѣ, внѵк Гиндєн, елико с(ѣ) изберет част(ь) Гинди. Та ѡн продал тиж(є) слѹгѣ

www.dacoromanica.ro

н(а)шемѵ, Єремїѧ Давиж(а), радї шест(ь) на десѣт ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи добри, али съ четвръта <част(ь)>[2] шт млин, и шт ватрѵе село и шт вес приход.

И шт том, тиж(є) прїиде прѣд нами Ирина, дочка Бѣлѹшкы, и тиж(є) Доколина, дочка <...>[3]ѹнѹка Магдалини Тѵрицоае шт Глигорецїи, по ихъ добра волѣ, неким непонѵждени, и продали ихъ права шт(и)на и дѣдн(и)на, един ныв ѹ чело шт село Григорецїи, съ вес приход, колико дръжал хотар томѵ село, шт вода Пѵтною права на силицїи села, и шт царинѵ, и шт дѵмбравѵ и съ една копанна въ дѵбровѣ, але без част(ь) шт врѵд за млин. Та продали тиж(є) слѹѕѣ нашемѵ въиш(є) писан, радї шестѵ ѹги добриѭ.

И шт том, тиж(є) <прїидоше прѣд нами>[3] Нѣгѹл и съ женна єг(о), Дръгѹца, дочка Бѣлѹшкъи, продал(и) своа права шт(и)на и дѣдн(и)на един ныв ѹ чело, въ тогож(є) село виш(є) писанни, шт вышнаа част(ь), шт ватрѵе се<ло и>[3] шт вес хотар, колико дръжет хотар томѵ село, але без врѵд за милин. Та шни продали тиж(є) Єримїеви Кр(ъ)стїан, ради шест(и) ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи добри.

И тиж(є), прїидоше прѣд нами Ѧнтосїѧ и сестра еи, Марїѧ, дъщи Цѵрци шт Григорецїи, и тиж(є) продали своиѭ права шт(и)на и дѣдн(и)на, пак един <ныв>[3] ѹ чело, шт тог(о) кело Григорецїи, шт вишнаа част(ь), шт ватрѵе село, и шт полѣ, и шт царинѵ, и шт добровѣ и шт вес приход, колико дръжит хотар томѵ село, але без част(ь) шт врѵд за млин, тиж(є) слѵѕи нашемѵ выш(є) писан, радї шест(ь) ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добриѭ.

И шт том, пак прїидоше прѣд нами Злата и сестра еи, Марїѧ, дъщи Марици, внѵкове Заха<рї>[3]ѧ, <по и>[3]х добра волѣ, и продали ихъ права шт<н(и)на>[3] и дѣдн(и)на, тиж(е) един ныв ѹ село, въ тог(о) село выш(є) писан, шт вес хотар, елико с(ѣ) изберет част(ь) томѵ ныв, шт ватрѵ село, и шт полѣ, и шт царинѹ, и шт дѵбровѣ и шт вес придод, тъкмо без част(ь) шт врѵд за млин, тиж(є) за шест(ь) ѵги, п(и)н(ѣ)ѕи добриѭ.

И такождере, Ѧѕинїѧ и съ с(ы)н(о)ви еи, Блага и Нистор, и дочка еи, Илисафта, тиж(є) шни продали една съкътѵръ, что ест ѹ полъı, ѹ гор, шт къ западъ, на имѣ Пшркар. Та шни продали тиж(є) слѹга наш, Єримїеви, радї четири ѹг(и), п(и)н(ѣ)ѧѕи добриѭ.

И шт том, пак прїидошѣ прѣд нами Силецїе, с(ы)нъ Крѹчан, и съ жителница єг(о), Ѧлеѯандра, дочка Пашс, по ихъ доврои волѣ, и продали свои прави холопи цигани, на имѣ Григорїе Къпъцинъ, с(ы)нъ Ежжѵл циган, и съ с(ы)н(о)ви. Та шни продал(и), пак слѹѕѣ наше виш(є) писан, ради три десѣт ѹг(и), п(и)н(ѣ)ѕи добриѭ.

И тиж(є) прїиде прѣд нами Мързѧ, зѣт Давиж(ѣ) бив чашник, и тиж(є) шн продал своег(о) прав холоп циган, на имѣ Ѹрсѹ, с(ы)нъ Кърлан, и съ въси с(ы)н(о)ви емѹ, пак слѹѕѣ нашемѵ виш(є) писан, радї три десѣт ѹг(и), п(и)н(ѣ)ѕи добриѭ.

www.dacoromanica.ro

И ѡт том, тиж(є) прїидоше прѣд нами Гїѡне, с(ы)нъ Дабиж(ѣ) бив чашник, и Мързѣ, зѧт Дабиж(ѣ), и съ жителнице своег(о), Ирина, дочка Дабиж(ѣ), внѵци Нъдъбаико дворник бив, и продал(и) тиж(є) една циганкѫ, на имѣ Тѵдора, дъща Хилип циган, жена Глигы циган. Та ѡни продали, пак Єремїєви Кр(ъ)стїѩн, радї два десѣт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих, але съ въси с(ы)н(о)ви еи.

И тиж(є), Мързѣ и съ жителници его, Ирина, пак ѡни продали един сълаш за циган(и), на имѣ Тома злътар[4] и съ жена ег(о) и съ дѣти их, тиж(є) ѡни продали слѹѕѣ нашемѵ, Єримїєви, радї пет(ь) десѣт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И такѡждере, Мързѣ, и съ жителница ег(о), Ирина, дочка Дабиж(ѣ) чашник, внѵка Нъдъбаико дворник быв, тиж(є) за их доброиволи, продали един сълаш за цигани, на имѣ Тоадер, и съ жена ег(о), Антонїѧ, и съ два дѣти их, и Дръгаѧ, дочва Кърлан, и съ два дѣти еѧ, что дръжит на неѧ Бѵнѵлѣ циган, с(ы)нъ Єремїѧ Фѹражїє. Та ѡни продали тиж(є) Єрамїєви, радї пет(и) десѣт и три ѹги, п(ѣ)н(ѣ)ѕи добрих.

И ѡт том, тиж(є) ѹказовал прѣд нами Єримїѩ Кр(ъ)стїѩн един запис ѡт слѹѕѣ нашим, Лѵпѵл Бѵчюм и Дима, старости Пѵтною, писаѩщи въ тот запис како ѹкрал Ѩне Грѣбеш циганѹл три кони ѡт Андроникови и ѡт Василїє Погор ѡт Поѩнъ и поимали за лици. Таж(є), слѵѕѣ наш Єремїѧ Кр(ъ)стїѩн въстал сѧ и платил глав[5] емѹ ѡт изгибленїє и дал старостеви за него три десѣт леѵкѡви битих и помирили и съ тих ...[1].

И тиж(є), даем и потвръхдаем слѹѕѣ нашемѵ Єремїєви Кр(ъ)стїѩн, съ ег(о) правїи холопи цигани, ѡт исписок за ...[1], что имал ѡт Костантин боевода и ѡт Гашпар воевода, и за потв<ръжде>[3]нїє ѡт Моѵси Могила воевода, и ѡт лист, что ѡн[и] имал ѡт Шептелич хатман, на имѣ Фараѡн циган, и Слав, и Кътълина и Бобыца, дѣт(и) Стан кълдърарюл, и тиж(є) Симиѡн и брат его, Ханѵл, дѣти Стан Ръѵл, и съ дѣтих их.

Тѣм радї, тѣх выш(є) прѣд реченним част(и) за ѡтн(и)ны и съ тих холопи циганни како да бъдет и ѡт нас слѵѕѣ нашемѹ Єримїєви Кр(ъ)стїѩн и кнѣгини его правы ѡтн(и)ны, и викѵпленїє, и ѹрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, и правы холѡпи цигани, непорѵшенно николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

Пис ѹ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне, м(ѣ)с(ѧ)ца ѡкт(оврїѩ) ки.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел логѡф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ion, şi Oanna şi Zahariia, fiii ...[1], nepoţii Oanei din Călimăneşti, de bunăvoia lor,

www.dacoromanica.ro

nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut drepta lor ocină şi dedină, un loc de ocină mai sus de satul Stoeşti, care se cheamă La Cătina, care seliştе se împarte pe trei părţi, şi ei au vândut două părţi, cu parte din două vaduri de moară şi cu tot venitul, care se numeşte <La>[2] Cătina. Pe aceea ei au vândut-o slugii noastre Eremie Cârstiian, fratele lui Dabija, pentru cincizeci de ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră Andrei, fiul lui Andreica, de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o parte de ocină din satul Şendreşti, cât se va alege partea lui, şi cu jumătate din vadul de moară, ce este la Gârla Putnei, şi cu tot venitul. Pe aceea el a vândut-o tot slugii noastre, pentru patru boi şi douăzeci de oi; care parte de ocină, jumătate dintr-o parte, şi cu loc de moară, a fost dreaptă cumpărătură tatălui său, Andrei de la Cruciani.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră Petrea Mătco din târgul Agiud, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni şi nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, cât se va alege din satul Văcăreşti, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul; care parte de ocină i-a fost cumpărătură de la Căpriian, fiul lui Bacea, nepotul Ghindei, cât se va alege partea Ghindei. Pe aceea el a vândut-o de asemenea slugii noastre Eremiia Dabija, pentru şaisprezece ughi, bani buni, însă cu a patra <parte>[3] din moară şi din vatra satului şi din tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Irina, fiica Băluşcăi, şi de asemenea Docolina, fiica ...[1], nepoata Magdalinei Turiţoaie din Grigoreşti, de bunăvoiea lor, nesilite de nimeni, şi au vândut a lor ocină şi dedină, un pământ de frunte din satul Grigoreşti, cu tot venitul, cât a ţinut hotarul acelui sat, din apa Putnei drept la seliştea satului, şi din ţarină, şi din dumbravă şi cu o săpătură în dumbravă, însă fără parte din vadul de moară. Pe aceea au vândut-o de asemenea slugii noastre mai sus scrise, pentru şase ughi buni.

Şi întru aceasta, de asemenea <au venit înaintea noastră>[3] Neagul şi cu soţia sa, Drăguţa, fiica Băluşcăi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, un pământ în frunte, în acelaşi sat mai sus scris, din partea de sus, din vatra satului <şi>[3] din tot hotarul, cât ţine hotarul acelui sat, însă fără vad de moară. Pe aceea ei au vândut-o de asemenea lui Erimiia Crâstiian, pentru şase ughi, bani buni.

Şi de asemenea, au venit înaintea noastră Antosiia şi sora ei, Maria, fiicele lui Giurgea din Grigoreşti, şi de asemenea au vândut dreapta lor ocină şi dedină, iarăşi un <pământ>[3] în frunte, din acelaşi sat Grigoreşti, din partea de sus, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din dumbravă şi din tot venitul, cât ţine hotarul acelui sat, însă fără parte din vadul de moară, de asemenea slugii noastre mai sus scrise, pentru şase ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Zlata şi sora ei, Maria, fiicele Mariţei, nepoatele lui Zaha<ri>[3]ia, <de>[3] bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, de asemenea un pământ în frunte, în acelaşi sat mai sus scris, din tot hotarul, cât se va alege partea acelui pământ, din vatra satului, şi din ţarină, şi din dumbravă şi din tot venitul, însă fără partea din vadul de moară, de asemenea pentru şase ughi, bani buni.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, Axinia şi cu fiii ei, Blaga şi Nistor, şi fiica ei, Ilisafta, de asemenea ei au vândut o secătură ce este la câmp, la deal, despre apus, anume Porcar. Pe aceea ei au vândut-o de asemenea slugii noastre, lui Eremiia, pentru patru ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Silişte, fiul lui Crucean, şi cu soţia lui, Alexandra, fiica lui Paos, de bunăvoia lor, şi au vândut dreptii lor robi ţigani, anume Grigorie Căpăţână, fiul lui Vâjul ţigan, şi cu fiii săi. Pe aceia ei i-au vândut iarăşi slugii noastre mai sus scrise, pentru treizeci de ughi, bani buni.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Mârzea, ginerele lui Dabija fost ceaşnic, şi de asemenea el a vândut dreptul său rob ţigan, anume Ursu, fiul lui Cârlan, şi cu toţi fiii lui, iarăşi slugii noastre mai sus scrise, pentru treizeci de ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Ghione, fiul lui Dabija fost ceaşnic, şi cu soţia sa, Irina, fiica lui Dabija, nepoţii lui Nădăbaico fost vornic, şi au vândut de asemenea o ţigancă, anume Tudora, fiica lui Hilip ţigan, soţia lui Gliga ţigan. Pe aceea ei au vândut-o iarăşi lui Eremiia Crâstiian, pentru douăzeci de ughi, bani buni, însă cu toţii fiii ei.

Şi de asemenea, Mârzea, şi cu soţia sa, Irina, iarăşi ei au vândut un sălaş de ţigani, anume Toma zlătar[4], şi cu soţia lui şi cu copiii lor, de asemenea ei au vândut slugii noastre Erimiia, pentru cincizeci de ughi, bani buni.

Şi de asemenea, Mârzea şi cu soţia lui, Irina, fiica lui Dabija ceaşnic, nepoata lui Nădăbaico fost vornic, iarăşi de bunăvoia lor, au vândut un sălaş de ţigani, anume Toader, şi cu soţia lui, Antonia, şi cu doi copii ai lor, şi Drăgaia, fiica lui Cârlan, şi cu doi copii ai ei, pe care o ţine Bunucea ţigan, fiul lui Eremiia Furajie. Pe aceia ei i-au vândut iarăşi lui Eremiia, pentru cincizeci şi trei de ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră Eremiia Crăstiian un zapis de la slugile noastre, Lupul Bucium şi Dima, staroşti de Putna, scriind în acel zapis cum a furat Iane Greabeş ţiganul trei cai de la Andronic şi de la Vasilie Pogor din Poiană şi l-au prins de faţă. Iar sluga noastră Erimiia Crăstiian s-a sculat şi i-a plătit capul de la pieire şi a dat staroştilor pentru dânsul treizeci de lei bătuţi şi s-au împăcat şi cu acei ...[1].

Şi de asemenea, dăm şi întărim slugii noastre, Eremiia Crăstiian, dreptii lui robi ţigani, din ispisoc de ...[1], ce a avut de la Costantin voievod şi de la Gaşpar voievod, şi de întărire de la Moise Moghila voievod, şi din carte ce a avut de la Şeptilici hatman, anume Faraon ţigan, şi Slav, şi Cătălina şi Bobâţă, fiii lui Stan căldărarul, şi de asemenea Simion şi fratele său, Hanul, fiii lui Stan Răul, şi cu copiii lor.

Pentru aceea, acele mai sus înainte spuse părţi de ocină şi cu acei robi ţigani ca să fie şi de la noi slugii noastre, Eremiia Crăstiian, şi cneaghinei lui drepte ocini, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, şi drepţi robi ţigani, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

Scris la Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna octombrie 28.
† Însuşi domnul a poruncit.
Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.
† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/16, 17. Orig., hârtie difolio (47,5 × 37 cm), rupt, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, deteriorat. Cu o trad., din 1804 iunie 5, de Pavel Debrici, polcovnic la Mitropolie şi o trad., din 1908 februarie 5, de Ilie Bărbulescu şi Stoica Nicolaescu (rez., din 1901 aprilie, de Ilie Bărbulescu).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/531 a, b, c (xerocopie după orig. şi după cele două trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 377-378, nr. 1928 (rez. după orig.).

---

[1] Loc liber.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[4] злътар, adăugat deasupra rândului.
[5] Litera a, corectată din altă literă.

532 <Aprox. 1646 (7155) octombrie 28>

† Întru tot cinstit părintele nostru, log(o)fete mare, să fii dumneata sănătos. Dăm ştire dumital(e) că au venit Irimiia Crăstiian, la noi, cu cinstita cartea măriei sale, lui vodă, să-i alégem neşte părţi de ocină, cumpărături din sat din Şendreşt(i) şi din Gligoreşt(i).

Deci am strân<s>[1] oameni buni şi bătrâni, din sus şi din gios, din pregiur megiiaş(i), şi au ales o parte de ocină, doao pământuri în frunte şi un vad de moar(ă) întreg, ce-i iaste cumpărătură de la Vasile Vulpaş, şi Avrămiia şi Gaftona, feciorii lui Vulpaş, şi Isail(ă) şi Ioniţă, cu feméia lui, Drăgaia, feciorii lui Toader Hulpaş, şi de la Zahariia cu nepoţii lui, direpţ 80 de lei; şi, aşijderi, trei răzoare din frunte, cu partea din vad de moar(ă), ce-i iaste cumpărătură de la Gligorie, feciorul Baciului, şi sora lui Măgdălina şi Dochiia, direpţ 20 de galbeni; şi, aşijderi, un pământu în frunte, ce-i cumpărătură de la Mărica Papareţoae, direptu 10 lei; şi altu pământ în frunte, ce-i cumpărătură de la Drăguţa cu feciorii ei, direpţ 10 lei; şi un răzor în frunte, ce i-i cumpărătură de la Protasiia cu feciorii ei, Ion şi Toader, direpţ cinci lei; şi alt răzor în frunte, ce i-au dat Ştefan, feciorul lui Costachi, pentru o parte din vadul morii, din a treia parte, doao părţi, ce i-au fost lui cumpărătură. Acestea toate din sat din Gligoreşt(i).

Şi aşijderi, 33 de paş(i) din frunte şi cu giumătate de vad de moar(ă), ce i-i cumpărătură din sat din Şendreşti, de la Danciul, şi Toma Dzalea, şi Fătul Talpă şi de la Stana, îma Fârlei, şi de la toţi feciorii ei, direpţ 50 de lei b<ătu>[2]ţi; şi iar trei răzoare în frunte cu partea din vad de moar(ă) şi cu 4 săpături şi cu livadă de

www.dacoromanica.ro

pomi peste gârlă şi cu branişte, ce i-i cumpărătur(ă) de la Istratie, s(â)n popei de Bătineşt(i), şi de la Mărina, feméia Şendrescului, cu feciorii ei, Nécoar(ă) şi Nechifor, şi Ţigan cu fémeia lui, Todosiia, fata lui Stan Chişarău, şi Chirilă cu măsa, Lupa, direpţ 50 de lei; şi un răzor în frunte cu part(e) din vad de moară, ce i-i cumpărătură de la Dobra, fata lui Pirotă, şi de la Rugină cu feciorii lui, Ion şi Crăstina, direpţ 4 galbeni; şi iar un pământ în frunte cu partea din vad de moar(ă), ce i-i cumpărătură de la Mămae cu fémeia lui, Tudora, şi de la Ignat, feciorul Fetiei, nepoţii Dihorăi, direptu 16 lei; şi alt pământu în frunte cu partea din vad de moar(ă), ce i-i cumpărătură de la Gligorie, şi Gavril, şi Costachi şi Bejan, feciorii Drăgălinei, direpţ 16 galbeni, din sat din Şendreşt(i); şi iar 33 de paş(i) în frunte şi cu giumătate de vad de moar(ă), ce i-i cumpărătură de la Andrei, feciorul Andreicăi, şi de la nepoţii săi, feciorii frăţine-său, lui Toader, şi a lui Arpentie şi a Ursului din Şendreşt(i), şi 12 paşi din frunte ce-au cumpărat de la Istodie, direpţ 5 lei.

Acéstea toate le-am ales şi le-am stâlpit despre alţi răzeşi, să-i hie moşie, în véci neclătită. Aceasta dăm ştir(e).

† Feciorii dumitale, Isaiia ce-au fost pitar şi Pătraşco diiac de Bătineşti.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Răchitoasa, VII/20. Orig., hârtie (30,5 × 21 cm), filigran.

Datat după cumpărăturile pe care le face în această vreme Ieremia Cârstian (vezi doc. precedent, din 1646 octombrie 28).

EDIŢII: *Catalog*, II, nr. 1943, p. 381 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.

533 1646 (7155) noiembrie

Suret de la Vasilie v(oie)voda, v(e)let 7155 <1646> noiembrie.

Facem înştiinţare precum au venit înnainte tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Drăgan, sin Anuşcăi, şi surorile lui, Măricuţa, şi Nastea, şi Frăsina şi Gaftona, cu frateli lor, Neculai, ficiorul Măricuţii, şi Ştefan cu frate-său şi cu sora lor, Drăguţa, feciorii Nastii, şi Măriia, fata Frăsinii, toţ(i) nepoţi Anuşcăi, strănepoţ(i) Măricăi, şi Andreica Balşe, de nime siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, a trie parte din satul Drăguşanii, parte din gios[1], pe Podraga, în ţinut(ul) Doroh(oiului), cu loc de hălăşteu şi de mori în Podraga, în parte din gios, din uric ce au avut stămoşul lor, Balşe, de la bătrânul Ştefan v(oie)vod, şi din ispisoc de înpărţire ce au avut strămoşul lor, Andreica Balşe, de la Petru v(oie)vod, şi iarăşi(i) dintr-alt ispisoc de înpărţală de la Irimiia v(oie)vod, ce s-au înpărţit, a doa înpărţire, iarăşi(i) strămoşului lor, Andreicăi Balşe. Acéea au

www.dacoromanica.ro

vândut-o ei cinstitului şi credincios boériului domnii méle, dum(nealui), Iorgăi v(e)l post(elnic), drept doao sute lei bătuţi.

Şi iarăşi, au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Simeon Stecle, sin Mihăilă Stecle, şi nepotu-său, Dumitraşco, sin Anghelinii, nepoţi Magdii şi Anuşcăi, strănepoţi lui Văsiiu, préstrănepoţi lui Balşe celui bătrân, de nime şiliţi, nici asupriţi, ce de a lor bunăvoie, şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, a treia parte[3], parte din mijloc, dintru acelaş(i) sat, Drăguşenii, cu loc de hălăşteu şi de mori în Podraga, din uric ce au avut strămoşul lor, Balşŭ, de la bătrânul Ştefan v(oie)voda, şi din ispisoc de înpărţeală ce au vut strămoşul lor, Văsiiu Balşŭ ѡт Петръ в(оє)вода[4], şi iarăş(i) şi dintr-alt ispisoc de înpărţeală, ce s-au înpărţit, a doa înpărţeală, iarăşi strămoşului lor, Văsiiu Balşe, ѡт Їєремїѧ в(оє)вода[5]. Acéea ei iarăşi(i) au vândut-o celui de mai sus scris, Iorgăi v(e)l post(elnic), dereptu doao sute lei bătuţi.

Şi iarăşi(i), au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Odochiia, fata Tetii, nepoata lui Coman Berchez, strănepoata lui Vasco, préstrănepoata lui Balşŭ cel bătrân, de nime silită, nici asuprită, ce de a ei bunăvoie, şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşie, din a treia parte dintru acelaşi(i) sat, Drăguşenii, a patra parte, partea din sus, din uric ce au avut strămoşul ei, Balşŭ, de la bătrânul Ştefan v(oie)voda, din ispisoc de înpărţeală ce-au vut moşul ei, Vasco, cu fraţii săi, cu Oancea, şi cu Ştefan şi Fădore, ѡт Їєремїѧ в(оє)вода[5]. Acéea au vândut-o ea iarăşi(i) dum(nealui), Iorgăi v(e)l post(elnic), drept cincizeci lei bătuţi.

Deci domniia mea, dacă am văzut între dânşii bună învoială şi tocmală deplin(ă), aşijderea şi de la noi am dat şi am întărit credincios şi cinst(it) boieriului domnii méle, dumisale, Iorgăi v(e)l post(elnic), pe a treia parte, partea din gios[6] [mijloc], den satul Drăguşenii, pe Podraga, în ţinutulu Doroh(oiului), cu loc de hălăşteu şi de mori în Podraga, şi iarăşi(i) pe a treia parte, partea den mijloc, dintru acelaşi(i) sat, Drăguşenii, cu loc de hălăşteu şi de mori în Podraga[7], şi iarăşi pe a patra parte din a treia parte din satul Drăguşenii, parte din sus[8], cu loc de iaz şi mori în Podraga[9], ca să-i fie dumisale şi de la noi driaptă ocină, şi moşié, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit nici odănăoară, în véci.

Şi altul ca să nu s(e) mai amestece preste această carte a noastră.

S-au tălmăcit de Evloghie dascal slavenescŭ. 7297 <1789> avg(ust) 23.

Gheorghie au scris.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CDXXVI/33. Trad. din 1760 august 23, de Evloghie dascăl.

---

[1] „parte din gios", adăugat de altă mână.

[2] „în parte din gios", adăugat de altă mână.

[3] „a treia parte", adăugat de altă mână, deasupra rândului.

[4] „de la Petru v(oie)vod".

[5] „de la Ieremia v(oie)vod".

[6] „gios", adăugat de altă mână.

[7] „cu loc de hălăşteu şi de mori în Podraga", adăugat deasupra rândului, de altă mână.

www.dacoromanica.ro

[8] „parte din sus", adăugat deasupra rândului, de altă mână.
[9] „cu loc de iaz şi mori în Podraga", tăiat cu două linii.

534 1646 (7155) noiembrie 6, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри, великих и малих, Всилїє и съ жителница єго, Анница, дочка Дѣли Ꙗни ѡт тръг Хѵшски, по их доборои воли, неким не понѵждени а ни приселованни, и продали свои правии холопи цихани, на имѣ: Симион, съ жена єг(о), и съдѣти их, на имѣ Василїє, и Сава и Кирѣнна, и дъща Кирѣни и съ два дъщи Василїє, что тих цигани било права кѵпежнна Дѣли Ꙗнни ѡт Бѵчюмоає. Та ѡни продали болѣринѵ г(ос)п(о)дств(а) ми Григорїє комис, ради пет(ь) десѣт(ь) леѵкови бытих.

Тѣм ради, тих цигани выш(є) прѣд реченни, како да бъдет ємѵ и ѡт нас прави холопи цигани и ѵрик и потвръждение, непоколѣбими николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ѵмицает <прѣд сим истинни>[1]м, листѵ нашем[м]ѵ.

<Пис(а) ѵ Ꙗ>[1]с, в(ъ) л(ѣ)т(о) *з҃рне, м(ѣ)с(ѧ)ца ноєв(рїꙗ), ѕ҃ д(ь)н(и).

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

<Тодерашко вел>[1] лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Vasilie şi cu soţia lui, Anniţa, fiica lui Deli Iani din târgul Huşi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut drepţii lor robi ţigani, anume Simion cu soţia lui şi cu copiii lor, anume Vasilie, şi Sava şi Chireanna, şi fiica Chireanei şi cu două fiice ale lui Vasilie, care acei ţigani au fost dreaptă cumpărătură lui Deli Iani de la Buciumoaie. Pe aceştia ei i-au vândut boierului domniei mele, Grigorie comis, pentru cincizeci de lei bătuţi.

Pentru aceasta, acei ţigani mai sus înainte zişi, ca să-i fie de la noi drepţi robi ţigani şi uric şi întărire, neclintiţi niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna noiembrie, 6 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

<Toderaşco mare>[1] logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXXV/157. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat, având în câmp un scut polonez, încărcat cu capul de bour, care are steaua cu şase

www.dacoromanica.ro

raze între coarne, iar la dextra semiluna şi spada şi la senestra soarele şi sceptrul; scutul este timbrat de o cască cu lambrechini, care are deasupra o coroană închisă; de jur împrejur între două cercuri perlate, legenda: † Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жию м(и)лостию, госп(о)дарь Земли Молдавско(ї). ✱зрнв. („† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. 7152 <1643 septembrie 1 – 1644 august 31>").

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/534 (foto după orig.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 241 (rez. după orig.). ⁂

[1] Acoperit de timbrul sigiliului.

535 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi

Noi[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovei. Adică au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri, a Moldovii, mari şi mici, slugile noastre, Eremie Dabija, i Ipatie, i popa Dumitru, i Grigorie Toader, i Petriman, i Mieräia, i Ion Podobitul, i Dumitru i Furdan, toţi nepoţii şi strănepoţii a Itului i Pătru Rugină bătrânul, di a lor bunăvoie, de nime sâliţi, nici asupriţi, şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie ce-au avut ei, a patra parte din satul Soveja, în ţinutul Putnii, dim parte Ungurianului, în dial, pe pârâul Cârligaţilor, până în Curmătura Sovejăi, unde să hotăraşte Vrance. Aceia au vândut-o ei preiubitului din inimă fratelui domnii mele, Matei Basarabu v(oie)vod, cu mila lui Domnezău, domnu Ţărăi Ugrovlahii, drept 150 galbeni ungureşti, bani gata.

Şi pentru aceia, tij au venit înnainte boierilor noştri Grigorie, sân Ion Bogdan, i Dănilă, i Pricopie, sîn Vasile Rugină, şi alţii, toţi nepoţii lui Rugină bătrânul, i Grigore Popăscul, i sora lui, Marica, şi feciorii lui Botoci biv vor(nic), şi feciorii lui Ionaşco, nepoţii Anghelinei, i Mihoci, sîn Grozav, nepot lui Andrei, i Bălan, sân Andrei, i Toader, sân Mărica, nepoţii lui Andri, i Andronic, i Vasile Pogor văt(af), i Balica, i Avram, sân Arvat, şi toţi nepoţii Ircăi, şi Dabija pârcălabul şi frate-său, Erimie, i Bârlădian, sân Drăguţului biv vor(nic), i Mărica, fata Frăţilesăi, Vasile Conorodiica, i Nedele, sora Frăţilesăi, i Nedele, fata Ioniţăi, i Dumitraş cu surorile lui, fii(i) Cozmi, i Ionache, i popa Ioniţă, i Rugină, i Buţurca, sîn Rugină, toţi nepoţii lui Bogdan, strănepoţii lui Pătru Rugină, iarăşi(i) de a lor bunăvoie, ş-au vândut a sa driaptă ocenă şi moşie, a patra parte ce au avut ei dintr-acelaşi(i) satu Soveje, parte Bogdăneştilor, preiubitului frate a domnii mele de sus scris, dereptu 150 galbeni ungureşti.

Şi pentru aceia, tij au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Negre din Vrance, şi Ion, sîn Ivănesăi, şi frate-său, Grigore, i Ion, i Iachim, i Sae, i Ivan, sîn Leurdă, i Vasile Hârnu, i suru-sa, Mărie, i Bejan, i Tudos(e), sîn Mării, i Procopie cu soru-sa, i Mitodie, sân Stanei, i Marica, i sora Negrii, i Costandin, i Tudosie, i Ion Bâtcă, i Pătrăşcan, i Gavril, i Chirvasie, i Pătraşcu i Vasile Băciotii, toţi nepoţii lui Pătru Rugină, iarăşi(i) de a lor bunăvoie, şi au vândut a lor driaptă ocenă şi moşie ce au avut ei, a patra parte dint-acelaşi(i) satu Soveja, parte

www.dacoromanica.ro

Ungurianului, bătrân, din sălişte Sovejii în sus, pe pârâul Dobromirii, până unde să împreună locul domnesc, pân(ă) la Ţoha. Aceia au vândut-o ei, iarăşi(i) fratelui domniei mele de mai sus scris, dreptu 146 galbeni ungureşti.

Şi pentru aceia, tij au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri One, i Bogdan, i popa Murgu, i Eremie, i Elisafta, i popa Buzânsche, i Dochie, i Machidon, i Ion Jălipu, i Drenţu, i Porcar, i Cozma, i Mustiaţă, i Slav, i Niagoe Straoa, i Banici, i Ion Podobitul, i Ion Budescul, i Echim, i Toma Dadurcă, i Ion Băhnă, i Toderan, i Ion Ţăpe, i Toma, i Agape Ciurcă, i Vasile Lăduncă, i Vasile Nechitin, i Istratie, i Vasile, i Petre, i Apostol Vrabii, i Ion Rugină, i Zăbrăuţ, i Ion, i Sarie, i Cioban, i Eremie, i Toma Găvan, i Costandin, i Tudosă, i Ignat, i Grigorie Murdă, i Opre, i Tudoran, i David, i Pugur Luca, i Toader i Simion, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Pătru Rugină, de a lor bunăvoie ş-au vândut a lor driaptă ocenă şi moşie ce-au avut ei, a patra parte dintr-acela satu Soveja, parte bătrânului Străuleşti, din Vădurele pâr(ă) la pârâul Ghirondie, supt Răchitaş, şi cu alte ape, toate care curgu de la planana, şi pi lungul pân(ă) la planena domniască, ce să numeşte Zboine. Aceia au vândut-o fratelui domnii mele de mai sus scris, drept 136, adică una sută treizeci şi şasă galbeni ungureşti gata.

Şi sculându-să domnie sa, au plătit tot deplin banii de sus scriş(i), în mânile oamenilor câţ(i) sânt mai sus scriş(i).

Drept aceia, ca să-i fie domnii sale şi de la noi, cu tot venitul.

Şi pentru aceia, tij au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Dabija pârcălabul şi au vândut domnii sale doao roate de moară pe apa Putnii, cu tot vadul, din satul Vităneşti, drept 80 galbeni ungureşti.

Şi tij, au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri boeriul nostru Ursul Vartic biv vor(nic) şi au dat şi au dăruit domnii sale un vad de moară, cu doao pietre, pe apa Putnii, din satul Clipiceşti.

Şi tij, au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri Ion Nénciul din Străoani şi au vândut domnii sale trei pogoane de vie în satul Străoani, drept 20 galbeni ungureşti. Şi tij, au dăruit domnii sale un pogon de ţelină.

Şi tij, s-au sculat Vasile, şi Gavril şi Mârza, şi sora lor, Stana, şi au vândut domnii sale cinci pământuri în cesul[2] Verzii, drept 5 galbeni ungureşti buni.

Şi tij, s-au sculat Mârza, fratele lui Ion Nénciul, şi au vândut domnii sale doao pogoane de vie şi un pogon de ţelină în Dealul Străoanilor, lângă vie fratelui său, Vasile, drept 30 galbeni ungureşti.

Şi tij, s-au sculat Darie, sîn Petrii Bicului din Străoani, şi au vândut domnii sale doao pogoane şi giumătate de vie gata, în Dealul Străoanilor, aproape de acele vii, drept 40 galbeni ungureşti.

Şi tij, s-au sculat Dumitraşcu, sîn Niagul din Clipiceşti, şi cu fămeia lui, Bălușca, i ficiorul lor, Toma, şi au vândut domnii sale patru pogoane de vie în Dealul Clipiceştilor, din partea Baciului în gios, cu loc cât ţâne viile, până în Şuşiţă şi până la viile Târziului, şi cu pământ spre Gârla Putnii, drept 80 de galbeni ungureşti buni.

www.dacoromanica.ro

Şi tij, s-au sculat Erimie Cârstiian, fratele Dabij(ii) pârcălabului, şi a vândut domnii sale drepţi ai săi ţâgani ce-au avut de la strămoş(i), un sălaş de ţâgani, anume: Măne cu fămeia lui, Cătina, şi copii(i) lor, Leuşteanu, i Ion, i Mărica i Ştefana. Aceia au vândut, drept 90 de galbeni ungureşti, bani gata.

Şi sculându-să domnie sa, au plătit tot deplin, acei bani de sus scriş(i), în mânile acelor oameni ce sîntu mai sus scriş(i).

Dreptu aceia, domnie mea, deacă am văzut aceia a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă) înnainte noastră, domnie mea încă am dat şi am întărit pe acele toate de mai sus scrise, ca să fie fratelui domnii mele, Matei Basarab v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Ungrovlahii, şi de la domnie mea drepte ocini şi cumpărături, penru că domnie sa au cumpărat toate acele de mai sus scrise pe drepţi banii săi. Aşijdere, să-i fie domnii sale uricu şi întăritură, cu tot venitul, neclătit nici odănăoară, în veci de veci.

Şi altul să nu s(e) amestece înainte aieştii cărţi a domnii mele.

Ѱ Їїс, в(ъ) лет(ѳ) ⁂ѕрнє <7155/1646> ноєв(рїє) зї <17>.

Însuş(i) domnul au poruncit.

Їѡ Василїє в(ѳє)вѡд(а)[2].

Пътрашкѹ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 8 v. Copie de la începutul secolului al XIX-lea, după trad.

Idem, Doc. istorice, CXXXVII/278 (trad. din 1796).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/535 (foto după copia trad).

EDIŢII: Sava, *Doc. putnene*, I, p. 12-15, nr. 21 (copie, cu omisiuni, după trad. lui Andrei Tălmaciu căpitan, din <1>796 aprilie 1, posleduită de Iordache sulger, în 1813 octombrie 10); *Catalog*, II, p. 378, nr. 1930 (rez. după copia trad.).

[1] Greşit, în loc de: „Io".

[2] Probabil, în textul slavon se afla cuvântul: чело („frunte"), care nu a fost tradus.

[3] Urmează notat într-un cerc inscripţia: „Pecete g(os)pod".

536 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi

Noi[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Moldovii. Adică domnie mea am binevoit, cu curată şi luminată inimă şi din tot sufletul nostru şi cuget şi cu blagoslovenie ai patru a noştri moldoveneşti svinţi[2], chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit Sucevei şi a toată Moldova, chir Anastasie episcopul Romanului, i chir Feofan episcopul Rădăuţului, i chir Ghedeon episcopul Huşului, şi cu voie şi cu vrere a tot Sfatul nostru, am socotit şi am dat un loc, ce să numeşte Dobromira, aice în pământul nostru al Moldovii, în ţânut(ul) Putnii. Acel loc am datu domnie mea preiubitului din inimă, fratelui domnii mele, noi[1] Matei Basarab v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Ungrovlahii, pentru frăţie noastră şi mare prieteşug ce-au

www.dacoromanica.ro

dăruit Atotputernicul Dumnezău între noi şi domniile <noastre>[3], ca să-ş(i) facă mănăstire, în numele Naşterii Mântuitorului nostru, I(isu)s H(risto)s, ca să fie spre înmulţirea slavei dumnezăeşti, şi domnii sale spre vecinica pomenire.

Şi încă, domnia mea am socotit din hotarul pământului nostru al Moldovii, dar din hotarul domnescu, şi am dat acei mănăstiri de sus scrise nişte planine ce să număscu Răchitaş, despre răsărit, pân(ă) la vârvul acelui hlimu[4], până unde să înpreună cu locul schitului Vizantului, şi alte planine, ce să numeşte anume Zboina.

Dreptu aceia, acel loc de mănăstire, anume Dobromira, în ţânut(ul) Putnii, unde iaste hramul Naşterea Mântuitorului nostru, I(isu)s H(risto)s, şi acele de sus scrise planine, ca să fie de la domnie mea preaiubitului din inimă, fratelui domnii mele, Matei Basarabu v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Ungrovlahii, driaptă danie, şi dăruire, şi uricu şi întăritură, cu tot venitul, neclintit nici odănăoară, în veci de veci.

Şi altul nime să nu să amestece înnainte aceştii cărţi a domnii mele.

Ѵ ҂Ѩс, в(ъ) лет(о) ѯзрнє <7155/1646> ноєв(рїє) зї <17>.

Însuşi(i) domnul au poruncit.

Noi[1] Vasilie v(oie)vod[5].

Pătraşcu <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 9. Copie după trad. Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/536 (foto după copia trad).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 378, nr. 1931 (rez. după copia trad).

[1] Greşit în copie, în loc de: „Io".
[2] Aşa în copie.
[3] Omis.
[4] Probabil: „holmu".
[5] Urmează, marcată într-un cerc, inscripţia: „Pecete g(os)pod".

537 1646 (7155) noiembrie 17, Iaşi

Noi[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Moldovii. Adică au venit înnainte noastră şi înainte boerilor noştri, a Moldovii, mari şi mici, popa Vasile şi frate-său, Tudosie diiac, ficiorii Chirianii, nepoţii Brânduşii, şi Toader, sân Lata, i frate-său, Lupul, i Anton Fâia[2], cu ficiorii săi, i Fătul, sân Pietra[3], nepoţii Dobrii, i Nistor şi frate-său, Blaga, ficiorii lui Purcar, nepoţii Danciului, i Andrei <i>[4] Vlaşca, nepoţii lui Paos, i Alexa i soru-sa, Dumitra, i Agahie, ficiorii lui Toader Bazga, nepoţii lui Ion Caşotă, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Nicoară Laţco, sân Pătru Rugină bătrânul, de a lor bunăvoie, de nime sâliţi, nici asupriţ(i), şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie ce-au avut ei, toată parte lor de moşie din Lăceşti, din Vădurele în gios, până în gura Văi(i) Boului şi pâră în vârvul Runcului, şi la Dihărae Tălmaci, unde să înpreună cu locul domnescu. Aceia au vândut cinst(it) şi credincios boieriul preiubitului frate a domnii mele, Matei

www.dacoromanica.ro

Basarab v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărâi Ungrovlahii, giupânul Radul vel comes, drept 30 galbeni ungureşti, bani gata.

Care acel boieriu au fost trimis de fratele domnii mele de sus scris, ca să hotărască mănăstire de iznoavă zidită, anume Dobromira, unde iaste hramul Naşterea Mântuitorului nostru I(isu)s H(risto)s, din ţânut(ul) Putnii, care domnie mea şi cu tot Svatul nostru am datu fratelui domnii mele de sus scris, ca să-ş(i) facă ace mănăstire, să-i fie în slava Atotţiitoriului Dumnezău şi a domnii sale, în vecinica pomenire.

Şi, spre mai mare credinţa, am trimis pre cinstit şi credincios boieriul nostru, Racoviţă Cehan vt(ori) log(o)f(ă)t, ca să hotărască înpreună cu boieriul de mai sus scris, giupânul Radu comes. Şi aşa au hotărât tot cât au cumpărat fratele domnii mele, pe drepţi şi agonisiţi banii săi. Aşijdere, şi giupânu Radul comes au datu şi au închinat ace de sus scrise ocenî acei sfinte mănăstiri, ca să-i fie lui în vecinica pomenire.

Dereptu aceia, domnie mea, dacă am văzut de a lor bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă) înnainte domnii mele, noi încă am datu ca să fie şi de la noi boieriului de sus scris, giupânului Radul comes, diriaptă ocenă, şi cumpărătură, şi uricu şi întăritură, cu tot venitul, neclătit nici odănăoară, în veci de veci.

Şi altul să nu s(e) amestce înnainte aceştii cărţi a noastre.

Ѱ Ӏ҃с, в(ъ) лет(о) ѕ҃рнє <7155/1646> ноєв(рїє) ѕ҃ <17>.

Însuşi(i) domnul au poruncit

Noi[1] Vasilie v(oie)vod[5].

Pătraşcu <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 9. Copie de la începutul secolului al XIX-lea, după trad.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXII/39 (copie din secolul al XIX-lea, adeverită de Costantin logofăt, după o trad. de Andrei tălmaci, căpitan).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/537 (foto după copia trad. de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Ceredarec, *Soveja sau Dobromira*, p. 327-328 (copia de la Arh. Naţionale Iaşi, cu unele greşeli); *Catalog*, II, p. 378, nr. 1929 (rez. după copia trad.).

[1] Greşit în copie, în loc de: „Io".
[2] În copia de pe trad. de la Arh. Naţionale Iaşi: „Anton i Fâia".
[3] În copia de la Arh. Naţionale Iaşi: „Petre".
[4] Omis; completat după copia mai sus menţionată.
[5] Urmează, marcată într-un cerc, inscripţia: „Pecete g(os)pod".

538 1646 (7155) noiembrie 20, Iaşi

† Adică eu, Ivaşco Cârjeu, şi cu fămêea mea, Nastasiia, fata Dabijeu[1] ce-au fost păharnic, scriem şi mărturisim cu cest adevărat al nostru zapis cum noi, de nime nevoiţ(i), nice asupriţ(i), ce de bunăvoia noastră, am vândut a noastră dreaptă ocină şi cumpărătur(ă), un sat anume Mărgila, pre Sirét, în ţânutul Ajudului, din

www.dacoromanica.ro

hotar în hotar, cu tot venitul, acesta sat l-am vândut dumisal(e) lui Ghiorghie Ştefan sulgérul cel mare, dirept doao sute de lei bătuţ(i), ca dă-i hie dumisal(e) direaptă ocină şi cumpărătur(ă). Ce acel sat, Mărgila, ne-au fost noao cumpărătur(ă) de la Eremiia, unchiul nostru, fecior lui Nădăbaico dvornic.

Deci ca să-i hie dumisal(e) direaptă cumpărătur(ă) şi moşie, cu tot venitul, şi să-i fie dumisal(e) acestu zapis al nostru mărturie până-ş(i) va face şi dirése domneşti.

Şi, mai pre mare credinţă, mi-am pus pecétea şi am iscălit, ca să s(e) ştie.

Пис(а) ѵ Ꙗс, л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646> ноев(рїе) к <20>.

† Аз, Ивашко, искал <m. p.>.

† Настасїѧ, дъцїа Дабижѣ бив чашник[2].

<Pe verso-ul filei a doua, două însemnări contemporane>: Zapisul lui Ivaşco pe Mărvil(a) <şi>: Pe sat Mărgila <şi două însemnări din prima jumătate a sec. al XIX-lea>: Mărgila ot Agiud. 7155 <1646> noemv(rie) 20 <şi>: Găsit în plicul jurnalului no. 5.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, CLXXXVI/66. Orig., hârtie difolio (30 × 20,5 cm), filigran, două sigilii inelare octogonale, aplicate în cerneala doc., neclare.

Idem, Ms., nr. 529 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 4 (copie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCCXXXIX (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 953, nr. 1 (rez. în copia unei hotarnice, din 1785 decembrie 22); DCCXXXI/3 (rez. într-o hotarnică, din 1785 decembrie 22); idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet II, p. 1326-1327, nr. 581 (copie de M. Costăchescu, după copia de la Arh. Naţionale Iaşi, CCCXXXIX).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 30, nr. 30 (rez. cu extrase, după orig., cu data de an 7158 <1649>); *Creşterea colecţiunilor*, 1919, p. 241 (rez. după orig.); Solomon-Stoide, *Doc.tecucene*, III, p. 12, nr. X (orig.); *Catalog*, II, p. 378-379 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 529).

---

[1] Aşa în orig.

[2] „Nastasiia, fiica lui Dabijea fost ceaşnic".

539 1646 (7155) noiembrie 20

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri moldoveneşti boiari sluga noastră Ivaşco Cârjă şi giupâneasa lui, Nastasiia, fata Dabijăi ce-au fost pah(arnic), şi au vândut a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, un sat, anume Mărvil(a), pe apa Siretului, în ţinutul Ajudului, din hotar în hotar, cu tot venitul, care ei l-au vândut a lui nostru cinstit şi credincios boiarin, Gheorghi Ştefan vel sulger, drept 200 de lei gata.

Pentru acéia, dar şi noi am întărit dumisale, lui Gheorghi Ştefan sulgériul, pre acel sat, Mărvila, ca să-i fie moşie statornică.

www.dacoromanica.ro

Л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646> ноев(рїе) к <20>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 628, f. 198. Copie.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 379, nr. 1933 (rez.).

540 1646 (7155) noiembrie 22, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugil(e) noastre, la carii veţi strânge sulgiu, şi iliş şi untu, la ţinutul Tecuciului. Dămu-v(ă) ştire, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi să aveţi a lăsa în pace satul Fântâna, de sulgiu, şi de iliş şi de untu, pentru căce domniia mea m-am milostivit şi i-am ertat, să fie în pace de iaste trei dabile, pentru căce ei sintu de treaba drumului.

Pentr-acéia, întru nemic să nu-i învăluiţi.

Тое пишем.

V Іс, л(ѣ)т(о) ҂зрне <7155/1646> ноев(рїе) кв <22>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Иѡ Василїе в(ое)вода <m. p.>.

† Дънъилъ <писал>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Galata, VII/8. Orig., hărtie (30,5 × 19 cm), filigran, sigiliu domnesc inelar, aplicat în ceară roşie, pierdut.

Idem, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 224 v. (copie din prima jumătate a sec. al XVIII-lea); ibidem, Ms., nr. 629 (condica Asachi II), f. 330 (copie din prima jumătate a sec. al XVIII-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/540 (xerocopie după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 379, nr. 1934 (rez. după orig.).

541 1646 (7155) noiembrie 24

Un zapis din 7155 <1646> noemv(rie) 24, de la un Maftei, sin Nastii, de la Bădoşcă, sin Gherasim, i de la Sava, sin Ursul din Drojdieşti, nepoţi Măricăi, fetei lui Dan Drojdie din Drojdieşti, încredinţată fiind şi cu iscălituri de boieri.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia „Litere", condici K, nr. 372, p. 67. Menţ. în copia unei cărţi de judecată, din 1786 mai 16.

542 1646 (7155) noiembrie 24

† Adică eu, Palaghiia, fata Părascăi, nepoata Manei Ţopei, însămi pre mine mărturisescu cu acestu al meu adevărat zapis, de nime nevoită, nice asuprite[1], ce de

www.dacoromanica.ro

a mea bunăvoie cu<m>[2] am vândut giumătate de sat din Batineşti, pre Cneajea, în ţinutul Cohurluilui, din vatră de acel sat, şi din ţarină, şi din fâneaţă, şi din hălăştée, şi din săpături şi din izvoară. Vândut-am acea giumăta<te>[2] de sat ce mai sus scris iaste, Balinteştii, dimisal(e), lui Costantin Ţopei ce au fostu armaş, direpţ doaodzeci şi unul de galbeni, bani buni, dennaintea dumisale lui Vartic ce au fostu vornic, şi dennaintea lui Ionaşco vornicul de Gălaţi, şi Ilie vornicul de Vrancea, şi dennaintea lu(i) Alexandru, s(â)nă Costin, şi Dumitraşco Dulea, şi Ursul aprodul, şi Farcaş medelnicériul, şi Petrea ceasornicariul şi dennaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni, ca să-i fie dumisale direaptă ocină, şi moşie şi cumpărătură, în véci.

Dice au cumpărat pă<n>[2]tru căci ari ocină şi dumnealui într-acel sat.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile, ca să să ştie.

Ѳ Їѣс, л(ѣ)т(о) ѯ҃зрнѕ <7155/1646> ноєв(рїє) к҃а <24>.

Ionaşco vornicul <m. p.>[3].

Ѳрсѹл Вартик искал, vornic <m. p.>.

† Ilie vornicul ot Vrance <m. p.>[3].

Ursul aprod <m. p.>.

Їз, Фаркаш недел(ничер), искал <m. p.>.

...[4] <m. p.>.

Їз, Їлеѯандрѹ искал, am scris <m. p.>.

<Pe verso, două însemnări din secolul al XVIII-lea>: Zapisul de Balinteşti de giumătate de sat, aici de baştină <şi>: Zapisul de p(o)l de sat den Batineşti, de la Palaghiia, fata Parascăi, ei de baştină, a Ţopei însă cumpărătură.

Arh. Naţionale Galaţi, Documente, XXXII/4. Orig., hîrtie (30 × 19,5 cm) filigran, cerneală cefenie, pătat, trei sigilii inelare, aplicate în cerneală, neclare.

EDIŢII: S. Gh. Iordache, *Documente româneşti din sec. XVII*, p. 416-417.

[1] Aşa în orig.
[2] Omis.
[3] Sigiliu inelar.
[4] Semnătură cu litere latine, neclară.

543 1646 (7155) noiembrie 25

Un ispisoc de la domnul Vasâlie v(oie)vod, din velet 7155 <1646> noe(m)vri(e) 25, pentru giudecata ce au avut Bogza călugărul cu ai săi, cu Andrii biv armaş, pentru nişte părţi de ocină din satile Şăndreştii şi din Căpoteşti, ce sânt pe Stavnic, în ţânu(tul) Vasluiului, cu fânaţ şi cu loc de heleşteu şi de moară în Stavnic, pe care i-au rămas la giudecată Andrii armaş, rămâind deplin stăpân pe ocinile acele.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXLII/42. Rez. în fragmentul unui document de la începutul secolului al XIX-lea.

Idem, Fond Divanul Domnesc, tr. 1137, opis 1290, dosar 92, f. 48 (menţ.).

544 1646 (7155) noiembrie 25, Iaşi

Noi[1], Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldavvii. Iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştri, a mari şi a mici, Simion şi sora lui, Vârvara, şi Ilinca, fiei[2] Solomiei, nepoţi de fii lui Condrea Rugină, de nimene nevoiţi, nici siliţi, ce de a lor bunăvoie, ş-au vândut a lor dreaptă ocină şi moşie din satul Băicenii, ce sântu în ţinutul Hârlăului, o al şasăle parte din vatra satului, şi din câmpu, şi cu locu de cosit fânaţi, şi cu heleşteu şi cu tot venitul ce să va alege pe acea al şasăle parte. Pe aceiaşi ei au vândut-o boieriului domniei mele, lui Grigorii comisul, dreptu optuzăci lei, bani gata.

Şi s-au sculat numitul boeriul nostru şi au plătit acei 80 lei în mâinile lui Simion şi a surorii lui, Vârvarii, şi a Ilincăi, copiei Solomiei, nepoţi de fiiu lui Condre Rugină.

Dreptu aceia, şi domniia mea, cum am văzut a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplinu, şi de la noi aşijdere i-am dat şi i-am întărit boieriului domniei mele de mai sus scris, Grigore comisul, pe acea al şasălea parte din Băiceni, ca să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu să amestece.

Scris în Iaşi, de Corlat, 7155 <1646> noemv(rie) 25.

Însuşi domnul au zis.

Toderaşco vel logofăt.

Este şi tălmăcirea di pe limba sirbiască, iscălită de Ioanu Stamate biv vel pitariu.

Costandin vel logofăt <m. p.>.

Ioan Tăutul ban <m. p.>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CCLXXXI/7. Copie de pe trad., autentificată cu sigiliul domnesc al lui Scarlat Callimachi voievod, din anul 1806, în „Condica pentru Băiceni", a domniţei Zmaranda Callimachi.

Ibidem, CCLXXXI/29, f. 22 v. (rez. în mărturia hotarnică, făcută de Teodor Balş, fost mare paharnic, pentru moşia Băiceni, a lui Zaharia Ghioanu, la 10 iunie 1805).

[1] Greşit în copie, în loc de: „Io".

[2] Aşa în copie.

545 1646 (7155) noiembrie 28, Iaşi

† М(и)лостїею Б(о)жїю, Иw Василїе воевода, г(о)сп(о)дарь Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним съ сим листом нашим въсѣм кто на н(ъ)

www.dacoromanica.ro

възрить или чтѹчи его ѹслышит. Сѫж(є) г(о)сп(о)дств(а) ми бл(а)гопроизволих, нашим благым произволенїем, чистым и свѣтлым ср(ъ)дцем, wт въсеѫ нашеѧ д(ѹ)ша, и помышленїа и wт Б(о)га помощїѫ, съ бл(аго)сл(о)венїем четырех наших мwлдавскых с(вѧ)тител: кѵр Варлаам архїеп(и)скоп и митрополит Сѹчавскїи и въсеѧ Мwлдавїа, и кѵрь Анастас[тас]їе еп(и)ск(о)п Раоманскїи, и кѵр Фewфан еп(и)ск(о)п Радовскыи и кѵр Гедеwн еп(и)ск(о)п Хѹшескїи, и съ волеѫ и хотенїем въсего нашег(о) Съвѣта, посокотихом, повл(а)говолеїю Въседръжителѣ Б(ог)а, еж(є) дарwванам братерствои лювом wт ср(ъ)дца съ братом г(о)сп(о)дств(а) ми, съ Їw Матею Басърабъ воєвода, Б(о)жїею м(и)л(о)стю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Оѹгровлахїискои, еж(є) ревноваше иншим свѣтопочившим прѣжде нас бывшїих бл(а)гочистивыих г(о)сп(о)д(а)реи, єж(є) съзидаашѧ и ѹкреплѣаше с(вѧ)тыѧ монастирѧ и цр(ъ)к(о)ви, пожада г(о)сп(о)дств(а) си да сътвори себѣ єдин монастыр зде, ѹ нашеи земли Мwлдавскои г(о)сп(о)дсв(овани)м, и радї нашего братерства дадохом г(о)сп(о)дств(а) си єдин мѣсто, ѹ волости Пѹтенскои, под планиною, что сѧ называет Довромира, да сътворит себѣ монастыр, въ има Рождества Сп(а)сителѣ нашег(о) Їїсѵс)а Х(рист)а.

И тиж(є), дадохом г(о)сп(о)дств(а) ми до тоа с(вѧ)таа монастыр єдин планинѹ, называемыи Ракиташѹл, wткъ Въстwкѹ, даж(є) до връхѹ, до где сѧ съ въкѹплѣет съ мѣсто скитови Византеви.

И тиж(є), дал г(о)сп(о)дств(а) ми ных планины на има Збоинаа.

Тѣм радї, како да сѹт wт г(о)сп(о)дств(а) ми, съ въсѣмь доходом.

И въ том, тиж(є) даем и потвръждаем выш(є) писанномѹ братѹ нашемѹ его правїи выкѹпленїа, четврътѹю част wт село Совежїѧ, ѹ волости Пѹтенскои, wт част Оѹнгѹрѣном, ѹ гор потоком Кърлигатым даже до Кѹрмътѹра Совежїѧ, где хотарит съ Бранчѧ; чтw тоа кѹпил г(о)сп(о)дств(а) си wт Єремїа Дабижа, и Ипатїе, и поп Дѹмитрѹ, и Глигорїе Тоадер, и Петриман, и Мїеръѧ, и Иwн Подобитѹл, и Дѹмитрѹ и Фѹрдан, въси внѹци и прѣвнѹци Итѹлови и Пътрѹ Рѹцины страг(о), радї сто пат на десѣт ѹгарскых, п(и)н(ѣ)зи готовых.

И тиж(є), и дрѹг(о)ю четврътѹю част wт тогож(є) село кѹпил г(о)сп(о)дств(а) си, част Богданецим, wт Глигорїе, с(ы)нъ Иwн Богдан, и Дънъил(ъ), и Прикопїе, с(ы)нъ Василїе Рѹцинъ, и иных въси внѹци Рѹцины страг(о), и Глигорїе Попъскѹл и сестра его, Мърїика, и с(ы)н(о)ве Ботичь дворник, и с(ы)н(о)ве Иwнашко, внѹци Ангелина, и Михоч, с(ы)нъ Грозав, внѹк Андрею, и Бълан с(ы)нь Андрею, и Тоадер, с(ы)нь Мърика, и Андроник, и Василїе Погор, и Балика, и Аврам, с(ы)нь Арват, и въси внѹци Илка, и Дабижа пъркълаб и брат его, Иримїа, и Бърлъдан, с(ы)нь Дръгѹцѹл, и Мърика, дъща Фръцилѣса, и Неделѣ, сестра Фръцилѣса, и Василїе, с(ы)нь Сородиика, и Неделѣ, дъща Иwница, и Дѹмитрашко, съ сестра его, дѣти Козма, и Иwнашко и поп Дѹмитрѹ, с(ы)н(о)ве Лѹпша, и Богдан и Харот, с(ы)нь Иwниц(ъ), и Рѹцин(ъ) и Бѹцѹрка, с(ы)нь Рѹцин(ъ), въси внѹци Богдан, прѣвнѹци Пътрѹ Рѹцинъ, радї сто пат десат ѹгарскых.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си и инꙋ четвръtꙋю част ѡт тогож(е) село, част стараг(о) Оѵнгꙋрѣн, ѡт слище Совежїеꙋ, ꙋ гор потоком Добромирꙋи, до где съ въкꙋплѣет сѧ съ мѣсто г(о)сп(о)д(а)рско даж(е) до Цоха. Тоа кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си ѡт Негри ѡт Вранчѧ, и Иѡн, с(ы)нь Ивънѣс(а), и Тоадер, и Истратїе, и Симїѡн, и Глигорїе, и Симиѡн, и Ꙗким, и Исаи, и Иван, с(ы)нь Леꙋрдъ, и Василїе Хоарнъ, и Мърїѧ, и Бежан, и Тодосие, и Прикопїе, съ сестра ег(о), и Мистодїе, и Мърїика, и Костандин, и Тодосїе, и Иѡн Въткъ, и Пътръшкан, и Гаврил, и Кирвасїе, и Пътраш, и Василїе Бъчотею, въси внꙋци Пътрꙋ Рꙋцинъ стараг(о), радї сто четыри десѧт и шест оѵгарскых.

И тыж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си, пакиж(е) ѡт тог(о) село, четвръtꙋю част, част стараго Стръꙋлещим, ѡт Вадꙋри и даж(е) до пъръꙋ Геродїе, под Ръкиташ, и съ инших что текꙋт ѡт планины, и Пилꙋгꙋл, даж(е) до планинꙋ г(о)сп(о)д(а)рскꙋ, что с(ѧ) называет Збоина. Тоа кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си ѡт Ѡнѣ, и Богдан и поп Мꙋргꙋ, и ѡт въси внꙋци и прѣвнꙋци Рꙋцин(ъ), радї сто тридесѣт и шест оѵгарских.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си два колеси за млин готовых, на водѣ Пꙋтнои, съ вес брꙋд, ѡт село Витънещи, ѡт Дабижа пъркълаб, ради п҃ ꙋги.

И тиж(е), дал и подаровал г(о)сп(о)дств(а) си болѣрин наш, Ꙋрсꙋ Вартик дворник, един брꙋд за млин съ два камени готовых, ѡт вода Пꙋтнои, ѡт село Клипичещи.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си три погони за виноградї ꙋ село Строани, ѡт <Василїе>[1], с(ы)нъ Иѡн Нѣнчюл, радї л҃ ꙋги. И тиж(е), подаровал г(о)сп(о)дств(а) си един погон за цѣлинꙋ, близ тых же виноградї.

И тыж(е), кꙋпил ѡт Василїе, и Гаврил, и Мързѣ и Стана, пѧт нивы, ꙋ Гор Верза, радї е҃ ꙋги.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си два погоны за виноградї и един погон за цѣлинꙋ, ꙋ Гор Строаним, ѡт Мързѣ и ѡт иѡн Нѣнчюл, радї л҃ ꙋги.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си два погоны за виноградї и половина, ꙋ Гор Строаним, ѡт Данїе, с(ы)нь Петри Бѫсꙋлꙋи, ради м҃ ꙋги.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си четыри погоны за виногради, оѵ Гор Клипичещи, ѡт част Бачюлѡви оѵ дол, съ мѣсто елико дръжат виноградї, даж(е) до връхꙋ, и даж(е) до виногради Тръзиꙋл, и съ един нивꙋ къ Гърлꙋ Пꙋтнои ѡт Дꙋмитрꙋ, с(ы)нь Нѣнчюл, и ѡт жена его Билꙋшка, и с(ы)нь их Тома, радї п҃ талери битых.

И тиж(е), кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си нѣких холопы цигани, един салаш, на имѧ Мънѧ, иже на его, Кътина, и дѣти их: Леꙋщѧни и Щефан и Иѡн и Мъриика, и Щефана. Тоты кꙋпил г(о)сп(о)дств(а) си ѡт Иримиѧ Кръстїѧн, радї ч҃ ꙋги.

Тѣм радї, т<оты>[2] въсе выш(е) писанное да ест братꙋ нашемꙋ и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми, съ въсѣм доходом.

www.dacoromanica.ro

И въ том, тиж(е) даем и потвръждаем тои с(вѧ)тои монастыр един мѣсто, где с(ѧ) называет ѡт Въдꙋрѣле оу дол даж(е), до оуста Долины Боꙋлови, и даж(е) до Връхꙋ Рънкꙋлови и до Дихараꙗ Талмач, где сѧ съ въкꙋплѣет съ мѣсто <господарско. Тоа мѣсто кꙋ>[1]ꙋпил вѣрныи и почтеныи болѣрин брата г(о)сп(о)дств(а) <ми>[3], пан Радꙋл великыи комис, ѡт попа Василїе и Тодосїе дїꙗк и иных племеници их, въси внꙋци и прѣвнꙋци Некоаръ Лацко, с(ы)нь <Пътрꙋ Рꙋцинъ стараго, ради л҃ ꙋги. А пан Радꙋл комис даровал>[1] и поклонил тот мѣсто въ знаменїе ѡт село Лъчещи, тои виш(е) писаннои монастир.

Тѣм радї, како да ест ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми, съ въсѣм доходом.

А на тое ест вѣра г(о)сп(о)дств(а) ми, в(ы)ш(е) <писанаго, мы, Їѡ Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлюбле>[1]ных с(ы)нов г(о)сп(о)дств(а) ми: Їѡ Стефан воевода, и Їѡ <Иѡ>[3]ань воевода и Їѡ Алеѯандрꙋ воевода, и вѣра болѣрина нашихь: вѣра пана Глигорїе Оурѣке вели<каго дворника Долнѣи Земли, вѣра пана Ѳома>[1] великаго дворника, Вышнеи Земли, вѣра пана Гаврил хетман и пръкълаб Сꙋчавскаг(о), вѣра пана Тоадер Петричѣико и Трандафир пръкълабове Хотин<скаго, вѣра пана> ...[2], вѣра пана Стефан Боꙋл и пана Дамаскин пръкълабове Нѣмецскы, вѣра пана Їѡрга вел постелника, вѣра пана Геѡргїе великаг(о) спътарѣ, вѣра <пана Їѡрдакїе великаго>[1] вистѣрника, вѣра пана Гика великаг(о) столника, вѣра пана Банꙋл великаг(о) <мед>[2]елничѣ<ра>[2], вѣра пана Їсар великаго житничѧра, вѣра пана Дѵмитрашко <клꙋчѧр, и вѣра пана>[1] ...[2] <и вѣра бол>[2]ѣр наших молдавскых, великых и малых.

А на болшꙋю крѣпост и потвръжденїе въсемꙋ выш(е) писанномꙋ, велѣли есми нашемꙋ вѣрномꙋ и почь<теномꙋ, Тодерашко вел логофет, писати ѕи наш печать>[1] привѣзати къ семꙋ истинномꙋ листꙋ нашемꙋ.

Писал Пътрашко, ꙋ Ꙗсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрне҃, м(ѣ)с(ѧ)ц(а) ноев(рїе), ки҃ д(ь)нь.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor privi sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am binevoit, cu buna noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul şi cugetul nostru, şi cu ajutorul lui Dumnezeu, cu binecuvântarea celor patru ierarhi moldoveni ai noştri: chir Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi al întregii Moldove, şi chir Anastas[tas]ie, episcop de Roman, şi chir Feofan, episcop de Rădăuţi, şi chir Ghedeon, episcop de Huşi, şi cu voia şi vrerea întregului Sfat al nostru, am socotit, prin bunăvoinţa Atotţiitorului Dumnezeu, care ne-a dăruit înfrăţire şi dragoste din inimă cu fratele domniei mele, Io Mateiu Basărabă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Ungrovlahiei, cum râvneau alţi sfânt răposaţi binecinstitori domni care au fost înaintea noastră, care au zidit şi întărit sfintele mănăstiri şi biserici, a dorit domnia sa să-şi facă o mănăstire aici, în a noastră domnie din Ţara Moldovei, şi pentru înfrăţirea noastră

www.dacoromanica.ro

i-am dat domniei sale un loc în ţinutul Putnei, sub munte, care se numeşte Dobromira, să-şi facă o mănăstire, în numele Naşterii Mântuitorului nostru I(isu)s H(risto)s.

Şi de asemenea, a dat domnia mea către această sfântă mănăstire un munte, numit Rachitaşul, dinspre Răsărit, până în vârf, până unde se împreunează cu locul schitului Vizantea.

Şi de asemenea, a dat domnia mea şi alţi munţi, anume Zboina.

Pentru aceea, ca să fie de la domnia mea, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim fratelui nostru mai sus scris dreptele lui cumpărături, a patra parte din satul Soveja, îm ţinutul Putnei, din partea Ungurenilor, de la pârâul Cârligatele în sus, până la Curmătura Sovejei, unde se hotărăşte cu Vrancea; pe aceea a cumpărat-o domnia sa de la Eremia Dabija, şi Ipatie, şi popa Dumitru, şi Gligorie Toader, şi Petriman, şi Mierâia, şi Ion Podobitul, şi Dumitru şi Furdan, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Itul şi ai lui Pătru Rugină cel bătrân, pentru o sută cincisprezece ughi, bani gata.

Şi de asemenea, şi altă a patra parte din acelaşi sat a cumpărat domnia sa, partea Bogdăneştilor, de la Gligore, fiul lui Ion Bogdan, şi Dănăil(ă), şi Pricopie, fiul lui Vasilie Rugină, şi alţii, toţi nepoţi ai lui Rugină cel bătrân, şi Gligorie Popăscul şi sora lui, Mărica, şi fiii lui Botici vornic, şi fiii lui Ionaşco, nepoţii Anghelinei, şi Mihoci, fiul lui Grozav, nepotul lui Andreiu, şi Bălan, fiul lui Andreiu, şi Toader, fiul Măriicăi, şi Andronic, şi Vasilie Pogor, şi Balica, şi Avram, fiul lui Arvat, şi toţi nepoţii Ilcăi, şi Dabija pârcălab şi fratele lui, Irimia, şi Bârlădean, fiul lui Drăguţul, şi Măriica, fiica Frăţilesei, şi Nedelea, sora Frăţilesei, şi Vasilie, fiul Sorodiicăi, şi Nedelea, fiica lui Ioniţă, şi Dumitraşco cu surorile lui, copiii lui Cozma, şi Ionaşco, şi popa Dumitru, fiii lui Lupşea, şi Bogdan, şi Harot, fiul lui Ioniţă, şi Rugin(ă), şi Buţurca, fiul lui Rugină, toţi nepoţi ai lui Bogdan, strănepoţi ai lui Pătru Rugină, pentru o sută cincizeci de ughi.

Şi de asemenea a cumpărat domnia sa şi altă a patra parte din acelaşi sat, partea bătrânului Ungurean, din seliştea Sovejei, din sus de pârâul Dobromirei, până unde se împreună cu locul domnesc, până la Ţoha. Pe aceea a cumpărat-o domnia sa de la Negrea din Vrancea, şi Ion, fiul Ivănesei, şi Toader, şi Istratie, şi Simion, şi Gligorie, şi Simion, şi Iachim, şi Isai, şi Ivan, fiul lui Leurdă, şi Vasilie Goarnă, şi Măria, şi Bejan, şi Todosie, şi Pricopie, cu sora lui, şi Mistodie, şi Măriica, şi Costandin, şi Todosia, şi Ion Bâtcă, şi Pătrăşcan, şi Gavril, şi Chirvasie, şi Pătraş şi Vasilie Băcioteiu, toţi nepoţi ai lui Pătru Rugină cel bătrân, pentru o sută patruzeci şi şase de ughi.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa iarăşi din acelaşi sat, a patra parte, partea bătrânului Străuleştilor, din Vaduri şi până la Pârâul Gherodie, sub Răchitaş, şi cu altele ce curg din munte, şi Pilugul, până la muntele domnesc, care se numeşte Zboina. Pe aceea a cumpărat-o domnia sa de la Onea, şi Bogdan şi popa Murgu, şi de la toţi nepoţii şi strănepoţii lui Rugină, pentru o sută şi treizeci şi şase de ughi.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa două roţi de moară gata, pe apa Putnei, cu tot vadul, din Vităneşti, de la Dabija pârcălab, pentru 80 de ughi.

Şi de asemenea, a dat şi a dăruit domniei sale boierul nostru, Ursu Vartic vornic, un vad de moară cu două pietre gata, pe apa Putnei, din satul Clipiceşti.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa trei pogoane de vie în satul Stroani, de la Vasilie[1], fiul lui Ion Neanciul, pentru 30 de ughi. Şi de asemenea, a dăruit domniei sale un pogon de ţelină, lângă acele vii.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa de la Vasilie, şi Gavril, şi Mârzea, şi Stana cinci pământuri, în Dealul Verza, pentru 5 ughi.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa două pogoane de vie şi un pogon de ţelină, în Dealul Stroanilor, de la Mârzea şi de la Ion Neanciul, pentru 30 de ughi.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa două pogoane şi jumătate de vie, în dealul Stroanilor, de la Darie, fiul lui Petre Băsul, pentru 40 de ughi.

Şi de asemenea, a cumpărat domnia sa patru pogoane de vie, în dealul Clipiceşti, din partea lui Baicul la vale, cu loc cât ţin viile, până în vârf, şi până în via lui Târziul, şi cu un pământ spre Gârla Putnei, de la Dumitru, fiul lui Neanciul, şi de la femeia lui, Bilușca, şi fiul lor, Toma, pentru 80 de taleri bătuţi.

Şi de asemena, a cumpărat domnia sa nişte robi ţigani, un sălaş, anume Mănea, şi femeia lui, Cătina, şi copiii lor: Leuştean, şi Ştefan, şi Ion, şi Mărica şi Ştefana. Pe aceia i-a cumpărat domnia sa de la Irimia Cârstian, pentru 90 de ughi.

Pentru aceea, toate acestea mai sus scrise să-i fie fratelui nostru şi de la domnia mea, cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri un loc, unde se numeşte din Vădurele la vale, până la gura Văii Boului, şi până în vârful Răncului şi până la Diharaia Talmaci, unde se împreunează cu locul <domnesc. Acel>[1] loc l-a cumpărat boierul credincios şi cinstit al fratelui domniei <mele>[3], pan Radul mare comis, de la popa Vasilie, şi Todosie diac şi alţi veri ai lor, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Necoară Laţco, fiul <lui Pătru Rugină cel bătrân, pentru 30 de ughi. Iar pan Radul comis a dat>[11] şi a închinat acel loc în semne, din satul Lăceşti, acelei mai sus scrise mănăstiri.

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la domnia mea, cu tot venitul.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, mai sus <scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubiţilor>[1] fii ai domniei mele, Io Ştefan voievod şi Io <Io>[3]an voievod şi Io Alexandru voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Gligorie Ureche, mare <vornic al Ţării de jos, credinţa panului Toma>[1] mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril, hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Toader Petricéico şi Trandafir, pârcălabi de Hotin, <credinţa panului>[2] ...[2], credinţa panului Ştefan Boul şi a panului Damaschin, pârcălabi de Neamţ, vredinţa panului Iorga, mare postelnic, credinţa panului Gheorghie, mare spătar, credinţa panului ...[2], <credinţa panului Iordachie, mare>[1] vistiernic, credinţa panului Ghica, mare stolnic, credinţa panului Banul, mare medelnicer, credinţa panului Isar, mare jicnicer, credinţa panului Dumitraşco

www.dacoromanica.ro

<clucer, credinţa panului>[1] ...[2] <şi credinţa tuturor bo>[2]ierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit panului nostru credincios şi cinstit, <Toderaşco mare logofăt, să scrie şi>[1] să să atârne <pecetea noastră>[1] la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătraşco, la Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna noiembrie, 28 zile.

<Pe verso, o însemnare din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 755 <1646> noemv(rie) 28. Ispisocu domnului Moldaviei, Vasâli v(oie)v(o)d, prin cari dăruieşte câţva munţi şi moşii domnului Matei Basarab v(oie)v(o)d, prinţul Ţării Rumâneşti, adică întăritoriu proprietăţii moşei Soveza, sat întregu, de la ţin(u)t(ul) Putnei, pe cari este zidită m(ă)n(ăstirea) Dobromira, ce acum să numeşte Soveja, cu munţii Răchitişul, Zboinile, precum şi câteva vii i robii, <şi una de la sfârşitul aceluiaşi secol>: 7166 <1646> noiem(brie) 28. Hryssovul lui Vasilie voievodu, prin care dăruesce lui Matei Basarabu, domnulu Ţerei Romanesci, unu locu la Putna, numitu Dobromira, spre a face uă monăstire, înzestrându-o şi cu munţii Rachitaşiului, Sboina cu ua parte din satulu Soveja şi altele.

Arh. Naţionale Bucureşti, Mănăstirea Soveja, V/8. Orig., pergament (65,5 × 47 cm), colţul stâng de jos rupt, după 1754, şi tăiat în partea de sus, sigiliu domnesc atârnat, pierdut.

Ibidem, X/9 (copie după trad., din 1754 iunie 18, de Evloghie dascăl slavonesc).

Idem, Ms, nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 4 v. (copie de la începutul secolului al XIX-lea, după trad., fără protocolul iniţial şi fără Sfatul Domnesc).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/545 (xerocopie după orig. şi foto după copia din ms. nr. 656).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 379, nr. 1935 (rez. după orig.).

[1] Rupt, completat după copia de pe trad.
[2] Rupt.
[3] Omis.

546 1646 (7155) noiembrie 28, Iaşi

† Adec(ă) noi, Gligorie şi cu frate-mie<u>[1], Ştefan de Umbrăreşti, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vândut noi o cas(ă) gata, cu toate neméstiurili ce trebuiaşte pregiur cas(ei), lui Săl(ă)văstru hotnogul din Piscani, şi şése stânjăni, carii ne simtu noao cumpărătur(ă) de la Grozav de Lieşti, feciorul lui Todenciu[2], derept opt galbeni.

Şi ne-au dat bani gata. Şi casa iaste în sat în Ioveşti.

Şi în tocmala noastră, şi cându s-au scris acest zapis s-au scris în cas[s]a Pepelei călăraşul di târgu din Iaşi, şi acolo au fost Dumitraşco biv stolnic, şi Ursu de Leurdeşti, şi Pântelei ot Gârcini, şi Jor[r]ea de acolea, şi Grosul de Blăjéri, şi

www.dacoromanica.ro

Necula, nepotul Grosului, şi Ignat, şi Şéndrea de Unbrăreşti, şi Lepădat de Piscani, şi Voişea de acolea, şi Istratie s(â)nă Vişea şi mulţi oameni buni.

Pentr-accea, de acmu înnainté ca să-i hie lui Sălăvăstru hotnogul direaptă ocin(ă) şi moşie. Şi prest(e) <cât>[1] să va vini pre acei şés(e) stânjăni, ca să aibă a ţiné în câmpu, şi în păduri, şi în vaduri de moari[3] şi în tot vinitul ce va <f>[1]i.

Iar cini din rudeli noastre să va amesteca pre acea moşie să fie treclét, şi proclét, şi anaftima şi brăstămat[3] de trei sute şi patrudzăci de Oteţi.

Pre mai mari credinţă, pusu-ne-am şi peceţili, ca să s(e) ştie.

Оу Іас, ҂зрне <7155/1646> ноє(в)р(їє) ки <28>.

Аз, Дѵмитрашко ...[4] бив столник <m. p.>.

Пънтелеи ...[4] искал <m. p.>.

Аз, Симиѡн Поıан(ъ), încă m-am prilejit la aceast(ă) tocmală <m. p.>.

Bibl. Naţională Bucureşti, Doc. istorice, XX/66. Orig., hârtie difolio (31,2 × 21 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/546 (foto după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Litera „u", scrisă peste un „o".

[3] Aşa în orig.

[4] Neclar.

547 1646 (7155) noiembrie 28

Zapis de dănuire a lui Miron din Iurghiceni prin care dărueşte Crâstii vătavului din Eş(i) un loc de casă, şi un loc de heleşteu pe Valea lui Ion şi cu zăci pământuri în ţarină.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 40, f. 30 v. Rez. din 1841.

548 1646 (7155) decembrie 2, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Pănteleiu den Hârliceşti. Dămu-ţ(i) ştire că s-au jeluit giupâneasa Arăpoae, dzicându că are nişte cumpărături la sat <la>[1] Zbierăşti, de la ficiorii lui Macsim, şi nu să poate tocmi cu răzéşii.

Derept acea, daca vei vedea cartea domnii méle, iar tu să mergi la sat la Zbierăşti, să strângi oameni buni, megiiaş(i) d<e>[1] pre înpregiur, să alégeţ(i) acéle părţi de <o>[1]ci<n>[1]ă a giupânései Arăpoae despre alţi răzéş(i) şi să le puneţ(i) şi sémne. Să alégeţ(i) pre cât va scrie derésele, den tot locul, den vatra satului, şi den câmpu, şi den apă, şi den pădure şi den pométe, însă pre dereptul să le alégeţ(i).

www.dacoromanica.ro

Aşijdere, să mérgeţ(i) să socotiţ(i) de nişte fân ce au cosit nişte oameni la Mogoşeşti, în poeni şi în dumbravă. De să vor găsi pre locul giupânései, să-l dat[3] pre mâna ei, dacă au cosit făr(ă) ştirea ei.

Aşidere, să mérgeţi să socotiţ(i) de un vad de pi<uă>[1], ce face Rusul, unde n-au mai fostu vad nice dănăoară, de înneacă un vad ce iaste mai sus, a giupânései. De va înneca vadul giupânesei, voi să tăiaţ(i) acel iaz nou, să-l stricaţ(i), să facă unde au fostu vad de vac bătrân.

Şi cum veţ(i) socoti, să faceţ(i) scrisoare, să daţ(i) ştire domnii méle.

Тоє пишем г(ос)п(о)дст(во) мы. И нат[3] не ѵченит(є).

† Ѹ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрне <7155/1646> дек(евриє) в <2>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Вел лѡг(о)ф(є)т ѵчи(л).

† Дѵмитрашко <писал>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DCCXII/16. Orig., hârtie difolio (30 × 18,5 cm), cu foile lipite din vechime, rupt la îndoituri, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.

549 1646 (7155) decembrie 6, Cerghişeni

Suret di pe zapisul lui Şaidir 3 log(o)f(e)t.

Eu, Grigore Şaidir, log(o)f(e)t al treiilea, scriu şi mărturisesc însumi pre mine cu acest zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, am făcut tocmală cu Mărica Groşcioriţa şi cu ficiorul ei, Vasile, şi Danul şi Andronic, şi cu rudele lor, Mihăilă şi Tofana şi Măriia, şi am luat eu de la dânşii partea lor din sat din Cerghişeni, cât să va alege de moşie, partea din sus. Iar pentru această parte de ocină, ce-am luat eu de la dânşii, datu-le-am din partea mea ce-am cumpărat de la ficiorii lui Grăjdean. Dacă să va măsura, să să socotiască să s(e) facă o parte deprotriva părţii lor de la[1] Cerghişenii ...[2] deprotiva părţii lor să fie ei.

Şi această tocmală s-au făcut dinnaintea a mulţi oameni buni din Tâlhăreşti şi din Cerghişeni şi de pre aiurea.

Iar pentru mai mare credinţă, eu, cu mâna mea am scris, să s(e) ştie.

Ѵ Чергишѣни, л(ѣ)т(о) *зрне <7155/1646> дек(є)в(рїє) ѕ <6>.

Iscălitura: Grigori Şaidir.

Suretul acesta cercetându-să înnainte noastră şi fiind asémene cu zapisul cel adevărat, l-am adeverit cu a noastră iscălitură.

1786 oct(omvrie) 31.

Леѡн митрополит Мѡлд(авскои) <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCCLXXVII/9. Trad.
Ibidem, MCCCXXXVI/4 (copie după trad.).
Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CXXVI/22, f. 1, nr. 1; CXXVI/147, CXXVI/417 (rez.), CXLVIII/10 (menţ.).

---

[1] „lor de la", scris deasupra rândului.
[2] Loc liber.

550 1646 (7155) decembrie 7, Plotuneşti

† Eu, Precop, şi Nastasiia, feciorei Catrinei de Oideşti, nepoţei popei, lui Tiron di Căbuji, mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vândut loc de o cas(ă) şi giumă<ta>[1]te, în Bârgăiani, la ţinutul Sucévei, lâ<n>[1]g(ă) Broş<t>[1]éni, direpăt doodzeci şi cenci di lei, lui Ion, feciorul lui Simion Capşei de Căbuji, de bun(ă)voia noastră, cu tot locul ce s(e) va alége partea noastră, şi <în>[1] sat, şi în ţarin(ă) şi în pădure.

Şi în tocmala no<astră>[1] au fost: Vasilie Capşea de C<ă>[1]buji, şi Strătulat de Săcuiani, şi Isac de <Oi>[2]deşti, şi Păt<r>[2]aşco Ciuntul de Ţoleşti, şi Zahariia de acolo, şi Păcurar de acolo, şi Dodăne ot tam, şi Luca ot tam, şi Larion ot tam, şi Osnachi ot tam şi Anton de Jédeşa.

Deci, de acmu, să aibă[3] a-şi face şi dirése domneşti, să hie moşie, în véci.

Şi <mi-am>[2] pus şi peceţe<le>[1], ca să ştie.

Пис ѵ Плотѵнєщи, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрнє <7155/1646> **дєк(є)в(рїє) з** <7>.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXXI/193. Orig., hârtie difolio (31 × 20 cm), lipsă două treimi din fila a doua, rupt la îndoituri şi ros de cari, şase sigilii inelare rotunde şi două octogonale, toate aplicate în fum, având în câmpuri animale şi decoruri geometrice.
Ibidem, CDXXI/194 (rez.)

---

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] „să aibă", adâugat deasupra rândului, cu altă cerneală.

551 <Aprox. 1646 (7155) decembrie 12>

Cinstit şi al nostru mai mare şi ca un părinte, dum(neata) logofete mare, să fii dumnata săn(ă)tos; milostivul Dumnezeu să-ţi trimiţă dumitale bună pace şi multă săn(ă)tate, dinpreună cu toată cinstită casa dumitale. Alta, facem ştire dumitale că au venit dum(nealu)i Vârlan pârcălabu cu cinstită carte mării sale, lui vodă, la noi, să mergem la sat la Vasâliuţi, să socotim pentru hotarul ce are, ce au fostu avându pricină cu Mârzacul.

Deci, noi toţi am mersu şi am strânsu oameni buni, din sus şi din gios, megiiaşi din pregiur. Deci am socotit întâi la vatra satului. Deci Mârzacu s-au apucat de un stâlpu mai sus, iar megiiaşi(i) au zis că <a fost>[1] alt stâlpu mai gios şi l-au luat Prutul.

www.dacoromanica.ro

Deci noi n-amu crezut şi am făcut odgon şi am măsurat dinpreună cu cu aceşti megiiaşi şi-au aflat şi pe măsura unde au zis megiiaşii. Deci noi am pus un stâlpu acolo.

Aşijdere, am măsurat şi la ţarină din stâlpi <l>[1]a stâlpi. Deci la stâlpii dintâi s-au aflat dreptu, iar la alţi stâlpi iar s-au măsurat şi s-au aflat mai mult în parte din gios [în parte din gios], a Comişăscului. Deci noi m-am vrut să scoatem stâlpi şi am făcut semni până vom da ştire dumitale. Şi s-au măsurat, cumu-i la stâlpii dintâi, aşa am tocmitu şi la stâlpii din mijlocu.

Aşijdere, facem ştire dumitale pentru nişte heleştei, ce s-au venit trei heleştei pe un bătrân, parte din gios, iar pe doi bătrâni, parte din sus, ce iaste cumpărătură dum(nea)lui, lui Vârlanu, nu-i nici un hăleşteu. Şi numai atât mărturisescu oameni buni, cum un hălăşteu au fostu ţiindu tot un bătrân, din bătrânii ce au eşit în vânzare dumnalui, lui Vârlanu. Deci noi aşa am docotit dinpreună cu toţi megiiaşii, anume: Bejan Duluman, şi cu Andronache de Buteşti, şi Ştefan de Balotina, şi Dumitraşcu de acolo, şi Gavril de Lenăuţi, şi Necolai de Vasăliuţii din Gios, şi Vasile Lucenco de la Avrămeni, şi Pahulce de Berhoeşti, şi Grigoraşcu Harhaz de Mihăileşti şi alţi mulţi megiiaşi de pen pregiur.

Deci noi aşa am aflat cu sufletele noastre dinpreună cu toţi, cu aceşti megiiaşi. Deci noi facem ştire dumitale precum am aflat. Să fii dumnata săn(ă)tos, în H(risto)s, amin.

Fără velet.

Bejan Duluman[2]; Ştefan; Dumitraşcu; Gavril; Neculai; Vasile; Pahulce.

Григорашкѵ Харχаз искал.

Андронаке искал.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 578 (Condica Mănăstirii Trei Ierarhi), f. 213-213 v. Copie de la începutul secolului al XIX-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/551 (xerocopie după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti).

Datat în funcţie de doc. următor, din 1646 (7154) decembrie 12, prin care este dăruită Mănăstirii Trei Ierarhi o parte din satul Vasileuţi (v. şi întărirea domnească, cu aceeaşi dată).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 380, nr. 1938 (rez. după copie, datat: <1646 (7155) decembrie 12>).

---

[1] Omis.

[2] Dedesubt, urmează, marcată într-un hexagon, inscripţia: „pecete", iar la ceilalţi martori, cu excepţia ultimilor doi, sunt marcate amprentele digitale.

552 1646 (7155) decembrie 12, Iaşi

† Се оубо ми, Тодерашко вел лѡф(о)ф(е)т, и Григорїе Ѹрѣке вел дворник Долнѣи Земли, и Гаврил χетман, пръкълаб Сѹчавстѣи, и Юрга вел постелник, и Георгїе Щтефан вел спътар, и Геѡргїе вел чашник, и Юрдакїе

www.dacoromanica.ro

вел вистїарник, и Гика вел стольник, и Василїе Банѹл вел меделничар, и Єремїа Вѫнкѹлеци вел шетрар, и Ръковици Чехан втори лѡг(о)ф(є)т, и Григорашко Пръжескѹл втѡри вистїарник, и Шаидир трети лѡг(о)ф(є)т, и Пълладїе постелник, и Рошка, и Нѣнюл, и Пилипѡвски, и Бръсан дворници глотнїи и иниχ болѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(ь). Scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră egumenul şi cu tot săborul de la sv(â)nta m(ă)n(ă)stir(e), a măriei sale lui vodă, de la Trei S(ve)t(ete)lă, din târg din Iaşi, şi ne-au arătat noao şi o scrisoare de mărturie de la Toderaşco vornicul, şi de la popa Ştefan, duhovnicul Erimiei, nepotul Comişescului, şi Iorga meserciul de la Sulgeria domnească, şi Mihăilă călăraşul şi alţi mulţi oameni buni, tineri şi bătrâni, carii s-au tâmplat la darea sufletului Erimiei, nepotul Comişescului, scriindu într-acea mărturie cum el, la darea sufletului său, au dat şi au lăsat cu limbă de moarte o parte de ocină la sat, la Vasileuţi, ce să va alege partea lui, din a treia parte giumătat(e), ce iaste la ţinutul Iaşilor, din vatra satului, şi din câmpu, şi dintr-apă, şi din fânaţ, şi din pădure, şi din vad de moară, şi din hăleşteu şi din tot locul, cu tot vinitul.

Acéea o au dat şi o au dăruit sv(i)ntei m(ă)năstiri, ce mai sus scrie, Trei Sventi(te)lă, pentru sufletul lui şi a părinţilor săi, ca să le fie pamente, în véci netrecută, şi să aibă a-l pomeni la sv(â)ntul jirtăvnic, până va sta sv(â)nta mănăstire.

Deci şi noi, văzându acea scrisoare de mărturie de la cei oameni buni şi de la noi, aşijdere, le-am făcut această scrisoare ca să fie de credinţă sv(i)ntei m(ă)năstiri şi ocină şi dare, în véci.

Şi, mai pre mare credinţă şi întăritură, pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit cu mânule noastre.

Şi eu, Dumitraşco Vlăgea, am scris, ca să s(ă) ştie.

† Пис(а) ѵ Їѵс, в(ъ) л(ѣ)т(о) *зрнє <7155/1646> м(ѣ)с(ѧ)ца дек(евр̈іє), ві <12> д(ь)н(и).

† Тодерашко вел лѡг(о)ф(є)т искал <m. p.>.

Гаврил χет(ман) <m. p.>.

Їз, Тома вел вор(ник, искал) <m. p.>.

Їз, Юрга вел п(о)стелник <m. p.>.

Їз, Гиѡрги Шєфан вел спат(ар), искал <m. p.>.

Їз, Костандин Чѡгѡлѣ вел ключер <m. p.>.

Гика вел стоник искал <m. p.>.

...[1] вист(ѧ)рник искал <m. p.>.

† Шаидир лѡг(о)ф(є)т <m. p.>.

Їз, Гаврил Пълади пѡстелник <m. p.>.

Їз, Иримїа Бенкѹлец вел шетрар, искаχ <m. p.>.

Їз, Нѧнюл дворник, искаχ <m. p.>.

Їз, Рошка дворник, искал <m. p.>.

Раковиц(ъ) Чехан втори лѡг(о)ф(є)т <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

Arhiva Mănăstirii Protaton, Muntele Athos, Grecia, nr. 346. Orig., hârtie difolio (42,3 × 28,6 cm), cerneală cafenie. Cu două trad. din sec. al XIX-lea (ibidem, nr. 346 a, 346 b).

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 578 (Condica Mănăstirii Trei Ierarhi), f. 212-212 v. (copie de la începutul secolului al XIX-lea); ibidem, nr. 579 (Condica Mănăstirii Trei Ierarhi), f. 107-107 v. (copie din acccaşi vreme).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/552 (foto după orig. şi după cele două copii de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 408-409, nr. 334 (orig.); Marinescu, *Protatu*, p. 63, nr. 43 (rez. după orig.); *Catalog*, II, p. 980, nr. 1936 (rez. după copia de la Arh. Naţionale Bucureşti, ms. nr. 578).

---

[1] Semnătură neclară.

553 1646 (7155) decembrie 12, Iaşi

† Иѡ Василїє воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)лебнице наши, єгѹменѹ, и съ вес събор ѡт св(ѧ)та м(о)н(а)стир г(о)сп(о)дст(а) ми, ѡт тръг Ꙗскои, гдеже ест храм Трїє С(вѧ)т(ите)ли, Василїє Великїи, Григорїє Б(о)гослови, Иѡан Златоѹст, и ѹказовали прѣд нами една листъ за свѧдѣтелиство ѡт Тѡдерашко Вартик бив дворник, и ѡт поп(ъ) Щефан, что был дѹховник Єремїєви, внѹк Комишескѹл, и ѡт Юрга месерчїѹ ѡт Сѹлцерїѧ г(о)сп(о)дств(а) ми, и ѡт Михъ(и)лъ кълъраш и ѡт иних люди добри, и стари и млади, которие приключхом ѹ съмрътьи Єремїєи, виш(є) писани внѹк Кѡмишескѹл, писаꙗщ(є) и свѧд(ѣ)телиствѹꙗще въ тоа лист что нам ѹказовали, како сам Єремїꙗ изберет част емѹ, ѡт село Васелеѹци, ѡт третаа част половина, что ѹ в(о)лост Ꙗскои, ѡт ватрѹ село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, и ѡт вода, и ѡт лѣс, и ѡт стави, и ѡт брѹд за млїн, и съ сѣножати и ѡт вес приход. Та ѡни дал(и) и даровал(и) с(вѧ)тѣи м(о)настир више писанним, Трїє С(вѧ)т(ите)лы, ради дѹшѫ емѹ и родителем его, и да бъдет им вѣчинаа памет и да имает написан емѹ въ великїє помѣник.

Ино ми, ꙗко ѹвидѣхом тот истиннїи запис сътворен ѡт прѣд тим люди добри виш(є) писаним, вѣровали есмы и н ѡт нас ещеж(є) дадохом и потвръдихом с(вѧ)тѣи м(о)настир виш(є) писанїи на тое выш(є) прѣд речена част ѡтн(и)на ѡт село Васелеѹци, елико с(ѧ) изберет част Єремїѧ, внѹк Комишескѹл, ѡт третаа част половина, и съ вес приход, како да бъдет с(вѧ)тѣи м(о)н(а)стир праваа ѡтнина, и даанїє, и дароваанїє, и ѹрик и потвръжденїє, съ вес приход, непорѹшенно николиж(є), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишает.

www.dacoromanica.ro

Пис(а) ѵ Їѳсоχ, в(ъ) л(ѣ)то ⁂зрнѣ, м(ѣ)с(а)ца дек(еврїє), вї д(ь)ни.
† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.
Тодерашко вел лог(о)ф(є)т искал <m. p.>.
† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, egumenul, şi cu tot soborul de la sfânta mănăstire a domniei mele, din târgul Iaşi, unde este hramul celor Trei Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul, Ioan Gură de Aur, şi au arătat înaintea noastră o carte de mărturie de la Toderaşco Vartic fost vornic, şi de la popa Ştefan, ce a fost duhovnicul lui Eremia, nepotul lui Comişescul, şi de la Iorga meserciul de la Sulgeria domniei mele, şi de la alţi oameni buni, şi bătrâni şi tineri, care s-au întâmplat la moartea lui Eremia, mai sus scrisul nepot a lui Comişescul, scriind şi mărturisind prin această carte pe care ne-a arătat-o, cum singur Eremia a dat şi a dăruit cu limbă de moarte o parte de ocină, ce se va alege partea sa din satul Vaseleuţi, din a treia parte jumătate, ce este în ţinutul Iaşi, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din apă, şi din pădure, şi din iazuri, şi din vad de moară, şi cu fânaţ şi cu tot venitul. Aceea a dat-o şi a dăruit-o sfintei mănăstiri mai sus scrise a celor Trei Ierarhi, pentru sufletul său şi al părinţilor săi, şi să le fie lor veşnică pomenire şi să aibă a-l scrie la marele pomelnic.

Deci noi, dacă am văzut acel zapis adevărat făcut înaintea acelor oameni buni mai sus scrişi, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit sfintei mănăstiri mai sus scrisă pe acea înainte spusă parte de ocină din satul Vaseleuţi, ce se va alege partea lui Eremiia, nepotul lui Comişescul, jumătate din a treia parte şi cu tot venitul, ca să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină, şi danie, şi dăruire, şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna decembrie, 12 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arhiva Mănăstirii Protaton, Muntele Athos, Grecia, nr. 345. Orig., hârtie difolio (43,4 × 29 cm), cerneală cafenie, sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în ceară roşie, neclar.

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 758 (Condica Mănăstirii Trei Ierarhi), f. 212 v.-213 (copie de la începutul secolului al XIX-lea); ibidem, nr. 579 (Condica Mănăstirii Trei Ierarhi), f. 107 v.-108 (copie din aceeaşi vreme) şi f. 333 (rez., fără dată de lună şi zi)

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/553 a, b (foto după orig. şi după cele două copii de la Arh. Naţionale Bucureşti).

EDIŢII: Caproşu-Zahariuc, *Documente Iaşi*, I, p. 409-410, nr. 335; Marinescu, *Protatu*, p. 63, nr. 44 (rez. după orig.).

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василие вѡевѡда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)даръ Земли Мѡлдавскии. Adec(ă) au venit înnaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mici, sluga noastră Dumitraşco Fulger vătah şi Lupul Bogza, ficiorul Alexandrei, nepotul Anei, giupânései lui Voico log(o)f(ă)t, strenepot Giurgei păharnic, şi s-au pârât de faţ(ă) pentru giumătate de sat de Cirepcău, ce iaste la ţinutul Sorocei, pre Nistru, dzicându sluga noastră Dumitraşco cum acea giumătate de sat de Ciripcău iaste lui dreaptă cumpărătură de la Ghidion, unchiul Lupului Bogzei, fratel(e) mâne-sa, Alexandrei, direptu 100 de taleri de argintu şi un cal înşelat, înfrânat. Şi au arătat şi dirése de cumpărătură de la Moisei vod(ă) şi ispisoc de întăritură de la singur domniia mea.

Iar sluga noastru[1], Lupul Bogza, aşea au dzis înnaintea noastră că acea giumătate de sat de Ciripcău iaste lui direaptă moşie de pre îmmăsa, Alexandra, căci s-au fost venit ei la înpărţală, când s-au înpărţit cu ocinel(e) cu frate-său, cu Ghidion, şi au arătat şi dirése de înpărţală de la Gaşpar vod(ă).

Deci domniia mea i-am giudecat pre direptate, după légea ţerăi, cu tot Svatul nostru, ca să ţie Lupul Bogza acea giumătate de sat de Ciripcău, iar el să caute altă ocină într-altu loc, din ocinel(e) moşu-său, a lui Voico log(o)făt, sau din ocinele moaşe-sa, Anei, fata Giurgei păharnicul, să-i dea schimbare, să să protivască, să fie loc pentru loc.

Deci Lupul Bogza, de nime nevoit, nici asuprit, dat-au a lui direaptă ocină şi moşie, din uric ce au avut strămoşu-său, Giurgea păharnicul, de la ...[2] vod(ă), şi iar din dirése de întăritură ce au avut moşu-său, Voico log(o)f(ă)t, de la Ştefan vod(ă) Tomşea, a patra parte de sat de Grozeşti, ce iaste pre Prut, în ţinutul Lăpşunei, pre de înbe părţile de Prut, şi cu bălţi de péşte, şi cu loc de prisăci în codru şi cu tot venitul. Această parte de ocină au dat slugei noastre, lui[3] Dumitraşco Fulger vătah, schimbătură, pentru giumătate de sat de Ciripcău.

Şi dirésel(e) ce-au avut Dumitraşco Fulger pre acest sat, pre Ciripcău, pre giumătat(e) de sat, de cumpărătură, toate le-au dat pre mâna Lupului Bogzei.

Deci şi noi, dacă am vădzut între dânşii de bunăvoia lor tocmală după giudeţul nostru, dat-am şi am întărit slugei noastre, lui Dumitraşco Fulger vătah, pre acea a patra parte de sat de Grozeşti, ce iaste pre Prut, în ţinutul Lăpuşnei, pre de îmbe părţile de Prut, şi cu bălţi de péşte, şi cu loc de prisăci la codru şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la domniia mea direaptă ocină, şi schimbătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

И ин да с(ѣ) не ѹмишает.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне <7155/1646> дек(еврїе) ві <12>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Тодерашко вел лог(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Корлат <писал>.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, DCXXVII/57. Orig., hârtie, filigran, sigiliu domnesc mijlociu, timbrat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/554 (foto după orig.).

---

[1] Aşa în orig.
[2] Loc liber în orig.
[3] „u" scris peste un „o".

555 1646 (7155) decembrie 14, Iaşi

† Adică eu, Vărva<ra>[1], fata Ilei, făméia lui Istratie, scriem şi mărturisim cu cest zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime silită, nici [nici] asuprită, am vândut a mea dereptă ocină şi moşie, ce-am avut cumpărătură fără de bărbatul mieu, Istrate, de la Drăguş ce-au fostu pitar şi de la făméia lui, Fădora, a trea parte de sat din Glodéni, pre Cuţitna, parte din sus, ce este în ţinutul Vasluiului. Acesta o am vândut dumisali, lui Solomon Farcaş medelnicériului, derept cincisprădzéci galbeni, bani buni, şi un cal. Acesta o am vândut cu tot vinitul, şi din ţarină, şi din câmpu, şi din vad de moară, şi din vatră de sat, cu casă cu tot, şi din tot vinitul ce să va alége, dintr-a treia parte de sat, a treia parte, ca s(ă) fie dumisali dereptă ocină şi moşie, dumisali şi ficiorilor dumisali, neclătită, nici odănăoară, în veci, denainte dumisale lui Bârsan vornic, şi a lui Ionaşco vornicul, şi Ursul vornicul, şi Ap(o)stol sulgeriul, şi a lui Moţoc jicnicériul, şi a lui Gorie, şi a lui Costantin Ţopa armaşului, şi a Orhéianului treti armaş şi a lui Pavăl căpitanul de curte.

Acestu zapis i-am făcut dumisali de la meni şi mi-am luat plata deplin. Deci ca să aibă dumnealui a faci şi deresă domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile, să s(e) ştie.

V Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зрнє <7155/1646> дєк(єврїє) дї <14> д(ь)ни.

Vărvara[2].

† Bârsan vornic <m. p.>[3].

† Ionaşco vornic <m. p.>[3].

† Аз, Апостол сѵл(цєр), искал <m. p.>.

Аз, Vрсѵл дворникѵл <m. p.>.

Аз, Кѡстантин Мѡцок житничѣр <m. p.>.

Аз, Глигорашкѡ вѫт(ав), искал <m. p.>.

Pop<a> Mărdarie.

Вас(и)лїє, с(ы)нъ Лазор.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLIII/94. Orig., hârtie, două sigilii inelare, unul oval şi unul octogonal, aplicate în fum, neclare, şi o amprentă digitală.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/555 (foto după orig.).

---

[1] Omis.
[2] Amprentă digitală.
[3] Sigiliu inelar.

www.dacoromanica.ro

556 1646 (7155) decembrie 15, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Adec(ă) s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domnii méle sluga noastră Dumitraşco Vârnav cu Vasilie Păcurariul, dzicându sluga noastră Dumitraşco că iaste vecin de moşie de l(a) Pod cum au adus şi mărturii înnaintea domnii méle, de au mărturisit cumu-i vecin de moşie.

Dece au rămas Dumitraşco Vârnav pe Vasilie Păcurariul ca să-i hie vecin; unde-l va găs(i), să aibă a-l lua de grumadzi şi cu tot ce va avea el şi să-l duc(ă) la sat la Pod.

Şi aceasta pâră să nu să mai pârască, nici odăn(ă)oară, peste carte domnii méli.

Тое пишем г(ос)п(о)дс(т)в(о) ми. Ина<к>[1] не бѵдет.

Ѵ Ꙗк, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне <7155/1646> дек(еврїе) еі <15>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Bibl. Naţională Bucureşti, Documente, LI/1. Orig., hârtie (22,5 × 18 cm), sigiliu domnesc mijlociu, aplicat în cerneală roşie, slab imprimat.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/556 (foto după orig.).

557 1646 (7155) decembrie 15

Adecă eu, Ionaşcu, dinpreună cu frate-mieu, Dabija, ficiorii lui Dumitraşcu, nepoţii lui Năbădaico[1] ce-au fost vor(ni)c mare din satu din Suptmezeu, din ţânut ...[2], scriem şi mărturisim cu cestu al nostru zapis, ca să fie de mare credinţă la cinstit(ă) mâna mării sale, creştin Mathei Basarabu v(oie)vod, cum să să ştie că am venit la mărie sa, noi, de a noastră bunăvoie, nesiliţi de nimene, şi am vândut mării sale un ţâgan, anume Ion ţâgan, cu ţăganca lui, anume Vasilca, şi cu şasă feciori, a lui, pre nume: Pătraşcu, i Marie, i Savatie, i Ştefan, i Moţocu i Ion, ...[2], dreptu galbini optuzeci, bani gata.

Şi iar am mai vândut eu, Ionaşcu, dinpreună cu frate-mieu, Dabij(a), şi cu unchiu mieu, Tăban, şi cu mătuşe noastră, Sofiica, mării sale, un ţăgan, pre nume Mihăilă, cu ţâganca lui, anume ...[2], şi cu doi feciori ai lui, pre nume ...[2], dreptu galbeni patruzeci, bani gata. ...[2], ce scriu într-acestu zapis, toţi, în mânile noastre.

Şi i-am dat noi aceşti ţigani câţi scriu mai sus de a noastră bunăvoie, făr(ă) de nici o silă, cu ştire a tuturor rudelor noastre, ca să fie mării sale aceşti ţăgani, câţi scriu mai sus, de moşie, în veci stătători, cu care ţâgani miluit-au mărie sa şi au adaos pentru pomana în sfânta mănăstire mării sale, din Soveja, ce să cheamă Dobromirna, unde iaste hramul Naştere lui H(risto)s, ca să-i fie sfintei mănăstiri de moşie şi de hrană, iar mării sale pomană, în veci.

Şi la tocmala vânzării aceştie mai vârtos întăritu-o-am şi cu mărturii, cu toţi cinstiţii dregătorii mării sale, Ioan Matei Basarabu v(oie)vod, boierii mari şi mici, care îş(i) vor pune peceţile şi iscăliturile mai gios.

www.dacoromanica.ro

Aceasta scriem şi mărturisim.
*зрнѣ <7155/1646> декев(рїє) єї <15>.
Ionaşcu[3].
Dabij(a)[3].
Радѹл вел лог(о)ф(ет).
Барбѹл бив вел ван.
Строє вел вор(ни)к[4].
Радѹл вел агъ.
Митрє жик(ничер).
Ламановић вел армаш.
Радѹл вел ком(и)с.
Никѡпар(ъ) пѡрт(ар).
<ѹ>[5]дриштє г лѡг(о)ф(ет).
Пътрашкѹ лѡг(о)ф(ет).
Мит[т]ра вист(ѧрник).

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656 (Condica Mănăstirii Soveja), f. 73. Copie de la începutul secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/557 (foto după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 380, nr. 1940 (rez. după copie).

[1] Aşa în copie.
[2] Loc liber.
[3] Urmează un cerc, care marchează pecetea.
[4] Greşit, în loc de: „vistier".
[5] Omis.

558 1646 (7155) decembrie 18, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)лостїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, Марика, кнѣгинѧ покоинаг(о) Григорїє быв дворник, по еи добра волѣ, неким непонѹждена а не приселованна, и продала своѧ правая wтн(и)на и кѹпежна, два стари wт село Кѡзмещи, что ѹ в(о)лост(ѵ) Текѵчскомѵ, на Сирѣт, wт ватрѵє село, и wт полѧ и wт вес приχод. Таа wнна продала болѣринѹ н(а)шемѵ, Дѹмитрашкови быв стѡлник, радї седим десѧт ѹги, п(и)н(ѣ)зи добриχ, а еи вѣше кѵпежнна wт Костантин, брат Ѧльбашѧ.

И wт том, тиж(є) прїиде прѣд нами Казакѵл камараш быв и продал своа права wтн(и)на и кѵпежнна, wт исписок за кѵпежнно что имал Къзакѵл wт Моѵси Могила воєвода, четврътаа част(ь) wт един стар wт

www.dacoromanica.ro

село Веѕѹрещи[1], ѡт тогож(е) в(о)лост(и), на Текѵчел, и тиж(е) петаа част(ь) ѡт иншаг(о) стар(а), ѡт тог(о) село, ѡт ватрѹе село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ, и ѡт вода, и съ брѵди за млин ѹ Текѹчел и съ вес приход. Та ѡн продал тиж(е) бол<ѣ>[2]ринѹ наш, радї четири десѧт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих, а емѹ било кѵпежнно ѡт Тома и ѡт Кисар.

И тиж(е), ѡ<н>[2] собы кѵпил пет(ь) десѧт стопнъı ѹ чело, въ село Бръишещи, ѡт вод<а Сирѣт>[2]юлѡви, даж(е) до хотар село Динганим, и съ болотами рибними, и сѣножати и съ вес приход, ѡт Ангел и ѡт сестра ег(о), Назарїѧ, с(ы)н(о)ви Томи Фъшнѣцѫ, и ѡт Мър<їѧ>[3], и ѡт Дръганна и Логина, дъщи Нарїѧ, радї два десѣт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И тиж(е), ѡн собы кѵпил пет(ь) на десѣт стопни ѹ чело, ѡт того село Бръишещи, ѡт ...[2] нѣсѫ и ѡт Лъзѫроае, падї пет(ь) ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И тиж(е), ѡн собы кѵпил два десѣт и три стѡпни ѹ чело, ѡт село Бѹчюми, въ тогож(е) в(о)лост(и), ѡт Мелещ<ѧ>[2]н <и>[2]...[2]и, и ѡт сестра им, Мѵнчелоае, ѡт ватрѹе село, и ѡт полѣ [и] ѡт вода Сирѣт(а), даж(е) до хотар се<ло>[2] Д...[2]рещи[4], <и> съ вес приход, ради два десѧт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи доб<рих.

И тиж(е), ѡн соб>[2]ы кѵпил пет(ь) на десѣт стопни ѹ чело, въ тог(о) село Бѹчюми, и съ винногради, и съ садо<в>[5]е и ѡт вес приход, ѡт Гитѣна, дочка поп(ъ) То<адер>[3] ...[2], и ѡт братаничеве еи, Тоадер и Їѡнашко, радї два десѧт ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И ѡт том, тиж(е) прїиде прѣд нами Мелещан и състра ег(о), ...[2]ти ...[2], ѵнѵки Щефан(а), и съ Мърикоае и съ Андроник, с(ы)нъ Кр(ъ)сты ѡт Брълещи, по их доброи долы[6], неким непонѹждени а ни приселовани, и продали свои права ѡтн(и)на и дѣд<нина>[2], два десѧт и три паши ѹ чело, ѡт тог(о) село Бѵчюми, ѡт вода Сирѣт(а), даж(е) до хотар село Динганим, ѡт ватрѵе село, и ѡт царинѹ, и ѡт полѧ, и ѡт лѣса и ѡт вес прих<о>[2]д. <Та ѡн>[2]и продали болѣринѵ г(ос)п(о)дств(а) ми, Дѵмитрошковъı слѹцѧр, радї шѧст(ь) ѹг(и), жолти ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И ѡт том, пак прїидоше прѣд нам Гитина, дочка поп(ъ) То<адер(а)>[3], <и с>[2]ъ Сестра еи, Тѵдосїѧ, и брат им, Тѵдосїе, и тиж(е) Ирина, и Арманка и Апостѡл, с(ы)н(о)ве Агафїеи, и тиж(е) Тоадер, и Їѡнашко, и Рѵска и Мърика, с(ы)н<(о)ве Исъилъ>[3], и Бежан, и Тоадер, и Василка и Тѵдорица, с(ы)н(о)ви Щефан(а), внѵци Исъилъ и Пѵилѡви, по их добри волѧ, неким непонѵждени, и продали их права ѡтн(и)на <и дѣдн(и)на>[2], пет(ь) на десѣт стопни ѹ чело, ѡт тог(о) село виш(е) писан, Бѵчѹмии, ѡт ватрѵе село, и ѡт полѣ, и ѡт царинѹ и ѡт вес приход, ѡт вода Сирѣтюлѡви даж(е) до хотар Д<инганим>[3]. Та ѡни продали пак болѣринѵ нашемѵ, радї ѹсим ѹг(и), жол(ти) ѹги, п(и)н(ѣ)ѕи добрих.

И такождере, прїиде прѣд нами Щефан, с(ы)нъ Ѡнѵфреи, по ег(о) доброю волю, и <продал сво>[2]а правaa ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, четири

www.dacoromanica.ro

стѡпны ꙋ чело, въ тог(о) село Бѵчюмї, тиж(е) ѡт вода Сирѣт(а), даж(е) до хотар Динганим, и ѡт ватрѵе село, и ѡт полѣ, и ѡт лѣса и <ѡт вес приход>[2], тиж(е) болѣринѵ нашемѵ виш(е) писан, радї два жол(ти) ꙋги, п(и)нѣѕи добрих.

И ѡт том, тиж(е) прїидоше прѣд нами Балика ѡт Никорещи Ниж(е) и съ въси людї своемѵ, по их доброи волы, неким непонꙋждени а ни приселовани, и сътворили токмеж(е) и измѣненїе съ болѣринꙋ г(ос)п(о)дств(а) ми виш(е) писан, Дѵмитрашко слꙋцѧр, и дал Балика и съ въси людї емѵ свои права ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, четири десѣт и два стѡпни и чело, ѡт тогож(е) село выш(е) писан, Бꙋчюми, ѡт вода Сирѣтюлѡви даж(е) до хотар Динганим, и ѡт вес приход. А болѣрин наш, Дꙋмитрашко сѵлцѧр, дал им, измѣнно за измѣнно, своег(о) праваа ѡтн(и)на и кѵп<е>[2]жна, пет(ь) десѧт стѡпинꙋ чело ѡт село Бръишещи, пак ѡт вода Сирѣт(а), даж(е) до хотар село Динганим, съ вес приход, како да имает дръжати Балика <и с>[5]ъ въси <л>[2]юдми <с>[2]воеми въ село Бръишещи. А болѣрин наш да дръжат <въ село>[2] Бꙋчюми, и съ двѣ ч<а>[5]стї ѡт стараг(о) виногради, что дръжал Мелещан, и съ садове, котори винногради было измѣнꙋл, такождере съ Балика.

И тиж(е), прїидоше прѣд нами Тоадер, с(ы)нъ Нѣнчюл ѡт Пѵрчелещи, и съ жена ег(о), Гичина, дочка поп(ъ) Тирлик <ѡт>[2] Иѡнъшещи, и тѣгали прѣд нами на болѣринѵ наш, Дѵмитрашко сꙋлцѧр, радї нѣких винноград что ест въ село Бꙋчꙋми, котора виноград бѣше проданна за ѡ(ть)цы им маи из давнна, а н(ы)нѣ ѡни хощет да вратїти въспѧт. А потом ѡни потѡкмили съ болѣрин наш и даш(е) им три десѣт пот(роничи) добрих и една кобъла.

Тѧм радї, тѣх выш(е) прѣд речени част(и) за ѡтн(и)ны ѡт тѣх селах, и съ тѧх винноградї, како да бъдет и ѡт нас болѣринꙋ г(ос)п(о)дств(а) ми, Дѵмитрашкови сл<ꙋцѧр>[2], и с(ы)нѡв(и) своемꙋ прави ѡтн(и)ны, и викѵпленїе, и измѣненїе, и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непор<ꙋше>[2]нно николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин да с(ѣ) не ꙋмишает.

ꙋ Іѧс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зрне, м(ѣ)с(ѧ)ца дек(еврїѧ), иі д(ь)ни.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Тодерашко вел лѡг(о)ф(е)т искал <m. p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Marica, cneaghina răposatului Grigorie fost vornic, de bunăvoia ei, de nimeni silită şi nici asuprită, şi a vândut dreapta ei ocină şi cumpărătură, doi bătrâni din satul Cozmeşti, care este în ţinutul Tecuci, pe Siret, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul. Pe aceea ea a vândut-o boierului nostru Dumitraşco, fost stolnic, pentru

www.dacoromanica.ro

şaptezeci de ughi, bani buni, iar ei îi era cumpărătură de la Costantin, fratele lui Alâbaşia.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră Căzacul, fost cămăraş, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut Căzacul de la Moise Moghila voievod, a patra parte dintr-un bătrân din satul Vedzureşti[1], pe Tecucel, din acelaşi ţinut, şi de asemenea a cincea parte din alt bătrân, din acelaşi sat, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină, şi din apă, şi cu vad de moară în Tecucel şi cu tot venitul. Pe aceea el a vândut-o, de asemenea, boierului nostru, pentru patruzeci de ughi, bani buni, iar lui i-a fost cumpărătură de la Toma şi de la Chisar.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat cincizeci de paşi în frunte, în satul Brăişeşti, din apa <Siret>[2]ului până în hotarul satului Dingani, şi cu bălţi de peşte, şi fânaţ şi cu tot venitul, de la Anghel şi de la sora lui, Nazaria, fiii lui Toma Fâşneaţă, şi de la Măr<ia>[3], şi de la Drăgana şi Loghina, fiicele lui Narie, pentru douăzeci de ughi, bani buni.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat cincisprezece paşi în frunte, din satul Brăişeşti, de la ...[2]neasă şi de la Lăzăroae, pentru cinci ughi, bani buni.

Şi de asemenea, el şi-a cumpărat douăzeci şi trei de paşi în frunte, din satul Buciumi, în acelaşi ţinut, de la Meleş<ea>[2]n <şi>[2] ...[2]n, şi de la sora lor, Munceloae, din vatra satului, şi din câmp ş[şi] din apa Siretului, până în hotarul sa<tului>[2] D...[2]reşti, <şi>[2] cu tot venitul, pentru douăzeci de ughi, bani buni.

<Şi de asemenea, el şi-a>[2] cumpărat cincisprezece paşi în frunte, în acelaşi sat Buciumi, şi cu vii şi cu livezi şi din tot venitul, de la Ghiteana, fiica popii To<ader>[3], ...[1], şi de la nepoţii ei, Toader şi Ionaşco, pentru douăzeci de ughi, bani buni.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră Meleştan şi sora lui ...[2]ti ...[2], nepoţii lui Ştefan, şi cu Măricoae şi cu Andronic, fiul lui Cârstea din Bârleşti, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi ded<ină>[2] douăzeci şi trei de paşi în frunte, din acelaşi sat Buciumi, din apa Siretului, până în hotarul satului Dingani, din vatra satului, şi din ţarină, şi din câmp, şi din pădure şi din tot venitul. <Pe aceea ei>[2] au vândut-o boierului domniei mele, lui Dumitraşco sulger, pentru şase ughi, ughi galbeni, bani buni.

Şi la aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Ghitina, fiica popii To<ader>[3], <şi cu>[2] sora ei, Tudosia, şi fratele lor, Tudosie, şi de asemenea Irina, şi Armanca şi Apostol, fiii lui I<săilă>[2], şi Bejan, şi Toader, şi Vasilca şi Tudoriţa, fiii lui Ştefan, nepoţii lui Isăilă şi ai lui Puiul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, şi au vândut dreapta lor ocină <şi dedină>[2], cincisprezece paşi în frunte, din acelaşi sat mai sus scris, Buciumi, din vatra satului, şi din câmp, şi din ţarină şi din tot venitul, din apa Siretului până în hotarul D<inganilor>[3]. Pe aceasta ei au vândut-o, iarăşi boierului nostru, pentru opt ughi, ughi galbeni, bani buni.

Şi de asemenea, a venit înaintea noastră Ştefan, fiul lui Onufrei, de bunăvoia lui, şi <a vândut>[2] dreapta <sa>[2] ocină şi dedină, patru paşi în frunte, în acelaşi sat

www.dacoromanica.ro

Buciumi, de asemenea din apa Siretului până în hotarul Dinganilor, şi din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure şi <din tot venitul>[2], de asemenea boierului nostru mai sus scris, pentru doi ughi galbeni, bani buni.

Şi la aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Balica din Nicoreştii de Jos şi cu toţi oamenii săi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi, şi au făcut tocmeală şi schimb cu boierul domniei mele mai sus scris, Dumitraşco sulger, şi a dat Balica şi cu toţi oamenii săi dreapta lor ocină şi dedină, patruzeci şi doi de paşi în frunte, din acelaşi sat mai sus scris, Buciumi, din apa Siretului până în hotarul Dinganilor, şi din tot venitul. Iar boierul nostru, Dumitraşco sulger, le-a dat, schimb pentru schimb, a sa dreaptă ocină şi cumpărătură, cincizeci de paşi în frunte din satul Brăişeşti, iarăşi din apa Siretului până în hotarul satului Dingani, cu tot venitul, ca să aibă a stăpâni Balica <şi cu>[5] toţi oamenii săi, în satul Brăişeşti, iar boierul nostru să stăpânească <în satul>[2] Buciumi, şi cu două părţi din via cea bătrână, pe care a stăpânit-o Meleştan, şi cu livezi, care vie a schimbat-o iarăşi cu Balica.

Şi de asemenea, au venit înaintea noastră Toader, fiul lui Nénciul din Purceleşti, şi cu femeia lui, Ghicina, fiica popii Tirlic <din>[2] Ionăşeşti, şi au pârât înaintea noastră pe boierul nostru, Dumitraşco sulger, pentru o vie, care este în satul Buciumi, care vie era vândută de tatăl lor mai înainte, iar acum ei voiesc să întoarcă înapoi. Iar pe urmă, ei s-au tocmit cu boierul nostru şi le-a dat treizeci de pot(ronici) buni şi o iapă.

Pentru aceea, acele mai sus înainte spuse părţi de ocină din acele sate şi cu acele vii, ca să fie şi de la noi boierului domniei mele, lui Dumitraşco sul<ger>[2], şi fiilor săi drepte ocini, şi cumpărături, şi schimb, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7155 <1646>, luna decembrie, 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m. p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XLVI/125. Orig., hârtie difolio (48 × 37,7 cm), deteriorat, lipsă două treimi din fila a doua, restaurat.

Arh. Naţionale Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/106 (trad. din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea); ibidem, XIII/109, f. 2-2 v. (menţ., cu extrase).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/558 (foto după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/2, p. 124-127, nr. 73 (trad. de la Arh. Naţionale Iaşi); *ibidem*, III/1, p. 52-54 (menţ. cu extrase).

---

[1] Вєѣ, scris pe loc ras.

[2] Rupt.

[3] Rupt. Completat după trad. de la Arh. Naţionale Iaşi.

[4] În trad. amintită: „Dânganilor".

[5] Şters.

[6] Greşit, pentru: вѣлы.

www.dacoromanica.ro

559 1646 (7155) decembrie 18

Noi[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovii. Adică au venit înnainte noastră şi înnainte alor noştri moldoveneşti boieri, la cei mari şi la cei mici, boieriul nostru Ursul Vartic ce au fostu vornic şi s-au pârât de faţă înnainte noastră cu boieriul nostru, cu Iane ce au fost sulger, pentru şăs(ul) de la satu, de la Ruptură, ce iaste pe Bârlad, în ţinutul Bâladului, şi pentru un vad de moară ce iaste într-apa Bârladului, zicându Ursul Varticu vor(ni)c cum iaste şesul tot şi cu acel vad de moară în hotarul satului său, a Usăştilor, iar boieriul nostru Iane sulgeriul aşa au datu samă cum iaste ace(l) şăs tot din hotarul satului său, Rupturii, şi cu acel vad de moară.

Într-aceia, domnie mea nu i-am crezut şi li-am făcut carte noastră la oameni buni, di pin pregiur megiiaş(i), să margă acolo la acele hotară şi să socotiască cum va afla mai cu dreptul cu sufletele lor, şi cum vor fi ţânut din veacu aşa să fie şi de acum.

Deci au mărsu acolo cu carte domnii mele şi cu mulţi oameni buni, di pin pregiur megiiaşi, şi au socotit şi aşa au aflat cum şăsul iaste din hotarul Rupturii. Deci să aibă a-l ţine boieriul nostru Iane sulgeriul, iar vadul cel de moară iaste a lui Ursul Vartic vornicul, deci să aibă a-l ţine el. Şi l-au ras şi din dresăle lui Iane sulgeriul, căci s-au aflatu scris fără de ispravă. Aşa au aflatu ei cu sufletele lor cu acei oameni buni.

Pentru aceia, de acum înnainte ca să aibă a ţine ei precum mai sus scriem. Şi de aiastă pâră să nu-s(ă) mai pârască unul pre altul niciodată, în veci, preste carte domnii mele.

Şi altul să nu-s(ă) amestece.

В(ъ) лет(о) ҂зрне <7155/1646> декев(рїе) иі <18>.

Toderaşco vel lo(go)f(ăt).

Dumitraşco <a scris>.

Iaste şi zapis de învoială ce-au făcut Iane sulgerul cu vornic(ul) Vartic pentru şăsul Rupturii; şi s-au tocmit ca să ţie Iane sulger şesul pân(ă) în apa Bârladului, iar la vadul de moară să nu-s(ă) amestece. Iar Vartic să ţie vadul de moară după cumu arată ispisocul de mai sus[2].

Arh. Naţionale Bucureşti, Ms., nr. 656, f. 57v.-58. Copie.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 380, nr. 1941 (rez. după copie).

---

[1] Greşit în copie, în loc de: „Io".

[2] Urmează, marcată într-un cerc, inscripţia: „Pecete g(os)p(o)d".

560 1646 (7155) decembrie 18

Zapis de la Petrea, sân Avram, prin care vinde lui Isar giumătate dintr-un bătrân din sat din Năneşti, drept 20 de lei, bani gata.

www.dacoromanica.ro

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 24, f. 92 v., nr. 5. Rez. în anaforaua dată în procesul dintre răzeşii de pe moşia Cerţăşti, ţin. Tutova, cu spătarul Iordache Grigoriu, proprietarul moşiilor Pochii şi Năneşti.

561 **1646 (7155) decembrie 19**

Tij, zapis de la Bălan, ficiorul Catrinii, prin care vinde a treia parte dintr-un bătrân, din sat din Năneşti, care parte au fost a moşului lor, Trifan, lui Isar jăt(ni)cer drept 15 lei, bani gata, şi doi cai, cu tot venitul.

Arh. Naţionale Iaşi, Anaforale, nr. 24, f. 92 v., nr. 7. Rez. în anaforaua dată în procesul dintre răzeşii de pe moşia Cerţăşti, ţin. Tutova, cu spătarul Iordache Grigoriu, proprietarul moşiilor Pochii şi Năneşti.

562 **1646 (7155) decembrie 20**

Zapis din 7155 <1646> dec(em)v(rie) 20, prin care Gaoa mărturisăşte, scriind cum s-au învoit cu cumnatul său, Mateiu, de i-au întors nişti moşii[1] ce-au fost pusă zălog de părinţii lor la Dumanul din Dumeni şi le-au întorsu de la fecior, de la Lupu Duman, şi de la Rujan din Costiceni.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, DLXXXIX/20, f. 1 v. Rez. în copia unei mărturii, din 1810 ianuarie 31, a Divanului Moldovei, privitoare la scrisorile unor moşii din ţinutul Hotin.

[1] Din satul Dumeni, după cum reiese din menţiunea de dinaintea acestui rezumat: „Parte den Dumeni, cu aceste scrisori".

563 **1646 (7155) decembrie 21**

O carte de giudecat(ă), de la Vasile vod(ă), ci s-au judecat Costandin Drăguşăscul cu Iorga postelnicul, den veleat 7155 <1646> dechemv(rie) 21.

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDVIII/49, f. 1. Menţ., din 1786 martie 22, într-un „Perilipsis de scrisorile moşiei Ghitcăuţii, de la ţin(u)t(ul) Dorohoiului".

564 **1646 (7155) decembrie 25**

O carte de mărturie, ce s-au pârât cu Negoeştii.
L(ea)t 7155 <1646>, 25 dec(hemvrie).

Arh. Naţionale Iaşi, Documente, CDXVI/45. Menţ. într-un izvod cu zapisele satului Davideni, din 7261 <1753> iunie 9.

www.dacoromanica.ro

FALSE

I <1645 (7153) iulie 10 – 1646 (7155) noiembrie 20>

71<...>. Mărturie hotarnică pe Fauri de la Gheorghe Ştefan mare sulger, arată că au mers la faţa locului, au măsurat Faurii şi piatra Buciuleştilor săi, ce este pe dâmb, din jos de dughiană, în sus până unde au dat samă călugării de Tazlău că sunt ...[1] şi au găsit 856 stânjeni, măsurând şi prin mijloc, pre şăs, au găsit 848 stânjăni, şi au măsurat şi pe lângă Calmăş, de lângă cracii Calmăşului în sus, şi au găsit 832 stânjăni; apoi, au măsurat şi pe lung, prin mijloc, din apa Bistriţei, din dreptul mitohului şi până în apa Calmăşului, în Băhne, drept jumătatea Dealului Coşmetii, şi au găsit 1596 stânjeni.

Şi i-au tocmit ca să ţie ei Faurii, drept în două, prin mijloc, pe unde arată că le-au pus şi hotară.

Arh. Naţionale Iaşi, Colecţia „Litere", Condica K, nr. 368, f. 10 v. Rez. într-o anafora, din 1792 iulie 23, cu menţiunea: „însă câţi ani, poate o sută or mai fi, nu s-au putut şti, fiind hârtia de la hotarnică ruptă, adeverită fiind şi cu pecetea mănăstirii Tazlăului".

Datat după vremea în care Gheorghe Ştefan a fost mare sulger (N. Stoicescu, *Dicţionar al marilor dregători*, p. 449).

Fals după conţinut: indicarea exactă a numărului de stânjeni, lucru neobişnuit la această vreme, validarea cu sigiliul mănăstirii a unei hotarnice făcută de un dregător în favoarea ei, menţionarea ca semn de hotar a unei dughene etc.

[1] Rupt.

II 1645 (7153) iulie 15, Iaşi

† Noi[1], Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adică au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri slugile noastre, boiarii: vel sătrariul Simeon Jomir şi cu niamul său, boiariul, pârcălabul Manoil Haladic de la ţănutul Sorocii, cu mari jalobi, zâcând că au supărare di înpregiuraşii, precum şi de monahii mănăstirii Probotii, cu înpresurării

www.dacoromanica.ro

ci fac şi le înpresoară moşiia lor, Cotiujănii Mari, cu stăpânirile, trecând pisti sămnile hotară.

Deci domniia me, văzând toate dreptăţile, atât după hrisovul domnului bătrânului Ştefan v(oie)v(o)d şi a domnului Irimiia Movila v(oie)v(o)d, pentru părţăli di ocină <a>[2] moşiei Cotiujănii Mari, ci sînt la ţăn(u)t(ul) Sorocii, driapta baştină este a boierilor noştri di pi Aniţa, soţiia lui, fiica lui Irimiia hotnogul.

Aşăjdirea, şi de la domniia me li s-au hotărât ca slugile noastre, boiari, Simeon Jomir vel şătrariul şi cu niamul său, boiar pârcălab, Manoli di Soroca, Haladic, să stăpâniască în paci după hotărârea domnului Irimiia v(oie)v(o)d, partia din gios din trupul moşiei Cotiujănii, dinspre giumătate di sălişte di sat, aşăjdire şi în partia din sus să stăpânească în giumătate cu Gaftona, sora Aniţii şi a Acsanii, fiicili lui Irimiia hotnogul; dar înpregiuraşii mai mult să nu să întinze cu stăpânire neadevărată pisti sămnile hotară, cât şi monahii mănăstirii Brobuşcăi[3] să nu să acolisască mai mult, şi să să ducă la Pogori, la apa Răutului, să stăpânească o sută şapt(ezăci) stâjăni.

Li-am dat şi li-am întărit cu această carte a domniei mele, ca să o stăpânească, cu tot venitul, şi să le fie de la domniia me carte de întăritură şi stăpânitori, în veci.

Alţii să nu să amesteci pristi această carte a domniei miele.

Господ(инъ) вилел.

Ѵ Іїс, лет(о) ,ѕ҃рнг <7153/1645> юл(ие) ѳї <15>.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. moldoveneşti, XII/8. Trad. rom. şi rusă, de studentul Camenschi, tălmaci al Tribunalului Civil al Basarabiei, legalizată la 4 august 1841.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/II (xerocopie după trad.).

Fals după conţinut (personajele nu se regăsesc în această vreme) şi greşelile din formularul diplomatic. Actul a fost falsificat, după 1812, în vremea ocupaţiei ruseşti în Moldova dintre Prut şi Nistru.

EDIŢII: *Catalog*, Supliment I, nr. 655, p. 217 (rez. după trad., cu semnalarea neautenticităţii actului).

---

[1] Greşit în copie, în loc de: „Io".

[2] Omis.

[3] Greşit, în loc de: „Probota"; în textul paralel rusesc: „Prabuşchi".

III 1645 (7153) august 18

Ispisoc de la Vasilie voievod, din let 7153 <1645> avgust 18.

Noi[1], Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Facem ştire cu această carte a domniei mele tuturor cui să cade a şti, că iată au venit înaintea domniei mele şi a tot Sfatul nostru slugile noastre, Dumitru

www.dacoromanica.ro

Barnovschi, cu fraţii lui, şi Lupu Păunel, cu Dănciuleasa, şi s-au jeluit cu mare pâră, cum că unii din moşinaşii de prinprejur le-ar fi înpresurând hotarele moşiei lor, Jiuneştii, ce este în ţinutul Hotinului, şi, din pricina înpresurării aceştia, rămânând multe locuri nelămurite despre hotarăle străine, nu s-au putut împărţi şi acele locuri între dânşii, ca să ştie fiştecare ocina sa. Iar mai ales, jăluindu-se pentru două heleştee cu mori, ce sînt din jos de heleşteul Şişcăuţilor, pe pârâul ce vine de la Halia, cum că acele heleştee, fiind din vechi a lor, acmu, de vro doi ani, au pus stăpânire pe dânsele moşinaşii moşiei Malinţii de Câmpu, ba încă, trecând piste pârău, le-ar fi înpresurat şi toate văile din drept hotarul Jiuneştilor.

Deci domniia me i-am rânduit, iarăş(i) la boieriul nostru Ionaşcu pârcălabul, ca să meargă de iznoavă la faţa locului, şi, adunând pre toţi megieşii împrejuraşi cu scrisorile, să le ia sama şi să aleagă hotarele megieş(e), precum vor fi umblat din vac. Şi apoi, tot locul acela ce să va găsi înprejur din partea Jiuneştilor, înapoi să-l împartă între moşinaşii aceştii moşii.

Apoi, slugile noastre mai sus scrise, Dumitru Barnovschi, cu fraţii lui, şi Lupul Păunel, cu Dănciuleasa, ne-au adus acmu mărturie de la boieriul nostru Ionaşco pârcălabul în care scrie că, mergând la faţa locului, după ce au strâns mulţi oameni buni şi bătrâni, din mejieşii de prinprejur, care au fost şi la hotărâtura cea dintâi, când au împărţit moşia Jiuneştii, între moşinaşii ei, au cercetat şi au aflat că moşia Jiuneştii s-au stăpânit din vechi despre moşiile împrejurate prin nestrămutate semne fireşti, începându-se hotarul de la stâlpu de piatră, ce s-au găsit în malul pârâului ce vine de la Halia, unde este cheotoare a patru moşii, adecă: Mălinţii, Halii, Şişcăuţilor, Jiuneştilor, şi de acolo tai matca pârâului în jos, alăturea cu Şişcăuţii şi cu Malinţii, până la piatra hotar, ce s-au găsit în malul heleşteului cel din jos a Jiuneştilor, de acolo, piatra aceasta, apucă hotarul spre miază-zi, valea în jos, pâră la Şliahul cel Mare a Novosuliţii, ce mergi la Hotin, şi de la Şliah, tot valea în jos, alăturea cu capetele moşiilor Stroineştii, Novosuliţa, până la altă piatră hotar din partea Jiuneştilor şi Mărăşenilor, despre Cotileva, iar de acolo se întoarce hotarul Jiuneştilor spre răsărit, pe pârău în sus, alăturea cu Cotileva şi alăturea cu Malinţii, până la Şliahul Hotinului, ce merge la Novosuliţa, şi peste Şliah tot înainte până la stâlpul cel de piatră, de unde s-au început întâi hotarul.

Şi pre aceste semne ce mai sus s-au scris, Jiuneştii să stăpânescu şi acum fără pricină depspre toate celilalte moşii, numai despre Mălineşti şi Malinţii de Câmpu s-au găsit înpresurându-se, fiindcă Mălineştii întră cu un loc în hotarul Jiuneştilor, din care pricină Jiuneştii nu s-ar scoborî acum drept la stâlpul acel de piatră, ce este cheotoare a patru moşii: Mălineştilor, Jiuneştilor, Halii şi Şişcăuţilor. Iar Malinţii de Câmpu, trecând pârău în hotarul Jiuneştilor, au pus stăpânire de 2 ani încoace şi pe amândouă heleşteele Jiuneştilor, pentru care însuşi moşinaşii de Malinţii au întărit mărturisirea marturilor megieşi, că ei cu adevărat mai înainte niciodată cu stăpânirea piste pârău n-au trecut şi nici la heleşteele Jiuneştilor treabă n-au avut.

Deci boieriul domniei mele Ionaşcu pârcălabul, dacă s-au încredinţat din arătarea a martori vrednici de credinţă că moşinaşii din Mălineşti şi Malinţi fără

www.dacoromanica.ro

dreptate întră cu apucătură în hotarul Jiuneştilor, au întorsu tot acel loc, ci s-au găsit înpresurat, în stăpânirea moşinaşilor din Jiuneşti, dinpreună şi cu acele două heleştee, ce s-au dovedit drepte a lor, pe care le-au împărţit între dânşii. Adică în partea lui Dumitru Barnovschi, cu fraţii lui, vinitu-s-au heleşteul cel din sus, cu jumătate din locul ce s-au scos de supt împresurare, iar în partea Lupului, cu Dănciuleasa, heleşteul cel din jos, iarăşi cu jumătate din locul împresurat.

Şi aşa, nimairămânând nici o pricină de prigonire pentru hotar între moşinaşii de Jiuneşti şi între moşinaşii de prinprejur, iată că şi domniia mea dăm şi întărim slugilor noastre mai sus numiţi, lui Dumitru Barnovschi, cu fraţii lui, şi Lupului, cu Dănciuleasa, ca să stăpânească moşiia lui, Jiuneştii, ce este la ţinutul Hotinului, nestrămutat, în veci, de jur-înprejur prin semnele hotare, ce anume s-au arătat mai sus, precum s-au stăpânit din vac. Aşijdere, să ţie tot ei acele două heleştee cu mori pe pârăul ce vine de la Halia, fiindcă s-au dovedit drepte a lor, fără să poată a se amesteca mai mult la dânsele moşinaşii de Malinţi. Şi această pâră mai mult să nu să caute.

Aceasta hotărâm domniia mea. Într-alt fel să nu fie.

După *Moldova*, IV, p. 134-138, nr. 53. Copie aflată la Arh. Istorică Centrală de Stat a Actelor Vechi, Moscova, Federaţia Rusă, Fond 121, opis 1, dosar 289, f. 29-20 (copie cu caractere chirilice şi trad edit. în limba rusă).

Fals după conţinut (hotarnica a fost plăsmuită pentru a servi într-o pricină de judecată de la începutul sec. al XIX-lea) şi după impreciziile din formularul diplomatic. Actul a fost falsificat, după 1812, în vremea ocupaţiei ruseşti în Moldova dintre Prut şi Nistru.

Fals după conţinut

---

[1] Greşit, în loc de : Иѡ.

IV 1645 (7154) octombrie 8, Iaşi

† Acecă eu, Gârbe căm(ă)raş, făcut-am zapisul meu la mâna dumisale Ştefan pârcălabul din Roman, precum să s(e) ştie că i-am vândut doo lucur(i) di prisăci, la ţinutul Romanului, pe malul Siretului, carele un loc me-u fostu de la părinţii mei şi c-un pământul de arat, iar un loc me-u fost cumpărătur(ă) de la popa Stahii, iar şi cu pământul de arat şi cu reduri(i), carele aesti locur(i) sintu până într-o vâlce ce esti pre lângă pomii Enii, carele [ale] ace vâlce merge pân(ă) în Siret, din sus şi din gios, care să numeşte Unghiul Gălbăn.

Şi tocmala me-u fostu cu dumnalui, dreptu 4 tal(e)ri şi 2 <coţi>[1] poştaj supţir(e).

Deci am vân<dut>[1] dum(i)sale ce să-i hie dreaptă ocin(ă) dum(i)sale[2], feciorilor dum(i)sale, şi nepoţilor dum(i)sale şi strănepoţilor dum(i)sale.

Şi la tocm(a)la noastră au fost mulţi om(e)ni bun(i) şi tărgoveţi, carele ş-au pus peceţile mai gios.

Л(ѣ)т(о) ҂зрнд <7154/1645> ѡкт(оврие) и <8>.

www.dacoromanica.ro

Gârbe căm(ăraş) <m. p.>.

...[3];

Neştiutul; Manta; Onaca; erei Chir(i)ţa, Gheorghiţ(ă) ...[3]ban; Hortolomei târgoveţ; Mihai şoltuzul; Niia...[3]isar.

Şi eu, Vas(i)le dascal, am scris, în Ias(i), d(u)m(i)sal(e) cămăraşului în Roman.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice (Bibl. Acad.), LXI/57. Orig., hârtie, filigran, cerneală neagră, cinci amprente digitale, unele acoperă numele martorilor.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/IV (foto după orig.).

Fals după ductul scrisului, care este întâlnit doar în secolul al XVIII-lea, şi după personaje care nu se întâlnesc în vremea lui Vasile Lupu.

---

[1] Omis.

[2] „dreaptă ocin(ă) dum(i)sale, feciorilor dum(i)sale", scris peste alte cuvinte.

[3]Neclar.

V 1646 (7154) ianuarie 27, Iaşi

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїдоша пред нами и пр<ѣ>[1]д ѹсъми нашими молдавскими болери слѹга наши Некѹлаи Цѹнкъ бив вел крѹчер, зът Тъмпа ѡт Кълимънещи, что ѹ волост Пѹтна, и тегали на слѹга наши Тѹдоси ...[1] Дѹбъѹ бив вел питар, радї два на десът зъмли, что ѹ волост Пѹтна, на съло Кълимънещи, и рекѹщъ аже ест праваа ѡчинѹ и дѣдни ...[1], и держаит ѡн тът дв<ва>[1] на десът зъмли, бе<з> исправѹ и без привилїє. А слѹга наши Тѹдосъи Добъѹ питар, а [ѡ] тако казали аже ест праваа кѹпежно Дѹбъѹ. Ино мыи въспитает ми слѹга наш Дѹбъѹ и маи [ны] съпелиненїи исписок за кѵпежно на тои виш(є) писанѡи. А ѡн неѡка...[1]о ваши пред нами и иедин исписок г(о)сп(о)дскѹ течию един запис за сведителствѡ ѡт Гине бив вел меделничар.

Ино мы ...[1] невирѡвал ми и на сѹдихои их пѡ законѹ зъмскомѹ и съ вес Съвет...[1] нашъ ...[1]цъ ѡбритохомѵ да имаит присъгати два десът <и>[2] четири людї присъжничи, ꙗко некѹпил Дѹбъѹ съи части, а нии възили ѡндѹ ѡт Дѹбъѹ ни един пе...[1]нил, радї тої выше писанои зъмли.

Тог(о) ради, тои виш(є) писанои слѹг(а) наш(и), Некѹлаи Цѹнкъ бив вел <крѹчер>[1], пред н<а>[2]ми и пред нашими болери и поставил соби феръю, р҃ злоти татарских, ѹ Вистерїє г(о)сп(о)д(ст)ви ми.

Тог(о) ради, да имаит ни кто дело Тѹдосъи Дѹбъѹ съ то два на десът зъмли ѡт Кълимънещи, и рекѹ тако и [де] съи части, в҃і, ѡт вода Съретю на запад да старшомѹ хатарѹ, что зовет Фѹфїи, кѹда из веко ѡжъвали, [нъда ѹ] въсими доходомѵ Некѹлаи Цѹнкъ бив вел крѹчар, зът Тъмпа ѡт Кълимънещи.

www.dacoromanica.ro

И ини ꙋ то ...[1] да съ нъ с ꙋмишат пред съм(и) листом нашим.
V ѧс, лет(о) ҂зрнд ген(арїе) кз.
Сам вѣлѣли го(с)п(о)дѣн пїшет.
Ворнич глотнїи ꙋч(ил).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră Neculai Giuncă, fost mare clucer, ginerele lui Tămpa din Călimăneşti, ce este în ţinutul Putna, şi a pârât pe sluga noastră Tudosi ...[1] Dubău, fost mare pitar, pentru douăsprezece pământuri, ce sunt în ţinutul Putna, la satul Călimăneşti, şi a spus că-i este dreaptă ocină şi dedină ...[1], şi a stăpânit el acele douăsprezece pământuri, fără ispravă şi fără privilegiu. Iar sluga noastră Tudosăi Dubău pitar, iar aşa a spus că-i este dreaptă cumpărătură lui Dubău. De aceea noi am căutat pe sluga noastră Dubău şi am mai întărit ispisocul de cumpărătură pe acele mai sus scrise. Iar el ...[1] înaintea noastră şi un ispisoc domnesc şi un zapis de mărturie de la Ghine, fost mare medelnicer.

Deci noi ...[1] nu am crezut şi i-am judecat după legea ţării şi cu tot Sfatul ...[1] nostru ...[1] şi am hotărât să jure douăzeci <şi>[2] patru oameni jurători, cum că nu a cumpărat Dubău acea parte, şi nici a luat de la Dubău niciun ...[1], pentru acele mai sus scrise pământuri.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă slugă a noastră Neculai Giuncă, fost mare <clucer>[1], a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri şi şi-a pus ferâie, 100 zloţi tătăreşti, în Vistieria domniei mele.

Drept aceea, să nu aibă nicio treabă Tudosăi Dubău cu acele douăsprezece pământuri din Călimăneşti; şi a spus astfel, că acele părţi, 12, <sunt> din apa Siretului spre apus pe vechiul hotar, ce se numeşte Furii, pe unde din veac au stăpânit, şi cu tot venitul; <şi am întărit> lui Neculai Giuncă, fost mare clucer, ginerele lui Tămpa din Călimăneşti.

Şi altul la aceasta ...[1] să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7154 <1646> ianuarie 27.

Însuşi domnul a scris.

Vornicii de gloată au învăţat.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, MDXXXI/36. Orig., hârtie, lipit pe o altă coală de hârtie, fost în Muzeul Al. Saint Georges din Bârlad.

Bibl. Acad. Rom., Fotografii, II/3 (foto după orig.).

Fals după limbă, formular diplomatic şi conţinut. Actul a fost plastografiat în veacul al XIX-lea de cineva care avea cunoştinţe aproximative de limbă slavonă, dar cunoştea formularul diplomatic (probabil a luat ca model un act din sec. al XVII-lea).

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1937, p. 60 (rez. după foto).

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воєвод<а, Б(о)жїю>[1] м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мулдавскои. Adică au vinit înnaintea domnii mél(e) şi a t<ot Sfa>[1]tul nostru Gligorie Popoţea şi cu fraţii lui, Ştefan şi Măriian Popoţea, şi au pârât de faţă pre boiarinul nostru Damaschin comisul, pentru o parte de ocină din sat din Bodeşti, ce sintu pre apa Bistriţii, în ţinutul Niamţului, dzicându că au ei o parte de ocină moşie acolo, într-acel sat, în Bodeşti, precum au arătat şi un zapis de la Costandin vodă şi altul de la noi, făcut de Toderaşco log(o)fătul, pre acea parte de ocină, şi le face mare împresurătură boiearenul nostru Damaschin comisul, căci dzice că iast(e) cumpărătură. Iar boiarinul nostru Damaschin comisul aşea au dat samă cum acea parte de ocină iast(e) a sa dreaptă ocină şi cumpărătură, cumpărată de tată-său, Necoară Manea, de la tatăl lor, Dumitraşco Popoţea, şi de la fraţii lui, Ilea şi Ionaşco Popoţea, precum au arătat şi zapis de cumpărătură de la dânşii pre acea parte de ocină, şi îmblă ei mestecându-să fă<ră>[2] isprav(ă).

Dece domniia mea am socotit acéle zapisă şi am aflat cum acel zapis de la Costantin vodă au fost mincinos şi zapisul ce-au fost făcut Toderaşco log(o)fătul l-au fost făcut fără de ştirea noastră, iarăşi pre strâmbătate. Deci acéle zapisă nu le-am credzut, ce le-am lepădat înnaintea Divanului şi am dat rămaş(i) pre Gligorie Popoţea şi cu fraţii săi, Ştefan şi Măriian Popoţea, ca să nu mai aibă tréabă cu acea parte de ocină. Iar boiarinul nostru Damaschin comisul, s-au îndreptat şi s-au aflat că i-au fost zapisul adevărat de cumpărătură, pre acea parte de ocin(ă) ce mai sus scrie.

Pentru acéea, să aibă a ţiné boiarinul nostru Damaschin comisul, aceea parte de ocină, din tot locul, cu tot vinitul, depreună cu altă moşie ce are acolo în sat, în Bodeşti.

Şi de să vor mai ivi nescare derése de acelor oameni, ce mai sus scriu să nu să <crea>[1]dză ce să s(e) ia de la mâna lor, să le rupă, şi de aceasta pără să nu să mai părasc<ă>[1], nice odănăoră, în véci, прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми.

Инак не бѫдет.

ѯ Ис, л(ѣ)т(о) ~~зрнд~~[3] <7154/1646> ав(гоу)ст к <20>.

† Саам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Ию Василие <воє>[1]вода.

Arh. Naţionale Bucureşti, Doc. istorice, XXXII/66. Orig., hârtie, filigran, rupt la îndoituri, un sigiliu domnesc inelar, octogonal, aplicat în ceară roşie, căzut.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXVIII/VI (foto după orig.).

Actul a fost falsificat în sec. al XVIII-lea, pentru că ductul scrisului corespunde acestui timp. Semnătura domnului a fost plastografiată, iar data a fost scrisă pe loc şters. Probabil că falsificatorul a folosit, ca model, un act autentic din vremea lui Vasile Lupu.

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Data a fost scrisă pe loc şters (se mai văd urmele altor slove).

www.dacoromanica.ro

ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c. = comună
c.s. = comună suburbană
l.c. = localitate componentă
j. = judeţ
m. = municipiu
or. = oraş
r. = raion
R. = Republică
reg. = regiune
s. = sat
s.c. = sat component
tg. = târg
top. = toponim
ţ. = ţinut
* = indică aşezări dispărute
( ) = prezintă variantele cuvântului titlu
(?) = exprimă îndoiala editorilor
< > = cuprind completările sau identificările editorilor
[ ] = indică ceea ce este de prisos
~ = repetă vocea de bază
/ = semnifică alternanţa (fonetică sau terminologică)

Indicii cuprind atât informaţia documentară directă, cât şi cea adiţională: din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume, astfel încât depistarea informaţiei de referinţă să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile au fost ordonate alfabetic în funcţie de numele de botez, apoi, după numele de familie (inclusiv cele câteva nume din perioada modernă).

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME

A

Abaza, paşă turc; acte pierdute în timpul expediţiei lui ~ în Ţara Leşească 303.

Acsana, fiica Antimiiei, nepoata lui Văscănel din Săpoteni, sora lui Gheorghiţă, a lui Mirăuţă şi a Soltanei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei o parte din s. Bumboteşti lui Toderaşco <Ianovici> 352.

Acsana, fiica lui Irimia şi sora Aniţei; stăpâneşte o parte din s. Cotiujenii Mari II.

Acsânti, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şoldeşti 227.

Acsenia, fiica lui Şoprotă şetrar; de la ~ şi de la rudele acesteia a fost răscumpărat s. Cereşnovăţ 496.

Acsinia, fiica lui Ilea şi mama lui Gligorie; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Cerghişeni 444.

Acsintie, popă din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Adam, căpitan; dă mărturie pentru cumpărarea unor părţi din s. Crăeşti şi Cruciul 520.

Adam, v. **Iurașco ~**.

Adgiud, v. **Adjud**.

Adjud (Adgiud, Agiud), târg; <or. Adjud, j. Vrancea>; Petrea Mătco din ~ a vândut o parte din s. Văcăreşti 531.

Adjud, ţinut; sate în ~ 525, 538, 539.

Adormirea Maicii Domnului (Adormirea Născătoarei de Dumnezeu, Adormirea Precistei, Sfânta Adormire a Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare); hramul m-rii Putna 326; hramul m-rii Homor 95; hramul m-rii Bistriţa 396, 397.

Afâtudur, martor 417.

Aftenia, fiica lui Nicoară Gerul şi a Maricăi, sora Nastasiei; vinde împreună cu mama şi cu sora ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.

Agafia; partea ei din s. Alecseşti 191.

Agafia, sora lui Simion Epure, mătuşa lui Focşea, a Irinei şi a Anghelinei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.

Agafia, sora lui Vasilie; împarte cu fratele ei s. Brăeşti 57.

Agafia, soţia lui Ion Clocică şi mama Tudoscăi Guţoaie; fiica ei vinde o parte din s. Silişteni 395.

Agafia, soţia lui <Toader> Boul vistiernic; primeşte părţi din s. Ungheni în schimbul unor părţi din s. Răteşti 80.

Agafia, ţigancă, fiica lui Mătări, nepoata lui Clincea, sora lui Gavril şi a Gogoaiei; dăruită de Macri, fost căpitan, pentru pomenire 433.

Agafia (Agahia) **Şoina** (Şoinea), mama lui Bantăş; urmaşii ei vând părţi din s. Drăguşeni 477, 497.

Agafie Zota, martor la vânzarea unei case din Iaşi 249.

Agafiia, soţia lui Istratie; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 348.

Agafton, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397.

Agahia, v. şi **Agafia**.

www.dacoromanica.ro

Agahia (Gafia), mama lui Istratie; fiul ei vinde partea lui din s. Greci lui Dumitraşco Ghcuca 297.

Agahie, fiica lui Toader Bazga, sora lui Alexa şi a Dumitrei; vinde împreună cu rudele ei un loc de la Soveja 454; vinde împreună cu rudele o parte din s. Lăceşti 537.

Agape, vecin al lui Ionaşco Cristian 96.

Agape, v. şi **Agapie**.

Agapia, m-re, <ţ. Neamţ; în s. Agapia, c. ~, j. Neamţ>; primeşte danie de la popa Agathon o parte din s. Verişeni 209.

Agapie din Moineşti, martor la vânzarea unui loc de la Soveja 449, 450.

Agapie Ciurcă (Cerche) vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 451, 535.

Agapie Zota, fiul lui Zota; locul lui ~ de pe Uliţa Nouă în hotar 279; martor 210, 279, 426.

Agathon, popă de la m-rea Agapia; dăruieşte acestei m-ri partea sa din s. Verşeni 209.

Agiud, v. **Adjud**.

Agorios, v. **Apostol ~**.

Alâbaşia, fratele lui Costantin; fratele său a vândut o parte din s. Cozmeşti 558.

Alaciov, top. în hotarul s. Cerepcău 70.

Alba, mama lui Grigorii Zuban; fiul ei a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Albeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; popă din ~, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.

Albi, top., în satul Pisleni 474.

Albici, v. **Ion ~**.

Albotă, v. **Pavăl ~**, **Simion ~**.

Albotin, tatăl Saftei, socrul lui Istratie; urmaşii lui vând o parte din s. Forăşti 261, 262.

Albotu, v. **Albotă**.

Alecsa, şoltuz de Siret; dă mărturie ~ 222.

Alecsandru, fiul lui Ionaşco cislar 160.

Alecseşti, sat; <Alexeşti, c. Ipatele, j. Iaşi >; parte din ~ vândută lui Lungul armaş 191.

Alecsii (Alexei) **Cracalie** (Cracali), fiul Măricuţei şi nepotul Varvarei şi vărul Anghelinei; vinde împreună cu rude sale jumătate din s. Pilipce 27; cumpără de la vara sa o parte din s. Lenţăşti 34.

Aleuş, v. **Ionaşco ~**.

Alexa, diac, fiul lui Toader Bosnici şi al Maricăi; vinde împreună cu mama sa o parte din s. Plopeni lui Iorga, mare postelnic 432.

Alexa din Hărliceşti primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Blăgeşti 71.

Alexa, fiul lui Toader Bazga, fratele Agahiei şi al Dumitrei; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 454; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Lăceşti 537.

Alexa, negustor; martor la vânzarea unei părţi din s. Cândeşti 22.

Alexa, popă; se judecă cu Porcea din Oşăşti pentru încălcarea unui hotar 223.

Alexandra, fiica Fotesei; vinde lui Hristodor jitnicer o casă în Iaşi 435.

Alexandra, fiica lui Larion din Răteşti, sora lui Ionaşco, a lui Gheorghiţă, a Annei şi a Todoscăi; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Unguraşi 414.

Alexandra, fiica lui Paos şi soţia lui Sălişte; vinde împreună cu soţul ei nişte ţigani 82, 531.

Alexandra, mama lui Lupul Bogza şi sora lui Ghidion; fiul ei se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Cerepcău 523, 554.

Alexandra, soţia lui Culai zugrav; cumpără de la Nastasiia Ştefăneasa un loc de casă 210.

Alexandre, bătrân, fratele lui Solomon fost vornic; martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.

Alexandru, fiul lui <Iancu> Costin, fost hatman; martor la vânzări din s. Căuteşeşti şi Bălinteşti 73, 542; iscălitură 73, 542.

Alexandru, voievod, fiul lui Vasile <Lupu> voievod; dă mărturie 322.

Alexandru <cel Bun> (cel Bătrân), voievod şi domn al Ţării Moldovei; a dăruit m-rii Homor Muntele Măgura 95; act de la ~ 419.

www.dacoromanica.ro

Alexandru <Coci>, paharnic al doilea; cumpără părţi din s. Perăşeni 314.
Alexandru <Iliaş>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 9, 149.
Alexandru Lăpuşneanu, voievod şi domn al Ţării Moldovei; act de la ~ 326.
Alexandru Movilă, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 496; a dăruit s. Voşca m-rii Golia 496.
Alexei, v. Alecsii.
Alixandra, fiica lui Grigori Cărătuşcă, nepoata Greacăi şi strănepoata lui Manoil Pilipovschi, soţia lui Dumitru Bărbovschi; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Briceni 424.
Aloia din Demerteşti a dat mărturie pentru o parte din s. Coteşti 474.
Ambrosie din Giurpani a dat mărturie pentru o parte din s. Coteşti 474.
Ana din Iurghiceni, soţia lui Dănilă şi mama Stratonei; partea ei din s. Iurghiceni 172.
Ana, fiica Măricuţei Grămoae; împarte împreună cu surorile şi fraţii ei un vad de moară 7.
Ana; partea ei din s. Mărmureni 135.
Ana, soţia lui Voico logofăt 523, 554.
Ana vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Medvica 98.
Ana Sevoaie vinde lui Ionaşco Rusul o casă pe Uliţa Tărbujenească 33.
Anastasie, egumenul m-rii Bisericani; se judecă pentru încălcarea locului m-rii din s. Fiţingheşti 354.
Anastasie, episcop de Roman; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Braniştea 55, 446; dă mărturie 226, 536, 545; iscălitură 226.
Anbrohie, om bătrân 386.
Anbrusie, popă din Hociungi; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Ţuţcani 511.
Anca a vândut o parte din s. Băceşti 135.
Andoca (Antoca), zlătar din Iaşi; martor 116, 234, 251; iscăleşte greceşte 116.
Andoniasa, v. **Dorofteia** ~.
Andonie, fratele lui Mieräie; partea lui ~ din s. Mărmureni 135.
Andonie, ţigan, fiul lui Stan şi al Maricăi; întărit lui Ghiorghie Roşca împreună cu părinţii şi fraţii săi 41.
Andonie v. şi **Andonii**.
Andonii (Andonie) **Ioniga**, din Hăsnăşeni; martor la vânzarea unor părţi din s. Verşeni şi Hăsnăşeni 104, 388.
Andreas Po..., martor la diata lui Dumitraşco Iaralis 375.
Andrei <din Şăineşti>, <mare> şetrar din Ţara Românească; martor 257.
Andrei, fiul lui Andreica; a vândut lui Eremia Crăstian o parte din s. Şendreşti 531, 532.
Andrei, fiul lui Ilea şetrar; se judecă împreună cu ale rude ale sale pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni 497.
Andrei, fiul lui Sava din Nistoreni, fratele Nastasiei şi al Ciurlei; vinde împreună cu surorile lui o parte din s. Nistoreni 24.
Andrei, nepotul lui Paos; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Lăceşti 537; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 454.
Andrei, nepotul lui Vasilie bătrânul din s. Căuteşeni; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Căuteşeni 263.
Andrei, rus venit din Ţara Leşească; s-a aşezat în seliştea Călineşti stăpânită de Tăutul spătar şi este scutit de dări 115.
Andrei, soţul Axiniei, ginerele lui Broştoc; se judecă cu călugării de la m-rea Pângăraţi 420.
Andrei, tatăl lui Bălan; fiul său a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja 535, 545.
Andrei (Andreiu); urmaşii lui ~ vând un loc de la Soveja 535, 450, 545.
Andrei, urmaşul lui Griga din Pomârla; se judecă cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.
Andrei vinde o parte din s. Folteşti 213.
Andreian; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Cârligi 179.
Andreian a vândut lui Racoviţă Cehan o parte din s. Silişteni 339; martor 338.

www.dacoromanica.ro

Andreiaş (Andrei) **Cehan**, comis al doilea; martor 240, 516, 525; iscălitură 525.

Andreiaş (Andrieş) **<Ianovici>**, spătar al doilea; fiul lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt; vinde s. Crăiniceni lui Iordache Cantacuzino 233; martor 296, 516.

Andreiaş (Andrei, Andreoaş, Andrieş) **Racoviţă** (Răcoviţă, Răcoviţi), postelnic; dă mărturie, martor 27, 151, 229, 235, 289, 296, 314; iscălitură 151, 229, 235, 289, 296.

Andreica din Cruciani, tatăl lui Andrei; fiul său a vândut o parte din s. Şendreşti 526, 536, 531, 532.

Andreica din Verşeni, soţul Tudorei, tatăl lui Dumitru; fiul său vinde părţi din s. Verşeni 26; partea lui ~ din s. Verşeni 113.

Andreica a vândut lui Isac Balica s. Tomilăuţi 322.

Andreica, fiul Annei, nepotul Tudorei Mărăţineasa şi fratele lui Ştefan; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Andreica, fiul lui Sima, nepotul lui Ionaşco şi fratele lui Moschici; vinde lui Gavrilaş Căpotici o parte din s. Vascăuţi 68, 251.

Andreica, şoltuz al târgul Tecuci; martor 269.

Andreica Balş; strănepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Drăguşeni 516, 514, 533.

Andreiu (Andrii), fost armaş, soţul Lucriţei, vărul lui Gligorie Dămiian; mărturiseşte că vărul său stăpâneşte împreună cu el o parte din Poiana Mare 331; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Şăndreşti şi Căpoteşti 543; iscălitură 331.

Andreiu, fiul lui Vicol din Braviceni; vinde o parte din s. Braviceni 335.

Andreiu, fiul Mălanei, fratele Dochiţei şi al Dafinei; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Căuteşeşti 73.

Andreiu, nemeş; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5.

Andreiu (Andreica), vornic de Sasul, fratele lui Iordachi căpitan; martor la vânzarea unui ţigan 417.

Andreiu, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Andreiu, martor la vânzarea unui ţigan 82.

Andreiu Gribencea, din Orhei; martor 320.

Andriasa, v. **Tudosia ~**.

Andriaş dă împreună cu rudele sale o parte din s. Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429.

Andrieş, v. şi **Andreiaş**.

Andrii, fiul lui Lupu, nepotul lui Horopceanu; răscumpără împreună cu rudele sale părţi din s. Stolniceni 40.

Andrii, fratele lui Pavăl şi fiul lui Ghervasă; răscumpără împreună cu rudele sale trei părţi din s. Stolniceni 40.

Andrii <Andrei>, fost hatman, soţul Tudosiei Andriasa; soţia lui ~ a cumpărat s. Holohoreni 301.

Andrii, v. şi **Andrei, Andreiu**.

Andriian din Cărligi dă mărturie 5.

Andriian, pitar; tatăl lui Ionaşco şi al lui Vasâle 495.

Andriiaş, şoltuz de Bârlad; dă mărturie pentru vânzarea unei vii de la Nicoreştii de Sus 491.

Andronache, martor la o vânzarea unui loc de la Soveja 196; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450.

Andronic cel bătrân, martor la înţelegerea dintre Mihalcea Meica şi Costin pentru stăpânirea s. Jorcăşeni 220.

Andronic din ...eneşti a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Andronic, darăban; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 133.

Andronic, fiul lui Cârstea din Bârleşti; a vândut părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Andronic, fiul lui Dancea din Pomârla şi fratele popii Giurgea; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 131, 322.

Andronic, fiul Magdei din Vârtop; se tocmeşte cu nepotul său, popa Vasilie, pentru un cal 5.

Andronic; lui ~ i s-au furat cai de către un ţigan 531.

Andronic, martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi aflat în hotar cu gardul său 133.

www.dacoromanica.ro

Andronic, martor la vânzarea unui loc de la Soveja 449, 535, 545.
Andronic, popă din Fruntești; martor la vânzarea unor țigani 25.
Andronic, popă; împreună cu alții se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părți din s. Petrești 199.
Andronic, tatăl lui Dumitrașco uricar, soțul Catrinei; a cumpărat împreună cu soția sa o parte din s. Borăști 313.
Andronic, unchiul popii Vasilie; bani și bucate date la moartea sa 6.
Andronic schimbă părți din s. Cerghișeani cu Grigore Șaidir 549.
Andronic Badiul (Badul) din Cerlena; martor 67, 76, 77, 79; primește poruncă să stabilească hotarul dintre s. Zaluceni și Drevcăuți 407; iscălitură 77.
Andronic Harlo din Dolniceni, fiul lui Bălmojel din Dolniceni și tatăl Gaftonei; fiica lui ~ vinde o parte din s. Dolniceni 381, 413.
Andronic Saca din Hănești, martor 403, 433; iscălitură 403, 433; sigiliu 403, 433.
Androniceasa, mama Dumitrei; partea fiicei ei din s. Găurești 323.
Andruşcu din Olișăști, tatăl lui Ursul; fiul lui ~ vinde o parte din s. Olișăști 122.
Anesia, mama lui Simion; fiul ei a vândut o parte din s. Popești popii Ursul din Scânteia 503.
Anesia, nepoata lui Silișteanu și mama Varvarei; a vândut împreună cu fiica ei o parte din s. Pârțești 339.
Anesia, soția lui Ionașco Deuga; împreună cu soțul ei dăruiesc m-rii Pângărați o poiană 157.
Anghel, fiul lui Toma Fâșneață, fratele Nazariei; a vândut împreună cu sora lui și alte rude o parte din s. Brăișești 558.
Anghel, meșter al mitropolitului; martor hotarnic în s. Fițingheşti 354.
Anghelina, fiica Căldăruşoaiei, sora lui Toader și a Vasilcăi; vinde împreună cu mama și frații ei o parte din s. Cotujeni 28.
Anghelina, fiica lui Buțurca și sora Ioanei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Bălteni 447.
Anghelina, fiica lui Pațuc Cracalie și soția lui Costea Barbovschi; vinde împreună cu soțul ei o parte din s. Lențăști 34.
Anghelina, fiica lui Sârghie și soția lui Iațco; oameni buni dau mărturie că este fiică bună lui Sârghie 208.
Anghelina, fiica lui Simion Epure, sora lui Focșea și a Irinei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Borăști 351.
Anghelina, fiica lui Simion Purece și sora Soloncăi; se judecă cu sora ei pentru o casă rămasă de la tatăl lor 14.
Anghelina, mama lui Dumitrașco; fiul ei vinde o parte din s. Drăguşeni 515, 516, 533.
Anghelina; nepoții ei vând un loc de la Soveja 535, 450, 545.
Anghelina, sora lui Toader Telea și a lui Neniul; a vândut împreună cu frații ei o parte din s. Țibănești 323.
Anghelina, soția lui Petre Teliur; vinde împreună cu soțul și copiii lor un vad de moară în Gârla Putnei 88.
Anghelina, țigancă, fiica Mierlei și sora Arvasiei; aflată în stăpânirea lui Pătrașco Ciogolea 322.
Anghelina, v. și **Irina** ~.
Angheluşa, fiica lui Moldovanul și a Sândzanei, fina Grozavei Ghiorghiasa; vinde împreună cu părinții ei un loc de casă lui Hristodor jitnicer 311.
Anghiloaie, v. **Odochia** ~.
Anica Brăioaie, sora lui Toader Hățag și a lui Crâste Hățag 495.
Anisăe, martoră la vânzarea unei părți din s. Alecsești 191.
Anisia, fiica lui Gherman și a Catrinei, sora lui Crăciun și mama lui Dămian; fratele și fiul ei vând o parte din s. Cogești 347.
Anisiia (Annesiia), fiica lui Gherghiță din Bodești, sora lui Ionașco, Gavril, Vasilie, Savin, a lui Gligorcea Gherghiță și a Măricăi; vinde împreună cu frații săi părți din s. Bodești și Dănceşti 320, 345.
Aniţa, fiica lui Deli Iani, soția lui Vasilie din Huși; vinde împreună cu soțul și fiii ei niște țigani 240, 534.

www.dacoromanica.ro

Aniţa, fiica lui Gavril Bantăş şi soţia lui Dumitraşco; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Călineşti 322.

Aniţa, fiica lui Gligorie Mustea, soţia lui Chiriiac; participă la împărţirea moşiilor lui Petrea Ungurul, primind părţi din s. Slobozeni, Plotuneşti, Hoceşti, Criveşti şi Răvăcani 225, 315.

Aniţa, fiica lui Iuraşco Drace, soţia lui Căzacul şi sora lui Cârste Drace; vinde împreună cu soţul şi cu fratele ei o parte din s. Pilipce 27.

Aniţa, fiica lui Giurgea paharnic şi soţia lui Voico, nepoata Agafiei Şoina; a vândut o parte din s. Drăguşeni 497.

Aniţa, fiica lui Irimia hotnog; are moşie de baştină în s. Cotiujănii Mari II.

Aniţa, fiica Todoscăi, sora Nastasiei şi a lui Arsănie; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Aniţa, fiica lui Vasile Albotă şi sora Antimiei; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Sălişcani 123.

Aniţa, fiica lui Voruntar <Prăjescul> şi a Solomiei, soţia lui Toma <Cantacuzino>, sora Lupei şi a lui Savin; primeşte împreună cu soţul ei mărturie pentru stăpânirea moşiilor ce i-au revenit după împărţire 374.

Aniţa Botezoaie, sora Nastasiei Bergoaie; martoră la o danie din s. Corni şi Mereşti 498.

Anna, fiica lui Copăceanul din Ţigăneşti; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţigăneşti 356.

Anna, fiica lui Larion din Răteşti, sora lui Ionaşco, a lui Gheorghiţă, a Alexandrei şi a Todoscăi; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Unguraşi 414.

Anna, fiica lui Rugaş; urmaşii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Anna, fiica Tudorei Mărăţinesei, mama lui Ştefan şi a lui Andreica; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Anniţa, fiica lui Dumitraşco Solomonescu, nepoata lui Toader cel bătrân diac; primeşte întărire pentru jumătate din s. Verteporoh 298.

Anniţa, fiica Mariei stolniceasa şi soţia lui Pătraşco postelnic 147.

Anniţa, mama popii Isac şi a lui Toader, soacra preutesei Ileana; urmaşii ei vând o parte din s. Mărişeşti 250.

Anniţa, v. şi **Aniţa**.

Antăleşti*, sat; <lângă s. Spătăreşti, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; poruncă pentru alegerea părţii din s. Onceşti stăpânită de Zadul din ~ 145.

Antemia, fiica lui Moisâi, sora popii Ionaşcu din Ţibăneşti, a lui Grigorie, a Dochiei şi a Nastasâiei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţibăneşti 323.

Antemia, ţigancă, mama lui Ion; aflată în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Antemia Turetcoaie, fiica Solomiei, soţia lui Dumitraşco Turiatcă, nepoata Măgdălinei şi strănepoata lui Stănilă; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Beserecani, Şcleşeu, Turiiatca, Stăneşti, Năhoreni, Culiceni şi Sănăuţi 117; primeşte întărire pentru stăpânirea moşiilor rămase de la înaintaşii ei 393; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Antemiia, fiica lui Croici şi sora lui Vasilie; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Cogeşti 348.

Antemiia, fiica Nastasiiei Ştefăneasa, sora lui Nacul; vinde împreună cu mama şi fratele ei un loc de casă <din Iaşi> lui Culai zugrav 210.

Antimia, bunica Tudoscăi Guţoaie; nepoata ei vinde părţi din s. Vepreuca şi Silişteni 395.

Antimia, fiica lui Vasile Albotă şi sora Aniţei; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Sălişcani lui Solomon Bârlădeanul 123.

Antimia Cristieneasa, mama lui Ionaşcu Cârstian, a lui Dumitraşcu Cârstian, a Mariei şi a Măricuţei; copiii ei îşi împart moşiile 2.

Antimiia, fiica lui Văscănel din Săpoteni, mama lui Gheorghiţă, a lui Mierăuţă, a

www.dacoromanica.ro

Soltanei şi Acsanei; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Bumboteşti 352.
Antiohie (Antohie) **Costachi**, fiul lui Costache sulger; martor la o vânzare din s. Verşeni 259, 499; iscălitură 259, 499.
Antiohie, v. şi **Antohie**.
Antoca, v. **Andoca**.
Antochia (Antosia), fiica lui Giurgea şi sora Mariei; vinde împreună cu sora ei părţi din s. Gligoreşti 527, 531.
Anton din Jedeşa, martor la o vânzare din s. Bârgăoani 550.
Anton, diac din Tecuci; scrie act 269.
Anton, popă din Băşcani; martor la o vânzare din Forosna 76, 77.
Anton, tatăl lui Iosip şi fratele lui Tomşa; fiul lui ~ vinde o parte din s. Ţigăneşti 358.
Anton vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 454.
Anton Başotă, unchiul Todoscăi; nepoata lui ~ vinde părţile sale din s. Bodeşti şi Dănceşti 281, 289, 290.
Anton Fâia vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 454, 537.
Antonia, ţigancă, soţia lui Toader; vândută împreună cu soţul şi copiii ei lui Eremia Cârstian 193, 531.
Antosia, v. **Antochia**.
Anuşca, mama lui Drăgan; fiul său a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni 516, 533.
Anuşca, mama lui Gheorghie Păturnichi, a lui Mirăuţă şi a Maricuţei; fiii ei vând părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti 219, 229, 231, 514, 515, 516, 533.
Apostol se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şoldeşti 227.
Apostol, fiul lui Isăilă, fratele Irinei şi al Armancei; a vândut împreună cu surorile sale părţi din s. Buciumi 558.
Apostol, pârcălab de Orhei; hotarnic în s. Isacova 69.
Apostol, sulger; cumpără o parte dintr-un s. pentru o iapă şi 20 de oi cu miei 194; martor la vânzarea unor părţi din s. Glodeni şi Păniceşti 398, 555; iscălitură 398, 555; sigiliu 398.
Apostol, vornic; cumpără părţi din s. Braviceni 268, 335.
Apostol Agorios, martor la vânzarea unei case din Iaşi 435; iscăleşte greceşte 435.
Apostol Cehan, ginerele lui <Ionaşco> Bolea; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Prigorceni 173.
Apostol Vrabie (Vrabii) vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451, 535.
Aramă din Hreasca primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Onceşti 145.
Arapul, v. **<Gheorghie> ~, Gligoraş ~, Ilie ~**.
Arăpoaie se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Zbiereşti 548.
Arbănaşul, v. **Mihai ~**.
Arbure, v. **<Luca> ~**.
Arcadie, fiul lui Sava din Dămineşti; martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73.
Arhip din Prăjeşti se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şufrăceşti 110.
Arhip, v. şi **Iordachi ~**.
Arile, în formula blestemului 83, 267, 433, 475.
Arimii Crăstiian, v. **Irimia Cârstian**.
Arimiica, nepotul lui Bălan Hulpe; vinde o parte din s. Greci 297.
Arion, fiul lui Bade; martor la vânzarea unui ţigan 304.
Armanca, fiica lui Isăilă, sora Irinei şi a lui Apostol; a vândut împreună cu fraţii ei părţi din s. Buciumi 558.
Armanca; partea ei din s. Popeşti 503.
Armanca, soţia lui Istratie, nora lui Toader şi cumnata lui Pătraşcu cămăraş; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Soveja 270.
Armăşani (Armăşeşti), sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <s. Armăşeni, c. Băceşti, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Lungu fost armaş 323.
Armăşeşti, v. **Armăşani**.
Aron <Tiranul>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; a dăruit lui Buciumaş, fost vornic, nişte ţigani 390; acte de la ~ 430.
Arpentie din Petrileşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.
Arpentie a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

www.dacoromanica.ro

Arsănie (Arseniie), călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397
Arsănie, fiul Todoscăi, fratele Nastasiei şi al Aniţei; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.
Arsănie, fratele lui Cârstea; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea seliştii Bărboşi 56.
Arsenie dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.
Arsenie din Hreasca, martor la cercetarea unei pricini 143; iscălitură 143.
Arsenie din Oniceni, martor la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.
Arsenie, împreună cu rudele sale, se judecă cu Gheorghe Dimuţă pentru stăpânirea unor părţi din s. Şendreni 206.
Arsenie, vecin din s. Todircşti 160.
Arsenie Dobrenchi, martor 272; iscălitură 272.
Arsenie <Nebojatco>, fost logofăt, tatăl lui Gheorghiţă Arsenie 358, 366, 367, 521; zapis de mărturie de la ~ 390.
Arsenie, v. şi **Gheorghiţă ~**.
Arseniic, v. **Arsănie**.
Arsură, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Arvasia din Negoeşti; urmaşii ei vând o parte din s. Mărişeşti 250.
Arvasia, ţigancă, fiica Mierlei şi sora Anghelinei; întărită lui Pătraşco Ciogolea 322.
Arvat, tatăl lui Avram; fiul lui ~ vinde un loc de la Soveja 450, 535, 545.
Arventii, popă din Berteşti; a dat mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Coteşti 474.
Athanasie, eclesiarhul m-rii Putna (sec. al XVIII-lea); traduce act 326.
Athos, v. **Muntele ~**.
Audrei, fiul slugii din Coteşti 474.
Augnel cel bătrân din Rângeşti, martor în s. Coteşti 474.
Avereşti, sat, ţ. Roman; <s. Stejarul, c. Ion Creangă, j. Neamţ>; act de la Vasile Lupu pentru s. ~ 164.
Avraam din Lucăceni, martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424.
Avram din Grozeşti, martor la hotărnicirea dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.
Avram, călugăr la m-rea Vizantia 420.
Avram, fiul lui Arvat; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja 450, 535, 545.
Avram, fiul lui Başu din Grozeşti, fratele lui Vasilie şi al Tudorei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Giurcani 45.
Avram, tatăl lui Cârste 478.
Avram, tatăl lui Petrca; fiul său vinde lui Isar o jumătate din s. Năneşti 560.
Avram, tatăl lui Ştefan şi al lui Toader Oatul; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Mărmureni 135.
Avram; curătura lui ~ în hotarul m-rii Bistriţa 524.
Avram, v. **Isac ~**.
Avrămia, fiica lui Vulpaş, sora lui Vasile Vulpaş şi a Gaftonei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Gligoreşti 532.
Axana, fiica Maricăi; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Mandicăuţi 505, 506.
Axana, mama lui Gligorcea 426.
Axana, sora lui Lupaşco Bucium 46.
Axânte, v. **Axinte**.
Axinia, fiica lui Broştoc şi soţia lui Andrei; se judecă cu călugării de la m-rea Pângăraţi 420.
Axinia, mama lui Blaga, a lui Nistor şi a Ilisaftei; a vândut împreună cu fiii ei o secătură 531.
Axinte (Axânte), uricar; traduce act (sec. al XVIII-lea).

B

B...can din Mărmureni; martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Baba, ţigancă; aflată în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.
Baba Grecul, martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.
Babicea*, sat; <lângă Slobozia, c. Bâra, j. Neamţ> poienile de la ~ cumpărate de Neniul vornic 199.
Bâc, râu; <afluent al Nistrului la Gura Bâcului, r. Chişinău, R. Moldova>; sate pe ~ 4, 284.
Baca, fratele lui Iane 305.

www.dacoromanica.ro

Bacău, târg; <m. ~, j. ~>; acte scrise în ~ 291.
Bacău, ţinut; sate din ~ 45, 49, 90, 238, 501.
Bacea, tatăl lui Căprian; fiul său a vândut o parte din s. Văcăreşti 531.
Bâcioteiu, v. **Vasilie** ~.
Baciul, tatăl lui Gligorie, al Măgdălinei şi al Dochiei; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Gligoreşti 532.
Baciul; partea lui ~ din s. Soveja 197, 535.
Bacoş, v. **Procopie** ~.
Badea, căpitan de Comani; fratele lui Stroe postelnic 417.
Badiul, v. **Andronic** ~, **Dumitraşco** ~.
Badul, v. şi **Badiul** ~.
Bahlui, râu; <afluent al Jijiei, lângă Chipereşti, c. Ţuţora, j. Iaşi>; sate pe ~ 346. 347. 348; târg pe ~ 322.
Bahluieţ, pârâu; <afluent al Bahluiului la Podu Iloaiei, c. ~, j. Iaşi>; sate pe ~ 404.
Bahnaşul, v. **Epifanie** ~.
Bahnă, v. **Ion** ~.
Bahrin, v. **Ionaşco** ~.
Baia, fiica lui Petre Teliur şi a Anghelinei, sora lui Gheorghe a Floricăi; vinde împreună cu părinţii şi fraţii ei un vad de moară în Gârla Putnei 88.
Baicul, iuzbaşă, fratele lui Gavril şi al lui Miron; martor 8; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Crăeşti şi Cruciul 520.
Baicul; partea lui ~ din viile de pe dealul de la Clipiceşti 545.
Balan (Bălan), comis; cumpără o parte din s. Săgireni 67; cumpără părţi din s. Forosna 76, 77; trimis să cerceteze o pricină pentru stăpânirea s. Şirăuţi şi a unui iaz din hotarul s. Cârstineşti 169; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Sângereni 292, 293; cumpără părţi din s. Şăndreni 421, 423;
~ pârcălab de Hotin; dă mărturie, martor în Sfat 46, 496.
Balan din Lozeni, fiul lui Ostahie; martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.
Balaş; via lui ~ de la Cotnari 29.
Balde, v. **Stanciul** ~.
Balica din Necoreştii de Sus; via lui ~ în hotar 491; a dat în schimb o parte din s. Buciumi 558.
Balica din Tâlhăreşti, martor la o danie din s. Iurghiceni 43.
Balica vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450, 535, 545.
Balica, v. şi **Isac** ~.
Balineşti, pe Cneajea, ţ. Covurlui; <s., c.s. Bereştii-Meria, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Constantin Ţopa de la Palaghiia 542.
Balosineşti*, sat; <lângă Secăreşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite Costandei 66.
Balş, v. **Andreica** ~, **Bejan** ~,**Theodor** ~,**Văsilu** ~.
Balşe cel bătrân, răstrăbunicul Odochiei; urmaşa lui ~ vinde lui Iorga postelnic parte din s. Drăguşeni 274, 514, 515, 516, 533.
Balşe, v. **Balş**.
Balta Porcului, baltă pe râul Suceava; stăpânită de Lupul din Tudora 114.
Bancovicilor, vale; în hotarul s. Fauri 30.
Bandur, v. **Iachim** ~, **Ionaşco** ~.
Banici (Banin) vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 451, 535.
Banin, v. **Banici**.
Bantăş, căpitan; martor la o vânzare din s. Belceşti 291.
Bantăş, fratele lui Costantin Bantăş şi tatăl lui Pricopie; fiul lui ~ vinde un loc de prisacă în Câmpul lui Dragoş 49.
Bantăş, v. **Costantin** ~, **Gavril** ~, **<Nicoară>** ~.
Bantăşi, v. şi **Bantăş**.
Banu, v. **Biserica** ~.
Banul, v. **Vasilie** ~.
Baranca, poiană în hotarul s. Hudeşti 322.
Barboschi, v. **Barbovschi**.
Barbovschi a vândut lui Costantin Stârce o parte din s. Briceni 443.
Barbovschi, v. şi **Costea** ~, **Dumitru** ~, **Neculai, Păntelei**.
Barbul, croitor; martor la vânzarea unei case din Iaşi 435.
Barbul <Poenaru>, mare ban din Ţara Românească; dă mărturie, martor 257; fost mare ban, dă mărturie, martor 557.

www.dacoromanica.ro

Barbul Brădescul, mare stolnic din Ţara Românească; dă mărturie, martor 270, 384, 385; iscălitură 384.
Barnovschi cel bătrân; urmaşii lui ~ vând scliştea Ilişeni lui Gavrilaş Mateiaş 46.
Barnovschi, v. şi **Miron** ~.
Basarab, v. **Matei** ~.
Basarabu, v. **Basarab**.
Başcani*, sat; <probabil lângă Forosna, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi, Ucraina>; părţi din ~ schimbate cu părţi din s. Forosna 79.
Başeu, râu; sate pe ~ 322.
Başotă cel bătrân, tatăl lui Anton Başotă, străbunicul Todoscăi 289, 290.
Başotă, v. şi **Anton** ~, **Gheorghie** ~, **Pătraşco** ~, <**Toader**> ~.
Başul din Grozeşti; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Giurcani 45.
Batin, v. **Dumitraşco** ~, **Saia** ~.
Batişte, v. **Nistor** ~.
Batysta, v. **Batişte**.
Bazga, v. **Toader** ~.
Băbiceni, sat; <s. ~, c. Durneşti, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 382.
Băcea, soţul Măriicăi; soţia şi fiii lui ~ vând părţi din s. Duşeşti lui Iordachi mare vistiernic 93.
Băcea, v. şi **Nechifor** ~.
Băceşti, sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <s. ~, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ stăpânite de Dorofteia Andoniasa şi fiului acesteia 135.
Băciotii, v. Vasile ~.
Bădaşco din Cunice, fost pârcălab; martor la o vânzare din s. Vascăuţi 68.
Bădărău, v. **Toader** ~.
Bădeşti, sat, <ţ. Suceava; Boteşti, c. ~, j. Neamţ>; strănepoţii lui Blendea din ~ vând o parte din s. Verşeni 366, 367; fiii Lelei din Mihăeşti au răscumpărat de la Toma <Cantacuzino> o parte din s. ~ 341.
Bădluae; urmaşii ei se judecă pentru stăpânirea seliştii Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.
Bădiuleşti, familie; se judecă cu Gligoraş din Rădăuţi pentru stăpânirea s. Rădăuţi 439.
Bădoşcă, fiul lui Gherasim; zapis de la ~ 541.
Bădroşeni, sat, ţ. Hotin; <probabil Bădragii Vechi, c. Brânzeni, r. Edineţ, R. Moldova>; poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul fost pârcălab 109.
Băesanul, v. **Irimiia** ~.
Băgău din Cioltani, tatăl lui Ţigănaş; fiul lui ~ vinde o parte din s. Cudreşti 404.
Băhne; top. în hotarul s. Fauri, stăpânit de m-rea Tazlău I.
Băican, v. **Ştefan** ~.
Băiceni, sat, ţ. Hârlău; <s. ~, c.s. Curteşti, j. Botoşani>; părţi din s. ~ dăruite lui Gligorie vornic de Botoşani 243, 244, 502, 544.
Băisan, v. **Băisanul**.
Băisăneasa, v. **Varvara** ~.
Băişeşti, sat; <s. ~, c. Cornul Luncii, j. Suceava>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Dumitraşcu Cârstian 2.
Bălan, diacon din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Bălan, fiul Catrinei din Greci; vinde lui Dumitraşco Gheuca partea sa din s. Greci 297; vinde o parte din s. Năneşti lui Isar jitnicer 561.
Bălan, fiul lui Andrei; vinde o parte din s. Soveja 450. 535. 545.
Bălan, fratele lui Lozea; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.
Bălan, fratele lui Vasili Horni; fratele lui ~ vinde o parte din s. Olişăşti 122.
Bălan, v. şi **Balan**.
Bălan Hulpe, moşul lui Arimiica; vinde împreună cu nepotul său o parte din s. Greci 297.
Bălăceni, sat, ţ. Suceava; <Bălăceana, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava >; parte din ~ întărită Antemiiei Turetcoaie după judecată 392.
Bălăneasa, vara lui Neculai Barbovschi; a vândut fără ştirea vărului ei o parte din s. Zeleneni 494.
Bălhăceanu, v. **Ştefan** ~.

www.dacoromanica.ro

Bălileşti, sat; <s. ~, c. Grămeşti, j. Suceava>; parte din ~ dăruită de Isac lui Tăutul fost logofăt pentru a-i face pomenire după moarte 222.

Bălmojel din Dolniceni, bunicul Gaftonei; nepoata lui ~ vinde o parte din s. Dolniceni 381, 413.

Băloşeni* (Boloşăni), sat pe Volovăţ şi Bodeasa, ţ. Dorohoi; <lângă s. Coţuşca, c. Coţuşca, j. Botoşani>; părţi din ~ stăpânite de Păntelei Barbovschi şi de soţia acestuia 31; parte din ~ dăruită lui Pătrăşcan <Tăutul> 222; act pentru ~ 302.

Băloşeşti, sat, <ţ. Neamţ; Băluşeşti, c. Girov, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco şi fraţilor acestuia 363.

Băloşeşti, sat, ţ. Vaslui; <s. Voineşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Iorga, mare spătar 11.

Băltag, v. **Ionaşco ~**.

Bălteni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <s. ~, c. Probota, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Isar jitnicer 383, 447.

Bălţatul, v. **Toader ~**.

Bălţaţi, pârâu; obârşia ~ în hotarul târgului Huşi 276.

Bălţaţi, sat; <s. ~, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.

Băluşca, mama Irinei şi a Drăguţei; fiicele ei vând părţi din s. Gligoreşti lui Irimia Cârstian 528, 531.

Băluşca, soţia lui Dumitraşcu, mama lui Toma; vinde împreună cu soţul şi fiul ei o vie din dealul Clipiceştilor 535.

Băluţa, fiica Tudorei Cioplicoaie, nepoata lui Căpotici cel bătrân; a vândut lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Iadinţi 322.

Băluţa, soţia lui Horceag şi fiica popii Nistor 23.

Bănila, sat, <ţ. Suceava; azi în Ucraina, Baniliv Pidghernii, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din s. Cucir 373.

Bărbânţă din Crăeşti dă mărturie pentru vânzarea unei vii din s. Crăeşti 520.

Bărbeşti, sat; <azi în Ucraina; r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; urmaşii lui Romaşco din ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Bărboşi*, sat; <ţ. Cârligătura; lângă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; Ştefan Moimăscul se judecă pentru stăpânirea s. ~ 56.

Bărbovschi, v. **Barbovschi**.

Bărgău, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Bărhiaci*, sat; <Gura Berheciului, fostă moşie în zona s. Gara Berheci, j. Galaţi>; fiul lui Ghiorma din ~, martor la vânzarea unui ţigan 417.

Bărnaşeuca, sat, <ţ. Hotin; s. Bârnova, c. Bârnova, r. Ocniţa, R. Moldova>; s-a numit Cusareul, întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Bărnoschi, v. **Barnovschi**.

Bărzăeşti*, sat; <lângă Lungeşti, c. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; jumătate din ~ revine lui Simion Jora şi lui Gligoraşco în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Băscăceni, sat; greşit ţ. Hotin, <ţ. Dorohoi; Boscoteni, contopit cu Romăneşti, c. ~, j. Botoşani>; în stăpânirea Măricuţei şi a lui Vasilie Brăescul 2, 3.

Băsul, v. **Petre ~**.

Băşca, nora lui Gavril Purcel; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Perăşeni 314.

Băşcani* (Băcşani), sat; <azi în Ucraina, probabil lângă Forostna, c. Forostna, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; martori din ~ 76, 77; partea lui Vurlinschi din ~ schimbată cu o parte din Forosna a lui Vasilie Cornescul 77.

Băşeni, sat; <ţ. Iaşi; s. Mihail Kogălniceanu, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; martori din ~ 22, 91; popă din ~ 91.

Bătineşti*, sat; <ţ Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Şoldeşti 189; martori din ~ la vânzarea unei vii din s. Străoani 384; martori din ~ la vânzarea unor pământuri din Dealul Verzei 385; Pătraşco diac din ~, martor la o vânzare din Gligoreşti 528, 529, 532;

www.dacoromanica.ro

judecată pentru hotare între moşia ~ şi moşiile Ţăgăneşti, Modruzopăţăşti şi Ifeşti (sec. al XIX-lea) 402; popă din ~ 270; fiul popii din ~ a vândut o parte din s. Şendreşti 532.

Bătrâneşti, sat; <s. ~, c. Icuşeşti, j. Neamţ>; casele lui Măteiaş din ~ au ars 126.

Bățul, v. **Cârstea** ~.

Băzarca, v. **Pavăl** ~.

Bădiviul, v. **Bidiviul**.

Bâlcani, sat pe Tazlău, ţ. Bacău; <Balcani, c. ~, j. Bacău>; judecată pentru s. ~ între călugării de la Tazlău cu Necoară 90.

Bâlco, v. **Bâlcoci**.

Bâlcoci, v. **Petru** ~.

Bârgăiani, sat, ţ. Suceava; <lângă Broşteni, c. Drăguşeni, j. Suceava>; parte din ~ vândută fiului lui Simion Capşe 550.

Bârgăoani, sat; <ţ. Neamţ; Bârgăoani, c. ~, j. Neamţ>; martori din ~ la o vânzare din s. Belceşti 291.

Bârlad, râu; <afluent al Dunării la Galaţi, astăzi afluent al Siretului la Liceşti, c. ~, j. Galaţi>; sate pe ~ 521, 559; mori pe ~ 50, 315, 559; în hotar 351.

Bârlad, târg; <m. ~, j. Vaslui>; şoltuz şi pârgari din ~ 491; vornici de ~ 103, 137, 138, 297, 299, 417; negustori din ~ 137, 297; târgoveţi din ~ 138, 267, 491; sigiliul târgul ~ 491.

Bârlad, ţinut; sate din ~ 559.

Bârlădean (Bârlădeanul, Bârledeanul, Bârlădian) **Drăguţul**, fiul lui Drăguţul, fost vornic; se judecă cu Ştefan Brate din Crucea de Jos pentru încălcarea unui loc de casă 182; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 270, 450, 535, 545; martor 304, 448, 449, 451, 453; iscălitură 453.

Bârlădeanca, ţigancă, fiica lui Ignat; vândută lui Dumitraşco Gheuca 343.

Bârlădeanca, ţigancă, fiica lui Vasilie şi a Măricăi; este vândută lui Neanca Breahnă 25.

Bârlădeanul, v. **Solomon** ~.

Bârlădeni, sat pe Prut, ţ. Lăpuşna; <s. ~, c. ~, r. Ocniţa, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Ştefan Pagul iuzbaş 65.

Bârlădian, v. **Bârlădean**.

Bârlăzel, pârâu; <cursul superior al Bârladuluui>; sate pe ~ 135, 313, 315, 323, 351, 356, 358, 377.

Bârledeanul, v. **Bârlădeanul**.

Bârleşti, sat; <înglobat în Hărmăneştii Vechi, c. Todireşti, j. Iaşi>; martori din ~ 43, 104.

Bârsan, vornic de poartă; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihăileşti 148; dă mărturie, martor 8, 140, 172, 286, 288, 314, 361, 378, 398, 520, 525, 551, 552, 555; iscălitură 140, 552, 555; sigiliu 140, 378.

Bâtcă, v. **Ion** ~.

Bâtco, v. **Petru** ~.

Bâtcovici, socrul lui Tudosie 491.

Beceşti, sat; <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; fiul lui Păntelei Barbovschi din ~ s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Giurgeşti 500.

Bechea din Bogdăneşti, martor 260.

Bechea din Săuceşti, tatăl lui Ion 260.

Bechiia, v. **Gavril** ~.

Beican, v. **Ştefan** ~.

Bejan din Purceleşti, martor hotarnic în s. Fiţingheşti 354.

Bejan, fiul Drăgălinei, fratele lui Gavril, al lui Costachi şi al lui Gligorie; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Şendreşti lui Eremia Cârstian 532.

Bejan, fiul lui Iosip, nepotul lui Cozma şi strănepotul lui Ţigan din Verşeşti; vinde lui Gligorcea o parte din s. Comani 422.

Bejan, fiul lui Ştefan, nepotul lui Isăilă şi fratele lui Toader, al Vasilcăi şi al Tudoriţei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco fost stolnic 558.

Bejan, fiul Măriei şi fratele lui Todosie; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 535, 545.

Bejan răscumpără împreună cu nepotul său, Ştefan, şi alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi soţia sa, Maria 40.

Bejan, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Bejan, v. şi **Gligoraşco** ~.

www.dacoromanica.ro

Bejan Ureche, soţul Irinei şi ginerele Soloncăi; fiii lui ~ vând s. Zubriceni 285, 287.
Bejan Balş a cumpărat de la m-rea Galata de Sus seliştea Măşcăteni 97, 99; martor 287, 433; iscălitură 433.
Bejeneasa, mama Ileanei; fiica ei vinde o casă în Târgul Vechi stolnicului Hristodor 305.
Belceşti*, sat, pe Valea Albă, <ţ. Neamţ, astăzi parte a s. Tupilaţi, c. ~, j. Neamţ>; jumătate din s. ~ vândută de Hilip lui Ionaşco Talpă 291; martor hotarnic din ~ în s. Davideni şi Strâmbi 418.
Beldiman, v. **Mihăilaş ~**.
Beleiu a vândut lui Gligorie Boben o parte din s. Dolniceni 411; stâlpul lui ~ din s. Dolniceni 412.
Beneşti*, sat; <lângă Blăgeşti, c. Blăgeşti, j. Vaslui>; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Coteşti 474.
Berchez, v. **Coman ~**.
Berciul, v. **Ştefan ~**.
Bereşti, sat, pe Jijia, ţ. Iaşi; <lângă s. Bosia, c. Bosia, j. Iaşi>; vândut lui Iordache <Cantacuzino> 303.
Bereşti, sat; <s. Bereştii-Tazlău, c. Bereştii-Tazlău, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.
Bereşti, sat; <probabil s. Bereşti-Meria, c.s. Bereşti-Meria, j. Galaţi>; mărturie pentru stăpânirea unei părţi din ~ de către Tofana 130.
Bergoe, v. **Nastasila ~**.
Berhecioae; partea ei din Pădureni revine lui Grigore Ureche în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.
Beribăz, v. **Vasilie ~**.
Bertea, martor la o vânzare din Grozeşti 49.
Bertea v. şi **Costantin ~**.
Berteşci, v. **Berteşti**.
Berteşti*, sat; <lângă s. Cârja, c. Murgeni, j. Vaslui>; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Coteşti 474.
Beserecani (Besărecani), m-re; <ţ. Neamţ; în s. Bisericani, c. Viişoara, j. Neamţ>; se judecă pentru încălcarea hotarului m-rii de pe Putna 353, 354, 355; martori de la ~ 157.
Beserecani, sat, ţ. Iaşi; <s. Bisericani, c. Cuhneşti, r. Glodeni, R. Moldova>; parte din ~ întărită Antemiiei Turetcoaie după judecată 117, 392.
Bichiul din Frunteşti, martor 25.
Bicul, v. **Petrea ~**.
Bidiviul, v. **Dumitru ~, Gligorie ~**.
Bihor, v. **Neculai ~**.
Bilaş; nepoţii lui ~ vând s. Puriceni şi Bereşti lui Iordache <Cantacuzino> 303.
Bilava, v. **Ionaşco ~**.
Bilăe, ţigan, bunicul lui Eftimie 15.
Bilăeşti, sat; <Ghelăeşti, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco şi fraţilor acestuia 363.
Bilăi, popă din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Bilăuţi, sat; <s. Beleuţi, r. Hotin, reg. Cernăuţi, Ucraina>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Forosna 76, 77; parte din ~ schimbată pentru o parte din s. Başcani 79.
Bilic; urmaşul lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Bilţoaia, v. **Candachia ~**.
Bilţu, v. **Samoilă ~, Toma ~**.
Biluşca, soţia lui Dumitru şi mama lui Toma; a vândut împreună cu soţul şi fiul ei o vie din s. Clipiceşti 545.
Biserica Banu, biserică din Iaşi; act aflat în arhiva de la ~ 133.
Biserica Episcopală „Sf. Apostoli", din Huşi; popă de la ~ 240.
Biserica lui Ştefan vodă, v. **Biserica Episcopală „Sf. Apostoli"**.
Bistricioara, pârâu; <afluent al Bicazului la or. Bicaz, j. Neamţ>; în hotarul unor locuri de la munte 45, 52.
Bistriţa, m-re, cu hramul Adormirea Maicii Domnului; <în s. ~, c. Viişoara, j. Neamţ>; primeşte scutiri de dări pentru ţigani 51; primeşte întăriere pentru stăpânirea s. Ilişeşti 108; se judecă cu

www.dacoromanica.ro

Tofăneasa Secheloaie pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 332, 387; călugării de la ~ au vândut lui Iordache <Cantacuzino> seliştea Mânjeşti şi o parte din s. Bungeşti 330, 365, 396, 397; primeşte întărire domnească pentru hotarul m-rii 524; sigiliul m-rii 365.

Bistriţa, râu; <afluent al Siretului>; sate pe ~ 157, I, V; în hotarul unor locuri de la munte 52, 524; vad la ~ 45.

Blaga s-a judecat cu Costantin şi Gavril pentru stăpânirea unei părţi din s. Găureni 522.

Blaga, fiul lui Păcurar, nepotul lui Danciu şi fratele lui Nistor; a vândut o secătură lui Eremia Crâstian 531; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Lăceşti 537.

Blăgeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; hotarul s. ~ hotărnicit dinspre s. Petreşti 71.

Blăjeri*, sat; <fost s., pe teritoriul s. Iveşti, j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unei case din s. Iveşti 546.

Blehan, v. **Ionaşco ~**.

Blendea, popă din Bădeşti, tatăl lui Filip Blendea; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Verşeni 47, 259, 366, 367.

Blendea, v. şi **Filip ~**.

Blendeasca; partea ~ din s. Verşeni este vândută lui Iordache <Cantacuzino> 316, 357, 360, 366, 367.

Blitniţa, pârâu; în hotarul s. Cerepcău 70.

Bobău, pârâu; iaz pe ~ în hotarul s. Bobeştii din Deal 322.

Bobâţă, ţigan, fiul lui Stan, fratele lui Slav, Faraon şi al Cătălinei; cumpărat de Eremia Cârstian de la Şeptilici hatman 531.

Boben, v. **Gligorie**.

Bobeştii din Deal* sat, pe Başeu; <ţ. Dorohoi; lângă Petricani şi or. Săveni, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Pătraşco Ciogolea 322.

Bobeştii din Vale*, sat, pe Başeu; <ţ. Dorohoi; lângă Petricani şi or. Săveni, j. Botoşani>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Bobletici, sat, ţ. Iaşi; <s. ~, c. Coşcodeni, r. Sângerei, R. Moldova>; în hotar cu Herceşti 23.

Bochia, v. **Ion ~**.

Bociuleşti* (Bociuleşte), sat; <fost s., în partea de N-V a s. Podoleni, j. Neamţ>; martor din ~ la o vânzare din s. Grozeşti 49; martor hotarnic din ~ în s. Petreşti şi Blăgeşti 71.

Bodeasa, pârâu, ţ. Dorohoi; sat pe ~ 222.

Bodeşti, sat, pe Cracău (greşit pe Bistriţa), ţ. Neamţ; <Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din s. Vârtop 5; părţi din ~ cumpărate de Toma Cantacuzino 219, 229, 231, 281, 289, 290, 320, 321, 345; parte din ~ vândută lui Varlam 440; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ între Gligorie Popoţea şi comisul Damaschin VI.

Bodeşti, sat; <s. ~, c. Vrâncioaia, j. Vrancea>; Florica din ~ vinde împreună cu părinţii ei un vad de moară în Gârla Putnei 88.

Bodeştii* lui Ciolpan, sat; <lângă or. Buhuşi, j. Bacău>; în hotar cu moşia m-rii Bistriţa 524.

Bodia (Bodea), sat; <fost s., la V. de s. Păuneşti, j. Vrancea>; Cozma de la ~ vinde o parte din s. Olişăşti 122.

Bogdan a vândut lui Vasilie Macri căpitan o falce de vie pe dealul Ciocârlia 287.

Bogdan, armean; a vândut lui Pătraşco Ciogolea o vie cu crame şi cu grădini pe Dealul Urşulea 322.

Bogdan; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Soveja 535, 545.

Bogdan vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450, 451, 535, 545.

Bogdan <Lăpuşneanul>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 65, 430.

Bogdan, v. şi **Gavril ~**, **Grigore ~**, **Ion ~**.

Bogdăneşti, familie; partea lor din s. Soveja 450, 535, 545.

Bogdăneşti, sat; <ţ. Roman; c. Traian, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din seliştea Dâmbeşti şi din s. Ciumăleşti 260.

Boghiul, socrul lui Dumitru; ginerele lui a vândut o parte din s. Pomârla 131.

Bogza, v. şi **<Drăghici> ~**, **Lupul ~**, **Visarion ~**.

Bogzeşti, sat; <c. Budăi, r. Teleneşti, R. Moldova>; nepotul lui Ghiarasim din ~ vinde o parte din s. Braviceni 268.

www.dacoromanica.ro

Bohotin, sat; <s. ~, c. Răducăneni, j. Iaşi>; un sătean din ~ s-a înscris la călăraşi 92.

Boian, sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, c ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~ întărită lui Tăbuci 102.

Boldescul din Giuleşti, tatăl lui Gavrilaş şi al lui Ştefan; fiii săi vând o jumătate din s. Juleşti lui Cozma Majă 519.

Boldescul, v. şi **Pătraşco ~**, **Toader ~**.

Boldur a vândut părţi din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31.

Boldur, tatăl Negritei; fiica lui ~ vinde o parte din s. Stăneşti 195.

Bolea, aprod, ginerele lui Ciomârtan; primeşte împuternicire domnească să-şi caute vecinii 153.

Bolea; stâlpul lui ~ din s. Dolniceni 413.

Bolea, v. şi <**Ionaşco**> ~.

Boleşti, familie; partea lor în s. Iepureni 361.

Boleşti, v. **Iepureni**, sat.

Borăşti* (Bărăşti), sat pe Horăiata; <ţ. Tutova; situat la S-E de s. Unţeşti, c. Bogdăneşti, j. Vaslui>; parte din s. ~ întărită lui Palade sulger 100.

Borăşti*, sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <lângă s. Dumeşti, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Iordache <Cantacuzino> 351, 376, 377.

Borceşti, sat; <probabil Borşeni, c. Războieni, j. Neamţ>; martor hotarnic din ~ în s. Negoeşti 418.

Borde din Şutuleşti, ginerele popii Nistor 23.

Borodaci; urmaşii lui ~ au stăpânit o parte din s. Popeni 132; s-a judecat cu Coste pentru o stăpânire din s. Cuzlău 390; nepotul lui ~, martor la împărţirea s. Rădăuţi 460.

Borodaci, v. şi **Grigoraşco ~**.

Boroucouţi, sat, ţ. Soroca; <Vărăncău, c. Vărăncău, r. Soroca, R. Moldova>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Borşea, v. **Vasilie ~**.

Borşiciu; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Bălteni 447.

Bosie, fiul lui Petru; martor la vânzarea unei părţi din s. Silişteni 338; a vândut lui Racoviţă Cehan o parte din s. Silişteni 339.

Bosie, popă; scrie un zapis de mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Bosie, v. şi **Vasilie ~**.

Bosnici, v. **Toader ~**.

Botăşeni, v. **Botoşani**.

Botedzoae, v. **Botezoaie**.

Botedzoaie din Giurgeşti se judecă pentru stăpânirea unor părţi de s. 143.

Botedzu, v. **Botez**.

Botez (Botedzu) din Suceava, tatăl lui Ursu Botez 47; martor la o vânzare din s. Verşeni 19.

Botez, v. şi **Ursu ~**.

Botezoaie, v. şi **Aniţa ~**.

Botici, fost vornic; fiii lui ~ vând un loc de la Soveja 450, 545, 535.

Botoşani (Botăşeni), târg; <m. ~, j. ~>; curte domnească de la ~ 244; vornic de ~ 176, 182, 242, 244, 300, 322; târgoveţi din ~ 412; ţârcovnic din ~ 430; act domnesc scris la ~ 182; sat din ocolul târgului 244.

Botoşani, ţinut; sate în ~ (sec. XIX) 416.

Boţ, v. **Ghiorghie ~**.

Boţolea, fiul Maricăi, nepotul lui Ion din Drăgeşti şi fratele lui Ion; vinde împreună cu mama şi cu fratele său o parte din s. Bodeşti 440.

Boţul, v. **Boţ**.

Boul, negustor; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Boul, tatăl lui Iliaş Boul 104, 358.

Boul, v. şi **Drăgan ~**, **Iliaş ~**, **Ştefan ~**, **Toader ~**.

Bozian, tatăl lui Ionaşco; fiul său a fost martor la o vânzare din s. Ciocârleşti 503.

Boziana, sora Dumitrei; a vândut lui <Ionaşco> Bolea o parte din s. Prigorceni 173.

Bozieştii de Sus*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Umbrăreşti, c. ~, j. Galaţi>; dăruit de domn lui Iorga vistiernic 50.

Brahă, v. **Nicoriţă ~**.

Brahnea, v. **Briahnă~**.

Bran, v. **Vasilie ~**.

Branişte, ţ. Covurlui; <s. ~, c. Braniştea, j. Galaţi>; aflat în stăpânirea Episcopiei de Roman 55; hotarul s. ~ a fost încălcat de Iacomi, fost pârcălab 446.

www.dacoromanica.ro

Brat, căpitan din Cotujani; martor la o vânzare din s. Vascăuţi 68.

Brat din Şerbinţi, martor la o vânzare din Săgireni 67.

Brata, mama lui Gava; fiul ei vinde o parte din s. Costiceni 428.

Brate, v. **Ştefan** ~.

Bratie, fratele Magdei; sora lui a vândut o parte din s. Şendreni 322.

Braviceni, sat, <ţ. Orhei; s. Bravicea, c. Bravicea, r. Călăraşi, R. Moldova>; părţi din ~ vândute lui Apostol vornic 268, 335.

Brăcăilă, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Brădescul, v. **Barbul** ~.

Brădeşti, sat, în Ţara Românească; Barbul Brădescul din ~ 385.

Brădiceşti, sat; <s. ~, c. Dolheşti, j. Iaşi>; judecată pentru o parte de loc din s. ~ 125, 152, 175, 294.

Brăescul, v. **Vasilie** ~.

Brăeşti, sat; <ţ. Hârlău; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; împărţit între Vasile Brăescu şi sora sa, Agafia 57.

Brăiasa, pârâu; iaz mare pe ~ în hotarul s. Brăceşti 57.

Brăiasca, v. **Măricuţa** ~.

Brăioai, v. **Anica** ~.

Brăişeşti*, sat pe Siret; <fost sat lângă s. Cozmeşti, c. Cozmeşti, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco, fost stolnic 558.

Brăneşti*, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ>; parte din ~ dată în schimbul unei părţi din s. Şofrăceşti 429.

Brătăşeni, sat, <ţ. Iaşi; s. Brătuşeni, c. Brătuşeni, r. Edineţ>; două părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Dumitru Buhuş 87.

Brăteanul, v. **Necula** ~, **Pătraşco** ~.

Brăteni (greşit Prăteni), sat; <s. ~, c. Dobârceni, j. Botoşani>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382, 412, 413.

Brătenul, v. **Brăteanul**.

Brătila, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Brâncovanu Drăguşel, mare pitar din Ţara Românească; dă mărturie, martor 306; iscălitură 306.

<Brâncoveanu>, v. **Preda** ~.

Brânduşa; nepoţii ei vând un loc de la Soveja 454, 537.

Brândzanul, v. **Ionaşco** ~.

Breahă, v. **Briahnă**.

Breaza, pârâu; în hotarul Muntelui Măgura, stăpânit de m-rea Homor 95.

Briahnă, v. **Nanea** ~.

Briceni (Briciani), sat, pe Vilia, ţ. Hotin; <or. ~, r. ~, R. Moldova>; parte din ~ cumpărată de Costantin Stârcea de la rudele sale 424; mărturie a vornicilor de poartă pentru cercctarea unei pricini pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 443.

Brobuşca, v. **Probota**.

Broşteni, sat, ţ. Suceava; <s. ~, c. Drăguşeni, j. Suceava>; judecată pentru încălcarea unei părţi din s. ~ 149; în hotar cu s. Bârgăiani 550.

Broşteni*, sat; <lângă s. Oţeleşti, c. Izvoru Berheciului, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Nanea Brahnea 364.

Broştoc cel bătrân, tatăl Axiniei 420.

Broştoc, v. şi **Ioan** ~, **Simion** ~.

Brusa, <oraş în Turcia>; Zamfir din ~ vinde o casă stolnicului Hristodor16.

Brusniţa, pârâu; <azi în Ucraina, r. Vaşcăuţi, reg. Cernăuţi >; moară pe ~ 7.

Brut, v. **Nacul** ~.

Bucceşti, sat; <s. ~, c. Iveşti, j. Galaţi>; părţi din ~ stăpânite de Ştefan Vasluian şi de fraţii săi 221.

Bucilescu, v. **Ionaşco** ~.

Bucioc din Hreasca; martor 86.

Bucioc, v. şi **Miron** ~.

Bucium, v. şi **<Condrea>** ~, **Lupaşco** ~, **Nechita** ~.

Buciumaş, fost vornic, tatăl Gaftei; fiica lui ~ a dăruit nişte ţigani primiţi de el de la Aron voievod 390.

Buciumaş, v. şi **Darie** ~.

Buciumeni*, sat; <fost s., la S-E de s. Dulceşti, j. Neamţ>; martori din ~ 86.

Buciumi*, sat, ţ. Tecuci; <lângă s. Ionăşeşti, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; părţi din ~

www.dacoromanica.ro

cumpărate de Dumitraşco, fost stolnic 558; Dumitraşco, stolnic din ~, se judecă cu m-rea Beserecani pentru locul unor mori de pe Putna 355.
Buciumoaia a vândut nişte ţigani 241, 534.
Buculeiu din Sipeni, martor în s. Coteşti 474.
Budai (Buda), popă din Tâlhăreşti, tatăl lui Ilie şi al lui Ionaşco; fiii lui sunt martori în s. Cherchijeni şi 246, 444.
Budăciţa; iazul ei de pe Horăiata este vândut de Vasăli Buta 344.
Budăescul, v. **Ion ~**.
Budeni, sat sau familie; <s. ~, c. Dolhasca, j. Suceava>; ispisoc pentru s. Drăguşeni găsit în sec. XVIII între zapisele ~ 336.
Budescul, v. **Budăescul**.
Budeşti*, sat; <fost s., la S. de or. Săveni, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382.
Budinţi, sat; <Budineţi, azi în Ucraina, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; martor din ~ 21.
Buftea, v. **Ioan ~**.
Buga, v. şi **Eremie ~**.
Bughean a vândut partea sa din s. Ţuţcani lui Pavăl şi lui Vasilie 511.
Buhăceni, sat, ţ. Hârlău; <s. ~, c. Truşeşti, j. Botoşani>; părţi din s. ~ întărite lui Ghica stolnic 253.
Buhăeşti, sat, ţ. Vaslui; <s. ~, c. Vultureşti, j. Vaslui>; parte din ~ dată de Oprea călugăr rudelor sale pentru pomenire 136.
Buhuceşti, v. **Buhuşeşti**.
Buhuş, v. **Costantin ~, Dumitru ~, Theodor ~**.
Buhuşeşti* (Buhuceşti), sat; <fost s., lângă s. Miron Costin, j. Neamţ>; judecată pentru încălcarea hotarului s. ~ stăpânit de Dumitru Buhuş 211; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.
<Buicescu>, v. **Diicul ~**.
Bujoranul; fiii lui se judecă cu Scărlet din Zorileni pentru încălcarea hotarului s. Bujorani 224.
Bulata* (Bolota), sat; <ţ. Soroca; lângă Zguriţa, c. Zguriţa, r. Drochia, R. Moldova>; martor din ~ în s. Solonceni 167.
Bumboteşti, sat, ţ. Iaşi; <s. Bumbăta, c. Bumbăta, r. Ungheni, R. Moldova>; parte din ~ stăpânită de Petriman 23; părţi din ~ aflate în stăpânirea lui Toderaşco <Ianovici> 352, 378.
Buna Vestire, hramul m-rii Vatoped 496.
Bundri, martor la vânzarea unui ţigan 417.
Buneni*, sat; <fost s., în partea de N-V a s. Dângeni, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382.
Bunești, v. **Bungești**, sat.
Bungeşti* (Bunești), sat, ţ. Neamţ; <fost s., la S-E de s. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; parte din ~ vândută de m-rea Bistriţa lui Iordache <Cantacuzino> 365; în hotar cu seliştea Mânjeşti 396, 397; parte din ~ vândută lui Iordache <Cantacuzino> 396, 397.
Bunucea, ţigan, fiul lui Eremia Furajie şi soţul Drăgaei; vândut împreună cu soţia şi copiii săi lui Eremia Cârstian 531.
Burduga, v. **Toder**.
Burdugan cel bătrân, din Cerepcău; martor 70.
Burduja, v. **Teodor ~**.
Burghele, v. **Mihăilă ~, Dumitraşco ~**.
Burgheli, v. **Burghele**.
Buric, v. **Obregii ~**.
Burlan; partea lui ~ a fost vândută 259.
Burnariu din Mânjeşti, tatăl lui Ionaşco 503.
Busca a vândut lui Vasilie Huhulea nişte ţigani 323.
Busca, fiica Măricăi, mama lui Nacu, a lui Ion şi a Măricăi; vinde împreună cu copiii ei o parte din s. Tăiseni 17.
Buscăteni, sat; <Boscotenii, s. ~, c. Frumuşica, j. Botoşani>; părţi din ~ împărţite între nepoţii lui Gavrilaş Mateiaş 416.
Buşmeiu, top. în hotarul locului de la munte stăpânit de Gheorghie <Coci> 45.
Buta, v. şi **Vasâlie ~**.
Buta, vornic de poartă; dă mărturie, martor 8, 140, 172, 217, 286, 288, 314, 361, 520, 525; iscălitură 140, 172, 314.
Buţcul, v. **Ioan ~, Vasile ~**.
Buţurca, popă din târgul Siret; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393.

www.dacoromanica.ro

Buţurca, tatăl Ioanei şi al Anghelinei; fiicele lui ~ vând o parte din s. Bălteni 447.

Buţurca Ruginǎ, fiul lui Rugină; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 450, 535, 545.

Buţurco, tatăl lui Costin, al Măricăi şi al Todoscăi; copiii lui vând o parte din s. Jorcăşeni 220.

Buzcă vindc împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 448.

Buzinchi, v. **Buzinschie**.

Buzinschie (Buzinchi), popă; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 451, 535.

Buzne, v. **Vasile ~**.

C

Calapod, v. **Gheorghe ~**.

Calcăş se judecă pentru vecini din s. Petia 86.

Câlcul, v. **Chirilă ~**.

Calihit, v. **Calivit**.

Calin; urmaşii lui ~ vând s. Puriceni şi Bereşti lui Iordache <Cantacuzino> 303.

Calistru, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397.

Calistru se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea seliştii Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.

Calivit (Calihit, Calvit), călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 397. 396.

Calmăş, pârâu; în hotarul s. Fauri al m-rii Tazlău I.

Calvit, v. **Calivit**.

Camenca, pârâu <în ţ. Soroca>; sate pe ~ 70, 322.

Câmpanul, v. **Vasilie ~**.

Câmpul lui Dragoş, <zonă între Bistriţa şi Tazlău, la nord şi la sud de Nechid, j. Neamţ>; sate în ~ 45, 49.

Câmpuri, sat; <ţ. Putna; Câmpuri, c. ~, j. Vrancea>; vornic din ~ martor la vânzarea unui loc de la Soveja 196.

Candachia din Pleşeşti, soacra lui Mihaiu, se judecă pentru stăpânirea unor părţi de s. 143.

Candachia, fiica lui Ion Vătăguţul şi a Tudorei, nepoata lui Toader Popăscul, sora lui Simion; vinde împreună cu mama şi fratele ei o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 318.

Candachia, mama lui Grigorie; fiul ei primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeşti 185.

Candachia, sora <?> lui Dumitraşco uricar; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.

Candachia, soţia lui Ursul pitar; a dat lui Ursu Ciocârlan un ţigan pentru pomenirea soţului şi a copiilor ei 140.

Candachia Bilţoaia, mama lui Toma Bilţu şi a lui Samoilă Bilţu; fiii ei dau o parte din s. Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429.

Canta, v. **Costandin ~, Iordachi ~**.

Cantacuzino, familie; condică a familiei ~ 185.

Cantacuzino, v. **Costandin ~, Iordache ~, Toma ~**.

Capşea, v. **Simion ~, Vasilie ~**.

Cara, v. **Dumitraşco ~**.

Carapcianul, v. **Gheorghie ~**.

Carapciu, sat; <azi în Ucraina, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; săteni din ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Carp, diac; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Borăşti 376.

Carpu, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Caşotă, v. **Ion ~**.

Catacozino, v. **Cantacuzino**.

Catargiul, v. **Gheorghie ~**.

Catrina din Greci, mama lui Bălan; fiul ei vinde o parte din s. Greci 297.

Catrina din Oideşti, mama lui Precop şi a Nastasiei; copiii ei vând un loc de casă şi jumătate din s. Bârgăiani 550.

Catrina, fiica lui Ion şi soţia lui Gligori Gancea; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Cerghişeni 444.

Catrina, mama lui Bălan; fiul său vinde o parte din s. Năneşti 561.

Catrina, soţia lui Andronic şi mama lui Dumitraşco uricar; a cumpărat

www.dacoromanica.ro

împreună cu soţul ei o parte din s. Borăşti 313.

Catrina, soţia lui Gherman, mama lui Crăciun şi a Anisiei, bunica lui Dămian; fiul şi nepotul ei vând o parte din s. Cogeşti 347.

Cazacul, tatăl Maricăi; fiica lui ~ vinde o parte din s. Giurgeşti 500.

Cazanoschi, martor la o danie din s. Fauri 30.

Căbiceşti*, sat; <fost. s., pe râul Crasna, lângă s. Buneşti, j. Vaslui>; martori hotarnici din ~ în s. Brădiceşti 125; act scris la ~ 125.

Căbuji, sat, <ţ. Suceava; inclus în c. Drăguşeni, j. Suceava>; judecată pentru încălcarea hotarului s. ~ 149; martori din ~ la o vânzare din Bârgăiani. 550.

Căcărădzeni*, sat; <ţ. Iaşi; lângă Leţcani, c. Dumeşti, j. Iaşi>; Paul, împreună cu rudele sale, primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 479; oameni din ~ au încălcat hotarele s. Cetereni 492.

Căinari, râu; <afluent al Răutului, la Gura Căinarului, c. Putileşti, r. Soroca, R. Moldova>; sate pe ~ 167; iazuri pe ~ 167; moară pe ~ 167.

Căldăruşe, v. **Ionaşco** ~.

Căldăruşoaie, mama lui Toader, a Anghelinei şi a Vasilcăi; vinde împreună cu copiii ei o parte din s. Cutujeni 28.

Călimăneşti, sat; <s. ~, c. Pufeşti, j. Vrancea>; săteni din ~ au vândut un loc din hotarul s. Stroeşti 531.

Călinescul, v. **Sava** ~.

Călineşti, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <s. ~, c. ~, r. Bălţi, R. Moldova>; parte din ~ stăpânită de Pătraşco Ciogolea 322.

Călineşti, sat; <probabil s. ~, c. Negri, j. Bacău>; slugă domnească din ~ scrie despre alegerea hotarelor s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418; slugă a marelui logofăt din ~ 419.

Călineşti, sat, ţ. Cenăuţi; <azi în Ucraina, r. Vaşcăuţi, reg. Cernăuţi>; împărţit între urmaşii Măricuţei Grămoaia 7; Dumitraşco din ~ cumpără o parte din Crasnaleuca 192; martor din ~ 192.

Călineşti*, sat, ţ. Putna; <fost s., la S de s. Năneşti, j. Vrancea>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ între Neculai Giuncă şi Tudose Dubău V.

Călineşti, seliştе; <azi în Ucraina, lângă Vaşcauţi, r. ~, reg. Cernăuţi>; ruşi veniţi din Ţara Leşească s-au aşezat la ~, stăpânită de Tăutul spătar 115.

Călmăţueşti*, sat <lângă Coropceni, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; sătenii din ~ se judecă cu Vasile Buzne pentru încălcarea hotarului Nuoreşti 212.

Călugăriţa, mătuşa popii Ilie din Dănceni, a lui Vasilie diacon şi a lui Frim; se judecă cu Tomiţă căpitan pentru stăpânirea unor părţi din Dănceni 181.

Cămârzan, v. **Ştefan** ~.

Căpăţână, v. **Grigorie** ~.

Căpoteşti*, sat, pe Stavnic, ţ. Vaslui; <înglobat în Şcheia, c. Şcheia, j. Iaşi>; judecată pentru părţi din ~ 543.

Căpoteşti*, sat; <lângă s. Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori hotarnici din ~ în s. Fiţingheşti 354.

Căpotici cel bătrân; nepoata lui ~ a vândut o parte din s. Iadinţi 322.

Căpotici, v. şi **Gavrilaş** ~.

Căprian (Căpriian), fiul lui Bacea, nepotul Ghindei; a vândut o parte din s. Văcăreşti 531.

Căpriian, v. **Căprian**.

Căprioară, v. **Dumitru** ~.

Cărăbăţu, v. **Dumitru** ~.

Cărăiman, v. **Vasilie** ~.

Cărătuşcă, v. **Grigori** ~.

Cărzac, v. **Mihailo** ~.

Căsilan, vecin; a fugit din s. Doljeşti 405.

Cătălina, ţigancă, fiica lui Stan; cumpărată de Irimia Cârstian 531.

Cătina, ţigancă, soţia lui Mănea, mama lui Leuştean, a lui Ştefan, a lui Ion, a Măricăi şi a Ştefanei; vândută împreună cu soţul şi copiii ei lui Matei Basarab voievod 306, 535, 531, 545.

Căţeleşti (Căţăleşti), sat; <pe Siret; azi s. Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din seliştea Dâmbeşti şi din s. Ciumăleşti 260.

www.dacoromanica.ro

Căuea, v. **Ion ~.**

Căuteşeşti* (Căuteşeni), sat, ţ. Roman; <desfiinţat şi înglobat în Poiana, c. Ilişeşti, j. Bacău>; o parte din ~ vândută 263; martori din ~ 73, 263.

Căuteşeşti*, sat; < înglobat în Poiana, c. Negri, j. Bacău>; act menţionat într-un izvod de documente al s. ~ 74.

Căzacul din Şăndreni a vândut lui Bălan comis o parte din s. Şăndreni 423.

Căzacul, băcal; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.

Căzacul, fost cămăraş; a vândut o parte din s. Vedzureşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Căzacul, cumnatul lui Gligoraşco; îi dă cumnatului său părţi din s. Fârţeneşti şi Strâmba 299.

Căzacul, dascăl din Bilăuţi, nepotul lui Orlinschi; martor la o vânzare din s. Forosna 76, 77; schimbă împreună cu rudele sale o parte din s. Forosna cu părţi din s. Başcani 79; iscălitură 76.

Căzacul; fiii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.

Căzacul, fiul lui Griga şi nepotul lui Sava; a vândut o parte din s. Şeleşeul de Sus 393.

Căzacul, fiul Maricăi, nepotul Tudoscăi şi fratele lui Gligorie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Cuzlău 478.

Căzacul, fiul Siei, nepotul lui Ilie Purece; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti 303.

Căzacul, martor în s. Brădiceşti 152.

Căzacul Petreceico, soţul Aniţei, ginerele lui Iuraşco Drace şi cumnatul lui Cârste Drace; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Pilipce 27; martor la o vânzare din s. Pilipce 21.

Căzacul Ponici, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

Căzăceşti, familie; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 242.

Câine, v. **Stan de ~.**

Cândeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Neamţ>; martor hotarnic din ~ în s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Cândeşti, sat; <înglobat în Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de Pană negustor 22, 91; martor din ~ 22.

Cârcu, v. **Necolai ~.**

Cârjă, v. **Ionaşco ~, Ivaşco ~.**

Cârjeu, v. **Cârjă.**

Cârlan, ţigan, tatăl lui Ursu şi al Drăgaiei 193, 304, 531.

Cârlibabul, pârâu; în hotarul m-rii Putna 52.

Cârligata (Cârligatele, Cârligaţi), pârâu; în hotarul unui loc de la Soveja 449, 535, 545.

Cârligatele, v. **Cârligata.**

Cârligaţi, v. **Cârligata.**

Cârligătura, ţinut; martor din ~ 16; pârcălabi de ~ 225; sate din ~ 208, 225, 254, 315, 346, 347, 348, 404.

Cârligi (Crăligi), <sat, ţ. Neamţ; c. Filipeşti, j. Bacău>; Andriian din ~ mărturiseşte pentru nişte bani daţi pentru un cal 5; parte din ~ vândută lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 179.

Cârligi*, sat; <probabil fost s., lângă s. Tălpigi, j. Galaţi>; vătav de ~ martor la o înţelegere pentru nişte mori de pe Putna 417.

Cârlişean, v. **Valea lui ~.**

Cârlişeana, pârâu; în hotarul s. Ilişeşti 108.

Cârste, fiul Ioancăi, nepotul lui Costea din Petriceni şi fratele lui Vidraşco; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Storojineţ 112.

Cârste, fiul lui Avram; martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Cârstea din Bârleşti, tatăl lui Andronic; fiul său a vândut părţi din s. Buciumi 558.

Cârste Chiosa, martor 244.

Cârste (Cârstia, Cristea) **Drace** (Dracea), fiul lui Iuraşco Drace, soţul Maricăi, fratele Aniţei, al lui Simion, al lui Vasilie şi cumnatul lui Căzacul; vinde împreună cu sora şi cumnatul său o parte din s. Pilipce 27; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Medvica 264, 266; martor la vânzarea unei părţi din s. Pilipce 21.

Cârste Hăţag, fratele lui Toader Hăţag şi al Anicăi Brăioai; martor hotarnic în s. Dragomireşti 495.

www.dacoromanica.ro

Cârstea, blănar; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.

Cârstea, croitor din Roman; martor 92.

Cârstea, fratele Izmărandei; cumpără o vie din Nicoreştii de Sus 491.

Cârstea, fratele lui Arsănie; se judecă pentru stăpânirea seliştii Bărboşi 56.

Cârstea, vătav; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Stogoreni 254; primeşte de la Miron din Iurghiceni un loc de casă şi un heleşteu 547.

Cârstea Băţul, tatăl lui Gavril şi al Măriei; fiul lui se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Stogoreni 254.

Cârsteşti, sat, în ţ. Iaşi; <s. ~, c. s. Holboca, j. Iaşi>; mărturie pentru alegerea hotarului s. ~ aflat în stăpânirea lui Dumitru Roşca dinspre s. Pipereşti şi Tomeşti 176.

Cârstian, fost pârcălab, soţul Drăgăi şi tatăl lui Irimia Cârstian 82, 178, 193; fiul şi soţia sa vând o parte din s. Olişăşti 122.

Cârstian, v. şi **Irimia ~**.

Cârstieneasa; un iaz al feciorilor ei a înecat un fânaţ al lui Savin şi Nacul pârcălab 85.

Cârstiian, fiul Măriei, nepotul lui Gavril; dă o parte din s. Fauri 30.

Cârstiian, logofăt; tatăl lui Dumitraşco Cârstiian 367.

Cârstiian Romăşcel, martor 320; iscălitură 320.

Cârstiian, v. **Dumitraşco ~**, **Ionaşco ~**.

Cârstiian, v. şi **Cârstian**.

Cârstina, bunica lui Ilea din Voicouţi; a stăpânit o parte din s. Şendreni 406.

Cârstina, fiica popii Simion, sora lui Nistor, soţia lui Mihăilă; a stăpânit o parte din s. Puţuteni 23.

Cârstina, mama Odochiiei, fiica lui Văscan; fiica ei a vândut lui Neniul vornic o parte din s. Petreşti 199.

Cârstineşti, sat; <azi în Ucraina; s. Cristineşti, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; judecată pentru un iaz din hotarul ~ între Nacul vornic şi Vartic 169.

Cârstoia, mama lui Ştefan 350.

Cehan, v. **Andrieş ~**, **Apostol ~**, **Costandin ~**, **Racoviţă ~**.

Celebiei, iaz; în hotarul s. Cerepcău 70.

Ccpcleuţi, sat; <ţ. Hotin; c. Hincăuţi, r. Ocniţa, R. Moldova>; parte din ~ dăruită lui Dumitraşco Solomonescul 298; martori din ~ 298.

Cercel, v. **Gavril ~**.

Cerche, v. **Ciurcă ~**.

Cerchejăni, v. **Cerghişeni**.

Cerchijeni, v. **Cerghişeni**.

Cercul; urmaşii lui ~ au vândut o parte din s. Mărmureni 135.

Cerepcău, v. **Cirepcău**.

Cereşnovăţ*, sat, ţ. Soroca; <lângă s. Stoicani, c. Stoicani, r. Soroca, R. Moldova>; a fost dăruit m-rii Golia 496.

Cerghişeni (Cerchejăni), sat, ţ. Hârlău; <s. ~, c. Suliţa, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Şaidir logofăt 246; parte din ~ vândută lui Gligori Gancea 444; schimb de ocini din s. ~ 549; martori din ~ 444, 549; zapis scris în ~ 549.

Cerjilă, v. **Dumitraşco ~**.

Cerlena*, sat; < azi în Ucranina; lângă Cerlena, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi >; martor din ~ 67, 79; hotărnicit de Toderaşco Vartic 399.

Cernăuţi, târg; <azi în Ucraina; or. ~, reg. ~>; târgoveţii din ~ s-au judecat pentru stăpânirea s. Dinesăuca cu Gavrilaş Mateiaş 46; diac din ~ 150.

Cernăuţi, ţinut; sate în ~ 7, 21, 27, 34, 46, 255, 379; selişte în ~ 322.

Cerneşti, sat; <s. ~, c. Todireni, j. Botoşani>; martor din ~ 433.

Cernu, sat; <s. ~, c. Podurile, j. Bacău>; părţi din ~ stăpânite de Ioan Buftei şi Rusu 237.

Cetcreni*, sat; <ţ. Cârligătura; lângă Hoiseşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; hotarul s. ~ încălcat de sătenii din Căcărăzdeni 492.

Chelsia, fiica lui Dumitru, fost şoltuz, şi a Maricuţei, sora lui Ionaşco, a lui Pavăl şi a lui Filip; mama ei dăruieşte părţi din s. Băiceni 244.

Chelsia, fiica Tetienei, sora Nastasiei, a Măricăi şi a lui Onofreiu, vara lui Gavrilaş Sculeş; împarte cu vărul ei părţi din s. Buscăteni 416.

www.dacoromanica.ro

Chelsiia (Chilsie), fiica lui Gorcea; a vândut Saftei Şoldăneasa părţi din s. Dolniceni 412, 413.

Cheşco, v. **Simion ~.**

Chiceră, v. **Petrea ~.**

Chicior din Dărmăneşti, hotarnic la selişte a Dănceni 180.

Chiciora Hostovului, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Chicoş, comis; primeşte două părţi din s. Ghicani 158; fost şetrar; martor 297; pârcălab de Tecuci; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru încălcarea hotarului s. Braniştea 446.

Chieciul, v. **Nacul.**

Childeşti*, sat, ţ. Vaslui; <fost s. pe pârâul Telejna, lângă s. Telejna, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; fiica Ilenei din ~ vinde un loc de casă 311.

Chilsie, v. **Chelsia.**

Chiosa, v. **Cârste ~.**

Chira, fiica lui Gavril Fătul, soţia lui Nechita Bucium; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Vladnic 525.

Chirana (Chiriana), mama popii Vasilie şi a lui Tudosie diac; fiii ei vând un loc de la Soveja 454; fiii ei vând o parte din s. Lăceşti 537.

Chireana, ţigancă, fiica lui lui Simion, sora lui Sava şi a lui Vasilie 240, 241, 534.

Chiriac, vameş; vinde părţi din s. Bărăşti 100.

Chiriana, v. **Chirana.**

Chirica, ban; autentifică acte în sec. al XIX-lea 146, 201, 425.

Chiriiac, soţul Aniţei, urmaş al lui Petrea Ungurul; împarte cu rudele sale moşiile rămase de la înaintaşul lor 225.

Chiril, diac; scrie act 151.

Chiril din Clipiceşti; martor la vânzarea unei vii 197.

Chiril, tatăl lui Dumitraşco 417.

Chirila din Botoşani, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Chirila din Răspopi, martor hotarnic la Brădiceşti 125.

Chirilă, fiul Lupei; a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Chirilă Călcul din Bălţaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.

Chiriţa, popă; martor IV.

Chiriţă Dumitrache <Paleologu>, fost postelnic, soţul Măricăi Chiriţoaie; a cumpărat părţi din <Holohoreni> în zilele lui Costantin Movilă 161; soţia lui ~ a vândut s. Holohoreni 301; soţia sa a dăruit s. Vasilcău m-rii Golia 496.

Chiriţă, dascăl slovenesc; copiază act la începutul sec. al XIX-lea 109.

Chiriţoaie, v. **Mărica ~.**

Chirvase vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 535, 545.

Chisar a vândut o parte din s. Vedzureşti 558.

Chişarău, v. **Stan ~.**

Chişcul, v. **Cheşco.**

Chiteşti, sat; <s. Unchiteşti, c. Cuhureştii de Sus, r. Camenca, R. Moldova>; zapisul vânzării unei părţi din s. Văscăuţi a fost scris la ~ 68.

Cicicani*, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, lângă Forosna, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul, fost pârcălab 109.

Cimbala, jupâneasă; urmaşa ei a vândut o parte din s. Dragsini 137.

Cioban, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Cioban, ţigan de la Crainici, bunicul lui Mihăilă 166.

Cioban vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451, 535.

Ciobotuşco; partea lui ~ din s. Borăşti 351.

Ciocârlan, v. **Ursu ~.**

Ciocârleşti (Ciocârlieşti), sat, ţ. Vaslui; <s. ~, c. Scânteia, j. Iaşi>; parte din ~ cumpărată de popa Ursu 503; martori din ~ 503.

Ciocârlie, v. **Ieremia ~.**

Ciocârlieşti, v. **Ciocârleşti.**

Ciociorlina; nepoţii săi au vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Ciogălea, v. **Ciogolea.**

Ciogole, v. **Ciogolea.**

Ciogolea, v. **Costantin ~, Miron ~, Pătraşco ~, Simion ~.**

www.dacoromanica.ro

Ciohodar, namesnic; martor 150.
Ciohoranul scrie acte 54.
Ciolan, v. **Ion ~**.
Ciolpan, v. **Dumitraşco ~**, **Pătraşco ~**.
Cioltani, sat; <ţ. Cârligătură; lângă Popeşti, j. Iaşi>; fiul lui Băgău din ~ vinde o parte din Cudreşti 404.
Ciomârtan din Căţeleşti, tatăl lui Ion; martor 260.
Ciomârtan, pârcălab de Soroca; dă mărturie pentru o răscumpărare din s. Solonceni 167.
Ciomârtan, socrul lui Bolea aprod 153.
Ciopată, v. **Vasilie ~**.
Ciople, fratele lui Mihălă şi al Maricăi; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Folteşti 213.
Cioplicoaie, v. **Tudora ~**.
Ciorcea, mama Nastasiei şi a Irinei; vinde împreună cu fiicele ei o parte din s. Vlăşineşti 54.
Cioreni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <probabil Cioreşti, c. Cioreşti, r. Nisporeni, R. Moldova>; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322.
Ciornea, v. **Dumitru ~**.
Ciornei, top. în hotarul s. Cerepcău 70.
Ciornohuz a vândut o parte din s. Turiatca 393.
Cioroiul, v. **Dămlian ~**.
Cipor din Cepeleuţi, martor 298.
Cirepcău (Cerepcău), sat pe Nistru, ţ. Soroca; <s. Ciripcău, c. Stoicani, r. Soroca, R. Moldova>; părţi din ~ vândute de Voico logofăt lui Iorga, mare postelnic 70; judecată pentru jumătate din s. ~ între Lupul Bogza şi Dumitraşco Fulger 523, 554.
Cireş, v. **Pepelea ~**.
Cirgolea; partea mamei lui ~ din s. Puţuteni 23.
Citnicăuţi*, sat; <azi în Ucraina, reg. Cernăuţi>; parte din ~ stăpânită de Efrim Hâjdeu 165.
Ciuceghia, fântână, în hotarul târgului Huşi 276.
Ciucul; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Cogeşti 348.
Ciudii, sat; <ţ. Suceava; azi în Ucraina, s. Ciudei, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; poruncă domnească pentru alegerea unor părţi din ~ 409.
Ciudin, v. **Dumitru ~**.
Ciuhur, pârâu; <afluent al Prutului la Costeşti, r. Râşcani, R. Moldova>; sat pe ~ 433.
Ciuluc, pârâu; sat pe ~ 23.
Ciumârna, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Ciuntu, v. **Pătraşco ~**.
Ciurcani, v. **Giurcani**.
Ciurcă, v. **Agapie ~**.
Ciurla, fiica lui Sava din Nistoreni, sora lui Andrei şi a Nastasiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Nistoreni 24.
Cleja Mare, pârâu, în hotarul s. Cleja 501.
Cleja Mică, pârâu, în hotarul s. Cleja 501.
Cleja, sat, ţ. Bacău; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; o parte din s. ~ cumpărată de Evloghie, episcop de Roman 501.
Clifaş, şoltuz de Huşi; martor la vânzarea unor ţigani 240.
Clincea, ţigan, bunicul lui Gavril, al Agafiei şi al Gogoaiei; nepoţii lui ~ sunt dăruiţi de Macri, fost căpitan, pentru pomenire 433.
Clineşti din Cudreşti, tatăl lui Pătraşco şi al lui Tofan; fiii lui ~ cumpără o parte din s. Cudreşti 404.
Clipiceşti, sat pe apa Putnei; <c. Ţifeşti, j. Vrancea>; Ursu Vartic vinde două pietre de moară din s. ~ lui Matei Basarab 535, 545; vie de pe dealul de la ~ vândută lui Matei Basarab voievod 545; martor din ~ 197.
Clocică, v. **Ion ~**.
Clocucina, sat, ţ. Hotin; <probabil s. Clocuşna, c. Clocuşna, r. Ocniţa, R. Moldova>; parte din s. ~ împărţită între Mihăilaş, Lupaşco Bucium şi Axana 46; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322.
Cneaja, pârâu; sate pe ~ 542.
Cniajnia, bunica lui Pavăl, a lui Neculai Mogâlde şi a lui Vasilie Cărăiman; nepoţii ei vând lui Ionaşco Rusul partea de dugheni din Iaşi rămase de la ea 33.
<Coci>, v. **Alexandru ~**, **Gavril ~**, **Gheorghe ~**.

www.dacoromanica.ro

Cociorvă, v. **Vasilie ~.**
Cociuba*, sat; <lângă Ruşi, c. Puieşti, j. Vaslui>; martori din ~ 299.
<Cocorăscu>, v. **Radul ~.**
Cocris, v. **Dumitraşco ~.**
Cogeşti, sat, pe Bahlui, ţ. Cârligătura; <Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Toma <Cantacuzino> 346, 347, 348.
Cohăreşti, sat; <s. Cuhurcşti. r. Camenca, R. Moldova>; martori din ~ la o vânzare din s. Vascăuţi 68; în hotar cu s. Voşca 496.
Coiliţă, tatăl lui Gavriil 70.
Colibiţa, top. în hotarul locului de la munte stăpânit de Gheorghe <Coci> 45.
Colivan, v. **Toder ~.**
Colobanţi*, sat, pe Miletin, ţ. Hârlău <lângă Prăjeni, c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ dăruită lui Iordache <Cantacuzino> 312.
Colţul Cornii, top. <s. ~, c. Grozeşti, j. Iaşi>; în hotarul unei prisăci dintre Prut şi Jijia 386.
Coman, fiul lui Tomca; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Coman Berchez, bunicul Odochiei; nepoata lui vinde lui Iorga postelnic parte din s. Drăguşeni 274, 516, 533.
Comani, sat; <s. Comanul, c. Sănduleni, j. Bacău>; căpitan de ~ 417; parte din ~ vândută lui Gligorcea 422.
Comăneşti*, sat; <lângă Suharău, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 274; sătean din ~ a dat o parte din s. Drăguşcni 336.
Comăreşti, sat, pe Siret, ţ. Suceava; <Comăneşti, c. Botoşana, j. Suceava>; parte din ~ răscumpărată de la Tăutul, fost logofăt 436.
Comândea, top. în hotarul târgului Huşi 276.
Comeşcscul, v. **Comişescul.**
Comişescul; nepotul său a dăruit m-rii Trei Ierarhi o parte din s. Vasileuţi 551, 552, 553.
Comonici a vândut părţi din s. Duşeşti lui Nistor 93.
Condratu din Clipiccşti; martor la vânzarea unei vii lui Matei Barasab voievod 197.
Condrea din Seliţte, martor 143, 498; iscălitură 143.
Condrea; partea lui din s. Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.
Condrea, tatăl lui Ionaşco şi al lui Gliguţa; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăncşti 430.
Condrea, zlătar; locul lui de pe Uliţa Strâmbă din Iaşi în hotar 435.
<Condrea> Bucium, fost vornic, bunicul lui Lupaşco Bucium 166.
Condrea Rugină, tatăl Solomiei; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Băiceni 502, 544.
Constantinopol, oraş; <or. Istanbul, Turcia>; diata lui Dumitraşco Iaralis întocmită la ~ 375.
Copăceanul din Ţigăneşti; fiii lui vând lui Iordache <Cantacuzino> o parte din s. Ţigăneşti 356.
Copăceşti, sat, <Urecheşti, c. ~, j. Bacău>; diac din ~ 170.
Corbul, v. **Ion ~.**
Corcodel din Hudeşti; scrie act 500; iscălitură 500.
Corcodel, soţul Măriiei, ginerele lui Gligorie; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Pogăneşti 269.
Cordăreni, sat, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; fiii lui Tăutul din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeni 431.
Cordon, sat; <Cordunul, c. s. ~, j. Neamţ>; dascăl din ~ 153.
Corlat, v. **Vasilie ~.**
Corlăteni, sat, <ţ. Dorohoi; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Vivorăni 403.
Corlătescul, v. **Corlat.**
Cornea din Tălhăreşti, martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.
Cornea, fost pivnicer, tatăl lui Gligorie Cornea; fiul lui face schimb de moşii cu Dumitraşco Buhuş 386.
Cornea; v. şi **Colţul ~, Gligorie ~.**
Cornescul, v. **Vasilie ~.**

www.dacoromanica.ro

Corneşti, sat sub Codru, ţ. Iaşi; <s. ~, c. ~, r. Ungheni, R. Moldova>; revine în partea Petrimăneştilor în urma împărţirii între rude 23.

Corni, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; Nastasiia Bergoe dă casele şi ocina sa din ~ fiului său, Miron 498.

Corni, sat; <s. ~, c. ~, j. Galaţi>; Nicoară din ~ dă zapis de mărturie precum că Savin a cumpărat o vie în s. Crăeşti de la Andruşco diac 520.

Corobciana, sat <s. Coropceni, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; s-a numit în trecut Nuoreştii de Jos 212.

Coroşuşco, v. **Corotuşcă**.

Corotuşcă, tatăl lui Gheorghie Corotuşcă 424.

Corotuşcă, v. şi **Gheorghie ~**.

Corpaciu, v. **Mihăilă ~**.

Cosma, fratele lui Ţancul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Comăreşti lui Tăutul, fost logofăt 436.

Cosmeşti*, sat <lângă s. Solonţi, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 223.

Costache, soţul Costăchioaiei; soţia lui ~ se judecă cu Ion Bochia şi Hilohie pentru o parte din s. Coteşti 474.

Costachi, fiul Drăgălinei, fratele lui Gavril, al lui Gligorie şi al lui Bcjan; a vândut împreună cu fraţii o parte din s. Şendreşti 532.

Costachi, tatăl lui Pătrăşcan, al lui Slăvilă şi al lui Ştefan; fiii săi vând părţi din s. Gligoreşti 528, 532.

Costachi, sulger, tatăl lui Antohie; fiul său, martor la o vânzare din s. Verşeni 259, 499.

Costachi, v. şi **Antohie ~**.

Costanda din Balosineşti primeşte întărire domnească pentru părţile sale din Balosineşti 66.

Costanda, soţia lui Ion Terţea din Vancicăuţi, sora lui Vasilie Ciudinschi şi mama lui Todosi; zălogeşte s. Giurgeşti 252; iscălitură 252.

Costandin, fiul lui Irimiia Băesanul; a vândut lui Lungu armaş o parte din s. Ţibăneşti 323.

Costandin, fiul lui Sas; martor la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.

Costandin, fiul Maricăi şi al lui Neculai Sâlitrariul, fratele Axanei; primeşte întărire împreună cu sora pentru stăpânirea unei părţi din s. Mandicăuţi 505.

Costandin, mare clucer din Ţara Românească; dă mărturie, martor 270.

Costandin, negustor din Galaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Oprişeşti 120; scrie act 278.

Costandin vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 448, 451, 535, 545.

Costandin Canta, logofăt; autentifică act (sec. al XIX-lea) 22, 502, 544.

Costandin <Cantacuzino>, mare postelnic din Ţara Românească; dă mărturie, martor 257.

Costandin Ceban primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Todireşti 201.

Costandin Gheorma, sulger din Ţara Românească; dă mărturie, martor 257.

Costandin Leondari, ban (sec. al XIX-lea); autentifică acte 402; sulger şi logofăt de taină (sec. al XIX-lea); autentifică acte 205, 439, 452 (Leondaris).

Costandin Paladi, hatman (sec. al XIX-lea); iscălitură 172.

Costandin Udrea, nepotul lui Gânscă 106.

Costandin, v. şi **Costantin**.

Costantin din Moşeteşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Costantin din Neguşeni, fratele lui Vasilie; martor la o vânzare în s. Căuteşeşti 73, 263.

Costantin din Perieni, martor la vânzarea unei părţi din s. Cândeşti 22.

Costantin a vândut lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Cioreni 322.

Costantin, croitor din Roman; martor la o chezăşie 92.

Costantin, diac de la pitărie; scrie zapis 333.

Costantin, fiul Crâstinei şi nepotul Mărgeriţei; vinde împreună cu mama sa un loc din Iaşi lui Mihăilă croitor 35.

Costantin, fiul lui Creciul pârcălab 269.

Costantin, fiul lui Duraleu, fratele lui Vasilie, al lui Sava şi al Urâtei; restituie împreună cu fraţii părţi din s. Turbăteşti 9.

www.dacoromanica.ro

Costantin, fiul lui Ion Căuea, nepotul Odochiei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Găureni 522.
Costantin, fiul lui Necoară; primeşte danie de la Macri căpitan 433; a cumpărat o parte din s. Iureşti 513.
Costantin, fiul lui Vasilie din Mihăeşti, nepotul lui Nechita, strănepotul lui Blendea din Bădeşti şi fratele lui Ştefan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Verşeni 367.
Costantin, fiul Măricăi şi nepotul lui Mătei cojocar; vinde lui Apostol sulger o parte de s. pentru o iapă şi 20 de oi cu miei 194.
Costantin, fiul Precupoaei, fratele lui Istratie; vinde împreună cu fratele său părţi din s. Vereşeni 26.
Costantin, fratele lui Alâbaşea; a vândut o parte din s. Cozmeşti 558.
Costantin, fratele lui Ionaşco Ţâra, al Mariei şi al lui Simion; a vândut o parte din s. Bereşti 130.
Costantin, fratele lui Ştefan, fiul lui Vasilie Nechitoae, strănepotul popii Blendea; vinde împrcună cu fratele său o parte din s. Verşeni 259.
Costantin, pârcălab de Roman; dă mărturie, martor în Sfatul domnesc 46.
Costantin, tatăl lui Savin 356, 360, 366, 367.
Costantin vinde împreună cu Costantin, nepotul lui Mătei cojocar, o parte de s. pentru o iapă şi 20 de oi cu miei 194.
Costantin Bantăş cumpără o prisacă în s. Grozeşti 49; primeşte poruncă domnească să hotărnicească împreună cu alţii o parte a s. Blăgeşti 71; iscălitură 71.
Costantin Bertea, martor în s. Grozeşti 49.
Costantin Buhuş, martor la o vânzare din s. Bclceşti 291.
Costantin Ciogolea (Ciogole), vornic de poartă; a vândut lui Pătraşco Ciogolea o vie la Hârlău în Dealul Domnesc 322; a fost înştiinţat despre o vânzare din s. Drăguşeni 274; dă mărturie, martor 21, 27, 38, 40, 140, 147, 217, 220, 226, 229, 235, 286, 288, 289, 314, 321, 378, 507, 513, 514, 515; mare clucer; dă mărturie, martor 551, 552; iscălitură 140, 147, 217, 226, 289, 314, 378, 513, 552.
Costantin (Costandin) **Drăguşăscul** se judecă cu Iorga postelnic 563; martor la vânzarea unor părţi din s. Briceni şi Lenţăşti 34, 424; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Sănăuţi 128.
Costantin Forojie din Ştorneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.
Costantin Grosul din Hăsnăşeni martor la vânzarea unei părţi din s. Hăsnăşeni 388.
Costantin Gruia, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Costantin Holbură din Ţibucani dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.
Costantin Macri se judecă pentru un cal cu Dondea 272.
Costantin Mirăuţă, martor 272; iscălitură 272.
Costantin Moghilă, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 161, 301, 322, 496, 531, VI.
Costantin Moţoc, jitnicer; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.
Costantin (Costandin) **Stârcea** (Stârce), fost pârcălab de Hotin, fratcle lui Darie Stârcea; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Briceni şi Sălişte 424, 425; se judecă cu Ionaşco Mălai pentru stăpânirea seliştii Hrimancăuţi 408; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Briceni 443; dă mărturie pentru cercetarea unor pricini din s. Pomârla, Săpoteni şi Popeni 129, 131; iscălitură 131.
Costantin Talpă din Hănăseni, martor în s. Coteşti 474.
Costantin Ţopa, fost armaş; cumpără de la Palaghiia o parte din s. Balinteşti 520, 542; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.
Costantin, v. şi **Costandin.**

www.dacoromanica.ro

Costân v. **Costin**.
Costăchioaie, soţia lui Costache; se judecă cu Ion Bochia şi Hilohie pentru o parte din s. Coteşti 474.
Coste din Călineşti, slugă domnească; cercetează o pricină pentru încălcarea hotarelor s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418, 419.
Coste din Mădârjeci, martor la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.
Coste din Răteşti; urmaşul lui ~ dă în schimb o parte din s. Ungheni 80.
Coste, comis; dă mărturie, martor 45, 46, 322, 496.
Coste, fiul lui Ionaşco Dărman; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Lipăeşti 111.
Coste s-a judecat cu Borodaci pentru stăpânirea unei părţi din s. Cuzlău 390.
Coste, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Coste, tatăl lui Gavril şi al lui Ion; fiii lui ~ vând o parte din s. Folteşti 213.
Coste, urmaşul lui Griga din Pomârla; se judecă împreună cu rudele sale cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.
Coste Jadovanul, unchiul Vărvarei; vinde împreună cu rudele sale a patra parte din s. Pilipce 21.
Coste Săcescu din Olovăţ, martor la vânzarea unei părţi din s. Vivoráni 403; iscălitură 403; sigiliu 403.
Costea din Lucavăţ, slugă domnească; primeşte poruncă să aleagă nişte părţi din s. Ciudii 409; primeşte poruncă să aleagă părţile stăpânite de m-rea Dragomirna în s. Storojineţ 441.
Costea din Petriceni, tatăl Ioancăi, bunicul lui Vidraşco şi al lui Cârste; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Storojineţ 112.
Costea, martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Costea, fiul lui Eremia; a vândut lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Iadinţi 322.
Costea; nepotul lui ~ a vândut o parte din s. Giurcani 45.
Costea, paharnic; dă mărturie, martor 50.
Costea Barbovschi, soţul Anghelinei, ginerele lui Paţuc Cracalie; vinde împreună cu soţia o parte din s. Lenţăşti lui Alecsa Cracalie 34.
Costeşti*, sat; <fost s. pe râul Tazlăul Sărat, lângă s. Şesurile, j. Bacău>; martori din ~, la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Costiceni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~ vândută lui Gava 428; Rujan din ~ întoarce lui Gava şi Mateiu moşii zălogite 562.
Costin (Costân) din Ruşi, martor la o vânzare în s. Căuteşeşti, ţ. Roman 73, 263.
Costin, fiul lui Buţurco, fratele Măricăi şi al Todoscăi; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Jorcăşeni lui Mihalcea Meica 220.
Costin, fiul lui Roman; vinde împreună cu tatăl său o parte din s. Valeva 150.
Costin, fiul lui Sava de Pleşeniţa, fratele lui Miron; a cumpărat împreună cu fratele său părţi din s. Cucir, primeşte întărire 105, 373, 379.
Costin, fiul lui Toma din Valeva, fratele lui Ştefan; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Turiatca 393.
Costin, fiul Măricăi din Ruginoasa; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Păniceşti 13.
Costin, fiul Onesiei, nepotul lui Nicoară Liciul, strănepotul lui Mihăilă şi al lui Dumitru Căprioară, fratele Muşei, al lui Ion şi a Vasilcăi; a vândut împreună cu fraţii săi parte din s. Borăşti 313.
Costin se judecă pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.
Costin, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Costin; urmaşii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

www.dacoromanica.ro

Costin Jac, fiul lui Ursul, nepotul lui Lazar bătrânul; răscumpără o parte din s. Solonceni 167.
Costin Liciul primeşte poruncă să cerceteze o pricină 109.
Coşeteanul cercetează o pricină 92.
Cotela, sat, ţ. Hotin; <s. ~, c. ~, r. Briceni, R. Moldova>; poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul, fost pârcălab 109.
Coteşti, sat; <Goteşti, c. Goteşti, r. Cahul, R. Moldova>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ 474.
Cotileva, sat; <azi în Ucraina; Cotilău, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; în hotarul moşiei Giuneşti III.
Cotiujănii Mari, sat, ţ. Soroca; <s. ~, c. Cotiujăni, r. Şoldăneşti, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Văscăuţi 68; părţi din ~ ale lui Simion Jomir şi Manoil Haladic încălcate de călugării de la m-rea Probota II. (Cotujani)
Cotiujeni*, sat, la gura Volovăţului, ţ. Dorohoi; <probabil lângă Săveni, j. Botoşani>; părţi din s. ~ cumpărate de Boldur şi fraţii săi 31; părţi din s. ~ întărite lui Păntelei Barbovschi şi soţiei acestuia 31.
Cotnari, târg; <s. ~, c. ~, j. Iaşi>; şoltuzul şi cei 12 pârgari 386; târgoveţi din ~ 386; sigiliul târgului 386; vii la ~ 29, 247.
Cotujani (Cotiujeni, Cutujeni), sat, pe Prut la gura Dubovăţului, ţ. Iaşi; <s. ~, c. ~, r. Briceni, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Iordache <Cantacuzino> 28.
Cotujani, v. şi **Cotiujănii Mari**.
Cotujanul, v. **Necoară ~**.
Covrig, v. **Tănasie ~**.
Covurlui, ţinut; sate în ~ 8, 55, 299, 446, 520.
Cozma de la Bodia vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122.
Cozma din Şchiupeni, tatăl lui Dumitraşcu; fiul lui ~ este martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.
Cozma, bunicul lui Bejan; nepotul lui ~ vinde o parte din s. Comani 422.
Cozma, fost mare cămăraş; partea lui ~ din s. Cleja 501.
Cozma, fiul lui Grămăilă; a vândut un ţigan 166.
Cozma, fiul lui Ilie, nepotul Rusăi şi tatăl lui Grigore; fiul său stăpâneşte o parte din s. Volocănţeşti 245.
Cozma, fiul lui Panul; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Cozma, nepotul lui Pavăl; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti cu Neniul vornic 199.
Cozma, socrul lui Mihalcea diac din Copăceşti; a cumpărat de la Vasilie Popăscul o parte din s. Uricheşti 170.
Cozma, tatăl lui Dumitraşcu; fiul său vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja 450, 451, 535, 545.
Cozma Duma a furat un cal al lui Iachim Bandur 43.
Cozma Majă, soţul Drăgălinei; cumpără împreună cu soţia sa jumătate din s. Juleşti 519.
Cozmeşti, sat pe Siret, ţ. Tecuci; <s. ~, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco stolnic 504, 558.
Cozmeşti, sat; <s. ~, c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iaşi>; popă din Tămăduiani a fost locuitor în s. ~ 116.
Cozmiţa, ţigancă, fiica lui Vasilie şi a Măricăi; vândută împreună cu părinţii şi surorile ei lui Neanea Breahnă 25.
Cracalie, v. **Alecsii ~, Paţuc ~**.
Cracău, pârâu; <afluent al Bistriţei la Zăneşti, c. ~, j. Neamţ>; vad de moară în ~ 219; sate pe ~ 229, 231, 281, 289, 290, 320, 321, 345.
Crasnaleuca (Crasnileuca), sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. Coţuşca, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Dumitraşcu din Călineşti 192.
Crasnăş; moviliţa lui ~ în hotarul târgului Huşi 276.
Crasnileuca, v. **Crasnaleuca**.
Crăcăliasă, v. **Măricuţa ~**.
Crăciun din Ghicani, fratele lui Dumitraşco Cerjilă; dă împreună cu fratele său două părţi din moşia Ghicani lui Chicoş

www.dacoromanica.ro

comis pentru un cal căzut într-o groapă 158.
Crăciun, fiul lui Gherman şi al Catrinei, fratele Anisiei şi unchiul lui Dămian; vinde împreună cu nepotul său o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 347.
Crăciun, negustor din Bârlad; martor 297.
Crăciun; nepoţii lui ~ dau o parte din s. Şofrăceşti în schimbul unei părţi din s. Brăneşti 429.
Crăciun, rus venit din Ţara Leşească; s-a aşezat la seliştea Călineşti stăpânită de Tăutul spătar şi a fost scutit de dări 115.
Crăciun, ţigan, tatăl Nedelei 323.
Crăciun Răspop, martor la o tocmeală din s. Giurgeşti 500.
Crăeşti, sat pe Sohului, ţ. Covurlui; <s. Crăieşti, c. Vârlezi, j. Galaţi >; părţi din ~ vândute 8, 520; martori din ~ 520.
Crăiniceni*, selişte, pe Prut, ţ. Dorohoi; <fost. s., în partea de S-E a s. Horodiştea, j. Botoşani>; vândută de călugării de la m-rea Todireni lui Toderaşco <Ianovici> 226, 233, 248.
Crăstian, v. **Cârstian**.
Crăstina, fiica lui Rugină, sora lui Ion; a vândut împreună cu tatăl şi fratele ei o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.
Crâstea, v. **Cârstea**.
Crâstina, fiica Mărgeriţei şi mama lui Constantin; vinde împreună cu fiul ei un loc din Iaşi lui Mihăilă croitor 35.
Crâstiian, v. **Cârstiian**.
Creciul, pârcălab, tatăl lui Costantin 8, 269.
Creţeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Vaslui>; Gavril din ~ vinde împreună cu familia o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache, mare vistiernic 521.
Creţul din Voicăuţi a dat o parte din s. Drăguşeni pentru a plăti o pagubă 336.
Creţul, fost vătav; nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Dolniceni 382, 413.
Criceşti, sat, ţ. Vaslui; <Chirceşti, c. Micleşti, j. Vaslui >; jumătate din ~ stăpânită de Grigore Ureche în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.
Cristea, tatăl lui Neculai; fiul lui ~ martor la o vânzare din Ţigăneşti 337.
Cristian, v. **Ionaşco ~**.
Cristienesa, v. **Antimia ~**.
Cristiian, soţul Todosiiei, tatăl lui Vasilie şi al Profirei; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Verşeni 116.
Cristiian, v. şi **Ionaşcu ~, Dumitraşcu ~**.
Criva, pârâu; sat pe ~ 295; heleşteu pe ~ 295.
Criva, sat; <s. ~, c. ~, r. Briceni>; martori din ~ 478.
Criveşti, sat, ţ. Roman; <s. ~, c. Strunga, j. Iaşi>; în hotar cu s. Movileni 64; parte din s. ~ vândută de Gligorie Mustea lui Buhuş vistiernic 225; părţi din ~ întărite Annăţei şi fiilor Titianei 315; zapis scris în ~ 92.
Croici, tatăl lui Vasilie şi al Antemiie; fiii lui ~ vând o parte din s. Cogeşti 348.
Cruce (Cruciani), sat; <Crucea de Sus şi de Jos, l.c. a or. Panciu, j. Vrancea >; martori din ~ 182, 270, 526; popă din ~ 526; în hotarul unui loc de la Dumrava de pe Susiţa 402; Andreica din ~ a cumpărat o parte din s. Şendreşti 531.
Crucean, tatăl lui Silişte 82, 531.
Cruceanul, fiul Măriicăi, frate lui Istihie, Trofin, Lazar, Damaschin şi Dafina; vinde împreună cu mama şi fraţii săi părţi din s. Duşeşti 93.
Cruciani, v. **Cruce**.
Cruciul, sat pe Sohului, ţ. Covurlui; <fost s., lângă s. Crăieşti, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Savin de la Mârzea 520.
Cruhlic, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; s. Cruglic, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; Gligorcea Mihaluşco din ~ schimbă împreună cu rudele sale s. Forosna cu s. Başcani 79; părţi din ~ vândute lui Ifrim Hâjdău 368, 369, 370, 371; parte din ~ stăpânită de popa Ioan din cetatea Hotin 394; parte din ~ întărită lui Vasâli şi fratelui acestuia, Pătraşco 415; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Săgereni 67; martori din ~ la o vânzare din s. Forosna 76, 77; în sec. al XIX-lea se afla în posesia lui Theodor Balş 369, 370, 371.

www.dacoromanica.ro

Cucearov (Cuciarov), noul nume al s. Verteporoh 298.

Cuciur (Cuciri), sat <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina; Cuciurul Mare, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; Costin primeşte împuternicire domnească să ia zeciuiala din jumătate din s. ~ 105; parte din ~ stăpânită de fiii lui Sava din Pleşinţi 379.

Cucoranul, v. **Dumitraşco ~, Gheorghie ~, Isac ~.**

Cucuiaţi, sat; <ţ. Putna; Cucuieţi, s. desfiinţat şi înglobat în Şcrbeşti, c. Vidra, j. Vrancea>; martor din ~ 197.

Cudreşti, sat, pe Bahluieţ, ţ. Cârligătura; <înglobat în Bălţaţi, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ vândută de Ţigănaş 404; martori din ~ 404.

Cuhorăşti, v. **Cohărăşti**, sat.

Cuhuceştii, familie; partea lor din s. Dumbrăviţa 23.

Cujbă, v. **Ionaşco ~.**

Cula, pârâu; sat pe ~ 23.

Culai, zugrav, soţul Alexandrei; cumpără împreună cu soţia şi copiii săi un loc de casă din Iaşi 210.

Culiceni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; parte din ~ în stăpânirea lui Ionaşcu Cârstian după împărţirea moşiilor 2; sătenii din ~ au plătit o moarte de om săvârşită în hotarul scliştii Hrimancăuţi 408.

Culiceni, sat, ţ. Suceava; <azi în Ucraina; c. Tureatca, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~ aflată în stăpânirea Antemiei Turietcoaia 117, 392, 393.

Cunicea (Cunice), sat; <ţ. Soroca; s. Cunicea, c. ~, r. Camenca, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Vascăuţi 68; în hotarul cu s. Voşca 496.

Cuniţă, v. **Toader ~.**

Cupărescul, v. **Vasilie.**

Cupcici, sat; <s. Cupcini, c. Cupcini, r.Edineţ, R. Moldova>; vătămanul din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Brătăşeni 87.

Curde, ţigan; a fost dăruit lui Vartic, fost vătav de aprozi 390.

Curechi; locul lor în hotarul târgului Şcheia 350.

Curmătura Sovejei, în hotarul unui loc de la Soveja 449, 535, 545.

Cursăci, sat; <s. Curseşti; c. ~, j. Vaslui>; Tănasie din ~ cumpără o parte din s. Borăşti 376, 377.

Cusareul*, sat, <ţ. Hotin; inclus în s. Bârnova, c. Bârnova, r. Ocniţa, R. Molova>; se numeşte Bărnaşeuca, întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Cotiujeni, v. **Cotujani.**

Cutujanul, v. **Necoară ~.**

Cuţitna, pârâu; sate pe ~ 555.

Cuvurlui, ţinut; sate în ~ 542.

Cuzlău, sat; <ţ. Dorohoi; s. ~, c. Păltiniş, j. Botoşani >; scutire de dări pe moşia lui David din s. ~ 265; judecată pentru stăpânire în s. ~ 390; om din ~ dă o parte din s. Vivorăni 403.

D

D<...>ră din Necoreştii de Sus; martor 491.

D...reşti, sat, în hotar cu s. Buciumi 558.

Dabija, căpitan; primeşte împuternicire să-şi ţină vecinii pe care îi are în s. Todcreşti 160; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448, 449, 451.

Dabija, fost paharnic, tatăl lui Ghione şi al Irinei, socrul lui Mârza; fiii săi au vândut ţigani lui Ieremia Cârstian 193, 304, 530, 531; fiica sa a vândut s. Mărgila 538, 539.

Dabija, fost pârcălab, fiul lui Dumitraşco, nepotul lui Nădăbaico, fratele lui Irimia 178, 531 şi al lui Ionaşco 557; cumpără mai multe părţi din s. Olişăşti 122; cumpără de la Ionaşcu parte din s. Şchiupeni 275; vinde lui Matei Basarab voievod două roţi de moară din s. Vităneşti 270; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 450, 535, 545; vinde împreună cu fratele său, Ionaşco, un ţigan 557; martor 384, 385, 453, 454, 530; iscălitură 453.

Dabija, v. şi **Irimiia ~, Ionaşco ~.**

www.dacoromanica.ro

Dadurcă, v. **Toma** ~.
Dafina, fiica Mălanei, sora Dochiței și a lui Andreiu; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Căuteșești 73, 263.
Dafina, fiica Măriicăi; vinde împreună cu mama și frații săi părți din s. Dușești lui Iordache <Cantacuzino> 93.
Dajbotă; fânațul lui ~ în hotar 308.
Damaschin, comis, fiul lui Necoară Manea; se judecă cu Gligorie Popoțea și frații săi pentru o parte din s. Bodești VI.
Damaschin, pârcălab de Neamț, fiul Nastasiei, nepotul lui Gheorghie Păturnichi; vinde împreună cu rudele sale părți din s. Bodești și Dăncești lui Toma <Cantacuzino> 219, 229, 231; dă mărturie, martor 46, 50, 151, 225, 291, 322, 429, 545; iscălitură 151, 219, 225.
Damaschin, fiul Măriicăi; vinde împreună cu mama și cu frații săi părți din s. Dușești lui Iordachi mare vistiernic 93.
Damiian, v. **Dumitrașco** ~.
Damiianovici, v. **Damiian**.
Dan Drojdie, tatăl Măricăi 541.
Dancea din Pomârla, tatăl popii Giurgea și al lui Andronic; fiii lui au vândut o parte din s. Pomârla 131.
Danciu; nepoții lui ~ vând o parte din s. Lăcești 537 și un loc de la Soveja 454.
Danciul a vândut o parte din s. Șendrești lui Irimia Cârstian 532.
Danciul, fost temnicer; martor la vânzarea unei case cu loc din Iași 133.
Dancu; iazul lui ~ în hotarul s. Cereșnovăț 496.
Danovici din Șerbinți, martor la un schimb de moșii 79.
Danovici, v. și **Marco** ~.
Danul din Tâlhărești se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Plopeni 232.
Danul, fiul lui Grosul; scrie zapisul vânzării unei părți din s. Cerghișeni 444; participă la un schimb de moșii 549.
Darciul, v. **Tănasie** ~.
Darie, fiul lui Dumitru Cărăbăț; răscumpără trei părți din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban 40.
Darie, fiul lui Petre Băsul; vinde o vie lui Matei Basarab voievod 535, 545.
Darie Buciumaș din Căbicești, martor hotarnic la Brădicești 125.
Darie Stârcea, fratele lui Costantin Stârcea; se judecă cu Ionașco Mălai pentru stăpânirea seliștii Hrimancăuți 408.
Dașvcuna, v. **Ileana** ~.
David, fost armaș, soțul Sofiicăi; a cumpărat de la Rodna cel bătrân o parte din s. Munteni 126.
David din Zăluceni primește scutire de dări pentru partea sa din s. Cuzlău 265.
David, martor la o vânzare din s. Șendrești 526.
David vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451, 535.
Davideni, sat; <t. Neamț; c. Țibucani, j. Neamț>; mărturie pentru stabilirea hotarelor s. Negoești dinspre ~ și Strâmbi 418, 419; act menționat într-un izvod cu zapisele s. ~ 564.
Davidești*, sat; <fost s., lângă s. Buda, j. Bacău>; martor din ~ 25.
Dălban, v. **Ion** ~.
Dămâian; livadă cumpărată de la ~ în hotarul târgului Șcheia 350.
Dămiian, popă din Șerbenți; martor la o vânzare din Forosna 76, 77.
Dămiian, târgoveț din Șcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară și a unui loc mai jos de târg 350.
Dămiian, țigan; scutit de dări 48.
Dămiian Cioroiul stăpânește o parte din s. Fauri 30.
Dămiian, v. și **Gligorie** ~.
Dămânești, sat; <t. Roman; c. ~, j. Bacău>; martor din s. ~ la vânzare din s. Căuteșești 73.
Dănăilă, cumnatul lui Vasilie Corlat, fratele lui Ionașco, fiul Ilinei, nepotul lui Ion Zane; răscumpără o parte din s. Turbătești 9.
Dănăilă (Dănilă), fiul lui Vasile Rugină, fratele lui Pricopie; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450, 545, 535.
Dănăilă, martor la vânzarea unei părți din s. Țigănești 337.

www.dacoromanica.ro

Dănceni, sat; <s. Oţeleni, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Tomiţă căpitan 180, 181.
Dănceşti* (Dânceşti), sat; pe Cracău, ţ. Neamţ; <lângă Bodeşti, c. Bodeşti, ţ. Neamţ>; parte din ~ vândută lui Toma <Cantacuzino> 229, 231, 289, 290, 219, 320, 321, 345; diac din ~ 19, 357; martori din ~ 19, 26.
Dănciuleasa se judecă pentru hotarele moşiei Giuneşti III; aduce domnului mărturie hotarnică pentru moşia Giuneşti III.
Dăneşti*, sat: <lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; părţi din ~ lăsate moştenire de Strătulat fost agă fiicei sale, Măricuţa 174.
Dănilă, popă; martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.
Dănilă, rus venit din Ţara Leşească 96.
Dănilă Rusul, fratele lui Nicoară Miron; vecin al lui Ionaşco Cristian 96.
Dănilă, v. şi **Dănăilă**.
Dărman, v. **Ionaşco ~, Isac ~**.
Dărmăneşti, sat; <pe Trotuş şi Uz, ţ. Trotuş; or. ~, j. Bacău>; în hotar cu braniştea m-rii Pângăraţi 328; săteni din ~ hotarnici la seliştea ce s-a numit Dănceni 180; martor din ~ 157.
Dâmbeşti*, selişte, ţ. Roman, la Cobâle; <lângă Borleşti, c. Borleşti, j. Neamţ>; parte din ~ vândută lui Fortuna comis 260.
Dânceşti, v. **Dănceşti**.
Dângeşti, familie; au stăpânit o poiană cu fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Dârlău, v. **Lupu ~**.
Dealul Babii, top. în hotarul unui loc de la Soveja 196.
Dealul Ciocârlia, deal în hotarul s. Feteşti; vii pe ~ 287, 322, 433.
Dealul Coşmeti, top. în hotarul s. Fauri al m-rii Tazlău I.
Dealul Crucii, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Dealul Dracei, top. în hotarul s. Cleja 501.
Dealul Opcina, top. în hotarul Muntelui Măgura dăruit m-rii Homor 95.
Dealul Negru, deal în hotarul Muntelui Măgura, întărit de Vasile Lupu m-rii Homor 95.
Dealul Piscopului, deal la Cotnari; vii pe ~ 29, 247.
Dealul Tătăraşilor, deal; în hotarul s. Bungeşti 396, 397.
Dealul Urşulea, deal din ţarina târgul Iaşi; vie pe ~ 322.
Dealul Verzei, deal; <în hotarul s. Străoani>; Matei Basarab voievod cumpără pentru m-rea Dobromira nişte pământuri din ~ 385, 545.
Debrici, v. **Pavăl ~**.
Dediul, postelnic; cumpără un sălaş de ţigani 267.
Dediul, vornic; martor 176; iscăleşte 176.
Delea (Dele), pârâu, <afluent al Prutului, la Ciureşti; în Ungheni, or. ~, r. ~, R. Moldova>; sate pe ~ 23.
<Deleanu>, v. **Drăguşin ~**.
Deleu din Spătăreşti a plătit zlotaşilor darea pentru Mihăilă Papuceac 517.
Deli Iani, târgoveţ din Huşi, tatăl Aniţei şi socrul lui Vasâle 310; fiica şi ginerele său vând nişte ţigani 240, 241, 534.
Demetreşci, v. **Demetreşti**.
Demetreşti, sat; <probabil s. Dimitrova, c. Chioselia, r. Cahul, R. Moldova>; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Coteşti 474.
Denisăuca*, sat pe Prut, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, lângă Lenţovici, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; judecată pentru ~ între târgoveţii din Cernăuţi şi Gavrilaş Mătiaş 46.
Derman, v. **Dărman**.
Despa a stăpânit o parte din s. Puţuteni 23.
Deuga, v. **Ionaşco ~**.
Diamandi, martor la diata lui Dumitraşco Iaralis 375.
Dicul, v. **Dilcul**.
Dieniş, fiul lui Onilă şi nepotul lui Hazuca; a vândut o parte din s. Mărmurenii de Jos 135.
Diharaia Talmaci, top., în s. Lăceşti 537, 545.
Dihora; nepoţii ei au vândut o parte din s. Şendreşti 532.
Diiaca, pârâu; în hotarul m-rii Putna 52.

www.dacoromanica.ro

Dilcul (Dicul) <**Buicescu**>, mare spătar din Ţara Românească; dă mărturie, martor 257, 270, 306; iscălitură 306.

Dima, mardagiu; martor 318, 340, 341, 521; sigiliu 318, 340, 341.

Dima, negustor din Iaşi; cumpără de la Miera o parte din s. Lăzoreni 324, 325, 329, 349.

Dima, staroste de Cernăuţi; martor 150; fost staroste; martor 251.

Dima, staroste de Putna; este despăgubit în urma furtului unor cai 531.

Dima Grecul, martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.

Dimaci, pârâu; mori pe ~ 83.

Dimăneşti, sat; <ţ. Roman; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 263.

Dimidiani, sat; <lângă Trebisăuţi, c. ~, r. Briceni, R. Moldova>; sătenii din ~ au plătit o moarte de om săvârşită în hotarul selişii Hrimancăuţi 408.

Dimiian, pârcălab; dă mărturie pentru răscumpărarea unei părţi din s. Solonceni 167.

Dimitrachis, martor la diata lui Dumitraşco Iaralis 375.

Dimitraşco, vameş de Focşani; martor al vânzarea unui ţigan 417.

Dimitrie, popă; martor la vânzarea unor ţigani 240.

Dimitrie, v. şi **Sfântul Mare Mucenic** ~.

Dimuţă, v. **Gheorghe** ~.

Dinga din Căuteşeşti, martor 73, 263.

Dinga, v. şi **Ionaşco** ~.

Dingani*, sat; <fost s. pe Tecucel, la S de s. Dobrineşti, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; în hotar cu s. Brăişeşti 558.

Dionisie, preot de la Episcopia Romanului; martor la un schimb de moşii 386; iscălitură 386.

Dobândaş, v. **Ion** ~.

Dobârceni, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.

Doboş, v. **Neniul** ~.

Dobra, fiica lui Pirotă; a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532; vinde o parte din s. Soveja 537.

Dobratie, fiul Muşei şi a lui Penteliu; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Glăvăneşti 36.

Dobreana*, sat; <Lunca; fost s. pe Dunavăţ, în partea de N. a s. Filipeni, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Nanea Brahnea 364.

Dobrenchi, v. **Arsenie** ~, **Dumitraşco** ~, **Strătulat** ~.

Dobromir (Dobromira, Dobromirul), pârâu, <afluent al Şuşiţei>; sat pe ~ 257; în hotarul s. Soveja 448, 535, 545.

Dobromira (Dobromima, Soveja), m-re, ţ. Putna, în Soveja; <c. ~, j. Vrancea>; cu hramul Naşterea Domnului, ctitoria lui Matei Basarab voievod; ocină împrejurul m-rii ~ 257; primeşte danie patru fălci de fân de la popa Murgul şi popa Duma 270; este înzestrată de ctitor cu ţigani 453; este înzestrată cu o parte din s. Lăceşti 537; este înzestrată cu părţi din s. Soveja 448-451, 536, 545; este înzestrată cu nişte pământuri din Dealul Verzei 385; este înzestrată de Radu <Mihalcea Cândescul>, mare comis din Ţara Românească, cu o parte din s. Soveja 454; primeşte danie de la Matei Basarab voievod mai mulţi ţigani 557.

Dobromirna, v. **Dobromira**.

Dochia a vândut o jumătate din s. Dragsini lui Dumitraşco Gheuca 103.

Dochia, fiica lui Baciul, sora Măgdălinei şi a lui Gligoraşco; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Gligoreşti 532.

Dochia, mama Ilenei, soacra lui Nistor Batişte; fiica şi ginerele ei vând o jumătate din s. Oglinzi 217, 218.

Dochia, mama lui Loghin; fiul ei vinde un loc de prisacă din s. Lăzoreni 325.

Dochie vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451, 535.

Dochiia, fiica lui Moisâi, sora popii Ionaşcu din Ţibăneşti, a lui Grigorie, a Nastasâiei şi a Antemiei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţibăneşti 323.

Dochiţa, fiica Mălanei, sora Dafinei şi a lui Andreiu; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Căuteşeni 73, 263.

www.dacoromanica.ro

Dochiţa, soţia lui Grigorie şi mama lui Gavril; urmaşii ei vând părţi din s. Verşeni 19, 104.
Docolena, nepoata Măgdălinei Turiţoae 528.
Docolina, soţia lui Maximiian Banul; vinde împreună cu soţul şi alte rude ale sale jumătate din s. Vlăşineşti 54.
Dodăne din Ţoleşti, martor la o vânzare din Bârgăiani 550.
Dohatco, v. **Toader ~**.
Dolca, fiica lui Dumitru şi nepoata lui Gavrilaş; vinde lui Iorga mare postelnic o parte din s. Vepreuca 395.
Dolca, fiica lui Şoprotă şetrar; de la ~ şi de la rudele acesteia a fost răscumpărat s. Cereşnovăţ 496.
Doljeşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Neamţ>; vecini ai lui Iordachie Goia au fugit de pe moşia ~ 405.
Dolniceni*, sat, ţ. Dorohoi; <lângă Brăteni, c. Dobârceni, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute Saftei Şoldăneasa 381, 382, 410, 411, 412, 413.
Dolohan, v. **Vasilie ~**.
Domireşti, sat; <azi în or. Râmnicu Sărat, j. Buzău>; martori din 267.
Domneşti, sat; <ţ. Putna; s. Domneşti, c. Pufeşti, j. Vrancea>; act scris la ~ 275.
Dondăş, hotnog; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din s. Crăeşti 520.
Dondea din Giuleşti; se judecă cu Petrea Chiceră şi cu Costantin Macri pentru un cal 272.
Donici autentifică o copie (sec. XIX) 425.
Donici, v. **Dumitraşco ~**.
Donna Păosoaie, soţia lui Paos, mama lui Gligorie, a lui Mihalcea şi a lui Ursu; vinde împreună cu fiii ei un sălaş de ţigani lui Neanea Breahnă 25.
Donosie, fiul lui Ghierasim din Bogzeşti; vinde lui Apostol vornic partea sa din satul Braviceni 268.
Doroftei, v. **Dorofteiu**.
Dorofteia Andoniasa, mama lui Iftimie vătav; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Băceşti şi Mărmureni 135.
Dorofteiu, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397; iscălitură 365.
Dorohoi, târg; <or. ~, j. Botoşani>; martor din ~ la cercetarea unei pricini de hotar între s. Săpoteni şi Popeni 129; martor din ~ la cercetarea unei pricini de hotar din s. Pomârla 131.
Dorohoi, ţinut; pârcălab de ~ 439; sate în ~ 2, 31, 46, 131, 242, 252, 256, 274, 286, 288, 302, 322, 336, 393, 413, 494, 500, 514, 515, 516, 533; selişti în ~ 226, 233, 248.
Dorosan se judecă împreună cu alţii pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.
Dosithei, egumenul m-rii Sfântul Gheorghe; martor la vânzarea unui loc de casă din Iaşi 210; iscăleşte greceşte 210.
Dracea, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.
Dracea, v. şi **Cârstea ~, Ionaşco ~, Iuraşco ~**.
Dracsani, gr. pentru Dracsini.
Dracsini, sat, ţ. Vaslui; <în Băcani, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ dată de Oprea călugăr rudelor sale pentru pomenire 136.
Draga, fiica lui Toader, fost şoltuz de Iaşi; casa ei din Iaşi, în hotar 435.
Dragan din Ionăşeni, martor la o vânzare în s. Drăguşeni 274.
Dragna, fiica Odochiei şi sora lui Vasilie; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Dragomir, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73; iscălitură 73.
Dragomir <din Plăviceni>, mare vornic din Ţara Românească; dă mărturie 257, 270, 306; iscălitură 306.
Dragomireşti, sat pe Valea Albă, ţ. Neamţ; <c. ~, j. Neamţ>; parte din ~ aleasă lui Vasâlie Vădian şi lui Pavăl 495; martori din ~ 495.
Dragomirna, m-re; <în c. s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava, j. ~>; poruncă pentru alegerea unor părţi din s. Storojineţ stăpânite de m-rea ~ 441.
Dragosin din Bârleşti, martor la darea unei ocini din Iurghiceni 43.
Dragotă; urmaşii lui ~ vând părţi s. Bumboteşti 378, 428.

www.dacoromanica.ro

Dragsin; partea fiului lui ~ din s. Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.
Dragsini, sat pe Studineţ, ţ. Tutova; <în s. Băcani>; parte din s. ~ stăpânită de Iftimie vătav 103, 137, 138.
Dragul, popă din Domireşti; martor la vânzarea unor ţigani 267.
Drăcşan, v. **Dumitru ~**.
Drăga, soţia lui Cârstian, fost pârcălab, şi mama lui Irimia; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Olişăşti 122.
Drăgaia, soţia lui Ioniţă; a vândut o parte din s. Gligoreşti lui Irimia Cârstian 531, 532.
Drăgaia, ţigancă, fiica lui Cârlan; vândută lui Eremia Cârstian 193.
Drăgan din Rugineşti, martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.
Drăgan vinde împreună cu sora lui şi cu alte rude ale sale părţi din s. Bârlădeni 65.
Drăgan, cojocar; martor în s. Jorcăşeni 220.
Drăgan (Drăganul), fiul Anuşcăi, fratele Măricuţei, Nastei şi Frăsinei; vinde împreună cu surorile şi alte rude ale lui o parte din s. Drăguşeni 514, 516, 533; martor la vânzarea unei părţi din s. Drăguşcni 515.
Drăgan, fiul Mancioaei; martor la hotărnicirea unor părţi din s. Cerepcău 70.
Drăgan; lazul lui ~ din s. Ruşciori 184.
Drăgan, martor la hotărnicirea unei părţi din s. Cândeşti 91.
Drăgan, martor 494; iscălitură 494.
Drăgan, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.
Drăgan Boul a cercetat o pricină pentru stăpânirea unor părţi din s. Drăguşeni 144.
Drăgan Mânjea, tatăl lui Ionaşco Mânjea; fiul său se judecă pentru o parte din s. Voineşti şi Grieşti 208.
Drăganu, v. **Drăgan**.
Drăgălina, mama lui Gavril, Costachi, Gligorie şi Bejan; fiii săi au vândut o parte din s. Şendreşti 532.
Drăgălina, soţia lui Cozma Majă; cumpără împreună cu soţul ei jumătate din s. Juleşti 519.
Drăgeşti, sat; <c. Dămieneşti, j. Bacău>; fiica lui Ion din ~ vinde o parte din s. Bodeşti 440.
Drăghici, ţigan; scutit de dări 48.
<Drăghici> Bogza, logofăt, tatăl Loghinei, soţul Neacşei; fiica lui vinde o parte din s. Perăşeni 314.
Drăghicioaie, v. **Fădora ~**.
Drăghinici, v. **Vasâli ~**, **Tănasă ~**.
Drăguica, soţia lui Teodor Burduja; lasă moştenire prin diată lui Ionaşcu Hociung partea ei din s. Ledeni 205.
Drăguna, fiica lui Irimia din Hăsnăşeni, sora lui Pânteleiu şi a lui Gavril; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Hăsnăşeni 388.
Drăguna, fiica lui Narie, sora Mariei şi a Loghinei; a vândut împreună cu surorile şi alte rude ale ei părţi din s. Brăişeşti 558.
Drăguş scrie act 60.
Drăguş, v. şi **Nicolai ~**, **<Vasile> ~**.
Drăguşan <Drăguşin> **<Deleanu>**, mare paharnic din Ţara Românească; dă mărturie 257, 270.
Drăguşăscul, v. **Costandin ~**.
Drăguşca, vecin fugit de pe moşia lui Bolea aprod 153.
Drăguşel, v. **Brâncovanu ~**.
Drăguşeni, pe Podagra, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ cumpărate de Iorga postelnic 274, 286, 288, 514, 516, 533, 515; parte din ~ vândută lui Gavrilaş Mateiaş 336.
Drăguşeni, pe Stavnic, ţ. Vaslui; <c. Şcheia, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea unor părţi din ~ 497.
Drăguşeni, sat pe Vilia, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; părţi din s. ~ cumpărate de Iorga postelnic 518.
Drăguşeni, sat; <s. ~, c. Rădeni, r. Străşeni, R. Moldova>; Simion şi Hamarţu primesc întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni, după judecată 144.
Drăguşescul, tatăl lui Prodan Drăguşescul 128.
Drăguşescul, v. şi **Costantin ~**, **Prodan ~**.
Drăguţa, fiica BălUşcăi, soţia lui Neagul; a vândut o parte din s. Gligoreşti lui Irimia Cârstian 528, 531, 532.

www.dacoromanica.ro

Drăguța, fiica Nastei, sora lui Mălai și a lui Ștefan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăgușeni 514, 516, 533.

Drăguțul, fost vornic din Cruce, tatăl lui Bârlădian Drăguțul; fiul său vinde o parte din s. Soveja 270, 450, 535, 545.

Drăguțul, v. și **Bârlădean** ~.

Dregomînești*, sat, ț. Dorohoi; <lângă Costinești, c. Leorda, j. Botoșani>; parte din ~ aflată în stăpânirea lui Ionașcu Cristiian după împărțirea moșiilor 2.

Drențu vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451, 535.

Drevcăuți, sat; <s. Drepcăuți, c. ~, r. Briceni, R. Moldova>; poruncă domnească pentru alegerea hotarului s. ~ dinspre Zaluceni 407.

Dric, <deal> la Huși; vii în ~ lăsate moștenire 174.

Drislovăț, pârâu; matca pârâului ~ în hotarul târgului Huși 276.

Drojdie, v. **Dan** ~.

Drojdiești*, sat; <fost s. lângă Alexăndreni, c. Edineț, r. Edineț, R. Moldova>; martori din ~ 541.

Drumea, v. **Vasili** ~.

Drumoaie, soacra lui Vasilie 305.

Dubău, v. **Tudose** ~.

Dubovăț, pârâu, afluent al Prutului; iazuri pe ~ 28; mori pe ~ 28; sat pe ~ 28.

Dubrăcini, v. **Dobârceni**.

Dubrulești*, sat; < ț. Neamț; lângă Tupilați, c. Tupilați, j. Neamț >; martori hotarnici din ~ în s. Negoești 418.

Duca, tatăl lui ...e; fiul său dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicorești de Sus 491.

Dudul din Cruhlic; a vândut o parte din s. Cruhlic 415.

Dulea, v. **Dumitrașco** ~.

Duma, popă; cumpără un loc de la Cioban și de la Precop 190.

Duma, popă; vinde o parte din s. Soveja 270.

Duma, v. și **Cozma** ~.

Duman, v. **Lupu** ~.

Dumanul din Dumeni a primit un zălog 562.

Dumbravă, țigan, fiul lui Vasilie și al Măricăi, fratele Tolancăi, Bârlădeancăi și Cozmiței; vândut împreună cu părinții și surorile sale lui Neanea Breahnă 25.

Dumbravă, loc pe Sușița; parte din ~ vândută de nepoții Toldrei răzeșilor din Țâfești 402.

Dumbrăvița, sat, ținutul Iași; <s. ~, c. ~, r. Sângerei, R. Moldova>; parte din ~ stăpânită de Cuhucești 23.

Dumbrăvița, sat, <ț. Tecuci; înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; părți din ~ vândute de Hărăbor 83; zapis scris în ~ 83.

Dumbrăviță, v. **Dumbrăvița**.

Dumeni, sat, pe Iubăneasa, ț. Dorohoi; <Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani>; în hotar cu s. Săpoteni și Popeni 129; parte din ~ a fost răscumpărată de fiica lui Nechifor 403; aflat în stăpânirea lui Pătrașco Ciogolea 322, 431.

Dumeni, sat; <ț. Hotin; azi în Ucraina, lângă Șendreni, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; Dumanul din ~ amintit ca primind zălog moșii de la părinții lui Gava 562.

Dumitra, fiica lui Toader Bazga, sora Agahiei și a lui Alexa; vinde împreună cu rudele ei un loc de la Soveja 454, 537.

Dumitra, fiica Maicăi, sora lui Vidruță; vinde împreună cu rudele ei părți din s. Bârlădeni 65.

Dumitra, fiica Andronicesei; partea ei din s. Găurești este întărită lui Lungu, fost armaș 323.

Dumitra se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iurașcovici și cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părți din s. Turiatca, Năhoreni și Stănești 430.

Dumitra, sora Bozianei; a vândut lui <Ionașco> Bolea o parte din s. Prigorceni 173.

Dumitrache, v. **Chiriță** ~ **<Paleologu>**.

Dumitraș, fiul lui Cozma; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 535.

Dumitrașco din Băbiceni, martor la vânzarea unei părți din s. Dolniceni 382; iscălitură 382.

Dumitrașco din Buneni, martor la vânzarea unei părți din s. Dolniceni 381; iscălitură 381.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco din Căuteşeşti; martor 73, 263.
Dumitraşco din Şeleşeu, martor pentru cercetarea unor pricini din s. Pomârla şi Popeni 131, 132; sigiliu 131, 132.
Dumitraşco din Vaslui; scrie acte 46.
Dumitraşco se judecă cu Dumitraşco Fulger şi cu Lupu Bogza pentru stăpânirea unei părţi din s. Cirepcău 554.
Dumitraşco se judecă pentru încălcarea locurilor sale de către răzeşii din Iugani 509.
Dumitraşco, aprod; martor la vânzarea unei părţi din s. Sănăuţi 128.
Dumitraşco, diac de la grajdurile domneşti, (gr. mare comis); dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Păniceşti; iscălitură; sigiliu 398.
Dumitraşco (Dumitru), diac; scrie acte 7, 27, 40, 50, 64, 65, 78, 98, 99, 134, 145, 177, 209, 222, 229, 231, 235, 241, 255, 289, 290, 298, 303, 315, 345-348, 351, 377, 389, 391-394, 397, 419, 420, 430, 413, 432, 473, 475, 497, 501, 507, 519, 520, 531, 534, 548, 553, 558, 559; iscăleşte act în lipsa marelui logofăt 31; v. şi **Dumitraşco Vlăgea.**
Dumitraşco, fiul Anghelinei, nepotul Magdei şi Anuşcăi, strănepot lui Văsiiu, prestrănepot lui Balşe; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postenic 516, 533.
Dumitraşco, fiul Ilenii şi nepotul lui Sas, fratele Ştefăniei; stăpân în s. Mărmureni 135.
Dumitraşco (Dumitru), fiul lui <Nicoară> Bantăş, fratele Palaghiei şi unchiul Nastasiei; vinde împreună cu nepoata sa o parte din s. Grozeşti 477; se judecă împreună cu ale rude ale sale pentru o parte de ocină din s. Drăguşeni cu Visarion Bogza 497.
Dumitraşco, fiul lui Chiril; martor la vânzarea unui ţigan 417; iscălitură 417.
Dumitraşco, fiul lui Isac Săcuianul, soţul Aniţei şi ginerele lui Gavril Bantăş; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Călineşti lui Pătraşco Ciogolea 322.
Dumitraşco, fiul lui Neculai din Ghereni; martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnaleuca 192.
Dumitraşco, fiul lui Pătraşco Boldescul; martor 151, 154.
Dumitraşco, fiul lui Şoprotă şetrar; vinde o parte din s. Cereşnovăţ 496.
Dumitraşco, fiul lui Toader din Soleşti; vinde o parte de s. împreună cu tatăl său 183.
Dumitraşco, fiul lui Miera, fratele lui Istratie şi al lui Ion; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Lăzoreni 324, 349.
Dumitraşco, fiul popii Mihul din Păşcani, soţul Goicăi; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 340.
Dumitraşco, fratele lui Gavril, al lui Gligorie, al Salomiiei şi al Măricăi; primeşte întărire împreună cu fraţii săi pentru stăpânirea unor părţi din s. Lăzăşti, Hermeşti, Itrineşti, Băloşeşti şi Bilăeşti 363.
Dumitraşco, popă de la biserica lui Ştefan vodă din Huşi; martor la vânzarea unor ţigani 240.
Dumitraşco, slugă domnească; stăpâneşte un heleşteu din s. Vlădeşti 216.
Dumitraşco, soţul Măriei şi cumnatul lui Panaioti; vinde o vie la Cotnari lui Gheorghe Roşca 29.
Dumitraşco, fost stolnic, din Buciumi 355; se judecă pentru locul unor mori de pe Putna 353, 354, 355; cumpără o parte din s. Cozmeşti 504; cumpără părţi din s. Buciumi 558; dă mărturie, martor 269, 384, 385, 448, 449, 450, 451, 454, 453, 546; iscălitură 355, 384; sigiliu 355.
Dumitraşco, şoimar, fiul lui Toader şetrar; vinde împreună cu rudele sale jumătate din s. Vlăşineşti 54.
Dumitraşco, şoltuz de Hotin; a vândut lui Efrim Hâjdău părţi din s. Şăndreni şi Negreşti 309.
Dumitraşco, ţigan, fiul lui Pantea şi fratele lui Fătacul; a fost dăruit lui Ursu Ciocârlan 140.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco (Dumitru), uricar, fiul lui Andronic şi al Catrinei, urmaşul călugărului Pântea; răscumpără o parte din s. Popeşti de la Pătraşco Boldescul 151, 154; vinde împreună cu nepoţii lui o parte din s. Borăşti 313, 351; primeşte poruncă să hotărnicească o parte din s. Coteşti 474; scrie acte 251, 313; martor 136; iscălitură 136, 313.

Dumitraşco, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Dumitraşco Badiul din Rădăuţi primeşte poruncă să stabilească hotarul dintre s. Zaluceni şi Drevcăuţi 407; martor la vânzarea unor părţi din s. Crasnaleuca şi Cuzlău 192, 478.

Dumitraşco Batin, urmaşul lui Oräş hatman; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361; iscălitură 361.

Dumitraşco Burgheli, martor 152.

Dumitraşco Butucia; într-o însemnare de pe verso-ul unui zapis 386.

Dumitraşco Cara, diac; scrie acte 95, 111, 208.

Dumitraşco Cârstiian (Cărstian, Cristiian), fiul lui Cârstiian logofăt şi al Antimiei Cristieneasa, fratele lui Ionaşco Cârstian; *împarte cu fraţii săi* moşiile din s. Băscăceni şi Hriţeni, precum şi ţiganii rămaşi de la părinţi 2, 3; martor la vânzarea unor părţi din s. Verşeni şi Ţigăneşti 251, 340, 341, 356-358, 360, 366, 367; iscălitură 251, 340, 341, 356-358, 360, 366, 367; sigiliu 340, 341, 357, 360.

Dumitraşco Cerjilă, fratele lui Crăciun; dă împreună cu fratele său două părţi din moşia Ghicani lui Chicoş comis pentru un cal căzut într-o groapă a lor 158.

Dumitraşco Ciolpan din Pogăneşti, tatăl lui Iuraşco şi al Maruşcăi, socrul lui Marcul 343.

Dumitraşco Cocris primeşte poruncă să hotărnicească s. Căbuji 149.

Dumitraşco Cucoranul, stegar; martor 140.

Dumitraşco Damiian (Damiianovici) scrie zapisul vânzării unui loc de la Soveja 448, 454, 417, 453.

Dumitraşco Dobrenchi se judecă împreună cu rudele sale cu Antemiia Turetcoaie pentru moşiile rămase de la Dumitraşco Tureadcă 392.

Dumitraşco Donici cumpără împreună cu popa Vasilie o moară 6.

Dumitraşco Dulea, martor la vânzarea unei părţi din s. Balinteşti 542.

Dumitraşco Fulger, vătav; cumpără o parte din s. Grozeşti 477; primeşte de la Lupu Bogza o parte din Grozeşti în locul unei jumătăţi din s. Cirepcău 523, 554; martor la vânzarea unor părţi din s. Lăzoreni 329, 324, 325, 349.

Dumitraşco Gheuca (Gheoca), fost vornic, tatăl lui Gligoraşco 299; a cumpărat părţi din s. Dragsini 103, 137, 138; a cumpărat părţi din s. Greci 297; cumpără o ţigancă 343.

Dumitraşco Iarali, clucer; îşi face diata la Constantinopol 375; dă mărturie, martor în Sfat 38, 496.

Dumitraşco Popoţea, tatăl lui Gligorie, al lui Ştefan şi al lui Măriian; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Bodeşti VI.

Dumitraşco Solomonescul, fiul lui Toader cel bătrân, tatăl Anniţei 298.

Dumitraşco Şaidir din Şendriceni primeşte poruncă să cerceteze pricini din s. Pomârla, Săpoteni şi Popeni 129, 131, 132, 242.

Dumitraşco Şeptelici, soţul Saftei, tatăl Zlatei şi socrul lui Ştefan Murguleţ; a lăsat moştenire s. Zahareşti 437.

<Dumitraşco> Şoldan, tatăl lui Ştefan Şoldan; fiul lui ~ este martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 366; a stăpânit o parte din Petia 86.

Dumitraşco Ştefan, *fost mare logofăt*; zapis de mărturie de la ~ 390.

Dumitraşco Tăbârţă, martor 251.

Dumitraşco Tureadcă, soţul Antemiei Turetcoaie; soţia sa primeşte întărire pentru moşii după judecată 392, 393.

Dumitraşco (Dumitru) **Urdzică** (Urzică), chihaie din Dumbrăviţa; dă împreună cu rudele sale o parte din s. Şofrăceşti

www.dacoromanica.ro

pentru o parte din s. Brăneşti 429; martor la o vânzare din s. Dumbrăviţa 83; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 449, 450; iscăleşte 429.

Dumitraşco Vârnav (Varnav) vinde o de vie la Cotnari 29; împuternicit să-şi caute un vecin fugit de pe moşie 556.

Dumitraşco Vlăgea, diac; scrie acte 322, 551, 552.

Dumitraşco, v. şi **Dumitru**.

Dumitraşcu din Călineşti cumpără de la Savin Urmezău şi de la soţia acestuia o parte din s. Crasnaleuca 192.

Dumitraşcu din Zastavna cumpără părţi din s. Stăneşti şi Năhoreni 203.

Dumitraşcu, fiul Anghelinei, nepotul lui Simion Steclie; vinde o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 515.

Dumitraşcu, fiul lui Cozma din Şchiupeni; martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.

Dumitraşcu, fiul lui Cozma; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450.

Dumitraşcu, fiul lui Neagul, soţul Luşcăi, tatăl lui Toma; vinde împreună cu soţia şi fiul său o vie lui Matei Basarab voievod 197.

Dumitraşcu, fiul lui Neculai din Ghereni, vinde o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 274, 286, 288, 514.

Dumitraşcu, fiul lui Niagul, soţul Băluşcăi, tatăl lui Toma; vinde o vie din dealul Clipiceştilor 535.

Dumitraşcu, mare sulger din Ţara Românească; dă mărturie 306; iscălitură 306.

Dumitraşcu, postelnic din Ţara Românească; dă mărturie, martor 257.

Dumitraşcu Balaban, vărul lui Petriman şi al lui Mihăilă, urmaş al lui Marcu Mera; a stăpânit o parte din s. Măneşti 23.

Dumitru din Cruhlic, nepotul lui Orlinschi; schimbă s. Forosna cu s. Başcani 79.

Dumitru din Giurgeşti, popă; martor 498.

Dumitru, diacon din Verşeni; martor la o vânzare din s. Verşeni 104.

Dumitru, diacon, fiul preotului Andreica şi al Tudorei, soţul Iftimiei; vinde împreună cu soţia sa părţi din s. Vereşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 26.

Dumitru, fiul Gaftonii, fratele lui Mitodie şi al Nazariei; fraţii lui dau o parte din s. Oprişeşti pentru a plăti un furt săvârşit de el 120.

Dumitru, fiul lui Bogdan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 196.

Dumitru, fiul lui Grigori; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Medvica 98.

Dumitru, fiul lui Neanciul, soţul Biluşcăi, tatăl lui Toma; a vândut împreună cu soţia şi cu fiul său vii la Clipiceşti 545; martor 197, 450.

Dumitru, fiul lui Nuor; martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Dumitru, fiul lui Ursu din Cherchijeni; martor 92; vinde partea sa din s. Cherchijeni lui Şaidir logofăt 246.

Dumitru, fost şoltuz de Botoşani, soţul Măricuţei, tatăl lui Pavăl, al lui Ionaşco, al Chelsiei şi al lui Filip; soţia sa dăruieşte părţi din s. Băiceni 243, 244.

Dumitru, ginerele lui Boghiul; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 131.

Dumitru, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73; iscălitură 73.

Dumitru, nepotul lui Ghidiul; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Prigorceni 339.

Dumitru, popă din Mărmureni; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.

Dumitru, popă, fiul lui Lupşe, fratele lui Ionaşcu; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 449, 450, 535, 545.

Dumitru se judecă împreună cu alţii pentru stăpânirea unei părţi din s. Holohoreni 301.

Dumitru, tatăl Dolcăi; fiica lui ~ vinde o parte din s. Vepreuca 395.

Dumitru, ţigan; vândut de Udrea lui Gheorghe Ştefan 235, 234, 236.

Dumitru, vătaf; martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Dumitru, fost vornic, tatăl lui Gorie 146.

Dumitru, zlotaş; martor la o vânzare din s. Cozmeşti 504.

www.dacoromanica.ro

Dumitru a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 449, 535, 545.

Dumitru Bidiviul, din Hotcăuţi, tatăl lui Gligorie; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Dolniceni 413.

Dumitru Barnovschi se judecă pentru hotarele moşiei Giuneşti III.

Dumitru Bărbovschi, soţul Alixandrei, ginerele lui Grigori Căratuşcă; vinde împreună cu soţia lui o parte din s. Briceni lui Costantin Stârcea 424.

Dumitru (Dumitraşco) **Buhuş**, fost mare vistiernic 12; dă zapis de mărturie 12; mare spătar; stăpâneşte părţi din s. Gherchiceni şi Tâlhăreşti 42; stăpâneşte părţi din s. Iurghiceni 43, 172; se judecă pentru încălcarea unor hotare 62, 211; este înştiinţat de înscrierea la călăraşi a unor săteni 92; cumpără o parte din s. Movileni de la fiicele şi rudele Saftei 64; stăpâneşte o parte din s. Brătăşeni 87; a cumpărat de la Gligorie Mustea părţi din s. Criveşti şi Răvăcani 225; dă lui Gligorie Cornea o parte din s. Prisăcani în schimbul unei prisăci şi a unei părţi din s. Frăsileni 386; dă mărturie, martor 38, 45, 46, 40, 50, 147, 151; iscălitură 151.

Dumitru Căprioară; strănepoţii lui ~ vând o parte din s. Borăşti 313, 351.

Dumitru Cărăbăţu, tatăl lui Darie Cărăbăţ; răscumpără împreună cu fiul şi alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni 40.

Dumitru Ciolpan, tatăl lui Iurăşco; fiul lui ~ vinde lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, o ţigancă cu copiii ei 296.

Dumitru Ciornea a vândut lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Bobeştii din Deal 322.

Dumitru Ciudin împreună cu popa Alexa se judecă cu Porce din Oşăşti pentru încălcarea hotarelor 223.

Dumitru Drăcşan, din Tâlhăreşti; martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Dumitru Grecul, martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.

Dumitru Leuştan, martor la vânzarea unei vii 277.

Dumitru Lungul, martor la o vânzare din s. Gligoreşti 529, 527; cercetează o pricină din s. Fiţingheşti 354.

Dumitru Moviliţă a vândut în zilele lui Iancul Sasul o parte a s. Hudeşti pentru a plăti o datorie 322.

Dumitru Niţă din Soci, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Dumitru Ponici din Rugăşeşti a jurat, umblând cu brazda în cap, pentru hotarul s. Greci de lângă târgul Siret 389.

Dumitru Roşca, vornic de Botoşani; dăruieşte Mitropoliei Sucevei o vie, prisăci şi un iaz 300; stabileşte împreună cu călugării de la m-rea Golia hotarul s. Cârsteşti dinspre s. Pipereşti şi Tomeşti 176; primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Pomârla 242; dă mărturie 151; iscălitură 151; ispravnic de act 220.

Dumitru Solomon, tatăl lui Ionaşco şi al lui Lupul; fiii lui stăpânesc părţi din s. Năsoeşti 238.

Dumitru Ţântă, soţul Vărvarei, ginerele lui Iurăşco din Budinţi; vinde împreună cu soţia şi rudele sale o parte din s. Pilipce 21.

Dumitru Uscatul din Dragomireşti, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Dumşea (Dumşie); stâlpul lui ~ din s. Dolniceni 412, 413.

Duncă, v. **Vasile ~**.

Dupniţă v. **Necoară ~**.

Durac, v. **Mihalcea ~**.

Duraleu, fratele lui Ionaşco, tatăl lui Vasilie, al lui Sava, al lui Constantin şi al Urâtei; a stăpânit o parte din s. Turbăteşti 9.

Durăcoae, v. **Nastasie ~**.

Durduc, v. **Vasile ~** 322.

Durneşti, sat; <s. Dorneşti, c. Costişa, j. Neamţ>; martor hotarnic din ~ în s. Petreşti şi Blăgeşti 71; parte din ~ stăpânită de Grigorie 185.

Durneşti, sat; <s. ~, c. Sânta Mare, j. Botoşani>; aflat în stăpânirea Mitropoliei Moldovei 119

www.dacoromanica.ro

Duşeşti, sat, ţ. Neamţ; <s. Duşeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; părţi din ~ cumpărate de Iordache <Cantacuzino> 93.

Dzalea, v. şi **Toma ~**.

Dzemeşul, pârâu; în hotarul unei poieni de pe Tazlăul Sărat 387.

Dzijia, v. **Jijia**.

E

Echim vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 535.

Edomireşti*, sat; <fost. s. pe râul Tazlău, în partea de S-E a s. Pârjolul>; săteni din ~ se judecă cu călugării de la m-rea Tazlău pentru stăpânirea unei părţi din s. Floceşti 90.

Efrim (Frim, Efrimi, Ifrim) **Hâjdău** (Hăjdău) primeşte întărire pentru stăpânirea s. Citnicăuţi 165; cumpără părţi din s. Şăndreni şi Negreşti 309; cumpără părţi din s. Cruhlic 368-371; primeşte poruncă să facă o hotărnicie 169; martor 67, 76, 77, 79; iscălitură 67, 77. (Efrimi, Frim, Ifrim)

Eftimie popă din Popeşti; martor la o danie din s. Fauri 30.

Eftimie, ţigan, fiul Măricăi, nepotul lui Bilăe ţiganul, soţul Măriei, tatăl lui Gavril; vândut lui Lupul Stroescul 15.

Eftimie, v. şi **Iftimie**.

Elina, fiica Daşcuvnei; nepoata ei vinde o parte din s. Sănăuţi 128.

Elisafta vinde împreună cu rudele ei un loc de la Soveja 451, 535.

Enaca, vameş din Focşani; cumpără un vad de moară în Gârla Putnei 88.

Enache, diac; scrie act 212.

Enache, v. şi **Ienache**.

Enache (Ienache), vistiernic; a cumpărat părţi din s. Grieşti de la Ionaşco Mânjea 208; vinde lui Lungu, fost armaş, o parte din Ţibăneşti 323.

Enachi Şoldan, soţul Nazariei; dă o parte din s. Vârtop în schimbul unei părţi din Brăneşti 429.

Enachi Ştefulenco, martor hotarnic în s. Isacova 69; martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.

Enachi, ban; autentifică act în sec. al XIX-lea 146.

Enachi, blănar domnesc; martor la o vânzare 190.

Enachi, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Enachie din Şufrăceşti primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei părţi din s. Şufrăceşti 110.

Ene; pomii lui ~ în hotarul unor prisăci IV.

Eni, ginerele lui Ion vodă <Movilă>; dă mărturie pentru nişte obiecte puse zălog de socrul său la Iane negustor 507.

Epifanie Bahnaşul, martor la o vânzare din s. Belceşti 291.

Episcopia Huşilor; <în or. Huşi, j. Vaslui>; primeşte scutire domnească pentru vecinii şi posluşnicii ~ 53; Ghidion, episcop de ~ 53; crâşmă, cojocar şi meserciu ai ~ scutiţi de camănă 230; vecin al ~ 159.

Episcopia Rădăuţilor; <în or. Rădăuţi, j. Suceava>; episcop de ~ 536, 545.

Episcopia Romanului; episcopie; <în m. Roman, j. Neamţ>; s. Branişte al ~ plăteşte gloabă şi deşugubină episcopului Anastasie 55; episcopi de Roman 446, 501, 536; martori de la ~ 386.

Epure; partea lui ~ din hotarul s. Borăşti 351.

Epure, v. şi **Simion ~**.

Erema din Văscăuţi, martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424.

Eremia din Popeşti s-a jeluit domnului că a vândut o moşie lui Vasile şi acesta nu i-a făcut zapis 310.

Eremia, diac; scrie act 155.

Eremia, nepotul lui Comişescul; a făcut danie m-rii Trei Ierarhi o parte din s. Vasileuţi 551, 552, 553.

Eremia, tatăl lui Costea; fiul lui ~ vinde o parte din s. Iadinţi 322.

Eremia Dabija, fiul lui Crăstiian şi fratele lui Dabija; se judecă cu Gheorghie Ştefan,

www.dacoromanica.ro

mare sulger, pentru stăpânirea unor ţigani 178; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 535, 545.

Eremia Murguleţ, martor la o vânzare din s. Verşeni 104.

Eremia (Irimie) **Nădăbaico**, staroste de Putna, fiul lui Nădăbaico şi tatăl Nastasâiei şi al lui Lupaşco medelnicer; împreună cu fiul se judecă cu Lupaşco stolnic pentru ţigani 166; a vândut împreună cu fiica sa nişte ţigani lui Eremia Dabija 178; a vândut s. Mărgila 538; scrie domnului despre cercetarea unei pricini de hotar în s. Fiţingheşti; iscăliturâ 354; martor la o vânzare în s. Văscăuţi 68.

Eremia, v. şi **Ieremia Vânculeţ**.

Eremie Buga, martor la o vânzare din s. Văscăuţi 68.

Eremie, v. şi **Irimia**.

Eremiia Movila, v. **Ieremia ~**.

Eremiia, aprod; a vândut lui Pătraşco Ciogolea o vie 322.

Eremiia, bunicul lui Ştefan şi al lui Gavrilaş, fratele Sorei; a avut ispisoc de întărire pe s. Juleşti de la Petru voievod; nepoţii săi vând o jumătate din s. Juleşti lui Cozma Majă şi soţiei sale, Drăgălina 519.

Eremiia, v. şi **Eremia ~, Iremia**.

Erimia cumpără pământuri de la Irina Docolena 528.

Erimie, fiul Stancăi, nepotul lui Bârlădeanu şi soţul Măricuţei; vinde o parte din s. Soveja 270, 451, 476.

Erimia Vârnav din Secuieni pârăşte domnului pe Tufan şi pe Tănase pentru un iaz de moară, nişte fâneţe şi pomât 198.

Erimie Cârstiian, v. **Irimia Cârstian**.

Erimiia, fratele lui Nicoară şi al lui Miron; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 346.

Erimiia Iulăş, martor 156.

Evloghie, episcop de Roman; cumpără o parte din s. Cleja de la Toader Moţoc şi de la fiul său, Ştefan 501.

Evloghie, v. **Gheorghe ~**.

Evstrate, fiul popii Toader, fratele lui Pătraşcu cămăraş şi soţul Armancăi; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Soveja 270.

Evstratie, v. şi **Istratie**.

F

Faan, ţigan, fratele lui Toader; dăruit de Vasilie Macri căpitan 433.

Falcău, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Faraon, ţigan, fiul lui Stan, fratele lui Slav, al lui Bobâţă şi al Cătălinei 531.

Farcaş, v. **Solomon ~**.

Fauri*, sat; <lângă s. Poşta Elan, c. Vutcani, j. Vaslui>; parte din s. Fauri dată Măriei din Bancovici de Crăstiian 30.

Fauri*, sat; <fost s., în partea de S-E a s. Zăneşti, j. Neamţ>; hotărnicit de Gheorghe Ştefan, mare sulger I; în hotar cu s. Călineşti V.

Făbor primeşte o berbenţă de bere de la popa Vasilie la moartea lui Andronic 6.

Făbora Drăghicioaie; nepoţii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Făbora, sora lui Oancea, a lui Vasco şi a Stanei 274, 533.

Făbora, soţia lui Drăguş; a vândut împreună cu soţul ei a treia parte din s. Glodeni 555.

Făgeţel, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Fălciu, ţinut; sate în ~ 339.

Fătul se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihăileşti 148.

Fătul Talpă a vândut o parte din s. Şendreşti 532.

Fătul, fiul lui Pietra; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Lăceşti 537.

Fătul, v. şi **Gavril ~**.

Fâia, v. **Anton ~**.

Fântâna de Piatră, top. în hotarul s. Ilişeşti stăpânit de m-rea Bistriţa 108.

Fântâna lui David, top. în hotarul m-rii Bistriţa 524.

Fântâna lui Mihalcea, top. în hotarul s. Cârsteşti 176.

www.dacoromanica.ro

Fântâna lui Parce, top. în hotarul dintre s. Petreşti 71.

Fântâna lui Suilă, top. în hotarul târgului Huşi 276.

Fântâna Novacilor, top. în hotarul târgului Huşi 276.

Fântâna Nucului, top. în hotarul s. Cleja 501.

Fântâna Rece, top. în hotarul s. Buhuceşti 211.

Fântâna Seacă, top. în hotarul m-rii Bistriţa 524.

Fântâna*, sat, ţ. Tecuci; <fost s. pe pârâul Gerul, la V de s. Pechea>; vie din ~ dăruită m-rii Sfântul Dimitrie din Galaţi 359; locuitorii din ~ sunt scutiţi de dări pentru că lucrează la drumuri 540.

Fârla a vândut o parte din s. Şendreşti 532.

Fârloeşti, sat; <fost s., lângă s. Stăneşti, j. Bacău>; act scris la ~ 387.

Fârţeneşti, ţ. Covurlui; <s. ~, c. ~, j. Galaţi>; parte din ~ se află în stăpânirea lui Gligoraşco 299.

Fâsteci, v. **Ionaşco ~**.

Fâşneaţă, v. **Toma ~**.

Fâţacul, ţigan; fiul lui Pantea şi fratele lui Dumitraşco; este dat în schimbul fratelui său 140.

Fene, popă; scrie mărturie hotamică pentru o parte din s. Brădiceşti 125.

Feredeu, top; în hotarul muntelui Măgura aflat în stăpânirea m-rii Homor 95.

Ferindei, v. **Vasâli ~**.

Feteşti, sat, pe Criva, ţ. Hârlău; <s. Feteşti, c. Scobinţi, j. Iaşi>; heleşteu în hotarul s. ~ 295; vie din Dealul Ciocârliei de la ~ dăruită pentru pomenire de Vasilie Macri căpitan 433; martori din ~ 295.

Fetia, mama lui Ignat; a vândut o parte din s. Şendreşti 532.

Fetion din Tulucești, martor la vânzarea unei vii 277.

Filip din Vindăoani, martor la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 440.

Filip, fiul lui Dumitru, fost şoltuz, şi al Maricuţei, fratele lui Ionaşco, al Chelsiei şi al lui Pavăl; 244.

Filip, fiul Magdei; împreună cu alţii se judecă pentru o parte din s. Mihăileşti cu Bârsan, vornic de poartă 148.

Filip, ţigan; fiul lui Mihăilă şi al Găliţei 166.

Filip Blendea, tatăl Solomiei; fiica sa vinde o parte din s. Verşeni 47.

Filipeni, sat; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Nanea Breahnă 364; în sec. XIX moşia ~ se află în proprietatea lui Grigore Roset 364.

Filişor, v. **Ion ~**.

Fition, v. **Ion ~**.

Fiţinghești, sat, pe Putna; <fost s. pe râul Putna, la V de Ivăneşti, j. Vrancea>; s-a numit în trecut Rădzimeşti; mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Bisericani a unei părţi din s. ~ 354.

Flaşco, v. **Mihalcea Durac**.

Fleca, v. **Vasilie ~**.

Floarea, fiica Irinei, nepoata Soloncăi, sora lui Ionaşco şi a Todosiiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Zubriceni 285.

Floarea, soţia lui Gavril Zupco; se judecă cu Gligorcea din Pleşeşti pentru stăpânirea unei părţi din s. Pleşeşti 380.

Floca, v. **Mihăilă ~**.

Floceşti, v. **Bâlcani**.

Flondor, v. **Toader ~**.

Flore din Căbiceşti, martor hotamic în s. Brădiceşti 125.

Florea, fiul lui Neagoe, fratele lui Ionaşco şi al lui Simion; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti 303.

Florea, martor în Iaşi 434.

Florica, fiica lui Petre Teliur şi a Anghelinei; vinde împreună cu părinţii şi fraţii săi un vad de moară în Gârla Putnei 88.

Floricel, v. **Toader ~**.

Foca, popă din târgul Siret; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393.

Focea din Berteşti, martor în s. Coteşti 474.

Focea, v. **Ion ~**.

Focenco, v. **Necoară ~**.

Focşani, sat; <m. ~, j. Vrancea>; act scris la ~ 417; vameş de ~ 88; vătăman de ~ 417; martori din 267.

Focşe, nepotul lui Năduşală; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şofrăceşti 110; schimbă o parte din Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429; sigiliu 429.

www.dacoromanica.ro

Focşea din Glodeni, martor 281, 376.

Focşea din Tălhăreşti, martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Focşea, fiul lui Simion Epure, fratele Irinei şi al Anghelinei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Borăşti 351.

Focşea, fiul Sprinteniţei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din satul Petreşti 199.

Folteşti*, sat, ţ. Putna; <lângă Petreşti, c. Vânători, j. Vrancea>; părţi din ~ vândute lui Giurgiu 213.

Forăşti, sat, pe Miletin, ţ. Iaşi; <s. ~, c. Gropniţa, j. Iaşi>; parte din s. ~ vândută lui Mihai Arbănaşul 261, 262.

Fordan, v. **Ion** ~.

Forija, ţigan 178.

Forojie, v. **Costantin** ~.

Forosna, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, c. Forostna, r. Novoseliţa, reg. Cemăuţi>; părţi din ~ vândute lui Bălan, fost comis, 76, 77, 79; poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul, fost pârcălab 109; zapis scris în ~ 76.

Fortuna, v. **Mihail** ~.

Fote, şoltuz de târgul Iaşi; martor la vânzarea unei case 435.

Foteasa, mama Alexandrei; fiica ei vinde o casă în Iaşi 435.

Fotis, martor la vânzarea unui ţigan; iscăleşte greceşte 417.

Frangole (Frangule, Franguli), stolnic; primeştc poruncă să cerceteze o pricină 86; martor 156; pitar; primeştc de la m-rea Pângăraţi o vie de la Horodişte 333.

Fratea, vecin dus în s. Piatra 75.

Frăsileni, sat, peste Prut; <s. Frăsuleni, c. Victoria, j. Iaşi>; parte din ~ dată în schimb de Gligorie Comea lui Dumitraşco Buhuş 386.

Frăsina, fiica Anuşcăi, sora Nastei, Măricuţei şi a lui Drăgan, mama Măriei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Drăguşcni 514, 516, 533.

Frăţileasa, mama Măricăi şi sora Nedelei 450, 535, 545.

Frăţiman, tatăl lui Moiseiu 140.

Frim din Dănceni, nepotul Călugăriţei; se judecă cu Tomiţă căpitan pentru stăpânirea unor părţi din Dănceni 181.

Frimi, v. **Efrim**.

Frumoasa, top. în vadul Bistriţei, în hotarul locului de la munte al lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Frumuşanu, v. **Necula** ~.

Frunteşăni*, sat; <fost s. pe pârâul Horoiata, lângă s. Horoiata, j. Vaslui>; Vasăli Buta din ~ vinde o parte de moşie cu iazul Budăciţei 344.

Frunteşti, sat; <ţ. Tecuci; c. Filipeni, j. Bacău>; martor din 25.

Fulger, v. **Dumitraşco** ~.

Fundan vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 449, 535, 545.

Furduiasă primeşte bani de la preotul Vasilie 6.

Furnica, ţigancă, fiica lui Stan; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Roşca 41.

Furtună, v. **Fortuna**.

Futeleşti*, sat; <ţ. Fălciu; lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; părţi din ~ lăsate moştenire de Strătulat, fost agă, fiicei sale, Măricuţa 174.

G

Gabur, stolonacialnic <şef de masă>; atutentifică o copie (sec. XIX) 425.

Gafa, fiica lui Pilipovschi, nepoata Varvarei Ihnătoaia şi strănepoata Ilenii Daşvcuna; vinde lui Gavrilaş Mateiaş, fost mare logofăt, o parte din s. Sinăuţi 128, 177.

Gafiţa vinde împreună cu fraţii săi, toţi fiii lui Grigori, nepoţii lui Grozav, o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.

Gafta, fiica lui Buciumaş vornic; a dăruit nepotului ei, Vartic, vătav de aprozi, nişte ţigani 390.

Gaftona, fiica lui Andronic Harlo din Dolniceni, nepoata lui Bălmojel din Dolniceni; vinde Şoldănesei o parte din s. Dolniceni 381, 413.

www.dacoromanica.ro

Gaftona, fiica Măricuței, sora lui Neculai; împarte împreună cu surorile și frații ei un vad de moară 7; vinde împreună cu fratele și alte rude ale sale o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Gaftona, mama lui Mitodie, a Nazariei și a lui Dumitru; partea ei este dată pentru a fi plătit un furt săvârșit de către unul dintre fiii săi 120, 121.

Gaftona, sora Aniței, fiica Irimiei; stăpânește ocină în s. Cotiujenii Mari II.

Gaftona, sora lui Vasile Vulpaș și a Avrămiei, fiica lui Vulpaș; a vândut împreună cu frații o parte din s. Gligorești lui Eremia Crăstian 532.

Gaftona, sora Nastei, a Măricuței și a Frăsinei; a vândut împreună cu rudele o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 516, 533.

Gaftona, țigancă, fiica lui Ion și a Mariei, sora lui Vasilie; vândută lui Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Gagiul; nepotul său a vândut părți din s. Giurcani lui Gheorghe mare ceașnic 45.

Galata (~ de Sus, Gălata), m-re; <m. Iași, j. Iași>; călugării de la ~ vând s. Măşcăteni 97, 99.

Galați, târg; <m. ~, j. ~>; m-re din ~ 359; negustor din ~ 278; pârcălabi de ~ 55; șoltuz de ~ 55;

Galați, ținut; vornici de ~, v. și **Ionașco** 542.

Galbăn, v. **Grigore** ~.

Galea a vândut o parte din o parte din s. Șeleșeul de Sus 393.

Galița, mama lui Filip, soția lui Mihăilă 166.

Gancea, v. **Gligori** ~.

Ganea Zaiciul; partea lui din s. Mihăilești, stăpânită de urmașii săi în urma judecății cu Bârsan, vornic de poartă 148.

Ganea, fratele lui Petrea; fratele său este martor la vânzarea unei vii 277.

Gaoa din Șendreni, nepotul Sorcăi; a vândut comisului Bălan o parte din s. Șendreni 421.

Gașpar <Grațiani>, voievod și domn al Moldovei; acte de la ~ 531, 554.

Gava, fiul Bratei și soțul Odochiei; vinde împreună cu soția sa o parte din s. Costiceni 428.

Gavriil, diac; scrie act 249.

Gavriil, fiul lui Coiliță; martor la alegerea unor părți din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Gavril a pus zălog la Huhulea, fost vătav, o parte din s. Țibănești 323.

Gavril a vândut împreună cu rudele sale lui Ionașco Dărman o parte din s. Lipăești 111.

Gavril, aprod de târg; scrie acte 279, 426; iscălitură 210, 426.

Gavril, bunicul lui Crăstiian 30.

Gavril cumpără o parte din s. Pogănești de la Corcodel și de la soția sa, Măriia 269.

Gavril din Bârlad; martor la vânzarea unor țigani 267.

Gavril din Crețești, soțul Nastasiei, tatăl lui Gorie și al Mihalcei; vinde împreună cu familia o parte din s. Țăgănești lui Iordache, mare vistiernic 521.

Gavril din Drăgești; nepoata lui vinde o parte din s. Bodești 440.

Gavril din Gârcina; a fost martor la vânzarea unor părți din s. Băcești 135.

Gavril din Ruși, fiul lui Gligoraşco, nepotul lui Dumitraşco Gheuca 299.

Gavril din Voinova; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Drăguşeni 144.

Gavril, fiul Dochiței, nepotul lui Ion Gineretea; vinde părți din s. Verșeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19.

Gavril, fiul Drăgălinei, fratele lui Gligorie, al lui Costachi și al lui Bejan; a vândut împreună cu frații săi o parte din s. Șendrești lui Eremia Crăstian 532.

Gavril, fiul lui Eremia; vinde împreună cu alte rude jumătate din s. Găureni lui Iorga, mare postelnic 522; s-a judecat cu Blaga pentru o parte de ocină din Găureni 522.

Gavril, fiul lui Coste și fratele lui Ion; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Folteşti lui Giurgiu 213.

www.dacoromanica.ro

Gavril, fiul lui Crâstea Bățul și fratele Mariei; se judecă cu Crâstea vătav pentru o parte din s. Stogoreni, ț. Cârligătura 254.

Gavril, fiul lui Gherghiță bătrânul din Bodești, fratele lui Ionașco, al lui Vasile, al lui Savin, al lui Gligorcea Gherghiță, al Măricăi și al Anisiei; vinde împreună cu frații săi părți din s. Bodești și Dănceşti, pe Cracău, ț. Neamț, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Țării de Sus 320, 321, 345.

Gavril, fiul lui Ion Nenciul din Străoani, fratele lui Mârza, al lui Vasile, al Sorei și al Stancăi; vinde împreună cu frații săi niște pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385.

Gavril, fiul lui Irimia din Hăsnășeni, fratele lui Pânteleiu și al Dăgunei; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Hăsnășeni 388.

Gavril, fiul lui Vasâli și nepotul Nastei, urmașul lui Țăplic vătav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isari jitnicer 383.

Gavril, fratele lui Baicul, izbașă și al lui Miron; martor la o vânzare 8.

Gavril, fratele lui Dumitrașco, al lui Gligorie, al Salomiiei și al Măricăi; primește întărire împreună cu frații săi pentru stăpânirea unor părți din s. Lăzăști, Hermești, Itrinești, Băloșești și Bilăești 363.

Gavril, fratele lui Ion Nenciul, al lui Vasile, al lui Mârza și al Stanei; vinde împreună cu frații săi cinci pământuri lui Matei Basarab, care le dăruiește m-rii Dobromira 535.

Gavril, fratele lui Miron, fiul lui Grozav; dă mărturie pentru o cumpărătură din s. Crăești și Cruciul 520.

Gavril, fratele lui Pinteleiu, vornic de Bârlad; vinde împreună cu fratele său un țigan lui Pană paharnic 417.

Gavril, fratele lui Toader și al Teodosiei; vinde împreună cu frații săi trei pământuri din țarina s. Verșeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 207, 258.

Gavril, tatăl lui Isac; fiul lui vinde o parte din s. Valeva 150.

Gavril, tatăl lui Vasilie; fiul său este martor la vânzarea unei ocini din s. Cândești 22.

Gavril, târgoveț din Șcheia, fiul lui Nencea; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară și a unui loc mai jos de târg 350.

Gavril, țigan, fiul lui Eftimie și al Măriei; vândut împreună cu părinții săi de Mihăilaș Beldiman lui Lupu Stroescu 15.

Gavril, țigan, fiul lui Mătari, nepotul lui Clincea, fratelc Agafiei și al Gogoaiei; dăruit de Vasilie Macri căpitan pentru pomenire 433.

Gavril vinde cinci pământuri din Dealul Verzei lui Matei Basarab 545.

Gavril vinde împreună cu alții o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruiește m-rii Soveja 448, 535, 545.

Gavril vinde o parte de sat lui Iordache <Cantacuzino> 510.

Gavril Bantăș, tatăl Aniței și socrul lui Isac Săcuianul; fiica și ginerele lui au vândut o parte din s. Călinești 322.

Gavril Bechiia din Tătăreni, martor la vânzarea unei părți din s. Țigănești 171.

Gavril Cercel; amintit ca martor la vânzarea unui sălaș de țigani, de către Păosoaie și fiii ei, lui Neanea Breahnă 25.

Gavril <Coci> hatman și pârcălab de Suceava; dă mărturie în Sfatul domnesc 45, 46, 50, 322; 496, 545; dă mărturie 38, 226, 229, 264, 289, 314, 321, 396, 507, 513, 516, 523, 551, 552; ispravnic de act 25, 241; iscălitură 226, 229, 264, 289, 314, 321, 396, 513, 523, 552.

Gavril Fătul, tatăl Chirei; fiica sa vinde împreună cu soțul ei o parte din s. Vladnic lui Gheorghie, mare sulger 525.

Gavril Palade, postelnic; dă mărturie 552; iscălitură 552.

Gavril Pospală a vândut lui Pătrașco Ciogolea o parte din s. Clocucina 322.

Gavril Purcel, socrul Băşcăi; partea lui din s. Perășeni este vândută de nora sa și de fiii acesteia 314.

www.dacoromanica.ro

Gavril Zupco, soţul Floarei; a luat fără drept o parte din s. Pleşeşti de la Gligorcea 380.

Gavrilaş, *bunic*ul Dolcăi; nepoata lui vinde o parte din s. Vepreuca 395.

Gavrilaş din Căuteşeşti; martor 73, 263; iscălitură 73.

Gavrilaş, fiul lui Boldescul şi fratele lui Ştefan; vinde împreună cu fratele său o jumătate din s. Juleşti lui Cozma Majă şi soţiei sale, Drăgălina 519.

Gavrilaş, nepotul Nastasiei Bergoie; primeşte danie o parte din s. Mereşti 498.

Gavrilaş, vornic; cumpără o parte din s. Valeva 150.

Gavrilaş, v. şi **Gavril**.

Gavrilaş (Gavril) **Bogdan**, păhărnicel; martor la vânzarea unor părţi de sate 316, 318, 340, 341, 356, 357, 358, 360, 366, 367; iscălitură 316, 318, 340, 341, 356-358, 360, 366, 367, sigiliu 357.

Gavrilaş Căpotici cumpără ocina din Vascăuţi a lui Andreica 68; vinde lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, parte din s. Văscăuţi, ţ. Soroca, cu loc de heleşteu, cu fânaţ, cu pomăt şi cu tot venitul, cumpărate de el de la Andreica, fiul lui *Sima*, nepotul lui Ionaşcico; iscălitură 251.

Gavrilaş (Gavril) **Hâjdău** (Hăjdeu), nepotul lui Orlinschi; schimbă împreună cu rudele sale o parte din s. Forosna pentru părţi din s. Başcani al lui Vasilie Cornescul 79; martor la o vânzare din Forosna 76, 77; iscălitură 76, 77.

Gavrilaş <Hâra>, logofăt, moşul lui Neculai Ureche; 163; a cumpărat în zilele lui Petru <Şchiopul> părţi din s. <Holohoreni> 161; urmaşii lui ~ îşi împart stăpânirile din s. Buscăteni 416.

Gavrilaş Jurea <Jora> se jeluieşte, împreună cu Dumitraşco pentru că răzeşii lor din s. Iugani le ară şi le cosesc fânaţurile 509.

Gavrilaş (Gavril) **Mateiaş**, fost mare logofăt; a primit danie şi miluire s. Dinesăuca de la Miron Barnovschi 46; s-a judecat cu târgoveţii din Cernăuţi pentru s. Dinesăuca 46; cumpără o selişte de la Mihăilaş 46; cumpără o parte din s. Ilişeni de la Mihăilaş 46; cumpără părţi din s. Sinăuţi 128, 177; a dat bani Antemiei Turetcoaie pentru nişte boi de negoţ 392; întărit stăpân în s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi, după judecata cu Lupul Stroescul, fost ureadnic la Câmpulung 255; trimis să socotească un iaz pentru care se judecă Nacul vornic cu Vartic 169; primeşte întărire pe nişte *fălci* de vie la Cotnari după judecata cu egumenul şi călugării de la biserica Sf. Ioan <cel Nou> (Novi) din Tătăraşi 247; primeşte întărire pentru o parte din s. Drăguşeni cumpărată de la Mihăilaş 336; înapoiază o parte de ocină 494; dă mărturie 226, 229, 314; iscălitură 226, 229.

Gavrilaş Sculeş împarte cu verii săi părţi din s. Buscăteni 416.

Gavrilaş Talpă, fost postelnic; martor la vânzarea unor părţi de sate 316, 318, 340, 341; iscălitură 316, 318, 340, 342.

Gavrilcea din Năhoreni; nepoţii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Gavrilcea, *rus venit din Ţara Leşească*, fratele lui Vasilie; s-a aşezat la seliştea Călineşti stăpânită de Tăutul spătar şi este scutit de dări 115.

Gavrilcea Polschi se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Gălata, v. **Galata**.

Găleşeni*, sat; <probabil lângă Brăteni, c. Dobârceni, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381.

Gărbia, v. **Vasilie ~** 251.

Gărcina, sat; <s. Gârceni, c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Băceşti 135.

Găureni*, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <lângă Boldureşti, c. Boldureşti, r. Nisporeni, R. Moldova>; jumătate din ~ cumpărat de Iorga, mare postelnic, de la strănepoţii lui Stoian bătrânul 522.

www.dacoromanica.ro

Găureşti, sat, ţ. Vaslui; <s. Băleni, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; parte din ~ întărită lui Lungu fost armaş 323.

Găvan, v. **Toma** ~.

Gâde, căpitan; ispravnic de act 197.

Gâdeiu din Beneşti; martor la vânzarea unei ocine din s. Coteşti 474.

Gâlţeşti, sat; <s. ~, c. Puieşti, j. Vaslui>; martori din ~ 299.

Gânscă; nepotului său, Costandin Udrea, i se ia zapis cu pârâ 106; urmaşii lui ~ s-au judecat 256.

Gânscă, v. şi **Udrea** ~ **Vasilie** ~.

Gârbe, cămăraş; a cumpărat un loc de la popa Stahii IV; vinde lui Ştefan, pârcălabul de Roman, pentru două locuri de prisăci IV; iscălitură IV.

Gârbea, v. **Vasilie** ~.

Gârcini (Gârcina), sat; <s. Gârceni; c. ~, j. Vaslui>; sătean din ~ a vândut un vad de moară din hotarul s. Armăşeşti 323; Pântelei din ~ martor la vânzarea unei case din Iveşti 546; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Băceşti 135.

Gârla de Gios <a Putnei>, <gârlă; între Ţifeşti, c. ~, şi Străjescu, c. Garoafa, j. Vrancea> în satul Văcăreşti; vad de moară pe ~ 476.

Gârla Putnei <de Sus>, pârâu <afluent al Siretului la Ciuşlea, c. Garoafa, j. Vrancea>; în hotar cu viile din Clipiceşti ce au fost vândute de Dumitru şi de alţii lui Matei Basarab voievod 545; *mori* pe ~ 88, 531; vie până în ~ 197.

Gârlig din Prazcani; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Gârţeşti* (greşit Gârţece), sat; <fost s., lângă s. Bârleşti, c. Erbiceni, j. Iaşi>; Paţea din ~ martor la darea unei ocini din Iurghiceni 43.

Geferi, v. **Petrea** ~.

Gelipul, v. **Ion** ~.

Gerca, turc; a vândut lui Turcul parte din s. Medvica, ţ. Hotin 264.

Gerul, bătrân <parte de moşie> din s. Borăşti 377.

Gheanghea, v. **Ionaşco** ~.

Ghedeon, episcop de Huşi; binecuvântează împreună cu ceilalţi ierarhi ai Moldovei dania făcută de Matei Basarab m-rii Dobromira 536, 545; primeşte împuternicire domnească să-l aducă pe vecinul Ion Hârca pe moşiile Episcopiei 159.

Ghelasie, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397.

Ghenadie, călugăr la m-rea Bistriţa; iscălitură 365.

Ghenadie, călugăr; a fost martor la o vânzare din s. Ciocârlieşti 503.

Gheorghe, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 397; iscălitură 365, 397.

Gheorghe, martor la vânzarea unei case din Iaşi 435; iscăleşte greceşte 435.

Gheorghe Calapod, tatăl Ilincăi; fiica sa împreună cu ginerele ei şi alte rude vând o bucată din s. Movileni lui Dumitraşco Buhuş 64.

Gheorghe Catargiul, fost paharnic; acuzat că împresoară hotarul târgului Orhei cu satul său, Piatra 75; se judecă cu şoltuzul şi orăşenii din Orhei pentru nişte oameni de pe moşia Orhei 75;

~ agă; martor 235, 251; iscălitură 235.

Gheorghe Dimuţă (Ghiorghie Dimuţ), staroste de negustori; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 249; primeşte întărire pentru cumpărăturile sale în s. Şendreni, pe Prut, ţ. Iaşi, după judecata cu Arsenie şi cu rudele lui 206.

<Gheorghe> Ghica, mare stolnic; primeşte întărire pe părţi din s. Buhăceni 253; dă mărturie 226, 229, 286 287, 288, 289, 314, 396, 507, 516, 551, 552; dă mărturie în Sfat 46, 321, 322, 496, 496, 545; iscălitură 226, 396, 229, 552.

Gheorghe (Gheorghie) **Evloghie**, dascăl (sec. XVIII); traduce acte 148, 211, 228, 505, 533.

Gheorghe (Ghiorghie) **Năvrăpăscul**, fost vornic, tatăl lui Savin 360; dăruieşte lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, parte din s. Colobanţi, pe Miletin, ţ. Hotin 312; vinde jumătate de casă din s. Verşeni lui Iordache

www.dacoromanica.ro

<Cantacuzino>, mare vistiernic 316; fiul lui ~ este martor la vânzarea unei părți din s. Verșeni 366, 367; martor la o vânzare din s. Verșeni 259; iscălitură 312.

Gheorghe Panta..., martor la diata lui Dumitrașco Iaralis 375.

Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) **Roșca**, fost vistiernic; cumpără o falce de vie la Cotnari pe Dealul Piscopului de la Dumitrașco Vârnav 29; nepotul Solomiei Mogâldoaiei; plângerea lui ~ împotriva lui Cărăiman 63; cumpără de la Nistor Batișteși de la soția sa, Ileana, jumătate din s. Oglinzi, ț. Neamț 217; cumpără de la Moisi, fiul lui Ion Albici, o parte din s. Vorovești 214; martor la o vânzare din s. Vereșeni 26; primește întărire domnească pentru niște țigani 41; primește împreună cu alți nepoți ai lui Miera pârcălab părți din s. Piscani, Măciucașii de Jos, Măciucașii de Sus și din Românești 284; primește poruncă domnească să socotească un hotar dintre s. Cetereni și s. Căcărăzdeni 492; stăpân asupra unei jumătăți din s. Oglinzi, ț. Neamț, cumpărată de la Nistor Batișteși de la soția sa, Ileana 218.

Gheorghe (Gheorghie, Gheorghi, Gheorghiță) **Ștefan**, soțul Saftei, ginerele lui Toader Boul, mare vistiernic, cumnatul Paraschivei și al lui Ștefan Boul, nepotul Solomiei Mogâldoaiei;

~ <fost> logofăt al treilea; a dat zapis de mărturie 12;

~ mare sulger; cumpără o parte din s. Vladnic de la Nechita Bucium și soția sa, Chira 525; dăruiește împreună cu soția sa o parte din s. Stejăreni cumnatului său, Ștefan Boul 127; dă mărturie 551, 552; iscălitură 552;

~ mare spătar; alege împreună cu Apostol pârcălab de Orhei hotarul s. Isacova dinspre Orhei 69; cumpără o parte din s. Mărvila de la Ivașco Cârjă și de la soția sa, Nastasia 538, 539; cumpără țigani 234, 235, 296; dăruiește împreună cu soția sa partea lor din s. Stăjăreni lui Ștefan Boul clucer 147; hotărnicește satul Fauri al m-rii Tazlău I; se judecă cu Eremia Dabija pentru stăpânirea unor țigani 178; dă mărturie pentru împărțirea moștenirii de la Miera pârcălabul 284; împuternicit de domn să hotărnicească hotarul târgului Orhei dinspre s. Piatra al lui Ghiorghie Catargiul 75; întărit stăpân asupra unui țigan 236; martor la cumpărarea unei părți de ocină din Iuriști 513; primește împreună cu alți nepoți ai lui Miera pârcălab jumătate din Piscani, jumătate din Măciucașii de Jos, jumătate din Măciucașii de Sus și cât se va alege din Românești 284; dă mărturie 21, 49, 151, 226, 229, 287, 289, 314, 396, 507, 516, 545; iscălitură 147, 151, 226, 229, 287, 289.

Gheorghe (Ghiorghiță) **Vâlcul**, pârcălab de Roman; dă mărturie în Sfat 46;

~ armaș al doilea; martor 296.

Gheorghi, ginerele Grozavei; locuitor al Târgului Vechi din Iași 305.

Gheorghi, v. și **Ghiorghie**.

Gheorghi Tăv..., martor la vânzarea unui loc de casă 311.

Gheorghie ... din Tutova; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicorești de Sus 491.

Gheorghie, căpitan de curte; primește întărire pentru o parte din s. Paustova răscumpărată de la Iorga vornic 427.

Gheorghie dărăban; se judecă împreună cu alții pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.

Gheorghie din Carapciu, fiul lui Miron din Carapciu, fratele lui Vasilie și al lui Isac; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părți din s. Turiatca, Năhoreni și Stănești 430.

Gheorghie din Crasnaleuca, tatăl Micăi; fiica lui a vândut o parte din s. Crasnaleuca 192.

Gheorghie din Lungeni; a mărturisit pentru o ocină din s. Cotești 474.

Gheorghie din Mărgineni; fiul său, Ursu, a vândut o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie din Sclişte; martor la dania făcută de Nastasia Bergoie 498.

Gheorghie din Vindăoani; martor la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 440.

Gheorghie, fiul Iaremicii; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Gheorghie, fratele lui Oancea şi al Irinei; împreună cu fraţii săi şi cu alţii se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman 199.

Gheorghie, fiul lui Petre Teliur şi al Anghelinei, fratele Floricăi şi al Baiei; vinde împreună cu părinţii şi fraţii săi un vad de moară în Gârla Putnei lui Enaca vameş din Focşani 88.

Gheorghie, martor la Oprişeşti 120.

Gheorghie, martor la vânzarea unui ţigan 82.

Gheorghie (Ghiorghie) <II>, fost mitropolit al Moldovei; a cumpărat de la Petru <Rareş> voievod seliştea Mânjeşti şi o parte din s. Bungeşti pe care le-a dăruit m-rii Bistriţa 396, 397; a dăruit m-rii Bistriţa seliştea Mânjeşti în timpul domniei lui Petru Rareş 330.

Gheorghie, pârcălab de Roman; dă mărturie în Sfatul domnesc 50.

Gheorghie, pârcălab din Zorileni; martor 297.

Gheorghie, popă din Hreasca; martor la cercetarea unei pricini 143; iscălitură 143.

Gheorghie, preot domnesc; martor 156; iscălitură 156.

Gheorghie, şoltuz din târgul Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Gheorghie, ţigan, fiul lui Vitan şi fratele lui Ion; este vândut lui Matei Basarab pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Gheorghie, v. **Gheorghe**.

Gheorghie, v. şi **Ghiorghie**.

Gheorghie, v. şi **Sfântul ~**.

<Gheorghie> Arapul, fost mare spătar; tatăl lui Ilie Arapul 367.

Gheorghie Başotă, fost vistiernic; zapis de mărturie de la ~ 390.

Gheorghie (Gheorghi) **Boţ** (Boţul), diac; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 116; iscălitură 116; scrie act 297.

Gheorghie Carapcianul, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

Gheorghie <Coci>, fratele lui Vasile Lupu; mare paharnic (ceaşnic); a cumpărat de la Ifrim călugăr părţi din s. Giurcani 45; s-a judecat cu Iurgachi, mare vistiernic, pentru o bucată de hotar de la Munte 45; primeşte întărire domnească pentru s. Giurcani 45; solicită să fie iertaţi de dări poslušnicii m-rii Peonul, construită de el 475; dă mărturie 38, 226, 228, 264, 289, 314, 396, 507, 516, 551, 552; dă mărturie în Sfat 46, 50, 321, 322, 496; iscălitură 226, 229, 289, 314, 321.

Gheorghie (Gheorghiţă) **Corotuşco** (Coroşuşco), fiul lui Corotuşcă; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Briceni 443; martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424; martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Gheorghie Cucoranul, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412; iscălitură 412.

Gheorghie Grecul din Băşeni, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Gheorghie Leca, postelnic şi pârcălab; martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335; iscălitură 335; sigiliu 335.

Gheorghie <Lozonschi>, fost pârcălab de Hotin; a dat zapis de mărturie pentru vânzarea unor părţi din Băloşeni şi Cotiujeni 31.

Gheorghie (Ghiorghie) **Păturnichi**, fiul Anuşcăi, nepot Voicăi, moşul lui Damaschin, pârcălab de Neamţ, fratele lui Mirăuţă şi al Maricuţei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, precum şi alte ocini lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 219, 229, 231.

Gheorghie Romăşescul, dascăl; scrie zapisul vânzării unei cu case cu loc din Iaşi 133.

www.dacoromanica.ro

Gheorghie Lambovici; vad de moară cumpărat de Enaca vameş din Focşani de la Petre Teliur şi rudele sale situat între ~ şi Necula 88.
Gheorghieş, urmaşul lui Ţăplic vătav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni 383.
Gheorghii, căpitan de Hotin; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea s. Rădăuţi 439.
Gheorghii din Pisleni; a mărturisit pentru o ocină din s. Coteşti 474.
Gheorghios, martor la diata lui Dumitraşco Iaralis 375.
Gheorghiţă, cupeţ; martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.
Gheorghiţă, fiul Antimiiei, nepotul lui Văscănel din Săpoteni, fratele lui Mirăuţă, al Soltanei şi al Acsanei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Bumboteşti lui Toderaşco <Ianovici> 352.
Gheorghiţă, fiul lui Larion din Răteşti, fratele lui Ionaşco, al Alexandrei, al Annei şi al Todoscăi; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Unguraşi 414.
Gheorghiţă, martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de către Ştefan, pârcălab de la Gârbe IV.
Gheorghiţă, martor la vânzarea unui ţigan 82.
Gheorghiţă, nepotul Todosiei; vinde împreună cu Todosia o parte din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.
Gheorghiţă (Gherghiţă, Gheorghiţi, Ghiorghiţă) **Arsenie**, fiul lui Arsenie <Nebojatco>, fost logofăt; martor la o vânzare din Ţigăneşti 521; scrie acte 316, 318, 356, 358, 360, 366, 499; iscălitură 316, 318, 521.
Gheorghiţă Jora, fost sulger, fratele lui Ionaşco Jora, tatăl lui Gligoraşcu Jora şi al lui Toderaşco Jora 128, 136, 261; fiii lui ~ vând o parte din s. Sălişte rudei lor Costantin Stârcea 425; fiul lui, Toader, martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 366, 367.
Gheorghiţă Mireuţă, martor 205.
Gheorghiţă Moţoc, jitnicer; martor la o vânzare din s. Băiceni 502.
Gheorma, v. **Costandin ~**.
Gheorma <Alexeanu>, mare ban în Ţara Românească; dă mărturie 270.
Gherasim din Bogzeşti, tatăl lui Donosie; fiul lui vinde lui Apostol vornic partea sa din satul Braviceni 268.
Gherasim; partea lui din s. Alecseşti este vândută 191.
Gherasim, tatăl lui Bădoşcă 541.
Gherasim, tatăl lui Pavel; fiul lui vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.
Ghereni, sat; <s. Ghireni, c. Coţuşca, j. Botoşani>; fiica şi ginerele lui Neculai din ~ vând o parte din s. Crasnaleuca 192; martor din ~ 274, 286, 288.
Gherghel, v. **Neculai ~** 323.
Gherghentie Romşevici, diac; scrie act 295.
Gherghiceni, v. **Iurghiceni**.
Gherghiţă, tatăl lui Gligorcea Gherghiţă, al lui Ionaşco, Vasilie, Gavril, Savin, al Maricăi şi al Annesiiei; fiii lui ~ vând părţi din s. Bodeşti şi Dăncşti 345.
Gherghiţă (Gherghiţi) bătrânul, din Bodeşti, tatăl lui Gligorcea Gherghiţă, al lui Ionaşco, al lui Gavril, al lui Vasilie, al lui Savin, al Măricăi şi al Anisiiei; copiii săi vând părţi din s. Bodeşti şi Dăncşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino> mare vornic al Ţării de Sus 320, 321, 345.
Gherghiţă, v. **Gligorcea ~**.
Gherman din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Gherman din Lungeni a mărturisit pentru o ocină din s. Coteşti 474.
Gherman, soţul Catrinei, tatăl lui Crăciun şi al Anisiei, bunicul lui Dămian; fiul şi nepotul lui vând o parte din s. Cogeşti 347.
Gherman, tatăl lui Micul; vecin din s. Plopeni 432.
Gherman, tatăl lui Negre; fiul lui vinde lui Matei Basarab voievod partea sa din Poiana Sovejei 257.

www.dacoromanica.ro

Gherman, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Gherodie, v. **Ghirondie**

Ghervasă <din Dragomireşti>; martor la hotărnicirea unui loc din s. Dragomireşti 495.

Ghervasă, tatăl lui Pavăl şi al lui Andrii; fiii săi răscumpără împreună cu alte rude ale lor trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi de la soţia sa, Maria 40.

Ghervasă Paciul, fiul lui Mihăilă; urmaş al vornicului Hârcea (?) 23.

Ghervasia, fiica Odochiei, soţia lui Gociul, sora lui Vasilie şi a Dragnei; se judecă împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Ghervasie din Olăneşti, soţul Tudorei şi ginerele lui Toader din Portari; soţia lui vinde o parte din s. Ţigăneşti 171, 339.

Ghervasie, vătăman din Păşcani; martor la vânzarea unei părţi din s. Hăsnăşeni 388.

Gheuca, v. **Dumitraşco ~**.

Ghica, c. **<Gheorghe> ~**.

Ghicani, sat; <s. ~, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui> martori din ~ 158.

Ghicina, fiica popii Tirlic din Ionăşeşti şi soţia lui Toader; s-a judecat împreună cu soţul său cu Dumitraşco fost stolnic pentru o vie din s. Buciumi 558.

Ghiciul, v. **Gociul**.

Ghidion, fiul lui Voico logofăt; întoarce, pentru 150 de taleri, o parte din s. Solonceni lui Costin Jac 167.

Ghidion, fratele Alexandrei şi unchiul lui Lupu Bogza; a cumpărat o parte din s. Cirepcău 523, 554; a împărţit cu sora sa părţi din s. Cirepcău 554.

Ghidiul; nepoţii lui au vândut lui Racoviţă Cehan o parte din s. Prigorceni 339.

Ghieţău; soţia lui se judecă pentru o parte din s. Brădiceşti cu soţia lui Strătulat 152.

Ghinăuţi*, sat; < ţ. Dorohoi; Ghitcăuţi, lângă Mileanca, c. Mileanca, j. Botoşani >; partea Dănciulesei din ~ 94.

Ghindă, stăpân în s. Văcăreşti 531.

Ghione, fiul lui Dabija şi soţul Irinei; a vândut împreună cu soţia sa o ţigancă lui Eremia Cârstian 531.

Ghiorghi, croitor; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.

Ghiorghi, fiul lui Ionaşcu şi nepotul lui Savva; a vândut lui Irimiia Băesanul o parte din s. Ţibăneşti 323.

Ghiorghi, negustor, martor la vânzarea unei vii 277.

Ghiorghi Săpoteanul dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Pomârla 131; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Popeni 132; iscălitură 131, 132.

Ghiorghi Strapoda, martor la vânzarea unei case din Iaşi 435.

Ghiorghie din Băşcani; martor la o vânzare din Forosna 76, 77.

Ghiorghie, băcal; martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35.

Ghiorghie, martor la o înţelegere 272; iscălitură 272.

Ghiorghie primeşte poruncă să nu încalce stăpânirea unei părţi din s. Răteşti de către Larion diacon 401.

Ghiorghie scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Verşeni 341.

Ghiorghie, soţul Irinei; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.

Ghiorghie, uşer; martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35.

Ghiorghie, zălar; martor în Iaşi 434.

Ghiorghie, v. **Gheorghie**.

Ghiorghie, v. şi **Ghiorghiţă**.

Ghiorghie (Gheorghie) **Meleşan**, martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 116; iscălitură 116; sigiliu 116.

Ghiorghie Moţoc, fost vornic; martor la o vânzare din s. Pilipce 27; martor la o danie 443; iscălitură 433.

Ghiorghiiasa, v. **Grozava ~**.

Ghiorghiţă, fiul lui Lupu din Tudora; pârăşte domnului pe Calcăş pentru nişte vecini din Petie 86.

Ghiorghiţă, fiul lui Pătraşcu şi nepotul lui Borşiciu; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni 447.

www.dacoromanica.ro

Ghiorghiță, fost pitar; martor la o vânzare din s. Băiceni 502.

Ghiorghiță Roșca din Săpoteni; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Pomârla 131; iscălitură 131.

Ghiorma din Bărhiaci, tatăl lui Machidon; v. și **Machidon ~**.

Ghirondie (Gherodie), pârâu; în hotarul s. Soveja 451, 535, 545.

Ghirvasie, diacon la m-rea Pângărați 333.

Ghirvăroaie, v. **Todora ~**.

Ghitcăuți*, sat; <fost s. în partea de NV a s. Mileanca, c. Mileanca, j. Botoșani>; act menționat într-un perilipsis cu documentele moșiei ~ 256.

Ghiteana, fiica preotului Toader, sora Tudosiei; a vândut împreună cu nepoții ei, Toader și Ionașco, părți din s. Buciumi lui Dumitrașco, fost stolnic 558.

Gineretea, v. **Ion ~**.

Giorgească, parte a s. Mărmureni 135.

Giulești*, sat; <lângă Cotnari, c. Cotnari, j. Iași>; Dondea din ~ se judecă cu Petrea Chiceră și cu Costantin Macri pentru un cal 272.

Giumătățeni*, sat, pe Jijia; <fost s. în partea de SE a s. Jijia, c. Albești, j. Botoșani>; parte din ~ dăruită pentru pomenire de Vasilie Macri căpitan și de soția acestuia 433.

Giuncă, v. **Neculai ~**.

Giunești* (Jiunești), ț. Hotin; <azi în Ucraina, lângă Dinăuți, r. Novoselița, reg. Cernăuți>; moșie, pe hotarul căreia a apărut mai târziu satul Ghinăuți 94; judecată pentru stăpânirea unor părți din s. ~ III.

Giurcani (Giurpani), sat; <s. Giurcani, c. Găgești, j. Vaslui>; Miron Șușman din ~ martor la o danie din s. Vorniceni 30; martori din ~ 474.

Giurcani (Ciurcani), ț. Bacău; <Jurcani apoi Poloboc, c. Rediu, j. Neamț>; întărit lui Gheorghe, mare ceașnic 45.

Giurgea din Gligorești, tatăl Antosiei și Mariei; fiicele sale au vândut părți din s. Gligorești lui Eremia Crâstian 527, 531.

Giurgea, paharnic, tatăl Aniței și strămoșul lui Lupul Bogza 523, 554; fiica sa a vândut o parte din s. Drăgușeni lui Ilea șetrar și lui Bantăș vornic 497; judecată pentru partea sa din s. Drăgușeni între Visarion Bogza și sora sa, Loghina, cu Andrei și alte rude ale sale 497.

Giurgea, popă, fiul lui Dancea, fratele lui Andronic; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 131; partea lui și a fratelui său din s. Pomârla este întărită lui Pătrașco Ciogolea 322.

Giurgești*, sat, ț. Dorohoi; <fost s., lângă or. Darabani>; s. ~ pus zălog în schimbul a o sută de galbeni 252; parte din ~ vândută fără știrea rudelor de Mărica lui Gavrilaș logofăt 500; judecată pentru părți din ~ între Neculai, fiul lui Pântelei Barbovschi, și logofătul Gavrilaș 500; tocmeală între Neculai și logofătul Gavrilaș pentru părți din s. ~ 500;

Giurgești, sat; <s. ~, c. Vulturești, j. Suceava>; Botedzoaie din ~ se judecă pentru stăpânirea unor părți de sat 143; acte scrise în ~ 498; martori din ~ 498.

Giurgiu cumpără mai multe părți din s. Foltești 213.

Giurpani, v. **Giurcani**, sat.

Glăvănești, sat; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; a patra parte din ~ cumpărată de Statie, mare vameș, de la Ștefan, Luca și Dobratie 36.

Gliga a stăpânit o parte din s. Verșeni 340.

Gliga din Iași, soțul Parascăi; soția lui vinde o casă cu loc în Iași 133.

Gliga, tatăl lui Samson; fiul lui vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni și Berești, pe Jijia, sub Stâncă, ț. Iași, între Popricani și Ionășeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Gliga, țigan, soțul Tudorei; soția sa a fost vândută de nepoții lui Nădăbaico, fost vornic, lui Eremia Crâstian 530, 531.

Gliga; șanțul lui ~, în s. Cotești 474.

Gliga Mânjea, fratele lui Drăgan Mânjea, tatăl lui Sârghie; ginerele lui, Sârghie, se

www.dacoromanica.ro

judecă pentru o parte din s. Voineşti şi Grieşti cu Ionaşco Mânjea 208.

Gligeni, sat, pe Camănca, ţ. Iaşi; <s. Glinjeni, c. Glinjeni, r. Făleşti, R. Moldova>; întărit lui Pătraşco Ciogolea, care l-a moştenit de la Isac Balica 322.

Gligor din Hodoreni a dat mărturie pentru stăpânirea unor părţi din s. Mărmureni 135.

Gligor, nepotul lui Petrică Tclea; a vândut o parte din s. Băceşti 135.

Gligoraş dă mărturie cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor părţi din s. Dragsini 137; iscălitură 137.

Gligoraş <din Băşeni>, martor la o alegere de ocină în s. Cândeşti 91.

Gligoraş Arapul, martor la o vânzare din s. Belceşti 291.

Gligoraşco (Gligoraş) din Rădăuţi se judecă cu Bădiuleştii pentru stăpânirea s. Rădăuţi 439.

Gligoraşco, fiul lui Dumitraşco Gheuca, tatăl lui Gavril din Ruşi, cumnatul lui Căzacul; plăteşte gloabă pentru cumnatul său un cal 299; primeşte de la acesta parte din s. Fârţeneşti, ţ. Covurlui, şi parte din s. Strâmba, ţ. Tutova 299.

Gligoraşco, fiul lui Isac Stârcea şi cumnatul lui Toader Nutbaşe; a rămas dator dintr-o zlotărie de la ţ. Suceava 342.

Gligoraşco, martor 281.

Gligoraşco, martor la o danie din s. Iepureni 361.

Gligoraşco, martor la o înţelegere 272; iscălitură 272.

Gligoraşco, nepotul Scorţei; martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Gligoraşco, vătav de aprozi; martor 296, 555; iscălitură 296, 555.

Gligoraşco Bejan, soţul Măricăi, ginerele lui Ionaşco Jorea, fost vornic, şi al Siminei; primeşte danie de la socrii săi jumătate din s. Vercceşti, ţ. Neamţ 228; martor la o vânzare din s. Belceşti 291.

Gligoraşco Jora, fiul lui Gheorghiţă Jora, fratele lui Todiraşcu şi nepot de frate lui Ionaşco Jora; a cumpărat de la călugării de la Galata de Sus seliştea Măşcăteni 99; dă mărturie 284, 287; se judecă cu Bejan Balşe pentru s. Măşcăteni 97, 99; primeşte împreună cu Ionaşco Jora în urma împărţirii moştenirii de la Miera pârcălab jumătate din s. Măciucaşii de Gios, jumătate din Rupturi, jumătate din Bârzăeşti şi jumătate din Sauleşti 284; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Sălişte rudei lor, Costantin Stârcea 425; iscălitură 272.

Gligoraşco Merea, martor 281; iscălitură 281.

Gligoraşco (Grigoraşco, Grigore) **Prăjescul**, vistiernic <al doilea>; dă mărturie 314, 396, 507, 516, 551, 552; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 357.

Gligorcea din Cruhlic; martor la o vânzare din Forosna 76, 77; iscălitură 77.

Gligorcea <din Cruhlic> (altul); martor la o vânzare din s. Forosna 77.

Gligorcea din Pleşăşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382.

Gligorcea din Purceleşti, cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

Gligorcea, fiul Axanei; martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.

Gligorcea, fiul lui Ursu din Petrileşti; cumpără o parte din s. Comani 422.

Gligorcea, fratele Candachiei, cumnatul lui Ursu pitar şi socrul lui Ursu; face un schimb de ţigani cu Ursul Ciocârlan 140.

Gligorcea, fratele lui Toader, al lui Vasile şi al lui Ion, fiul lui Simion, nepotul lui Avram, strănepotul lui Başul; a vândut împreună fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Gligorcea; poruncă pentru alegerea părţilor sale din s. Ciudii 409.

Gligorcea Gherghiţă, fiul lui Gherghiţă cel bătrân din Bodeşti, fratele lui Ionaşco, al lui Gavril, al lui Vasilie, al lui Savin, al Măricăi şi al Anisiiei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bodeşti şi Dăncşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 320, 321, 345; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5; iscălitură 320.

www.dacoromanica.ro

Gligorcea Mihaluşco din Cruhlic, nepotul lui Orlinschi; schimbă împreună cu rudele sale s. Forosna cu s. Başcani al lui Vasilie Comescul 79.

Gligoreşti*, sat pe Putna; <fost s., lângă s. Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; părţi din ~ cumpărate de Ieremia Cârstian 527, 528, 529, 532.

Gligori <din Cruhlic>, martor la o vânzare din s. Forosna 76.

Gligori, fiul lui Tăutul din Cordăreni, fratele lui Nicolai; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeni 431.

Gligori, fiul Măricăi din Şeleşeul de Jos şi fratele Mărinei; a vândut împreună cu sora lui o parte din s. Turiatca 393.

Gligori, fiul Nedelei din Şchiupeni; martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.

Gligori, vomic de poartă, soţul Măricăi; soţia sa vinde o parte din s. Cozmeşti lui Dumitraşco stolnic 504.

Gligori, v. şi **Gligorie**.

Gligori Gancea, soţul Catrinei şi ginerele lui Ion, tatăl lui Trohin; cumpără împreună cu soţia sa o parte din s. Cerghişeni 444.

Gligorie a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 545.

Gligorie brăhariul din Bociuleşti; martor la o vânzare din Grozeşti 49; martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Gligorie din Bârleşti; martor la darea unei ocini din Iurghiceni 43.

Gligorie <diac>; scrie act 328.

Gligorie din Căbiceşti; martor hotarnic la Brădiceşti 125.

Gligorie din Cândeşti, tatăl lui Petre; fiul său vinde o parte de ocină din s. Cândeşti lui Pană staroste de negustori 22.

Gligorie din Dolniceni; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Gligorie din Orbic; martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Gligorie <din Scânteia> a fost martor la o vânzare din s. Popeşti 503.

Gligorie din Uscaţi; dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.

Gligorie din Verşeni, soţul Irinei; vinde împreună cu soţia lui o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiemic 113.

Gligorie, fiul Acsiniei şi nepotul lui Ilea; vinde împreună cu mama sa o parte din s. Cerghişeni 444.

Gligorie, fiul Drăgălinei, fratele lui Gavril, al lui Costachi şi al lui Bejan; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Gligorie, fiul lui Baciu, fratele Măgdălinei şi al Dochiei; a vândut împreună cu surorile sale o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Gligorie, fiul lui Dumitru Bâdiviul din Hotcăuţi; a vândut o parte din s. Dolniceni Saftei Şoldăneasa 413.

Gligorie, fiul lui Ilie, soţul Tudoscăi; vinde împreună cu soţia şi fiii săi o vie din Nicoreştii de Sus lui Cârstea, fratele Izmărandei 491.

Gligorie, fiul lui Irimia; martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 324.

Gligorie, fiul lui Nicoară şi fratele lui Simion; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Dolniceni 412, 413.

Gligorie, fiul lui Petru Bâtco şi nepotul lui Isac; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti lui Racoviţă Cehan 339.

Gligorie, fiul popii Mihul din Păşcani; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 340.

Gligorie (Gligore), fiul lui Paos şi al Păosoaiei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi, Mihalcea şi Ursu, un sălaş de ţigani lui Neanea Breahnă 25.

Gligorie, fratele lui Căzacul, fiul Maricăi, nepotul Tudoscăi; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Cuzlău vărului său, Manea, fiul lui Toader 478.

Gligorie, fratele lui Gavril, al lui Dumitraşco, al Salomiiei şi al Măricăi; primeşte întărire împreună cu fraţii săi pentru stăpânirea unor părţi din s. Lăzăşti, Hermeşti, Itrineşti, Băloşeşti şi Bilăeşti 363.

www.dacoromanica.ro

Gligorie, fratele lui Ştefan; a cumpărat împreună cu fratele său o casă din Iveşti de la Grozav 546; vinde împreună cu fratele său o casă din Iveşti lui Sălăvăstru, hotnogul din Piscani 546.
Gligorie, martor 307.
Gligorie, nepotul lui Ionaşco Şchiopul; a vândut împreună cu alţii un loc de prisacă din s. Lăzoreni lui Dima negustor 325, 329.
Gligorie, nepotul lui Năduşală; se judecă pentru stăpânirea părţii lui Năduşală din s. Şufrăceşti 110.
Gligorie, nepotul lui Orlinschi; schimbă împreună cu rudele sale s. Forosna cu s. Başcani al lui Vasilie Cornescul 79.
Gligorie; om luat de Ghiorghie Catargiul de pe moşia târgului Orhei şi dus la satul său, Piatra 75.
Gligorie, popă din Păşcani; cumpără de la fiii lui Irimia din Hăsnăşeni o parte din s. Hăsnăşeni 388.
Gligorie, popă din Vindăoani; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Bodeşti 440.
Gligorie, popă; martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.
Gligorie, fost postelnic;.
Gligorie (Gligori, Grigore), fost postelnic, vornic de Botoşani, soţul Măricuţei; cumpără o parte din s. Nistoreşti 24; primeşte danie părţi din s. Băiceni 243, 244; martor 220;
~ comis; cumpără părţi din s. Băiceni de la Simion şi surorile sale 502, 544; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Păniceşti 398; iscălitură 398; sigiliu 398.
Gligorie, rus venit din Ţara Leşească; s-a aşezat la seliştea Călineşti stăpânită de Tăutul spătar şi a fost scutit de dări 115.
Gligorie, şoltuz <de Iaşi>; scrie în catastiful târgului 16.
Gligorie (Gligori), fost şoltuz de Orhei; martor la alegerea hotarului s. Isacova dinspre Orhei 69; şoltuz de Orhei; martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.
Gligorie, tatăl Ilincăi; fiica lui ~ a vândut o parte din s. Turiatca 393.
Gligorie, tatăl Măriiei şi socrul lui Corcodel; partea lui ~ din s. Pogăneşti, ţ. Putna, vândută de fiica şi ginerele său lui Gavril 269.
Gligorie, vătav de Cârligi; martor la vânzarea unui ţigan 417.
Gligorie, vecin al lui Iordachie Goia, fratele lui Vasilie; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.
Gligorie vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Tăiseni 508.
Gligorie, v. şi **Grigorie**.
Gligorie (Gligorii) **Bidiviul** din Buneni; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 382; sigiliu 382.
Gligorie Boben, tatăl lui Medelean, al Irinei şi al lui Toader; fiii lui vând o parte din s. Dolniceni 411.
Gligorie Cornea, fiul lui Cornea pivnicer; dă lui Dumitraşco Buhuş un loc de prisacă şi o parte din s. Frăsileni în schimbul unei părţi din s. Prisăcani 386.
Gligorie Dămiian, vărul lui Andrei armaş; stăpâneşte o parte din Poiana cea Mare 331.
Gligorie Gureşan din Teoşti, martor hotarnic la Brădiceşti 125.
Gligorie Marco dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.
Gligorie Mierălă se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lipăeşti.
Gligorie Moise, vecin al lui Iordachie Goia, fratele lui Iacob; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.
Gligorie Momisi, martor la o întărire domnească 244.
Gligorie (Gligori) **Mustea**, tatăl Aniţei şi al lui Ion 357, socrul lui Chiriiac; a vândut părţile lui din s. Criveşti şi Răvăcani lui Buhuş vistiernic 225; stăpâneşte o parte din s. Verşeni 360
Gligorie Pârluş din Silicicani, martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.
Gligorie (Grigorie) **Pilipovschi**, vornic de poartă; înştiinţat de Odochie privind vânzarea făcută în s. Drăguşeni, ţ. Dorohoi 274; martor 217, 286, 341, 396, 443, 447, 513, 514, 515, 551, 552; iscălitură 217, 341, 443, 477, 552.

www.dacoromanica.ro

Gligorie Popăscul, fratele Măricăi; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 545.

Gligorie Popoţea, fiul lui Dumitraşco Popoţea, fratele lui Ştefan şi Măriian Popoţea; împreună cu fraţii săi se judecă cu Damaschin comisul pentru o parte din s. Bodeşti VI.

Gligorie Poroh, martor 251, 262, 341, 360, 366, 367; sigiliu 341, 360, 366, 367; iscălitură 251

Gligorie Robceanul cumpără de la nepoţii lui Costea din Petriceni o parte din s. Storojineţ 112.

Gligorle Sorăci, săpunar din târgul Iaşi; vinde o casă pe Uliţa Tărbujenească lui Ionaşco Rusul 33.

Gligorie Tăutul dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Pomârla 131, 132; iscălitură 131, 132.

Gligorie Vărdzar din Durneşti; martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Gliguţa, fiul lui Condrea şi fratele lui Ionaşco; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Glodeni*, sat; <ţ. Cârligătura; lângă Holm, c. Podu Iloaei, j. Iaşi>; martor din ~ 281.

Glodeni, sat pe Cuţitna, ţ. Vaslui; <lângă Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; a treia parte din ~ cumpărată de Vărvara de la Drăguş medelnicer şi soţia sa, Fădora 555; a treia parte din ~ vândută de Vărvara lui Solomon Farcaş medelnicer 555; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Goarnă, v. **Vasilie** ~ 545.

Gociul (Ghiciul) din Dorohoi; cercetează pricini de hotar 129, 132, 141; primeşte poruncă domnească să aleagă părţi din s. Săpoteni ale lui Pătraşco Ciogolea 78; a cercetat o pricină de hotar între s. Săpoteni şi Popeni 129; iscălitură 131, 132.

Gociul, soţul Ghervasiei şi ginerele Odochiei; se judecă împreună cu rudele soţiei sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Gocul (?) din Brăteni, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Gogoaia, ţigancă, fiica lui Măţări, nepoata lui Clincea, sora lui Gavril şi a Agafiei; dăruită de Vasilie Macri căpitan 433.

Gogoaie (Gongoaie) se judecă cu soţia lui Strătulat, fost agă, pentru stăpânirea unei părţi din s. Brădiceşti 175; se judecă, împreună cu fiii ei, cu soţia lui Strătulat, fost agă, pentru o parte de loc din s. Brădiceşti 294.

Gogul din Lungeni a mărturisit pentru o ocină din s. Coteşti 474.

Goia, v. **Iordachie** ~.

Goica, soţia lui Dumitraşco, nora popii Mihul din Păşcani; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 340.

Golăe, v. **Golia**, m-re.

Golia (mănăstirea lui Golăe), m-re, <în m. Iaşi, j. ~>; închinată la m-rea Vatoped de la Muntele Athos 496; egumenul şi soborul m-rii ~ stabilesc împreună cu Dumitru Roşca hotarul s. Pipereşti şi Tomcşti dinspre s. Cârsteşti 176; primeşte danie mai multe sate 496;

~ hram: Înălţarea Domnului 176, 496.

Gongoaie, v. **Gogoaie**.

Gora se judecă împreună cu alţii pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.

Gorcea, tatăl Chelsiei; fiica lui ~ a vândut părţi din s. Dolniceni 412, 413.

Gorie, fratele lui Mihalcea, fiul lui Gavril şi a Nastasiei; vinde împreună cu familia sa o parte din s. Ţâgăneşti lui Iordache, mare vistiernic 521.

Gorie, martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.

Gorie, v. şi **Grigorie Lea**.

Gorovei, v. **Ilie** ~.

Grama, fost mare jitnicer; casa lui ~ a fost vândută Alexandrei 435;

~ fost mare stolnic; slujitor al lui ~ 361.

Grama, v. şi **Isar** ~.

Grăjdan din Stoicani; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

www.dacoromanica.ro

Grăjdean; fiii săi au vândut ocini din Cerghişeni lui Grigore Şaidir 549.

Grămăilă, tatăl lui Cozma; fiul său a vândut lui Nădăbaico, fost mare stolnic, un ţigan 166.

Grăpina (Gripina), soţia lui Vasilie Macri căpitan; cumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin 285; dăruieşte împreună cu soţul ei moşii şi ţigani nepoţilor lor pentru pomenire 433; a dăruit împreună cu soţul ei o parte din s. Zubriceni lui Pătraşco Ciogolea 322; dăruieşte împreună cu soţul ei rudei lor, Pătraşco Ciogolea, fost logofăt, şi soţiei acestuia, Todosia, jumătate din s. Holovcinţi, ţ. Soroca, parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, un sălaş de ţigani şi o falce de vie pe Dealul Ciocârlia 287; sigiliu 433.

Grăpina vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.

Gre...n..dul Găinei, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Greabeş, v. **Iane ~**.

Greaca, mama lui Grigori Cărătuşcă şi bunica Alixandrei; nepoata ei vinde o parte din s. Briceni 424.

Greaca, ţigancă; aflată în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Grebencea a stăpânit o parte din s. Dolniceni 410.

Grecea, socrul lui Grigori; ginerele său vinde o parte din s. Bălteni 447.

Greci*, sat, lângă târgul Siret; <fost s. pe Râul Siret, în partea de N a or. Siret; j. Suceava>; carte de apărare acordată m-rii Putna pentru hotarul ~ 389.

Greci*, sat; <fost s. pe pârâul Bogdana, lângă s. Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco Gheuca 297.

Grecu din Băşeni a mers la Cândeşti să aleagă părţile cumpărate de Pană negustor şi de Toader 91.

Grecul, v. **Baba ~**; **Dima ~**; **Dumitru ~**; **Gheorghie ~**; **Nicula ~**; **Pană ~**.

Gregoraşco, v. **Grigoraşco**.

Gribencea, v. **Andreiu ~**.

Grierosu, v. **Miron ~**.

Grieşti, sat, ţ. Vaslui; <s. ~, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; judecată pentru părţi din ~ între Ionaşco Mânjea şi Iaţco 208; părţi din ~ vândute de Ionaşco Mânjea lui Enache vistiernic 208.

Griga din Feteşti; dă lui Paraschev un heleşteu, drept despăgubire pentru o tâlhărie 295.

Griga din Pomârla; urmaşii lui se judecă cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.

Griga, popă, din târgul Hotin; vinde lui Bălan comis o parte din s. Sângereni 292, 293.

Griga, tatăl lui Căzacul; fiul lui a vândut o parte din s. Şeleşeul de Sus 393.

Griga, v. şi **Grihca**.

Griga Sicica din Cucina; martor 298.

Grigca (Griga), popă, fiul lui Romşa; vinde împreună cu soţia sa, Irina Anghelina, o bucată din s. Săgireni comisului Bălan 67.

Grigica, fost şoltuz de Siret; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393.

Grigoraşco (Gregoraşco) **Borodaci**, din Rădăuţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnaleuca 192.

Grigorce Mihăilaş vinde lui Ifrim Hâjdău o parte din s. Cruhlic 369.

Grigorcea, fiul lui Ionaşco Bilava; vinde lui Ifrim Hâjdău o parte din s. Cruhlic 369.

Grigore, fiul lui Cozma, nepotul lui Ilie, strănepotul Rusăi; stăpân în s. Volocăneşti, pe Prut 245.

Grigore, fiul lui Ion Bogdan; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab care o dăruieşte m-rii Dobromira 450, 535.

Grigore, fiul lui Ion; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Grigore, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.

Grigore, fiul lui Mihăilă din Davideşti, fratele lui Vasilie; amintit ca martor la

www.dacoromanica.ro

vânzarea unui sălaş de ţigani de către Păosoaie şi fiii ei lui Neanea Breahnă 25.

Grigore, nepotul lui Negre diac; martor la o vânzare de ocini 257.

Grigore vinde împreună cu alte rude ale sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Grigore Bogdan, diac; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448, 449, 451.

Grigore (Grigoric) **Căpăţână**, ţigan; vândut de Sălişte împreună cu soţia sa lui Ieremia Cârstian 82, 531.

Grigore Galbăn din Cosmeşti; primeşte poruncă să cerceteze pricina dintre Porce din Oşăşti, pe de o parte, şi Dumitru Ciudin şi popa Alexa, pe de alta, pentru o hotărnicire greşită 223.

Grigore Hurmeziul din Popeşti vinde lui Pătraşco aprod din Iaşi un loc de prisacă cu livadă 239, 280; martor 239, 280.

Grigore Leurdă vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451.

Grigore Popăscu, fratele Maricăi, fiul lui Botoci, fost vornic; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 450, 535.

Grigore Roset, proprietar al moşiei Filipeni (sec. XIX) 364.

Grigore Şaidir (Şeidir), logofăt al treilea; cumpără de la Dumitru parte din s. Cherchijeni, ţ. Hârlău 246; cumpără ocini de la fiii lui Grăjdean 549; face schimb de ocini din s. Cerghişeni cu Mărica Groşcioriţa şi rudele sale 549; dă mărturie 40, 151, 229, 235, 287, 289, 314, 321, 396, 507, 516, 551, 552; martor 21, 27, 525; iscălitură 151, 229, 235, 287, 289, 396, 321, 525, 552.

Grigore Ureche, mare vornic al Ţarii de Jos; soţul Lupei, ginerele lui Voruntar <Prăjescul> şi al Solomiei; cumpără părţi din s. Medvica de la Lupul Tăutul şi soţia sa, Elena 38, 37, 39; cumpără părţi din s. Medvica de la Ana şi fraţii săi 98; cumpără de la fiii lui Turcul parte din s. Medvica, ţ. Hotin 264, 266; cumpără împreună cu Toma, mare vornic, o jumătate din s. Vlăşineşti 54; împarte moşiile rămase de la socrul său 374; dă mărturie pentru împărţirea moştenirii de la Miera pârcălabul 284; lăsat de Petru Movilă să ţină nişte bani luaţi de soţia lui Ion vodă de la comisul Furtună 507; primeşte s. Mănceştii, jumătate din s. Ciceşti şi partea din Pădureni a Berhecioaii 284; se judecă cu sătenii din Holohoreni pentru stăpânirea acestui sat 162; ispravnic de act 414; dă mărturie 40, 226, 248, 287, 289, 295, 314, 396, 507; 513, 516, 523, 551, 552; dă mărturie în Sfatul domnesc 45, 46, 50, 321, 322, 496, 545; iscălitură 226, 314, 321, 396, 513, 523.

Grigoreşti*, sat; <fost s. pe râul Putna, lângă s. Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; nepoata Magdalenei Turiţoaie din ~ a vândut un pământ din s. Grigoreşti lui Eremia Crâstian 531.

Grigori, diac, din Cernăuţi; scrie act 150.

Grigori, ginerele lui Grecea; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni 447.

Grigori; fiii săi vând o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.

Grigori Cărătuşcă, fiul Greacăi, tatăl Alixandrei şi socrul lui Dumitru Bărbovschi; fiica şi ginerele lui vând o parte din s. Briceni lui Costantin Stârcea 424.

Grigori Zuban, fiul Albei, nepotul Soficăi, strănepotul lui Niagul; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Grigorie; copiii săi împreună cu alte rude vând părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vornic 65.

Grigorie din Cruhlic vinde lui Ifrim Hâjdău o parte de sat 368.

Grigorie, fiul Candachiei, nepotul Părascăi; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeşti 185.

Grigorie, fiul lui Moisâi, fratele popii Ionaşcu din Ţibăneşti, al Dochiiei, Anuşcăi, Nastasâiei şi al Antemiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Tibăneşti lui Enache, fost vistiernic 323.

www.dacoromanica.ro

Grigorie, fiul lui Nicoară Roschip; se judecă cu Toader pentru încălcarea unei părţi din s. Vlăşineşti 452.

Grigorie, fost vornic, soţul Maricăi; soţia sa a vândut părţi din s. Cozmeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Grigorie, fratele Tudoscăi, nepotul lui Necoară Cutujanul; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Cotujeni lui Ionaşco Căldăruşe şi soţiei sale 28.

Grigorie (Gligorie), popă din Tămăduiani, tatăl lui Toader, al lui Ion şi al Tudoscăi; vinde împreună cu soţia şi cu fiii săi o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 116; scrie act 116.

Grigorie, preot de la Redeni; martor 205; scrie act 205; iscălitură 205.

Grigorie, vătaf, soţul Dochiţei; fiii săi vând împreună cu rudele sale părţi din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 104.

Grigorie vinde împreună cu alte rude ale sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voicvod 535.

Grigorie (Gorie) **Lea**, fiul lui Dumitru, fost vornic; stăpâneşte o parte din s. Todireşti 146; se judecă cu răzeşi din satul Todireşti pentru stăpânirea unei părţi din acel sat 201.

Grigorie Murdă vinde împreună cu alte rude ale sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.

Grigorie Robceanul, fost agă, soţul Nastasiei Robciniţa 139.

Grigorie Rujan din Costiceni a vândut lui Gava o parte din s. Costiceni 428.

Grigorie Toader vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 449.

Griu, ţigan, fiul lui Stan şi al Măricăi, fratele lui Andonie, al Odochiei, Furnicăi şi Mariei; întărit împreună cu părinţii şi fraţii săi lui Ghiorghie Roşca, fost vistiernic 41.

Groapa Corbului, loc pe Cracău, lângă Dănceşti şi Bodeşti, ţ. Neamţ; vândută de fiii lui Gherghiţă bătrânul lui Toma <Cantacuzino> 345.

Groapa lui Gheţe, top. în hotarul dintre s. Blăgeşti şi Petreşti 71.

Groapa Lupului, top. în hotarul unei prisăci dintre Prut şi Jijia 386.

Grohoticul, v. **Platon ~** 398.

Gropi, top. în hotarul s. Vârtop 5.

Grosul din Blăjeri; martor la vânzarea unei case din Iveşti 546; nepotul său, Necula, martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Grosul, v. **Costantin ~**.

Groşcioriţa, v. **Mărica ~**.

Grozav a cercetat o pricină de hotar între s. Săpoteni şi Popeni 129.

Grozav din Căuteşeşti, martor la o vânzare 73, 263.

Grozav din Lieşti, fiul lui Todenciu; a vândut o casă fraţilor Gligorie şi Ştefan din Umbrăreşti 546.

Grozav din Vârlezi vinde ocina sa de pe Suhului 8.

Grozav, fiul lui Zaharia; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 131.

Grozav; nepoţii săi vând o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.

Grozav, tatăl lui Mârzea; fiul său a vândut părţi din s. Crăeşti şi Cruciul lui Savin 520.

Grozav, tatăl lui Mihoci şi nepotul lui Andrei; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 450, 535, 545.

Grozav, tatăl lui Miron şi Gavril; fiii săi dau zapis de mărturie pentru o cumpărătură din s. Crăeşti şi Cruciul 520.

Grozav, v . şi **Vasilie ~**.

Grozava, fiica lui Ionaşco din Mihăeşti, soţia lui Pătraşco, nepoata lui Nechita din Mihăeşti şi strănepoata lui Blendea din Bădeşti; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 366.

Grozava, mama lui Simion şi a Urâtei; copiii ei au vândut împreună cu rudele părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

www.dacoromanica.ro

Grozava, soacra lui Gheorghi; ginercle său, locuitor în Târgului Vechi din Iaşi 305.

Grozava, soţia lui Miron şi nora lui Rusul; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Băceşti 135.

Grozava Ghiorghiiasa; fina sa, Angheluşa, vinde împreună cu părinţii ei un loc de casă lui Hristodor jitnicer 311.

Grozea, ierodiacon la Episcopia Romanului; martor la un schimb de moşii 386.

Grozeşti*, sat, pe Prut, ţ. Lăpuşna; <s. ~, c. ~, j. Iaşi>; a patra parte din ~ schimbată de Lupu Bogza cu jumătate din Cirepcău a lui Dumitraşco Fulger 554; a patra parte din ~ dată de Lupul Bogza lui Dumitraşco Fulger 523; parte din s. ~ cumpărată de Dumitraşco Fulger de la Dumitraşco şi Nastasie 477.

Grozeşti, sat, ţ. Bacău; <în Câmpul lui Dragoş; înglobat în s. Rediu, c. ~, j. Neamţ>; prisacă din ~ vândută de Pricopie fratelui său, Constantin Bantăş 49.

Grozeşti*, sat; <lângă s. Vădurelele, c. Cândeşti, j. Neamţ>; fiii lui Başul din ~ vând împreună cu fraţii şi rudele părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45; Avram din ~ martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Gruiţă, fiul lui Pătraşco Boldescul fost armaş; martor 151, 154.

Grumaz a stăpânit o parte din s. Mărmureni 135.

Gură din Coposeni; nepoţii lui împreună cu rudele se judecă pentru seliştea Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.

Gureşan, v. **Gligorie ~**.

Guţoaie, v. **Tudosca ~**.

Guzun din Nicoreştii de Sus, tatăl lui Vasilie; fiul său este martor la vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 307.

H

Hagi, v. **Toader ~**.

Hâjdău , v. **Efrim ~; Gavrilaş ~**.

Haladic, v. **Manoil ~**.

Halia, v. **Haliţi**.

Haliţi (Halia), sat; <ţ. Hotin; azi în Ucraina, s. Galiţ, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; acte scrise la ~ 500, III.

Hamarţu din Drăguşcni primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni 144.

Hangu, m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~, j. Neamţ>; cu hramul Vovedenia Precistei <Intrarea în Biserică a Maicii Domnului> 391; primeşte întărire pentru stăpânirea helcşteului Strâmbul din hotarul târgul Hârlău 391; acte domneşti menţionate într-un izvod de scrisori al schitului ~ 187, 188.

Hanul, ţigan, fiul lui Stan Răul, fratele lui Simion: cumpărat de Eremia Cârstian de la Şeptilici hatman 178, 531.

Haraga a stăpânit o parte din s. Mărişeşti 250.

Harlo, v. **Andronic ~**.

Harcul, v. **Toader ~**.

Haret (Harotă), fiul lui Ioniţă; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Hareta (Harita), săbier; martor la vânzarea unor case din Iaşi 16, 35, 305, 311.

Harguţul, v. **Ionaşco ~**.

Hariton, cumnatul lui Ştefan şi al lui Bejan; răscumpără împreună cu alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi de la soţia sa, Maria 40.

Haruţu, diac; a vândut părţile sale din Răteşti lui Boul vistiernic şi soţiei sale, Agafia 80; răscumpără partea sa din Răteşti de la Boul vistiernic 401.

Havrilei, v. **Muntele ~**.

Hazuca, bunicul lui Dieniş; nepotul lui a vândut o parte din s. Mărmurenii de Jos 135.

Hăbăşescul, v. **Lupul ~ 354**.

Hăcimăndoaie, soacra lui Isac Stârcea; a răscumpărat de la Isac Balica nişte părţi din s. Popeni 132.

Hănăseni*, sat; <lângă Murgeni, c. Murgeni, j. Vaslui>; martori din ~ 474.

Hăneşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Vivorăni 403.

www.dacoromanica.ro

Hărăbor din Dumbrăviţa vinde părţi din Dumbrăviţa 83.

Hărăburaş, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Hăsnăşeni, sat; <Sodomeni, suburbie a or. Paşcani, j. Iaşi>; martori din ~ 104, 388; parte din ~ vândută *popii* Gligorie din Păşcani 388.

Hăsnăşeni*, sat; <fost s. în partea de SV a s. Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; parte din s. ~ în stăpânirea lui Vasilie Banul, mare medelnicer 225.

Hăţag, v. **Cârste ~**; **Toader ~**.

Hăugul, tatăl lui Toader; fiul său, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Hăzăciască; parte din s. Mărmureni 135.

Hânsănoae a stăpânit o parte din s. Puţuteni 23.

<Hâra>, v. Gavrilaş ~.

Hârca, v. **Ion ~**.

Hârcea (?), vornic; strămoşul Petrimăneştilor 23.

Hârlău, târg; <or. Hârlău, j. Iaşi>; heleşteul Strâmbul din hotarul târgul ~ aflat în stăpânirea m-rii Hangu 391; Lupul din ~ a vândut lui Evstratie, fost logofăt, un heleşteu din hotarul s. Feteşti, pe Criva, ţ. Hârlău, şi un loc de odaie 295; vie la ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322.

Hârlău, ţinut; sate din ~ 99, 243, 244, 246, 253, 374, 433, 493, 513, 544; selişte în ~ 322.

Hârliceşti* (Hărliceşti), sat; <ţ. Neamţ; lângă oraşul Buhuşi, j. Neamţ>; Pânteleiu din ~ primeşte poruncă domnească să aleagă părţile 71, 548.

Hârnu, v. şi **Vasile ~**.

Hârtop, deal; în hotarul s. Isacova 69.

Helcea (Hilcea) din Năhoreni se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Henţeşti, sat; <s. Hănţeşti, c. Adâncata, j. Suceava>; sătean din ~ a vândut o parte din s. Lipăeşti 111.

Herceşti, sat, ţ. Iaşi; <lângă Sineşti, c. ~, j. Iaşi>; moşia împărţită pe trei bătrâni 23.

Hereaoa, nepoata sa vinde lui Radu vătav o jumătate de bătrân din s. Tăiseni 17.

Herescul, v. **Toader ~**.

Herlic, v. **Ion ~**.

Hermeşti*, sat; <lângă Cârligi, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco şi fraţilor acestuia 363.

Hernic a vândut lui Toader Boldescul, fost vornic, parte din s. Popeşti, pe Siret, ţ. Neamţ 154.

Hicol din Borăşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Hilcea, fiul lui Isac şi nepotul Stancăi, urmaş al lui Creţul vătav; vinde împreună cu unchiul său o parte din s. Dolniceni 382, 413.

Hilcea, v. şi **Helcea**.

Hilimon din Porcişeni; martor la o vânzare din Nistoreni 24.

Hilip a vândut lui Toader din Portari o parte din s. Ţigăneşti 171.

Hilip, cumnatul lui Cujbă; martor la o vânzare din s. Verşeni 259.

Hilip, dascăl; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 133.

Hilip din Cudreşti; în casa lui ~ s-a băut adălmaşul în urma vânzării unei părţi din acel s. 404.

Hilip, fiul popii Neagul din Sărbeşti; vinde partea sa din s. Belceşti lui Ionaşco Talpă 291.

Hilip; ginerii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Hilip, tatăl lui Vasilie; fiul lui se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Hilip, ţigan, socrul lui Ion; întărit lui Eremia Dabija 178.

Hilip, ţigan, tatăl Tudorei; fiica sa a fost vândută de One şi de alţii lui Eremia, fratele lui Dabija 530, 531.

Hilip, vecin al lui Iordachie Goia, fiul lui Lazea; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.

Hilipaş din Dumeşti a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.

www.dacoromanica.ro

Hilohie <din Necoreştii de Sus> dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Hilohie de Dobruleşti; martor la o vânzare din s. Verşeni 104; semnătură 104.

Hilohie se judecă cu jupâneasa Costăchioaie pentru o parte din s. Coteşti 474.

Hirescul, v. **Herescul**.

Hlăpeşti, sat; <ţ. Neamţ; s. ~, c. Dragomireşti, j. Neamţ>; Pătrăşcan din ~ martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Hlincea, m-re în Codrul Iaşilor; <în s. Hlincea, c. Ciurea, j. Iaşi; cu hramul Sfântul Gheorghe>; egumenul de la ~ martor la o vânzare a unui loc de casă <din Iaşi> 210; egumenul şi întreg soborul de la m-rea ~ cumpără o casă cu loc în Iaşi 426; egumen de la ~ 249.

Hoarnă, v. **Vasile** ~.

Hoceşti*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Strunga, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite Annitei şi fiilor Titianei 315.

Hociung, v. **Ionaşcu** ~.

Hociungi, sat; <s. ~, c. Moldoveni, j. Neamţ>; popii Anbruzie din ~ i se întăresc părţi din Ţuţcani 511.

Hociungu cel bătrân a vândut lui Toader Boldescul, fost vornic, parte din s. Popeşti, pe Siret, ţ. Neamţ 151, 154.

Hodor, v. **Vasilie** ~.

Hodoreni, sat; <Schinetea, c. Dumeşti, j. Vaslui>; martor din ~ 135.

Holohoreni, sat; <ţ. Hotin; Holohora, r. Briceni, R. Moldova>; judecată pentru părţi din s. ~ între Neculai Ureche şi răzeşi 161, 162; întărit lui Neculai Ureche 301.

Holop, v. **Ioan** ~.

Holovcinţi, sat, pe Nistru, ţ. Soroca; <s. Holoşniţa, c. Şeptelici, r. Soroca, R. Moldova>; jumătate din ~ dăruită lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt 287; jumătate din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322; jumătate din ~ dăruit pentru pomenire de Vasilie Macri căpitan şi de soţia acestuia 433.

Homiceni, sat; <s. ~, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; Toader Perjul din ~ martor la o vânzare din Verşeni 47.

Homor, m-re; <cu hramul Adormirea Maicii Domnului; s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava>; primeşte întărire pentru Muntele Măgura 95.

Horăiata, pârâu; <afluent al Bârladului la Banca, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 100; iaz pe ~ 344.

Horceag, soţul Băluţei 23.

Horodişte, deal <la Cotnari>; vie la ~ dată de m-rea Pângăraţi lui Frangole pitar 333.

Horopceanul; nepotul său, Andrii, răscumpără împreună cu alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi alte rude ale sale 40.

Hortolomei, târgoveţ; martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de către Ştefan, pârcălab de la Gârbe IV.

Hoşmânda primeşte poruncă de la Toma Cantacuzino să dea pe mâna bistricenilor un ţigan, deoarece a făcut schimb cu ei 81.

Hotcăuţi, sat; <Zoiţanii, c. Avrămeni, j. Botoşani>; fiul lui Dumitru Bâdiviul din ~ a vândut o parte din s. Dolniceni 413.

Hotceşti, sat <lângă Criveşti, c. Strunga, j. Iaşi>; parte din s. ~ în stăpânirea Aniţei şi a feciorilor Titianei, după împărţirea moşiilor rămase de la moşul lor, Petrea Ungurul 225.

Hotin, cetate; <ţ. ~; astăzi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; pârcălabi de ~ 31, 45, 298, 322, 406; popă din ~ 394; fost pârcălab de ~ 424, 425.

Hotin, târg; <ţ. ~; astăzi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; drum ce merge la ~ în hotarul moşiei Giuneşti III; popa Griga din ~ vinde lui Bălan comis o parte din s. Sângereni 292, 293; şoltuz de ~ 309;

Hotin, ţinut; sate din ~ 2, 76, 77, 98, 264, 266, 285, 301, 312, 322, 415, 418, 423, 424, 425, 427, 428, 433, 443, III; căpitan de ~ 439; datorie dintr-o dregătorie la ţ. ~ 322; act pentru moşiile lui Theodor Balş spătar din ţ. ~ (sec. XIX) 421.

Hrana, fiul lui Marcul din Clipiceşti; martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.

www.dacoromanica.ro

Hreasca (Hrasca), sat; <ţ. Suceava; s. Hreasca, c. ~, j. Suceava>; martori din ~ 86, 143; Aramă din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Onceşti 145.
Hrebeniştea Mare, top. în hotarul m-rii Putna.
Hreţeni*, sat, ţ. Dorohoi; <fost s. în partea de E a s. Manoleasa, c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ în stăpânirea Măricuţei, după împărţirea moşiilor 2; a patra parte din ~ revine în urma împărţirii între fraţi lui Vasile Brăescul 3.
Hrimancăuţi, seliştе; <ţ. Hotin; Grimancăuţi, c. Grimancăuţi, r. Briceni, R. Moldova>; judecată pentru stăpânirea seliştii ~ 408; moarte de om săvârşită la ~ 408.
Hrincescul, v. **Ionaşco** ~.
Hrisoscoleu, v. **Iordache** ~ 323.
Hristodor, stolnic; cumpără o casă <din Iaşi> de la Zamfir de Brusa 16; cumpără o casă din Târgul Vechi de la Ileana 305;
~ jitnicer; cumpără de la fiica Fotesei o casă din Iaşi 435; cumpără de la Sândzana, Angheluşa şi de la Moldovanul un loc de casă 330.
Hriţăuţi, sat, ţ. Soroca; <s. Grinăuţi, c. Dângeni, R. Moldova>; act pentru ~ 283.
Hrom, v. **Ionaşco** ~ 349.
Hruşovăţ, sat; <azi în Ucraina; Gruşeviţa, c. Babin, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; carte de apărare acordată diaconului Vasilie pentru stăpânirea unor părţi din ~ 134.
Huc din Hudeşti a dat lui Ionaşco, fost mare vornic, o parte din s. Drăguşeni pentru a plăti o pagubă 336.
Hudeşti, sat, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ la o tocmeală pentru părţi din s. Giurgeşti între Simion şi logofătul Gavrilaş 500; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322; sătean din ~ a dat o parte din s. Drăguşeni 336.
Hudiciu, v. **Vasâle** ~ 495.
Huhulea; nepoţii săi, Nastasia, Ciurla şi Andrei, vând a patra parte din s. Nistoreni lui Gligorie, fost postelnic 24.
Huhulea, v. **Vasilie** ~.
Hulpaş, v. **Toader** ~.
Hulpe, v. **Bălan** ~.
Hurdugi, sat; <nume schimbat în Dimitrie Cantemir, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; lăsat moştenire de Strătulat, fost agă, fiicei sale, Măricuţa 174.
Hurmeziul, v. **Grigore** ~.
Huşi, târg; <ţ. Fălciu; or. ~, j. Vaslui>; Episcopie în ~ 53; episcop de ~ 536, 545; fiica lui Deli Iani din ~ vinde împreună cu soţul său mai mulţi ţigani lui Gligorie comis 534; hotare 276; pivnicer din ~ 240; şoltuz de ~ 53, 276, 240; pârgari din ~ 53; vornicii de ~ primesc poruncă domnească 310.

I

Iachim, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 451, 535, 545.
Iachim, martor 152.
Iachim Bandur, vornic, soţul Todosiei; i se fură cai de Pavăl Băzarca şi de Cozma Duma 43; a cumpărat părţi din s. Giurcani de la Ionaşco Bucilescu şi soţia sa, Tofana 45; a cumpărat o parte din s. Giurcani de la Vasilie, fiul Sohicăi, nepotul lui Costea, strănepotul lui Petrea 45; soţia sa vinde împreună cu nepotul său, Gheorghiţă, o parte din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45; soţia lui ~ cumpără o parte din s. Iurghiceni 172.
Iachim Tăţescul, martor la vânzarea unei părţi din s. Sănăuţi 128; iscălitură 128.
Iacob, fiul lui Oprea 35.
Iacob, vecin al lui Iordachie Goia, fratele lui Gligorie Moise; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.
Iacomi, fost pârcălab; a încălcat o parte din s. Braniştea 446.
Iacomiasa, martoră la o vânzare în s. Căuteşeşti Roman 73, 263.
Iadinţi, sat, ţ. Hotin; <s. Edineţ, c. Edineţ, r. Edineţ, R. Moldova>; părţi din ~ întărite lui Pătraşco Ciogolea 322; Pârciul din ~ 298.

www.dacoromanica.ro

Iamandi, v. **Mihai** ~.
Ianachi Jumătate; datorie la ~ 375.
Ianachi Plop, diac; scrie acte 248, 352, 346, 349, 380, 390, 395, 414, 419, 492, 518, 522.
Ianaşco, popă din Vascăuţi; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău 70.
Ianciu, pivnicer de Huşi; martor la vânzarea unor ţigani 240; iscălitură 240.
<Iancu> Costin, fost hatman, tatăl lui Alexandru 73; <fost mare> postelnic 270, 542.
Iancu <Sasul>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; plată a unei datorii în zilele lui ~ 322; acte de la ~ 322, 393, 430.
Iane, aprod; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Iane <din Topliceni>, martor la vânzarea unor ţigani 267.
Iane, fratele Bacăi; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Iane (Iani, Ioanis), nepotul lui Leondar, fost mare vameş; a fost martor la vânzarea unui loc de prisacă din hotarul s. Lăzoreni 324, 325, 329, 349; iscălitură 325.
Iane (Ianis), paharnic al treilea; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 279; martor la vânzarea unei părţi din s. Păniceşti 398; iscăleşte greceşte 398; sigiliu 398.
Iane, sulger; martor la o vânzare 190; fost sulger; se judecă cu Ursul Vartic pentru un şes din s. Ruptura şi un vad de moară de pe Bârlad 559.
Iane, zaraf, soţul Lupei şi tatăl Ilincăi; cumpără împreună cu soţia sa o vie de la Păcurar 277; dăruieşte împreună cu soţia sa m-rii Sf. Dimitrie din Galaţi o vie 278, 359.
Iane Greabeş, ţigan; prins că a furat cai 531; răscumpărat de la staroştii de Putna de Eremia Cârstian 531.
Iani <din Vascăuţi>; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău 70.
Iani, v. **Deli** ~.
Iani, v. şi **Iane**.
<Ianovici>, v. **Andreiaş** ~, **Toderaşco** ~.
Ianul din Hănăseni a mărturisit pentru o ocină din s. Coteşti 474.
Iapa (Epii), pârâu; <azi Cobâla, afluent al Bârladului la Banca, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 100.
Iapureni, v. **Iepureni**.
Iaralis, v. **Dumitraşco** ~.
Iaremicea, fiul lui Petre; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău 70.
Iaro<...>ui, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Iasaia, v. **Saia**.
Iaşi, târg; <*m.* ~, j. ~>; acte scrise la ~ *passim*; aprod din ~ 239, 280; casă cu loc în ~ vândută lui Tudor 133; călăraş din ~ 546; diac din ~ 47; drum ce merge la ~ în hotarul s. Cerepcău 70; dughene în ~ 33, 99; loc de case în ~ 33; martori din ~ 133, 143, 240, 291, 324, 325, 329, 521; mănăstirea Golia din ~ primeşte întăre pentru satele, Voşca, Vasilcău, Cereşnovăţ, Stoicani şi Stângăceni 496; negustor din ~ 19, 26, 281, 349; popă din ~ martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22; săpunar din ~ 33; şoltuz de ~ 16, 434, 435; fost şoltuz de ~ 435; târgoveţi din ~ au fost martori la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 349; vie pe Dealul Urşulea în ţarina târgul ~ 322; zlătar din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 116; m-ri din ~ 54, 496, 552, 551, 553.
Iaşi, ţinut; sate în ~ 23, 54, 155, 206, 240, 261, 262, 284, 303, 322, 352, 361, 378, 447, 522, 551, 552, 553.
Iaţco, soţul Anghelinei şi ginerele lui Sârghie; se judecă pentru o parte din s. Voineşti şi Grieşti cu Ionaşco Mânjea 208.
Iaţco, dregător de Şerbeşti; dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5.
Iazer, top. în hotarul Muntelui Măgura întărit de Vasile Lupu m-rii Homor 95.
Iazul Popii, top. în hotarul târgului Soroca 496.
Ienache, v. **Enache**.
Iepureni (Iapureni), sat, care s-a numit Boleşti, ţ. Iaşi; <s. Iepureni, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ dăruită de urmaşii lui Oräş hatman lui Petrea 361.

www.dacoromanica.ro

Ieremia (Eremia, Erimiia) **Movilă** (Moghilă), voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 9, 27, 28, 206, 229, 231, 242, 274, 295, 386, 430, 516, 533, II; în zilele lui ~ Irina şi soţul său au făcut o prisacă în s. Bărboşi 56.

~ fost mare vornic; a răscumpărat o parte din s. Hudeşti în timpul domniei lui Petru <Şchiopu> 322.

Ieremia (Erimie) **Dabija**, postelnic; primeşte împuternicire de la Matei Basarab voievod să aleagă hotarul moşiilor cumpărate de domn în ţ. Putna şi să îl înştiinţeze şi despre alte moşii pe care le-ar putea cumpăra 273; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 449; martor la o vânzare 190.

Ieremia Ciocârlie scrie un zapis 386.

Ieremia (Eremia, Irimicea) **Vânculeţ** (Venculeţ, greşit Venuulis), mare şetrar; primeşte întărire pentru s. Păruceni 101, 107; dă mărturie 27, 40, 151, 226, 229, 235, 289, 289, 314, 321, 396, 507, 516, 551, 552; iscălitură 151, 226, 229, 289, 314, 321, 396, 525, 552.

Ierusalim (Rusalim); patriarh de ~, a vândut împreună cu călugării de la Galata de Sus seliştea Măşcăteni lui Bejan Balş 99.

Ifeşti, v. **Iveşti**, sat.

Ifrim, călugăr, fiul lui Ionaşco, nepotul lui Gagiul; a vândut părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Ifrim din Iaşi; martor la o vânzare din s. Belceşti 291.

Ifrim; nepoţii lui se judecă cu Bârsan, vornic de poartă, pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihăileşti 148.

Ifrim, om luat de Ghiorghie Catargiul de pe moşia târgului Orhei şi dus la satul său, Piatra 75.

Ifrim, v. şi **Efrim Hâjdău**.

Iftimi din Hrasca, martor 86.

Iftimi, fratele lui Ioan Holop; vecin al lui Ionaşco Cristian 96.

Iftimie, fiul Stancăi, vătav la Iordache <Cantacuzino> vistiernic; primeşte întărire pentru o parte din s. Dragsini după ce a răscumpărat-o de la Dumitraşco Gheuca 137, 138; martor la dania unor părţi din s. Buhăeşti şi Dracsini 136; zapis de mărturie de la ~ 262; martor la o danie din s. Iepureni 361; sigiliu 136.

Iftimie, vătav, fiul Dorofteiei Andoniasa; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Băceşti şi Mărmureni, cumpărate împreună cu mama sa 135.

Iftimiia, soţia lui Dumitru; vinde împreună cu soţul său părţi din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 26.

Iftimoaia; nepoata ei a vândut o parte din s. Băceşti 135.

Iftinca, ţigancă; vândută lui Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Igânat, martor la vânzarea unui ţigan 417.

Igeşti, sat; <s. Ilişeşti, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; martor din ~ la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

Ignat din Lungeni a mărturisit pentru o ocină din s. Coteşti 474.

Ignat, fiul Fetiei, nepotul Dihorăi; a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Ignat, fiul lui Petru Bâtco şi nepotul lui Isac; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti lui Racoviţă Cehan 339.

Ignat, fratele lui Merăuţă şi al Mariei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Folteşti lui Giurgiu 213.

Ignat, socrul lui Ştefan; ginerele lui este martor la o vânzare din Grozeşti 49.

Ignat, ţigan, tatăl Bârlădeancăi; fiica lui ~ este vândută lui Dumitraşco Gheuca 343.

Ignat vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451, 535.

Ignat, martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Ignat Manoleţ, soţul Mariei; soţia lui vinde parte din s. Şendreni, pe Prut, ţ. Iaşi, lui Gheorghe Dimuţă, staroste de negustori 206.

Ihnat, fratele lui Toma; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.

www.dacoromanica.ro

Ihnătoaia, v. **Varvara ~.**
Ilca; nepoţii săi au vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 450, 545.
Ile Neagul a stăpânit o parte din s. Şendreni 406.
Ilea din Cudreşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.
Ilea din Spanciocani primeşte poruncă să pună zi lui Costin să-şi mute casa din Păniceşti 13.
Ilea din Voicouţi se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şendreni 406.
Ilea, fiul lui Nemiş, fratele lui Vasilie şi al lui Miron; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Verşeni 104.
Ilea, fratele lui Dumitraşco Popoţea şi al lui Ionaşco Popoţea; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Bodeşti lui Necoară Manea VI.
Ilea, şetrar, tatăl lui Andrei; fiul său se judecă împreună cu ale rude pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni cu Visarion Bogza 497.
Ilea, tatăl Acsiniei şi bunicul lui Gligorie; fiica şi nepotul lui vând o parte din s. Cerghişeni 444.
Ilea, tatăl lui Toader Floricel; fiul său a vândut o parte din s. Ciocârleşti popii Ursu 503.
Ilea, tatăl Vărvarei; fiica sa vinde a treia parte din s. Glodeni lui Solomon Farcaş medelnicer 555.
Ileana din Childeşti, mama Sândzâianei; fiica sa vinde un loc de casă lui Hristodor jitnicer 311.
Ileana, fiica Bejeneasăi; vinde o casă în Târgul Vechi stolnicului Hristodor 305.
Ileana, fiica lui Tomşa; vinde împreună cu vărul ei o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino> 358.
Ileana, fiica popii Mihul din Păşcani, soţia lui Toader Hirescul; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 340.
Ileana, fiica Odochiei Angheloaia, nepoata Maricăi şi soţia lui Lupul Tăutu; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Medvica 37-39.
Ileana, fiica Solomiei; vinde împreună cu mama sa jumătate de jirebie din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 47.
Ileana, fiica Tudorei, ncpoata lui Purcel postelnic; vinde împreună cu surorile ei o parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui, lui Alexandru, paharnic al doilea 314.
Ileana, mama lui Dumitraşco şi a Ştefăniei; partea fiilor ei din s. Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.
Ileana, mama lui Zaharia; fiul ei răscumpără o parte din s. Comăreşti 436.
Ileana, mama Măriei şi a lui Sava; fiica şi nepoţii ei vând o parte din s. Alecseşti 191; iscăleşte 191.
Ileana, martoră la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.
Ileana, nepoata Stanii; părţile din s. Mireşti alese fiicelor ei din poruncă domnească 58.
Ileana; nepotul său, Ştefan, martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Ileana, preoteasă, soţia preotului Isac şi cumnata lui Toader; vinde împreună cu soţul şi cumnatul ei o parte din s. Mărişeşti lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic 250.
Ileana, soţia lui Nistor Batişte, fiica Dochiei, nepoata lui Mihăilescu; vinde împreună cu soţul ei jumătate din s. Oglinzi, ţ. Neamţ, lui Gheorghie Roşca, fost vistiernic 217, 218.
Ileana vinde împreună cu fraţii săi, toţi fiii lui Grigori, nepoţii lui Grozav, o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.
Ileana Daşvcuna, străbunica Gafei; strănepoata ei vinde o parte din s. Sinăuţi 177.
Ileana Mihăilaşa, fiica lui Stoica; părţile din Stoicani ale ~ întărite m-rii Golia 496.
Iliaş, voievod şi domn al Moldovei; <probabil fiul lui Alexandru cel Bun>; act de la ~ 387.
Iliaş (Ilie) **Boul**, fiul lui Boul; martor la o vânzare din s. Verşeni; martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 358; iscălitură 104, 358.

www.dacoromanica.ro

Iliaş <Rareş>, voievod şi domn al Moldovei; cărţi de întărire din zilele lui ~ 27.

Ilie, fiul Nastei, fratele lui Toader şi al Parascăi; vinde împreună cu fraţii o jumătate din s. Soloneţ lui Chiriţă postelnic, care o dăruieşte m-rii Golia 496.

Ilie, fiul popii Budea din Tâlhăreşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Cherchijeni 246.

Ilie, fiul Rusăi, tatăl lui Cozma, bunicul lui Grigore; nepotul său, stăpân în s. Volocănţeşti, pe Prut 245.

Ilie, martor 278.

Ilie, popă din Dănceni, nepotul Călugăriţei; se judecă cu Tomiţă căpitan pentru stăpânirea unor părţi din Dănceni 181.

Ilie, fost spătar; martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Ilie, tatăl lui Gligorie; fiul său vinde o vie Nicoreştii de Sus lui Cârstea, fratele Izmărandei 491.

Ilie vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 362.

Ilie, vornic de Vrancea; casele lui în hotarul unui loc de casă din Iaşi, vândut lui Petre ceasornicar 442; martor la o vânzare 190; martor la cumpărarea unei părţi din s. Grozeşti 477; martor la vânzarea unei părţi din s. Balinteşti 542; iscălitură 477, 542.

Ilie Arapul, fiul lui Arapul, fost spătar; martor la o vânzare din s. Belceşti 291; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 367; iscălitură 367; sigiliu 367.

Ilie Gorovei, diac; martor la o vânzare din s. Belceşti 291; scrie acte 12, 15, 285.

Ilie Purece miedar, tatăl Irinei, moşul lui Căzacul; fiica lui vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 303.

Ilie Şeptilici, fost portar; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 43, 104, 113, 340, 341; iscălitură 104, 113, 340, 341; sigiliu 113, 340, 341.

Ilieştii, familie din s. Cetereni; se judecă împreună cu Isac pentru un hotar încălcat de s. Căcărăzdeni 492.

Ilina, mama lui Dănăilă şi Ionaşco; fiilor ei li se întorc părţi de ocină în Turbăteşti 9.

Ilinca, fiica Irinei, nepoata lui Dragotă; vinde lui Toderaşco <Ianovici> o parte din s. Bumboteşti 378.

Ilinca, fiica lui Condrea Rugină, sora lui Simion şi a Vârvarei; vinde o parte din s. Băiceni comisului Gligorie 502, 544.

Ilinca, fiica lui Gheorghe Calapod; vinde împreună cu ginerele ei, Ştefan Siminicean, şi cu alte rude ale lor o parte din s. Movileni lui Dumitraşco Buhuş. 64.

Ilinca, fiica lui Gligorie şi nepoata lui Iuraşco; a vândut o parte din s. Turiatca 393.

Ilinca, fiica lui Iane zaraf şi a Lupei; a dăruit împreună cu părinţii ei o vie din s. Fântâna m-rii Sfântul Dimitrie din Galaţi 359.

Ilinca, nepoata Galei şi mama Mitrofanei; a vândut o parte din s. Şeleşeul de Sus 393.

Ilinca Lupuleasa, într-o însemnare din sec. XVIII de pe verso-ul unui act 63.

Ilisafta, fiica Axiniei, sora lui Nistor şi a lui Blaga,; a vândut împreună cu fraţii şi mama lor o secătură lui Eremia Crâstian 531.

Ilişeni, sat; <ţ. Dorohoi; s. ~, c. Santa Mare, j. Botoşani>; parte din ~ vândută de Mihăilaş lui Gavril Mateiaş 46.

Ilişeşti, sat; <s. ~, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; m-rea Bistriţa primeşte întărire domnească pentru s. ~ 108.

Ioan, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397; iscălitură 365.

Ioan, fiul Sofiicăi; împreună cu alţii se judecă pentru o parte din s. Mihăileşti cu Bârsan, vornic de poartă 148.

Ioan, popă din cetatea Hotin; primeşte carte de apărare pentru stăpânirile sale din s. Sinecău, Cruhlic şi Şărbinţi 394.

Ioan, voievod, fiul lui Vasile <Lupu> voievod; credinţa lui ~ 45, 46, 50, 322, 496, 545.

Ioan, vătaf; a cumpărat părţi din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31; Maria, nepoata sa,

www.dacoromanica.ro

împreună cu soţul Pintelie Barbovschi, primeşte întărire domnească pentru părţi din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31.
Ioan, v. şi **Sfântul ~**.
Ioan Bran, sulger <sec. al XIX-lea>; scrisorile lui ~, pentru partea Dănciulesei din Ghinăuţi 94.
Ioan Broştoc, călugăr; ctitor al m-rii Vizantea, pe care a închinat-o m-rii Pângăraţi 420.
Ioan Buftea din Prohozeşti; împuternicit de domn să-şi apere moşiile din s. Prohozeşti, Măzăeşti şi Cernu 237.
Ioan Buţcul, vecin; a fugit de pe moşia lui Bolea aprod 153.
Ioan Holop, fratele lui Iftimi; vecin al lui Ionaşco Cristian 96.
Ioan Moghilă, <mare> logofăt; a alipit pricutul Novoseliţa la hotarul s. Hudeşti 322.
Ioan Tăutul, ban; întăreşte acte <sec. al XIX-lea> 502; semnătură 502, 544.
Ioan Stamate, fost mare pitar; traduce un act (sec. XVIII) 544.
Ioana, fiica lui Buţurca şi sora Anghelinei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Bălteni 447.
Ioana, fiica lui Vasâli şi nepoata Nastei, urmaşa lui Ţăplic vătav; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Bălteni lui Isar jitnicer 383.
Ioana, mama lui Hilip; fiul ei vinde partea mamei din s. Belceşti lui Ionaşco Tapă 291.
Ioana, mama lui Ionaşco; vinde împreună cu fiul ei jumătate din fânaţul de peste Luţca 308.
Ioana, soţia lui Măteiaş din Bătrâneşti şi sora Sofiicăi 126.
Ioanca, fiica lui Costea din Petriceni, mama lui Vidraşco şi a lui Cârste; fiii ei vând lui Gligorie Robceanul o parte din s. Storojineţ 112.
Ioancea, rus venit din Ţara Leşească, tatăl lui Larion; s-a aşezat la seliştea Călineşti, stăpânită de Tăutul spătar, şi a fost scutit de dări 115.
Ioanes Kwietniowicz, <polonez>, martor; iscăleşte în limba latină 5.
Ioanis, v. şi **Iane**.
Ioanis Mihalis, martor la vânzarea unui ţigan 417; iscăleşte greceşte 417.
Ioasaf (Iosaf) Luca, ieromonah (sec. XVIII); tălmăceşte acte 37, 39, 98, 266.
Ioil, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365.
Ion, cumnatul lui Miron; împreună cu rudele sale se judecă pentru seliştea Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.
Ion din Băşcani, martor la o vânzare din s. Forosna 76.
Ion din Cherchijeni, martor la vânzarea unei părţi din acest sat 246.
Ion din Drăgeşti, tatăl Maricăi; fiica lui vinde o parte din s. Bodeşti 440.
Ion din Dubruleşti; dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.
Ion din Verşeni, bunicul lui Ionaşco; nepotul său vinde o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.
Ion, fiul Buscăi, fratele lui Nacul şi al Mariei; împreună cu mama şi fraţii săi vinde vătafului Radu o parte din s. Tăiseni 17.
Ion, fiul Ivănesei şi fratele lui Grigore; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 448, 535, 545.
Ion, fiul lui Ciomârtan; martor 260.
Ion, fiul lui Coste şi fratele lui Gavril; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Folteşti lui Giurgiu 213.
Ion, fiul lui Gligori Muste din Verşeni, fiastrul lui Ionaşco Bandur; vinde lui Iordache <Cantacuzino> o parte din s. Verşeni 357.
Ion, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.
Ion, fiul lui Rugină şi fratele Crăstinei; a vândut împreună cu tatăl şi cu sora lui o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.
Ion, fiul lui Simion Capşea; cumpără un loc de casă din s. Bârgăiani de la Precop şi Nastasia 550.
Ion, fiul Maricăi, nepotul lui Ion din Drăgeşti şi fratele lui Boţolea; vinde împreună cu

www.dacoromanica.ro

mama şi cu fratele său o parte din s. Bodeşti 440.

Ion, fiul Mierei, fratele lui Dumitraşco şi al lui Istratie; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Lăzoreni lui Dima negustor din Iaşi 324, 349.

Ion, fiul Onesiei, nepotul lui Nicoară Liciul, strănepotul lui Mihăilă şi al lui Dumitru Căprioară, fratele Muşei, al lui Costin şi al Vasilcăi; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Borăşti lui Andronic şi Catrinei 313.

Ion, fiul popii Grigorie din Tămăduiani, fratele lui Toader şi al Tudoscăi; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi o parte din s. Verşeni 116.

Ion, fiul Protasiei, fratele lui Toader; a vândut împreună cu mama şi fratele său o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Ion, fiul Teclei, fratele lui Ursu şi al lui Ştefan; vinde împreună cu mama şi fraţii o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 499.

Ion, fratele lui Gligorcea, al lui Vasilie şi al lui Toader, fiul lui Simion, nepotul lui Avram, strănepotul lui Başul; a vândut împreună cu fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Ion, fratele lui Ştefan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Folteşti 213.

Ion, fratele lui Zaharia şi al lui Oannă, nepotul lui Oană; a vândut o ocină lângă s. Stroeşti lui Eremia Cârstian 531.

Ion, martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 133.

Ion, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Ion, nemeş, tatăl Sofroniei şi al Tudosiei; fiicele lui, amintite ca vânzând părţi din s. Verşeni popii Andreica şi soţiei sale, Tudora 26.

Ion, nepotul lui Iurescul; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Iureşti lui Costantin 493, 513.

Ion; nepoţii şi strănepoţii lui vând părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Ion, popă din târgul Siret; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393.

Ion, tatăl Catrinei şi socrul lui Gligori Gancea; ginerele şi fiica lui cumpără o parte din s. Cerghişeni 444.

Ion, tatăl Măriicăi 93.

Ion, ţigan, fiul Antemiei; aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Ion, ţigan, fiul lui Hanul şi ginerele lui Hilip; confirmat lui Eremia Dabija, după judecată 178.

Ion, ţigan, fiul lui Ion şi al Vasilcăi; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi lui Matei Basarab voievod 557.

Ion, ţigan, fiul lui Mănea şi al Cătinei, fratele lui Ştefan, al lui Leuştean, al Măricăi şi al Ştefanei; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi lui Matei Basarab 306, 535, 545.

Ion, ţigan, fiul lui Vitan şi fratele lui Gheorghie, soţul Mariiei; vândut lui Matei Basarab pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Ion, ţigan; vândut împreună cu soţia şi copiii săi lui Matei Basarab voievod 557.

Ion, vătav, tatăl Solomonei; fiica lui vinde o parte din s. Cruhlic 370.

Ion, vătăman de Ţigăneşti; cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

Ion vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 451, 535.

Ion Albici, tatăl lui Moisi; fiul lui vinde lui Gheorghe Roşca, mare vistiernic, o parte din s. Voroveşti 214.

Ion Bâtcă a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535, 545.

Ion Băhnă vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.

Ion Bochia se judecă cu jupâneasa Costăchioaie pentru o parte din s. Coteşti 474; primeşte întărire domnească pentru s. Coteşti 474.

Ion Bogdan, tatăl lui Grigore; fiul său vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 450, 535, 545.

www.dacoromanica.ro

Ion Budescul (Budăescul) vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 451, 535.

Ion Caşotă; nepoţii săi vând împreună cu alte rude partea lor din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 454, 537.

Ion Căuea, tatăl lui Costantin; fiul său vinde împreună cu alte rude jumătate din s. Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

Ion Ciolan din Căpoteşti cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

Ion Clocică, tatăl Tudoscăi Guţoaie; fiica lui vinde părţi din s. Vepreuca şi Silişteni 395.

Ion Corbul, martor la înţelegerea dintre Mihalcea Meica şi Costin pentru stăpânirea s. Jorcăşeni 220; iscălitură 220.

Ion Coroşca scrie zapis 22.

Ion Dălban se judecă pentru un loc din s. Şoldeşti, pe valea Zăbrăuţilor, cu Pătrăşcan şi rudele sale 227.

Ion Derman (Dermani) din Romăneşti, martor la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Ion Focea, uricar; scrie acte 30, 37, 39, 271.

Ion Dobândaş din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.

Ion Filişor vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122.

Ion Fition vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122.

Ion Fordan, tatăl lui Ion; fiul lui vinde împreună cu alţii lui Matei Basarab voievod două pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.

Ion Gelipul vinde împreună cu rudele un loc de la Soveja 451.

Ion Gineretea; nepotul său, Gavril, fiul Dochiţei, vinde partea sa de ocină din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19.

Ion Hârca, vecin al Episcopiei Huşilor, soţul Tecmănesei 159.

Ion Herlic a vândut lui Toader Boldescul, fost, vornic parte din s. Popeşti, pe Siret, ţ. Neamţ 151.

Ion Mojilă, fiul lui Vasilie Mirţă şi al Teclei, nepotul lui Vasilie Nătăgatul, frate cu Ionaşco Movilean şi Ionaşco Târşăşea; vinde împreună cu fraţii săi partea tatălui lor din seliştea Dâmbeştilor, ţ. Roman, la Cobâle, şi o parte din s. Ciumăleşti lui Mihail Fortuna comis 260.

Ion <Movilă>, voievod <fiul lui Simion Movilă>; ginerele său dă mărturie pentru nişte obiecte puse zălog de socrul său la Iane negustor 507.

Ion Munteanul dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Ion Năhorne; urmaşii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Ion Nenciul, din Străoani; tatăl lui Gavril, al lui Mârza, al lui Vasile, al Sorei şi al Stancăi; fiii lui ~ vând nişte pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385; fiul său, Vasile, a vândut o vie din Straoani lui Matei Basarab 545; vinde trei pogoane de vie şi un pogon de ţelină lui Matei Basarab, care le dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Ion Paladi, mare vornic (sec. al XVIII-lea); dă mărturie 286, 288.

Ion Podobit vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Soveja 449, 451, 535, 545.

Ion Pohnă vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451.

Ion Roşca, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Ion Rugină vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 451, 535.

Ion Terţe din Vancicăuţi, soţul Costandei, tatăl lui Todosie, cumnatul lui Vasilie Ciudinschi; fiica lui zălogeşte la Sârbul comisul s. Giurgeşti, ţ. Dorohoi, în schimbul sumei de o sută de galbeni 252.

Ion Ţăpe (Ţepe, Ţipa), vornic; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui

www.dacoromanica.ro

Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 451, 535; ispravnic de act 197.

Ion Vătăguţul din Muncel, soţul Tudorei, tatăl lui Simion şi al Candachiei; soţia lui împreună cu copiii vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte de casă din s. Verşeni 318.

Ion Zane; nepoţii lui, Dănăilă şi Ionaşco, întorc părţi din s. Turbăteşti 9.

Ionache <Ianache> vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Ionaşcico, tatăl lui Sima, bunicul lui Andreica; nepotul său a vândut lui Gavrilaş Căpotici o parte din s. Văscăuţi, ţ. Soroca, cu loc de heleşteu, cu pomăt şi cu tot venitul 251.

Ionaşco (Ionăşcuţă, Ionăşcoţi) cupărel, fiul lui Lupul cupar; martor 47, 104, 113, 261, 262, 316, 318, 340, 341, 356-358, 360, 361, 366, 367, 499, 521; iscălitură 47, 104, 113, 340, 356-358, 360, 36, 367, 521, 316, 318; sigiliu 113, 340, 356-358, 360, 366, 367.

Ionaşco <din Cerepcău>, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Ionaşco din Albi, martor în s. Coteşti 474.

Ionaşco din Bătineşti, martor la vânzarea unei secături din s. Şoldeşti 189.

Ionaşco din Bodeşti, martor la vânzarea unor părţi din Vârtop 5.

Ionaşco din Budeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382; iscălitură 381, 382.

Ionaşco din Budinţi, tatăl Vărvarei; fiica sa vinde împreună cu soţul ei, Dumitru Ţântă, şi cu rudele a patra parte din s. Pilipce lui Solomon Bârlădeanul 21.

Ionaşco din Cândeşti, martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Ionaşco din Cruhlic, martor la o vânzare din s. Săgereni 67.

Ionaşco din Focşani, martor la vânzarea unor ţigani 267.

Ionaşco din Mihăeşti, tatăl Grozavei şi socrul lui Pătraşco; fiica şi ginerele lui vând o parte din s. Verşeni 366.

Ionaşco din Pleşăşti; martor 86.

Ionaşco <din Topliceni>; martor la vânzarea unor ţigani 267.

Ionaşco, dregător din Păşcani; martor la vânzarea unei părţi din s. Hăsnăşeni 388.

Ionaşco; fiii lui vând împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535, 545.

Ionaşco, fiul <de suflet> al lui Nechita, fiul <natural> al lui Precop de Verşeni, nepotul lui Ion din Verşeni; vinde o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.

Ionaşco, fiul Ioanei; vinde împreună cu mama lui jumătate din fânaţul de peste Luţca lui Dumitraşcu, fiul Onicăi 308.

Ionaşco, fiul Irinei, nepotul Soloncăi, fratele Floarei şi al Todosiiei; vinde împreună cu surorile lui o parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, lui Vasilie Macri căpitan şi soţiei lui, Grăpina 285.

Ionaşco, fiul Îndreicuşei şi fratele lui Toderiţă; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Vârtop 429.

Ionaşco, fiul lui Bechea din Săuceşti; martor 260.

Ionaşco, fiul lui Bozian din Scânteia; a fost martor la o vânzare din s. Ciocârleşti 503.

Ionaşco, fiul lui Burnariu din Mânjeşti; a fost martor la o vânzare din s. Ciocârleşti 503.

Ionaşco, fiul lui Condrea şi fratele Gliguţei; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Ionaşco, fiul lui Dumitru, fost şoltuz, şi al Maricuţei, fratele lui Pavăl, al Chelsiei şi al lui Filip; mama sa dăruieşte părţile ei din s. Băiceni, lui Gligorie, fost vornic de Botoşani 244.

Ionaşco, fiul lui Dumitru Solomon, fratele lui Lupul; întărit stăpân în s. Năsoeşti, ţ.

www.dacoromanica.ro

Bacău, după judecata cu Vasâli Ferindei şi cu alţii 238.

Ionaşco, fiul lui Gherghiţă din Bodeşti, fratele lui Gligorcea Gherghiţă, al lui Gavril, al lui Vasilie, al lui Savin, al Măricăi şi al Anisiiei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 320, 321, 345.

Ionaşco, fiul lui Larion din Răteşti, fratele lui Gheorghiţă, al Alexandrei, al Annei şi al Todoscăi; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii săi o parte din s. Unguraşi 414.

Ionaşco (Ionaşcu), fiul lui Lupşea şi fratele popii Dumitru; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Ionaşco, fiul lui Neagoe, fratele lui Florea şi al lui Simion; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Ionaşco, fiul lui Necoriţă, fost *hatman*; primeşte poruncă să cerceteze pricina dintre fiii lui Bujoranul şi Scărlet din Zorileni pentru un hotar 224.

Ionaşco, fiul lui Pavel; împreună cu alţii se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman 199.

Ionaşco, fiul lui Petricin; martor la o vânzare din s. Săgereni 67.

Ionaşco, fiul lui Petru Bâtco şi nepotul lui Isac; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Ţigăneşti lui Racoviţă Cehan 339.

Ionaşco, fiul lui Savva şi tatăl lui Ghiorghi; fiul lui a vândut o parte din s. Ţibăneşti 323.

Ionaşco, fiul lui Solomon şi fratele popii Vasile; a vândut împreună cu fratele şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Ionaşco, fiul popii Buda din Tălhăreşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Cerghişeni 444.

Ionaşco, fiul Urechioaiei şi nepotul lui Simion Pilipovschi; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Zubriceni lui Vasile Macri 322.

Ionaşco, fratele Irinei; a vândut împreună cu rudele sale lui Ionaşco Dărman o parte din s. Lipăeşti 111.

Ionaşco, fratele lui Dănăilă, fiul Ilinei, nepotul lui Ion Zane; *i* se întorce ocină în s. Turbăteşti 9.

Ionaşco, fratele lui Duraleu; nepoţii săi, Vasilie, Sava, Constantin şi Urâta, întorc partea sa de ocină din Turbăteşti lui Vasile Corlat şi cumnaţilor săi 9.

Ionaşco, fratele lui Pavăl; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Borăşti lui Nicoară Liciul 351.

Ionaşco, fratele lui Petre, fiul Milchii; răscumpără împreună cu fratele şi alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Băban şi soţia sa, Maria 40.

Ionaşco, fratele lui Vasâle şi fiul lui Andriian, pitar; martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Ionaşco, fratele lui Vasilie, urmaşul lui Griga din Pomârla; se judecă împreună cu rudele sale cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.

Ionaşco, martor la vânzarea unui ţigan 417.

Ionaşco, martor la dania făcută de călugărul Oprea 136.

Ionaşco, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

Ionaşco, negustor din Iaşi; martor 281.

Ionaşco, nepotul Ghiteanei; a vândut împreună cu Toader părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Ionaşco; nepotul său vinde ocina sa din s. Vascăuţi lui Gavrilaş Căpotici 68.

Ionaşco, nepotul Varvarei, sora lui Ionaşco Drace; vinde împreună cu rudele sale jumătate din s. Pilipce vistiernicului Solomon 27.

Ionaşco, pârcălab; orânduit de domn să aleagă hotarele moşiei Giuneşti dinspre moşiile vecine III.

Ionaşco, popă din Căuteşeşti, tatăl lui Pavel; fiul său cumpără o prte din s. Căuteşeşti

www.dacoromanica.ro

de la Andreiu, de la Dochiţa şi de la Dafina 73, 263.

Ionaşco, popă de la curtea domnească din Botoşani; martor la o întărire domnească 244.

Ionaşco, popă din Păşcani; martor la vânzarea unei părţi din s. Hăsnăşeni 388.

Ionaşco, postelnic, soţul Mariei, ginerele Antimiei Cristienesa, cumnatul lui Ionaşcu Cristiian, al lui Dumitraşcu Cristiian şi al Măricuţei; soţia sa împarte cu fraţii ei ocini şi ţigani 2, 3.

Ionaşco, postelnic; martor la o vânzare din s. Pilipce 27, 314.

Ionaşco primeşte poruncă domnească ca să nu încalce părţi din s. Răteşti 401.

Ionaşco; rudele sale vând părţi din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 104.

Ionaşco scrie un zapis 137.

Ionaşco, soţul Mariţei şi tatăl lui Vasilie; vinde împreună cu fiul său o parte din s. Cârligi lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 179.

Ionaşco, şoltuz; dă mărturie 299.

Ionaşco, tatăl lui Ifrim călugăr; fiul său a vândut părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Ionaşco, târgoveţ din Şcheia, fiul lui Spiridon; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Ionaşco, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Ionaşco, vornic de Galaţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Balinteşti 542; iscălitură 542.

Ionaşco, vornic; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555; iscălitură 555.

Ionaşco, fost vornic; fiul său vinde seliştea Ilişeni lui Gavrilaş Mateiaş 46.

Ionaşco, fost mare vornic al Ţării de Jos, soţul Maricăi, tatăl lui Mihăilaş; fiul lui vinde o parte din s. Drăguşeni 336.

Ionaşco Aleuş (Leuş) din Brădiceşti, martor hotarnic 125.

Ionaşco Bahrin, vărul Vărvarei; vinde împreună cu rudele sale a patra parte din s. Pilipce lui Solomon Bârlădeanul 21.

Ionaşco Bandur din Nesporeşti, tatăl vitreg al lui Ion; fiastrul lui ~ vinde o parte din s. Verşeni 357; vinde lui Iordache <Cantacuzino> o parte din s. Verşeni 360.

Ionaşco Băltag dă mărturie pentru o întoarcere de ocină din s. Dragsini 103; martor la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor părţi din s. Dragsini 137; martor 138, 307.

Ionaşco Bilava, tatăl lui Grigorcea; fiul lui ~ vinde o parte din s. Cruhlic lui Ifrim Hâjdău 369.

Ionaşco Blehan; împreună cu rudele sale se judecă pentru stăpânirea seliştii Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.

<Ionaşco> Bolea, socrul lui Apostol Cehan; a cumpărat o parte din s. Prigorceni 173.

Ionaşco Brândzanul, martor la o vânzare din s. Lenţăşti 34; martor la vânzarea unei părţi din s. Sănăuţi 128; iscălitură 128.

Ionaşco Bucilescu, soţul Tofanei, fiica lui Vasilie spătar; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Ionaşco Căldăruşe, soţul Căldăruşoaiei; a cumpărat împreună cu soţia părţi din s. Cotujeni de la Necoară Cutujanul 28.

Ionaşco Cărstian, fiul Antimiei Cristienesa, fratele lui Dumitraşcu Cristiian, al Mariei şi al Măricuţei; împarte cu fraţii ocinile din Băscăceni şi Hriţeni şi ţiganii rămaşi de la părinţi 2, 3.

Ionaşco Ciolan, martor 269.

Ionaşco Clipalo, martor 86.

Ionaşco (Ionaşcu) **Cristian** primeşte carte de împuternicire pentru vecinii săi din s. Ionăşeni 96; a primit vecini în s. Ionăşeni în urma împărţirii făcute cu nepoţii Ţârăi 96; primeşte scutire domnească pentru trei ruşi veniţi din Ţara Leşească 96.

Ionaşco Cujbă, fost vornic; cumnatul lui Hilip 259; se judecă cu Costin pentru o parte de ocină din Păniceşti 13; cumpără o parte din s. Păniceşti 398; martor la vânzarea de către călugării m-rii Todireni a seliştii Crăiniceni, pe Prut, ţ.

www.dacoromanica.ro

Dorohoi, lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt 226; dă mărturie 229; iscălitură 226, 229.

Ionaşco Dărman din Ungureni, tatăl lui Coste; fiul lui primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Lipăeşti 111.

Ionaşco Deuga, soţul Anesiei; împreună cu soţia sa dăruiesc o poiană mai sus de s. Straja, pe Bistriţa, m-rii Pângăraţi 157.

Ionaşco Dinga, din Bârlad; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor părţi din s. Dragsini 137.

Ionaşco Drace, vornic, fratele Varvarei; nepoţii săi de soră, Ionaşco şi Alecsii Cracalie, vând împreună cu alte rude jumătate din s. Pilipce vistiernicului Solomon 27.

Ionaşco Fâstecl, martor la o danie din s. Fauri 30.

<Ionaşco> Gheanghea (Ghianghea), fost mare logofăt; a dat mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Fiţingheşti de către m-rea Bisericani 354;

~ fost mare vornic al Ţării de Jos; dă zapis de mărturie 390.

Ionaşco Harguţul, din Totoeşti; martor hotarnic la Davideni şi Strâmbi 418.

Ionaşco Hrincescul, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Ionaşco Hrom a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 349.

Ionaşco Jora, fost vornic, fiul lui Simion Jora, fratele lui Gheorghiţă Jora, unchiul lui Gligoraşcu Jora şi al lui Toderaşcu, soţul Siminei, tatăl Măricăi şi al Tudoscăi, socrul lui Gligoraşco Bejan; a dăruit fiicei şi ginerelui său jumătate din s. Vercești, ţ. Neamţ, cu jumătate de iaz, case şi grădini 228; dă mărturie pentru împărţirea moştenirii de la Miera pârcălabul 284; îi revine în urma împărţirii moştenirii de la Miera pârcălab jumătate din s. Măciucaşii de Gios, jumătate din Rupturi, jumătate din Bârzăeşti şi jumătate din Sauleşti 284; fratele său, Gheorghiţă, a vândut fratelui său o parte din s. Sălişte 425; fiica lui, Tudosca, primeşte danie moşii şi ţigani 433.

Ionaşco Leuş, v. **Ionaşco Aleuş**.

Ionaşco Liavul, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382; sigiliu 382.

Ionaşco Loghin din Vindăoani, martor la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 440.

Ionaşco Mânjea, fiul lui Drăgan Mânjea; se judecă pentru o parte din s. Voineşti şi Grieşti cu Iaţco, ginerele lui Sârghie 208; a vândut fără ştirea rudelor sale părţi din s. Grieşti lui Enache vistiernic 208; răscumpără părţi din s. Voineşti de la Mihail Fortuna fost comis 208.

Ionaşco Mareş, martor la o împărţire de moşii 225.

Ionaşco Mălai se judecă pentru stăpânirea seliştii Hrimancăuţi 408.

Ionaşco Moise, căpitan; martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376; iscălitură 376.

Ionaşco Movilean, fiul lui Vasilie Mirţă şi al Teclei, nepotul lui Vasilie Nătăgatul, frate cu Ion Mojilă şi cu Ionaşco Târşăşea; vinde împreună cu fraţii săi partea tatălui lor din seliştea Dâmbeştilor, ţ. Roman, la Cobâle, şi o parte din s. Ciumăleşti lui Mihail Fortuna 260.

Ionaşco Pănuleţ stăpâneşte părţi din s. Ciudii 409.

Ionaşco Pecioraga, martor 210, 249, 279, 426.

Ionaşco Peicul, fost jitnicer; dă un zapis de mărturie 390.

Ionaşco Pepelea din Petrileşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Ionaşco Pleşcău, tatăl Varvarei şi socrul lui Larion Pleşcar; vinde ocina sa din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19; ginerele său vinde ocină din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19.

Ionaşco (Ionasco) **Popliacul**, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.

Ionaşco Popoţea, fratele lui Ilea şi al lui Dumitraşco Popoţea; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Bodeşti lui Necoară Manea VI.

Ionaşco Roşca; soţia şi fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor heleşteie din hotarul s. Săpoteni 129.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Rusul, fost vornic, pârcălab de Orhei, nepotul Solomiei Mogâldoaiei, rudă cu Neculai Mogâldea şi Vasilie Cărăiman; cumpără dugheni în Iaşi pe Uliţa Rusească şi Tărbujenească 33.

~ fost pârcălab; dă mărturie pentru împărţirea moştenirii de la Miera pârcălabul 284; primeşte împreună cu alţi nepoţi ai lui Miera pârcălab jumătate din Piscani, jumătate din Măciucaşii de Jos, jumătate din Măciucaşii de Sus şi cât se va alege din Româneşti 284.

Ionaşco Salom, martor la o hotarnică între s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Ionaşco Sasul din Buhuşeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Ionaşco Săpotean, martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 116; iscălitură 116; sigiliu 116.

Ionaşco Solomon, diac; scrie acte 34, 126, 135, 138, 262, 296, 329, 429, 349.

Ionaşco Stroici, soţul Păscălinei şi tatăl Mariei, soţia lui Mihalcc Tăban; fiica sa întoarce împreună cu soţul ei trei părţi din s. Stolniceni lui Dumitru Carabăţ şi rudelor sale care le răscumpără cu mai mulţi boi de negoţ 40; soţia sa întoarce o jumătate din s. Ungheni 80.

Ionaşco Şchiopul (Şcheopul), martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 324; a vândut împreună cu alţii un loc de prisacă din s. Lăzoreni lui Dima negustor 325, 329.

Ionaşco Talpă din Şerbeşti cumpără parte din s. Şerbeşti de la Hilip 291.

Ionaşco Târşăşea, fiul lui Vasilie Mirţă şi al Teclei, nepotul lui Vasilie Nătăgatul, fratele lui Ion Mojilă şi al lui Ionaşco Movilean; vinde împreună cu fraţii săi partea tatălui lor din selişiea Dâmbeştilor, ţ. Roman, la Cobâle, şi parte din s. Ciumăleşti lui Mihail Fortuna 260.

Ionaşco Ţâra, fratele Mariei, al lui Simion şi al lui Costantin, cumnatul lui Mirăuţă şi al Tofanei; dă mărturie că Tofana stăpâneşte o parte din s. Bereşti 130.

Ionaşco Vâscan, martor la o vânzare din Gligoreşti 527, 529.

Ionaşcu; alături de alţii se judecă pentru un loc din Şoldeşti, pe valea Zăbrăuţilor, cu Pătrăşcan şi cu rudele acestuia 227.

Ionaşcu; fiii lui vând un loc de la Soveja 450.

Ionaşcu, fiul lui Dumitraşco, nepotul lui Nădăbaico, fratele lui Dabija; vinde împreună cu fratele un ţigan cu ţiganca lui şi copiii săi lui Matei Basarab voievod 557.

Ionaşcu, fiul Maricăi, nepotul lui Paraschiv; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Ionaşcu, fiul Măriei din Şchiupeni, vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Şchiupeni 275.

Ionaşcu, martor la o alegere de ocină în s. Cândeşti 91.

Ionaşcu, popă din Ţibăneşti, fiul lui Moisâi, fratele lui Grigorie, al Dochiiei, al Anuşcăi, al Nastasâiei şi al Antemiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţibăneşti lui Ienache, fost vistiernic 323.

Ionaşcu, vornic, tatăl lui Mihalachi 18.

Ionaşcu Bălhăceanu din Bucești primeşte împuternicire să aleagă părţile lui Ştefan Vasluian şi ale fraţilor săi din s. Bucești 221.

Ionaşcu Hociung primeşte danie de la Drăguica o parte din s. Ledeni 205.

Ionaşcu Trufaşul din Uscaţi, martor 495.

Ionăşeni* (Ionăşăni), sat, ţ. Suceava; <Icuşeni*, fost s. la V de s. Salcia, c. sub. Salcia>; parte din ~ în stăpânirea lui Ionaşcu Cristiian în urma împărţirii moşiilor 2; vecinii lui Ionaşco Cristian din ~ întăriţi de domn 96.

Ionăşeni, sat; <c. Truşeşti, j. Botoşani>; martor din ~ 274.

Ionăşeşti, sat; <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; fiica popii Tirlic din ~ împreună cu soţul ei s-a judecat cu Dumitraşco fost stolnic pentru o vie din s. Buciumi 558.

Ionete din Ciocârlieşti; nepotul său a vândut o parte din s. Ciocârlieşti popii Ursu 503.

Ioniga, v. **Andonii** ~ 388.

www.dacoromanica.ro

Ioniță, cislar, tatăl lui Alecsandru; vecin din s. Todirești 160.

Ioniță din Vrancea (din Vitănești); martor la vânzarea unei vii din s. Străoani 384; martor la vânzarea unor pământuri din Dealul Verzei 385; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448-451, 554; martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.

Ioniță, fiul lui Toader Hulpaș, fratele lui Isăilă, soțul Drăgaei; a vândut împreună cu fratele și soția lui o parte din s. Gligorești lui Eremia Crăstian 532.

Ioniță, martor la vânzarea unor țigani 453; iscălitură 453.

Ioniță, namesnic (vornic) de Bârlad; martor 297, 299.

Ioniță, popă; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruiește m-rii Dobromira 535.

Ioniță, tatăl lui Haret; fiul lui vinde un loc de la Soveja 450, 545.

Ioniță, tatăl Nedelei; fiica lui vinde un loc de la Soveja 450; fiica sa a vândut împreună cu alții o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruiește m-rii Dobromira 535, 545.

Ioniță Dabija, martor la o vânzare de pământuri în Soveja, pe locul Iteștilor 196.

Iordache din Dimănești, fiul lui Sava Călinescul; martor la o vânzare în s. Căuteșeni, ț. Roman 263.

Iordache, medelnicer (sec. al XIX-lea); zapise aflate la soția lui ~ 250.

Iordache (Iordachie, Iurgachi) Cantacuzino (Catacozono), mare vistiernic; cumpără de la m-rea Bistrița o parte din s. Bunești 365; cumpără de la Tănasie din Cursăci o parte din s. Borăști 377; cumpără o parte din s. Cârligi 179; cumpără părți din s. Cutujeni de la Căldărușoae și copiii ei 28; cumpără părți din s. Dușești de la Măriica și fiii ei 93; cumpără părți din s. Țigănești 356, 358, 521; cumpără de la m-rea Bistrița seliștea Mânjești 330; cumpără părți din Verșeni 19, 26, 47, 104, 113, 104, 116, 251, 259, 316, 318, 340, 357, 360, 362, 366, 367, 473, 499; cumpără o parte de s. de la Gavril 510; primește de la Gheorghe Năvrăpăscul o parte din s. Colobanți, pe Miletin, ț. Hotin 312; primește întărire domnească pentru stăpânirea seliștii Mânjești și pentru o parte din s. Bungești, cumpărate de la m-rea Bistrița 397; primește întărire pentru stăpânirea mai multor părți din s. Borăști 351; mărturie boierească pentru stăpânirea seliștii Mânjești și pentru o parte din s. Bungești 396; s-a judecat cu Gheorghe ceașnic pentru o bucată de hotar de la munte 45; a cumpărat de la Andrieș, fiul lui Toderașco <Ianovici>, mare logofăt, s. Crăiniceni, pe Prut, ț. Dorohoi 233; vătavul lui ~ 136; dă mărturie 5, 38, 40, 226, 229, 264, 289, 314, 321, 507, 516, 523, 551, 552; dă mărturie în Sfat 45, 46, 50, 322, 496, 545; iscălitură 226, 229, 289, 321, 523.

~ mare postelnic; martor în Sfatul domnesc 50.

Iordache Hrisoscoleu, fost mare ban (sec. al XVIII-lea); păstrează un act privitor la stăpânirea unor părți din s. Țibănești, Armășești și Găurești 323.

Iordachi, căpitan, fratele lui Andreiu, vornic de Sasul 417.

Iordachi Arhip; iscălitura lui pe traducerea unui act privitor la stăpânirea unor părți din s. Țibănești 323.

Iordachi Canta, mare logofăt (sec. XVIII); adeverește act 23.

Iordachi Roset, mare vistiernic (sec. al XIX-lea); scrisori pentru moșii din ț. Hotin prezentate de ~ 443.

Iordachie, săbier domnesc; martor la vânzarea unei părți din s. Lăzoreni 324, 325, 329, 349.

Iordachie, fost vornic; scrie act 70; semnătură 70.

Iordachie Goia primește împuternicire să-și caute vecinii fugiți din s. Doljești 405.

Iorescu din Tomilăuți; martor la alegerea unor părți din s. Cerepcău cumpărate de Iorga mare postelnic de la Voico logofăt 70.

www.dacoromanica.ro

Iorga, meserciu la Sulgeria domnească; dă mărturie pentru dania făcută de Eremia m-rii Trei Ierarhi 551, 552, 553.

Iorga, vornic; a stăpânit o parte din s. Paustova 427.

Iorga, mare postelnic; cumpără o parte din s. Plopeni cu vecini 432; cumpără parte din s. Ghereni de la Dumitraşcu 286, 288; cumpără o jumătate din s. Găureni de la strănepoţii lui Stoian 522; cumpără părţi din s. Vepreuca şi Silişteni 395; cumpără părţi din s. Drăguşeni 274, 516, 518, 533; i se aleg părţile din s. Cerepcău, cumpărate de la Voico logofăt 70; se judecă cu Costandin Drăguşăscul 563; dă mărturie 229, 289, 314, 396, 399, 507, 523, 551, 552; martor în Sfat 321, 496, 545; iscălitură 229, 289, 321, 323, 552.

~ vistiernic, capuchehaie; primeşte danie s. Bozieştii de Sus 50.

Iosip, fiul lui Anton; vinde împreună cu vara sa o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino> 358.

Iosip, tatăl lui Bejan; fiul lui vinde o parte din s. Comani 422.

Ioveşti, v. **Iveşti**.

Ipate vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Soveja 449, 535, 545.

Irca; nepoţii săi vând împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Irimia din Hăsnăşeni, tatăl lui Pânteleiu, al lui Gavril şi al Drăgunei; fiii lui vând o parte din s. Hăsnăşeni 388.

Irimia, hotnog, tatăl Aniţei; fiica sa stăpâneşte o moşie în s. Cotiujănii Mari II.

Irimia, martor la vânzarea unor ţigani 453; sigiliu 453.

Irimia se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti cu Neniul vornic 199.

Irimia, tatăl lui Gligorie; fiul lui este martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 324.

Irimia, ţigan, tatăl Tudorei 178.

Irimia Cârstian (Eremia) din Păuneşti, fiul lui Cârstian, fost pârcălab, şi al Drăgăi, fratele lui Dabija pârcălab; cumpără ţigani 82, 193; vinde împreună cu mama sa o parte din s. Oişăşti fratelui său Dabija 122; vinde lui Matei Basarab voievod partea sa şi a fraţilor săi din s. Soveja şi un sălaş de ţigani 306; primeşte întărire domnească pe ocinile şi ţigani săi; cumpără părţi din s. Gligoreşti de la Măria şi Zlata 529; vinde un sălaş de ţigani lui Matei Basarab voievod 545; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 545; martor la vânzarea unor pământuri din Dealul Verzei 385; martor la vânzarea unei vii din s. Străoani 384; cumpără de la Andreiu jumătate de loc de vad de moară şi câtă ocină se va alege din s. Şedreşti 526; răscumpără un ţigan condamnat la moarte pentru furtul unor cai 531; stăpâneşte părţi din s. Şendreşti şi Gligoreşti 532; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Soveja 535; iscălitură 306.

Irimia (Iremia, Irimiia) **Murguleţ**, martor 113, 116, 365, 514, 515, 521; iscălitură 113, 116, 521; sigiliu 113, 116.

Irimia, v. **Eremia**.

Irimicea, v. **Eremia**.

Irimie, martor 152.

Irimie, v. **Irimia**.

Irimiia din Ţigăneşti, martor la vânzarea unei săcături din s. Şoldeşti 189.

Irimiia, dărăban, soţul Negruşei; vinde o casă cu loc de pe Uliţa Nouă din Iaşi egumenului de la m-rea Hlincea 279; a vândut o casă cu loc în Iaşi 426.

Irimiia; primeşte o parte din s. Zahareşti în urma împărţirii lui cu Necolai Cârcu şi Ţâre 72.

Irimiia, v. **Eremia**.

Irimiia Băesanul, uricar, soţul Varvarei Băisăneasa, tatăl lui Oprea călugăr, al lui Simion Băisanul şi al lui Costandin, socrul (?) lui Toderaşco Jora, tatăl lui Costandin; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Băloşeşti 11; fiul lui ~ dăruieşte o parte din s. Dracsini 136; fiul lui a vândut o parte din s. Ţibăneşti 323.

www.dacoromanica.ro

Irimiia (Erimiia) **Mălai** (Mălaiu), martor la o zălogire 252; iscălitură 252.

Irina, fiica Băluşcăi, nepoata Magdalenei Turiţoaie din Grigoreşti; a vândut un pământ din s. Grigoreşti lui Eremia Crâstian 528, 531.

Irina, fiica lui Ciorce şi sora Nastasiei; vinde împreună cu sora, mama şi alte rude ale sale jumătate din s. Vlăşineşti lui Grigore Ureche şi lui Toma, mare vornic 54.

Irina, fiica lui Dabija şi soţia lui Mârzea; vinde împreună cu soţul ei nişte ţigani lui Eremia Cârstian 193, 531.

Irina, fiica lui Ilie Purece miedar; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Irina, fiica lui Simion Epure, sora lui Focşea şi a Anghelinei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.

Irina, fiica Soloncăi, nepoata de soră a lui Simion Pilipovschi, soţia lui Bejan Ureche, mama lui Ionaşco, a Floarei şi a Todosiiei; copiii ei vând o parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, lui Vasilie Macri căpitan şi soţiei lui, Grăpina 285, 287.

Irina, fiica Veselinei, sora lui Simion, a lui Ştefan şi a Nastasiei; se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Irina, mama Ilincăi; fiica ei vinde o parte din s. Bumboteşti 378.

Irina, mama lui Ursu; sigiliul ei 476.

Irina, mama Ştefăniei; fiica ei a vândut o parte din s. Băceşti 135.

Irina, sora Armancăi şi a lui Apostol, fiica lui Isăilă; a vândut împreună cu fraţii părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Irina, sora lui Ionaşco; a vândut împreună cu rudele ei lui Ionaşco Dărman o parte din s. Lipăeşti 111.

Irina, sora lui Oancea şi a lui Gheorghie; împreună cu fraţii săi şi cu alţii se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman 199.

Irina, soţia lui Ghiorghie, urmaşa lui Oräş hatman; dăruieşte împreună cu rudele ei o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.

Irina, soţia lui Ştefan Moimăscul; împreună cu soţul ei a făcut o prisacă în s. Bărboşi 56.

Irina, rusoaică venită din Ţara Leşească şi rămasă pe lângă jupâneasa lui Ţâra 96.

Irina Anghelina, soţia popii Grihca; vinde împreună cu soţul său o bucată din s. Săgireni comisului Bălan 67.

Isac din Dumeni, tatăl lui Toader; fiul său primeşte carte domnească pentru a opri părţile unor răzeşi din s. Plopeni 32; fiul lui se judecă cu Vasilie Negrul şi cu Danul din Tâlhăreşti pentru o parte din s. Plopeni 232.

Isac din Oideşti; martor la o vânzare din s. Bârgăiani 550.

Isac din Pribeşti se judecă cu Pătraşco aprod pentru stăpânirea unui loc de prisacă cu livadă 239, 280.

Isac din Siniheu, martor la o vânzare din s. Pilipce 21.

Isac, dregător de Bârlad; dă mărturie în cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor părţi din s. Dragsini 137; ureadnic de Bârlad, martor 103, 138.

Isac, fiul lui Gavril, unchiul lui Toader din Valeva; vinde împreună cu alţii o parte din s. Valeva, lui Gavrilaş vornic 150.

Isac, fiul lui Miron din Carapciu, fratele lui Vasilie şi al lui Gheorghie din Carapciu; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Isac, fiul lui Toader Tăutul şi al Măricăi, fiu vitreg al Tudosiei, nepot lui Tăutul, fost logofăt; luat fecior de suflet de Tăutu,l fost logofăt, care l-a învăţat carte, de aceea a dăruit vărului său, Pătrăşcan, părţi din s. Bălileşti şi Băloşeni, pentru a-i face pomenire după moarte 222.

Isac, ginerele lui Vartic, vătav de aprozi, şi nepot al lui Toderaşco <Ianovici>; primeşte

www.dacoromanica.ro

confirmare pentru stăpânirea ţiganilor ce-i avea socrul său de la Gafta 390.

Isac; nepoţii lui au vândut o parte din s. Ţigăneşti 339.

Isac, popă, fiul Aniţei, soţul Ilenei preuteasa şi fratele lui Toader; vinde împreună cu soţia şi cu fratele său o parte din s. Mărişăşti 250.

Isac se jeluieşte pentru încălcarea hotarului de către oamenii din s. Căcărăzdeni 492.

Isac, slugă domnească; împuternicit de domn să cerceteze pricina dintre Vasile Buznă şi sătenii din s. Călmăţueşti pentru încălcarea hotarului satului Nuoreşti 212.

Isac, tatăl lui Hilcea; fiul lui a vândut o parte din s. Dolniceni 382, 413.

Isac Avram, martor la o danie din s. Iepureni 361.

Isac Balica, fost hatman, unchiul lui Ciogolea logofăt; urmaşii ~ s-au judecat pentru stăpânirea s. Plopeni 32; a stăpânit părţi din s. Săpoteni 78; a cumpărat o parte din s. Dumeni 431; a cumpărat o parte din s. Pomârla 131; a cumpărat s. Dumeni, Gligeni, Tomilăuţi, Pătruşeni, Temerleni, Bobeştii din Vale şi părţi din Bobeştii din Deal 322; a cumpărat seliştile Oşihlibi şi Măteiani 322; Măcimăndoaia a răscumpărat de la ~ nişte părţi din s. Popeni 132.

Isac Cucoranul (Cocoran) de Bănila, martor 34, 373.

Isac Derman a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Isac Mesihănescul, nepotul lui Toader Jorea; dă mărturie pentru împărţirea moştenirii de la Miera pârcălabul 284; în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab îi revine jumătate din s. Piscani, jumătate din s. Măciucaşii de Jos şi parte din s. Leurdeşti 284.

Isac Mustaţă, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Briceni 443; iscălitură 478.

Isac Săcuianul, tatăl lui Dumitraşco; fiul lui a vândut o parte din s. Călineşti 322.

Isac Stârcea din Popeni, ginerele Măcimăndoaiei, tatăl lui Gligoraşco şi socrul lui Toader Nutbaşe; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Popeni după judecata cu Pătraşco Ciogolea 132; se judecă cu soţia şi cu fiii lui Ionaşco Roşca pentru stăpânirea unor heleşteie din hotarele s. Săpoteni şi Popeni 129; primeşte carte de apărare pentru s. Popeni 342.

Isacova, sat; <ţ. Orhei; s. ~, r. Orhei, R. Moldova>; hotarul s. ~ dinspre Orhei ales de sulgerul Gheorghe Ştefan şi de Apostol, pârcălab de Orhei 69.

Isacu, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Isacu, v. şi **Isac**.

Isai Neagăş, ţigan, aflat în stăpânirea Buciumeştilor; soţul unei ţigănci aflate în stăpânirea lui Eremia Dabija 178.

Isai a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.

Isaia, v. **Saia Batin**.

Isaiia, preot; martor la o vânzare din s. Dumbrăviţa 83.

Isar a primit de la Dumitraşco Iaralis o sumă de bani pentru a cumpăra blănuri de samur de la Moscova 375.

Isar Grama, fiul Măricuţii Grămoaia, fratele lui Toader; împarte, împreună cu fratele şi surorile sale, moşiile rămase de la mama sa 7; martor la o vânzare din s. Lenţăşti 34.

~ jitnicer; cumpără de la urmaşii lui Ţăplic vătav o parte din s. Bălteni 383; cumpără părţi din s. Năneşti 560, 561; cumpără o parte din s. Bălteni 447; dă mărturie în Sfatul domnesc 496, 545.

Isarie vinde împreună cu rudele un loc de la Soveja 451.

Isăcoae din Cuzlău; nepoţii săi vând o parte din s. Cuzlău vărului lor, Manea, fiul lui Toader 478.

Isăilă, fiul lui Toader Hulpaş şi fratele lui Ioniţă; a vândut împreună cu fratele şi cumnata sa o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

www.dacoromanica.ro

Isăilă, tatăl Irinei, al Armancei şi al lui Apostol; copiii săi au vândut părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558; nepoţii săi, Bejan, Toader, Vasilca şi Tudoriţa, fiii lui Ştefan, au vândut părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Istihie, fiul Măriicăi, fratele lui Cruceanul, al lui Trofim, al lui Lazar, al lui Damaschin şi al Dafinei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi părţi din s. Duşeşti lui Iordachi, mare vistiernic 93.

Istodie a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Istrate, fiul lui Magul; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 451.

Istrate a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535, 545.

Istratie a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Istratie din Bătineşti, tatăl lui Toader 189.

Istratie, fiul Agahiei; vinde partea sa din s. Greci lui Dumitraşco Gheuca 297.

Istratie, fiul lui Irimia; vinde Saftei Şoldăneasa o parte din s. Dolniceni 410.

Istratie, fiul lui Şoprotă şetrar; Chiriţă postelnic răscumpără de la ~ şi alţii s. Cereşnovăţul pe care îl dăruieşte m-rii Golia 496.

Istratie, fiul lui Voişea; martor la vânzarea unei case din s. Iveşti 546.

Istratie, fiul Miiarei, fratele lui Dumitraşco şi al lui Ion; a vândut împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Lăzoreni 324, 349.

Istratie, fiul Precupoaei; vinde împreună cu fratele său, Costantin, părţi din s. Verşeni lui Dumitru şi soţiei sale, Iftimia 26.

Istratie (Evstratie), fost logofăt; a cumpărat o parte din s. Fiţingheşti, pe care a dăruit-o m-rii Bisericani 295, 354; 355.

Istratie, popă domnesc din Orhei; martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.

Istratie, <pârcălab> de ţinutul Cârligătura; martor la o împărţire de moşii 225.

Istratie, soţul Agafiiei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 348.

Istratie, soţul Armeancăi; a vândut lui Pătraşcu cămăraş o parte din s. Soveja 270.

Istratie, soţul Saftei şi ginerele lui Albotin; împreună cu soţia şi fiii săi vinde parte din s. Forăşti, pe Miletin, ţ. Iaşi, moştenită de soţia sa de la Albotin, lui Mihai Arbănaşul 261, 262.

Istratie, tatăl lui Mardarie; vinde împreună cu alte rude părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Istratie, soţul Vărvarei; soţia sa vinde a treia parte din s. Glodeni lui Solomon Farcaş medelnicer 555.

Istratie vinde împreună cu rudele părţi din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 104.

Iteştii, familie şi numele unui bătrân <parte de moşie> de la Soveja 196, 449.

Itrineşti, sat; <s. ~, c. Mărgineni, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco şi fraţilor acestuia 363.

Itul; nepoţii şi strănepoţii săi vând o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Soveja 449, 535, 545.

Iubăneasa, pârâu; <afluent al Jijiei, la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; sate pe ~ 322, 431.

Iuda <Iscarioteanul>; <personaj biblic>; în formula blestemului 83, 267, 433, 475.

Iugani, sat; <s., c. Mirceşti, j. Iaşi>; Nechita din ~ martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35;

Iugani, sat; <s. ~, c. Bogheşti, j. Vrancea>; fiica lui Vartic din ~ vinde un sălaş de ţigani lui Dediul postelnic 267;

Iugani*, sat; <fost. s., în partea de V a s. Vlăsineşti, j. Botoşani>; răzeşii din ~ ară şi cosesc fânaţurile lui Gavrilaş Jurea şi Dumitraşco 509; vătăman din ~ 35.

Iulăş, v. **Erimiia ~**.

Iunasco, preot; martor la o vânzare din s. Dumbrăviţa 83.

Iuon Tudan, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

www.dacoromanica.ro

Iupul, negustor (cupeţ) <din Bârlad>, dă mărturie 103, 137, 138.

Iuraşco, bunicul Ilincăi; nepoata lui a vândut o parte din s. Turiatca 393.

Iuraşco din Năhoreni, bunicul lui Necoară; nepotul lui a vândut o parte din s. Turiatca 393.

Iuraşco, fiul lui Dumitraşco Ciolpan din Pogăneşti, fratele Maruşcăi şi cumnatul lui Marcul; vinde împreună cu rudele sale o ţigancă lui Dumitraşco Gheuca 343; vinde lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, o ţigancă cu copiii ei 296.

Iuraşco, vornic; martor la cercetarea unei pricini 143.

Iuraşco Adam, martor la o vânzare din s. Verşeni 104.

Iuraşco Drace, tatăl lui Cărste Drace şi al Aniţei, socrul lui Căzacul; copiii săi vând împreună cu alte rude jumătate din s. Pilipce vistiernicului Solomon 27.

Iuraşcovici, v. **Onciul ~**.

Iurcenii, familie; primesc a patra parte din s. Vârzăreşti de pe Nârnova 4.

Iurdachie, v. **Iordache**.

Iurdachie, v. **Iordachie**.

Iurescul (Iuriescul), vornic; a cumpărat de la Dumitru Moviliţă o parte din s. Hudeşti 322; vinde împreună cu alţii o parte din s. Iurişti lui Costantin 493, 513; iscălitură 493.

Iureşti (Iurişti), sat; <s. Iureşti, c. Todireni, j. Botoşani>; o parte din s. ~ cumpărată de Costantin de la Iurescul şi nepoţii săi 493, 513.

Iurga, v. **Iorga**.

Iurgachi, v. **Iordachi**.

Iurgachie, v. **Iordache**.

Iurghiceni (Gherghiceni), sat; <s. Erbiceni, c. ~, j. Iaşi >; 457; Iachim Bandur vornic din ~ 43; Miron din ~ pârâşte domnului pe Dumitru Buhuş pentru nişte fân 62; partea Anei din ~ este vândută Todosiei 172; Neaniul primeşte poruncă domnească să aleagă părţi din ~ 42; părţi din ~ date de Pavăl Băzarca şi Cozma Duma spătarului Buhuş pentru că le-a plătit capetele 43; martori din ~ 43.

Iuriescul, v. **Iurescul**.

Iurşa; urmaşii lui au stăpânit o parte din s. Popeni 132.

Iusip <din Totoeşti>, martor la darea unei ocini din s. Iurghiceni 43.

Ivan, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alte rude ale sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 448, 535, 545.

Ivaşco, popă; nepoţii şi strănepoţii lui vând părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Ivaşco Cârjeu, soţul Nastasiei, fiica lui Dabija, urmaşul lui Oräş hatman; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361; vinde împreună cu soţia o parte din s. Mărgila lui Gheorghe Ştefan 538, 539; a cumpărat de la Eremiia s. Mărgila 538; iscălitură 361, 538.

Ivăneasa, mama lui Ion şi a lui Toader; fiii săi vând împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruieşte m-rii Dobromira 448, 535, 545.

Iveşti (Ifeşti, Ioveşti), sat; <s. Iveşti, c. Iveşti, j. Galaţi>; o casă din ~ cumpărată de Sălăvăstru de la Gligorie şi fratele său, Ştefan 546; judecată pentru hotare între moşia ~ şi moşiile Ţâgăneşti, Bătineşti şi Modruzopăţăşti (sec. al XIX-lea) 402.

Ivstratie, martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335; iscălitură 335.

Izmăranda, sora lui Cârstea; fratele său cumpără o vie din Nicoreştii de Sus de la Gligorie şi soţia sa, Tudosca 491.

Izvorul Fântânei, top. în hotarul s. Bărboşi 56.

Izvorul Măgurei Peonului, locul de la Munte, unde se afla m-rea Peon 475; v. **Peon**, m-re.

Î

Înălţarea Domnului, hramul m-rii Golia 176, 496.

Îndreicuşa, mama lui Toderiţă şi a lui Ionaşco; fiii ei au vândut o parte din s. Vârtop 429.

www.dacoromanica.ro

<Întâmpinarea Maicii Domnului>, v. **Vovedeniia Precistii.**

Înterțiul, slugă domnească; primește poruncă domnească să oprească părți din Iugani 509

J

Jabca, sat; <s. ~, c. ~, r. Camenca, R. Moldova>; în hotar cu s. Voșca 496.

Jac, v. **Costin ~.**

Jadovanul, v. și **Coste ~.**

Jălipu vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruiește m-rii Dobromira 535.

Jedeșa*, sat; <ț. Suceava; Jidești, f. sat în partea de SE a s. Dochia, c. Girov, j. Neamț>; martor din ~ la o vânzare din s. Bârgăiani 550.

Jijia, râu <afluent al Prutului>; sate pe ~ 97, 99, 303, 374, 433; selițe pe ~ 322; iazuri pe ~ 253; în hotarul s. Cârsteşti, Pipereşti și Tomești 176; loc de prisacă pe ~ 386.

Jipa, vornic în Țara Românească; martor 257.

Jiunești, v. **Giunești.**

Jomir, v. **Simion ~.**

Jona, țigan; întărit lui Pătrașco Ciogolea 322.

Jora, v. **Gheorghiță ~, Gligoraşco ~, Ionașco ~; Simion ~; Toderaşco ~.**

Jorcășeni*, sat; <Jolcujeni*, fost s. pe râul Sitna, la N de s. Bălușeni, c. Bălușeni, j. Botoșani>; stăpânit de Mihalcea Meica 220.

Jorea <din Gârcini>, martor la vânzarea unei case din s. Iveşti 546.

Jorea, v. și Jora.

Juleşti, sat, ț. Neamț; <s. Giuleşti, c. Secuieni, j. Neamț>; jumătate din ~ cumpărat de Cozma Majă și soția sa, Drăgălina, de la Ștefan și Grigorie 519.

Jumătate, v. **Ianachi ~ 375.**

Jupaniia, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Jurea, v. **Jora**..

Jușca, sat; <azi în Ucraina; lângă Lențovici, r. Zastavna, reg. Cernăuți>; în hotar cu s. Dinesăuca și cu hotarul târgul Cernăuți 46.

K

Kiev, oraș; <or. Kiev, Ucraina>; arhiepiscop și mitropolit de ~ 322; arhiepiscopul și mitropolitul de ~ Petru Movilă adevereşte stăpânirea lui Pătrașco Ciogolea asupra satului Oşehlibul 10; Petru Moghila, mitropolit de ~, împuterniceşte pe Toma vornic și Ureche vornic să țină banii luați de jupâneasa lui Ion vodă pe satul Prăjești de la Mihail Fortuna comis 507.

Kwietniowisz, v. **Ioanes ~.**

L

L...aului; urmașii lui vând o parte din s. Cerghișeni 444.

Lacico, v. **Nicoară ~.**

Lambovici, v. **Gheorghie ~.**

Larion, diacon din Răteşti, fiul Tâmpei, nepot Micului, strănepot lui Coste, tatăl lui Ionașco, al lui Gheorghiță, al Alexandrei, al Annei și al Tudoscăi; schimbă ocina sa din s. Ungheni cu o alta din s. Răteşti a jupânesei Agafia 80; a răscumpărat o parte din s. Ungheni de la Păscălina, jupâneasa răposatului Stroici 80; primește carte de apărare pentru stăpânirea unei părți din s. Răteşti 401; vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Unguraşi lui Toderaşco <Ianovici> 414; semnătură 80.

Larion <din Țoleşti>, martor la o vânzare din s. Bârgăiani 550.

Larion din Vârtop dă mărturie pentru vânzarea unor părți din s. Vârtop 5.

Larion, rus, venit din Țara Leşească, fiul lui Ioancea; s-a așezat la seliștea Călinești stăpânită de Tăutul spătar, și a fost scutit de dări 115.

Larion Pleşcar din Verșeni, soțul Varvarei, ginerele lui Ionașco Pleşcău; vinde ocina sa din s. Verșeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19; fiii lui se judecă cu Iordache, mare vistiernic, pentru o parte din s. Verșeni

www.dacoromanica.ro

473; se judecă cu ginerii săi, Vasilie şi Rusul, pentru o ocină din s. Verşeni 60.
Lata, tatăl lui Toader şi al lui Lupul; fiii săi vând un loc de la Soveja 454; fiii săi vând împreună cu alte rude partea lor din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.
Lata, v. **Toader ~**.
Laţco, v. **Nicoară ~**.
Lazar bătrânul; nepotul său, Costin Jac, răscumpără o ocină din s. Solonceni 167.
Lazar (Lazăr) călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365; 396, 397; iscălitură 365.
Lazar din Cernăuţi, martor 150.
Lazar din Oneşti, martor 299.
Lazar, fiul Măriicăi, fratele lui Cruceanul, a lui Trofim, a lui Istihie, a lui Damaschin şi al Dafinei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi părţi din s. Duşeşti lui Iordachi, mare vistiernic 93.
Lazarie, v. **Nazaria**.
Lazăr (Lazor), fiul lui Tudor; primeşte de la fiii Gaftonii o parte din s. Oprişeşti 120, 121.
Lazea, tatăl lui Hilip 405.
Lazor, cizmar; vinde împreună cu fiii săi o bucată de loc lui Stavăr şi soţiei sale 156.
Lazor, dărăban; martor la vânzarea unor case cu loc din Iaşi 210, 249, 279.
Lazor, martor la vânzarea unei vii 277.
Lazor, popă; martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478; iscălitură 478.
Lazor, tatăl lui Vasilie; fiul său a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.
Lazor, v. şi **Lazăr**.
Lazor Giurgea Mărmureanul; urmaşii lui au vândut partea sa din s. Mărmureni, numită şi partea Popească 135.
Lăceşti, familie; partea lor din s. Soveja 454.
Lăceşti, sat; părţi din ~ cumpărate de Matei Basarab voievod de la nepoţii şi strănepoţii lui Nicoară Laţco şi ai lui Pătru Rugină 537; părţi din ~ cumpărate de Radul mare comis şi dăruite m-rii Dobromira 545.
Lăduncă, **Vasile ~** 535.
Lămăşani, sat, ţ. Suceava; <s. Lămăşeni, c. Rădăşrni, j. Suceava>; parte din ~ în stăpânirea Mariei, după împărţirea moşiilor 2.
Lăpuşna, ţinut; sate din ~ 40, 65, 554, 284, 523.
Lăpuşneanu, v. **Alexandru ~**.
Lăţcani*, sat; <fost s. pe teritoriul s. Doljeşti, c. ~, j. Neamţ>; în hotar cu m-rea Bistriţa 524.
Lăzănea, mama lui Nicoară; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.
Lăzăroae a vândut împreună cu alţii părţi din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.
Lăzăşti, sat; <fost s. lângă s. Secuieni, c. Secuieni, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite lui Dumitraşco şi fraţilor acestuia 363.
Lăzoreni, sat; <s. Cilibiu, c. Golăieşti, j. Iaşi>; loc de prisacă din ~ vândut lui Dima negustor 325; 349.
Lea, v. şi **Grigorie ~**.
Leahul din Cerghişeni; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Cerghişeni 444.
Leavul; fiii săi vând părţi din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 104.
Leca, v. **Gheorghie ~**.
Lefter, negustor grec; Dumitru Moviliţă a avut de achitat o datorie la ~ în zilele lui Iancul <Sasul> voievod 322.
Lelea din Mihăeşti; fiii ei au răscumpărat de la Toma <Cantacuzino> o parte din s. Bădeşti 341.
Lenţăşti (Linţeşti), sat pe Prut, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; Linţovici, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; parte din ~ cumpărată de Alecsii Cracalie de la Costea Barbovschi şi soţia sa, Anghelina 34; în hotar cu s. Dinesăuca şi cu târgul Cernăuţi 46.
Leon <Gheuca>, mitropolit; întăreşte acte <secolul al XVIII-lea> 549.
Leondar (Liondar, Londar), fost mare vameş; nepotul lui a fost martor la vânzarea unor locuri din s. Lăzoreni 324, 329, 39.
Leondari, v. **Costandin ~**.
Leontie, cumnatul lui Ştefan, al lui Tănasie şi al Mariei; vinde împreună cu alte rude ale sale părţi din s. Bârlădeni 65.

www.dacoromanica.ro

Leontie se judecă pentru seliștea Bărboși cu Ștefan Moimăscul 56.

Leordă (Leurdă), tatăl lui Ivan; fiul său vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod, care o dăruiește m-rii Dobromira 448, 535, 545.

Lepădat din Piscani; martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Lespezi, top. în hotarul dintre s. Blăgeşti şi Petreşti 71.

Leşe, v. **Theodor** ~.

Leucani*, sat; <fost s., înglobat în s. Corneşti, c. Miroslava, j. Iaşi>; hotarul satului „umblă" pe trei bătrâni 23.

Leurdă, v. **Grigore** ~.

<Leurdeanul>, v. **Stroe** ~.

Leurdeşti*, sat; <fost s., lângă Independenţa, j. Galaţi>; Ursu din ~, martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Leurdeşti*, sat; <Leordeni, lângă s. Tamaşi, c. Tamaşi, j. Bacău>; parte din ~ revine lui Isac Mesihănescul în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Leuş, v. **Aleuş**.

Leuşăşti, sat; <s. Păuşeşti, c. Păuşeşti, j. Iaşi>; vecini mutaţi în ~ de Calcăş 86.

Leuştan, v. **Dumitru** ~.

Leuştean, ţigan, fiul lui Mănea şi al Cătinei, fratele lui Ştefan, al lui Ion, al Măricăi şi al Ştefanei; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi lui Matei Basarab voievod 306; 535, 545.

Leuteşti*, sat; <fost s. pe râul Moldova, în partea de N a s. Tupilaţi, c. Tupilaţi, j. Neamţ>; în hotarul s. Negoeşti 418; martori hotarnici din ~ 418.

Levcăuţi, sat, pe Naslavcea, ţ. Soroca; <Lencăuţi, c. ~, r. Ocniţa, R. Moldova>; parte din ~ întărită Antemiei Turetcoaia 393.

Liciul, v. **Costin** ~; **Nicoară** ~; **Toader** ~.

Lieştl, sat; <c. ~, j. Galaţi>; Grozav din ~ a vândut o casă fraţilor Gligorie şi Ştefan din Umbrăreşti 546.

Linţeşti, v. **Lenţeşti**.

Liondar, v. **Leondar**.

Lipăeşti*, sat, pe Siret, ţ. Suceava; <fost s. lângă s. Stamatele, c. Fântânele, j. Suceava>; parte din ~ întărită lui Coste, fiul lui Ionaşco Dărman, după judecată 111.

Liteni, sat; <s. ~, c. Liteni, j. Suceava>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 113.

Liubleniţa, v. **Vârful** ~.

Liveni, sat; <s. ~, c. Manoleasa, j. Botoşani>; carte de apărare acordată diaconului Vasilie pentru stăpânirea unor părţi din ~ 134.

Loghin din Bârgăoani; martor la o vânzare din s. Belceşti 291.

Loghin, fiul Odochiei; vinde împreună cu alţii un loc de prisacă din s. Lăzoreni lui Dima negustor 324, 325, 329; martor 349.

Loghin, v. şi **Ionaşco** ~.

Loghina, fiica lui Visarion Bogza logofăt şi a Neacşei, nepoata lui Purcel postelnic; vinde o parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui, lui Alexandru <Coci> 314; împreună cu fratele se judecă pentru o parte de ocină din s. Drăguşeni cu Andrei şi alte rude ale sale 497.

Loghina, fiica lui Narie, sora Drăgunei şi a Mariei; a vândut împreună cu surorile şi alte rude părţi din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Londar, v. **Leondar**.

Longul, v. şi **Dumitru** ~ 529.

Losco, v. **Procop** ~.

Lostuni, top. în hotarul unei moşii a lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Lozăe, fânaţ pe valea ~ în s. Brăeşti 57.

Lozea, fratele lui Bălan; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.

Lozeni*, sat; <fost s. în partea de E a or. Darabani, j. Botoşani>; martori din ~ 478.

<Lozonschi>, v. **Gheroghie** ~.

Luca a vândut o parte din s. Dolniceni 413.

Luca <din Ţoleşti>, martor la o vânzare din Bârgăiani 550.

Luca, fiul Muşei şi a lui Penteliu; vinde împreună cu fraţii săi, Ştefan şi

www.dacoromanica.ro

Dobratie, a patra parte din s. Glăvăneşti lui Statie mare vameş 36.

Luca vinde împreună cu rudele lui părţi din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 104.

Luca, v. şi **Ioasaf ~**, **Pugur ~**.

<Luca> Arbure a avut uric de la Ştefan cel Mare pe s. Drăguşeni 518; nepoata sa, Sanhira, vinde o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 518.

Lucaş, ţigan; a fost dăruit lui Vartic, fost vătav de aprozi 390.

Lucavăţ, sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina; c. ~, r. Vijniţa, reg. Cernăuţi>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Storojineţ 441.

Lucavăţ, v. şi **Costca ~**.

Lucăceni, sat; <ţ. Hotin; Lucăceni (Lukacivka), c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi, Ucraina>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424.

Lucăceşti*, sat; <fost s., astăzi cart. în partea de NV a or. Moineşti, j. Bacău>; martori din ~ la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Luchian (Luchiian), diac, nepotul Sofiicăi; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Muntcni 126; scrie acte 9, 26, 28, 47, 93, 104.

Lucoci, v. **Vasilie ~** 354.

Lucoviţa*, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Lukivţi, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; menţiune într-un perilipsis de acte referitoare la s. ~ 1.

Lucriţa, soţia lui Andreiu fost armaş; mărturiseşte că ruda ei, Gligorie Dămian, stăpâneşte o parte din Poiana cea Mare 331.

Lungeni*, sat; <lângă s. Murgeni, c. Murgeni, j. Vaslui>; martori din ~ 474.

Lungu, fost armaş; cumpără o parte din s. Alecseşti 191; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Ţibăneşti, Armăşeşti şi Găureşti şi a unor ţigani 323.

Lungul, martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.

Lungul, v. şi **Dumitru ~**.

Lupa, fiica lui Voruntar <Prăjescu> comis şi a Solomiei, soţia lui Grigorie Ureche; împarte împreună cu surorile ei moşiile rămase de la părinţi 374.

Lupa, mama lui Chirilă; fiul său a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Lupa, soţia lui Iane zaraf şi mama Ilincăi; cumpără împreună cu soţul ei o vie de la Păcurar 277; a dăruit împreună cu soţul şi fiica ei o vie din s. Fântâna m-rii Sfântul Dimitrie din Galaţi 278, 359.

Lupan; partea lui ~ din s. Borăşti 351.

Lupaş, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Lupaşco, medelnicer, fiul lui Nădăbaico; împreună cu tatăl său se judecă cu Lupaşco stolnic pentru nişte ţigani 166.

Lupaşco (Lupu) **<Bucium>**, stolnic, fratele Axanei şi a lui Mihăilaş, nepotul lui Bucium, fost vornic; a împărţit o selişte cu fratele său, Mihăilaş, deoarece vânduse partea acestuia din s. Clocucina şi din Vascăuţi 46; are ispisoc de întăritură pe un ţigan de la Petru <Şchiopu> 166; martor la o danie din s. Iepureni 361; se judecă cu Nădăbaico şi fiul său, Lupaşco, pentru nişte ţigani 166; primeşte întărire pentru stăpânire 142;

~ staroste de Putna; primeşte pentru Iane Greabeş ţigan, care a furat nişte cai, plata răscumpărării de la Eremia Cârstian 531; prinde pe Iane Greabeş ţigan furând cai 531.

Lupaşco Vântul, martor la o danie din s. Iepureni 361; iscălitură 361.

Lupaşcu, martor la vânzarea unor ţigani 530.

Lupşe (Lupşă), vornic din Ţara Românească; martor 257; martor la o vânzare de pământuri în s. Soveja, pe locul Iteştilor 196; ispravnic de act 197.

Lupşea (Lupşe), tatăl lui Ionaşco şi al lui Dumitru; fiii săi au vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Lupu (Lupul), fiul lui Lata şi fratele lui Toader; vinde împreună cu alte rude

www.dacoromanica.ro

partea sa din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 454, 537.

Lupu, tatăl lui Andrii; fiul său răscumpără împreună cu alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi soţia sa, Maria 40.

Lupu Duman, fiul lui Dumanul din Dumeni; întoarce lui Gaoa şi lui Mateiu moşiile zălogite la tatăl său de părinţii lui Gaoa 562.

Lupu Păunel se judecă pentru hotarele moşiei Giuneşti III; aduce domnului mărturie hotarnică pentru moşia Giuneşti III.

Lupu Tăutul, soţul Ilenei, ginerele Odochiei Angheloaia; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic 37, 38, 39.

Lupul, cupar, tatăl lui Ionaşco 340, 341, 356, 357, 358, 360, 366, 367; fiul său martor la vânzări de sate, 316, 488, 521; iscălitură 499.

Lupul, diac din Iaşi, martor la o vânzare din Verşeni 47; scrie act de danie 136; iscălitură 47.

Lupul din Boloşăni, tatăl Mariei; fiica sa împreună cu soţul ei, Pintelie Barbovschi, primeşte întărire domnească pentru părţi din s. Cotiujeni şi Băloşeni 31.

Lupul din Cuzlău dă lui Nastasie din Vicoleni o parte din s. Vivorăni 403.

Lupul din Lipăeşti se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lipăeşti 111.

Lupul din târgul Hârlău, fiul lui Paraschev, fost mare uşer, fratele Soltanei, cumnatul lui Serghie, fost cămăraş; a vândut lui Istratie, fost logofăt, un heleşteu din hotarul s. Feteşti, pe Criva 295.

Lupul din Tudora, tatăl lui Ghiorghiţă; fiul său părăşte domnului pe Calcăş pentru vecini din Petie 86; primeşte întărire pentru stăpânirea moşiei Roşcani şi a Bălţii Porcului 114.

Lupul, fiul lui Dumitru Solomon, fratele lui Ionaşco; întărit stăpân în s. Năsoeşti, ţ. Bacău, după judecata cu Vasâli Ferindei şi cu alţii 238.

Lupul, fiul lui Ursul; martor 307.

Lupul, martor 147; iscălitură 147.

Lupul, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478; iscălitură 478.

Lupul, vătav de pietrari; ispravnic de act 197.

Lupul postelnic, bunicul lui Mirăuţi; nepotul lui vinde lui Alexandru <Coci>, paharnic al doilea, parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui 314.

Lupul Bogza, fiul Alexandrei, nepotul Anei, strănepot lui Giurgea paharnic; se judecă alături de Dumitraşco Fulger cu Dumitraşco pentru o parte din s. Cirepcău 554; unchiul său Ghidion a cumpărat o parte din Cirepcău 554; se judecă în Divan cu Dumitraşco Fulger pentru jumătate din s. Cerepcău 523; dă a patra parte din s. Grozeşti lui Dumitraşco Fulger 523; dă lui Dumitraşco Fulger pentru o jumătate din s. Cerepcău a patra parte din s. Grozeşti 554; martor la vânzarea unor părţi de sate 340, 341, 357, 358, 360, 366, 367; scrie zapis 5; semnătură 340, 357, 358, 360, 366, 367; sigiliu 357, 358, 360, 523.

Lupul Dârlău, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Lupul Hăbăşescul, fost <mare> vornic al Ţării de Sus; a dat mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Fiţingheşti de către m-rea Bisericani 354; zapis de mărturie de la ~ 390.

Lupul Păunel, fiul Sanhirei; vinde împreună cu mama o parte din s. Drăguşeni lui Iorga mare postelnic 518.

Lupul Pravilă, diac (sec. al XVIII-lea); ispravnic de act 286, 288.

Lupul Prăjescul, tatăl lui Pavăl 357 şi al lui Gligoraşco 361.

Lupul Stroescul, fost ureadnic de Câmpulung; cumpără ţigani de la Mihăilaş Beldiman 15; se judecă cu Gavrilaş Mateiaş pentru stăpânirea unei părţi din s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi 203, 255.

<Lupul> Stroici, fost mare logofăt 40, 80.

Lupul Trandafir, vameş; martor 150.

Lupul Zbârcea cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

www.dacoromanica.ro

Lupul, v. şi **Groapa** lui ~.
Lupuleasa, v. **Ilinca** ~.
Luşca, soţia lui Dumitraşcu, mama lui Toma, nora lui Neagul; vinde împreună cu soţul şi fiul său o vie lui Matei Basarab voievod 197.
Luţca, pârâu la Luţca <Liţca, j. Neamţ>; fânaţ peste ~ 308.

M

Machidon, martor 202.
Machidon vinde împreună cu rudele lui o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535.
Machidon Giorma, fiul lui Ghiorma din Bărhiaci; martor la vânzarea unui ţigan 417.
Macri; nepotul său a cumpărat o parte din s. Iurişti de la Costantin şi de la nepoţii acestuia 513.
Macri, v. şi **Costantin** ~, **Vasilie** ~.
Macsim, popă; martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.
Macsin din Măgereşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.
Macsin din Şchei se judecă cu câţiva răzeşi din acelaşi sat pentru nişte fân cosit de aceştia pe moşia lui 155.
Maftei din Vitănești, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Maftei, fiul Nastei; zapis de la ~ 541.
Maftei, iuzbaşă; cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.
Maftei, popă; martor în Iaşi 239, 280.
Maftei, târgoveţ din Şcheia; martor 350.
Maftei, ţigan; dat călugărilor de la m-rea Bistriţa de Toma Cantacuzino 81.
Maftei Săpoteanu, martor 272; iscălitură 272.
Magda, fiica lui Bratie; vinde lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Şendreni 322.
Magda, fiica lui Dumitru Ciornea; vinde lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Bobeştii din Deal 322.
Magda, mama lui Andronic; fiul său se tocmeşte cu popa Vasilie pentru un cal 5.
Magda, mama lui Filip; fiul ei împreună cu alţii se judecă pentru o parte din s. Mihăileşti cu Bârsan vornic de poartă 148.
Magda, nepoţii ei au vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 515, 516, 533.
Magdalina (Măgdălena) **Turiţoaie** din Gligoreşti; nepoata sa, Irina, a vândut un pământ din s. Grigoreşti lui Eremia Crâstian 528, 531.
Magul, tatăl lui Istrate; fiul lui vinde un loc de la Soveja 448.
Maica, mama lui Vidruţă şi a Dumitrei; copiii ei vând părţi din s. Bârlădeni lui Profir mare vameş 65.
Majă, v. **Cozma** ~ 519.
Mali; nepoţii săi sunt martori hotarnici ai unui loc din s. Dragomireşti 495.
Malinţi, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; locuitorii din ~ au împresurat hotarele moşiei Giuneşti III; acte scrise în ~ 252; v. şi **Nacul** din ~ 494.
Maluri, top; în hotarul muntelui Măgura întărit de Vasile Lupu m-rii Humor 95.
Mancea, tatăl Sofroniei, al Nastasiei şi al lui Vasilie; fiii şi ginerii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Mancioaia; fiul său este martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.
Manea, fiul lui Toader; cumpără părţi din Cuzlău de la verii săi, Gligorie şi Căzacul 478.
Manea, vameş de Focşani; martor al vânzarea unui ţigan 417; iscălitură 417.
Manea, v. şi **Necoară** ~.
Manea Ţopa; nepoata sa, Palaghiia, vinde o parte din s. Balinteşti lui Costantin Ţopa armaş 542.
Manoil, călugăr la m-rea Bistriţa; iscălitură 365.
Manoil Haladic, pârcălab de Soroca; pârăşte la domn pe călugării de la m-rea Probota pentru că-i împresoară o ocină din s. Cotiujănii Mari II.

www.dacoromanica.ro

Manoil Pilipovschi, străbunicul Alixandrei; strănepoata lui vinde o parte din s. Briceni 424.
Manoleu, v. **Ignat** ~.
Manos, v. **Manea**.
Manta, martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de Ştefan, pârcălab de la Gârbe IV.
Manţul, s.; <s. ~, com. Tătărăni, j. Vaslui>; crame de la ~ lăsate moştenire de Strătulat, fost agă 174.
Mânzul, v. **Sima** ~.
Marcii, v. **Marcu**.
Marco din Căuteşeni; martor 73, 263.
Marco, fiul lui Pavăl; împreună cu alţii se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părţi din satul Petreşti, ţ. Roman 199.
Marco, tatăl Vascăi; partea fiicei lui ~ din s. Găureşti 323.
Marco, v. **Gligorie** ~, **Toader** ~.
Marco Danovici (greşit, Mazodinovici), mare armaş în Ţara Românească; dă mărturie 257, 270; martor la vânzarea unei vii din s. Străoani; iscălitură 384; martor la vânzarea unor pământuri din Dealul Verzei 385.
Marco Motre; moara lui ~ din s. Armăşeşti 323.
Marcu din Bătineşti, martor la vânzarea unei săcături din s. Şoldeşti 189.
Marcu; fiul lui Vasilie, soţul lui Onopiiam; vinde împreună cu soţia sa o jumătate de bătrân lui Ursu din Pârtănoşi 61.
Marcu, nepoţii săi răscumpără împreună cu alte rude ale lor trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi soţia sa, Maria 40.
Marcu Mera, tatăl lui Mihăilă şi al lui Petriman, stăpân în s. Măneşti 23.
Marcul din Clipiceşti, tatăl lui Hrana; fiul lui este martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Marcul, soţul Maruşcăi, ginerele lui Dumitraşco Ciolpan din Pogăneşti, cumnatul lui Iuraşco; vinde împreună cu soţia şi cumnatul său o ţigancă lui Dumitraşco Gheuca 343.
Marcul, martor 307.
Mardarie (Mardarii), croitor din Iaşi; vinde lui Tănasie din Cursăci o parte din s. Borăşti 376, 377.
Mardarii, v. Mardarie.
Mardarie, diac; scrie acte 117, 144.
Mardarie, fiul lui Istratie; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.
Mareş, v. **Ionaşco** ~.
Maria stolniceasa, mama Annitei, soacra lui Pătraşco postelnic; martoră 147.
Maria, fiica Antimiei Cristieneasa, sora lui Ionaşcu Cristiian, a lui Dumitraşcu Cristiian şi a Măricuţei, soţia lui Ionaşcu postelnic; împarte împreună cu fraţii săi ocinile moştenite de la mama lor 2.
Maria, fiica lui Lupul din Băloşeni, nepoata lui Ioan vătaf, soţia lui Pintelie Barbovschi; primeşte împreună cu soţul ei întărire pentru părţi din s. Cotiujeni şi s. Băloşeni 31.
Maria, mama lui Tudose; fiul ei vinde, împreună cu alte rude, o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.
Maria, sora Antosiiei, fiica lui Giurgea din Grigoreşti; a vândut împreună cu sora sa un pământ din s. Grigoreşti lui Eremia Crâstian 531.
Maria, sora lui Merăuţă şi a lui Ignat; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Folteşti 231.
Maria, sora lui Ştefan şi a lui Tănasie; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bârlădeni lui Profir 65.
Maria, sora lui Vasile Hârnu; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod pe care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.
Maria, sora Zlatei, fiica Mariţei, nepoata lui Zaharia; a vândut împreună cu sora sa un pământ din s. Gligoreşti lui Eremia Crâstian 529, 531.
Maria, soţia lui Ignat Manoleu; vinde lui Gheorghe Dimuţă, staroste de negustori, parte din s. Şendreni, pe Prut, ţ. Iaşi 206.

www.dacoromanica.ro

Maria, soţia lui Mihalce Tăban, fiica lui Ionaşco Stroici, nepoata lui <Lupul> Stroici logofăt; împreună cu soţul ei răscumpără trei părţi din s. Stolniceni de la Dumitru Carabăţ şi de la rudele acestuia 40.

Maria, soţia lui Mirăuţă, sora lui Ionaşco Ţâra, a lui Simion şi a lui Costantin, cumnata Tofanei; dă mărturie că Tofana stăpâneşte o parte din s. Bereşti 130.

Maria, soţia lui Stamatie; dăruieşte împreună cu rudele ei o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.

Marica, soţia lui Cristea Dracea, cumnata lui Vasilie şi a lui Simion; vinde împreună cu soţul şi cumnaţii săi o parte din s. Medvica, ţ. Hotin, lui Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 266.

Marica din Brăteni; stăpână în s. Dolniceni 413.

Marica, fiica lui Gherghiţă bătrânul; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Bodeşti şi Dăncesti lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic 345.

Marica, fiica lui Ion din Drăgeşti, nepoata lui Gavril din Drăgeşti, mama lui Ion şi al lui Boţolea; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Bodeşti 440.

Marica, fiica lui Nicoară Liciul, soţia lui Ştefan croitor; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 351.

Marica, mama lui Gligorie şi Căzacul; fiii săi vând o parte din s. Cuzlău vărului lor, Manea, fiul lui Toader 478.

Marica, mama lui Ionaşcu; fiul său a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Marica, sora lui Grigore Popăscul, fiica lui Botoci, fost vornic; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.

Marica, sora lui Negri; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 448.

Marica, soţia lui Cristea Dracea, cumnata lui Vasilie şi a lui Simion; împreună cu soţul şi cumnaţii săi vând o parte din s. Medvica, ţ. Hotin, lui Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 264.

Marica, soţia lui Grigorie fost vornic; a cumpărat doi bătrâni din s. Cozmeşti de la Costantin, fratele lui Alâbaşia 558; a vândut doi bătrâni din s. Cozmeşti lui Dumitraşco fost stolnic 559.

Marica, soţia lui Nicoară Gerul, mama Nastasiei şi a Afteniei; vinde împreună cu fiicele ei o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.

Marica, soţia lui Toader Bosnici şi mama lui Alexa diac; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Plopeni cu vecini lui Iorga, mare postelnic 432.

Marica; strănepoţii săi vând o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Maricuţa, fiica Anuşcăi, nepoata Voicăi, mătuşa lui Damaschin, pârcălab de Neamţ, sora lui Gheorghe Păturnichie şi a lui Mirăuţă; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bodeşti şi Dăncesti, pe Cracău, ţ. Neamţ, precum şi alte ocini lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 229, 231.

Maricuţa, soţia lui Dumitru, fost şoltuz, mama lui Pavăl, a lui Ionaşco, a Chelsiei şi a lui Filip, soacra Măricuţei; dăruieşte împreună cu copiii ei părţi din s. Băiceni, ţ. Hârlău, rudei sale, Gligorie, fost vornic de Botoşani 244.

Maricuţa vinde împreună cu fraţii săi, toţi fiii lui Grigori, nepoţii lui Grozav, o parte din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 98.

Marie postelniceasa; moşteneşte părţile de sate ale lui Ionaşcu Cristiian 2.

Marie, ţigancă, fiica lui Ion şi a Vasilcăi; vândută împreună cu părinţii şi fraţii de Dabija şi Ionaşco lui Matei Basarab voievod 557.

Mariia (Măria), bărbieriţă; casa ei, pe Uliţa Făinii, în hotarul casei lui Irimiia dărăban 249, 279; vinde m-rii Hlincea o casă cu loc în Iaşi 426.

Mariia, sora lui Simion şi a Rochiţei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Seleşteni lui Racoviţă Cehan logofăt 338.

www.dacoromanica.ro

Mariia, soţia lui Savin Prăjescul, sora lui Mihăilaş Beldiman; îşi lasă înainte de moarte toată averea fratelui ei 12.

Mariia, ţigancă, soţia lui Ion, mama Gaftonei şi a lui Vasilie; vândută lui Matei Basarab voievod 453.

Mariica; nepoata sa, Elena, împreună cu soţul său, Lupu Tăutul, vând părţi din s. Medvica lui Grigore Ureche 37, 38.

Măruca, v. **Marlica**.

Mariţa, soţia lui Ionaşco şi mama lui Vasilie; fiul şi soţul ei vând o parte din s. Cârligi 179.

Marmure, tatăl Todoscăi, soţul Măricăi; fiica lui vinde parte din s. Bodeşti şi din s. Dănceşti, pe Cracău, ţ. Neamţ lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 281, 289, 290.

Martin, pânzar; martor la vânzarea unei case din Iaşi 435.

Maruşca, fiica lui Dumitraşco Ciolpan din Pogăneşti, soţia lui Marcul şi sora lui Iuraşco; vinde împreună cu fratele şi soţul ei o ţigancă lui Dumitraşco Gheuca 343.

Matei Basarab (Basarabă), domn şi voievod al Ţării Româneşti; cumpără de la Dumitru, fiul lui Bogdan, şi de la Vasile, fiul lui Ion Fordan, două pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196; cumpără o vie de la Dumitraşcu şi de la soţia şi fiul acestuia 197; cumpără de la Negre diac partea lui de moşie din Poiana Sovejei, pe Dobromir, ţ. Putna, care este împrejurul m-rii Soveja 257; primeşte danie parte din s. Soveja de la Pătraşcu cămăraş 270; împuterniceşte pe Ieremia Dabija postelnic, pe Pătrăşcan şi pe alţii să stabilească hotarul unor moşii cumpărate de el în ţ. Putna şi să îl înştiinţeze şi despre alte moşii pe care le-ar putea cumpăra 273; cumpără parte din s. Soveja şi un sălaş de ţigani 306; m-rea Dobromira a lui ~ 384; cumpără o vie din s. Străoani şi primeşte danie un pogon de ţelină 384; cumpără de la fiii lui Ion Nenciul din Străoani nişte pământuri din Dealul Verzei pentru m-rea Dobromira 385; cumpără ţigani pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453; cumpără locuri de la Soveja pentru înzestrarea m-rii Dobromira 448, 449, 450, 451, 536, 545; cumpără părţi din s. Soveja de la popa Murgul şi popa Duma, de la Bârlădianu şi de la nepoţii acestuia, de la Evstrate şi soţia lui, Armanca, precum şi două roate de moară cu vad în Putna, în s. Vităneşti, de la Dabija 535; primeşte danie de la Vasile Lupu un loc din ţinutul Putnei pentru a ridica o mănăstire536; trimite în Moldova pe Radu, mare comis, să hotărască moşiile m-rii Dobromira 537.

Matei, tatăl lui Nicoară; fiul său vinde împreună cu alte rude jumătate din s. Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

Matei, ţigan; aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Matei; nepotul său vinde împreună cu alte rude jumătate de sat din Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

<Mateiaş> Sturza, nepotul Solomiei Mogâldoaiei; dă mărturie pentru împărţirea moştenirii de la Miera pârcălabul; primeşte împreună cu alţi nepoţi ai lui Miera pârcălab jumătate din Piscani, jumătate din Măciucaşii de Jos, jumătate din Măciucaşii de Sus şi cât se va alege din Româneşti 284.

Mateiaş, v. şi **Gavrilaş** ~.

Mateiu se înţelege cu Gaoa pentru nişte moşii puse zălog de părinţii acestuia la Dumanul din Dumeni 562.

Mateuţi, sat; <pe Nistru, ţ. Orhei; în R. Moldova, c. ~, r. Rezina>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Mathei Basarabu, v. **Matei Basarab**.

Maxim; fiii săi au vândut părţi din s. Zbiereşti jupânesei Arăpoaie 548.

Maxim Sicica din Cepeleuţi, martor 298.

Maximiian Banul, soţul Dodolinei; vinde împreună cu soţia şi alte rude ale lor jumătate din s. Vlăşineşti lui Grigore Ureche şi Toma <Cantacuzino> 54.

Mazodinovici, greşit, pentru **Marco Danovici**.

www.dacoromanica.ro

Măcăeşti; partea ~ din s. Vlamnic cumpărată de Gheorghie, mare sulger, de la Nechita Bucium şi soţia sa, Chira 525.

Măcicăteni, v. **Măşcăteni**.

Măciucaşii de Jos*, sat; <ţ. Tutova, pe Bârlad; în partea de nord a s. Ciortolom, j. Vaslui>; părţi din ~ în stăpânirea lui Simion Jora, a lui Gligoraşco şi a lui Isac Mesihănescul în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Măciucaşii de Sus*, sat; < ţ. Tutova, pe Bârlad; în partea de nord a s. Ciortolom, j. Vaslui >; jumătate din ~ ajunsă în stăpânirea nepoţilor Solomiei Mogâldoaia 284.

Mădârjeci, sat; <ţ. Cârligătura; Mădârjeşti, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.

Măgdălena, v. **Magdalina Turiţoaie**.

Măgdălina, bunica Antemiei Turietcoaie; nepoata ei primeşte întărire pe câteva moşii 393; nepoata ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Măgdălina, fiica lui Baciul, sora Dochiei şi a lui Gligoraşco; a vândut împreună cu fraţii o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Măgereşti, sat; <s. Măgireşti, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat şi la vânzarea unei părţi din s. Comani 387, 422.

Măgura, munte; întărit m-rii Humor de Vasile Lupu; a fost dăruit m-rii Humor de Alexandru cel Bun 95.

Măhăilă, soţul Cârstinei; soţia lui a avut o parte din s. Puţuteni 23.

Măicanu a fost prins de turci şi răscumpărat de fraţii săi 23.

Mălanca vinde m-rii Hlincea o casă cu loc în Iaşi 426.

Mălai, fiul Nastei, fratele lui Ştefan şi al Drăguţei; vinde împreună cu sora, fratele şi alte rude ale sale o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514, 516.

Mălai, v. **Ionaşco ~, Irimiia ~, Simion ~, Vasilie ~**.

Mălanca; casa ei în hotarul casei lui Irimiia dărăban 279.

Măldoa, v. **Moldova**.

Mălin Surdul se judecă, împreună cu alţii, pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman, cu Neniul vornic 199.

Mălineşti, sat; <azi în Ucraina; r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; în hotar cu s. Giuneşti III.

Mălinţi, v. **Malinţi**.

Mămae, soţul Tudorei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Mănceşti*, sat pe Bâc. ţ. Lăpuşna; revine lui Grigore Ureche în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Mănea, ţigan, soţul Cătinei, tatăl lui Leuştean, al lui Ştefan, al lui Ion, al Măricăi şi al Ştefanei; vândut împreună cu soţia şi copiii lor lui Matei Basarab voicvod 306, 535, 545.

Măndăcăuţi, sat; <azi în Ucraina, Mandikivţi, numit după 1947 Oleksiivka, c. ~, r. Secureni, (Sokireani), reg. Cernăuţi>; jumătate din s. ~ întărit lui Costandin şi surorii sale, Axana, fiii Maricăi şi ai lui Neculai Sălitrariul 505.

Măneşti, sat pe Nârnova, ţinutul Iaşi; parte de s. din ~ aparţinând lui Petriman 23.

Mărăşeni; <ţ. Suceava; lângă Ştirbăţ. c. Ideşti, j. Suceava>; moşie în hotarul moşiei Giuneşti III.

Mărăţineasa, v. **Tudora ~**.

Mărdarie, popă; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.

Mărdarie stăpâneşte o parte din s. Brădiceşti 125.

Mărgeriţa; urmaşii ei vând un loc <din Iaşi> lui Mihăilă croitor 35.

Mărgila (Mărvila), sat pe Siret, ţ. Adjud; <s. Marvila, com. Corbeasca, j. Bacău>; vândut de Ivaşco Cârjeu împreună cu soţia sa, Nastasiia, lui Gheorghe Ştefan 538; părţi din ~ cumpărate de Gheorghe

www.dacoromanica.ro

Ştefan de la Ivaşco Cârjă şi soţia sa, Nastasia 539.

Mărgineni (Mărgineani) , sat; <ţ. Bacău; s. ~, c. ~, j. Bacău>; Ursu, fiul lui Gheorghie din ~ a vândut o bucată din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Mărgineani, v. **Mărgineni**.

Măria din Şchiupeni, mama lui Ionaşcu; fiul ei vinde lui Dabija pârcălab parte din s. Şchiupeni, din vatra satului, din câmp, din pădure şi din tot locul 275.

Măria, fiica Frăsinii, nepoata Anuşcăi; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 516, 533.

Măria, fiica lui Crâstea Bătul, sora lui Gavril; a vândut o parte din s. Stogoreni, ţ. Cârligătura, lui Crâstea vătav 254.

Măria, fiica lui Narie, sora Drăgunei şi a Loghinei; a vândut împreună cu surorile şi alte rude părţi din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Măria, mama lui Crâstiian; fiul ei dă Măriei de Bancovici parte din s. Fauri 30.

Măria, soţia lui Dumitraşco; vinde împreună cu soţul ei, cu Panaioti şi cu soţia acestuia, Simina, o vie la Cotnari, pe Dealul Piscopului lui Gheorghe Roşca 29.

Măria, ţigancă, fiica lui Stan şi a Măricăi, sora lui Andonie, a lui Griu, a Odochiei şi a Furnicăi; întărită împreună cu părinţii, fraţii şi copiii ei lui Ghiorghie Roşca, fost vistier 41.

Măria a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.

Măria; rudele ei vând părţi din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 104.

Măria, v. şi **Mariia**.

Mărica cluceroae, mătuşa Todoscăi 289, 290.

Mărica din Ruginoasa, mama lui Costin; fiul său se judecă cu Cujbă vornic pentru o parte din Păniceşti 13.

Mărica din Şeleşeul de Jos, mama Mărinei şi a lui Gligori; fiii ei au vândut o parte din s. Turiatca 393.

Mărica, fiica lui Cazacul, vară primară cu Simion; vinde fără ştirea rudelor sale o parte din s. Giurgeşti lui Gavrilaş logofăt 500.

Mărica, fiica Frăţilesei; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.

Mărica, fiica lui Dan Drojdie; act de la nepoţii ei 541.

Mărica, fiica Buscăi, sora lui Nacul şi a lui Ion; vinde împreună cu mama şi fraţii ei o jumătate de bătrân din s. Tăiseni lui Radu vătav 17.

Mărica, fiica Frăţilesei; vinde împreună cu rudele ei un loc de la Soveja 450.

Mărica, fiica lui Buţurco, sora lui Costin şi a Todoscăi; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Jorcăşeni lui Mihalcea Meica 220.

Mărica, fiica lui Copăceanul din Ţigăneşti; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 356.

Mărica, fiica lui Gherghiţă din Bodeşti, sora lui Ionaşco, a lui Gavril, a lui Vasilie, a lui Savin, a lui Gligorcea Gherghiţă şi a Anisiiei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bodeşti şi Dăneşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, cu tot venitul din vatra satului şi din câmp, din fânaţ, cu vad de moară în Cracău, 320, 321.

Mărica, fiica lui Ionaşco Jorea, fost vornic, şi a Siminei, soţia lui Gligoraşco Bejan; împreună cu soţul ei primesc întărire pe o jumătate din s. Verceşti, ţ. Neamţ, jumătate de iaz, case şi grădini, dăruite de tatăl său 228.

Mărica, fiica Tetienei, sora Chelsiei, a Nastasiei şi a lui Onofreiu, vara lui Gavrilaş Sculeş; împarte cu vărul ei părţi din s. Buscăteni 416.

Mărica, fiica lui Şoprotă şetrar; Chiriţă postelnic răscumpără de la ~ şi de la alţii s. Cereşnovăţul pe care-l dăruieşte m-rii Golia 496.

Mărica, mama Sanhirei; fiica sa vinde o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 518.

www.dacoromanica.ro

Mărica, mama Buscăi; fiica sa împreună cu copiii ei vând lui Radu vătav o jumătate de bătrân din s. Tăiseni 17.

Mărica, mama lui Costantin; fiul ei vinde o parte dintr-un s. 194.

Mărica, mama lui Toader; fiul ei vinde un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 450. 535, 545.

Mărica, mama Todoscăi; fiica ei vinde lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, o parte din s. Bodeşti, pe Cracău, ţ. Neamţ 281.

Mărica, sora lui Ciople şi a lui Mihăilă; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Folteşti 213.

Mărica, sora lui Dumitraşco, a lui Gavril, a lui Gligorie şi a Salomiiei; a vândut părţile fraţilor ei din s. Porceşti 363.

Mărica, sora lui Gligorie Popăscul; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Mărica, sora lui Negri; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.

Mărica, soţia lui Ionaşco, mama lui Ionaşco; fiul său vinde seliştea Ilişeni lui Gavrilaş Matiaş 46.

Mărica, soţia lui Neculai Sâlitrariul, mama lui Costandin şi a Axanei; fii ei primesc întărire pe jumătate din s. Mandicăuţi 505, 506.

Mărica, soţia lui Toader Tăutul, mama lui Isac, sora Pinţii; fiul ei dăruieşte lui Pătrăşcan <Tăutul> părţi din s. Bălileşti şi Băloşeni pentru a-i face pomenire după moarte 222.

Mărica, ţigancă, soţia lui Vasilie, mama lui Dumbravă, Tolanca, Bârlădeanca şi Cozmiţa; vândută împreună cu soţul şi copiii lor lui Neanea Breahnă 25.

Mărica, soţia lui Chiriţă postelnic; a dăruit s. Vasilcău m-rii Golia 496.

Mărica, soţia lui Gligori vornic; vinde doi bătrâni din s. Cozmeşti, pe Siret, lui Dumitraşco stolnicul 504.

Mărica, ţigancă, fiica lui Mănea şi a Cătinei, sora lui Leuştean, a lui Ştefan, a lui Ion şi a Ştefanci; vândută împreună cu părinţii şi fraţii ei lui Matei Basarab voievod 306, 535, 545.

Mărica, ţigancă, mama lui Eftimie; fiul său este vândut împreună cu familia de Mihăilaş Beldiman lui Lupu Stroescu 15.

Mărica, ţigancă, soţia lui Stan, mama lui Andonie, Griu, Odochia, Furnica şi Maria; întărită împreună cu soţul şi copii lor lui Ghiorghie Roşca 41.

Mărica; urmaşii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Mărica; strănepoţii ei au vândut, împreună cu alte rude, o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 516, 533.

Mărica Groşcioriţa, mama lui Vasilie; împreună cu fiul şi rudele ei fac un schimb de ocine din s. Cerghişeani cu Grigore Şaidir 549.

Mărica Mărmuroaie, mama Todoscăi; fiica ei vinde lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus, o parte din s. Bodeşti, pe Cracău, ţ. Neamţ 289, 290.

Mărica Papareţoae a vândut o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Mărica Chiriţoaie, soţia lui Chiriţă Dumitrache <Paleologul>; a vândut Tudosiei Andriasa s. Holohoreni 301.

Măricuţa, fiica Antimiei Cristienesa, sora lui Ionaşcu Cristiian, a lui Dumitraşcu Cristiian şi a Mariei, soţia lui Vasâle Brăescu; împarte împreună cu fraţii săi ocinile moştenite de la mama lor 2.

Măricuţa, fiica Anuşcăi, sora Nastei, a Frăsinei şi a lui Drăgan; vinde împreună cu fratele, surorile şi alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Măricuţa, fiica lui Strătulat fost agă; primeşte moştenire de la tatăl ei s. Hurdugi, părţi din Dăneşti, Futeleşti şi Pojărăni, vii, crame, ţigani ş. a. 174.

Măricuţa, sora lui Ghiorghie Păturnichi şi a lui Mirăuţi; vinde împreună cu fraţii săi şi cu alţii o parte din s. Bodeşti şi s. Dănceşti, pe Cracău, ţ. Neamţ, cu vad de moară în Cracău, parte din fânaţul de la Bodeşti şi o poiană de fâneţe de la Muncei lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Jos 219.

www.dacoromanica.ro

Măricuța, sora Nastei, a Frăsina și a Gaftonei; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăgușeni lui Iorga postelnic 516, 533.

Măricuța, soția lui Dumitru, fost șoltuz de Botoșani; dăruiește, împreună cu copiii ei, toate părțile ei de cumpărătură din s. Băiceni, ț. Hârlău lui Gligorie, fost postelnic 243.

Măricuța, soția lui Erimie; dăruiește împreună cu soțul un vad de moară în s. Văvărești m-rii Dragomirna 476.

Măricuța, soția lui Pavăl, nora lui Dumitru, fost șoltuz, și a Maricuței; soacra sa dăruiește părți din s. Băiceni, ț. Hârlău lui Gligorie, fost vornic de Botoșani 244.

Măricuța Brăiasca moștenește părțile de sate ale lui Dumitrașcu Cristiian 2.

Măricuța Crăcăliasă, mama lui Alecsii Cracalie; fiul său cumpără părți din s. Lențăști 34.

Măricuța Grămoaia, mama lui Isar, Toader, Ana, Gaftona, Sofrona și a Tudorei; copiii ei își împart ocinele rămase de la ea 7.

Mărie, fiica Frăsinii; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Drăgușeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Mărie, fiica lui Toader, nepoata lui Țăplic vătav; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Bălteni lui Isari jitnicer 383.

Mărie, mama lui Bejan și a lui Todosie, sora lui Vasile Hoarnă; vinde împreună cu alții un loc de la Soveja 448.

Mărie, țigancă, soția lui Eftimie, mama lui Gavril; vândută împreună cu familia de Mihăilaș Beldiman lui Lupu Stroescu 15.

Mărie vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 449.

Măriia a vândut lui Racoviță Cehan o parte din s. Silișteni 339.

Măriia, fiica Ilenei, mătușa lui Enachi și a Anăsiiei; vinde împreună cu nepoții ei o parte din s. Alecsești lui Lungul armaș 191.

Măriia, fiica lui Gligorie, soția lui Corcodel; vinde împreună cu soțul ei o parte din s. Pogănești, ț. Putna, lui Gavril 269.

Măriia face împreună cu rudele schimb de ocine din s. Cerghișeani cu Grigore Șaidir 549.

Măriian, fiul lui Vasâli și nepotul Nastei, urmașul lui Țăplic vătav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isar jitnicer 383.

Măriian, vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olișăști 122.

Mărlian Popoțea, fiul lui Dumitrașco Popoțea, fratele lui Ștefan și Gligorie Popoțea; împreună cu frații se judecă cu Damaschin comisul pentru o parte din s. Bodești VI.

Măriica, fiica Frățilesei; a vândut împreună cu alții o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.

Măriica; nepoata sa, Elena, vinde împreună cu soțul ei, Lupul Tăutu, părți din s. Medvica lui Grigore Ureche 39.

Măriica, soția lui Băcea, fiica lui Ion, nepoata lui Nistor, mama lui Istihie, a lui Cruceanul, a lui Trofim, a lui Lazar, a lui Damaschin și a Dafina; vinde împreună cu fiii ei părți din s. Dușești lui Iordachi <Cantacuzino>, mare vistiernic 93.

Măriica, soția lui Pavăl; vinde împreună cu soțul și frații acestuia partea lor de dugheni din Iași lui Ionașco Rusul 33.

Măriica a vândut împreună cu alții o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.

Mărina, fiica Măricăi din Șeleșeul de Jos și sora lui Gligori; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Turiatca 393.

Mărina, soția lui Șendrescu, mama lui Necoară și a lui Nechifor; a vândut împreună cu fiii ei o parte din s. Șendrești lui Eremia Crăstian 532.

Măricoae a vândut părți din s. Buciumi lui Dumitrașco fost stolnic 558.

Mărișești*, sat; <lângă Certieni, c. Bârgăoani, j. Neamț>; parte din ~ cumpărată de Toma <Cantacuzino> 250 și întărită acestuia 319.

www.dacoromanica.ro

Mărîuţa, mama Nazariei şi soacra lui Enachi Şoldan; fiica ei dă o parte din s. Brăneşti în schimbul unei părţi din s. Şofrăceşti 429.

Mărîuţa se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Mărmureanul, v. **Lazor Giurgea ~**.

Mărmureni, sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <s. Mărmureni, c. Oniceni, j. Neamţ>; părţi din ~ stăpânirea Dorofteicei Andoniasa şi a fiului acesteia 135; martor din ~ 281.

Mărmurenii de Jos, v. **Mărmureni**.

Mărmuroaie, v. **Mărica ~**.

Măruca, v. **Mariica**.

Mărvila, v. **Mărgila**.

Măşcăteni (Măcicăteni), sat pe Jijia; <în ocolul târgului Botoşani; c. Albeşti, j. Botoşani>; cumpărat de Gligoraşco Jora de la călugării de la Galata 97, 99; judecată pentru s. ~ între Bejan Balşe şi Gligoraşco Roşca 99.

Mătar, ţigan, tatăl lui Patriche 287.

Mătco, v. **Petrea ~**.

Mătei, cojocar, tatăl Măricăi şi bunicul lui Costantin; nepotul lui vinde o parte de s. pentru o iapă şi 20 de oi cu miei 194.

Măteiani* (Mătiiani), seliţte, pe Jijia, ţ. Hârlău; <lângă s. Zlătunoaia sau identic cu acesta, c. Lunca, j. Botoşani>, stăpânită de Pătraşco Ciogolea 322.

Mătiiani, v. **Măteiani**.

Măteiaş din Bătrâneşti, soţul Ioanei; casele lui ~ au ars 126.

Măteiu, ţigan; vândut lui Pană paharnic 417.

Măţan, ţigan, tatăl lui Patrichie; fiul său se află în stăpânirea lui Pătraşco Ciogolea 322.

Măţari, ţigan, tatăl lui Gavril, al Agafiei şi al Gogoaiei; fiii lui sunt dăruiţi de Vasilie Macri căpitan nepotului său 433.

Măţcani, sat; <înglobat în Drăgeşti, c. Tătărăşti, j. Bacău>; om din ~ 170.

Măzăneşti (Măzăeşti), sat; <s. Valea Şoşii, c. Podurile, j. Bacău>; părţi din ~ în stăpânirea lui Ioan Buftci şi a lui Rusu 237.

Măzăeşti, v. **Măzăneşti**.

Mândrea vinde o parte din s. Todireşti 146.

Mânjea, v. **Drăgan ~, Gliga ~, Ionaşco ~**.

Mânjeşti, sat; <s. ~, c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; fiul lui Burnariu din ~ a fost martor la o vânzare în s. Ciocârleşti 503.

Mânjeşti, sat, ţ. Neamţ; <nume schimbat în Deleni, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; în hotar cu s. Bungeşti; vândut de călugării m-rii Bistriţa lui Iordache <Cantacuzino> 330; întărit lui Iordache <Cantacuzino> 396, 397.

Mârza, fiul lui Ion Nenciul din Străoani, fratele lui Gavril, al lui Vasile, al Sorei şi al Stancăi; vinde împreună cu fraţii săi pământuri în Dealul Verzei, trei pogoane de vie şi unul de ţelină în Dealul Străoanilor lui Matei Basarab voievod 385, 535, 545.

Mârza, soţul Irinei, ginerele lui Dabija, fost paharnic; vinde ţigani lui Eremia Cristian 193, 304, 530, 531.

Mârze, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Mârze, v. şi **Mârza**.

Mârzea, fiul lui Grozav din Vârledzi; vinde părţi din Crăeşti şi Cruciul lui Savin 520.

Mecea, ţigan; aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Medelean; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Dolniceni 413.

Medelenă, v. **Medelian**.

Medelian, fiul lui Gligorie Boben, fratele Irinei şi al lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Dolniceni 411.

Medvica, sat pe Prut, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; denumire schimbată în Podvirevka, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi.>; părţi din ~ cumpărate de Grigore Ureche 37, 38, 39, 98, 264, 266.

Meica din Vicoleni, slugă domnească; primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Vlăşineşti 452.

Meleşan, v. **Ghiorghie ~**.

Meleşean, fratele Munceloaei; vinde împreună cu sora sa o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Meleştan, martor; iscălitură 272.

www.dacoromanica.ro

Melintie, martor la Oprişeşti 120.
Mera, v. **Marcu** ~.
Merăuţă din Porcişeni; martor la o vânzare din Nistoreni 24.
Merăuţă, fratele lui Ignat şi al Mariei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Folteşti lui Giurgiu 213.
Merea, v. **Gligoraşco** ~.
Mereşti*, sat; <ţ. Dorohoi; pe Jijia, în partea de N a s. Albeşti, j. Botoşani>; act domnesc pentru s. ~ 186.
Mereşti, sat; <s. Albiţa, com. Drânceni, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376; părţi din s. ~ făcute danie de Nastasiia Bergoe nepoţilor săi Gavrilaş şi Vasilie 498.
Mesan, diac; scrie act; iscăliturâ 240.
Mese, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Mesihănescul, v. **Isac** ~.
Mica, fiica lui Gheorghie din Crasnaleuca; a vândut lui Neculai din Ghereni o parte din s. Crasnaleuca 192.
Miclăuş din Lucăceşti dă mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Micleşti, sat; <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din Nistoreni 24.
Micşinele, top. în hotarul unei prisăci dintre Prut şi Jijia 386.
Micul, fiul lui Gherman; vecin din s. Plopeni 432.
Micul; nepotul său, Larion, schimbă ocina sa din s. Ungheni cu o alta din s. Răteşti a jupânesei Agafia.
Miera (Miiara), tatăl lui Istratie, a lui Dumitraşco şi a lui Ion; vinde părţi din s. Lăzoreni 324, 329, 349 şi un loc de prisacă din acelaşi s. lui Dima, negustor din Iaşi 325.
Miera, pârcălab; părţi de moşie rămase de la el împărţite între nepoţii săi 284.
Mierăie, fratele lui Andonie; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti; partea lui ~ din Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.
Mierălă, v. **Gligorie** ~.
Mierăuţă, fiul lui Neculaiu Silitrariul; martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424.
Mierăuţă Păturniche din Mocileni, martor la o vânzare din Verşeni 19.
Mierăuţă, nepotul lui Iurescul; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Iureşti lui Costantin 493, 513.
Mierâia, fratele Antochiei, fiul lui Giurgea; vinde împreună cu sora lui părţi din s. Gligoreşti lui Eremia 527; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535, 545.
Mierla, ţigancă, mama Anghelinei şi a Arvasiei; fiii ei se află în stăpânirea lui Pătraşco Ciogolea 322.
Mieşcul, v. **Pătraşco** ~.
Mihai, diac; scrie act 197.
Mihai, şoltuz; martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de Ştefan pârcălab de la Gârbe IV.
Mihai Arbănaş, primeşte întărire pentru o parte din s. Forăşti, pe Miletin, ţ. Iaşi, cumpărată de la Safta şi de la soţul ei, Istratie 261, 262.
Mihai Iamandi adevereşte act (sec. al XIX-lea) 31.
Mihai <Viteazul>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; drese pierdute în zilele lui ~ 31.
Mihail Floca, martor la vânzarea unei case 16.
Mihail Fortuna (Furtuna, Furtună), fost mare comis; Ionaşco Mânjea a răscumpărat de la ~ părţi din s. Voineşti 208; cumpără o parte din seliştea Dâmbeşti şi o parte din s. Ciumăleşti 260; cumpără s. Prăjeşti de la doamna lui Ion vodă 507;
~ pârcălab de Neamţ; dă mărturie în Sfat 46, 322.
Mihailo Cărzac; casa lui, în hotarul s. Cerepcău 70.
Mihaiu din Oţeleşti; a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Mihaiu, ginerele Candachiiei; se judecă pentru stăpânirea unor părţi de s. 143.
Mihaiu, popă din Păleşti; martor la o vânzare din s. Şendreşti 526.
Mihaiu, şetrar; martor 8, 520.

www.dacoromanica.ro

Mihalachi, fiul lui Ionaşco vornic 18.
Mihalce, fiul lui Prodan şi nepotul lui Borşiciu; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni 447.
Mihalce Băban, şetrar, soţul Mariei, ginerele lui Ionaşco Stroici; împreună cu soţia întoarce trei părţi din s. Stolniceni lui Dumitru Carabăţ şi rudelor acestuia 40.
Mihalcea, diac din Copăceşti, ginerele lui Cozma; primeşte întărire pentru o parte din s. Urichcşti după judecata cu Popăscoaia 170.
Mihalcea (Mihalce), fiul lui Paos şi al Păosoaiei, fratele lui Gligorie şi al lui Ursul; vinde împreună cu mama şi fraţii săi un sălaş de ţigani lui Neanea Breahnă 25.
Mihalcea, fratele lui Gorie, fiul lui Gavril şi al Nastasiei; vinde împreună cu familia o parte din s. Ţăgăneşti lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 521.
Mihalcea (Flaşco) **Durac**, pârcălab; martor 272; martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.
Mihalcea Meica cumpără de la copiii lui Buţurco o parte din s. Jorcăşeni 220.
Mihalcea, v. şi **Fântâna lui ~**, **Radul ~ <Cândescu>**.
Mihalis, v. **Ioanis ~**.
Mihalu, v. **Radul ~**.
Mihaluşco, v. **Gligorcea ~**.
Mihăeşti, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <s. Mihăieşti, com. Horodniceni, j. Suceava>; fiii Lelei din ~ au răscumpărat o parte din s. Bădeşti 341; fiica lui Ionaşco din ~ vinde o parte din s. Verşeni 366.
Mihăil, popă; vinde lui Racoviţă Cehan o parte din s. Silişteni 339.
Mihăilaş, fiul lui Ionaşco, fost mare vornic al Ţării de Jos, şi al Măricăi, nepotul lui Barnovschi cel Bătrân; împarte cu Lupaşco Bucium şi cu Axana seliştea Ilişeni pe care a vândut-o lui Gavrilaş Mateiaş 46; vinde lui Gavrilaş Mateiaş o parte din s. Drăguşeni 336.
Mihăilaş, v. **Grigorce ~**.
Mihăilaş Beldiman, fratele Mariei; sora îi lasă cu limbă de moarte întreaga ei avere12; vinde un ţigan lui Lupul Stroescul 15.
Mihăilaşa, v. **Ileana ~**.
Mihăilă, diac, scrie acte 159, 160.
Mihăilă din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Mihăilă din Davideşti, tatăl lui Vasilie; fiul său, Grigorie, amintit ca martor la vânzarea unui sălaş de ţigani de către Păosoaie şi fiii ei lui Neanea Breahnă 25.
Mihăilă din Dolniceni, martor la vânzarea unci părţi din Dolniceni 410.
Mihăilă din Şchiupeni, martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.
Mihăilă, călăraş; dă mărturie pentru o danie către m-rea Trei Ierarhi 551, 552.
Mihăilă (Mihil), croitor; cumpără împreună cu soţia sa un loc <din Iaşi> de la Crăstina şi de la fiul ei, Costantin 35; martor 435.
Mihăilă, fratele lui Ciople şi al Maricăi; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Folteşti lui Giurgiu 213.
Mihăilă, fratele lui Petriman 23.
Mihăilă face împreună cu rudele lui schimb de ocine din s. Cerghişeani cu Grigore Şaidir 549.
Mihăilă, martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Mihăilă, martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.
Mihăilă, răspop; stăpâneşte o parte din s. Fauri 30.
Mihăilă; strănepoţii lui ~ vând o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 313.
Mihăilă, tatăl lui Ghervasă Paciul, fratele lui Petriman şi urmaş al vornicului Hârcea 23.
Mihăilă, ţigan; aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.
Mihăilă, ţigan; cumpărat de Matei Basarab voievod de la Ionaşco, Dabija, Băban şi Sofiica şi dăruit mănăstirii Dobromira 557.
Mihăilă, ţigan, fiul lui Cioban, nepot lui Cioban cel Bătrân, tatăl lui Filip, soţul Galiţei; judecată între Lupaşco stolnic cu Nădăbaico şi fiul său, Lupaşco, pentru ~ 166.

www.dacoromanica.ro

Mihăilă; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Borăşti 351.
Mihăilă Burghele; fânaţul lui ~ în hotarul fânaţului de peste Luţca 308.
Mihăilă Corpaciu; nepoata sa, Zamfira, vinde împreună cu rudele ei, a patra parte din s. Vărzăreşti, pe Bâc, lui Mihăilă Săpoteanu 4.
Mihăilă Floca, croitor domnesc; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Mihăilă Papuceac din Spătăreşti; i se opresc un pomât şi două pământuri pentru că nu şi-a plătit darea zlotaşilor 517.
Mihăilă Săpoteanul cumpără de la Zamfira şi de la rudele ei a patra parte din s. Vărzăreşti, pe Bâc 4.
Mihăilă Stecle (Steclie), tatăl lui Simeon Stecle; fiul său a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 515, 516, 533.
Mihăilăşeni, v. **Mihălăşeni**.
Mihăilean scrie act 311.
Mihăileasa a primit o datorie de la un şoltuz 277.
Mihăilescul, tatăl Dochiei, bunicul Ilenei; nepoata lui ~ vinde, împreună cu soţul ei, jumătate din s. Oglinzi, ţ. Neamţ, lui Gheorghe Roşca, fost vistiernic 217, 218.
Mihăileşti*, sat; <ţ. Cârligătura; lângă Brătuleni, c. Miroslava, j. Iaşi>; judecată pentru o parte din ~ 148.
Mihălachi, fiul Sascăi din Iaşi; martor la vânzarea unor ţigani 240; iscălitură 240.
Mihălachi scrie zapis 16.
Mihălăşeni, sat; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; popă din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.
Mihălcăuţi, sat; <înglobat în Lucaceuca, c. Nelipouţi, reg. Cernăuţi, Ucraina>; rediu la ~ **al** lui Ştefan Tăbanu 282.
Mihil, v. **Mihăilă**.
Mihnea, martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 279.
Mihoci din Răduesti, martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448, 449, 451.
Mihoci, fiul lui Grozav şi nepotul lui Andrei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 535, 545.
Mihul, martor la o vânzare de pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.
Mihul, popă din Păşcani; urmaşii lui vând partea sa din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 340.
Mihul, popă din târgul Siret; a dăruit m-rii Putna schitul Sfântul Onufreiu cu locul ce a aparţinut hotarului târgul Siret 326.
Mihuleţ dc Orhei, martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.
Mihuleţi, v. **Sămion** ~.
Miiara, v. **Miera**.
Milca, mama lui Petre şi a lui Ionaşco; fiii ei împreună cu alte rude ale lor răscumpără trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban 40.
Mileanca (Milianca), sat, <pe Podraga, ţ. Dorohoi; azi Mileanca, c. ~, j. Botoşani>; martor din ~ 274.
Miletin, râu; <afluent **al** Jijiei>; sate pe ~ 261, 262, 312, 382.
Miloş, soţul fiicei popii Nistor 23.
Miloş, v. **Toader** ~ 220.
Milu, v. **Vasilii** ~.
Minte, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Mirăslăveşti, sat; <s. Miroslăveşti, com. ~, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ în s. Negoeşti 418.
Mirăuţă (Mirăuţi), fiul Anuşcăi, nepot Voicăi, moşul lui Damaschin, pârcălab de Neamţ, frate cu Gheorghie Păturnichi şi cu Maricuţa; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bodeşti şi Dăncesti, pe Cracău, ţ. Neamţ, precum şi alte ocini lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic **al** Ţării de Sus 219, 229, 231.
Mirăuţă din Vrance, martor la o vânzare de pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.
Mirăuţă, fiul Antimiiei, nepotul lui Văscănel din Săpoteni, fratele lui Gheorghiţă, al Soltanei şi al Acsanei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Bumboteşti lui Toderaşco <Ianovici> 352.

www.dacoromanica.ro

Mirăuță, soțul Mariei și cumnatul lui Ionașco Țâră, al lui Costantin și al lui Simion; dă mărturie pentru stăpânirea unei părți din s. Berești 130.

Mirăuță, v. și **Costantin** ~.

Mirăuță Potârniche; martor la o vânzare din s. Belcești 291; martor la un schimb de moșii din ț. Neamț 429.

Mirăuți, fiul lui Pântea postelnic, nepotul lui Lupul postelnic; vinde lui Alexandru <Coci> partea lui din s. Perășeni, ț. Vaslui 314.

Mirceşti, selişte; <s. Mirceștii Vechi, c. Vânători, j. Vrancea>; în hotar cu vadul de moară din Gârla Putnei, cumpărat de Enaca vameș din Focșani de la Petre Teliur și de la rudele sale 88.

Mire, nepotul lui Gaoa din Șendreni; a vândut o parte din Șendreni 421.

Mireşti*, sat; <fost s., în partea de sud-vest a s. Jigoreni, j. Iași>; părți din ~ alese din poruncă domnească fiicelor Ilenii 58.

Mireuță, v. **Gheorghiță** ~, **Stratul** ~.

Miron a cercetat o pricină de hotar între s. Săpoteni și Popeni 129.

Miron, cumnatul lui Ion; împreună cu rudele sale se judecă pentru selișteа Bărboși cu Ștefan Moimăscul 56.

Miron din Bulata dă mărturie pentru o răscumpărare din s. Solonceni 167.

Miron din Carapciu, tatăl lui Gheorghie din Carapciu, al lui Vasilie și al lui Isac; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părți din s. Turiatca, Năhoreni și Stănești 430.

Miron din Iurghiceni; pârăște domnului pe Dumitru Buhuș pentru niște fân 62; dăruiește un loc de casă în Iași și un heleșteu lui Cârstea vătaf 547; martor 43.

Miron din Negrești, ginerele popii Simion 23.

Miron din Țibucani dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoești dinspre Davideni și Strâmbi 418.

Miron, fiul Nastasiei Bergoe; primește danie de la mama sa casele și ocina din s. Corni 498.

Miron, fiul lui Rusul și nepotul lui Petrică Telea, soțul Grozavei; a vândut împreună cu soția sa o parte din s. Băcești 135.

Miron, fiul lui Sava de Pleșinți, fratele lui Costin; a cumpărat împreună cu fratele său părți din s. Cuciur 373; primește întărire pentru părțile lui din s. Cuciur și Prilipcea 379.

Miron, fratele lui Baicul izbașă și al lui Gavril; martor la o vânzare 8.

Miron, fratele lui Gavril, fiul lui Grozav; martor 520.

Miron, fratele lui Nicoară și al lui Erimiia; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Cogești lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Țării de Sus 346.

Miron, urmașul lui Griga din Pomârla; se judecă împreună cu rudele sale cu Pătrașco Ciogolea pentru stăpânirea unor părți din s. Pomârla 131.

Miron Barnovschi, domn și voievod al Moldovei; a dăruit lui Gavrilaș Mateiaș s. Dinesăuca 46; acte de la ~ 46, 199, 388, 391, 474; stâlpul lui ~ din s. Șendreni 406.

Miron Bucioc, martor la un schimb de moșii din ț. Neamț 429.

Miron Ciogolea (Ciogole); dă mărturie 316, 318; iscălitură 316, 318.

Miron Grierosu a primit un act pentru stăpânirea unor părți de moșie din ț. Hotin (sec. al XIX-lea)

Miron Șușman, martor la o danie din s. Fauri 30.

Miron, v. **Nicoară** ~.

Mironu din Gârcini a vândut lui Lungu fost armaș un vad de moară din hotarul s. Armășești 323.

Mirță, v. **Vasilie** ~.

Misail, călugăr la m-rea Bistrița 330, 365, 397.

Misaiu din Iași, martor la cercetarea unei pricini 143.

Misaiu, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alții un loc de la Soveja 448.

Mitești, sat; <ț. Cârligătura; s. Mânjești, com. Mogoșești, j. Iași>; martor din ~ 104.

Mistodie, v. **Mitodie**.

Mitodie (Mistodie), fiul Stanei; vinde împreună cu alții un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 535, 545.

www.dacoromanica.ro

Mitodie, fiul Gaftonei, fratele Nazariei şi al lui Dumitru; dă împreună cu sora sa părţi din s. Oprişeşti şi Mohoreni lui Lazor pentru a plăti un furt săvârşit de fratele lor 120.

Mitra, vistiernic; martor la cumpărarea unor ţigani de Matei Basarab voievod 557.

Mitre, jitnicer; martor la cumpărarea unor ţigani de Matei Basarab voievod 557.

Mitrofan de Besericani, martor 157.

Mitrofana, fiica Ilincăi; a vândut o parte din s. Şeleşeul de Sus 393.

Mitropolia <Moldovei şi> Sucevei, Mitropolie, <în târgul Suceava, ţ. Suceava>; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Durneşti şi pentru dania făcută de Dumitraşcu, vornic de Botoşani 119, 300; polcovnic la ~ (sec. al XIX-lea) 425; arhiepiscop şi mitropolit de Suceava 437, 536, 545.

Mitrul, martor 152.

Mlinăuţi, sat; <ţ. Dorohoi; s. Mlinăuţi, com. Hudeşti, j. Botoşani>; din hotarul s. ~ a fost desprins pricutul Novoseliţa şi alipit s. Hudcşti 322.

Movileni, sat; <ţ. Roman; s. Movileni, c. Heleşteni, j. Iaşi>; Meirăuţă Păturniche din ~, martor 19; parte din ~, cumpărată de Dumitraşco Buhuş de la fetele şi de la rudele Saftei 64.

Modruzopăţăşti, sat; <ţ. Putna; azi Modruzeni, sbb. a or. Mărăşeşti, j. Vrancea>; judecată pentru hotare între moşia ~ şi moşiile Ţăgăneşti, Bătineşti şi Ifeşti (sec. al XIX-lea) 402.

Mogâldea, v. **Neculai** ~ 33.

Moghilă (Movilă), v. **Alexandru ~, Costantin ~, Ieremia ~, Ioan ~, Moise ~, Petru ~.**

Mogoşeşti*, sat; <fost s. în partea de V a s. Costişa, c. ~, j. Neamţ>; făn al Arăpoaiei cosit de oameni din ~ 548.

Mogoşu, tatăl lui Vasile 196.

Moimăscul, v. **Ştefan ~.**

Moisă Moghilă, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 151, 154, 322, 323, 554, 558; expediţia lui Abaza paşa în Ţara Leşească în timpul lui ~ 303; danii făcute de ~ 322.

Moisâi, tatăl popii Ionaşcu din Ţibăneşti, al lui Grigorie, al Dochiiei, al Anuşcăi, al Nastasâiei şi al Antemiei; fiii lui au vândut o parte din s. Ţibăneşti 323.

Moise, v. **Gligorie ~, Ionaşco ~.**

Moiseiu, fiul lui Frăţiman; face un schimb de ţigani cu Ursu Ciocârlan 140; iscălitură 140.

Moisi, fiul lui Ion Albici; vinde lui Gheorghe Roşca, mare vistiernic, o parte din s. Voroveşti 214.

Mojilă, v. **Ion ~.**

Moldova (Moldua), râu, <afluent al Siretului>; sate pe ~ 26, 47, 60, 80, 104, 116, 209, 341, 357, 360, 367, 473, 499; în hotarul m-rii Putna 52; în hotarul muntelui Măgura întărit de Vasile Lupu m-rii Humor 95; vad de moară în ~ 116;

Moldovan, diac; scrie acte 171, 173; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448, 450, 451;

Moldovanul, seimen, soţul Sândzianei, tatăl Angheluşei; vinde împreună cu soţia şi fiica sa un loc de casă lui Hristodor jitnicer 311.

Moldua, v. **Moldova.**

Molidvelul, top. în hotarul locului de la munte a lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Molniţa, pârâu; sat pe ~ 392.

Moineşti*, sat; <ţ. Tecuci; lângă s. Matca, j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Soveja 450.

Momisi, v. **Gligorie ~.**

Moroşcea, pârâu; vărsarea pârâului ~ în hotarul unei părţi din s. Drăguşeni 144.

Moschiciu, fratele lui vinde ocina sa din s. Vascăuţi lui Gavrilaş Căpotici 68.

Moscova <or. în Rusia>, blănuri de samur de la ~ 375.

Moş din Lungeni martor 474.

Moşeteşti*, sat; <pe Siret, lângă s. Săucesti, c. ~, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Motocani*, sat; <ţ. Neamţ; în partea de sud-vest a s. Beţeşti, j. Neamţ>; Ştefan din ~ martor la o vânzare din Grozeşti 49.

Motre, v. **Marco ~.**

Moţoc, v. **Costantin ~, Gheorghiţă ~, Toader ~.**

www.dacoromanica.ro

Moţocu, ţigan, fiul lui Ion şi al Vasilcăi; vândut împrcună cu părinţii şi fraţii de Dabija şi Ionaşco lui Matei Basarab voievod 557.
Moţocu, v. **Moţoc**.
Movilă, v. **Moghilă**.
Movileşti, familie; selişti şi sate rămase moştenire de la ~ 322.
Moviliţă, v. **Dumitru** ~.
Muncei, poiană de fânaţ, care se cheamă Grigoia, la Bodeşti, ţ. Neamţ ~ 219, 229, 231.
Muncel, sat; <s. Muncelul de Sus, c. Mogoşeşti Siret, j. Iaşi>; Ion Vătăguţul din ~ 318.
Munceloae, sora lui Meleşean; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.
Munteanul, v. **Ion** ~.
Munteanul vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451.
Muntele Athos, munte în Grecia; m-rea Vatoped de la ~ 496.
Muntele Havrilei, în hotarul m-rii Putna 52.
Muntele Ştefului, în hotarul locului de la munte al lui Gheorghe mare ceaşnic 45.
Munteni*, sat; <ţ. Neamţ; în partea de vest a s. Onişcani, c. Filipeşti, j. Bacău>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ între Luchian diac şi sătenii de acolo 126.
Mura; casa ei ~ din s. <Secuieni> 198.
Murdă, v. **Grigorie** ~ 535.
Murgin, din Cucuiaţi, martor 197.
Murgu, popă din Cucuiaţi, martor 197.
Murgu, popă din Vrance, fratele lui Duma; cumpără un loc de la Cioban şi de la Precop 190; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 196, 449, 450, 453, 454, 545; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 270, 451, 535; iscălitură 453.
Murguleţ, căpitan; primeşte poruncă să aleagă părţile stăpânite de m-rea Dragomirna în s. Storojineţ 441.
Murguleţ, v. **Eremia** ~, **Ştefan** ~.
Mustaţă, v. **Isac** ~.
Mustea, v. **Gligorie** ~.
Mustiaţă vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.
Muşa; partea ei din s. Borăşti 351.
Muşa, soţia lui Pentelii; fiii săi, Ştefan, Luca şi Dobratie vând a patra parte din s. Glăvăneşti lui Statie, mare vameş 36.
Muşat Ochenă din Dumireşti, martor la vânzarea unor ţigani 267.
Muşata, pârâu; sat pe ~ 339.
Muşea, fiica Onesiei, nepoata lui Nicoară Liciul, strănepoata lui Mihăilă şi a lui Dumitru Căprioară, sora lui Costin, a lui Ion şi a Vasilcăi; a vândut partea ei şi a fraţilor ei din s. Borăşti lui Andronic şi Catrinei 313.
Nacşul, v. **Vasilie** ~.
Nacul din Malinţi, martor la o zălogire; iscălitură 252.
Nacul din Uscaţi dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.
Nacul, fiul Buscăi, fratele lui Ion şi al Mariei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi o parte din s. Tăiseni lui Radul vătav 17.
Nacul, fiul Nastasiiei Ştefăneasa, fratele Antemiiei; vinde împreună cu mama şi sora lui un loc de casă <din Iaşi> lui Culai zugravul, soţiei sale, Alexandra, şi copiilor lor 210.
Nacul, levinţ; judecă pricina dintre Ghiorghiţă şi Calcăş pentru vecini din s. Petia 86.
Nacul, negustor din Bârlad; martor 137.
Nacul, pârcălab de ţ. Suceava; stăpân în s. Nemerniceni 85; martor 104, 113; scrie domnului pentru cercetarea unei pricini 143; ispisoc de mărturie de la ~ 222.
Nacul, vornic de gloată; se judecă cu Vartic pentru un iaz 169.
Nacul Brut, martor la o vânzare din s. Verşeni; iscălitură 104.
Nacul Zbiarea din Cerneşti; martor 287, 433.
Nanea Brahnea primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Filipeni, Oţăleni, Broşteni şi Dobreana 364.
Napadova, sat pe Nistru, ţ. Soroca; <Napadova, c. Sănătăuca, r. Camenca, R. Moldova>; în hotar cu s. Voşca 496.

www.dacoromanica.ro

Narie, tatăl Mariei, al Drăgunei şi al Loghinei; fiicele lui au vândut împreună cu alte rude părţi din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Naslavcea (Năslavcea), pârâu; sate pe ~ 117, 393.

Nastasâia, fiica lui Eremia Nădăbaico; a vândut împreună cu tatăl ei nişte ţigani lui Eremia Dabija 178.

Nastasâia, fiica lui Moisâi, sora popii Ionaşcu din Ţibăneşti, a lui Grigorie, a Dochiei şi a Antemiei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţibăneşti lui Icnache, fost vistiernic 323.

Nastasâia, fiica lui Neculai din Ghereni, soţia lui Savin Urmezău; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Crasnaleuca lui Dumitraşcu din Călineşti 192.

Nastasâia, soţia lui Sâma; a vândut lui Petre ceasornicar un loc de casă din Iaşi 442.

Nastasia, fiica lui Dabija, soţia lui Ivaşco Cârjă; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Mărvila lui Gheorghe Ştefan 539.

Nastasia, fiica lui Mancea, sora Sofroniei şi a lui Vasilie; se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Nastasia, fiica lui Nicoară Gerul şi a Maricăi, sora Afteniei; vinde împreună cu mama şi cu sora sa o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 351.

Nastasia, fiica Varvarei din Popşeşti; vinde lui Vasilie din Popşeşti o parte din acel s. 372.

Nastasia, fiica Veselinei, sora lui Simion, a lui Ştefan şi a Irinei; se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Nastasia, mama lui Damaschin, pârcălab de Neamţ; fiul ei vinde, împreună cu alte rude, părţi din s. Bodeşti şi Dăncesti, pe Cracău, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 219, 229, 231.

Nastasia, mama lui Sava; fiul ei se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430 şi vinde părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Nastasia, sora Aniţei şi a lui Arsănie, copiii Todoscăi, nepoţii Paraschivei, strănepoţii Neagului; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Nastasia, sora lui Precop, fiica Catrinei, nepoata popii Tiron; vinde împreună cu fratele ei un loc de casă şi jumătate din s. Bârgăiani lui Ion 550.

Nastasia, soţia lui Gavril, mama lui Gorie şi a lui Mihalcea; vinde împreună cu familia o parte din s. Ţăgăneşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 521.

Nastasia, strămoaşa Antemiei Turetcoaie 393.

Nastasia Durăcoale, martoră la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 281.

Nastasia Robciniţa primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Petriceni 139; aduce mărturie de la Machidon pentru nişte vecini de la Storojineţ 202.

Nastasie din Vicoleni, primeşte de la Lupul de Cuzlău o parte din s. Vivoráni 403.

Nastasie, fiica Palaghiei, nepoata lui Bantăş; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Grozeşti lui Dumitraşco Fulger 477.

Nastasiea, fiica Tetienei, sora Chelsiei, a Măricăi şi a lui Onofreiu, vara lui Gavrilaş Sculeş; împarte cu vărul ei părţi din s. Buscăteni 416.

Nastasiia, fiica lui Dabija, soţia lui Ionaşco Cârjeu, nepoata lui Dabija, fost ceaşnic; vinde împreună cu soţul ei s. Mărgila lui Gheorghe Ştefan 538.

Nastasiia, fiica lui Sava din Nistoreni, sora lui Andrei şi a Ciurlei, nepoata lui Huhulea; împreună cu fratele şi sora sa vinde o parte din s. Nistoreni 24.

Nastasiia, sora Irinei, fiica Ciorcei; vinde împreună cu sora, mama şi alte rude ale sale jumătate din s. Vlăşineşti lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos, şi lui Toma <Cantacuzinoi>, mare vornic 54.

www.dacoromanica.ro

Nastasiia, soţia lui Savin; martor 374.

Nastasiia Bergoe, mama lui Miron, sora Aniţei Botezoae; dă casele şi ocina sa din s. Corni fiului său, iar nepoţilor ei, Gavrilaş şi Vasilie, ocina din Mereşti 498.

Nastasiia Ştefăneasa, mama lui Nacul şi a Antemiiei; vinde împreună cu fiii ei un loc de casă <din Iaşi> lui Culai zugravul, soţiei lui, Alexandra, şi copiilor lor 210; vinde egumenului de la m-rea Hlincea casa ei cu tot locul de pe Uliţa Făinii, din Iaşi 249.

Nastea; copiii ei vând o jumătate din s. Soloneţ lui Chiriţă postelnic 496.

Nastea, fiica Anuşcăi, sora Măricuţei, Frăsinei şi a lui Drăgan; vinde împreună cu fratele, surorile şi alte rude ale lor o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514.

Nastea, fiica lui Ivan Vartic, mătuşa lui Ursul, fost pârcălab; dăruieşte nepotului ei părţi din s. Ţăcoteni, Cotela, Şerbeţi, Forosna, Cicicani şi Bădroşcni 109.

Nastea, mama lui Ştefan, a lui Mălaiu şi a Drăguţei, sora Măricuţei, a Frăsinei şi a Gaftonei; copiii ei vând împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 516, 533.

Nastea, mama lui Maftei 541.

Nastea, mama lui Vasâli; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isari jitnicer 383.

Naşterea lui Hristos, sărbătoare creştină, hram al m-rii Dobromira de la Soveja 270, 450, 453, 454, 536, 537, 545, 557.

Natul, martor 180.

Nazaria, fiica Gaftonei şi sora lui Mitodie şi a lui Dumitru; dă împreună cu fratele ei, Mitodie, părţi din s. Mohoreni şi Oprişeşti lui Lazăr pentru plata capului lui Dumitru 121.

Nazaria, fiica lui Toma Fâşneaţă, sora lui Anghel; a vândut împreună cu fratele şi alte rude ale ei o parte din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Nazaria, fiica Măriuţei, nepota lui Potârniche şi soţia lui Enachi Şoldan; dă împreună cu soţul ei nepoţilor lui Crăciun o parte din s. Vârtop în schimbul unei părţi din s. Brăneşti 429.

Nădăbaico, fost mare vornic, tatăl lui Eremiia Nădăbaico; cumpără ţigani 166; nepoţii lui vând ţigani 192, 530, 531; fiul său a vândut s. Mărgila lui Ivaşco Cârjeu şi soţiei sale, Nastasiia 538; nepoţii săi vând ţigani lui Eremia Crâstian şi lui Matei Basarab voievod 530, 531, 557.

Nădăbaico, v. şi **Eremiia** ~.

Năduşală; judecată pentru stăpânirea părţii lui ~ din s. Şufrăceşti 110.

Năhoreni (Nihoreni), sat; <lângă Tureatca, c. Tureatca, r. Hliboca, reg. Cernăuţi, Ucraina>; parte din ~ în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 117, 393; parte din ~ vândută lui Dumitraşcu din Zastavna 203; judecată pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ 430.

Năhornei, v. **Ion** ~.

Năneşti*, sat; <azi s. Pochidia, c. Tutova, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Isar jitnicer 560, 561.

Năniul, v. **Neaniul**.

Năpădeni, sat; <pe Nistru, ţ. Soroca; s. Năpădeni, c. Comova, r. Ungheni, R. Moldova>; în hotar cu Dumbrăviţa 23.

Năsoeşti, sat, ţ. Bacău; <s. Strugarii, c. ~, j. Bacău>; părţi din s. ~ stăpânite de fiii lui Dumitru Solomon după judecata cu Vasâli Ferindei şi cu alţii 238.

Năstasie, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397.

Năstasie s-a judecat cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unei părţi din s. Pomârla 322.

<Năsturel>, v. **Udrişte** ~.

Năvrăpăscul, v. **Gheorghe** ~.

Nârnova, pârâu; sate pe ~ 4, 23.

Neacşa, mama Loghinei, soţia lui Bogza logofăt; fiica ei vinde lui Alexandru <Coci> o parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui 314.

Neaga; strănepoţii ei vând s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

www.dacoromanica.ro

Neagăş, v. **Isai ~.**

Neagoe, tatăl lui Ionaşco, al lui Florea şi al lui Simion; fiii săi vând s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, cu vad de moară şi cu loc de heleşteu în Jijia, bălţi de peşte şi fâneţe şi cu tot venitul lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Neagoe (Niagoe) **Straoa** vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535.

Neagoi <din Topliceni>, căpitan; martor la vânzarea unor ţigani 267.

Neagul, soţul Drăguţei, ginerele Băluşcăi; vinde împreună cu soţia sa părţi dintr-un sat lui Erimia 528, 531.

Neagul, tatăl lui Dumitraşcu, socrul Luşcăi, bunicul lui Toma; fiul său vinde lui Matei Basarab voievod o vie 197.

Neagul, martor la vânzarea unui ţigan 82.

Neagul (Niagul); strănepoţii lui au vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Neagul, v. **Ilea ~.**

Neamţ, cetate; <ţ. Neamţ; în or. târgul Neamţ, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ 45, 126, 151, 198, 291, 322.

Neamţ, ţinut; sat în ~ 93, 151, 154, 179, 219, 228, 229, 231, 281, 289, 290, 320, 321, 345, 374, 414, 429, 440, 519, V; selişti în ~ 396, 397; pârcălabi de ~ 20.

Neanciul din Purceleşti, tatăl lui Toader; fiul său s-a judecat cu Dumitraşco Buciumi, fost stolnic, pentru o vie din s. Buciumi 558.

Neanciul, tatăl lui Dumitru; fiul său vinde viile din Clipiceşti lui Matei Basarab voievod 545.

Neanea Breahnă din Oţeleşti primeşte întărire pentru un sălaş de ţigani 25.

Neaniul din Soloneţ, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376; iscălitură 376.

Neaniul (Năniul, Neniul), vornic de poartă; martor 21, 26, 38, 40, 56, 125, 140, 172, 321, 378, 396, 433, 477, 507, 513, 551, 552; primeşte poruncă să aleagă părţi din s. Gherghiceni şi s. Tâlhăreşti 42; cercetează pricina dintre Miron din Iurghiceni şi Dumitru Buhuş pentru nişte fân 62; stăpân în s. Petreşti, ţ. Roman 199; cercetează o pricină pentru încălcarea hotarelor 211; iscălitură 172, 378, 477, 552.

Neaniul Doboş; copiii lui împreună cu alte rude vând părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Nechifor din Oţeleşti, martor la vânzarea unui sălaş de ţigani 25.

Nechifor din Şoldăneşti, martor 86.

Nechifor din Voroncăuţi martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău, cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Nechifor; fiica lui a răscumpărat o parte din s. Dumeni 403.

Nechifor, fratele lui Necoară, fiul Mărinei; a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Nechifor, popă din Dobârceni, tatăl lui Vasilie; fiul lui este martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.

Nechifor Băcea, martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 104; iscălitură 104.

Nechifor Negre din Vrancea cercetează o pricină de hotar din s. Fiţinghești 354.

Nechita, bunicul lui Zaharia; nepotul lui răscumpără o parte din s. Comăreşti 436.

Nechita din Porcişeni, martor la o vânzare în s. Nistoreni 24.

Nechita din Dragomireşti, martor hotarnic 495.

Nechita din Mihăeşti; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Verşeni 366.

Nechita, tatăl lui Ionaşco, vinde împreună cu fiul său o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.

Nechita, vătăman din Iugani martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35.

Nechita Buclum, soţul Chirei, ginerele lui Gavril Fătul; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Vladnic lui Gheorghie mare sulger 525.

Nechita, v. **Ursu ~.**

Nechitin, v. **Vasile ~.**

Nechitoae, v. **Vasilie ~.**

www.dacoromanica.ro

Necoară din Crăciuneşti martor la o vânzare în s. Ciocârleşti 503.

Necoară, fiul Lăzăenii; a vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Necoară, fiul lui Vaipan, nepotul lui Iuraşco din Năhoreni; a vândut o parte din s. Turiatca 393.

Necoară, fratele lui Nechifor, fiul Mărinei; a vândut împreună cu mama şi fratele său o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Necoară, stolnic; nepotul său, Cozma, a vândut lui Nădăbaico, fost mare stolnic, un ţigan 166.

Necoară, tatăl lui Costantin; fiul lui primeşte danie moşii şi ţigani de la Vasilie Macri căpitan 433.

Necoară Cotujanul vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Cotujeni lui Ionaşco Căldăruşe şi soţiei sale 28.

Necoară Focenco din Forosna, martor la o vânzare din s. Forosna 77.

Necoară Manea, tatăl lui Damaschin; cumpără de la Dumitraşco Popoţea şi de la fraţii săi o parte din s. Bodeşti VI.

Necoară, v. şi **Nicoară**.

Necolai Cârcu primeşte o parte din s. Zahareşti în urma împărţirii cu Irimiia şi Ţâre 72.

Necolai, v. **Neculai**.

Necolai, v. **Nicolai**.

Necoriţă, v. **Nicoriţă**.

Necula, călăraş de Ţarigrad; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.

Necula din Cociuba, martor 299.

Necula din Hănăseni, martor în s Coteşti 474.

Necula, fiul lui Pătraşco; martor 92.

Necula, nepotul lui Grosul; martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Necula Brăteanul din Demetreşti, martor în s. Coteşti 474.

Necula Frumuşanu din Lungeni, martor în s. Coteşti 474.

Neculai din Gherenı, tatăl Nastasâiei şi al lui Dumitraşcu; fiica şi ginerele lui vând o parte din s. Crasnaleuca pe care o cumpărase de la Mica; martor 192, 274; fiul lui vinde o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 288.

Neculai din Slobodzie, martor la vânzarea unui loc de prisacă din hotarul s. Lăzoreni 329.

Neculai, fiul lui Cristea; martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Neculai, fiul lui Păntelei Barboschi din Beceşti; se tocmeşte cu logofătul Gavrilaş pentru o parte din s. Giurgeşti 500.

Neculai, fiul Măricuţei, fratele Gaftonei; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 514, 516, 533.

Neculai, zugrav; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 249, 279.

Neculai (Neculaiu) **Sâlitrariul**, soţul Măricăi, tatăl lui Costandin şi al Axanei; fiul lui a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424; fiii săi primesc întărire pe jumătate din s. Mandicăuţi 505; martor 506.

Neculai Barbovschi împrumută bani de la comisul Sârbul pentru a răscumpăra o parte de ocină, punând zălog partea sa din s. Zeleneni 494; martor 500; iscălitură 494; 500.

Neculai Bihor, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Neculai Gherghel, medelnicer (sec. al XVIII-lea); primeşte traducerea unui act privitor la părţi din s. Ţibăneşti 323.

Neculai Giuncă, fost mare clucer, ginerele lui Tămpa din Călimăneşti; pârăşte domnului pe Tudosie Dubău pentru pământuri din Călineşti V.

Neculai Mogâldea, rudă cu Pavăl şi cu Vasilie Cărăiman; vinde lui Ionaşco Rusul, fost vornic, o parte din dughenile din Iaşi rămase de la bunica lor 33.

Neculai Seachil, stolnic, soţul Paraschivei, ginerele lui Toader Boul; dăruieşte împreună cu soţia, cumnata şi soţul acesteia partea lor din s. Stăjăreni lui Ştefan Boul clucer 147; martor 12, 296.

Neculai Ureche, fost spătar, fiul lui Vasilie Ureche, nepotul Tudosiei Andriasa şi al

www.dacoromanica.ro

lui Gavrilaş logofăt; primeşte întărire pentru s. Holohoreni, după judecată 161, 163, 301.

Neculaiu (Nicula), martor la vânzare din s. Căuteşeni 73, 263.

Neculaiu, fiul lui Tofil; scrie un act de vânzare a unei părţi din s. Dolniceni 411.

Neculaiu, fiul lui Ursul pitar; partea lui din s. Dragsini răscumpărată de Iftimie vătav 137.

Neculaiu, v. **Neculai**.

Neculia Vicol (sec. al XVIII-lea); un act furat găsit la ~ 365.

Nedele (Nedelea), fiica lui Ioniţă; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 535, 545.

Nedele, ţigancă, fiica lui Crăciun, ţigan; aflată în stăpânirea lui Lungu, fost armaş 323.

Nedelea din Şchiupeni, mama lui Gligori; fiul ei este martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.

Nedelea, sora Frăţilesei; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Nedelea, v. **Nedele**.

Nedialco, ţigan; vândut lui Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Negoeşti*, sat; <ţ. Neamţ; în partea de sud-est a s. Dragomireşti, c. ~, j. Neamţ>; mărturie pentru stabilirea hotarelor s. ~ 418, 419; în hotar cu s. Davideni şi Strâmbi 419; urmaşii Arvasiei din ~ vând o parte din s. Mărişeşti 250; judecată cu s. ~ 564.

Negre, diac, din Vrance, fiul lui Gherman, nepotul lui Stanciul Balde din Negrileşti; vinde lui Matei Basarab voievod partea lui din Poiana Sovejei, pe Dobromir 257, 448, 535, 545; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 449.

Negreşti, sat; <ţ. Lăpuşna; s. Negreşti, r. Străşeni, R. Moldova>; Miron din ~ 23; parte din ~ vândută lui Efrim Hâjdău 309.

Negri, fratele Măricăi; sora lui vinde un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448.

Negrileşti, sat, ţ. Putnei; <s. Negrileşti, c. Bârseşti, j. Vrancea>; v. şi **Stanciul Balde** din ~.

Negrita, fiica lui Boldur; vinde o parte din s. Stăneşti 195.

Negriteşti, sat, ţ. Neamţ; <s. Negriteşti, c. Podoleni, j. Neamţ>; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor lui Voruntar <Prăjescul> 374.

Negrul, v. **Danul**.

Negruşa, soţia lui Irimiia dărăban; soţul ei vinde o casă cu loc de pe Uliţa Nouă din Iaşi egumenului de la m-rea Hlincea 279.

Neguşeni, sat; <s. Neguşeni, c. Roşiori, j. Bacău>; martor din ~ 73, 263.

Nemerniceni*, sat; <ţ. Suceava; înglobat în s. Unceşti, j. Suceava>; părţi din ~ întărite lui Savin şi lui Nacul pârcălab 85.

Nemiş, tatăl lui Ilea, al lui Tiron şi al lui Vasilie; fiii săi vând părţi din s. Verşeni 104, 113.

Nenciul din Străoani, tatăl lui Vasilie; fiul lui vinde o vie din s. Străoani 384.

Nenciul, tatăl lui Gavril, *târgoveţ* din Şcheia 350.

Nenciul, v. **Ion ~**.

Neniţul din Coteşti, martor 474.

Neniul a vândut împreună cu Marco Motre o parte din s. Armăşeşti lui Lungu, fost armaş 323.

Neniul, fratele lui Toader Telea şi al Anghelinei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţibăneşti lui Lungu, fost armaş 323.

Neniul, v. **Neaniul**.

Neofit, călugăr la m-rea Bistriţa 365; iscălitură 365.

Nesporeşti, sat; <s. Nisporeşti, c. Boteşti, j. Neamţ>; Ionaşco Bandur din ~ vinde o parte din s. Verşeni 360.

Nestor Batysta, v. **Nistor Batişte**.

Nestor din Mereşti, tatăl lui Ştefan 376.

Nesvoe, sat; <Nesfoaia, r. Hotin, Ucraina>; Tofan din ~ martor la o vânzare din s. Săgereni.

Neştiutul, martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de Ştefan, pârcălab de la Gârbe IV.

www.dacoromanica.ro

Niagoe, v. **Neagoe**.
Niagul din Clipiceşti, tatăl lui Dumitraşcu; fiul său vinde patru pogoane de vie din dealul Clipiceştilor lui Matei Basarab voievod 535.
Niagul, popă din Sărbeşti, tatăl lui Hilip; fiul său vinde o parte din s. Belceşti lui Ionaşco Talpă 291.
Niagul, v. **Neagul**.
Nica, negustor; martor 120.
Niceea (Nechci), oraş; <în Asia Mică; azi Iznic, în Turcia>; în formula blestemului <Sfinţii> Părinţi de la ~ 277, 278, 433, 475.
Nichifor din Buciumeni, martor 86.
Nicoară din Comi, martor la vânzarea unei vii din s. Crăeşti 520.
Nicoară din Edomireşti se judecă împreună cu rudele sale cu călugării de la m-rea Tazlău pentru s. Floceşti 90.
Nicoară din Forosna, martor la un schimb de ocine 79.
Nicoară, fiul lui Matei; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.
Nicoară, fiul lui Prebici; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 351.
Nicoară, fratele lui Erimiia şi al lui Miron; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 346.
Nicoară, popă; fiii lui vând o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 351.
Nicoară, mare portar din Ţara Românească; martor la cumpărarea unor ţigani de Matei Basarab voievod şi 257.
Nicoară, tatăl lui Simion şi al lui Gligorie; fiii lui au vândut o parte din s. Dolniceni 412, 413.
Nicoară, uricar, tatăl lui Costantin, soţul Tudoscăi; soţia şi fiii săi vând lui Pătraşco Ciogolea o vie la Hârlău 322; fiul său cumpără o parte din s. Iurişti de la Costantin şi de la nepoţii acestuia 513.
Nicoară, v. şi **Nicoriţă**.
<Nicoară> Bantăş, fost vornic, tatăl lui Dumitraşco şi al Palaghiei, bunicul Nastasiei; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Grozeşti 477; urmaşii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni 497.
Nicoară (Necoară) **Dupniţă**, diac; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 26, 47, 261, 262; iscălitură 116; sigiliu 116.
Nicoară Gerul, soţul Maricăi, tatăl Nastasiei şi al Afteniei; soţia şi fiicele lui vând o parte din s. Borăşti 351.
Nicoară Laţco, fiul lui Pătru Rugină; nepoţii şi strănepoţii săi vând, împreună cu alte rude, partea lor din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 454, 537, 545.
Nicoară Liciul, fost ureadnic, tatăl Maricăi, socrul lui Ştefan croitor, bunicul Muşei, al lui Costin, al Ion şi al Vasilcăi; urmaşii lui vând parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 313, 351.
Nicoară Miron, fratele lui Văsian, vecin al lui Ionaşco Cristian 96.
Nicoară Prăjescu, fiul lui Ion Prăjescu vameş şi al fiicei lui Ioan Moghilă, fost logofăt, nepot de fiu al lui Toader, mare vistiernic, şi strănepot al lui Stanciu pârcălab; moşie de la ~ 181.
Nicoară Roschipu, tatăl lui Grigorie; fiul lui se judecă pentru încălcarea unei părţi din s. Vlăşineşti 452.
Nicolae, preot de la Războieni; martor 205.
Nicolai din Slobodzie, martor la vânzarea unui loc de prisacă din Lăzoreni 325.
Nicolai, fiul lui Ursu pitar; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Dragsini 103, 138.
Nicolai Tăutul, fiul lui Tăutul din Cordăreni, fratele lui Gligori; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeni 431; martor 131, 132.
Nicolalu, stăpân în s. Piciorogani 89.
Nicoreştii de Jos, sat; <c. Nicoreşti, ~, j. Galaţi>; parte din ~ schimbată de Balica lui Dumitraşco, fost stolnic 558.
Nicoreştii de Sus, sat; <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; vii la ~ 307, 491.

www.dacoromanica.ro

Nicorici, monah la m-rea lui Toader <Todireni>; a vândut lui Tăutul din Cordăreni o parte din s. Dumeni 431.

Nicorici, v. **Nicoriță**.

Nicoriță (Necoriță), fost hatman și pârcălab de Suceava, tatăl lui Ionașco; ctitorul m-rii Nicoriță cu hramul Sfântul Ioan cel Nou <în Tătărași, în marginea târgului Iași>; a cumpărat o casă cu vie în Tecuci 141; fiul său primește poruncă să cerceteze o pricină de hotar 224; fost <mare> vornic <de Țara de Jos>, martor hotarnic 496; martor 390.

Nicoriță (Nicorici) **Brahă** din Rugășești, martor 131, 132, 222; iscălitură 132.

Nicula Grecul, din Focșani, martor al vânzarea unui țigan 417.

Nihoreni, v. **Năhoreni**.

Niia...isar, martor la cumpărarea a două locuri de prisacă de către Ștefan, pârcălab de la Gârbe IV.

Nil, călugăr de la m-rea Pângărați 333.

Nistor din Dolniceni, martor la vânzarea unei părți din Dolniceni 410.

Nistor, fiul Axanei, fratele lui Blaga și al Ilisaftei; a vândut împreună cu rudele lui o secătură lui Eremia Crâstian 531.

Nistor, fiul lui Păcurar, nepotul lui Danciu, fratele lui Blaga; vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăcești lui Matei Basarab voievod 537.

Nistor, fiul lui Șoprotă șetrar; Chiriță postelnic răscumpără de la ~ s. Cereșnovăț 496.

Nistor, fost vătav, fratele Cârstinei; sora sa a stăpânit o parte din s. Puțuteni 23.

Nistor; însemnare pe verso-ul unui doc. 277.

Nistor, martor la o danie din s. Fauri 30.

Nistor, popă din târgul Iași; martor la vânzarea unei ocini din s. Cândești 22.

Nistor se judecă împreună cu alții pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.

Nistor, stăpân în s. Dușești; nepoata sa, Măriica, vinde împreună cu fiii ei părți din s. Dușești lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 93.

Nistor a Flocoasei, martor în s. Fauri 30.

Nistor Batiște (Batește), soțul Ilenei, ginerele Dochiei, nepotul lui Nestor Ureche, nepot de soră lui Grigore Ureche și văr cu Neculai Ureche; vinde împreună cu soția sa jumătate din s. Oglinzi, ț. Neamț, lui Gheorghe Roșca, fost vistiernic; iscălitură cu caractere latine 217, 218.

Nistoreni, sat; <ț. Vaslui; lângă Popești, j. Vaslui>; a patra parte din ~ cumpărată de Gligorie, fost postelnic 24.

Nistru, fluviu; sat pe ~ 27, 255, 287, 433, 496, 523, 554.

Niță, v. **Dumitru ~**.

Nohit, călugăr al m-rii Bistrița 330, 396, 397.

Nouă Fântâni, top. în hotarul s. Cereșnovăț 496.

Novoselița, pricut, pe Ruda, în hotarul s. Hudești; <ț. Dorohoi; înglobat în Hudești, c. Hudești, j. Botoșani>; întărit lui Pătrașco Ciogolea 322; moarte de om petrecută la ~ 322.

Novosulița, sat, ț. Hotin; <azi în Ucraina, c. Novosilița, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; moșie în hotarul moșiei Giunești III.

Nuor, fiul lui Păcurar din Cerghișeni, tatăl lui Dumitru; martor la vânzarea unei părți din Cerghișeni 246, 444.

Nuorești*, sat; <ț. Vaslui; pe râul Vaslui, la vest de s. Coropceni, j. Iași>; judecată pentru încălcarea hotarului s. ~ 212.

Nutbașe, v. **Toader ~**.

O

Oană din Călimănești; nepoții săi vând o parte din s. Stroești lui Eremia Cârstian 531.

Oancea, fratele lui Ghiorghie și al Irinei; împreună cu frații săi și cu alții se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părți din s. Petrești, ț. Roman 199.

Oancea (Oance), fratele lui Vasco, al Fădorei, și al Stanei; ispisoc al lui ~ de la Ieremia Movilă de împărțire a moșiilor cu frații săi 274, 516.

Oancea, fratele lui Vasco, al lui Ștefan și al Fădorei; a avut uric de împărțire de la Ieremia voievod 533.

www.dacoromanica.ro

Oance, v. **Oancea**.
Oanna, fratele lui Zaharia şi al lui Ion, nepotul lui Oană din Călimăneşti; vinde o parte din s. Stroeşti lui Eremia Cârstian 531.
Oarţa din Păgăceni, martor la o danie din s. Fauri 30.
Obreja Buric, martor la o vânzare din Dumbrăviţa 83.
Obrejie din Iurghiceni, martor 43.
Ochenă, v. **Muşat ~**.
Odochia, fiica lui Ursul pitar; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Dragsini 138.
Odochia; fiii ei vând un loc de prisacă din s. Lăzoreni 329.
Odochia, mama lui Vasilie, a Dragnei şi a Ghervasiei; fiii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Odochia; nepotul ei, Costantin, vinde împreună cu alte rude jumătate de sat din Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.
Odochia; partea ei din s. Dragsini a fost răscumpărată de Iftimie vătav 137.
Odochia, soţia lui Gava, nepoata lui Dragotă; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Costiceni 428.
Odochia, ţigancă, fiica lui Stan şi a Măricăi, sora lui Andonie, a lui Griu, a Furnicăi şi a Mariei; întăritâ împreună cu părinţii, fraţii şi copiii ei lui Ghiorghie Roşca, fost vistiernic 41.
Odochia Angheloaie (Anghioai), mama Ilenei, soacra lui Lupu Tăutul; fiica şi ginerele ei vând părţi din s. Medvica lui Grigore Ureche, mare vornic al Ţării de Jos 37, 38, 39.
Odochie, fiica Tetii, nepoata lui Coman Berchez, strănepoata lui Vasco, prestrănepoata lui Balş cel bătrân; vinde lui Iorga, mare postelnic, partea ei din s. Drăguşeni, pe Podraga, ţ. Dorohoi 274, 516, 533.
Odochiia, fiica Cârstinei, nepoata lui Văscan; vinde lui Neniul vornic o parte din s. Petreşti, ţinutul Roman 199.
Oghinia; rudele ei vând părţi din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 104.
Oglindă, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Oglinzi (Oglindzi), sat, ţ. Neamţ <c. Răuceşti, j. Neamţ>; jumătate din ~ cumpărată de Gheorghe Roşca, fost vistiernic, de la Nistor Batişte şi de la soţia lui, Ileana 217, 218.
Oideşti, sat; <s. Uideşti, c. Forăşti, j. Suceava>; copiii Catrinei din ~ vând un loc de casă şi jumătate din s. Bârgăiani lui Ion 550; martori din ~ 550.
Oiţă; case din s. Verşeni moştenite de la ~, cumpărate de Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 104.
Olăşăşti, v. **Olăşeşti**.
Olăşeşti (Olăşăşti), sat; <s. Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; Dabija pârcălab cumpără mai multe părţi din s. ~ 122.
Olobotca*, selişte lângă Giuleşti; <lângă Cotnari, c. Cotnari, j. Iaşi> oameni din ~ 272.
Olovăţ, sat; <ţ. Dorohoi; s. Manoleasa, c. Manoleasa, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din Vivoräni 403.
Onaca din Beneşti, martor în s. Cotcşti 474.
Onaca (Onuca) din Cerghişeni, martor 246, 444.
Onaca, martor IV.
Onaca, fost şoltuz de Vaslui; martor 24.
Onaşcu Pârciul din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Onciul, blănar; martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 324, 325, 329, 349.
Onciul se judecă, împreună cu rudele sale, pentru seliştea Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.
Onciul Iuraşcovici, fost pârcălab; alege părţile lui Pătraşco Ciogolea din s. Săpoteni 78; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
One, fiul lui Dabija, nepotul lui Nădăbaico vornic; vinde împreună cu alţii o parte din s. Olisăşti şi o ţigancă lui Eremie, fratele lui Dabija pârcălab 122, 530.
One, strănepot lui Pătru Rugină, vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535, 545.

www.dacoromanica.ro

Onesia, mama Muşei, a lui Costin, a lui Ion şi a Vasilcăi; copiii ei vând lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, parte din s. Borăşti 313.

Oneşti*, sat; <ţ. Covurlui; în partea de nord-est a s. Găneşti, j. Galaţi>; martor din ~ 299.

Oniceni, sat; <ţ. Vaslui; s. Oniceni, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.

Onilă, tatăl lui Dieniş; fiul lui vinde o parte din s. Mărmurenii de Jos 135.

Oniţă, fiul lui Şoropul, fratele lui Trifan; martor hotarnic în s. Brădiceşti 125.

Oniţă, ginerele lui Ştefan din Drăguşeni; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni 144.

Oniul din Şeleşeu, martor 131, 132.

Onnesiia, fiica lui Gherghiţi cel bătrân, sora Măricăi; vinde împreună cu sora ei părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 321.

Onofrei, popă, duhovnicul lui Tăutul, fost logofăt; primeşte de la acesta o iapă cu mânz 222.

Onofreiu, fiul Tetienei, fratele Nastasiei, al Chelsiei şi al Măricăi, vărul lui Gavrilaş Sculeş; împarte cu vărul său părţi din s. Buscăteni 416.

Onopiiam, soţia lui Toader; vinde împreună cu soţul său o parte dintr-un s. lui Ursu din Părtănoşi 61.

Onuca, v. **Onaca**.

Onufrei, tatăl lui Ştefan; fiul său vinde o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Onut, sat, pe Nistru, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; judecată pentru o parte din hotarul acestui s. 255.

Opcina Mare, top. în hotarul locului de la munte al lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Opre vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535.

Opre, v. **Oprea**.

Oprea (Opre) călugăr, fiul lui Băisanul şi al Varvarei Băisăneasa, fratele lui Simeon Băisan; vinde părţi din s. Băloşeni lui Iorga, mare spătar 11; dă spre pomenire ţiganii şi părţile lui din s. Buhăeşti şi Dragsini fratelui său şi lui Toderaşco, fiul lui Jora 136.

Oprea, cizmar; martor la vânzarea unei case <din Iaşi> 16, 35.

Oprea din Bârlad, tatăl lui Toma; fiul său este martor la vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Oprina, fiica Stancăi din Grădeşti, nepoata lui Ursu pitar; vinde lui Dumitraşco Gheuca o parte din s. Dragsini 103 137, 138.

Oprişeşti, sat, ţ. Tecuci; <s. Oprişeşti, c. Răchitoasa, j. Bacău>; parte din ~ dată lui Lazăr 120.

Orăş, fost hatman; urmaşii lui dăruiesc o parte din s. Iepureni lui Petre 361.

Orbic*, sat; <azi cartier în partea de nord-vest a or. Buhuşi, j. Bacău>; martori din ~ 71.

Orhei, cetate; <c. Trebujeni, r. ~, R. Moldova>; pârcălabi de ~ 33, 69.

Orhei, târg, <ţ. Orhei; or. ~, r. ~, R. Moldova>; şoltuz de ~ se judecă cu Ghiorghie Catargiul 75; martor din ~ 320; popă domnesc din ~; şoltuz de ~ 335; act scris la ~ 335.

Orhei, ţinut; sate în ~ 23, 372, 374.

Orheianul, armaş al treilea; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.

Orlinschi; nepoţii săi schimbă s. Forosna cu s. Başcani al lui Vasilie Comescul; 79.

Ornescul, v. **Vasilie ~**.

Osnachi <din Ţoleşti>, martor la o vânzare în s. Bârgăiani 550.

Ostafie, vecin; luat de Gheorghe Catargiul de pe moşia târgului Orhei şi dus pe moşia sa, Piatra 75.

Ostahie, vornicel din Lozeni, tatăl lui Balan; martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Oşăşti, sat <pe Stemnic, ţ. Vaslui; Oşeşti, c. Oşeşti, j. Vaslui>; Porce din ~ 223.

Oşehlibul (Oşihlibi), sat, pe pârâul Stăuceni, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; stăpânit de Pătraşco Ciogolea 10, 322.

www.dacoromanica.ro

Oţăleni, sat; <ţ. Tecuci; s. Oţeleşti, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; o parte din ~ în stăpânirea lui Nanea Brahnea 364; martori din ~ 25, 387.
Oţăleşti, v. **Oţăleni**.

P

Paciul, v. **Ghervasă** ~.
Pahomie, v. **Vasilie** ~.
Pahulce din Berhoeşti, martor 551.
Paisie, patriarh de Ierusalim; a vândut împreună cu călugării de la Galata de Sus seliştea Măşcăteni lui Bcjan Balşe 99.
Palade, v. **Paladie**.
Paladie (Palade, Păladii), sulger; primeşte întărire pe ocine din Bărăşti, din gura Hurăeţei şi din gura Iapii, cumpărate de la Chiriac vameş 100; postelnic; martor 396, 507.
Paladi, v. **Costandin** ~, **Gavril** ~, **Ion** ~.
Palaghia, fiica lui Bantăş, sora lui Dumitru; se judecă împreună cu rudele sale pentru o parte de ocină din s. Drăguşeni cu Visarion Bogza şi cu sora sa, Loghina 497.
Palaghie, fiica lui Ţălpic vătav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isari mare jitnicer 383.
Palaghie, mama Nastasiei; fiica ei vinde împreună cu alte rude o parte din s. Grozeşti lui Dumitraşco Fulger 477.
Palaghiia, fiica Părascăi, nepoata lui Manea Ţopa; vinde o parte din s. Balinteşti lui Costantin Ţopa armaş 542.
Paltin, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Panaioti, soţul Siminei, cumnatul lui Dumitraşco; vinde o vie la Cotnari lui Gheorghe Roşca fost vistiernic 29.
Pană, paharnic din Ţara Românească; cumpără de la Pinteleiu, vornic de Bârlad, un ţigan 417; martor 520.
Pană, staroste de negustori; cumpără o parte din s. Cândeşti 22; merge cu carte domnească la Grecu din Băşeni ca să-i aleagă părţile cumpărate în s. Cândeşti 91.
Pană Grecul, martor 167.
Pandocrator, v. **Todireni**, m-re.
Pantea, ţigan, tatăl lui Dumitraşco şi al lui Fătacul 140.
Panul, tatăl lui Cozma, târgoveţ din Şcheia 350.
Paos (Paso), soţul Donnei Păosoaie, tatăl lui Gligorie, al lui Mihalcea, al lui Ursul şi al Alexandrei, socrul lui Silişte; soţia şi fiii lui ~ vând un sălaş de ţigani 25; fiica sa vinde împreună cu soţul ei mai mulţi ţigani, lui Eremiia Crâstian 82, 531; nepoţii lui vând un loc de la Soveja 454.
Papareţoae, v. **Mărica** ~.
Papuceac, v. **Mihăilă** ~.
Parâca, v. **Ştefan** ~.
Parânţi, nume vechi al s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi 255; v. **Onut**.
Parasca, fiica Nastei, sora lui Ion şi a lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi o jumătate din s. Soloneţ lui Chiriţă postelnic 496.
Parasca, soţia lui Gliga din Iaşi; vinde lui Tudor o casă cu loc în Iaşi 133.
Paraschev, fost mare uşer, tatăl lui Lupul şi al Soltanei, socrul lui Serghie, fost cămăraş; a primit danie de la Ieremia Movilă un iaz în hotarul s. Feteşti, pe Criva, ţ. Hârlău, şi un loc de odaie în ţ. Hârlău 295; a luat de la Griga din Feteşti drept despăgubire pentru o tâlhărie un alt iaz hotarul aceluiaşi sat 295.
Paraschiţa, fiica lui Toader Boul vistiernic, soţia lui Neculai Sechil, sora Saftei şi a lui Ştefan Boul; dăruieşte împreună cu rudele ei o parte din s. Stejăreni lui Ştefan Boul clucer 127, 147.
Paraschiva; nepoţii ei vând părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.
Parcău, v. **Toader** ~.
Partenie, popă din Mihălăşeni; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411; iscălitură 411; sigiliu 411.
Pascal, negustor; martor 324, 325, 329, 349.
Pascal, nepotul lui Ghidiul; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Prigorceni lui Racoviţă Cehan 339.

www.dacoromanica.ro

Pascal, fost şoltuz de Suceava; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Pascalina, soţia lui <Lupul> Stroici, <mare> logofăt; Larion diaconul răscumpără de la ~ o parte din s. Ungheni, pe Moldova 80.

Pascalina, ţigancă; cumpărată de Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Paso, v. **Paos**.

Patraşco de Vorbineşti primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea s. Rădăuţi 439.

Patriche (Patrichie), ţigan, fiul lui Mătar (Măţan); dăruit lui Pătraşco Ciogolea, fost logofăt, de Vasile Macri căpitan 287, 322.

Patrichie din Orbic, martor hotarnic 71.

Patrichie, v. **Patriche**.

Paţea din Gârţeşti, martor 43.

Paţuc Cracalic, tatăl Anghelinei, socrul lui Costea Barbovschi; fiica sa împreună cu soţul ei vând o parte din s. Lenţăşti lui Alecsii Cracalie 34.

Paul primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Căcărăzeni 479.

Paustova, sat; <ţ. Hotin; lângă Lipnic, c. Lipnic, r. Ocniţa, R. Moldova>; act pentru o jumătate din ~ 400; parte din ~ întărită lui Gheorghe, căpitan de curte, şi lui Udrea Gânscă 427.

Pavăl, diac; scrie acte 32, 140, 141.

Pavăl din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.

Pavăl, cămăraş; traduce act (sec. al XVIII-lea) 413.

Pavăl, căpitan de curte; martor în Iaşi 239, 280; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.

Pavăl din Cudreşti, martor 404.

Pavăl din Silicicani, martor 444.

Pavăl din Tulucești, martor la vânzarea unei vii 277.

Pavăl, fiul lui Dumitru, fost şoltuz, şi al Maricuţei, fratele lui Ionaşco, al Chelsiei şi al lui Filip, soţul Măricuţei; mama sa dăruieşte părţile ei din s. Băiceni, ţ. Hârlău, lui Gligorie, fost vornic de Botoşani 244.

Pavăl, fiul lui Ghervasie, fratele lui Andrii; răscumpără împreună cu rudele sale părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi de la soţia sa, Maria 40.

Pavăl, fiul lui Lupul Prăjescul; martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 357; iscălitură 357; sigiliu 357.

Pavăl, fiul lui Şoprotă şetrar; Chiriţă postelnic răscumpără de la ~ şi de la alţii s. Cereşnovăţ, ţ. Soroca 496.

Pavăl, fiul lui Vasilcea din Unguraşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.

Pavăl, fratele lui Ionaşco; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Borăşti lui Nicoară Liciul 351.

Pavăl, hânsar <din Crăeşti>; martor 520.

Pavăl, polcovnic la Mitropolie; traduce act din limba slavonă (sec. al XIX-lea) 425.

Pavăl, potcovar; martor 136.

Pavăl, stăpân în s. Dragomireşti, pe Valea Albă, ţ. Neamţ 495.

Pavăl, tatăl lui Cozma; fiul lui împreună cu alţii se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman, cu Neniul vornic 199.

Pavăl, tatăl lui Marco; fiul lui se judecă, împreună cu alţii, pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti cu Neniul vornic 199.

Pavăl, vornic de Botoşani; ispravnic de act 182.

Pavăl vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Verşeni, pe Moldova, ţ. Suceava, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 104.

Pavăl vinde părţi din s. Ţuţcani popii Ambrosie 511.

Pavăl Albobă, vornic de poartă, soţul Măricăi, rudă cu Ionaşco Rusul, cu Neculai Mogâldea şi cu Vasile Caraiman, nepotul Salomiiei Mogâldoaiei; vinde împreună cu soţia şi fraţii săi partea lor de dugheni din Iaşi 33; gardul lui ~ în

www.dacoromanica.ro

hotarul unui loc de casă din Iaşi 133; cercetează pricini de hotar 129, 132; martor 151, 147, 244, 314, 361, 477, 502, 515; înştiinţat de Odochie privind o vânzare făcută în s. Drăguşeni, ţ. Dorohoi 274; hotărniceşte părţi din s. Săpoteni şi Pomârla 322; stăpân asupra unor părţi din s. Piscani, Măciucaşii de Jos, Măciucaşii de Sus şi Româneşti, după împărţirea moşiilor lui Miera pârcălab 284; iscălitură 131, 132, 477.

Pavăl Băzarca, fratele lui Cozma Duma; dă împreună cu fratele său o parte din s. Iurghiceni lui <Dumitru> Buhuş, <mare> spătar 43.

Pavăl Debricl, clucer; traduce act (sec. al XIX-lea) 301.

Pavel din Şătrăreni, martor hotarnic la o selişte ce s-a numit Dănceni 180.

Pavel, fiul lui Gherasim, moşul lui Simion; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, cu vad de moară şi cu loc de heleşteu în Jijia, bălţi de peşte şi fâneţe şi cu tot venitul lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Pavel, fiul popii Ionaşco din s. Căuteşeşti; cumpără de la nepoţii lui Vasilie bătrânul moşia lor din acelaşi s. 73, 263.

Pavel, popă; martor la vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 307.

Pavel, tatăl lui Ionaşco; fiul lui se judecă, împreună cu alţii, pentru stăpânirea s. Petreşti, ţ. Roman, cu Neniul vornic 199.

Păcioaia, fiica Tudorii; a stăpâni o parte din s. Puţuteni 23.

Păcurar din Cerghişeni, tatăl lui Nuor, bunicul lui Dumitru 444; fiul lui este martor la vânzarea unei părţi din acest sat 246.

Păcurar <din Ţoleşti>, martor la o vânzare în Bârgăiani 550.

Păcurar din Vereşeni, martor 225, 418.

Păcurar, tatăl lui Nistor şi al lui Blaga; fiii săi vând împreună cu alte rude partea lor din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.

Păcurar vinde lui Iane schimbătorul şi soţiei sale, Lupa, o vie pe locul Fântânei 277.

Păcurariul, v. **Vasilie ~.**

Pădureni*, sat, ţ. Iaşi; <pe Jijia, lângă Popricani, j. Iaşi>; stăpânit de Grigore Ureche în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Păgăceni*, sat; <ţ. Fălciu; în partea de nord-vest a s, Popeni, j. Vaslui>; Oarţa din ~ martor la o danie în s. Fauri 30.

Păladii, v. **Paladie.**

Pământul de Gios, v. **Ţara de Jos.**

Pănăghie, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Pănco, diac; scrie act 201.

Păniceşti, sat; <ţ. Iaşi; probabil Pănceşti, c. Poenari, j. Neamţ>; judecată pentru o parte din ~ 13.

Păntelei, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 396, 397.

Păntelei, martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 324, 349.

Păntelei Tâmpa se judecă cu Onciul Iuraşcovici pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Pănteleiu Barbovschi din Beceşti, tatăl lui Neculai; se tocmeşte cu Gavrilaş <Mateiaş>, <fost mare> logofăt, pentru o parte din s. Giurgeşti 500.

Pănteleiu din Hârliceşti; primeşte poruncă să aleagă părţi din s. Zbierăşti şi Blăgeşti 71, 548.

Pănuleţ, v. **Ionaşco ~.**

Păosoaie, v. **Donna ~.**

Păpucea, v. **Vasilie ~.**

Părasca, bunica lui Grigorie; nepotul ei primeşte întărire pentru o parte din s. Dumeşti 185.

Părasca, mama Palaghiei; fiica sa vinde o parte din s. Balinteşti lui Costantin Ţopa armaş 542.

Părăşeni, v. **Perăşeni.**

Păruceni*, sat <pe Nârnova; lângă Boldureşti, r. Nisporeni, R. Moldova>; părţi din ~ întărite lui Ieremia Vânculeţ 101, 107.

Păşcani, sat; <ţ. Suceava; m. Paşcani, j. Iaşi>; urmaşii popii Mihul din ~ vând o parte din s. Verşeni 340; popă din ~ cumpără

www.dacoromanica.ro

o parte din s. Hăsnăşeni 388; martori din ~ 388; zapis de vânzare scris la ~ 388.
Pătărniceşti, familie 229, 231.
Pătraş vinde, împreună cu alţii, o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.
Pătraşco, chezaş pentru fiul său 92.
Pătraşco, diacon din Şcheia; martor 350.
Pătraşco (Pătrăşcan) din Bătineşti, diac; scrie acte 45, 127, 433, 496, 535, 536, 537, 545; martor 527; hotărniceşte locurile cumpărate de Eremiia Crăstian în s. Şendreşti şi Gligoreşti 532; iscălitură 527, 528, 529; martor la o vânzare din Gligoreşti 528, 529.
Pătraşco din Comăneşti, soţul Solomcăi; dă lui Ionaşco, fost mare vornic, o parte din s. Drăguşeni pentru plata unei pagube 336.
Pătraşco din Mirăslăveşti, martor hotarnic 418.
Pătraşco din Storojineţ, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.
Pătraşco din Voicăuţi, martor la o tocmeală pentru părţi din s. Giurgeşti între Simion şi Gavrilaş <Mateiaş>, <fost mare> logofăt 500; iscălitură 500.
Pătraşco din Zberăşti, martor hotarnic 71.
Pătraşco, fiul lui Clineşti din Cudreşti, fratele lui Tofan; cumpără împreună cu fratele său o parte din s. Cudreşti 404.
Pătraşco, fost cămăraş; martor la vânzarea unui loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448.
Pătraşco, fratele lui Vasâli; primeşte întărire împreună cu fratele său pentru o parte din s. Cruhlic 415.
Pătraşco, martor la o vânzare din s. Verşeni 104; iscălitură 104.
Pătraşco, martor la vânzarea unui ţigan 304.
Pătraşco; nepoţii săi vând, împreună cu mama lor, Tecla, o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> mare vistiernic 499.
Pătraşco, postelnic, soţul Anniţei, ginerele Mariei stolniceasa 147; martor 12.
Pătraşco, soţul Grozavei şi ginerele lui Ionaşco din Mihăeşti; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 366.
Pătraşco, vornic de poartă 477.
Pătraşco Albotă din Corlăteni; martor la vânzarea unei părţi din s. Vivorăni 403; iscălitură 403; sigiliu 403.
Pătraşco Başotă, fost <mare> logofăt; martor 390.
Pătraşco Boldescul, fost armaş, fiul lui Toader Boldescul, fost vornic, tatăl lui Gruiţă şi al lui Dumitraşco; se judecă cu răzeşii din s. Popeşti 20; primeşte de la Dumitraşco uricar cinci boi drept răscumpărare a unei părţi din s. Popeşti, pe Siret, ţ. Neamţ 151, 154; primeşte poruncă să cerceteze pricina dintre Macsin din Şchei şi câţiva răzeşi din acelaşi sat pentru nişte fân cosit de aceştia de pe moşiia lui Macsin 155.
Pătraşco (Pătrăşco) **Ciogolea** (Ciogole), fost logofăt <al treilea>, soţul Todoscăi, fratele lui Costantin Ciogolea, vărul lui Vasilie Macri căpitan, nepotul lui Isac Balica hatman; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Oşehlib de la Petru Moghilă 10; primeşte întărire pentru o parte din s. Dumeni după judecată cu fiii lui Tăutul din Cordăreni 431; stăpân în s. Săpoteni 78; se judecă pentru părţi din s. Pomârla, ţ. Dorohoi 131, 242; se judecă cu Isac Stârcea pentru stăpânirea unor părţi din s. Popeni; primeşte danie, împreună cu soţia sa, jumătate din s. Holovcinţi, ţ. Soroca, parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, un sălaş de ţigani şi o falce de vie pe dealul Ciocârlia, de la vărul său, Vasilie Macri căpitan 287; primeşte întărire pentru moşiile sale 322; martor 67, 77, 76, 147, 151, 226, 264, 286, 288, 296, 316, 318, 428; iscălitură 67, 76, 77, 132, 147, 151, 264, 296, 316. 318.
Ciogole, v. **Ciogolea**.
Pătraşco Ciolpan, fost jitnicer; martor ~ 390.
Pătraşco Ciuntul din Ţoleşti, martor la o vânzare din s. Bârgăiani 550.
Pătraşco Mieşcul, aprod din Iaşi; primeşte întărire pentru stăpânirea unui loc de

www.dacoromanica.ro

prisacă şi a unei poieni de fân din s. Popeşti 124; se judecă cu Isac din Pribeşti pentru stăpânirea unui loc de prisacă cu livadă 239, 280.

Pătraşco Suilă din Mitcşti, urmaşul lui Blendea din Bădeşti; martor la o vânzare din s. Verşeni 104; partea lui ~ din s. Verşeni este vândută de vara sa lui Iordache <Cantacuzino> 366; iscălitură 104; sigiliu 104; v. şi **Fântâna lui Suilă**.

Pătraşco <Şoldan>, <fost> mare logofăt; act semnat de ~ 161.

Pătraşco Şolomon (Şulomon) cercetează o pricină pentru stăpânirea unor fântâni de păcură pe Tazlăul Sărat 332, 387.

Pătraşco Ţântă, martor la vânzări din s. Pilipce şi Lenţăşti 21, 34.

Pătraşco Vorbinescul primeşte poruncă să cerceteze pricina dintre Grigore Ureche, mare vornic de Ţara de Jos, şi sătenii din s. Holohoreni pentru stăpânirea acestui sat 162.

Pătraşco, v. şi **Pătrăşcan**.

Pătraşcu, fost cămăraş, din Bătineşti; fiul popii Toader, fratele lui Evstrate, cumnatul Armancăi; alături de alţii se judecă pentru un loc din Şoldeşti, pe valea Zăbrăuţilor, cu Ionaşco şi cu rudele sale 227; vinde lui Matei Basarab voievod o parte din s. Soveja 270; martor 196, 384, 385, 449, 451, 453, 454; iscălitură 453.

Pătraşcu, tatăl lui Ghiorghiţă; fiul lui vinde o parte din s. Bălteni 447.

Pătraşcu, ţigan, fiul lui Ion şi al Vasilcăi; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi de Dabija şi de Ionaşco lui Matei Basarab voievod 557.

Pătraşcu vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 535.

Pătraşcu Brătenul (greşit: Prătenul) (din Brăteni), martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381, 382, 412.

Pătraşcu Păuleţ, martor la o vânzare în s. Forosna 77; iscălitură 77.

Pătrăşcan din Hlăpeşti; martor hotarnic 495.

Pătrăşcan, fiul lui Costachi, fratele lui Slăvilă şi al lui Ştefan; martor 528.

Pătrăşcan a fost împuternicit de Matei Basarab voievod să aleagă hotarul unor moşii cumpărate de el în ţ. Putna şi să îl înştiinţeze şi despre alte moşii pe care le-ar putea cumpăra 273.

Pătrăşcan, martor la o vânzare din Gligoreşti 527.

Pătrăşcan (Pătraşco), popă din Bodeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Vârtop 5.

Pătrăşcan, tatăl lui Tudosie; fiul său este martor la vânzarea unui loc de la Soveja 450.

Pătrăşcan vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 545, 535.

Pătrăşcan, v. şi **Pătraşcu**.

Pătrăşcan <Tăutul>, fiul lui Tăutul, fost logofăt, şi văr cu Isac; primeşte danie moşii de la vărul său 222.

Pătrăşcanu, martor la vânzarea unui ţigan 82.

Pătrăşcuţă din Mirăslăveşti, martor hotarnic 418.

Pătrăuţi*, sat, ţ. Hotin; <lângă Teţcani, c. Teţcani, r. Briceni, R. Moldova>; parte din ~ în stăpânirea lui Dumitraşcu Cristiian şi a Mariei, după împărţirea moşiilor 2.

Pătru Bâlco, v. **Petru Bâlcoci**.

Pătru Ruginâ cel bătrân, tatăl lui Nicoară Laţco; nepoţii şi strănepoţii lui ~ vând un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 449, 450, 451, 454, 535, 537, 545.

Pătruşeni*, sat pe Camânca, ţ. Iaşi; <lângă s. Damaşcani, r. Bălţi, R. Moldova>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Păturnichi, v. **Gheorghie ~**, **Mierăuţă ~**.

Păulel, v. **Lupu ~**.

Păuleţ, v. **Pătraşco ~**.

Păuneşti, sat, ţ. Putna; <c. ~, j. Vrancea>; v. şi **Erimiie Cârstiian** din ~.

Pâhneşti, sat; <ţ. Fălciu; s. Pâhneşti, c. Arsura, j. Vaslui>; popa Mihaiu din ~, martor la o vânzare din s. Şendreşti 526.

Pâhno <din Voroncăuţi>, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de

www.dacoromanica.ro

Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Pângărați, m-re; <ț. Neamț; în c. ~, j. Neamț>; cu hramul Sfântul Mare Mucenic Dimitrie; metoh al m-rii ~ în târgul Piatra 271; branișteа ~ de la munte 328; soborul de la ~ dă lui Frangole pitar o vie de la Horodiște 333; se judecă cu urmașii lui Broștec pentru m-rea Vizantea 420; primește împuternicire pentru stăpânirea m-rii Vizantea 445; egumen de la ~ 333.

Pânte, popă din târgul Botoșani; martor 244.

Pântea (Pântelei), călugăr la m-rea Bistrița; nepoții și strănepoții lui vând părți din s. Borăști lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 313, 351; iscălitură 365.

Pântea din Pereni, martor 91.

Pântea din Preuteşti, martor 143; iscălitură 143.

Pântea, postelnic, tatăl lui Mirăuți; fiul lui vinde lui Alexandru <Coci> o parte din s. Perăşeni, ț. Vaslui 314.

Pântelei a vândut împreună cu alții un loc de prisacă din s. Lăzoreni lui Dima negustor 329.

Pântelei din Gârcina, martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Pântelei, v. **Pântea**.

Pânteleiu, fiul lui Irimia din Hăsnășeni, fratele lui Gavril și al Dăgunei; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Hăsnășeni 388.

Pârcălăbei, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Pârciul din Iadinți împreună cu rudele sale se judecă cu Anniţa pentru jumătate din s. Verteporoh 298; se judecă, împreună cu alții, pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.

Pârciul, v. și **Onașcu** ~.

Pârluș, v. **Gligorie** ~.

Pârțești, sat, ț. Fălciu; parte din ~ întărită lui Racoviță Cehan 339.

Pârvul, vătăman de Focșani, fratele lui Petco 417.

Pecioraga, v. **Ionașco** ~.

Peicul, v. **Ionașco** ~.

Pelipovschie, v. **Pilipovschie**.

Pentelei vinde împreună cu alții un loc de prisacă din s. Lăzoreni lui Dima negustor 325.

Pentelii, soțul Mușei, tatăl lui Ștefan, al lui Luca și al lui Dobratie; fiii săi vând o parte din s. Glăvănești lui Statie mare vameș 36.

Peonul, m-re, numită înainte Schitul lui Sălăvăstru; <ț. Neamț; Schitu Durău, c. Ceahlău, j. Neamț>; situată la Izvorul Muntelui Peonului, cu hramul Schimbarea la Față a Domnului 475; primește scutire de dări 475.

Pepelea, călăraș; act scris în casa lui ~ 546.

Pepelea, v. **Ionașco** ~, **Simion** ~.

Pepelea Cireș cercetează o pricină de hotar din s. Fițighești 354.

Perăşeni (Părăşeni), sat, ț. Vaslui; părți din ~ vândute lui Alexandru <Coci> 314.

Pereleta se judecă împreună cu alții pentru stăpânirea s. Holohoreni 301.

Pereni, sat; <ț. Iași; s. Perieni ~, c. Probota, j. Iași>; martori din ~ la alegerea unor părți din s. Cândești 22, 91.

Perepeceni, sat; <Pripiceni, c. Trifești, r. Rezina, R. Moldova>; drum ce vine de la ~ 496.

Perjul, v. **Toader** ~.

Petco, fratele lui Pârvul, vătăman de Focșani; martor la vânzarea unui țigan 417.

Petco, târgoveț din Șcheia; martor 350.

Petie, sat; <c. Bunești, j. Suceava>; judecată pentru vecini din ~ între Ghiorghiță și Calcăș 86.

Petre (Petrea), ceasornicar; cumpără un loc de casă în Iași de la Nastasâia 442; martor la vânzarea unei părți din s. Balinteşti 542.

Petrea, v. **Petre**.

Petre, fiul lui Gligorie din Cândești; vinde o parte din s. Cândești lui Pană, staroste de negustori 22.

Petre, fiul Milcăi, fratele lui Ionașco; răscumpără împreună cu fratele lui și alte rude ale lor trei părți din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban și de la soția sa, Maria 40.

Petre vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535.

www.dacoromanica.ro

Petre Băsul, tatăl lui Darie; fiul său vinde două pogoane şi jumătate de vie lui Matei Basarab voievod 545.

Petre Teliur, soţul Anghelinei, tatăl lui Gheorghe, al Baiei şi al Floricăi; vinde împreună cu soţia şi copiii lor un vad de moară în Gârla Putnei lui Enaca, vameş din Focşani 88.

Petrea a slujit la Grama, fost stolnic; primeşte de la urmaşii lui Oräş hatman o parte din s. Iapureni 361.

Petrea, călăraş de Ţarigrad; martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 249.

Petrea, căpitan; martor la o vânzare în s. Gligoreşti 527, 528, 529.

Petrea cel bătrân din Căpoteşti cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

Petrea din Glodeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Petrea, fiul lui Avram; vinde o parte din s. Năneşti lui Isar 560.

Petrea, fratele lui Ganea; martor la vânzarea unei vii 277.

Petrea, tatăl lui Iaremicea; fiul său este martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău, cumpărate de Iorga, mare postelnic de la Voico logofăt 70.

Petrea, strămoş al lui Vasilie; urmaşul său vinde o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Petrea Bicul, tatăl lui Darie; fiul său vinde o vie pe Dealul Străoanilor lui Matei Basarab voievod 535.

Petrea Chiceră se judecă cu Dondea pentru un cal 272.

Petrea Geferi <din Orbic>, martor hotarnic 71.

Petrea Mătco din târgul Adjud vinde o parte din s. Văcăreşti lui Eremiia Cârstian 531.

Petrea Supţirel din Scânteia, martor la o vânzare în s. Ciocârleşti 503.

Petrea Ungurul, bunicul lui Vasilie Banul, mare medelnicer, al Anniţei şi al fiilor Titianei; urmaşii săi îşi împart ocinile rămase de la acesta 225, 315.

Petreceico, v. **Căzacul ~**.

Petremanu vinde lui Lungu, fost armaş, o parte din s. Armăşeşti 323.

Petreşti, sat, ţ. Roman; <Slobozia, c. Bâra, j. Neamţ>; în hotar cu s. Blăgeşti 71; parte din ~ întărită lui Neniul vornic în urma unei judecăţi cu răzeşi din acel sat 199.

Petrica, fratele lui Vasilie Negrul; vinde lui Toader o parte din s. Plopeni 232.

Petrică din Şerbinţi, martor la o vânzare în s. Săgireni 67.

Petrică Telea, bunicul lui Miron şi al lui Gligor; nepoţii lui vând părţi din s. Băceşti 135.

Petriceico, logofăt, tatăl lui Toader Petriceico; acte de la ~ 427.

Petriceico, v. **Toader ~**.

Petriceaico, v. **Petriceico**.

Petriceni, sat; <ţ. Neamţ; s. Petricani, c. ~, j. Neamţ>; nepoţii lui Costea din ~ vând o parte din s. Storojineţ 112; părţi din ~ întărite Nastasiei Robciniţa 139.

Petricin, tatăl lui Ionaşco; fiul său este martor la o vânzare în s. Săgereni 67.

Petrilă din Vorniceni, fratele lui Tiliman şi al Măriei; nepotul său, Crâstiian, face o danie în s. Fauri 30.

Petrileşti*, sat; <pe Tazlăul Mare, între satele Bereştii-Tazlău şi Boşoteni, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Comani 422; act scris la ~ 422.

Petriman, fratele lui Mihăilă, urmaş al lui Hârce vornic; stăpân în s. Măneşti 23.

Petriman vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 449, 535, 545.

Petrimăneştii, familie, care se trage din vornicul Hârce (?) 23.

Petru, tatăl lui Bosie; fiul lui este martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.

Petru (Pitru, Pătru) **Bâlco** (Bâlcoci, Bâlcan); nepoţii săi se judecă cu călugării de la m-rea Tazlău pentru s. Floceşti 90.

Petru <**Şchiopu**>, domn şi voievod al Moldovei; a dăruit m-rii Pobrata un hotar de la munte cu poieni 45; o parte din s. Hudeşti a fost răscumpărată în zilele lui ~ 322; acte de la ~ 161, 313, 351, 393, 430, 516, 524, 533.

Petru (Pătru) **Moghilă**, arhiepiscop şi mitropolit de Kiev şi al întregii Rusii;

www.dacoromanica.ro

fiul lui Simion Moghilă voievod, fratele lui Gavril, al lui Ion şi al lui Moise, nepotul de frate al lui Ieremia Moghilă voievod; întăreşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt stăpânirea asupra s. Hudeşti 322; împuterniceşte pe Toma vornic şi pe Ureche vornic să ţină banii luaţi de jupâneasa lui Ion vodă pe s. Prăjeşti de la Mihail Fortuna comis 507.

Petru <Rareş> (cel bătrân), voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 108 (?), 330; a vândut mitropolitului Gheorghie selişte Mânjeşti şi o parte din s. Bungeşti 396, 397.

Petru Bâlco, v. **Petru Bâlcoci**.

Petru Bâtco, tatăl lui Ignat, al lui Ionaşco, al lui Gligorie şi al Sofronei; copiii lui vând o parte din s. Ţigăneşti 339.

Piatra (Piiatra), sat, ţ. Orhei; <s. ~, c. ~, r. Orhei, R. Moldova>; stăpânit de Ghiorghie Catargiul 75.

Picioraga, v. **Ionaşco ~**.

Piciorogani*, sat; <pe Miletin, ţ. Hârlău; inclus în Nicolae Bălcescu, c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ cumpărată de Nicolaiu 89; slugă domnească din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Pleşeşti 380.

Pietra, tatăl lui Fătul; fiul său vinde, împreună cu alte rude, o parte din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.

Pietroasa, pârâu, în hotarul m-rii Bistriţa 524.

Piiatra, v. **Piatra**.

Pilipăuceşti, familie; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şendreni 406.

Prilipca (Pilipce), sat pe Nistru, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Prilipcea, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ cumpărate de Solomon vistiernic 21, 27; fiii lui Sava din Pleşinţi stăpâni în ~ 379.

Pilipce, v. **Prilipca**.

Pilipovschi, tatăl Gafei; fiica lui vinde o parte din s. Sinăuţi 128, 177.

Pilipovschi, v. **Gligorie ~, Manoil ~, Simion ~**.

Pilugul, top. în hotarul s. Soveja 545.

Pintelie Barbovschi, soţul Mariei, ginerele lui Lupul din Bologăni; primeşte întărire pentru părţi din s. Cotiujeni şi Băloşeni 31.

Pintileiu, vornic de Bârlad, fratele lui Gavril; vinde lui Pană paharnic un ţigan 417.

Pinţa, sora Măricăi 222.

Pipereşti, sat; <Chipereşti; fost domnesc, ascultător de ocolul Târgului Iaşi, pe Bahlui, ţ. Iaşi; c. Ţuţora, j. Iaşi>; mărturie pentru alegerea hotarului s. ~ dinspre s. Cârsteşti 176.

Pirotă, tatăl Dobrei; fiica sa vinde o parte din s. Şendreşti lui Eremiia Crăstian 532.

Piscani*, sat; <ţ. Covurlui; lângă s. Vlădeni, j. Galaţi>; în hotar cu s. Fauri 30; jumătate din ~ se află în stăpânirea lui Isac Mesihănescul 284; v. şi **Sălăvăstru** hotnog din ~.

Pisleni*, sat; <probabil lângă Goteşti, c. Goteşti, r. Cantemir, R. Moldova>; martori din ~ 474.

Pitic, martor 86.

Piatra, sora lui Tatul; vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122.

Pitru Bâlcoci, v. **Petru Bâlco**.

Platon din Călineşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnaleuca 192.

Platon din Cohăreşti, martor la o vânzare în s. Vascăuţi 68.

Platon din Silicicani, martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Platon Grohoticul, tatăl lui Ursul; fiul lui vinde o parte din s. Pănicesti 398.

Platoneşti, v. **Plotuneşti**.

Pleşăşti, v. **Pleşeşti**.

Pleşeşti (Pleşăşti), sat; <Pleşeşti, c. Vultureşti, j. Suceava>; martor din ~ 86.

Pleşeşti*, sat, pe Miletin; <lângă s. Prisăcani, c. Nicolae Bălcescu, j. Botoşani>; Candachiia din ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din acelaşi s. 143; parte din ~ restituită de soţia lui Gavril Zupco lui Gligorcea din ~ 380; martori din ~ 381, 382.

Pleşcan; casele lui ~ cumpărate de Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 104.

Pleşcar, v. **Larion ~**.

www.dacoromanica.ro

Pleşcău, v. **Ionaşco ~.**
Pleşeniţa, sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Pleşniţa, c. Zeleneu, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; fiii lui Sava de ~ cumpără părţi din s. Cucir şi Prilipcea 373, 379.
Pleşinţi, v. **Pleşeniţa.**
Plop, v. **Ianache ~.**
Plopeni*, sat; <lângă s. Munteni, c. Belceşti, j. Iaşi>; părţi din ~ oprite cu carte domnească de Toader, fiul lui Isac din Dumeni 32; parte din ~ întărită lui Danul din Tâlhăreşti 232; parte din ~ vândută lui Iorga, mare postelnic 432.
Plotuneşti, sat; <ţ. Suceava; s. Manolea, c. Forăşti, j. Suceava>; act scris în ~ 550.
Plotuneşti*, sat, ţ. Cârligătura; <la Strunga, lângă Prigoreni, c.s. ~, or. Târgu Frumos, j. Iaşi>; parte din s. ~ în stăpânirea Aniţei şi a feciorilor Titianei, după împărţirea moşiilor rămase de la moşul lor, Petrea Ungurul 225, 315.
Pobihnă; judecată pentru partea lui ~ din s. Brădiceşti 152.
Pobrata, m-re; <ţ. Suceava; în Probota, or. Dolhasca, j. Suceava>; călugării de la ~ vând o bucată de hotar la munte, cu poieni, lui Gheorghe <Coci>, mare ceaşnic 45; călugării de la ~ acuzaţi că încalcă hotarul s. Cotiujănii Mari II.
Pod, sat; vecin din ~ adus înapoi de Dumitru Vârnav 556.
Podlogeni*, sat; <ţ. Neamţ; în partea de nord a s. Ţibucani, j. Neamţ>; martori hotarnici din ~ în s. Negoeşti 418.
Podobit, v. **Ion ~.**
Podraga, pârâu; <ţ. Dorohoi; afluent al Başeului>; sate pe ~ 516, 533; mori pe ~ 514, 515, 516, 533.
Podraga, sat; <s. Podriga, c. Drăguşeni, j. Botoşani>; în hotar cu s. Giurgeşti 500.
Podul lui Topor, top. în hotarul târgului Huşi 276.
<Poenaru>, v. **Barbul ~.**
Pogăneşti, sat, ţ. Putna; <s. Pogăneşti, c. Iveşti, j. Vrancea>; parte din ~ vândută lui Gavril 269; fiii lui Dumitraşco Ciolpan din ~ vând o ţigancă 343.
Pogor, v. **Vasile ~.**
Pogorârea Sfântului Duhului, hramul m-rii Peonul 475.
Pohnă, v. **Ion ~.**
Poiana Buruianului, sat; <ţ. Bacău; s. Buruienişul, c. Brusturoasa, j. Bacău>; sătenii din Comăneşti şi din Văsâeşti primesc dreptul de a stăpâni ~ 464.
Poiana cea Mare, pe Stavnic; mărturie pentru o parte din ~ stăpânită de Gligorie Dămiian 331.
Poiana Dzăbroslavii, în hotarul m-rii Putna 52.
Poiana Fagilor, în hotarul s. Giurcani 45.
Poiana Ploşcei, în hotarul m-rii Putna 52.
Poiana Sovejei, pe Dobromir, în hotarul s. Soveja 257.
Poiană, sat; <s. Poiana, c. Vrâncioaia, j. Vrancea>; cai furaţi lui Vasilie Pogor din ~ 531.
Poienile lui Iacşa, în hotarul locului de la munte stăpânit de Gheorghe <Coci> 45.
Poienile Vranei, în hotarul s. Giurcani 45.
Poinici, v. **Ştefan ~.**
Pojărăni*, sat; <ţ. Fălciu; în partea de sud a satului Lunca Veche, j. Vaslui>; părţi din ~ lăsate moştenire de Strătulat, fost agă, fiicei sale Măricuţa 174.
Pojorâşte, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Polediţă, tatăl lui Toder, târgoveţ din Şcheia 350.
Poletin, pârâu; sat pe ~ 169.
Polihroni, pitar; martor 520.
Polschi, v. **Gavrilcea ~.**
Polupan, v. **Simion ~.**
Pomârla, v. **Pomârla.**
Pomârla, sat, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; judecăţi pentru părţi din s. ~ 131, 242; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea logofăt 322.
Poni, căpitan; martor 8.
Ponici, v. **Căzacul ~, Dumitru ~.**
Popăscoaie, soţia lui Popăscul din Măşcani; se judecă cu Mihalcea diac pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricheşti 170.
Popăscul din Măşcani, soţul Popăscoaiei; soţia lui se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricheşti 170.

www.dacoromanica.ro

Popăscu, pârcălab de Dorohoi; trimis de domn să judece pricina dintre Nacul vornic şi Vartic pentru s. Şirăuţi şi pentru un iaz din hotarul s. Cârstineşti 169; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea s. Rădăuţi 439.

Popăscul, v. **Grigore ~, Toader ~, Vasilie ~.**

Popească; parte a s. Mărmureni 135.

Popele, v. **Ştefan ~.**

Popelea din Tălhăreşti, martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Popeni, sat; <pe Iubăneasa, s. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoşani>; heleşteu din hotarul s. ~ întărit lui Isac Stârcea 129; părţi din ~ *stăpânite* de Isac Stârcea după judecată cu Pătraşco Ciogolea 132; Isac Stârcea şi ginerele lui stăpâni în ~ 342.

Popeşte, v. **Popeşti.**

Popeşti*, sat; <ţ. Vaslui; lângă Pocreaca, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; carte de apărare acordată lui Pătraşco Mieşcul pentru un loc de prisacă şi o poiană de făn la ~ 124; Eremia din ~ s-a jeluit domnului că a vândut o moşie lui Vasile şi acesta nu i-a făcut zapis 310; o parte din ~ cumpărată de popa Ursu din Scânteia de la Simion 503; v. şi **Grigore Hurmeziul** din ~.

Popeşti*, sat, pe Siret, ţ. Neamţ; <în partea de nord-vest a s. Cordunul, j. Neamţ, unde este locul numit Cotul din Popeşti>; parte din ~ răscumpărată de Dumitraşco uricar 151; judecată pentru parte din ~ 154.

Popeşti, sat; <ţ. Cârligătura; s. Popeşti, c. Popeşti, j. Iaşi>; judecată pentru o parte din ~ 148.

Pop<eşti>*, sat; <s. Popeşti, c. Girov, j. Neamţ>; poruncă pentru alegerea unor părţi din ~ 20.

Popeşti, sat; <s. Popeşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; act scris la ~; martor din ~ 30.

Popiiacul, v. **Ionasco.**

Popoţea, v. **Dumitraşco ~, Gligorie ~, Ionaşco ~.**

Popşeşti, sat, ţ. Orhei; <s. Pocşeşti, c. Donici, r. Orhei, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Vasilie din ~ 372.

Porcar vinde împreună cu alte rude ale sale o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.

Porce din Oşăşti se judecă cu Dumitru Ciudin şi cu popa Alexa pentru hotar 223.

Porceşti, sat; <ţ. Neamţ; denumire schimbată în Moldoveni, c. ~, j. Neamţ>; Mărica a vândut toate părţile fraţilor ei din ~ 363.

Porcişeni, sat; <ţ. Vaslui; azi s. Viişoara, în partea de nord a s. Boţeşti, j. Vaslui>; martori din ~ 24.

Poroh, v. **Gligorie ~.**

Portari, sat; <s. Portari, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; fiica lui Toader din ~ a vândut o parte din s. Ţigăneşti 171, 339; om din ~ 337.

Pospală, v. **Gavril ~.**

Potârniche, bunicul Măriuţei; nepoata lui schimbă cu urmaşii lui Crăciun o parte din s. Brăneşti pentru alta din Şofrăceşti, ţ. Neamţ 429.

Potârniche, v. **Mirăuţă ~.**

Prag, top; în hotarul muntelui Măgura întărit de Vasile Lupu m-rii Humor 95.

Pravilă, v. **Lupul ~.**

Prazcani*, sat; <probabil lângă Brăteni, c. Dobârceni, j. Botoşani>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 412.

Prăjăşti, sat; <s. Prăjeşti, c. Măgireşti, j. Bacău>; martori din ~ la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Prăjescu, v. **Gligoraşco ~, Lupul ~, Nicoară ~, Savin ~, Ştefan ~.**

Prăjeşti, sat, ţ. Roman; <s. Prăjeşti, c. Traian, j. Neamţ>; s. ~ cumpărat de <Mihail> Fortuna comis de la soţia lui Ion vodă 507; săteni din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şufrăceşti 110.

Prăteni, v. **Brăteni.**

Prătenul, v. **Brătenul.**

Prebici, tatăl lui Nicoară; fiul lui vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Borăşti 351.

Precop din Verşeni, tatăl lui Ionaşco; fiul său vinde o parte de casă din s. Verşeni, cu

www.dacoromanica.ro

tot venitul, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.
Precop, fratele Nastasiei, fiul Catrinei, nepotul popii Tiron; vinde împreună cu sora lui un loc de casă din s. Bârgăiani 550.
Precop, ţigan; primeşte scutire de dări 48.
Precop vinde popilor Murgu şi Duma o cumpărătură de la <Pătraşco> Ciogolea 190.
Precupoae, mama lui Costandin şi a lui Istratie; fiii săi vând părţi din s. Vereşeni lui Dumitru şi soţiei sale, Iftimia 26.
Preda <Brâncoveanu>, mare clucer în Ţara Românească; dă mărturie 257, 270, 306; iscălitură 306.
Preuteşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Suceava>; martor din ~ 143.
Pribagul, v. **Vasilie ~**.
Pribeşti, sat; <c. Codăeşti, j. Vaslui>; v. şi **Isac** din ~.
Pricopie, fiul lui Bantăş, nepotul Varvarei, fratele lui Costantin Bantăş; vinde fratelui său un loc de prisacă în Câmpul lui Dragoş 49.
Pricopie, fiul lui Vasile Rugină, fratele lui Dănăilă; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 448, 450, 535, 545.
Prieneşti*, sat; <lângă s. Oţeleşti, c. Izvoru Berheciului, j. Bacău>; martori din ~ 387.
Prigorceni*, sat, ţ. Vaslui; <lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Apostol Cchan şi lui Racoviţă Cehan 173, 339.
Prisaca lui Vrabie, top. în hotarului târgului Huşi 276.
Prisăcani, sat, pe Miletin, sub Codru; <s. Prisăcani, c. Flămânzi, j. Botoşani>; parte din ~ dată de Dumitraşco Buhuş <mare spătar> lui Gligorie Cornea 386.
Prislopul Săcuilor, top. în hotarul muntelui Măgura, întărit de Vasile Lupu m-rii Humor 95.
Prislopul Veţiuleului, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Procop Losco din Cepelcuţi, martor 298.
Procopie, fratele lui Mitodie, fiul Stanei; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.
Procopie Bacoş cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.
Prodan, tatăl lui Mihalce; fiul lui vinde o parte din s. Bălteni 447.
Prodan Drăguşescul, fiul lui Drăguşescul; martor 34, 128; iscălitură 128.
Profir, mare vameş; cumpără părţi din s. Bârlădeni de la strănepoţii lui Ion şi ai popii Ivaşco 65.
Profira, fiica lui Cristiian şi a Todosiiei, sora lui Vasilie; a vândut împreună cu fratele ei o parte din s. Verşeni popii Grigorie din Tămăduiani 116.
Prohozăşti, sat; <s. Prohozeşti , c. Podurile, j. Bacău>; părţi din ~ în stăpânirea lui Ioan Buftei şi a lui Rusu 237; martori din ~ la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Protaisa, mama lui Ion şi a lui Toader; vinde, împreună cu copiii săi, o parte din s. Gligoreşti lui Eremiia Crăstian 532.
Protasie, fiul lui Copăceanul din Ţigăneşti; vinde, împreună cu fraţii săi, o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 356.
Prut, râu; sate pe 28, 34, 37, 38, 39, 46, 54, 65, 98, 155, 192, 206, 245, 374, 383, 386, 447, 474, 518, 522, 523, 554; selişti pe ~ 226, 233, 248; loc de pod pe ~ 478.
Pruvodzeşti, v. **Prohozăşti**.
Pugur Luca vinde, împreună cu rude ale sale, o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535.
Puiul; nepoţii săi vând părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.
Pupurluca vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451.
Purcar vinde, împreună cu rudele sale, un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 454.
Purcel, postelnic, bunicul Ilenei; nepoata lui vinde, împreună cu surorile ei, o parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui, lui Alexandru <Coci> 314.

www.dacoromanica.ro

Purcel, v. **Gavril** ~.
Purceleşti, sat; <azi Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; săteni din ~ cercetează o pricină de hotar din s. Fiţinghesti 354.
Purciuliani, sat, pe Ciuhur, ţ. Hotin; <denumire schimbată în Oneşti, c. Zăbriceni, r. Edineţ, R. Moldova>; jumătate din ~ dăruită pentru pomenire de Vasilie Macri căpitan şi de soţia sa nepoţilor lor 433.
Purece bătrânul; strănepoţii lui vând s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.
Purece, v. **Ilie** ~, **Simion** ~.
Puriceni, sat, pe Jijia, ţ. Iaşi; <lângă Stânca, c. Victoria, j. Iaşi>; vândut lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.
Putna, m-re <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; cu hramul Adormirea Maicii Domnului; primeşte întărire pentru hotarul din jurul ei şi pentru locul m-rii Sfântul Onufreiu ce a fost în hotarul târgului Siret 52, 326; primeşte carte de apărare pentru hotarul Grecilor de lângă târgul Siret 389; eclesiarh la ~ (sec. XVIII) 326.
Putna, pârâu; <afluent al Siretului>; sate pe ~ 527, 528, 531; mori pe ~ 88, 270, 353, 354, 355, 531, 545.
Putna, ţinut; sate din ~ 257, 269, 306, 384, 535, 545, V; biserici din ~ 536, 545; boieri din ~ martori 384, 385, 449, 450, 451, 454, 448; m-rea lui Matei Basarab voievod la ~ 273; staroste de ~ 193, 531; v. şi **Tănase**.
Puţuteni, sat pe Cula, ţ. Orhei; <s. Puţintei, c. Puţintei, r. Orhei, R. Moldova>; împărţit între urmaşii Păcioaiei 23.
Raclăş, v. **Racleş**.
Racleş (Raclăş, Racliş), căpitan; martor 103, 135, 137, 138, 297.
Racliş, v. **Racleş**.
Racovăţ, sat; <s. ~, c. ~, r. Soroca, R. Moldova>; în hotar cu s. Vasilcău 496.
Racoviţă (Racoviţi, Răcoviţă) **Cehan**, logofăt al doilea; martor 21, 27, 38, 40, 151, 226, 229, 235, 289, 314, 321, 396, 453, 448, 449, 450, 451, 454, 516, 525, 551, 552; hotărniceşte o parte din s. Brădiceşti stăpânită de Strătulătoaia 125; cumpără o parte din s. Ţigăneşti 171, 337; cumpără o parte din s. Seleşteni 338; primeşte întărire pentru părţile cumpărate în s. Prigorceni Ţigăneşti, Pârţeşti şi Silişteni 339; hotărniceşte o parte din s. Lăceşti al m-rii Dobromira 537; iscălitură 151, 229, 235, 289, 314, 453, 454, 552; sigiliu 453.
Racoviţă, v. **Andrei** ~.
Radu, vătav; cumpără părţi din s. Tăiseni 17, 438.
Radu <**Mihnea**>, domn şi voievod al Moldovei; acte de la ~ 41, 201, 264, 266, 303, 388, 391, 436, 496; a făcut o slobozie la s. Rădăuţi 439.
Radul din Turbureşti, martor la o vânzare în s. Cozmeşti 504; iscălitură 504.
Radul, mare agă (Ţara Românească); dă mărturie 306; iscălitură 306.
Radul, mare cămăraş (Ţara Românească); dă mărturie 385.
Radul, martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 249.
Radul, ţigan; primeşte scutire de dări.
Radul, vătav; cumpără o parte din s. Tăiseni 508.
Radul, zlotaş; martor la o vânzare din s. Cozmeşti 504.
Radul <**Cocorăscu**>, mare logofăt în Ţara Românească; dă mărturie 257, 270, 557.
Radul <**Mihalcea**> (Mihalu) <**Cândescu**>, mare comis (Ţara Românească), soţul Sofiicăi; dăruieşte m-rii Dobromira părţi din s. Lăceşti 537, 545; dă mărturie 257, 270, 384, 557; a dat banii pentru cumpărarea unui loc de la Soveja de Matei Basarab voievod 448, 449, 450, 451; cumpără un loc de la Soveja pentru înzestrarea m-rii Dobromira 454; iscălitură 270, 384.
Radulinco, ginerele popii Simion 23.
Răcăciuni, pârâu 501.
Răcăciunii Mari, sat; <s. Răcăciuni, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu s. Cleja 501.

www.dacoromanica.ro

Răchitan <vătav>; martor la o vânzare în Dumbrăviţa 83.

Răchiteni, sat; <s. ~, c. Mircești, j. Iași>; Tămaș, vătăman din ~, martor la vânzarea unui loc <din Iași> 35.

Răchitiș, top. în hotarul s. Soveja 451, 535, 536, 545.

Rădăuți, sat; <pe Prut, ţ. Dorohoi; Rădăuţi-Prut, c. ~, j. Botoșani>; martori din ~ la vânzarea unei părți din s. Crasnaleuca 192; judecată pentru stăpânirea s. ~ 439; act pentru stabilirea hotarelor s. ~ (sec. XIX) 416.

Rădăuți, sat; <ţ. Suceava; or. ~, j. Suceava>; episcop de ~, v. **Episcopia Rădăuţilor**.

Rădueşti, sat; <s. Răduceşti, c. Topliceni, j. Râmnicu-Sărat>; martori din ~ la vânzarea unui loc de la Soveja 449.

Răghineţ din Cohăreşti, martor 68.

Răspop, v. **Crăciun** ~.

Răspopi, sat; <pe Crasna; lângă Tălpigeni, c. Boteşti, j. Vaslui>; om din ~, martor hotarnic la Brădiceşti 125; preot din ~ 152.

Răt, top. în s. Nemernicceni 85.

Răteşti*, sat; <ţ. Neamţ; probabil lângă Păstrăveni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; Haruţul diac vinde părţi din ~ Agafiei 80; parte din ~ stăpânită de diaconul Larion 401.

Rătopăneşti, sat, ţ. Suceava; <s. Rotopăneşti, c. Horodniceni, j. Suceava>; parte din ~ în stăpânirea lui Dumitraşcu Cristiian, după împărţirea moşiilor 2.

Răuseni, sat, pe Jijia, ţ. Hârlău; <s. ~, c. ~, j. Botoşani>; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor lui Voruntar <Prăjescul> 374.

Răut, râu; <afluent al Nistrului>; sate pe ~ 395, II.

Răvăcani, sat; <ţ. Roman; lângă Criveşti, c. Strunga, j. Iaşi>; parte din ~ vândută de Gligorie Mustea lui Buhuş vistiernic 225; părţi din ~ întărite Annităei şi fiilor Titianei 315.

Războieni, sat; <s. ~, c. ~, j. Neamţ>; preot de la ~ 205.

Râcica, v. **Râșca**.

Râncul, top. în s. Lăceşti 545.

Rângeşci, sat; <s. Rânzeşti, c. Fălciu, j. Vaslui>; martori din ~ 474.

Rânjea, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Râșca (Râcica), m-re; <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; hotar al unei moşii a m-rii ~ la munte 45.

Read vinde lui Miera o parte din s. Lăzoreni 324; 349.

Reanţea din Ţigăneşti, martor 527, 529.

Redeni, sat; <s. Rădeni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; preot de la ~ 205.

Redi, sat; <s. Rediu, c. Rediu, j. Neamţ>; Tofan din ~, martor la o vânzare din Grozeşti 49.

Robceanul, v. **Gligorie** ~.

Robciniţa, v. **Nastasia** ~.

Rochiţa, sora lui Simion şi a Mariiei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Seleşteni lui Racoviţă Cehan logofăt 338, 339.

Rodna cel bătrân a vândut lui David, fost armaş, o parte din s. Munteni 126.

Roduleţi de la Crăciuneşti, martor 503.

Roman din Stăneşti; nepoţii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Roman, ţinut; <m. ~, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ 45, 46, 322, IV.

Roman, egumen la m-rea Golia; stabileşte împreună cu Dumitru Roşca, vornic de Botoşani, hotarele s. Piperești şi Tomeşti dinspre s. Cârsteşti 176.

Roman, negustor; martor 120.

Roman, tatăl lui Costin, nepotul lui Isac; vinde împreună cu Isac şi cu fiul său o parte din s. Valeva, cu heleşteu, pomât, pădure şi cu toate veniturile lui Gavrilaş <Mateiaş> vornic 150.

Roman, tatăl Tudorei, bunicul lui Simion şi al Candachiei, socrul lui Ion Vătăguţul; fiica lui vinde o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.

Roman, ţinut; sate din ~ 64, 164, 199, 260, 263, 507; prisăci în ~ IV.

Romaşco din Bărbeşti; urmaşii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

www.dacoromanica.ro

Romaşco din Tâlhăreşti, martor la o danie în s. Iurghiceni 43.
Romaşco din Piciorogani primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei părţi din s. Pleşeşti 380.
Romăşcel, v. **Cârstiian ~**.
Romăşescul, v. **Gheorghie ~**.
Romăneşti*, sat; <ţ. Tutova; pe pârâul Jeravăţ, în partea de nord-vest a s. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; stăpânit de nepoţii Solomiei Mogâldoaiei 284; martori din ~ la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Romşa, tatăl popii Grihca; fiul său vinde împreună cu soţia lui o bucată din s. Săgireni lui Bălan comis 67.
Romşăscul, monah; scrie act 263.
Romşevici, v. **Gherghentie ~**.
Roschipu, v. **Nicoară ~**.
Roset, v. **Grigore ~**.
Roşca, v. **Dumitru ~**, **Gheorghie ~**, **Ionaşco ~**, **Vasilie ~**.
Roşcani, sat; <s. ~, c. Liteni, j. Suceava>; Lupul din Tudora primeşte întărire pentru stăpânirea s. ~ 114.
Rublinca, pârâu; în hotarul satului Isacova 69.
Ruda, pârâu <la Mlenăuţi, j. Botoşani>; s. pe ~ 322.
Rugaş, tatăl Annei; urmaşii lui se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Rugăşeşti, sat; <s. Rogojeşti, c. Mihăileni, j. Botoşani>; om din ~ cercetează o pricină pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.
Rugina, top. în hotarul s. Vârtop 5.
Ruge, martor la vânzarea unui ţigan 82.
Rugină, tatăl lui Buţurca; fiul său vinde împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535, 545.
Rugină, tatăl lui Ion şi al Crăstinei; vinde împreună cu copiii săi o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.
Rugină, v. **Buţurcan ~**, **Condrea ~**, **Ion ~**, **Pătru ~**, **Vasile ~**.
Rugină, strănepot lui Pătru Rugină; vinde, împreună cu rudele sale, un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 450.
Rugineşti, sat; <ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 275.
Ruginoasa, sat; <s. ~, c. ~, j. Iaşi>; Costin, fiul Maricăi din ~, se judecă cu Cujbă vornic pentru o parte din Păniceşti 13.
Rujan din Costiceni 562.
Rujan, v. şi **Grigorie ~**.
Runcu, top. în s. Lăceşti şi Soveja 454, 537.
Runcul Boghiului, top. în hotarul s. Cleja 501.
Ruptura*, sat pe Bârlad, ţ. Bârlad; <lângă Gefu, c. Ghidigeni, j. Galaţi>; judecată între Ursul Vartic şi Iane, fost sulger, pentru un şes din ~ 559.
Rupturi*, sat; <probabil lângă s. Iveşti, j. Galaţi>; jumătate din ~ în stăpânirea lui Simion Jora şi a lui Gligoraşco, în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.
Rusa, strămoaşa lui Ilea 245.
Rusca, fiica lui Tâmpea şi nepoata lui Iurşa; partea ei din s. Popeni, în stăpânirea lui Isac Stârcea 132.
Rusească, v. **Uliţa Ruseacă** 33.
Rusi, v. **Ruşi**.
Rusia, arhiepiscop şi mitropolit de Kiev şi al întregii ~ 322; v. **Petru Moghilă**.
Rusu, stăpân în s. Prohozeşti, Măzăeşti şi Cernu 237.
Rusul din Pruvodzeşti, martor 387.
Rusul, ginerele Vărvarei; împreună cu Vasilie se judecă pentru o ocină din s. Verşeni cu socrul său, Larion 60.
Rusul, tatăl lui Miron, socrul Grozavei; fiul lui a vândut o parte din s. Băceşti 135.
Rusul a făcut vaduri de piuă care îneacă vadurile giupânesei Arăpoaie 548.
Rusul, v. **Dănilă ~**, **Ionaşco ~**, **Simion ~**.
Ruşciori*, sat; <ţ. Suceava; în partea de nord a s. Mitocul Dragomirnei, j. Suceava>; judecată pentru lazul lui Drăgan din s. ~ 184.
Ruşi (Rusi), sat; <ţ. Roman; s. desfiinţat şi înglobat în s. Roşiori, j. Bacău>; martor din ~ 73, 263.
Ruşi, sat; <ţ. Tutova; s. ~, c. Puieşti, j. Vaslui>; Gavril din ~ 299.

www.dacoromanica.ro

S

Saca, v. şi **Andronic ~.**

Sae vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Safta, a doua soţie a lui Dumitraşco Şeptelici, tatăl Zlatei şi ginerele lui Ştefan Murguleţ; se judecă cu Ştefan Murguleţ pentru o parte din s. Zahareşti 437.

Safta, fiica lui Albotin, soţia lui Istratie; vinde împreună cu soţul şi fiii lor partea lor din s. Forăşti, pe Miletin, ţ. Iaşi, lui Mihai Arbănaşul 261, 262.

Safta, fiica lui Theodor Leşei; vinde lui Ifrim Hâjdău o parte din s. Cruhlic 371.

Safta, fiica lui Toader Boul, mare vistiernic, sora Paraschivei şi a lui Ştefan Boul, cumnata lui Neculai Sechil stolnic, soţia lui Gheorghe Ştefan, mare sulger; dăruieşte împreună cu soţul ei partea lor din s. Stăjăreni lui Ştefan Boul clucer 127, 147.

Safta; fetele şi rudele ei vând o bucată din s. Movileni lui Dumitraşco Buhuş 64.

Safta vinde împreună cu fraţii, surorile şi alte rude ale sale o parte din s. Drăguşeni postelnicului Iordache 516.

Safta Şoldăneasa, vorniceasă; cumpără de la Gaftona o parte din s. Dolniceni 381; cumpără de la Istratie o parte din s. Dolniceni 410; cumpără de la fiii lui Gligorie Boben o parte din s. Dolniceni 411; cumpără o parte din s. Dolniceni 412; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dolniceni 413.

Saia (Iasaia, Isaia), **Batin,** fost pitar, din Bătineşti; martor la vânzarea unor părţi de s. şi vii 190, 384, 385, 448, 449, 450, 451, 453, 454, 527-529.

Sâlitrariul, v. **Neculai ~.**

Salomiia, fiica lui Filip Blendea, nepoata popii Blendea; vinde împreună cu fiica sa, Ileana, o jumătae de jirebie din s. Verşeni lui Iordache, mare vistiernic 47.

Salomiia, sora lui Dumitraşco, a lui Gavril, a lui Gligorie şi a Măricăi; primeşte întărire împreună cu fraţii ei pentru stăpânirea unor părţi din s. Lăzăşti, Hermeşti, Itrineşti, Băloşeşti şi Bilăeşti 363.

Samoilă Bilţu, fiul Candachiei Bilţoaia, fratele lui Toma Bilţu; dă împreună cu rudele sale o parte din s. Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429.

Samson, fiul lui Gliga; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache, mare vistiernic 303.

Samuilă din Băşeni, martor la o alegere de ocină în s. Cândeşti 91.

Sanfira, mama lui Toader; fiul ei vinde nişte ţigani lui Matei Basarab voievod 453.

Sanhira, fiica Măricăi, nepoata lui Arbure, mama lui Lupu Păulel; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 518.

Sanson din Hrasca, martor 86.

Sarie vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Sas, bunicul lui Dumitraşco şi al Ştefăniei; partea nepoţilor lui din s. Mărmureni 135.

Sas, tatăl lui Costandin; fiul lui a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.

Sas, tatăl lui Vasilie şi al lui Toader; fiii lui ~ au fost martori la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.

Sasca din Iaşi, mama lui Mihălachi 240.

Sasul*, sat; <fost s. în partea de s. a s. Bilieşti, c. Suraia, j. Vrancea>; vornicul de ~, martor la vânzarea unui ţigan 417.

Sauca, vecin din s. Plopeni 432.

Saulea din Cârligătura, martor la vânzarea unei case 16.

Sauleşti*, sat; <Săuleşti, fost s. în partea de s. a s. Vetrişoaia, c. Vetrişoaia, j. Vaslui>; jumătate din ~ revine lui Simion Jora şi lui Gligoraşco în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab 284.

Sava, bunicul lui Căzacul; nepotul lui a vândut o parte din s. Şeleşeul de Sus 393.

www.dacoromanica.ro

Sava, cămăraş, urmaşul lui Oraş hatman; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.

Sava, fost cămăraş; martor la vânzarea unor ţigani 453 şi a unui loc din Soveja 449, 454; iscălitură 453.

Sava, diac; scrie un zapis de danie 361.

Sava din Igeşti, martor la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436.

Sava (Savu) din Nistoreni, tatăl Nastasiei, Ciurlei şi a lui Andrei; fiii lui vând a patra parte din s. Nistoreni 24.

Sava din Pleşinţi, tatăl lui Miron şi al lui Costin; fiii lui cumpără părţi din s. Cuciur 373 şi primesc o carte de apărare pentru stăpânirea unor părţi din s. Cuciur şi Prilipcea 379.

Sava, fiul lui Duraleu, fratele lui Vasilie, Constantin şi al Urâtei; întoarce împreună cu fraţii săi părţi de ocină din Turbăteşti lui Vasile Corlat şi cumnaţilor săi 9.

Sava, fiul lui Ursu din Drojdieşti; zapis de la ~ 541.

Sava, fiul Nastasiei, nepotul Ciociorlinii; a vândut părţi de s. lui Solomon Bârlădeanul 512.

Sava, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Sava (altul), martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Sava; nepoţii lui schimbă o parte din s. Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429.

Sava, popă din Cruce; martor la o vânzare din s. Şendreşti 526; iscălitură 526.

Sava, străbunicul Tudoscăi Guţoaie; strănepoata lui vinde părţi din s. Vepreuca şi Silişteni 395.

Sava, tatăl lui Costin; fiul său primeşte împuternicire domnească să ia zeciuiala din jumătate din s. Cuciur 105.

Sava, tatăl lui Enachi şi al Anăsiiei; fiii lui vând o parte din s. Alecseşti 191.

Sava, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Sava, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Vasilie şi Chireana; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi de Vasilie de Huşi 240; este, împreună cu părinţii şi fraţii săi, subiect de judecată între Vasilie, ginerele lui Deli Iani, şi Buciumoaia şi fiii ei 241; vândut împreună cu familia de Vasilie şi soţia sa, Aniţa, lui Gligorie comis 534.

Sava, ţigan, tatăl Varvarei, socrul lui Ursu; fiica lui şi copiii ei sunt vânduţi lui Gheorghe Ştefan mare sulger 296.

Sava, vornic; martor la o chezăşie 92.

Sava Călinescul din Dămineşti, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73, 263.

Savetie, ţigancă, fiica lui Ion şi a Vasilcăi; vândută împreună cu părinţii şi fraţii ei de Dabija şi Ionaşco lui Matei Basarab voievod 557.

Savin, chihaie; primeşte întărire domnească pentru părţi de ocină cumpărate în s. Crăeşti şi Cruciul 520.

Savin din Vorontăreşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 113; iscălitură 113; sigiliu 113.

Savin, fiul lui Costantin; martor la vânzarea unor părţi de s. Ţigăneşti şi Verşeni 356, 358, 360; iscălitură 356, 358, 360, 366, 367; sigiliu 358, 360.

Savin, fiul lui Gherghiţă bătrânul din Bodeşti, fratele lui Ionaşco, Gavril şi Vasilie, al lui Gligorcea Gherghiţă, al Măricăi şi al Anisiiei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti lui Toma <Cantacuzino> 320, 321, 345.

Savin, fiul lui Voruntar <Prăjescul> şi al Solomiei, soţul Nastasiei, cumnatul lui Grigorie Ureche şi al lui Toma <Cantacuzino>; împarte moşiile rămase de la părinţii săi 374.

Savin, ginerele lui Voruntar; martor la vânzarea unor părţi din s. Mărmureni şi Verşeni 135, 147, 261, 262, 340, 341; iscălitură 147, 340, 341.

Savin, pârcălab, fiul lui Ghiorghie Năvrăpescul vornic; martor la vânzarea unor părţi din s. Verşeni 360, 366, 367; iscălitură 360, 366, 367.

www.dacoromanica.ro

Savin primeşte, împreună cu Nacul pârcălab, carte domnească de stăpânire pentru două jirebii şi un fânaţ în Nemerniceni 85.
Savin Prăjescul, fost mare vornic; dă mărturie 12.
Savin Urmezău, soţul Nastasâiei şi ginerele lui Neculai din Ghereni; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Crasnaleuca lui Dumitraşcu din Călineşti 192.
Savu, v. **Sava**
Savva, tatăl lui Ionaşco şi bunicul lui Ghiorghi; nepotul lui ~ a vândut o parte din s. Ţibăneşti 323.
Savva, v. **Sava**.
Săcescu, v. **Coste ~**.
Săcuiani*, sat, ţ. Suceava; <Secuieni, fost s. în partea de NE a s. Drăgişeni, c. Drăguşeni, j. Suceava>; Vasilie Capşea din ~ primeşte poruncă domnească să oprească iezirea unui iaz din s. Zăvoiani 63; Stătulat din ~, martor la o vânzare din Bârgăiani 550.
Săcuianul, v. **Isac ~**.
Săcuilor, v. **Prislopul ~**.
Săcul, v. **Secul**.
Săgireni*, sat; <azi în Ucraina; lângă s. Cruglic, r. Hotin, reg. Cernăuţi >; părţi din ~ vândute lui Bălan comis 67, 292
Sălătruc, top. în hotarul unei poieni de pe Tazlăul Sărat 387.
Sălăvăstru, hotnog, din Piscani; cumpără o casă de la Gligorie şi de la Ştefan 546.
Sălişcani (Silicicani), sat; <s. Silişcani, c. Gorbăneşti, j. Botoşani>; parte din ~ vândută de fiicele lui Vasile Albotă lui Solomon Bârlădeanul 123; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cerghişeni 444.
Sălişte (Silişte), fiul lui Crucean, soţul Alexandrei, ginerele lui Paos; vinde ţigani lui Irimia Crâstiian 82, 531.
Sălişte, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; s. Selişte, r. Chelmenţi, reg. Cenăuţi>; parte din ~ cumpărată de Costantin Stârcea de la rudele sale 425.
Sălişteа, sat, pe Prut; <s. Selişte, c. Selişte, r. Nisporeni, R. Moldova>; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor lui Voruntar <Prăjescul> 374.
Sămion din Buciumeni; martor 86.
Sămion din Şchiupeni, martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.
Sămion, fiul lui Leordă; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.
Sămion Mihuleţi, martor la alegerea hotarului s. Isacova 69.
Sănăuţi (Sânăuţi, Sinăuţi), sat, pe Molniţa, ţ. Suceava; <c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi, Ucraina>; parte din ~ întărită Antemiiei Turetcoaie după judecată 392; carte de apărare acordată Antemiei Turetcoaie pentru o parte din ~ 117; părţi din ~ vândute lui Gavrilaş Mateiaş 128, 177.
Săreţini, moşii de pe râul Siret <din ţ. Tecuci> 402.
Sâma, soţul Nastasâiei; soţia lui vinde un loc de casă din Iaşi 442.
Sânăuţi, v. **Sănăuţi**.
Sândzana, fiica Ilenei, soţia lui Moldovanu, mama Angheluşei; vinde împreună cu soţul şi fiica ei un loc de casă lui Hristodor jutnicer 311.
Sângereni, v. **Săgireni**.
Sârbul, comis; împrumută cu bani pe Neculai Barbovschi, primind pentru ei zălog o parte din s. Zeleneni 494.
Sârbul, diac; scrie zapis 325.
Sârbul are parte de ocină în s. Giurgeşti 500.
Sârghie, fiul lui Gliga Mânjea; ginerele său se judecă pentru o parte din s. Voineşti şi Grieşti cu Ionaşco Mânjea 208.
Săpotean, v. **Ionaşco ~**.
Săpoteanu, v. **Maftei ~**.
Săpoteanul, v. **Ghiorghi ~**, **Mihăilă ~**, **Vasilie ~**.
Săpoteni, sat, pe Iubăneasa; <ţ. Dorohoi; Şipoteni, înglobat în Dumeni, c. George Enescu, j Botoşani>; heleşteie din hotarul s. ~ întărite soţiei lui Ionaşco Roşca 129; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322; martor din ~ la cercetarea unei pricini de hotar din s. Pomârla 131; poruncă domnească

www.dacoromanica.ro

pentru alegerea părților lui Pătrașco Ciogolea din s. ~ 78; soția și fiii lui Văscănel din ~ vând o parte din s. Bumboteşti 352.
Sărata, pârâu, la Țigănești, ț. Vaslui; sate pe ~ 171, 339.
Săucești, sat; <ț. Bacău; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 260.
Scântee din Mărmureni, martor 281; scrie act 281; iscălitură 281.
Scântee, v. și **Vasilie** ~.
Scânteia (Scântiae), sat; <s ~, c. ~, j. Iași>; biserica domnească din ~ 503; diacon din ~ 503; martori din ~ 503; popa Ursu din ~ cumpără o parte din s. Ciocârlești de la Toader Floricel 503; popa Ștefan din ~ dă mărturie pentru o vânzare din s. Popești 503.
Schimbarea la Față a Domnului, sărbătoare creștină; hramul m-rii Peonul 475.
Scorțea; nepotul lui ~, martor la vânzarea unei părți din s. Alecsești 191.
Seachil, v. **Neculai** ~.
Secheloaie, v. **Tofăneasa** ~ 332.
Sechil, v. **Neculai** ~.
Secoiiani, v. **Secuieni**.
Secul (Săcul) mănăstire <ț. Neamț, Secu, în c. Vânători-Neamț, j. Neamț>; primește întărire pentru un vad de moară de pe Siret din hotarul târgului Șcheia 59, 168; primește mărturie de la târgoveții din Șcheia că stăpânește un vad de moară și un loc lângă târg 350.
Seleșteni, v. **Silișteni**.
Seliște, sat; <s. Siliștea, c. Liteni, j. Suceava>; martori din ~ 143, 498.
Sema, tatăl lui Andreica; fiul său vinde ocina sa din s. Vascăuți lui Gavrilaș Căpotici 68.
Sencăuți*, sat; <Sinchieuți, ț. Hotin; lângă Cotiujeni, r. Briceni, R. Moldova>; slugă domnească din ~ primește poruncă să cerceteze o pricină pentru încălcarea unor părți de moșii din ț. Hotin 109.
Serea; partea lui ~ din s. Țigănești 356, 358.
Sereții, v. **Sireții**.
Serghie, soțul Soltanei, ginerele lui Paraschev, cumnatul lui Lupul; a vândut împreună cu soția și cumnatul său un heleșteu în hotarul s. Feteşti, pe Criva, ț. Hârlău, lui Evstratie, fost logofăt 295.
Sevoaie, v. **Ava** ~.
Sfânta Marie Mare <Adormirea Maicii Domnului>, sărbătoare creștină (15 august); termen de achitare a unui împrumut 252.
Sfântul Dimitrie, biserică în or. Galați construită de Vasile Lupu; primește danie o vie de la Iane zaraf și soția sa, Lupa 278; m-re din Galați; primește întărire pentru o vie din s. Fântâna dăruită de Iane zaraf 359.
Sfântul Dimitrie, hramul m-rii din Galați 359; hramul m-rii Pângărați 328, 420.
Sfântul Gheorghe, hramul m-rii Hlincea 249, 279; v. și **Hlincea**, m-re.
Sfântul Gheorghe Vechi, biserică din București; act copiat la școala domnească de la ~ la începutul sec. al XIX-lea 109.
Sfântul Gheorghe, sărbătoare creștină (23 aprilie); termen pentru mutarea unor mori de pe Putna 355.
Sfântul Ioan <cel Nou> (Nicoriță), m-re în Iași, în Tătărași; egumenul de la ~ primește întărire pentru stăpânirea unei case cu vie în Tecuci pe care o cumpărase Nicoriță hatman 141; egumenul și călugării de la ~ 247.
Sfântul Nicolae, biserică în Iași; în hotarul unui loc de casă din Iași 442.
Sfântul Onufreiu, m-re și loc de m-re în hotarul târgul Siret; confirmat metoh al m-rii Putna 326.
Sfântul Sava, m-re în târgul Iași; <m. Iași, j. Iași>; călugării de la ~ au vândut jumătate din s. Vlășinești lui Toader șetrar 54.
Sfântul <Apostol> Petru, sărbătoare creștină <Sfinții Apostoli ~ și Pavel, 29 iunie> 5.
Sfinții Apostoli, în formula blestemului 433.
Sfinții Mihail și Gavril, hramul m-rii Agapia 209.
Sfântul Vasile cel Mare, unul dintre Sfinții Ierarhi, în hramul m-rii Trei Ierarhi 552, 553.

www.dacoromanica.ro

Sia, mama lui Căzacul; fiul ei vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Sicica, v. **Griga ~, Maxim ~**.

Sileştean vinde lui Toader, fiul lui Istratie din Bătineşti, o săcătură din s. Şoldeşti 189.

Silicicani, v. **Sălişcani**.

Silion din ţ. Vaslui, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73, 263; iscălitură 73.

Silişte, v. **Sălişte**.

Silişteanu; nepoţii lui au vândut o parte din s. Pârţeşti 339.

Silişteni, sat, pe Muşata, ţ. Fălciu; <în Urlaţi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Racoviţă Cehan 338, 339.

Silişteni* sat, pe Răut, ţ. Soroca; <lângă Iarova, c. Cremenciug, r. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Iorga, mare postelnic 395.

Silitrariul, v. **Neculaiu ~**.

Sima, fiul lui Ionaşcico, tatăl lui Andreica; fiul său a vândut lui Gavrilaş Căpotici parte din s. Văscăuţi, ţ. Soroca 251.

Sima; nepoţii săi şi alte rude ale lor se judecă pentru seliştea Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.

Sima Mânzul; strănepotul său vinde împreună cu alte rude jumătate de s. din Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

Simeon, v. şi **Simion**.

Simina, soţia lui Ionaşco Jora, fost vornic, mama Măricăi, soacra lui Gligoraşco Bejan; dăruieşte ginerelui, împreună cu soţul ei, jumătate din s. Verceşti, ţ. Neamţ 228.

Simina vinde împreună cu soţul său, Panaioti, cu Dumitraşco şi soţia sa, Măria, o vie la Cotnari, pe Dealul Piscopului, lui Gheorghe Roşca 29.

Siminicean, v. **Ştefan ~**.

Simion vinde lui Racoviţă Cehan o parte din s. Silişteni 339.

Simion vinde o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 545.

Simion, diac; scrie acte 35, 36.

Simion din Dolniceni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 412.

Simion din Şurineşti, martor la o vânzare din s. Popeşti 503.

Simion, egumen al m-rii Putna; primeşte carte de apărare pentru hotarul s. Greci, de lângă târgul Siret 389.

Simion, fiul Anesiei; vinde o aprte din s. Popeşti popii Ursul din Scânteia 503.

Simion, fiul lui Ion Vătăguţul şi al Tudorei, strănepotul lui Toader Popăscul din Verşeni, fratele Candachiei; vinde împreună cu mama şi sora lui o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.

Simion, fiul lui Neagoe, fratele lui Ionaşco şi al lui Florea; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Simion, fiul lui Nicoară şi fratele lui Gligorie; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Dolniceni 412, 413.

Simion (Sămeoan), fiul lui Turcul, frate cu Vasilie şi cu Cristea Dracea, cumnatul Maricăi; vinde împreună cu fraţii săi parte din s. Medvica, ţ. Hotin, lui Ureche, mare vornic de Ţara de Jos 264, 266.

Simion, fiul Veselinei, fratele lui Simion, al Nastasiei şi al Irinei; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia, pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Simion, fratele Rochiţei şi al Mariiei; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Seleşteni lui Racoviţă Cehan logofăt 338.

Simion, fratele Urâtei, fiul Grozavei; vinde împreună cu sora sa şi alte rude părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Simion, fratele Vârvarei şi Ilincăi, fiul Solomiei, fiica lui Condrea Rugină; vinde împreună cu surorile lui o parte din s. Băiceni comisului Grigorie 502, 544.

www.dacoromanica.ro

Simion, martor la o vânzare de pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.

Simion, nepotul lui Pavel; vinde împreună cu rudele sale s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Simion, popă, tatăl Cârstinei; fiica lui a stăpânit o parte din s. Puţuteni 23.

Simion, popă; scrie act 68; iscălitură 68.

Simion primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni, după judecată 144.

Simion, rus venit din Ţara Leşească 96; s-a aşezat la seliştea Călineşti, stăpânită de Tăutul spătar, fiind scutit de dări 115.

Simion, soţul Tofanei, fratele lui Ionaşco Ţâra, al Mariei şi al lui Costantin; soţia lui primeşte mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Bereşti 130.

Simion, tatăl lui Toader, Gligorcea, Vasilie şi Ion, nepoţii lui Avram, strănepoţii lui Başul; fiii săi au vândut împreună cu rudele lor părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Simion, tatăl lui Vasilie; fiul său vinde împreună cu alte rude jumătate de sat din Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

Simion, ţigan, fiul lui Stan Răul, fratele lui Hanul; cumpărat de Eremia Cârstian de la Şeptilici hatman 531.

Simion, ţigan, tatăl lui Vasilie, al lui Sava şi al Chireanei; vândut, împreună cu soţia şi copiii săi, de Vasilie din Huşi 240; împreună cu membrii familiei sale este subiect de judecată între Vasilie, ginerele lui Deli Iani, şi Buciumoaia cu fiii ei 241; vândut cu soţia şi copiii de Vasilie şi soţia sa, Anita, lui Gligorie comis 534.

Simion a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 535, 545.

Simion, martor la o vânzare a unor părţi din Piscani 546.

Simion Albotă dă mărturie 5; iscălitură 5.

Simion (Simeon) **Băisan**, fratele lui Oprea călugărul, fiul Varvarei; vinde părţi din s. Băloşeşti lui Iorga, mare spătar 11; Simion Băisanul, fiul lui Băisanul, fratele lui Oprea călugăr şi cumnatul lui Toderaşco Jora; primeşte danie de la fratele său ţigani şi părţi din s. Buhăeşti şi Dracsini 136.

Simion Broştoc, chihaie de dărăbani; se judecă cu călugării de la m-rea Pângăraţi 420.

Simion Capşea, tatăl lui Ion; fiul său cumpără un loc de casă şi jumătate din s. Bârgăiani de la Precop şi Nastasia 550.

Simion Cheşco, uricar, scrie acte (sec. al XVIII-lea) 27, 181.

Simion Ciogolea, ţigan; vândut împreună cu familia postelnicului Dediul 267.

Simion Epure, fratele Agafiei, tatăl lui Focşea, al Irinei şi al Anghelinei; fiii şi sora lui vând o parte din s. Borăşti 351.

Simion Huzeiu, şoltuz; dă mărturie pentru o răscumpărare din s. Solonceni 167.

Simion Jomir, mare şetrar; se judecă cu călugării de la m-rea Probota pentru hotarul s, Cotiujănii Mari II.

Simion Jora, tatăl lui Ionaşco Jora; fiul său primeşte, în urma împărţirii moştenirii de la Miera pârcălab, jumătate din s. Măciucaşii de Gios, jumătate din Rupturi, jumătate din s. Bârzăeşti şi jumătate din s. Sauleşti 284.

Simion (Sâmion) **Mălai** (Mălaiu), vistiernic; tatăl lui Vasilie; fiul lui este martor 143, 316, 318; martor la o vânzare de ocini 257;

~ fost mare vistiernic în Moldova; martor 270.

Simion Moghilă <Movilă>, voievod şi domn al Ţării Moldovei; a dăruit m-rii Secu un vad de moară şi un loc din hotarul târgului Şcheia 350.

Simion Pepelea din Petrileşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Simion Pilipovschi, fratele Soloncăi 285 şi unchiul Irinei 287.; nepoţii lui au vândut o parte din s. Zubriceni 322.

Simion Polupan, nepotul lui Grozav; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Pomârla lui Isac Balica 131.

Simion Purece din Şofrăceşti, tatăl Soloncăi şi al Anghelinei; fiicele sale se judecă pentru o casă rămasă de la el 14.

www.dacoromanica.ro

Simion Rusul din Clipiceşti, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarb voievod 197.

Simion Sprânceană, martor la o vânzare din Nistoreni 24.

Simion (Simeon) **Stecle** (Stecli) din Comăneşti 274, fiul lui Mihăilă Stecle, nepot Magdei şi Anuşcăi, strănepot lui Văsiiu, prestrănepot lui Balşe 516; a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postenic 515, 516, 533; , martor la o vânzare în s. Drăguşeni, ţ. Dorohoi 274, 514.

Sinăuţi, v. **Sănăuţi**.

Sineşti, sat; <ţ. Iaşi; s. ~, c. ~, j. Iaşi>; în hotar cu s. Bumboteşti 23.

Sinihău (Sinecău, Siniheu), sat; <ţ. Dorohoi; azi în Ucraina, Gorbova, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; Isac din ~ martor la o vânzare din s. Pilipce 21; parte din ~ stăpânită de popa Ioan din cetatea Hotin 394.

Sintion, martor la vânzarea unei vii 277.

Sipeni, sat; <s. ~, c. Blăgeşti, j. Vaslui>; martori din ~ 474.

Siret, râu; sate, prisăci pe ~ 59, 108, 111, 151, 154, 168, 350, 402, 436, 504, 538, 539, 558, , IV, V.

Siret, târg, pe râul ~; <or. Siret, j. Suceava>; loc de m-re ce a aparţinut hotarului târgului ~ întărit m-rii Putna 326; târgoveţi din ~ au dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393; voit de ~ 222; pârgari din ~ 222.

Sireţel, pârâu; mori pe ~ 83.

Sirlian, martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Slav, ţigan, fiul lui Slav, frate cu Faraon, Bobâţă şi Cătălina; cumpărat de Eremia Cârstian de la Şeptilici hatman 531.

Slav vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 451, 535.

Slăvilă, fiul lui Costachi, fratele lui Pătrăşcan şi Ştefan; martor la o vânzare 528.

Slăvilă, martor la vânzarea unui ţigan 82.

Slobodzia* de la Ştefăneşti, sat; <fost. s., lângă s. Stânca, j. Botoşani>; diacon din ~ primeşte carte de apărare pentru moşii 134.

Slobodzie*, sat; <Golăieşti, c. Golăieşti, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unui loc de prisacă din s. Lăzoreni 325, 329.

Slobozeni (Slobodziani), sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <probabil s. Slobozia, c. Gârceni, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite Anniţei şi fiilor Titianei, după împărţirea moşiilor rămase de la moşul lor, Petrea Ungurul 225, 315.

Soci, sat; <c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; Dumitru Niţă din ~ martor la hotărnicirea unui loc din s. Dragomireşti 495.

Socol <Cornăţeanu>, clucer (Ţara Românească); dă mărturie 306; iscălitură 306.

Sofica; nepotul ei vinde părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Sofiica, mama lui Ioan; fiul ei, împreună cu alţii, se judecă pentru o parte din s. Mihăileşti cu Bârsan, vornic de poartă 148.

Sofiica, mătuşa lui Ionaşco şi a lui Dabija; vinde împreună cu nepoţii ei şi cu Tăban un ţigan lui Matei Basarab voievod, care îl dăruieşte mă-rii Dobromira 557.

Sofiica, soţia lui David armaş, sora Ioanei şi mătuşa lui Luchian diac; soţul ei a cumpărat o parte din s. Munteni 126.

Sofiica, soţia lui Radul <Mihalcea Cândescu>, mare comis din Ţara Românească; cumpără împreună cu soţul ei un loc de la Soveja 454.

Sofrona, fiica Măricuţei Grămoaia; împarte împreună cu surorile şi fraţii ei un vad de moară 7.

Sofronia, fiica lui Mancea, sora Nastasiei şi a lui Vasilie; se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia, pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Sofronia, fiica lui Petru Bâtco şi nepoata lui Isac; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Ţigăneşti lui Racoviţă Cehan 339.

www.dacoromanica.ro

Sofroniia, fiica lui Ion nemeşul; vinde împreună cu sora sa, Todosia, părţi din s. Verşeni popii Andreica şi soţiei sale, Tudora 26.

Sohica, mama lui Vasilie; fiul ei a vândut o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Sohului, pârâu; <afluent al Bârlăzelului la Independenţa, c. Independenţa, j. Galaţi>; sate pe ~ 8, 520.

Soleşti, sat; <ţ. Vaslui, c. Soleşti, j. Vaslui>; Toader din ~ împreună cu fiul său vinde o parte de s. 183.

Solomca, soţia lui Pătraşco de Comăneşti; soţul ei a dat o parte din s. Drăguşeni pentru a plăti o pagubă 336.

Solomeia dă o casă din Iaşi pentru a plăti o datorie 434.

Solomia, comisoaie, soţia lui Voruntar <Prăjescul>, mama Lupei şi a Aniţei, soacra lui Grigorie Ureche şi a lui Toma Cantacuzino; urmaşii ei îşi împart moşiile 374.

Solomia, fiica lui Condrea Rugină, mama lui Simion a Vârvarei şi Ilincăi; copiii ei vând o parte din s. Băiceni comisului Grigorie 502.

Solomia, mama Antemiei Turetcoaia, soacra lui Dumitraşco Turiatcă; a cumpărat câteva părţi din s. Turiatca 393; fiica ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Solomia, mama lui Simion, a Ilincăi şi a Vârvarei; copiii ei vând o parte din s. Băiceni lui Grigore comisul 544.

Solomiia se judecă împreună cu rudele ei cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Solomon, cizmar; martor 156.

Solomon, tatăl lui Ionaşco şi Vasile; fiii săi au vândut împreună cu rudele lor părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Solomon, fost vornic, martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.

Solomon, ţârcovnic din Botoşani; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Solomon, v. şi **Dumitru ~**.

Solomon Bârlădeanul (Bârlădianul), vistiernic; cumpără a patra parte din s. Pilipce de la Dumitru Ţântă şi rudele sale 21; cumpără jumătate din s. Pilipce de la Constantin Drace şi rudele sale 27; martor 244, 502; vornic; cumpără de la fiicele lui Vasile Albotă o parte din s. Sălişcani 123; cumpără mai multe părţi de s. 512.

Solomon Farcaş, medelnicer; cumpără a treia parte din s. Glodeni de la Vârvara 555; martor la vânzarea unei părţi din s. Balinteşti 542; iscălitură 542.

Solomona, fiica lui Ioan vătav; vinde lui Ifrim Hâjdău o parte din s. Cruhlic 370.

Solomoncscul, v. **Dumitraşco ~** 298.

Solonca, fiica lui Simion Purece din Şofrăceşti; se judecă cu sora sa Anghelina pentru o casă rămasă de la tatăl său 14.

Solonca, mama Irinei, bunica lui Ionaşco, a Floarei şi a Todosiiei, sora lui Simion Pilipovschi şi soacra lui Bejan Ureche; nepoţii ei vând o parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, lui Vasilie Macri căpitan şi soţiei lui, Gripina 285, 287.

Solonceni, sat pe Căinari, ţ. Soroca; <probabil Şolcani, c. Şeptelici, r. Soroca>; parte din ~ răscumpărată de Costin Jac 167.

Soloneţ, pârâu; în hotarul unui loc mai jos de târgul Şcheia 350.

Soholeţ, sat; <s. Suhuleţul, c. Tansa, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Soltana, fiica Antimiiei, nepoata lui Văscănel din Săpoteni, sora lui Gheorghiţă, a lui Mirăuţă şi a Acsanei; vinde împreună cu mama şi cu fraţii ei o parte din s. Bumboteşti lui Toderaşco <Ianovici> 352.

Soltana, fiica lui Paraschev, fost mare uşer, soţia lui Serghie, fost cămăraş, sora lui Lupul; a vândut împreună cu fratele şi soţul ei un heleşteu în hotarul s. Feteşti,

www.dacoromanica.ro

pe Criva, ţ. Hârlău, şi un loc de odaie lui Evstratie, fost logofăt 295.

Sora, fiica lui Ion Nenciul din *Străoani*, sora lui Mârza, a lui Gavril, a lui Vasile şi a Stancăi; vinde împreună cu fraţii ei pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385.

Sora, sora lui Eremiia; a avut zapis de întărire pe jumătate din s. Juleşti de la Petru voievod 519.

Sorăci, v. **Gligorie** ~.

Sorca, mătuşa lui Gaoa din Şendreni; a vândut o parte din s. Şendreni 421.

Sorca, sora lui Boldur, a lui Văscan şi a Tetei; a vândut împreună cu fraţii ei părţi din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31.

Soroca, cetate; <în or. ~, r. ~, R. Moldova>; pârcălabi de ~ 167, 493, 513, II.

Soroca, târg, ţ. ~; <în or. ~, r. ~, R. Moldova>; poiană în hotarul târgului ~ întărită m-rii Golia 496; oameni buni din ~ 493.

Soroca, ţinut; s. în ~ 167, 251, 287, 283, 322, 393, 395, 433, 496, 523, 554, II.

Sorodiica (Sorudiica), mama lui Vasilie; fiul ei a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab voievod 450, 545.

Soveja, sat, ţ. Putna <fost s. în partea de V a s. Dragosloveni, c. Soveja; j. Vrancea>; părţi şi locuri de la ~ cumpărate de Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 196, 306, 450, 451, 448, 545; loc din ~ vândut lui Radul, mare comis din Ţara Românească, pentru înzestrarea m-rii Dobromira 454; a patra parte din s. ~ cumpărată de Matei Basarab de la nepoţii şi strănepoţii lui Itu şi Pătru Rugină şi dăruită m-rii Dobromira 535; părţi din s. ~ cumpărate de Matei Basarab şi dăruite m-rii Dobromira 545; act scris la ~ 450, 454.

Sovcja, v. şi **Dobromira**, m-re.

Spanciocani, sat; Ilea din ~ primeşte poruncă domnească să dea zi lui Costin să-şi mute casa din Păniceşti 13.

Spătăreşti, sat; <s. ~, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; Deleu din ~ primeşte împuternicire domnească pentru a opri un pomât şi două pământuri, partea lui Mihăilă Păpuceac 517.

Spiridon, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397; iscălitură 365.

Spiridon, tatăl lui Ionaşco, târgoveţ din Şcheia 350.

Sprânceană, v. **Simion** ~.

Sprinteniţa, mama lui Focşea; fiul ei, împreună cu alţii, se judecă cu Neniul vornic pentru stăpânirea unei părţi din s. Petreşti, ţ. Roman 199.

Stahie, popă, a vândut un loc lui Gârbe cămăraş IV.

Stamate, v. **Ioan** ~ 544.

Stamatie, soţul Mariei, urmaşul lui Oräş hatman; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.

Stan Chişarău; fiica lui a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Stan de Câine (de Câne, de Câni), tatăl lui Udrea; fiul lui vinde lui Gheorghe Ştefan, mare sulger, un ţigan 234-236.

Stan Răul, ţigan, tatăl lui Simion şi al lui Hanul; fiii săi sunt cumpăraţi de Eremia Cârstian de la Şeptilici hatman 531.

Stan, ţigan căldărar, tatăl lui Faraon, al lui Slav, al Cătălinei şi al lui Bobâţă; fiii săi sunt cumpăraţi de Eremia Cârstian 531.

Stan, ţigan, soţul Măricăi, tatăl lui Andonie, al lui Griu, al Odochiei, Furnicăi şi Măriei; întărit împreună cu soţia şi copiii lui Ghiorghie Roşca, fost vistier 41.

Stana, bunica Ilenei 58.

Stana, mama Fârlei; a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Stana, mama lui Mistodie; fiul ei vinde un loc de la Soveja 448.

Stana, mama lui Procopie şi a lui Mitodie; fiii săi vând împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Stana, sora lui Ion Nenciul, a lui Gavril, a lui Mârza şi a lui Vasile; vinde împreună cu fraţii cinci pământuri lui Matei

www.dacoromanica.ro

Basarab voeivod, care le dăruieşte m-rii Dobromira 535.
Stana, sora lui Oancea, a lui Vasco şi a Fădorei; ispisoc al ~ de la Ieremia Movilă de împărţire a moşiilor cu fraţii săi 274.
Stana vinde cinci pământuri din Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 545.
Stanca din Grădeşti, fiica lui Ursu pitar şi mama (soacra 103) Oprinei; vinde o jumătate din s. Dragsini lui Dumitraşco Gheuca 103; fiica ei a vândut o parte din s. Dragsini 137, 138.
Stanca, fiica lui Creţul vătav, mama lui Tofan şi bunica lui Hilcea; urmaşii ei vând o parte din s. Dolniceni 382, 413.
Stanca, fiica lui Ion Nenciul din Străoani, sora lui Mârza, a lui Gavril, a lui Vasile şi a Stancăi; vinde împreună cu fraţii ei nişte pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385.
Stanca, mama lui Erimie 270.
Stanca, mama lui Iftimie vătav; fiul ei răscumpără o jumătate din s. Dragsini 137.
Stanca, ţigancă, aflată în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.
Stanciu, iuzbaş de Buzău, ispravnic de act 197.
Stanciul Balde din Negrileşti, ţ. Putnei, tatăl lui Gherman, bunicul lui Negre; nepotul său vinde lui Matei Basarb voievod partea lui de ocină din Poiana Sovejei 257.
Stancul; casa lui ~ a fost pe locul s. Temerleni 322.
Staneşti, sat, ţ. Cernăuţi; <Stăneştii de Jos şi Stăneştii de Sus, r. Coţmani, reg. Cernăuţi, Ucraina>; împărţit între urmaşii Măricuţei Grămoae 7.
Stârcea, v. **Costantin ~, Darie ~, Isac ~**.
Statie, mare vameş, cumpără părţi din s. Glăvăneşti 36; cumpără nişte case de pe Uliţa Strâmbă din Iaşi 435.
Statie, vistiernic al treilea; martor la o danie din s. Iepureni 361; iscălitură cu litere greceşti 361.
Stavăr cumpără împreună cu soţia sa o bucată de loc de la Lazor 156.
Stavceani, v. **Stăuceni**, sat.
Stavnic, pârâu; <afluent al Bârladului la Voineşti, c. Vultureşti, j. Vaslui>; sate pe ~ 497, 543; poiană pe ~ 331.
Stăjăreni, v. **Stejăreni**, sat.
Stăneşti, sat, ţ. Suceava; <Stăneşti, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi, Ucraina>; carte de apărare acordată Antemiei Turetcoaia pentru o parte din ~ 117; parte din ~ întărită Antemiei Turetcoaia 393; judecată pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ 430; parte din ~ vândută lui Dumitraşcu din Zastavna 203.
Stăneşti*, sat; <fost s. în partea de N-E a s. Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoşani>; act domnesc pentru s. ~ 186; parte din ~ vândută de către Negrita 195.
Stănilaş vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451.
Stănilă bătrânul, străbunicul Antemiei Turetcoaie; urmaşa lui ~ se judecă şi primeşte întărire pentru stăpânirea unor moşii rămase de la el 393, 430.
Stăuceni (Stavceani), sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, s. Stavceani, c. Stavceani, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; acte scrise în ~ 67, 77; în hotarul seliştii Oşihlibi 322.
Stâncă, sat; <s. ~, c. Pipirig, j. Neamţ>; poiană până în ~ 157.
Stângăceni, sat pe Soloneţ, ţ. Soroca, se numeşte Pohrebeni; <s. Pohrebeni, c. Pohrebeni, r. Orhei, R. Moldova>; a fost cumpărat de Chiriţă postelnic de la copiii Nastei şi dăruit m-rii Golia; întărit m-rii Golia de Constantin Movilă 496.
Stecle (Steclie), v. **Mihăilă ~; Simeon ~**.
Stefan, călugăr la m-rea Bistriţa 365.
Stefan, v. **Gheorghe ~**.
Stefan, v. Ştefan.
Stefana Turculeţoaia, ruda lui Turcul; dres de cumpărătură de la ~ pentru o parte din s. Medvica, ţ. Hotin 266.
Stejăreni* (Stăjăreni) sat; <Stejăroaia, fost s. în partea de V. a s. Măzănăieşti, c. Drăgoieşti, j. Suceava>; parte din ~ dăruită lui Ştefan Boul de către surorile şi cumnaţii săi 127, 147.

www.dacoromanica.ro

Stogoreni* (corectat în Stoboreni), sat, ţ. Cârligătura; judecată pentru o parte din s. ~ 254.

Stoian; strănepoţii lui ~ vând împreună cu alte rude jumătate din s. Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.

Stoica; fiii lui au vândut lui Strătulat fost agă părţi din s. Brădiceşti 175.

Stoica, tatăl Ilenei Mihăilaşa; părţile fiicei sale din s. Stoicani întărite m-rii Golia 496.

Stoica, ţigan, aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Stoicani, sat <pe Cereşnovăţ, ţ. Soroca; c. ~, r. Soroca, R. Moldova>; părţi din s. ~ întărite m-rii Golia 496; drum ce merge din hotarul s. Cereşnovăţ la ~ 496; martor din ~ 70.

Stolniceni, sat pe Tărnuşa, ţ. Lăpuşna; <s. ~, r. Hânceşti, R. Moldova>; trei părţi din s ~ întoarse de Mihalcea Tăban şi soţia sa, Maria, lui Dumitru Carabăţ şi rudelor sale 40.

Stoptie, vornic, martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Storojineţ, sat, ţ. Suceava; <or. ~, r. ~, reg. Cemăuţi, Ucraina>; parte din s. ~ vândută lui Gligorie Robceanul 112; poruncă pentru alegerea părţilor din s. ~ stăpânite de m-rea Dragomirna 441; martor din ~ la răscumpărarea unei părţi din s. Comăreşti 436; vecini de la ~ 202.

Straja, sat, pe Bistriţa, la vărsarea pârâului Tarcău; <ţ. Neamţ; s. ~, c. Tarcău, j. Neamţ>; poiană mai sus de ~ dăruită m-rii Pângăraţi 157.

Straoa; nepoţii lui ~ vând un loc de la Soveja 451.

Straoa, v. **Neagoe ~**.

Strapoda, v. **Ghiorghi**.

Strate <Istratie Leurdeanu>, vistiemic al doilea în Ţara Românească; martor 257.

Stratona, fiica lui Dănilă şi a Anei din Iurghiceni; vinde Todosiei partea mamei sale din s. Iurghiceni 172.

Stratul din Brădiceşti, martor la o hotărnicie 125.

Stratul, martor la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.

Stratul, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Stratul Mireuţă, martor 205.

Străjerean, vornic de gloată; martor la o vânzare din s. Cozmeşti 504; iscălitură 504.

Străoani (Stroani), sat, ţ. Putna; <s. Străoanele, c. Străoanele, j. Vrancea>; Matei Basarab voievod cumpără o vie şi primeşte danie o ţelină din ~ 384; fiii lui Ion Nenciul din ~ vând pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385; trei pogoane de vie şi unul de ţelină din ~ cumpărate de Matei Basarab şi dăruite m-rii Dobromira 535; vii din ~ cumpărate de Matei Basarab şi dăruită m-rii Dobromira 545; deal cu vii la ~ 535.

Strătulat din Măgereşti a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Strătulat din Săcuiani, martor la o vânzare din Bârgăiani 550.

Strătulat, fost agă, soţul Strătulătoaiei şi tatăl Măricuţei; soţiei sale îi sunt alese hotarele locurilor stăpânite în s. Brădiceşti dinspre părţile stăpânite de Mărdarie 125; soţia lui ~ primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Brădiceşti 175; lasă moştenire fiicei sale s. Hurdugi, părţi din Dăneşti, Futeleşti şi Pojărăni, vii, crame, ţigani ş.a 174; soţia lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Brădiceşti 152, 294.

Strătulat, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Strătulat Borăleanul, uricar; primeşte poruncă să cerceteze pricini 78, 169.

Strătulat Dobrenchi se judecă împreună cu rudele sale cu Antemiia Turetcoaie pentru moşiile rămase de la Dumitraşco Tureadcă 392.

Strătulătoaia, soţia lui Strătulat fost agă; îi sunt alese hotarele locurilor din s. Brădiceşti 125; primeşte întărire pentru

www.dacoromanica.ro

o parte de loc din s. Brădiceşti 175, 294; se judecă pentru o parte din s. Brădiceşti cu soţia lui Ghieţău 152.
Străuleşti, bătrân <parte de moşie> din s. Soveja 451; părţi din ~ cumpărate de Matei Basarab voievod 270, 535, 545.
Strâmba, sat, ţ. Tutova; <azi Cetăţuia, c. Puieşti, j. Vaslui>; parte din ~ în stăpânirea lui Gligoraşco 299.
Strâmbi*, sat; <lângă s. Ţibucanii de Jos, c. Ţibucani, j. Neamţ>; mărturie pentru stabilirea hotarelor s. Negoeşti dinspre ~ şi Davideni 418, 419; Vasâli Bran din ~ martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.
Strâmbul, heleşteu din hotarul târgului Hârlău, aflat în stăpânirea m-rii Hangu 391.
Stroani, v. **Stroani**, sat.
Stroe, cârciumar, martor la vânzarea unui loc de prisacă din Lăzoreni 325.
Stroe, martor la vânzarea unui loc de prisacă din hotarul s. Lăzoreni 329.
Stroe <Leurdeanu>, mare vistiernic în Ţara Românească); martor 257, 384, 385; dă mărturie 270, 557.
Stroe, postelnic, fratele lui Badea, căpitan de Comani; martor al vânzarea unui ţigan; iscălitură 417.
Stroescul, v. **Lupu** ~.
Stroeşti*, sat; <fost s. la V de s. Bizigheşti, c. Garoafa, j. Vrancea>; ocină lângă s. ~ cumpărată de Eremia Cârstian de la Ion, Zaharia şi Oanna 531.
Stroici, v. **Ionaşco** ~, **<Lupul>**.
Stroineşti*, sat <azi în Ucraina, lângă Dinăuţi, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; moşie în hotarul moşiei Giuneşti III.
Strovici, v. **Stroici**.
Studeneţ (Studeniţa), pârâu; <afluent al Tutovei>; sate pe ~ 103; *mori* pe ~ 103; sat pe ~ 138.
Stupca, pârâu; moară pe ~ 7.
Sturdze Badul <Badiul>; scrie acte; iscălitură 478.
Sturza, v. **<Mateiaş>** ~.
Suceava, cetate; <în m. ~, j. ~>; hatman şi pârcălab de ~ 38, 45, 50, 93, 98, 322, 507, 513, 516, 545, 551, 552; portar de ~ 113.
Suceava, oraş <m. ~, j. ~>; Sfat Domnesc ţinut în ~ 97; slugi domneşti şi oameni buni din ~ 6, 47; cupar din ~ 47; fost şoltuz de ~ 430; acte scrise în ~ 109-111, 113, 114, 117, 118, 432; arhiepiscop şi mitropolit de ~ 536, 545; v. şi **Varlaam**.
Suceava, ţinut; s. din ~ 2, 19, 26, 47, 60, 104, 111, 112, 116, 128, 139, 177, 209, 340, 341, 357, 360, 366, 367, 392, 393, 436, 473, 499, 550; datorie dintr-o dregătorie de la ~ 342; slujitori domneşti din ~ 115; pârcălabi de ~ 143, 222.
Suhului, v. **Sohului**, râu.
Suilă, v. **Fântâna lui ~, Pătraşco ~**.
Sultan, vătav; martor al vânzarea unui ţigan 417.
Suptmezeu*, sat; <fost s. pe Siret, lângă s. Marvila, c Corbeasca, j. Bacău>; nepoţii lui Nădăbaico din ~ vând o familie de ţigani lui Matei Basarab voievod 557.
Supţirel, v. **Petrea** ~ 503.
Surdul, v. şi **Mălin** ~.

Ş

Şacovăţ (Şacovâţ), pârâu; <afluent al Bârladului>; sat pe ~ 323.
Şaidir, v. **Dumitraşco ~, Grigore ~**.
Şapte Movile, top. în hotarul s. Ilişeşti 108.
Şaşmăneşti, sat; <Cişmăneşti, c. Dobârceni, j. Botoşani>; ispisoc sârbesc menţionat într-un izvod de scrisori ale moşiei ~ 204.
Şăndrăşti, sat pe Stavnic, ţ. Vaslui; <fostă moşie lângă s. Găneşti, c. Boţeşti, j. Vaslui>; judecată pentru părţi din ~ şi Căpoteşti între Visarion Bogza călugăr şi Andriu, fost armaş 543.
Şăndreni, v. **Şendreni**, sat.
Şărbeşti, v. **Şerbeşti**, sat.
Şărbinţi, v. **Şerbenţi**.
Şătrăreni, sat; <ţ. Hârlău; denumire schimbată în Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani>; sătean din ~ hotarnic la seliştea ce s-a numit Dănceni 180 (Şătrăréni).
Şchei, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <Şcheia, c. Lunca Banului, j. Vaslui>; judecată pentru nişte fân cosit pe moşia s. ~ 155.

www.dacoromanica.ro

Şcheia, târg, pe Siret; <ţ. Roman; s. Şcheia, c. Alexandri I. Cuza, j. Iaşi>; vad de moară pe Siret din hotarul târgului ~ întărit m-rii Secul 59; şoltuzul, pârgarii şi târgoveţii din ~ dau mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 168, 350; sigiliu 350

Şcheopul, v. **Şchiopul**.

Şchiopul, v. **Ionaşco ~**.

Şchiupeni*, sat; <Şchiopeni, fost s. lângă s. Conţeşti, s. Sascut, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Dabija postelnic 275.

Şcoală Domnească, de la Sfântul Gheorghe Vechi, în Bucureşti; copie a unui act făcută la ~ la începutul sec. XIX 109.

Şeleşeul de Jos, sat; <Seleşeul de Jos; Hilişeul de Jos; s. Hilişeu - Horea, c. Hilişeu – Cloşca, j. Botoşani>; fiii Măricăi din ~ au vândut o parte din s. Turiatca 393.

Şeleşeul de Sus*, sat, ţ. Dorohoi <Seleşeul de Sus – Hilişeul de Sus; fost s. în partea de N a s. Hilişeu - Cloşca, c. Hilişeu - Horea, j. Botoşani>; carte de apărare acordată Antemiei Turetcoaia pentru o parte din ~ 117, 393; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Popeni 131, 132.

Şendrea din Umbrăreşti, martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Şendreni (Şăndreni), sat, pe Prut, ţ. Hotin; <nume schimbat în Draniţea, c. Draniţea, r. Novosiliţa, reg. Cernăuţi, Ucraina>; parte din ~ vândută lui Efrim Hâjdău 309; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 406; parte din ~ vândută comisului Bălan 421, 423; partea lui Vasco din ~ din s. Costiceni 428.

Şendreni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <c. Victoria, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de Gheorghe Dimuţă, staroste de negustori 206.

Şendreşti* (Şindreşti), sat; <fost s. la V de s. Pătrăşcani, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; părţi din ~ cumpărate de Eremia Cârstian 526, 531, 532; act scris la ~ 82.

Şendriceni (Şendrişeni), sat; <ţ. Hârlău; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; Dumitraşco Şaidir din ~ 242.

Şeptilici, v. **Dumitraşco ~, Ilie ~, <Vasile>**.

Şerbeşti*, sat <înglobat în s. Talpa, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; Ion din ~ vinde părţi din s. Duşeşti lui Iordache <Cantacuzino> 93; fiica lui Hilip din ~ vinde partea sa din s. Belceşti lui Ionaşco Talpă 291; martor din ~ 5; popă din ~ 320; act scris la ~ 5.

Şerbenţi (Şărbinţi, Şerbinţi, Şterbenţi), sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; s. ~, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul, fost pârcălab 109; popa Dămiian din ~ 76, 77; Danovici din ~ 79; martori din ~ 67 Dămian din ~ martor la o vânzare din Forosna 77; parte din ~ stăpânită de popa Ioan din cetatea Hotin 394.

Şerbinţi, v. **Şerbenţi**.

Şimuşin, denumire dată unei părţi din s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi 255.

Şirăuţi, sat; <ţ. Hotin; s. ~, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi, Ucraina>; judecată pentru s. ~ şi un iaz din hotarul s. Cârstineşti între Nacul vornic şi Vartic 169.

Şirban de Costeşti a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.

Şişcăuţi, sat; <s. Şişkivţi, c Ringaci, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi, Ucraina>; mori pe un heleşteu al ~ III.

Şliahul cel Mare al Novosuliţii, drum în hotarul moşiei Giuneşti III.

Şofrăceşti* (Şufrăceşti), sat, pe Valea Neagră, ţ. Neamţ; <fost s. în partea de S a s. Trifeşti, c. Trifeşti, j. Neamţ>; fetele lui Simion Purece din ~ se judecă pentru o casă rămasă de la tatăl lor 14; poruncă domnească pentru alegerea părţii lui Năduşală din s. ~ 110; judecată pentru încălcarea hotarului s. ~ stăpânit de fiii lui Ştefan Şoldan 211; parte din ~ dată în shimbul unei părţi din s. Brăneşti 429.

Şoina, v. **Agafia ~**.

www.dacoromanica.ro

Şoldan, v. **Dumitraşco ~, Enachi ~, Ştefan ~.**
Şoldăneasa, v. **Safta ~.**
Şoldeşti*, sat pe valea Zăbrăuţilor; <fost s. pe pârâul Zăbrăuţi, la N de s. Fitioneşti, c. Fitioneşti, j. Vrancea>; judecată pentru părţi din ~ între Pătrăşcan şi rudele sale cu Ionaşco şi neamurile sale 227; săcătură din ~ vândută lui Toader, fiul lui Istratie din Bătineşti 189.
Şolomon, v. **Pătraşco ~, Vasilie ~.**
Şomuz, râu; <afluent al Siretului, la Dolhasca, j. Suceava>; heleşteie pe ~ 85.
Şoprotă, fost şetrar; copiii lui au stăpânit s. Cereşnovăţ 496.
Şoropul, tatăl lui Trifan şi al lui Oniţă 125.
Ştefan, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 397.
Ştefan, căpitan; martor 448-451, 453, 454; sigiliu 453.
Ştefan, croitor, soţul Maricăi şi ginerele lui Nicoară Liciul; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino> 351.
Ştefan; datorie la ~ 434.
Ştefan din Criva, vornic, martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.
Ştefan din Cruhlic, martor la o vânzare din s. Săgereni 67.
Ştefan din Drăguşeni, socrul lui Oniţă 144.
Ştefan <din Dumbăviţa>, mare căpitan; zapis scris în casa lui 83.
Ştefan din Gărcina, martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Ştefan <din Iugani>, martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35.
Ştefan <din Oţeleşti>, martor la vânzarea unui sălaş de ţigani 25.
Ştefan din Tomilăuţi, martor la o vânzare din s. Vascăuţi 68; iscălitură 68.
Ştefan <din Tâlhăreşti>, martor la darea unei ocini din Iurghiceni 43.
Ştefan din Ţigăneşti, martor la vânzarea unei săcături din s. Şoldeşti 189.
Ştefan din Umbrăreşti, fratele lui Gligorie; vinde împreună cu fratele său o casă din Iveşti lui Sălăvăstru, hotnogul din Piscani; cumpără împreună cu fratele său o casă din Iveşti de la Grozav 546.
Ştefan, fiul Annei, nepotul Tudorei Mărăţineasa şi fratele lui Andreica; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Ştefan, fiul Cârstoiei, dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.
Ştefan, fiul lui Avram şi fratele lui Toader Oatul; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.
Ştefan, fiul lui Boldescul, fratele lui Gavrilaş; vinde împreună cu fratele său o jumătate din s. Juleşti lui Cozma Majă şi soţiei sale, Drăgălina 519.
Ştefan, fiul lui Copăceanul din Ţigăneşti; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino> 356.
Ştefan, fiul lui Costachi, fratele lui Pătrăşcan şi Slăvilă; martor la o vânzare 528.
Ştefan, fiul lui Costachi; a vândut o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.
Ştefan, fiul lui Dumitraşco Popoţea, fratele lui Gligorie şi al lui Măriian Popoţea; împreună cu fraţii săi se judecă cu Damaschin comis pentru o parte din s. Bodeşti VI.
Ştefan, fiul lui Nestor din Mereşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.
Ştefan, fiul lui Onufrei; a vândut o parte din s. Buciumi lui Dumitraşco fost stolnic 558.
Ştefan, fiul lui Toader Moţoc; vinde împreună cu tatăl său o bucată de ocină din s. Cleja lui Evloghie, episcop de Roman 501.
Ştefan, fiul lui Toma din Valova, fratele lui Costin; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Turiatca 393.
Ştefan, fiul lui Trifu din Clipiceşti; martor la vânzarea unei *vii* lui Matei Basarab voievod 197.
Ştefan, fiul lui Vasilie din Mihăeşti, nepotul lui Nechita, strănepotul lui Blendea din Bădeşti şi fratele lui Costantin; vinde împreună cu fratele său o parte din s.

www.dacoromanica.ro

Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 367.

Ştefan, fiul Muşei şi a lui Pentelii; vinde împreună cu fraţii săi, Luca şi Dobratie, a patra parte din s. Glăvăneşti lui Statie, mare vameş 36.

Ştefan, fiul Nastei, fratele lui Mălai şi al Drăguţei; vinde împreună cu sora, fratele şi alte rude ale lui o parte din s. Drăguşeni lui Iorga, mare postelnic 514, 516, 533.

Ştefan, fiul Teclei, fratele lui Ion şi al lui Ursu; vinde împreună cu mama şi fraţii săi o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache <Cantacuzino> 499.

Ştefan, fiul Tudoscăi; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Cotiujeni lui Ionaşco Căldăruşe şi soţiei sale 28.

Ştefan, fiul Veselinei, fratele lui Simion, al Nastasiei şi al Irinei; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Ştefan, fost logofăt, pârcălab de Soroca; martor la o vânzare din s. Iureşti 493, 513.

Ştefan, frate cu Vasco, Oance şi Fădore; a avut uric de împărţire de la Ieremia voievod 516, 533.

Ştefan, fratele lui Costantin, fiul lui Vasilie Nechitoae, strănepotul lui popa Blendea; vinde împreună cu fratele lui o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 259.

Ştefan, fratele lui Ion; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Folteşti 213.

Ştefan, fratele lui Tănasie şi al Mariei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Ştefan, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376; iscălitură 376.

Ştefan, martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335; iscălitură 335; sigiliu 335.

Ştefan, martor la vânzarea unor ţigani 82, 530.

Ştefan, nepotul lui Bejan; răscumpără împreună cu alte rude ale sale trei părţi din s. Stolniceni de la Mihalce Tăban şi soţia sa, Maria 40.

Ştefan; nepoţii săi au vândut părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Ştefan, pârcălab de Roman; cumpără două locuri de prisăci de la Gârbe IV.

Ştefan, popă din Motocani, ginerele lui Ignat; martor la o vânzare în Grozeşti 49.

Ştefan, popă, duhovnicul lui Eremia; dă mărturie pentru dania făcută de Eremia m-rii Trei Ierarhi 551-553.

Ştefan, popă, tatăl lui Ursul; fiul său este martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.

Ştefan, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Ştefan, tatăl lui Bejan, al lui Toader, al Vasilcăi şi al Tudoriţei; copiii săi au vândut părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Ştefan, ţigan, aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Ştefan, ţigan, fiul lui Ion şi al Vasilcăi; vândut împreună cu părinţii şi fraţii de Dabija şi Ionaşco lui Matei Basarab voievod 557.

Ştefan, ţigan, fiul lui Mănea şi al Cătinei, fratele lui Leuştean, al lui Ion, al Măricăi şi al Ştefanei; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi lui Matei Basarab voievod 306, 535, 545.

Ştefan, ţigan; poruncă dată slugilor domneşti şi hătmăneşti să lase în pace pe ~ de orice dare 48.

Ştefan, vecin al lui Iordachie Goia; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.

Ştefan <Ştefăniţă Lupu> voievod, fiul lui Vasile <Lupu> voievod; dă mărturie 45, 46, 50, 322, 496, 545.

Ştefan, v. şi **Dumitraşco ~, Gheorghe ~.**

Ştefan Băican (Beican), din Cerghişeni; martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 246, 444.

Ştefan Berciul din Mileanca, martor la o vânzare din s. Drăguşeni 274, 515.

www.dacoromanica.ro

Ştefan Boul, fost clucer, fiul lui Toader Boul, fratele Saftei şi al Paraschiţei şi cumnatul lui Ghiorghie Ştefan şi al lui Neculai Sechil; primeşte danie de la surorile şi de la cumnaţii săi o parte din s. Stejăreni 127, 147; se judecă pentru stabilirea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418, 419; martor la un schimb de moşii din ţ. Neamţ 429.

~ pârcălab de Neamţ; în Sfatul domnesc 545.

Ştefan Brate din Crucea de Jos şi-a aşezat fără drept casa pe locul lui Bârlădeanul 182.

Ştefan Cămârzan, martor la o vânzare din Grozeşti 49.

Ştefan <cel Mare şi Sfânt> (Bătrânul), voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 108, 274, 303, 516, 518, 533, II; cumpără s. Floceşti şi îl dăruieşte m-rii Tazlău 90; biserica lui ~ <din Huşi> 240.

Ştefan Moimăscul, fost mare armaş, soţul Irinei; se judecă cu răzeşii pentru s. Bărboşi 56; construieşte o casă şi un zemnic în s. Bărboşi 56 şi se tocmeşte cu răzeşii pentru o prisacă din s. Bărboşi 56; scrie domnului despre cercetarea unei pricini de hotar din s. Fiţingheşti 354; iscălitură 354;

~ mare armaş; dă mărturie 396; iscălitură 396.

Ştefan Murguleţ, soţul Zlatei şi ginerele lui Dumitraşco Şeptelici; stăpâneşte s. Zahareşti 437; martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnaleuca 192; ispisoc de mărturie dè la ~ 222; a hotărnicit s. Greci al m-rii Putna de lângă târgul Siret 389.

Ştefan Pagul, izbaşă; a cumpărat parte de ocină din s. Bârlădeni de la Dumitra, fiica Maicăi, fără ştirea altor rude 65; primeşte de la Profir, mare vameş, patru coţi de postav pentru nişte case construite în s. Bârlădeni 65.

Ştefan Parâca, martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Ştefan Poinici <Ponici> din Bereşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Ştefan Popele, martor 246.

Ştefan Prăjescul, vornic; numele lui apare ca legendă în exerga sigiliului târgului Şcheia 350.

Ştefan Siminicean, ginerele Ilincăi; vinde împreună cu soacra sa şi alte rude o bucată din s. Movileni lui Dumitraşco Buhuş 64.

Ştefan (Şteful) **Şoldan**, fiul lui <Dumitraşco> Şoldan; primeşte carte de apărare pentru stăpânirea unei părţi din seliştea Unguraşi 118; martor la vânzarea unor părţi din s. Verşeni 366; iscălitură 366; martor la un schimb de moşii din ţ. Neamţ 429; fiii lui ~ se judecă cu Dumitru Buhuş pentru încălcarea s. Şofrăceşti dinspre s. Buhuceşti 211.

Ştefan Taban (Tăbanu), şetrar; primeşte împuternicire domnească 282; martor la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424; martor la o vânzare din s. Băiceni 502.

Ştefan Tomşa, voievod şi domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 201, 496, 554.

Ştefan Unguranul din Cernăuţi, martor 150.

Ştefan Vasluian, stăpân asupra unei părţi din s. Buceşti 221.

Ştefan Voicul, martor 120.

Ştefan Volcinschi, soţul Mariei; catastif de moşii, vecini şi ţigani al lui ~ 112.

Ştefana, ţigancă, fiica lui Mănea şi a Cătinei, sora lui Leuştean, a lui Ştefan, a lui Ion, a Măricăi; vândută împreună cu părinţii şi fraţii ei lui Matei Basarab voievod 306, 535, 545.

Ştefăneasa, v. **Nastasila ~**.

Ştefăneasă; locul ei în hotarul unui loc de casă din Iaşi vândut m-rii Hlincea 426; martoră la vânzare 426.

Ştefăneşti, târg; <c. ~, j. Botoşani>; diacon din Slobodzia de la ~ primeşte carte de apărare 134; zapisul vânzării unei părţi din s. Dolniceni a fost scris în rediul de la ~ 381; act scris la ~ 382.

Ştefănia, fiica Ilenii, nepoata lui Sas şi sora lui Dumitraşco; partea ei şi a fratelui ei din s. Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.

Ştefănia, fiica Irinei şi nepoata Iftimoaiei; a vândut o parte din s. Băceşti 135.

Ştefca, fratele lui Văsiian 70.

Ştefuł; nepoţii lui vând s. Puriceni şi Bcreşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între

www.dacoromanica.ro

Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.
Ştefuleanca (Ştefulenco), v. **Enachi ~, Enachie.**
Ştehioara, top. în hotarul m-rii Putna 52.
Şterbenţi, v. **Şerbenţi,** sat.
Ştiucă, v. **Vasilie ~** 251.
Ştorneşti, sat; <s. Storneşti, c. Sineşti. J. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.
Ştucar, martor la vânzarea unei părţi din s. Seleşteni 338.
Şufrăceşti, v. Şofrăceşti, sat.
Şulomol, v. **Pătraşco ~; Vasilii ~** 387.
Şurineşti, sat; <s. Emil Racoviţă, c. Dăneşti, j. Vaslui>; Simion din ~ a fost martor la o vânzare din s. Popeşti 503.
Şuşiţa, pârâu; <afluent al Siretului la Doaga, c. Garoafa, j. Vrancea>; pământuri în apa ~ 196; loc de la Soveja pe ~ 450; top. în hotarul s. Clipiceşti 535; loc pe ~ 402.
Şuşman, v. **Miron ~.**
Şutuleşti, sat; <>; Borde din ~ a stăpânit o parte din s. Puţuteni 23.

T

Taban, v. **Ştefan ~.**
Talpă, v. **Constantin ~, Fătul ~, Gavrilaş ~, Ionaşco ~.**
Tarcău, pârâu; <afluent al Bistriţei, j. Neamţ>; sat la gura ~ 157.
Tatul, fratele Pitrci; sora lui ~ vinde o parte din s. Olişăşti 122.
Tazlău, deal în hotarul dintre s. Blăgeşti şi Petreşti 71.
Tazlău, mănăstire; <ţ. Bacău; în s. ~, nume schimbat în Zemeş, c. ~, j. Bacău>; călugării de la ~ se judecă cu Necoară pentru s. Floceşti 90; s-a judecat pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387; călugăr de la ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422; satul Fauri al m-rii ~ hotărnicit de Gheorghe Ştefan I.
Tazlău, râu; <afluent al Trotuşului>; sate pe ~ 90.
Tazlăul Sărat, pârâu; <afluent al Tazlăului>; judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe ~ 332; judecată pentru o poiană cu fântâni de păcură de pe ~ 387.
Tăbacul, v. **Vasilie ~** 499.
Tăban, unchiul lui Ionaşco şi Dabija; vinde împreună cu nepoţii lui şi cu Sofiica un ţigan lui Matei Basarab voievod, care îl dăruieşte m-rii Dobromira 557.
Tăban, v. **Mihalce ~, Ştefan ~.**
Tăbârţă, v. **Dumitraşco ~** 251.
Tăbuci primeşte întărire pentru s. Boian 102.
Tăiseni, sat; jumătate din ~ vândută de Busca şi copiii săi, Ion, Nacul şi Marica, vornicului Radu 17; Zaharia din ~ vinde o parte de s 438; parte din ~ vândută lui Radul vătaf 508.
Tălhăreşti, v. **Tâlhăreşti,** sat.
Tălmaciul, top în dihăraia de la ~ în hotarul unui loc de la Soveja 454.
Tămaş, vătăman din Răchiteni, martor la vânzarea unui loc <din Iaşi> 35.
Tămăduiani, sat, <ţ. Suceava; lângă or. Paşcani, j. Iaşi>; popă din ~ vinde o parte din s. Verşeni 116.
Tănasă Drăghinici, martor la alegerea hotarului s. Isacova dinspre Orhei 69.
Tănase, fost vornic, staroste de Putna; martor la vânzarea unor ţigani 193.
Tănasie, diac din Dânceşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Verşeni 19, 26, 116, 357; iscălitură 116, 357; sigiliu 116, 357.
Tănasie, diac; scrie acte 207, 258.
Tănasie din Cudreşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Cudreşti 404.
Tănasie din Cursăci cumpără de la Mardarii croitor o parte din s. Borăşti 376; vinde lui Iordache <Cantacuzino> o parte din s. Borăşti 377.
Tănasie <din Secuieni>; pârât domnului de Erimia Vârnav pentru un iaz de moară, nişte fâneţe şi un pomât 198.
Tănasie din Vicoleni; împreună cu sătenii din Căzăceşti se judecă cu Pătraşco Ciogolea, fost logofăt, pentru stăpânirea unei părţi din s. Pomârla, ţ. Dorohoi 242.

www.dacoromanica.ro

Tănasie, fratele lui Ştefan şi al Mariei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameş 65.

Tănasie, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Tănasie, nepot al lui Petrea Ungurul; împarte, împreună cu fiii săi şi cu alte rude ale lor, moşiile rămase de la moşul lor, Petrea Ungurul 225.

Tănasie, popă; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Alecseşti 191.

Tănasie, tatăl lui Toder, târgoveţ din Şcheia 350.

Tănasie Covrig vinde lui Toma <Cantacuzino> o parte din s. Verşeni 341; sigiliu 341.

Tănasie Darciul din Leuteşti; martor hotarnic în s. Davideni şi Strâmbi 418.

Tăras, ţigan; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Tărnuşa, pârâu; <afluent al Lăpuşnei, la Pereni, c. Paşcani, r. Hânceşti, R. Moldova>; sate pe ~ 40.

Tărnuşa, sat, ţ. Iaşi; <>; hotarul s. „umblă" pe trei bătrâni 23.

Tătăraşi, v. **Dealul ~**.

Tătărauca, sat, ţ. Soroca; <Tatarauca-Nouă sau Slobozia Tatareuca, pe Nistru, r. Donduşeni, R. Moldova>; act pentru ~ 283.

Tătăreni, sat; <Tătărăni, c. Dăneşti, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 171.

Tăţescul, v. **Iachim ~**.

Tăutul (Teutul) din Cordăreni, tatăl lui Gligori şi al lui Nicolai; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Dumeni, pierd 431.

Tăutul, fost logofăt, fratele lui Toader Tăutul şi tatăl lui Pătrăşcan; l-a luat fecior de suflet pe Isac, fiul lui Toader Tăutul, şi l-a învăţat carte, iar acesta i-a dăruit, înainte de moarte, moşii lui Pătrăşcan 222; martor 217, 436.

Tăutul, spătar; *ruşii* veniţi din Ţara Leşească ce s-au aşezat la seliştea Călineşti stăpânită de ~ primesc scutiri de dări 115.

Tăutul, v. **Gligorie ~, Ioan ~, Lupu ~, Nicolai ~, Pătrăşcan ~, Toader ~**.

Tăutuleşti (Teutuleşti), familie boierească; membri ai acestei familii cercetează o pricină pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla şi Popeni 131, 132.

Tâlhăreşti*, sat <ţ. Cârligătura; fost s. pe râul Bahlui, lângă Sprânceana, c. Erbiceni, j. Iaşi>; martori din ~ 42, 43, 246, 444, 549.

Tâlhăreşti*, sat; <fost s. pe râul Bahlui, lângă s. Sprânceana, c. Erbiceni, j. Vaslui>; Danul din ~ se judecă pentru o parte din s. Plopeni 232.

Tâmpa, socrul lui Neculai Giuncă; ginerele său se judecă cu Tudose Dubău pentru pământuri din Călineşti V.

Tâmpa, tatăl lui Larion; fiul său îşi schimbă ocina din s. Ungheni cu o alta din s. Răteşti a jupânesei Agafia 80.

Tâmpa, v. şi **Păntelei ~**.

Tâmpea, bunicul lui Dumitraşco uricar; nepotul său vinde o parte din s. Borăşti lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 313.

Tâmpea, tatăl Ruscăi; partea fiicei lui ~ din s. Popeni este stăpânită de Isac Stârcea 132.

Târgul Vechi, <mahala> din Iaşi; casă din ~ vândută de Ileana stolnicului Hristodor 305.

Târşăşea, v. **Ionaşco ~**.

Târziul are vii în hotar cu viile lui Dumitraşcu 535; via sa din Clipiceşti în hotar cu viile ce au fost vândute de Dumitru şi alţii lui Matei Basarab voievod 545.

Tecla, soţia lui Vasilie Tăbacul, mama lui Ursul, a lui Ion şi a lui Pătraşco; vinde împreună cu fiii o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 499.

Tecmăneasa, soţia lui Ion Hârca, vecin al Episcopiei Huşilor 159.

Tecucel, pârâu; <afluent al Bârladului la Tecuci>; sate pe ~ 558; vad de moară pe ~ 558.

Tecuci, târg; <ţ. ~, m. ~, j. Galaţi>; casă cu vie în ~ întărită m-rii Sfântul Ioan 141; act scrise în ~ 504; şoltuz de ~ 504; orăşeni din ~ martori la o vânzare 504; diac din ~ 269.

www.dacoromanica.ro

Tecuci, ţinut; sate din ~ 558; slugi domneşti din ~ 540; pârcălab de ~ 446.

Tecuci, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Tegara, ţigancă aflată în stăpânirea lui Lungu, fost armaş 323.

Telea, v. **Petrică ~**.

Teliur, v. **Petre ~**.

Temerleni*, sat, la capătul Săratei unde a fost casa lui Stancul, ţ. Fălciu; <Timirleni, fost s. la NV de s. Ivăneşti, c. Ivăneşti, j. Vaslui>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Teodor Burduja, soţul Drăguicăi 205.

Teodosia, sora lui Gavril şi a lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi trei pământuri din ţarina s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 207, 258.

Teofil, v. **Tofil**.

Teoşti*, sat; <Tăoşti, fost s. la NV de s. Bălţaţi, c. Tătărăni, j. Vaslui>; om din ~, martor hotarnic la Brădiceşti 125.

Terţea, v. **Ion ~** 252.

Teta, mama Odochiei; fiica ei a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postelnic 274, 516, 533.

Teta, sora lui Boldur, a lui Văscan şi a Tetei; amintită ca vânzând împreună cu fraţii ei părţi din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31.

Tetiana, mama Nastasiei, a Măricăi şi a lui Onofreiu, mătuşa lui Gavrilaş Sculeş; fiii ei împart cu vărul lor părţi din s. Buscăteni 416.

Teţcani, sat, ţ. Hotin; <s. ~, c. ~, r. Briceni, R. Moldova>; parte din ~ în stăpânirea lui Ionaşcu Cristiian după împărţirea moşiilor 2.

Teutul, v. **Tăutul**.

Teutuleşti, v. **Tăutuleşti**.

Theodor Balş, spătar (sec. al XIX-lea); act pentru moşiile din ţ. Hotin ale lui ~ 369-371, 421, 423.

Theodor Buhuş, fost agă (sec. al XIX-lea); autentifică un act 402.

Theodor Leşe, tatăl Saftei; fiica lui ~ vinde o parte din s. Cruhlic 371.

Theodosie (Todosie), călugăr la m-rea Tazlău; martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422; iscălitură 422.

Theodosie, egumenul m-rii Bistriţa; a vândut împreună cu soborul m-rii seliştea Mânjeşti şi o parte din s. Bungeşti lui Iordache <Cantacuzino> 330, 396, 397; iscălitură 365.

Theofan, egumenul m-rii Todireni, vinde, împreună cu călugării m-rii seliştea Crăiniceni, pe Prut, lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt 233.

Theofan (Teofna, Tofan), episcop de Rădăuţi; dă mărturie pentru vânzarea de către călugării m-rii Todireni a seliştii Crăiniceni 226; vlădică; a dăruit m-rii Pângăraţi o vie de la Horodişte 333; dă mărturie 536, 545.

Teofan, episcop de Rădăuţi;

Theoma, v. **Toma**.

Thoma, v. **Toma**.

Tiliman, fratele lui Petrilă şi al Măriei; nepotul său, Crâstiian, face o danie în s. Fauri 30.

Timeştii, familie; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şendreni 406.

Tirlic, popă din Ionăşeşti, tatăl Ghicinei; fiica sa împreună cu soţul ei s-a judecat cu Dumitraşco, fost stolnic pentru o vie din s. Buciumi cu Dumitraşco, fost sulger 558.

Tiron din Micleşti, maror la o vânzare din Nistoreni 24.

Tiron, fiul lui Nemiş, fratele lui Ilea şi al lui Vasilie; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Verşeni 104.

Tiron scrie act 9.

Tiron, popă din Căbuji; nepoţii săi vând un loc de casă şi jumătate din s. Bârgăiani lui Ion 550.

Tiron, popă din Gâlţeşti; martor 299.

Tiron, tatăl lui Toader Flondor şi al lui Costea; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Mărmureni 135.

Tiron, urmaşul lui Griga din Pomârla; se judecă împreună cu rudele sale cu

www.dacoromanica.ro

Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.
Tirun, martor la o alegere de ocină în s. Cândeşti 91.
Titiana; fiii ei primesc întărire domnească, împreună cu Anniţa, pentru părţi din s. Slobozeni, ţ. Vaslui, s. Plotuneşti şi Hoceşti, ţ. Cârligătura, şi s. Criveşti şi Răvăcani 225, 315.
Titiţa vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Tăiseni 508.
Toader a Nechitei, martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.
Toader cel bătrân, diac, tatăl lui Dumitraşco Solomonescul, bunicul Anniţei; i-a dăruit fiului său ocina din Cepelenţi şi nepoatei jumătate din s. Verteporoh 298.
Toader, chihaie; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 449, 451.
Toader, diac <din Cotujani>; martor la o vânzare din s. Vascăuţi; iscălitură 68.
Toader, diac; scrie acte 154, 167, 511.
Toader din Beneşti, martor în s. Coteşti 474.
Toader din Blăgeşti, martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.
Toader din Boldeşti, martor 86.
Toader <din Crăeşti>, dă mărturie pentru o cumpărătură din s. Crăeşti 520.
Toader din Cerepcău, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău, cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.
Toader din Gărcina a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Toader din Porcişeani, martor la o vânzare din s. Nistoreni 24.
Toader din Portari, tatăl Tudorei şi socrul lui Ghervasie din Olăneşti; fiica lui vinde o parte din s. Ţigăneşti 171, 339.
Toader din Soleşti, tatăl lui Dumitraşco; a vândut împreună cu fiul său o parte de s. 183.
Toader din Soveja vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451.
Toader din Valeva, nepotul lui Gavril; unchiul său vinde împreună cu alţii parte din s. Valeva lui Gavrilaş vornic 150.
Toader din Vlăşineşti; se judecă cu Grigorie pentru încălcarea unei părţi din s. Vlăşineşti 452.
Toader, fiul Anniţei, fratele popii Isac şi cumnatul Ilenei preuteasa; vinde împreună cu fratele şi cumnata sa o parte din s. Mărişeşti lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic 250.
Toader, fiul Căldăruşoaei, fratele Anghelinei şi al Vasilcăi, vinde împreună cu mama şi surorile sale o ocină din s. Cutiujeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 28.
Toader, fiul lui Hăugul, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.
Toader, fiul Ivănesii şi fratele lui Ion; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.
Toader, fiul lui Isac din Dumeni; primeşte carte domnească pentru a opri părţile altor răzeşi din Plopeni 32; se judecă cu Vasilie Negrul şi cu Danul din Tâlhăreşti pentru o parte din s. Plopeni 232; a cumpărat de la Petrica o parte din s. Plopeni 232.
Toader, fiul lui Istratie din Bătineşti; cumpără de la Sileştean o săcătură din s. Şoldeşti 189.
Toader, fiul lui Lata şi fratele lui Lupul; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 454; vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.
Toader, fiul lui Neanciul din Purceleşti, soţul Ghicinei, fiica popii Tirlic; s-a judecat împreună cu soţia sa, pentru o vie din s. Buciumi, cu Dumitraşco, fost stolnic 558.
Toader, fiul lui Sas şi fratele lui Vasilie; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Toader, fiul lui Simion, fratele lui Gligorcea, al lui Vasile şi al lui Ion, nepotul lui Avram, strănepotul lui Başul; a vândut împreună cu fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.
Toader, fiul lui Ştefan, fratele lui Bejan, al Vasilcăi şi al Tudoriţei, nepot al lui

www.dacoromanica.ro

Isăilă şi al lui Puiul; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Toader, fiul lui Ţăplic vătav şi tatăl Mariei; fiica lui vinde o parte din s. Bălteni 383.

Toader, fiul lui Vasâli şi nepotul Nastei, urmaşul lui Ţăplic vătav; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isar jitnicer 383.

Toader, fiul lui Vasilie, nepotul Marcii, soţul lui Onopiiam; vinde împreună cu soţia o jumătate de bătrân lui Ursu din Părtănoşi 61.

Toader, fiul Măricăi; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 450, 535, 545.

Toader, fiul Măricuţii Grămoaia şi fratele lui Isar; îşi împarte împreună cu fratele şi surorile lui, moşiile rămase de la mama lor 7.

Toader, fiul popii Grigorie din Tămăduiani, fratele lui Ion şi al Tudoscăi; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi o parte din s. Verşeni 116.

Toader, fiul Protasiei şi fratele lui Ion; a vândut împreună cu mama şi fratele său o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Toader, fiul Sanfirei şi nepotul lui Ursul Vartic; vinde lui Matei Basarab voievod nişte ţigani pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Toader, fratele lui Gavril şi al Teodosiei; vinde împreună cu fraţii săi trei pământuri din ţarina s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 207, 258.

Toader, fratele lui Ilie şi Parasca, fiul Nastei; vinde împreună cu fraţii o jumătate din s. Soloneţ lui Chiriţă postelnic care o dăruieşte m-rii Golia 496.

Toader, martor 307.

Toader, martor în Iaşi 133, 239, 280.

Toader martor la o tocmeală pentru părţi din s. Giurgeşti între Simion şi logofătul Gavrilaş 500; iscălitură 500.

Toader, popă; nepoţii lui ~ întorc părţi din Turbăteşti 9.

Toader, nepotul Ghiteanei; a vândut împreună cu Ionaşco părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Toader, popă din s. Bătineşti, tatăl lui Pătraşcu cămăraş şi al lui Evstrate, socrul Armancăi; fiul lui ~ vinde lui Matei Basarab voievod parte din s. Soveja 270.

Toader, popă din Micleşti; martor la o vânzare din Nistoreni 24.

Toader, popă din Tălhăreşti; martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 444.

Toader primeşte poruncă să nu ia o parte din s. Răteşti 401.

Toader, fost protopop (sec. al XVIII-lea); întocmeşte un izvod al actelor Dumenilor 431.

Toader; soţul nepoatei sale, Vărvara, vinde părţi din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19.

Toader, străbunicul Dafinei, al Dochiţei şi al lui Andrei; strănepoţii săi vând lui Pavel, fiul lui Ionaşco, moşia lor din acelaşi s. 263.

Toader; strănepoţii săi, Andreiu, Dochiţa şi Dafina, vând o parte din s. Căuteşeni lui Pavel, fiul popii Ionaşco 73.

Toader, <fost> şetrar, tatăl lui Dumitraşco; fiul lui vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vlăşineşti 54.

Toader, fost şoltuz de Iaşi, tatăl Dragăi; casa fiicei lui în hotarul altei case din Iaşi 435.

Toader, tatăl Ghiteanei; fiica sa a vândut împreună cu nepoţii ei, Toader şi Ionaşcu, părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Toader, tatăl lui Căzacul; fiul său este martor la vânzarea unor părţi din s. Cuzlău 478.

Toader, tatăl lui Manea; fiul său cumpără părţi din Cuzlău de la verii săi, Gligorie şi Căzacul 478.

Toader, ţigan, fratele lui Faan, dăruit de Vasilie Macri căpitan pentru pomenire 433.

Toader, ţigan, soţul Antoniei; este vândut împreună cu soţia şi copiii săi lui Eremia Cârstian 193, 531.

www.dacoromanica.ro

Toader, vecin; a fugit de pe moşia lui Bolea aprod 153.
Toader vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535, 545.
Toader vinde o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.
Toader preot din Răspopi; martor 152.
Toader, v. **Grigorie** ~.
<**Toader**> **Başotă**, fost pivnicer; a hotărnicit locul m-rii Bistriţa 524.
Toader Bazga, tatăl lui Alexa, al lui Agahie şi al Dumitrei; copiii lui vând un loc de la Soveja 454; copiii săi vând împreună cu alte rude partea lor din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.
Toader Bădărău din Mărmureni a fost martor la vânzarea unei părţi din s. Mărmurenii de Jos 135.
Toader Bălţatul, fiul lui Ursu pitar, fratele Stancăi, al Odochiei şi al lui Nicolai; a vândut o jumătate din s. Dragsini lui Dumitraşco Gheuca 103; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Dragsini 138; partea lui ~ din s. Dragsini a fost răscumpărată de Iftimie vătav 137.
Toader Bolescul, fost vornic, tatăl lui Pătraşco Boldescul, fost armaş; a cumpărat parte din s. Popeşti, ţ. Neamţ, de la Ion Herlic, Hociung cel bătrân şi de la alţii 151, 154.
Toader Bosnici, fost stolnic, soţul Maricăi şi tatăl lui Alexa diac; soţia şi fiul lui ~ vând o parte din s. Plopeni 432.
Toader Boul, fost vistiernic, soţul Agafiei, tatăl lui Ştefan Boul, al Saftei şi al Paraschiţei, socrul lui Ghiorghie Ştefan şi al lui Neculai Sechil; soţia sa schimbă părţile sale din Răteşti cu părţile diaconului Larion din Ungheni 80; fiul său primeşte danie o parte din s. Stejăreni 127, 147; de la ~ a fost răscumpărată o parte din s. Răteşti 401
Toader Cuniţă vinde o parte din s. Vereşăni 334.
Toader Dohatco se judecă împreună cu rudele sale cu Antemiia Turetcoaie pentru moşiile rămase de la Dumitraşco Tureatcă 392; mărturie de la ~ 222.
Toader Flondor, fiul lui Tiron şi fratele lui Costea; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Mărmureni 135.
Toader Floricel, fiul lui Ilea, nepotul lui Ionete din Ciocârleşti; a vândut o parte din s. Ciocârleşti popii Ursu 503.
Toader Hagi, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.
Toader Harcul din Vereşeni dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.
Toader Hăţag din Belceşti, fratele lui Crâste Hăţag şi al Anicăi Brăioai, nepotul Malii; martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495; martor la hotărnicirea moşiilor Davideni şi Strâmbi 418.
Toader Herescul (Hirescul) din Hăsnăşeni, soţul Ilenei, ginerele popii Mihul din Păşcani; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino> 340; martor la vânzarea unei părţi din s. Hăsnăşeni 388; sigiliu 340.
Toader Hociu; partea lui ~ din s. Folteşti 213.
Toader Hulpaş, tatăl lui Isăilă şi al lui Ioniţă; fiii săi au vândut o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.
Toader (Toderaşco, Todiraşco) **Jora**, fiul lui Gheorghiţă Jora, fratele lui Gligoraşcu Jora şi nepot de frate lui Ionaşco Jora; primeşte de la Oprea călugăr ţigani şi părţi din s. Buhăeşti şi Dracsini pentru pomenire 136; nepotul său, Isac Mesihăescul, primeşte în urma împărţirii moştenirii rămase de la Miera pârcălab jumătate din s. Piscani, jumătate din Măciucaşii de Jos şi o parte din Leurdeşti 284; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Sălişte rudei lor Costantin Stârcea 425; martor la vânzarea unor părţi de s. 128, 261, 262, 287, 356-358, 360, 366, 367, 499, 521; iscălitură 356-358, 360, 366, 367, 499;
Toader Lata, martor la vânzarea unui loc de la Soveja 450, 451.

www.dacoromanica.ro

Toader Liciul din Sencăuţi primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru încălcarea unor părţi de moşii din ţ. Hotin 109.

Toader Marco, martor la o împărţire de moşii 225.

Toader Miloş, martor la înţelegerea dintre Mihalcea Meica şi Costin pentru stăpânirea s. Jorcăşeni 220.

Toader Moţoc, tatăl lui Ştefan; vinde împreună cu fiul său o bucată de ocină din s. Cleja lui Evloghie, episcopul de Roman 501.

Toader Movilă (Moghilă), ctitor al m-rii Todireni 226, 233,248, 431.

Toader Nutbaşe, ginerele lui Isac Stârcea; primeşte carte de apărare pentru s. Popeni 342.

Toader Oatul, fiul lui Avram şi fratele lui Ştefan; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.

Toader Paladi, mare vistiernic (sec. al XVIII-lea); catastif al moşiilor lui ~ 419.

Toader Parcău, martor la vânzarea unei părţi din s. Borăşti 376.

Toader Perjul din Homiceni, diac; martor la o vânzare din s. Verşeni 47, 19, 116; iscălitură 47, 116.

Toader Petriceico (Petriceaico), pârcălab de Hotin; dă mărturie, martor 45, 46, 50, 545;

~ fost mare vornic; primeşte poruncă să aleagă hotarul s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi, pentru care se judecă Gavrilaş Mateiaş cu Lupul Stroescul, fost ureadnic de Câmpulung 255; dă marturie 226, 229; parte din Sănăuţi răscumpărată de la ~ 392;

~ mare spătar; dă mărturie 287, 289, 314, 321, 322, 396, 496, 507, 516; martor 513; iscălitură 287, 314, 321, 396.

Toader Popăscul, bunicul Tudorei, străbunicul lui Simion şi al Candachiei; nepoata lui vinde o parte de casă din s. Verşeni lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 318.

Toader Tăutul de Vilavce, fratele lui Tăutul, fost logofăt, soţul Măricăi şi apoi al Tudosiei, tatăl lui Isac; fiul său dăruieşte, înainte de moarte, moşiile sale lui Pătrăşcan <Tăutul> 222; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Cuciur 373.

Toader Telea, fratele lui Neniul şi al Anghelinei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţibăneşti lui Lungu fost armaş 323.

Todenciu, tatăl lui Grozav; fiul său a vândut o casă din Iveşti lui Gligorie şi fratelui său, Ştefan 546.

Toder, popă din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Toder, târgoveţ din Şcheia, fiul lui Polediţă; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Toder, târgoveţ din Şcheia, fiul lui Tănasie; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Toder Burduga, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Toderaşco, martor 86.

Toder Colivan, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 382.

Toderan vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Toderaşco (Todiraşco), <vornic de poartă>; martor la o vânzare din s. Pilipce 27.

Toderaşco (Toderaşcu, Todiraşcu) **<Ianovici>**, mare logofăt, tatăl lui Andrieş şi unchiul lui Isac 390; cumpără de la călugării m-rii Pantocrator seliştea Crăiniceni, pe Prut, ţ. Dorohoi 226, 233; primeşte întărire pe stăpânirea seliştei Crăiniceni 248; primeşte poruncă să aleagă hotarul s. Onut, pe Nistru, ţ. Cernăuţi, pentru care se judecă Gavrilaş Mateiaş, mare logofăt, cu Lupul Stroescul, fost ureadnic de Câmpulung 255; cumpără o parte din s. Bumboteşti 378, pentru care primeşte întărire 352; a cumpărat o parte din s.

www.dacoromanica.ro

Unguraşi de la Larion din Răteşti 414; a poruncit să se cerceteze încălcarea unor hotare 180, 409, 419, 439; rânduit să meargă la moşia <Holohoreni> pentru a judeca pricina dintre Neculai Ureche şi răzeşi 161; ispravnic de acte 7, 9, 12, 15, 28, 33, 37, 39, 41, 45, 46, 50, 52, 54, 56, 64, 65, 75, 93, 95, 98, 99, 111, 127, 135, 138, 144, 151, 154, 166, 167, 169, 177, 179, 199, 208, 209, 218, 222, 228, 254, 255, 262, 266, 285, 289, 295, 301, 303, 322, 326, 328, 329, 336, 339, 345-349, 351, 359, 372, 374, 377, 395, 397, 413, 424, 425, 430, 432, 474, 496, 497, 501, 503, 518-520, 522, 524, 531, 534, 544, 545, 553, 558, V; dă mărturie 38, 40, 151, 229, 287, 314, 321, 396, 507, 513, 516, 523, 551, 552, 551, 554, 559; iscălitură 93, 95, 99, 111, 135, 154, 177, 229, 255, 287, 289, 314, 321, 329, 396, 497, 503, 513, 523, 553; sluga lui ~ 409, 439; lipseşte la semnarea unui act 31.

Toderaşco Jora, v. **Toader Jora**.

Toderaşco Vartic, vornic de poartă; a măsurat s. Cerlena şi Voroncăuţi 399;

~ fost vornic; dă mărturie 70, 552, 553.

Toderici, v. **Toma** ~.

Toderiţă, fiul Îndreicuşei şi fratele lui Ionaşco; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Vârtop 429.

Todica, martor la o vânzare în Iaşi 239, 280.

Todie, v. **Mitodie**.

Todir din Portari, tatăl Todorei Ghirvăroaie; fiica lui a vândut o parte din s. Ţigăneşti 337.

Todireni, m-re <în cart. Burdujeni, m. Suceava, j. Sucea va>; ctitoria lui Toader Movilă; călugării de la ~ vând lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt, seliştea Crăiniceni, pe Prut, ţ. Dorohoi 226, 233, 248.

Todireşti* (Todereşti), sat; <ţ. Vaslui; lângă Codăeşti, c. Codăeşti, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 201.

Todireşti* (Todereşti), sat; <fost s. lângă s. Priponeşti, c. Priponeşti, j. Galaţi>; vecini din s. ~ 160.

Todora Ghirvăroaie, fiica lui Todir din Portari; mărturiseşte că a vândut lui Racoviţă Cehan logofăt o parte din s. Ţigăneşti 337.

Todosca, fiica lui Buţurco, sora lui Costin şi a Măricăi; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Jorcăşeni lui Mihalcea Meica 220.

Todosca, fiica lui Larion din Răteşti, sora lui Ionaşco, a lui Gheorghiţă, a Annei şi a Alexandrei; vinde împreună cu tatăl şi cu fraţii ei o parte din s. Unguraşi 414.

Todosca, fiica lui Marmure şi a Măricăi, nepoata lui Anton Başotă, strănepoata lui Başotă cel bătrân; vinde parte din s. Bodeşti şi Dăncesti, ţ. Neamţ, lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Sus 281, 289, 290.

Todosca, mama lui Arsănie, a Aniţei şi a Nastasiiei, nepoata Paraschivei, strănepoata Neagului; fiii săi au vândut părţi de sate lui Solomon Bârlădeanul 512.

Todosca, nepoata lui Borodaci; partea ei din s. Popeni este stăpânită de Isac Stârcea 132.

Todosca, soţia lui Nicoară uricar; a vândut împreună cu fiii ei o vie la Hârlău lui Pătraşco Ciogolea 322.

Todosca (Todosia), soţia lui Pătraşco Ciogolea; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru mai multe moşii 287, 322.

Todosi, fiul lui Ion Terţea şi al Costandei, nepotul lui Vasilie Ciudinschi; împreună cu mama şi unchiul lui pun zălog s. Giurgeşti, ţ. Dorohoi, la Sârbul comis, în schimbul sumei de o sută de galbeni 252.

Todosia, soţia lui Bandur, fost vornic; cumpără de la Stratona o parte din s. Iurghiceni 172.

Todosia, soţia lui Ţigan, fiica lui Stan Chişarău; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Todosia vinde împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 545.

www.dacoromanica.ro

Todosie, fiul Măriei şi fratele lui Bejan; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 545.

Todosie, martor 307.

Todosie, v. şi **Theodosie, Tudosie**.

Todosie Udre, martor la o vânzare din s. Băiceni 502.

Todosiia, fiica Irinei, nepoata Soloncăi, sora lui Ionaşco şi a Floarei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Zubriceni, ţ. Hotin, lui Vasilie Macri căpitan şi soţiei lui, Gripina 285.

Todosiia, fiica lui Ion nemeşul; vinde împreună cu sora sa, Sofronia, părţi din s. Verşeni popii Andreica şi soţiei sale, Tudora 26.

Todosiia, soţia lui Cristiian, mama lui Vasilie şi a Profirei; fiii ei au vândut o parte din s. Verşeni 116.

Todosiia, soţia lui Iachim Bandur; a vândut împreună cu nepotul său, Gheorghiţă, o parte din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Tofan de Găleşeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 381.

Tofan din Nesvoe, martor la o vânzare din s. Săgereni 67.

Tofan din Oţeleşti, martor la vânzarea unor ţigani 25.

Tofan din Rediu, diacon; martor la o vânzare din Grozeşti 49.

Tofan, fiul lui Clineşti din Cudreşti, fratele lui Pătraşco; cumpără împreună cu fratele său o parte din s. Cudreşti 404.

Tofan, fiul Stancăi, nepotul lui Creţul vătav; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Dolniceni Saftei Şoldăneasa 382, 413.

Tofan, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Tofan, târgoveţ din Şcheia; dă mărturie pentru stăpânirea de către m-rea Secu a unui vad de moară şi a unui loc mai jos de târg 350.

Tofan, v. **Theofan**, episcop.

Tofana, soţia lui Ionaşco Bucilescu, fiica lui Vasilie spătar; a vândut împreună cu soţul său o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Tofana, soţia lui Simion, cumnata lui Ionaşco Ţâra, a Mariei şi a lui Costantin; primeşte mărturie de la cumnaţii săi pentru stăpânirea unei părţi din s. Bereşti, pe care o răscumpărase soţul ei 130.

Tofana; împreună cu rudele ei face schimb de ocine din s. Cerghişeani cu Grigore Şaidir 549.

Tofana primeşte întărire pentru stăpânirea unei vii din Nicoreştii de Sus, cumpărată de la Vasilie 307.

Tofăneasa (Tofănasa, Tufăneasă) **Secheloaie** (Săcheloai, Sechelue); ţiganii ei sunt scutiţi de orice dare 48; se judecă cu călugării de la m-rea Bistriţa pentru nişte fântâni cu păcură dintr-o poiană de pe Tazlăul Sărat 332, 387.

Tofil (Teofil), călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397.

Tofil, tatăl lui Neculaiu 411.

Tolanca, ţigancă, fiica lui Vasilie şi a Măricăi, sora lui Dumbravă, a Bărlădeancăi şi a Cozmiţei; vândută împreună cu părinţii şi surorile ei lui Neanea Breahnă 25.

Toldrea; nepoţii lui au vândut un loc de la Dumbrava de pe Susiţa 402.

Toma din Cociuba, martor 299.

Toma din Valova, tatăl lui Costin şi al lui Ştefan; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Turiatca 393.

Toma, fiul lui Dumitraşcu şi al Luşcăi, nepotul lui Neagul; vinde împreună cu tatăl şi mama sa lui Matei Basarab voievod o vie 197.

Toma, fiul lui Dumitraşcu şi al Băluşcăi; dă o vie din dealul Clipiceştilor, din partea Baciului, lui Matei Basarab 535, 545.

Toma, fiul lui Oprea din Bârlad; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Toma, fratele lui Ihnat; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Mărmureni 135.

Toma, ţigan, întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.

Toma, ţigan, zlătar, vândut lui Erimia, fratele lui Dabija 530, 531

Toma vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451.

www.dacoromanica.ro

Toma, fost vornic de Botoşani, tatăl Tu...; fiica lui a vândut nişte ţigani lui Pătraşco Ciogolea 322.

Toma vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Toma vinde împreună cu Chisar o parte din s. Vedzureşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Toma (Theoma, Thoma) **<Cantacuzino>**, mare vornic al Ţării de Sus, soţul Aniţei, gincrele lui Voruntar <Prăjescul> şi al Solomiei, cumnatul lui Grigorie Ureche şi al lui Savin; cumpără împreună cu Grigore Ureche o jumătate din s. Vlăşineşti 54; cumpără părţi din Bodeşti şi Dănceşti, ţ. Neamţ, şi alte ocini 219, 229, 281, 289, 321, 345 şi primeşte întărire pentru stăpânirea lor 231, 290; cumpără o parte din s. Mărişeşti 250 şi primeşte întărire pentru stăpânirea ei 319; cumpără de la Tănasie Covrig o parte din s. Verşeni 341; cumpără o parte din s. Cogeşti 346, 347, 348; primeşte mărturie de la cumnaţii săi pentru moşiile ce i-au revenit după împărţire 374; lăsat de mitropolitul Petru Movilă să ţină banii luati de jupâneasa lui Ion vodă pe satul Prăjeşti de la Mihail Fortuna comis 507; dă bani lui Iane negustor pentru a răscumpăra odoare puse zălog de Ion vodă la Iane 507; porunceşte ca ţiganul Maftei să fie dat bistriţenilor pentru că a făcut schimb cu ei 81; împuternicit de domn să stabilească hotarul târgului Huşi, la cererea şoltuzului şi a orăşenilor de acolo 276; în Sfatul domnesc 45, 50, 322, 496, 545; dă mărturie 5, 14, 38, 40, 220, 226, 264, 314, 513, 516, 523, 552; iscălitură 226, 314, 523, 552.

Toma Bilţu din Prăjeşti, fiul Candachiei Bilţoaia, fratele lui Samoilă Bilţu; se judecă pentru stăpânirea părţii lui Năduşală din s. Şufrăceşti 110; dă împreună cu rudele sale o parte din s. Şofrăceşti pentru o parte din s. Brăneşti 429.

Toma Dadurcă vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Toma Dzalea a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Toma Fâşneaţă, tatăl lui Anghel şi al Nazariei; copiii săi vând o parte din s. Brăişeşti lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Toma Găvan vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja lui Matei Basarab voievod 451, 535.

Toma Toderici, martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 171.

Tomca; urmaşul lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Tomeşti, sat; <ţ. Iaşi, s. Tomeşti, c. sub. Tomeşti, j. Iaşi >; mărturie pentru alegerea hotarului s. ~ şi Pipereşti, aflate în stăpânirea m-rii Golia dinspre s. Cârsteşti 176.

Tomilăuţi*, sat; <ţ. Soroca; probabil lângă s. Vărăncău, c. Vărăncău, r. Soroca, R. Moldova>; întărit lui Pătraşco Ciogolea 322; Ştefan din ~, martor la o vânzare din s. Vascăuţi 68; Iorescu din ~, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Tomiţa, căpitan; se judecă pentru încălcarea hotarelor seliştii Dănceni 180; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dănceni după judecată cu răzeşii din acel s. 181; martor 287, 381, 382, 433; sigiliu 382.

Tomşa, tatăl Ilenei şi fratele lui Anton; fiica lui ~ vinde o parte din s. Ţigăneşti 358.

Tomşa, v. **Ştefan ~**.

Tomşea, popă din târgul Siret; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Turiatca 393.

Topliceni, sat; <c. ~, j. Buzău>; martori din ~ la vânzarea unor ţigani 267.

Toporucivca, selişte, pe Nistru, în hotar cu s. Onut, ţ. Cernăuţi <azi în Ucraina, lângă s. Onut, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; a fost cumpărată de Lupul Stroescul, fost ureadnic de Câmpulung 255.

www.dacoromanica.ro

Totoeşti, sat <ţ. Hârlău; s. Totoeşti, c. Erbiceni, j. Iaşi>; martori din din ~ 43; în hotar cu s. Negoeşti; martor hotarnic din ~ în s. Davideni şi Strâmbi 418; dumbravă dinspre ~ în hotarul s. Davideni şi Strâmbi 419.

Totoeşti, sat; <s. ~, c. Tupilaţi, j. Neamţ>; dumbravă dinspre ~ în hotarul s. Negoeşti 419.

Trandafir, pârcălab de Hotin; trimis de domn să judece pricina dintre Nacul vornic şi Vartiv pentru s. Şirăuţi şi un iaz din hotarul s. Cârstineşti 169; primeşte poruncă domnească să cerceteze pricina dintre Pârciul din Iadinţi şi Anniţa, fiica lui Dumitraşco Solomonescul, pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Verteporoh 298; în Sfatul domnesc 45, 322, 496, 545, 496.

Trăbujenească, v. **Uliţa** ~.

Trandafir, v. şi **Lupul** ~.

Trei Ierarhi, m-re, în Iaşi; <în m. ~, j. ~>; primeşte danie o parte din s. Vasileuţi 551-553.

Tribisăuţi, sat; <pe Drabişte, ţ. Hotin; s. ~, c. ~, r. Ocniţa, R. Moldova>; sătenii din ~ au plătit o moarte de om săvârşită în hotarul selişii Hrimancăuţi 408.

Trifan, fiul lui Şoropul şi fratele lui Oniţă; martor hotarnic la Brădiceşti 125.

Trifan, moşul lui Bălan; o parte din Năneşti rămasă de la ~, vândută de Bălan lui Isar jitnicer 561.

Trifăuţi, sat; <s. ~, c. Vasilcău, r. Soroca, R. Moldova>; în hotar cu s. Vasilcău 496.

Trifu din Clipiceşti, tatăl lui Ştefan; fiul lui ~ martor la vânzarea unei vii lui Matei Basarab voievod 197.

Trofim, fiul Măriicăi, frate lui Cruceanul, al lui Istihie, Lazar, Damaschin şi al Dafinei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi părţi din s. Duşeşti lui Iordachi, mare vistiernic 93.

Trohin, diac; scrie act 225.

Trohin, fiul lui Gligori Gancea şi al Catrinei; părinţii lui ~ au cumpărat o parte din s. Cerghişeni 444.

Troian, top. în hotarul s. Cereşnovăţ 496.

Trotuş, ţinut; sate în ~ 501.

Trufaşu, v. **Ionaşco** ~.

Tu..., fiica lui Toma, fost vornic de Botoşani; i-a vândut lui Pătraşco Ciogolea nişte ţigani 322.

Tuadir merge cu carte domnească la Grecu din Băşeni 91.

Tudan, v. **Iuon** 436.

Tuderu, martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 337.

Tudor din Iaşi cumpără împreună cu soţia sa de la Parasca o casă cu loc în Iaşi 133.

Tudor, tatăl lui Lazăr; fiul lui ~ primeşte o parte din s. Mohoreni şi Oprişeşti 120, 121.

Tudora, fiica lui Başul din Grozeşti, sora lui Avram şi a lui Vasilie; a vândut împreună fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Tudora, fiica lui Copăceanul din Ţigăneşti; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţigăneşti lui Iordache <Cantacuzino> 356.

Tudora, fiica lui Roman, nepoata lui Toader Popăscul din Verşeni, soţia lui Ion Vătăguţul, mama lui Simion şi a Candachiei; vinde lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, o parte de casă din s. Verşeni 318.

Tudora, fiica lui Toader din Portari şi soţia lui Ghervasie din Olăneşti; vinde lui Racoviţă Cehan o parte din s. Ţigăneşti 171, 339.

Tudora, fiica Măricuţei Grămoae; îşi împarte împreună cu surorile şi fraţii ei un vad de moară 7.

Tudora, mama Ilenei; fiica ei vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Perăşeni, ţ. Vaslui, lui Alexandru <Coci> 314.

Tudora; partea ei din s. Sănăuţi este vândută lui Gavrilaş Mateiaş 128.

Tudora, sat; <ţ. Suceava; Tudora, c. ~, j. Botoşani>; Ghiorghiţă, fiul lui Lupu din ~, pârăşte domnului pe Calcăş pentru vecini din Petie 86; Lupul din ~ primeşte întărire pentru stăpânirea moşiei Roşcani şi a Bălţii Porcului 114.

www.dacoromanica.ro

Tudora, soţia lui Mămae; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Tudora, soţia popii Andreica, mama lui Dumitru; a cumpărat împreună cu soţul ei părţi din s. Verşeni 26.

Tudora, ţigancă, fiica lui Hilipu, soţia lui Gliga; vândută lui Eremia, fratele lui Dabija 530, 531.

Tudora, ţigancă, fiica lui Irimia 178.

Tudora; fiica ei, Păcioaia, a avut o parte din s. Puţuteni 23.

Tudora Cioplicoaie, mama Băluţei; fiica ei a vândut o parte din s. Iadinţi 322.

Tudora Mărăţineasa, mama Annei, bunica lui Ştefan şi a lui Andreica; fiica şi nepoţii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Tudoran vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451, 535.

Tudoriţa, sora lui Bejan, a lui Toader şi a Vasilcăi, fiica lui Ştefan, nepoata lui Isăilă şi a lui Puiul; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Tudosă vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Tudosca, fiica Isăcoiei din Cuzlău; nepoţii săi vând o parte din s. Cuzlău vărului lor, Manea, fiul lui Toader 478.

Tudosca, fiica lui Ionaşco Jora; primeşte danie moşii şi ţigani de la ruda ei, Vasilie Macri căpitan 433.

Tudosca, fiica popii Grigorie din Tămăduiani, sora lui Toader şi a lui Ion; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii ei o parte din s. Verşeni 116.

Tudosca, sora lui Grigorie; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Cotiujeni lui Ionaşco Căldăruşe şi soţiei sale 28.

Tudosca, soţia lui Gligorie; vinde împreună cu soţul şi fiii ei o vie din Nicoreştii de Sus lui Cârstea, fratele Izmărandei 491.

Tudosca, soţia lui Toader Tăutul şi mama vitregă a lui Isac 222.

Tudosca Guţoale, fiica lui Ion Clocică şi a Agafiei, nepoata Antimiei şi strănepoata lui Sava; vinde lui Iorga, mare postelnic părţi din s. Vepreuca şi Silişteni 395.

Tudose, fiul Mariei; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Tudose Dubău, fost mare pitar; se judecă pentru o parte din s. Călimăneşti cu Neculai Giuncă V.

Tudosia, sora lui Tudosie şi a Ghiteanei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Tudosia Andriasa, soţia lui Andrei hatman şi mătuşa lui Neculai Ureche; a cumpărat de la Chiriţoaia părţi din s. Holohoreni 161; nepotul ei primeşte întărire pentru s. Holohoreni 301.

Tudosie (Todosie, Tudosiie), diac, fiul Chirianei, nepotul Brânduşei, fratele popii Vasilie; vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 454, 537; vinde împreună cu alte rude un loc din s. Lăceşti lui Radul <Mihalcea Cândescul>, mare comis 545; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 448-451.

Tudosie, fiul lui Pătrăşcan cămăraş; martor la vânzarea unui loc de la Soveja 450, 454.

Tudosie, fratele Ghiteanei şi al Tudosiei; a vândut împreună cu surorile sale părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Tudosie, fratele lui Necul 88.

Tudosie, ginerele lui Bâtcovici; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 491.

Tudosie vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448, 451.

Tudosie, v. şi **Todosie**.

Tudosie Udrea, martor la o întărire domnească 244.

Tudosiie <din Scânteia>, diacon; a fost martor la o vânzare din s. Ciocârleşti 503.

Tufan <din Secuieni>; pârât domnului de Erimia Vârnav pentru un iaz de moară, nişte fâneţe şi un pomât 198.

Tufănească, v. **Tofăneasa**.

www.dacoromanica.ro

Tuluceşti, sat; <s. ~, j. Galaţi>; martori din ~ 277.
Turbăteşti, sat, ţ. Cârligătura; <înglobat în Văcoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; parte din ~ întoarsă lui Vasile Corlat şi cumnaţilor săi 9.
Turburea, pârâu, în hotarul unei prisăci dintre Prut şi Jijia 386.
Turbureşti, sat; Radul din ~, martor la o vânzare din s. Cozmeşti 504.
Turcul, nepotul lui Bilic; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Turcul, fost pârcălab, martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnaleuca 192.
Turcul, tatăl lui Vasilie, al lui Simion şi al lui Cristea Dracea, socrul Maricăi; fiii săi vând parte din s. Medvica, ţ. Hotin, lui Urechc mare vornic de Ţara de Jos, ce fusese cumpărată de el de la Gerca turcul 264, 266.
Turcul, v. şi **Vasilie ~**.
Tureadcă, v. **Dumitraşco ~**.
Tureatca (Turiatca), sat, ţ. Suceava; <c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi, Ucraina>; parte din ~ întărită Anteniei Turetcoaia 393; judecată pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ 430.
Turetocoaie, v. **Antemia ~**.
Turietcoaie, v. **Antemia ~**.
Turiiatca, v. **Turiatca**.
Turiţoae, v. **Magdalena ~**.
Tutova, pârâu; <afluent al Bârladului>; martori de pe valea ~ 299; ţinut pe ~ 417.
Tutova (Tutuva), ţinut; sate în ~ 103, 138, 299; martori din ~ 491.

Ţ

Ţana; casele ei în hotarul unui loc de casă, vândut lui Petre ceasornicar 442.
Ţancul, fratele lui Cosma; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Comăreşti lui Tăutul, fost logofăt 436.
Ţara de Jos <Moldova>, mari vornici de ~ 14, 38, 39, 40, 45, 46, 50, 54, 98, 162, 264, 266, 284, 287, 289, 295, 314, 321, 322, 374, 396, 496, 507, 513, 523, 545, 551, 552;
~ fost mare vornic de ~ 336, 390;
~ stolnic din ~ 355; v. **Dumitraşco**.
Ţara de Sus <Moldova>, mari vornici de ~ 5, 38, 40, 45, 50, 54, 81, 219, 220, 231, 229, 276, 281, 289, 290, 321, 322, 341, 346-348, 374, 496, 507, 513, 523, 545.
~ fost mare vornic de ~ 390.
Ţara Leşească <Polonia>; expediţia lui Abaza paşa în ~, în timpul căreia actele pentru s. Popricani şi Bereşti, ţ. Iaşi, s-au pierdut 303; ruşi veniţi din ~, care s-au aşezat la seliştea Călineşti, primind scutiri de dări 96, 115.
Ţara Românească (Muntenească, Rumânească, Ungrovlahiei); voievod şi domn al ~ 234-236, 384, 385, 448, 449-451, 453, 536, 537, 545; boieri din ~ 384, 385.
Ţarigrad <Constantinopol>; capuchehaie la ~ 50; călăraş de ~ 305.
Ţăcoteni*, sat, ţ. Hotin; <lângă lângă s. Forostna, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi poruncă pentru cercetarea încălcării părţilor de moşie din ~ stăpânite de Ursul, fost pârcălab 109.
Ţăpe, vornic din Câmpuri; martor la o vânzare în Soveja, pe locul Iteştilor 196.
Ţăpe, v. şi **Ion ~**.
Ţăplic, fost vătav; urmaşii lui ~ vând o parte din s. Bălteni 383.
Ţâbăneşti, v. **Ţibăneşti** 323.
Ţâfeşti*, sat; <Ţifeşti; fost s. în partea de NV a s. Siliştea, c. Iana, j Vaslui>; răzeşii din ~ au cumpărat de la nepoţii Toldrei un loc de la Dumbrava de pe Susiţa 402.
Ţâgăneşti, v. **Ţigăneşti**.
Ţântă, v. **Dumitru ~, Pătraşco ~**.
Ţâra; nepoţii săi şi-au împărţit vecinii din s. Ionăşeni 96.
Ţâr, stăpâneşte o parte a s. Zahareşti 72.
Ţâra, v. şi **Ionaşco ~**.
Ţibăneşti (Ţâbăneşti), sat, pe Şacovăţ, ţ. Vaslui; <s ~, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Lungu, fost armaş 323; martor din ~ 281.

www.dacoromanica.ro

Ţibucani, sat; <s. ~, c. ~, j. Neamţ>; martori hotarnici din ~ în s. Negoeşti 418.

Ţica (Ţâcu, Ţicu), fost postelnic; primeşte o parte din s. Zahareşti în urma împărţirii lui cu Necolai Căre şi Irimiia 72; martor la vânzarea unor părţi de s. 261, 262, 356-358, 360, 499.

Ţicu, v. **Ţica**.

Ţigan din Ţibăneşti; martor 281.

Ţigan din Verşeşti, străbunicul lui Bejan; urmaşul lui ~ vinde o parte din s. Comani 422.

Ţigan, soţul Todosiei, ginerele lui Stan Chişarău; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.

Ţiganeşti, deal; top. în s. Cerepcău 70.

Ţigănaş, fiul lui Băgău din Cioltani; vinde rudelor sale o parte din s. Cudreşti 404.

Ţigăneşti*, sat; <lângă s. Bătineşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>;vornicelul şi vătămanul de ~ cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354; martori din ~ la vânzarea unor părţi din s. Şoldeşti şi Gligoreşti 189, 527, 529; judecată pentru hotare între moşia ~ şi moşiile Modruzopăţăşti, Bătineşti şi Iveşti (sec. sec. XIX-lea) 402.

Ţigăneşti* (Ţăgăneşti, Ţâgăneşti), sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <lângă Dumeşti, c. Dumeşti, j. Vaslui>; parte din ~ vândută de fiii lui Copăceanul lui Iordache <Cantacuzino>356; parte din ~ vândută lui Iordache <Cantacuzino> 337, 358, 521.

Ţigăneşti, sat, pe Sărata, ţ. Vaslui; parte din ~ vândută de Tudora lui Racoviţă Cehan 171; parte din ~ întărită lui Racoviţă Cehan 339.

Ţiplea, v. **Vasile** ~.

Ţogoae vinde un fânaţ lui Dumitraşcu, fiul Onicăi 308.

Ţoha, top. în hotarul unui loc de la Soveja 448, 535, 545.

Ţoleşti, sat; <ţ. Suceava; s. ~, c. Forăşti, j. Suceava>; martori din ~ la o vânzare din Bârgăiani 550.

Ţopa, v. **Costantin** ~, **Manea** ~.

Ţuţan, martor la înţelegerea dintre Mihalcea Meica şi Costin pentru stăpânirea s. Jorcăşeni 220.

Ţuţcani, sat; <s. ~, c. Bahna, j. Neamţ>; părţi din ~ cumpărate de popa Anbrusie de la Vasilie şi Pavăl 511; în hotar cu m-rea Bistriţa 524.

Ţuţuian, martor la o vânzare din s. Şendreşti 526.

U

Udochia, v. **Odochia Angheloaia**.

Udre, slugă domnească; împuternicit de domn să cerceteze pricina dintre Vasile Buznă şi sătenii din s. Călmăţueşti pentru stăpânirea s. Nuoreşti 212.

Udre, v. **Todosie** ~.

Udrea (Udre) **Gânscă**, nepotul lui Gânscă; fiii lui s-au judecat 256; primeşte întărire pentru o parte din s. Paustova răscumpărată de la Iorga vornic 427; act din sec. al XIX-lea pentru s. din ţ. Hotin moştenite de la ~ 427.

Udrea, fiul lui Stan de Câine din Ţara Muntenească; vinde lui Gheorghiţă, mare sulger, un ţigan 234-236.

Udrea, v. **Costandin** ~, **Tudosie** ~.

Udrişte <Năsturel>, logofăt al treilea; martor la cumpărarea unor ţigani de către Matei Basarab şi dăruirea lor m-rii Dobromira 557.

Uliţa Făinii, <uliţă în Iaşi>; casă cu loc pe ~ 249.

Uliţa Nouă, <uliţă în Iaşi>; casă cu loc de pe ~ 279.

Uliţa Rusească, uliţă în Iaşi; dugheni de pe ~, cumpărate de Ionaşco Rusul 33; loc de casă pe ~ 442.

Uliţa Strâmbă, uliţă în Iaşi; case de pe ~ au fost vândute lui Statie vameş 435.

Uliţa Trăbujenească, uliţă în târgul Iaşi; dugheni pe ~ 33.

Umbrăreşti (Unbrăreşti), sat; <s. ~, c. ~, j. Galaţi>; Ştefan din ~ vinde împreună cu fratele său o casă din Iveşti lui Sălăvăstru hotnog 546; martori din ~ 546.

www.dacoromanica.ro

Unghenî, sat pe Moldova; <ţ. Neamţ; în Păstrăveni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; părţi din ~ schimbate de diaconul Larion cu părţi din Răteşti ale jupânesei Agafia 80; părţi din ~ răscumpărate de diaconul Larion de la Pascalina, jupâneasa răposatului Stroici 80; părţi din ~ alese şi stâlpite dinspre hotarul cu s. Zmeeşti 80.

Unghiul Gălbăn, cot al Siretului numit ~ IV.

Unguranul, v. **Ştefan ~**.

Unguraşi*, sat, ţ. Neamţ; <pe Moldova; fost s. în partea de N a s. Lunca Moldovei, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; carte de apărare acordată lui Ştefan Şoldan pentru stăpânirea unei părţi din ~ 118; parte din ~ vândută de Larion diacon din Răteşti lui Toderaşco <Ianovici> 414; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411.

Ungureanul cel bătrân; partea sa din s. Soveja vândută de urmaşii săi lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Ungureni, familie; bătrânul lor de moşie de la Sovcja 448, 449, 545.

Ungureni*, sat; <lângă Vercicani, c. Liteni, j. Suceava>; Ionaşco Dărman din ~ a cumpărat o parte din s. Lipăeşti 111.

Ungurul, v. **Petrea ~**.

Urâta, fiica Grozavei şi sora lui Simion, a vândut împreună cu fratele şi rudele ei părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Urâta, fiica lui Duraleu, sora lui Vasilie, a lui Sava şi a lui Costantin; întoarce împreună cu fraţii săi părţi de ocină din Turbăteşti lui Vasile Corlat şi cumnaţilor săi 9.

Urâta, moaşa lui Gligorie Dămiian; urmaşul ei stăpâneşte o parte din Poiana Mare 331.

Urâta; strănepoţii ei vând s. Puriceni şi Bereşti, pe Jijia, sub Stâncă, ţ. Iaşi, între Popricani şi Ionăşeni, lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 303.

Urdzică, v. **Dumitraşco ~**.

Ureche, v. **Bejan ~**, **Grigore ~**, **Neculai ~**.

Urechioaia, mama lui Ionaşco; fiii ei au vândut o parte din s. Zubriceni 322.

Uricheşti, sat; <s. ~, c. ~, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Mihalcea diac din Copăceşti după judecată cu Popăscoaia 170.

Urmezău, v. **Savin ~**.

Urse, ţigan, fiul lui Cârlan; cumpărat de Eremia Cristian de la Mârza 304.

Ursu dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.

Ursu din Cherchijeni, tatăl lui Dumitru; fiul lui vinde lui Şaidir logofăt partea sa din acelaşi s. 246.

Ursu din Leurdeşti; martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Ursu din Petrileşti, tatăl lui Gligorcea; fiul lui ~ cumpără o parte din s. Comani 422.

Ursu (Ursul) din Zmiani, aprod; dă mărturie pentru o întoarcere de ocină din s. Dragsini 103, 137, 138; martor la vânzarea unei părţi din s. Balinteşti 542.

Ursu, fiul lui Gheorghie din Mărgineni; a vândut o parte de ocină din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.

Ursu, fiul lui Paos şi al Donnei Păosoaie, fratele lui Gligorie şi al lui Mihalcea; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi un sălaş de ţigani lui Neanea Breahnă 25.

Ursu, ginerele lui Gligorcea; face împreună cu socrul său un schimb de ţigani cu Ursu Ciocârlan 140.

Ursu înştiinţează Logofeţia de cercetarea făcută unei curături din porunca domnească 215.

Ursu, martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 133.

Ursu, martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 171.

Ursu (Ursul) fost pitar, soţul Candachiei, tatăl Stancăi, al Odochiei, al lui Toader Bălţatul şi al lui Nicolai, bunicul Orinei; fiul său, Nicolai, a vândut o jumătate din s. Dragsini lui Dumitraşco Gheuca 103; partea fiului lui, Neculai, din s. Dragsini a fost răscumpărată de Iftimie vătav 137; fiii şi nepoata lui au vândut o parte din s. Dragsini 138; soţia lui a dat

www.dacoromanica.ro

lui Ursul Ciocârlan un ţigan pentru pomenirea sufletului său 140.
Ursu, popă la biserica domnească din Scânteia; a cumpărat o parte din s. Ciocârleşti de la Toader Floricel 503; a cumpărat o parte din s. Popeşti de la Simion 503; primeşte întărire domnească pentru părţile de s. cumpărate în Ciocârlaşti şi Popeşti 503.
Ursu, tatăl lui Sava; zapis de la fiul lui 541.
Ursu, ţigan, fiul lui Cârlan; vândut de Mârzea, ginerele lui Dabija, lui Eremia Cârstian 531.
Ursu, ţigan, soţul Varvarei, ginerele lui Sava; soţia şi copiii săi sunt vânduţi lui Gheorghe Ştefan, mare sulger 296.
Ursu (Ursul) **Botez** (Botedz), ficiorul lui Botedz din Suceava; martor 19, 47, 318; iscălitură 47, 318.
Ursu Ciocârlan a primit danie un ţigan pe care îl dă în schimb rudelor sale 140.
Ursu Nechita dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5.
Ursu (Ursul) **Vartic** din Iugani, fost vornic de poartă, , fratele Zamfirei, unchiul lui Toader; sora sa vinde un sălaş de ţigani lui Dediul postelnic 267; sora sa vinde împreună cu rudele a patra parte din Vărzăreşti de pe Bâc, lui Mihăilă Săpoteanu 4; nepotul lui vinde nişte ţigani lui Matei Basarab voievod 453; dăruieşte două pietre de moară lui Matei Basarab, care le dăruieşte m-rii Dobromira 535; dăruieşte un vad de moară pe apa Putnei, în s. Clipiceşti, lui Matei Basarab care le dă m-rii Dobromira 545; se judecă în faţa domnului cu Iane, fost sulger, pentru un şes din s. Ruptura şi un vad de moară de pe Bârlad 559; martor 19, 135, 217, 442, 448, 450, 451, 453, 454, 525; iscălitură 453; v. şi **Toderaşco Vartic**.
Ursul, croitor, fiul popii Ştefan şi nepotul Ilenei; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Ursul din Bohotin se pune chezaş pentru fiul său, spunând că acesta nu s-a înscris la călăraşi 92.
Ursul din Gâlţeşti, martor 299.
Ursul din Pârtănoşi cumpără o jumătate de bătrân de la Toader şi soţia sa 61.
Ursul din Şendreşti a vândut o parte din s. Şendreşti lui Eremia Crăstian 532.
Ursul, fiul Irinii 476.
Ursul, fiul lui Andruşcu din Olişăşti; vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122.
Ursul, fiul lui Platon Grohoticul; vinde lui Ionaşco Cujbă o parte din s. Pănicești 398.
Ursul, fiul Teclei, fratele lui Ion şi al lui Ştefan; vinde împreună cu mama şi fraţii săi o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 499.
Ursul, martor la vânzarea unui ţigan 417; iscăleşte greceşte 417.
Ursul, fost pârcălab; se judecă pentru încălcarea părţilor de moşie din s. Ţăcoteni, Cotela, Şerbenţi, Forosana, Cicicani şi Bădroşeni, pe care le primise danie de la mătuşa sa Nastea 109.
Ursul, tatăl lui Costin Jac; fiul său răscumpără o ocină din s. Solonceni 167.
Ursul, tatăl lui Lupul; fiul său este martor la vânzarea unei vii din Nicoreştii de Sus 307.
Ursul, ţigan; poruncă dată slugilor domneşti şi hărmăneşti să lase în pace pe ~ de orice dare 48.
Ursul Vântul din Bârlad dă mărturie în cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unor părţi din s. Dragsini; iscălitură 137.
Ursul, vornic de poartă; dă mărturie 205, 286, 288, 314, 433, 555; iscălitură 314, 433, 555.
Urzică, v. **Urdzică**.
Uscatul, v. **Dumitru ~**.
Uscaţi, sat; <numele vechi al s. Războieni, j. Neamţ>; martori hotarnici din ~ în s. Negoeşti 418; Ionaşco Trufaşul din ~, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.
Uşer, ţigan, bunicul Varvarei; nepoata lui şi copiii ei sunt vânduţi lui Gheorghe Ştefan, mare sulger 296.

www.dacoromanica.ro

V

Vaduri, top. în hotarul s. Soveja 535, 545.
Vadurile Morilor, parte din s. Pogăneşti, ţ. Putna, vândută lui Gavril 269.
Vaipan, tatăl lui Necoară; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Turiatca 393.
Vâlcul, v. **Gheorghe ~**.
Valea Albă, pârâu, în hotarul s. Negoeşti 418; sate pe ~ 495.
Valea Boului, top. în hotarul s. Lăceşti, la Soveja 454, 537, 545.
Valea lui Cârlităean, top. în hotarul s. Ilişeşti 108.
Valea lui Ion, top. în hotarul s. Iurghiceni 547.
Valea Neagră, pârâu; sate pe ~ 429.
Valea Popilor, în hotarul târgului Huşi 276.
Valea Seacă, top. în hotarul unui loc de la munte al lui Gheorghe, mare ceaşnic 45; fiii lui Toma din ~ au vândut o parte din s. Turiatca 393
Valeva (Valova), sat; <r. Coţmani, reg. Cernăuţi, Ucraina>; parte din ~ vândută lui Gavrilaş vornic 150.
Vâlie, v. **Vilia**.
Valova, v. **Valeva**.
Vancicăuţi* (Vincicăuţi), sat; <azi s. Costineşti, c. Leurda, j. Botoşani>; v. şi **Ion Terţei** din ~ 252.
Varlaam, arhiepiscop al Sucevei şi mitropolit al Ţării Moldovei; dă mărturie privind înţelegerea dintre fiii lui Buţurco şi Mihalcea Meica pentru stăpânirea s. Jorcăşeni 220; dă mărturie pentru vânzarea de către călugării m-rii Todireni a seliştii Crăiniceni, pe Prut, ţ. Dorohoi, lui Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt 226; dă mărturie pentru înţelegerea dintre urmaşii lui Dumitraşco Murguleţ; binecuvântează împreună cu ceilalţi mari ierarhi ai Moldovei dania făcută de Matei Basarab m-rii Dobromira 536, 545; iscălitură 226, 437.
Varlam, fiul Axiniei din Drăgeşti; cumpără o parte din s. Bodeşti 440.
Varnav, v. **Vârnav**.
Vârlezei, sat; <s. Vârlezi, c. Vârlezi, j. Galaţi>; Grozav din ~ vinde ocină pe Suhului 8; fiul lui Grozav din ~ vinde părţi din Crăeşti şi Cruciul lui Savin 520.
Vârnav, v. **Dumitraşco ~**, **Erimia ~**.
Vârnava, martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335.
Vârstatul, munte în hotarul moşiei lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.
Vartic din Vindăoani, martor la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 440.
Vartic, v. şi **Toderaşco ~**, **Ursu ~** 545.
Vartic, fost vătav de aprozi, nepotul Gaftei şi socrul lui Isac; a primit danie nişte ţigani care au fost moşteniţi de ginerele său 390.
Varvara din Popşeşti, mama Nastasiei; fiica ei vinde o parte din s. Popşeşti 372.
Varvara, fiica Anesiiei, nepoata lui Silişteanul; a vândut împreună cu mama ei o parte din s. Pârţeşti lui Racoviţă Cehan 339.
Varvara, mama lui Vasilie; fiul ei vinde parte din s. Şendreni, pe Prut, ţ. Iaşi, lui Gheorghe Dimuţă, staroste de negustori 206.
Varvara; nepotul ei, Pricopie, vinde fratelui său, Constantin Bantăş, un loc de prisacă în Câmpul lui Dragoş 49.
Varvara, ţigancă, fiica lui Sava, nepoata lui Uşer, soţia lui Ursu ţigan; este vândută lui Gheorghe Ştefan, mare sulger 296.
Varvara Băisăneasa, mama lui Simion şi Oprea; fii ei vând părţi din s. Băloşeni lui Iorga, mare spătar 11.
Varvara (Vărvara, Vărvarca) **Ihnătoaia** (Ihnătcoaie), bunica Gafei; partea ei din s. Sinăuţi este vândută lui Gavrilaş Mateiaş 177; stăpâneşte o parte din s. Sănăuţi 128.
Vasăli Buta din Frunteşăni, vinde o parte de moşie cu iazul Budăciţei 344.
Vasâle, fratele lui Ionaşco, fiul lui Andriian, pitar; martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.
Vasâle, ginerele lui Dele Iani; se judecă pentru că a cumpărat o moşie de la Erimia şi nu i-a făcut zapis 310.
Vasâle, ginerele lui Vipere, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

www.dacoromanica.ro

Vasâle Brăescu, soţul Măricuţei, ginerele Antimiei Cristieneasa, cumnatul lui Ionaşcu Cristiian, al lui Dumitraşcu Cristiian şi al Mariei; soţia sa împarte cu fraţii ei ocinile moştenite de la mama lor 2.

Vasâle Vădiian primeşte carte domnească pentru alegerea ocinei sale din s. Dragomireşti 495.

Vasâli din Vârtop, martor 86.

Vasâli, fiul Nastei şi nepotul lui Ţăplic vătav, tatăl lui Măriian, Toader, Gavril, Pălade şi al Ioanei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bălteni lui Isar jitnicer 383.

Vasâli, fratele lui Pătraşco; primeşte întărire împreună cu fratele său pentru o parte din s. Cruhlic 415.

Vasâli Bran din Strâmbi, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Vasâli Drăghinici, martor la alegerea hotarului s. Isacova dinspre Orhei 69.

Vasâli Hudiciu, martor la hotarnica unui loc din s. Dragomireşti 495.

Vasâli Ferindei se judecă cu Ionaşco şi Lupul, fiii lui Dumitru Solomon, pentru stăpânirea unor părţi din s. Năsoeşti, ţ. Bacău 238.

Vasâlie, fiul său, Toader, nepotul lui Marcea; vinde o jumătate de bătrân lui Ursu din Părtănoşi 61.

Vasâlie, ginerele lui Gavril şi nepotul lui Ifrim; împreună cu alţii se judecă pentru o parte din s. Mihăileşti cu Bârsan, vornic de poartă 148.

Vasâlie, martor la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

Vasâlii, v. **Vasile**.

Vasca, fiica lui Marco; partea ei din s. Găureşti este stăpânită de Lungu fost armaş 323.

Vascăuţi, sat; <ţ. Soroca; s. Văscăuţi, c. Văscăuţi, r. Camenca, R. Moldova>; jumătate din s. Vascăuţi împărţită între Mihăilaş, Lupaşco Bucium şi Axana 46; o parte din ~ vândută lui Gavrilaş Căpotici 68; popa Ianaşco din ~, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Vasco din Şendreni; partea lui ~ din s. Costiceni 428.

Vasco, fratele lui Oance, al lui Ştefan şi al Fădorei; strănepoata sa, Odochiia, a vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postenic 274, 516, 533; a avut uric de împărţire de la Ieremia voievod 274, 516, 533.

Vasii din Borceşti dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.

Vasilâe Pahomie, v. **Vasilie** ~.

Vasilca, fiica Căldăruşoaiei, sora lui Toader şi a Anghelinei; vinde împreună cu mama şi fraţii săi o parte din s. Cotujeni lui Iordache <Cantacuzino> 28.

Vasilca, fiica Onesiei, nepoata lui Nicoară Liciul, strănepoata lui Mihăilă şi a lui Dumitru Căprioară, sora Muşei, a lui Ion şi a lui Costin; a vândut împreună cu fraţii săi parte din s. Borăşti lui Andronic şi Catrinei 313.

Vasilca, sora lui Bejan, a lui Toader şi a Tudoriţei, fiica lui Ştefan, nepoată lui Isăilă şi Puiul; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Buciumi lui Dumitraşco, fost stolnic 558.

Vasilca, ţigancă, aflată în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.

Vasilca, ţigancă, vândută împreună cu soţul şi copiii săi de Dabija şi Ionaşcu lui Matei Basarab voievod 557.

Vasilcău, sat pe Nistru, ţ. Soroca; <s. Vasilcău, r. Zastavna, reg. Cernăuţi, Ucraina>; drum ce duce la ~ 496; a fost dăruit m-rii Golia de Mărica, soţia lui Chiriţă postelnic 496; întărit m-rii Golia 496.

Vasilcea din Dărmăneşti, martor 157.

Vasilcea din Unguraşi, tatăl lui Pavăl 411.

Vasile cel Mare, v. **Sfântul** ~.

Vasile al Nechitei vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 451.

Vasile, dascăl; scrie act IV.

Vasile din Cordon, dascăl (sec. al XVIII-lea); scrie act 153.

Vasile, fiul lui Ion Fordan; vinde împreună cu alţii lui Matei Basarab voievod două pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.

www.dacoromanica.ro

Vasile, fiul lui Mogoşu; martor la o vânzare de pământuri în Soveja, pe locul Iteştilor 196.

Vasile, fiul lui Simion, fratele lui Gligorcea, al lui Toader şi al lui Ion, nepotul lui Avram, strănepotul lui Başul; a vândut împreună cu fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Vasile, fiul Măricăi Groşcioriţa; împreună cu mama şi rudele lui face schimb de ocini din s. Cerghişeni cu Grigore Şaidir 549.

Vasile, fratele Agafiei; împarte cu sora sa s. Brăeşti 57.

Vasile, fratele lui Ion Nenciul, Gavril, Mârza şi al Stanei; are o vie lângă via fratelui său Mârza 535; vinde împreună cu fraţii cinci pământuri lui Matei Basarab, care le dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Vasile, popă, fratele lui Ionaşco, fiul lui Solomon; a vândut împreună cu fratele şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Vasile vinde împreună cu rudele lui un loc de la Soveja 451, 535.

Vasile Albotă, tatăl Antimiei şi al Aniţei; fiicele sale vând o parte din s. Sălişcani 123.

Vasile (Vasilie) **Băcioti** (Bâcioteiu) vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535, 545.

Vasile Buţcul, vecin; a fugit de pe moşia lui Bolea aprod 153.

Vasile (Buzne) **Buznă** se judecă cu sătenii din s. Călmăţueşti pentru stăpânirea unei părţi din s. Nuoreşti 212; martor în Iaşi 239, 280.

Vasile Duncă vinde împreună cu rudele un loc de la Soveja 451.

Vasile Durduc a vândut lui Pătraşco Ciogolea o parte din s. Bobeştii din Deal 322.

Vasile Hârnu, fratele Mariei; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Vasile (Vasili) **Hoarnă** (Horni), fratele Măriei şi al lui Bălan; vinde lui Dabija pârcălab o parte din s. Olişăşti 122; vinde împreună cu alţii un loc de la Soveja 448.

Vasile Lăduncă vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Vasile Nechitin vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 535.

Vasile Ţiplea din Frunteşti; amintit ca martor la vânzarea unui sălaş de ţigani de către Păosoaie şi fiii ei lui Neanea Breahnă 25.

Vasile Vulpaş, fiul lui Vulpaş, fratele Gaftonei şi al Avrămiei; a vândut împreună cu surorile o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

<Vasile> Şeptilici, hatman; vinde ţigani lui Eremia Cârstian 531.

Vasilei din Perieni, martor 91.

Vasileuţi, sat, ţ. Iaşi; <s. ~, c. ~, r. Râşcani, R. Moldova>; o parte din s. ~ dăruit de Eremia m-rii Trei Ierarhi 551, 552, 553.

Vasili Drumea, martori în Iaşi 434.

Vasilie a vândut cinci pământuri din dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 545.

Vasilie a vândut lui Nicoriţă hatman o casă cu vie în Tecuci 141.

Vasilie bătrânul din s. Căuteşeni, ţ. Roman, bunicul Dafinei, al Dochiţei şi al lui Andrei; nepoţii lui ~ vând lui Pavel moşia lor din Căuteşeni 263.

Vasilie, braşovean; martor 316, 318, 358; iscălitură 316, 318.

Vasilie, dărăban; martor la vânzarea unei case din Iaşi 435.

Vasilie, diac, fiul lui Iurescu; scrie acte 409, 493.

Vasilie, diacon din Dănceni, nepotul Călugăriţei; se judecă cu Tomiţă căpitan pentru stăpânirea unor părţi din Dănceni 181.

Vasilie, diacon din Slobodzia de la Ştefăneşti; primeşte carte de apărare pentru stăpânirea unor părţi din s. Liveni şi Hruşovăţ 134.

Vasilie din ..., martor la vânzarea unei părţi din s. Braviceni 335; iscălitură 335; sigiliu 335.

www.dacoromanica.ro

Vasilie din Broşteni; se judecă cu nişte răzeşi pentru încălcarea hotarului s. Căbuji de către cei din urmă 149.

Vasilie din Cândeşti, fiul lui Gavril; martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Vasilie din Căuteşeşti, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti; iscălitură 73.

Vasilie din Huşi, soţul Aniţei, ginerele lui Deli Iani; vinde împreună cu soţia şi copiii săi o familie de ţigani; iscălitură 240.

Vasilie din Todireşti se judecă, împreună cu alţii, pentrru stăpânirea unei părţi din acest sat cu Grigorie Lea 201.

Vasilie din Mihăeşti, tatăl lui Ştefan şi al lui Costantin; fiii lui ~ vând o parte din s. Verşeni 367.

Vasilie din Neguşeni, fratele lui Costantin, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73, 263.

Vasilie din Perieni, martor la vânzarea unei ocini din s. Cândeşti 22.

Vasilie din Podlogeni dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.

Vasilie din Popşeşti cumpără de la Nastasia o parte din s. Popşeşti 372.

Vasilie din Ţibucani dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.

Vasilie din Vindăoani, martor la vânzarea unei părţi din s. Bodeşti 440.

Vasilie (Vasile) din Zlătăreşti primeşte poruncă să cerceteze o pricină din s. Todireşti 146; martor în Iaşi 239, 280.

Vasilie, fiul Chiranei şi fratele lui Tudosie; vinde împreună cu rudele sale un loc de la Soveja 454.

Vasilie, fiul lui Başul din Grozeşti, fratele lui Avram şi al Tudorei; a vândut împreună fraţii şi rudele sale părţi din s. Giurcani lui Gheorghe, mare ceaşnic 45.

Vasilie, fiul lui Cristiian şi al Todosiiei, fratele Profirei; a vândut împreună cu sora sa o parte din s. Verşeni popii Grigorie din Tămăduiani 116.

Vasilie, fiul lui Croici şi fratele Antemiiei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Cogeşti lui Toma <Cantacuzino> 348.

Vasilie, fiul lui Duraleu, fratele lui Sava, al lui Constantin şi al Urâtei; întoarce împreună cu fraţii săi părţi de ocină din Turbăteşti lui Vasile Corlat şi cumnaţilor săi 9.

Vasilie (Vasile), fiul lui Gherghiţă bătrânul din Bodeşti, fratele lui Ionaşco, al lui Gavril, al lui Gligorcca Gherghiţă, al lui Savin, al Măricăi şi al Anisiiei; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bodeşti şi Dăncşti lui Toma <Cantacuzino> 320, 321, 345.

Vasilie, fiul lui Guzun din Nicoreştii de Sus; martor 307.

Vasilie, fiul lui Hilip; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Vasilie (Vasile), fiul lui Ion Nenciul din Străoani, fratele lui Mârza, al lui Gavril, al Sorei şi al Stancăi; vinde împreună cu fraţii săi pământuri în Dealul Verzei lui Matei Basarab voievod 385; a vândut o vie din Straoani lui Matei Basarab şi îi dăruieşte o ţelină din acelaşi s. 384, 545.

Vasilie, fiul lui Ionaşco şi al Mariţci, ncpotul lui Andreian; vinde împreună cu tatăl său o parte din s. Cârligi lui Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic 179.

Vasilie, fiul lui Lazor; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 555.

Vasilie, fiul lui Mancea, fratele Sofroniei şi al Nastasiei; se judecă împreună cu rudele sale, cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

Vasilie, fiul lui Mălaiu; martor 143, 316, 318.

Vasilie, fiul lui Mihăilă din Davideşti; fratele său, Grigore, amintit ca martor la vânzarea unui sălaş de ţigani de către Păosoaie şi fiii ei lui Neanea Breahnă 25.

Vasilie, fiul lui Miron din Carapciu, fratele lui Gheorghie din Carapciu şi al lui Isac; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, fiul lui Nemiş, fratele lui Ilea şi al lui Tiron; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Verşeni 104.
Vasilie, fiul lui Sas şi fratele lui Toader; a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.
Vasilie, fiul lui Simion, nepot lui Maftei, strănepot lui Sima Mânzul; vinde împreună cu alte rude jumătate de sat din Găureni lui Iorga, mare postelnic 522.
Vasilie, fiul lui Turcul, frate cu Simion şi Cristea Dracea, cumnatul Maricăi; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Medvica, ţ. Hotin, lui Ureche, mare vornic de Ţara de Jos 264, 266.
Vasilie, fiul Nastasiei; se judecă împreună cu rudele sale cu Onciul Iuraşcovici şi cu rudele acestuia pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Vasilie, fiul Odochiei şi fratele Dragnei; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Vasilie, fiul popii Nechifor din Dobârceni; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411; iscălitură 411.
Vasilie, fiul Sohicăi, nepotul lui Costea, strănepotul lui Petrea; a vândut o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.
Vasilie (Vasile), fiul Sorodiicăi; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 450, 545.
Vasilie, fiul Varvarei; vinde parte din s. Şendreni lui Gheorghe Dimuţă, staroste de negustori 206.
Vasilie, fratele lui Ionaşco, urmaşul lui Griga din Pomârla; se judecă împreună cu rudele sale cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla 131.
Vasilie, ginerele Drumoaiei; martor la vânzarea unei case din Târgul Vechi 305.
Vasilie, ginerele lui Deli Iani din târgul Huşi, se judecă cu Buciumoaia şi cu fiii ei pentru stăpânirea unie familii de ţigani 241; primeşte întărire pentru stăpânirea acestora 241.
Vasilie, ginerele Vărvarei; împreună cu Rusul se judecă pentru o ocină din s. Verşeni cu socrul său, Larion 60.
Vasilie, martor la o înţelegere 272; iscălitură 272.
Vasilie, martor la o vânzare în s. Căuteşeni, ţ. Roman 263.
Vasilie, martor la vânzarea unui loc de casă 311.
Vasilie, nepotul lui Ghidiul; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Prigorceni lui Racoviţă Cehan 339.
Vasilie, nepotul lui Iurescul; vinde împreună cu alţii o parte din s. Iurişti lui Costantin 493, 513.
Vasilie, nepotul Nastasiei Bergoie; primeşte danie o parte din s. Mereşti 498.
Vasilie; nepoţii săi, Andreiu, Dochiţa şi Dafina, vând o parte din s. Căuteşeşti lui Pavel, fiul popii Ionaşco 73.
Vasilie, popă; amintit ca martor la vânzarea unui sălaş de ţigani de către Păosoaie şi fiii ei lui Neanea Breahnă 25.
Vasilie, popă din Albeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolniceni 411; iscălitură 411.
Vasilie, popă din Şerbeşti; martor 320; iscălitură 320.
Vasilie, popă din Tălhăreşti; martor la vânzarea unei părţi din Cerghişeni 144; iscălitură 444.
Vasilie, popă, fiul Chiranei, nepotul Brânduşei, fratele lui Tudosie diac; vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăceşti lui Matei Basarab voievod 537.
Vasilie, popă, nepotul lui Andronic; se tocmeşte cu Andronic pentru un cal 5; bani şi bucate date lui ~ 6.
Vasilie, popă; a vândut împreună cu alte rude un loc din s. Lăceşti lui Radul <Mihalcea Cândescul>, mare comis 545.
Vasilie, popă; martor la vânzarea unei părţi din s. Ţigăneşti 171; sigiliu 171.
Vasilie, popă; scrie act 246.
Vasilie, preot, din Ghicani; martor 158.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, rus venit din Ţara Leşească, fratele lui Gavrilcea; s-a aşezat la seliştea Călineşti stăpânită de Tăutul spătar şi a fost scutit de dări 115.
Vasilie scrie act 76.
Vasilie, soţul Aniţei; vinde împreună cu soţia sa *mai mulţi* ţigani lui Gligorie comis 534.
Vasilie, spătar, tatăl Tofanei, soţia lui Ionaşco Bucilescu; a vândut împreună cu soţul său o parte din s. Giurcani lui Iachim Bandur 45.
Vasilie, ţigan, aflat în stăpânirea Antemiei Turetcoaia 393.
Vasilie, ţigan, fiul lui Ion şi al Mariiei, fratele Gaftonei; vândut lui Matei Basarab voievod pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.
Vasilie, ţigan, fiul lui Simion, fratele Savei şi al Chireanei; vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi de Vasilie de Huşi 240; este, împreună cu părinţii şi fraţii săi, subiect de judecată între Vasilie, ginerele lui Deli Iani, şi Buciumoaia cu fiii ei 241; vândut împreună cu familia de Vasilie şi soţia sa, Aniţa, lui Gligorie comis 534.
Vasilie, ţigan, întărit lui Pătraşco Ciogolea 322.
Vasilie, ţigan, soţul Măricăi, tatăl lui Dumbravă, al Tolancăi, al Bârlădencei şi al lui Cozmiţă; vândut împreună cu soţia şi copiii de Păosoaie şi copiii ei lui Neanea Breahnă 25.
Vasilie, urmaşul lui Oräş hatman; dăruieşte împreună cu rudele sale o parte din s. Iepureni lui Petrea 361.
Vasilie, vecin al lui Iordachie Goia, fratele lui Gligorie; a fugit de pe moşia Doljeşti 405.
Vasilie vinde împreună cu Pavăl părţi din s. Ţuţcani popii Ambrusie; a cumpărat împreună cu Pavăl părţi din s. Ţuţcani de la Bughean 511.
Vasilie, vornicel de Ţigăneşti; cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.
Vasilie (Vasăli, Vasile) **Banul** (Banu), mare medelnicer; nepotul lui Petrea Ungurul, rudă cu Chiriiac şi cu alţii; împarte, cu rudele sale, ocinele rămase de la moşul lor, Petrea Ungurul 225, 315; stăpân în s. Häsnăşeni 225; a stabilit hotarele braniştii de la Munte stăpânită de *m*-rea Pângăraţi 328; dă mărturie 40, 229, 235, 287, 289, 312, 507, 513, 516, 525, 545, 552; iscălitură 225, 229, 235, 287, 289, 513, 525.
Vasilie Beribăz, martor la o danie 278.
Vasilie Borşea dă mărturie pentru alegerea hotarului s. Negoeşti dinspre Davideni şi Strâmbi 418.
Vasilie Bosie, martor la vânzarea unei case cu loc din Iaşi 133.
Vasilie Bran dă mărturie pentru vânzarea unor părţi din Vârtop 5.
Vasilie Brăescul primeşte în urma împărţirii moşiilor s. Băscăcenii, o parte din Hriţeni şi nişte ţigani 3.
Vasilie Câmpanul din Bârleşti, martor la o vânzare din s. Verşeni 104; iscălitură 104.
Vasilie Capşea din Săcuiani primeşte poruncă domnească să oprească iezirea unui iaz în s. Zăvoiani 63; martor la o vânzare din Bârgăiani 550.
Vasilie Cărăiman, fost pitar, nepotul Solomiei Mogâldoaia; vinde împreună cu rudele sale dugheni din Iaşi 33; fost pitar; se judecă pentru locul unui iaz din hotarul s. Zăvoiani 63; primeşte împreună cu alţi nepoţi ai lui Miera pârcălab părţi din s. Piscani, Măciucaşii de Jos, Măciucaşii de Sus şi Romăneşti 284; ispravnic de acte 420.
Vasilie Clopată din Cherchijeni, martor la vânzarea unei părţi din acest sat 246.
Vasilie Cociorvă; împreună cu rudele sale se judecă pentru seliştea Bărboşi cu Ştefan Moimăscul 56.
Vasilie (Vasile) **Corlat** (Corlătescul), cămăraş, cumnatul lui Dănăilă; i se întoarce ocină în Turbăteşti 9; dă mărturie 151; iscălitură 151;
~ diac; scrie acte 21, 25, 29, 33, 67, 75, 199, 217, 218, 339, 359, 372, 425, 503, 524, 544, 554.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Cornescul face un schimb de ocini cu Vurlinschi, dând ocina sa din Forosna şi luând ocină din Băşcani 77, 79; iscălitură 77; vinde partea lui din Forosna comisului Bălan 77; martor la o tocmeală pentru părţi din s. Giurgeşti între Simion şi logofătul Gavrilaş; iscălitură 500.

Vasilie Cupărescul, martor la o danie din s. Iepureni 361; iscălitură 361.

Vasilie Dolohan, martor la vânzarea unei săcături din s. Şoldeşti 189.

<Vasile> Drăguş, fost pitar, soţul Fădorei; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Glodeni 555.

Vasilie Fleca <din Cerepcău>, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic de la Voico logofăt 70.

Vasilie Gânscă, şoltuz de Iaşi; martor 305, 434.

Vasilie Gârbe (Gărbia, Grăbea), negustor din Iaşi; martor 19, 26, 251; iscălitură 251.

Vasilie Goarnă a vândut împreună cu alţii o parte din s. Soveja lui Matei Basarab 545.

Vasilie Grozav primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unor fântâni de păcură pe Tazlăul Sărat 332.

Vasilie Hodor stăpâneşte o parte din s. Onceşti 145.

Vasilie Huhulea, vătav; a vândut lui Lungu armaş nişte ţigani 323; a vândut o parte din s. Ţibăneşti pe care o primise zălog de la Gavril 323.

Vasilie Lucoci cercetează o pricină de hotar din s. Fiţingheşti 354.

Vasilie (Vasile) **<Lupu>**, voievod şi domn al Ţării Moldovei; tatăl lui Ştefan voievod, al lui Ioan voievod şi al lui Alexandru voievod; 322; judecă litigii şi întăreşte stăpâniri de sate, seliştі, mori, vii, ţigani ş. a., *passim*.

~ fost mare vornic 408; a dat mărturie pentru stăpânirea unei părţi din s. Fiţingheşti de către m-rea Bisericani 354;

~ fost (mare) spătar; dă zapis de mărturie 390.

Vasilie (Vasile) **Macri** (Macri), căpitan, soţul Grăpinei, vărul lui Pătraşco Ciogolea; cumpără o parte din s. Zubriceni 285; dăruieşte rudelor sale pentru pomenire părţi din s. Holovcinţi, Zubriceni, nişte ţigani şi o falce de vie pe dealul Ciocârlia 287; a dăruit lui Pătraşco Ciogolea un sălaş de ţigani şi o parte din s. Zubriceni 322; iscălitură 180, 285, 433.

Vasilie Mălaiu, martor 120, 340, 521; iscălitură 340.

Vasilie Mirţă, tatăl lui Ion Mojilă, al lui Ionaşco Movilean şi al lui Ionaşco Târşăşea; fiii lui vând partea sa din seliştea Dâmbeştilor, ţ. Roman, la Cobâle, lui Mihail Fortuna comis 260.

Vasilie Nacşul din Moşeteşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422.

Vasilie Nacul, martor la vânzarea unei părţi din s. Comani 422; iscălitură 422.

Vasilie Nechitoae, tatăl lui Ştefan şi al lui Costantin; fiii săi vând o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 259.

Vasilie Negrul, fratele lui Petrică; se judecă cu Toader şi cu Danul din Tâlhăreşti pentru o parte din s. Plopeni 232.

Vasilie Pahomie, martor la o chezăşie 92.

Vasilie Păcurariul, vecin al lui Dumitraşco Vârnav; a fugit de pe moşie, iar boierul este împuternicit de domn să-l aducă înapoi 556.

Vasilie Păpucea din Şchiupeni, martor la o vânzare în s. Şchiupeni 275.

Vasilie (Vasile) **Pogor**, vătav, din Poiană; i s-au furat nişte cai de ţiganul Iane Greabeş 531; vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 450, 535, 545.

Vasilie Popăscul; o parte din partea lui ~ din s. Uricheşti a fost vândută lui Cozma 170.

Vasilie Pribagul din Totoeşti, martor la darea unei ocini din Iurghiceni 43.

Vasilie (Vasile, Vasâle) **Roşca**, vornic de gloată; martor 26, 27, 40, 140, 172, 229, 235, 286, 288, 289, 314, 321, 396, 507, 513, 525, 551, 552; iscălitură 140, 229, 314, 552.

Vasilie (Vasile) **Rugină**, tatăl lui Dănăilă şi al lui Pricopie; fiii lui ~ vând un loc de la Soveja 450, 535, 545.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Săpoteanul, a cercetat o pricină pentru stăpânirea unor părți din s. Drăguşeni 144; martor la vânzarea unei părți din s. Bumboteşti 378; iscălitură 378.
Vasilie Scântee din Purceleşti cercetează o pricină de hotar din s. Fițingheşti 354.
Vasilie (Vasilii) **Şolomon** (Şulomol), slugă domnească; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unor fântâni de păcură pe Tazlăul Sărat 332; scrie domnului despre cercetarea unei pricini pentru o poiană cu fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Vasilie Ştiucă, braşovean, martor la o vânzare de sat 251.
Vasilie Tăbacul, soțul Teclei; soția sa vinde împreună cu fiii lor o parte din s. Verşeni vistiernicului Iordache 499.
Vasilie Turcul, martor la vânzarea unor părți din s. Cuzlău 478; iscălitură 478.
Vasilie Ureche, tatăl lui Neculai Ureche; fiul său primeşte întărire pentru s. Holohoreni 301.
Vasilii din Măgereşti a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Vasilii din Prăjăşti a dat mărturie la o judecată pentru stăpânirea unor fântâni de păcură de pe Tazlăul Sărat 387.
Vasilii, țigan; poruncă dată slugilor domneşti şi hărmăneşti să lase în pace pe ~ de orice dare 48.
Vasilii Milu, <boier din prima jumătate a sec. al XIX-lea> 145.
Vaslui, târg; <ț. ~; m. ~; j. ~>; Onaca, fost şoltuz de ~, martor la o vânzare din Nistoreni 24; Dumitraşco din ~ scrie act domnesc la Iaşi 46.
Vaslui, ținut; sate în ~ 11, 135, 136, 171, 208, 225, 263, 284, 311, 313, 315, 323, 339, 351, 356, 358, 376, 377, 497, 503, 521, 543, 555; Silion din ~, martor la o vânzare din s. Căuteşeşti 73.
Vasluian, v. **Ştefan** ~.
Vatoped, m-re <la Muntele Athos, Grecia>; m-rea Golia închinată m-rii ~ 496.
Văcăreşti*, sat; <fost s. pe Gârla Morilor, la SE de s. Străjescul, c. Garoafa, j. Vrancea>; o parte de ocină din ~ cumpărată de Eremia Cârstian de la Petrea Mătco 531; un vad de moară din ~ dăruit de Eremie şi Măricuța m-rii Dobromira 476.
Văculeşti, sat; <ț. Hârlău; s. ~, c. ~, j. Botoşani>; iaz pe valea ~ 57.
Vădiian, v. **Vasâli** ~ 495.
Vădurele, top. în hotarul unui loc de la Soveja 451, 454, 537, 545.
Văidiiani, sat; <s. Vădeni, c. ~, r. Soroca, R. Moldova>; drum ce merge la ~ în hotarul s. Cerepcău 70.
Vărtop, v. **Vârtop**.
Vărvara, fiica Ilei, soția lui Istratie; a cumpărat de la Drăguş şi soția sa, Fădora, o parte din s. Glodeni 555; a vândut a treia parte din s. Glodeni lui Solomon Farcaş medelnicer 555.
Vărvara, fiica lui Iuraşco de Budinți, soția lui Ionaşco Țântă; vinde împreună cu soțul şi rudele sale a patra parte din s. Pilipce lui Solomon Bârlădeanul 21.
Vărvara; ginerii ei, Vasilie şi Rusul, se judecă pentru o ocină din s. Verşeni cu socrul lor, Larion 60.
Vărvara, sora lui Ionaşco Drace; nepoții săi, Ionaşco şi Alecsii Cracalie, vând împreună cu alte rude jumătate din s. Pilipce vistiernicului Solomon 27.
Vărvarca, v. **Varvara**.
Vărzăreşti, sat, pe Bâc <s. Vărzăreştii Noi, c. Cutuşca, r. Călăraşi, R. Moldova>; vândut de Zamfira şi rudele sale lui Mihăilă Săpoteanu 4.
Vărzăreşti, sat, pe Nârnova; <s. ~, c. ~, r. Nisporeni, R. Moldova>; a patra parte rămasă în posesia Iurcenilor 4.
Văsăieşti*, sat; <fost s., astăzi cartier în partea de S. a or. Moineşti>; întărit de Vasile Lupu 84.
Văscan, fratele lui Boldur, al Vorcăi şi al Tetei; vinde împreună cu frații săi părți din s. Băloşeni şi Cotiujeni 31.
Văscan, tatăl Cârstinei, bunicul Odochiei; nepoata lui a vândut lui Neniul vornic o parte din satul Petreşti, ținutul Roman 199.

www.dacoromanica.ro

Văscan, v. şi **Ionaşco ~.**

Văscănel din Săpoteni, tatăl Antimiiei, bunicul lui Gheorghiţă, al lui Mierăuţă, al Soltanei şi al Acsanei; fiica şi nepoţii lui ~ vând o parte din s. Bumboteşti 352.

Văscăuţi, sat, ţ. Soroca; <s. ~, r. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ cumpărată de Iordache <Cantacuzino>, mare vistiernic, de la Gavrilaş Căpotici 251; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Briceni 424.

Văsian, vecin, fratele lui Nicoară Miron; stăpânit de Ionaşco Cristian 96.

Văsiian, fratele Ştefcăi vătaf <din Cerepcău>; martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Văsiian, popă; poruncă pentru alegerea părţilor sale din s. Ciudii 409.

Văsiiu Balşe; strănepoţii săi au vândut împreună cu alte rude o parte din s. Drăguşeni lui Iorga postenic 515, 516, 533; a avut uric de împărţeală de la Petru voievod şi de la Ieremia voievod 516, 533.

Vânculeţ, v. **Ieremia ~.**

Vânjul, ţigan, tatăl lui Grigorie Căpăţână; fiul său vândut de Silişte şi soţia sa, Alexandra, lui Eremia Cârstian 531.

Vântul, v. **Lupaşco, Ursul ~.**

Vârful Liubleniţei, top. în hotarul s. Cereşnovăţ 496.

Vârtop (Vărtop) sat, ţ. Neamţ; <s. Hârtopul, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; parte din ~ a fost vândută 429; Vasâli din ~, martor 86; Andronic, fiul Magdei din ~, se tocmeşte pentru un cal cu nepotul său, popa Vasilie 5.

Vârvara, sora lui Simion şi a Ilincăi, fiica Solomiei, nepoata lui Condrea Ruginâ: vinde împreună cu fraţii o parte din s. Băiceni lui Gligorie comis 502, 544.

Vâscan, v. **Ionaşco ~ 527.**

Vedzureşti, sat pe Tecucel, ţ. Tecuci; <s. Vizureşti, c. Buciumeni, j. Galaţi>; părţi din ~ cumpărate de Dumitraşco stolnic de la Căzacul, fost cămăraş 558; părţi din ~ au fost vândute de Toma şi Chisar lui Căzacul, fost cămăraş 558.

Venculeţ, v. **Ieremia ~.**

Veje, top. în hotarul m-rii Putna 52.

Veniamin, călugăr la m-rea Bisericani; martor 157.

Veniamin, călugăr la m-rea Bistriţa 330, 365, 396, 397; iscălitură 365.

Vepreuca, sat, pe Răut, ţ. Soroca; <lângă Iarova, c. Cremenciug, r. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Iorga, mare postelnic 395; zapis scris la ~ 70.

Vepriva sat pe Cula, numit Puţuteni, ţ. Orhei; <s. Viprova, r. Orhei, R. Moldova>; împărţit între urmaşii Păcioaei 23.

Verceşti*, sat, ţ. Neamţ; <fostă moşie lângă s. Negriteşti, c. Podoleni, j. Neamţ>; jumătate din s. ~ dăruit de Ionaşco Jorea, fost vornic, lui Gligoraşco Bejan şi Măricăi 228.

Vereşani, v. **Verşeni.**

Verşeni (Vereşani, Vereşăni, Vereşeni, Verşeni, Verijeni), sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <ţ. Suceava; Verşeni, c. Mirosloveşti, j. Iaşi>; părţi din ~ cumpărate de marele vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19, 26, 47, 104, 113, 116, 207, 258, 259, 316, 318, 340, 341, 357, 360, 362, 366, 367, 499; parte din ~ dăruită m-rii Agapia 209; parte din ~ vândută de *Toader Cuniţă* 334; *martori* hotarnici din ~ 225, 318, 418; Vasilie şi Rusul se judecă pentru o ocină din ~ cu socrul lor, Larion 60; judecată pentru părţi din ~ între fiii lui Larion cu Iordache, mare vistiernic 473; act domnesc pentru ~ 200.

Verşeşti, sat; <s. ~, c. Sănduleni, j. Bacău>; urmaşul lui Ţigan din ~ vinde o parte din s. Comani 422.

Vertep, sat, ţ. Hotin; <lângă Novoseliţa, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi, Ucraina>; în hotar cu s. Costiceni 428.

Verteporoh, sat; <ţ. Hotin, azi Stolniceni, c. Şofrâncani, r. Edineţ, R. Moldova>; jumătate din ~ întărită Anniţei 298.

Verzei, v. **Dealul ~.**

Veselina, mama lui Ştefan, a lui Simion, a Nastasiei şi a Irinei; fiii ei se judecă

www.dacoromanica.ro

pentru stăpânirea unor părți din s. Turiatca, Năhoreni și Stănești 430.

Vezeuți, pârâu; <afluent asl Putnei la Vizantea>; m-rea Vizantea pe ~ 420.

Vicol din Braviceni, tatăl lui Andreiu; fiul lui vinde o parte din s. Braviceni 335.

Vicoleni, sat; <pe Jijia, ț. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoșani>; Tănasie din ~ 242; Nastasie de ~ primește o parte din s. Vivorăni 403; slugă domnească din ~ primește poruncă să cerceteze o pricină din s. Vlășinești 452.

Vicoli, v. **Neculia** ~ 365.

Vidrașco, fiul Ioancăi, nepotul lui Costea din Petriceni și fratele lui Cârste; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Storojinet lui Gligorie Robceanul 112.

Vidruță, fiul Maicăi, fratele Dumitrei; vinde împreună cu alte rude părți din s. Bârlădeni lui Profir, mare vameș 65.

Vilavce, sat; <azi în Ucraina; nume schimbat în 1946 în Coritne, c. Coritne, r. Vijnița>; Toader Tăutul din ~ 373.

Vilia (Vâlie), pârâu <afluent al Prutului>; sate pe ~ 424, 518.

Vindăoani, sat; <s. Ghindăoani, c. Bălțătești, j. Neamț>; martori din ~ la vânzarea unei părți din s. Bodești 440.

Vipere, socrul lui Vasâle; ginerele său martor la hotarnica unui loc din s. Dragomirești 495.

Visarion Bogza, călugăr, fratele Loghinei; împreună cu sora lui se judecă pentru o parte de ocină din s. Drăgușeni 497; se judecă pentru stăpânirea unor părți din s. Șăndrești și Căpotești 543.

Vișan, vornic; martor 176; iscălitură 176.

Vitan, țigan, tatăl lui Gheorghie și al lui Ion; fiii lui ~ sunt vânduți pentru înzestrarea m-rii Dobromira 453.

Vitănești, pe Putna, ț. Putna <s. Vitănești, c. Țifești, j. Vrancea>; mori din s. ~ cumpărate de Matei Basarab și dăruite m-rii Dobromira 535, 545; moară pe Putna, în s. ~ 270; martori din ~ 197, 450, 454.

Vizantea (Vizantia), m-re pe Vezeuți, ț. Putna; <în Vizantea Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; ctitorită de Ioan Broștoc și închinată m-rii Pângărați 420; Avram, călugăr la m-rea ~, se judecă cu călugării de la m-rea Pângărați pentru m-rea Vizantea 420; carte de apărare pentru hotarul m-rii ~, acordată egumenului m-rii 445; locul schitului ~ în hotar cu locul m-rii Dobromira 536.

Vlad <parte de moșie>; parte din stâlpul lui ~ din s. Bobeștii din Deal este întărită lui Pătrașco Ciogolea 322.

Vladnic, pârâu; <afluent al Delei; r. Ungheni, R. Moldova>; sat pe ~ 23.

Vladnic, sat, ț. Adjud; <s. ~, c. Parincea, j. Bacău>; o parte din s. ~ cumpărată de Gheorghie, mare sulger, de la Nechita Bucium și soția sa, Chira 525.

Vladomira, sat; <s. ~, c. Trifești, j. Iași> proprietarii moșiei ~ și cei ai moșiei Bălteni (sec. al XIX-lea) 383, 447.

Vlasie din Demetrești, martor în s. Cotești 474.

Vlașca, nepotul lui Paos; vinde împreună cu alte rude partea sa din s. Lăcești lui Matei Basarab voievod 454, 537.

Vlădcești, familie; se judecă pentru stăpânirea unor părți din s. Turiatca, Năhoreni și Stănești 430.

Vlădeni, sat; <ț. Suceava, desființat și înglobat în Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșan>; parte din ~ întărită Antemiiei Turetcoaie după judecată 392.

Vlădești, sat, <pe Racova, ț. Tutova; lângă Ivănești, c. ~, j. Vaslui>; heleșteu din s. ~ dat de domn în folosința lui Dumitrașco 216.

Vlădica; parte de moșie ~ din s. Comani 422.

Vlăgea, v. **Dumitrașco** ~.

Vlăsășești*, sat; <probabil lângă Puțintei, c. Puțintei, r. Orhei, R. Moldova>; fiica Tudorii din ~ a avut o parte din s. Puțuteni 23.

Vlăsinești* (Vlășinești), sat, pe Prut, ț. Iași <s. Lunca Prutului, c. Trifești, j. Iași>; jumătate din s. ~ cumpărată de Grigore Ureche și Toma, mare vornic, de la urmașii lui Toader șetrar 54; jumătate din ~ cumpărată de la călugării de ma

www.dacoromanica.ro

m-rea Sf. Sava 54; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor lui Voruntar <Prăjescul> 374;

Vlăsineşti, sat, <ţ. Dorohoi; ~, j. Botoşani>; poruncă pentru cercetarea unei pricini din ~ 452.

Voica; urmaşii ei vând o parte din s. Bodeşti şi din Dăncești, pe Cracău, ţ. Neamţ, cu vad de moară în Cracău, parte din fânaţul de la Bodeşti şi o poiană de fâneţe de la Muncei lui Toma <Cantacuzino>, mare vornic al Ţării de Jos 219.

Voicăuţi, sat <pe Prut, ţ. Dorohoi; înglobat în Bajura, s. aparţinând or. Darabani, j. Botoşani>; Pătraşco din ~, martor la o tocmeală pentru părţi din s. Giurgeşti între Simion şi logofătul Gavrilaş 500; sătean din ~ a dat o parte din s. Drăguşeni 336.

Voico, logofăt, soţul Anei şi tatăl lui Ghidion; a vândut părţi din s. Cerepcău 70; fiul său întoarce o parte din s. Solonceni lui Costin Jac 167; rudele sale se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Cirepcău 523, 554; soţia sa a vândut o parte din s. Drăguşeni 497.

Voicul, v. **Ştefan** ~.

Voineşti, sat, ţ. Cârligătura; <s. ~, c. Voineşti, j. Iaşi>; judecată pentru părţi din ~ între Ionaşco Mânjea şi Iaţco 208.

Voinova, sat; <c. ~, r. Străşeni, R. Moldova>; Gavril din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Drăguşeni 144.

Voişea (Vişea) <din Piscani>, tatăl lui Istratie; martor la vânzarea unei case din Iveşti 546.

Volcineţ, sat, ţ. Orhei; <Vălcineţ, c. Vălcineţ, r. Călăraşi, R. Moldova>; parte din ~ stăpânită de Toma <Cantacuzino> după împărţirea moşiilor lui Voruntar <Prăjescul> 374.

Volcinschi, v. **Ştefan** ~.

Volocănţeşti, sat, pe Prut; parte din ~ stăpânită de Grigore 245.

Voloseni, sat; <s. Bogdana-Voloseni, c. Stănileşti, j. Vaslui>; în hotarul târgului Huşi 276.

Volovăţ, pârâu <afluent al Prutului la Manoleasa>; iazuri şi sate pe ~ 31, 302.

Vorbinescul, v. **Pătraşco** ~.

Vorbineşti, sat; <Gordineşti, c. Gordineşti, r. Edineţ, R. Moldova>; slugă domnească din ~ primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Rădăuţi 439.

Vorniceni, sat; <pe Prut; ţ. Covurlui; lângă Tulucești, c. Tulucești, j. Galaţi>; Petrilă din ~ fratele Măriei 30.

Voroncăuţi, sat; <pe Nistru, ţ. Sorca; Vărăncău, c. ~, r. Soroca, R. Moldova>; măsurat de Toderaşco Vartic, vornic de poartă 399; Nechifor din ~, martor la alegerea unor părţi din s. Cerepcău cumpărate de Iorga, mare postelnic, de la Voico logofăt 70.

Vorontăreşti, sat; <Volintireşti, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi> martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Verşeni 113.

Voroveşti, sat, <c. Miroslava, j. Iaşi>; parte din s. ~ întărită lui Gheorghe Roşca vistiernic 214.

Voruntar <Prăjescul>, fost mare comis, soţul Solomiei, tatăl Lupei şi al Aniţei, socrul lui Grigorie Ureche, al lui Toma Cantacuzino şi al lui Savin 135, 261, 262; urmaşii lui ~ îşi împart moşiile rămase de la el 374.

Voşca, sat, pe Nistru, ţ. Soroca; <s. Vişoca, c. Vişoca, r. Donduşeni, R. Moldova>; dăruit m-rii de Alexandru Movila 496; întărit m-rii Golia 496.

Vovedeniia Precistii <Intrarea în Biserică a Maicii Domnului>; hramul m-rii Hangu 391.

Vrabie, v. **Apostol** ~.

Vrancea, <parte a ţ. Putna, j. Vrancea>; în hotarul unui loc de la Soveja 449, 545; popă din ~, martor la vânzarea unui loc de la Soveja 450; Negre diac care locuieşte în ~ 257, 354, 545; martori din ~ 196, 384, 385, 449, 451; vornici de ~ 442, 542.

Vratniţa Popilor, top. în hotarul târgului Huşi 276.

Vrăbioie, martoră la vânzarea unei părţi din s. Alecseşti 191.

www.dacoromanica.ro

Vrărvara, fiica lui Ionaşco Pleşcău, nepoata lui Toader, soţia lui Larion Pleşcar; soţul ei vinde ocină din s. Verşeni marelui vistiernic Iordache <Cantacuzino> 19.

Vugna, martor al vânzarea unui ţigan 417.

Vulpaş; fiii săi vând o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Vulpaş, v. şi **Vasile** ~.

Vurlinschi <Volcinschi> schimbă ocina sa din Forosna cu ocina lui Vasile Comescul din Băşcani 77; iscălitură 77.

Z

Zadul din Antăleşti stăpâneşte părţi din s. Onceşti 145.

Zahareşti, sat; <s. ~, Stroeşti, j. Suceava>>; împărţit între Irimiia, Necolai Cârcu şi cumnatul lor, Ţâre 72; parte din ~ lăsată moştenire de Dumitraşco Şeptelici 437.

Zaharia a vândut împreună cu alţii o parte din s. Gligoreşti lui Eremia Crăstian 532.

Zaharia din Mărmureni a fost martor la vânzarea unor părţi din s. Băceşti 135.

Zaharia din Tăiseni vinde lui Radu vătav o parte de s. 438.

Zaharia, fiul Ilenei şi nepotul lui Nechita; răscumpără de la Tăutul fost logofăt o parte din s. Comăreşti 436.

Zaharia, fratele lui Ion şi al lui Oană, nepotul lui Oană; a vândut o ocină lângă s. Stroeşti lui Eremia Cârstian 531.

Zaharia; nepoatele sale, Maria şi Zlata, au vândut un pământ lui Eremia Crâstian 531.

Zaharia; partea lui din s. Mărmureni este stăpânită de Iftimie vătav 135.

Zaharia scrie act 528; iscălitură 528.

Zaharia, tatăl lui Grozav; fiul şi nepotul lui au vândut o parte din s. Pomârla 131.

Zaharie, martor la vânzarea unor ţigani 530.

Zaharie, popă din Băşeni, martor la o alegere de ocină în s. Cândeşti 91.

Zahariia din Ţoleşti, martor la o vânzare din Bârgăiani 550.

Zaiciul, v. **Ganea** ~.

Zaluceni (Zăluceni), sat; <ţ. Soroca; s. ~, c. Târgul Vertiujeni, r. Camenca, R. Moldova>; poruncă domnească pentru alegerea hotarului s. ~ dinspre Drevcăuţi 407; David din ~ 265.

Zamfir din Brusa, vinde o casă <din Iaşi> stolnicului Hristodor 16.

Zamfira (Zanfira), fiica lui Vartic vornic, sora lui Ursu Vartic, nepoata lui Mihăilă Corpaciu; vinde împreună cu rudele, a patra parte din Vărzăreşti, lui Mihăilă Săpoteanu 4; vinde un sălaş de ţigani lui Dediul postelnic 267.

Zane, v. **Ion** ~.

Zastavna, sat; <ţ. Cernăuţi; or. Zastavna, r. ~, reg. Cernăuţi>; Dumitraşcu din ~ 203.

Zăbrăuţi, pârâu, <afluent al Siretului la Pădureni, or. Mărăşeşti>; sate pe ~ 227.

Zăbrăuţu (Zăbrăuţ) vinde împreună cu alte rude o parte din s. Soveja lui Matei Basarab, care o dăruieşte m-rii Dobromira 451, 535.

Zăiceştii, familie; s-au judecat cu Pătraşco Ciogolea pentru stăpânirea unei părţi din s. Pomârla 322.

Zăvoiani*, sat; < lângă Drăguşeni, c. ~, j. Suceava>; Vasile Capşea primeşte poruncă domnească să oprească iezirea unui iaz în s. ~ 63.

Zbârcea, v. **Lupul** ~ 354.

Zbiarea (Zbiiarea), v. **Nacul** ~ 287.

Zbiereşti* (Zberăşti), sat; <lângă s. Costişa, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ cumpărate de Arăpoaie, de la Maxim 548; Avram din ~, martor la o hotarnică dintre s. Petreşti şi s. Blăgeşti 71.

Zboina, munte, aflat în stăpânire domnească; în hotarul unui loc de la Soveja 451, 536; dat de Vasile Lupu lui Matei Basarab, domnul Ţării Românerşti, pentru a face m-re aici 536, 545.

Zeleneni, sat, ţ. Dorohoi; parte din s. ~ pusă zălog de Neculai Barbovschi la Sârbul comis 494.

Zifan din Demetreşti, martor în s. Coteşti 474.

Ziua Crucii <sărbătoare creştină, 14 septembrie>; termen de plată 494.

Zlata, fiica lui Dumitraşco Şeptilici şi soţia lui Ştefan Murguleţ; se judecă cu sora sa

www.dacoromanica.ro

vitregă pentru stăpânirea unei părţi din s. Zahareşti 437.
Zlata, sora Mariei, fiica Mariţei, nepoata lui Zaharia; a vândut împreună cu sora sa un pământ lui Eremia Crâstian 529, 531.
Zlătăreşti, sat, <ţ. Vaslui; lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; Vasile din ~ 146, 239, 280.
Zmeeşti*, sat; <fost s. pe pârâul Răşca, în partea de N-V a s. Ungheni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; ales hotarul dintre s. ~ şi s. Ungheni 80.
Zmiani (Zmiiani), sat, <ţ. Tutova; Zmeieni, contopit cu s. Băcani, c. ~, j. Vaslui>; Ursul aprod din ~ 103, 137, 138.
Zoia primeşte o sumă de bani şi un inel prin diata lui Dumitraşco Iarali 375.
Zoica; nepoţii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Turiatca, Năhoreni şi Stăneşti 430.
Zorileni, sat; <ţ. Bârlad; s. ~, c. ~, j. Vaslui>; Gheorghie pârcălab din ~ 297.
Zota din Cernăuţi, martor 150.
Zota, tatăl lui Agapie; fiul său a fost martor la vânzarea unei case cu loc în Iaşi 426.
Zota, vornic; dă mărturie pentru o răscumpărare din s. Solonceni 167.
Zota, v. **Agapie ~**.
Zuban, v. **Grigorii ~**.
Zubriceni, sat, ţ. Hotin; <azi R. Moldova, Zăbriceni, c. Zăbriceni, r. Edineţ>; parte din ~ vândută lui Macri căpitan şi soţiei lui, Gripina 285; jumătate din ~ dăruită lui Pătraşco Ciogolea, fost logofăt, şi soţiei acestuia; cumpărată de Vasilie Macri căpitan de la fiii lui Bejan Ureche şi ai Irinei 287; parte din ~ întărită lui Pătraşco Ciogolea 322; parte din ~ dăruită pentru pomenire de Macri, fost căpitan, şi de soţia acestuia 433.
Zupco, v. **Gavril ~**.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

A

<acte> (cărţi, drese, hrisoave, ispisoace, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise); *passim*; menţionate, *passim*; v. şi **Alexandru <cel Bun>, Alexandru <Iliaş>, Alexandru Lăpuşneanu, Alexandru Moghilă, Aron <Tiranul>, Bogdan <Lăpuşneanul>, Costantin Moghilă, Gaşpar <Graţiani>, Iancu <Sasul>, Ieremia Moghilă, Miron Barnovschi, Moisă Moghilă, Petru <Şchiopu>, Petru <Rareş>, Radu <Mihnea>, Ştefan <cel Mare şi Sfânt>, Ştefan Tomşa.**

adălmaş, v. **aldămaş.**

aga <dregător>; 235, 250, 251; v. şi **Gheorghie Catargiul**; mare ~ 306; v. şi **Radul** (Ţara Românească); fost ~, 125, 139, 174, 175, 293, 402; v. şi **Grigorie Robceanul, Stratulat, Theodor Buhuş.**

aldămaş (adălmaş) 404, 426.

amanet 375.

aoşu de fân 120.

apă <element al patrimoniului sătesc>; 98, 291, 551, 558; ~ hotărnicită 548; ~ în hotar 451.

aprozi 103, 124, 128, 137, 153, 239, 280, 305, 322, 542, v. şi **Bolea, Dumitraşco, Eremiia, Iane, Pătraşco Mieşcul, Ursu**; foşti ~ 210, 279, 426; v. şi **Gavril**; vătavi de ~ 390, 434.

arat (arătură); 326, 452, 469, 511, IV; carte de apărare pentru ~ 134, 379; zeciuială din ~ 394.

argint; ~ lăsat moştenire 174; inel de ~ 375; ibric de ~ 507; taleri de ~ 10, 46, 98, 167, 289, 290, 303, 313, 322, 336, 351, 373, 462, 519, 554; lei de ~ 518; potronici de ~ 375, 395.

arhiepiscop şi mitropolit de Kiev şi al întregii Rusii 10, 322; v. şi **Petru Movilă**; arhiepiscop şi mitropolit de Suceava 226, 437, 536, 545, v. şi **Varlaam.**

armaşi 8, 151, 154, 191, 520, 555; v. şi **Costantin Ţopa, Lungul**; mari ~, 257, 270, 331, 384, 385; v. şi **Andreiu, Marco Danovici** (Ţara Românească); foşti mari ~ 56, 354, 396; v. şi **Ştefan Moimăscul;**

~ al doilea 296; v. şi **Ghiorghiţă Vâlcul;**

~ al treilea 555; v. şi **Orheianul;**

foşti ~ 20 126, 151, 154, 155, 191, 323, 543, 354, 520, 542, 555; v. şi **Andreiu, Costantin Ţopa, David, Lungul, Pătraşco Boldescul, Ştefan Moimăscul.**

armean, 322; v. şi **Bogdan.**

aslani <bani>; daţi prin diată 375.

aspri <bani>; preţ în ~ 322.

asupreală; cercetare pentru ~ 180; v. şi **împresurare.**

aur; galbeni de ~ 56, 350, 375, 467; leftu de ~ 507.

B

bani <dregători> 54, 146, 201, 257, 402, 502, 544; v. şi **Barbu <Poenaru>** (Ţara Românească) **Chirica** (sec. al XIX-lea), **Costandin Leondari** (sec. al XIX-lea), **Enachi** (sec. al XIX-lea), **Ion Tăutul, Maximilian**; mari ~ 270; v. şi **Gheorma** (Ţara Românească); foşti mari ~ 323, 557; v. şi **Barbu <Poenaru>, Iordache Hrisoscoleu** (sec. al XVIII-lea).

biserici 326, 536, 545; ~ domneşti 442, 503, v. şi **Biserica Banu, Biserica Episcopală „Sf. Apostoli"** din Huşi, **Sfântul Dimitrie** din Galaţi, **Sfântul Gheorghe Vechi** din Bucureşti, **Sfântul Nicolae** din Iaşi.

www.dacoromanica.ro

blănari 305, 324, 325, 329, 349, v. şi **Cârstea, Onciul**; ~ domneşti 190; v. şi **Enachi**.
blănuri de samur 375.
blestem 12, 209, 262, 292, 327, 433, 546.
boală 437.
boi; ~ de negoţ 40, 392; ~ în preţ 61, 73, 154, 246, 272, 383, 526, 531; ~ lăsaţi moştenire 174; ~ daţi prin diată 375; ~ daţi amendă 322, 408; ~ să fie daţi pentru încălcarea unei hotărâri domneşti 143; ~ să fie daţi pentru încălcarea unei tocmeli 176; loc de păscut ~ 350.
bolovani, semne de hotar 71, 354.
bouri <semn de hotar>, în hotarul m-rii Bistriţa 524.
branişte 52, 327, 328, 532.
braşovan, 316, 318, 358, v. şi **Vasilie**.
brazdă; jurământ cu ~ în cap 176, 389.
brăhar 49, 71; v. şi **Gligorie**.
bucate (avere), 62, 92, 153, 342, 380, 391.
bani <monedă, în general>, 14, 15, 27, 32, 40, 46, 49, 54, 56, 65, 93, 97, 99, 132, 137, 138, 158, 166, 172, 177, 199, 226, 233, 243, 249, 252, 254; ~ gata 9, 19, 28, 29, 33, 34, 47, 88, 93, 105, 122, 133, 135, 179, 189, 229, 231, 248, 258; ~ buni 5, 19, 21, 22, 25, 26, 47, 116, 171, 179, 219; ~ de argint 295; ~ împărţiţi prin diată 375.
băcali 35, 305; v. şi **Căzacul, Ghiorghie**.
bălţi 114, 116; ~ de peşte 46, 54, 303, 322, 455, 523, 554, 558; ~ vândute 116; ~ în hotar 23.
bărbieriţă 249, 426; v. şi **Măriia**.
bătrâni <trupuri de moşie, părţi de sate> 17, 23, 31, 61, 73, 161, 194, 270, 275, 131, 335, 351, 356, 377, 438, 448, 449, 450, 451, 452, 480, 508, 520, 522, 525, 545, 551, 559, 560, 561.

C

cai; ~ avere 342; daţi în preţ 62, 83, 135, 172, 191, 225, 323, 342, 464, 466, 497, 501, 520, 521, 555, 561; ~ daţi de pomană 222; ~ furaţi 43, 44, 120, 121, 531; ~ daţi amendă 299; ~ înfrânaţi 554; ~ înşeuaţi 554; ~ de olac 55; stricaţi ~ 272; ~ morţi 5, 62, 158.
camănă 230.
carte domnească, <act>; *passim*.
case; 198, 228, 555; ~ bătrâne 104, 116; ~ construite 56, 65; ~ gata drăniţite 26; în hotar 70; judecată pentru ~ 14; locuri de ~ 133, 209, 521 547; ~ ridicată fără drept 182; ~ vândute 16, 316, 349, 343, 499.
catastif al oraşului 16.
călăraşi 92, 249, 350, 546, 551, 552, v. şi **Mihăilă, Pepelea**; ~ Ţarigrad 249, 305, v. şi **Necula, Petrea**.
călugări 11, 45, 97, 99, 136, 184, 313, 330, 351, 365, 396, 397, 420, 422, 431, 497, 503, 543, II; v. **Agafton** (de la Bistriţa), **Arsănie** (de la Bistriţa), **Avram** (de la Vizantia), **Calistru** (de la Bistriţa), **Calivit** (de la Bistriţa), **Dorofteiu** (de la Bistriţa), **Ghelasie** (de la Bistriţa), **Ghenadie** (de la Bistriţa), **Gheorghe** (de la Bistriţa), **Ifrim, Ioan** (de la Bistriţa), **Ioan Broştoc** (ctitor la Vizantia), **Ioil** (de la Bistriţa), **Lazar** (de la Bistriţa), **Manoil** (de la Bistriţa), **Misail** (de la Bistriţa), **Năstasie** (de la Bistriţa), **Neofit** (de la Bistriţa), **Nil** (de la Pângăraţi), **Nohit** (de la Bistriţa), **Oprea, Păntelei** (de la Bistriţa), **Pântea** (de la Bistriţa), **Spiridon** (de la Bistriţa), **Ştefan** (de la Bistriţa), **Theodosie** (de la Tazlău), **Visarion Bogza**.
cămănari 230.
cămăraşi, 9, 151, 448, 451, 361, 413, IV; v. şi **Gârbe, Pavăl** (sec. al XVIII-lea), **Sava, Vasile Corlat**; foşti ~ 196, 227, 270, 384, 385, 449, 453, 454, 558, v. **Căzacul, Pătraşcu, Sava**; mari ~ 385, v. şi **Radul** (Ţara Românească); foşti mari ~ 501; v. şi **Cozma**.
căpitani 68, 83, 137, 160, 180, 181, 197, 239, 267, 285, 287, 291, 297, 322, 376, 381, 382, 417, 441, 443, 448, 449, 450, 451, 453, 454, 520, 527, 528, 529; v. **Adam, Badea, Bantăş, Brat, Costantin Macri, Dabija, Gâde, Ionaşco Moise, Iordachi, Murguleţ, Neagoi, Pavel, Petrea, Poni, Racleş, Ştefan** (din Dumbrăviţa), **Tomiţă, Vasile Macri**;
~ de curte 427, 555; v. şi **Gheorghie, Pavăl**; ~ de curteni 135, 138; v. **Racleş**;
~ de Hotin 439, v. **Gheorghii**.
cărăuşi, drumul lor în hotar 176.
cârciumar 311, 325; v. şi **Stroe**.
ceasornicar 442, 542; v. şi **Petrea**.
ceaşnici, v. **paharnici**.
cetăţi; pârcălabi de ~; v. şi **Hotin, Neamţ, Orhei, Soroca, Suceava**.
chihae, 83, 429, 448, 449, 451, 520; v. şi **Dumitraşco Urdzică, Savin, Toader**; ~ de dărăbani 420; v. şi **Simion Broştoc**.

www.dacoromanica.ro

cislar 160; v. **Ioniță**.
cislă 86, 475.
ciubote 48, 51.
cizmari 16, 35, 156, 457, 461; v. și **Lazor, Oprea, Solomon**.
cluceri 127, 147, 301, 418; v. **Pavăl Debrici** (sec. al XIX-lea); foști ~ 419, 429; v. **Ștefan Boul**; mari ~ 38, 257, 270, 306, 375, 496, 551, 552; v. și **Costandin** (din Țara Românească), **Costantin Ciogolea, Dumitrașco Iarali, Preda <Brâncoveanu>** (din Țara Românească), **Socol <Cornățeanu>** (din Țara Românească); foști mari ~ V, v. și **Neculai Giuncă, Ștefan Boul**.
cluceroaie 289, 290; v. și **Mărica**.
cneaghine (giupânese, jupânese), soții de boieri 33, 45, 127, 222, 263, 285, 307, 322, 374, 393, 413, 433, 466, 497, 531, 558; v. și **Agafia** ~ lui Toader Boul, **Anița** ~ lui Toma <Cantacuzino>, **Grăpina** ~ lui Vasilie Macri; **Iacomiasa, Ilinca, Lupa** ~ lui Grigore Ureche, **Mărica Chirițoaie, Safta Șoldăneasa, Simina** ~ lui Ionașco Jora, **Solomia** ~ lui Voruntar <Prăjescul>.
codru 71; locuri de prisăci în ~ 554.
cojocari 194, 220; v. și **Drăgan, Mătei**; ~ al Episcopiei de Huși 230.
comând 19, 136; v. și **pomenire**.
comisoaie 374, v. **Solomia**.
comiși; 45, 46, 67, 76, 77, 158, 169, 292, 293, 322, 398, 421, 423, 494, 496, 502, 544, V; v. și **Balan, Chicoș, Coste, Gligorie Damaschin, Sârbul**; foști ~ 240, 291; v. și **Sârbul**; mari ~ 257, 270, 384, 448, 450, 451, 545, 557, v. și **Radul <Mihalcea Cândescu>** (în Țara Românească); foști mari ~ 135, 208, 260, 261, 262, 374, 507; v. și **Mihail Fortuna, Voruntar <Prăjescul>**; ~ al doilea 240, 516, 525; v. și **Andreiaș Cehan**.
cosit, carte de apărare pentru ~ 134, 379.
craveți, v. **croitori**.
croitori 35, 92, 305, 351, 435, v. **Barbul, Costantin, Cârstea, Ghiorghi, Mihăilă, Ștefan, Ursul**; ~ din Iași, 376, 377, v. și **Mardarie**; ~ domnești 305, v. și **Mihăilă Floca**.
cumaș de aur; dat prin diată 375.
cupari, v. 104, 262, 340, 341, 356, 357, 358, 360, 361, 366, 357, 499, 521 v. și **Lupul**; ~ din Suceava 47.
cupărel 113, 261, 316, 318, v. și **Ionașco**.
cupeți, v. **negustori**.
curături 49, 116, 125, 215, 321, 345.
curte domnească, 235; popă de la ~ din Botoșani 244.
curteani; căpitan de ~ 103, 135, v. și **Racleș**.
curți boierești 45, 322.

D

dabile, 540; scutire de ~ 115.
dajde 115, 475; ~ curtenească 19.
dascăli 77, 133, 211, 533, 505, IV, v. și **Căzacul, Hilip, Vasile**; dascăl slovenesc 109; v. **Chiriță** ~ la școala domnească de la Sfântul Gheorghe Vechi din București.
datorii 322, 343, 375, 392, 434.
dărăbani, 133, 210, 249, 279, 301, 426, 435; v. și **Andronic, Gheorghie, Irimiia, Lazor, Vasilie**; chihaie de ~ 420; v. și **Simion Broștoc**.
dealuri în hotar 95, 535, 545; v. și **Dealul Babii, Dealul Ciocârlia, Dealul Coșmeti, Dealul Crucii, Dealul Dracei, Dealul Opcina, Dealul Negru, Dealul Piscopului; Dealul Tătărașilor, Dealul Urșulea, Dealul Verzei**.
delniță 227.
deseatnici 143.
deșugubinari, să nu încalce scutiri de dări 55, 115.
diaconi, 26, 49, 134, 181, 333, 350, 401, 414, 503; v. și **Bălan**, (din Șcheia), **Dumitru, Ghirvasii** (de la m-rea Pângărați), **Larion** (din Rătești), **Pătrașco** (din Șcheia), **Tofan, Tudosiie, Vasilie** (din Dănceni); **Vasilie** (din Slobodzia); ~ domnesc, scrie act 277.
diaconiță 26, v. și **Iftimiia**.
diată 375, 392, 433.
dieci 19, 26, 34, 35, 36, 47, 104, 111, 116, 117, 126, 127, 134, 135, 136, 138, 141, 144, 145, 150, 170, 171, 173, 177, 240, 249, 269, 286, 298, 322, 325, 328, 329, 339, 345, 346, 347, 348, 349, 351, 352, 357, 359, 361, 372, 376, 377, 380, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 409, 413, 414, 419, 430, 432, 446, 525, 432, 433, 448, 449, 450, 451, 528, 529, 532, 545; v. și **Alexa, Anton** (din Tecuci), **Carp,**

www.dacoromanica.ro

Chiril, Costantin (de pitărie), **Dumitraşco** (de la grajdurile domneşti), **Dumitraşco, Dumitraşco Cara, Dumitraşco Vlăgea, Enache, Eremia, Gavriil, Gheorghie Boţ, Gherghentie Romşevici, Grigore Bogdan, Grigori** (din Cernăuţi), **Haruţu, Ianachi Plop, Ilie Gorovei, Ionaşco Solomon, Luchian, Lupul** (din Iaşi), **Lupul Pravilă** (sec. al XVIII-lea), **Mardarie, Mesan, Mihai, Mihalcea** (din Copăceşti), **Mihăilă, Moldovan, Necoară Dupniţă, Negre** (din Vrancea), **Pavăl, Pănco, Pătraşco** (din Bătineşti), **Sava, Sârbul, Simion, Tănasie** (din Dănceşti), **Toader** (cel bătrân), **Toader** (din Cotiujani), **Toader Perjul** (din Homiceni), **Trohin, Tudosie, Tudosie** (altul), **Vasile Corlat**; v. şi **scriitori de acte**.

dobândă; dintr-un negoţ 375.

drese, v. **acte**.

dughene 99, I.

duhovnic 437; v. şi **popi**.

dumbravă 496, 527, 528, 529, 531, 548; ~ în hotar 418, 419, 524.

duşegubină 55.

dzălar, v. **zălar**.

E

egumeni 141, 176, 210, 233, 247, 333, 354, 365, 389, 397, 397, 475, 551, 552, 553; v. şi **Anastasie** (m-rea Bisericani), **Dosithei** (la Sfântul Gheorghe din Galaţi), **Pangratie** (m-rea Pângăraţi), **Roman** (la Golia), **Simion** (m-rea Putna), **Theodosie** (m-rea Bistriţa), **Theofan** (m-rea Todireni).

episcopi 55, 226, 233, 446 501, 536, 545; v, şi **Anastasie** de Roman, **Evloghie** de Roman, **Ghedeon** de Huşi, **Theofan** de Rădăuţi.

F

falcie <unitate de măsură> 29, 247, 270, 322.

fântâni; ~ în hotar 95; de piatră 108; ~ de păcură 198, 287, 332.

ferâie (ferâe), 90, 111, 182, 208, 255, 298, 301, 430, 497, 474, V.

fiare 328.

fiastru 357.

G

galbeni <bani> 19, 22, 26, 36, 45, 47, 56, 82, 88, 103, 111, 113, 122, 133, 138, 178, 193, 210, 219, 229, 231, 249, 257, 263, 277, 279, 304, 305, 314, 316, 318, 321, 339, 345, 350, 366, 367, 375, 376, 377, 378, 384, 386, 395, 408, 417, 426, 435, 436, 448, 449, 450, 454, 477, 493, 504, 507, 513, 517, 525, 527, 528, 529, 530, 535, 537, 542, 546, 555, 557.

giuzi, v. **juzi**.

gloabe (globiri), pentru încălcarea unor hotărâri domneşti 55, 62, 176, 446; ~ pentru tâlhărie 295.

globnici 55, 115.

grajduri 26.

grădini <componentă a patrimoniului sătesc>; 50, 82, 135, 156, 179, 262, 263, 322, 339, 393.

groşi <bani>; daţi prin diată 375.

H

hatalm 355.

hatmani şi pârcălabi de Suceava 25, 38, 45, 46, 50, 226, 229, 264, 289, 314, 321, 396, 507, 513, 516, 523, 551, 552; v. şi **Gavril<Coci>, Necoriţă, Şeptilici**;

foşti ~ 78, 32, 224, 131, 132, 141, 224, 270, 301, 322, 361, 390, 431, 496, 531, 542; v. şi **Andrii, Iancu <Costin>, Isac Balica, Nicoriţă, Orăş, <Vasile> Şeptilici**;

~ din sec. XIX 172, v. **Costandin Paldi**.

heleşteie 73, 85, 129, 149, 150, 208, 216, 295, 323, 391, 478, 516, 533, 542, 543, 544, 547, 478, 494, 514, 551, 552, III.

herâie, v. **ferâie**.

hotare ale unor sate, părţi de sate, selişti şi locuri 23, 31, 45, 52, 70, 71, 80, 85, 88, 95, 109, 113, 119, 120, 121, 122, 129, 148, 158, 167, 169, 176, 180, 184, 211, 224, 255, 263, 295, 322, 323, 327, 328, 354, 377, 387, 389, 393, 394, 396, 397, 402, 407, 408, 413, 416, 419, 445, 446, 455, 460, 465, 466, 470, 474, 488, 492, 494,

www.dacoromanica.ro

496, 500, 501, 504, 524, 527, 528, 529, 531, 536, 538, 539, 551, 558, 559, I, II, III, V; ale unor târguri 46, 59, 69, 75, 168, 276, 326, 391, v. şi **Cernăuţi, Hârlău, Huşi, Orhei, Siret, Şcheia**.
hotarnice (alegeri, stâlpiri) 52, 56, 70, 71, 95, 129, 132, 176, 276, 386, 387, 389, 418, 419, 455, 460, 471, 474, 495, 496, 501, 524, I, III, IV.

I

iazuri 28, 31, 46, 70, 75, 144, 154, 167, 169, 228, 253, 262, 263, 300, 322, 393, 474, 496, 518, 519, 553; în hotar 70; ~ făcute cu sapa 143; ~ de moară 31; ~ tăiate 548; v. şi **locuri** de ~.
ibrice de argint 507.
iepe cu mânji 174.
ierodiacon 386, v. şi **Grozea**.
ieromonah 37, 39, 98, 226; v. şi **Ioasaf Luca** (sec. XVIII).
iezer de peşte 322.
iezire a unor heleşteie 129.
iliş <dare>; scutire de ~ 475, 540.
inel de argint cu rubin 375.
iuzbaşi 8, 65, 197, 354, 520, v. şi **Baicul, Maftei, Stanciu** de Buzău.
Izvoare 95; ~ în hotare 542.

Î

îmbrăcăminte 375.
împărţeală; act de ~ 351.
împregiuraşi, hotarnici 273; v. şi **megieşi**.
împresurare 144.

J

jirebie <unitate de măsură> 26, 111, 116, 117, 177, 393.
jitniceri 311, 330, 435, 502, 555, 557 v. **Costantin Moţoc, Gheorghiţă Moţoc, Hristodor, Mitre** (din Ţara Românească);
foşti ~ 390; v. şi **Ionaşco Peicul, Pătraşco Ciolpan**;
mari ~ 38, 383, 447, 496, 545, 561, v. şi **Iarali, Isar Grama**;
foşti mari ~ 435, v. şi **Grama**.
judecată (pâră): *passim*.
jurământ cu brazda în cap 389.
jurători, V.
juzi 48, 51.

L

lac în hotar 71.
lână; oi cu ~ 68; preţ în ~ 190.
laz, judecată pentru stăpânirea unui ~ 184.
leftu de aur; pus zălog 507.
lege, judecată după ~ a ţării 14, 554, V;
legume; zeciuială din ~ 394.
lei <bani>; preţ în ~, 6, 17, 40, 67, 76, 97, 104, 135, 156, 158, 189, 217, 218, 226, 233, 240, 248, 260, 323, 324, 325, 338, 349, 351, 377, 381, 382, 396, 397, 398, 412, 425, 441, 532, 539, 550; ~ bătuţi 24, 28, 34, 35, 49, 54, 64, 65, 93, 99, 251, 274, 286, 288, 291, 311, 494, 499, 501, 515, 516, 522, 533, 534, 538; ~ bani gata 33, 34, 93, 104, 272, 412, 425, 544, 560, 561; ~ de argint 412, 518; ~ cocliţi 434; scutire de ~ 115, 475.
levenţ 86, v. şi **Nacul**.
lipsă, a pâinii 396, 397.
livezi 56, 57, 64, 135, 209, 316, 496, 499, 503, 532; ~ cu pomăt 56; ~ în hotar 350; ~ vândute 116.
locuri; ~ de casă 521, 547; ~ de fânaţ 502; ~ de heleşteie 543, 514, 515; ~ de iaz 46, 285, 519; ~ de mănăstire 326; ~ de moară 46, 285, 478, 496, 514, 501, 519, 526; ~ de odaie 295; ~ de prisăci 28, 36, 47, 93, 104, 313, 523, 554.
logofeţi; mari ~ 22, 23, 161, 180, 226, 233, 255, 257, 270, 378, 390, 414, 419, 439, 502, 544, 557; **Costandin Canta** (sec. XIX), **Iordachi Canta** (sec. XVIII), **Radul <Cocorăscu>** (din Ţara Românească), **Toderaşco <Ianovici>** (ispravnic de acte: *passim*);
foşti mari ~ 40, 80, 46, 128, 161, 163, 169, 177, 226, 229, 247, 255, 314, 322, 336, 390, 392, 416, 494; v. şi **Dumitraşco Ştefan, Gavrilaş <Hâra>, Gavrilaş Mateiaş, <Ioan> Moghilă, <Lupul> Stroici, Pătraşco Başotă, Pătraşco <Şoldan>**;
~ al doilea 21, 27, 38, 40, 151, 171, 226, 229, 235, 289, 314, 321, 337, 396, 453, 448,

www.dacoromanica.ro

449, 450, 451, 454, 516, 525, 537, 551, 552; v. şi **Racoviţă Cehan**;
~ al treilea 21, 27, 40, 229, 235, 246, 287, 289, 321, 396, 507, 516, 525, 549, 551, 552, 557; v. şi **Grigore Şaidir, Udrişte <Năsturel>**;
foşti ~ al treilea 10, 12, 77, 131, 132, 147, 151, 242, 246, 286, 287, 288, 316, 318, 322, 428, 431, 557; v. şi **Gheorghe Ştefan, Pătraşco Ciogolea**;
foşti ~ 150, 167, 217, 222, 295, 314, 354, 355, 358, 366, 367, 390, 427, 436, 521, 493, 497, 513, 523, 554; v. şi **Arsenie <Nebojatco>, Cârstiian, <Drăghici> Bogza, Istratie, Petriceico, Ştefan** (pârcălab de Soroca), **Tăutul, Voico**;
~ de taină; 205, 402, 439, 452; v. şi **Costandin Leondari** (sec. XIX).
logofeţie 215.
luncă 116.

M

mardagiu, 318, 340, 341, 521; v. şi **Dima**.
medelniceri 15, 166, 250, 323, 542, 555; v. şi **Iordache** (sec. al XIX-lea), **Lupaşco, Neculai Gherghel** (sec. al XVIII-lea), **Solomon Farcaş**;
mari ~ 40, 225, 321, 328, 229, 235, 287, 289, 513, 315, 507, 525, 545, 552; v. şi **Vasilie Banul**.
megieşi, martori hotarnici, 5, 14, 42, 44, 58, 68, 69, 70, 71, 76, 77, 78, 85, 86, 109, 126, 129, 131, 143, 149, 176, 196, 208, 212, 224, 255, 276, 298, 306, 307, 354, 373, 382, 388, 409, 419, 424, 433, 439, 444, 448, 449, 450, 451, 452, 460, 463, 465, 470, 471, 474, 478, 492, 495, 524, 532, 548, 551, 559, III; v. şi **oameni buni şi bătrâni**.
mesercii, 551, 552, 553; v. şi **Iorga** 551; ~ ai Episcopiei de Huşi 230.
meşter al mitropolitului; v. **Anghel** 354.
metoace 271, 326.
miedar 303; v. şi **Ilie Purece**.
miel; în preţ 68; oi cu ~ 194.
miere, poloboace de ~ în preţ 333; poloboace de ~ date prin diată 375.
mierţe <unitate de măsură>, de mălai 189.
mitropolit; (arhiepiscop şi ~ al Sucevei) 220, 356, 397, 549; v. şi **Varlaam, Leon <Gheuca>** (sec. XVIII); ~ al Kievului şi al întregii Rusii 10, 322, 507; v. şi **Petru Moghila**; fost ~ 330, 396, 397; v. şi **Gheorghie <II>**.
moarte de om 322, 408.
monahi, v. **călugări**.
mori 6, 7, 117, 154, 167, 263, 322, 518, 524, III; locuri de ~ 46, 209, 253, 262, 285, 496, 501, 514, 519, 543; pietre de ~ 476; roţi de ~ 270, 535, 345; vaduri de ~ 26, 28, 43, 47, 59, 83, 88, 103, 104, 227, 270, 315, 316, 323, 476, 499, 521, 526, 527, 528, 529, 531, 532, 545, 546, 551, 552, 553, 555, 558, 559; ~ gata 50; iazuri de ~ 198; interdicţie de a pune ~ 353; ~ încalcă un hotar 354; ~ să fie mutate 355.
moşie; ~ bătrână 104.
movile; ~ în hotar 496; ~ săpate 418; ~ vechi 524.
munte; hotar la ~ 45.

N

negustori 19, 22, 26, 91, 103, 120, 137, 138, 277, 278, 281, 297, 322, 324, 325, 329, 349, 491, v. şi **Alexa, Boul, Costandin** (din Galaţi), **Crăciun** (din Bârlad), **Dima** (din Iaşi), , **Gheorghi, Ionaşco** (din Iaşi), **Iupul** (din Bârlad), **Lefter, Nacul** (din Bârlad), **Nica, Pană, Pascal, Roman, Vasile Grăbe** (din Iaşi); ~ grec; v. **Lefter** 322; staroşti de ~ 22, 91, 206, 249; **Gheorghe Dimuţă, Pană**.

O

oameni buni şi bătrâni, oameni bătrâni şi tineri; martori, hotarnici, dau mărturie 5, 7, 14, 16, 24, 25, 30, 31, 42, 43, 68, 69, 80, 71, 76, 77, 82, 83, 86, 86, 91, 103, 161, 167, 176, 191, 198, 208, 272, 291, 305, 311, 474, 478, 493, 394, 497, 500, 503, 513, 520, 521, 524, 526, 527, 528, 529, 532, 546, 549, 551, 552; .
ocale de ceară 205.
ogoare; ~ în ţarină 28.
ogrăzi 26.
oi 526, 425, 531; cu miei, în preţ 194; ~ lăsate moştenire 174; ~ cu lână, în preţ 68; ~ cu miei, în preţ 68; ~ sterpe, în preţ 68.

www.dacoromanica.ro

olăcari 53, 115.
orți, scutire de ~ 115; dare de ~ 475.
ostrov, 31.
oșteni de frunte 25, 329, 524.

P

pagubă; în urma unui jaf 336.
paharnici (ceașnici) 50, 520; v. și **Costea, Pană** (din Țara Românească);
foști ~ 75, 193, 304, 497, 523, 530, 531, 538, 539, 554; v. și **Dabija, Gheorghe Catargiul, Giurgea**;
mari ~ 38, 45, 226, 228, 257, 264, 270, 289, 314, 396, 475, 507, 516, 551, 552; **Drăgușan <Deleanu>** (din Țara Românească), **Gheorghie <Coci>**;
~ al doilea 314; v. și **Alexandru <Coci>**;
~ al treilea 279, 398; v. și **Iane**.
păcură; fântâni de ~ 332, 387.
păduri 27, 36, 56, 58, 78, 144, 149, 150, 229, 231, 263, 321, 324, 478, 503, 546, 550, 551, 552, 553, 548, 558.
pădurice 496.
păhărnicel 316, 318; v. și **Bogdan**.
pământuri <părți de sate> 5, 6, 19, 26, 47, 83, 93, 104, 110, 113, 116, 122, 143, 179, 180, 183, 196, 197, 205, 207, 213, 233, 258, 259, 261, 341, 350, 351, 357, 360, 365, 366, 367, 377, 385, 397, 414, 440, 446, 486, 495, 517, 521, 527, 528, 529, 531, 532, 535, 545, 547, 547, IV, V.
pâine 145; zeciuială din ~ 105, 394; ~ dată în preț 61; ~ semănată 13; lipsă de ~ 365, 396, 397; vânzarea unei seliști pentru ~ 330.
pânzar 435, v. și **Martin**.
pără, la judecată: *passim*.
pârcălabi 104, 113, 143, 167, 169, 198, 275, 284, 335, 360, 366, 367, 386, 390, III, IV, v. **Creciul, Damian, Gheorghie, Gheorghie Leca, Iacob, Ionașco, Miera, Mihalcea Durac, Nacul, Savin, Ștefan**;
foști ~ 109, 192, v. și **Turcul, Ursul**; ~ de cetăți 31, 33, 38, 45, 46, 50, 69, 104, 151, 167, 169, 219, 222, 225, 229, 231, 291, 322, 429, 493, 496, 507, 513, 545, 551, 552, II; v. și **Apostol** (Orhei), **Balan <Hațimirschi>** (Hotin), **Ciomârtan** (Soroca), **Constantin** (Roman), **Damaschin** (Neamț), **Furtună, Gavril <Coci>** (Suceava), **Gheorghie** (de Hotin), **Gheorghe Vâlcu** (Roman), **Ionașco Rusul** (Orhei), **Manoil Haladic** (Soroca), **Toader Petriceico** (Hotin), **Trandafir** (Hotin), **Ștefan** (Soroca); **Ștefan Boul** (Neamț);
fost ~ de cetăți 129, 131, 390, 408, 424; v. **Costantin Stârcea** (Hotin), **Nicoriță** (Suceava);
~ de ținut 20, 55, 85, 122, 143, 169, 222, 225, 384, 385, 439, 446, 450, 453, 454,535, 545; v. și **Chicoș** (Tecuci), **Dabija** (Putna), **Istratie** (Cârligătura), **Nacul** (Suceava), **Popăscu** (Dorohoi);
foști ~ de ținut 31, 78, 284, 430, 446; v. și **Gheorghie, Iacomi, Ionașco Rusul, Onciul Iurașcovici**;
pârgari 16, 53, 158, 167, 271, 222, 269, 299, 305, 350, 386, 395, 491; v. și **Bârlad, Cotnari, Huși, Siret, Șcheia**.
pește 216, 328; bălți de ~ 46, 54, 303, 322, 523, 558.
pietrari ~ 197.
pietre; semne de hotar 125, 176, 387, 418, 474, 496; pivniță de ~ 26; ~ de moară 476; scumpe 507.
pitari; 333; v. și **Frangole**;
foști ~ 33, 63, 103, 137, 138, 140, 190, 284, 384, 385, 420, 448, 449, 450, 451, 453, 454, 495, 502, 527-529, 555; v. și **Andriian, Ghiorghiță, <Vasile> Drăguș, Saia Batin, Ursu, Vasilie Cărăiman**;
mari ~ 306; **Bârncovanu Drăgușel** (din Țara Românească);
foști mari ~ 544, V; **Ioan Stamate** (sec. XVIII), **Tudose Dubău**.
pitărie; diac de la ~ 333.
piuă, vaduri de ~ 548.
pivniceri 240; v. și **Ianciu** (de Huși); foști ~ 386, 524, v. și **<Toader> Bașotă, Cornea**.
pivniță 26, 311.
plata capului 12, 120.
pod, în hotar 57, 176.
podvoade 53, 55.
podvodari 115.
poieni 45, 71, 83, 95, 125, 199, 212, 229, 231, 315, 496, 548; ~ de fânaț 45, 124; ~ în pădure 521; judecată pentru ~ 227; cu fântâni de păcură 387.
poloboace de miere 333, 375.
pomăt 47, 49, 57, 73, 93, 104, 145, 150, 291, 313, 478; ~ ales, 548; judecată pentru ~ 198; livadă cu ~ 56.

www.dacoromanica.ro

pomelnic 157, 333.
pomi 5, 143.
popi 6, 9, 22, 25, 26, 30, 45, 47, 49, 67, 68, 72, 76, 77, 83, 91, 116, 131, 135, 143, 156, 171, 190, 191, 196, 199, 205, 209, 222, 223, 239, 240, 244, 246, 263, 267, 270, 280, 291, 293, 299, 305, 307, 320, 322, 323, 326, 335, 337, 338, 339, 340, 350, 388, 393, 394, 409, 411, 441, 444, 449, 450, 451, 453, 454, 478, 503, 526, 535, 537, 545, 550, 551, 552, 555, 558, IV; v. **Acsintie** din Şcheia, **Agathon** de la m-rea Agapia, **Alexa**, **Anbrusie** din Hociungi, **Andreica** din Verşeni, **Andronic** (Frunteşti), **Anton** din Băşcani, **Arventii** din Berteşti, **Bilăi** din Şcheia, **Blendea** din Bădeşti, **Bosie** din Ţigăneşti, **Buda** din Tâlhăreşti, **Buţurca** din Sitet, **Buzinschie**, **Chiriţa**, **Dămiian** din Şerbenţi, **Dănilă**, **Dimitrie**, **Dragul** din Edomireşti, **Duma**, **Dumitraşco**, **Dumitru** din Giurgeşti, **Dumitru** din Mărmureni, **Eftimie** din Popeşti, **Fene**, **Foca** din Siret, **Gheorghie** din Hreasca, **Gheorghie** (popă domnesc), **Gligorie** din Păşcani, **Gligorie** din Vindăoani, **Griga** din Hotin, **Grigica**, **Grigorie** din Tămăduiani, **Grigorie** (mai mulţi), **Hilip**, **Ianaşco** din Văscăuţi, **Ilie** din Dănceni, **Ioan** din cetatea Hotin, **Ion** din Siret, **Ionaşco** de la curtea de la Botoşani, **Ionaşco** din Păşcani, **Ionaşcu** din Ţibăneşti, **Ioniţă**, **Isaiia**, **Isac**, **Istratie** popă domnesc din Orhei, **Ivaşco**, **Lazor**, **Macsim**, **Maftei**, **Mărdarie**, **Mihaiu**, **Mihail**, **Mihul** din Păşcani, **Mihul** din Siret, **Murgu** din Cucuiaţi, **Nechifor** din Dobârceni, **Niagul** din Sărbeşti, **Nicoară**, **Nistor** din Iaşi, **Onofrei**, **Partenie** din Mihălăşeni, **Pavel**, **Pătrăşcan** din Bodeşti, **Pânte** din Botoşani, **Sava** din Cruce, **Simion**, **Stahie**, **Ştefan** (mai mulţi), **Tănasie**, **Tirlic** din Ionăşeşti, **Tiron** din Căbuji, **Tiron** din Gâlţeşti, **Toader** din Bătineşti, **Toader** din Micleşti, **Toader** (Şcheia), **Toader** din Tălhăreşti, **Toder** din Şcheia, **Tomşea** din Siret, **Ursu** popă domnesc de la Scânteia, **Vasile**, **Vasilie** din Albeşti, **Vasilie** din Şerbeşti, **Vasilie** din Tâlhăreşti, **Văsiian**, **Zaharie** din Băşeni.
portar; fost ~ 104, 113, 340, 341, 557; v. **Ilie Şeptilici**; mare ~ 257; v. şi **Nicoară** (din Ţara Românească).
poslușnici 53, 475.
postav (postaj); în plată IV.
postelniceasă 2, v. **Marie**.
postelnici 12, 27, 45, 147, 151, 229, 235, 267, 273, 289, 295, 335, 396, 417, 507, 525, 551, 552; v. şi **Andreiaş Racoviţă**, **Dediul**, **Gavril Palade**, **Gheorghie Leca**, **Ieremia Dabija**, **Ionaşco**, **Lupul**, **Paladie**, **Pătraşco**, **Stroe**;
foşti ~ 2, 3, 24, 72, 220, 243, 244, 261, 262, 314, 316, 340, 341, 356, 357, 358, 360 v. şi **Gavrilaş Talpă**, **Gligorie** vornic de Botoşani, **Ionaşco**, **Pântea**, **Purcel**, **Ţica**;
mari ~ 70, 50, 257, 274, 286, 288, 289, 314, 321, 395, 396, 399, 432, 496, 507, 516, 518, 522, 523, 533, 545, 551, 552, 563; v. şi **Costandin <Cantacuzino>** (din Ţara Românească), **Dumitraşcu** (Ţara Românească), **Iordache <Cantacuzino>**, **Iorga**;
foşti mari ~ 73, 161, 270, 301, 496, 542; v. şi **Chiriţă Dumitrache <Paleologu>**, **<Iancu> Costin**.
postrig 396, 397.
potcovar 136; **Pavăl**.
potronici <bani> 6, 122, 259, 269, 375, 558.
preţuri ale unor sate, selişti, ocini, părţi ale hotarlului sătesc sau urban: *passim*.
prisăci 28, 36, 56, 71, 103, 124, 125, 183, 262, 282, 300, 313, 314, 323, 325, 329, 496, 523.
protopop; fost ~ 431; v. şi **Toader** (sec. XVIII).

R

răscumpărare 138, 436.
răzeşi 20, 32, 56, 70, 91, 109, 110, 125, 129, 131, 135, 143, 144, 145, 149, 154, 155, 161, 180, 183, 199, 242, 274, 322, 364, 402, 406, 452, 459, 463, 495, 509, 532, 548.
răzoare 122, 532.
râmnic; ~ făcut singur 57.
reali <bani>; daţi prin diată 375.
rediu 23, 70, 282, 496, IV.
risipire, a unei case ridicate fără drept 182.
robi <în formularul actului>; v. şi **ţigani**.
roţi; ~ de moară 535, 545.
rubin; inel cu ~ 375.
ruşi 96, 115.

www.dacoromanica.ro

S

sabie de Şarvana 174.
samur; blănuri de ~ 375.
sapă, curăţitură făcută cu ~ 125.
saraf, v. **zaraf**.
sate, *passim*.
săbier 35, 305, 311, v. şi **Hareta**; ~ domnesc 324, 325, 329, 249, ; v. **Iordachie**.
sălaş de ţigani; v. **ţigani**.
săpătură 120, 135, 542.
săpunar; ~ din Iaşi 33, v. şi **Gligorie Sorăci**.
sărindar 205.
sărindari, v. **sărindar**.
schimbător, v. **zaraf**.
schimburi de *proprietăţi*: *passim*; ~ de ţigani 140.
schit 187, 188, 536; v. şi **Hangu**.
secătură, <parte din patrimoniu sătesc> 53, 189.
secure; curăţitură făcută cu ~ 125.
seimen 311; v. şi **Moldovanul**.
selişte 46, 56, 99, 115, 180. 226, 233, 239, 248, 255, 260, 272, 330, 396, 397, 408, 518, 527, 528, 529, 531, 545; v. şi **Călineşti, Crăiniceni, Dănceni, Drăguşeni, Hrimancăuţi, Ilişeni, Mânjeşti, Măşcăteni, Olobotca, Popeşti, Soveja, Toporucivca**.
semănat; zeciuială din ~ 394.
semănături de pâine 13.
sigilii: *passim*.
sîgerie 552, 553.
slugi; ~ domneşti, 20, 51, 55, 86, 126, 131, 142, 143, 208, 230, 276, 297, 419, 540; ~ ale hatmanului 48, 51; ~ ale agăi, 174.
soboare ale mănăstirilor 176, 210, 234, 247, 248, 330, 359, 365, 396, 397, 445, 475, 551, 552, 553
spătari; 115, 369-371, 421, 423; v. **Tăutul, Theodor Balş** (sec. al XIX-lea);
mari ~ 11, 38, 40, 42, 43, 45, 46, 50, 62, 64, 87, 62, 147, 151, 172, 211, 229, 257, 270, 289, 314, 321, 322, 386, 396, 496, 507, 513, 516, 545, 551, 552; v. şi **Diicul <Buicescul>** (Ţara Românească), **Dumitru Buhuş, Gheorghe Ştefan, Iorga, Toader Petriceico**;
~ al doilea 295, 515 516, v. şi **Andreiaş <Ianovici>**;
foşti ~ 71, 161, 301, 367, v. **Ilie, Neculai Ureche**.
spini 144.
staroşti; de ţinuturi 68, 150, 193, 354, 531, 538; v. **Dima** de Cernăuţi, **Dima** de Putna, **Eremia Nădăbaico** de Putna, **Lupaşco Bucium** de Putna, **Nădăbaico** de Putna, **Tănase** de Putna; foşti ~ 251; v. şi **Dima** de Cernăuţi; ~ de negustori 22, 206, v. şi **Gheorghe Dimuţă, Pană**.
stâlpi de hotar 75, 125, 212, 242, 255, 276, 389, 409, 460, 551, III.
stânjeni <unitate de măsură> 76, 131, 273, 483, 495, 540, I.
stegar 140; v. şi **Dumitraşco Cucoranul**.
stegari 83, 140; v. şi **Dumiraşco Cucoranul, Iunaşco**.
stolnici 16, 50, 86, 142, 147, 156, 166, 295, 361, v. şi **Frangule, Hristodor, Lupaşco Bucium, Neculai Sechil**;
foşti ~ 269, 353, 354, 355, 431, 504, 546, 558; v. şi **Dumitraşco, Grama, Toader Bosnici**;
mari ~ 226, 229, 270, 286, 287, 288, 289, 314, 253, 321, 322, 384, 385, 396, 496, 507, 516, 545, 551, 552, **Barbul Brădescul** (Ţara Românească), **<Gheorghe> Ghica**;
foşti mari ~ 361, 384, 385; v. şi **Grama, Dumitraşco** (Ţara Românească).
stolonacialnic <şef de masă> 425; v. şi **Gabur**.
strâmbătăţi 143.
stupi 174, 209, 217, 218, 336.
stupină; loc de ~ 26, 47, 47, 93, 104.
sulgeri 100, 194, 205, 257, 398, 439, 452, 555; v. şi **Apostol, Costandin Gheorma, Costandin Leondari** (sec. al XIX-lea), **Palade**;
mari ~ 21, 40, 69, 127, 147, 151, 178, 226, 229, 234, 235, 236, 284, 287, 289, 296, 306, 314, 396, 507, 513, 516, 525, 538; v. şi **Dumitraşcu** (Ţara Românească), **Gheorghe Ştefan, Ştefan Boul**;
foşti ~ 190, 425, 448, 449, 450, 451, 453, 454, 559; v. şi **Dumitraşco, Gheorghiţă Jora, Iane**.
sulgiu 475, 540.

Ş

şetrari, 8, 40, 502, 282, 520; v. şi **Mihaiu, Mihalce Tăban, Ştefan Tăban**;
foşti ~ 54, 297, 446, 496, 497; v. şi **Chicoş, Ilea, Şoprotă, Toader**;

www.dacoromanica.ro

mari ~ 27, 101, 107, 226, 229, 235, 257, 287, 396, 507, 514, 516, 525, 551, 552, II; v. şi **Andrei <din Şăineşti>** (Ţara Românească), **Ieremia Vânculeţ, Simion Jomir**.
şoimar 54, v. şi **Dumitraşco**.
şoltuzi (voiuţi) 16, 69, 167, 222, 240, 243, 269, 271, 276, 299, 305, 309, 335, 359, 430, 434, 435, 491; v. şi **Alecsa** de Siret, **Andreica** de Tecuci, **Andriiaş** de Bârlad, **Clifaş** de Huşi, **Dumitraşco** de Hotin, **Dumitru** de Botoşani, **Fote** de Iaşi, **Gheorghie** de Şcheia, **Gligorie** de Iaşi, **Gligorie** de Orhei, **Ionaşco, Mihai, Pascal** de Suceava, **Vasilie Gânscă** de Iaşi;
foşti ~ 24, 244, 393, 435; v. şi **Gligorie** de Orhei, **Grigica** de Siret, **Onaca** de Vaslui, **Simion Huzeiu, Toader** de Iaşi;
~ de **Cotnari** 386; ~ de **Galaţi** 55.

T

taleri <bani> 208, 295, 430, IV; bani buni; 116, 422, 478; ~ bani gata 172, 177, 197, 322, 372, 424; ~ bătuţi; 15, 37, 38, 39, 151, 154, 197, 285, 351, 393, 444, 545; ~ de argint; 9, 46, 98, 199, 289, 290, 322, 351, 395, 413, 519, 554.
taleri <dare>; scutire de ~ 115, 475.
târguri 22, 33, 46, 53, 54, 69, 75, 86, 99, 133, 137, 141, 168, 176, 220, 222, 230, 241, 244, 268, 269, 271, 276, 281, 293, 295, 297, 299, 319, 326, 329, 335, 349, 350, 359, 376, 377, 386, 388, 393, 430, 435, 470, 489, 491, 493, 496, 504, 521, 531, 534, 546, 552, 553; v. şi **Adjud, Bacău, Bârlad, Botoşani, Cernăuţi, Cotnari, Dorohoi, Galaţi, Hârlău, Hotin, Huşi, Iaşi, Orhei, Piatra, Siret, Soroca, Suceava, Şcheia, Ştefăneşti, Tecuci, Vaslui**.
temnicer 133; v. şi **Danciul**.
termen; de mutare a unor mori 354.
treclet, în formula blestemului 546.

Ţ

ţelini <parte a patrimoniului sătesc>; 384, 535, 545.
ţigani/ţigănci 3, 12, 15, 25, 41, 51, 81, 82, 136,140, 166, 174, 178, 193, 240, 267, 287, 295, 322, 323, 390, 392, 393, 417, 433, 453, 530, 557; v. şi **Andonie, Andronic, Antonia, Bârlădeanca, Bilăe, Bobâţă, Bunune, Cârlan, Căpăţână, Cătălina, Cătina, Chireana, Cioban** cel bătrân, **Cioban, Drăgaia, Dumitraşco** fiul lui Pâţntea, **Eftimie, Erimia Furiji, Faraon, Fătac, Filip, Gavril, Găliţa, Gliga, Grigore, Grigore Căpăţână, Griu, Hanul, Hilip, Ion** (mai mulţi), **Isai Neagăş, Leuştean, Maftei, Marica, Mănea, Măria, Mărica, Mihăilă, Moţocu, Odochia, Patriche, Pătraşco, Sava, Savetie, Simion, Slav, Stan Răul, Stan, Ştefan, Ştefana, Toader, Toma, Tudora, Ursul, Uşer, Varvara, Vasilca, Vasilie, Vânjul**.
ţinut, sate, selişti şi târguri din ~ 2, 8, 9, 19, 21, 23, 27, 28, 31, 34, 40, 45, 46, 47, 49, 54, 64, 77, 103, 167, 208, 222, 226, 233, 242, 243, 244, 248, 252, 253, 254, 255, 257, 260, 263, 269, 273, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 299, 302, 303, 306, 311, 312, 313, 315, 320, 420, 473, 491, 493, 494, 496, 497, 499, 500, 503, 507, 513, 514, 516, 518, 520, 521, 525, 533, 535, 537, 538, 540, 542, 543, 544, 545, 550, 551, 552, 553, 554, 555, V, v. şi **Adjud, Bacău, Cârligătura, Cernăuţi, Covurlui, Dorohoi, Hârlău, Hotin, Iaşi, Lăpuşna, Neamţ, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tutova, Vaslui**.

U

ughi <în general> 14, 16, 61, 73, 122, 137, 179, 190, 191, 196, 213, 236, 254, 267, 297, 323, 337, 339, 343, 356, 358, 449, 453, 507, 545; ~ bani gata 19, 25, 26, 29, 33, 257, 262, 270, 306, 393, 545; ~ bani buni 5, 21, 27, 261, 432, 503, 520, 531, 558; ~ galbeni 352, 393, 558.
undiţa 216.
unt <dare>; scutire de ~ 540.
uric, v. **acte**.
uricari 27, 30, 136, 151, 154, 169, 181, 313, 323, 351, 474; v. şi **Axinte** (sec. al XVIII-lea), **Dumitraşco, Ion Focea, Irimiia Băesanul, Simion Cheşco, Strătulat Borăleanul**; foşti ~ 322, v. şi **Nicoară**.
uşeri 35, v. şi **Gheorghie**; foşti ~ 295; v. şi **Paraschev**.

www.dacoromanica.ro

vaci 43, 174, 182, 191, 342, 375.
vaduri, ~ de moară 26, 28, 36, 43, 47, 52, 103, 104, 122, 135, 168, 323, 350, 476, 499, 521, 528, 529, 531, 532, 535, 545, 546, 551, 552, 553, 555, 558, 559, ~ de piuă 548; ~ de iaz 144; ~ bătrân 354.
vameşi 88, 100, 435, v. şi **Chiriac, Enaca, Statie**; mare ~ 36, 65, v. şi **Profir, Statie**; fost mare ~ v. **Liondar** 324, 325, 329, 349; ~ de Focşani 417, v. şi **Dimitraşco, Manea**.
vatra satului 19, 22, 24, 26, 28, 31, 47, 54, 56, 58, 64, 65, 66, 70, 73, 78, 87, 93, 98, 104, 208, 262, 291, 499, 521, 542, 544, 548, 551, 552, 553, 555, 558.
vătaf, v. şi 70, 83, 104, 135, 137, 138, 254, 262, 361, , 370, 382, 393, 417, 438, 508, 535, 547, 554, 555, v. şi **Crâstea, Creţul, Dumitraşco Fulger, Dumitru, Gligorie** (de Cârligi), **Grigorie, Iftimie (Eftimie), Miron, Radul, Radul, Ştefca, Vasile Pogor**; fost ~ 23, 323, v. şi **Nistor, Huhulea**; ~ de aprozi 295, 390, v. şi **Gligoraşco**; ~ de pietrari 197; v. şi **Lupul**; 136, vătav la Iordachi <Cantacuzino>, v. şi **Ftimie**; ~ vistiereniculuii 136, v. şi **Iftimie**.
vătăjei de ţigani 51.
vătămani 35, 87, 354, v şi **Ion** de Ţigăneşti, **Nechita** de Iugani, **Tămaş** de Răchiteni.
vecini 57, 86, 160, 202, 210, 287, 432, 433, 556, v. şi Vasilie Păcurariul 556; ~ ai Episcopiei Huşi scutiţi de dări 53; ~ daţi o dată cu satul 40; ~ fugiţi de pe moşie 405.
vedre de mied 205.
vedre de vin 122.
vii 12, 29, 50, 73, 88, 122, 174, 247, 300, 322, 333, 359, 384, 433, 436, 535, 545, 558,
vistiernici 21, 50, 314, 557, v. şi **Ionaşco, Iorga, Mitra, Solomon Bârlădeanul**.
foşti ~ 323, 390, v. şi **Gheorghie Başotă, Ienache**.
mari ~ 19, 26, 38, 40, 47, 50, 93, 104, 113, 116, 226, 229, 136, 179, 251, 257, 289, 312, 314, 318, 321, 322, 330, 351, 357, 360, 362, 365, 366, 367, 377, 384, 385, 396, 397, 419, 496, 507, 510, 516, 521, 523, 545, 551, 552, v. şi **Iordachie <Cantacuzino>, Stroe** (Ţara Românească).
foşti ~ 13, 26, 41, 63, 80, 127, 214, 218, 217, 225, 257, 270, 284 410, 443, v. şi **Dumitraşco Buhuş, Gheorghe Roşca, Iordache Roset** (sec. al XIX-lea), **Toader Paladi** (sec. al XVIII-lea).
~ **al doilea** 257, 357, 396, 516, 507, 551, 552, v. şi **Grigoraşco Prăjescul, Strate** (Ţara Românească),
~ **al treilea** 361, v. **Statie**.
voinici 217, 272.
voit, v. **voiut**.
voloc 216.
vorniceasă 381, 410, 413, 411, 412, v. şi **Safta Şoldăneasa**.
vornicel 87, 354, 478, v. şi **Ostahie, Vasilie** (Ţigăneşti).
vornici, 23, 27, 43, 45, 86, 92, 150, 151, 154, 166, 167, 172, 176, 196, 197, 217, 228, 257, 284, 268, 314, 335, 343, 350, 360, 361, 417, 427, 477, 520, 525, 530, 531, 539, 542, 555, 557, v. şi **Andreiu, Apostol, Bantăş, Buta, Cihodar, Donosie, Dumitraşco Gheuca, Iachim Bandur, Hârcea, Ionaşco Drace, Ionaşco Jorea, Iorga, Jipa** (Ţara Românească), **Lupşe** (Ţara Românească), **Nădăbaico, Năvrăpăscul, Sava, Şoldan, Ştefan Prăjescul, Toader Boldescul, Ţipa, Vişan, Zota**.
foşti ~ 13, 18, 33, 123, 143, 146, 166, 172,193, 229, 270, 312, 316, 318, 322, 390, 398, 426, 433, 450, 496, 535, 545, **Bandur, Botici, Bucium, Buciumaş, Cujbă, Drăguţul, Dumitru, Gheorghie, Gheorghe Năvrăpăscul, Ghiorghie Moţoc, Ionaşco Cujbă, Ionaşco Rusul, Iurlescul, Nicoriţă, Petriceico, Solomon Bârlădeanul, Tănase** (~ staroste de Putna),
mari ~ ai Ţării de Jos 37, 38, 39, 40, 45, 46, 50, 54, 81, 98, 162, 248, 264, 266, 284, 287, 289, 295, 314, 321, 322, 336, 374, 390, 396, 414, 496, 507, 513, 516, 523, 551, 552, v. şi **Grigore Ureche, Ghianghia, Ionaşco**,
mari ~ ai Ţării de Sus 5, 14, 38, 40, 45, 50, 54, 219, 220, 229, 231, 250, 264, 276, 281, 298, 290, 314, 319, 321, 322, 341, 345, 346, 347, 348, 374, 396, 496, 507, 513, 516, 523, 545, 552, v. şi **Toma Cantacuzino**.
mari ~ 257, 270, 286, 288, 305, **Dragomir** (Ţara Românească), **Ion Paladi** (sec. al XVIII-lea).
foşti mari ~ 12, 46, 150, 226, 255, 354, 390, 392, 408, 557, **Gavrilaş Mateiaş, Savin Prăjescu, Stroe, Toader Petriceico, Vasile <Coci>**.

www.dacoromanica.ro

~ de gloată/poartă, 8, 26, 27, 33, 38, 40, 56, 62, 125, 129, 132, 133, 140, 147, 149, 151, 169, 172, 173, 199, 211, 217, 220, 226, 229, 235, 243, 244, 274, 277, 284, 286, 288, 289, 296, 314, 321, 322, 341, 361, 378, 396, 398, 399, 433, 443, 477, 502, 504, 507, 513, 514, 515, 520, 524, 525, 551, 552, 555, 558, v. şi **Bârsan, Buta, Costantin Ciogolea, Grigorie Pilipovschi, Nacul, Neaniul, Pavăl Albotă, Pătraşco, Toderaşco Vartic, Ursu Vartic, Vasilie Roşca.**
foşti ~ de gloată/poartă 4, 19, 135, 205, 217, 314, 433, 448, 451, 453, 504, 525, 535, 542, 555, 559, v. şi **Străjerean, Ursu Vartic;**
~ de târg 297, 299; v. şi **Ioniță;** ~ de **Bârlad** 417; v. şi **Pintileiu;** ~ de Botoşani 176, 220, 300, 322; v. şi **Dumitru Roşca;** fost de Botoşani; v. şi **Toma** 322; ~ de Huşi 310;
~ de Vrancea 190, 442, 477 v. şi **Ilie**

Z

zapis ars 126; v. şi **acte.**
zaraf (saraf) 278, 359, v. şi **Iane.**
zălar 434; v. **Ghiorghie.** (dzălar)
zălog 111, 170, 241.
zeciuială 13, 105, 117, 118, 134, 145, 146, 223, 265, 277, 379, 389, 394, 446.
zemnic 56.
zi, ~ de judecată 272, 509; ~ pentru mutarea unei case 13.
zlătar, 116, 251, 435, 530, 531, v. **Andoca** 116.
zlotaş, 48, 143, 504, 517, v. şi **Dumitru, Radul.**
zlotărie, datorie de la o ~ 342.
zloți <bani> 6, 45, 73, 86, 90, 111, 298, 301, 308, 323, 364, 497; tătăreşti 31; v. şi **galbeni.**
zloți <dare>; scutire de ~ 115, 475, 517.
zugrav 210, 249, 279, v. şi **Culai.**

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	=	eu	ot tam	=	de acolo
biti	=	bătuţi	Oteţi	=	Părinţi
biv (bâv)	=	fost	ovţi	=	oi
biv vel	=	fost mare	peveţ	=	cântăreţ
boiaren	=	boier	pol	=	jumătate
brat	=	frate	posleduit	=	a autentificat
dvornic	=	vornic	pread	=	înaintca
dvornic glotnii		vornic de gloată	sân	=	fiu
g(ospo)d(in)	=	domnul	sânovi	=	fiii
G(ospod)	=	Domnul <Dumnezeu>	Sfeti, S(vea)ti	=	Sfântul
gospod	=	domnesc, -ească	star	=	cel bătrân
i	=	şi	tij	=	tot
i proci	=	şi celelalte	trăg	=	târg
in	=	alt	tretii	=	al treilea
let (leat)	=	anul	vel	=	mare
na	=	pe	vnuc	=	nepot
neruşeit	=	nestricat	vtori	=	al doilea
Novii	=	cel Nou	zăt, zet	=	ginere
ot	=	din			

***

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои.	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.
† Иѡ Василїє в(оє)вѡд(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молд(а)вскои. Ѡж(є) прїиде, пред нами и пред въсими нашими мѡлд(а)вскими болѣри, беликими и малими, ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înainta tuturor boierilor noştri, mari şi mici, ...
† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Пишем г(оспо)дств(о) ми болѣринꙋ нашемꙋ ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea boierului nostru ...

www.dacoromanica.ro

† Сто аз ...	=	Adică eu ...
Смереніа ... епископ Романски ...	=	Smeritul ... episcop de Roman ...
† Сто аз, Иωнашко Пагѹл ωт Моχилеѵ ...	=	† Adică eu, Ionaşco Pagul din Mohileu ...
... ωт Х(ри)ст(о)с(а), амин	=	de la Hristos, amin
... въ Некию ...	=	... de la Nicheia ...
... част(ь) ...	=	... partea ...
... шестаа част(ь)	=	... a şasea parte
... тиї Ѳ(ть)ци иж(є) сѹт въ Некеи.	=	... 318 Părinţi care sunt la Nicheia.
... брат его ...	=	..., fratele său ...
... ωт Бистрици ...	=	... de la Bistriţa ...
† Пол село виш(є), на $\overline{в}$ част(и).	=	† Jumătatea de sus a satului, în două părţi.
... и въси плѣменинце ...	=	... şi toate rudele ...
И никто да нѣ смѣет дръжати или ωп<п>[1]рати прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми. И нак нѣ бѫдет.	=	Şi nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi altfel să nu fie.
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл./ † Саам Г(о)сп(о)д(и)нъ р<ече>.	=	† Însuşi domnul a poruncit. / † Însuşi domnul a zis.
... прѣд сим листом г(о)сп(о)дства ми.	=	... înaintea cărţii domniei mele
... сїа печат	=	... pecetea lui
И нак не ѹч(и)ните.	=	Altfel să nu faceţi.
Да с(а) знает. / ... да с(а) знает.	=	... ca să se ştie.
Писал ...	=	A scris ...
† Вел лωг(о)ф(є)т ѹч(и)/† Великом лωг(о)ф(е)т ѵч(и)..	=	† Marele logofăt a învăţat.
Тои п<и>[3]шѣм. Инак не ѹчїините./ Тое пишем г(о)с(по)дств(о) ми и нак не ѹчинити.	=	Aceasta scriem. Altfel să nu fie. / Aceasta scriem domnia mea şi altfel să nu fie.
Тое пишем г(о)сп(о)дств(о) ми/ Тои п(и)шем г(оспо)дств(о) ми. Инак не бѫдет.	=	Aceasta scriem domnia mea, şi altfel să nu fie / şi altfel să nu faceţi.
† Велїцї волѣр(и) ѵч(и)л(и).	=	† Marii boieri au învăţat.
И ин да с(ѣ) нѣ ѹмишает./ И ин да сѧ не ѹмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дства ми.	=	Şi altul să nu se amestece. / Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.
... ѵ сиа токмалѹ.	=	... la această tocmeală.
И з<д>рав<т>вите, ωт Х<р>есте, амин.	=	Şi să fiţi sănătoşi, de la Hristos, amin.
И нак не въдет.	=	Şi altfel să nu fie.
Так да знает. Инак не въдет.	=	Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.
То ради, никто да нѣ смѣет дръжати или ωпирати прєд сим листом г(о)сп(о)дств(о) ми.	=	Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele.

www.dacoromanica.ro

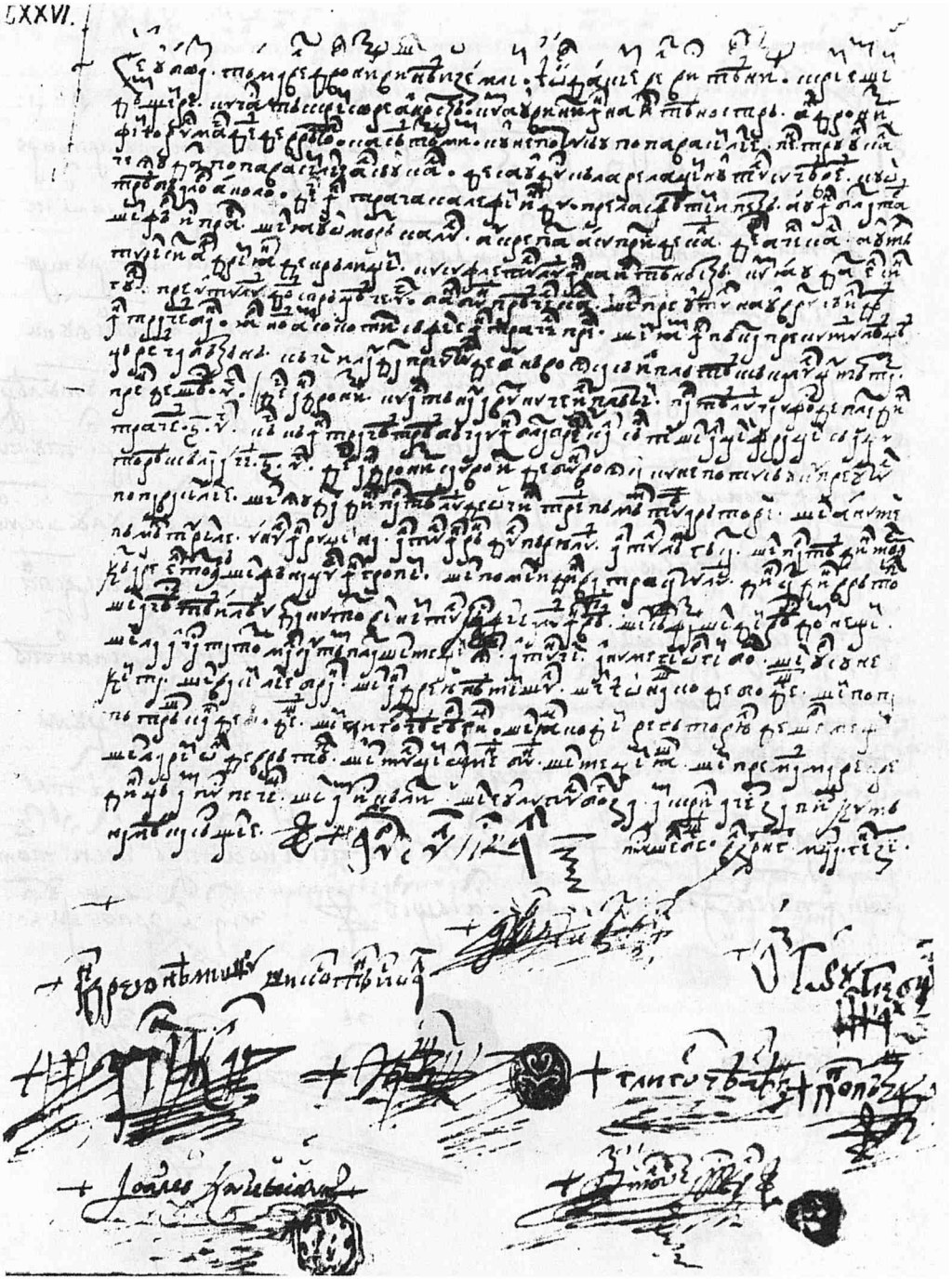

Doc. nr. 5

www.dacoromanica.ro

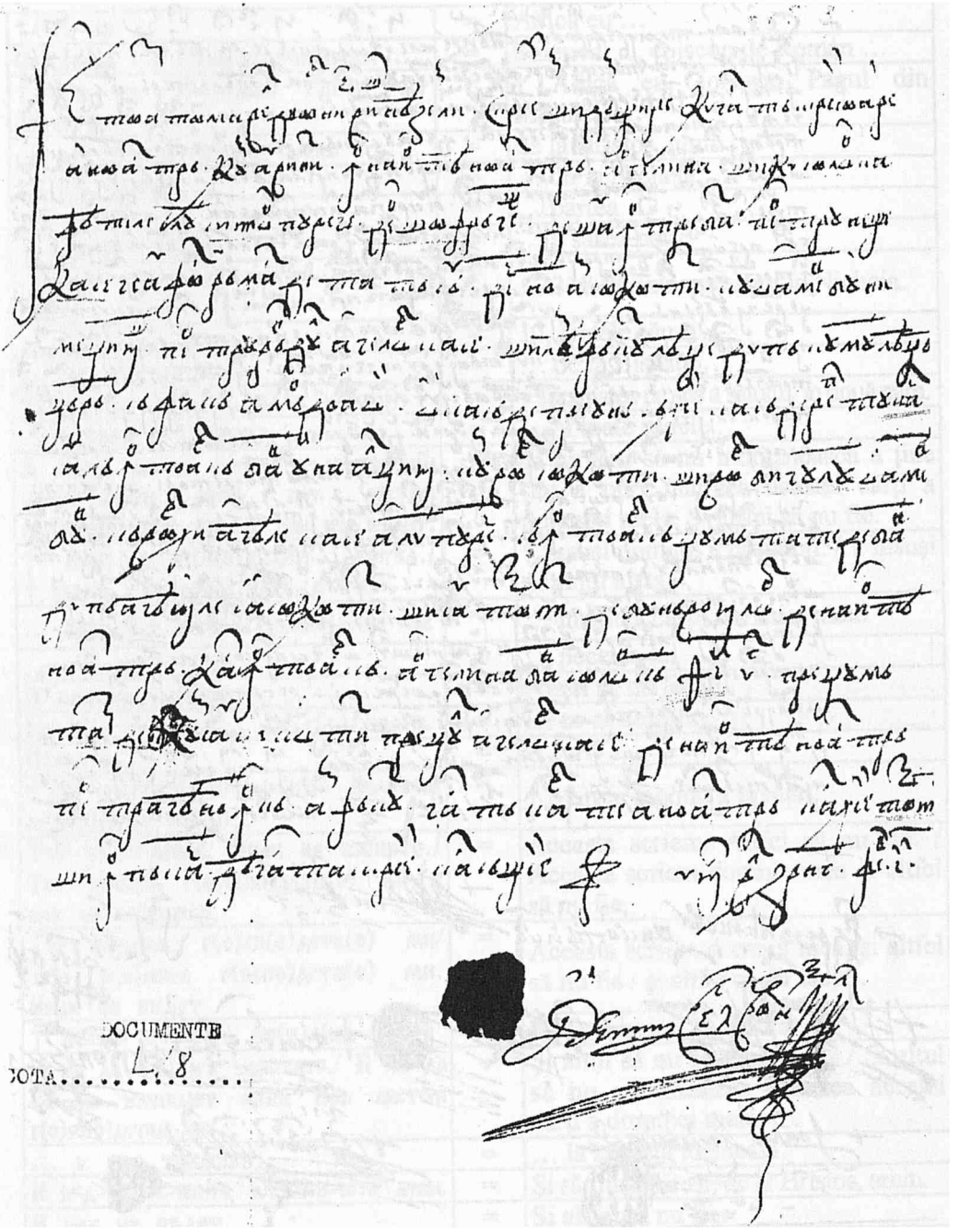

Doc. nr. 14

www.dacoromanica.ro

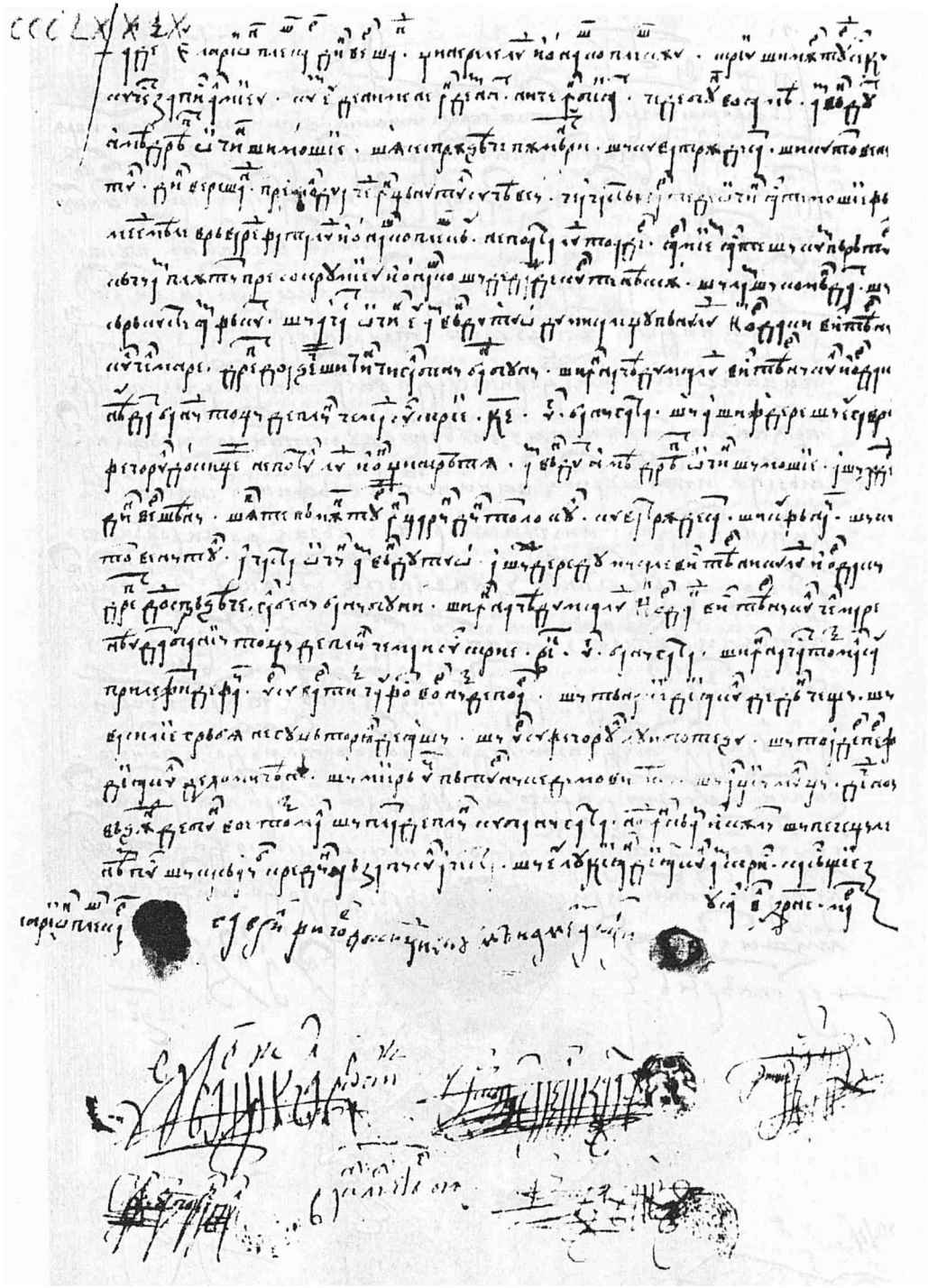

Doc. nr. 19

www.dacoromanica.ro

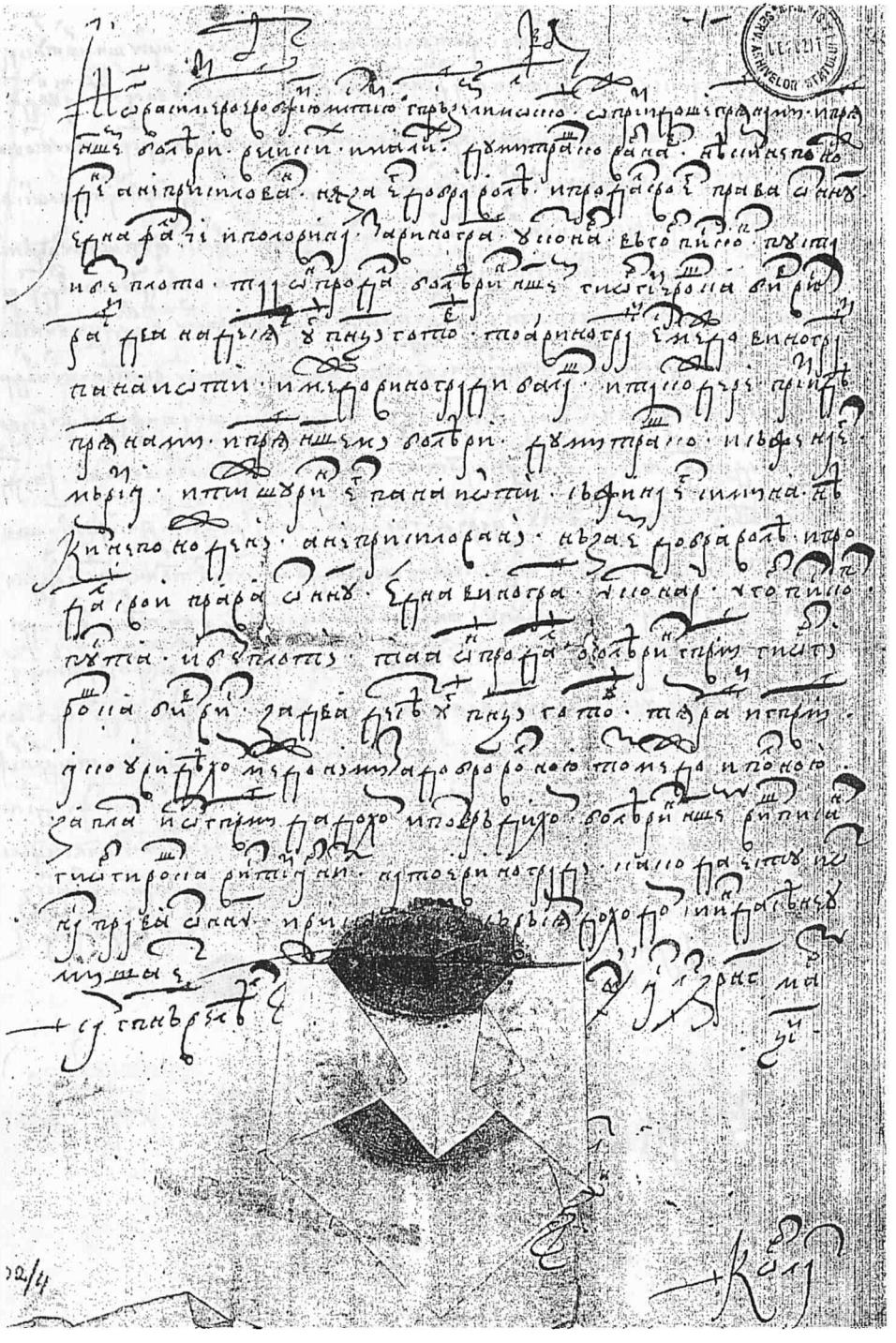

Doc. nr. 29

www.dacoromanica.ro

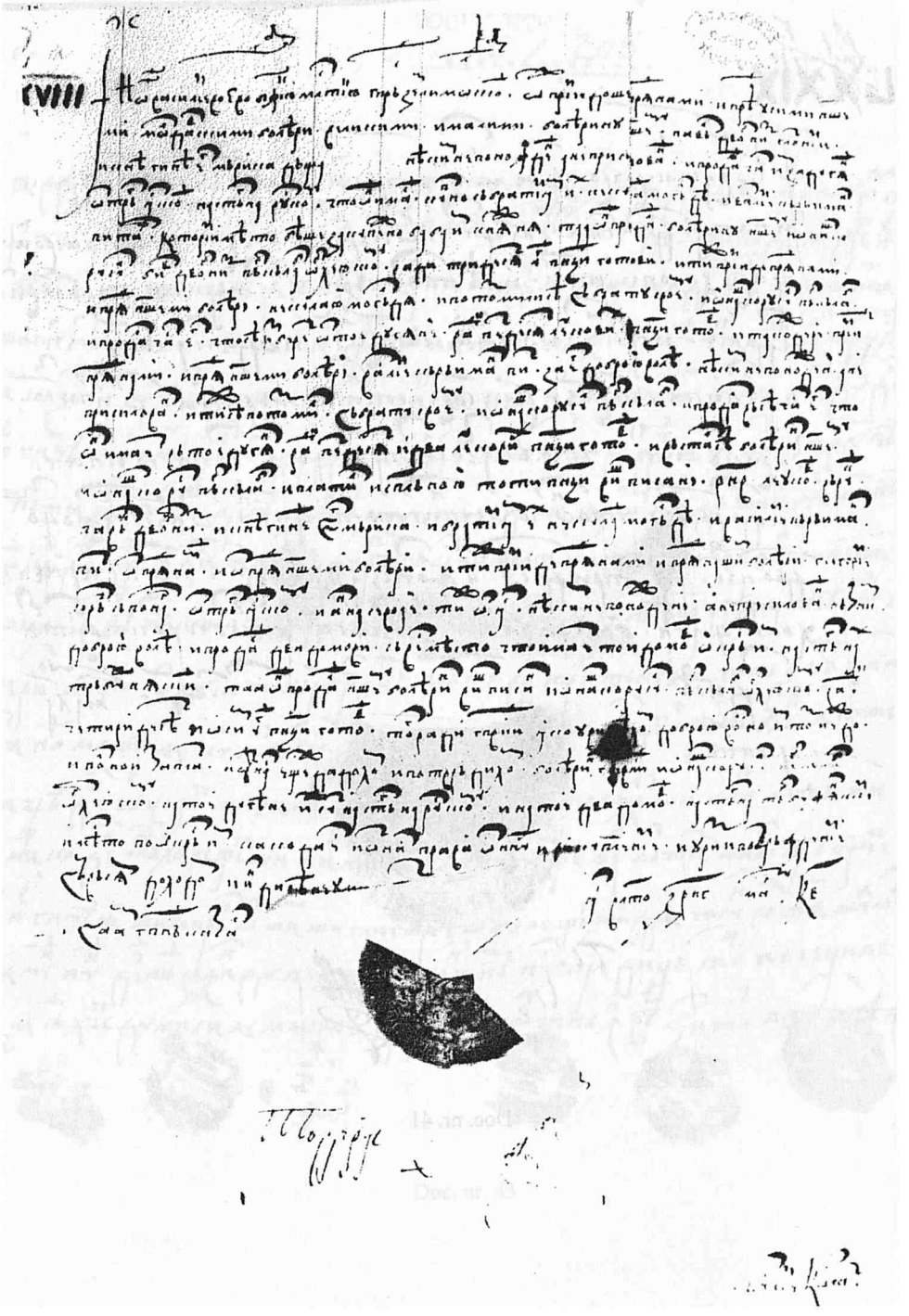

Doc. nr. 33

www.dacoromanica.ro

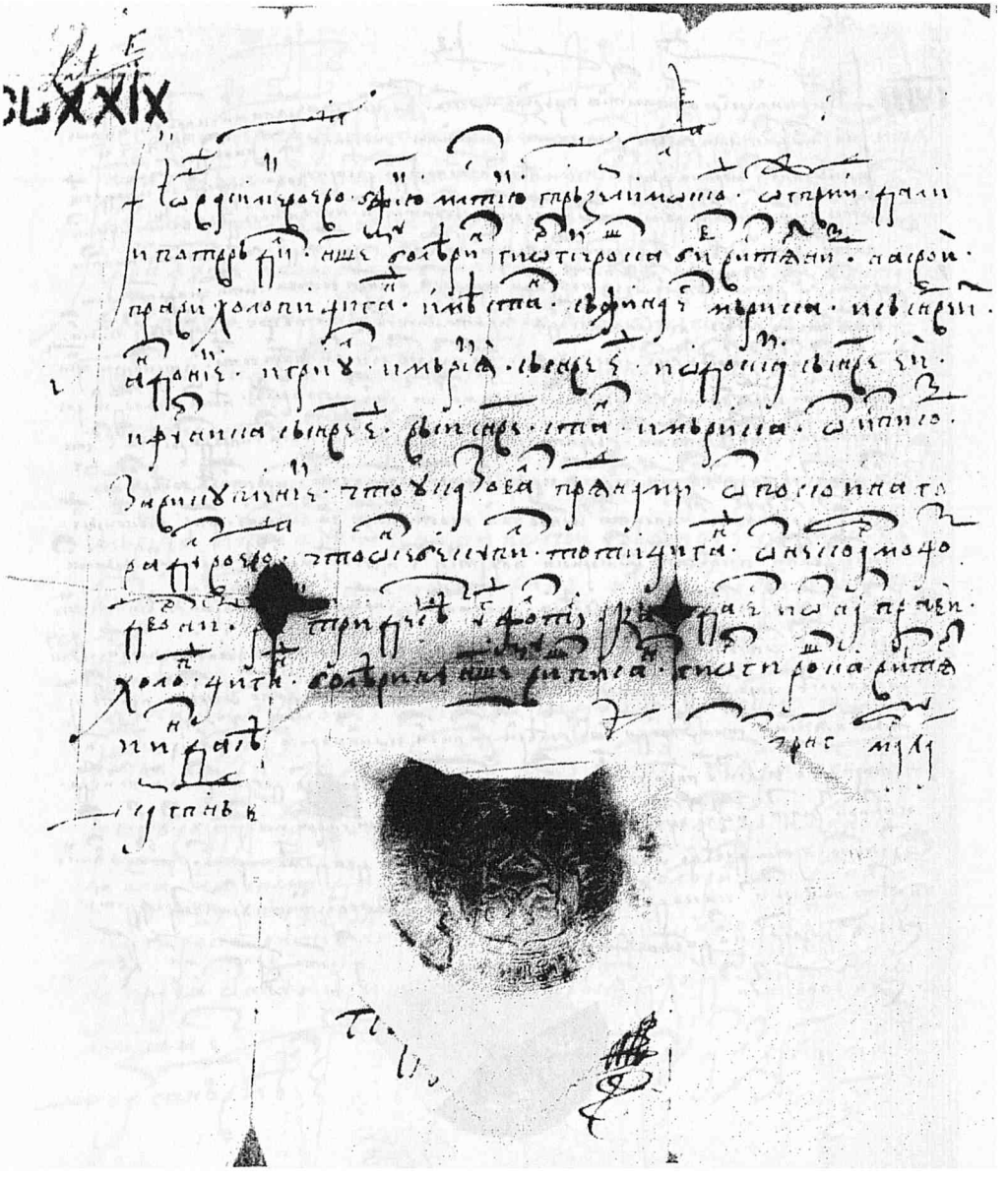

Doc. nr. 41

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE
COTA ... F. I. 205 ...

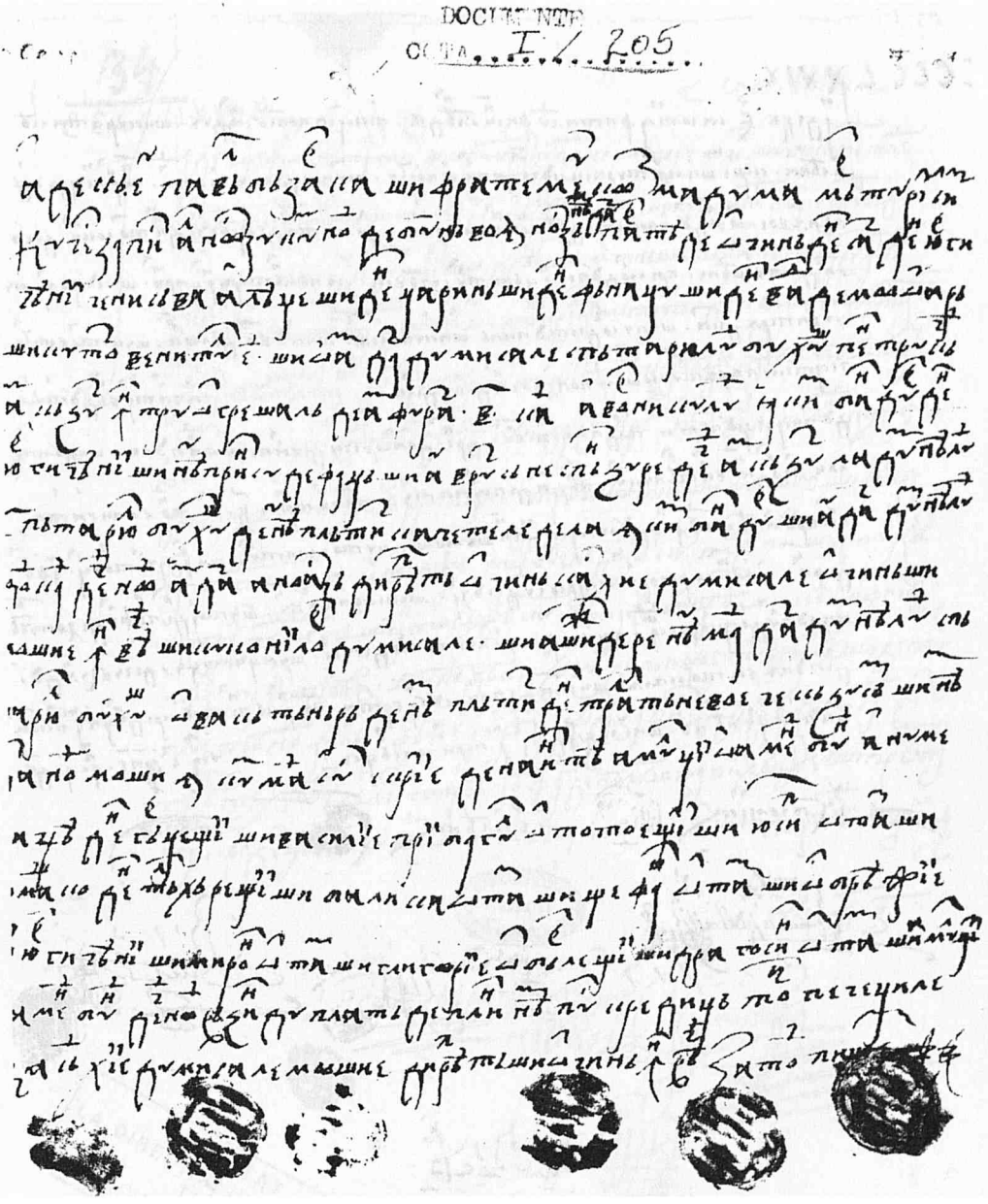

Doc. nr. 43

www.dacoromanica.ro

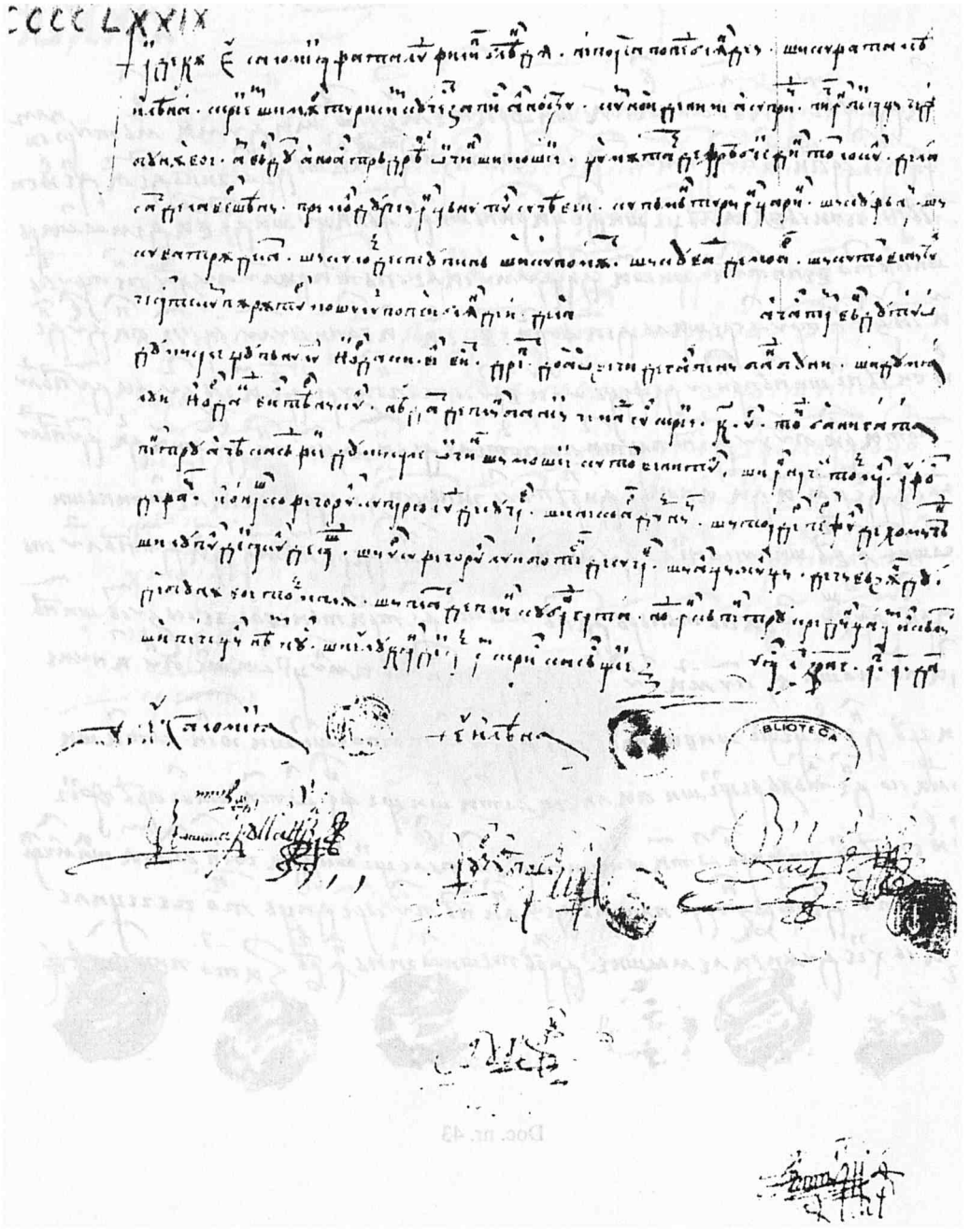

Doc. nr. 47

www.dacoromanica.ro

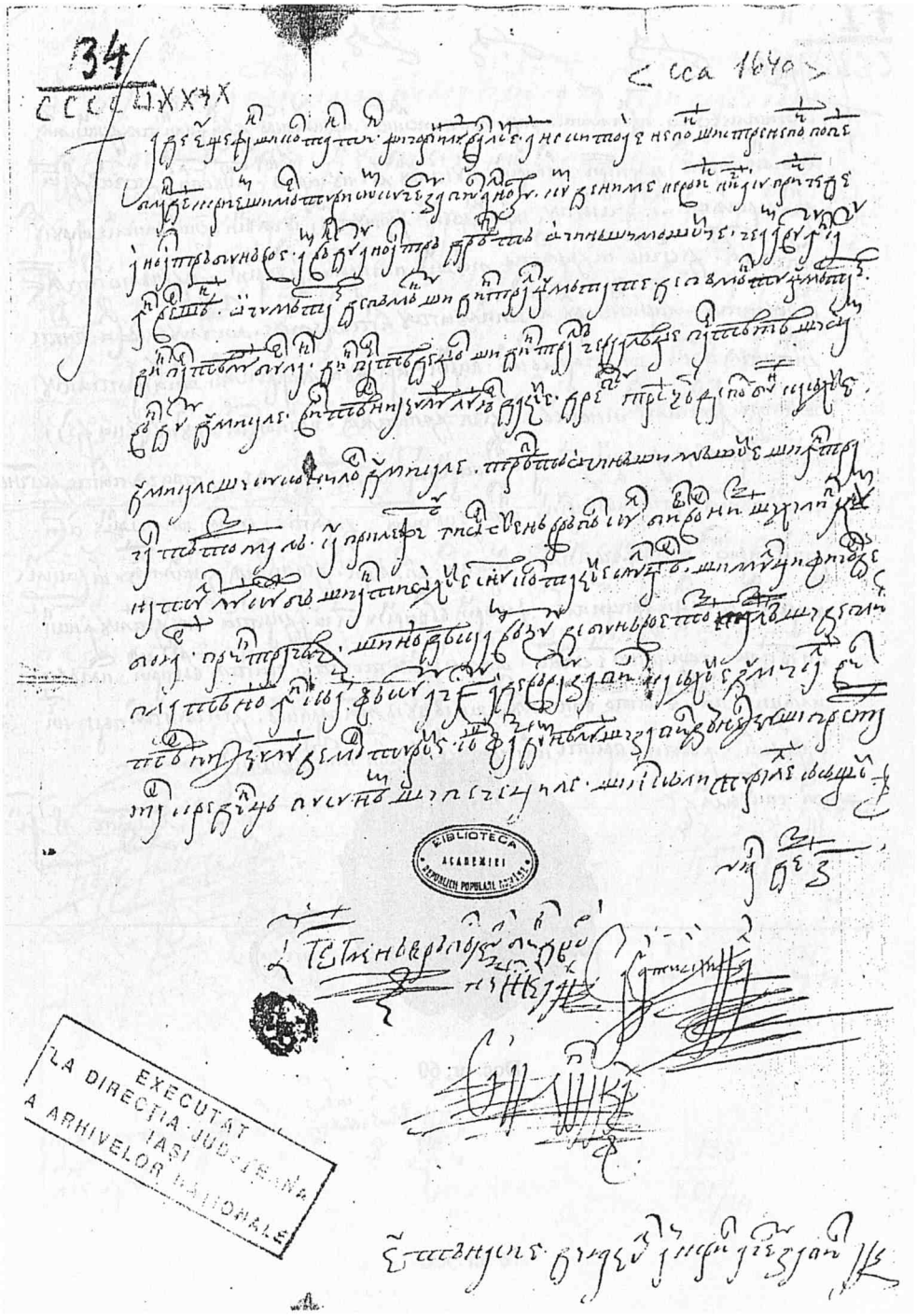

Doc. nr. 59

www.dacoromanica.ro

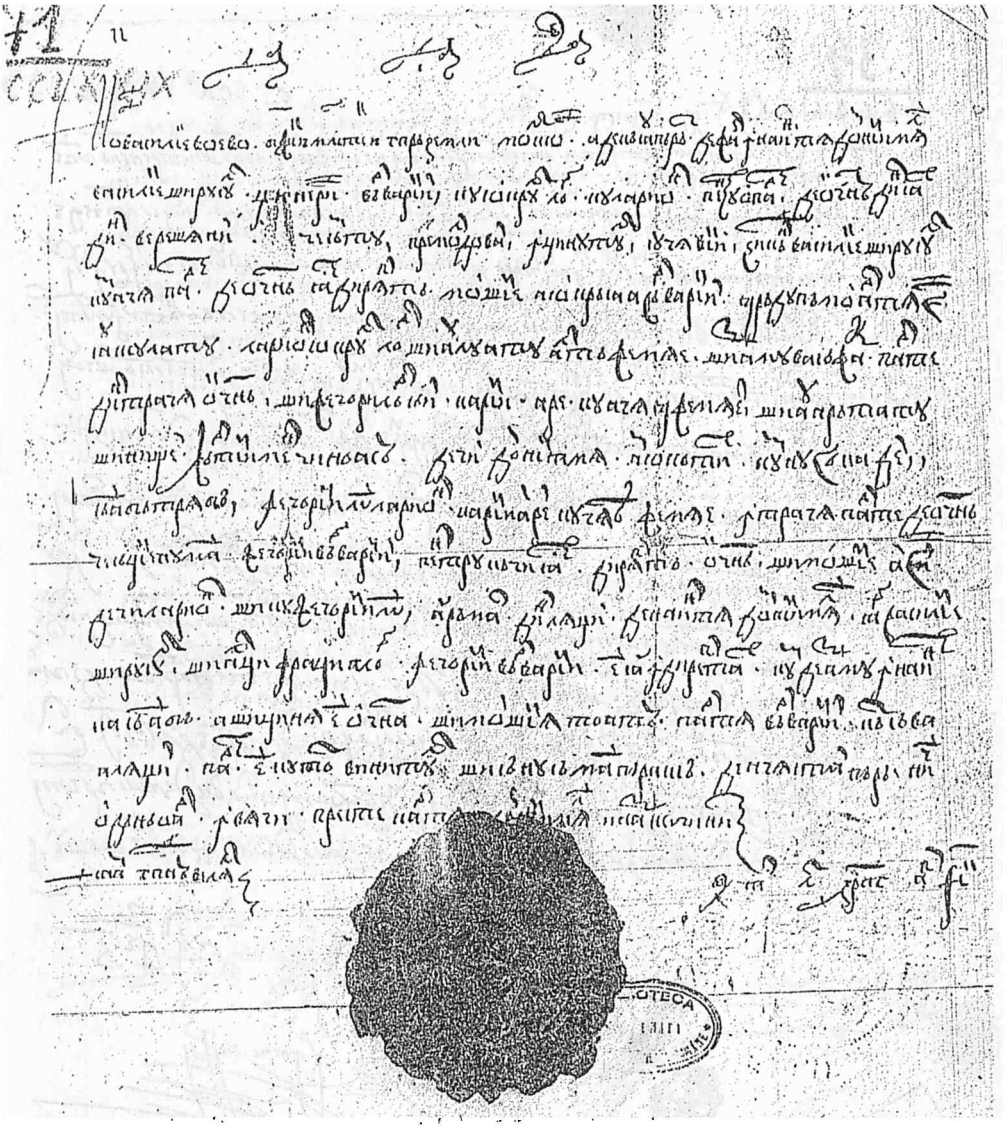

Doc. nr. 60

www.dacoromanica.ro

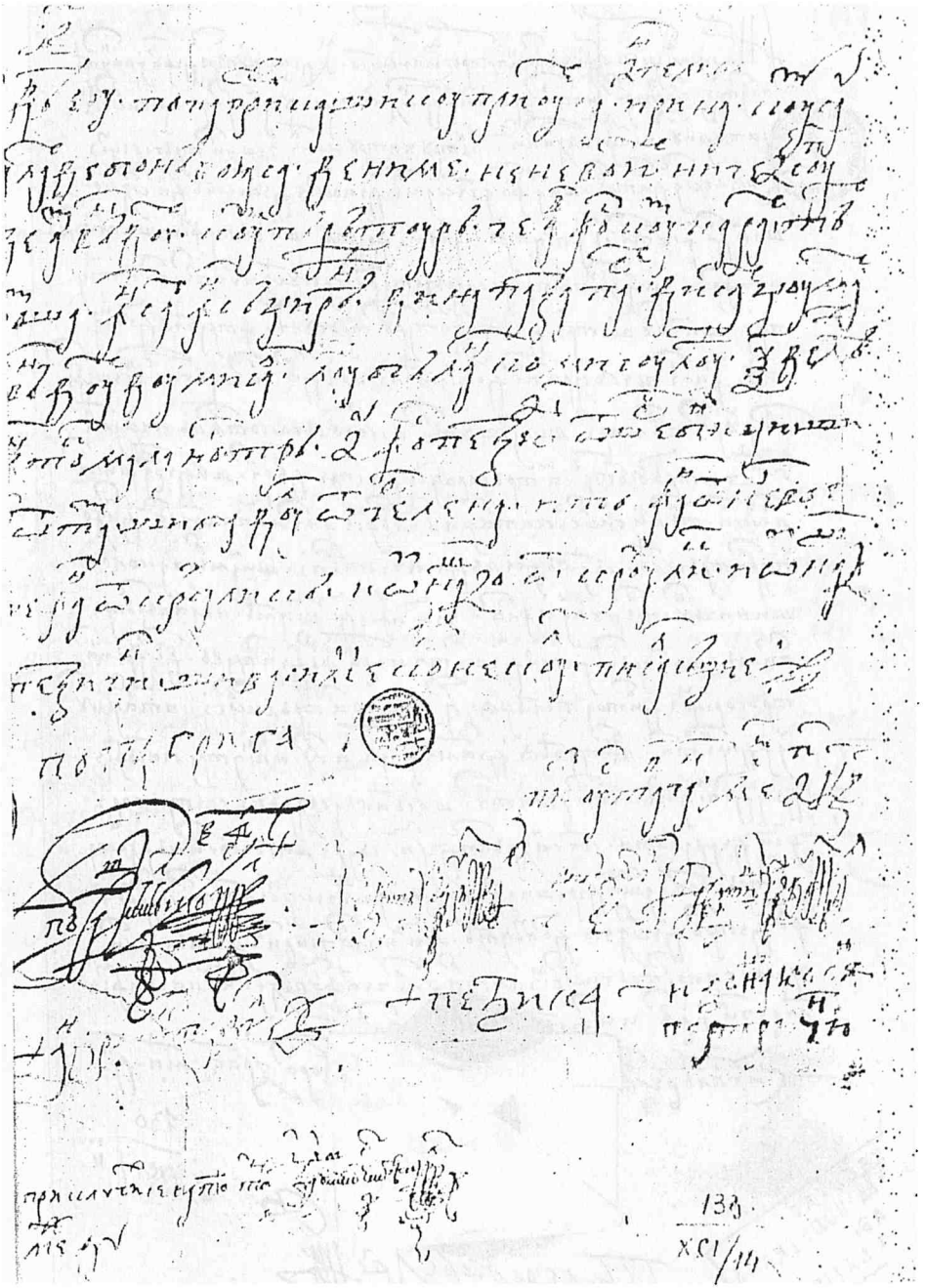

Doc. nr. 67

www.dacoromanica.ro

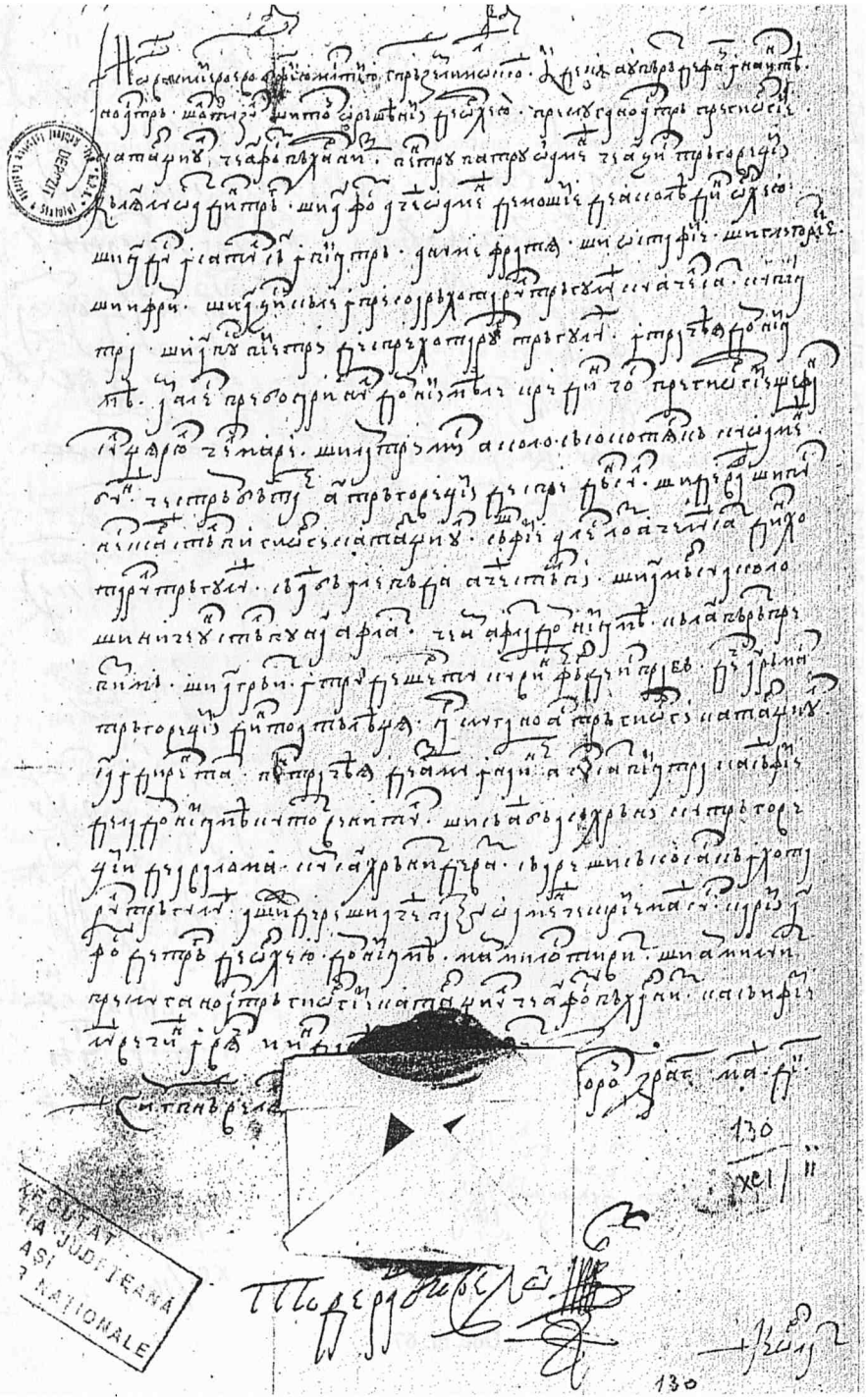

Doc. nr. 75

www.dacoromanica.ro

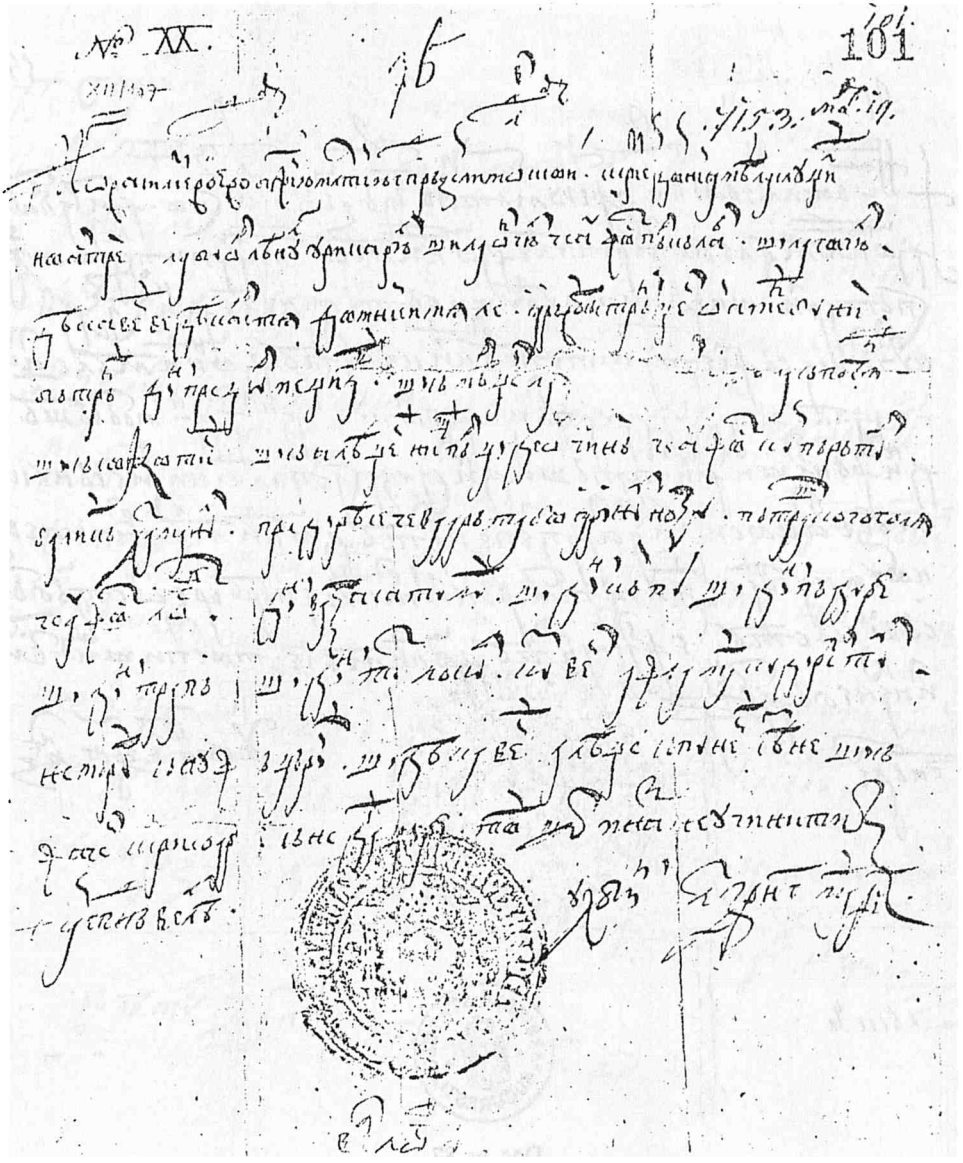

Doc. nr. 78

www.dacoromanica.ro

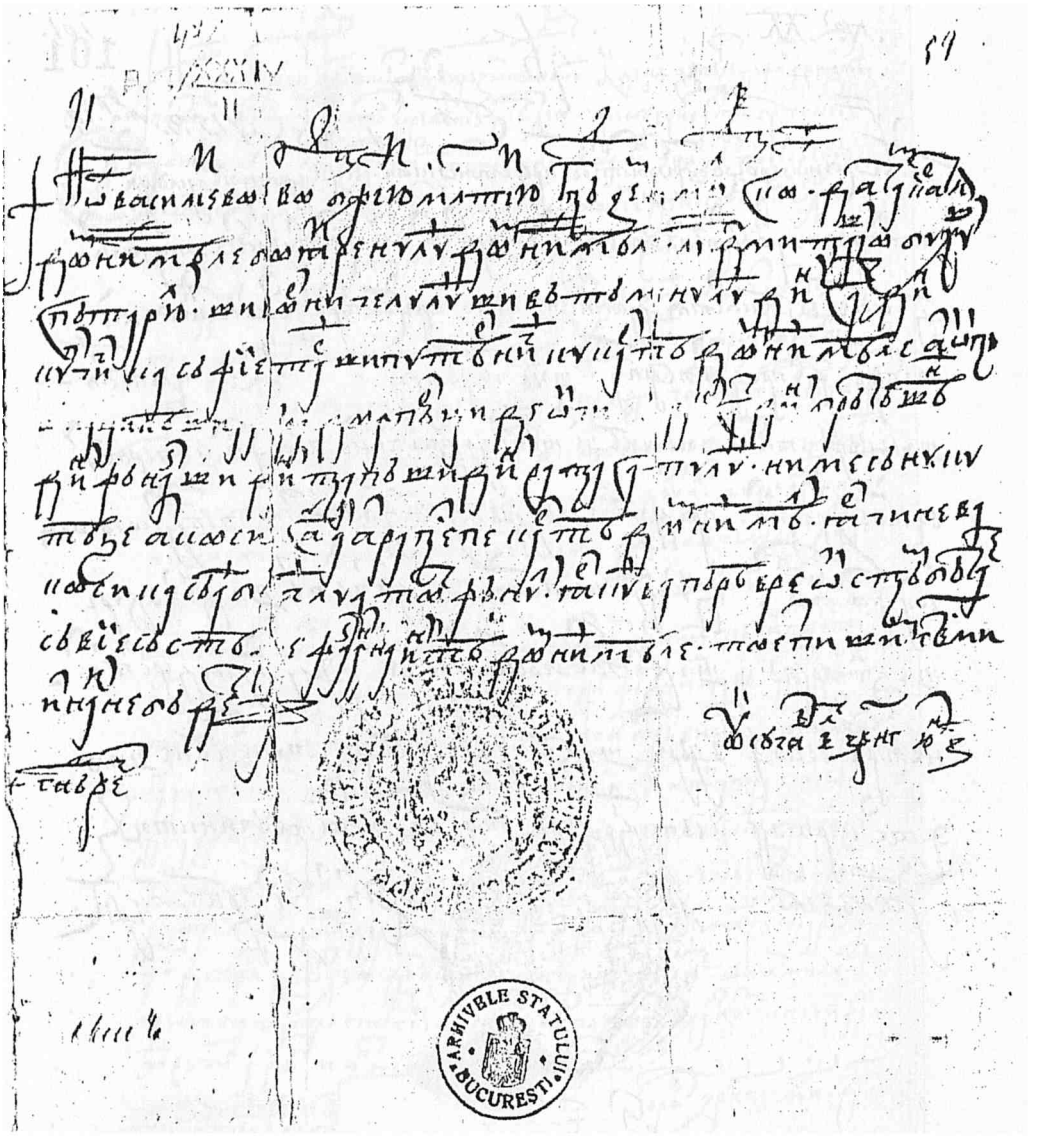

Doc. nr. 87

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 91

www.dacoromanica.ro

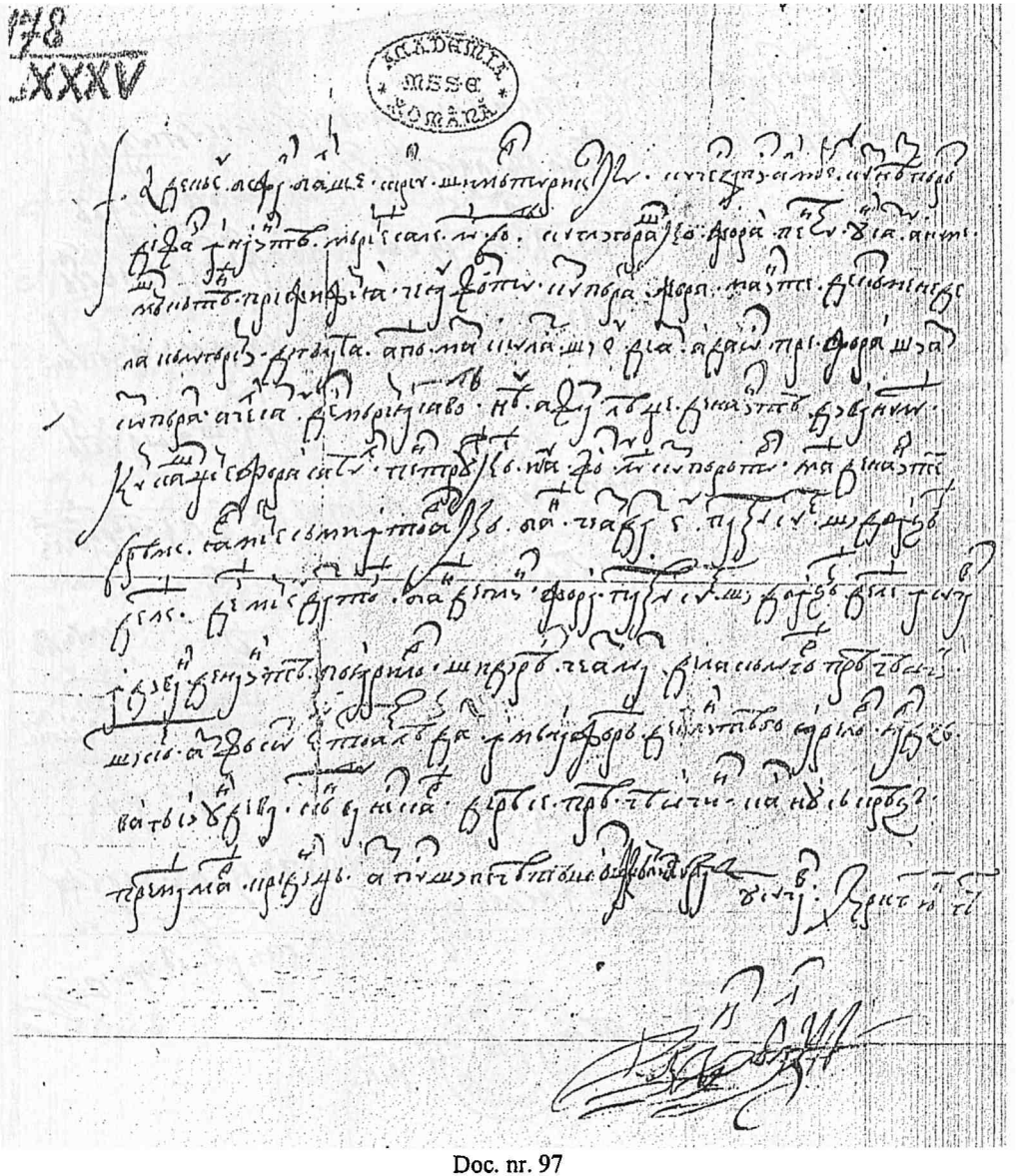

Doc. nr. 97

www.dacoromanica.ro

CLX

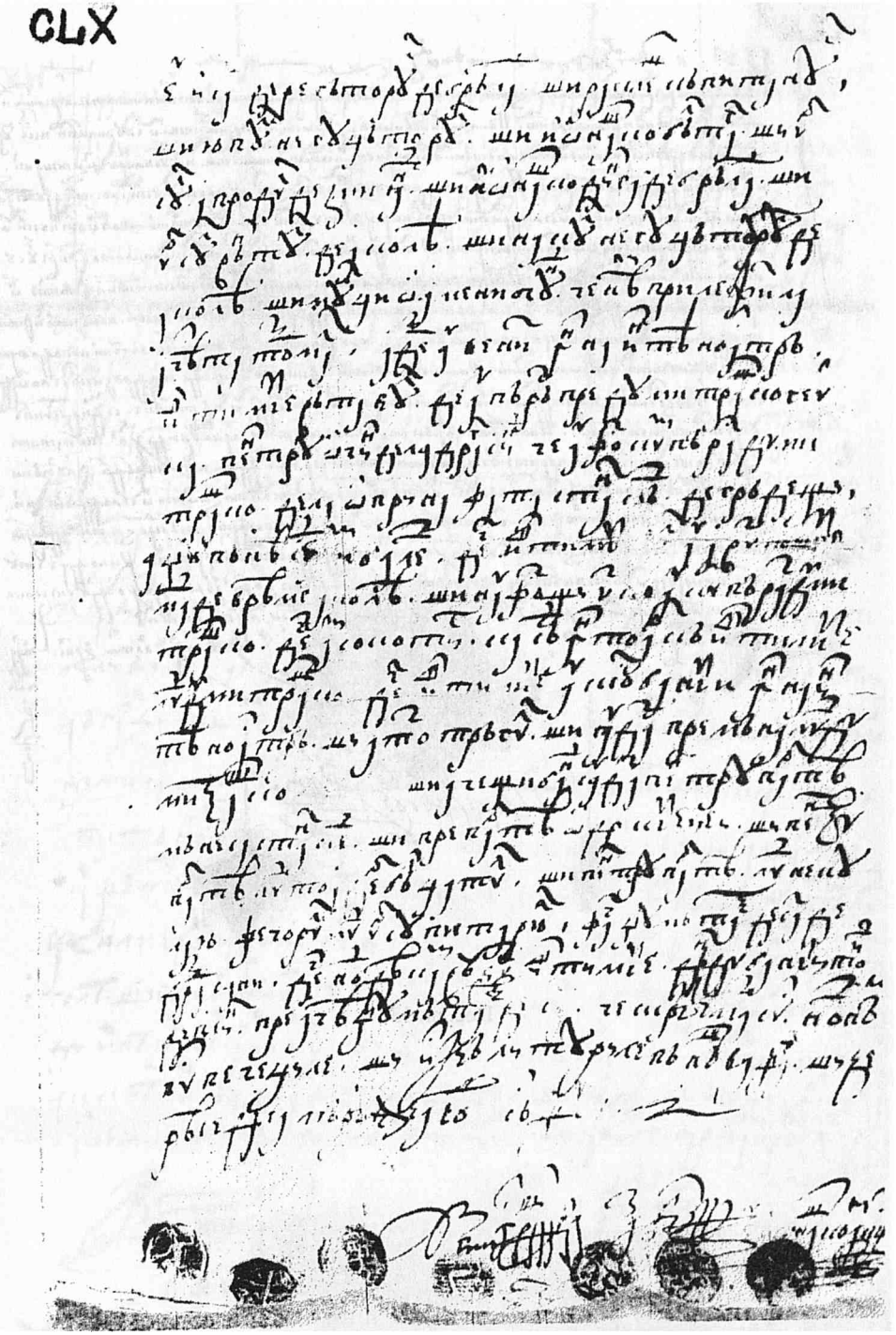

Doc. nr. 137

www.dacoromanica.ro

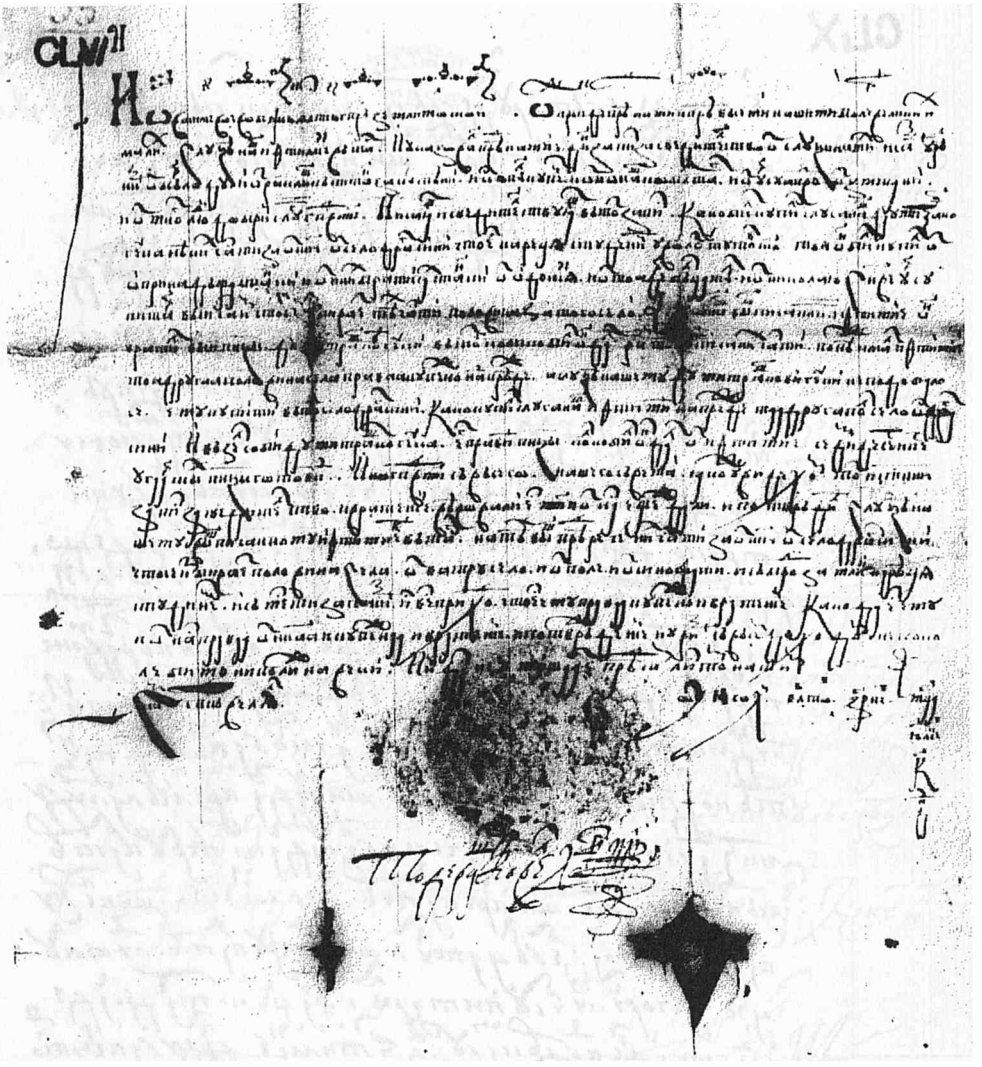

Doc. nr. 138

www.dacoromanica.ro

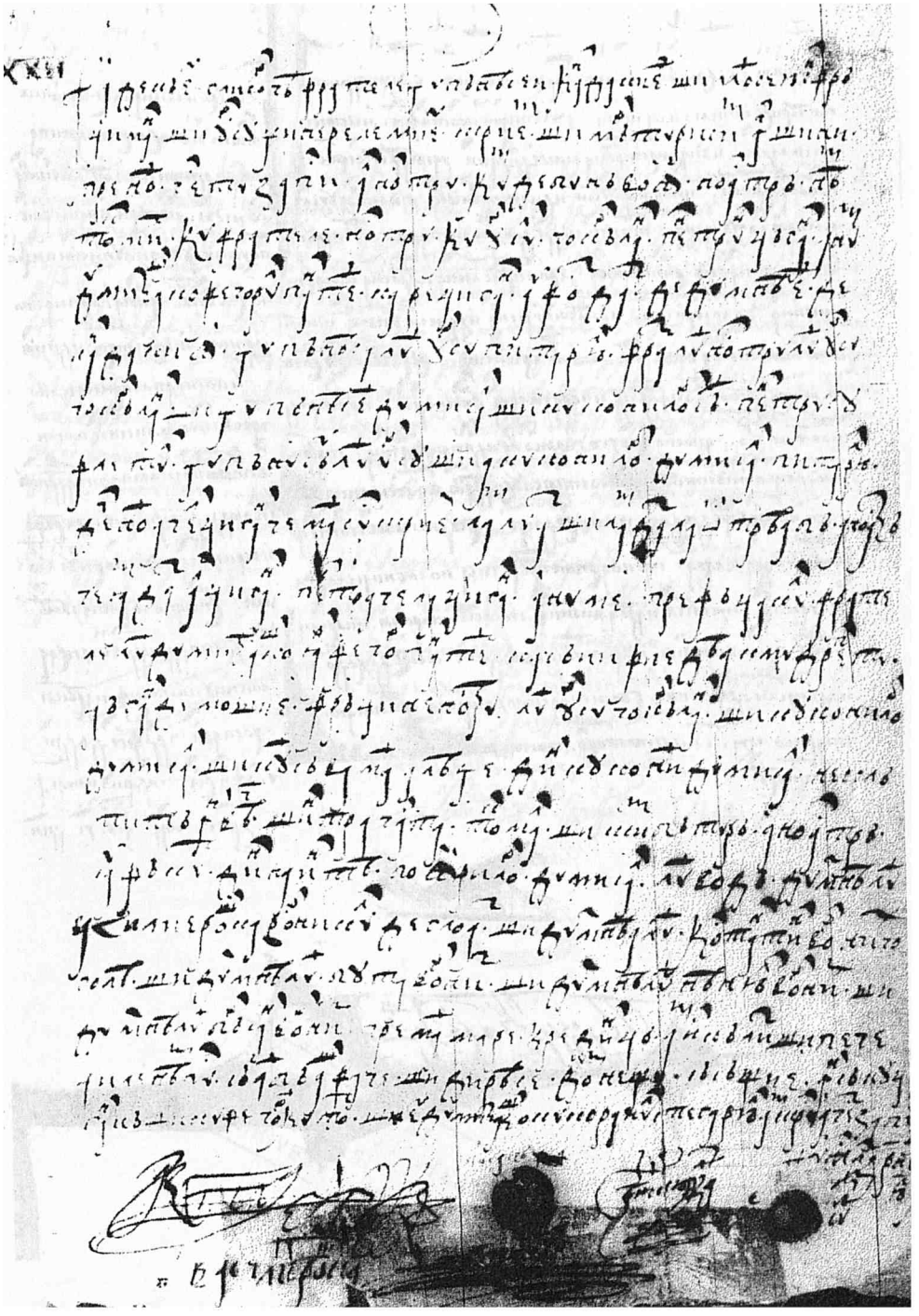

Doc. nr. 140

www.dacoromanica.ro

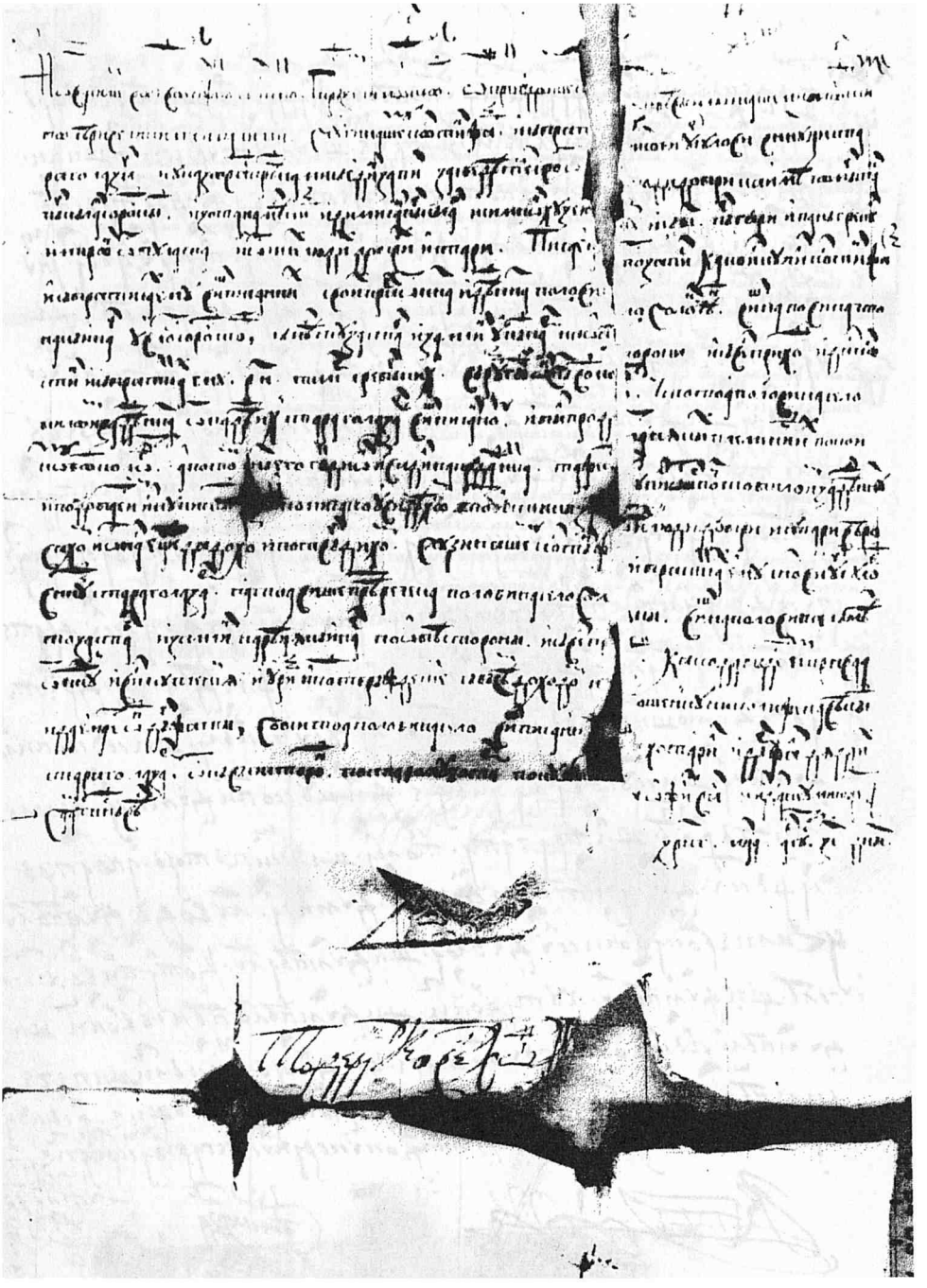

Doc. nr. 167

www.dacoromanica.ro

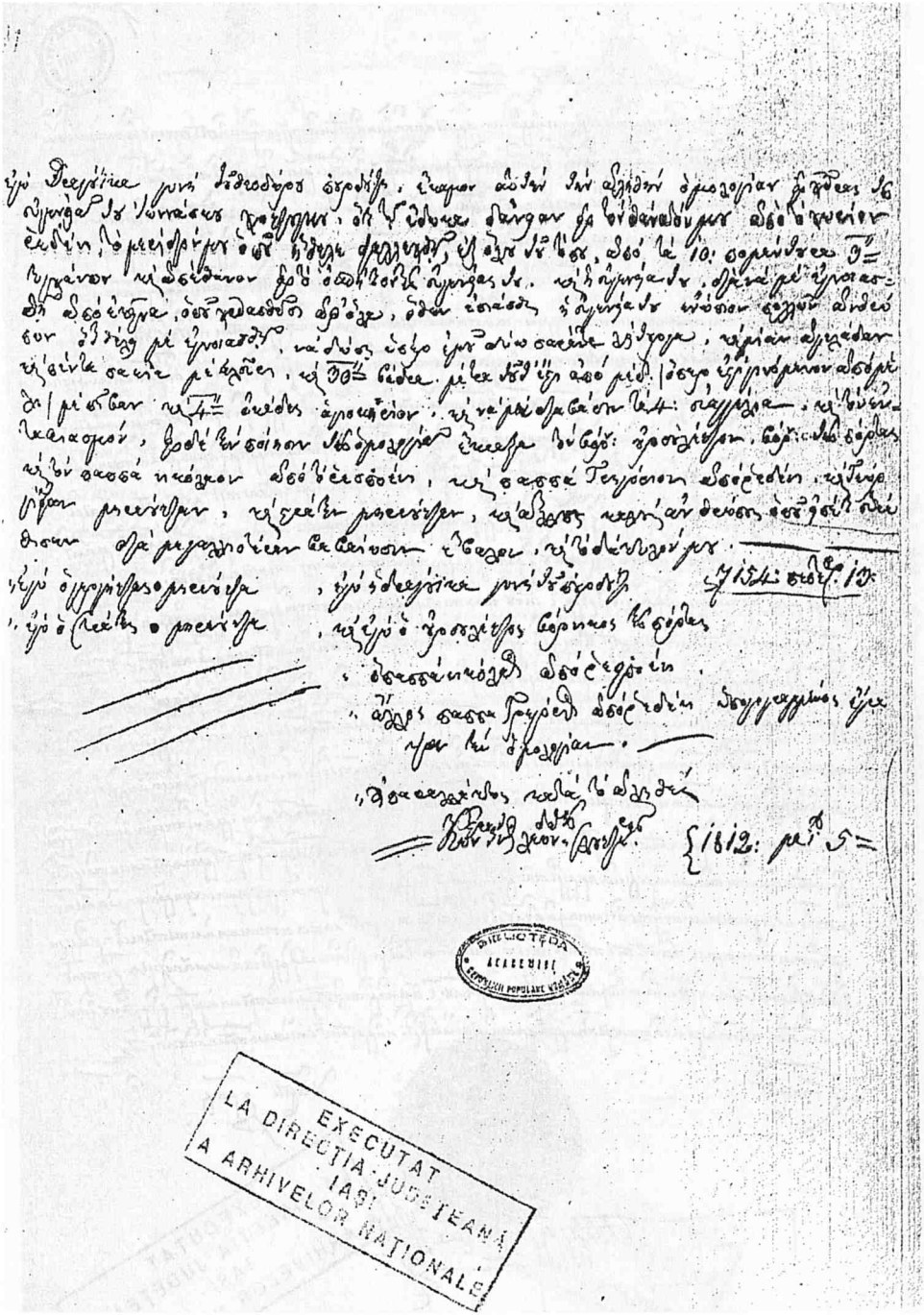

Doc. nr. 205

www.dacoromanica.ro

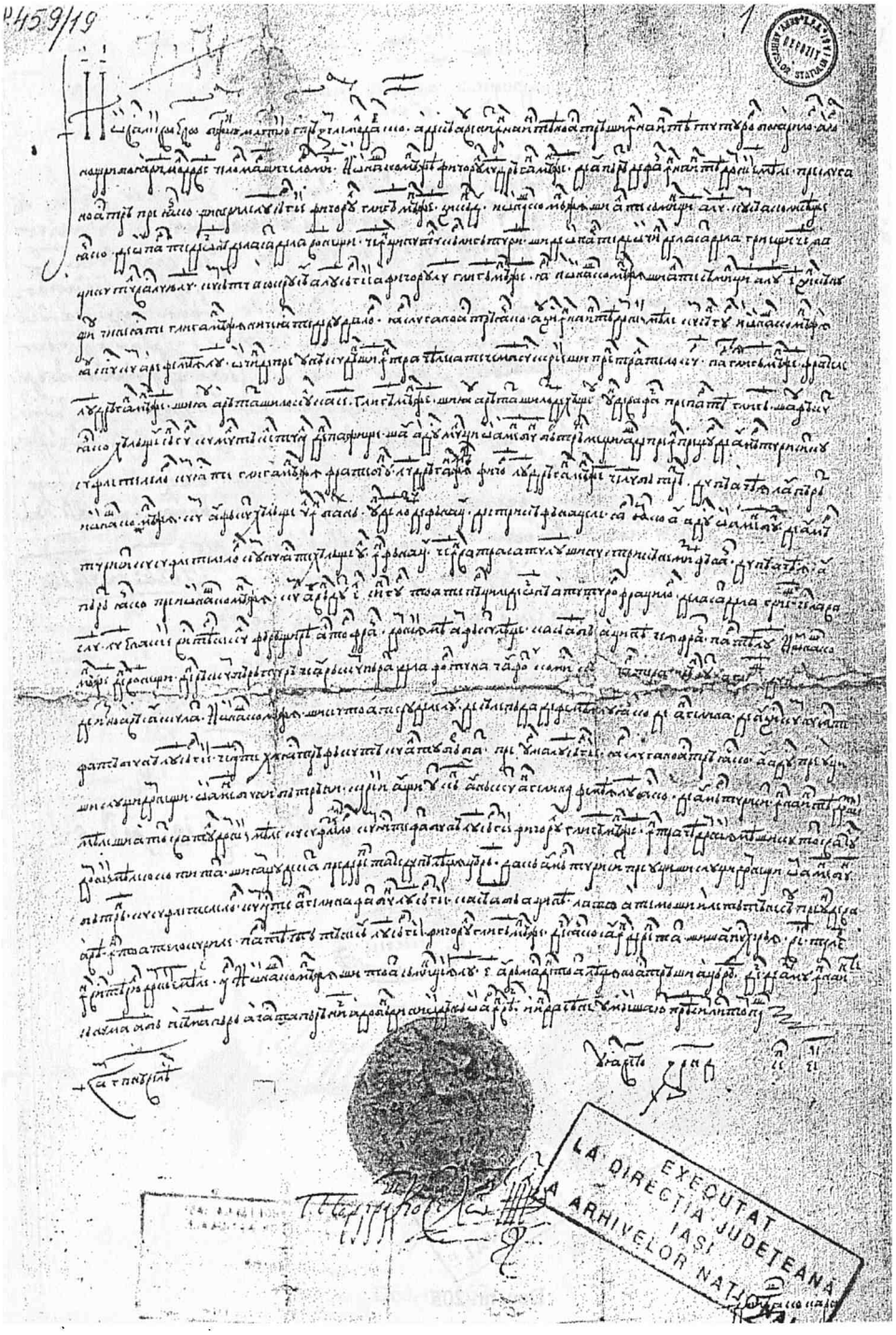

Doc. nr. 208

www.dacoromanica.ro

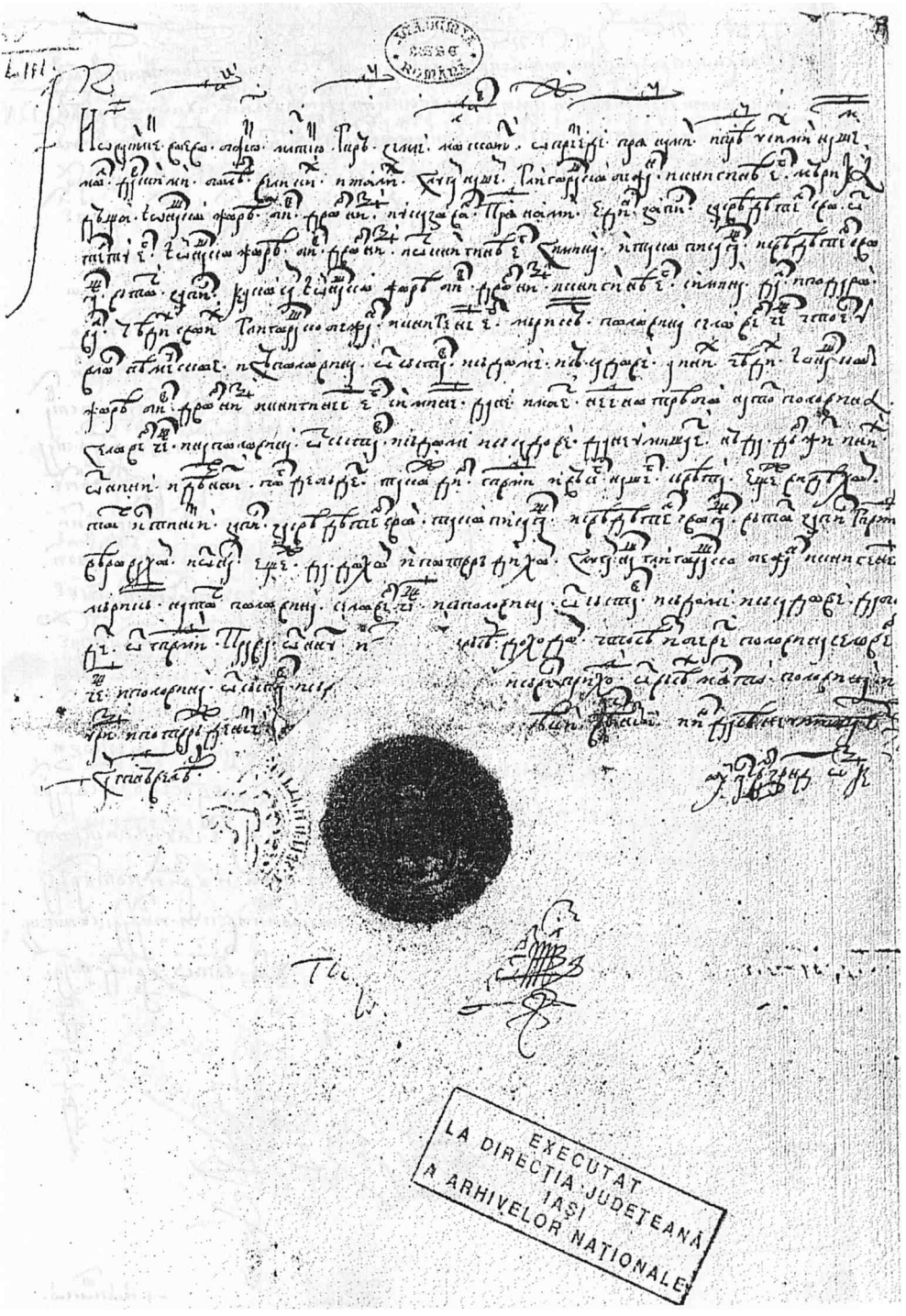

Doc. nr. 228

www.dacoromanica.ro

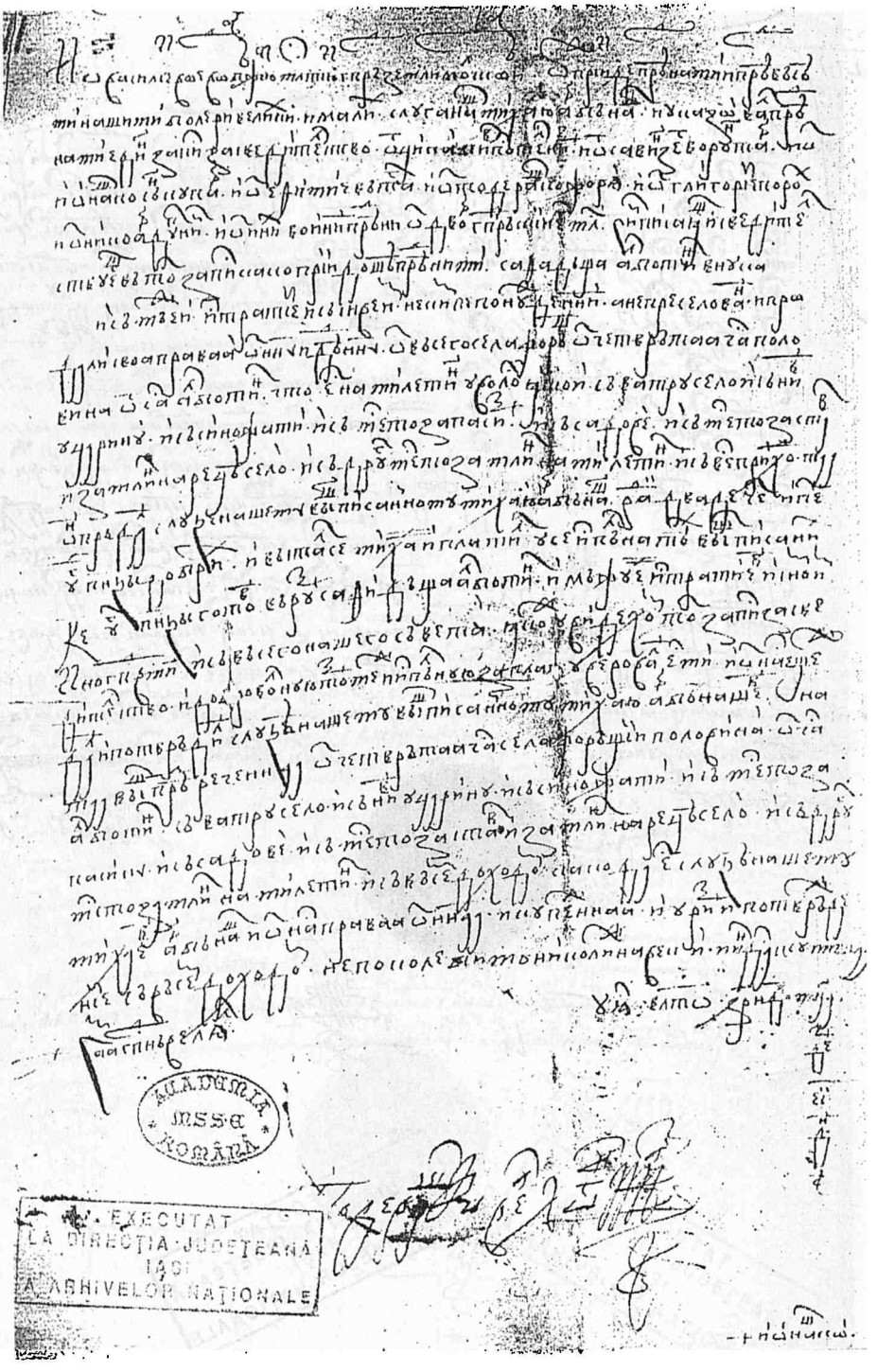

Doc. nr. 262

www.dacoromanica.ro

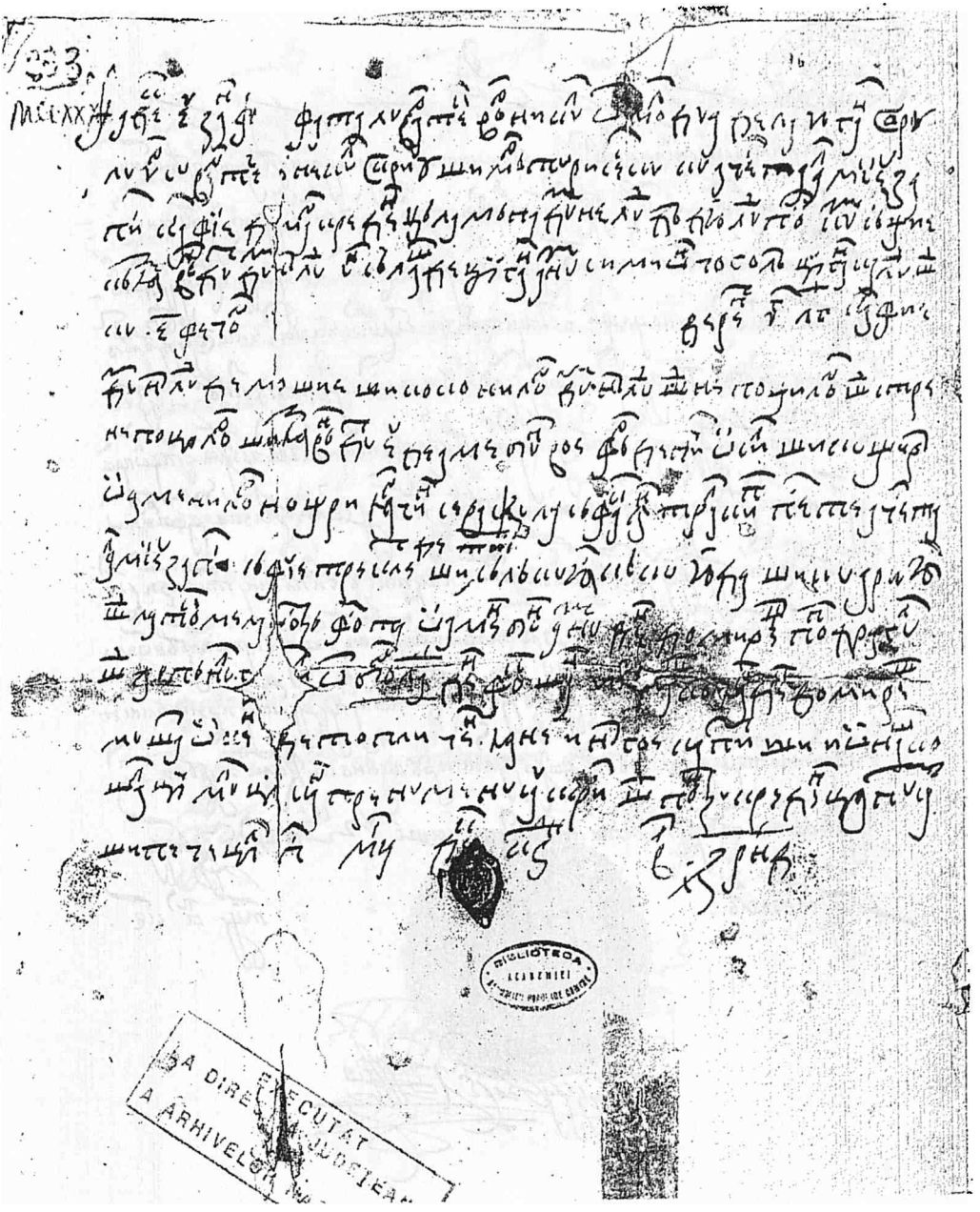

Doc. nr. 267

www.dacoromanica.ro

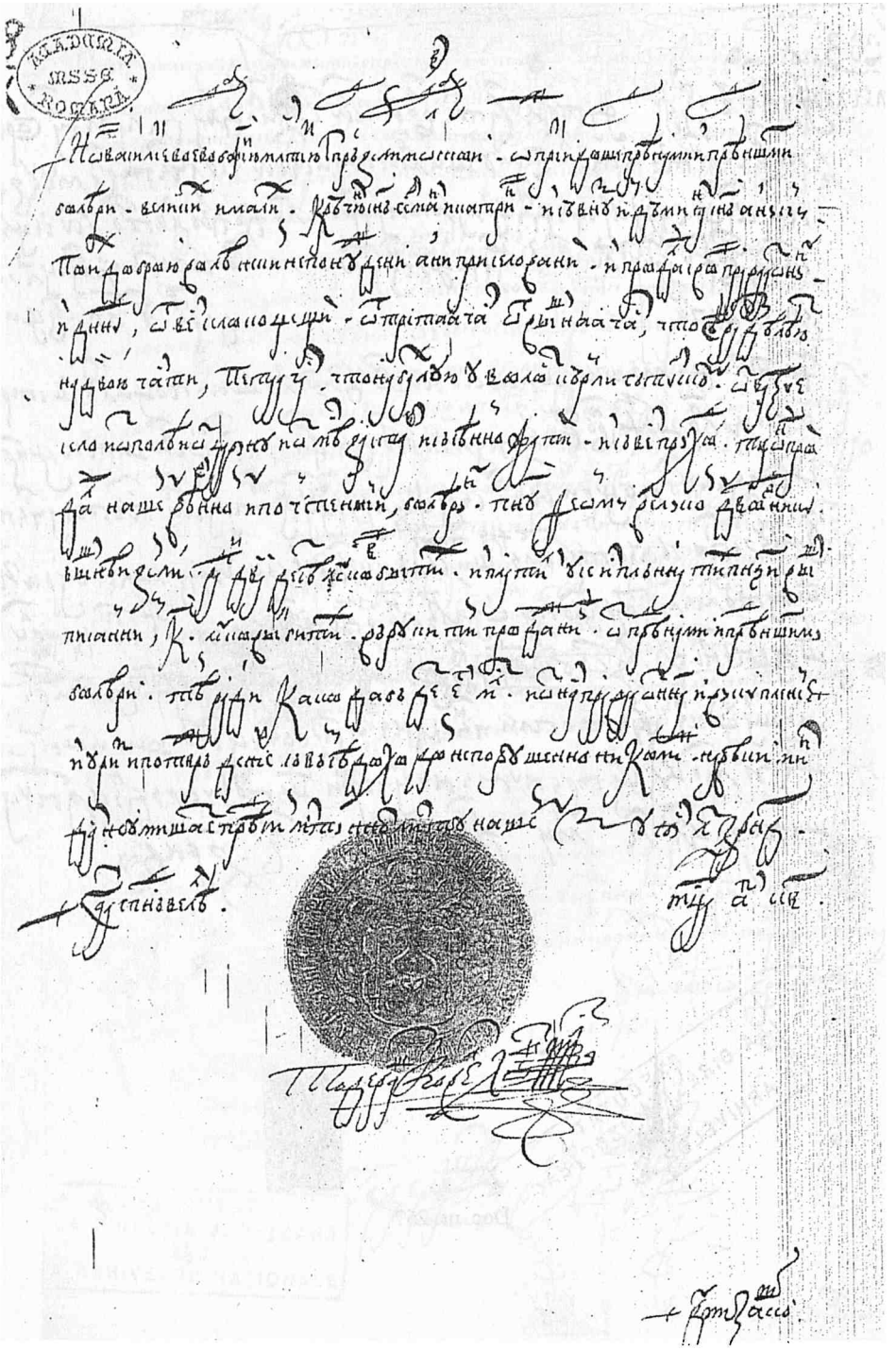

Doc. nr. 347

www.dacoromanica.ro

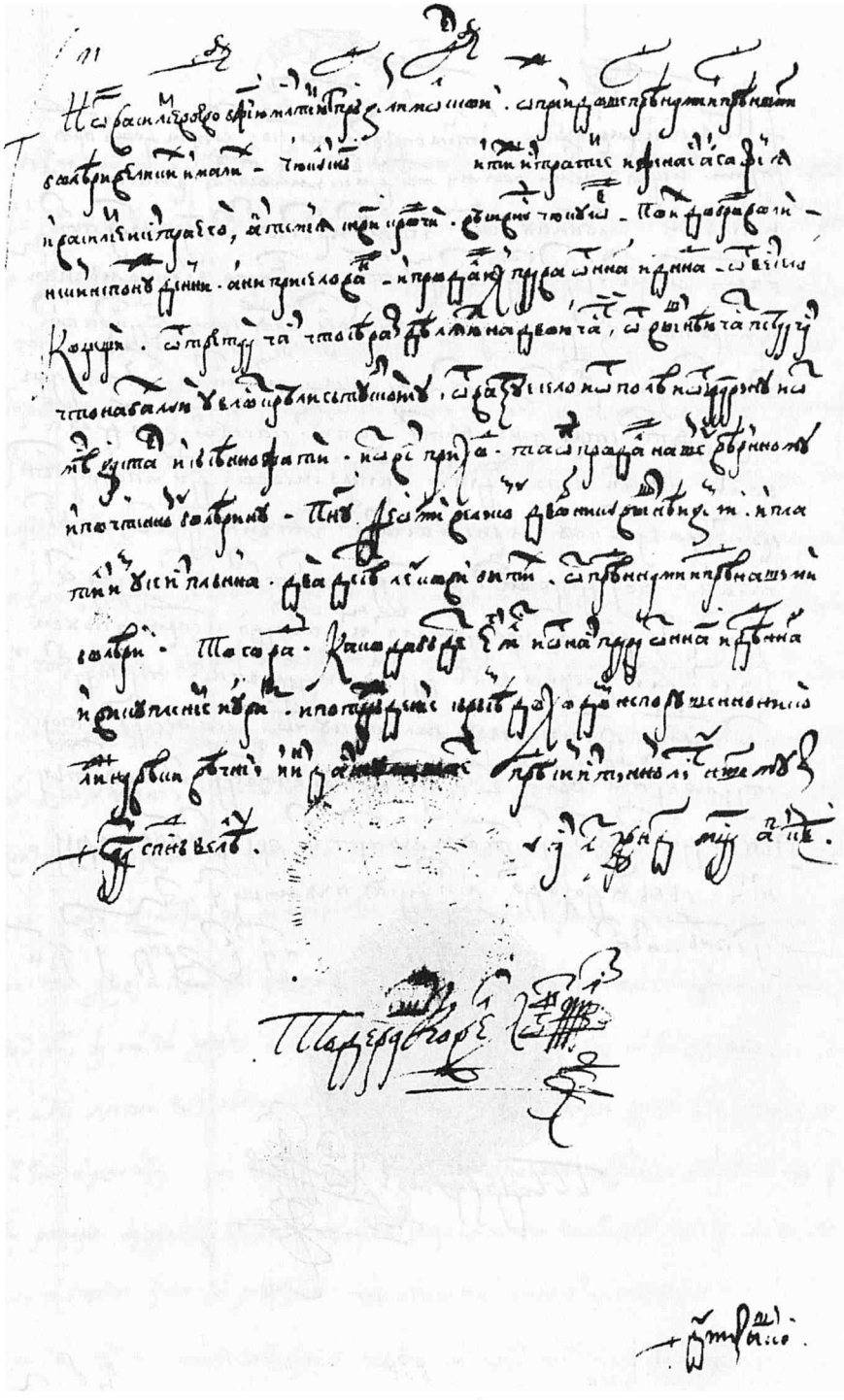

Doc. nr. 348

www.dacoromanica.ro

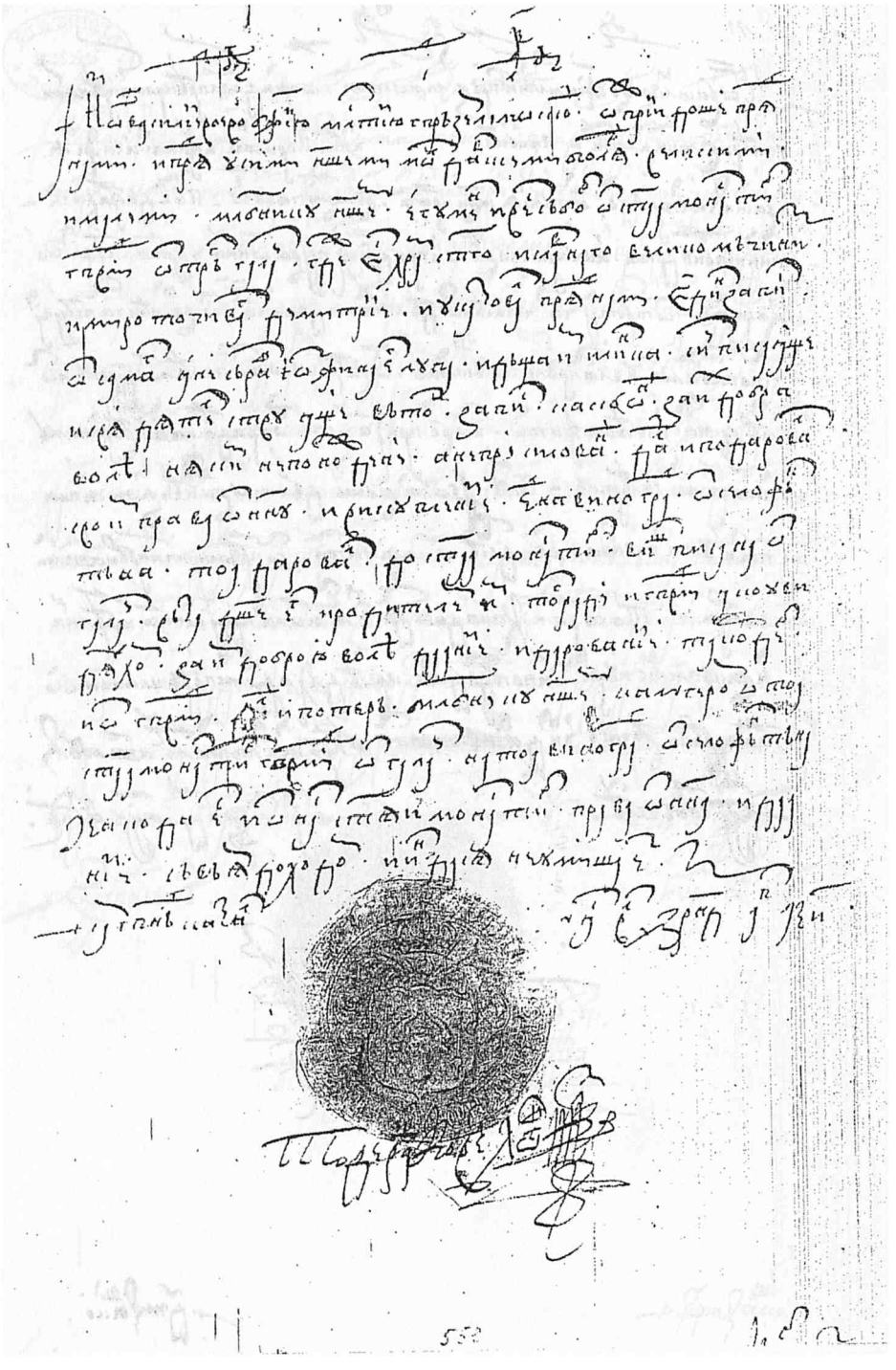

Doc. nr. 359

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA
MSSA
ROMÂNĂ

Doc. nr. 375 f. 1

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 375 f. 2

www.dacoromanica.ro

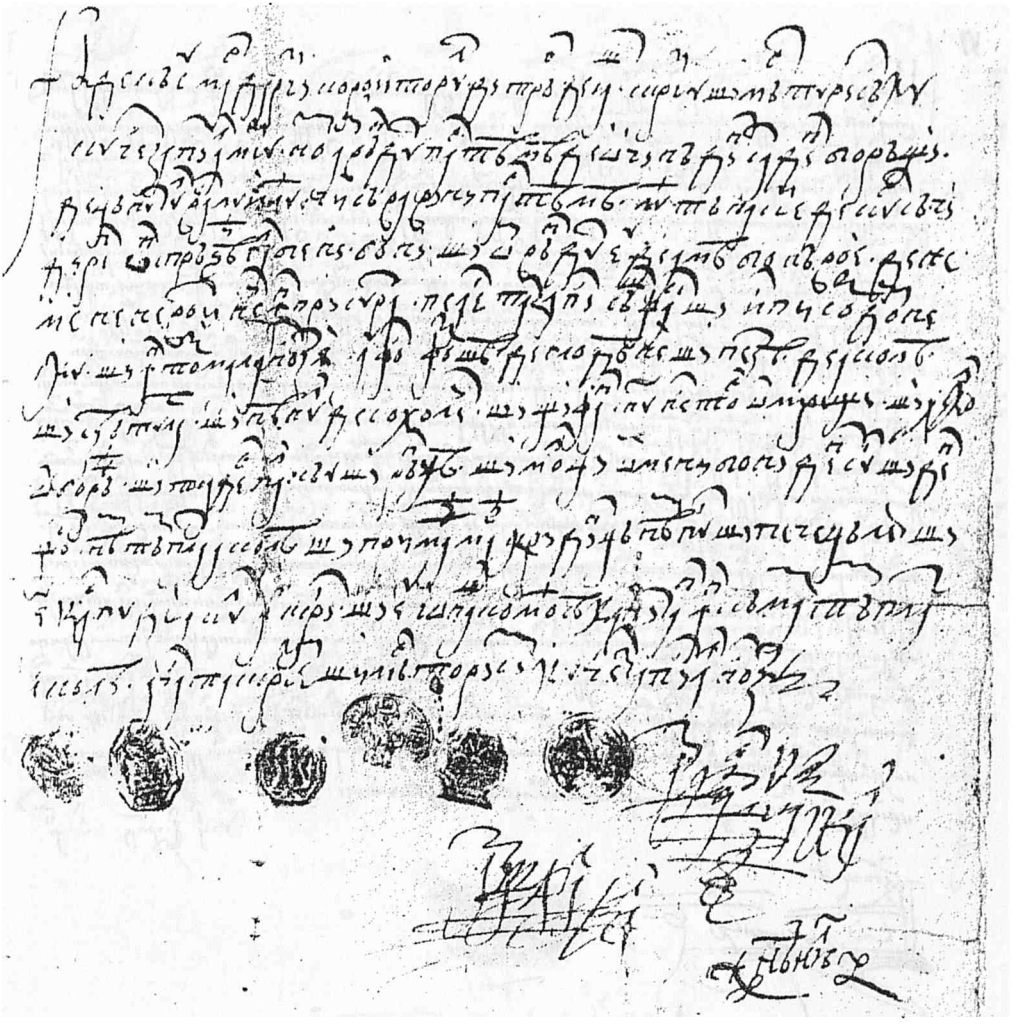

Doc. nr. 376

www.dacoromanica.ro

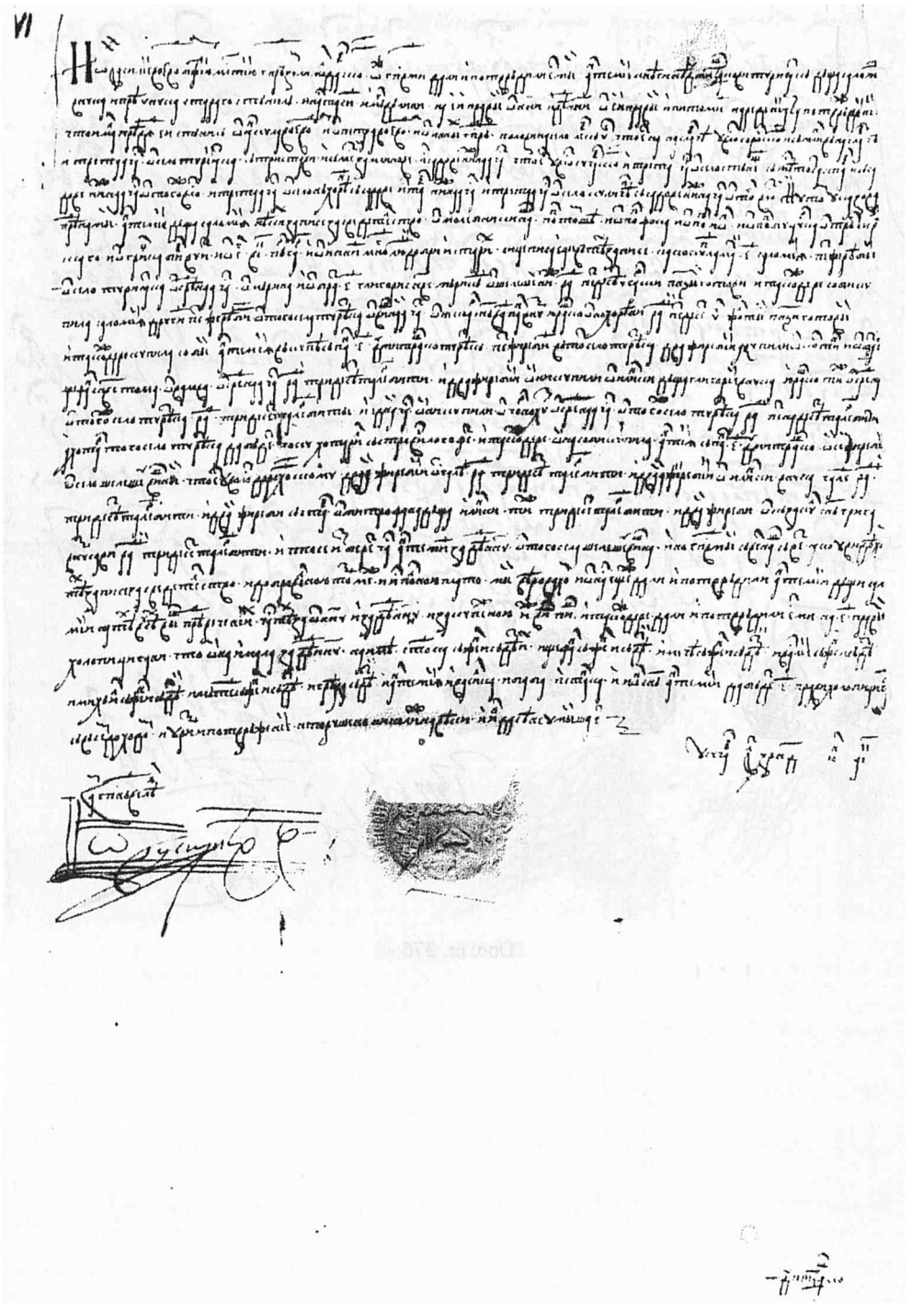

Doc. nr. 393

www.dacoromanica.ro

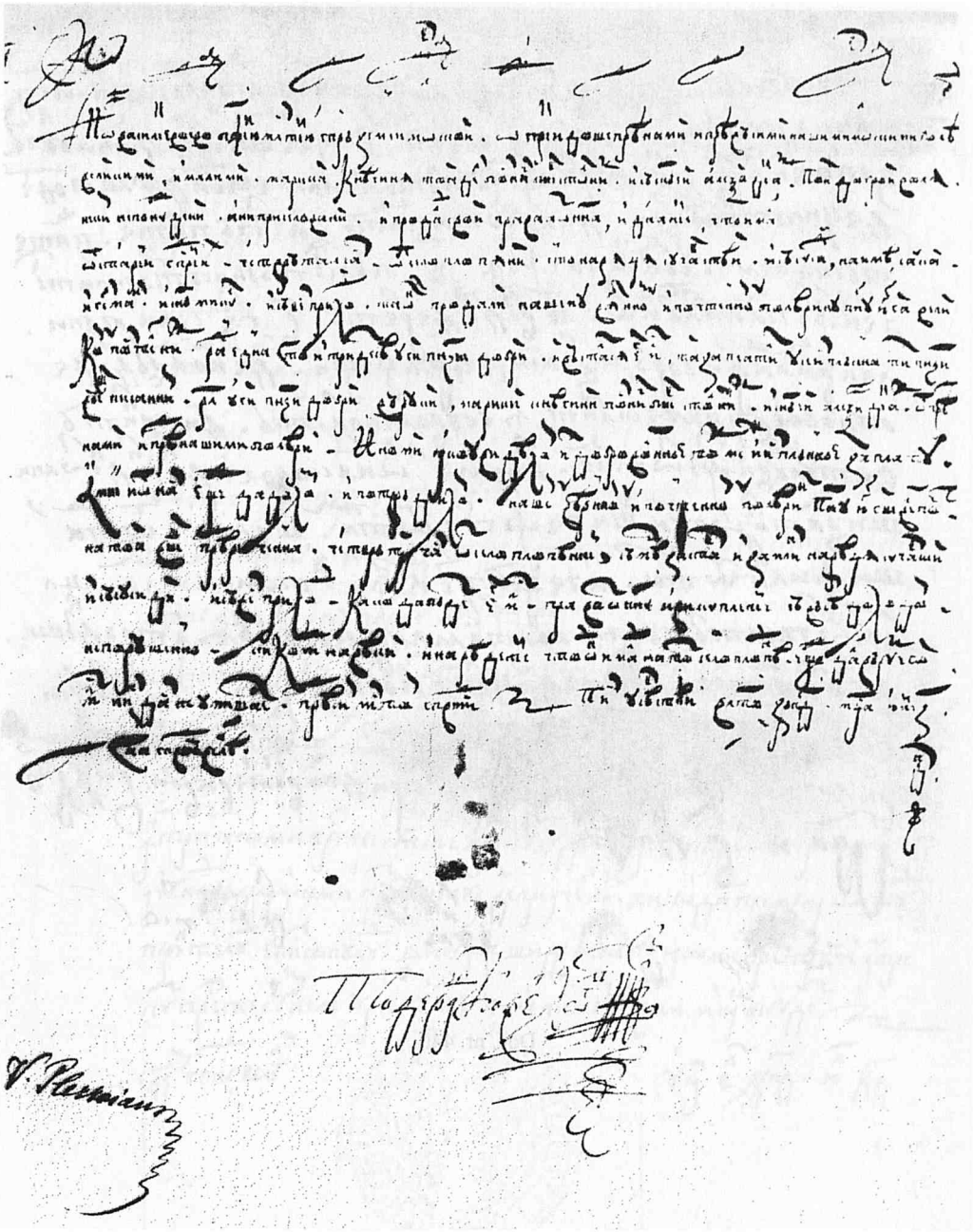

Doc. nr. 432

www.dacoromanica.ro

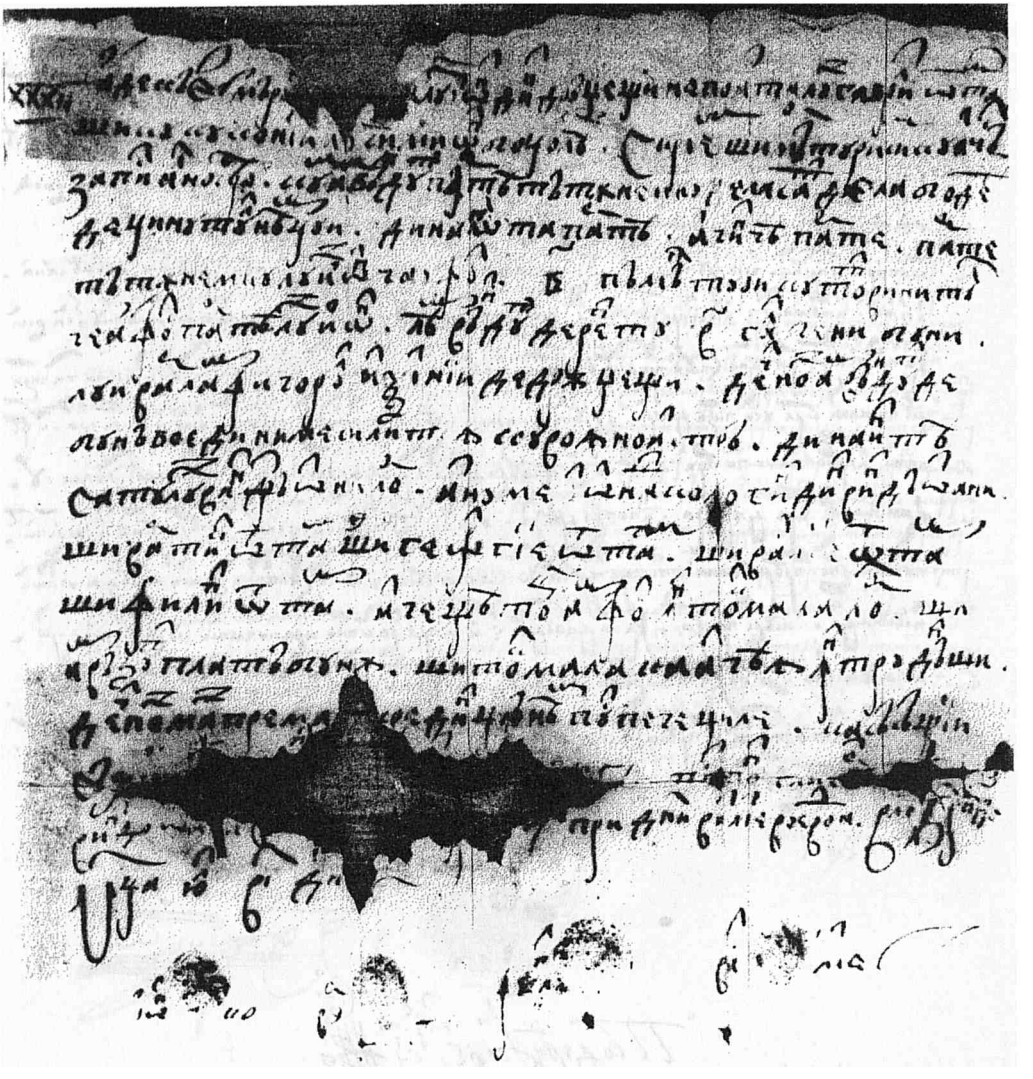

Doc. nr. 440

www.dacoromanica.ro

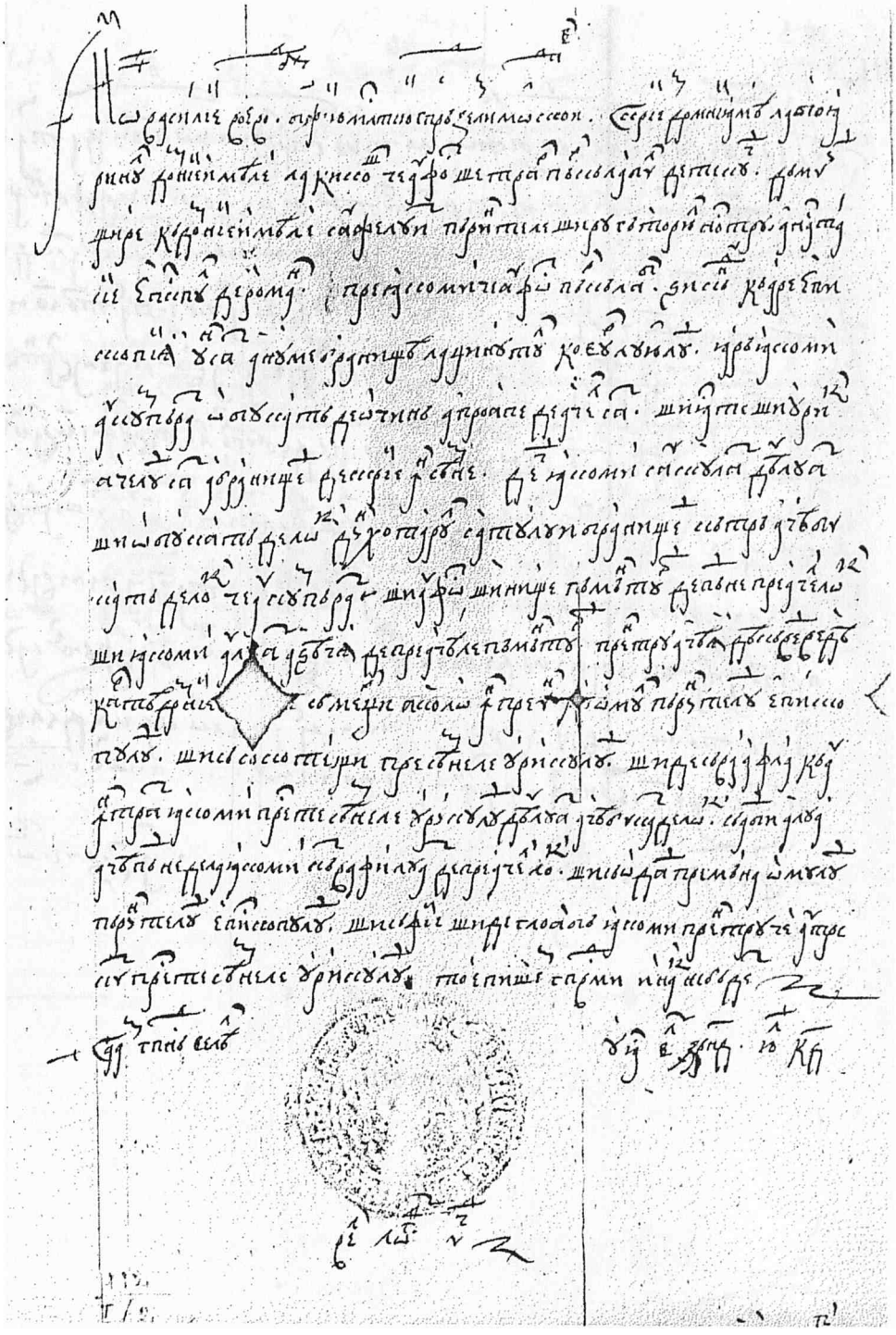

Doc. nr. 446

www.dacoromanica.ro

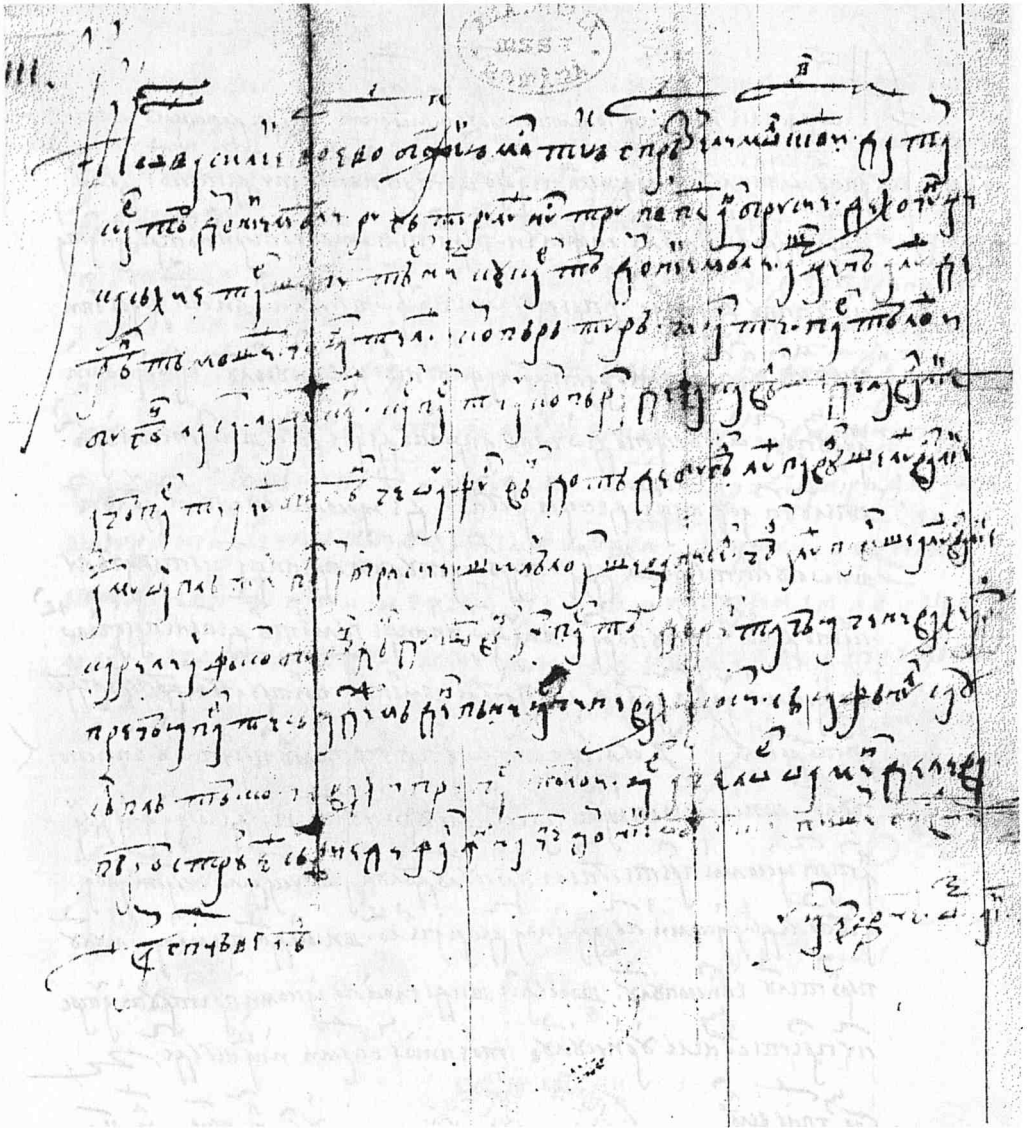

Doc. nr. 511

www.dacoromanica.ro

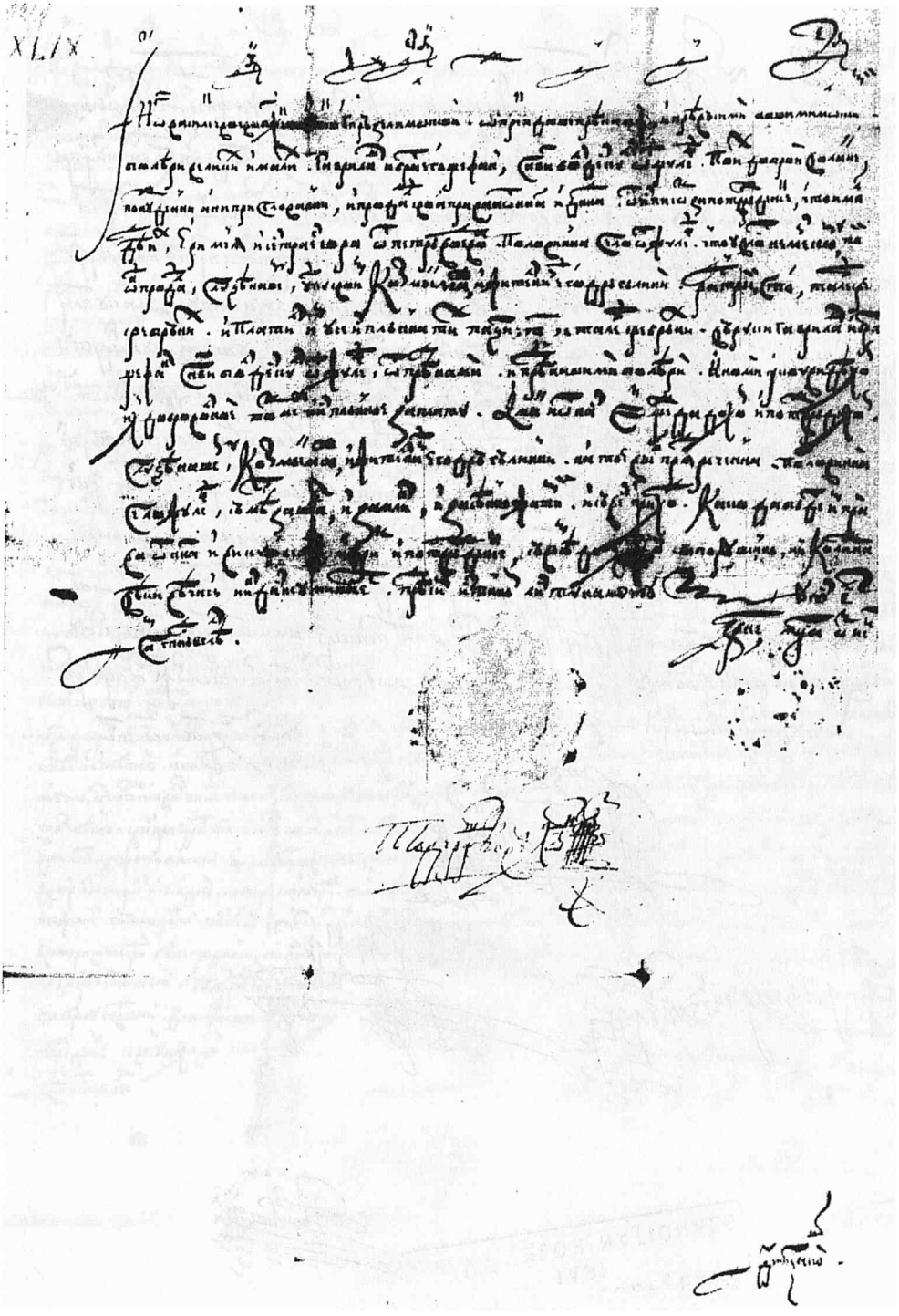

Doc. nr. 519

www.dacoromanica.ro

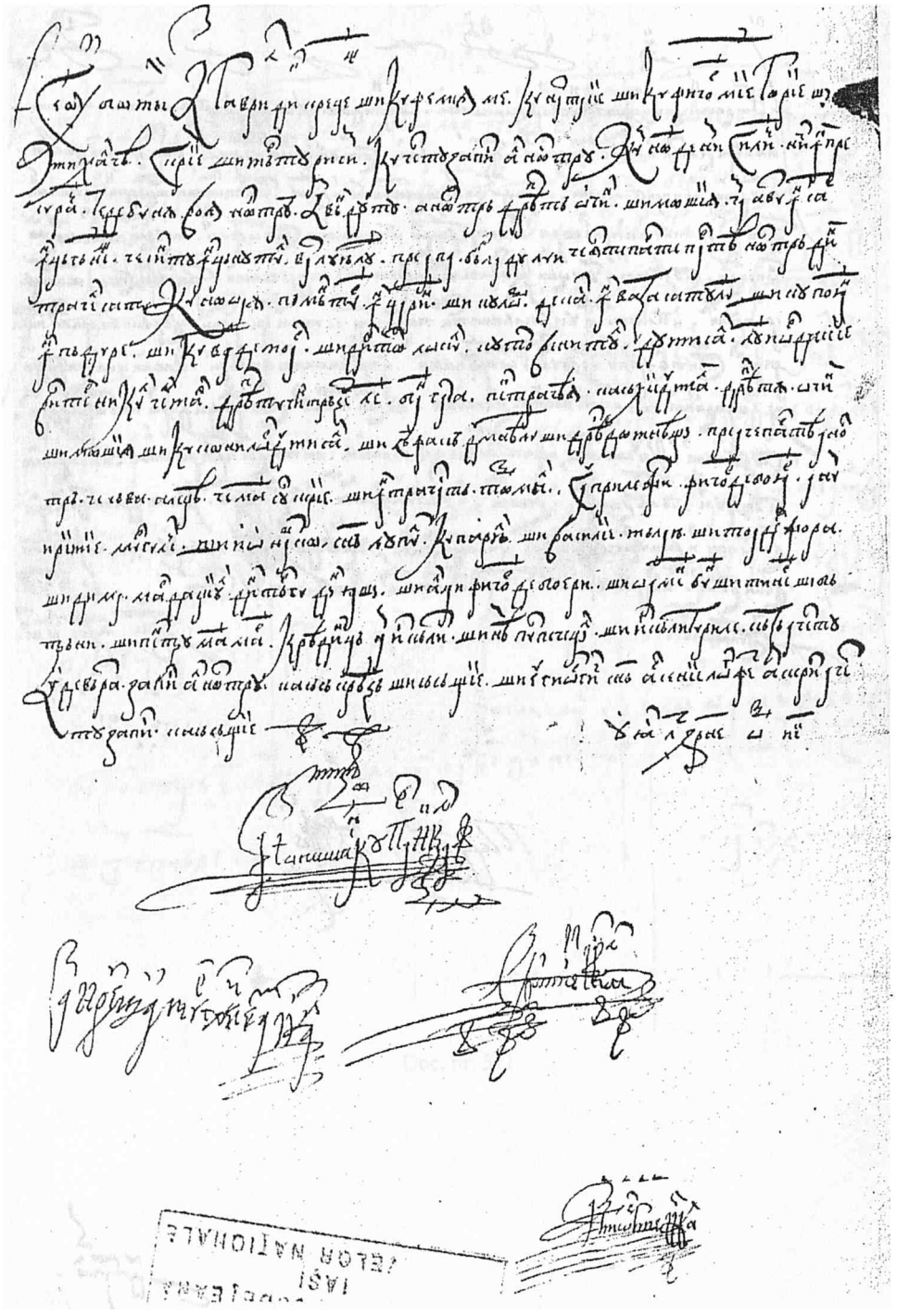

Doc. nr. 521

www.dacoromanica.ro

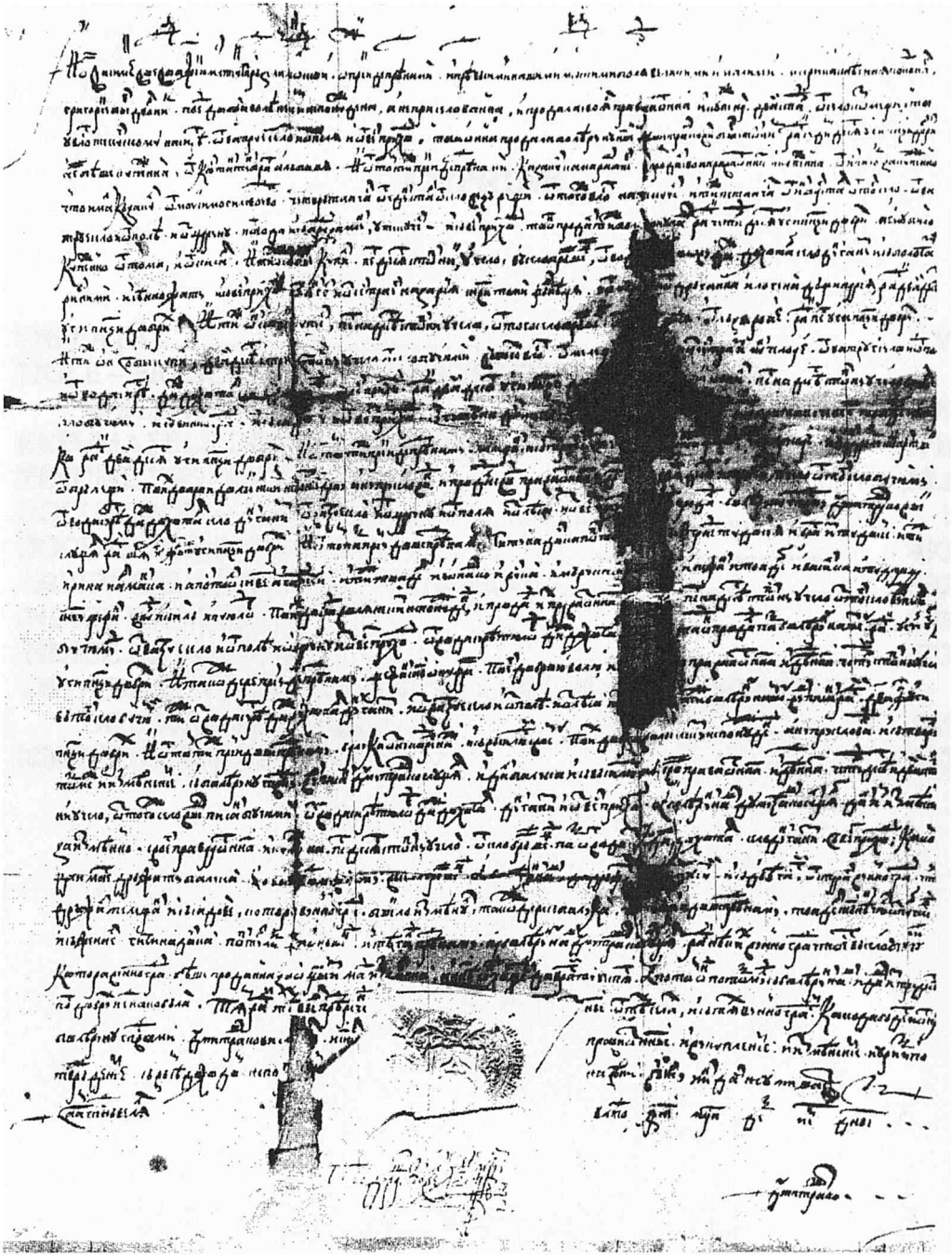

Doc. nr. 558

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

PREFAŢĂ V
SIGLE – PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE – ABREVIERI SPECIFICE – SIMBOLURI IX
REZUMATELE DOCUMENTELOR XVII
RÉSUMÉ DES DOCUMENTS XLI
DOCUMENTE (1–564) 1
DOCUMENTE FALSE (I–VI) 495
ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI 502
INDICE DE NUME 503
INDICE DE MATERII 673
LISTA DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ 685
FOTOCOPII DE DOCUMENTE 687

www.dacoromanica.ro

TIPOGRAFIA **STELIAN**
Tel./Fax: 021.250.22.81
021.421.32.64

www.dacoromanica.ro

ISBN 973-27-1485-9

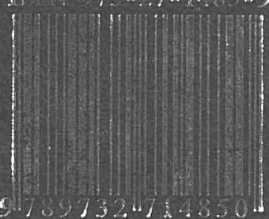

ISBN 973-27-0436-5
ISSN 0070-6825

30 RON

www.dacoromanica.ro